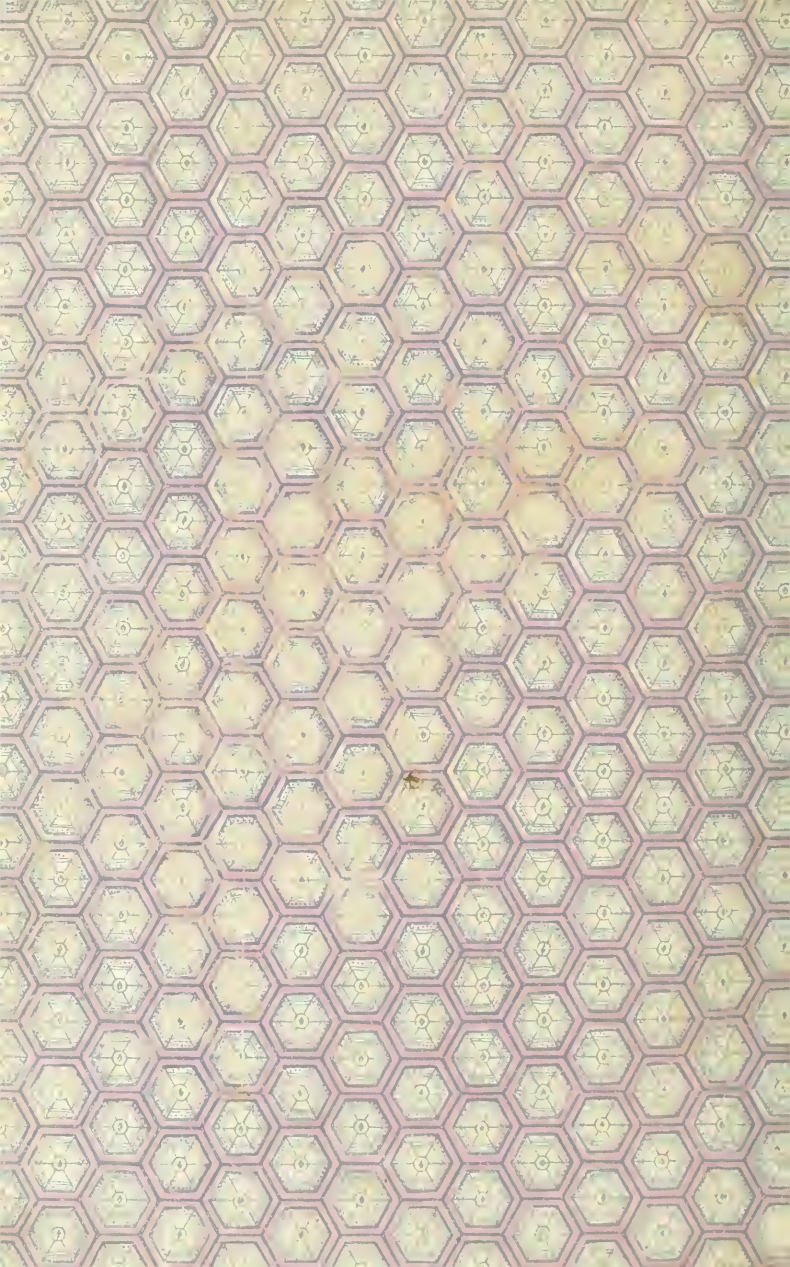

FK
6481
M9A63
1906

'Abidīn Paşa
Tercüme ve şerh-i Mesnevî'i
şerif

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

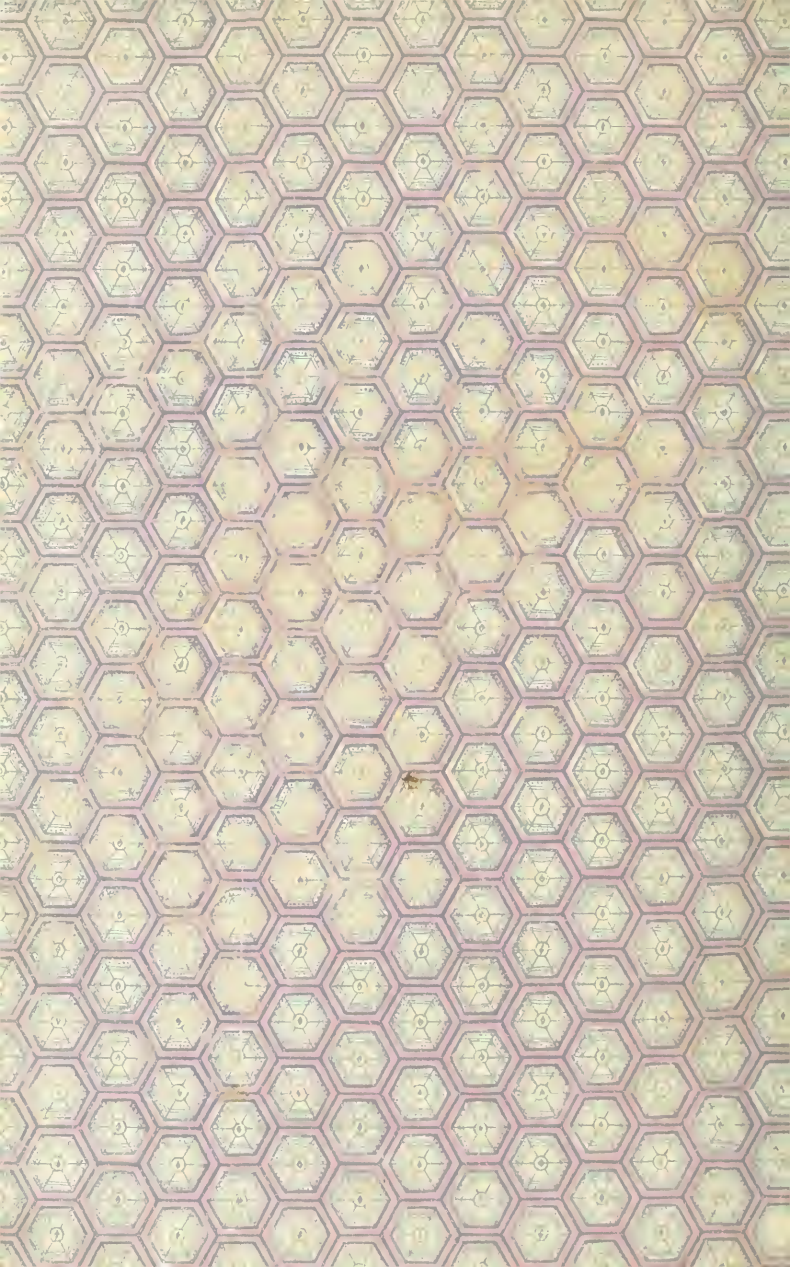

Fk
6481
M9A63
1906

'Abidīn Paşa
Tercüme ve şerh-i Mesnevî'i
şerif

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

﴿ مولانا جامينك ، حضرت جلال الدين رومى قدس سره السامى ﴾
 ﴿ حقندهكى قطعه مشهوره سيدر : ﴾

12/3

Abidin Pasā

آن فریدون جهان معنو
 بس بود برهان ذاتش مستکو

من چه گویم وصف آن عالی جناب
 نیست پیغمبر ولی دار دکتب

Tercüme ve şerh-i
 Mesnevi-i şerif

تَجَمُّدِ شَرِّحِ مَشْنَوِي شَرِيفِ

افاضل وزرای سلطنت سزیده دن جزایر بحر سفید والیسی سابق
 مرحوم (عابدین پاشا) نك آثار معتبره اقلیمه لرندندر.

معارف نظارت جلیله سنك فی ۲۸ صفر سنه ۱۳۲۴ و فی ۹ تیسان سنه ۱۳۲۲
 تاریخلی و ۳۲ نومرولو رخصتنامه رسمی سنه مستنداً باب عالی جاده سنده

کتابخانه ایستادگی

طرفدن طبع ونشر ایدلشددر .

تمثیل رابع

امامانیرول

(محمد بك) مطبعه سی — باب عالی جوارنده ابوالسعود جاده سنده نومرو ۷۲

۱۳۲۴

جناب واجب الوجود، ربم، خالقم، مولام حضرت تلرینه کاینبنی نصل عرض
عبودیت و تشکر ایدہ بیلورم، کہ مراحم ونعم ربانیہ می برعمان بی کران، و عرض حالہ
عجزم بی پایندر، الطاف ربانیہ دندر، کہ فخر عالم، بی ذیشان، دریای عرفان،
شفیع مجرمان، منبع حکمت بی پایان (محمد المصطفی) علیہ الصلوٰۃ والسلام افدمن
دین مبینہ دوجہانہ صیانت اولنور ومظہر سلامت اولورم. نعم ربانیہ دندر، کہ
معنویات وعقلیاتہ نور افزای جہان، وعالم حقیقتہ مشعلہ رهنما و برهان،
وانسانیتہ فخر وشان اولان مولانا جلال الدین رومی قدس سرہ السامی حضرت تلرینک
مثنوی شریفندن بوجلدک سایہ معارفیاریہ حضرت جہانبانیہ، وعصر محاسن
حصر جناب ظل اللہیدہ ترجمہ و شرحہ موفق اولدم. ولی نعمت بیمنت پادشاہ
عالم پناہ الغازی ﴿سلطان عبدالحمید﴾ خان ثانی افدمن حضرت تلرینک احیای ملک
ودولت ایچون لیل ونہار شرفواقع اولان مراحم ومسعای مالانہایہ جناب
شہریاریلرینک بیکدہ برینی بیلہ عرض وازبارہ عجز کترانہم محتاج اعتراف اولیہ جق
صورندہ بدیہی وآشکاردر. حق چا کرانہمدہ سزاوار بیسوریلہ کلان مراحم
والطاف شاہانہ لرینک تعدادینہ هیچ بروقت مقتدر اولہ میہ جقم واضحاتدن اولوب،
فقط خلقہ موجود اولان واباعن جد تسلسل وتوارث ایدرک احسانات ونعم
شاہانہ لریلہ آنا قانا کسب ازدیاد ایدن عبودیت و صداقت کترانہ می «ان شاء اللہ
تعالی فناپذیر اولیہ جق» اشبو مقدمہدہ تحریرہ موفق اولدیفمدن، بر فخر وتسلی
عظیم حس ایدر، و افزایش عمیر جناب جہانبانی دعوات خیریت آیاتیلہ حیاتیب
اولورم.

مثنوی شریفہ عطف کلام ایدیلنجه: حسیات عاجزانہ کورہ روحانیات
وعقلیاتہ خامہ ابنای بشردن ظہور ایدن آثار، مثنوی شریفہ مانند اولمق ممکن

کورینه من . متوی شریفک هر بیت مستجمع المعالسی بر ملک عظیم عد اولنسه
سزا واحراردر . متوی شریف، برنهر جسم حکمتدر، که دماغی فاسد اولیانلره
عذب و صفا، و مفسدله تلخ و اذاددر . ایشه بوحسیات اوزرینه عاجزلرینک دنیاده
معناً ک برنجی لذتی، قرآن عظیم الشاندن صکره متوی شریفک مطالعه سیدر؛
و آخرت ایچون اخص امالدن بری، لطف خدا و شفاعت فخر عالم محمد المصطفی
علیه افضل التحایا افندمن حضر تریله مولانا جلال الدین رومی حضر ترینک
روح پرفتح عالیریله ملاقی اولمقلغمدر . ترجمه و شرحنه موفق اولدیغم اشبو
جلدی، غیر مستعمل و اکلاشلمه جق الفاظ ایله بوغندم؛ بالعکس هرکسک اکلایه
بیله جکی براق عباراته دقت ایلدم،

فکرم، مغلق الفاظ تدارکنده دکل، معانی تحریاتنده ایدی . خاطر عاجزانه مه
توارد و طلوع ایدن معانی بی دخی نمکن اولدیغی قدر مختصر یازمق ایستدم . براق
و مختصر یازمق آرزو و امل عاجزانه مدن ایدیهده بو آرزومه موفق اولدیغمی ادعا
ایدهم . معنیدار اولدیغی حالده آجیق و قیصه یازمق امر مشکلددر . حکیم و عاقل
بر مؤلف احبابندن بریسنه شوسوزلری یازمشیدی : « ای دوستم! براق و مختصر
یازمق آرزو ایدرم؛ فقط و قم طار اولدیغندن مفصل و مغلق یازمغه مجبورم » ایشه
بوذاتک افاده سندن دخی اکلاشیلور، که مفصل و مغلق یازمق ایچون چوقجه وقت
و دقت ایستمز؛ زیرا مغلق عبارله معنیدن عاری بیله اولسه، مؤلف مقصدینک
اکلاشلاماسنی اترینی مطالعه ایده نک قلت علم و ذکاسنه حمل و اسناد ایله کنندی
معناسزلغنی الفاظ مظلمه ایچنده ستر و اخفایه موفق اولور زعمنده بولنور . مغلق
عبارله بر کتاب مطالعه ایله هیچ برشی اکلایه میان ذات دخی کنندی علم و ذکاسنک
عدم کفایتندن کیزلیجه شبهه ایدوب او قودینی کتبی تنقید ایتمکن مجابتنه بردها
النه المامغه ذهنأ قرار ویرر؛ فقط مألئ اکلامدیغنی خلقه اکلاتمامق ایچون او کتبی
مدحه مجبور اولور . اوزون مقدمه لک قارئنه ویردیکی اذا وکلال مجرهم اولدیغندن
بو قدرله اکتفا ایلدم . سیواس والیسی ایکن بومقدمه بی یازمش ایدم، مؤخرأ
بوجلک اوچنجی دفعه کی طبعنده سایه شاهانه ده من غیر حد انقره وایلکنده
بولنورم .
عابدین

❦ شارح و مترجم کتاب عابدين پاشا نك مختصر ترجمه حالى ❦

پدرى ارناودلق خاندانندن وچام طائفه سندن احمد نامنده اولوب بوتارينخن قرق سكر سنه مقدم يانيه ولايتى داخلىنده وحدود يونانيده واقع (پرهوزه) شهرنده توطن ايده چكى صروده ته دئسلى على پاشادن و بكر اغادن قالان قوناق وسكر قطعه جسيم چفتلكات هايون محض لطف جناب پادشاهى اوله رق باراده سنه عهده سنه توجيه واحسان بيورلمشدر . صاحب ترجمه و شرح ، موسى اليهك صلبندن اوله رق ٥ ربيع الاول سنه ١٢٥٩ تاريخ هجرينه مصادف شهر مارتك يكرمى دردنجى صالى كوني اقشامى يعنى چهارشنبه كيجه سى ساعت درنده پرهوزه شهرنده تولد ايدوب ، اكال تحصيلدن صكره سايه احسانوايه حضرت پادشاهيده سلاحشورلق خدمت مفتخره سييله درعليه كهش و بعده مسقط رأسى و وطنى اولان پرهوزه متصرف معاونلكى و مركز قائممقاملى و برمدت متصرف وكالتى خدمتلرنده بولنه رق صكره برنجى صنفدن ناره قائممقاملى واورادن رتبه ثانيه صنف ثانيه سييله از مير مجلس تميز حقوقي رياست ثانيه سى و از ميرده فوق العاده اوله رق تشكيل اولنان قوميسيون رياستى و قوميسيون مذكورك با امر على الفاسنده تمايز رتبه سييله صوفيه متصرفلى و صوفيه كيتمزدن اول قضاي اربه واورادن تكفور طاغى و صكره وارنه متصرفلى و مذكور متصرفلقدن يوز ليرا معاشله ورتبه اولى صنف ثانيه سييله درعليه ده بورسه قوميسرلكى مأموريتلرينه نقل ايلمش و مذكور قوميسرلكده كى مأموريتى بش سنه و برقاج آى امتداد ايتمشدر . بورسه قوميسرى ايكن دولت عليه نك استقراضاتى و بورسeler معاملاتى و امور ماليه حقنده قلمه الدينى كتاب معارف نظارتك رخصتيله طبع ونشر اولمش وبومدت ايچنده باب عاليده برخي مهم قوميسيونلرده بولندينى كى ، مبعوتان اعضاسنك اهالى طرفندن برنجى و ايكنجى درجده انتخاباته دائر ياييله جق نظامنامه نك مسوده سنى با امر على تنظيم ايلمشدر . صاحب ترجمه و شرح ، عربى ، فارسى ، ترك ، ارناؤد ، فرانسز ، يونان لسانلرينه آشنا يونان لساننده دخى برخي آثار منظومه و سائره سى اولوب آثار مذكوره در سعادته لسان يونانى اوزره طبع ونشر اولنان (نئولوغوص) غزه سييله و يونان مطبوعاتى طرفندن ستايشله نشر اولمش ، و آثار ادبيه سى پارسده عتد و (سيلوغوص) تعبير ايديلان جمعيت علميه ده

مدح و تقدیر ایدلمش و مشوی شریف ترجمه و شرحی اظنه والیلکنده و ۱۲ ربیع الاول سنه ۳۰۲ تاریخنده و مولدالنبي عليه الصلوة والسلام قرائی صره سنده تألیفه باشلا یوب اشبو برنجی جلدی سیواس والیلکنده ایکن ۱۲ ربیع الاول سنه ۳۰۳ تاریخنده و كذلك تیمناً مولدالنبي عليه الصلوة والسلام قرائی هنکامنده یعنی برسنه ظرفنده بالا کمال طبعنه موفق اولمشدر . روسیه محاربه اخیره سی اثناسنده بورسه قومیسر لکی عهده سنده قالمق اوزره آرناودلق خاندانندن عبارت یانیهده تشکیل اولنان قومیسون ریاسته سایه احسانویه جناب پادشاهیده رتبه اولی ايله با اراده سنیه تعیین بیوریلوب یانیهده و اجرای ریاسته ایکن ریاست مذکوره عهده سنده قالمق اوزره یکی شهر متصرفانی دخی احاله و تفویض قلمشدر . بعده با تلغرافنامه عالی در سعادته جلب و عودتله کردستان اصلاحاتیچون معموره العزیزله دیار بکره یکر می بیک غروش معاشله اعزام قلنهرق بر مدت صکره کردستان اصلاحات مأموریتی عهده سنده قالمق اوزره روم ایلی بکار بکلکی پایه سیله سیواس قومیسر لکیله سیواس والیلکنه تعیین و بومأموریتده التي آی قدر قالدقندن صکره سلانیک ولایتی والیلکنه و اورادن با اراده سنیه در علیه به جلیله عواطف عالمشمول جناب جهانبا نیدن رتبه وزارتله خارجیه نظارت جلیله سنه نصب بیورلمش و بر مدت صکره مرحوم قدری پاشانک ریاستنده بولنان هیئت وکلادن قدری پاشا ايله بعضیسنک تبدیلی صره سنده انفصال ایدرک با اراده سنیه مناسب بر معاش تخصیص ایدلمش و او اننده برنجی رتبه دن مجیدی نشان ذیشانیه بالتلطیف اظنه ولایتی والیلکنه تعیین اولمشدر . ولایت مذکوره درت سنه طقوز ای بولنهرق دفعه نایه اولمق اوزره سیواس ولایتی والیلکنه تحویل مأموریت ایلمشدر ۱ تشرین اول سنه ۳۰۱ تاریخنده سیواسه مواصلت و برسنه قدر اقامتدن صکره انقره ولایتنه تعیین ايله بو سطرلر یازیلور ایکن انقره ولایتنده بولنقده و دعوات خیریت آیات و انفاذ ارادات سنیه حضرت ملکداری به حصر اشتغال ایتمکده در . مشارالیه عابدين پاشانک مرشدی ، طریق خلوتیدن در علیهده مرکز افندی درگاه شریفی پوست نشینی مرحوم نورالدین افندی « قدس الله تعالی سره » و پدری ذکر اولنان احمد بن زین العابدین ایدی ، که بیک ایکوز آلتش بش تاریخنده رمضان شریفک یکر می یدنجی کیجه سی صباحه طوغری حسب الإیجاب بولندیفی قونیه شهرنده قولرا خسته لکندن ارتحال دار بقا ایدوب شهر مذکوره واقع علاءالدین جامع شریفنده وعلاءالدین تر به سنک بر قاق خطوه قربنده مدفوندر . (رحمة الله تعالی علیه) والده سی آرناودلقده چپار

فامایاسندن اولوب اسمی کبی ذاتی دخی صالحه ایدی . بوندن بر قاج سنه اول
 پروزه قصبه سنده ارتحال دار بقا ایلمشدر . (رحم الله تعالی علیها)
 بو ترجمه حال مشارالیه حضرت تارینک سیواس والیدکنده بولندقلری ائناده تحریر
 اولوب بالاخره بروجہ معروض انقره والیدکنه تحویل مأموریت بیوردیلر . [۱]
 فی ۱۱ حزران سنه ۳۰۴

﴿ نسب و ترجمه حال حضرت مولانا قدس سره الاعلی ﴾

اول مست عشق خدا (مولانا جلال الدین رومی) قدس سره السامی
 حضرت تارینک اسم شریفی محمد ولقبلی جلال الدین وقونیه یی تشریف بیوردقلرندن
 (رومی) دخی دینمشدر . ولادت پر میمنتلری تاریخ هجری ۷۰۰ آلتی یوز دردنجی
 سنه سی ربیع الاولنک التتبی کونی شهر باخده شرفواقع اولمشدر . والد ماجدلی
 (سلطان العلماء بهاء الدین ولد محمد) بن حسین الخطیبی ابن احمد الخطیبی بن محمود
 بن مودود بن ثابت بن مسیب بن مظهر ابن حماد بن عبد الرحمن بن حضرت
 ابی بکر الصدیق رضی الله تعالی عنه رضوان الله تعالی علیهم اجمعین مشارالیه
 بهاء الدین ولد محمد حضرت رسول اکرم و نبی محترم صلی الله تعالی علیه وسلم
 اقدمز حضرت تارینک عالم منامده و یردیککی امر شریف اوزرینه پدرلری حسین الخطیبی یه
 عقد ونکاح اولنان شاه خراسان علاء الدین محمد بن خوارزم شاهک دختر
 پاکیزه سندن عالم وجوده کلوب سلطان العلماء ایکی یاشنده ایکن پدرلری عازم عالم
 آخرت ونائل رحمت رب احدیت اولدیلر . مشارالیه حضرت بهاء الدین ولد محمد
 بلوغه واصل وکندوسنده معنوی کمالات وصورى فضائل حاصل اولدقده
 (سلطان الانبیا علیه افضل التحایا) اقدمز حضرتلری طرفندن عالم رؤیاده برخیلی
 ذواته سلطان العلماء لقبیه تلقیب اولتمسنگ امر و اشارت بیوردلینی کتب معتبره
 متعددهده مسطوردر . زمان مرور ایتدکجه علمی نسبتده طلبه سی و مریدانی دخی
 تکرار ایلمش و فصلسه امام فخر الدین رازی ورشید الدین قنایی کبی ذوات ایله
 بعض مرتبه اره لری آچلمش و مناسبتلری حسبیلله محمد خوارزم شاه حضرتلری ده
 امامین مشار الیهما ایله هم افکار بولمشدر .

[۱] مشارالیه عابدین پاشا جزایر بحر سفید والیسی ایکن مازونتا درسماده کلش وفی ۱۵ ربیع الاول
 سنه ۱۲۲۴ تاریخنده حلول اجل موعودیه واصل رحمت رحمان اولدق شرفصدور بیوردیلان اراده سنیه
 حضرت خلافتینهای منطوق عالیسنه توفیقاً فردوس آشیان فاتح سلطان محمد خان حضرت تارینک تربیه شریفه سی
 حظیره سنه دفن ایلمشدر .

مع مافیه سلطان العلمانك نسل پا كندن بشقه فضائل مغنویه و علمیه سی جهتیله شاه خوارزم رعایت و زیارته مجبور اولوب حتی بر کون شاه مشارالیه سلطان العلمانك مقام عالیه و وارد قده زوار و دوابك کثرتله بولمسی کورنجه بعد القعود صورتا تحسیناً و حقیقتده تعریضاً « مقام عالیارنده خلقك کثرتی اول درجه در ، که اقامتمز مشکل اولدی ! » دیو تعریضات و شبهاتی تفهیم ایستدیلر . بووقعدن برقاچ کون صکره شاه مشاه الیه سلطان العلما حضر تلرینه مخصوص بر آدم کوندروب « شاه خوارزم سزه ملکنی ترك و دیار آخره عزیمتی مناسب کورر ! » دیدکده سلطان العلما مقصدی یکدن حس الیه « شاه حضر تلرینك کتمسی جائز اولیوب بزه حاسد سوزیله اذا وجفا قصد ایستدیلر ؛ کندوسی استهزا و یا تحمیق طریقه ویررز دیدکلری ملک دنیا بزه لازم دکلدر ؛ یحضور اولمسونلر ؛ بز کیده لم « دیدی ، وفی الحال توابعنه سفر تدارکنی امر ایلدی . سلطان العلمانك سفر تدارکندن شاه مشار الیه نادم کوردندی ، اهالی ایسه غایت محزون و مکدر قالدی . هر نه قدر سلطان العلمانك آلیقونلمسی امرنده رجالر اولندیسه ده ممکن اولیوب یالکزر هجرتلری سببندن خالق الیه شاه بیننده برودت حاصل اولماق ایچون بر جمعه کونی خاقه و غظ و نصیحت و بازار ایرتسی کونی اوچیز قدر مریدان و تلامیذی و برچوق دوه یوکی کتابلری الیه بغداده متوجهاً بلخدن حرکت وهر ایرشدکلری دیارده حقارنده رعایت مکمله اجرا اولتهرق بو صورته مواصلت خبری شهر بغداده شایع اولنجه شیخ شهاب الدین سروری حضر تلری ابراز حرمت ضمننده پیاده اولتهرق اکابر و اصاغر بغداد الیه بالاستقبال محترماً مدرسه مستنصریه یه مسافرت وبعده سلطان العلما اهالی بغداده و غظ و نصیحت یسوردیلر . سلطان العلما بغداده ایکن سلطان روم علام الدین کیقباد مشار الیهک اوصاف جمیله سنی ایشیده رك غائبانه از جان و دل عرض محبت ایندی . بوجهت دخی علاوه اولتورکه : بحکمه الله تعالی چوق زمان کچمدن و سلطان العلما ده قونیه ده توطن بیورمزدن مقدم تاتار خراسان و باخی خراب و بیاب ایلدی . سلطان العلما بغداددن حجازه عزیمت وادی فریضه حج شریف الیه شام شریفه عودتلرنده حضرت عطار علیه رحمة الغفار مولانای رومی جلال الدین حضر تلرینی پدرلری تزدنده کوروب کمال ذکا و استعدادینی حس و تحسین الیه التفات و دعا ایلدکلری وحتی جناب عطار حضرت مولانادن سن سامیلرینی سؤال بیوردقده خدادن بریاش کوچکم بیوردکلری و (خدا) کلمه سنك بحساب ابجد التي یوز بش اولدیغنی وولات سنیه لرینك التي یوز درت سنه سی

بولنديغنى اياما يولنده نكته سنج عرفان اولدقلرى روايات موثوقه دندر . مشار ايله سلطان العلماء طريق شامدن ارزنجانه موصلت وملك فيخرالدينك حرمى عصمتى خاتونك بنا ايتديرديكى عصمتيه مدرسه سنه نزول واقامت ايتديلر . آنده چوق مدت مكك ايتيوب آق شهر قصبه سنه عزيمت وملك فيخرالدينك مخصوصاً سلطان العلماء ايجون ياپديرديغى مدرسه ده درت سنه اقامتله بعده سلطان العلماء قونيه توابعنده (لارنده) يه يعنى (قرمانه) كيدوب لارنده ضابطى اميرموسانك ياپديرديغى مدرسه ده يدى سنه مقدارى تمككه رغبت بيورديلر . سلطان العلماء حضرتلرينك مملكتلرندن حين حركتلرندن حضرت مولانا جلال الدين رومى بش ياشنده بولندقلرندن لارنده شهرنده حد بلوغه ايريشوب خواجه شرفالدين لالا سمرقدينك دختر باكيژه سى (كوهر) خاتونى عقدونكاح ايله التى يوزيكرمى اوچ تاريخنده برنجى مخدومى سلطان ولد حضرتلرى دنيايه كمشدر . يوقاريده بيان اولنديغى وجهله سلطان علاءالدين كيقباد محبت غائبانه سى حسبيله ايرى برشهرده اقامته انجامى طيبانه ميوب سلطان العلماء حضرتلرينى مكتوب مخصوص ايله قونيه يه دعوت و مشار ايله دخى اجابت وقرماندن حركت وقونيه يه تقرب ايتدكده سلطان علاءالدين بالذات استقبال و فوق العاده حرمت ايدرك برابرجه قونيه يه موصلت و سلطان العلماء (التون يا) مدرسه سنده اقامت بيورديلر . اندن صكره فاضل مشار ايله حضرتلرى قونيه يي كنديلر ينه مكان و مقام اتخاذايدوب نشر علوم ايله مشغول اوله رق هجرتك التى يوزيكرمى سكزننجى سنه سى ربيع الآخرينك اون سكزننجى جمعه كوني وقت ضحاده روح شريفلى عالم لاهوته پرواز ايتمشدر « رحمه الله تعالى رحمه واسعة » مولانا جلال الدين رومى حضرتلرى سن تميزه واردقلرى كې هر هانكى محله ده بولنديلر ايسه بلكه يولارده بيله بردقيقه تضييع اوقات ايتمه رك اصول عربيه و علوم دينيه وعقليه نك تحصيليله اشتغال بيورمشلرايدى . پدرلى مشار ايله سلطان العلماء حضرتلرينك وفاتسندن صكره پدر بزرگوارى خلفاسندن سيد برهان الدين محقق حضرتلرى (ترمذ) دن حركتله قونيه يه كلوب حضرت مولاناده كوردكلرى علم و كالاتى تقدير و متادياً طقوز سنه هم بزم و صحبت اوله رق علوم كيره دخى تعليم ايتديلر ؛ بعده محقق مشار ايله حضرت مولانابه وداع وقيصریده ايكن ترك دنياى بى وفا ايتمشدر . (قدس الله روحه) مشار ايله جلال الدين مولانا حضرتلرى قونيه ده بيكلرجه طلبه علومه خارق العاده بر عقل و صورت ايله تعليم علم ايتمكده ايكن مشهور (شمس الدين تبريزى) حضرتلرى مرشدندن آلدیغى اشارت مغنويه اوزرينه

مولانای مشارالیه حضرتلرینی برای ارشاد قونیہی تشریف ایلہ (شکرریز) خانہ نازل اولدی و حضرت مولاناک اخلاق و اوصاف جمیلہ سنی لدی التحقیق کافہ کمالات علمیه سی میدانده اولدیغنی و فقط عربان و قلندر درویشلری سومدیکنی اکلا دی ؛ بناء علیه شمس الدین تبریزی حضرتلری بر قلندر قیافته کیره رک و یولده انتظار ایدرک حضرت مولانا مدرسه لرندن دولتخانه لرینی تشریف ایدرکن بندیکی حیوانک یولارندن طوته رق و غریب بر هیبتله یوزینه باقه رق « ای ملای روم ، پیغمبر من حضرت (محمد) می یوخسه (بایزید بسطامی) می بیوکدر ؟ » دیو سؤال ایتدکده حضرت مولانا : « بونصل سؤالدر، بونده شبه اولنه جق محل وارمیدر ؟ » دیهرک حضرت (سید المرسلین) افدمزک شاننده اولان آیات کریمه متعدده ایلہ توصیف و بایزید بسطامینک افراد امتدن اولدیغنی بیان و تعریف ایدنجه شمس تبریزی حضرتلری : « اویله ایسه حضرت شاه انبیا و محبوب جناب کبریا (ماعرفناک حق معرفتک) بیورده نیچون بایزید بسطامی (سبحانی ماعظم شانی) دیر ؛ یعنی جناب حقه مخصوص اولان عظمت شان صفتی کندیسنده کورر ؟ » دیدکده حضرت مولانا جواباً « فخر عالم و نبی محترم صلی الله تعالی علیه وسلم افدمز حضرتلرینک سینۀ مبارک و عشق پاکی دریای عمیق اولوب اکا هر نه قدر تجلیات الهیه ظهور ایتسه ینہ تحمل ایلہ حق تعالی حضرتلرندن تجلیاتک ازدیادینی استرحام و دانما (ماعرفناک حق معرفتک) دیو عرض حقیقت و مرام ایدر ؛ اما بایزید بسطامینک آیینۀ تجلیٰ الهی اولان قلبه بر ذره قدر نور صمدانی عکس و لمعان ایدنجه شعاعندن کنده کنیدی کورمه مکده مقتدر اوله مز و کنیدی غائب و فراموش ایلدکده (سبحانی ماعظم شانی) دیر . » حضرت مولاناک بوجواب حکمت مآبی اوزرینه جناب شمس الدین تبریزی (الله) دیو فغان ایدرک یره دوشوب بایلدی او آنده قلب مولانایه بر تجلیٰ الهی لمعان ایلدیکندن درحال آتندن اینوب جناب شمس الدینک خاکپایه یوز سورهرک بعدالافاقه حضرت شمس بر لکده خانه سعادتلرینه کتوردی . کراماتی نهایتسز اولان حضرت شمس تبریزی بووقعه دن صکره الی آی مقداری حضرت مولانای رومی ایلہ برابر بولدیلر ؛ هیچ کیمسه خلوتلرینه قبول اولنمیب یالکز سلطان ولد حضرتلری خدمت ایدر و کاه کاه اکل و شرب ایدرک سائر اوقانده ذکر الله و عبادتله مشغولیتلرینی کورر لر ایدی . بعده خلوتدن چیقوب ینہ بر مدت میانه عالیرنده دوام ایدن محبت حضرت مولاناک مریدان و طلبه سندن مشاهده و رؤیت اولنجه بعض ظاهری ینارک حسدینه طوقه رق شمس الدین تبریزی

حضرت تلی جناب مولانا به ترك تدريس ايتديردى كې قیل وقالده بولملىرىنه مېنى حضرت شمس الدين لزوم مفارقتى قطعاً ايما ووداع ايدرك شام شريفه هجرت بيورديلر؛ اما آندن صكره حضرت مولانا تدريس وافاده دن فراغت وسماع وهر نوع موسقى به ميل ورغبت ايلديلر؛ وشمس الدينك مفارقتنه تحمل ايده ميوب مخدومى سلطان ولد حضرت تلىنى ارسال وشاراليه شام شريفه بولهرق كمال تعظيم وتفخيم ايله پدري مولانا حضرت تلىنك عشق و محبتى عرض وافهام وقونيه يى تشريفى رجا واسترحام ايلمسنه مېنى جناب شمس الدين بوكا راضى اولهرق برلكده شام شريفدن عزيمتله سلطان ولد اثناسى راهده كمال حرمتمدن ناشى شمس تبريزى حضرت تلىنك ركابنده پياده اولهرق كلدى وفوق العاده احترام ايلدى . بوصورتله مشاراليه جناب تبريزى تكرر قونيه يى نشر يفلزندن حضرت مولانا فوق العاده محظوظ وتكرار مجلس ملائك ايسلارنده مأنوس اولديلر . بعده حضرت شمس الدين بالاخر قونيه دن عزيمت وغيوبت ايلمسندن حضرت مولاناك ديكر مخدومى علاء الدين محمد طرفندن شهيد ايدلديكى روايت اولنورسده بو فعلك اصل واساسى اولمدينى شمس الدين حضرت تلىنك مفارقتنه تحمل ايده ميوب براى تحرى جناب مولاناى رومى بالذات شام شريفه وبعض روايته كوره تبريزه عزيمت بيورملىله مثبت وبدييدر . برمدت صكره حضرت جلال الدين رومى قدس سره السامى افندمرك مريدان خواصندن اك زياده سوديكي (حسام الدين) چلبى مشاراليه حضرت تلىنك وقت انبساطنى بولهرق الهى نامه طرزنده ويا منطق الطير وزننده بركتاب منظوم تاليفنى استدعا واسترحام ايتدكده حضرت مولانا تبسم ايله « اى چلبى حسام الدين ! ايتديككز كتابى سزك خاطر يكزه گلزدن اول تخطر وتصوير اتمش وبرازده يازمش ايدم » دهرك شارح اسرار كليات وجزئيات اولان (مثنوى) شريفك « بشنو ازنى چون حكايه ميكنده » ازجدايها شكايه ميكنده » بيت شريفندن « پس سخن کوتاه بايد والسلام » مصراعنه دكين يازدقلى برقچ بيت شريفى حسام الدين چلبى به ارايه وآندن صكره مثنوى شريفك تاليفنه بذل همت بى انتها بيورملىلردر . بعض كيجه اخشامدن صباحه قدر حضرت مولانا آيات شريفه تقرير وحسام الدين چلبى ضبط وتحرير بيورلر ايدى . مثنوى شريف بومنوات اوزره تحرير والتى جلده رسیده اولدى . حضرت مولانا واصل عالم بقا اولدقلىزندن درت يوز آلتش ايكي سنه صكره اسم واحوالى مجهول بر شخص طرفندن يدنجى جلد ناميله بر منظومه ميدانه چيقارمش ايسده بومنظومه حضرت مولاناى رومى قدس سره السامينك اثرى اولمدينى ادله

کثیره ايله متين وامر مبرهندر . مثنوی شریفک التنجی جلدینک صوک بیت شریفی بودر : « دردل من آن سخن را میمنست » « زانک ازدل جانب دل روزنست » بو بیت شریفدن صکره ایضاح مقصد ایچون سلطان ولد حضرتلری جانبندن یازیلان سکر اون بیت مثنوی شریف نسخه لرندن بعضیسنک اک نهایتده مندرج اولدینی اخطار اولتور .

حضرت مولاناک اولیوب مصنوع اولان مذکور یدنجی جلدک برنجی بیتی بودر : « ای ضیاءالحق حسام الدین سعید » « دولتت پاینده فقرت برمزید » که روحسز ، بلاغتسز ، وزنسز ، سبک وربطسزدر . ینه بز مقصدمنه ارجاع کلام ایدلم : مثنوی شریفک ایکنجی جلدینی مشارالیه جلال الدین رومی قدس سره السامی افندمن حضرتلری سنه هجریه نک آلتی یوز آلتمش ایکیسنده یازمغه بدأ ومباشرت بیوردقلرینی جلد مذکورک یدنجی بیت شریفده صراحة اشعار بیوررلر . صوک جلدک اکالی عمر عالیرینک اواخرینه طوغری یعنی تاریخ ارتحالاری اولان التی یوز یتمش ایکی سنه سنده اولدینی بعض اشعاراتدن وعلی الخصوص مخدوم نجابت موسوملری سلطان ولد حضرتلرینک آتیده کی ابیات علیه سی ترجمه سندن اکلاشیلور . ایشته سلطان ولدک بوکا دائر اولان ابیات شریفه سنک ترجمه سی : « اول زمانکه پدرم بو مثنویدن خاموش اولدی . دیدم ، که هانکی وجهه وسبیدن ناشی بشقه سوزسویلمز سکرز ؟ جواباً بیوردیلر : ضعیف اولوب نطقم اشترکی یادی : بو حاله کلنججه حشره دک سوز سویلمکه کسده مجال وقوت اوله من ؛ ارایوب طرامنی ترک ايله رحلت وقی کلدی (کل شیء هالاک الا وجهه) بوسوزک یعنی مثنوی شریفک باقیسی لسانسز کلور ، اول انسانه ، که دلنده حی برجان طوتر ، ومژده عمرم آخره ایردی ، که بدنن قورتیلهیم ، وجان جهاننه دائماً جولان ایدیم ، ونم رقطره دن یعنی (دنیا دن) کچوب دکزه (آخرته) کیدهیم » سلطان ولد حضرتلرینک اشو ابیات شریفه لرینک ترجمه سی بوراده ختام بولدی . مثنوی شریفک برنجی جلدی تحریر وختام بولدقدن صکره ایکنجی جلدک اشعارى حکمة برمدت تأخیر اولندیغنی ینه ایکنجی جلدک مقدمه سیله تعاقب ایدن ابیات شریفه سنده صراحة بیان واتیان بیورلدیغنه نظراً والنان بعض معلوماته بناءً اکلاشیلور که حضرت مولانا مثنوی شریفک تألیفنه التی یوز الی طقوز ویا التمش تاریخی ابتدا سنده مباشرت بیوردیلر . بو حسابله برنجی جلدک تألیفی بروجه معروض التی یوز الی طقوز ویا التمش سنه هجریه سنده والتنجی جلدک اکالی التی یوز یتمش ایکی تاریخده در : بناءً علیه مشارالیه جلال الدین رومی

قدس سره السامی حضرت تلمیذ سن عالیاری الہی بش ایلہ الہی التي ارانندہ ایکن مثنوی شریفک تألیفنه باشلا یوب التمش سکز یا شنده ایکن التجبی جلدی ذکر اولنان بیت شریفه قدر ایصال و او صرده دار عقبایه ارتحال بیوردیلر . مشارالیه حضرت تلمینک مثنوی شریفدن بشقه اوراد کیری ومعانی غمضه وعمیقہ فی حاوی بر دیوان بلینی ولوب برده اوچ بیک بیتی جامع دیگر بتألیف عالیاری اولدیغنی خبر التمش ایسه مدہ اکا دسترس اوله مدم . مثنوی شریفک بعض ابیات شریفه سنی مطالعہ ایدن اوروپاولولر حیرتده قالوب مولانا بی : صاحب فکر عمیق نامیلہ تسمیہ ایلدیلر . مولانا بی مشارالیه افندمن مستقیم القد وعدیل القامه اولوب مبارک کوزلری صاری ایلہ سیاه ارانندہ یعنی الا وقاشلری مقوس ایدی . لونی فی الاصل قرمز یه میال ایکن بعده کثرت ریاضت ومجاهده سبیلہ صاری به مائل اولدی . نه ملحم ونه ده ضعف اولوب فقط کثرت ریاضندن بعده کسب نحافت بیور مشلر ایدی . روح پرفتوحلری هجرتک التي یوز یتمش ایکنجی سنه سی جمادی الآخره سنک بشنچی کوئی اقشامه یقین دار النعمه پرواز ایلیمشدرد . عالم فانی بی ترک بیوره جقلری صرده مقام جلیل ارشادلرینه کیملک جانشین اوله جنفی مریدانی طرفندن عرض واستفسار ایدلدکده چلبی حسام الدین بیوردیلر . یا مخدوم عالیکز سلطان ولد نه وصیت بیوریلور ؟ دیو تکرار مریدان طرفندن عرض اولتمسی حسبیلہ « اول پہلواندر ، وصیتہ احتیاجی یوقدر » بیور مشلردرد . ہوامر ووصیت اوزرینه سلطان ولد حضرت تلمیذ جناب حسام الدینی سجاده خلافت مولویه به اقتصاد ایتدیلر . التي یوز سکسان اوچ سنه سی شعبانک یکرمی ایکنجی چهارشنبه کوئی مشارالیه حسام الدین چلبی دخی ترک عالم فانی بیورملرینه منی مشارالیه سلطان ولد حضرت تلمیذ پوست نشین خلافت مولویه اولهرق هجرتک یدی یوز اون ایکنجی سنه سی رجب شریفک او تنچی جمعہ ایرتسی کوئی عالم نوره واصل اولمش وخامہ نکھت فرا سنک آثار جلیلہ سبیلہ دخی ابقای نام بیور مشلرد . آندن صکرہ سلطان ولد حضرت تلمینک مخدوم عالیاری اولو عارف افندی یدی سنه مدت پوست نشین ارشاد اولوب یدی یوز اون طقوز تاریخندہ ارتحال دار بقا ایلیمشدرد .
(رحمة الله تعالى عليهم اجمعين)

❦ اخطارات ❦

۱ مثنوی شریفک فهرستی صوری اولوب ، مثلاً « داستان عاشق شدن شاه برکنیزك » و دیگر محله « حکایت مرد بقال و طوطی » او « کبی فهرستده عبارهلر کورینور. فی الحقیقه اولباید شاهک بر جاریه یه عاشق اولدینی ، و دیگر بابده بر بقالک بر طوطیسی بولندینی کوریه جک ایسه ده اصل مقصد هر بیت شریفک عباره سنده بیان بیوردقلری معانی عمیقهدر . مثلاً حضرت موسی علیه السلامک زماننده ایکی شخص بیننده وقوعبولان مکالمده شخصک بری ، قرآن عظیم الشانک بر آیت کریمه سنی نقل ایدر ؛ حالبوکه اولخالده قرآن عظیم الشان دها نازل اولمامشیدی ، فقط مقصد آیت کریمه نك معنا سیدر . شویله که : قرآن عظیم الشانک بر چوق آیت کریمه سنده « الله تعالی حضرتلری مفسدلری سومز » بیوریلور ؛ بو معنی ، بو حقیقت ایسه حضرت موسی علیه السلام اقدمزك زمان عالیارنده و هر عصرده دخی موجود ایدی . الحاصل مثنوی شریفی لایقيله آکلامق استیانلر صورت حکایه یه دکل ، معنایه نصب نظر دقت ایتسونلر .

۲ مثنوی شریفده انسانک بری کئندن دها بیوک دیگر بر ذاته بر کیفیتی حکایه و بیان ، و علی الخصوص استرحام ایدرکن ، مولانای رومی قدس سره السامی حضرتلرینک جناب واجب الوجوده اولان کمال عبودیت و عشقی حسبله چوق دفعه متکلمک افاده سنی موقه ترك ايله قارئنه اخطار ایتکسزین بر عارف لسانندن حق تعالی حضرتلرینه مناجات و تضرع یولنده عرض حاجات و بعده ینه حکایه رجعت ایدرلر .

۳ مثنوی شریفده کوریلان بعض حیوانات حکایه سنک جمله سی : انسانلر و یا عقل و افکار و نفس کبی کیفیاتدن عبارتدر .

ترجمہ و تشریح مثنوی شریف

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ صاحب مثنوی مولانا جلال الدین رومی قدس سرہ السامی ﴾

﴿ حضر تلینک عربی عبارتہ یازدقلری دیباچہ در ﴾

« هذا كتاب المثنوى » وهو اصول اصول الدين في كشف اسرار الوصول واليقين وهو فقه الله الاكبر وشرع الله الازهر وبرهان الله الاظهر مثل نوره مكشوفة فيها مصباح يشرق اشراقاً انور من الاصباح وهو جنان الجنان ذوات العيون والاغصان منها عين تسمى عند ابناء هذا السبيل سلسيلاً وعند اصحاب المقامات والكرامات خير مقاماً واحسن مقيلاً الابرار فيه يأكلون ويشربون والاحرار منه يفرحون ويطربون وهو كنيل مصر شراب للصابرين وحسرة على آل فرعون والكافرين كما قال الله تعالى (يضل به كثيراً ويهدي به كثيراً وما يضل به الا الفاسقين) وانه شفاء الصدور ولاء الاحزان وكشاف القرآن وسعة الارزاق وتطبيب الاخلاق بايدى سفرة كرام بررة يمنعون بان لا يمسسه الا المطهرون تنزيل من رب العالمين لا يأتيه الباطل من بين يديه ولا من خلفه والله يرصده ويرقبه وهو خير حافظاً وهو ارحم الراحمين وله القاب آخر لقبه الله تعالى واقتصرنا على هذا القليل والقليل يدل على الكثير والجرعة تدل على الغدير والحفنة تدل على البيدر الكبير يقول عبد الضعيف المحتاج الى رحمة الله تعالى محمد بن محمد بن حسين البلخي تقبل الله منه اجتهدت في تطويل المنظوم المثنوى المشتمل على الغرائب والنوادر وغرر المقالات ودرر الدلالات وطريقة الزهاد وحديقة العباد قصيرة المباني كثيرة المعاني لاستدعاء سيدى وسندى ومعتمدى ومكان الروح من جسدى وذخيرة يومى وغدى وهو الشيخ

قدوة العارفين امام الهدى واليقين مغيث الورى امين القلوب والنهى وديعة الله بين خليقته وصفوته فى بريته ووصاياه لنبيه وخبائاه عند صفيه مفتاح خزائن العرش امين كنوز الفرش ابوالفضائل حسام الحق والدين حسن بن محمد بن حسن المعروف (باخى ترك) ابايزيد الوقت جنيد الزمان الصديق ابن الصديق ابن الصديق رضى الله عنه وعنهم الارموى الاصل المنتسب الى شيوخ المكرم بما قال (امسيت كردياً واصبحت عربياً) قدس الله روحه وارواح اخلافه فقم السلف ونعم الخلف «له نسب القت الشمس عليه رداؤها» وحسب اרכת النجوم لديه اضواءها» لم يزل فتاؤهم قبلة الاقبال يتوجه اليها بنو الولاة وكعبة الآمال يطوف بها وفود العفاد ولازال كذلك ماطلع نجم وذو شارق ليكون معتصماً لاولى البصائر الربانيين الروحانيين السائين العرشيين النوريين السكوت النظار الغيب الحضار الملوك تحت الاطمار اشراف القبائل اصحاب الفضائل انوار الدلائل آمين يارب العالمين وهذا دعاء لايرد فانه .: دعاء لاصناف البرية شامل والحمد لله وحده وصلى الله على سيدنا محمد وآله وعترته الطيبين الطاهرين .

﴿ اشبو ديباجه شريفه نك ترجمه سى ﴾

بو مثنوى كتابيدر . بو كتاب وصول ويقين اسرارنى كشفده دينك اصول اصول اصول يعنى دين اساسلرينك اساسلريد . بو كتاب الله تعالىنك زياده بيوك فقهيدر ؛ واللهك زياده پارلايىجى شرعى وينه اللهك زياده ظاهراولان حجت وبرهانيدر . آنك نورينك مثل و صفتى ايجروسنده چراغ اولان قنديل كى اطرافى تنوير ايدركه صباحلرك نورندن زياده نورليدر . بو كتاب انواع داللى و صوكوزلرني حاوى جنتلرك جنتيدر كه درونندن جريان ايدن بر صوكوزى اهل سالوك ياننده (ساسيل) و مقامات و كرامات اهللك عندنده (خير مقام واحسن مقبل) تسميه اولنور . ابرار واصحاب خير آنده يرلر وايچرلر واحرار آندن فرحلتوب شاد اولورلر . بو كتاب مصرده كى نيل نهري كى صبرايديجيلره شراب و آل فرعون ايله كافرله حسرتدر . نتكم حق تعالى حضر تلى قرآن عظيم الشانده (يضل به كثيرا ويهدى به كثيرا وما يضل به الا الفاسقين) بيور مشدر . تحقيق بو كتاب كوكسارك شفاسى وحزنلرك جلاسى وقرآن عظيم الشانك كشافى ورزقلك كنيشاسكى واخلاقك ايساكيدر . ملائكة كرام (سفرة كرام برره)

الله يله منع ايدر لر كه بوكتابی طاهر دن غیریسی مس اتمیه (تنزیل من رب العالمین
 ماصدقجه معانیسی محضا الهام ربانی اولوب پیش و پسند و اطرافدن کندوسه
 باطل یناشمز ؛ زیرا (خیر الحافظین و ارحم الراحمین) اولان الله تعالی حضرت لر
 کوزه در . بوکتاب ایچون الله تعالینک لقب دینی نیجه القاب جمیله ده و وارد ؛ بز
 آزلقب اوزره قصد ایتدک ؛ چونکه آز چوغه وطمله کوله ودانه بیوک خره
 دلالت ایدر . الله تعالینک رحمتنه محتاج اولان عبدضعیف محمد بن محمد بن حسین البلیخی
 الله تعالی آندن قبول بیورسون . دیرکه : غرائب و نوادری و اشرف مقالاتی و این
 کبی دلالاتی و زاهدلرک طریقلرینی و عابدلرک حدیقلرینی مشتمل و الفاظی و جم
 و معانیسی کثیر اولان مثوی منظومی سیدم و سئدم و معتمد و جسدمده مک
 طویجی روح و ذخیره یوم و غدم اولان ذاتک استدعاسنه مبنی تطویلنده بذل جه
 ایلدم . بو ذات عالی ایسه عارفلرک مقتدا بهی و هدایت و یقینک امامی و خلقه
 فریاد رسی و قلوب و عقولک امینی و اللهک قولاری ارده سئند و دیعه سی و صفو
 آدمیان و رسول خدانک و صایاسی و نبی محبتانک سرأری اولان خزائن عرش
 اناختاری ویر خزینه لرینک امینی بولسان شیخ ابوالفضائل و حسام الحق و الد
 حسن بن محمد بن حسندر ، که (اخی ترک دیو معروفدر) بو ذات و قننک بایز
 بسطامیسی وزمانک جنیدیدر . صدیق بن صدیق بن صدیقدر (رضی الله عنه و عنهم
 و ارموی الاصلدر . نسب طاهرلری) امسیت کردیا و اصبحت عربیا) قولیله مح
 اولان شیخ مکرمه منهیدر (قدس الله روحه و ارواح اخلافه) نه کوزل سلف
 و نه کوزل خلفدر . او ذات جلیل القدرک نسبی اوزرینه کونش رداسنی آتم
 و حسی اوزرینه یلدرلر آیدینقلرینی صالمشدر . میدان سعادت نملاری اول
 آستان مغنولری قبله کاه اقبال و ارباب سلو که کعبه آمال اولمقدن هیج بروقت خ
 اولمدی ؛ و کواکب طلوع و ماهتابان تنویر آفاق ایلدیکجه ینه بویه اولسون ؛ تا
 ربانین ، روحانین ، سماین ، عرشین ، نورین اولان اصحاب بصائرک استنادکا
 اولسون . اول طائفه علیه برطاقم ساکنلردر ، که ناظرلردر . و غابردر ،
 حاضرلردر . و پلاس بوش ملوکردر ، که هپی اشراف قبائلدر ؛ و اصحاب فضائل
 و انوار دلائل و بینات الهیه دندر . بوخاندان حقنده کی دعامن مستجابدر ؛ زیرا که
 خلائقه شاملدر . حمد و ثنا منحصر آ الله اولسون ، و الله تعالی و پیغمبر من اقدم
 و طیین و طاهرین اولان اصحاب و اهل بیتنه صلوة و سلام ایلسون .

مشنوی

﴿ بشنوازی چون حکایت میکنند ﴾

﴿ از جداییها شکایت میکنند ﴾

« تَرْجَمَه » ایشیت نیدن نصل حکایت ؛ فراقلردن شکایت ایلر .

« شَرْح » نیدن مقصد ، عارف و عاقل اولان انساندر، که آغزندن دائماً

عاشقانه ولذیذ و مغنیدار سوزلر ظهور ایدر . بیت شریفک ایکنجی مصراعنده :
فراقلردن شکایت ایلر، بیورلمسی عارفک جهان روحانیدن ایریلوب دنیاده بولنمندن
وتحویلات الیمیه گرفتار اولمندن شکایت ایتسیدر . مشنوی شریفک ایلك بیتی
اولان اشبو بیت شریفده جلالالدین رومی قدس سره السامی حضرتلری سمعه
متعلق اولان « ایشیت » امریله بدء بیورملری هم بیان بیوردقلری نایک صداسی
بالطبع سمعه محتاج وهم سمع سائر اعضادن دها افضل اولمسننددر . سمعدن صکره
اعضانک الک معتبری اولان کوز بیله یالکز بعض مادیات محدوده کوره بیلور؛ سمع
ایسه مغنویات ومعقولات وبر چوق حکم مالا نهاییه ایشیدر . انبیای ذیشان
باعث سلامت دو جهان اولان ارادات ربانییه تبلیغ ایچون بالطبع مستمعینک
سمعه مراجعت ایدرلر ایدی . کوز ، نور آفتاب و شمع یرتاب اولمینجه کوره میوب
معطل وبی تاب قالور ؛ سمع ایسه خورشید و شمع وماهتاب کبی صوری منورلره
محتاج اولمیوب دائماً استماع و مسموعات متنوعه ایله عقلک نور وقوت معلوماتی
هرشیدن زیاده تزئید و انسائک قدرینی اعلا و مزید ایلر ؛ علی الخصوص قرآن
عظیم الشانک حاوی اولدینی ارادات و آیات بینانده سمع وبصر تذکار اولنسدینی
زمان دائماً سمعک بصره تقدیم اولنسدینی درکاردر . انبیای ذیشانندن هیچ بریسنی
الله تعالی حضرتلری اصم اوله رق بعث بیورمدی، فقط علت عمییه مبتلا اولانلر
وارددر . بیت شریف مذکورده عارفک نایه تشبیه اولنمسنده مناسبات کثیره بولنور .
برقاجنی تعداد ایدهلم : ابتدا ، نی قامشلقده اولوب کسلماش ایکن دائماً نشوونما
وتازه حیات بولور ایدی ؛ کسلدکن صکره قورودی ؛ عارفک روحی دخی عالم
ارواحده لئانذ مالا نهاییه مغنویه مظهر ایکن غدار و خشک اولان دنیایه کلنجه

عين آب زلال اولان عالم ارواحدن محروم قالدى و صوسز قالمش كې قوریدی
 ثانیاً ، نیدن عاشقانه صدرل چیقار : عارف اولان انساندن دخی عاشقانه وعارفا
 سوزلر ظهور ایدر ؛ ثالثاً ، نایك صداسی مستمعینك عشقنی تزید ایدر ؛ عارفك
 دخی كلمات حكمت آیاتی مستمعینك عشقنی مزداد و قبلرینی آلام كونیهدن آزاد
 ایلر ؛ رابعاً ، نایك آواز و صدا سندن اكثر برحكایه ، بر ماجرای عشق حس
 اولنور ؛ عارفك سوزندن دخی اكثر اوقاتده عاشق حقیقیلرك احوال عالیله
 وعالم لاهوتك اسرار علویه سی ایشیدیلور ، خامساً ، نایك هنری ظاهر جسمند
 دكل درونیدر ؛ عارفك دخی كلماتی باطیندر ؛ سادساً نایك قامنی طوغریدر
 عارفك دخی حالی طوغری و خلقی کریمدر ؛ سابعاً ، نی چونكه قامشلقدن کسیلور
 ایرلدى ، غریبدر ؛ عالم ارواحدن ایریلان عارف دخی دنیاده غریبدر ؛ ثامناً
 نيك ایچی هر شیدن خالی و یالکز نفخ عشقله مالیدر ؛ عارف دخی هر نوع غل
 و غشدن وارسته و قلبی حب و عشق ربانیله آرسه در ؛ تاسعاً ، نی کندیلکندن
 عاشقانه سس چیقارمز ، استاد بر نافخك دمنه محتاجدر ؛ عارف دخی متسللا
 وارث اوله کلدیکی بر نفخ فیاضانه ایله دمسازدر . چونكه مشوی شریفده حکمت
 و روحانیتدن بحث اولنه جقدر ، اشبو ایلك بیت شریفك شرحنده مطالعات آتیله
 ایرادی مناسب عد اولندی . شویله كه : اعتقاد و عدم اعتقادده دقله باقیلور
 انسانلرك اکثری اوج قسم کورینور : قسمك بری ، هر ایشك خالق و صان
 و حافظی جنساب واجب الوجود اولدیغنه و روحك و اراغنه و بقاسنه و بعدالمور
 انسان ایچون جزا و یا مكافات اوله جفنه کمالیله ایمان ایدر و بو ایمان اوزره بو قسمد
 داخل اولانلر الله تعالی یه عبادت و مشروع اولان امور ایله اشتغال و کندیلر
 جاودی صورتده نائل سعادت ایدرلر . مدعیات منکرانه نك نقلی و بعده جرح
 قرآن عظیم الشانك مقتضای بلاغت و اسلوب حکمت آیاتندن و کتب معتبر
 اسلامیله نك دأب عالیمسندن اولمق حسبیله بو محله دخی منکرلرك ادعای جهال
 اتمالرینی بتمامها تحریر ، صکره ادله مقنعه ایله جرح و سقامتلی تزیر ایدیله جکدر
 قسم ثانی اصحابی اولان منکرلرك زعمنجه انسانك روحی اولیوب یالکز جسمند
 عبارت بر حیوان اولدیغندن و فاتندن صکره ترکیبات بدنیه سی حل و شخصیتی ک
 فانی اولور ! بو طائفه مضره روحانیت و آخرت والوهیتی انکار و کندیلری ک
 احق اولانلره عظیم ضرر و خسار ایراث ایدرلر . مکونانك و انتظام عالمك س
 کندولرندن سؤال ایدلسه ، طبیعته حمل و اسناد ایلرلر ؛ جهالت و بلاهتلی قد

کندولرنده بیوک برشی وار ایسه اوده عناد واصرارلریدر . بوقسمک قاندرلمسی غیر ممکن کورینور . دیگر قسم اهلی ، تردد ایتکدهدر . دیرکه : موجوداتی جناب حقی خلق ایتمش ، یوقسه کندی کندینه وطیعت واسطه سیه می وجوده کلش ؟ انسانده روح دینیلان شی فی الحقیقه موجودمیدر : یوقسه انتظام بدنن وانسانده کورینان فیض و ذکا وحسیات باشنده کی اعصابدن عبارت میدر ، قدرت ربانیه وروح و آخرت وبقا وجزا و مکافات روحانیه وارمیدر ، یوقسه روحانیت اولیوب انسان وفات ایدنجه وجودک انتظامی بوزیله رق و اجزای بدنیه سی حل اولنه رق شخصیت مغنویه سی قالماشمی اولور ؟ متردد اولان قسمک خاطرلرینه بویه شیر کاور و فقط هیچ برجهتی قطعاً تصدیق ویا تکذیب ایده مزلر . ترددده قالانلرک فکری تصحیح اولنور امیدیه بوبخه متعلق اثبات حقیقت ایدر بعض تفصیلاته کیرشمک مناسب عد اولندی : عرب ، یونان ، روما و اوروپانک الک بیوک فیلسوفلری جناب خالقک وجودینی وانتظام عالم ایچون درکار و مقضی اولان قدرت ربانیه سنی وروح انسانک وارلقی وبعدموت بقاسنی اثبات ایتک ضمننده اولقدر دقیق افکار وملاحظات بیان ایتشلردر، که برر برر تعریفه قالدیشیله حق اولسه بومقوله مطالعاته ذهنی آلدیرمیان ذوات اودقابقی اکلامقده مضطر اوله جقلری وحس ایده جکلری اضطراب اوزره بوبخک مطالعه سندن دخی کلیاً صرف نظر ایتلمری ملحوظ اولدیغندن مقالات مفصله لرندن صرف نظرله ذکی بر آدمک اکلایه بیله جکی ادله عقلیه بیان وحسب الایجاب بالکمز اوچ حکیم مشهورک مقالاتی آتیده درج واتیان اولنور: اول امرده کوردیکمز وحس ایلدیکمز موجوداته عطف نظر حکمت ایده لم ؛ ابتدا کونشه ومنتظم اولان حرکتیه دقت اولنسون ؛ کونش بر جسم غیر مدرک ایکن هر سنه ، هر آیده ، هر کونده موسملره کوره معین اولان اوقات ومواقعه کورینور، صکره کیجه اولنجه عددی میلیونله بالغ اولان کوا که نظر ایدلسون . اهل هیئتک اتفاقی اوزره بالکمز کره ارضدن کورینه بیلان میلیونله ییلدیزلرک هر بری کمال انتظام ایله بیوک بر وظیفه اجرا ایلر وحرکات سریعه لرنده بری برینه زیان ویرمیوب کافه سی مطیع خدمتکارلر کی معین و منتظم زمان و صورتده حرکت و اولی النهایه بخش حیرت ایدرلر ، حرکتلری اواقدر منتظمدر ، که مثلاً یوز و یوز الی سنه صکره برکوک فضای واسع سمانک هانکی نقطه سنده بولنه جنی اهل نجوم ایچون سهولته معلوم اولور ؛ مع مافیه بو حرکات معقوله ومنتظمه یی اجرا ایدن اجرام سماویه نک وجودی کره ارضمز کی

کاملاً جادادادن و عقل و ادراکدن محروم ذراتدن مرکب جسملردر ؛ بونلر ، ب
 فوق العاده منتظم حرکتی زده بولدیلر ؟ بوانتظام عظیم خالقلرینک امری دکلیدر
 یوقسه احق منکرک فکری کبی طبیعت واسطه سیله ویا تصادف قیلندن اوله رق مو
 حاصل اولدی ؟ فکر عمیق ایله دوشونلدکجه اکلاشیلورکه عالمده کوریلان بو حیرت
 بخش انتظام ایچون « تصادف » و « طبیعت » لفظلری معناسز وهر نصلسه دقتسزلک
 ویا عنودانه استعمال اولنور ایکی لفظلردر ؛ چونکه کره ارض وسائر اجرام سماوی
 حمله کیا کرلرک و حکمانک اتفاق و جنبه حد دانسته فهم و حرکتی غیر مستع
 ذره لردن ترکب ایتمش جسملردر ، که عاقل ومدرك اولمدقدن بشقه مایه وجودلری
 اولان ذرات کبی محرکز حرکت ایتمه غیر مقتدردرلر . طوپراق وطاش وسائر
 جادات کوزلرمزک اوکندهدر ؛ تحریک ایدیلنجه حرکت ایده مزلر . انسانک بدنی
 بیله اک مکمل ترکیباتدن لیکن تفریق اولنسه اجزای متفرقه سی حرکتی غیر مقتدردر
 آنجق حیاتده ایکن حرکت ایدر ؛ فقط بو حرکت ، آثاری میدانده اولان روح
 واسطه سیلهدر ؛ روح کیدنجه حرکت قالمدقدن بشقه احسن مادیات اولان بدن انسان
 مخوف وشایان نسیان اولور . ذراتک حرکتی عدم اقتداری جای بحث بر مست
 اولیوب بناء علیه ذراتدن مرکب وروح و آرزودن محروم هرنه قدر اجسام واجرا
 وار ایسه برحرك اولینجه حرکت ایلملری قطعاً محالدر ؛ بوجهت مثبت ایکن
 روح ، عقل ، آرزودن محروم اولان میلیونلرجه اجرام سماویه بلا محرك عاقل
 بلا محرك قادر نصل مشهود ومعلوم اولان حرکتلرینی و علی الخصوص انتظاملری
 بوله بیلدیلر ؟ بو حرکت تصادفاً کلدی ، بوانتظام تصادفاً بولندی ، دینیلیرسه
 انصاف اولنسون ، که بو بحثده تصادف لفظی یالکز لسان سویلر ، اما عقلا
 ووجدان رد ایدر ، منکران بیله برمدتدنبری تصادفی هان ترك واجرام سماویه ند
 منتظماً حرکتلرینه سبب طبیعتده اولان قوانین عمومی یعنی قوه جاذبه و دافعه
 وحرارت کبی شیلردر ، دیرلر . قوانین عمومی تعیری دخی منکرلرک دعوالر
 ایچون تصادف لفظی کبی معناسز قالور ؛ فی الحقیقه اجرامده قوانین عمومی واردر
 اما کمال عقل وحکمتله وضع اولنش قوانین معقوله عمومیهدر ، که برحاکم مطلقک
 برصانع اعظمک وجودینه هرشیدن زیاده شهادت ایدرلر . قوانین عمومی بی تری
 ایدن کیمدر ؟ مثلاً قوه جاذبه ودافعه وحرارت و(ایلکتریسته) یی کیم دوشونور
 هر جسمده مقتضی اولان مقدار ذراتی وقوتلرینی وموقعلرینی وبعد وقربلری
 وانتظامه خلل کلامک ایچون درجه سرتلرینی کیم وضع ایتشدر ، فلک کرده اجرا

منوره بی ترکیب ایدن ذرات منوره و اجرام کشفه بی تشکیل ایلان ذرات غیر منوره بی
 بری برندن کیم تفریق و ترتیب ایتش و حیرت بخش اولان بوانتظام عظیمی کیم حصوله
 کتور مشدر؟ قوه جاذبه و حرارت و ساثر مواد موجوده نک بی عقل و تدبیر
 اولدقلرینی منکر لر دخی تصدیق ایدر لر؛ او حالده بو بی عقل و بی تدبیر اولان
 اجرام و مواد بویه بیوک انتظامی استحصال ایچون نصل هر برینه مقتضی اولان
 ذرات و قوتی تفریق و سرعتی میانه لرنده تقسیم ایتدیلر؟ وهانکی عقل و لسان ایله
 میانه لرنده قرار و یردیلر، که مثلاً کره ارضه بو مقدار ذره لر و ثقلت و حرارت
 و یرلم! تا که یکرمی درت ساعتده بر دفعه و سنه ده دیگر بر حرکتله دوران
 ایده ییلسون؛ و کونش و ساثر اجسامه بو ذرات و قوتلر و یرلسونده مقنن زمانلرده هم
 محور لرنده و هم محور لری خارجنده و جاذبلری اطرافنده متعادلاً حرکت و بو بیوک
 انتظام و اتقاقی حفظ ایتسونلر. بورالری ایشیدن و یا عنادنن ایشتمک ایستیمان
 منکر بلا تأمل بونلری طبیعت یا یمش تعیر یله اظهار بلاهت و کندینی مصرانه بر باد
 ایلر « طبیعتی؟ طبیعت نه دیمک؟ هانکی طبیعت؟ بو طبیعت عنقا کبی بر حیوان
 مو هو میدر؟ یوقسه طبیعتدن مقصد، اجرام یعنی طاش طوپراق دکز، روز کار،
 هوا، حرارت، برودت، قوه جاذبه، قوه دافعه و بو کبی کیفیات و ماده نک متفرقاً
 و یا من حیث المجموع اسم میدر؟ اگر طبیعت بو کیفیات و موادک اسمی ایسه،
 یالکز اسملری دکل وجودلرک کافه سی بیله بی عقل و ادرا کدر؛ بی عقل
 و ادراک ایسه هیچ بروقت اتقاق و انتظام ایتک بیله مز و قواعد عمومیه دکل
 خصوصیه بیله وضع ایده مز؛ « بیلور » « ایدر » دعوا ایدنلر بی عقل و ادراک
 اولان جماداتدن دهابی عقل و ادرا کدر لر. نا معقول اولان ماده بلا امر معقول
 هیچ بر وقت منتظم و معقول بر شی وجوده کتوره مز، طبیعت، موجوداتک
 و موجوداتده کور یلان حالاتک عادی اسمیدر؛ بر قوه عقلیه و فعالیه دکلدر. بر قاج
 سنه اول بارسده طبع اولنان معارف لغاتنده « ناتور » یعنی « طبیعت » لفظنک
 معناسی آتیده کی وجهله تعریف اولنور: « طبیعت » لفظنک اوج معناسی واردر؛
 بری، کافه اجسامک من حیث المجموع اسمیدر: دیکری هر بر جسمک ابتدادن
 جریان ایدن احوالدر؛ و دیکر معناسی، الله تعالی حضرتلرینک اجرام و اجسامده
 بخش ایلدیکی انتظامک تعریفدر. ایشته اصحاب معارف ایچون طبیعتک معناسی
 بودر. منکر لر ایچون ایسه بو دعواده لفظ طبیعت عدم تعلقدن نشأت ایتش معناسز
 بر خیالدر؛ و تعیر تحیح ایله « طبیعت » منکر لرک عنقا سیدر!! .. انصاف اولنسون،

بر فرمان ، بر اراده ، بر امر ربانی اولمینه انسان کی معقول ، افلاك کی منتظم
ماکنه لر وجوده کله بیلورمی ایدی ؟ بو عظیم انتظامده ، بو عظیم حرکته
بو عظیم قدرت و محافظهده ، بو مقصد کیر وعالیده آلهی هر کیم که قدرت و تدبیر
مالانهایه ربانیه کی کورمز ؛ اکلانز ایسه او مقوله لر انسان اولیوب اجسام
و ابدانن عبارت ثقلنردر ؛ انلرک عناد وانکاری دنیاده بیله کندی جزالردر .
انلر آخرته امیدسز اولدقلری مثللو ، دنیاده دخی محبتلری ، امیدلری هر کون
ضعف و وهنه کرفتار اولان بدنلرینه وابسته در . مایه امید و محبتلری هر آن محو
و پریشان و کندیلری مایوس و بی درمان اولورلر . منکران ایستدکلری قدر
انکارده عناد ایتسونلر ؛ کمال قدرت ربانیه عاقل اولانلر ایچون بر نور عظیم ،
بر بدرقه رحمتدر . ملیونلرجه ابنای بشر حسیات قلبیه ایله الله ! الله ! دیو عرض
عبودیت ایدرلر . پت پرستلر بیله بر خالق حس ایدوب ارادلر ، فقط قلت
معلوماتلری حسیله خالق حقیقی بی تفریق ایده مزلر ؛ مع مافیه نشر و توسیع
معارفله بر کون اولورکه آنلر دخی طریق مستقیمه داخل و سعادت ابدیه نائل
اولورلر . یالکیز منکرلر ایچون طریق هدایت همان مسدود کیدر . اثباته محتاج
اولمیان قدرت ربانیه تفصیل ایلدیکمز انتظام واجسامدن و بر حس عظیم قلبی ایله
انسانلرک جناب حق اولان اعتقاد و محبتلرندن بشقه اثبات صنع حق ایچون
(انستنتقت) یعنی حیواناتده بلا تعقل کوریلان حس معقول بیله بر دلیل
اوله بیلور . مثلاً بش آلتی آیلق بر طاق که هیچ بروقت شاهین و یا طوغان دنیلان
یرتیجی قوشی کورماش و طاق حیوان اولمق حسیله هیچ بر طرفدن شاهینک یرتیجی
اولدیغی ایشتماش ایکن اولادینی و یا کزوب اوتوردینی صرمد طوغان و یا شاهین
هواده کچنجه طاق اووقته قدر هیچ کورمیدی بودشمنک یرتیجی بر قوش اولدیغی
یکدن حس ایله کندینی محافظه و سائر طاققلری خبردار ایتک اوزره کمال تلاش ایله
فریاده و قاقچه باشلار . حیواناتک محافظه سیچون وضع اولسان و انواع حالاتده
کوریلان حس معقول درونی ، صانع کل اولان ارحم الراحمین بشقه هانکی قوت
بونجه مخلوقاتک قلبرینه وضع و احسان ایده بیلور ایدی ؟ حیواناتک فن و علمیه
مشغول اولان منکرلر دخی اعتراف ایدرلر ، که حیواناتده تبدلات و تغیرات کلیه
اوله بیلور ایسه ده اولدن بر تخم اولمینه کره ارضه هیچ بر ذی روحک وجوده
کلمسی ممکن دکل ایدی و دکلدر . بواعتراقلری اوزرینه اقتضا ایدرکه ذی روحی خلق
ایچون خالق کل اولان الله تعالی حضرتلرینک وجودینی اعتراف ایتسونلر . خیر ،

ینه اعتراف ایتزلر . عنادلرندن باقیکز ، منکران نصل بر مدفن حماقته ذهنلرینی دفن ایدرلرده دیرلرکه : فی الحقیقه کره ارضده تخمسز ذی روح یتشمز ، اما احتمالکه وقتيله اجرام سماویه دن یعنی ییلدیزلردن کره ارضه تخمزل دوشمشده حیوانات وجود پذیر اولمشدر ! ! ارتق ییلدیزلردن کره ارضه تخم دوشمش کبی شایان خنده بر حماقت اوله بیلورمی ؟ یا ییلدیزله تخم زده دن کوندردی ؟ بو مقوله منکرلر قرآن عظیم الشانده بیوردلینی اوزره (ان شرالدواب عندالله الصم البکم الذین لایعقلون) وصفه لایقدرلر . الهی ! هر ذی روح اولان مخلوق ایچون کره ارضده بيله حکمت عمیقه و مرحت واسعه ایله بخش بیوردیفک نعمتلر ، صاحب عشق اولان هرقلبه القا ایلدیکک محبتلر ، انسانک بدنده خارق العاده یار ایدیغک عقل و وجدان و نطق و سمع و کوز کبی عضولر وجود مطلقکه شاهد جسمانی و معنویدر . جناب واجب الوجودی عقلاً ، حکمه دخی فهم ایدن انسان ، منصف ایسه کندی کندینه مراجعت ایله حالنه نکران اولسون در حال اکلا رکه جماداتدن وسائر هر نوع مخلوقاتدن عالی بر صورتده خلق اولندی عالی و مکمل خلق اولنمی انسانک کندی تدیروهنرندنمیدر ؟ دکادر . ابروجه بر احسان مخصوص ربانی اولدینی درکار ایکن انسان بواحسنانک شکرانی ایفا ایتز ایسه بوندن دها بیوک کفران نعمت اوله بیلورمی ؟ منکر اولانلر عنادلری حسیله دیرلرکه : انسان سائر مخلوقاتدن دها عاقل ، دها مکرم خلق اولنمش ایسه نه ایچون احوالنده بیوک انتظامسزلق کورینور ؟ مثلاً انسانلرده سرعت و قتل و سرخوشلق و کذب کبی فنالقلر بولنور . بو تعریضه جواب ویرمک قولایدز : اول امرده فراموش اولنسونککه انسانلرک صوری و عمومیت و عالملرک انتظامنه نسبه جزئی اولان انتظامسزقلری ، لسان شرع شریفده اراده جزویه تعبیر اولنسان اختیار کبی بر نعمت ربانیه نک قدر و قیمتی تزیید و اعلا و بناء علیه حقیقی و کلی بر انتظامی انتاج ایتک ایچوندز . احسان بیوریلان بواختیار جزوی واسطه سیله درکه انسانلر معتبر و اطوار مقبوله لریله رضای باری بی استحصال ایتک کبی بر نعمت عظمایه نائل و از هر جهت کامیین و کامور اولورلر . دینور ایسه کاشکی بواختیار جزوی انسانده اولماش اولیدی ؛ تا که قصور ایتکه محالی اولمیه . بز ؛ بو کاشکیه موافقت و اشتراک ایده میز ؛ زیرا اراده سز و اختیار سز انسان فی الحقیقه فئالق ایده مز ایدی ، جمادات دخی فئالق ایده مز ؛ اما شرف و مزیتدن محرومدرلر . بناء علیه اختیار سز انسان جمادات و یانهایت حیوان کبی اهمیت سز و اجرای وظیفه و عبودیت کبی لذتلردن محروم و ییافت سز قالور ایدی . اختیار سز اولانلر ایچون ایضای وظیفه لذتی

ممكن دكلدر . بر مثال كتوره لم : بر افنديك ايكي قولى اولسه قولك برى تيموردن
ياپيلوب چيقاميه جق براوطده محبوس ، وديكرى حر وهرز به كتمك ايستر ايسه
مختار بولنسه وافنديلى حسن استعمال ايتك امريله بونلردن بهرينك اوكنه مثلاً
اونز بيك ليرا وضع ايتسه بر مدت صكره بو ايكي قولنه مراجعت ايلدكده محبوس
اولان قول افنديسك برافندينى يرده اون بيك ليراي كوستره بيلور ، فقط مظهر تحسین
و آفرین اوله ماز ، زیرا بولندينى حال محبوسيت او پاره نك صرف و اسرافه مانع
ايدى ، اوقول دخى صداقت اثرى اوله رق درونى هيچ بر لذت بوله ماز و بن افندمك
اقيچه سنى اسراف ايتدم ديه مز ؛ زیرا صرف ايدمه جك محبوسده بولندى . اما
سربست براغیلان قوله سؤال اولنجه ، ايشته قولكزه تسليم ايلديككز تقدى
اسراف ايتدم ، محافظه و حسن استعمال ايلدكدن بشقه برده اختيارم حسیله
چالشم ، تزید ایلدم ، دیر ايسه هم افنديسك زياده محبتنى قزانمش و همده وظیفه سنى
حسن ايضا ايتك كې بر لذت عظيমে به نائل اولمش اولور . اختيار و اراده جزئيه
ماده سى مثال كتورديكمز سربست قولك حال و نعمتى كيدير ، كه سعادتى تكشير
ايلديكندن حقيقته عين انتظامدر . اختيار و اراده جزئيه حسیله اويفونسر انسانلرك
انتظامسزلى كورينور ، فقط مطيع اولان قولر خالقارليك امرى اوزرينه حرکت
ايدمه بيله جككردن و فنا اولانلر جزا كوره جككردن ادعا اولنان انتظامسزلى هيچ
منزله سنده قالور . شمدى بقاى روح بحثه كله لم : انسان عاقل ، انسان عادل قدر
هانكى مخلوق بولنور كه جناب واجب الوجوده عبادت و محبت ايتمش اولسون ،
مع مافيه كورورز كه دنياده و عمر سربع الزوالده جناب حقه مطيع و عاشق مستقيم
اولان آدملردن بعضيسى فقر و اضطرارلرله امرار اوقات و بعض دفعه او اضطرارات
ايچنده ترك حيات ايدرلر . بالعكس منكرلر و مرتكبكردن خيالىسى قوناقلره و املاك
و اموال و اولاده و بوكې انواع نعم صوريه به نائل و ترك دنيا ايدنجه به دكين برچوق
راحت ظاهره به واصل اولورلر . قلباً و عقلاً قبول اولنه بيلورمى كه بونجه
اجرامى ، بونجه عالملى مشهودمز اولان بو عظيم انتظام ايله خلق و حفظ ايدن
ارحم الراحمين منكرلرى و اويفونسر آدملى دنياده بختيار و كندينه اطاعت و محبت
ايلين عادللى دنياده مضطر برافتش ايكن برده و فاترليبه برابر محو و تارما ايتسون ؟
و بشقه عالمده مكافاة احسان بيورمسون ؟ حاشا ! بوفكر بزدن بعيددر . بويه برفكر
نامعقولى قبول ايتك يا اساساً انتظام عالمى و بناءً عليه معاذ الله جناب خالقى انكار
ايدمه جك و يا خود مجنون قدر احمق اوله جق بر عادى آدمك وجودينه منوطدر ؛

على الخصوص روح روحانى روح مغوينك آنارى هر وجهه فيض بخشا ودياده
 دخى رونمادر . روح مغويدركه سائر حيواناتدن نطق وعقل وعشق ايله انسانى
 ممتاز ايلر ؛ منكرلرك ادعاى جاهلانهمسى معلومدر . ديرلر كه : انسانده كورينان فيض
 باشنده كي اعصاب وسائر اعضائك انتظامنددر . اوت ، انسانك اعصاب وسائر
 اعضاسى خارق العاده برماكنه اولدينى جاي بحث دكلدر ؛ فقط بوماكنه انسانك
 روحى كې عظيم ومكرم بر كيفيت مغويه نك مقرى اولمق ايچون عالملرك ، فلكلرك
 ماكنه لر نى خلق وايجاد ايدن جناب واجب الوجود طرفندن خلق اولمشدر .
 وهر دماغ وقلب تابع اوله جنى روحه متناسب صورته يارادلدى ؛ زيرا خانه ،
 صاحبك اهميته كوره انشا اولنور . اعصاب واعضاي بدن . روحك عدم وجود نى
 اشراب ايتمك دكل بالعكس اثبات روح ايچون هيچ بشقه آثار وادله بولنماش
 اوليدى بدنك منتظماً خلقى منصف بر آدم ايچون اثبات روحه دليل كافى اولور
 ايدى . حكمتله مصنوع اولان بدن ، صانع وخالق كللك اثر صنع وقدرتى اولمسه
 طبيعت وتصادف دينلان خيال واسطه سيله هيچ بروقت وجود بوله ميه جنى منكرلرك
 جهالتى قدر وكونش كې بديهيدر . او كروه بلاهت انبوه ديرلر كه : اعصاب ويا بشقه
 آلات بدنیه بر فئالق كلور ويا خود بدنك اعضاسى حال طفوليتده ناتمام ووافق
 بولنور ايسه روح نه ايچون اظهار فيض واجراى وظيفه ايده مز ؟ بو غريب سؤال
 وادعايه ويريله جك جواب ميدانده در : اعضائك نقصانى وناتماميتى حالده ضرورى
 روح وظيفه سنى اجرا ايده مز ؛ چونكه دنياده روح بدنه محتاجدر ، محتاج اولمسه
 يالكز روحك خلق اولنسى لازم كلوب بدن خلق اولنماز ايدى . على الخصوص
 روح بدنده استاد كيدير . هانكى استاد بولنور كه آلات وادواتى قيرلقدنصكره
 ايش كوره بيلسون ؟ و كار عاقلמידر ، كه آلاتك اوافق وياراميه جق بر حالده
 بولنمسندن ويا آلاتك قيرلنمسندن و بناءً عليه استادك ايش كوره مامسندن
 استادك وجودى دخى انكار اولنسون ؟ بويله بر دعواده بولنلق چارسوده كي
 عادى استادلرى دخى بيلماسكه وابسته در ؛ بالعكس روحك اعصابه وبدنك
 كافة اعضاسنه اولان تأثير وقوتى كوريكز ، كه صاحب روح اولان انسان
 هر نه وقت مراد ايتسه بدننى بيله آتسه آتا بيلور ، ويا صويه القا ايله غرق ويا
 بشقه صورتلرله تلف ايلر ؛ نكتم امانت ربانيه اولان كندى بدننى كندى آرزوسيله
 تلف ايدن آلچقسلر وظالملىر ميدانده در . روح اولمسه باش وجسم كندى
 كندىنى هيچ بروقت تلف ايتمز ايدى . بوجهت دخى شايان دقتدر كه ، انسانك

اجزای بدنیه سی غذا و هوا مناسبیله هر بار بر مقدار و بالتدریج درت بش سنده بر کره کاملاً تبدل ایدوب بدنده یکیدن بشقه اجزا حاصل اولور ؛ اگر انسان یالکز بدنن عبارت اولسه ایدی — چونکه اطبا نزدنده بدن درت بش سنده بر تدریجاً و کاملاً دکشمکده و تبدل ایتکده در — بو مدت ختامنده کندینی اونودوب بشقه براسم المق و بشقه بر انسان الملق لازم کلور ایدی ؛ فقط درت بش سنده بر دکل انسانک جسمی هر نه قدر متبدل و متغیر اولسه ولو پارچه لنسه روحی باقی اولدقجه شخصیتی محافظه و اخلاق حمیده و یا ذمیمه سندن حاصل اولان نتایجی وجدانک علویت و سفلیتی درجاتی نسبتده تأمل و ملاحظه ایلر ، و کندینی اونوتماز ؛ زیرا انسانی انسان ایدن تبدل ایتکده اولان بدن دکل ، غیر مبدل اولان روحدر . هر آن بر مقدار و بر قاج سنده بر دفعه ده انسانک بدنی کاملاً تبدل ایلدیکی حالده ینه روح باقی و معناً مشخص اولدینی بدیهی ایکن درت بش سنده بر دکده بر قاج کون و یا بر قاج ساعت و یا بر قاج دقیقه لر ظرفنده مرض و سائر اسبابدن کلان موت اوزره اووقته قدر بونجه تبدلات و ضایعات بدنیه ده شخصیتی غائب ایتمان روح معنوی نصل شخصیت معنویه سنی غائب ایده بیلور ؟ خیر ، روح ذره قدر کندینی غائب ایتمز ؛ زیرا فنا پذیر و مضمحل اولان بدن بشقه ، و اسباب محو و فنادن آزاده خلق اولنان روح انسانی ، بشقه در . و الحاصل ادله کثیره ایله روحک بقایی و آخرتده دوامی کونش کی متبندر ؛ اما بعض انسانلر دوشنمزده بو حکم حقایق اکلاویه مازلر ایسه قصوری فراستارینک ، معلوماتنک فقدانده اراسونلر . فیلسوف مشهور (باقون) دیر ایدی که : انسانلرک اکثر غلط اوزره مبنی اولان فکری نیم تحصیل معارف ایلملرندن نشأت ایلر . آنلر تکبر ایدر و عوامه عطف نظرله دیرلر که : عوام هیچ بر دلیل عقلیه مستند اولیه رق روح و آخرته اینانور ، بز ایسه تحصیل معارف ایتش ایکن شمدی عوام کی شونک ، بونک سوزلرینه نصل اینانه لم ؟ حالبوکه عوامک معقولاتده فی الحقیقه مهارتی یوغیسه ده قبول ایلدیکی طریق و اعتقاد منبع عقل و روحانیت اولان انبیای دیشانک وضع ایلدیکی اساسه مستددر . منکر اولان دوشنمز که ، بیوک بر قوماندانک معیتنده بولسان عسکر قوماندانک امرینه اتباع ایدنجه نائل ظفر اولور . منکر ، روحانیتی هیچ بروقت کورمدم دیرده روحانیتی کورمک ایچون کندی عقل و نطق و وجدان و بدنه و علی الخصوص بونجه منتظم مکنوناته حکمتله عطف نظر ایتمز ، و یا تعیر صحیح ایله نظر ایتک ایشنه الویرمز ؛ چونکه مذهب و روحانیت کناهلری

ایشلمکدن انسانی منع ایدر. حریص و صاحب شهوت اولانلر ایشه منهیاتدن قورتلماق ایچون روحانیتی و جزا و مکافات کویا عقلاً انکار ایدرلر و انکار ایتدجه قبلری سخت اولوب بعده حقیقه منکر اولورلر. شایان حیرتدرکه عقلدن دم اوران عقلسز منکرلر مستغرق روحانیت و عقل اولان انبیای دیشاندن بشقه اصحاب دها و معترف روحانیت اولان بیوک حکمانک آثارینی دخی هیچ بروقت مطالعه ایده مزلر، ایتسهلر دخی فقدان ذکا و شدت عنادحسیله اکلاویه مازلر. اوکروه مکروه افرادی فنالق ایتمک و ایولک ایتک ایچون وجدانمز کافیدر دیرلر. اوت، وجدان انسانه بیوک برنعمتدر؛ اما وجدان دینیلان حس درونی مذهبک فنا و یو کوستردیکی اساسی محافظه ایده بیلور؛ یوقسه مثلاً افریقاده بعض قبائل معلومه نزدنده انسان اکل ایدنلر ایچون برجزا، برکنساره کوستریجی مذهب اولمديغندن، انسانی قتل و اکل ایتک کبی بر فعل وحشیانه و ظالمانه دن وجدانلری انلری هیچ بروقت منع و تکدیر ایتمز؛ اگر وجدان مذهبک وضع ایلدیکی قوانینه محتاج اولمیان بر قوت مخصوصه اولسه هر قومده برسیاقده بوتملی و انسانی قتل و اکل ایدن بو ظالملری منع و تکدیر ایتلی ایدی. ینه روحانیت تعریض ایدنلر دیرلرکه: چونکه روحانیت و عدالت مغنویه واردر، نه ایچون ظالم و فنا اولان آدملره قهر الهی دنیاده ایکن جزا و یرمز؟ نصل جزا و یرمز؟ ظالملرک بلکه یوزده طقسائی و دها زیاده سی دنیاده دخی انواع جفا و مذلتلره و قوانین و نظاماتک شدائینه کرفتار اولدقلری امر بدیهیدر؛ و اکثری تکدیرات وجدانیه دن قورتیه مازلر. علی الخصوص ظالملردن هر هانکیلری دنیاده جزا و جفا کورمز لر ایشه الک بختسز ظالملر آنلردر؛ زیرا عین حکمتله باقیلنجه اکلاشیلورکه، دنیاده جزا کورمیان ظالملرک جرأتلری، ظالملری، فنالققلری آرتار: دنیاده مدت حیاتلری ایشه وفاتلرندن صکره کله جک میلیونلره زمانلره نسبت بر آن واحددن بیله دها آذر؛ بناء علیه ظالملر دنیاده بر آن جزاسز قالسهلر بیله عقباده عذاب و عقوبت دائمه دن قورتیه میه جقلردر. بوندن شدید جزای اولور؟ ظالملرک جزالری کیفیتیه دیگر نقطه نظردن باقیلنجه، بشقه حکمتلر دخی کورینور: اولاً، جناب عادل مطلق متجاسرلرک بر مدت مناسبه ایچون جزالری تأخیر بیورملری احتمالکه دنیاده عجول اولان بعض حاکملره بر نوع امر و اشارتدرکه، اعطای جزاده تعجیل ایتسونلر؛ تحقیقات مکمله اجراسیله بعده لایق اولان جزای و یرسونلر؛ زیرا مجلهده سهو اولور، و بر معصوم، عاصی عد اولنور؛ ثانیاً، جناب حق جزای تعجیل بیورمز ایشه تعجب اولنماز؛

زیرا ظالم را دائماً تحت ارادهٔ ربانیه سنده در لرز، فرار ایده من، قورتیله مازلر . انسانلر بیلر بر مجرمی طوتوب حبس ایله اللرندن فرار ایده میه جکئی قویاً بیلدکن صکره جزا ترتیبنده تعجیل ایتمزلر ؛ ثالثاً ، مولای متعال حضر تلرینک انتظام عالم ایچون اجرا بیوردینی ترتیب اولقدر واسعدر ، که آنک اسرار و حکمتیه واقف ومطلع اولقی انسانه کوره محالدر . بواسرار خفیه وحکم واسعه نك مقتضیاتندن دخی اوله بیلور ، که بر ظالمک جزاسی بر مدت تأخیر اولنور ، تا که قبل الجزا او ظالمندن اولاد عادل و یا خود افعال خیریه نك ظهوری کبی علمه خادم کیفیات حاصل و ظالم ظلمندن پشیمان وطوغری یوله سالک اولمش اولسون ، وامور خیریه ده وتقصیراتنک عفوای ایچون استرحام واتضرعه بولنسون ؛ بناءً علیه فلان ظالم ، فلان فنا آدم نه ایچون دنیاده جزا کور مامش دینسون ؛ چونکه عدم جزاده جزای عظیم ، تأخیر جزاده بر چوق حکم واسباب خفیه واردر . جناب حقل کمال صنع وقدرتی و روحک وارلنی و بقاسی ومستقیم اولانلره مکافاة ابتدیر یله جکی و ظالملره مجازاة اولنه جئی کیفیاتی صاحب دقت ومنصف اولان عاقللر ایچون بیک درلو ادله عقلیه و روحانیه ایله مثبتدر ، اما عقل وتمیزه مالک اولمیان و یا عقلی نقصان بولنان وعنود وغافل منکرلرک تعبیرات سطحیه لرینه آلدانمش اولان و یا حقیقه دقت ایتمک ایستمیان انسان ایچون ادله عقلیه و روحانیه نه یابه بیلور ؟ کورلر آفتاب وانواردن نه وقت فائده مند اولوب طوغری یولی کوره بیلورلر ؟ آشکار و بدیهی اولان شیرلی کورمک ارزوایتمیانلره تعریضاً فیلسوف مشهور (افلاطون) ک کوزل بر مثالی ، کوزل بر فکری واردر فیلسوف مشارالیه دیرایدیکه ، خالق عالم کال قدرتی منصفلره کوسترمک ایچون جسم وماده نك یابه میه جئی عظیم بر دلیلی هر کسک کوزی ایچنه و کوزی اورته سنه قویمشدرد : اوده کوز بیک دینلان نقطه در . کوز بیکنک جرمی بر ایکنه نك باشی قدر اوافق ایکن یوز بیک سنه لک مسافه و وسعتده بولنان اجرام سماویه بی آن واحده کوره بیلور . بوغریب حالی بیلمامش اولسه ق ، هانکی عقله صیغار وعقلاً فصل ممکن اولور ایدی که ، اوافق بر نقطه بتون عالمی وهله کوره بیلسون احسن الخالقین حضر تلرینک حکمتی اولسه غیر عاقل اولان ماده جسماً کوچک ، فعلاً بیوک بویه بر علامت حیرت بخشا فصل ترتیب ایده بیلور ؟ و کوزک محتاج اولدینی کونش کبی بر نور آروجه فصل وجوده کتورر ایدی ؟ بیک درلو اثباتلری بدتمزده بوله بیلورلر ؛ اما معنأ کور اولانلر کوزلری ایچنده جسمی صغیر و اثری عظیم اولان کوز بیک کبی بر اثر صنعت ربانیه دن دخی بی خبر قالور ، و جسم

و ماده‌نك تصادفاتنه حمل ايدر . خالقه اينانق و بقای روحدن مطمئن اولوق ايچون ادله عقلیه محتاج اوليان و بناءً عليه مبشر اولان اهل ايمانہ كوره دلائل عقلیه برضيمه نعمت الهیه كيدر . بو زمرة مكرمك برنجی دليل بی عدیلاری، انبیای ذیشان حضرتانك و خصوصیه فخر عالم اقدمز حضرتلرینك و قرآن عظیم الشانك معجزات و تبلیغاتیدر ؛ مع مافیه بو حقایقه معناً دخی كسب اطلاع ایتك ایستیانلر قرآن عظیم الشانك عبارات مبجله و معانی كریمه سیله مفسر حقایق قرآنیه و منبع عقل و عرفان اولان و بناءً علیه مغز قرآن دیمككه شهرت شمار بولنان مشوی شریف کبی معنوی و روحانی بر کتاب مستطابی دائماً دقتله مطالعه ایتسونلر ، و او حالده دین مبین احمدینك حکم و علویاتی بحق اكلاسونلر .

[اراده جزئییه دائر حسب المناسبه بومقالهده بر مقدار بحث اولندی ایسهده آنك تفصیلاتی انشاءالله تعالی مشوی شریفك بر چوق ایات شریفه سننده کوریه جکدر]

شمعی بالاده درجی وعد ایدیلان اوچ حکیمك مقالاتی تحریر اولنور . شویله که : حکمای یونانیهدن افلاطونك خواجه سی سقراطك برکون (اریستو ذیموس) نام منکرله جریان ایدن مکالمه سنك ملاً ترجمه سیدر : سقراط — اریستو ذیموس ! هیچ آدملر وارمیدر که استعدادلری حسبیه سن آنلری تقدیس و تقدیر ایده سک ؟ اریستو ذیموس — اوت ، واردر . سقراط — بکندیك آدملر کیملردر ؟ اریستو ذیموس — شعرا دن (اومپروس) ، (ملانیپیدیس) ، (سوفوقلیس) و هیکل یاقمده (پولیقلیتوس) و رساملقده (زفقسیدس) نام ذاتلردر . سقراط — اك زیاده شایان تقدیس کیملردر ؟ ادراکسز و نطقسز صورتلر و کتابلر یابانلرمی یوقسه انسان کبی مدرك و ذی روح اولان مخلوقاتی خلق ایدن خالقیمیدر ؟ اریستو ذیموس — فی الحقیقه شایان تقدیس اول کسه در که مدرك و متعقل شیلر خلق ايدر ؛ اما ذی روح اولان مخلوقاتی و سائر موجوداتی بیلمم ، که خالقمی خلق ایتدی ، یوقسه تصادف قیلندن اوله رقی وجوده کلدی ؟ سقراط — وجودلری بر مقصد معقوله دلالت ایتمز ، و بالعکس وجودلری بر مقصد معقوله دلالت ایدن شیلر بیننده هانکیلری تصادفاً اولمش و هانکیلری بر صاحب عقل و فکر طرفدن یابیلمش دیه بیلورسك ؟ اریستو ذیموس — بالضروره هانکیلری فائده و مقصد ایچون یابیلمش ایسه آنلر عقلك اثری اوله جقدر . سقراط — اوله ایسه خاطر یکنزه کلمزی که انسانلری ابتدا یارادان خالق ، فائده لر انتاج ایتك

مقصديه حسيات ايچون بر چوق اعضا ويرمشدرد . مثلاً كوريله بيله جك شيني كورمك ايچون كوزلر، ايشيديله بيله جك شيلري ايشتمك ايچون قوه سامعه ياراتندي؛ اكر لسان و دماغز معلوم اولان حسيات ايله يارادلامش و قوه سامه من اولامش اولسه بونجه رايحه طيبه و طاتي و آجي هر نوع لذت لر و مأ كولاتك دنيا ده بولنسي نه ايشه يارار ايدى ؟ برده كورمز ميسك كه ، بر ترتيب معقول اوزره فوق العاده مصنع و الزم اولان كوزى محافظه ايتك اوزره كرپك كبي مصنع بر پرده ياپلمش . اويقوده و بناءً عليه اويقو طالغليغه كوزيني محافظه يه انسان غير مقدر اولديني صره ده كرپك كنديلكندن قبانوب كوزى حفظ ايتسي ، صكره انسان اويانددده كوز كورمك ايچون كرپك آچلمسي و روز كردن و طوقه جق شيلردن ينه كوزى حفظ ايده ييلمك ايچون كرپك طراق كبي اينجه قيلدن اعمال اولنسي و سرعتيله آجيلوب قبانسي و باشدن و انسانك جبهه و آلندن دو كيله جك تر كرپكردن كچوب كوزه ضرر كتور مامك مقصديه قاشلرك ياپلمسي و كرپكدن بر مقدار دها يوقا ريده بولنسي ؛ و قولاق هر وقت متنوع صدر آلر آلر هيچ بروقت طولماسي ؛ و كافه حيواناتده او ك ديشلرك غدائي كسمكه مستعد اولسي و كنار ديشلري هضمه مدار اولق ايچون غدائي پارچه پارچه ايده جك صورتده خلق ايداسي ؛ انسان و سائر حيوانات لذتي بولدقلى غدائي ييه بيلمك ايچون آغزك كوزلره و بورونه قريپ بولنسي ، كه انسان هر شيني آغز ينه قور ايكن هم كورر ، هم غدانك رايحه سني آله بيلور ، اشتها سي آجيلور و بعده يمكلر معده ده هضم اولندقدن صكره حاصل ايلدكلى قيسخ رايحه لر حسييله حسيات محلي اولان باشدن اعتباراً بذك اك اوزاق بر محندن چيقمسي ايچون محل ترتيب اولنسي كبي حكمتلر بيوك بر صانع ه شهادت ايتلرسي ؟ شمدي سن نصل ايسترسك بولنري تصادفسي ، يوقسه عميق و عظيم بر عقل و ملاحظه نك ترتيبه سي حمل ايتلي ؟ منكر آريستو ذيوس — شمدي دقتله دوشونوب اكلايورم ، كه بولر تصادف اولماملي ، غايت عاقل و حكيم براستادك اثرى كورينيور . سقراط — ذى روحدن ذكور و اناتك برى برينه تقرب ايدوب استحصال ذريت ايچون دركار اولان محبت و شهوتلرني و بعده والده لرك اولادلرني بسلمك و حفظ ايتك ايچون قلبلرينه القا اولنان رقت و رآقترلرني و بالجه انسانلرك محافظه حيات ايچون كورينان محبتى و موتى جالب احوال دن احتراز و خوفلرني تصادف حمل ايتك ممكنيدير ؟ مختصراً سكا تعداد ايلديكم شيلربيله اثبات ايدر كه بيوك بر عاقل ، بيوك بر قادر بولنري خلق و ترتيب

وانسانلرك بقالرينى آرزو ايلديكندن قبليرينه بوكي مقتضى حالاتى القا ايلمىشدر. برده سن كندك ايجون ظن ايدر مىسك كه هيچ عقلك اولمسون؟ بالعكس بيلورسك كه، عقلك واردر، شمدى انصاف ايدوب نظر ايت كه سنك بدنك كره ارضه وسائر اجرام جسيمه سماويه نسه بر ذره دن بيله ده اوافق بولمش و بدنكى تشكيل ايتك ايجون كائناده موجود اولان عناصردن غايت جزئى برمقدار كفايت ايلمىش ايكن ظن ايدر مىسك كه كافه كائنات وموجوداتك عقلى وذكاوتى كاملاً ومنحصراً سكا وابناى جنسكه اصابت ايدوبده انتظام اجرام سماويه وترتبات كونه كى بونجه بداييك ظهورى ايجون بشقه طرفده اصلا عقل وادراك اولمسون؟ . . . اجرام مالانهايه كه انسانك بدنندن نامتناهى بر صورتده جسيمدر . انلرك بى عقل وبى صاحب اوله رق بويوك انتظاملرينى حفظ ايتلمى ممكنايدر؟ بويله برشى حكيم، منصف برانسانك عقلنه صيفه بيلورمى؟ منكر آريستو ذيموس — اوت، كائنات غايت منتظمدر . كائناتك صانعندن بحث اولتيور؟ فقط استاد واحباب صنعت اولان انسانلرى بن دائما كورر ايكن جمله نك استادى اولان خالقى هيچ بروقت كورمدم وبوسبيدن اينانمغه دخى آلمدم . سقراط — اعلا! اويله ايسه سندن بشقه برشى صوره يم: سنك حرركاتك معقوليدر؟ آريستو ذيموس — اوت معقولدر . سقراط — نه ايجون حرركاتك معقولدر؟ آريستو ذيموس — زيرا عقلم وار؟ سقراط — سن كندى عقلكى هيچ بروقت بوظاهر كوزكله كوردكى؟ آريستو ذيموس — خير، كورمدم سقراط — اويله ايسه عقلك اولديغى نره دن بيلورسك؟ آريستو ذيموس — كندمدن صادر اولان افعال وحرركات معقوله دن عقلم اولديغى بيلورم . سقراط — كندى عقلكى كوزكله كورمديكك حالده اثرلرندن عقلك وجودى بيلورسك؟ آيا نه ايجون بوقدر منتظم اولان عالملرندن آثارندن وسنك بيله منتظم ومرتب اولان بدنكدن عقل كللك صاحبي اولان حضرت خالقى اكلام ويلمم ديرسك؟ اكر آثار منتظمه عقلى اثبات ايتمز ايسه اولخالده سن كندى عقلكى دخى انكار ايتمكللك لازم كلور، وعقلسز اولديغك حالده جناب حقى انكاره حقل قالماز: اما كندى كوزكله كورمديكك كندى عقللك وجودينه آثار منتظمه سندن قانع ايسهك او حالده عموم عالمله بونجه حرركات منتظمه ورن وسنى بيله بوقدر منتظم ومعقول يارادان قدرت باهره صاحبي اولان اللهى بيلمىش اول .: هيئت جديده قواعدىنك موجودى عد اولنان وقوه جاذبه يى وبويولده برچوق حقايق كشف ايدن مشهور (نوتون) ك افاده سنى

هیئته اشتغالی اولیانلر دخی اکلایه ییلمک اوزره اک آچیق الفاظ و تعیرات ایله ترجمهیه حصر دقت ایتمش ایسه مدهینه دقتله اوقونماز ایسه اکلاشلمسی مشکلمجه اوله جغنی اخطار ایتمکی مناسب عد ایلدم . ایشته نوتونک افاده سی : اللهک وجودندن اصلا شبهه ایتمکز ؛ اول امرده موجود اولان عالمدن اول عالمی یکیدن خلق ویا موجودی ترتیب ایچون غیر معقول برلزومک بولنمسی فرض ایتمک عین حماقتدر ؛ زیرا بولزوم نامعقول ممکن اولسه هر وقت و هر طرفده بریولده ، برسیاقده بولنمسی لازم کلورایدی ، والان کورنمیدی ؛ و سیمایشانک متنوع حالات و ظهوراتندن اصلا انتظام حاصل اولماملیدی . عالمک کافه اطراف و جهاتی انتظامله طولمسندن و بوقدر زمان و مکانلرک اختلاف و تغیراته کوره بوانتظامک همیشه جریان ایتمسندن برخالق مکوناتک وجودی لابددر . اوילה برخالق و مرتب اولمامش اولسه اجرام سماویه نک انتظامی عقلاً و فماً ممکن دکل ایدی . بوانتظامک بلا عقل و تدبیر ابتدای ظهوری ممکن اولمیدیندن دقایقه بیلله مطلع اولق اوزره برخالق قادر ، برخالق مدرکک وجودی لابددر . اجرام سماویه نک موجود اولان حرکتندن اکلاشلمسی ایچون قوه جاذبه دن بشقه برقوه دافعه ، برقوه سوقیه الحاصل برصاحب دفع والقا دخی لازمدر ، و قوه دافعه ماده و جسمندن دها اول بولنمسی ، دها اول باشلامسی ماده و جسمندن عالی اولمسی مقتضی ضروریدر ؛ زیرا نجوم سیاره نک حرکات موجوده سی یالککز قوه جاذبه ایله حاصل اوله ماز ؛ قوه جاذبه مثلاً اجرام سیاره یی شمس جهته جلب ایدر ایکن او جذب حسینله اقتضا ایدر ایدی ، که او اجرام شمسه اتصال کسب ایتسونلر ؛ حالوکه اتصال کسب ایتدکدن بشقه برده شمسک اطرافنده دوری بر حرکت اجرا ایدرلر ، بو حال مطلق برقوه معقوله ، بر امر ربانییه وابسته در ؛ تا که کندی دورلرینه مخصوص مسافاته سوق ایتمش اولسون . عالمدرده کوریلان انتظام عظیمک کرک (مقانیق) و کرک اسباب مادهیه حمل اولنمسی صاحب عقل و فن اولان انسان ایچون اصلاً قابل دکلدر . هیچ برسبب طبیعی و مادی اوله مازکه ، بتون نجوم سیاره و آنلرک توابعی شمیدیکی کبی کاملاً بر جهته طوغری هیچ براختلاف عظیم وقوع بولمقسزین منتظم بریلان ایله حرکت ایتدیرسون . بورالرینی نظر حکمت ایله سیر و تفکر ایدنلر بر فکر عظیم یعنی خالق عالمک آثار ربانیه سنی مشاهده ایتمکه مجبور اولورلر ؛ کذلک هیچ برسبب مادی اوله مازکه نجوم سیاره و آنلرک توابعنه حائر اولدقلری سرعتی اعطا ایله برابر بو سرعتلر قطع ایده جکلری مقتضی مسافاته قدر معین و مخصوص اولسون ، کونشه و بشقه مراکز جاذبهیه حساب اولنمش ذرات

وقوت و سرعت معینه و یرملک لازم اولدینی کی نجوم سیاره ده مدارات مشترکه مرکزیه لری نسبتده یاللمش اولق ایچون ایریجه بر حساب ، بر قوت مخصوصه و معقوله لازم ایدی . او قدرت و قوه معقوله انتظامی استحصال ایچون ذراتک ماهیتی و ذراتدن مرکب اجسامک کسب ایده جکی کیفیاتی بیلوب بونی بیلدکدن صکره هر برینه مقتضی اولان ذراتدن نه ده از ونه ده زیاده تعیین و تقسیم ایدرک سائر اجسام ایله نسبت مقتضیه و قاعده مخصوصه تحت آله بیلسون و مقدار و درجاندن حاصل اوله جق قواعدی و نجوم سیاره نک تقسیم مسافاتیه ، بولرک توابعی ایله مثلا شمسدن مقدار بعدلری و زهره ده کی توابعک کذاک مسافاتی و مشتری و کره ارضه و سائر نجوم سیاره توابعک مسافات متاسبه لرینی و سرعتلرینی تعیین و تخصیص ایتسونکه ، معین حرکت و سرعت و مقدارک نتایجندن اوله رق توابع اجسام جاذبه نک اطرافده کورینه بیلسونلر ، و دائما دوران ایتسونلر . بویسان ایلدیکمن اجرام نامتاهیه نک منظم بر قاعده آلتیه آلتوب تطبیق و توحید و تنسیق ایدلسی و بویله بر انتظام عظیمک اجسامی محیط اولسی بر خالق عاقلک وجودینی مستلزمدر . بویله بر خالق که تصادفه هیچ بر وجه ایله تابع اولدقدن بشقه « میقاتیق » و « ژه اومتی » علملرینک منبعی و استاذ و صاحب اولسی لابددر . بوقطه به قدر بیان ایلدیکمز ادله قاطعه دن بشقه الله تعالی حضرتلرینک ینه امر مخصوصی لازمدر یوقسه اجرامک محورلرنده دورانی قوه جاذبه دن حاصل اولق ممکن اولیه جفی فن بیانلر ایچون بدیهیدر . کذاک الله تعالی حضرتلرینک امر مخصوصی لازمدر ، که اجسامک محورلرندن بشقه حرکت اخری ایله قطع ایلدک لری مسافات حسبیه مصادمه به محل قالماق اوزره تطبیق و توفیق ایلسون بو حکمت کونش و نجوم سیاره و توابعنده هر آن کورینور . حین تشکیله ذرات منتشره بر قوت و امر معقول اولسه نصل کندی کندیلرینی و بعده ایکی نوع اجرام عظیمه سماویه یی یعنی نورانی و غیر نورانی یی آیریجه تشکیل ایده بیلدیلر ؟ الوهیتی اثبات ایچون فلکیاتده موجود اولان ادله عظیمه دن بشقه خلقت انسانیه الوهیه شهادت ایدر . مثلا ذی روحک بدنلری بوقدر صنعتله کندی کندینه وجود بولسی نصل ممکن ایدی ؟ برمدبر کل ، برمدبر عظیم اولماش اولسه بر مقصد و نهایت معقوله ایچون بدنمزک اعضای متوعه سی نصل تنظیم اولنه بیایر ایدی ؟ علم بصر فنی بیلیمجه کوز کی خارق العاده بر آلتی جسم و ماده تصادفاً نصل وجوده کتیر ایدی ؟ صدا علمنی بیلن بر عالم قادر اولسه

قولاق کبی غریب مصنع ماکنه نك کنديلکندن ظهوری ممکن می ایدی ؟ انسانلرک معلوم اولان مشیت و اراده درونی و بوندن متولد حرکات معقوله و حیوانده کی بلا تعلل یعنی « استتقت » کبی برکیفتک صاحبسز اوله رق ترتیب و ایجادی خاطره صیغاری ؟ نقطه حیات حیوانیه اول محله کورینورکه مستعد حسدر . قوه حیاتیه اول محله حاضر در که اشیانک تصویری و معقولانک تفکری اعصاب و دماغ واسطه سیله جلب و آندن صکره قوه مدرکه واسطه سیله اخذ و تدقیق و حسیات و خیالات بشقه بر صنعت عظیمه ایله تنسیق اولنور . درک و حکمتک وجودی عاجز اولان انسانده بولنجه بوندن ده اکلایملامزی که منبع عقل و حکمت و هر طرفده حاضر و ناظر و باقی بر قوه عقلیه عمومییه یعنی بر خالق مطلق واردر ، او خالق کافه موجودات و مسافات نامتناهی نك نقطه اصغری بیله گویا محل روح کل اتخاذ ایدوب هر نقطه یی ، هر شیئی آیرجه بیلیر و لزوم حفظ و تعیین نتایج ایچون کافه موجوداتی عیناً و بلا انقطاع حفظ و ایجابنه کوره تغییر ایلر ، و دائماً احوالنه مطلعدر ، و حسیات و احوالی کنديلرندن زیاده اکلار ، کندي الوهیتیه اولان ارتباط و احتیاجلری بیلیر . بو اشیانک بر مقدار ی نسبتاً ضعیف اولان حس و عقل مزه نقل اولنجه بزده کائناتدن خیلی شیلری تصور ایده بیلیر و کورر ایکن یا بونجه عقلاری ، بونجه صنعتلری ، بونجه عالملری میدانه کترین و کافه کائنات ، کافه ذرات ، کافه مواد ، کافه حسیات ، کافه معقولاتی خلق و ترتیب و حفظ ایدن خالق قادر فصل تصدیق ایدلمسون . الله تعالی هر شیئی خلق ایتدی ؛ هر شیئی بیلیر ، و هر شیئی مشیت ربانیه سی تحتنده طوتار . بر چوق منکرلر و دینسزلر بيلمیه رك (وولتری) رئیس عد ایدرلر . سهولری ازاله ایچون وولترک مقالانندن بر پارچه سنی مألماً یازالم . ایشه وولترک افاده سی : هر کیمکه اکلامق ایستر ایسه هم انتظام عالمه ، هم کافه موجوداته تخصیص اولسان بر نهایت معقوله یه عطف نظر ایدلمسون . الوهیتی اثبات ایتک اوزره بر چوق بیوک کتابلر یازدیلر ، فقط بویله آشکار و بدیهی بر کیفیت ایچون بیوک کتابلرک یازلمه سنه لزوم یوغیدی ، زیرا بالاده بیان ایلدیکم ایکی دلیل ایله حقیقت معلوم اولور . بن هر نه وقت بر ساعت کورر ایسه هم عقری معین ساعتلری کوسترر ، او آنده اکلارم : بوساعت بر مقصد ضمننده ایشلایکندن عاقل بر کیمسه طرفندن ترتیب اولنمشدرکه ، عقر و واسطه سیله لیل و نهارک هر ساعتی کوسترمش اولسون . کذلک هر کونی ، هر سنه یی منتظماً کوسترن اجرا مدن اکلارم ، که بوللری بر عاقل ، بر صاحب قوت

بر مقصد ضمننده ترتیب ایستی . برده انسانك بدننده کی اعضادن و آنلرك خدمات واجراآت کثیره سندن معلوم اولور که بونلری بر خالق عاقل تنظیم ایتشد . انسان قطره ایکن طقوز آی والده سنك رحمنده قالیر و اوراده هیچ بر طرفك صنعی اولقسزین تقدی ایدر؛ اندن صکره کوزلرینه دقت ایدرم که، کورمک واللری آلق کی فائده لی خدمت و وظیفه لری ایفا ایدر . بو کیفیات عمیق و غریبه عادی اولان آدم لره عادی کورینور؛ دوشمنزلر که صاحب عقل و قدرت اولمیان ماده دن بویله معقول شیرك وجود پذیر اولسی محال اولور . عادی آدم لر البته بوجهتلری دوشنه منزلر؛ زیر اقللری حکمت و حقیقتی تصور و تعقله مقتدر دکلد . الحاصل بن بر انسان عاقل ایکن اجرای ترتیبات ایچون . عاجز اولدیغمی کورنجه اکلارم، که بومنتظم و عظیم عالمی یایمق و ترتیب ایتمک ایچون انسانلردن ده اعاقل و غایت مقتدر بر صاحب قدرت وارد هر شیشی خلق ایتشد . « (وولترک) بالاده مالا ترجمه اولسان افاده سی اثبات الوهیت ایچون اک مختصر افاده سیدر . کندیبی برلینده بیوک فره در یقک یاننده بولندینی صروده و آندن صکره الوهیتی اثبات ضمننده اوزون اوزادی یازدینی رساله لر، تألیف ایلدیکی کتابلر سائر مؤلفاتی میاننده حالا دقتله اوقونمقده در .

﴿ منکرلره بر مثال ﴾

خلقة عاقل و ذکی بر انسان فرض ایده لم، که یکرمی بش یاشنه وارنجه یه قدر قراکلی بریرده قنایوب دنیایی کورماش و یالکز یاننده اولان دیگر بر آدم دن تکلمی و یازوب اوقومنی اوکرشم اولسون . قراکلقده بیومش انسان عاقلی موسم ربیعه کوزل بر محله چیقارملده بر طرفدن آفتاب شعاع ناری، دیگر طرفدن یشیلنمش ساحه نکته فزایی و اشجار اثمار دثاری و نبهان وحیزان ایدن میاه بر اقی کورسون و انواع رائحه طیه حس و استشمام ایتسون . بلبلرک و سائر قوشلرک طابلی و حزین نعماتی ایشیتسون؛ صکره کزدیکی یرلرده بر جوق حیواناتك شوق ایله اوینایوب بری بریله انسیت ایلدکرینی مشاهده ایتسون، اوصرده کمال ناز ایله خرمان اولان غایتله صبیح الوجه بر انسانه نکران اولسون ، اونکارک تبسم ملاحظ افزا و نگاه دلرباسنك القای ایلدیکی حسیات لذیذه یی حس ایله قلب و عقلی یرندن اوینامش اولسون . بعده کوزل یمکدر، میوملر یسون و صوصایجه آب زلال کی

صو بولوب ایچسون، وکونی بویله ذوق و صفالر ایچنده کچیردکن صکره کیجه اولنجه برطرفدن میا یونلرجه نجوم لامعهی، دیگر طرفدن محزونانه ارانه اندام ایدن ماه تابانی کورسون؛ جمله سنی تماشا ایدرکن غایت حزین و عشق انکیز برصدا استماع ایتسون، صکره کمال راحت و لذتله او یوسون ایرتسی کونی بر حکما مجلسنده بولنوب آنلرک مکالمات حکمت آیاتی دیکله سون؛ بعده غایت معنیدار بر کتاب الله آلوب مطالعه ایتسون؛ الحاصل بویله حالاتدن متحسس ایکن مشوم اولان بر منکره تصادف ایله دون ودون کیجه و بوکون یکی چیقدیغیم بودنیاده کوردیکم موجوداتک صاحبی و خالق کیمدر؟ دیه سؤال ایتسون؛ منکر جواباً دیسه که: خیر، هر نه کوروب ایشدتک و هر نه که اکل و شرب ایلدک ایسه بلا خالق کندی کندینه اولدی؛ بو افاده غرابت نما اوزرینه دنیایه یکی چیقان آدم اول منکری کاذب بر مخلوق عد ایدر؛ مع مافیه یه صورسه که یا بنم شمدی او قودیم کتابک مؤلفی کیمدر؟ منکر جواباً و علاوه: او کتابک مؤلفی یا زارایکن کورم دیکمدن مؤلفی اولمدینی اکلاشیلیر بناء علیه و قتيله روز کار اسوب بریرده بولسان بعض حرفلر روز کارک شدت. هبوشدن بلا مؤلف، بلا مرتب، بلا مطبعه کندیلک لکرندن قاریشدی بو کتاب تصادفاً و طبعی بر صورتده یازلدی، دینجه کائناتک خالق سز یا بیلدیغنی ادعا وانکار ایدن منکرک بوا یکنجی افاده سندن دنیایه یکی چقان آدم ده زباده متعجب اولماز؛ فقط منکرک یا لکز کاذب دکل، مجنون اولدیغنه ده حکمه تردد ایتمز.

بو مقاله عاجزانه مک ختامنده خاتم البلاغه روح و روحانیت، منبع سرار و حکمت اولان قرآن عظیم الشانندن یدی آیات کریمه یی تیناً درج ایله اثبات الوهیت و روحانیت ایچسون سماوات و ارض ایکی شاهد عادل کبی انسانلرک محکمه عقل و وجدانلرینه اقامه اولنور: سورة عمرانک یوز طقسانجی و طقسان برنجی آیات کریمه سنده فرمان و بیان بیوریلور: ﴿ان فی خلق السموات والارض و اختلاف الیل والنهار لآیات لا ولی الالباب﴾ الذین یدکرون الله قیاماً و قعوداً و علی جنوبهم یتفکرون فی خلق السموات والارض ربنا ما خلقت هذا باطلاً سبحانک فقنا عذاب النار﴾ معنای شریفی: «البته سموات و ارضک یارادلشنده و کیجه و کوندزک اختلاف و تعقینده احجاب عقل اولانلر ایچون علامات و نشانلر واردر؛ اول عاقللر ایاقده و او تور دقده و یاتدقده — یعنی هر حاللرنده — الله تعالی بی ذکر و ملاحظه و سموات و ارضک خلق اولمسنده تفکر و تأمل ایدرلر — اندن صکره دیرلر — ای بزم ربمز! بونلری عبث و باطل خلق ایتدک، سنک ایچون پاکلک واردر و بزی آتش عذابندن

حفظ آیت. « بوحملده آتشدن مقصد ، آتش جهنم اولدینی کبی ، آتش انکارده اوله بیلیر .

سوره اعرافک یوزسکسان دردنجی آیت کریمه سنده فرمان و بیان بیوریلورکه : ﴿ اولم یمنظروا فی ملکوت السموات والارض وما خلق الله من شیء وان عسی ان یكون قد اقترب اجلهم فبای حدیث بعده یؤمنون ﴾ معنای شریفی : « آیا منکرلر -- ویا انسانلر -- نظر ایتملر می؟ سماوات وارضده وانلرک ایچنده اولان اشیایه که صانعک قدرتی اثبات ایدر وشاید اجللری قریب ایهه اندن صکره قرآن کریمدن بشقه هانکی کلامه اینانه بیلیرلر؟ » (یس) شریفک یتمش سکزنجی آیت کریمه سنده فرمان بیوریلورکه ﴿ قال من یحیی العظام وهی رمیم ﴾ معنای شریفی : « منکر اولان انسان دیدی؟ کیمکلی کیم دیرلدر؟ کیمکله کیم حیات ویرر؟ جورومش اولدینی حالده » ایشته بونک اوزرینه یس شریفک یتمش طقوزنجی وسکسان وسکسان برنجی آیات کریمه سنده الله تعالی حضرتلری او منکره جواب ویرمک اوزره فخر عالم علیه الصلوة السلام افندمزه فرمان بیوررلرکه ﴿ قل یحییها الذی انشاها اول مرة وهو بكل خلق علیم . الذی جعل لکم من الشجر الاخضر ناراً فاذا اتم منه توقدون . اولیس الذی خلق السموات والارض بقادر علی ان یخلق مثلهم بلی وهو الخلاق . العلیم ﴾ معنای شریفی : « یا محمد ! سوبله کیمکلی دیرلدن اول الله که انلری برنجی دفعه یاراتدی واول خالق که هر خلق وایجاده عالمدر؛ سزک ایچون یشیل اغاجدن آتش یایدی وسز اول اغاجدن آتش یاقارسکز ؛ آیا اول الله که کوکلی ویری یاراتدی قادر دکلدرکه انلرک مثلنی وکیمکلی یاراتسون ! اوت ، اول الله یارادیجی وعلیمدر »

مثنوی

﴿ کز نیستان تامرا بیریده اند ﴾

﴿ از فقیرم مرد وزن نالیده اند ﴾

« تَبَجَّجْهُمْ » قامشکلدن بنی کسدکلرندن بری ، بنم فریادمدن مرد وزن

اغلايجيدر « تَبَجَّيْمُ » قامشكدن مقصد ، مرتبه احديت و عالم روحانيتدر .
 عارف اولان ذات بيورركه : اراده ربانيه نك اقتضاي جليلي بني عالم روحانيتدن
 تفريق ايله بو دنيانك هجر و آلامنه رفيق ايله ليدن بري سسمدن و فغانمدن ذكور
 وانات نالان و كريان اولور . بويت شريف اوج وجه ايله شرح و تعريف اولنه بيلير :
 وجهك بري ، ينه كامل اولان ذات عالم روحانيته دائر بيان و ايراد ايتديكي نكاتك
 استماعندن و او عالمك هجر و فراقندن و على الخصوص مستمعين ده حسب الانسانيه
 او ذاتك هم حالي اولدقلرندن ، فغان ايدر . ديكر وجه ، نفس و شيطانك تضيقاتي
 و دنيانك مشكل اولان سائر حالاتي حسييله انسانلرك چكدكاري انواع غموم و همومي
 ايشيدن مرد وزن كال رقتدن ناله زن اولور . وجه ثالث ، بر طفل ضعيف ، لسان
 حال ايله تعريف ايلر ، كه دنيايه كلديكي دقيقه دنبري خسته لك و سائر غم و جفاله
 كرفتار اولديغندن پدر و مادري كال رافتلرندن كوز ياشي دوكر و جكر پاره لرينك
 بو حاله مرحمتكارانه عطف نظر ايدر .

مشنوی

❦ سینه خواهم شرحه شرحه از فراق ❦

❦ تاب کویم شرح درد اشتیاق ❦

« تَبَجَّيْمُ » فراقندن پاره پاره اولمش برسینه ايسترم ؛ تا كه اوسینه صاحبه
 درد اشتياقك شرحنی سويليم « شَرْحُ » عاشق معنوی دير : دوست حقيقينك
 لقاسنی دنيايه مشاهده ايده مامسندن و يا عالم روحانينك فراقندن سینه سی پاره پاره
 اولمش بر مرد ايسترم ؛ تا كه درد اشتياقندن حس ايلديكم آلام و احوالی كندينه
 برر برر تعداد و انكه فرياد ايده يم . معقولاتی بيله يالكز عاقل اولان انسان درك
 و اذعان ايده بيلير ؛ بويت شريفده برتنيه دهها حس اولنور ، كه انسان برمعناي بيان
 ايتكم ايسترسه او معنايه و قوف و بهره سی اولان بر ذات عاقل بولدقندن صكره بيان
 ايتسون ؛ يوقسه عادی بر آدمه عميق بر كيفيت بيان و حكايه ايدرسه غير مقتدرك
 ذهنته آغزلق و سويليه نك ايشنده فنالق حاصل اولور .

مشنوی

❧ هر کسی کو دور ماند از اصل خویش ❧

❧ باز جوید روز کار وصل خویش ❧

« تَرْجَمَه » هر کیم که کندی اصلندن اوزاق قالدی ، کندی زمان وصلنی
تکرار آرار « شَرْح » ابنای بشرک اصلی عالم روحانیتدر ؛ دنیا ایسه ، برای امتحان
انسانک موقهٔ قاله جنی بر محبس وزنداندر ؛ مع مافیه محبس و محل زوال اولان
دنیاده بیله بر کیمسه شهر و وطنندن دور اولوب کرفتار هجران اولنجه عودت ووصلتی
نصلل ارزو ایلدیکی محتاج بیان اولدینی حالده ، عارف بالله کندنه وطن اصلی
بیلمش اولدینی عالم روحانیتی بطریق الاولى دائماً ارزو و تحری ایده چکی بدیهیدر .
فقط دنیاده موقهٔ قالمق ایچون امر اولندیغندن اجل موعود کلنجهیه قدر بالضروره
دنیاده قالیر ، و عارف کرفتار اوله جنی جفادن و کوستره چکی صبر و رضادن بکام اولور .
انسان بو کذرگاه فناده بر حیات اولدقجه عبادت و مشغولیتده بولنمغه مجبوردر .

مشنوی

❧ من بهر جمعیتی نالان شدم ❧

❧ جفت خوش حالان و بد حالان شدم ❧

« تَرْجَمَه » بن هر بر جمعیتده اغلار اولدم ؛ حالاری ایی و فسا اولانلره
چفت وارقداش اولدم « شَرْح » بالاده بیوردیلر ایدی ، که فراقدن سینه سی
پاره پاره اولمش بر عاشق ایسترم ، تا که کمال اشتیاقه دائر اولان احوالی اکا
بیان و اتیان ایدهیم . شمدی بیوریلور ، که ظن اولنمسون ، بن یالکز عارف بالله
اولانه سوز سویلر و دیگر انسانلری ترک و دور ایلرم ؛ خیر ، بن جمله بی سور
و فقط یالکز عارف و عاشق اولانه غایت دقیق احوال روحانیه بیان و ایراد ایلرم .
ابنای بشر غایت تکریم اولنش و شایان مرحمت و محبت و مستعد سعادت بولنش

اولدیفندن بن معنأ جله سنه رفیق اولور و باعث خیر اولمق امیدیه هر کسک استعدادینه کوره بیان حقیقت ایدرم .

مشنوی

﴿ هر کسی از ظن خود شد یار من ﴾
﴿ از درون من نجست اسرار من ﴾

« تَرْجِمَهُ » هر کس کندی ظنندن بکا یار و دوست اولدی ؛ فقط بنم درو نمندن اسرار می آرادی « شَرْح » بن انسانلره نصیحت ایتدیکه « بز بونصیحتی اکلادق و سوله بن عارفه دوست اولدق » دیه بعض انسانلر قالا « فکرأ سویلر لر ؛ اما حقایق و اسرار می آرادیلر بیورلمسی بنم سوزلرمده اولان مغالرك حقیقتی اکلامق ایچون فعلاً چالشمیدیلر دیمکدر . اسرار درونی اکلایه بیلیمک ایچون عشق ربانی و فیض صمدانی مقتضیدر . عشق ربانی یه نائل اولمق ایچون خلقة قلبی عالی یارادلش و بونکله برابر دنیاده مشروع اولان وظائف کثیره انسانیه بی علی قدر الاستطاعه اجرا ایتمش اولمق لازمدر . عالی خلقت اولان کیمسه مثلاً صدقه ، نماز ، اوروج و اخلاق حمیده ایله برابر ، هانکی صنف و صنعت - مشروعده بولنور ایسه اوصنف و صنعته مخصوص تداییری اتخاذا و اجرا ایله ایشنه اقدام و مواظبت ایلر . کندینی یالکزر عباداته حصر ایله سائر وظائفی ترک ونسیان ایدن انسان نقصان ایتمش و بالعکس دائماً ایش کورهیم ظنیه مشروع اولان عباداتی اہمال ایدن نادان استقبالی ابطال و پریشان ایلش اولور . آدم ، روح و بدنندن ترکیب اولندیفی جمتهله اقتضا ایدر ، که هم سعادت روح ایچون احوال روحانیه ، هم انتظام دنیا ایچون امور دنیویه ایله اشتغال ، و اووجه ایله سعادت ابدیه بی کسب و استحصال ایتسون .

مشنوی

﴿ سر من از ناله من دور نیست ﴾
﴿ لیک چشم و کوشرا آن نور نیست ﴾

« تَرْجِمَهُ » بنم سرم ، بنم فریادمندن اوزاق دکلددر ؛ فقط سرمی اکلایه جق

کوز و قولاقده او نور یوقدر «**شترج**» عارف دیر : بنم سرم و حقیقم ، که باعث سلامت انسانیتدر ؛ احوال و ناله‌مدن اوزاق اولیوب کلامک حقیقتی اکلایان بکام و نائل مرام اولور ؛ اما بعض انسانلرک کوز و سمعنده نورعشق و یانورذکا اولمینجه بالضروره حقیقی اکلامقندن دور بولنور ؛ مع مافیه نور ذکا و انوار عشقه صاحب اولمیانلر بیله طریق استقامته سالک و عدل و داده مالک ایسهلر مرحمت ربانییه نائل و کشتنسرای سعادتیه واصل اولورلر .

مشنوی

❦ تن زجان و جان زن مستور نیست ❦

❦ لیک کس را دید جان دستور نیست ❦

«**ترجمه**» بدن جانندن و جان بدنندن کیزی دکلدر ؛ لکن جانی کورمکه کیمسیه رخصت یوقدر «**شترج**» انسانک بدنی ظاهر اولدینی کبی ، انار روح اولان عقل و ذکا و محبت و نطق و صفا و نیجه و نیجه فیوضات جهان آرا ده باهر و سرنمادر ؛ فقط عیناً روحی کورمک ممکن دکلدر زیراروح غیر مرئی ، جسم و ماده‌دن عاری بر امر ربانیدر . مثلاً کونشی هر کون کوروروز وجودنده اصلاً شبیه‌من یوغیسه‌ده ترکیباتی و ایچنده کی کیفیاتی بیلمیوروز ؛ ترکیباتی بیله مدیکمزدن وجودینی انکار ایدم جک اولسهق اندن بیوک کورلک اوله‌ماز . هرکیم که کونشی تمامیه کورمک امل خامی ایله چوقجه یوزینه باقار ایسه کور اولور ؛ کذلک روحک حقیقته ده خیالات ذهنیه ایله برای فهم و ادراک انهماک ایدر ایسه جسماً اعما و ضریر و معناً خیره سر و متضرر اولور .

مشنوی

❦ آتشت این بانک نایی نیست باد ❦

❦ هرکه این آتش ندارد نیست باد ❦

«**ترجمه**» بونایک سسی آتشدر ، روزکار دکلدر ؛ هرکیم بو آتشی طوماز

ایسه ، یعنی بو آتسه مالک دکل ایسه یوق اولسون « شَرَحْ » بو بیت شریفک مصراع ثانیهی اوچ وجه ایله شرح اولنه بیلیر : بری ، کامل اولان عارفک کلامی عین آتش عشقدر ، هوا وهوسدن متحصل معاسز سوز دکلدر . هرکیم که بوعشقی طوماز ایسه هیچ اولسون ؛ زیرا انسانیته لایق اولان مراتبی بوله میه جق ، زندانی وفانی ودنی قاله جقدر ، اولیه قالمقدن ایسه هیچ اولسی اولادر . دیگرکی : هرکیم که بو آتشی ، بو فیضی طوماز ایسه کندینی مجاهده ایله افنا ایتسون ، تا که وجود- صوریدن واغراض نفسانیه دن خلاص بولدقدن صکره آتش عشق روحانی بی بولوب بختیار و کامکار اولسون . وجه ثالث : هرکیم که آتش عشقی طوماز ایسه اوکیسه صرف جسم وماده دن عبارت بر مخلوق اولوب روزگار کی لطافت نما وحیات افزا دکلدر .

مشنوی

﴿ آتش عشقست کاندِر نی فتاد ﴾

﴿ جوشش عشقست کاندِر می فتاد ﴾

« تَبَجِّهْ » آتش عشقدر که نیه دوشدی ؛ آتش عشقک قاینامسیدر که شرابه دوشدی « شَرَحْ » برنجی مصراعده کی « آتش » عشق الهیدر . « نایه دوشدی » بیورلسی ، عشق الهی عارفک قلبه دوشدی دیمکدر . ایکنجی مصراعده کی « می و شراب » دن مقصد ، روح فرض اولنه بیلیر ایسه ده عشق مجازی اولسه دها زیاده مناسبت آلیر ؛ چونکه عشق مجازینک احکامی ، شرابک تأثیراتی کی غیر باقیدر . بوراسی جای دقدر که نایه ، یعنی عارفه عشقک آتشی ، عشق مجازیده ایسه یالکز عشقک قاینامسی و بخاری دوشدکی وعین آتش دوشمدیکی ایما بیورلدی ؛ زیرا مرور زمان ایله عشق مجازی بخار کی زائل اولور .

مشنوی

﴿ نی حریف هرکه ازیاری برید ﴾

﴿ پردهایش پردهای مادرید ﴾

« تَنْجِيْمُهُ » نى يار وارقداشدر اول كيمسيه كه يارندن كسيلوب آيرلمشدر ؛
 نيك برده لرى برده لريزى ييرتدى « شَرْح » عارف اولان ذات اول انسانه دوست
 ومصاحبدر. كه حسب القدر عالم روحانيتده قطع اولنوب دنياده غريبانه كزر
 واحوال فانيه به نظر بى قيدى ايله نظر ايلر . عارفك برده لرندن مقصد ، اخلاق
 حميده وكلمات عليه سيدر .

مشنوى

﴿ همچونى زهرى و ترياقى كه ديد ﴾

﴿ همچونى دمساز و مشتاقى كه ديد ﴾

« تَنْجِيْمُهُ » نى كجى هم زهر ، هم ترياق خاصيتلرينه مالك بر كيفيت كيم
 كوردى ؟ نى كجى محب ارقداشى وصاحب اشتياقى كيم كوردى ؟ « شَرْح » عارف ،
 اوصاف ربانيه ايله متصف اولديغندن ظالم اولانلره زهر كجى شديد اولور ؛ مع مافيه
 ظالملى ده طريق مستقيمه ايصاله اذن حق ايله موفق اوله بيله جكندن مغوياتده
 بيوك بر ترياق اطلاق اولنه بيلير . هله اخلاقى كوزل اولانلر ايچون عارف دائماً
 ترياق و دائماً ظريفدر .

مشنوى

﴿ نى حديث راه پر خون ميكند ﴾

﴿ قصه‌هاى عشق مجنون ميكند ﴾

« تَنْجِيْمُهُ » نى قان ايله طولو اولان يوك سوزنى ، مجنونك عشق
 حكايه لرينى بيان ايدر « شَرْح » كامل وعارف اولان ذات جكر قانيه طولمش عشق
 و محبت يولنى وطريق عشقه مستغرق اولان انبياي ذیشان و اولياء كرامك مناقبى
 حكايه ايدر . عشقه دائر اولان احوالى نظماً ويا نثراً مؤثرانه ، بيوك آدملىك
 ترجمه حاللرينى بليغانه يازمقده ويا سويامكده انسانلر ايچون عظيم تاثيرات ، فوائد
 و محسنات واردر .

مشنوی

❦ محرم اینهوش جز بیهوش نیست ❦

❦ مرزبانرا مشتری جز کوش نیست ❦

« تَرْجِمَه » بو عقل و فکر محرمی بیهوش اولاندن بشقه دکلدر . لسانه مشتری و طالب قولاقدن بشقه برشی دکلدر « شَرْح » عارفدن ظهور ایدن کلمات- معقوله و افکار و حالات عاشقانه بی جناب واجب الوجود کمال صنع و قدرت ربانیه سنه حیران اولوب بیهوش اولانلردن بشقه کیم فهم و اذعان ایده بیلیر ؟ لسانک افاداتی اکلامق ایچون استماع و فهمه قابلیتی اولان سمع لازمدر ؛ یوقسه ال وایاقده هر نه قدر اقتدار فرض اولنسه لساندن صدور ایدن سوزی ال وایاق بالطبع استماع ایده من ؛ بناءً علیه عارفی اکلاویه جق کیمسه ادعالردن واز کجشم وکندینی سمع کبی استماعه حصر ایتش اولانلردر .

مشنوی

❦ درغم ماروزها بیکاه شد ❦

❦ روزها باسوزها همراه شد ❦

« تَرْجِمَه » غم و کدر لر مزده کونلر و قفسز کجدی ؛ کونلر آنشلرله یولداش اولدی « شَرْح » انسان ، زندان دنیاده غم و کدر لرله گرفتار و بی قرار اولور ؛ بوسبیدن کونلری و قفسز و بیانیجی کبی کوزی اوکنده کجر ، و شوق و ذوقه بدل آلام متنوعه حس ایله همیشه حسرت چکر . غموم واکدار دنیایی وزمانی تجربه ایتماش و دنیا و زمانک صدمات ظالمانه سنه هدف اولماش و جناب حقّه ربط قلب ایتماش کیمسه لرّه شدید کورینور ؛ اما بر جوق مشکلات کورمش و مدت حیانتده بر جوق فورطنه لر کچیرمش و مرحت ربانیه یه استناداً مستقیم و عادلرک عاقبتی سلامت و سعادت اولدیفنه اعتماد ایتش اولانلر ایچون غموم دنیا تأثیرسز

و فنا نمادر . بعض انسانلر واردر که مکدر دکل کدرلردن متلذذ اولور . شاعر-
مشهور فضولی : « سورم بن بلایی چون سور بلا بنی ! » دیمشدر .

مشنوی

❦ روزها گرفت کوروباك نیست ❦

❦ تو بمزای آنکه چون توباك نیست ❦

« تَنْجِيْمٌ » کونلر کندیسه سویله ، کیدیکز ، قورقو یوقدر ، سن قال ،

ای اول ذات ، که سنک کبی پاك یوقدر « شَرْحٌ » اولکی بیت شریفده ایام کدر
آتشلرله برابر اوله رق کندی ، دیه بعض انسانلر لسانندن بر نوع تأسفله بیان
بیورلدی ایدی ؛ اوتأسف اوزرینه جناب واجب الوجودک مرحمت و محبتی خاطرده
کتیریلنجه کدرلره وایامک مرورینه اصلاً اهمیت ویرمیوب شادان و خندان
اوله رق نصیحت پذیر اولان مستعدینه تبشیراً بیوررلر ، که اگر ایامز کدرلر ایله
مرور ابتدیه اصلاً جای خوف و اضطراب دکدر ؛ زیرا دنیا کدرلری ده ایام
ولیالی کبی جاری و غیر بافیدر . بیت شریفک مصراع نایسنده یکدن جناب
ارحم الراحمینه رجوع ایله الهی ! ایامز ولو غم و کدرلرله برابر کچسون .
پاك وقادر مطلق بر مولامز وار ایکن خوف و با کمز نه ایچون اولسون ؟ دیملری
کمال عشق ایله معشوقه خطاب ایدر کبی عارفانه و وهله حس ایتدیکی بر حال عاشقانه
مبنی در . برده ، سن ، قال ، تعبیری ، سنک مرحمت و عشقک قالسون دیمکدر .
« درغم ما » و آندن صکره کی : « روزها گرفت » عبارتیه بده ایدن بوایکی بیت-
شریفی عاجزلری هر نه وقت مطالعه و حقیقتلرینی تأمل و ملاحظه ایدر ایسه م قلباً
پك زیاده مستریخ اولورم . معناری و حقیقتلری دوشینلوب از بر ایدرک او قوملرینی
مثنوی شریفی مطالعه ایدنلره ده توصیه ایدرم .

مشنوی

❦ هر که جز ماهی ز آتش سیر شد ❦

❦ هر که بی روزیست روزش دیر شد ❦

« تَرْجَمَه » هر کیم که بالقصدن غیریدر، سودن قاندی، هر کیم که رزقسز
و نصیبسزدر، آنک کونی کج و اوزون اولدی « شَرَح » بالق خلقتمده اولیان
آز صوایله قاندی؛ بیورملری استعداد روحانیسی اولیوب اسرار و حقایق معنویه
جزئی صورتده کسب اطلاع وانسکه اکتفا ایدن عقل وسط اصحابی ایامدر؛ فقط
بر بالق کیجه کوندز صوایچنده بولمازسه طیانهمدینی کبی، روحانته کلیاً قابلیتی
اولان اولیاء الله حضراتی دائماً اسرار و حالات روحانیه مظهر اولینجه مضطر
وبی قرار اولورلر. هر کیمک رزقی یوغیسه ایامی اضطرابات بدنیه و شبهات ذهنیه دن
طولای مکدرآ اوزون کورینور؛ زیرا مسرت اوقاتی حس اولنقمسزین کچر ایکن
ایام کدر و جفا غایت اوزون و الم افزا کورینور. مشغرق غموم اولماق ایسته یئرلرک
اذن حق ایله چاره لرینه دائر بوشرحک برچوق یرنده تفصیلات ویرلدیکی کبی،
بومحله ده مناسب بعض کلمات درج و ایراد اولتور. شویله که : انسانه لایق
اولان احوال اولاجناب حقه کمالیله ایمان ایدوب مشروع اولان صدقه، نماز،
صوم و بویکی فرائضی ادا ایتلی و دنیاده ایسترایسه مسرت، ایسترایسه کدورت
کلهسه جمله سی مرور و فقط عادلر ایچون هر حال مبدل سرور و احوال عالم نهر
صوبی کبی طور میوب دائماً جریان و عبور ایتمکه اولدیغنی بیلملی؛ ثانیاً موتدن
اول زوایی ممکن اوله میان احوال حزن انکیکزیله برانسانده وقوعی فرض اولنسه
او احوال و حسیات الیه نک ده مرور زمان ایله زائل اوله جغنی قویاً درک ایتلی .
بوفکر اوزرینه کلامی راز تفصیل ایده لم : مثلاً بر آدمک خسته لکی سبیلله حسب-
الازوم اطبا طرفندن الی کسلمش و بونقصان اتهای عمرینه قدر بدننده باقی و نمایان اولمش
ایکن عمل قطعک اوجاع و آلامی باقی قالمیوب صاحبی برمدت متالم و مکدر اولدقدن
صکره تدیجاً الک نقصانه آلیشیر و مرور زمان ایله کدری بلکه بتون بتون زائل
اولور . بوحقیقت مجرب و مرور زمان ایله کدرک تاثیراتی زائل اوله جغنی مسلم
بولندیغنی حالد کدرک حین ظهورنده اصلاً و یا ایجابندن زیاده اهمیت ویرلیسوب
انسان کندیغنی متلاشی و پویشان قیلمسه ده خیرلی دکیدر؟ دینه بیلیر، که غم و کدر
ایتمک ضروریدر؛ بز بوسوزی قبول ایده میز؛ زیرا کدرک بالفرض یوزده اونی
ضروری ایسه طقسائی عدم ملاحظه و سوء عاداتدن نشأت ایدر بر امر اختیاریدر.
چوق جولاقلر بولنه بیلیر که صاغلام اولانلردن ده مسرور، ده شادان، ده
بختیار و خندان اولور . انسان وار، که جورومش دیشنی چکدیرمک ایچون

هفته لرجه کندی غرق خوف وتلاش ايدر ايکن بر مرد وقهرمان آياغي
کسيه جک اولسه تبسم ايدر ؛ شوخالده راحت وسلامتک قسم اعظمی ، هرفردک
کندی غیرت وجسارتنه منوط اولديغنی قویاً تعقل ایلمی ؛ انسان هرهانکی
ایشده وصنعتده بولنورایسه کمال استقامت واقدام ایله وظیفه سنی اجرا ایتملی وسعی
واقدام عقل وبدنه قوت اعطا و اخلاقی تهذیب واعلا ایده جکنی شبهه سز
بیلوب اکاکوره طورانملی . ایسته تعداد ایدی لان ملاحظات ایله مألوف اولمق
ایسته یئر اکثر اوقا تده اذن حق ایله مسرور ومنون اولورلر . علم منطلق مؤلفی
وبلکه موجدی و پک چوق علومده مهارتی مشهور اولان یونانی فیلسوف « ارسطو »
هرنوع سعادت، حرکت وسعی واقدا مه حصر ايدر ایدی .

مشنوی

❦ در نیابد حال پخته هیچ خام ❦

❦ پس سخن کوتاه باید والسلام ❦

« تَبَجَّهْ » پیشمش، یعنی تجربه دیده اولمش اولانلرک احوالی خام وعجمی
اولان کیمسه اکلا یه ماز؛ ایمدی سوزک قیصه اولمی لازم کلیر والسلام. « شَرَحْ »
خام اولانلر نه بر مرد معنوی یی ونه احوال حقیقه یی اکلا یوب مطلع اوله ماز ؛
واقف حقایق اولمق ایسته یئر عالمک کرم وسردندن قاچمسونلر وکسب ترقی
ایچون معنا و ماده چالیشونلر . تفصیلاتی مقدمه ده بیان ایدلیدی وجه ایله حضرت
حسام الدین چلبینک دائماً خاطر شریفلرینه کایر ایدی، که بحر عقل و عرفان اولان
مولانای رومی قدس سره السامی حضرتلری کاشکی برکتاب تألیفیه حقایق
روحانیه یی مستعدینه ایما و قلوب طالینی احیا بیورسون . اوصره ده مولانای
مشار الیه شمعی یه قدر مرور ایدن برقاچ ابیات شریفه یی اشعار بیورمش اولد .
فلرندن: « ای حسام الدین چلبی ! بواباتی یازدم، مطالعه ایت « بیورمسی اوزرینه
حضرت حسام الدین چلبی کمال فیض ولذت ایله مغالعه و مثنوی شریفک اتمامی
استرحام ایتدی، آنک اوزرینه جناب مولانا شمعی یه قدر مثلی کورلماش بویه
برکتاب مستطاب ایله جهان انسانی احیا بیورمشد .

مثنوی

❧ بند بکسل باش آزاد ای پسر ❧

❧ چند باشی بند سیم و بند زر ❧

« تَبَجِّمَ » بند و قیدی کس ؛ آزاد اول ای اوغل ! نه وقتہ قدر کموش
و آلتونه باغلی اولورسک ؟ « شَرَحْ » حیواناته اوریلان بوقاغیلر کی انسانلر
ایچون ده کورنمز قیود متنوعه واردر . مثلاً بر آدم دیر که : بن دشمندن اخذ انتقام
ایچون علیهنده چالیشهیم . دیکری فلان بیوک ذاتک حسن توجهنی قازانمق اوزره
صیقجه دولتهخانه سنه کیدهیم . او بری ، کیجه کوندوز اسباب متنوعه یه مراجعت
ایله برچوق اقیچه قازانهیم ؛ ایشته بودرلو افعال و افکار جسماً کورنمز انسانک
قیود مشکلات آوریدر ، که برچوق اشخاصی اسیر و معناً ضریر ایدر . صوری
دکل حقیقی ترقی ایتک ایستهینلر آمال غیر مشروعه یی تارک و طریق حقہ سالک
و هر حالده کندیلرینه مالک اولسونلر .

مثنوی

❧ کر بریزی بحر را در کوزه ❧

❧ چند کنجد قسمت یک روزه ❧

« تَبَجِّمَ » اگر دکزی بر بارداق ایچنه دوکر ایسهک بر کونلک قسمت قدر
بر مقدار صوصیغار ؛ قصور صو ، بارداغک اطرافندن دوکیلور « شَرَحْ » بعض آدملر
واردر ؛ که مشروع اولان عباداتی و دولتی و انسانلره بورجلی اولدقلری و وظائف
و خدمت مقدسه یی ترک ایله عقل و فکر لرینی تکثیر امواله و توفیر لذائذ حصر ایله
مال و منالی کندیلرینه و اولاد و احفادینه بیوک بر سرمایه سعادت و برکان سلامت
عد ایدرلر . وسائط مشروعه ایله زینکین اولمق ایچون چالیشمق مقبول و معتبر

برکیت و علی الخصوص کاسب اولانلری جناب حق کده سودیکی حدیث شریف ایله مبتدر ؛ اما انسان ایچون هرايشده اندازه لازمدر . مال او حالده مقبولدر که خالقنه عبادت و دولت و انسانیت خدمت ایتمکدن انسانی منع ایلمدکن بشقه بو وظائف جلیله نك اجراسنه خدمت و معاونت ایلر . یوقسه کسب و تزئید اموال ایچون حصر اولنان مساعی وظائف مقدسه انسانیه نك اجراسنی مانع اولور ایسه اومالک اسمی ، مصیبت و مضرت اولور . اشبو بیت شریفک ایکنجی مصراعنده بیان بیورلدینی اوزره برقاب ایچنه کاملاً ذکر دوکلسه قاب ، یالکیز وسعت و حجمی مقدارنده صو استیعاب ایدر صونک باقیسی خارجدہ قالیر ، کذلک بر انسان خلقت و استعدادی قدر دنیاده متلذ و کامران اولور . کوزل خلقنده یارادلامش و حسیات معنویه نائل اولمامش کیمسه — ایستدیکي قدر ثروته مالک اولسون — ینه نادان و ناکام اولور . ثروت حقنده مشوی شریفده بر مثال عالی واردر : بوعالمده انسان سفینه کی دریای وقوعانده حرکت و جریان ایدیور . ثروت ایسه صوکیدر . بناء علیه سفینه نك التده صونه قدر چوق اولور ایسه سفینه اوقدر سهولتله سیر و حرکت ایدر . اما شو شرطله که صو سفینه نك التده اولمی ! اکر صو ، سفینه نك ایچنه کیرر ایسه سفینه صودن استفاده ایتمکدن بشقه غرق و پریشان اولور . انسان ثروته مالک اولوبده ثروتک محبتی قلبنه القا اتمز و ایجابندن زیاده اهمیت ویرمز و اقضا ایتدکجه صرف ایلر ایسه او ثروت ، صاحبنه منبع سعادتدر ؛ اولیه بر صاحب مال فقیرلره صدقه ویرمکه جناب ذوالجلالک رضاسنی استحصال وجهات کثیره ایله مسترخ البال اولور ؛ انجق ماله مالک اولوبده مالک محبتی کایاً قلبنه وضع ایله مثلاً صدقه ویرمز و سائر امور خیریه ده بولنه ماز ایسه اولیه بدبخت ایچون مال ، عذاب و وبالدر .

مثنوی

﴿ کوزه چشم حریصان پر نشد ﴾

﴿ ناصدف قانع نشد پردر نشد ﴾

﴿ تَنْجِمْهُ ﴾ ، طمعکار و حریصلرک کوزلری چنغانی طولمدی ؛ صدف قانع

اولینجه اینجی جوهر ایله طولدی « **شرح** » طمعکار اولانلرک کوزی ایسه هیچ برشی ایله طولیبوب قلبری قناعت ایتدیکندن کنیدیلری دائماً محتاج بولنور . طمعکار هر نه قدر زنکین اولسه صفی سائل و قلبی دناۃ مائلدر . دینلجینک ایکی صفی وارددر: بری ، کنیدینی محتاج کورمی ؛ دیکری فعلاً و قالاً سؤال و طلبده بولنمیدر . طمعکار ده بویه در . بر فقیر دینلجیدن بر زنکین طمعکارک بوقدر فرقی وارددر، که طمعکار ایستمی ممکن اولسه برچوق لذائذ استحضار ایده بیلیر ایدی ؛ فقط تجربه محققدر که طمعکارک لذتی کنیدی ذلتیدر ، بر دینلجیدن دهها دون برحاله بولنور . فقیر دینلجینک نسبة قلبی مستریحدر ؛ زیرا غائب ایده جک مالی یوقدر . طمعکار و حریص ایسه اقیچه سنی سرقت ایدرلر ، ثروتی ضایع و تلف اولور و همیله دائماً خوف ایچنده مضطرب و مالی یاننده ایکن مالندن مهجور و غریبدر . فیلسوف مشهور (افلاطون) دیر ایش : فقیر آدملر طمعکارلردن برچوق صورته دها بختیار ، دها امید وار درلر ؛ زیرا مأمول اولنه بیلیر که بر فقیر زنکین اولسونده ثروتندن فعلاً استفاده مائل واستحصال لذائذ نائل اولسون ؛ اما طمعکار — هر نه قدر ثروته مالک اولسه — هیچ بروقت مستفید اوله ماز . حیاینده اولنجه فاملیاسی ده راحت بوله ماز . بر پدرک حیاینده اولسنی اک زیاده ارزو و دعا ایدن اولاد و عیالی ایکن خسیسک اولاد و فاملیاسی عکسی بریولده دعا و ارزو ایتدکری محتاج تفصیل و انبا دکدر . حرص و طعمک دفعی ایچون چاره ، قبرستان ایله میراث یدیلره عطف نظرایتمک و هر حالده جناب حقه صیغمنقدر .

مثنوی

﴿ هر که را جامه ز عشقی چاک شد ﴾

﴿ اوز حرص و عیب کلی پاک شد ﴾

« **ترجمه** » هر کیمک که لباسی عشقندن چاک اولوب یارلدی ، اول کیمسه

حرص و عیبندن کلیاً پاک اولدی « **شرح** » لباس ، عشقندن یارلدی ، تعیرنده ایکی معنا حس اولنور : بری اخلاق البسیه تشبیه ایله نائل عشق الهی اولانلرک اخلاق ذمیمه سی یرتیلوب محو اوله جفندن حرص و عیبندن قورتلش اولورلر .

دیگری، هرکیمک مستور اولوب کورنمان اخلاق حمیده سی وار ایسه نائل اوله جنی
عشق ربانی ایله اخلاق حسنه سی کورنمش وقوه دن فعله چیقمش اوله جغنشدن
اول کیمسه هر نوع حرص وعیدن قورتلدی و اهل عرفانک نظر نده عالی جناب
اولدی. عشق ربانی امراض معنویه نك طیبی واستعدادك ظهوری ایچون برکاشف-
منجلیدر .

مشنوی

❦ شادباش ای عشق خوش سودای ما ❦

❦ ای طیب جمله علم های ما ❦

« تَرْجِمَه » شاد اول ! بزم عشقمز، که سودا و محبتی خوش و کوزلدر ؛
شاد اول ، ای عشق ، که جمله علملر منک طیبی سک « شَرَح » عشق، انسانیتک
اک بیوک علامتی ، اک عزیز نعمتی ، اک اذین غدای روحانیسیدر . عشق
هرهانیکی نوعدن اولور ایسه اولسون روحانیت و علویته دلالت ایدر . جسم
وماده نك عشقه تأثیراتی جزئی، زیرا عشق جسمدن عالیدر ؛ عشقک قسم اعظمی
روحانی و جزئیسی جسمانیدر . جسمی غایت قوتلی و شهوتلری غالب اولان بعض
انسانلرک عشقی آز ، بالعکس بعض جسماً ضعیف اولانلرک شعله عشقی اوقدر
چوقدرکه محترق اولوق راده لرینه کلیرلر . معنأً منور و مایه عشق ایله شمر اولانلر
کوزل برصورت کورنجه اوصورت زیبایی تصور ایلدکلرندن و یا شدت عشق
حسیله تصوره بیله امکان بوله مدقلرندن کریان و خندان و محزون و شادان اولورلر .
عشق ایکی نوعدر : بری ، هر برحسنک ، هر بر نعمتک ، هر بر محبتک خالق اولان
الله تعالی حضرتلرینه عاشق اولمقدر . بو عشق انسانیت ولذتک اک یوکسک ،
اک عالی ، اک عظیم درجه سیدر، که قالاً و قلماً تعریفی محالدر . بش یاشنده اولان
اوافق بر چوجق یکریمی اوتوز یاشلرنده بولسان برکنجک عشقنی تعبیرات ایله
اکلامغه غیر مستعد اولدینی کبی عشق مجازی اصحابی ده عشق الهی بی اکلامغه
اوقدر غیر مقتدر در . عشق الهی تعبیرات ایله اکلاشلماز ؛ زیرا امثالسزدر .
برانسانده عشق ربانی ارتجه فیض معنویسی ده اولنبته مزدا و قلب و عقلی آلام
وشهاندن آزاد اولور ، هیچ بر خوف و وهم جسمانی برافساز ؛ عاشقی حسیات

عظیمه ایله مالی وعلوی ایلر. عشق مجازی بيله انسانی هر نوع حیوانانیدن کلیاً تفریق و بعض مرتبه حقیقه تسویق ایدر؛ فقط عشق مجازینک بقاسی اولمديغندن وصاحبنک حرامه سلوک ایتسی ماحوظ و محتمل اولديغندن تهلکه سی واضطرابی چوق اولور. زیرا سويلن وسون سن ومرض حسيله مستعد تغیر وهله رشك و فرقت اندیشه سيله گرفتارالم ومفتور اولور. مع مافیه عشقك ازاله سنه چاره بولمق ایی می اولور؟ بوكاچاره بولنور می؟ بوايکی سؤاله جواب ویرمك غایت کوچدر؛ اما عشق، عشق-الهی ایسه جوابی پك قولاید. انسان هر آنده عشق الیه دن یوز بیک دفعه فدای جان ایتسه هر کسدن دها بختیار وجهان باقیده مسعود وبرقرار اولور.

بیت شریفك مصراع نایسنده بیان بیورلدینی اوزره عشق علتله طیبیدر، زیرا هم امراض روحانیه، هم جسمانیه چاره و حیات تازه در. عشق سیکرله همیشه حیات ویر، عشقك فوائد روحانیه سی ایسه نامتاهیدر؛ عاشق حقیقی حقه محبت و عبادت ایدر؛ عاشق حقیقی اخلاق حمیده اصحابندن اولور؛ کیمسه به فالق، کیمسه به غرض وحسد ایتمز؛ معشوقی اولان جناب حقك کافه مخلوقات و علی الخصوص صاحب عقل وحس اولان انسانلری جداً سور، حاللرینه رقت و مرحمت ایدر. عشق مجازیده بيله عاشق مثلاً سودیکنك مکتوبنی السه ویا البسه سنی و بلکه باصدينی طوپراغی کورسه او مکتوب، او البسه، او طوپراق عاشقه بریادکار سعادتدر عاشق-الهی کافه مخلوقاته محبت کوسترر. کره ارضه جمعیت بشریه نك و حیوانات و نباتات واراض و سماواتك کافه سی عشق ایله مملو، عشق ایله بر حیات اولور. هر حسك، هر فکرك باعث هستی و بقاسی الفت و محبتدر. بونك ایچون برچوق مخلوقات چفت وازواج یارادلدی (یس) شریفك اوتوز التجی آیت کریمه سنده بیوریلورکه:

﴿سبحان الذی خلق الازواج کلها مما تنبت الارض ومن انفسهم ومما لایعلمون﴾

معنای شریفی: «شایان اولیان صفتلردن منزله اولان الله تعالی حضر تلری یرک یتشدریدیکی ویتیریدیکی شیلردن ونفس انساندن وانسانلرك بیلمدیکی اشیدان ازواج وچفت یاراتندی» بو آیت کریمه نك مضمون شریفی مؤخرأ علم نباتاتده تحقق ایتشدرد. دلائل حکمیه ایله عشقی تفصیل ایتمکده یوز صحیفه برحرف کیدر.

مثنوی

﴿ای دواى نخوت و ناموس ما﴾

﴿ای تو افلاطون و جالینوس ما﴾

« تَرْجِمَه » ای عشق ! سن کبر و شهرتمزك علاج و چاره سیسك ! ای عشق !

سن بزم افلاطون و جالینوسیمزسك « شَرْح » کبر ایتمك و شهرت ارامق انسان ایچون ایکی بلا اولوب بویکی بلا احسانك دشمنلری کثیر و مضر اولور. صاحب کبر و مشتاق شهرت اولان انسان ، درت نوع مشکلات و فنالقدن تخلیص کر یسان ایدمهز: برنجیسی ، عدوالله اولور؛ بوده آیات کریمه متعدده ایله مثبتدر. ایکنجیسی کبر و حب شهرتی حسیله تکثر ایدن دشمنلرینی ازملك و هرکسه تفوق ایلمك ارزوسیهل متکبر برچوق انسانلری دلکیر و بالضروره برچوق کناهلر و وجدانه مخالف تداییر اتخاذایدر معنأ و ماده متهم و کناهلار و مستحق قهر جناب کردکار اولور. اوچنجیسی ، متکبر کبر و حب شهرتی جهتله کندینه دشمن ایدنش اولانلرك القا و اجرا ایدم جکلری انواع مضرته هدف و گرفتار و دائماً مضطروبی قرار بولنور. دردنجیسی ، متکبر هر نه قدر ذکی و مقتدر ایسه کبری و حب شهرتی سببیهل فوق العاده تداییر اتخاذه میال و مجبور اوله جفندن مشکلاتی اونسبتده آرتار سائر انسانلر کبی ضعیف یارادلش بر مخلوق اولدیغندن انجامکار مشکلاتك مغلوبی اولور. قیصر رومینك تسخیر بلاد فکری و رومانك نظامات اساسیه سنی اخلال ایتمی حسیله سنا مجلسی ایچنده کی انجام حالی و موت مدهشی تاریخ شناسانه معلوم و بدیهدر. كذلك مشتاق شان و شهرت اولان و جهانگیرانه حرکت ایدن اسکندر. رومینك هندستانده قازاندینی یاره لرله حمالری و قلبنك اضطراباتی حس ایتمامك و ذهندن دفع مشکلات ایتمك ایچون نهایت الامر عشرتدن و هواسی و خیم یرلرده قازاندینی صتمه دن وفات ایتدی. بو یولده تاریخده مثاللر يك چوقدر . بناءً علیه انسان عاقل خلقتنده مرکوز اولان اقتدارینی بلا کبر و نخوت صورت. مشروعه ده صرف ایدر ایسه انسانیته خدمتلر ایدر و نامی همیشه تقدیس اولنور ؛ بو شهرت مقبوله بلا تحری و یالکز اقدام و استقامتدن متحصل و صاحبی سعاده واصل اولور .

خادم انسانیت اولان بعض بیوک آدملرك شهرتی بو اساس خیره مبتیدر . بو بیت شریفده یاد بیوریلان (فلاطون) فیلسوف مشهوردر ، که لسان یونانیده (پلاطون) ؛ و (جالینوس) كذلك قدیم یونانی طیب شهرکه (گالینوس) تسمیه اولنور . بونلرك وسائر حکمای یونانیه نك تألیفات معتبره سی ذکی و غیور اولان ابنای عرب طرفندن ترجمه ایدلدی . شو صره ده جالینوسدن بحث اولندیغندن

محافظه صحت ایچون بعض نصایحک ایرادی مناسب عد اولندی . طبده ایکی مقصد
 آرانی: بری ، انسان صحتده ایکن صحتک حفظ و تزیدی ، دیکرتی خسته اولدقدن
 صکره مرضک دفعیله اعاده صحت ایتمک ماده سیدر . انسان خسته اولمسیله برابر
 بولندی یرده الک حاذق طیب کیم ایسه اکا مراجعت ایتسون ، وتنیهاتنه تابع
 اولسون . حفظ صحت کلهجه ، اولا هواده بر فنانق اولمدینی حالده انسان هرکون
 یایان ویا آت ایله بر دفعه کزملی ؛ یایان کزدیکی حالده بدنک اقتدارینه کوره اون
 بش دقیقه دن بر ساعته یعنی بر کیلومترودن درت کیلومترویه قدر و آت ایله کزه جک
 اولور ایسه یارم ساعتدن بر ساعته قدر کزملی ، بوندن زیاده یایان ویا آت ایله بر
 کونده کزیلیر ایسه فائره ویرمز ، بلکه اتعابدن سکیر وقان کسب ضعف ایلر .
 طعامک مقداری بدنه کوره اوله جغندن تعیین و تحید اولنه ماز ؛ مع مافیه بالاده
 بیان اولسدینی اوزره نه آز ونه ده معدیه اضطراب ایچنده براقه جق قدر چوق
 اولسون . بدن سمنه میال ایسه خور وپلاو ویاغلی و طائلی شیلردن اجتناب ایله ات
 وسبزه به دوام ایتلی ، زیرا سنک نحافت بندن زیاده مضرتی واردر . ثالثاً ، بتون
 یاز صباحلین بر دفعه صغوق صو ایله (دوش) یاعلی و دوش یوغیسه اوچ درت ابریق
 قدر صغوق صو دوکنملی . اقلیممزه حزیرانک یکر میسندن اغستوسک اوننه قدر
 صیجاقلرک ارتدینی موسمه انسان کونده ایکی دفعه ییله صغوق صو ایله ییقانسه
 بدنه ده فائده لیدر . رابعاً ، انسان قان و سیکرنده یعنی بدننده ضعف حس ایدوب
 بشقه برخسته لکی یوغیسه بر طیبیه مراجعت ایله طیبیک ترینه کوره بر خیلی مدت
 چلیک وقنا قنا علاجلارینه مداوم اولسون که ، بونلر حفظ صحت و تزید قوت ایچون
 معالجات اساسیه و مستمره دندر . خامساً ، انسان دائمی غایت تمیز طوتسون و طهارت
 اوزره بولندیرسون . یتاجبی اوطه یی تمیز طوتوب پنجره لرینی هرکون آچسون اوطه
 هر طرفدن هوا آلسون . یرده یاتیموب قاریوله ده یاتسون . سادساً او یقو بش ایله
 یدی ساعت اره سنده اولسون و عقل و بدنی صحتده اولق اوزره قلب و وجدانی پاک
 اولوب حسود و غرضکار و تنبل و مسرف و کاذب و خائن اولمسون . غضبک بدنه
 مضرت کلیه سی اولدیغندن غضبدن اجتناب ایتسون . هر نه وقت حسب البشریه غضب
 حس اولنه جق اولور ایسه حس اولسدینی آنده غضب الهی یی و کندی خطالرینی
 و غضبدن حاصل اوله جق نتایجی مردانه تأمل ایتسون ، هرکون کزیمک کوزل
 طعام یمک و هوادار یرلرده بولنق و صغوق صولرله ییقانق کزتله فوایدی موجب

اولسه بيله انسانك قوت وراحتى تدریجی مزداد و جناب حَقِّ اذنیله امراض-
جسمانیه و مغنویه دن آزاد ایدر .

مثنوی

﴿ جسم خاك از عشق بر افلاك شد ﴾

﴿ كوه در رقص آمد و چالاك شد ﴾

« تَبَجِّهْ » طوبراقدن اولان جسم عشقندن افلاكه كندی ، طاغ اوینادی
وسرعتله حرکت ایتدی « شَرْح » جسم خاك ، عشقندن افلاكه كندی تعبیر-
شریفندن مقصد ، فخر عالم حضرت محمد و حضرت عیسی و حضرت ادریس علیهم-
السلامك شرف صعودلدیرد . طاغك سرعتله حرکت ایتدی حق تعالی حضرتلری
جبل طوره تجلی بیوردقده طور طاغنك حرکت ایدرك پاره نمسیدر .

مثنوی

﴿ عشق جان طور آمد عاشقا ﴾

﴿ طور مست و خر موسی صاعقا ﴾

« تَبَجِّهْ » عشق طورك جانی مثابه سنده كلدی؛ طور طاغی، عاشقانه مست
اولدی؛ و حضرت موسی بایله رق دوشدی « شَرْح » بو وقعیه دائر اولان آیت
کریمه سورهُ اعرافك یوز قرق ایکنجی آیتدیر: ﴿ ولما جاء موسى لمیقاتنا وکله ربه
قال رب انی انظر الیک قال لن ترانی ولكن انظر الی الجبل فان استقر مکانه فسوف
ترانی فلما تجلی ربه للجبل جعله دكاً وخر موسی صعقاً . فلما افاق قال سبحانك
تبت الیک وانا اول المؤمنین ﴾ معنای شریفی: « وقتا که موسی علیه السلام تعیین
ایلدیکمز زمانده كلدی و ربی اكا کلام ایله خطاب ایلدی، حضرت موسی دیدی:
یارب! بکا کنیدیکی کوستر، سکا نظر ایدهیم، جناب رب عزت بیوردی که یاموسی،
نجی کوره مزسک! ولكن جبله نظر ایله، اگر جبل یرنده طورر و قرار ایدرسه
آندن صکره نجی کوررسک، الله تعالی جبله تجلی بیوردقده جبل پارچه پارچه

ایلدی، و حضرت موسی دهشتدن بایله رق دوشدی، بایلمقدن افاقت بولدقن صکره
حضرت موسی دیدی: الهی! ذات الوهیتی تنزیه ایدرم — یعنی سنی کورمک
مکن دکلدن — وسکا توبه ایلدم و بن ایمان ایدنلرک اولکسی یم»

مشنوی

﴿ بالب دمساز خود کر جفتی ﴾

﴿ هم چونی من گفتنیا گفتی ﴾

« تَرْجِمَه » دوست دوداق ایله « دوست انسان ایله » بن برابر اولیدم ،
سویلنه جک شیرلی نی کبی سویلر ایدم « شَرَح » عارف اولان ذاتک هر انسانه
ایلدیکی نصیحتدن بشقه بعض اسرار و حقائق روحانیه واردرکه انلری هرکسه
سویلنه جک اولور ایسه اونکته لرك حقایقه بحق مطیع اولغه مستعد اولیانلر فائده
یرینه مضرت کوررلر؛ بوکبی نکات عالییه بی، عارف اولان ذات یالکیز دوست عاقل
و کامله ایراد ایلر . بو محله ایما بیوریلورکه : هر سوزی هرکسه سویلمیوب سوزی
و علی الخصوص سری سویلمزدن اول ملاحظه ایتلی ، بو آدم بنم ایلمکی ایسترمی
و ایسترایسه سری خفی طوتان آدملردن اولسه ده اعطای نصایحه و ایجابنده اجرای-
معاونته مقتدر میدر ؟ سلامتی ایسته ین انسان مهم ایشلرده دایما بوکبی شیرلی
ابتداده ملاحظه ایلسون .

مشنوی

﴿ هرکه اواز هم زبانی شد جدا ﴾

﴿ بی زبان شد کرچه دارد صد نوا ﴾

« تَرْجِمَه » هرکیم که لسانی بر اولاندن اوزاق اولدی یوز صداسی اولسه ده
ینه دیلسز قالدی « شَرَح » مثلاً ترجمه بیلن بر آدم چینلیر ایچنده بولنه جق اولور
ایسه هر نه قدر قوه نطقیه سی اولسه لسانی بیلمدیکشدن بالضروره دیلسز کی سکوت
ایدن ؛ کذلک بر عاقل کندی کبی عاقللر یاننده بولنمیوب احقرلر ایچنده اولنجه افکار-
معقوله سنه ترجمان اولان سوزلرینک معناسی اکلاویه مدقلرندن سکوت ایدر .

مشنوی

❦ چونکه کل رفت وکستان درگذشت ❦

❦ نشنوی زان پس زبلبل سرگذشت ❦

«تَنْجِيْمُ» چونکه کل کندی وکستان کجی ، بلبیدن باشنه کان حالات
وحکایاتی ایشتمزسک «شَرْحُ» بلبل کبی عاشقانه سوزلر سویلر عارف وعاقل ،
فرط ذکا و اخلاق حمیده حسیله مغویاتده کل کبی رایحه طیه نشر ایدن اذکیادن
ومحل الفتدن دور اولنجه ارتق عارفدن اظهار اسرار وکلمات عاشقانه انتظار ایتمه ؛
زیرا حال فراقده قالان عارف کندینی ساکت وضعیف ایدر .

مشنوی

❦ جمله معشوقست و عاشق پرده ❦

❦ زنده معشوقست و عاشق مرده ❦

«تَنْجِيْمُ» جمله معشوقدر و عاشق پردهدر ؛ زنده و دیری اولان معشوقدر ؛ عاشق
مردهدر . «شَرْحُ» حق تعالی حضر تلرینه بر انسان عاشق اولنجه کندینی معنا محو
وافنا ایدر و جناب حقدن ماعدا هرشی او عاشق نظر ننده فنا مادر . عاشق هستی -
صوریبی ونامی بیله وحدانیت و حقیقه قارشی پردهدر . حی ابدی ، معشوق حقیق
اولان الله تعالی حضر تلری اولوب عاشق ایسه معنیده میت کیدر ؛ زیرا عاشق فنا -
فی الله اولدقدن بشقه جناب حق هر امرینه تابع اولوب نفس وارزو و غضبنی کلیاً
محو وزائل ایتمش و فنا ایله حیات و سعادت حقیقیه نائل اولمشدر .

مشنوی

❦ کر نباشد عشق را پروای او ❦

❦ اوچو مرغی ماند بی پروای او ❦

« تَرْجَمَه » عاشق پرواسی وسی و طاقی ینه عشق اولماز ایسه ، او عاشق قنادسز بر قوش کبی قالیر « شَرْح » یعنی حقیقی اولان عاشق هر بار دوشنه جکی شی عشقنک دوام و کمال بولمسیدر ؛ اکر بو مقصد عالی یه کنیدی حصر ایتمز ایسه قنادسز قوش کبی قالوب عالی اولان معشوقی جانبته معنوی صعود ایده میه جکندن وای او عاشق حاله !

مثنوی

❖ من چه گونه هوش دارم پیش و پس ❖

❖ چون نباشد نور یارم پیش و پس ❖

« تَرْجَمَه » بن فصل اول و آخر ایچون عقلی رهبر طوته بیلیرم ؟ اکر یارمک نوری اول و آخر و هر حالده بکارهنا اولماز ایسه . « شَرْح » دنیاده ظهور ایدن حوادث متنوعه دن انسان کنیدی کنیدی بلامعاونت حفظ و صیانت ایتمک مشکلدر علی الخصوص پرده ظلمت ایله مستور اولان احوال و مسافات معنویه حاضره و مستقبله ایچون هدایت الهیه رهنا اولمینجه انسان منزل مقصوده واصل اوله ماز بناء علیه عاقل اولان آدم عجزینی بیلوب نور هدایت ربانیه بی خالقندن همیشه احترام و ایفای وظیفه ده اقدام ایدر .

مثنوی

❖ عشق خواهد کین سجن بیرون بود ❖

❖ آینه غماز نبود چون بود ❖

« تَرْجَمَه » عشق ایسترکه بوسوزک حقیقی طیشاری یه ظهور ایتسون آینه اولنجه غماز اولسون و اسراری فاش ایتسون ، فصل اولور ؟ « شَرْح » عشق انسانک قلبنده آینه کیدر و یا قلبی آینه کبی جلاندیرر ؛ برقلبه نور عشق موجود ایکن خاطره کله من معاینک عالم روحانیدن سنوح ایتسی ضروری اولور . حقایق- معنویه پاک اولان قلبه قارشی بولندیغندن کورنماک و مستور قالمق محالدر . فصل که

مولاناى زومى قدس سره السامى حضرت تارينك قلب عاليرى كجى مجلى بر قلب وار
ايكن مشوى شريفده كى حقائق كو ستر مامك ممكن دكل ايدى .

مشوى

﴿ آينه جانت چرا غماز نيست ﴾

﴿ زانكه زنكار از رخس ممتاز نيست ﴾

« تَرْجِيْمُهُ » سنك جانك آينه سى اول سبدين غماز و كو سترىجى دكلدر، زيرا
يوزندن پاس قالقما مشدر « شَرْح » سبق ايدن بيت شريفى ايشيدن بر آدمك خاطرينه
كله بيليركه انسانك قلب وعقلى آينه كجى اولوب بر چوق حقائق كو ستر دنيلور ؛
اما بنده انسانم نه ايجون بويله حقائق واسرار بنم قلمده عرض ديدار اتمز ؟ بوكا
جواب ويريليركه : اوت ، سنده انسانك ! سنك قلبك ده خلقت و ذكا و عملى
نسبتنده مظهر اسرار و صفا اولملى ايدى، فقط سن امر حقه مخالفت و وسوسه لرايله
الفت ايدنجه ياسى دعوت ايدر و كرفتار كدورت اولورسك ! سنده جناب حقه عشق
و عبادته و اقدامات مشروعه و اخلاق حميده ايله تخلقه بذل همت ايت ! بعده قلبك
منجلى، عقلك عالى، صدرك كدورت و وسوسه لردن خالى، استقبالك سعادتله مالى اولور .

﴿ داستان عاشق شدن شاه بر كنيزك و خريدن شاه اورا ﴾

﴿ ورنجور شدن كنيزك و تدبير شاه در معالجه او ﴾

شاه بر جاريه يه عاشق اولوب صاتون آلدیغنه و جاريه خسته اولديغندن كسب-
صحت ايتمى ايجون شاهك معالجه ده ايتديكى تدبيره دائر در . شاهدن مقصد ،
روح و جاريه دن مرام ، نفس و هوادر .

مثنوی

❦ بشنوید ای دوستان این داستان ❦

❦ خود حقیقت نقد حال ماست آن ❦

« تَبَجَّهْ » ای دوستلر، بو حکایه بی ایشیدیکز، بو حکایه اصل بزم حقیقت-

حالمزک نقدیدر « شَرْح » ایشیدیکز، بیوردقلری حکایه ایشه هان بده اولنه جق شاه و جاریه حکایه حکمت آمیزیدر، که انسانلر یالکز حکایه نظریله باقیوب آلآن حاللرینی تعریف ایدن مفید بر نصیحت و چاره نجات عد ایتسونلر .

مثنوی

❦ بود شاهی در زمانی پیش ازین ❦

❦ ملک دنیا بودش وهم ملک دین ❦

« تَبَجَّهْ » بوندن مقدم بر زمانده بر شاه وار ایدی، که دنیا و دین ملکنه

مالک ایدی « شَرْح » یعنی شاهک دنیا و آخرت ایچون حالی معمور ایدی . هر نه قدر شاهدن مقصد روح ایسه ده روح شاهه تشبیه اولندیغندن حکایه بالطبع شاهه مناسب تعیرات ایله تفصیل وارا نه اولنه جقدر .

مثنوی

❦ اتفاقا شاه روزی شد سوار ❦

❦ باخواص خویش ازبهر شکار ❦

« تَبَجَّهْ » اتفاقا شاه برکون آته بندی، و خواص مقرین ایله آوه

کندی « شَرْح » روحک خواص مقرینی عشق و محبتی و عقل واسطه سیله جولان ایدن افکار و تصوراتیدر

مثنوی

❧ يك كينيزك ديدشاه برشاهراه ❧

❧ شد غلام آن كينيزك جان شاه ❧

« تَبَجَّيْمُ » شاه جاده ده بر جاريه كوردی ؛ شاهك جانی اوجاريه اسير اولدی « شَرْحُ » جاده محل مرور اولان دنيادر ؛ جاريه كبی اولان نفسك بعض لذا نذ صوريه سنی روح كورنجه دنياده کی مقصد اصلینسی اونودوب نفسه اوقدر تابع اولدی ، كه روح نفسك شاهی ایكن اسیری اولدی . قوای باطنه ، عظیم برملك ایچنده بولنان عناصر و درجات مختلفه کییدر ، اكر هر درجه نك اصحابی وظیفه لیرینی صیانت ایدرلر ایسه انده سلامت بولنور ، پامال ایدرلر ایسه نكبت وكدورت حاصل اولور

مثنوی

❧ مرغ جاننش در قفس چون می طپید ❧

❧ داد مال و آن كينيزك را خرید ❧

« تَبَجَّيْمُ » شاهك جان قوشی بدن قفسنده چونكه اوینادی ؛ مضطرب اولدی ؛ مال واقچه ووروب اول جاريه یی صانون آلدی « شَرْحُ » روح بعض روحانی فداكارلقلر اختیاريله مثلا بر مقدار عبادتی ترك ایدوب نفسك ارزوسنی اله كتیردی ؛ كندی اختیارینی الدن براقدی ؛ بالضروره یزار و بی قرار اولدی .

مثنوی

❧ چون خرید اورا و بر خوردار شد ❧

❧ آن كينيزك از قضا بیمار شد ❧

« تَبَجَّيْمُ » چونكه شاه جاريه یی صانون آلوب بر خوردار اولدی ؛ قضارا

جاریه خسته اولدی « شَرَحْ » روح نفسه تابع اولدیسده راحت کوره مدی ؛
زیرا نفسک نواقصی روحه کورنمکه باشلادی .

مشنوی

❦ آن یکی خرداشت پالانش نبود ❦

❦ یافت پالان کرک خردادر ربود ❦

« تَرْجِمَه » بر آدمک بر مرکبی وار ایدی ایسهده پلانی یوق ایدی ، پالان
بولدی اما اووقت مرکبی قورت یدی « شَرَحْ » هوایه اتباعاً آرزو اولسان
بر مقصدک حصولی ایچون برشی تدارک اولدینی صرعهده او مقصدی بتمامها وجوده
کنیره جک دیگر برشی غائب اولور ؛ بناءً علیه لذا نذ دنیویه دائماً نقصان وانجاملری
اضطراب و خسراندر .

مشنوی

❦ کوزه بودش آب می نامد بدست ❦

❦ آب را چون یافت خود کوزه شکست ❦

« تَرْجِمَه » بر آدمک بارداغی وار ایدی ، فقط صوالنه کچمدی ، صوبی بولنجه
بارداغی قیرلدی « شَرَحْ » نفسک آمال فنا مالی دائماً نقصان وصاحبی مضطرب
و پریشان اولور .

مشنوی

❦ شه طیبیان جمع کرد از چپ و راست ❦

❦ کفت جان هر دو در دست شماست ❦

« تَرْجِمَه » شاه صاغ وصولندن ، هر طرفدن طیبیلر طوپلادی ، و طیبیلره

دیدى كه : ايكيمزك يعنى بنمله جاريه نك جانى سزك الكزده در « شترج » روح نفسه تابع اولوب اضطرابه اوغرادقدن صكره كامل وعافل ظن ايتديكى كيمسه لره مراجعت ايله اضطرابنى اظهار وكندينى ونفسنى قورتارمق ايجون انلردن اميدوانتظار ايدر.

مشنوی

❦ جان من سهلست وجانِ جانم اوست ❦

❦ درد مند وخسته ام در مانم اوست ❦

« تَبَجِّمُوهُ » بنم جانم قولای « اهمیتسر » جانمك جانی جاریه در ، بن درمند وخسته ایم ؛ علاج ودرمانم جاریه در « شترج » شاه جاریه نك محبت وصحتی غایت قیمتدارعد و شمار وجاریه نك محبته نسبة الك عزیز اولان جانی بیله اهمیتسر قالدیغنی اظهار ایدر، تا كه اطبا مریضه نك صحتنه زیاده همت وغیرت ایتسونلر.

« اخطار » — بوداستانك ايكنجی بیتنده اخطار اولندیغنی اوزره بو حكایه ده کی تعبیرات صرف بر انسان اغزینه لایق اوله جق یولده ایراد اولندیغندن جمله سنی روحه تطبیق ایتمك زائد وشیه تحریره غیر موافقدر .

مشنوی

❦ هر كه درمان کرد مرجانِ مرا ❦

❦ برد كننج وذر و مرجانِ مرا ❦

« تَبَجِّمُوهُ » هر کیم بنم جانم « یعنی جاریه یه » درمان ایدر ایسه اول کیمسه بنم خزینه وجوهر ومرجانلرمی الدی « شترج » شاه طبایه وعد ایدر که ، جانم مثابه سنده اولان جاریه یی هر کیم ابی ایدر ایسه مظهر انعام اوله جقدر . اضطرابه کرفتار اولان آدملرک علائمندن بری ، امید وار اولدقلری آملره فوق العاده اظهار حرمت وعرض مواعد ايله رعایت ایتمیدر.

مثنوی

﴿ جمله گفتندش که جان بازی کنیم ﴾

﴿ فهم کرد آرم و انبازی کنیم ﴾

« تَرْجِمَهُ » اطبانك جمله سی دیدی که : خارق العاده بر صورت له چالیشه لم ،

اکلا یه لم ، فهم و آرا جمع ایده لم ، و چاره بوله لم « شَرْحٌ » قبل التدقیق ، قبل التأمل مواد مشکله ده بو مقوله بول بول وعد ایدنلر اول مقلد و سرمایه سز شیخ و عالم طورنده بولن ان ویا امور سیاسیه ده ساخته وقار وهر شیئی بن بیلیرم دیه کندینی مدبر و عالم و عاقل کو سترمک ایسته بن شارلانا لدر در .

مثنوی

﴿ هر یکی از ما مسیح عالمیست ﴾

﴿ هر ا لم را در کف ما مری همیست ﴾

« تَرْجِمَهُ » اطبا دیدیلر ، بزدن هر بری عالمک مسیحیدر ؛ هر ا لم ایچون المزده

بر مرهم واردر « شَرْحٌ » مسیح ، حضرت عیسی علیه السلامدر ؛ اطباشاهه دیدیلر : علم طبده بزم او قدر قوت و مهارتمز واردر که ، حضرت عیسی علیه السلام قوه - روحانیه واسطه سیله فصل اولش لری احیا ایتدیه بزدده علم طبده کی ید طولامن حسبیه اولش درجه سنه گلش خسته لره شفا بخش ایده رز . مغویاته توجیه اولننجه ، مقلدینک مواعد کاذبه و کلمات عادیه لری کثیر فقط غیر مؤثر اولور .

مثنوی

﴿ کر خدا خواهد نکفتند از بطر ﴾

﴿ پس خدا بنمود شان عجز بشر ﴾

« تَرْجِمَهُ » اطبا کبر لرندن ان شاء الله تعالی خسته نی ای ایدرز دیمدیلر ؛

بناءً علیه قادر مطلق حضرتلری انسانك عجزینی اناره کوستردی « **شترج** » ذکر اولنان اطبا جهللری حسبیلہ انشاءالله تعالی دیمدکرندن خسته اولان جاریهیه چاره بوله میوب عاجز قالدیلر ؛ طبای مرقومه ذاتاً عاجز وغافل و بی دل ایدیلر . برده جناب حقك قدرت و مرحمتی لفظاً بیله اہمال ایدنجه الله تعالی عجزلرینی میدانہ قویوب محجوب و معیوب اولدیلر . وجودہ کتیرلمسی سعی اولنان ہر بر ایشده انشاءالله تعالی یعنی قادر مطلق حضرتلری ایسترسہ اولور دیمك فرض و حکمت محضدر .

مشنوی

﴿ ترك استئنا مرادم قسوتیست ﴾

﴿ نی همین کفتن کہ عارض حالتیست ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » ترك استئنا یعنی « انشاءالله تعالی » دیمامك انسانہ قسوت وغمدر ؛ مقصد بوعبارہ بی دائماً لساناً سویلمك دکلدر ؛ زیرا لسانك سویلمسی عارضی و ظاہریدر « **شترج** » انشاءالله تعالیدن مقصد اصلی ، بوعبارہ بی یالکز شفاہاً ایراد ایتك اولیوب قدرت ربانیہك تأملی و عجز انسانك دائماً تفکر و تذکریدر .

مشنوی

﴿ ای بساناورده استئنا بکفت ﴾

﴿ جان اوباجان استئناست جفت ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » ای چوق کیمسه لره « انشاءالله تعالی » لفظنی شفاہاً دیمامش ، اما انلرك جانی « انشاءالله تعالی » عبارہ سنك جان و معناسیلہ برابر اولمشدر « **شترج** » قلباً و عقلاً ہرشی الله تعالی حضرتلرینك امرینہ تابع اولوب ارادہ . ربانیہ شرفظہور ایتینجه هیچ برشی وجودہ کلیہ جکنی وانسان حد ذاتندہ ہمیشہ عاجز اولدیغنی بیلمیدر . بناءً علیہ پك چوق انسان واردرکہ ہرنہ قدر « انشاءالله »

تعالی « عباره سنی شفاهاً چوق سویلمزلر ایسه ده قدرت و اراده ربانیه اولمینه
هیچ برشی وجود و حرکت بوله میه جغنی قلباً ، عقلاً قطعاً بیلوب فکرلری بواصر
عظیمه ، حرکتلری دائماً اوفکره تابع اولدیغندن « انشاء الله تعالی » عباره سنی
دائماً سویلر کی صاییلرلر .

مشنوی

❦ هر چه کردند از علاج و ازدوا ❦

❦ کشت رنج افزون و حاجت ناروا ❦

« تَرْجِمَه » اطبا جاریه نك كسب صحت و افاقت ایتمی ایچون علاج و دوا دن
هر نه یابدیلر ایسه رنجی و خسته لکی آذریریجی اولدی و مقصد حصوله کمدی
« شَرْح » ذکر اولنان اطبا قلباً غافل اولدقدن بشقه اوفاق برواسطه اولان لسان
ایله بیله « حق تعالی حضرتلری ایستر ایسه جاریه نی ای ایدرز » دیمدکلرندن
جاریه نك خسته لکی اطبانك جهلی کی آرتمش و بوغیر حاذق اطبانك امیدلری محو
و هبا اولشدرد .

مشنوی

❦ آن کنیزك از مرض چون موی شد ❦

❦ چشم شه از اشك خون چون جوی شد ❦

« تَرْجِمَه » ذکر اولنان جاریه خسته لکدن قیل کی ضعیف اولدی ،
بو سبیدن شاهك کوزی قانی یاشدن ایرماق کی اولدی « شَرْح » روح نفسه
تابع اوله رق چاره بولق ایچون بی هنر اولان کیمسه لرك تدبیرینه مراجعت ایدنجه
هم نفس هم روح ضعیف و ناچار و بی قرار اولور . بو بیت شریفده ده ، [موی ،
جوی] تعییراننده اولان لطافت و بلاغت و ارسته تعریف و اشارتدر .

مشنوی

❦ از قضا سرکنسکین صفرا فزود ❦

❦ روغن بادام خشکی می نمود ❦

« تَرْجَمَه » قضای الہیدن سرکنسکین نام علاجی دفع صفرا ایچون جاریہ ویردیلر ، صفرائی تریید ایتدی . بادم یاغی ده رطوبت یرینه یبوست کوستردی « شَرْح » مدعی کاذب لک تدایرندن دائماً فالقلر ووعدلرینک بی اساس اولسندن انواع مشکلات چیقار .

مشنوی

❦ از هلیله قبض شد اطلاق رفت ❦

❦ آب آتش را مدد شد همچونفت ❦

« تَرْجَمَه » هلیله (هند اریکی) نام ملین علاجدن قبض واقع اولوب لیت زائل اولدی ؛ صو ، حرارتی کسر ایکن نفت کبی آتسه یاردم ایتدی « شَرْح » مقلد وکاذب لک اغراضندن حاصل اولان مضرت بی حدونہایتدرکه کندی منفعتلری ایچون بیله ایلیک یایمق ایستدکلی وقت ینه فاللق چیقار و مشکلات آرتار .

❦ ظاهر شدن عجز حکیمان از معالجه کنیزک برشاه وروی ❦

❦ آوردن بدرکاه خدای تعالی ودر خواب دیدن مبشر ❦

❦ غیبی را ویافتن طیب الہی وحاصل شدن مرام او ❦

جاریہ نک معالجه سنده طیب لک عجزی شاهه ظاهر اولنجہ ، شاه یوزینی درکاه خدای متعاله توجیه الہ رؤیاسنده بر مبشر غیبی کوروب اومبشر شاهه دیدی کہ : بر طیب الہی بی بولہ جغندن مرامک حاصل اولہ جقدر .

مثنوی

❦ شه چو عجز آن حکیم را بدید ❦

❦ پا برهنه جانب مسجد دوید ❦

« تَرْجَمَه » شاه چونکه او حکیم را عجزی کردی ، یالین آیاق

مسجده قوشدی . « شَرْح » روح . مدعی کاذب را فائده سز تدبیر لری
 کورد کدن صکره جناب حقه التجا ایلدی . یالین آیاق تعیری ، هم التجایی وهم
 روحت عاجلاً الله تعالی حضر تیرینک بارگاه کبریا سنه کمال ابتهال وتواضع ایله
 اولان توجهنی ایما ایدر .

مثنوی

❦ رفت در مسجد سوی محراب شد ❦

❦ سجد گاه از اشک شه پر آب شد ❦

« تَرْجَمَه » شاه مسجده محرابه کیتدی ؛ سجده محلی شاهک کوز یاشندن

صو ایله طولدی « شَرْح » او وقته قدر جناب حقه روحت تمامیه التجا ایلمامسندن
 ونفسک محبته کرفتار واضطراب حس ایتمسیله بی قرار اولمسندن هم قصورینی اعتراف
 ایتمک وهم نفسه اولان شدت محبت وآلامنه چاره بولمق اوزره روح درگاه حقه
 مراجعت ایلدکده انسان کوز کبی الک مقبول اعضاسندن تأثرات قلبیه بی معان اولان
 سر شک خون آلود اساله ایدر . جناب واجب الوجود یولنده کوز یاشی
 دوکمک نه بیوک مقام ونه بیوک سعادت وکامدر !

مثنوی

❦ چون بخویش آمد ز غرقاب فنا ❦

❦ خوش زبان بکشاد در مدح و ثنا ❦

« تَرْجَمَهْ » چونکه شاه بوفانی طالعهدن [غرقاب درین وفورطنه لی دکزدر]
 کندینه کلدی ؛ مدح و ثنای حق ایچون نه کوزل اسان آجدی ! . « شَرْحْ » شاه
 مرحمت و عظمت ربانیه یی دوشونوب دریای روحانی یه طالدقن و کندینی عظمت-
 صمدانیه ده محو وافنا ایتدکن صکره حسب البشریه صخوه رجوع ایدنجه کوردیکی
 احوال حکمت مأل حسیله شوقی تزاید ایدوب واسطه نطق انسانی اولان لسان-
 ظاهر ایلده خالق لم یزل حضر تلرینی مدح و ثنا واعماق قلبنده کی حسیات مغنویه یی
 اعلا ایلدی .

مشنوی

❦ کای کمینه بخششت ملک جهان ❦
 ❦ من چه کویم چون تو میدانی نهان ❦

« تَرْجَمَهْ » شاه دیدی ، ای وهاب مطلق حضر تلری سنک اک اوافق
 احسانک جهانک ملکیدر ؛ بن نه سویلهیم ، چونکه سن کیزی بی بیلیرسک « شَرْحْ »
 بوبیت شریفده وبو مناجات جهان قیمتده ده مولانای رومی قدس سره السامی
 حضر تلرینک قوه روحانیه و بلاغت بی نهاییه سی قلوب عارفینی تنویر و محبتنه
 اسیر ایدر .

مشنوی

❦ ای همیشه حاجت مارا پناه ❦
 ❦ بار دیکر ماغلط کردیم راه ❦

« تَرْجَمَهْ » ای حاجتمزه دائماً پناه و مایه اولان خدای متعال حضر تلری ؛
 بزینه یولی غائب ایتدک ! « شَرْحْ » ابتدا نفسه تابع اولوق طوغری یولی غائب ایتدک
 اولدینی کبی جناب حق او نودودده دردینه چاره بولوق امیدیه روح مقلدره
 مراجعت ایتسی تکرار غلط و خطا ایتدک و یولی شاشیر مقدر .

مشنوی

﴿ لیک گفتی کرچه میدانم سرت ﴾

﴿ زو دهم پیدا کنش بر ظاهر ت ﴾

« تَرْجِمَهُ » لکن بیوردک که : ای قولم ، هر نه قدر سنک سریکی بیلیر سه مده سن همان ظاهر لسانکه ده سریکی میدانه اظهار ایت ! « شَرْحُ » جناب عالم الغیب انسانک قلبنده کی اسراری بیلیر ایشتمکه محتاج دکدر . فقط انسان ظاهر لسان ایله ده حسیات و تمیاتی بارگاه کبریاه عرض ایدر سه ایکی فائده سی اولور : بری ، کندی آغزندن چیقان معانی پی وعجز و تناسنی دها زیاده فهم و عقلی قصور و حاجاتی دها زیاده تمیز ایدراده متنبه اولور ، زیرا معانی یالکمز ذهنده قالسه وجوددن عاری کیی قالیر ؛ ایکنجی فائده تضرعات و استرحاماتی شاید دیگر انسانلر ایشیدر لسه انلرک قلبنده ده خوف و محبت خدا حاصل و سر نما اولور ، علی الخصوص آیت کریمه ده ﴿ ادعونی استجب لکم ﴾ بیورلشدیر . یعنی « بکا دعا ایدیکمز ؛ سزه استجاب ایده رم » .

مشنوی

﴿ چون بر آورد از میان جان خروش ﴾

﴿ اندر آمد بحر بخشایش بجوش ﴾

« تَرْجِمَهُ » چونکه جانی ایچنده شاه خروش و فریاد کتیردی ، خدا حضر تلرینک بحر احسان و مرحمتی قاینادی « شَرْحُ » روحک کمال خلوص و تسلیمیتله تضرعی واقع اولنجه مرحمت ربانیه رونما و سلامت بخشا اولور . جناب حقّه تضرع ایده بیلیمک کی بر نعمته نائل اولمق ایچون اوقات مناسبه و عبادت آره سنده تضرعی و هر حالده عبودیتی و همیشه عدالتی اعتیاد ایلیمک مقتضیدر .

مشنوی

❦ در میان کریه خوابش در ربود ❦

❦ دید در خواب او که پیری رو نمود ❦

« تَرْجِمَه » اغلامقده ایکن شاهی او یقو قاپدی ؛ شاه رو یاسنده کوردیکه

اختیار بر ذات یوز کوستردی « شَرْح » بوماجرا ، آتیده کی ابیات شریفه دن معلوم
اوله جقدر .

مشنوی

❦ گفت ای شه، مژده حاجات رواست ❦

❦ کر غریبی آیت فردا زماست ❦

« تَرْجِمَه » اول ذات مغنوی دیدی که : ای شاه ، مژده ! حاجت و نیازک

لایق قبول اولدی ؛ اکر یارین سکا بر غریب کلیرسه بزدندر . « شَرْح » اکر
کلیرسه تعیرنده بر اشارت واردر که ، انسانی دائما خوف و امید اره سنده براقق
مقتضای حکمتدر . خوف ، مساعی بی ؛ امید ، قوت و شوق قلبی انتاج ایدر .
شاهه کله جک ذاته غریب دینمی ، نائل روحانیت اولان ذوات دنیاده غریب
اولمسندندر . علی الخصوص کله جک ذات شاهک دها اول بیلدیکی اولمدیفندن شاهه
کوره غریب ایدی .

مشنوی

❦ چونکه آید او حکیم حاذقست ❦

❦ صادقش دان کو امین صادقست ❦

« تَرْجِمَه » او غریب کلنجه بیل که حکیم و طیب حاذقدر . او غریبی صادق

بیل ؛ زیرا امین و صادقدر . « شَرْح » کاذب و شارلاتان اطبادن شاه قورقش

اولسی حسیله ذکر اولنان پیر روحانی شاهی تأمین ایدرکه بودفعه سکا کله جک طیب اولکیلر کبی کاذب دکلدر. بالعکس هم صادق ، هم امین و حاذقدر . شبهه یه گرفتار اولانلره بر چاره اراه اولنه جفی صرعه او چاره نك فوآندندن تأمینات مقنعه و یرمك مقتضیدر؛ تا که صاحب حاجت او چاره نك مؤثر وفائده بخش اولدیغنه کسب امنیت ایتسون .

مشنوی

﴿ در علاجش سحر مطلق رابین ﴾

﴿ در مزاجش قدرت حق رابین ﴾

« تَنْجِيْمٌ » اوغریك علاجنده سحر مطلق و فوق العاده مؤثر چاره یی کور ! انك مزاجندن حق تعالی حضرتلرینك قدرتی مشاهده ایت ! « شَرْحٌ » حق تعالی حضرتلرینك امریله حرکت ایدن بر مرد کاملک تدابیری و بر شیخ عارفك ارشادی او قدر فائده بخش و عالیدرکه انسانلر حیرتده قالیر ، او زمره محترم اصحابنك قدرت و عدالتی هر کار لرنده حس اولنور . فخر عالم اقدمز حضرتلرینك روحانیات و معقولاتده درجات عالیة مالانهایه لری و میدان حریده صبر و ثبات رسالتناهی لری ظاهر اولوب اول محبوب کبریا کندینه تابع اولان روحانیونك اقتدارینه دلیل اوفی در .

مشنوی

﴿ چون رسید آن وعدکاه روز شد ﴾

﴿ آفتاب از چرخ اختر سوز شد ﴾

« تَنْجِيْمٌ » چونکه اول وعدك وقتی کلدی و کوندوز اولدی ؛ کونش چرخدن اختر یاقیجی اولدی « شَرْحٌ » کوندوز اولدیغنی تعریف ایچون بوبیت شریفده کی عبارات شاعرانه و بلیغانه ایراد بیورلدی . کونش چقنجه ییلدیزلر کورنمز ، یانان شیءده محو اولوب کورنمز اولدیغندن کونشه (اخترسوز) دیمکده مناسبت تامه واردر .

مشنوی

❦ بود اندر منظره شه منتظر ❦

❦ نابیند آنچه بنمودند سر ❦

« تَرْجِمَه » شاه محل نظرده یعنی پنجره ده انتظار ایدیحی ایدی؛ تا کورسون
اول کیمسینی، که غیب و سرده کندینه کوستردیلردی [وارسته شر حدر]

مشنوی

❦ دید شخصی فاضلی پر مایه ❦

❦ آفتابی در میان سایه ❦

« تَرْجِمَه » شاه بر شخص فاضل و مایه فضل ایله طولوبر صاحب دل کوردی که
سایه ایچنده بر کونش ایدی « شَرَح » سایه دن مقصد ، ظلمانی اولان دنیا ؛
کونشدن مرام ، اهلی انوار معانی ایله تنور ایدن انساندر. اوپله برانسان کاملک
قدوميله شاه تبشیر اولندی ، وورودینه منتظر بولندی .

مشنوی

❦ می رسید از دور مانند هلال ❦

❦ نیست بود و هست بر شکل خیال ❦

« تَرْجِمَه » اول شخص فاضل اوزاقدن ایریشدی ، ماهک هلالی کبی
یوق ایکن بردن بره خیال کبی یعنی کال نحافله کوردی « شَرَح » ماه حد ذاتنده
موجود و مکمل فقط موقی حسيله بروقت بزه اصلا کورنمز ، بعده خیال کبی
کورینوز و صکره بدر منیر اولور . بیان بیوریلان ذات فاضل و مرد کامل حقنده
غایت ضعیف و نحیف تعبیری بومعاندن بشقه احوال روحانیه حد ذاتنده بر کال

ایکن بزدن اوزاق اولنجه کورنمديکنه وبعده خیال کبی آثار منوره معنویه سی
 پک از مشهود اولدیغنه ونهایت انسان مساعی مشروعه وتوفیقات ربانیه ايله
 روحانیتی بدر منیر کبی تام کوره جکنه اشارتدر .

مثنوی

﴿ نیست وش باشد خیال اندر روان ﴾

﴿ توجهانی برخیالی بین روان ﴾

« تَرْجِمَه » خیال روح ایچنده هیچ کیدر . سن جهانی برخیال اوزره

کیدیی کور « شَرَح » برنجی مصراعده کی روان « روح » ایکنجیده « کیدیچی »
 معناسنه در . خیال اولان دنیانک جهات فانیسه سی روحه نسبة خیالات عقلیه کبی
 همیشه برحالدن دیگر حاله انتقال ایتمکده و یوریمکده وثباتدن خالی اولمقده بولندیغندن
 عاقل اولان کیمسه دنیای خیال کبی کورور، وبر خیاله نه قدر محبت لازم ایسه اوقدر
 محبت ایدم بیلیر ؛ زیاده محبت ایدر ایسه دنیانک لذائذی خیال کبی کچدیکندن آنک
 محب ومفتونی عذاب واضطراب عظیم چکر .

مثنوی

﴿ برخیالی صلح شان و جنکشان ﴾

﴿ وزخیالی فخر شان ونکشان ﴾

« تَرْجِمَه » انلرک — عارف اولمیان انسانلرک — صلح وجنک و نزاعلری

بر خیال کبی اولان بوقانی دنیا اوزرینه در افتخار وعیب وصیت وشهرتلری کذلک
 دنیا خیالندن عبارتدر . « شَرَح » خیال بعض دفعه لذیذ ایکن معتبر وعزیز عد
 اولنماسی ایکی سببنددر : بری ، انسانک عمری مثلاً سکسان سنه فرض اولنورسه
 بومدت ایچنده لذت بخش اولان اوان خیال پک جزئی وظل کبی سریع الزوالدر .
 دیگرکی خیالک تولدینه سبب اولان کیفیت حال واستقبالدن عاری و بی ماهیت
 بولنسندن وکذلک دنیانک آخرته نسبة خیال اعتبار اولنسی دنیانک سعادت و

لذتی صوری و بقادن خالی بولنمسننددر . دنیاده مزید روحانیت و خادم انسانیت اولان مساعی مستقنا اولدینی حالده سائر لذارئذ جسمانیه نك بر ثانیه لك خیال دیدیکمز فکردن بیله دهها خیال و آنک کبی بی مآلدر . بر ثانیه دن عبارت اولان لذتک خیالی انسانک دنیاده کی عمرینه نسبتاً اوافق بر جزء عد اولنه بیلیر ؛ اما انسانک وفاتندن صکره کله جک نامتناهی زمانلره نسبتاً دنیاده عمر هیچ مثابه سنده اولدیغندن عمر دنیا عین خیال و فنا وهله مشتهیات نفسانیه بقادن کلیاً معرادر ؛ عاقلک دنیاده سوه جکی کیفیات حق تعالی حضر تلرینک امر بیوردینی و انسانیت و روحانیتک خدمتنه وسیله مشروعه عد ایلدیکی مواددر . شو جهت شایان اخطاردر که : بعض مساعی وهله صرف امور دنیویه دن کورینورسده نظر حقیقت بین ایله تحری اولننجه انارک نتایجی روح کبی باقی بولنور . مثلاً بر انسان تابع اولدینی دولتیله هم جنسنک قوت و ممکنتی تربیده سعی فراوان ایتسی صرف امور دنیویه دن محدود دکلدر ؛ زیرا او مکنک و قوت سایه سنده دولتنک شوکتی و اهلینک سعادتجانی و همجنسنک اخلاق حمیده سنی و بناء علیه سلامت ابدیه یی انتاج ایلر .

مثنوی

﴿ آن خیالاتی که دام اولیاست ﴾

﴿ عکس مهر ویان بستان خداست ﴾

﴿ تَرْجِمَه ﴾ اول خیالات که اولیانک طوزاغیدر ؛ خدا حضر تلرینک بستاننده اولان آی یوزلولرک عکسیدر « شَرَح » بر آدمک خاطرینه کله بیلیر که : اولیاء الله ده انسان اولدیغندن فخر و ملاحظه لری خیالاتدر . خیر خیالات دکلدر ؛ زیرا اول زمره جلیلده تصوراتی خدا حضر تلرینک کلزار روحانیتده بولنسان آی یوزلو انبیاء دیشانک عکسیدر . انبیاء دیشانک عکسی ایسه جهان بشریتده براقده لری اوامر حکمت سمیرلریدر که نفسی اجرای منہیاتده حر براقده قلرندن نفس اماره ایچون دام تعبیر اولنسه سزادر . او اوامر دام سعادت و فورطنه لی دکز اورته سنده سفینه سلامت کیدر .

مثنوی

❦ آن خیالی را که شه در خواب دید ❦

❦ در رخ مهمان همی آمد بدید ❦

« تَبَجِّمُ » اول خیالی که شاه رؤیاسنده کوردی ، مسافر کلکده اولان
ذاتک یوزنده نمایان اولدی « شَرَحْ » شاه منتظر ایکن بر ذات شریفک کلکده
اولدیغی کوردی و رؤیاسنده تبشیر اولنان حکیم غیب اولدیغی در حال آکلادی .

مثنوی

❦ شه بجای حاجبان در پیش رفت ❦

❦ پیش آن مهمان غیب خویش رفت ❦

« تَبَجِّمُ » شاه قهوجیلرک یرندن ایلری کتدی ، کندینه کلش اولان
مسافر غیبیه طوغری استقباله کتدی « شَرَحْ » شاه مسافری استقباله کتدیکنه دائر
اولان معنای ظاهر دن بشقه شاهک ایلری کتمسی تعبیری توفیقات ربانیه ایله
جهان روحانیده قطع مسافاة ایتدیکنی و نائل مکافات اولدیغی ده اشراب ایدر .
مستعد بر انسان امور خیریه ده ابتدا ولو آز چالیشسه بیله بعده مساعیسی و کالاتی
اوفی اوله جنی مجربدر .

مثنوی

❦ هر دو بحری آشنا آموخته ❦

❦ هر دو جان بی دوختن بر دوخته ❦

« تَبَجِّمُ » هر ایکسی (یعنی شاه ایله حکیم غیب) آشنا و دوستق اوکرمش
بر دکنز ایدی ، هر ایکسی دیکلمکسزین بری برینه دیکلمش و مربوط اولمشیدی
« شَرَحْ » شاه ایله طیب غیب دهاول بری برنی کوروب ظاهر آ الفت و محبتلری

یوق ایدیسده معناً بری برینه قریب ایکی دریا کی آشنا و محب ایدی . اورتهده بولنان حائل اذن حق ایله زائل اولنجه بوبحرین التقا ایدرک حاصل اولان شدت- ارتباطلری حسابله بری برینه دیکلمش کی اولدی .

مثنوی

﴿ گفت معشوقم تو بودستی نه آن ﴾

﴿ لیک کار از کار خیزد در جهان ﴾

« تَنْجِیْمُ » شاه مسافر غیبه دیدی : مکر معشوقم سن ایدک ! اول جاریه

دکلدی ، لکن جهانده بر ایش دیگر ایشدن قالفار و ظهور ایدر . « شَرْحُ » حکیم- غیبه شاه غایت حرمت و محبت ایدوب دیرکه : جاریه یی نه قدر سودیکم حسب الروحانیه معلومکندر ؛ فقط او محبت سنک کی بر عارف و عاقله نائل اوله بیلیمک ایچون بر وسیله و نعمت ایدی ، جهانده بر ایشدن خاطره کماز حالات ظهور ایدر ، ظهور ایدن حالات جناب حقه مربوط اولانلر ایچون دائماً فائده بخش و سعادت افزادر . غیر مستقیم و لیسملرک ایشلری اولجه طاتلی کور و نسهده بعده سقیم و الیم اولور .

مثنوی

﴿ ای مرا تو مصطفی من چون عمر ﴾

﴿ از برای خدمت بندم کمر ﴾

« تَنْجِیْمُ » ای حکیم غیب ! سن بکا حضرت مصطفی علیه افضل التحایا

افدمن کی شفیع . بن سکا حضرت فاروقک رسول مجتبیاه تابع اولدینی کی تابع ، سنک خدمتک ایچون بن کمر بغلرم . « شَرْحُ » بو ایکی اسم شریفی عارفانه یاد ایتسی شاهک نائل اولدینی وجد و محبتیه دلالت و قطع ایده جکی مسافات عظیمه - مغنویه سیچون برالهام و اشارتدر .

﴿ از خداوند ولی التوفیق در خواستن توفیق رعایت ادب ﴾

﴿ در همه حالها و بیان کردن وخامت ضرر های بی ادبی ﴾

صاحب توفیق اولان حق تعالی حضرتلرندن کافه احوالده ادبه رعایت ایده بیلیمک ایچون توفیق ایسته مک ، بی ادبک ضرر لرلرندن حاصل اولان وخامت بیاننده در .

مثنوی

﴿ از خدا جویم توفیق ادب ﴾

﴿ بی ادب محروم گشت از لطف رب ﴾

« تَنْجِیْهِ » خدای لم یزل حضرتلرندن ادب توفیقی ایستیه لم ، ادبسر

اولان کیمسه لطف حقندن محروم اولدی « شَرْح » ابدن مقصد ، انسانک اخلاق حمیده سی و حال و قالی مشروع اولسی و کستاخانه هیچ بر کلام و طورده بولنماسیدر . ادبسر ایسه الله تعالی حضرتلرینک اوامرینه و انسانلرک حقوق و حیثیتلرینه رعایت ایتمز ، طبع و ذهن حیوانیسی کندیینه لذارندن هر نه اخطار ایدرسه مجنونانه و بلکه مقتخرانه تصدی و کندینی هر حالده عادی ایدر . ادبسرذن حاصل اولان فنا لقلر قابل تعریف دکلدر .

مثنوی

﴿ بی ادب تنهانه خود را داشت بد ﴾

﴿ بلکه آتش بر همه آفاق زد ﴾

« تَنْجِیْهِ » بی ادب اولان کیمسه فنا لی یالکز کندیسی ایچون طوتماز ، کندی بلایه کرفقار اولدقدن بشقه بلکه بتون آفاقه آتش اوردی ، ناقدی . « شَرْح » ادبسرک بر طورندن و بلکه بر سوزندن انسانلر بیننده نصل بیوک عداوتلر و تراعلر ظهور ایله عالمده نه قدر فاجعه لر و فنا لقلر واقع و بر چوق بی کناهانک

قلمبرنده نصل حزن و کدر لر حاصل اولدیغی وارسته ایضا حدر . ادبسنر لک رفی
وهیچ اولماز سه تقلیلی اوامر ربانیه ایله احکام نظامیه یی و معارفی همیشه تبلیغ
و تعمیم و اهل عدل و ادبی تکریم و بی ادبلی جرأتلری نسبتنده جزا دیده
و مظلومینی شرلرندن آزاده ایتلی .

مشنوی

❦ مائده از آسمان در می رسید ❦

❦ بی صداع و بی فروخت و بی خرید ❦

« تَرْجِمَه » آسمانن سفره (یمك) ایریشیردی ؛ زحمتسز ؛ صاتمقسزین
وصاتون آلمقسزین . « شَرْح » سفره دن مقصدعالی ، حضرت موسی علیه الصلو
والسلامك قومنه سهولتله عنایت بیوریلان احسان ربانیدر .

مشنوی

❦ در میان قوم موسی چند کس ❦

❦ بی ادب گفتند کوسیر و عدس ❦

« تَرْجِمَه » حضرت موسی علیه الصلو و السلامك قومی ایچنده بعض بی ادب
کیمسلر دیدیلر که : صار مساق و مرجك نروده باقالم ؟ « شَرْح » بو ماجرا قرآن
عظیم الشانده سوره بقره نك آلتمش برنجی آیت کریمه سنده فرمان و انبا بیوریلور :
(واذ قلم یاموسی ان نصبر علی طعام واحد فادع لنا ربك ینخرج لنا مما نبت الارض
من بقلها و قناها و فومها و عدسها و بصلها) معنای شریفی : « اووقت که موسی به
دیدیکز . یاموسی ! بز برطعامه صبر ایدمه جکمزدن بزم ایچون ربکه دعا ایله ده
سبزه و خیار و صار مساق و مرجك و صوغان کبی یرک یتشدیردیک شیلری بزم ایچون
چیقارسون . » بو آیت کریمه ده کوربیلیورکه : ادبسنر اولانك متعدد فناقلرندن
بری ده ولی نعمتندن . یادوستندن هر نه احسان اولنورسه آتی بکنمیبوب طبع و ذهن -
ضعیفلرینه کلن شیلری ارامقی و ولی نعمتی و دوستی تعجیز ایتک و فضله اوله رق
قابی راحت کورما مکرر .

مشنوی

❦ منقطع شد خوان و نان آسمان ❦

❦ ماند رنج زرع و بیل و داس مان ❦

«تَرْجِمَهُ» آسمانك سفره سی واکمکی کسیدى ، وزراعت و بیل و اوراڭك
 زحمتلری قالدی «تَرْجِمَهُ» احسان بیوریلان نعمتار بکنیلیمیوب قومك بی ادباننده
 کستاخلق ظاهر اولدینی وقت نعمتار کسلدی و محرومیتدن صکره مشکل وزحمتلی
 ایشر قالدی . عاقل نعمتی ادب و اقدام ایله حفظ ایدوب عطالت و ذلت ایله زائل
 ایتمز . اله کی نعمتی محافظه ایچون ادب و غیرت محض سعادتدر . روحانیتده ده
 حریص برانسان کرامات کبی خارق العاده احوال کندنده نمایان اولمینجه نماز ،
 صدقه ، صوم و مساعی کبی عبادات مشروعه دن بیقوب ترك ایله ذهن ضعیفی اوزرینه
 کرامات بولوق فیکریله بعض مقلدلری وزائد شیلری ارار و بناءً علیه بی ادب اولور
 بی نعمت قالور .

مشنوی

❦ باز عیسی چون شفاعت کرد حق ❦

❦ خوان فرستاد و غنیمت بر طبق ❦

«تَرْجِمَهُ» چونکه حضرت عیسی علیه الصلوة والسلام تکرار شفاعت
 ایلدی ؛ حق تعالی حضرتلری طبق اوستنده غنیمت و سفره و نعمت کوندردی
 «تَرْجِمَهُ» قرآن عظیم الشانده سورة مائده ده فرمان و حکایه بیورلدینی اوزره
 حضرت عیسی علیه السلامه تابع اولانلر بزه سفره کلك ایچون جناب حقدن استرحام
 ایت . دیدیلر . حضرت عیسی علیه السلام جناب حقدن استرحام ایلدی ، استرحامی
 قبول بیورلدی ؛ فقط سورة مائده نك یوز اون سکزنجی آیت کریمه سی مأل-
 عالیسنجه اراده بیورلدی که : (قال الله انی منزلها علیکم فمن یکفر بعد منکم فانی
 اعذبه عذاباً لا اعذبه احداً من العالمین) معنای شریفی : « الله تعالی بیوردی ، بن
 اوزریکنزه سفره بی ازال ایدرم ، واندن صکره هرکیم که سزدن کفر ایدرسه اکا

اوله عذاب ایلر مکه عالیندن کیمسه یی اوله عذاب ایله تعذیب ایلمدم « بونده بر اشارت علیه واردرکه ، احسان اولنان نعمتلردن زیاده نعمتلر المق حرصیه ولی- نعمتلرینی تعجیز ایدنلر اول امرده کرفتار تکدیر اولورلر وایستدکلری شیئله متاسب اولان خدمتی ایفا ویا ارزولری روحانی اولوبده نائل اولدقدنه ینه امنیت ایتمز وایجابی اجرا ایلمزلرسه سائر انسانلردن زیاده کرفتار جزا وعذابه سزا اولورلر .

مشنوی

﴿ بازکستاخان ادب بکداشتند ﴾

﴿ چون کدایان ذلها برداشتند ﴾

« تَنْجِیْمُ » ادبسر اولانلر تکرار دائره ادبی تجاوز ایتدیلر ، دیننجیلر کبی زیاده شیلر قالدیردیلر وایستدیلر « شَرْح » بی ادب لک اوصاف مذمومه لرندن بریده ، ایستدکلری شی کندیلرینه ویرلسه بیله ینه بر قاج مثانی المق ایستکلر ، بوحالاری ایسه لسان حال ایله ولی نعمتلرینه تعریضدر . بیامزلرکه ، صبر وقناعت اعتباری مزداد وهردلی آزاد ایلر . بیامزلرکه ، ادب کوریننجه افسدیلری احساناتی توفیر نعم متنوعه ایله کندیلرینی دلسیر ایلر .

مشنوی

﴿ کرد عیسی لابه ایشانرا که این ﴾

﴿ دائمست وکم نکردد از زمین ﴾

« تَنْجِیْمُ » حضرت علیه السلام انلره یالوارمش ایدی که بونعمت دائمدر . زمیندن اکیک اولماز « شَرْح » حضرت عیسی علیه السلام کبی بر پیغمبر ذیشان حقیقی قومنه بیان وافهام بیورمش ایکن ادبسر اولانلر بواصری اهل وکندیلرینی

غبار ذات آلوده پامال ایتدیلر . بی ادبک ذات طبعی کثیر و آنی دائره ادبه آلمق امر عسیردر .

مشنوی

﴿ بدکمان کردن و حرص آوری ﴾

﴿ کفر باشد پیش خوان مهتری ﴾

« تَبَجَّحْهُ » سوء ظن و حرص و طمع ایلمک بیوک ذاتک سفره سی اوکنده کفر اولور « شَرَحْ » علی الخصوص او ذات پاکده خالق کائنات و صاحب احسانات . معنویه و جسمانیه یعنی جناب رب العباد اولنجه سوء ظندن حاصل اولان کفرقات قات اولور .

مشنوی

﴿ زان کدا رویان نادیده زاز ﴾

﴿ آن در رحمت برایشان شد قراز ﴾

« تَبَجَّحْهُ » طمع یوزندن منلی کورلماش دینلجی یوزلولر سببیه او رحمت قبوسی انلرک اوزرینه قیامشدر « شَرَحْ » کورلماش دینلجی یوزلو تعبیر اولنسی شول سببندرکه حضرت عیسی کبی بر نبی ذیشانک امرینه مخالفت و خطا آمیز اولان وهم و هلرینه اتباع و جسارت ایلدیلر . بیوک ذوات استقامت صفاتک او امرینه مخالفت عین عذاب و ذلتدر؛ چونکه عالیلرک امری حقه مقرون وعدم . اطاعتک مضراتی ولو یکدن اولسه بيله مرور زمان ايله رونون اولور .

مشنوی

﴿ ابر برناید بی منع زکات ﴾

﴿ وزرنا اقتد و با اندر جهات ﴾

« تَجَمُّهُرْ » زکات و صدقه منع اولئق حسیله بلوط یوقاری کیز، یعنی یاغماز؛
 وزندان اطرافه وبا دوشر « شَرَحْ » زکات و صدقه انسانیتک برنجی اساسیدر .
 باران روی زمینی نصل احیا ایدر ایسه صدقه ده انسانک قلبنی او یولده احیا و حسیات-
 علیه ایله پر صفا ایلر . صدقه نك ویرلامسی و مخلوقاته و سیا انسانلره معاونت ممکنه نك
 دریغ اولئسی صوك درجه غیر مقبول و داعی عذاب و ذهولدر . بی مروت اولان
 کیمسه جناب حقک خزائن مالانهایه سنه امین اولمیوب بر مقدار صدقه ویر رایسه ماله
 نقصان طاری اوله جنی ظنیه رضای باری بی فدا و هم جنسی اولان انسانلره
 آجیمیوب کندنی خود پرست و پر عنا ایلر . مروت سزده هیچ بر استفاده ایده من ؛
 زیرا مرحمت سز لکی حسیله کرفتار اوله جنی اضطراب دروندن و صدقه ویروب هم
 جنسه معاونت ایتک کبی بر ذوق عظیم وجداندن محروم قالدقندن بشقه انسانلرک
 اکثریسی کندیسندن نفرت ایدر . صدقه ویر میانلر کیمسه یه اجمید قلدندن انلرده
 حق تعالی حضر تلی و کرك انسانلر اجیمار و مثال باران رحمت اولان کوز یاشی
 او مقوله انسانیت سز آدم لک آلام واضطراب ندن طولانی هیچ بر کیمسه طرفندن دو کیز
 ولزومنده معاونت اولماز . زنا ایسه نتایجی غایت وخیم و محل انتظام انسانیت بر بلای-
 عظیمدر . زناده بر قاچ دقیقه و یا مدت مدیده دوام ایدر سه بر قاچ ساعتک لذت-
 جسمانیه حاصل اوله بیلیر . اما مضرتنه کله لم : اولاً ، زانی امر حقه مخالف اولدیغندن
 غضب الهی بی اوزرینه دعوت ایتمی ؛ ثانیاً ، زانیه نك قلبنی ناموس سزاق لکه سیله
 تسوید و زوجی نزدنده حجاب عذابی تولید ایلمی ؛ ثالثاً ، زوجیه واقرباسی مادد-
 زنا بی خبر آلیرلر ایسه مأیوس و مکدر ، آله مازلر ایسه بیله خلق نظر ندنه مطعون
 و غیر معتبر قالمسی ؛ رابعاً ، زندان چو جق حاصل اولنجه ولد زنا نامیله حقارت ناس
 ایچنده بواندیرلمسیدر . ولد زنا تعیر اولنان معصوم سلامت استقبالی ایچون معنأ
 پدرینی آرایور ، پدری ایسه جگر پاره سنی انکار ایدیور ! کوزلرینی والده سنه
 چویرنجه بنم پدرم نرده در ؟ والده ! سن بو حقارتنه سبب اولدک ! دیه لسان حال
 و زبان حزن مال ایله خطاب ایدر . والده لر ایچون اولادلرک هر باقیشی دنیا طولوسی
 لذت و نعمت ایکن اونظر محزونانه حجاب و عذاب ایله زانیه نك قلبنی مجروح
 و پر خون ایلر . زانیه اوغانی ضایع ایتمش ، معنأ اولدیرمش ، قلب و ناموسنی الی الابد
 بریشان ایلمشدر . آنلرک کیزلیجه فریادی ، کیزلیجه دو کدکاری کوز یاشی زانی
 ظن ایدر می که تأثیر سز قالیر ؟ آنلرک آهی عادی بر روزگار کبی می صاییلیر ؟ زانی

زانی پشیمان وار تکیاب ایلبیکی ظلمدن کریان و نالان دکسه فعل زنایی و نیجه نیجه مصائبی
کندی، گندی خانه سنده کورمک ایچون حاضر لنسون. بوبالاری دفعه چاره جدا توبه
ایدوب ارکک متأهل دکسه ولو فقیر اولسه بيله هان تأهل ایتسون؛ زیرا تأهل نفس
ایچون بیک درلو بندوبند و نصیحتدن دهامؤثر چاره در. صاحب نفس فقیرلک اضطرار بندن
قورقسون. فقر و اضطراب زنانک بلیاته کوره سعادت و راحت در. خصوصیه
امرینه تابع وایشنده ساعی اولانره حق تعالی حاضر تری معین کافیدر. لواطه ده کی
فنا لک تعدادندن نفرت اولنور! لواطه نسل نبی بشرک انقطاعه چالیشان برداهیه در.
احسان ربانی اولان مردلک کبی بر مرتبه علیه دن لواطه مفعولی در که سینه اسقاط
و ناموسنی برباد ایدر. فاعل ایسه بیوک برناموس سز لغه سبب مستقل و امر حق مخل
اولور. صورتا فاعل دینیر، اما حقیقتده شیطانک مغفول و مفعولی بولنور. جوهر-
ذریه اولان «منی» رحم نساء منکوحه یه لایق و شایاندر «منی» که حقیقتده
کورنیموب فقط مستعد روح و بدن فاعلک فرزندیدر. بوفعل اکره و اشنع حقنه
سویلنه جک دها چوق شیر واردر. اما ادب منع و مخالفت و قلب و قلم کراحت
و خجلت ایلر!

مشنوی

﴿هرچه بر تو آید از ظلمات و غم﴾

﴿آن زبی باکی و کس تاخست هم﴾

«ترجمه» هر نه که قرانقلر و کدرلردن سنک اوزرینه کلیرسه او حالات
قورقوسزلقندن و ادب سز لکسندندر «شرح» بو محله قورقودن مقصد خوف-
الهیدر. انسان اللهدن قورقار ایسه امر حقه موافق صورتده حرکت و آمرینه
و استادینه و بیوکنه اطاعت وایشنده استقامت و بناء علیه کسب سلامت و سعادت ایدر.
اللهدن قورقماز ایسه هیچ بر وقت صادق، ادیب اولیوب کوزل ایش کوره مز.
اونوع بی باک صرهبی دوشد که ظالم و ناپاک اولور. متجاسرک معنأ باشنه کله جک
اکدار و مشکلاتدن بشقه اطوار و احوالی منتظم اوله میه جفندن عمرینک انتظامی
بوزولور و کنیدیسه هر طرفدن کدر و غم باران بلا کی یاغار و خوف غم و خوف انسان
و خوف موت مانند ماران زهر افشان هر آن راحت و جدائی تسمیم و اضطرابات-
الیمه ایچنده مقیم ایدر.

مثنوی

﴿ هر که باکی کند در راه دوست ﴾

﴿ رهن مردان شد و نامرد اوست ﴾

« تَرْجِمَه » هر کیم که دوست حقیقی اولان جناب حق یولنده فورقوسزلق ایدر ایسه او کیمسه مرد اولانلرک یولنی کسمش وقطاع طریق اولمش برنامرددر « شَرْح » اوامر ربانیه دن قورقامق فاحشه لک صفیدر . مرد اولان یالکز اللمدن قورقار ومع مافیه ادیب اولوب انسانلرک خاطرنی ده صایار وجناب حقک منع بیوردینی شیلری قطعیا ایشلمامکه واجرای عبادتله برابر دولته ووطن وانسانیه صورت مشروعه ده خدمت ایتمه سعی ایدر.

مثنوی

﴿ بد ز کستخی کسوف آفتاب ﴾

﴿ شد غر ازیلی زجرات رد باب ﴾

« تَرْجِمَه » ادبسر لکدن کونش طوتلدی ؛ شیطان امر حقه قارشی جرات ایتدیکندن باب مرحمدن رداولندی « شَرْح » عقل انسان کونش کبیدر ، فقط ادبسر لکدن طولای ظلمتمده قالیر ، طوتیلور . قرآن عظیم الشانده فرمان وحکایه بیوردینی اوزره شیطان حضرت آمده سجده ایتک ایچون امر اولدینی حالده ادبسر لک ایدوب مخالفته جرات ایلدیکندن باب مرحمد ربانیه دن مطرود وحالی الی الابد موجب فساد وبی سود اولدی والک بختتمز ، عقلسز بر مخلوق ملعون قالدی . شیطانک بو بلاسی عاقل اولان انسانلر ایچون بر درس ونعمتدر ؛ او ملعونک گرفتار اولدینی حال اسف اشمال انسانلره لسان حال ایله دیرکه : مرحمدن دور اولمامق ایسترسه کز جناب حقه وپادشاهکزه وآمریکزه ویدر ووالده کزه واستادیکزه انقیاد ووساوس وملعتدن قلبکزی آزاد ایدیکز .

مشنوی

﴿ هر که شد در راه کستاخ طریق ﴾

﴿ آن بود در وادی حسرت غریق ﴾

« تَرْجِمَه » هر کیم که ادببسز لکه سلوک ایتدیسسه او کیمسه وادی حسرتده مغروق اولدی « شَرَح » امر حقدن روکردان وشیطانہ رفیق وطریق عصیانده یویان اولان انسان گرفتار عذاب وخسیران اوله جفی وارسته بیان واتیاندر .

مشنوی

﴿ از ادب پر نور کشت این نه فلک ﴾

﴿ وز ادب معصوم و پاک آمد ملک ﴾

« تَرْجِمَه » بوفلک ادبدن نور ایله طولدی و ملک ادب جهتیله معصوم و پاک اولدی « شَرَح » فلکده بولنان کونش وسائر اجرام سماویه امر حقہ بتمامها تابع اولوب مخالفتده هیچ بر وقت بولمداقلرندن نورانی اولدقلری کبی فلکیده تنویر ایدرلر . و ملائک کرام ، کمال ادبدن معصوم و پاک اولدی . هر حالده ادب وعصمت باعث علویت وسلامت اولور .

﴿ ملاقات شاه بآن طیب الهی که در خوابش بشارت داده ﴾

﴿ بودند بملاقات او ﴾

شاهک ، طیب الهی ایله ملاقات ایتیمی که رؤیاسنده انک ملاقاتی شاهه تبشیر ایتشملر ایدی .

مشنوی

﴿ دست بکشداد وکنار آتش گرفت ﴾

﴿ هم چو عشق اندر دل وجانش گرفت ﴾

« تَرْجِمَه » شاه ال آجوب طیب الہی کنارینہ طودی ، و عشق کبی

طیب غیبی دل وجاندہ طودی « شَرْح » ورودی ، روحانی بر صورتہ تبشیر
اولان بویہ بر ذات عالیہ انسان ہر نہ قدر محبت والفت کو سترسہ او قدر مستلزم۔
سعادت اولہ جنی شبہ سزدر . محبت روحانیہ فنا پذیرد اولیوب پایدار اولدیغندن
عارف اولانر بونوع محبتہ نہ درجہ مربوط اولسہ لر او قدر مسعود و پرسود اولور لر .
مسافرہ رعایت ایتک لزومی دہ بو محلدہ ایما بیوریلور .

مشنوی

﴿ دست و پیشانیش بوسیدن گرفت ﴾

﴿ وز مقام وراہ پر رسیدن گرفت ﴾

« تَرْجِمَه » شاه اول طیب الہینک الی والتی اویدی و مقام ویولدن ورودی

« شَرْح » مقام روحانی بی و انسانلرک طریق استقبالی شاه طیب غیبہ ورودی ،
زیرا عاقلک ابتدا یلمک ایستہ چکی شی بعد الموت میلیونلرلہ کلہ جک زمانلر دہ کی حالیدر .
دنیا دہ کبی سریع الزوال بر ظل خیالہ ربط بال ایدن انسان سلامت و سعادت۔
حقیقہ سنی عجیب بر صورتہ اہمال ایدرک کندینی جنود آلامہ پامال ایتدیردی .
سعادت روحانیہ ایچون اہل ایمانک ہمت و علوی تباری بدیدر . بو بیت شریفہ
بو جہتہ دہ اشارت بیوریلور کہ : صاحب خانہ طرفدن کلن مسافرہ رعایتلہ برابر
حسن قبول اولندیغنی کندیسہ عارفانہ آکلاتمق ایچون کلدیکی یولی و بوکبی مسافرہ
عاند احوالی شوق ایلہ صورملی ! زیرا انسانلرک خلقتندہ کورینشور کہ کندیلرینہ
عاند اولان احوالی سؤال و انلرا و احوالی نقل ایدرکن ممنون و خوش حال اولور .

مثنوی

﴿ پرس پرسان می کشیدش تابصدر ﴾

﴿ گفت کنجی یافتم آخر **با** صبر ﴾

« ترجمه » : شاه حکیم غیدن صوره صوره آنی تاصدره قدر چکدی ،

حرمت ابتدی ؛ شاه دیدی که : نهایت صبر ایله بر خزینه بولدم « **شرح** » صبر
انسان ایچون بیوک نعمت وباعت سلامتدر ؛ انواع صبر آتیده بیان اولنه جقدر .
روحك خزینه بولسی بو محله حکیم غیبی و مرشد کاملی و اخلاق حمیده صاحبی
بولقدن کنایه در .

مثنوی

﴿ گفت ای هدیه حق دفع **د** حرج ﴾

﴿ معنی الصبر مفتاح الفرج ﴾

« ترجمه » : شاه دیدی : ای حق تعالی حضرتلرینک هدیه واحسانی وزحتی

دفع ایدنجی حکیم غیب ، که سن « الصبر مفتاح الفرج » عباره سنک مغناسیسک
« **شرح** » صبر سرورک ناخترایدرد . صبر لفظی بش معنا ایچون استعمال اولنور :
برنجیسی ، انسانه کلن هر نوع مصائب و مشاقه تحمل ایدوب قلباً ، فکرآ ، لساناً ،
طوراً شکایت واسف ایتمامسی ومرحت ربانییه استناداً مصائبه رضا کوسترمسی ؛
ایکنجی ، اجرای عبادت و وظیفهده حس اولنه جق زحمتله قاتلانوب کال ثبات
ایله دوام ایدلمسی ؛ اوچنجیسی ، حق تعالی حضرتلری انبیای دیشان واسطه سیله
حرام بیورمش اولدینی کیفیاتک اکثریسی نفسنه لذیذ کورینور ایکن او لذائذ
نامشروعیهی فدا ایله حرام ایشلمدن محتب اولسی ؛ دردنجیسی محاربهده حس
اولنه جق قورقویه ومشاق متنوعه سفریهیه اهمیت ویرمامکه برابر مردلرک حین
حرب وجدالده دشمنک مهاجمات شدیدهنه قارشی خوف وفشور کتیرمیوب

ثبات و مقاومت ایتمی ؛ بشنجیبی ، محض خیر و عین حق بر فکری انسان بیان
ایتمیکن او فکر صائبک ترکی قورقو فائده لی کوستردیکی حالدیه بیله ترك ایتیموب
کمال تربیه ایله فکر صائبک حفظنده ثبات اراشه سیدر .

مشنوی

﴿ ای لقای تو جواب هر سؤال ﴾

﴿ مشکل از تو حل شود بی قیل و قال ﴾

« تَرْجَمَه » ای طیب الهی ! سنک یوزک هر سؤاله جوابدر ؛ مشکل اولان
احوال قیل و قالسز اوله رق سندن حل اولنور « شَرْح » قیل و قال بر ماده ده بر
طرفدن عدم اتفاق و امنیت و دیگر طرفدن اقناع ایتک آرزو سندن نشأت ایدر ؛
اگر مخاطبک استقامت و اصابت افکارندن انسان امین ایسه کثرت استیضاحه محتاج
دکدر . مثلاً مستقیم دیرسه که ، اوغلو ! بوایشی ایشلمه ؛ یا خود بو خصوصک
حقیقتی بودر . بوایی کلام اقناعه کافی و موصل مرام اولور !

مشنوی

﴿ ترجمانی هر چه مارا در دلست ﴾

﴿ دستگیری هر که پایش در کلست ﴾

« تَرْجَمَه » ای حکیم غیب ! قلبم زده هر نه واریسه سن انک ترجمانیسک
هر کیمک آغای بالچیفه یا بشمش ایسه انک الدن طویجی وانک یارد بحیسیسک .
« شَرْح » صرف قوه روحانیه دن بشقه ذکا و فراست بیله اعماق قلبی جزئی بر
اماره دن کشف و ادراک ایدر و ترجمان معنوی اوله رق بشقه سنک ملاحظاتی
لزومنده میدانه وضع و انسانیتیه بیوک خدمت و مشکلاتده قالانله دستگیر اولور
و معاونت ایلر . [بالچیفه باتمش ، یا خود یا بشمش ، مشکلاته اوغرامش دیمکدر] .

مشنوی

﴿مرحبا یا مجتبی یا مرتضی﴾

﴿ان تعب جاء القضا ضاق القضا﴾

«تَبَجَّهْ» مرحبا ! خوش کلدك ! سکا وسعت اولسون ؛ ای برکزیده ای منتخب ، ای رضا اولمش حکیم غیب ! اگر سن غیب اولور ایسه ک قضا و بلا کلدی و صحرالر طارلاشدی «شَرْح» قضا کلدی دیه صیغه ماضیله تعبیر بیورلمسی کله جکی محقق اولدینگی قویاً اثبات ایچوندو. انسان برعاقل ودانانک پندونصیحتدن دور ومهجور اولور ایسه برچوق فناقلره گرفتار واکثر ایشلرنده مخطی ویزار اولور ؛ بناء علیه بعض خواطره تبعیته عارف وعاقل اولانلردن زنهار آیرلاملی ! هنرور اولان عاقل تقدیس اولنلی وکندیسنه اولان احتیاج سویلنملی ، تاکه شوق وغیرت وانسانیتی حسب الحلقه مزداد ومحتاج اولان کیمسه اوسایه عالیده عن-متوعه دن آزاد اولسون .

مشنوی

﴿انت مولا القوم من لایشتهی﴾

﴿قد ردی کلا لئن لم ینتهی﴾

«تَبَجَّهْ» سن قومک افندیسیسک هرکیم که سنی ایسته من وایسته مملکه نهایت ویرمزایسه تحقیقا و انسان رد وهلاک اولدی «شَرْح» عقل وروحک کالاتی حسیله سائر انسانلره افندی مئابهنده اولان برذات کاملک امر ونصیحتی هرکیم که ایسته من وازدل وجان قبول ایتمز ایسه گرفتار سهو وخطا ودوچار تنگی وجفا اولور . شوقدرکه کامل عد اولنان ذات بحق کامل اولدینگی ومقلد اولدینگی بیلنمک ایچون یالکز کلامنه دکل ، احوال وحرکاته دقت ایتملی واستقامت واخلاق حمیده اصحابندن اولوب اولدینگی خلقدن دیکله ملی وتربیه نک مساع ویردیکی

را ده لرده حالی تحقیق ایتلی ، صکره ذات وشخصنه ده باقلی ، که پریشان
ورابطه سز اولسون وهر حالده ذکا و فراستی اولسون ؛ احمق و پریشان اولاندن
فیض آلمق امیدی دینلنجیدن احسان بکلمک کیدر !

مثنوی

﴿ چون گذشت آن مجلس و خوان کرم ﴾

﴿ دست او بکرفت و برداندر حرم ﴾

« تَبَجَّهْ » چونکه بومجلس و کرم سفره سی بچدی ، شاه حکیم غیبک الی
طوب حرمه کوتوردی ، « شَرْحْ » شاه طیب غیبه حرمت کوستردکن صکره
« حرمه کوتوردی » تعیرندن مقصد عالی : شاه طیب غیبه حرم قلبه کی ابکار
وافکاری ارائه ایتسیدر . برعارف و عاقلی تجربه دن صکره حرم مثال اولان قلبک
مشکلات خفیه سنی اظهار ایتک بجادر . تا که عارف اولان ذات مشکلاتک دفعنه
باذن الله تعالی چالیشسون و تسلیعیت و امنیت کوسترنه مددرس اولسون .

﴿ بردن پادشاه آن طیب را بر سر بیمار تاحال اورا بدیند ﴾

حالی کورمک اوزره شاهک اول طیب الہی یی خسته نک یاننه کوتورمسی
بیاننده در .

مثنوی

﴿ قصه رنجور و رنجوری بخواند ﴾

﴿ بعد زان درپیش رنجورش نشاند ﴾

« تَبَجَّهْ » خسته اولان جاریه نک و خسته لکک احوالی شاه طیب الہی به
سویلدی ، اندن صکره طیب الہی مریضه نک قارشینده اوطوردی « شَرْحْ »

عارف بالله روحك اضطرابنی استماع ایتدکدن صکره خسته اولان نفسک حال واضطرابنی اکلامق اوزره نصب دقت وافلاحی ایچون امرحق ایله ابراز حذاقت ایلر .

مثنوی

﴿ رنگ رو ونبض وقاروره بدید ﴾

﴿ هم علاماتش هم اسبابش شنید ﴾

«تَبَجَّهْ» طیب الهی جاریه نك رنگ و یوزنی ونبض وقاروره سنی کوردی وخسته لکک هم علاماتی، هم سبیلرینی ایشدی «شَرْحُ» بر طیب صوری مریضک وجودنده کی علامت واسبابی نصل تحقیق وتحری ایدر ایسه طیب معنوی اولان ذاتده آندن مزداد اوله رق تحقیق واسبابی تعمیق ایلر ، نصب نظر دقت ایتمیان اطبا وظیفه مهمه لرینی اہمال ، وارضا وفائده بدل مریضی افنا ایلر .

مثنوی

﴿ کفت هر داروکه ایشان کرده اند ﴾

﴿ آن عمارات نیست ویران کرده اند ﴾

«تَبَجَّهْ» طیب الهی دیدی : آنلر هر نه علاج ایتدیلر ایسه ایتدکلری علاج خسته بی معمور ایتیوب ویران وخراب ایتدی «شَرْحُ» غیر مقتدر و مقلد اولان کیمسه لرك اجرآت و تدابیری کرك معنویاتده وکرك سیاسیات و مادیاتده ایملک یرینه فناقلر دعوت و ایراث مضرت ایدر . او مقوله یه هیچ بروقت ایش تفویض وحواله اولنسون و فناقلری مسکوت براغلسون ؛ آنره ایش تفویض ایتمک ویا فناقلرینه سکوت ایلمک بیکناهانک مظلومیتلرینه اراؤه رضا وانتظام انسانیتی افنا ایتمک دیمکدر .

مثنوی

﴿ بی خبر بودند از حال درون ﴾

﴿ استمعید الله مما یفترون ﴾

« تَرْجِمَهُ » ذکرى سبق ایدن اطبا احوال دروندن بی خبر ایدیار: افترا

ایلدکری شیدن بن الله تعالى به صیغیرم . « شَرْح » جاریه نك خسته لکی معنوی
ایکن اطبا اصلی اولیان بر مرض جسمانی بی بیان ایلملریله خسته به و خسته لکه
افترا ایلدیلر . جاریه نك اضطرابی عشق کبی مهم و عالی بر حال معنوی ایکن بی تمیز
اولانلر مثلا صفرا خسته لکیدر دیملری گرفتار عشق اولان خسته نك قدرینی
وعشقك ماهیت و علویتی تنزیل و وخیم بر افترایه اجترایلدکلرندن آنلاردن تبرای
وهرشیدك حقیقته واقف اولان الله تعالى حضرتلرینه التجا ایتك بحادر .

مثنوی

﴿ دیدرنج و کشف شد بروی نهفت ﴾

﴿ لیک پنهان کرد وبا سلطان نکفت ﴾

« تَرْجِمَهُ » طیب الهی خسته لکی کوردی و کیزی اولان احوال اکا

کشف و معلوم اولدی ؛ لیکن پنهان طوتوب شاهه سویلمدی « شَرْح » نفسك
چوق احوالی وارد که روح و عئل بیله مز . طیب غیب حسب الحکمه نفسك
خسته لکنی موقه کتم و اخفا ایلدی و فائده سز روحه اذا ویرمدی . چوق بلالر
وارد که صاحبی بیلمده رفعله یاردمی اوله میه غغنی عارف و عاقل فهم ایدنجه
بلانك دقایقی تفصیل ایله بی فائده اوله رق مبتلانی رنجیده قیلمقدن اجتناب و فقط
بلانك دفعنه سی و شتاب ایلر .

مشنوی

﴿رنجش از صفرا و از سودا نبود﴾

﴿بوی هر هیزم بدید آید زدود﴾

«تَرْجِمَهُ» «جاریه نك خسته لکی صفرا و سبک بردن دکل ایدی. هر اودونك

قوقوسی دومانندن بللی اولور «شَرْحُ» خسته لکی مادی اولدیغنی و عشق و محبت مرضی اولدیغنی جاریه نك رنك و سوز و حزنندن طیب الهی اکلا دی و اوجهته عطف نظر حکمت ایلدی (عود اغاجی) دنیلن اودون یاندیغنی حالدّه وجودی کورلسه بیله رایحه سندن محسوس اولدیغنی کبی عشق و محبت ده بر چوق علام و سیما الفتدن معلوم و مجزوم اولور. محبت ایله یانمش بر یچاره نك قلبندن چیقان آهه دود عشق تعبیر اولنسه سزا دکلیدر؟ عاشقك توأم اولان حزن و صفاسی، روی زرد و حرقی، ضعف تی، کوز یائی، چشم بی خوابی عشقك وجودینه کواه دکلیدر؟

مشنوی

﴿دیداز زاریش کوزار دلست﴾

﴿تن خوشست و او گرفتار دلست﴾

«تَرْجِمَهُ» «طیب الهی جاریه نك ناله سندن کوردی که کوکل خسته سیدر؛

بدن ای، فقط مریضه دل گرفتاریدر «شَرْحُ» عشق و محبت کمالده ایسه بدنده جسمانی خسته لك اولماز و یاجزئی اولور. عشقندن یانمش و فکر یار ایله بختیار اولمش عاشق اضطرابات بدنیه بی اھال و محبوبه سنك خیالیله خوش حال اولور.

مشنوی

﴿عاشق پیدااست از زاری دل﴾

﴿نیست بیماری چو بیماری دل﴾

« تَنْجِيْهُمُ » عاشق کوکل خسته لکی ایله فریادندن پیدا و ظامردر؛ مرض-

دل کبی بشقه مرض یوقدر « شَرَحْ » کوکل خسته لکی کبی هیچ بر خسته لك اولمدیغی مجروح دل واسیر دلدار اولان عاشق زار حس ایدوب اکلار. [مولانای-
رومی قدس سره السامی حضر تلیزنگ بویت شریفده ده کوستردیکی بلاغت و علویت
بی حد و بی نهایتدر].

مشنوی

﴿ عات عاشق زعلها جداست ﴾

﴿ عشق اسطرلاب اسرار خداست ﴾

« تَنْجِيْهُمُ » عاشق عاتی سائر علتلردن اوزاقدردر. عشق اسرار خدا نك

اسطرلابیدر « شَرَحْ » اسطرلاب ازمئه قدیمده کونشك ارتفاعی اخذ ایچون
مستعمل بر آلت رصد ایدی. اسطرلاب آلتیه آفتابك درجاتی فصل اکلاشیلیر
ایسه معنویاندهده عشق واسطه سیله اسرار ربانیسه اکلاشیلیر. اسطرلاب معنوی بی
صاتون المی ایستیانلر قلب بازارینه مراجعت ایتسونلر؛ تقدلری ایسه محبت و صدق
و دموع خون آلود اولسون. اوبازارده التون تعبیر ایلدیکمز صاری معدنك اهمیتی
مفقود و اعتبار و شهرت دنیا بی سود و بی بهادر.

مشنوی

﴿ عاشق کرزین سرو کرزان سرست ﴾

﴿ عاقبت مارا بدان سو رهبرست ﴾

« تَنْجِيْهُمُ » عاشق کرك بوباشدن و کرك اوباشدن اولسون. عاقبت بزه او

محلده دلیل، یول کوستر میجدرد « شَرَحْ » عاشق کرك حقیق، کرك مجازی اولسون
نهایت الامر انسانی مرتبه حقیقه و سرای عالی وحدته ایصال و مظهر علویت ایدرد.
« مارا » تعبیر شریفده شویله بر ایما واردرد: عشق او کیسه بی مرتبه وحدته ایصال
ایدرد که بزم کبی عشق الهمینک علوی بی اکلامش و شریعت و حقیقتک احکامنه تابع اولمشدر؛

یوقسه عشق مجازی بر منکره نه فائده ویره بیلیر ؟ حکیم مشهور (افلاطونک)
فکر نجه هر نوع انتظام عشقندن ظهور ونبعان ایلر ؛ ابتدا انسان اشیایه ؛ صکره
کوزل بدنه ، بعده افکار عالیه واعیان ثابته عاشق اولور ؛ محبت الک نهایت الله
تعالی حضر تیرینه منحصر قالیر . مقبول اولان عشق مجازینکده برنجی علامتی
کمال عفتیدر ؛ عفتندن عاری اولان محبت عشق تعیر اولنماز ؛ آنک اسمی شهوتدر که
حیوانلرده ده کورینور .

مشنوی

﴿ هر چه کویم عشق را شرح و بیان ﴾

﴿ چون بعشق آیم خجیل باشم ازان ﴾

« تَرْجِمَه » عشق ایچون هر نه سویلر وشرح وبیان ایدر ایسه چونکه
عشق کایم اندن حجاب ایدرم « شَرَح » « ازان » لفظنده ایکی معنا واردر :
بری ، عشقندن حجاب ایدرمکه آنک فضیلت و مزینته دائر سویلدیکم کلام ناقص
ونا جساباندر . دیگر ی ، یالکز عشقندن دکل ، کلامندن ده خجیل اولورم ؛ زیرا
کلامی عشق درجات عالیه سنه غیر کافی بولورم . عشق اودرجهده عالی وعظیم
برکیفتدر که مولانای رومی قدس سره السامی حضر تیری کی بر بحر عقل معنوی
عشق کالاتنه قارشی اظهار خجلت ومع مافیه اظهار خجلته اثبات حکمت
بیورلر .

مشنوی

﴿ کر چه تفسیر زبان روشنکرست ﴾

﴿ لیک عشق بی زبان روشنترست ﴾

« تَرْجِمَه » کر چه لسانک تفسیر وتعیری روشنکر و ضیاداردر ؛ لیکن
لسانسر وتعیرسر عشق دها بارلاقدر « شَرَح » نطق انسانی حکم بخشا بر فیض
ربانیدر مع مافیه عشق ، زبان ونطقندن وارسته ومعنویات ایله ارسته در . لسانک

وظیفه سی عقلک حسیاتی تفهیم ایتمکدر ؛ اوله ییلیرکه مستمع قانع اولسون وعشقک درجات عالییه سنی کلامدن یقیناً درک ایده مسون ؛ اما بی زبان اولان عشقک ایراث واجرا ایلدیکی کوز یاشی، ضعف بدن، روی زرد، ونجه نیجه علائم محبت عشقک وجودینه شبهه براقیه جق صورتده شهادت ایدر .

مشنوی

❖ چون قلم اندر نوشتن می شتافت ❖

❖ چون بعشق آمد قلم بر خود شکافت ❖

« تَنْجِیْمُ » چونکه قلم یازمقدمه سرعت کوستردی ، چونکه قلم عشقه کلدی، کندی اوزرینه یارلادی « شَرْحُ » قلم یارلادی تعبیرندن ایکی کیفیت اکلایشیلیر: بالذات عشقندن قلم حلاوت یاب اولوب کاله واصل اولمش اثمار کی یارلادی ؛ یاخود عشقک تحریرینه کلنجه عدم تحملندن پاره لندی و یازمقدن عاجز قالدی .

مشنوی

❖ عقل در شرحش جو خر در کل بخفت ❖

❖ شرح عشق و عاشق هم عشق گفت ❖

« تَنْجِیْمُ » عقل ، عشقک شرحنده مرکب کی بالحقده یاندی عشق و عاشقک شرحنی ینه عشق سویلدی « شَرْحُ » عقل کی کسکین و معرف احوال- غامضه بر واسطه بر کیفیت که بو قدر علوم و بدایع و اختراعات متنوعه بی میدانه کتیردی و فلکبری بیله کشف ایلدی. عشقک حالاتی شرحه کلنجه بالحقده یاتمش و یاتمش مرکب کی عاجز قالیر . عشق ، روحانی و معنوی بر حال علوی اولدیغندن انک حقیقت و ماهیتی یالکیز مظهرینه معلوم اولور ، یوقسه ادله عقلیه او حقیقتک بیکده برینی بیله تعریفه غیر کافیدر .

مشنوی

﴿ آفتاب آمد دلیل آفتاب ﴾

﴿ کردلیت باید از وی رو متاب ﴾

« تَرْجِمَه » کونشه دلیل ینه کونشدر ؛ اکر سکا کونش ایچون دلیل لازم

ایسه یوزیکی کونشدن دوندرمه « شَرْح » مثلاً کونشی کورمین و حرارتی حس
ایتمین بر یرده قبالی بر اعما آفتابه دائر نه قدر سوز دیکله سه حقیقتی فهم ایتمک
ممکن دکلدن بعض مرتبه ظنیات وتوهاته دوشر . بوکا بناء سنده ای طالب !
خورشید مغنوینک حقیقتنه مطلع اولغه راغب ایسه ک تعریفات ضعیفه لسانیه دن
روکردان و اثار صمدانیه ینه نکران اول !

مشنوی

﴿ از وی ارسایه نشانی میدهد ﴾

﴿ شمس هر دم نور جانی میدهد ﴾

« تَرْجِمَه » هر نه قدر کولکه کونشدن نشان و خبر ویرر ایسه ده کونش

هر دقیقه ده نور جان ویرر « شَرْح » سایه دن مقصد ، عقل ظاهر ایله مکونات-
مرئیه در . عقل و مکافات بعض مرتبه حقیقتدن نشان و اثر اراهه ایدرایسه ده عشق-
آلهی تبلیغات نبویه و سیا قرآن عظیم الشان ایله قلوب عارفینده بولنور . عشق
جهان مغنویده همیشه ناشر انوار نامتناهی اولور .

مشنوی

﴿ سایه خواب آرد تراهم چون سمر ﴾

﴿ چون بر آید شمس انشق القمر ﴾

« تَنْجِيمُ » کیجه افسانه لری کبی کولکه سکا اویقو کتیرر چسونه کونش کلیر قر یاربیلیر « شَرْح » عقل صوری بالضروره ظلمت لیلیده سویانیلن حکایه کبی ایراث غفلت ایدر و بالفرض عقل شمس روحانیتیه بر درجه دها تقرب ایله قر کبی ضیائی طوغریدن طوغریه آفتابدن اقتباس ایتسه و سایهیه نسبه دها بارلاق اولسه ینه آفتاب جهان تاب ظهور ایدنجه قرک آیدینانی نابدید اولور. عقل ظاهرده هر نه قدر صوری اوله رق ماهر اولسه خورشید محبت رؤیت اولنجه معقولات مظالم خیالات کبی قالیر . بو بیت شریفده دها ایکی تلمیح واردر : بری فخر عالم اقدمز حضرتلری روحانیتک آفتابی اولوب معجزات باهره نبویه سندن اوله رق قرک اشارت رسالتیناهی ایله یارلمسی و مشرکینک ظنیات و ظلماتک نابدید اولسی ؛ دیکری شمس الدین تبریزینک هنکام حضرت مولاناده ظهور ایتسیدر .

مشنوی

﴿ خود غریبی در جهان چون شمس نیست ﴾

﴿ شمس جان باقیست کو را امس نیست ﴾

« تَنْجِيمُ » جهانده کونش کبی برغریب یوقدر ؛ جانک کونشی باقیدر ، آنک ایچون غروب یوقدر « شَرْح » بوراده غریب لفظی ایکی معنایه حمل اولنه بیلیر : بریسی ، شمس الدین تبریزی حضرتلری کبی کلیاً روحانی اولان بر ذات عالی حسب القدر دنیایه کلدی ، اکا مشابه (اوهنکامده) وطن اصلی اولان آخرته مشتاق برغریبک بولنامسی، دیکری جانک شمسی کبی هیچ بر کیفیت اولماسیدر . جانک شمسی مانند خورشید ظاهر، فنا پذیرد اولیوب دائماً باقی وامس وغروبدن عاریدر .

مشنوی

﴿ شمس در خارج اگر چه هست فرد ﴾

﴿ می توان هم مثل او تصویر کرد ﴾

« تَنْجِيْمُهُ » کونش ظاهرده ومیدانده فرد ومثالسمز ایسهده آنک مثلنی تصویر ایتمک ممکن اوله بیلیر « شَرْحُ » شمس ظاهر کرچه میدانده بر در ؛ مع مافیه آنک کبی بر شی تصور ایتمک واکا متعلق مطالعات بیان وایراد ایلمک نمکندر . مثلاً کونشک شو قدر جسماتی وار وشعاعی شو قدر سرعتله کره ارضه کلیر وحرارتی بودرجهده اولوب ترکیباتی فلان وفلان مواددن عبارتدر بونار بولنه بیلیر . الحاصل عقلاً وَقَلاً بعض مرتبه تصویر وتصور اولنور ، اما شمس روحانی تصورات- عقلیه دن بری وازهر جهت عالیدر .

مشنوی

❦ شمس جان کو خارج آمد از اثر ❦

❦ نبودش در ذهن ودر خارج نظیر ❦

« تَنْجِيْمُهُ » جانک کونشی که اثیردن خارجه کلدی ؛ ذهن ومادیاتده آنک مثل ونظیری اوله ماز . [اثر هر طرفه انتشار اولنش بر ماده لطیفه وسیاله درکه بعض طبعیونک ذهابنه کوره نور وشعاع والکتریسیته کبی اثرلرک سبب- هستیلیردر . قدمای یونانیه نزدنده ایسه بشقه یولده فرض وتصور اولنوردی] « شَرْحُ » سبق ایدن بیت شریفده بیوردیلرکه کورینن شمس ظاهری فی الحقیقه کره ارضده فرد کورینور ومثلی بولنیور ایسهده مادی اولدیغندن تصویر اولنه بیلیر ؛ فقط فلک وذهنک خارجنده اولان جان معنویک مثل ونظیری اولمدیغندن کوز وعقل اکا مشابه ، اکا نظیر برشی فهم وتصور ایده من .

مشنوی

❦ در تصور ذات او را کنج کو ❦

❦ تا در آید در تصور مثل او ❦

« تَنْجِيْمُهُ » اول ذات پاک الوهیتی تصوره صیغدیر مق نرده ، نصل اوله بیلیر ؟

ناکه حق تعالی حضرتلرینک مثلی تصویره کله ییلسون « شَرَحْ » حق تعالی حضرتلرینی کاینبی و بتمامها تصور ایده جک عقل کلامش و کلسی محال بولنشدر . عقلک خدمتی مانند سایه آفتابی ایما و کمال تواضع ایله اراؤه ایتمکدر ؛ یوقسه بتمامها کوسترمکدن بعید بولنور و بویله برسودای خامه قیام ایتسه عقل کرفتار جنت و نابدید اولور .

مشنوی

❦ چون حدیث روی شمس الدین رسید ❦

❦ شمس چارم آسمان سر در کشید ❦

« تَرْجِمَه » چونکه کلام شمس الدین تبریزینک وجه معنویسنه ایرشدی ،

دردنجی آسمانک کونشی باش چکدی « شَرَحْ » حضرت مولانای رومی قدس سره . السامی بوابیات شریفه فی ایراد بیورر ایکن حسب الایجاب شمس لفظی استعمال و ایراد اولنجه قطب العارفین حضرت شمس الدین درحال خاطره کتیریه رک شمس ظاهر اهمیتدن ساقط اولدی . نصلکه بیوک بر ذات کلنجه مادوننده اولانلر جکیلیر و اهمیتسز قالور .

مشنوی

❦ واجب آید چونکه آمد نام او ❦

❦ شرح رمزی کردن از انعام او ❦

« تَرْجِمَه » شمس الدین تبریزی حضرتلرینک نام شریفی چونکه کلدی ،

اول حضرتک نعمتلرندن بر مقدارینک رمزی بر صورتده شرحی واجب و مقتضی اولور « شَرَحْ » ترجمه حالرنده بیان اولندیفی وجه ایله شمس الدین تبریزی حضرتلری جناب مولانای رومینک مرشدیدر . بوبیت شریفده اشارت بیوریلورکه : انسان بر ذانک انعامه نائل و رسان اولور ایسه اونعمتلری متشکراً یاد و اتیان ایتسون ؛ زیرا تحدیث نعمت باعث مزید سعادت و سلامتدر .

مشنوی

❦ این نفس جان دامنم بر تافتست ❦

❦ بوی پیراهان یوسف یافتست ❦

« تَرْجِمَه » بو نفسده جان [جان لفظی بوبیت شریفده حسام الدین چلبی حضرت تلمینه اشارتدر] اتکمی طودی ؛ زیرا یوسف کو ملکک فوقوسنی بولدی « شَرْح » حضرت مولاناک ترجمه حاللرند بیان اولدینی اوزره حسام الدین چلبی کندیلرینک مخدومی مئابهنده مریددر. مخدوم مغویسی فوق العاده محبی اولدیغندن جان لفظیه تعریف بیورلدی. مشارالیه حسام الدین چلبی حضرت تلمی جناب شمس الدین تبریزینک آثار واحوال روحانیت اشتهالندن رایحه طیه مغویه المش و اوصرده نام جیلینی ایشتمش اولدیغندن حضرت مولاناک اتکنه پاشوب : « امان یامولانا ! بزه شمس الدین تبریزی حضرت تلمینک احوال روحانیه سندن بحث وانبایت ! » دیدی. حضرت یعقوب علیه السلام یوسفک کوملکی رایحه سندن وجودنی اکلا دینی کبی حسام الدین چلبی ده شمس الدین تبریزینک احوالندن و نام عالیلرینک قاله کلسندن قوه روحانیه سنی درحال و یکدن استشمام و کیفیات جلیله سنک حکایه سنی استرحام ایلدی .

مشنوی

❦ کز برای حق صحبت سالها ❦

❦ باز کوحالی ازان خوش حالها ❦

« تَرْجِمَه » بونجه سنه لر صحبتک حق ایچون شمس الدین تبریزی حضرت تلمینک خوش و کوزل حاللرندن بزه ینه برحالی سویله ! « شَرْح » بونیا زهنکامنده حضرت حسام الدین برچوق سنه دن بری جناب مولانای رومی تربیه سنده بولدینی و مصاحبت علیه مولانا ایله حیات یاب اولدینی بیت شریفک طرز افاده سندن استدلال اولنور .

مشنوی

❦ تازمین و آسمان خندان شود ❦

❦ عقل و روح و دیده صدچندان شود ❦

« تَرْجِمَهُ » تا که کمال شوقدن زمین و آسمان خندان اولسون ؛ عقل ،

روح ، دیده یوزدفعه او قدر زیاده اولسون « شَرْحُ شمس الدین تبریزی
حضرت تارینک برحالی اولسون نقل بیوریکز، که بدن بشقه زمین و آسمان مسرور
وشادان و بو حکایه بی استماع ایده جک اهل عرفانک قوای مغویه لری قات قات
مزداد و فراوان اولسون . اولیاء اللہک مساع اولدینی قدر احوالی ایشتمکده کی
محسنت بوبیت شریف ایله ده فهم و اثبات اولنور .

مشنوی

❦ لا تکلفنی فانی فی الفنا ❦

❦ کلت افهامی فلا احصی ثنا ❦

« تَرْجِمَهُ » مولانای رومی حضرت تری بیوررلر، بونی بکا تکلیف ایلمه ؛

زیرا بن فنادیم ؛ فهملره یورغونلق واقع اولدی . بناءً علیه حضرت شمس الدین-
تبریزینک مدح و ناسنی تعداد و حساب ایده م « شَرْحُ » اوصرده حضرت مولانا
مرتبه فناده اولدقلرینی صراحةً انبا و دفعهً لسان فارسی بی ترک ایله عربی اوله رق
جواب اعطا بیورملری ده بو حقیقت و وجدی ایما ایدر .

مشنوی

❦ کل شیءٍ قاله غیر المفیق ❦

❦ ان تکلف او تصلف لایلیق ❦

« تَرْجِمَهُ » بهوش اولوب افاق ت بولیان کیمسه هر نه دیسه، کړک زحمت وکړک لاف ایله مدح وئنا ایلسه غیر لایقدر « شَرْح » جلال الدین رومی قدس سره السامی حضرتلری مستغرق عشق ربانی اوله رق بیورر لکه ؛ بن بو حالده ایکن جناب شمس الدین تبریزی حقنده هر نه قدر تکلف ایتسه م و مدحه دائر هر نه دیسه لایق دکدر ؛ زیرا شدت عشقندن الآن افاق ت بوله مدم و دریای عظیم فایه طالدم .

مثنوی

❧ من چه کویم یک رکم هشیار نیست ❧

❧ شرح آن یاری که اورا یار نیست ❧

« تَرْجِمَهُ » بن نه سویلیهیم، که بنم شمدی بر طمرم بیله عقله مالک دکدر .

اول یارک شرحنی نصل ایفا ایده بیلهیم، که انک یار ونظیری یوقدر « شَرْح » یعنی عشق و محبتده اوقدر مستغرق، که انسانلرک تدایر و کلمات ظاهره لرینه کوره بر طمرم بیله عاقل اولمدینی حالده برده قطب الاقطاب و فلک روحانیده مانند آفتاب و مستغرق دریای نور رب اولان شمس الدین تبریزی کبی بر ذات عالی قدرک احوالی نصل شرح ایده بیلیم ؟

مثنوی

❧ شرح این هجران و این خون جگر ❧

❧ این زمان بکذار تا وقتی دگر ❧

« تَرْجِمَهُ » بو هجرانک ، بو جگر قاننک شرحنی شمدی ایستمه ،

بوزمانی کچ ، بشقه بروقه قدر . « شَرْح » شمس الدین تبریزی حضرتلرندن آیرلسنی و هجرانی مولانای رومی حضرتلری خون جگر تعبیر ایدرک حسام الدین حضرتلرینه دیرکه : ای مخدوم معنوی ! بن هجرک تأثیرات الیه سیله متأثر ایکن تأثرات قلبیهی تزیید ایدن حکایات الم افزادن صرف نظر و دیگر مناسب

بروقته قدر انتظار آیت . وقت دیکره قدر انتظار آیت بیورملری ، یا آلام عشق برمدت سکون بولسون ، یا خود دنیاده بواحوالک اعلان واعلامی لایق و بلکه ممکن اولیوب آخرته قدر صبر ایدلسون دیمکدر .

مثنوی

❦ قال اطمنی فانی جائع ❦

❦ واعتجل فالوقت سیف قاطع ❦

« تَنْجِمْ » حسام الدین چلبی حضرتلری دیدی : یا حضرت مولانا ! بکا اطعام ایله . بن آجم ؛ و محله ایله ، زیرا وقت کسکین قلیجدر . « شَرْح » حسام الدین چلبی حضرتلرینک احوال روحانییه شدت ارزوسی حسیله تکرار نیاز ایله و دیرکه : خیر شمدی سویله ! احتمالکه زمان القای موانع ایله بکا بردها بوفرستی کوسترمز ؛ احتمالکه شمشیر صارم کبی اولان سرعت مرور زمان رشتد . عمر منی قطع ایله بواحوال جلیله بی استماعدن بنی محروم و بی درمان ایله . ضایع اوله بیله جک کیفیاتک استحصالی ایچون مشروع صورته تعجیل ایتک عین نصرت و سلامتدر .

مثنوی

❦ صوفی ابن الوقت باشدای رفیق ❦

❦ نیست فردا کفتن از شرط طریق ❦

« تَنْجِمْ » صوفی ابن الوقت ، یعنی زمانه آدمی اولور ای ارقداشم ! یارین ؛ باقالم دیمک شرط طریقدن دکدر . « شَرْح » بونیده حسام الدین چلبی حضرتلری مولانای رومی حضرتلرینه عرض ایلرکه : صوفی وقت و حال غنیمت بیلیر . کله جک بر دقیقه دن صکره بیله عقل واققدار و حیاتهده بولنه جغنی و وارسته . موانع اوله جغنی بیلیمور ؛ زیرا دنیاده هر آنده هر شیئک فنا پذیر و مبدل اولمی محتمل و علی الخصوص انسان ایچون اک قریب اولان موت واجلددر .

مشنوی

❦ تو مکر خود مرد صوفی نیستی ❦

❦ هست را از نسیه خیزد نیستی ❦

« تَرْجِمَه » سن مکر کندک صوفی دکلِسک ؟ [یعنی بن بیلیرمکه کندک صوفیسک] موجود اولان شیدده ویره سی به وفردادن هیچلک قالقار ، یوقلق حاصل اولور « شَرَح » حسام الدین چلبی حضر تلرینک وقت دیگره قدر انتظاره موافقت ایلمامسنه سبب کمال انتظارلری جوشه کلسندن و بوفرستی ضایع ایتمک خوفنددر . شدت ارزودن بشقه بردها سبب بیان ایدرلرکه : وقت دیگره قدر بکله دیمک نقد ویرمک دکلدر ؛ ویره سی یه در . ویره سینک ایسه اسباب کشیره دن طولانی بعض دفعه اجرا اولنماسی ده محتمل و بناء علیه فوائد متصوره یه مورث خللدر .

مشنوی

❦ کفتمش پوشیده خوش ترسریار ❦

❦ خود تو در ضمن حکایت کوش دار ❦

« تَرْجِمَه » حسام الدین چلبی حضر تلرینه دیدم که : یار و دوستک سری اورتولش اولنجه دها اییدر . سن ضمن حکایتہ قولاق طوت ! « شَرَح » حضرت مولانای رومی بیوررلرکه : جناب تبریزینک و روحانیتک احوالی صراحتہ بیان ایتمک جائز دکلدر . بن اواحوال دن سویلرم ؛ فقط حکایه لر ایچنده و مستور بر صورتده سویلرم . سن ایسه بونکله قناعت و بو حکایه لر ایچنده کی حقیقه دقت ایت !

مشنوی

❦ خوشتر آن باشد که سر دلبران ❦

❦ گفته آید در حدیث دیگران ❦

« تَرْجَمَه » دها ابی اودرکه : دلبرلرک سری بشقه لرک سوزنده سویلنمش
 اوله « شَرْح » اولیاء الله حضراتنک ماجراستی و احوال روحانیه بی صراحه سویلمکدن
 ایسه دها ایدرکه بشقه حکایات و کلمات اره سنده سویلنمش اولسون ؛ زیرا صراحه
 ایستمکه هرکسک عقلی متحمل اولیوب ضعف عقل و وهن اخلاق حسیله انسان
 کرفتار اوهام و روحاً و عقلاً و بدناً بی درمان و پریشان اولور . نصلکه کونشک نوری
 غایت فائده لی اولدینی درکار ایکن شعاعی سائر مادیات ایچنده کورمکه قناعت ایتیموده
 کونشک یوزینه طوغریدن طوغری به باقمق ایستیلیرسه او یولده کی ناظر کور
 و ضریر اولور .

مشنوی

- ❦ گفت مکشوف و برهنه بی غلول ❦
- ❦ باز کو دفعم مده ای بو الفضول ❦

« تَرْجَمَه » حضرت حسام الدین چلبی دیدی : آچیق و عریان و بی غلول
 یعنی کیزی قباقلی اولیه رق سویله و بکا دفع و یرمه ؛ ای فضیلتلر صاحبی اولان
 حضرت مولانا ! « شَرْح » شدت ارزوسی حسیله جناب حسام الدین شمس الدین
 تبریزی حضرتلرینک حالنی حکایه لر و سائر سوزلر ایچنده استماعه موافقت ایتمک
 ایستیموب صراحه ایستمک ایچون ینه التماس و ارزوسنی اتیان ایله استرحامنده دوام
 و اقدام ایلر .

مشنوی

- ❦ پرده بردار و برهنه کوکه من ❦
- ❦ می نخسبم باصنم با پیرهن ❦

« تَرْجَمَه » پرده بی قالدیر و عریان و آچیق سویله ؛ زیرا بن پیراهن ایله اولان
 بت و محبوبه یا تمام « شَرْح » یا حضرت مولانا ، پرده اسراری قالدیر ، آچیق
 سویله ! اشتیاق و آرزوم اولان حالی حکایه لر ایچنده مستور ایستمک ایسته م .

« پیراهنلی صنم و بت ایله یاتماق ایسته م ، دیمسی پرده حکایاتده مستور اولان اسراری
ایشتمکله قناعت ایده م ، دیمکدر .

مشنوی

❦ کفتم ارعریان شود اودر عیان ❦

❦ نی تومانی نی کنارت نی میان ❦

« تَنْجِیْمٌ » مولانا حضرت تلمی بیورر لر : بن حسام الدین چلبی حضرت تلمینه
دیدم ، که اگر اسرار روحانیه عریان و غیر پنهان ، آشکار و عیان اوله جق اولورسه
نه من و نه کنارک و نه اورته ک قالیر « شَرْحُ » شمس الدین تبریزی حضرت تلمینک
درجات روحانیه سی اول مرتبه یوکسک ایدی ، که احوال مغنویه سنی استماعه انسان
غیر مقتدر در . بر جوق حالات روحانیه واردر که ، دنیاده هر کسه اعلان اولنسه
همه حال باعث زیان و اضمحلال اولور . بیت شریفده بیان واراده بیورلدینی اوزره
اگر تمامها بیان اولنسه نه کنار ، نه میان قالمیوب عقولی حیرت عظیمه احاطه وابدانی
جلال مغنوی افنا ایلر .

مشنوی

❦ ارزو میخواه لیک اندازه خواه ❦

❦ برنسا بدکوه را یک برک کاه ❦

« تَنْجِیْمٌ » ارزو و مرام ایسته ، لکن اندازه ده ایسته ! زیرا برصمان
چو بی برطاغی قالدیره ماز ! « شَرْحُ » بوا مرعالی هم حسام الدین چلبی حضرت تلمینه ،
هم سائر انسانلره خطاب اولسه جائزدر . یعنی خیر اولان امور ارزو اولنه بیلیر ،
فقط اندازه و درجه بی اونوتما می ! مثلاً طعام بیه وجودک سلامتی ایکن زیاده اکل
ایدیلیرسه فائده یرینه باعث مضرت و بعض دفعه مورث فلاکت اولور . کتاب
مطالعہ سی ذهنه پارلاقق و یردیک معلومدر ، معافیة کثرت مطالعه ذهن و اعصابی

خسته ایلر. الحاصل بیوکلک وبقا دائما وسطدهدر. بوقاعده عظیمه دن یالکز عشق-
ربانی مستنادر. عشق ربانی نه قدر چوق اولور ایسه او قدر دهایی، اودرجه اولادر.

مشوی

❦ آفتابی کزوی این عالم فروخت ❦

❦ اندکی کرپیش آید جمله سوخت ❦

« تَرْجِمَه » کونش که بو عالم آندن شعله لندی، اگر بولنبیدی موقعدن
براز تقرب ایته هرشی یانمش اولور « شَرْح » کونش موسم صیف و شتاده کره.
ارضه بر مقدار تقرب و تباعد ایلر؛ اما بوفرقت جزئی کونشک و ارضک طبعی اولان
موقعی داخندهدر. اگر کونش بو طبعی اولان درجه دن بر مقدار دهه تقرب
ایته کره ارضه نه وارسه یانار و انتظام ارض تارمار اولور. بیوک آدمیره ایجابندن
زیاده تقرب اتمک کونشک شدائینه کرفتار اولمق کیدر؛ زیرا کثرت تقریده اسباب
اغبار محبتی پامال و محبی دیگر کون و دیگر حال ایلر.

مشوی

❦ فتنه و آشوب و خون ریزی مجوی ❦

❦ پیش ازیں از شمس تبریزی مُکوی ❦

« تَرْجِمَه » ای حسام الدین چلبی ! فتنه و غوغا و قاریش قلاق و قان دو کسکلک
ایسته مه، بوندن زیاده و بوندن صکره حضرت شمس تبریزدن بحث ایته ! « شَرْح »
مولانای رومی حضرتلری صورت قطعیه ده تنبیه بیوررلرکه : ای حسام الدین !
بوندن زیاده و بوندن صکره شمس تبریزی حضرتلربنک حالی آشکار صورمه ؛
زیرا او حالک آشکار سوبانمسنی ایسته مک فتنه و غوغایی و خونریزلی آرزو ایلمک
و برچوق مشکلاتی دعوت اتمکدر. انسانلرک روحانیه متعلق کیفیاته اقتدار
و ادراکری جزئی اولدیغندن ایجابندن زیاده احوال حکمت اشمالی استماع ایتهلر

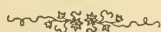
حاللری دیگر کون وعقللری مغبون وزبون اولور؛ اصل هنر هم احوال روحانی نی سویلوب طالب و عاقل اولانلری خبردار واحیا ایتک، هم بعض بیهوده دعوالری میدانه کتیرمامکدر. ایشته بویوک وظیفه نی عقللره وبلکه ارواحه حیرت وره چک بولده مثوی شریف افا وقلوب مستعدنی احیا ایلمشد.

مشنوی

﴿ این ندارد آخر از آغاز کوی ﴾

﴿ روتمام این حکایت باز کوی ﴾

«نَبِيَّكُمْ» شمس الدین تبریزی حضر تالینک سری و حالی عظیم و نهایت سزدر ،
بو بحثی ترك ایت ، یوری ، شاه ایله جاریه نك حكایه سنی تمام ایدوب تکرار سوبله !
«شرح» بو خطابي مولانا حضر تالری کندی کندیله ایلر . بوده اقتضای -
بلاغتدر . بو حکایه ده (شاه) و (جاریه) کبی ناملر عوام ایچون پرده لردر ؛
بو قسه حقیقتده بو تعبیرات آره سنده احوال عظیمه بیان و حکایه بیورلمشدر .

✽ خلوت طلبیدن آن ولی از شاه وجهت دریافتن رنج کنیزک را ✽

اول طيب الهى جاريه يى تنها كورمك ايجون شاهدن خلوت طلب ايلمسى
و جاريه نك مرضنه جهت و چاره بولمسيدر «شترج» طيب الهى نفسى يالكىز
سؤال ايله مضرتنى دفع ايجون چاره ارامسيدر .

مثنوی

﴿ گفت ای شه خلوتی کن خانه را ﴾

﴿ دورکن ہم خویش و ہم بیکانہ را ﴾

«تَرْجِمَه» طیب الہی دیدی : ای شاه ! خانہی تنہا ایت ! ہم مقرین ،
 ہم بیانجیلری اوزاق ایله « شَرْح » مرشد کامل اولان طیب الہی روحہ دیرکہ :
 درون قلب و ذہنکده ظہور ایتش اولان ملاحظاتی و وسوسہ لری چیقار ،
 شمدی بہ قدر بوکونہ ملاحظات و اوہام سکا خیر و آرام و برمدیلر ، آرتق تدیری
 بکا براق ؛ بن باذن اللہ تعالیٰ نفسک خستہ لکنی و چارہ سنی ارایہم .

مشغولی

❦ کس ندارد گوش در دہلیزها ❦

❦ تا پرسم زین کنیزک چیزها ❦

«تَرْجِمَه» قو آرہ سندن کیمسہ قولاق طوتمسون ، تاکہ بو جاریہ دن
 بعض شیلر سورہیم « شَرْح » طیب الہی روحہ دیرکہ : حرم قلبی ملاحظہ
 و وسوسہ لردن خالی براققلہ برابر سنک شمدی بہ قدر مرشد و طیب ظن و کان
 ایلدیکک مقلدین تشبائتمہ قارشدقدن بشقہ کسب اطلاع ایلملرینی دہ جائز عد
 ایدہم ؛ زیرا بنم نفسہ اولان اسئلہ مک حقائقی نہ سن ونہ دہ دیشاریدہ مرشد
 قیافتندہ بولہ جفک آدملر اکلاہ مازلر ؛ اکلامینجہ امنیتکز نقصان و قاریشمکز
 باعث زیان اولور ؛ و دہا انی یامق خلیاسیلہ ایشی فنا ایتش اولورسکز . بوبیت
 شریفدہ بر اشارت واردر کہ : بر مرد عاقل و مستقیمہ برایش حوالہ و تفویض
 ایدیلنجہ او ایشہ آرتق مداخلہ اولغیوب تدابیر او عاقل و مستقیم آدمہ براغلسون ؛
 تاکہ فوائد و محسنات حصول پذیر اولمش اولسون .

مشغولی

❦ خانہ خالی ماند ویک دیارنی ❦

❦ جز طیب و جز همان بیمارنی ❦

«تَرْجِمَه» خانہ بوش قالدی و کیمسہ قالدی ؛ طیب الہی و خستہ اولان

جاریه دن بشقه! «**شَرَحْ**» روح بوتکلیفه موافقت ایله ایستدیکی کبی نفسی صور مق
واصلاح اتمک ایچون طیب السهی به رخست ویرمش وکندی تدایرندن فراغته
انتظارده قالمشدر .

مشنوی

❦ نرم وزمک کفت شهر تو کجاست ❦

❦ که علاج اهل هر شهری جداست ❦

«**تَرْجِمَه**» طیب السهی جاریه به ملایمت و لطف ایله سویلدیکه :
سَنک شهرک و مملکتک نره سیدر ؟ هر اهل شهرک و هر اهالینک علاجی بشقه
وبری برندن بعید و جدادر «**شَرَحْ**» بویت شریفده اشارت واردر که :
برخسته به ویا مکدر آدمه ملایمته خطاب ایتلیر . مضطرب اولان بوملایمتی کورنجه
ناصح و مخاطبته محبت و انسیت حاصل ایلر ؛ واندن صکره و یریله جک علاج و اجرا
اولنه جق تنبیهاتی خواهشله قبول ایدر . اقالیم بارده و حارده ده بولنان و یا خلقتی حلیم
و حدید اولان کیمسه لره ایدیه جک دوا و نصیحت بالطبع مختلف اولور ؛ بونلرک
تعیننی طیب حاذقک و انسان عاقلک حذاقت و درایتنه وابسته در .

مشنوی

❦ وان دران شهر از قرابت کیست ❦

❦ خویشی و پیوستگی با چیست ❦

«**تَرْجِمَه**» طیب السهی جاریه به دیدی : سَنک شهرکده اقربا کدن کیم وار ؟
قرابت و اتصالک نه شیئدر ؟ «**شَرَحْ**» عاقل اولان ذات بر حقیقتی میدانه
چیقار مق ایچون قارشیننده کی آدمک احوال ماضیه سنی و میل و محبت و نفرت
ایلدیکی شیلری حسن صورتله صورار و بوجه ایله کیزلی اولان و طوغریدن طوغری به
اسئله و ابرامات ایله سویلنمسی قابل اولمیان برسر و حقیقت میدانه چیقار . حکومت
ایشلرنده استنطاق دیدیکمز معامله بو حکمت عقلیه به مبتیدر .

مثنوی

❦ دست بر نبضش نهاد و یک یک ❦

❦ بازی پرسید از جور فلک ❦

«تَرْجِمَه» طیب السہی جاریہ نک نبضی اوزرینہ النی قودی ، و برر برر فلکک

جورندن صورتی «شَرْح» او ذات کامل نفسہ صورتی محل جور اولان
دنیادہ ہانکی شیلردن زیادہ زحمت و جفا چکدی . مقصدی حسیات قلبیہ نک
سؤالیلہ جاریہ نک مرض درونی اکلامق ایدی ، بناءً علیہ کمال حکمتلہ فلکک
جورندن صورتی و فلکک کوستردیکی بعض ذوق و مسرتدن صورتی؛ زیرا
انسان ایچون مسرت و صفا محدود و بی وفادر . مسرتک تعدادیلہ اوزون مقالہ حاصل
اولہ ماز ؛ علی الخصوص بیچارہ انسان دنیادہ کوردیکی مسرتی ذہندہ طوتمور ،
ذوق و مسرت قولای اونودیور ؛ اما فلکک جوروی چوق اولدینی کبی آثاری
حسن اولتنجہ فراموش اولنمور و بحیثی طویل اولور . بردہ انسان کندی جورینی
دائماً دیگرلرہ نقل و بیان اتمکہ اظہار میلان ایلر . بیچارہ انسان ظن و کان ایدرکہ
نقل و بیان ایلدیکی کندی جورندن ہر بر آدم متاثر و استماعہ حاضر اولور .

مثنوی

❦ چون کسی را خار در پایش خلد ❦

❦ پای خود را بر سر زانو نہد ❦

«تَرْجِمَه» چونکہ بر کیمسہ نک ایاغنہ بر دیکن باتار ، کندی ایاغنی دیزی

اوزرینہ قور «شَرْح» طیب السہی جاریہ نک قلبندہ کی سری نہ ایچون بردن
بولوبوب سؤال و استنطاقہ مجبور اولدی ، بیدہ خاطرہ کلسون ! بر انسانک
قلبندہ اولان احوالی کشف ایدوب اکلامق یک کوجدر . قلبندہ مستور اولان
احوالی دکل ، بلکہ ایاغہ باتان و ظاہر اولان بر دیکنی بیلہ بولوب ایاقدن چیقارمق
کیفیتی مشکلاتدن خالی دکدر .

مثنوی

❦ وز سر سوزن همی جوید سرش ❦

❦ ورنیابد میکند بالب ترش ❦

« تَنْجِيْمٌ » ایانگ صاحبی ایکنه باشیله دیکنک باشنی آرار واکر — بو واسطه ایله ده — بوله مازسه دیکنک باتدینی یری دوداغیله ایصلاتیر، تاکه دیکنی چیقاره بیلسون « شَرْحٌ » بالاده کی فکری تعقیب، یعنی ظاهری و عادی بر دیکنک بولنسی مشکل و بولنمینجه بولمق ایچون و سائط اجرایشیه مراجعته مجبوری حاصل اولور ایکن یاقلبدنه کیزلی اولان احوالی انسان نصل سهولتله وضع میدان ایده بیلیر؟ بوکا بناءً بک چوق تداییر عقلیه یه مراجعت ضروری و اقتضای حکمت اولدینی بدییدر.

مثنوی

❦ خار در پاشد چنین دشوار یاب ❦

❦ خار دردل چون بوداده جواب ❦

« تَنْجِيْمٌ » آیاغه باتان دیکن بویله کوچ بولندینی حالدّه دیکن کوکلدّه اولنجه نصل اولور؟ بکا جواب ویر! « شَرْحٌ » مادی اولان بر خار الم بارک بولنسی مشکل و عسیر ایکن یاقلبدنه کی خار اضطرار، بلا صبر و بلا تدبیر و قرار نصل بدید و اشکار اوله بیلیر؟ بکا جواب ویر! بیورلمسی بو حالک غایت مشکل اولدینی بلاغت و قوت ایله بیان بیورمق ایچوندر.

مثنوی

❦ خار دل را کر بدیدی هر خسی ❦

❦ دست کی بودی غماز را بر کسی ❦

« تَنْجِيْمٌ » کوکل دیکتی هر بر آلقاق و عادی آدم کوره ایدی، کدرلر بر کیسه اوزرینه نصل ال اوزاته بیلیر ایدی؟ « شَرْحٌ » کوکل خسته لکترینی هر آدم

کوره بیلسه وهر ناپخته اکلايه جق اولسه اوخسته لکلرک چاره لری قولای بولنور، کوکل خسته لکی انسانلر ایچون همان هیچ قالمش اولور ایدی . جسمانی طبابتده بيله ایش خسته لکی بحق اکلامقده در . اکلا دقدن وتشخیص مرضدن صکره علاجی قولای بولنه بیلیر ؛ اما مشکل اولان جهت، کوکل خسته لکنک بتون بتون کیزلی اولسی وبر فکر ویا بر وهم مخصوص اوزره مبتی بولمنی ومضطربك حقیقی اضماره سعی ایتسیدر . بناءً علیه مرض قلبك حقیقته تماميله کسب وقوف واطلاع نه مرتبه ده مشکل اولدینی معلوم اولی النهار .

مشنوی

❧ کس بزیردم خرخاری نهید ❧

❧ خرنه اند دفع آن برمی جهد ❧

« تَرْجِمَه » برکیمسه مرکبک قویروغی آلتنه بر دیکن قور، مرکب انک دفعی چاره سنی بيله مز صیچرار [اضطرار بندن دیکنک دفعنه چالیشیر] « شَرَح » انسان واردر که حالی بومثاله یقیندر . بر مشکله کرفتار اولونجه انک دفعنه کثرت وعجله ایله چالیشیر سده دفعی اسبابی بولغه موفق اوله میور؛ اغربی بودر که اکثر عاقل ودانایه مراجعت ایتمز ویا ایدرایسه عاقلک سوزینه امنیت ایلمز وارتنق مضطرب فکر ضعیفک اوهاميله چاره جو اولنجه مشکل یاب وخراب اولور .

مشنوی

❧ بر جهد وان خار محکم ترزند ❧

❧ عاقلی باید که خاری برکند ❧

« تَرْجِمَه » مرکب صیچرار ودیکن بدنه دها زیاده اورور، وزیاده باتار، بر عاقل لازم که دیکنی چیقار سوز! « شَرَح » برکار وحال مشکلی دفع ایچون تجربه مز اولان وعقلی ایرمین آدملر چبالادقجه مشکلری بدتر وباطن وظاهر لری مضطرب ومشکلتراولور؛ بناءً علیه تدابیر عقلیه سيله چاره یاب اولیان انسان کندی تدبیر ظن وکان ایتدیکی خیالاتندن روگردان وبر عارف وعاقله مراجعت شتابان

اولسون؛ تا که عارف مرضی و اضطراب قلبی بولوب باذن الله تعالی دفع و رفع ایتسون .

مثنوی

❦ خرز بهر دفع خار از سوز و درد ❦

❦ چفته می انداخت صد جازخم کرد ❦

« تَرْجِمَه » مرکب دیکنک دفعی چون آتش اضطراب دروندن چفته آتدی، بوسبیدن وجودنده یوزیرده یاره ایتدی « شَرْح » مقدمکی بیت شریفده بیان بیورلدینی اوزره مرکب چبالدقجه دیکن دها زیاده باته جنی کبی خام اولانلرلرده حرکات غیر لایققلری حسیلله اضطراب و ضرره کرتار اولدقلری و چاره بوله مدقلری حالده ینه منته اولیوب فکر و تدبیر لرلنده مصر اولنجه اکدار و آلامه اسیر اوله . جقلری بدیهدر . ضعیف العقل اولان انسانلر چوق دفعه اولور که حق و جتی ثبات نامیله ترین ایدرلر و مداهنلر آنلره آفرین دیرلر .

مثنوی

❦ آن حکیم خارجین استاد بود ❦

❦ دست میزد جابجای ازمود ❦

« تَرْجِمَه » جاریه دوا آرایان اول طیب الاهی دیکن طوپلایجی ، دیکن چیقاریجی استاد ایدی؛ قلبنک هر طرفی ید معنویسی ایله تفحص ایدر ایدی . « شَرْح » طیب الاهی نفسک هر جهتی تحقیق و تفحص ایدر، آراشدر ایدی . خاطره کله بیلیر که جمله من بر مرد عاقل و مستقیمی بولوق ایسترز؛ فقط مقلدن فصل فرق ایده بیللم؛ قیافت و تعبیرات هپ بر در . بوسؤاله جواب بودر که عاقل و مستقیمی و مقلد و کاذب تفریق ایتک بالطبع مشکدر؛ بومشکک چاره سی حالی بیلنمک ایستن انسانک احوالی تحقیق ایله برابر محقق فرائض ادایه و امور و وظائف مشر و عسکک ایفاسنه چالیشسون؛ تا که عقل و قلبی ممکن مرتبه کسب قوت ایده بیلسون . انسانده معنوی بر مقدار قوت حاصل اولنجه سهولتله عاقل و احق و مستقیم و کاذب فرق و تمیز ایده بیلیر؛ فقط بلا مساعی فرق و تمیز ایتک کبی بر خاصه جلیله یی ایسته یلر

او کیمسه لره بکزر لر که صویه کیرمزدن اول یوزمکی او کرمک ، و چالیشمازدن اول اقیچه قازانوب زنکین اولق کبی سودای خامده بولنور لر !

مشنوی

❦ زان کینزک بر طریق داستان ❦

❦ بازی پرسید حال دوستان ❦

« تَرْجِمَه » ، طیب الهی اول جاریه دن حکایه طریقه تکرار دوستلرینک حالی صورتدی . « شَرْح » انسان کوردیکی فلکک جورندن اوزون اوزادی سویلمکه طبعاً مانل اولدینی کبی احباسیله اولان ماجرالری ده تفصیلاً نقل و حکایه ایتمکه میالدر ؛ زیرا احبابک ایلکی ، احسان و مروتی مسرات و ذوقیات خیالیه کبی عقلدن چیقماز ؛ بر دوست صادق دائماً مروت بخش بر خزینه و برکان لطف بی نهایت کبی خاطره کلیر . دوست استقبالدهده دوا و آنی فراموش ایتک ناروادر .

مشنوی

❦ با حکیم اوقصه ها میکفت فاش ❦

❦ ازمقام و خواجکان و شهر تاش ❦

« تَرْجِمَه » جاریه حکیم الهی به آشکار حکایه لر سویلیدی ؛ و مقام ویرندن و افندیلریله همشهریلرندن بحث ایتدی . « شَرْح » نفس اماره نك مقامی دنیا و دنیاده کی احوال بی وفادر . نفسک افندیلری روح و عقل ؛ همشهریلری کوردیکی حالات و کیفیاتدر . بناء علیه نفس دنیا احوالی ، روح و عقلک تکدیرات و تنبیهاتی ، سائر انسانلرده کوروب حس ایلدیکی کیفیات مؤثره بی حکیم الهی به بیانه ابتدار و ما فی الضمیرینی اولدقجه اظهار ایلدی .

مشنوی

❦ سوی قصه کفتنش می داشت کوش ❦

❦ سوی نبض و جستنش می داشت هوش ❦

« تَرْجِمَه » ، اول طیب الہی جاریہ نك حكاہ سولمسی طرفہ قولاق طوتدی ،
 ونبضك حرکتہ نصب عقل وحصہ دقت ایلدی « شَرْح » جاریہ نك احوال-
 درونی اکلماق ایچون طیب معنوی هم سوزینه ، هم نبضك حرکتہ غایت
 دقت ایدرایدی . احوال درونی کشف ایچون سوز ونبض ورنك بیوک واسطہ درلر .
 انسان روح وعقلنك تأثیراتی صراحتہ بیان ایتك ایستمہ ده کلامندن استدلال
 واستنباط اولور . حسیات وملاحظات غایت مؤثر حالات ایسده قلبك حرکتی
 سریع ، یوزك رنگی بعضاً قرمزى وبعضاً صارى ونبض ده بالطبع قلبك سرعتہ تابع
 وبوجه ایله تأثیرات درونی عاقل ایچون معلوم وبدیهی اولمش اولور .

مثنوی

« تا کہ نبض از نام کہ گردد جهان »

« او بود مقصود جانش در جهان »

« تَرْجِمَه » ، تا کہ جاریہ نك نبضی هانکی اسمندن حرکت ایدیچی اولور ؛
 اوجہت معلوم اولنجه جاریہ نك جهانده مقصد جانی او اسم اولمش اولور .
 « شَرْح » سبق ایدن بیت شریفده بیان اولنان مطالعہی بوبیت شریف تأکید
 بیورر . نبض مادی وظاہری ایسده دماغ وقلبه ارتباطی اولمسی وجسم ومادہ
 تأثیرات معنویہ تابع بولمسی حسیله نبض سردرونی ایستمہ رك ایما و افشا ایدر .

مثنوی

« دوستان شهر اورا برشمرد »

« بعد از آن شهر دکر را نام برد »

« تَرْجِمَه » ، جاریہ دوستلری وشہر وقصبہ سنی صایدی ، حکاہ ایلدی ،
 آندن صکرہ دیگر برشہر وقصبہ نك نامنی یادہ کتیروب سویلدی « شَرْح » جاریہ
 (کہ نفس) سہولتہ برچوق شیلر سویلمش وکرچہ بیان ایلدیکی احوالده بعض
 مرتبہ دوست ومحبوب عد ایلدیکی حالاندن بحث ایتمش ایسده نبضندہ بر تفر

کور می نه چه طیب الهی اکلادی که نفسک سویلدیکی شیرده محبتی عادی اولوب مقصد-
عظیمی بشقه بر حال و کیفیته مربوط و خفی ایدی؛ بناءً علیه وجه آتی اوزره حکیم-
غیب سؤالی تکرار و حقیقتی اکلانغه صبر و انتظار ایلدی .

مشنوی

❦ گفت چون بیرون شدی از شهر خویش ❦

❦ در کدا مین شهر بودستی تو پیش ❦

« تَرْجِمَه » « جاریه به دیدی که : کندی شهرندن دیشاری به چیقدیغمکرده

هانکی شهر و قصبه ده زیاده بولندک . « شَرْح » طیب غیب جاریه به (نفسه) :
آرزو و حسیات بشریه دن هانکی کیفیاته مائل اولدک ، و او کیفیاتدن هانکیسی اک
اول واک زیاده سنک محبتکی جلب ایدوب اکا نائل اولنجه به قدر صحت و راحتکی
زائل ایلدک ؟

مشنوی

❦ نام شهری گفت زان هم در گذشت ❦

❦ رنگ رو و نبض اودیکر نکشت ❦

« تَرْجِمَه » « جاریه بر شهر و قصبه نك اسغنی سویلدی ، آندن ده کچدی

و یوزینک رنگی و نبضی بشقه لشمدی « شَرْح » دیمک که جاریه نك سودم ديه تکرار
تعداد ایلدیکی شیرلاره سنده کثرتله عشق و محبتی جلب ایدن بر کیفیت بیان
و حکایت ایلمدیکندن یوزینک رنگنده و نبضنده برتغیر و تحول حاصل اولدی .

مشنوی

❦ شهر شهر و خانه خانه قصه کرد ❦

❦ فی رکش جنیدونی رخ کشت زرد ❦

« تَرْجِمَه » « جاریه شهر بشهر ، خانه بخانه برچوق کزدیکی یرلری حکایه

در خانه خانه قصه کرد

ایتدی ؛ اما نه طمر و نبضی حرکت ایلدی ونه ده یوزی صاری اولدی « **شرح** »
جاریه ینه عادی صورته سودیکی شیلردن برچوق حکایات و بیاناتده بولنش ایسه ده
شدله محبت ایتدیککی کیفیتی انیان ایلمدیکندن حالی متغیر اولدی.

مشنوی

﴿ نبض او بر حال خود بدنی کزند ﴾

﴿ تابپر سید از سمرقند چوقند ﴾

« **ترجمه** » جاریه نك نبضی کندی حالی اوزره ضرر سرز و تغیر سرز اولدی ؛
تا که حکیم الهی شکر کی طاتلی اولان سمرقند شهرندن صوردی « **شرح** »
جاریه برچوق شیر سویلدی وینه نقطه عظیم محبتی سویلمدیدی ؛ اما صوران
طیب الهی کمال ذکاوت و فراستله سبب اضطرابی حس و تخری ایدوب بعض
تاویلات و تلمیحات ایله عشقندن بحث و سؤال و بر شهر عظیم ایچنده لذا نك انواعی
بولسیدینی کبی شهر محبته ده حسیات لذیذ اولدیغندن اوجه تله عطف مقال
ایلینجه جاریه کتم راز و اخفای محبته بی مجال و متغیر الحال اولدی . بیت شریف .
آئیده بیان و حکایه بیوریه جنی وجه ایله جاریه نك شدت محبتی صورتا پارلاق ، اما
حقیقه زرکر کبی متغیر و ناپاک بر حال المنا که مربوط ایدی .

مشنوی

﴿ نبض جست و روی سرخ وزر دشد ﴾

﴿ کز سمرقندی زرکر فرد شد ﴾

« **ترجمه** » سمرقند شهری طیب الهی طرفندن یاد اولنجه جاریه نك
نبضی حرکت ایلدی ، یوزی تغیر ایدوب قرمزی و صاری اولدی ، سمرقندی
برقیو مجیدن جاریه فرد و مهجور اولش ایدی « **شرح** » جاریه سمرقندی
ایشیدنجه متغیر الحال و بی مجال اولدی ؛ زیرا او بیچاره سمرقند شهرنده برزرکره
شدله محبت ایتمش و کرفتار مرض هجران اولمشیدی . سمرقند نامی جاریه نك قلبه

محببتلر وفرقتلر احساس ایتمش ونبضی شدتله حرکته باشلامش وایسته میهرک حالتی
طیب غیبه بیلدیرمشدر — [سمرقنداسمنده (محبت) کبی طائلی (قندیغنی شکر)
لفظی بولندیغندن بوتسمیه حکایه یه ایریجه برحلاوت ویرمشدر]

مشنوی

❦ آه سردی برکشید آن ماه رو ❦

❦ آب ازچشمش روان شد همچوجو ❦

« تَنْجِیْمُ » بونک اوزرینه ماه یوزلی اولان اول جاریه جاندن بر آه چکدی
وکوزندن ایرماق کبی کوز یاشی بوشاندی . « شَرْح » عاشق محترق سودیکی
جانانی مدت مدیده قلبنده کتمه مجبور و بیچاره نك درونی المناک و مهجور ایکن وهله
معشوقک احوالی بیان وایما اولنجه بالطبع رنکی متغیر ، کوز یاشی روان ، بدنی
لرزان ، قلبی بی درمان اولور .

مشنوی

❦ چون زرنجور آن حکیم این راز یافت ❦

❦ اصل آن درد وبلا را باز یافت ❦

« تَنْجِیْمُ » چونکه خسته جاریه ده اوطیب الهی سری بولدی ؛ درد وبلا
ومرضک سبب اصلینسی ده همان بولمش اولدی « شَرْح » هنر جاریه نك قیوججی به
خفی اولان محبتی اکلامق ایدی ؛ طیب الهی مطلع اولنجه مرضک کافه تحولاتنه
وچاره نجاتنه واقف اولدی . استاد وعاقل اولان ذات بر ماده دن بر سر رشته
آلقدقه آرتق اوماده نك صورت جریانی کورمش کبی استنباط ایلر . نصل که شفره
تعبیر اولنان یازونک حرفنه بر کیسمه واقف اولدقدن صکره او شفره ایله یازلمش
نه قدر مفصل عبارات وار ایسه جمله سی فهم وحل اولتور .

مشنوی

❦ گفت کوی اوکدامش در کذر ❦

❦ بر سر پل گفت کوی غافر ❦

« تَنْجِيْمٌ » طیب الہی جاریہ دیدی : قیو جینک محله سی ہانکی عمر
 وجادہ در ؟ جاریہ دیدی : کوپری باشندہ (غافر) نام محلہ در [غافر
 سمر قند شہرندہ بر محلہ نک اسمیدر .] « شَرْحٌ » حکیم الہی چونکہ جاریہ نک
 (نفسک) ہواسنی اکلا دی . کیفیتی بتون بتون استیضاح و آشکار ایتمک ایستدی
 و آکا متعلق دقائق ورودی . بو محلہ قیو مجیدن مقصد ، ثروتدر ، نفسک محبتی
 ثروتہ منحصر اولدیغندن طیب الہی ثروتہ دائرہ بر چوق سـؤال در میان ایلدی .
 یعنی ثروتدن نہ سورسک ؟ دیدی . جاریہ نک جواباً : سودیکی شی کوپری باشندہ
 غافر محلہ سندہ بولنور دیمسی ، کوپری کبی محل مرور اولان دنیانک بعض جہاتندہ
 کثرتہ بولنان زر و سیمی ایما ایتدی .

مشنوی

﴿ کفت دانستم کہ رنجت چیست زود ﴾

﴿ در خلاصت سحرها خواهم نمود ﴾

« تَنْجِيْمٌ » مرضک نہ اولدیغنی بیلدم ، سنک خلاصکدہ در حال سحر یعنی
 اقدامات فائزہ کو سترمک ایسترم « شَرْحٌ » طیب الہی جاریہ دیدی : سبب مرضک
 نہ اولدیغنی اکلا دم . شیمدی سن مستریخ اول ! استحصا عافیتک ایچون در حال
 صرف ہمت و سنی نائل وصلت و سلامت ایدہ جکم . کرک معنوی و کرک جسمانی
 خستہ لکلردہ طیبیلرک اک برنجی وظیفہ لری تشخیص مرض ایتک ، آندن صکرہ
 تدبیر و علاجلر ترتیب و کسب عافیت ایدہ جکندن بحثلہ خستہ بی تبشیر و تطیب
 ایلمکدر . تأمین و تطیب خستہ نک قوتی تزید و طیبہ امنیتتی تأیید ایدر .

مشنوی

﴿ شاد باش و فراغ و ایمن کہ من ﴾

﴿ آن کنم با تو کہ باران با چمن ﴾

« تَنْجِيْمٌ » شادو آزادہ و امین اول ! سکا یا غمورک چمن و باغ و باغچہ چارہ ساز

فیض اولسنه بکزر چاره یی بولورم «**شرح**» طیب الهی خسته جاریه یی تبشیر و باغ و باغچه و باران کبی مثاللر ایله قلب محزوننی تسریر و مواعید علیه ایله دلگیر ایشدیر. حسیات قلبیه و عقلیه نك بدن انسانه فوق العاده حسن و یاسوء تأثیراتی طباً و تجربهً مثبت و بدیدیر. مثلاً «خوف» غیرمادی فکر و حسدن عبارت بر کیفیت ایکن بعض انسانلرک بدننه مادهٔ رعشه و سائر احوال الیمه ایراث ایدر. بو مثالدن وانواع تجارت بدن معلوم اولورکه معقولانك جسمانیاته تأثیراتی بی انتها و شایان اعتدادر.

مشنوی

❧ من غم تو میخورم تو غم مخور ❧

❧ بر تو من مشفقترم از صد پدر ❧

«**تبیخ**» بن سنك كدر و غمی جكرم، سن غم یمه و مكدر اوله ! بن سكا یوز پدردن ده شفقتم یم. «**شرح**» طیب الهی جاریه یه دیورکه، نم حالم واضطرابم نه اوله جق دیه بوندن بویه سن مغموم و محزون اوله ! سنك سلامت و سعادتکی بن دوشونور و خلاصك ایچون زحمت لازم ایسه بن جكرم، سن راحت و پاك و بی باك اول ! بن پدركدن بیله مشفقتر و چاره آور اولورم. ایشته بواقاداته خسته یه امید و بشارت و قوت و شوق و غیرت و یرمشدر.

مشنوی

❧ هان وهان این راز را با کس مگو ❧

❧ کرچه از توشه کند بس جست وجو ❧

«**تبیخ**» صاقین، صاقین، ای قزم! بوسری کیمسه یه سویلمه ! هر نه قدر شاه سندن چوق آرشدیروب سورسه بیله! «**شرح**» طیب الهیك بو تنبهنده ایکی مقصد خیر مرصدی وار ایدی. بری: قیوچی یه اولان عشقمی شاه شیمدی ایشیدر ایسه حالم نه اولور؟ فکر و اندیشه سی بالطبع جاریه یه تبادر ایده جکندن بواندیشه یی حکیمانه رفع اتمك ایچون ای جاریه ! زنهار شاهه افشای اسرار اتمه !

دیه تنبیده بولمسیله کندیسنک راز و سری کتم ایده جکئی ایما ، و دیگر مقصدی جاریه نك قیوجی به اولان عشقنی شاه خبر آیره نار رشك شاهك قلبی احراق واضطرابی بی شمار ایده جکندن اخفای رازی جاریه به اخطار ایتسیدر . بر انسانده ولو بعض حالات متأله کورلسه ده عارف اولان ذات صاحبنه بیله اخفا و فقط حالات الیمه نك دفعنه سعی اوفی ایلر . بر انسانك قصورنی تدریجی اولیه رق بردن یوزینه قارشی سویلمك او آدمی فائده سز تبرید و وحشتنی تریید ایتمکدر .

مثنوی

﴿ گفت پیغمبر که هر که سر نهفت ﴾

﴿ زود گردد با مرام خویش جفت ﴾

« ترجمه » پیغمبر من فخر عالم علیه الصلاة والسلام افندمن حضرتلری بیوردیلر که : هر کیم سرنی کیزلدی ، کندی مقصدیله چابك برلشوب مرامنه نائل اولدی . « شرح » بوکا دائر اولان حدیث شریف بودر : « من کتم سره ملک امره » یعنی « سرنی کیم صاقلادیسه ایشنه صاحب اولدی . » سر اول کیفیت ویا فکرویا سوزدر که بشقه لره معلوم اولنجه مضرت حاصل اولمق محتمل اولور . سری ایشیدنلر افشا ایله برابر برده اکثری ایی جهتلرنی قاله آلیوب شایان طعن زعم ایلدکلری جهتلرنی افشا و بو یوزدن ده ایراث مضرات و سرک حکمنی اسقاط و صاحبنی تبرید و بی ثبات ایدر : بناءً علیه هیچ بر وقت صحبت آره سنده ویا بشقه بر حالده انسان سرنی اغزندن قاچیر مسون ، کیمسه یه افشا ایتسون ! شاید سر طوتیله جق ایشده انسان کندنی نصیحتیه محتاج کورر ایسه او حالده بولندینی شهر و محله استقامت و اخلاق حمیده و درایتله مظهر امنیت اولان بر مرد کامله بالمراجعه مقتضی اولدینی قدر سرنی آچسون و مشورت نعمتدن مستفید اولسون ؛ اما نصیحت آله یم فکر خفتکارانه سیله راست کلدیکی آدم لره سری افشا ، فائده یه بدل کندینی احما ایتمکدر .

مثنوی

﴿ دانه چون اندر زمین پنهان شود ﴾

﴿ سر او سر سبزی بستان شود ﴾

« تَبَجَّهْ » دانه و تخم یر ایچده کیزلی اولور ، تخم ودانه نك سری بستان و ترلانك بشیلکی و محصولی اولور « شَرْح » بو اییات شریفده اسراری حفظ ایتمکدن حاصل اولان فوایدی امثال حکیمانه ایله بیان ونا کید بیورر . دانه یر ایچده کیزلی قالدیغندن محصول ویرر ، اگر کاله واصل اولمازدن اول اخراج اولنسه چورور و مضمحل اولور . اسرارك افشایی ده تخمی یردن وقتسز چیقاروب چور و تمکه سبب اولق کیدر .

مشنوی

❦ زر و نقره کر نبودندی نهان ❦

❦ پرورش کی یافتندی زیر کان ❦

« تَبَجَّهْ » آلتون و کوش کیزلی اولماش اولسه ایدی ، فصل معدن آلتنده بسلنیلوب تربیه بولورلر ایدی ؟ « شَرْح » بو بیت شریفده ده سرک حفظنده اولان فواید بیان ونا کید بیوریلور .

مشنوی

❦ وعدّها و لطفهای آن حکیم ❦

❦ کرد آن رنجور را ایمن زیم ❦

« تَبَجَّهْ » اول حکیم المینک وعد و لطفلری خسته اولان جاریه یی قورقودن امین ایتدی « شَرْح » مولانای رومی قدس سره السامی حضرترلری کلامی تکرار طیب الہی ایله جاریه یه ارجاع و دیگر حکم و دقائق بیان و انبایو بیورلر . طیب الہی جاریه یه ایکی بیوک وعد ده بولندی : بری ، خسته لکندن خلاص بولسی ؛ دیگر یی ، قیومجی یه اولان محبتنه شاهک مطلع اولماسیدر . بویله مواعید مسعوده یی اجرا ایدن ذات بر مرد کامل و استاد ماهر اولدیغندن جاریه نك اضطرابی راحتہ مبدل و قلبی برامید و برامل اولدی .

مثنوی

﴿ وعدها باشد حقیق دلپذیر ﴾

﴿ وعدها باشد مجازی تاسه کیر ﴾

« ترجمہ » وعدلر وارکہ ، دلپذیر وکولک مظهر قبولی اولور . وعدلر

وارکہ ، مجازی و غیر حقیقی اولدیغندن کدر ویریحی اولور . « شرح » مولانا
حضر تارینک وسائر بیوک مؤلفینک دأب حکمت مابندندرکہ ، عبارہ آره سنده مهم
کله یاد اولننجه اوکله نک معناسنده مستور اولان حکم ومعانی بی بیان و اوصره ده
دیگر حقائق عمیقہ بی سرد و اتیان ایدرلر . « وعد » کله سی ده بو محلدہ کلدیکندن
پیوررلرکہ : وعدلر صاحب کرم دن ایسه حقیق و دلپذیر ؛ نا اهل ویالانجی بر آدم دن
ایسه کدر انکیز و مضر اولور ؛ زیرا اهل کرمک وعدی مسرت بخش اولقله برابر
قوت قابی تریید و کاذبک مواعدی ایسه ابتدا انسانی پر امید، صکره تبرید و نومید
ایدر .

مثنوی

﴿ وعدہ اهل کرم کنج روان ﴾

﴿ وعدہ نا اهل شد رنج روان ﴾

« ترجمہ » صاحب کرم اولانلرک وعدی جاری خزینہ و کچر آلتوندر .

نا اهل اولانک وعدی جانہ درد و اذادر « شرح » سبق ایدن شرح بو بیت
شریفک ده شرحی اولور .

﴿ در یافتن آن ولی رنج را و عرض کردن رنج اورا پیش شاه ﴾

ولی اولان او طیب الہی جاریہ نک خستہ لکنی بولوب شاهه عرض ایتسی

بیانده در :

مثنوی

❧ بعد از آن درخواست و عزم شاه کرد ❧

❧ شاه را زان شمه آگاه کرد ❧

«تَرْجِمَه» طیب الهی خسته جاریه به سؤال ایتد کردن و قیو مجبی به اولان محبتی
اکلا دقدن صکره قاقوب شاهک یانه کیتدی ، جاریه نك اسباب مرضندن بر ازی
بیلدیردی «شَرْح» حکیم الهی جاریه نك عشقنی شاهه کلیاً افشا ایتوب قیو مجینك
جلبی جائز اوله بیله جك قدر بر اسلوب و وسیله حکیمانه ایله بعض شیلر سویلدی .
هرنوع مکالمه مهمه ده یالکز لازم اولان جهتاری آچق لازم کلوب بعده استماع
ایده جك آدمك افکاری معلوم اولنجه و علی الخصوص صره سی کلدیکی عقلاً
اکلا شیلنجه او حالده مقصد حصول پذیر اولق ایچون لازم کن دیگر تبلیغات
بسط و ایراد اولور ؛ اما بعض دفعه اولورکه ، مستمعی اتخاذ ایده جکی یولسز بر
قراردن منع ایچون یکدن و تمامها ایشك تفهیمی مقتضیدر . بودقائق فرق ایتك
فرط ذکایه و تجارب کثیره و وابسته در .

مثنوی

❧ گفت تدبیر آن بودکان مردرا ❧

❧ حاضر آریم از پی این دردرا ❧

«تَرْجِمَه» طیب الهی شاهه دیدی : بودردك دفعی ایچون تدبیر مؤثر
اودرکه : بیان ایلدیکم قیو مجبی حاضر اولق اوزره بورایه جلب ایده لم . «شَرْح»
طیب الهی احتمال شاهه دیدی که : جاریه به ترتیب ایتك ایستدیکم علاجك
حاضر لنوب اعمالیچون مهارت کامله سی حسینله فلان قیو مجینك جلبی مقتضیدر .
توجیه کلنجه : حکیم غیب لساندن نفسك ثروته اولان محبتی جهتله روحه دیمشدرکه :
سعی ایله بر مقدار سیم و زرا حضارایت ؛ بعد الا حضار انسانیتك حقائق عالیه سنه نسبه
مال و منال اعتبارسز و شیء احقر اولدیغنی نفس اکلاسون ، اندن صکره تکثیر نقود
سودای خامندن فراغت و کندینی و سنی نائل استراحت ایتمش اولسون .

مشنوی

﴿ مرد زر کر را بخوان زان شهر دور ﴾

﴿ بازر و خلعت بده اورا غرور ﴾

« ترجمہ » طیب الہی شاہہ دیدی : قیوجی بی بولندی اوزاق قصبہ دن

دعوت ایت ، و آلتون و قفتان ایله اکا غرور ویر ! « شرح » یعنی ای روح !

شمدی سندن بعید اولان ثروتی مساعی ایله جلب و احضار ایت !

ثروتی ایما ایچون (قیوجی) مثال اوله رق بیان اولندیفندن قیوجی نامی یاد

اولندقیجه روح و نفس و ثروته توجیه ایله بورالری هر بیت شریفک شرخنده تکرار

تصریح ایلمک زائد اوله جفی مطالعه ایدن ذواته اخطار ایدیلیر .

مشنوی

﴿ پس فرستاد آن طرف یک دورسول ﴾

﴿ حاذقان و کافیان و بس عدول ﴾

« ترجمہ » ایمدی شاه او طرفه (سمرقندہ) برایکی دعوتجی کوندردی ،

او دعوتجی حاذق و ماهر و کافی و زیاده عادل آدملر ایدی . « شرح »

بر امر مهمی رؤیت و اجرا ایتمک ضمننده مأمور اعزام اولنه جق ذاتک اصحاب-

درایت و کفایتدن اولسی ایچون نه قدر دقت اولنسه اوقدر احرا در . بولزوم

بونندن ده معلوم اولور که : بر ماده قلمه النمش و محتویاتی تعین ایتمش ایکن بردولندن

اعزام اولنه جق سفیر غایت عاقل و مقتدر اولق ایچون دقت اولنور . تاریخ شناس

اولانلره معلوم در که بعض سفیر غیر مقتدر بر جوق نتایج و خیمه بی تولید و طرفینی

تبرید ایدر .

مشنوی

﴿ تا سمرقند آمدند آن دوامیر ﴾

﴿ پیش آن زر کر ز شاهنشہ بشیر ﴾

« تَرْجِمَه » اول ایکی امیر و رسول تا سمرقند شهرینه قدر شاهدن مرده
و بشارت و یریحی اوله رق قیو مجینک اوکنه کلدیله « شَرَح » [وارسته شرحدر] .

مشنوی

❦ کای لطیف استاد کامل معرفت ❦

❦ فاش اندر شهرها از تو صفت ❦

« تَرْجِمَه » شاهدن کوندربان مأمور لر سمرقنده واروب قیو مجیی
کور دکرنده مهارت و درایتلری حسیه دیدیلرکه : ای استاد لطیف ! ای معرفت
وهنری اتمام ایدن زرکر شهر ! قیو مجیلق صنعتی شهر و قصبه لرده سندن معلوم
اولدی « شَرَح » شهر و قصبه لرده قیو مجیلق مهارتنک شهرت بولسی یا ذکر اولنان
قیو مجینک داننده اولان مهارت فوق العاده سی ایشیدلمش و یامصنوعات و آثار-
مهارتکارانه سی کورلمسیله قیو مجیلق صنعتی شهر لرده کسب ترقی ایتمش دیمکدر . بر
سفر ماهر نائل اولدینی تعلیماتک وجود پذیر اولسی ضمننده تدابیر مقتضیه نک اتخاذه
اصلا تقصیر ایتمز . مأمور اولدینی کیفیت بروفق دلخواه فصل و رؤیت اولنور ایشه
مدد و عکس حالدله فعلاً معاتب اولسه ده معناً مسئول و مقدوح اولور .

مشنوی

❦ نك فلان شه از برای زرکری ❦

❦ اختیار کرد زیرا مهتری ❦

« تَرْجِمَه » ایشته فلان شاه قیو مجیلقدن اوتوری سنی اختیار ایلدی : زیرا
سن زیاده بیوک و کاملسک . « شَرَح » وجود پذیر اولسی ارزو اولنان کیفیتک
اهمیت و فوائدینی و مخاطبک مالک اولدینی اوصاف مقبوله یی ماهرانه بیان ایتمکده کی
اصابت وارسته ایضاح و اشارتدر .

مشنوی

❧ اینک این خلعت بکیر و زورسیم ❧

❧ چو بیانی خاص باشی و ندیم ❧

« تَجَمُّد » اشته بوقتانی و آلتون و کموشی آل ! چونکه شاهک نزدینه
کلوب خاص قرنادن و ندیم اولورسک « شَرَح » برایشک تبلیغ و تسویه سی
ضمننده کیدن مأمورلرک اوج بیوک اساسه حصر دقت ایلملری مقتضای حکمتدر:
بری، غایت کوزل و معقول بر مقدمه نك ترتیب و ایرادی؛ دیگری، طور و کلاملرنده
خلوص نیتک اثباتی؛ دیگری، تکلیف و تبلیغ ایلدکاری ایشک وجودپذیر اولسندن
حاصل اوله جق کافه نتایج مفیده نك تعدادیدر .

مشنوی

❧ مرد و مال و خلعت بسیار دید ❧

❧ غره شد از شهر فرزندان برید ❧

« تَجَمُّد » قیوجی چوق مال و قفتان کوردی، الدانوب مغرور اولدی ،
کندی شهر و اولادندن کسلوب ایرلدی « شَرَح » مواد مهمه ضمننده کان
مأمورلره مخاطب اوله جق اولانلر کتیریلن هدیه و ایراد اولنان مؤثر و کوزل
عباره لره وقوه ناطقه واسطه سیله ترین اولنان مواعیدک بارلاق اولان جهتلرینه
الدانیموب اصل روح ماده یه حصر فکر ایتسونلر . یعنی تبلیغ اولنان امور ظلم
و خدعه دن خالی و فکر مشروعه مبتنی میدر؟ یوقسه تکلیف ایدن طرفک نفع و بولتیقه سی،
افاده سنی لسان حال ایله رد و بیاندن غیری بر نتیجه مستوره نك استحصالی اینچون
بر مقصد خفیسیمی واردر؟ تکلیفده و لوحیله و خدعه اولسه ده تکلیف اولنان
کیفیت حد ذاتنده باعث منفعت و قابل اجرا میدر؟ بوکی مقتضائی ملاحظه و عاقل
اولان خیرخواهان ایله مشاوره دن صکره اعطای جواب و اتخاذ قرار ایدلسون؛ یوقسه
هر تکلیفک عاجلاً و بردن قبول، یا خودردی باعث ندامت و موجب ذلت و مضرت اولور.

مشنوی

❧ اندر آمد شادمان در راه مرد ❧

❧ بیخبر کان شاه قصد جاننش کرد ❧

« تَرْجِمَه » قیوجی مسرور اوله رق یوله کلدی؛ بیلمز ایدی، که اوشاه
جاننه قصد ایتدی. « شَرْح » بلا تأمل نقطله و الفاظ مداهنه کارانه به اعتماد ایدن
آدملر هدف بلا ومصیبت واولی النهایه مابه العبرت اولور لر.

مشنوی

❧ اسب تازی برنشست وشاد و تاخت ❧

❧ خون بهای خویش را خلعت شناخت ❧

« تَرْجِمَه » قیوجی عرب آتیه بینوب اوتوردی، و مسروراً آتی سوردی،
کندی؛ قانی بهاسنی قفتان ظن ایلدی. « شَرْح » چوق شیلر بولسور که ابتدا
لطیف کورینور، اما حقیقتده او لطافت صوریه ایچنده سم قاتل صاقلانیر. خارجی
آلتون ایله تزین اولنمش جیلردن و طاتلی والذ یابلمش شربتلدن مسموم اولانلرک
عددی بی حسابدر. مرد عاقل صورتلره دکل، حقائقه ناظر و برانسان کاملی مشاور
اتخاذایله باذن خدا خطالردن امین و هر حالده مطمئن اولور.

مشنوی

❧ ای شده اندر سفر باصد رضا ❧

❧ خود بپای خویش تاسوء القضا ❧

« تَرْجِمَه » سفر و یوله یوز رضا و ممنونیتله کیدن ای احق! کندی ایاغکله

تا قضا وبلا جاننه کیتمش اولورسک. «**شترج**» برچوق کیمسه لر عاقبتی تأمل وتفکر ایتمه رک بلاتدقیق یالکز ایشندکلی بعضی اساس سوزلر ویا ذهنلرنده قوردقلری خیالات ایله حال حاضر دن آیریلوب دیگر برحاله و بیلمدکلی برکاره کیریشیرلر ؛ حالبوکه بلا تأمل خیالخانه لرند محل سرور عد ایتمش اولدقلری موقع حقلرنده کریوه بلا وزندان واذا اولور .

مشنوی

﴿ در خیالش مال وعز ومهتری ﴾

﴿ گفت عزرائیل رو آری بری ﴾

«**تَنْجِيْهُ**» قیوجینک عزیمتی حسیله خیالنده عزت واعتبار ومال و بیوکلک وار ایدی؛ عزرائیل ایسه استحقاق صورتیله: «اوت، کیت ! مقصدکی استحصال ایدرسک.» دیدی «**شترج**» عزرائیل حضرتلرینه امر اولندی، که قیوجینک جانی عن قریب قبض ایتسون؛ حال بویه ایکن قیوجینک عزت و بیوکلک خیالاتی کورنجه حضرت عزرائیل تعجب ایدوب استحقاق ولسان حال ایله کیت، اوت، عزته نائل اولورسک دیدی . انسانک عمرینی عزرائیل حضرتلری قطع ایلدیکی کبی هرکار نامعقولک ده رشته هستیسنی قطع ایده جک اسباب متنوعه همیشه ظاهر و سر نما اولور .

مشنوی

﴿ چون رسید از راه آن مرد غریب ﴾

﴿ اندر آوردش بدیش شه طیب ﴾

«**تَنْجِيْهُ**» چونکه او غریب قیوجی یولدن کلدی : طیب الهی انی شاهک حضورینه کوتوردی . «**شترج**» ینه حکایه نک حقیقته عطف کلام ایدیلنجه اجرا اولنان تدابیر و مساعی حسیله ثروت حاصل اولدقده ثروت حصر- محبه شایان بر کیفیت اولدیغی و فناپذیر اولدیغی اول ذات عارف ابتدا روحه تفهیم و تعریف ایلدی .

مثنوی

❦ سوی شاهنشاه بردندش بناز ❦

❦ تابسوزد بر سر شمع طراز ❦

« تَرْجِمَه » شاهك يانه قيوچي يي ناز ايله کوتوردیلر؛ تا که زینتلی شمع و چراغك يانی باشند یانسون . « شَرْح » طیب الہینک امریله قیوچي يي شاهك نزدینہ کمال عزت و ناز ايله کوتوردیلر؛ تا که ہوا کرام صوری يي بر عزت و انفتات- حقیقی ظن ایتسون و شمع زیبا اولان جاریہ نك محبتدن پروانہ کی یانوب افشای- وجود ایتسون و بوسیله بویله فانی بر محبتدن جاریہ خلاص بولسون .

مثنوی

❦ شاه دید اورا بسی تعظیم کرد ❦

❦ مخزن زر را بدو تسلیم کرد ❦

« تَرْجِمَه » شاه قیوچي يي کوردی ، چوق اکرام ایتدی ، التون مخزنخی اکا تسلیم ایتدی . « شَرْح » طیب الہی نفسک سبب اضطرابی روحہ بیلدیر مامش ایدی ؛ بعدہ تدریجی آچدی و باعث اضطراب اولیہ جق صورتدہ حقیقی تفہیم ایلدی . یعنی نفسک اضطرابی تزیید مال و منال ایچون اولسنہ نظراً ای روح ، سن مخزون اولہ ! نفس بر مدت ارزو کردہ سیلہ محبت و الفت ایتسون ؛ صکرہ حرص و طمع حصر محبتہ شایان اولمدینی حاکنانہ ارانہ ایدلسون ؛ تا کہ نفس ، نفس امارہ ایکن مطمئنہ اولسون . بوسلسلہ تفہیمات و تشبہات اوزرینہ شاه افقاع ، جاریہ اشفا ، قیوچي افنا اولنور .

مثنوی

❦ پس حکیمش گفت ای سلطان مہ ❦

❦ آن کنیزك را بدین خواجہ بدہ ❦

« تَرْجِمَه » اندن صکره حکیم الهی شاهه دیدی: ای بیوک و عظیم سلطان!
 اول جاریه بی بوافندی یه ویر! « شَرْح » طیب الهمینک بو تکلیفی ایشی نتیجه-
 مطلوبه یه ایصال ایچون تداییر متخذه دن بری اولدینی کبی قیو مجینک جاریه یه ، یعنی
 آلتونک ده حریص اولان نفسه میل مغویسنی ایما ایدر . خسیس اولان نفس ،
 ثروت و آلتونی چوق سودیکندن آنی صاقلار ، آلتون ده سولدیکی طرفی ، یعنی
 خسیس و حریصی معنأ سور و محبتله معذب ایلر . (نه قونومی بولتیق) علمنجه
 آلتون و کموش کبی مبادله یه صالح معدنلر انسانک سعادت و راحت ایچون محتاج
 اولدینی حوائج ولذا نذی لزوم اولدقجه سهولتله استحصال ایدیجی برآلت مبادله
 و قولای حفظ اولنور اشیادر ؛ دیگر تعیر ایله مال و نقود استقبالده انسانه
 لازم اوله جق اشیانک عینیدر . بونلرک سبب وجود و ندارکی بوایکن وضع و اختراع
 اولندقلری مقصده توفیقاً استعمال اولمینجه نقود و اموال عادی طو پراق و خسیسک
 وارننه آلت سفاقت و جمعیت بشریه دن سرقت اولمش اولور .

مشنوی

﴿ تاکنیزک در وصالش خوش شود ﴾

﴿ آب و صلش دفع آن آتش شود ﴾

« تَرْجِمَه » تا که جاریه قیو مجینک وصالده خوش و قیو مجینک آب و صالی
 اوآتشی دفع ایدیجی اولسون! « شَرْح » محبت آتش ، وصال ایسه صوکیدر .
 انسان عطشان ، شدت حرارتدن دیگر کون و پریشان ایکن چاره سنی منحصرأ
 صوده بوله جفی کبی هجران زده اولان عاشقک ده آتش قلبه آب زلال دیدار جاناندن
 بشقه هیچ برکیفیت چاره بنحشا اوله میه جفی و ارسته انبادر . شعرای یونانیه دن
 بری محبتی آتسه ، و فراقی روزکاره تشبیه ایله دیرکه : اگر آتش (یعنی محبت) آز
 ایسه فراق روزکاری اطفا ، چوق ایسه ازید و اوفی ایدر ، روزکار آتشک آزینی
 سوندیرر ، و چوغنی سوندردمکدن بشقه دها زیاده آلولندیرر .

مثنوی

❧ شه بدو بخشید آن مهر وی را ❧

❧ جفت کرد آن هر دو صحبت جوی را ❧

« تَرْجَمَه » ، حکیم الہینک نصیحتی اوزرینہ شاہ آی یوزلو اولان اول جاریہ بی
قیوجی بہ باغسلادی ، بو ایکی صحبت طلب ایدیجیلری جفت ایلدی . « شَرْح » ،
مرشد کاملک امری اوزرینہ روح ثروتی نفسہ کوستردی ، تا کہ اضطرابی براز
زائل بعدہ اندن تنفر ایله حقائق مغنویہ بہ نائل اولسون .

مثنوی

❧ مدت شش ماه می راندند کام ❧

❧ تا بصحت آمد آن دختر تمام ❧

« تَرْجَمَه » ، قیوجی ایله جاریہ بہ آلتی آی مدت مرام و کام سوردیلر ، تا کہ
اوقز تمام صحتہ کلدی . « شَرْح » ، آلتی ماه مدت تعین بیور مقہر برایشده و خصوصیلہ
امور مهمہ تجربہ ایچون برایکی ساعت کافی اولیوب مدت مدیدہ لازم اولدیغنی
ایما ایتک ایچوندر . برده کرہ ارضدہ آلتی جہت ، یعنی شرق ، غرب ، شمال ،
جنوب ، فوق ، تحت اولدیغندن نفس ثروتک ہر حال وجہتی تجربہ وطیب الہینک
ہمتیلہ حقیقتہ یقیناً کسب اطلاع دن صکرہ نفس کندینی ثروت محبتدن آزاد ایلدی .

مثنوی

❧ بعد از آن از بہر او شربت بساخت ❧

❧ تا بخورد و پیش دختر می گذاشت ❧

« تَرْجِمَه » آندن صكره قيوچى ايچون طيب الهى بر شربت يابدى ؛
 تا كه قيوچى شربتى ايچوب قزك حضورنده اريدى . « شَرْح » ابتدا نفس ثرونده
 وياساثر كيفيائده عظيم برحس لذت وار اميدينه دوشوبده اولذته مالك اوله مدبغندن
 خسته ومضطرب ايدى . طيب الهى ايسه اول امرده نقود كې مباح اولان بر
 آرزوى خامى كورمك ايچون نفسه مساعده ايتدى . بوده برنجى درجهده بر
 تدبير وعلاج اولوب صكره نفس بواضطر ابدن خلاص بولنجه طيب الهى بر صاحب
 صحتك تحمل ايده بيله چكى ديكر دهها مهم بر تدبير وعلاجى يابدى ، اوده قيوچى يه
 تشبيه اولنان هواى ثروتك ازاله سيدر . ايشته نفس بوچركاب خيالاتدن چيقوب
 دريائى حقيقته كير مسيله مطهر واندن صكره مطمئن اوله رق مقبول جناب كردكار
 اولدى .

مشنوى

﴿ چون زرنجورى جمال اونماند ﴾

﴿ جان دختر در وبال اونماند ﴾

« تَرْجِمَه » چونكه خسته لكدن طولاي قيوچينك حسن وجمالى قالمدى ، قزكه
 جانى قيوچينك نفلت وغم محبتدن قورتولدى . « شَرْح » ديمك كه طيب الهى بيان
 اولنان شربتى ترتيب وبرحسن صورتله ايچيرد كدن صكره قيوچينك حسنى زائل
 وجاريه نك محبتى نفرته تبدل ايدرك غم عشقندن آزاده دل اولدى . مولانائى رومى قدس
 سره السامى حضرتلى حسب البلاغه اشبو بيت شريفده كى تعبيرات مختصره ايله
 عبارات كثيره دن مطلوب اولان معانى بي تمامها بيان و اتيان بيور مشلردر . بوقاعده
 بلاغت قرآن عظيم الشاندين اخذ اولدى ، فقط قرآن عظيم الشانك بلاغتى كې عالى
 برشى آلآن چشمان جهان كورمديكى جمله جه مسلم وبديهيدير .

مثلا سورة يوسفده بر كلام ايله برچوق كيفياتك ، برچوق ماجرانك بتمامها
 تفهيمنده كى بلاغت غير متناهيه ، ارباب عقول واهل ايمانى مستغرق فيوض واشواق
 ايدر .

مثنوی

❦ چونکه زشت و ناخوش ورخ زرد شد ❦

❦ اندك اندك درد دل اوسرد شد ❦

« تَرْجَمَه » چونکه قیو بجی چیرکین، سویمسز ویوزی صاری اولدی ؛ یاواش ، یاواش جاریه نك قلبی ده صفودی. « شَرْح » ذاتاً بقاسی اولیان شیرلده نصل ممکن اولورکه، محبت و سعادت باقی و دائمی اولسون ؛ فانی اولان خصوصاته برسبب مخالف ، برمانع ظهور ایدنبجه انسانلرک اذهاننده قوریلان ابنیه خیالات آن واحده منهدم و برباد اولور ؛ مادی اولوب بیقیلان ابنیهده کوریلن انقاض قدر اولسون ایشه یارایه جق ، فائده بخش اوله جق برشی قالماز. بوهدمدن صکره برشی قالیرایسه اوده بقاسز شیرله حصر محبتدن حاصل اولان ندامت و کدورتدر. اما انسانک مرشدی بر مرد کامل ، بر طیب عاقل ایسه — ولو بنای امیدی بیقلسه — یکیدن وبتون بتون طرز جدیدده واولکی کبی خیالات انقاضی صورتنده چوروک دکل، متین و امنیت بخش بر بنای بقا نمایی هندسه معنویه ایله عرصه وسعت فزای قلب و عقل انسانیده انشا و حب الله و اخلاق حمیده و کمالات عظیمه ایله صاحبی احیا ایدر.

مثنوی

❦ عشقه‌های کزپی رنکی بود ❦

❦ عشق نبود عاقبت رنکی بود ❦

« تَرْجَمَه » مجازی عشق لره که کوزل یوزورنک ایچون اولور. او حقیقه عشق دکل، نهایت عیب اولور. « شَرْح » رنکدن مقصد ، بی اساس و بی بقا و فنا پذیر اولان شیردرکه ، بالضروره آنلرده محبتک ده انجیامی فنا یاب و محب نادم و دلخراب اولور. فانی شیرله ابتدا کوستریلان محبتک ، ایدیلن عهدلرک ، چکیلن

زحمتك، تخيل اولنان صفالك محوى ايله يرلرينه ديونداست عرض ديدار وياس
وكدورت ايتار ايدر . عاقل اولان انسان محبتنى جناب يزدانه ربط ايله حضرت
ابراهيم كې (ايفلردن) روگردان اولور .

مشنوی

❦ کاش کان هم ننگ بودی یکسری ❦

❦ تازفتی بروی این بد داوری ❦

« تَرْجِمَه » کاشکی اوقیوچیی باشند باشه عیب اولیدی [یعنی کوزللیکی اولیه
ایدی .] ، تا بوفا وشدید حکم اوزرینه یوریماش اولیدی ! « شَرَح » قیوچیی
کاشکی صوری اولان کوزللیکدن بتون بتون محروم وعاری اولیدی ، زیرا اواحق
چیرکین اولسه ایدی مملکت واولادندن آیرلماز و ذکر اولنان شربتیی ایچمز وکندینی
هلاک ایتمز ایدی . بوبیت شریفده کی مقصد عالی ، عادی اولان انسانلر ایچون حسن
وشهرت باعث اضمحلال ونکبت اولدیفنی بیلدیرمکدر .

مشنوی

❦ خون دويد از چشم همچون جوی او ❦

❦ دشمن جان وی آمد روی او ❦

قوله
خون دويد از چشم
همچون جوی او
دشمن جان وی آمد
روی او

« تَرْجِمَه » قیوچینک کوزندن ایرماق کې قان آقادی ؛ جانک دشمنی
کندی یوزی کلدی « شَرَح » قیوچیی انجام کار شربتیی ایچوب حالی فنا لشدقن
سکره اغلامغه باشلادی ؛ کوزللیکی ایسه بو حال پرملانه بادی و دشمنی اولدیفنی
بیلدی . صوری کوزللیکلره اعتماد ایدن کیمسه بر چسوق دفعه لر یاش دوکمه
ومضطر و بی قرار اولغه حاضر و آماده اولسون . ❦

مثنوی

﴿ گفت من آن آهویم کز ناف من ﴾

﴿ ریخت این صیاد خون صاف من ﴾

« تَبَجَّهْتُ » قیو بجی دیدی : بن اول جیلانم که نافم ایچون آوجی صاف اولان قانمی دوکدی ! « شَرَحْ » قیو بجی کندنی بر حیوانه تشبیه ایدیورکه ، یالکز وفاتندن استفاده حاصل اولور ؛ درسی المق ایچون آنی آوجی اولدیرر ، و دیرکه عادی بردردن عبارت اولان بوجلد زیبانی هلاک و افنا ایلدی . انسالرده چوق شهرتلیر ، چوق صوری افتخارلر وارددرکه جیلان نافه سی کبی صاحب لرینک علیهلرنده تعقیبی باعث وباشلرینه درد ومضرت عظیمی مورث اولور .

مثنوی

﴿ ای من آن روباه صحرا کز کمین ﴾

﴿ سر بریدنش برای پوستین ﴾

« تَبَجَّهْتُ » ای بن اول اووه تلکیسیم ، که درسیچون پوصودن باشنی کسدیلر ! « شَرَحْ » سبق ایدن بیت شریفده کی مقصد ، بومثال ایله ده قیو بجینک اغزندن ناکیدا ایراد ایدلمشدر .

مثنوی

﴿ ای من آن پیلی که زخم پیلان ﴾

﴿ ریخت خونم از برای استخوان ﴾

« تَبَجَّهْتُ » ای بن اول فیلم ، که فیلجی کیکی المق ایچون قانمی دوکدی ! « شَرَحْ » بوبیت شریفده ده بالاده ذکر اولنان مقصد ، دیگر بر مثال ایله کوسترلمشدر .

مثنوی

❧ آن که کشتستم پی مادون من ❧

❧ می نداند که نخسبد خوف من ❧

❧ ترجمه ❧ او کیسه بندن ادنی اولان شی ایچون بی اولدرمشدر .

بیلزمی؟ که بنم قائم او یوماز . « شرح » بو حکایه ده قیو بجی فرض اولنان مال و ثروت بر شخص عد اولندی . نسکیم حقوق بین الملله و سائر آثار حکیمانه ده بردولت و بعضاً بر کیفیت غیر مشخصه بر شخص معنوی عد اولنه رق آنک اغزنن مؤلفین بر چوق کلمات بحث و ایراد ایدر لر . مولانا جلال الدین رومی قدس سره السامی حضرت لرینک نهایتسز اولان قوه روحانیه و عقلیه و نطقیه سی حسینیه حکایات حکمت آتای اره سنده هر هانکی بر شخص اغزنن بر نطق ایراد بیورسه لر غایت بلیغ و مؤثر بیان و تصویر بیورر لر . طرفینک افاداتی ذکر ایتک قرآن عظیم الشانک اسلوب جلیلندن و مقتضای بلاغت مالانهایه سندندر . اوروپانک ناطقاری ده بو قاعده یه آلآن رعایت ایدر لر . بورالرینی بیساندن صکره ، قیو بجینک « بی اولدیرن بیلزمی؟ که بنم قائم او یوماز! » دیمسنگ شرحه کلم : قائم او یوماز تعبیری قاتلک اوزرینه دعوت ایده جکی نتایج و خیمه عظیمه یی ایمادر . ابتدا قاتل ایچون عذاب مؤبد و خسران و ذلت واردر . ثانیاً ، قاتلر حقنده سیاسی اک اغراک مدهش جزالر ترتیب اولندی . ثالثاً ، مقتول صورتا یالکیز بر شخص ایسه ده حقیقنده نسل و ذریعتدن قیامته قدر حاصل اولسی محتمل اولان بر چوق اشخاصدر ، قاتل جمله سنی قتل ایتمش و وباللرینه کیرمش اولور . رابعاً ، قاتل جمعیت بشریه یی سوء مثالیه تهلکه یه القا و بر اعضاسنی اعدام و افنا ایلدی ، و سائر فناقلره و ماجرالره سببیت و یردی ، خامساً ، مقتولک پدر و مادرینی ، و اولاد و اقر باسنی و قاتل کندیسیمه متعلقاتی حزن و عذاب ایریچنده براغوب عمومک نفرتی جلب ایتدی . سادساً ، قاتل — ولو بر چوق مشقتله حکومتک بخیه عدالتندن قور تولسه بیله — وجدانی عذاب و دهشت دائم ایه کندینی مضطر و بی قرار ایدر .

مثنوی

❧ برمنست امروز و فردا برویست ❧

❧ خون چون من کس چنین ضایع کیدست ❧

« تَبَجَّيْزْ » بوکون بنم اوزریمه در ؛ یارین آنک اوزریمه در . بنم کی بر
 کیمسه نك قانی نصل ضایع ونصل غائب اولمش اولور ؟ « شَرْحْ » بوده قیوجینک
 فریادیدر . دیرکه : بوکون بوشربته بی اولدیردیلم ؛ لیکن یارین یعنی استقباله
 وخصوصیه فردای قیامتده بی اولدیرن کیمسه ظن ایدرمی ؟ که قائم دوکلدی
 واونودلدی ویشقه نتایجی قالمدی ! خیر ! بی بوخاله کتیرن بویه فرض ایتسون ،
 قائم ضایع اولماز ؛ استقباله قاتلک شدت عذابنی ارار وقانمی دوکن خاطرینه
 کتیرمدیکی مصائبه اوغرار .

مثنوی

❧ کرچه دیوار افکند سایه دراز ❧

❧ باز گردد سـوی او آن سـایه باز ❧

« تَبَجَّيْزْ » کرچه دیوار اوزون کولکه براقیر ایسه ده اوکولکه تکرار
 دیوار طرفنه دوزر . « شَرْحْ » هر جزء هانکی یردن ، هانکی نقطه دن آیرلش ایسه
 انجامی اصلنه رجعت وعودت ایلم . تنکیم کونلرک معلوم اولان اوقاتنده بر دیوار
 کولکه سی اوزون اولدقدنصرکه ینه ظهور ایتدیکی دیواره طوغری دوزر . عاقل
 اولان انسان بوجهان امتحانده خیر فراوان ایتمهک چالیشمیلیدرکه ایکی جهانده
 مسعود وشادان اولسون !

مثنوی

❧ این جهان کوهست وفعل ماندا ❧

❧ سـوی ما آید نداها را صدا ❧

« تَبَجَّهْ » بوجهان طاغدر و بزم ایشمز سسدر. سسلرک ، صدارک
انعکاسی ینه طرفره کلیر، دوزر. « شَرَحْ » بو بیت شریف ده بالاده ذکر
اولان معنایی تأکید ایدر. بیوریلورکه : میانه جبالده بولنه جق انسانک صداسی
بلا نقصان کندینه رجعت ایلر. وادی دنیا ده خیر و شر انسان هر نه ایشلر
وهرنه سویلر ایسه جمله سی کندینه راجع و افعال و مقالنه کوره مذلول و معذب
ویا مسعود و ناجی اولور .

مشنوی

❦ این بکفت و رفت دردم زیر خاک ❦

❦ آن کنیزک شد زعشق ورنج پاک ❦

« تَبَجَّهْ » قیومچی بونی سویلدی، و در حال طوبراق آلتنه کتدی . او
جاریه ده عشقدن، مرضدن قورتولوب پاک اولدی. « شَرَحْ » جاریه درددن قورتولوب
پاک اولمش بیورلمقدن مقصد، طیب الہینک ترتیب و تدبیری اوزرینه ثروتک و بی وفا
اولان هر نوع هوا و هوسک محبتی المناک و نتایجی مضر و ناپاک اولدینی نفسه معلوم
اولنجه نفس، فانی اولان عشق مضری معنأ امانه و کندیخی اطمئنان ایله احیا ایلدی،
دیمکدر .

مشنوی

❦ ز آنکه عشق مردکان پاینده نیست ❦

❦ زانکه مرده سوی ما آینده نیست ❦

« تَبَجَّهْ » زیرا مردکانک عشقی باقی دکدر ، وفات ایدنلر طرفره کلیجی
و عودت ایدیجی دکدر. « شَرَحْ » وفات ایدن بر بندنه عشق و محبت اولماسی
مابه الحب اولان حیات و لطافتک محو اولمسندن و دنیا به بردها رجوع ایدمه مامسندندر.
ابدان ایسه بهمه حال کرفتار زوال اوله جقلرندن عارف اولان انسان ابتدادن اوله
فانیلره ربط حب و جان ایتمز و محبتی حی و باقی اولان دوست حقیقی به حصر ایدر.

مثنوی

❦ عشق زنده در روان و در بصر ❦

❦ هر دمی پاشد ز غنجه تازه تر ❦

❦ ترجمه ❦ زنده نك عشق روح و بصره در . هر دقیقه غنجه دن تازه

ودها لطیف اولور . « شرح » حی وزنده اولان الله تعالی حضرت تلرینك عشق دائما موجود اولوب کمال لطافته همیشه تازه لیر ؛ زیرا قدرت و مرحمت الهیه کبی اسمای جلیله سبحانیه تخطر اولنوبده انسان کوزلریله بونجه مخلوقات ، بونجه اجرام و آثار ربانیه کورنجه عشق الهی همیشه لطافت افزای عقول و حیات بخشای قلوب اولور .

مثنوی

❦ عشق آن زنده کزین کو باقیست ❦

❦ کز شراب جان فزایت ساقیست ❦

❦ ترجمه ❦ حی و باقی اولان الله تعالی حضرت تلرینك عشق انتخاب و قبول

ایله که ، او خدای متعال جان فزا شرابدن سکا ایجیریمیدر . « شرح » فناپذیر اولان شیرله قلبکی ربط ایدوب آنلره عاشق اوله ! حی و باقی اولان الله تعالی حضرت تلرینك سکا ویره چکی شراب محبت دریای لذتدر ؛ زیرا او ذات پاک ، محبتلرک خالق و لذائذک منبعیدر .

مثنوی

❦ عشق آن بکزین که جمله انبیا ❦

❦ یافتند از عشق او کار و کیا ❦

❦ ترجمه ❦ او عشق انتخاب ایت ، که جمله انبیا اندن تأثیر و قدرت و کار

وسعدت بولدیله. « شَرَحْ » انبیا علیهم الصلوٰۃ والسلام حضراتی عشق پاک خدا
ایله قلب عالیترینی احیا ونور حکمتله بصر بصیرتترینی بینا ایتدیله؛ وشرف دنیا وعقبانی
بولدیله. سن ده عارف ایسه که بوزمره محترمک طریقته اقتدا وکندینی احیا ایت.

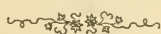
مشنوی

﴿ تومکو مارا بدان شه بار نیست ﴾

﴿ با کریم کارها دشوار نیست ﴾

« تَرْجِمَهْ » بزه سن دیمه که اوشاهه اجازت ویول یوقدر؛ کریم اولانلر

ایله ایشلر کوچ دکلدر. « شَرَحْ » ای انسان! یأس کتیرمه، قورقه! بن نصل
آدم، که عشق الهی به نائل و سرمزل سعادت واصل اولهیم. دیمه! چالیش!
انسانلرک ایچنده بیله کریم اولانلرک لطفی واسع اولدینی حالده، یا کرملری خلق
ایدن جناب خدا نه مرتبهده کریم ورحیم اولدینی وارسته تفصیل وانبادر.

﴿ بیان آنکه کشتن وزهر دادن مرد زرک بشارت الهی بود ﴾

﴿ نه بهوای نفس وتأمل فاسد ﴾

بوقصه بونی بیان ایدرکه: قیوجی به زهر ویرمک امر الهی ایله اولدی؛
هواى نفس وتأمل فاسد ایله اولدی.

مشنوی

﴿ کشتن آن مرد بردست حکیم ﴾

﴿ نی پی امید بود ونی زیم ﴾

« تَرْجِمَهْ » حکیم الهینک النده قیوجینک قتلی نه شاهدن بر امید ونه

قورقو ایچون ایدی « شترج » حکیم غیب کی عارف مرشدک ایشلری یالکز
رضای حق مبتیدر ؛ او زمره عالینک افعالی یم و امیددن عاریدر .

مثنوی
او گشته از برای طبع ما
تا نیاید امر و الهام

مثنوی

﴿ آن پسر را کس خضر بیرید خلق ﴾

﴿ سر آن را در نیابد عام خلق ﴾

« ترجمه » ، اول چو جفک که حضرت خضر علیه السلام بوغازنی کسدی ،

آنک سرنی عوام فهم و ادراک ایده من « شترج » قرآن عظیم الشانده فرمان و حکایه
بیوردینی اوزره حضرت موسی علیه السلام جناب خضره ملاقی اولدقده حضرت-
خضر ظاهرده هیچ بر سبب اولدینی حالدّه تصادف ایلدکری برچو جنی قتل ایتدی ،
و حضرت موسایی حیرتده براقدی ؛ حالبوکه علم لدنده اوچو جق شقی و پدر
و مادرینه عاصی ایدی . اعدامیله کرم خدا ابوینته دیگر خیرلی برولد احسان و اعطا
ایلدی . بوماجرا ، سوره کهفک یتیم اوچنجی آیت کریمه سنده فرمان و انبیا بیوریلور .
شویله که : (فانطلقا حتی اذا لقیا غلاماً فقتله قال اقتلت نفساً زکیهً بغیر نفسٍ لقد
جئت شیئاً نکراً) معنای شریفی : « حضرت موسی ایله حضرت خضر یوله کیتدیله ،
تا که بلوغه ایرماش برچو جغه ملاقی اولدقده حضرت خضر اوچو جنی اولدیردی ،
حضرت موسی دیدی : پاک اولان نفسی بی قصاص و بغیر حق اولدردکی ، نامقبول
برشی کتیردک » (قال الم اقل لك انک لن تستطیع معی صبراً) حضرت خضر
دیدی : « یاموسی ! سکا دیمدمی البته بمله صبره قادر اوله مازسک ؟ » بوبیت شریفک
خلاصه مالی ، عوام خلق یالکز ظاهرده کی وقوعاتی کوروب کیفیاتک لدنیاتی فهم
و ادراکدن عاجز و آنک ایچون شکایات و صبر سزلقله کندینی و سائر لرنی معذب
و تعجیز ایلر .

مثنوی

﴿ آن که از حق یابد او وحی و جواب ﴾

﴿ هر چه فرماید بود عین صواب ﴾

« تَنْجِيْهٌ » او کیمسه که حق تعالی حضرت نرندن وحی و جواب بولور، هر نه بیورسه عین صواب اولور. « تَنْجِيْهٌ » انبیای ذیشان و اولیای کرامک اوامر و ابراداتی محض اصابت و باعث سعادتدر؛ زیرا قال و حالاری عندی وهوا وهوسک آثاری دکلدرد. بالعکس وحی والهامه مستند و سلامت دارین ایچون حجت و سنددر.

مشنوی

﴿ آن که جان بخشدا کر بکشد رو است ﴾

﴿ نائبت و دست او دست خداست ﴾

« تَنْجِيْهٌ » او کیمسه که جان باغشلار، اگر اولدیر رایسه روا و مناسبدر؛ زیرا حق تعالی نك نائب و وکیلدر؛ آنک الی جناب حقک الیدر. « تَنْجِيْهٌ » اهل عرفان عند ربانیده نه درجه ده مکرم اولدینی قرآن عظیم الشانک آیات باهراتنده مسطور و عیاندر. ظاهرده ده کوریرزکه، دنیاده نه جمادات، نه ده حیوانات ایچنده انسان کبی عاقل و عادل و بوکبی خصائل عالیه و صفات متمایزه ایله متصف بر مخلوق بولنه ماز. بر مرد کامل مثلاً محاربه ده بر آدمی اولدیرر و باحالات مغویه ده اخلاق. ذمیمه سنی اماته ایدر ایسه بو افعالی اغراض نفسانیه یه منی اولمدیفندن روادرد. او یله بر ذات کمالات صفات جان باغشلار بیورملری دیگر بر انسانی طریق سلامتده دعوتله تهذیب اخلاقه و سعادت حاله باعث اولمسیدر. اصل حیات و سعادت اخلاق حمیده و عشق ربانینک وجود پذیر اولسنه صرف ایدیلن همتدر؛ یوقسه حیات جسمانی بر زانی ایله بر زانیه نك اجتماعندن ده حاصل اوله جفی بدیه در. اما او نوع حیات عین عذاب و ماتدر.

مشنوی

﴿ همچو اسماعیل پیشش سر بنه ﴾

﴿ شاد و خندان پیش تیغش جان بده ﴾

« تَنْجِيْهٌ » بر عارفک او کنه اسماعیل کبی باش قوی! شاد و مسرور و خندان

اوله رق آنک قلیجی اوکنده جان ویر! «شرح» حضرت ابراهیم علیه السلام اوغلی حضرت اسماعیلی قربان ایتک ایستدکده حضرت اسماعیل پدر عالیلری اوکنده کردن داده اطاعت و تسلیمیت اولسی اوزرینه حق تعالی حضرت تلرینک امریله قربان اولدی، بی اولدی [بووقه، قرآن عظیم الشانده فرمان و انبا بیورلدی] ایشته سن ده عاقل ایسه ک جناب حق و بر صاحب معرفتک سیف حیاتخشاکی اولان امرینه باشکی تسلیم وفدا و جانکی تخلص و احیایت!

مثنوی

﴿ تا بماند جانت خندان تا ابد ﴾

﴿ همچو جان پاک احمد با احد ﴾

«تَرْجِمَه» تاسنک جانک ابدی و دائمی خندان و مسرور قالسون؛ فخر عالم محمد مصطفی علیه الصلوٰه والسلام افندمزک پاک اولان جانی حضرت احدله مسرور و خندان قالدینی کی. «شرح» بر انسان اگر فرائض و اوامر الهیه بی اجرایه دوام ایدر و بر عارف و عاقل مرشدک تنبیهاته تابع اولورسه اول قدر سعادت ابدیه قازانه بیلیر که عقل ظاهر او حالی اصلا تصور و تصویر ایده مز. او انسانک جانی فخر عالم افندمز حضرت تلرینک جان مبارکی کی الی الابد خندان اولور بیورملری بر انسان کامل و عادل بیوک مراتب روحانیه قطعنه مستعد و دارالنعیمه واصل اوله بیلر جکنی ایما ایتک ایچوند؛ یوقه روح پرفتوح احمدی قدر مسعود و مسرور اولور، دیمک دکلدز. او قدر روحانیت هانکی انسانک حد و حصه سنه اصابت ایده بیلیر؟ علی الخصوص بیت شریفده استعمال بیوریلان «همچو» لفظی نوع و ابدیت دلالت ایدوب شرفک علو مقدارینه دلالت ایتز.

مثنوی

﴿ عاشقان جام فرح آنکه کشند ﴾

﴿ که بدست خویش خوبانشان کشند ﴾

«تَرْجِمَه» عاشقز مسروریت جامنی اووقت چکوب ایچرلر که محبوبلری

کندی اللریله اولدیرر لر . « شَرَحْ » عاشق روحانی اووقت مسرور و غریق شادی اولورکه ، دوست حقیقی انی جفالرله ابتلا و صبر و قدرینی اعلا ایدر ؛ طالب عرفان او حالده خندان و شادان اولورکه مرشدی ، اخلاق ذمیمه سنی امانه و شخص - معنوی سنی احیا ایلر .

مثنوی

❖ شاه آن خون از پی شهوت نکرد ❖

❖ تو رها کن بد کمائی و نبرد ❖

« تَرْجِمَه » شاه اول قانی شهوتدن اوتوری ایلمدی ، سن سوء ظن و غوغا

و مجادله یی ترک ایت ! « شَرَحْ » شاه طیب الہی ایله برلشدکده دریای واحد کی اولدقلرینک بحئی سبق ایتدیدی . شمدی قیوجی یی شاه اولدیرمدی ، دیه طیب یرینه شاهی ذکر و بیان بیورملری آرتق شاه و طیب الہینک یک وجود عد اولندی بی اجلدندر . قیوجی یی شاه بلکه شهوتدن طولای اولدیرمش کی ظنیاته زہار کرفتار اوله ؛ و مجادله ایتہ ! چونکہ اولیاء اللہ آمال و افکار غیر مقبولہ دن کلیاً رها و صورتا غریب کورینن بعض حاللری بیله بر حکمتہ مبتنی بولندی بی بدیہی و هویدادر .

مثنوی

❖ تو کمان بردی که کرد آلودگی ❖

❖ در صفاغش کی هلد پالودگی ❖

« تَرْجِمَه » سن ظن ایتدک کہ شاه غرض نفس ایله بولاشیقاق و قاریشقلاق

ایلدی ؛ برشی تصفیہ اولنہرق سوریلورایسه آندہ فصل غل و غش قالیر ؟ « شَرَحْ » شاه ، یا خود طیب الہی وسائر اولیاء اللہ حضراتی اخلاق ذمیمه دن کلیاً خلاص بولوب پاک اولمش و آتش عشق الہی طبیعت بشریہ لرینی سوزمش ایکن آنلرک خلقتده فصل حیلہ و خیانت قالیر ؟ فصل ذکر اولنان قیوجی یی شاه شهوت ایچون اولدیرمش زعمیلہ سوء ظن و کمان ایدرسک ویا اوزمرء جلیدن بری مالک اولدی بی ثروتی حق رضاسنده صرف ایتدکده بو ریا و خدعه در دیرسک ؟

مثنوی

﴿ بهر آنست این ریاضت و این جفا ﴾

﴿ تا بر آرد کوره از نقره جفا ﴾

« تَرْجِمَهُ » « بور ریاضت و جفا بوسیدند؛ تا که آتش اوجانی کموشدن خاشاک

و غیر صاف اولان موادی دفع ایده . « شَرْحُ » « بونجه متاعی اختیار و انواع محنه گرفتار اولان برولی الله حقنده اغراض نفسانیه ظن ایتمک کریوه خطایه دوشمکدر؛ زیرا اهل عرفانک اختیار ایلدکلری اذا و جفا اغراض شخصی و اخلاق ذمیمه یی محو و اماته ایچوند .

مثنوی

﴿ بهر آنست امتحان نیک و بد ﴾

﴿ تا بجو شد بر سر آرد زر زبد ﴾

« تَرْجِمَهُ » « ای و فنانک امتحان و ابتلاسی بوندن اوتوریدر؛ تا آلتون قینایه رق

کوپوکنی یوقاری کوتوروب مدادی صاف و خالص قیلسون . « شَرْحُ » « اولیاء الله یی اولان انسانک لئانذ صوریه یی ترک ایدرک آتش اضطراب ریاضتده قالمسی و قاینامسی بوندن اوتوریدرکه ، آلتون صاف اولان خلقت آدمیت و انسانیتی و اخلاق حمیده یی بی غل و غش اوله رق میدانه کتیرسون و احوال ذمیمه یی اوزرندن آتوب محو ایلسون .

مثنوی

﴿ کر نبودی کارش الهام اله ﴾

﴿ اوسکی بودی دراننده نه شاه ﴾

« تَرْجِمَهُ » « اگر او شاهک و طیب الّهینک ایشی یعنی قیووجی یی جلب ایله

شربت معلومه ایچیرملرنده الهام الّهی اولمیدی اوشاه دکل ، بلکه یرتیجی برکلب

اولوردی . « **شرح** » شاهک بوتدیر شدیدی اگر الهام الہی ایلہ اولیوبده اغراض نفسانیہ مبتی بولنسه ، شایان مدح و ثنا دکل مستحق طعن و اذا اولور ایدی ؛ زیرا لزومندہ شدت معاملہ حدت و غرض و باک کبی احوال ذمیمہ دن باک اولان مردانہ لایقدر . اغراض و امراضدن ظهور ایدن شدت عین مضرت و شایان مذمت و برنوع جنتدر .

مشنوی

﴿ پاک بود از شهوت و حرص و هوا ﴾

﴿ نیک کرد اولیک نیک بد نما ﴾

« **ترجمہ** » او شهوت و حرص و طمعدن و نفسک هوا سندن پاک ایدی ، یاپدینی کوزل ایدی ؛ لکن چرکین کورونن برکوزل ایدی . « **شرح** » صورتا غریب کورینور تدابیری اجرا ایدہ جک ذاتک حق تعالی حضرت تلمینہ مستند اولدینی معلوم اولق ایچون اول امرده حرص و طمع و سائر اخلاق ذمیمہ دن آزادہ اولسی شرطدر . اخلاق ذمیمہ اصحابی ہر نہ قدر شیخ لسانی استعمال ایتسہ لر و بعض کوزل ایشلر ایشلہ سہ لر بیلہ ینہ مقلد و غیر مفید اولور . بالعکس مستقیم و عاقلارک بعض اموری صورتا چرکین کورینور اما حقیقتدہ عین اصابت اولور . نتہ کیم حضرت خضر چو جنی اولدیرمش ایسہدہ بو حرکت چو جفک شقاوتدن قورتلسمی و پدر و مادرینہ بر صالح و مکمل اوغلاک دنیاہ کلکی کبی اذن حق ایلہ اجرا آت حکمت نہاد ایدی . جسور و عاقل بر قوماندانہدہ صورتا چرکین اولان بر رجعتی اختیارایلر ، اما حقیقتدہ بیوک بر غالیلت قازانلق ایچون بر تدبیر واسع میدانہ کتیرر .

مشنوی

﴿ کر خضر در بحر کشتی راشکست ﴾

﴿ صد درستی در شکست خضر ہنت ﴾

« **ترجمہ** » حضرت خضر علیہ السلام دکزدہ سفینہ یی قیردی ایسہ

قیرمقدمه یوز صاغلاملق وارددر. « **شرح** » متهی عزیمت بولنش برسفینه بی حضرت خضر علیه السلام دلدی، لکن اصحابی وایچنده بولنه جق اولانلری برغاصب و ظالمک ید ظلم انکیزندن خلاص ایتدی. سیاستده ده عاقل بر آمرک، مقتدر بر قوماندانک بعض تدابیری کوتاه بینان اولانلره ناخوش کورینور اما حقیقتده سلامتی موجب اولور. شو قدرکه آمر و قوماندانک عاقل و مستقیم و جسور اولسی شرطدر. بو اوصاف جلیله اوزر لرلنده اولماز ایسه خوش کورینن ایشلرلنده بیله انجای فئالق چیقار هله صورتا ده فنا کوریلن مواد بالطبع اول و آخر مضر و برباد اولور.

مثنوی

❧ وهم موسی باهمه نور و هنر ❧

❧ شد ازان محبوب تویی پر مهر ❧

« **تذکیر** » حضرت موسی علیه السلام و همی (یعنی صوری اولان عقلی) که بو قدر هنر و زکاوتله مزین ایدی، حضرت خضر علیه السلام چوجنی اولدیردیکنی وسفینه بی دلدیکنی زدیواری قالدیرمقدمه اولان غریب اجرا آتی کوردکده حجاب آلتنده قالب حقیقی درک ایدهمدی، بناء علیه سن قنادسز اوچه ! « **شرح** » حضرت موسی کبی بر بی ذیشان بوتجارب ایله امتحان اولندقدقه عقل صوری واسطه سبیل حکمت لدنیه بی اکلایه میوب تعریض ایلمش ایکن ای انسان خام ! شمدی سن واسطه ذهنیه و عقلیه ایله امور روحانیه بی نصل فهم واذعان ایتک ایستر و تعریضه قیام ایلسک ؟ روحانیت قنادی سنده اولینجه اوج اعلائی معنویاته پرواز ایتکدن فراغت ایت ؛ و بر عاقل و مستقیمک صورتا غریب کورینن ایشلرینه سوء ظن و عناد ایتمه ؛ بلکه اکا منقاد اول !

مثنوی

❧ آن کل سرخست توخونش مخوان ❧

❧ مست عقلست او تو مجنونس مخوان ❧

« تَرْجِمَهُ » او قرمزی کدر ، سن اکا قان دیمه ! او عقله طالمش وعقلک
 مستیدر ، سن اکا مجنون دیمه ! « شَرْح » قیوجیی به اولان معامله به قیوجینک
 دوکین قانه قان وچرکین برایش نظریله باقه ؛ او معامله کل کبی رایحه طیبه نشرینه
 بادی اولور . بناءً علیه انسانلر برطیب الّهینک و برشاه عادلک تربیه سندن ابتدا
 چکدکری جفایی و دوکه جککری کوز یاشنی خون چشم ودم دل ظن اتمه ! بوتربیه
 وجفانک انجایی باعث سعادت و صفادر . برده مستغرق عشق ربانی اولان اولیاء الّهی
 سن عقلسز ظن ایلمه ؛ او زمره جلیل معقولات ایچنده یکتا و کمال ذکاوتلرندن
 مست عشق خدا اولدیلر .

مشنوی

❦ کر بدی خون مسلمان کام او ❦

❦ کافر مکر بردی من نام او ❦

« تَرْجِمَهُ » اگر شاهک مقصدی مسلمانک قانی اولیدی ، کافر مکر بن
 آنک اسمنی لسانه کتیرسم . « شَرْح » شاه و یا طیب الّهی غرض وهوا و بو
 کبی اخلاق ردیه اصحابندن و خون مظلومان دوکنلردن اولیدی بن هیچ بر وقت
 مدح و ثنا اتمز ایدم و ایتیش اولسم کافر اولوردم ؛ زیرا الله تعالی بکا بو عقل و نطق
 و قوتی تزئید عدالت و توفیر سعادت ایچون بخش و احسان بیوردی ؛ برشتی بی دکل ،
 بر فنا آدمی مدح ایله ظلم و شقاوتک ازدیادینه بادی اوله مام . فنا آدمی مدح ایتسم
 الله تعالی نک بخش بیوردینی عقل و لسان کبی احسانلرینه کفران نعمت و توسیع
 شقاوت و جلب مضرت ایتیش اولورم .

مشنوی

❦ می بلرزد عرش از مدح شقی ❦

❦ بدکمان گردد ز مدحش متقی ❦

« تَرْجِمَه » عرض اعظم شقی و فنا آدمک مدحسندن تتر ؛ فنا آدمک مدح و ثنا اولمسنندن متقی وایی آدم بیله سوء ظنه دوشتر . « شَرْح » فنا بر آدمی مدح ایتمک بر جوق فنانی دعوت ایلمکدر . اول امرده بومدح رضای حقه مخالفدر . ثانیاً ، فنا بر آدم مدح اولندیغنی سائر انسانلر ایشیدنجه خاطر لرینه کلیرکه فنا یولده بولمق و فسق و ظلم اجرا ایتمک موجب مضرت دکل ایش ده بالعکس بادی مدح و سعادت ایش ! ثالثاً ، فنانی ایشلیان آدم تکدیر و یا تعریض اولمش اولسه فنانی ترک و کوزل بر مسلکی اختیار ایتسی مأمول ایکن فنانی مدح اولند قجه سوء حرکاتی تزید و اهل عرض اولانلری اضرار و نومید ایلر ؛ رابعاً ، متقی وایی آدملر فنا بر آدمک مدحی ایشدنجه کندی کوزل ایشلرندن سوء ظن ایدوب قلباً دیه بیلیرلرکه : بلکه بزم ایی دیه طوئدیغمز یول کوزل یول دکلدیر ؛ عکسینی ایشله ینلر ایشته مدح و ثنا اولتیور ؛ خامساً ، فنا آدمی مدح ایدن ذات یالکز بر دفعه سهو ایدوب مدح ایتمش فرض اولنسه ده ایشیدن متقی وایی آدملر دیرلرکه : باقیکنز ! بو آدمی شمعی به قدر مستقیم بیلیر ایدک ؛ مکر معین و خادم ظالم ایش ! بناءً علیه حقنده سوء ظن ایدرلر و سوء ظن ایسه حرام اولدیغندن کناهکار اولورلر . الحاصل فنا آدمی ، فنا ایشی تحسین ایتمک فنانلک توسیعنه سببیت ویرمک و ظلمک اجرا سنه معین اولمقدیر .

مشنوی

﴿ شاه بود و شاه بس آگاه بود ﴾

﴿ خاص بود و خاصه الله بود ﴾

« تَرْجِمَه » شاه ایدی و زیاده خبردار بر شاه ایدی ، خاص و ممتاز ایدی ، والله تعالی حضرتلرینک مقبول قوللرندن ایدی « شَرْح » ذکر اولتان شاه غایت ممتاز و پاک و سرفراز ایدی ؛ آنک ایچون مدح اولندی ، عکسی اولیدی اصحاب عرفان طرفندن هیچ بروقت مدح ایدلمز و تداییر غیر مشروعه مفتخرأ اعلان اولتماز ایدی .

مشنوی

﴿ آن کسی را که چنین شاهی کشد ﴾

﴿ سوی بخت و بهترین جاهی کشد ﴾

« تَرْجِمَهُ » بونک کبی بر شاه عادل اول کیمسه بی که اولدیرر، آنی بخت و سعادت
جانبه و غایت شرفی بر محل و مقامه چکر. « شَرْحُ » اولیاء اللهدن و عاقل و مستقیم
و عارف بالله اولان ذواتدن کوریلن معاملات صورتا هر نه قدر آغر کورنسه ده ینه
بر حکمته مستند و او معاملات مظهر اولان ذات انجامی نائل سعادت اولور .

مشنوی

﴿ کر نیدی سود اودر قهر او ﴾

﴿ کی شدی آن لطف مطلق قهر جو ﴾

« تَرْجِمَهُ » اگر شاه و یا طیب السی قیو جینک نفع و فائده سنی قهرنده
کور مامش اولیدی، اولطیف مطلق قیو جینک نصل مقهور اولسنی ایستر ایدی؟
« شَرْحُ » الله تعالی حضرتلرینک استحصال رضای ربایسی چون حرکت ایدن
اولیاء الله بالاده بیان اولندیغی اوزره حسب الایجاب صورتا آغر و جفالی اجرا آتده
بولنور لر ایسه ده جفا کورن آدمه دها بیوک برفائده استحصال ایتک ایچون بولنور.
بلا فائده قهر ایتک هیچ بروقت اینی و مستقیم آدمیره شایان اولیوب بو حال شیطان
صفت و صورتا مقتدر و ذکی و حقیقته احمق و غبی اولان و فطره فرمایه یارادلمش
بولنالرله مخصوصدر .

مشنوی

﴿ بچه میلرزد از ان نیش حجام ﴾

﴿ مادر مشفق در آن دم شاد کام ﴾

« تَنْجِيْهُ » ، حجامك نشترندن ، چوجق تتر . لكن اوصرده مرحتلی والدہ سی شاد و مسرورہ در . « شَرْح » اولیاء اللہ و مستقیم اولان امرا بعض مرتبہ جفا ایتسہ لر بیلہ جفا کورنلری کندی اولادلری کبی سورلر . مثلاً کندیسنہ حجامتی اجرا ایدہ جک جراحی و نشتری چوجق کورنجه خوف و فریاد ایدر ؛ لكن نشترک اورلسندن خستہ اوغلنک اعادہ صحت ایدہ جکنی عقلاً بیلن والدہ سی شاد و خندان اولور ؛ بناءً علیہ انسانلر وقوعات و کیفیاتک ظاہر صورتلرینہ دکل ، نتایج قریبہ و بعیدہ لرینی تعقل ایدرک سوء ظنندن و صبر سزلقدن کندیلرینی خلاص و آزاد ایتسونلر .

مشنوی

❧ نیم جانی بستاند و صد جان دہد ❧

❧ ان کہ دروہمت نیاید آن دہد ❧

« تَنْجِيْهُ » ، یارم وضعیف اولان جانی آلیر و یوز جان ویرر ؛ اول شی کہ سنک و ہمکہ و عقلنہ کلز ، آنی ویرر « شَرْح » اللہ تعالی ویا صادق اولان مکرّم قوللری انسانہ ایدہ جکلری بر جفایہ مقابل یوز بیک احسان انعام ایدرلر . مثلاً محاربہ دہ شہیدک روح حیوانیسی آلتیز ، در حال کندیسنہ حیات ابدی و یوز بیک فیض جاودی و یریلیر . بوکبی بر جوق احوال واردر کہ صورتا باعث ملال کورینور اما انجامی داعی سعادت و اسحابی نائل سلامت اولور .

مشنوی

❧ توقیاس از خویش میکیری ولیک ❧

❧ دور دور افتادہ بنکیر تونیک ❧

« تَنْجِيْهُ » ، سن کندکن قیاس طوتارسک ، لكن حقیقتدہ غایت اوزاق دوشمش سک ، ای نظر ایت ! « شَرْح » بعض آدملر وارکہ بن جفایی و کدیری

چکد کدن صکره آرتق کله جک موهوم بر سعادته انتظار ایتمککم خیالدر ،
 علی الخصوص مهرانکی آدمه جفا از ایتمش ایسه م اکا یوز قات نعمت و یرمک
 شویله طورسون بلکه هیچ ایلیک ایتمم ، دیر . بومطالعہ بر بد اخلاقک کندینه
 کوره در ؛ لکن نامتاهی قوتلره ، مرحمتلره . حکمتلره مالک اولان الله تعالی به
 کوره بو قیاس سوء ظن در ؛ بناءً علیه انسان قارشیسینده اولان ذاتک اقتدار
 و اوصافنه عین حکمتله نکران اولسون و آنک اوزرینه فکر آ و فملاً استحصال
 نتایج بذل همت ایلسون .

❦ حکایت آن بقال و طوطی و روغن ریختن طوطی در دکان ❦

بر مرد بقالک مالک اولدینی طوطو قوشنک دکانده یاغ دوکمه سی حکایه سیدر :

مشنوی

❦ بود بقالی واورا طوطی ❦

❦ خوش نوایی سبز گویا طوطی ❦

« تَرْجِمَه » بر بقال وار ایدیکه کوزل سسلی ورنکی یشیل و سویلیجی بر
 طوطی به مالک ایدی « شَرْح » بیان اولنان طوطی کولدر یجی مزاح کو آدملدر ، که
 بعض اغیار اکلنمک و اوافق تفک ایشلرینی کوردیرمک ایچون خانه لرنده طوتارلر .

مشنوی

❦ بردکان بودی نکهبان دکان ❦

❦ نکته کفتی باهمه سوداگران ❦

« تَرْجِمَه » مذکور طوطی دکانک بکجیسی ایدی ؛ بالجمله بیع و شرا
 ایدنلره نکته لی و کوزل شیرلر سویلر ایدی « شَرْح » افندیسیله ایشی و صحبت
 و محبتی اولانلره مزاح مرقوم تحف شیرلر سویلر و آنلری کولدریر ایدی .

مشنوی

﴿ در خطاب آدمی ناطق بدی ﴾

﴿ در نوای طوطیان حاذق بدی ﴾

« تَبَجَّهْ » مذکور طوطی پر کیمسه به خطاب ایتسه انسان کبی سویلر ایدی و طوطیلره مخصوص سسده ده استاد ایدی « شَرَحْ » ذکر اولنان مزاح و نکته کو عاقل آدم لک سوزنی ایشیدر، جواب ویرر و هله مقلد لکده استاد ایدی.

مشنوی

﴿ خواجه روزی سوی خانه رفته بود ﴾

﴿ درد کان طوطی نکهبانی نمود ﴾

« تَبَجَّهْ » افندی بر کون خانه ی طرفته کیتمشیدی، طوطی دکانه بکجیلک ایدر ایدی « شَرَحْ » افندی بریره کیدوب مرقوم مزاح دکان و یا خانه ده قالمشیدی.

مشنوی

﴿ کربۀ برجست ناکه برد کان ﴾

﴿ بهر موشی طوطیک ازیم جان ﴾

« تَبَجَّهْ » فاره طو تمق ایچون بر کدی آنسزین دکانه سیچرادی، طوطی جغز قور قوسندن یرندن فیرلادی. « شَرَحْ » افندی سنک کیزلی اولان احوال و مطالعاتنه مطلع اولق اوزره دساس و مضر بر آدم طوطی به تشبیه اولان مزاحک نزدیکه آنسزین کیدوب قور قوتدی و استراق اسرار ایتمک ایستدی.

مشنوی

﴿ جست ازسوی دکان سوی کریمت ﴾

﴿ شیشههای روغن کلرا بریمت ﴾

« تَبَجَّهْ » طوطی دکانک برطرف شدن صیچرایوب دیگر طرفی طوطدی
و بوتلاشله کل یاغی شیشه لرینی دوکدی « شَرَحْ » افکار چالمق استهین دساسک
شیرندن قورتلحق امیدیه بیچاره مزاح برکلامدن دیگر کلامه انتقال وهر نه قدر
چبالامش ایسهده انجامی سهو ایدوب سویلنه میه جک برکیزی ومهم کیفیت بیان
وکنندینی بدحال وشیشه منال اولان اوکلام ایچنده کل یاغی کی محفوظ معانی
واسراری افشا وپامال ایلدی .

مشنوی

﴿ ازسوی خانه بیامد خواجه اش ﴾

﴿ بردکان بنشست فارغ خواجه وش ﴾

« تَبَجَّهْ » طوطینک افندیسی خانه سندن کلدی ودکانده افندی کی راحت
اوطوردی « شَرَحْ » افندیسی دکانه عودت ایتدیکی وقت تلاشسز کال وقار ایله
اوطوردی، زیرا سرک کشف اولندیغنی بیلمز ایدی .

مشنوی

﴿ دید پر روغن دکان وجامه جرب ﴾

﴿ برسرش زدکشت طوطی کل ضرب ﴾

« تَبَجَّهْ » کوردی که دکان یاغ ایله طولمش والبسه سی بولاشمش ایدی، آنک
اوزرینه غضبندن طوطینک باشه اوردی وضربدن طولای طوطینک دیلی طوتلدی

« **شرح** » افندیسی دکانه عودتنده ایشندیکه مزاح بعض اسرارینی افشا ایتمش ؛ کیزی اولان احوالی هرکسدن استشمام اولمشدر . کالای ترتیبانه خال و لکه عارض اولدینی اجلدن افندی برحدت مزاحك باشنه اوروب اظهار شدت ایلدی .

مشنوی

❧ روز کی چندین سخن کوتاه کرد ❧

❧ مرد بقال از ندامت آه کرد ❧

« **تَبَجَّهْ** » ضربدن ناشی برقاج کونجکزطوطی سوزی قیصه ایتدی، [یعنی سویلمدی.] افندیسی اولان مرد بقال پشیمانلغندن آه ایلدی « **شرح** » ضرب کی آغر معامله نك اجرا سندن هر حالده غایت احترازا یدلمسی لازم کلیر ؛ زیرا مضروب نه قدر حقیر فرض اولنسه ینه حق تعالی حضر تهرینك مخلوق و عبیدر . ضربدن مضروبك ناموسی پامال و حسیات قلبیه و عقلیه سی دیگر حال اولور، مکرکه کیفیت ضرب شریعت مظهره نك تعیین ایلدیکی سیدن منبعث وحدت و غرضدن عاری اوله .

مشنوی

❧ ریش بر میکندومی کفت ای دریغ ❧

❧ کافتاب نعمتم شد زیر میغ ❧

« **تَبَجَّهْ** » بقال اسفندن صقالی یولاردی و دیر ایدی که : آه، یازق ! نعمتم کونشی بلوط آلتنه کتدی و کیزلندی. « **شرح** » بلا تأمل و عاجلاً واقع اولان اجرا آت غیر مشروعه اکثر ندامت نما اولور . عاقل ایسه برایشی قبل اجرا شریعت و نظامات و عقله مطابق اولوب اولدیغنی ملاحظه بعده اجرا سنه ابتدایلر .

مشنوی

❧ دست من بشکسته بودی آن زمان ❧

❧ چون زدم من بر سر آن خوش زبان ❧

« تَرْجِمَهُ » کاشکه بنم الم قیرلمش وقورومش اولیدی ؛ او زمانکه بویله
 کوزل سویلین طوطینک باشنه اوردم ! « شَرْح » اصل هنر
 یولسزلی اجرا ایتمکده در ، اجرادن صکره اختیار قادین کبی فریاد فائده سزدر .
 معاذ الله تعالی انسان یولسز برشی ایشلر ایسه بر طرفدن الله تعالی حضرتلرندن
 استعفا ی قصور ایتسون ، دیگر طرفدن فالنی اصلاح ایچون چالیشسون ومن بعد
 سائر یولسزلی انتاج ایمیجک تشبثانده وامور خیریه ده بولنسون ؛ یوقسه یولسزلی
 بعدالاجرا فریاد وفغانلر هبا اولدقندن بشقه عقل وبدنه ده ایراث ضعف وقتور
 وانسانی غیرتسز ومفتور ایلر .

مشنوی

❦ هدیهای داد هر دریش را ❦

❦ تا بیابد نطق مرغ خویش را ❦

« تَرْجِمَهُ » هر درویشه هدیه لر و صدقه لر و یردی ، تا کیم کندی قوشی
 نطقنی بولسون وسویلمش اولسون . « شَرْح » بقالک برنجی حرکتی عادی فریاددن
 عبارت وفائده سز بر حرکت ایدی ؛ بعده صدقه و یرنجه فعلاً چالشمش اولسندن
 او حرکتی مقبول ومعقول اولدی . صدقه نك تأثیرات عظیمه وحسنه سی وفوائد
 لاتحصاسی از هر جهت درکاردر خصوصیه قرآن عظیم الشانک بر جوق آیات باهراتنده
 انبا وتذکار اولنور .

مشنوی

❦ بعد سه روز سه شب حیران وزار ❦

❦ بردگان بنشسته بد نومید وار ❦

« تَرْجِمَهُ » بقال اوچ کون اوچ کیجه دن صکره حیران آغلایه رق دکانده
 امیدسز کبی اوطور مشیدی . « شَرْح » اوچ کون اوچ کیجه دن مقصد عالی ، خیلی
 مدندر . بومناسبیت اوزره طول و دراز بعض مطالعاتک اشعارینه آغاز ایدرز . شویله که :

انسانك عقلنده درت نوع قوای اساسیه واردر : بری مدرکه درکه کوروب
ایشتهیکی شیئی اکلار؛ دیگری حافظه درکه قوه مدرکه نك کوز وسمع و سائر حواس
ایله نقل ایلدیکي شیرلی حفظ ایدر؛ دیگری خیالیه درکه افکاری بعض حقیقی
وبعض غیر حقیقی رنگ و صورتلره افراغ و کیفیات و اشیا یی تصغیر و یا اعظام ایلر .
دیگری، قوه عقلیه درکه سعادت حالی استحصالی چون اسباب ممکنه یی ابتدا فکراً
ترتیب، صکره ممکن اولدینی قدر فعلاً موقع اجرایه وضع ایلر . ذکر اولنان بقال
بو درت خاصه دن اوچنی استعمال و قوه عقلیه یی اهل ایلدکن و یولسزلنی اکللا-
دقدن صکره مأیوس اوله رق یرنده او طور دی . عقل و ذکاوتك اك برنجی محلی
دماغ بولمق حسیله باش و باخصوص جبهه یعنی آلدنر . باش بیوجك ایسه ذکاوته دلالت
ایلر . آلتك وسعتی صاحبك حکمته استعدادینه، وسعتی اولیوبده اورته و لکن
یوکسك ایسه ذکاوت ایله علوجنابه؛ جبهه هم واسع، هم یوکسك اولنجه صاحبك
حکمته، علوجنابه قویاً دلالت ایلر . جبهه یه محاذی قفانك ارقه طرفی یعنی بیوندن
درت، بش پارمق یوکسك اولان یرده کمیکلرده برچیقندی بولنور ایسه ذکاوته
علامتدر . فقط جبهه سی واسع و یوکسك اولانلر مستعد حکمت و عالی جناب درلر
جبهه سی طار و آلقاق اولانلر ذکاوت و علو جنابلی آزیسه ده بدنلرینك صحتی
قوی و معند و مصر اولورلر . حکمت و قدرت ربانیه نك عظمتی دوشونملی که ،
امزجه دموی، صفراوی، عصی، لفاوی اولمق اوزره درت نوعدن عبارت ایکن
هر برانسانك سیما سی بشقه سنه بکزه مدیکی کبی ذکاوت و حسیاتی ذه بری برینه
غیر مشاهددر . انسان هر هانکی مزاجده بولنور ایسه بولنسون ذهن و قلبی غم
و کدر احاطه ایدر سه مأیوس اولسون؛ زیرا اطوارینی و مطالعاتی تبدیل ایدر
و قاننه قوت و صفالی یرلرده کز مکله کندینه صفا و یرر و علی الخصوص الله تعالی
حضر تلرینه ربط قلب ایلر سه باذن الله تعالی غمی مسراته مبدل اولور .

مشنوی

﴿ باهزاران غصه و غم کشت جفت ﴾

﴿ که عجب این مرغی که آید بکفت ﴾

« تَرْجَمَه » بقال بیکلرجه کدر و صقندیلرله برلشدی که، عجبا بوطوطی

قوشی نه وقت سوزه کلیر « **شرح** » بو بیت شریفک شرحی بوندن اوج بید
اول یعنی « دست من » عباره سیله بدأ اولتان بیت شریفک شرحی کییدر .

مثنوی

❦ می نمود آن مرغ را هر کون شکفت ❦

❦ تا که باشد اندر آید او بکفت ❦

« **تَرْجِمَه** » بقال او قوشه هر درلو عجیب شیر کوستر ایدی، تا که سوز
سویلسون « **شرح** » بر آدم مکدر و مغموم ایکن ذهنی دائماً باعث کدری اولار
جهته منحصر اولور حتی دوشوندکجه مابه الغمده حالاً و استقبلاً نه قدر مضرات
نه قدر آلام حقیقه و موهومه وار ایسه قوه خیالیه ایله کشف و تخمین واعظا
وتزین ایلدیکدن غصه سی مزداد و ملاحظات متألمدن متأثر اولان دماغی و بالاتباع
بدنی ضعیف و بی تاب اولور . دماغک کثرت تأمل و تأثری اوزرینه حاصل اولار
ضعف حسیله مکدر آدمک مشیتی ده عجزه گرفتار و افکار معقوله ایله ا کدارل
دفعه غیر مقتدر و بی زار اولمش و معاذ الله تعالی بعض دفعه وهم و غصه سی جفته قد
وارمش اولور . باعث کدر بر کیفیت ظهور ایدنجبه و یا ذهنه کلنجه مرحمت ربانیه
کوره او کیفیت هیچ مشابه سنده اولدیغی ملاحظه ایتملیدر . غایت مشکل و حزر
انکیز بر حال ظهورنده مرحمت صمدانیه استناداً احواله قارشی مردانه تحمل
اولنجه فوائد سائرده بشقه انسان توکل کبی بر صفت مردانه بی قازانوب الله تعالی
حضر ترینک استحصال رضاسنه و مرد اولانلرک تحسیننه نائل اولمش اولور . بی
بشر بویه بر فلک التنده بولنورکه، هر شی جسماً و معنأ دائماً دوزر بوکون مسرور
و خندان اولانلر یارین محزون و کر بان و محزون و کر بان اولانلر محظوظ و شادار
اولورلر؛ نتیجه حیاتک نماتدن عبارت اولسی و دنیا به متعلق کافه ا کدار و مسراتدر
واقربا و احبا و اعدادن آیرلسی محق قدر، آرتق عقلنک نورینی، بدنک شوقی ظلمت
غمو میچنده افنائیمک انسانه ناجسبان و دارینده داعی خسراتدر . کدرلره خاطر
کله ین چاره لر خزینه لطف یزدانیده موجوددر .

مثنوی

﴿ چو لقی سر برهنه میکذشت ﴾

﴿ با سربنی موچو پشت طاس و طشت ﴾

« تَرْجَمَه » چو لقی یعنی باشی تراش اولمش بر درویش کجیدی ، که باشی
قیلسز ، لکن ارقه سی کبی ایدی « شَرَح » ذکر اولنان مضروب مزاحك بولندی
دکان او کندن قضارا تراش اولمش بر باشی آجیق درویش کجیدی .

مثنوی

﴿ طوطی اندر کفت آمد آن زمان ﴾

﴿ بانك بر درویش زد که ای فلان ﴾

« تَرْجَمَه » طوطی او آندده سوزه کلدی ، درویشه سسلنوب دیدی که :
ای فلان کیمسه ! « شَرَح » افندیسی باشنه اوردینی جهتله کلمات مزاح آمیزی
غائب و فراموش ایتش ایکن باشی قیلسز بر درویش کورنجه مزاح مرقوم درویشی
کندینه هم حال عد ایدرك نقطه آغاز و بیت شریف آتیده کی خطابی اجرا وسؤظن
و خطا ایلدی .

مثنوی

﴿ از چه ای کل با کلان آمیختی ﴾

﴿ تو مکر از شیشه روغن ریختی ﴾

« تَرْجَمَه » ندن ای کل کلره قارشدك ؟ مکر سن ده شیشه دن کل یاغنی
دو کلدده بو حاله می گرفتار اولدك ؟ « شَرَح » طوطی یه تشبیه اولنان مزاح و مقلد
صاندی که درویش ده افشای راز ایتش و بناء علیه ضربه گرفتار اولمشدر .

مثنوی

❧ از قیاسش خنده آمد خلق را ❧

❧ کوچو خود پنداشت صاحب دلق را ❧

« ترجمان » طوینک مذکور قیاسندن خلقه کولک کادی : زیرا طوطی

دلق و عبا صاحبی اولان درویشی کندی کبی صاندی « شرح » بویه قیاسا
مناسب اولمدینی آتیده کی بیت شریفده بیان وایضاح بیوریلور .

مثنوی

❧ کار پا کائرا قیاس از خود مکیر ❧

❧ کرچه ماند در نوشتن شیر شیر ❧

« ترجمان » باک اولانلرک ایشنی کندنندن قیاس طومه ! هر نه قدر یازمقد

واملاده « شیر » شیر به کز رسده ! « شرح » فارسیده ارسلان « شیر » سودولبن

« شیر » تحریر اولنور رسده معنایه کلنجه بری برندن اوزا قدر . برینک معناسی
ارسلان ، دیکرینک معناسی سوددر . ایشه انسانک قیافتی وسائر جهات صوریه

ده عادی حروف کیدر . مثلاً هر کسک ایکی الی وایکی ایاغی وسائر مشابها

درکار اولوب فقط انسانلردن بری عاقل ، جسور ، روحانی ؛ دیکری احق

قورقاق ، عادی اوله بیلیر ؛ بناء علیه حقیقی الکلامق ایچون بدن والبسه سنه دک

اخلاق وعقل و افعاله باقلی . بوبیت شریفدن بوجهت ده استخراج اولنور

برکاذب ، بر غرضکار سائرلردن ایشتدیککی کلتی کذب و غرض عدوشمار ایدر

زیرا هر کسی کندینه قیاس ایلر . بویه قیاسات مورث سهویات اوله جفی وار

انباتدر .

مثنوی

❦ جمله عالم زین سبب گمراه شد ❦

❦ کم کسی زابدال حق آگاه شد ❦

« ترجمه » بتون عالم بو سیدن یولی شاشیرمش اولدی ؛ آزکیمسه ابدال

واولیا اللهک حقیقتندن آگاه اولدیلر. « شرح » برانسانک حقیقتی اکلامق مشکل برکیندر ؛ چونکه عاقل و مستقیم و غافل و مرتکبک بدن و قیافتلرنده مشابته اوله بیه جکی کبی بر جوق کلمات و بعض افعالی بری برینه بکزر . مثلاً کاذب و ریاکارده بر مرد مستقیم کبی مستقیمانه سوز سویلر و صدقه و یروب خلقه کورنمک ایچون نماز قیلار .

مثنوی

❦ همسری با انبیا برداشتند ❦

❦ اولیارا همچو خود پنداشتند ❦

« ترجمه » بر جوق کیمسه لر انبیای عظام علیهم السلام ایله برابرز ، هم قدرز

دیه ادعا ایتدیلر . اولیاء الله حضراتی کندی لری کبی زعم و قیاس ایلدیلر. « شرح » انبیای عظام و اولیاء کرامک ده بدن و قیافتی ظاهراً سائر انسانلره مشابه اولدیغنی کورنجه عادی اولانلر حقیقتی اکلامقدن عاری قالدیلر ، و انبیا و اولیا نه دیمک ؟ ایشه آنلر ده بزم کبی انساندر ! دیدیلر و بووجه ایله بیوک خطا و حماقه کرفتار اولدیلر . روحانی اولان ذوات کرام کلاً بشقه و غیریدر ؛ ذکی بر انسان ایله بر احمق اره سنده فرق کلی اولدیغنی بدیهی و بناءً علیه ذکینک محترم . احمقک محقر اولمی طبعیدر .

مثنوی

❦ گفته اینک مابشر ایشان بشر ❦

❦ ماوایشان بسته خوایم و خور ❦

«تَرْجِمَه» بونلر دیمشله: ایشته بزده انسان، انبیاده انساندره بزده، انلرده نوم و طعامه محتاج و مربوطه. «شَرْح» تفصیل اولندی اوزره احمقلر صوری و مادی اولان بدن و نوم و طعام کی شیلره باقوب بونلرده انبیا و اولیاء الله حضرتایله مشابهنلری اولدیغندن جمله من مساوی ز دیه ارادات فیوضات آیات انبیایه اطاعت ایتیموب بیسوک خطالرده بولندیلر و عظیم ورطه لره دوشدیلر و سعادت ابدیه دن محروم اولدیلر.

مثنوی

﴿ ابن ندانستند ایشان از عمی ﴾

﴿ هست فرقی در میان بی منها ﴾

«تَرْجِمَه» بوحقیقی عمی دن طولانی انلر بیله مدیلر که کندیلری ایله انبیا علیهم السلام و اولیاء الله حضرتای بیننده نهایتسز فرق واردر. «شَرْح» کورلک جسمانی خسته لک اولدیگی کی عقل و قلبک ده اوزاقدن نتایجی کوره مامسی معنأ کورلکدر. عقل و قلبک اعمالغه اک زیاده سبب اولان کیفیات حسد، غرض، غضب، شهوت، ارتکاب، طمع، خوف کی شیلردر. معنأ اعما اولماق ایسته ین انسان بوسموم موجب الغمومدن همیشه بجانبت و اجرای وظائف مشروعه ایله حق تعالی حضرتلرینه عبادت ایتسون.

مثنوی

﴿ هر دو کون زنبور خوردند از محل ﴾

﴿ لیک شد زین نیش زان دیگر عسل ﴾

«تَرْجِمَه» هرایکی نوع آریلر بر محلدن یدیلر، لکن بوندن نیش و دیگرندن بال حاصل اولدی. «شَرْح» بویکی نوع آریلرک حالی جمله یه معلومدر. ایشته انسانلرده بویله در. یعنی بر اقلیمده، بر مملکتده، بر مکتبده، بر عائلده، بر نوع

تربیده یاشایان ویوین آدملر بیننده فرق کلی کورینور . مثلاً ایکی آدم بر مکتب شاگرداندن و برعائله اولادندن ایکن بری عاقل ، دیکری احمق . بری صالح و متقی ، دیکری فاسق و مدعی ؛ بری منصف و عادل ، دیکری ظالم و باطل اولور . بناءً علیه افراد اعتباریه انسانلرک برنجی اساسی خلقی اولان حاللیدر ؛ تربیه و معارف ایکنجی درجه ده در . مع مافیه دائماً تربیه و معارفک ترقی ایتسنه چالیشملی ! زیرا خلقتک تغیری انسانلرک مساعیسنه تعلیق اولمندی ؛ اما تربیه و معارفک باذن الله تعالی ایلرولدلمسی انسانلره امر اولندی و وظائف مقدسه لرندن معدود بولندی .

مشنوی

﴿ هردو کون آهو کیان خوردند و آب ﴾

﴿ زین یکی سرکین شد و زان مشک ناب ﴾

« نَبِیْکُمْ » هرا یکی نوع جیلان اوت ییوب صو ایچدیله ايسه ده برندن کوبره ، دیکرندن صافی مسک حاصل اولدی . « شَرَح » انسانلردن ده ایکی کشی بر مرشد و عالمه کیدرلر ، فقط حسب الحلقه بری مرد کامل ، دیکری مقلد و باطل اولور . سیاستده برنوع مأموریتده ایکی مأمور بولنور . بری عاقل و مستقیم اولور که اداره ایلدیکی آدملر راحت ایدوب ایشلری مسک کبی رایحه طیه نشر ایلر ؛ دیکری مرتکب و احمق اولق حسیله تدابیر و اجراآت مفسدکارانه . سندن اهالی بیزار و ضبط و ربط و حسن آمیزش یرینه شقاوت و شامت حاصل اولور . کوبره نک قوقوسی براییکی دقیقه لک محله منحصر ایکن فنا آدمک مسموم اولان رایحه مغویه سی قریب و بعید محله سرایتله برچوق آدملرک ذهنلرینه اغرق ، ایشلرینه پریشانی و فئالق ویرر .

مشنوی

﴿ هردونی خوردند از یک آنخور ﴾

﴿ این یکی خالی و آن پرازشکر ﴾

« تَرْجِمَهُ » هرايکي قامش بر محلدن صولانديلر؛ مع مافيه قامشک بری خالی ،
ديکری شکرله ماليدر . « شَرْح » ايکي شا کرد ده بر مکتبه ، بر مدرسه ده ،
بر خواهه دن او قوديلر ايسه ده خلقتلری حسیله بری نادان و جاهل ، ديکری هنرور
و کامل اولدی .

مثنوی

﴿ صد هزاران این چنین اشباه بین ﴾

﴿ فرق شان هفتاد ساله راه بین ﴾

« تَرْجِمَهُ » بونک کبی یوز بیک مشهله و امثال کور! انلرک آره سنده یتش ییلق
قدر یول کيدر . « شَرْح » یتش ییل بیور ملرندن مقصد ، فوق العاده چوق فرق
وار دیمکدر . مثال کتیر یلن اری و جیلان و قامش کبی یوز بیکلرجه ده مشهله
بولنه بیلیرکه بو حقیقی اثبات ایدر؛ مع مافیه بوبیوک و الزم اولان حقیقه عقلک
کسب قناعت و رسوخ ایتمی ضمننده آتیده بر قاج مثال ده بیان و ایراد بیوریلور .

مثنوی

﴿ این خورد کردد پلییدی زوجدا ﴾

﴿ آن خورد کردد همه نور خدا ﴾

« تَرْجِمَهُ » بر آدم اکل ایدرده کندندن نجس آریلیر ؛ ديکری طعام
ایدرده اندن الله تعالی حضر تلرینک نوری طوغار . « شَرْح » احمق آدمک طعامی
بر مقصد عقلی و نفع مغنوی به مستند اولیبوب حیوان واری اولدیغندن او طعامدن
نجاست حاصل اولمقدن بشقه بر نتیجه حاصل اولماز . لکن عارف اولان ذات کاملک ،
طعامی یالکز بدنک لزومی قدر اولوب عقلنه و عقلی واسطه سیله روحنه قوت
ویرر و غداسی خدای متعال حضر تلرینه عبادت و اجرای عدالت و نشر معارف
ایتمکه سبب اولور .

مثنوی

﴿ این خورد کردد همه بخل و حسد ﴾

﴿ وان خوردد زاید همه نور احد ﴾

« تَرْجِمَه » فنا بر کیمسه یرده یدیکی شیدن بخل و حسد حاصل و مستقیم و عارف اولان ذاتک طعامندن وجودنده نور و عشق خدا ظاهر و سر نما اولور .
« شَرْح » فنا بر کیمسه نك بدن طعامدن قوت بولنجه حسدکی اخلاق ذمیمه سی مزداد، عارف ایسه طعام ایتدکجه بدننک کسب ایده جکی قوت حسیله افعال خیره اجرانسه و عبادات مقبوله ایسانسه چالیشیر ، قلب و عقلی بر جوق قیود مضره دن آزاد و عشق خدا کی انعامه نائل اولمش اولور .

مثنوی

﴿ این زمین پاك آن شورست و بد ﴾

﴿ ابن فرشته پاك و آن دیوست و دد ﴾

« تَرْجِمَه » بوزمین پاك و محصولدار، دیکری چوراق و محصول ویرمز .
بوملك پاك، او دیکری یرتیجی شیطان و حیواندر . « شَرْح » بعض اراضی و ترلا غایت مثبت اولوب محصولات ویرر؛ بعضی نه انسانلره ونده حیوانلره فائده بخش اولماز . مثال دیکر: جناب حقه عبادت و اراده ربانیه ایله حضرت آدمه سجده و حرمت ایدن ملائک کرام پاك و مقبول یردان و بالعکس عصیان ایدن شیطان خبیث مضرت انجام ولایق عذاب و خسران اولور . جمله اراضینک اسمی اراضی و ملائکک اسمی ملائکه ایدی؛ مع مافیه میانه لرنده فرق کلی ظاهر و باهردر .

مثنوی

﴿ هر دو صورت کرهم ماند رواست ﴾

﴿ آب تلخ و آب شیرین را صفاست ﴾

« تَنْجِيْهُ » هرايکي صورتک بری برینه بکنزه می مناسب و میدانده در .
 آجی صو و طاتی صویک صفا و براقنی واردر . « شَرْح » برچوق براق صولری
 کوریرز که بعضیسی آجی، بعضیسی طاتی اولور؛ اکر اعتبار صور والوانده اولسیدی
 براق اولان صولرک یا جمله سی آجی و یا جمله سی طاتی اولسی لازم کلیر ایدی؛ مع-
 مافیه بعضیسی آجی بعضیسی طاتیدر . آدملرک یوزلری ده بویه در . یعنی ایکی انسانک
 سیاسی کوزل اوله بیلیر، اما بری ملک کبی خالقه پاک، دیکری شیطان قدر ناپا کدر؛
 بر آدمک کلامی خیر افزا و نافع و دیکرک مضر و جعلیدر .

مثنوی

❖ چونکه صاحب ذوق که شناسد بیاب ❖
 ❖ او شناسد آب خوش از شوره آب ❖

« تَنْجِيْهُ » صاحب ذوقدن بشقه کیم بیلیر که آجی و طاتی صولرک لذتی
 نهدر؛ صاحب ذوق بیایر وایی صویی طوزلی صودن تفریق ایدر . « شَرْح » انسانلرک
 بدن و قیافتلری همان بر سیاقده اولدیغندن هانکیسی منصف و عادل، هانکیسی مفسد
 و باطل اولدیغنی فرق ایده بیلیمک هر آدمک ایشی دکلدر . بونلری کهای حقها فرق
 و تمیز ایده بیلان خالقه عاقل اولقله برابر اوامر ربانیه کلیاً تابع و هر حالده مستقیم
 و مقدم اولان ذوات عرفان صفاتدر .

مثنوی

❖ سحررا با معجزه کرده قیاس ❖
 ❖ هر دورا بر مکر پندارد اساس ❖

« تَنْجِيْهُ » روحانیت و عقلمدن بی بهره اولان کیمسه سحری معجزه به قیاس
 ایله هر ایکسنک اساسنی حیلله اوزرینه ظن ایلر . « شَرْح » قرآن عظیم الشانده
 فرمان و بیان بیوردینی اوزره صاحب عقل و تمیز اولیان منکران معجزاتی سحر
 ظن ایدرک کندی اوزرلرینه عذاب و خسران دعوت ایدرلردی .

مثنوی

❧ ساحران موسی از استیزه را ❧

❧ بر گرفته چون عصای او عصا ❧

« تَبَجَّيْهَرُ » حضرت موسی علیه السلام زماننده کی ساحر لر عناد لرندن
آنک عصاسنی طوتمش لردر « شَرْح » حضرت موسی علیه السلام ، فرعون
وسحره سیله ماجراسی قرآن عظیم الشانک بر قاج محلنده فرمان و بیان بیورلشدر .
ساحران حضرت موسانک سائر انسانلر کی ظاهر حالی کوردیلر ایشته بزم کی
انساندر ، دیدیلر ؛ وعصای واسطه سیله نه یاپار ایسه بزده بر عصا الیرایسه ک او قدر
هنر کوستره بیلیرز دیه عناد ایتدیلر ؛ وحقیقتنه واقف وعصاده کی حکمت ومقصده
مطلع وعارف اوله مدیلر . سحر انکیز اولان ساحر لرك عصا لرینی عصای موسی
محو واقفا و او حضرتنه تابع اولانلری حفظ ورها ایلدیکی کی فخر عالم افدمن
حضرت لرینه بخشایش ربانی اولان قرآن عظیم الشانده کافه شعرا وبلغانک سحر
آسا اولان منظومات ومنثوراتی احما ایتدکدن بشقه دین احمدینک احکام جلیله سنی
الی الابد صیانت واسنا ایلر .

مثنوی

❧ زین عصا تا آن عصا فرقیست ژرف ❧

❧ زین عمل تا آن عمل راه شکرف ❧

« تَبَجَّيْهَرُ » ساحر لرك عصاسندن حضرت موسی علیه السلام عصاسنه
قدر بیوک فرق وبوعملدن تا اول عمله قدر اوزاق بول واردر . « شَرْح » صورتا
مشابه اولان ابدانده فرقلر اولدینی کی عمللرده ده درجات متفاوته واردر .
مثلا صدقه ایله سرقت بینده موجود اولان فرق ظاهر دن بشقه حق رضاسنده
ویریلن صدقه بشقه وخلق کورمک اوزره اعتنا ایدیلن صدقه بشقه در . حفظ

دین و دولت ایچون واقع اولان محاربه بشقه ، ظلم و حسد ایچون ترتیب اولسان
جدال و وضا بشقه در .

مثنوی

﴿ لعنة الله این عمل رادر قضا ﴾

﴿ رحمة الله آن عمل رادر وفا ﴾

« تَرْجِمَه » بوعلمك منتها وارقه سنده الله تعالى حضرتلرينك لعنتی واردر ؛

اول عمل که وفا ایچنده در ، آنده الله تعالى حضرتلرينك رحمتی واردر **شرح** .
مثلا اچه ارتکاب ایتمک مقصد ملعونانه سیله بر مأمور بعضی کناه و مطیع اولانلره
بیك درلو اسباب موهومه عزو ایله حبس ایلر . بو درلو حبس عملنده ظلم
اولدیغندن لغت واردر . دیگر بر مأمور عادل کوررکه بر سارق ، اهل عرض
و مطیع اولان اهالی یی ازعاج و اضرار و یحضور ایلر ، انی طوتار حبس ایله
کیمسه یه فالتی یا یغنه میدان و یرمیوب اهالینک راحت و سلامتی استحصال ایدر .
بو حبسده الله تعالى حضرتلرينك رحمتی واردر . صورتا ایسه مأمور ظالمکده
عملی حبس و حاکم عادلکده عملی حبس ایدی ؛ اما ارده اولان فرق تأمل بیورلسون !

مثنوی

﴿ کافران اندر مرا پوزینه طبع ﴾

﴿ آفتی آمد درون سینه طبع ﴾

« تَرْجِمَه » کافرلر عنادلرنده مایمون طبیعتلیدر ؛ طبیعت نفسانیه ایچنده بر

بلا کلدی . « **شرح** » کافرلر انبیا علیهم السلام حضرتاندن بو قدر معجزات ،
بو قدر نصایح باعث النجات کوروب ایشتمش ایکن خیر ، بز پدرلر مزدن هانکی دینی
بولدیسه ک آنی ایسترز ، بشقه دین و سوز قبول ایتمیز ! دیه انبای عظام علیهم السلام
حضراتنه قارش ی بولند قلرندن و جاهل اولان پدرلر نی تقلیدلری حسیله طوغری یولی
طوتمق ایستمد کلرندن بیسوک بلالره کرفتار و انجافی معذب و ناچار اولدیلر
انسانه لایق دکلدرکه بن بواشی اسکیدن ایشتمد ، بویه کوردم ، یکیدن تحقیقه لزوم

یوقدر ! ديه جاھلانه اصرار و كسندى و جمعيت بشريه يى اضرار ايتسون ؛ بالعكس هرايشى تحقيقه و هر حقيقى كلامغه وفائده لى كوره چكى شيئه نائل اولمغه چاليشسون . مثلاً عسكركل كده يكي تفنككر ايجاد اولنش ايكن بز پدر مزدن بولديغمز اسكى تفنككرى ايترز ديمك عين جهل و ضرر و موجب مغلوبيت و خساردر ؛ فى الحقيقه كوريلور كه جهلاً مثلاً تفنككر ك تجديدينه راضى اولور ؛ زيرا تفنك مادی و ظاهر يدر ؛ اما ال ايله طوتلميان و كوزله كورلميان يعنى فكرى بر اثر ترقى كوريلانجه قبولدن اجتناب و كنديلرينى ضعيف و خراب ايدرلر .

مثنوى

❦ هر چه مردم میکنند پوزينه هم ❦

❦ آن کند کز مرد بیند دم بدم ❦

« ترجمه » انسان نه ييار ايسه مايمون ده آنى ييار ، مايمون اولشي ايشلر كه

هر وقت انساندن كورر . « شرح » انسان اكر حقيقه انسان ايسه يابه جنى شيئى تقليداً دكل بر فكر و مقصده بناء ياپسون ؛ يوقسه مايمون كى ايش كورمش و شايان خنده اولمش اولور . بلا تأمل ، بلا تحقيق و بالكلز تقليده مستند اولان كيمسه روحانيتده ترقى ايدمه چكى و دنيا ده تدنى ايدمه چكى بديهدر . بلا تحقيق معارف و صنايع و هر شى اسكى حالده قالير ، بلكه مرور زمان ايله تنزل ايدر . عالمى ايلر ولدن تحقيقات و تحرياتدر ؛ تقليد و توقف و خيالات دكلدر . شو قدر كه « تقليد اولنسون » تنبهندن مقصد . انسان بولديغى امور خيريه يى ترك ايتك اولميوب اصل مرام يابه جنى ايشى تحقيق ايله منافعى كورمك و او وقت بيلهرك اجرا ايتكدر . مثلاً نمازك بدنأ و عقلاً و روحانية او قدر فوائدى واردر كه تحقيق ايدنجه انسان حيرتده قالير . بر مصلى بوفوائدى تحقيق ايدوب كا يئغى بيلسه نمازك قيمتى او حالده بحق بيلمش و ها زياته مقدم و مستفيد اولمش اولور .

مثنوى

❦ او کمان برده که من کردم چو او ❦

❦ فرق را کی داند آن استیزه رو ❦

« تَرْجَمَه » مایمون طبیعتی اولان کیمسه ظن ایتدی که ، بن انسان کامل کبی ایلدم ، اول عناد یوزلی فرقی نصل ونه وقت بیله بیلیر ؟ « شَرَح » عادی انسانلر ومعند ومنکران کندیلرینی عاقل و ذکی ظن ایدرلر ؛ حتی عارف و عاقل کبی طور و حرکتده بولمق ایسترلر ؛ اما بیلمز لر که کندیلری معنأ اعمی و اهل عرفان ایسه بنادر .

مشنوی

﴿ این کند از امر و آن بهر ستیز ﴾

﴿ بر سر استیزه رویان خاک ریز ﴾

« تَرْجَمَه » انسان کامل برایشی امر السهیدن طولای ایشلر ، عادی و منافق اولان کیمسه ایسه عناد ایچون اجرا ایدر . معندلرک باشی اوستنه طو پراق دوک ! « شَرَح » بر مرد کامل اجرای فرائضه دوام ایله محاربه دهده شجاعت ایدر و بو کبی امور خیریه بی امر حقه استناداً و رضاء الله ایچون ایشلر . ریا کار و معند ایسه نمازی و بعض امور خیریه بی خاق کورسونلر امیدیلر اختیار ایدر ؛ بناءً علیه ریا کار اولان کیمسه اگر کندی فعانی کوره جک آدملر اولمدیغنی کورسه نه صدقه ویرر ، نه سائر امور خیریه ده بولنور . عادل و مستقیمک ناظری ایسه هر حال و محله الله تعالی حضر تلیدر . بونک ایچون اول زمره جلیل اصحابی ثابت و علوی و جاودیدرلر .

مشنوی

﴿ این منافق با موافق در نماز ﴾

﴿ ازنی استیزه آید نی نیاز ﴾

« تَرْجَمَه » اول منافق امر حقه موافق اولان مؤمنین ایله عناد و ریادن ناشی نمازه طورور . الله تعالی حضر تلرینه نیاز ایچون دکل ! « شَرَح » نماز قیلدیغنی خلق کورسون دیه منافق ریا و عناد و حالبوکه خلق برشی غائب ایتیوب و اواحق کندی نی بر باد ایدر .

مشنوی

❦ در نماز و روزه و حج و زکات ❦

❦ بامنافی مؤمنان در بردومات ❦

« تَرْجِمَهُ » نماز ، اوروچ ، حج ، زکاتده مؤمنلر منافقلرله بردومات یعنی غالبیت و مغلوبیتده بولنورلر ؛ عباداتده مؤمنلر غالب و منافقلر مات و مغلوبدر .
« شَرْحُ » مات شطرنج اویوننده مغلوبیت حالیدر . مؤمن اولان ذواتک ایشلری امر حقه موافق اولدیغندن همیشه غالب و منافقلرک ایشی ایسه عناد وریا ایله آلوده بولندیغندن مغلوب و مضطرب اولورلر ؛ اما مؤمنیندن مقصد یالکیز (مؤمن) نامنی حامل و ایشی منافقلردن بدتر و ذلیل اولانلر دکل ، بحق عادل و متقی و غیور و جسور اولانلردر .

مشنوی

❦ مؤمنانرا برد باشد عاقبت ❦

❦ بر منافق مات اندر آخرت ❦

« تَرْجِمَهُ » مؤمن اولانلر ایچون عاقبت غالبیت و منافقلر اوستنه آخرتده مات و مغلوبیت واردر « شَرْحُ » کاذب و منافق ایچون دنیاسده بیله انجیام کار مغلوبیت و خسار واردر . امر حقه مخالفقلری حسیله کوره جکلری عذاب اخرویدن بشقه انلرک افعال و اطواری انسانلر بیتنده هر بار مشهود و جاری اولان موادک خلاقی بر صورتده واقع اولدیغندن کاذب و منافقک احوالی بالطبع ربطلسز و شر انکیز و وخامت آمیز اولور .

مشنوی

❦ کرچه هر دو بر سربک بازیند ❦

❦ هر دو باهم مروزی ورازیند ❦

« تَرْجَمَه » اگر چه هریکیسی یعنی مؤمن ایله منافق بر او یون باشنده در ، امامروزی اسمنده کی شهر ایله رازی نامنده کی دیگر بر شهرک اها لسی بری برینه اوزاق اولد قلی قدر! « شَرْح » مؤمن کبی منافق ده صورتا نماز قیلار و محاربه یه کیدر و سائر عملده بولنور اما مؤمن الله تعالی حضرتلرینک رضاسی چون عبادت ، منافق ایسه نفس و خیالک آمال و اوها میله حرکت ایدر؛ کر چه ایکسینک صورتا نماز و محاربه عمللری بر یولده کورینور ایسه ده حقیقته تصویری غیر قابل بر درجه ده معنا بری برندن پک اوزاق بولنور .

مشنوی

﴿ هریکی سوی مقام خود رود ﴾

﴿ هریکی بروفق نام خود رود ﴾

« تَرْجَمَه » هری بری یعنی مؤمن ایله منافق کندی مقامی طرفه کیدر ، هری بری کندی اسمی مقتضای اوزره کیدر . « شَرْح » سبق ایدن بیت شریفده کورلدیکی اوزره مؤمن ایله منافق مقصد و عمللرینک حقیقتی بشقه در ، مقاملری ده بالطبع بشقه اولور . مؤمنک مقامی سعادت ، منافقک مصیری ذلتدر . مؤمن نامنک معنای حقیقیسی الله تعالینک امرینه ایمان ایدوب اوامر ربانیه اوزره حرکت ایتک ، منافق لفظنک مأل صحیحی ، امر حق عدم اطاعتله حقیقته مخالف بر صورتده لسان استعمال ایلمکدر؛ بناء علیه هری بری کندی نامنک مقتضای اوزره حرکت ونهایت مؤمن مظهر مکافات ، منافق گرفتار مجازات اولور .

مشنوی

﴿ مؤمنش خوانند جانس خوش شود ﴾

﴿ ور منافق کوی پر آتش شود ﴾

« تَرْجَمَه » مؤمنی مؤمن چاغیر نبجه جانی خوش و ممنون اولور ، منافق دیسه ک

غضبندن پر آتش اولور . « شَرَحْ » چونکه مؤمن لفظ (مؤمنده) بولان معنای-
سعادتنامی و لفظ (نفاقده) کی عذاب ذات افزایی بیلدیکی کبی منافقده کندی
نام بد انجامنده کی فسالنی بیلدیکندن بونامی ایکسیده رد ایدر ایسهده منافق
افعال مظلمه سیله قبوله منهک اولور .

مشنوی

❧ نام او محبوب از ذات ویست ❧

❧ نام این مبغوض ز آفات ویست ❧

« تَرْجِمَه » مؤمن نامنک کوزل اولسی مؤمنک ذاتندن وحسن حرکتدندر؛
منافقک مبغوض اولسی آفت انکیز اولان سوء حرکتدندر . « شَرَحْ » بوایکی
نام ایکی آینه کبی افعالك حقیقتی کوستردیکندن (مؤمن) نام سعادت اتسامی
ایچنده اهل ایمان افعاله نکران اولنجه شادان ، منافق ایسه خشمکین ومانند دیو
دران اولور .

مشنوی

❧ میم وواو میم ونون تشریف نیست ❧

❧ لفظ مؤمن جزئی تعریف نیست ❧

« تَرْجِمَه » مؤمن لفظی ترکیب ایدن میم ، وواو ، میم ، نون کبی حروف-
اربعةنک وجودلرنده بر تشریف و شرف یوقدر؛ بودرت حرفده سائر حروف
کیدر؛ مؤمن لفظی الله تعالی نك امرینه اینانوب اطاعت ایدن ذاتی تعریف ایتمکدن
بشفه مقصد ایچون وضع اولنش دکلدرد . « شَرَحْ » نه حکیمانه تعریفدر؛ حروف
والفاظک شرفی کندیلرنده دکلدرد؛ تعریف ایلدکاری کیفیتک ماهیتدهدر؛ بناءً علیه
صور و حرفه دکل هرایشک حقیقته دقت ایتلی . مثلاً عادل نامنده چوق ظالم
و حلیم نامنده چوق خشمکین و آرسالان نامنده چوق جبین و دلبر اسمنده چوق
چرکین آدملر بولنه بیلیر .

مثنوی

❧ کر منافق خوانیش این نام دون ❧

❧ همچو کژدم می خلد در اندرون ❧

« تَبَجَّهْ » اگر بر آدمه منافق دیر ایسهك بولفظ دون دروتی
عقرب کی صوقار . « شَرْح » (منافق) لفظنده کی حروفك بر قباحی اولیوب
حس ایدیلن عداوت بو حروف ایچنده مستور اولان معنای عذاب نماده در .

مثنوی

❧ کر نه این نام اشتقاق دوزخست ❧

❧ پس چرا دروی مذاق دوزخست ❧

« تَبَجَّهْ » اگر بو منافق اسمی جهنمدن مشتق اولسه نصل آنده جهنم
مذاق اولوردی ؟ « شَرْح » منافق معناسنك حقیقی جهنمدن در جهنم غضب
واضطراب محیدر منافق ده مضطر و غضبناك و دروننده یانان آمال ایله ناپاك و هلاك
اولور .

مثنوی

❧ زشتی این نام بد از حرف نیست ❧

❧ تلخی آن آب بحر از ظرف نیست ❧

« تَبَجَّهْ » فنا اولان بو منافق اسمنك چرکینلکی حرفلردن دکدر؛ دکز
صوینك ده آجیلنی وضع اولندینی قایدن، بارداقدن دکدر . « شَرْح » بوده عالی
بر تعریفدر ! قاب ذاتاً آجی اولان صوینی طاتلی یابه میه جفی کی کوزل ناملر احوال-
مکروهی اصلاح ایده مز . دکز صوینی هانکی قابه ایستر ایسهك قوی ینه آجیدر؛
غیر مشروع و فنا افعال و حرکاتی هانکی نام و حروف ایله تعریف ایسهك ینه مضر در؛

هنر، صو طاتلی و اخلاق کوزل اولمسنده در؛ یوقسه قابلرک و ناملرک فائده سی یوقدر .

مشنوی

﴿ حرف ظرف آمد در و معنی چو آب ﴾

﴿ بحر معنی عنده ام الکتاب ﴾

« تَرْجِمَه » حرف و لفظ قاب و معانی ایچنده کی صوکیدر . اصل بحر معنی الله تعالی حضرتلرینک عند الیهینده در که اول بحر معانی ام الکتاب و لوح قضا در . « شَرْح » بو آیت کریمه سورهُ رعدک قرق برنجی آیتدر . شویله که (یمحو الله ما یشاء ویثبت و عنده ام الکتاب) معنای شریفی : « الله تعالی حضرتلری دیلدیکنی محو و اثبات و ایضا ایله و قضا و قدر کتابنک اصلی واجب الوجود حضرتلرینک عندنده در . » مقتضای حکمت ربانیه دن اوله رق الله تعالی حضرتلری اراده بیوردینی شیلرک بعضیسنی امحا و بعضیسنی ایضا بیورر . صدقه و یرن بر آدم ایچون بر مقتضای حدیث شریف الله تعالی عمرینی تزیید و دیگر بر متکبر و ریاکارک ایشنده سوروی کورینن خبری امحا و تبعید بیورر؛ بناءً علیه انسان مساعی یی زهار ترک ایتسون دائماً چالیشسون و خیر ایشلرده بولنسون؛ زیرا آیت کریمه ده فرمان بیوردینی اوزره جناب خدا بر مقتضای حکمت بالغه محو و اثبات ایتکده در .

مشنوی

﴿ بحر تلخ و بحر شیرین در جهان ﴾

﴿ در میان شان برزخ لایبغیان ﴾

« تَرْجِمَه » آجی دریا و طاتلی دریا جهانده واردر، بویکی دریانک بینده پرده و حائل اولدیغندن بری برینی تجاوز ایتمز . « شَرْح » بوکا دائر سورهُ رحمانک اون طقوزنجی آیت کریمه سنده فرمان بیوریلور : (مرج البحرین یلتقیان بینهما برزخ لایبغیان) معنای شریفی : « الله تعالی حضرتلری ایکی دکزی براقدی تا

بری برینه جمع اوله ؛ لکن آره لرنده بر حائل وارد رکه بری برینه ملاقی اوله ماز .
ایکی دریادن مقصد هیچ بروقت بری برینه قاریشیمان اخلاق حمیده و اخلاق
ذمیمه اولسه کر کدره . مثلاً بر انسانده بیله سخاوت و غضب کچی بری شیرین ؛ دیکری
آجی بحرین کچی اخلاق متضاده موجود ایکن هر بری خاصیتی حفظ ایله دیکری
ایچنده محو اولماز ؛ اخلاق حمیده اصحابی اخلاق ذمیمه اصحابیله هر نه قدر اختلاط
ایتسه هیچ بروقت تمامیه امتزاج و آمیزش ایتمز ؛ زیرا بری طالب نور، دیکری
طالب نار ؛ بری راغب هدایت، دیکری خواهشگر ظلمتدر .

مثنوی

❦ و آن که این هر دوزیک اصلی روان ❦

❦ بر کذر زین هر دو روتا اصل آن ❦

« تَرْجِمَه » بونی بیل که بو ایکی دکر بر اصلدن آقاجیدر ؛ سن ایکیسندن
کچ ! اصل اولانه قدر کیت ! « شَرَح » اخلاق حمیده به مظهر اولان لطف
و مرحمت و عنایت ؛ اخلاق ذمیمه به کرفتار بولنان قهر و مذلت ایچنده در ؛ بویکی
صفتک احوال ظاهره لایله مقید اوله ! الله تعالی حضرتلرینک اوامر الیه سینه
حکمتله ارجاع نظر و آندن صکره کسب سعادت و اعتبار ایت !

مثنوی

❦ زر قلب وزر نیکو در عیار ❦

❦ بی محک هر کز ندانی ز اعتبار ❦

« تَرْجِمَه » قلب آلتون ایله خالص آلتونک عیارده اعتبار لرینی محکسر
هیچ بروقت بیله مزسک . « شَرَح » ایی آدمه فنا آدمی یالکز تجربه ایله بیله
بیلرسک ! مؤمنک محکی فراست و تجارب مشروعه و ایمان تام و کسب عرفان
و تلاوت حضرت قرآندر .

مثنوی

❦ هر که را در جان خدا بنهد محک ❦

❦ هر یقین را باز داند اوز شک ❦

« تَرْجِمَه » هر کیمک جانسه خدا حضرتلری محک قور ، یقینی شبهه دن
فرق وتمیز ایده بیلیر . « شَرْح » الله تعالی حضرتلری بر آدمک قلب وعقلنه
فراست و ذکا بخش واعطا و اونیک بخت کسب هنرله احکام مشروعه بی اجرا ایدر
ایسه هر بر مهمی تمیز و کندی دارینده تمیز ایدر .

مثنوی

❦ در دهان زنده خاشاکی جهد ❦

❦ آنکه آرامد که بیرونش نهد ❦

« تَرْجِمَه » بر دیری آدمک آغزینه بر چوپ دوشسه انی آغزندن چیقاردینی
وقت راحت ایدر . « شَرْح » ای آدملرک ایچنه فنا بر کیمسه کیرر ایسه آنک
دفعی ایچون چالیشیلیر و دفع اولندقدن صکره راحت حاصل اولور ؛ اخلاق حمیده
اصحابی اوبغونسزلری رد و تبعید و نائل اولدقلری سلامت ایچون جناب کبریاه شکر
و تحمید ایدر .

مثنوی

❦ در هزاران لقمه یک خاشاک خرد ❦

❦ چون در آمد حس زنده پی یرد ❦

« تَرْجِمَه » بیکلرجه لقمه ایچنه اوافق بر چوب قاریشنجه ؛ زنده اولان
بر آدم در حال حس ایدر . « شَرْح » آغزینه کیدن بونجه لقمه لره انسان اصلا
دقت ایتمز ایکن بر چوپک کیرمسيله مضطر اولور . آنی دفعه چالیشیر ؛ حس

ظاهری باطن و عقله نسبتاً جزئیدر بویله اکلا دینی حاله یا معناً و عقلاً حی اولان
برذاتک حس باطنیسی نه قدر زیاده کسب اطلاع ایده جکی امر بدیهیدر . مثلاً بر
کامل وعقل بیکرله طوغری فکر وکلام ایچنده برکذب ورأی فساد آمیز ایشیدنجه
ویا بیکرله ای آدم یاننده برمنافی کورونجه فساد آمیز رأی و منافی درحال آکلار
ورده سعی ایدر .

مشنوی

﴿ حس دنیا زردبان این جهان ﴾

﴿ حس دینی زردبان آسمان ﴾

﴿ تَرْجِمَه ﴾ ، دنیایه متعلق حس بوجهانک زردبانیدر؛ دینه منسوب حس
آسمانک زردبانیدر . ﴿ شَرْح ﴾ ، دنیا ایشارینه متعلق حسیات و مساعی ایله انسان
یا لکنز بوجهانده موقه ترقی ایده بیلیر، اما بوترقی مدت وزمان و موت ایله محدود
وفانیدر. لکن روحانیه متعلق اولان عشق ربانی و استقامت کبی ترقیات معالی غایات
جهان روحانیتک زردبانی مثابه سنده درکه حقیقی و صاحبی سعادتله جاودیدر .

مشنوی

﴿ صحت این حس بجوید از طیب ﴾

﴿ صحت آن حس بجوید از حیب ﴾

﴿ تَرْجِمَه ﴾ ، جسمانی و دنیوی حسک صحتی طیب ظاهریدن و دینه متعلق
روحانی حسک صحتی دوست و حبیدن ارایکز . ﴿ شَرْح ﴾ ، امراض جسمانییه
دفع ایله حس ظاهرک صحتی ظاهری برطیبیدن طلب و تحری ایدیلیر اما حس روحانیتک
صحتی الله تعالی یه حیب اولان ذاندن تمنی ایتلی . حبیدن مقصد، فخر عالم علیه الصلوة
والسلام اقدمز حضرتلریدر؛ او محبوب کبریا دن صحت روحانیه ایستمک ذات عالی -
رسالتنهایارینه وحی بیوریلان قرآن عظیم الشانک و شریعت مطهره لرینک احکام -
جلیله سنی مطالعه و قبول و علی الخصوص امداد روحانی نبوی یی احترام ایله حاصل

اولور. بر مرد کامل ارادات ربانیه اتباع و عاشق رسول مجتبا و محب آل عبا اولور، اوده حبیب اولور که حسیات روحانیه نك صحت و سلامتی آندن ده طلب و امر و نصیحتیه حرکت ایدیکز !

مثنوی

❧ صحت این حس زمعموری تن ❧

❧ صحت آن حس ز تخریب بدن ❧

« تَرْجِمَه » حس صورینك صحتی بدنك معمور وایی اولمسند و حس روحا.

نینك صحتی بدنك خرابلقنده در . « شَرْح » تحصیل معارف و صوم و جهاد و بوکی عبادات مشروعه ایله مشغول اولان ذات بدنك صوری کوریلن معموریتنی تخریب و فقط معموریت روحانیه و عقلیه سنی مزداد ایدر بو بیت شریفك دیگر معناسی حسیات بدنیه انسان دنیاده ایکن قوت، حسیات روحانیه ایسه وفاتندن صکره معموریت و سعادت بولور .

مثنوی

❧ راه جان مر جسم را ویران کند ❧

❧ بعد ازان ویرانی آبادان کند ❧

« تَرْجِمَه » جانك یولی جسمی ویران ایدر، بو ویرانلقدن صکره معمور

ایدر . « شَرْح » روحانی و عقلی اولان مسلك صورتا جسم و بدنی خراب ایدرکی کورینور ایسه ده حقیقته معمور و آباد ایدر، اصحاب مساعی طبّا، عقلاً قوی اولدقدن بشقه برده شجاعت، توکل، صبر، قناعت کی خصائل جلیله نائل و ازهر- جهت درجات عالیه واصل اولور .

مثنوی

❧ ای خنك جانی که در عشق مأل ❧

❧ بذل کرد او خانمان و ملك و مال ❧

« تَنْجِيْمٌ » ای سعادتلی و مبارک جان که محل رجوع عشق اولان الله تعالی
 حضرت تلمینک رضاسی ایچون خایمان و مالک و مال صرف ایلدی . « شَرْحٌ » جناب-
 واجب الوجودک عشق و یولنده و دین دولت اوغورنده جان و مالی صرف ایدن
 اصحاب نها، نائل فیض و سعادت اوله جقدر . بر مجاهد محاربه ده جان بذل ایدوب
 شهید اولور ایسه سعادت ابدیه نائل و رتبه شهادتی احراز ایده من ایسه مساعی-
 مشروعه و دلیرانه سی حسیله عند الشهید و دولت و وطن نظرنده مقبول و مراتب-
 عالییه واصل اولور .

مشوی

❦ کرد ویران خانه بهر کنج زر ❦

❦ و رهان کنجش کند معمور تر ❦

« تَنْجِيْمٌ » دیوار لرنده کیزی اولان آلتون خزینه سنی بولق ایچون بری
 خانه بی خراب ایتدی ؛ صکره بولدینی خزینه ایله ده ااعلا معمور ایتدی .
 « شَرْحٌ » بر ذات محقق صورتا معلومات آلیر که خانه سنده و قتيله بر جوق آلتون
 صاقلانندی ؛ او آلتونی بولنجهیه قدر خانه سنک دیوار لرینی هدم ایدر . بو معامله
 صورتا تخریب اما حقیقته مدفون اولان آلتونی بولوب خانه سنی یکیدن ده ااعلا
 صورتده انشا و تجدیددر . بدن و عقلده خزائن مکتومه کی بر جوق خصائل جلیله،
 علی الخصوص عشق ربانی و حسیات عالییه واردر . بو خصائل جلیله بی میدان چیقار مق
 ولدت عشق ربانییه نائل اولق ایچون انسان عقل و بدننه صورت مشروعه ده
 زحمت و مشقت و یرنجه اوزحمت کر چه ظاهرده مشقت و تخریب کورینور اما حقیقته
 صاحبی سعادت مند و معمور اولور .

مشوی

❦ آب را بیرید و جورا پاک کرد ❦

❦ بعد ازان در جوروان کرد آب خورد ❦

« تَرْجِمَه » بر کیمسه صوبی کسوب ایرماغک یتاغی تمیزادی ؛ ایچنده کی
فالقاری چیقاردقدن صکره صوبی ینه ایرماغه قوبیوردی . « شَرْح » ایرماقدن
صو کیسلنجه سبئی اکلایمان اطفال وحقا بو ایرماغک صوبی توکندی دیه اسف
ایدر ؛ حالوکه موقه صونک کیسلیمسی ایرماق یتاغک پاک و تمیز اولمسی ، صو دهسا
براق ولطیف آقسی ایچوندر . کذلک کوتاه بینان نظرندده مشاق و محن خسار
ووهندر .

مشنوی

﴿ پوست را بشکافت و پیکانرا کشید ﴾

﴿ پوست تازه بعده زانش بردمید ﴾

« تَرْجِمَه » مجروح دری بی یاردی بدننه آتیلان اوقی چکوب چیقاردی ؛

آندن صکره تازه دری بیتدی . « شَرْح » بوده دیگر بر مثالدر . دری بی یارمق
آجی والیم برکیفتدر ؛ لکن صاحب عقل حاصل اوله جق فائده بی درک ایلدیکندن
بو المی کندی رضاسیله اختیار وبعده کندینی حمتله بختیار ایلر . ظاهراً لذیذ
اولان بعض مضراخلاقی ، عاقل اولان ذات ، عقل و قلبندن چیقار ایکن کندینی
صورتا مضطر ، حقیقتده ازاد ایدر . محکومینه یریلن مجازاتکده اساسلرندن
بری بودر . یعنی هنکام مجازاتده محکوم مضطرب اما اضطراب جزا هم محکومک
اصلاحی ، هم خلقک متنبه و نائل آسایش اولمسی منتج اولور .

مشنوی

﴿ قلعه ویران کرد از کافر ستد ﴾

﴿ بعد از ان بر ساختش صد برج وسد ﴾

« تَرْجِمَه » بر محارب قلعه بی ضبط ایدده بیلیمک مقصدیله ویران ایدوب کافردن

آلای آلدقن صکره انشا ایله برج وسد لر علاوه ایلدی. «شرح» شمدی به قدر جریان ایدن فکری تأکید بیور مق ایچون بوده بر مثالدر . دشمنک النده اولان قلعه یی ماهر محارب ابتدا تخریب و فقط آلدقن صکره دها اعلا بر صورتده اعمار و تجدید ایدر . عاقلده اقدامات خیریه ایله بدنی اتعاب و نحیف ایدر ایسه ده بوتعب و ضعف صوری روح وبدنه سعادت قی مؤدیدر .

مشنوی

﴿ کار بیچونزاکه کیفیت نهید ﴾

﴿ این که کفتم این ضرورت می دهد ﴾

« تَرْجِمَه » جناب حق حکمتدن سؤال اولماز ؛ الله تعالی حضرتلرینک

ایشنه کیم کیفیت ویره بیلیر ؟ بویان ایلدیکم شی ضرور اتنددر . «شرح» یعنی اقدام و غیرت و سعی و همت ایله هر شی حاصل اولور دینلمش ایدی . ظن اولنمسونکه بونلر سر انسانه سعادت کلز . الله تعالی حضرتلرینک لطف و احسانه کیم قاریشه بیلیر ؟ بر انسان اصلا عبادت ایتماش ایکن پاک اولان خلقتی حسبیله مرحمت ربانیه به مظهر اولنجه اول مرتبه ده عشق الهی به مظهر اولور که اولیاء الله بیله متحیر اولور ؛ سعی حق تعالی حضرتلری فرمان بیسوردیغندن مجربدر که انسانلردن یوزده طقسان طقوزی سعی و مجاهده ایله استحصال رضای خدا و نائل سعادت دوسرا اولور . یالکمز یوزده بری و بلکه بیکده بری بلا سعی و مشقت مظهر سعادت و راحت اوله بیلیر ؛ شو حالده چالیشمقدن و مساعدیدن هیچ بروقت آیرلما ملی ! ال ، آباق ، عقل ، وجدان ، آرزونک انسانه ویرلسی چالیشمق ایچون بر امر جلیدر .

مشنوی

﴿ که چنین بنماید وکاهی ضداين ﴾

﴿ جز که حیرانی نباشد کار دین ﴾

« تَجَمُّد » بعض وقت مجاهده ايله و بعض وقت بيان اولنديني صورتده ضدی اوله رقیلا مجاهده سعادت حاصل اولور. دین ایشنده حیرانلقدن بشقه حال اولما .
« شَرَح » سعادتک مجاهده ايله حاصل اولسی امر معقول و مجربدر ؛ مع مایه دین و روحانیتک احوالی اوقدر واسع و عمیقدرکه بعض دفعه مجاهده سز سعادت حاصل اوله کلدیکی هویدا اولدیغندن جناب حقک حکم خفیة بالغه سنه حیران اولمقدن بشقه چاره یوقدر .

مشنوی

❦ ن چنان حیرانکه پشتش سوی اوست ❦

❦ بل چنین حیرانکه غرق و مست دوست ❦

« تَجَمُّد » هیچ برشی دوشونمیرک او امر ربانییه و محبت مولایه ارقه س چو یروب یوزی شیطانک القا آتیه متوجه حیران اولماملی ! بلکه بویله حیران اولملی ؛ دوست اولان جناب حقک غرق و مستی اولمش اوله . « شَرَح » مولانای روی قدس سره السامی حضرتلرینک کمال قوه روحانیه و عقلیه سنه حیران اولملی . سبق ایدن بیت شریفده دین ایشی حیران اولمقدیر بیورمسندن چوق قبل اتم ذهننه کتیره بیلیرکه : کار دینده حیرانلق لازم ایش ! بنده امور روحانیده حیران اوله یمده دنیاده ایکن ذوق سوریم ! بوکی افکار باطله محو و ازاله ایدلک ایچون بیوریلورکه : حیران تعیرندن مقصد دوست اولان حق تعالی حضرتلرینک او امر ربانییه سنه آرقه بی چویرمک و شیطانه تابع ویا حیوان کی اغرنی آچوب حیران قالمق دکل ، بلکه کمال سعی و مجاهده ده بولندیفی حالده حکم خفیة ربانییه حیران و عظمت و قدرت ربانییه نکران اولمقدیر .

مشنوی

❦ آن یکی را روی او شد سوی دوست ❦

❦ و آن یکی را روی او خود روی اوست ❦

« تَرْجِمَه » محبت حق ايله مست و حيران اولان او برينك يوزى دوست اولان حق جانبنه وديكرينك يوزى كندى يوزينه و كندينه متوجه اولدى .
« شَرْح » عاشق حقيقتينك فكر و اميدى ابدى و باقى اولان الله تعالى حضرتلرينه مربوط اولوب عادى انسانلرك ايسه محبتلىرى كنديلريله شيطانه راجعدر . او مقوله لر ايچون نه بيوك غفلت ، نه عظيم خسران و ذلت واردر .

مشنوى

❧ روى هريك مى نكر مى دار پاس ❧

❧ بوكه كردى توز خدمت روشناس ❧

« تَرْجِمَه » كرك مست عشق ربانى اولان مرد كاملك ، كرك تن پرور و خود پرست اولان غافلڪ يوزينه دقتله باق ! اوله كه حسن خدمتدن ناشى سنده يوز طانييجى اوله سك . « شَرْح » انسانلرك احوال متنوعه سنه دقت ايله عبرت آل و هميشه او امر ربانيه ي اجر ايه اقدام ايت ! تاكه بو حسن خدمت يوزندن برچوق سعاده نائل و انسانلرك نيك و بدنى طانيه بيلمك رتبه سنه واصل اوله سك . آدم لرك اخلاقى و حقيقت مغنويه لر نى ايبيلمك بيوك هنر و سلامت آوردر .

مشنوى

❧ چون بسى ابليس آدم روى هست ❧

❧ پس بهر دستى نشايد داد دست ❧

« تَرْجِمَه » چونكه چوق شيطانلر آدم يوزلو و آدم صورتنده بولنور ؛ ايمدى هر برال ايچون دست و ير مك مناسب دكلدر . « شَرْح » شيطانلر انسانلرك ذهننه نصل دسايس و مفسد القا ايدرلر ايسه شيطان صفت انسانلر اقوال و افعاليله هم جنسلر نى افساد و برباد ايلرلر . بلكه بعض شيطانلرك اجر ايه مقتدر اوله ميه . جقلرى قنالقلى و القا ايدمه جكلرى و سوسه لر ده انسانلر ايجاد ايدرلر .

مثنوی

❦ زانکه صیاد آورد بانك صغیر ❦

❦ نافرید مرغ را آن مرغ کیر ❦

« تَرْجِمَه » آوجی ، قوش سنی تقلید ایدر ؛ ناکه قوشی آلداتمش و طوتمش

اولسون . « شَرْح » مثلا ککلك و سائر بعض قوشلاری قوردینی طوزاغه کتروب طوتدیرمق ایچون صیاد استاد قوش سنی تمامیه تقلید ایدر . قوشلار ایسه کیزلنمش اولان صیادی کوره میوب هم جنس لرینک سسی ظن ایدرک طوزاغه طوتولور . بونک کبی بعض شیخ قیافتنده ویا مستقیم اطوارنده حیلہ کاران بولورکه اولیاء الله حضراتنک تعیراتی و مستقیم ذواتک اطوارینی تقلیداً حرکت ایلر ؛ ناکه ساده دلان کندیلرینه امنیت ایدرک دوام تزویرلرینه دوشوب نافر جام وبدنام اولسونلر ؛ بناءً علیه مجرب اولیان آدمک سوزینه و اطوار ظاهره سینه زنهار امنیت ایتماملیدر .

مثنوی

❦ بشنود آن مرغ بانك جنس خویش ❦

❦ از هوا آید بیابد دام ونیش ❦

« تَرْجِمَه » قوش کندی جنسک سنی ایشیدر ، هوادن اشاغی به کلیده

طوزاق ، دیکن وزهر بولور . « شَرْح » ساده دلان بر مقلدک اطوار ظاهره سنی مشاهده وکلات مقلدانه سنی استماع ایدنبجه خزینه بولمش مغربی کبی مسرت و عجله ایله تقرب ایدر ، اینانیر ولذتلر کورور ایکن دام بلایه گرفتار اولور .

مثنوی

❦ حرف درویشان بد زدد سرد دون ❦

❦ تابخواند بر سلیمی زان فسون ❦

« تَرْجِمَه » آچاق اولان کیمسه حقیقی درویشلرک حروف و کلماتی چالار،
تاید ایدرکه ساده دله او افسوندن اوقوسون . « شَرْح » مستقیم و عالی صفت
شیخ و درویشلرک استعمال ایلدکاری تعبیراتی مقلدین سرق و کثرله استعمال
احقاری برباد ایلدکاری مجربدر . ساده دلان ایسه بوساخته تعبیراتی محض عرفان
و کرامات ظن ایدرک انجایی کندیلرینی ویران و نالان ایدر .

مثنوی

❖ کار مردان روشنی و کرمیست ❖

❖ کار دونان حیل و بی شرمیست ❖

« تَرْجِمَه » مرد اولانلرک ایشی پارلاق و روحلیدر ؛ آچاقلرک کاری حیل
و عارسز لقدر . « شَرْح » اخلاق حمیده اصحابندن اولان مردان او امر خدایی
وظائف متنوعه انسانییه مستقیمانه اجرا ایله ایشلری مقبول و روشنا اولور ؛
بناخلاق بالعکس مشقتی موجب مساعی بی اجرایه غیرت و همتلری اولیوب تکاسلدن
تولایی ضایع ایده جککاری شرف و حیثیتی قولای کورینن ریا و حیلده بوله بیلیر
خانیله شیطانلره بازده اولور .

مثنوی

❖ شیر پشمن از برای کد کنند ❖

❖ بومسیلم را لقب احمد کنند ❖

« تَرْجِمَه » حیل کاران برای تسأل یوکن آرسلان صورتی اعمال و بومسیلم
نذابی احمد تلقیب ایدر « شَرْح » روحانیدن بی بهره اولان مقلدین کندیلرینی
هل یقین کی کوسترمک ایستلر . کاذب و عادی بر سائلده هر نوع قیافه کیر
بر رفتار ضعف اولانلرک سسلرینی تقلید و جلب رفته چالیشیر صور و کلمات ایله
بیچ برفانده حاصل اوله میه جغنی اثبات ایچون بیوریلور که : بومسیلم کی بر کذاب،

احمد لقبی سرقت ایتش ایسهده بومسیلمک حقیقی ینسه باطل قالدی؛ زیرا هنر صورتلرده دکل سیرتلرده در . بومسیلم نام شخص، فخرعالم افندمن حضرتلرینک اواخر عمر رسالتپناهیلرنده دعوا۱ نبوتله ظهور ایتش برکاذب ایدیکه مؤخرآ حضرت ابوبکر رضی الله عنه عسکرله اوزرینه واروب حین محاربهده حضرت حمزه رضی الله عنک قاتلی (وحشی) مرقوم بومسیلمی قتل ایلمشدر. اوصرهده (وحشی) اسلامیتی قبول ایتمشیدی . بونک اوزرینه دیدی که [قتل خیرالناس فی الجاهلیة وشرالناس فی الاسلام] یعنی حضرت حمزه کبی ناسک اک خیرلیسنی جهالم زماننده وبومسیلم کبی ناسک اک شریر وفساسنی اسلامیم هنکامنده اولدردم .

مشنوی

❦ بومسیلم رالقب کذاب ماند ❦

❦ مر محمد راولوالالباب ماند ❦

« تَرْجِمَهُ » بومسیلمک لقبی کذاب قالدی؛ اما فخرعالم افندمن حضرتلرینک عنوان معالی نشان رسالتپناهیلری اولوالالباب قالدی . « شَرْح » بومسیلم بنده نبییم دیدی واحمد لقبی ده البی؛ لکن رسالت ونبوتی اولمدیغندن بولفظ شریفدن اصلا فائده مند اوله میوب کذب وفسادی حسیله الی آخرالزمان کذاب وبدنام اولدی؛ اما محمد مصطفی علیه افضل التحایا افندمن حضرتلری من قبل الرحمن مبعوث وعمان عرفان اولدقلرندن الی الابد (فخرعالم) (اولوالالباب) کبی نام سعادت اتسالمرله باقی جاودیدر .

مشنوی

❦ آن شراب حق ختامش مشک ناب ❦

❦ باده را ختمش بود کند وعذاب ❦

« تَرْجِمَهُ » اول شراب حَقْ ختامی مشک صاف وخالصدر، باده نک ختمی قوقش وعذاب اولور . « شَرْح » نشوه عشق ربانی دائمی وآندن حاصل اولان سعادت ابدیدر . دنیا شرابنده مشهود اولان نشوه عین ذلت وبی فائدهدر .

﴿ داستان شاه جهود که نصرانیان را می کشت از بهر تعصب ﴾

﴿ مات خود ﴾

بريهود شاهنك حكايه سیدر كه كندی ملتك تعصبندن ناشی عیسویلری اولدیرر
ایدی .

مشوی

﴿ بودشاهی در جهودان ظلمساز ﴾

﴿ دشمن عیسی و نصرانی کداز ﴾

« تَرْجَمَه » يهوديلرده بر ظلم ایدیجی شاه وار ایدی، که حضرت عیسانك
دشمنی و عیسویلری اریدیجی ایدی . « شَرْح » اول يهود شاهی حضرت عیسی
علیه السلامه اولان عداوتی حسیله خرسیتانلره دشمن شدید و ذاتاً ظالم و عنید ایدی.

مشوی

﴿ عهد عیسی بود نوبت آن او ﴾

﴿ جان موسی او و موسی جان او ﴾

« تَرْجَمَه » اول جهودك سلطنت زمانی حضرت عیسانك عهدینه تصادف
ایتدی، که عهد نبوة، حضرت عیسانك نوبتی ایدی عیسی موسانك جانی و حضرت
موسی حضرت عیسانك جانیدر . « شَرْح » یعنی ظن اولنسونکه عیسی ایله
موسانك احوالی بشقه در . بوایکی ذات ستوده صفات ، الله تعالی حضرتلرینك
پیغمبر دیشانلری واردات ربانیهك مبغنی ایدی . صورتا ایکی وزمان نبوتلری
غیری ایدیسهده حسب النبوة برینك جانی دیکرنده موجود اولوب ایکیسیده امر .
حق تبلیغ ایله هدایت رسان اولور ایدی .

مثنوی

﴿ شاه احول کرد در راه خدا ﴾

﴿ آن دودمساز خدایی را جدا ﴾

﴿ تَرْجِمَه ﴾ « شاهی اولان اول یهود شاهی خدا حضرتلرینک یولنده

بولان اول ایکی دمساز و دوستی آیرمق ایستدی « شَرْح » عیسویلر حضرت عیسیاه. موسویلر حضرت موسایه رعایت ایلدکریخی شاه جهود جهولانه کورونجهظن ایستدی که بوایکی بی ذیشانک ضدیتی وار. بوفکر باطل اوزرینه خرسیتیانلری اعدام ایتمکله حضرت موسی علیه السلامه خدمت ایدر خطا سنده بولندی؛ حالبوکه هر ایشده بر مقصدی اجرا ایده جک ذاتک شرف و استقامته وامرک صدور ایلدیکی محله دقت ایتمک لازمدر؛ یوقسه ایکی سنک مرجعی برایکن برینه انقیاد، دیگرینه عدم اطاعت صرف خطا و حماقتدر.

مثنوی

﴿ کفت استاد احولی را کاندرا ﴾

﴿ روبرون آراز و ناق آن شیشه را ﴾

﴿ تَرْجِمَه ﴾ « راستاد بر شاهی چراغنه دیدی: ایجری کیر! آصیلی اولان

یردن شیشه نی دیشاری کتیر! « شَرْح » مقصد آتیده اکلا شیله جقدر.

مثنوی

﴿ کفت احول زان دوشیشه می کدام ﴾

﴿ پیش تو آرم بکن شرحی تمام ﴾

﴿ تَرْجِمَه ﴾ « شاهی چراق استاده دیدیکه: بوایکی شیشه دن هانکیسنی سنک

اوکنه کتیره یم ؟ مقصدیکی تمام شرح ایت ! « **شرح** » شاشی اوطیه کیروب شیشه
 یالکز برایکن شاشیلنی حسیله ایکی کورونجه استادینه شیشه بر دکلی ، ایکدر ؛
 هانکیسنی کتیره یم ؟ دیدی . ایشته بونک کبی حضرت عیسی ایله حضرت موسی
 علیهما السلام معناً برایکن احوال اولان شاه جهود عنود بری برندن غیر
 کوردی .

مشنوی

❧ کفت استاد آن دوشیشه نیست رو ❧

❧ احولی بکذار وافزون بین مشو ❧

« **تنبیهم** » استاد چراغه دیدی : اوایکی شیشه دکدر ، بردر ؛ یوری
 شاشیلنی براق وزیاده کوریلجی اوله ! « **شرح** » چوق آدمیر واردرکه : حماقتری
 حسیله کندیلرینی ذکی عد ایدرلر ال عادی ، ال ساده شیرده کویا چوق مقاصد
 ومعانی وارمش کبی تلقی ایدوب خیالاته مالی وایجابندن زیاده کورمک ایستدکلرندن
 حقیقتی کوزلرندن قاجیروب عاری وعادی اولور .

مشنوی

❧ کفت ای استاد صراطعنه مزین ❧

❧ کفت استاد از آن دو یک را برشکن ❧

« **تنبیهم** » چراق اوسته سنه دیدی : ای اوسته ! بکا طعن اوروب تکدیر
 ایلمه ؛ استادی دیدی : اويله ایسه اوایکی شیشه دن برینی قیر ! « **شرح** » استادک
 سوزینه اعتماد ایتیموب شاشیلنی حسیله چراغی تعریض ایتدی ، ارتق تعریضنک
 بطلانی فعلاً اثبات ایدوب چراغی تربیه ایتک فکریله استاد : شیشه ایکدر دیه
 دعوا ایدیورسک ، برینی قیر ! باقلم ! دیدی . موجود شیشه قیریلنجه بالطبع
 شاشینک کوزینه قارش بشفه شیشه قالمیه جق واستاده تعریض ایتک عین خطا

ومضرت اولدیغنی چراغی اکلایه جقدرد. معناً شائی اولانلر عقل واستقامتله شهر تیاب اولان استادلره تعریض ایتسونلر؛ زیرا تعریضلری ولو تجربه ایچون اولسده انجایی زیان وخسراندر .

مشنوی

❧ چون یکی بشکست هر دو شد ز چشم ❧

❧ مرد احوال کردد از میلان وخشم ❧

«تَرْجِمَه» چونکه شیشه نك بری قیرلدی ، دیگری ده کوزدن کتدی ؛ انسان میل و آرزودن وخشم وغضبیدن شائی اولور. «شَرْح» بر کیمسه ایجابندن زیاده کورمك فکری ومیل وغضبى حسیله معناً شائی اوله جفی بدیهیدر . ذکر اولنان شاه جهود عیسویله قارشی ظلم نمود اولنجه حضرت موسانك غضبئی اوزرینه دعوت وکرفتار عذاب وعقوبت اولدی . انسانلرك شاشیلقلرینه سبب حرص ، طمع ، حسد ، شهوت ، حدت ونفسانیت کبی احوال الیمه در . بو احوال الیمه وکریهیه مغلوب اولان نامردلر ناحق یرده سفك دما ، سرقت ، تخریب خانمان و بو کبی عین فساد بر چوق ظلم وفضاحت ارتکاب ومعموریتی کندی قلب مظالمیری کبی خراب ویباب ایدرلر ؛ حالوکه بو عقوبات وخرابات وبلاتدن خلاص بولمق برنیت مردانه یی اتخاذدن عبارت ووده اوامر رانیه یی بتامها قبول ابله او مسلك جلیله دوام ومواظبت ایتمکدر .

مشنوی

❧ شیشه يك بود و بچشمش دو نمود ❧

❧ چون شکست آن شیشه را دیگر نبود ❧

«تَرْجِمَه» شیشه برایدی چراغك کوزینه ایکی کوروندی؛ چونکه اوشیشه یی قیردی بالطبع خیالدن عبارت اولان دیگر شیشه قالدی . «شَرْح» شاه یهود

حضرت عیسانك خاطرینی قیردندن صكره حضرت موسانك ده خاطرینی قیرمش
والی الابد محروم سعادت اولمشدر .

مشنوی

❦ خشم و شهوت مرد را احوال کند ❦

❦ ز استقامت روح را مبدل کند ❦

« تَنْجِيزٌ » غضب و شهوت انسانی شای ایدر روحی استقامتدن شاشیرتیر .

« شَرْحٌ » خشم و شهوت دائره اعتدالک خارجنده مضرات عظیمه بی تولید ایدیجی
بر مصیبت و فلاکت اولدیغندن مادیاتدن بشقه معنوی اولان روحی بیله اتعاب
واضرار و دائره استقامتدن اخراج ایله بی قرار ایلر .

مشنوی

❦ چون غرض آمد هنر پوشیده شد ❦

❦ صد حجاب ازدل بسوی دیده شد ❦

« تَنْجِيزٌ » چون غرض کلدی هنر اورتلدی ، قلبدن یوز پرده کوز طرفه

کندی . « شَرْحٌ » غرض ، نفسانیت ، غضب ، شهوت ، حرص و انانیت کبی
احوال اسف اشتمال ظهور ایدنجه عقلک نور و قوتی اطفاء و احما ایدر . بو
بیت شریفک دیگر توجیهی ، صاحب هنر موجود ایسه ده قارشیننده کی ، غرضکار
اولنجه هنر و رک قدرینی کوره من کورسه ده کورمک ایسته من و سائر برچوق
آدملرک ده کورمامسنه چالیشیر .

مشنوی

❦ چون دهد قاضی بدل رشوت قرار ❦

❦ کی شناسد ظالم از مظلوم زار ❦

« تَبَجَّيْهُمْ » چونکه حاکم (قاضی) رشوت آلفه قرار ویرر او حالده ظالم ایله زار و بیچاره مظلومی فصل فرق ایده بیلیر ؟ « شَرْح » بر حاکم ، بر مأمور ایچون پرده غرضک ال قالین ، ال چرکین نوعی اضرار ناسه باعث اولوب رشوت دینلن دنائت پرده سیدر . الله تعالینک وضع ایلدیکی قواعد سیاسییه اوزرینه پادشاه ملک وکشور اهلینک حقوقی عدالتله محافظه ایتک اوزره بروالی ، برحاکمی ، بر مأموری تعیین ایدر و معاش و اعتبار ویرر و اهالی ده بد اخلاق و ظالم و بی باک و ناپاک اولانلردن حقوق و ناموس و عیال و راحتلرینی محافظه ایچون والی و حاکم و مأموره ربط امید و انواع حرمت و رعایت ایدر ؛ مأمور حقوق دولتی و اهالی بی و ظالمدن مظلومی صیانت ایتک اوزره کیجه کوندوز چالیشمق مقتضی ایکن رشوت آلق فکر فاسدی ایله ظالمی تحری ایتیموب حقوق اهالی بی یا عیال و بیچارکانی کندی قلبی کبی اضمحلال ایلر . رشوت دینلن سرقت بادسموم کبی آفتدرکه درخت انتظام و عدالتی قور و تور . رشوت اخلاق حسنیه بی ازاله ایله ظلم و تعدی بی واکدار و غمومی میدانه چیقارر . رشوتک القایه سبب اوله جفی تخم فساددن اخلاق ذمیمه برچوق مار زهر نثار کبی اندام بد انجاملرینی ارانه ایدر ؛ بوفنا لگ چاره منعی اجرای فرائض ایله مخافه اللهی تعمیم و حسن اخلاق اصحابنی مأموریتلره تعیین و نشر معارفه اقدام و متجاسرینه اعطای جزایه دوام ایله حاصل اولور .

مثنوی

﴿ شاه از حقد جهودانه چنان ﴾

﴿ کشت احوال کالامان یارب امان ﴾

« تَبَجَّيْهُمْ » یهودشاهی کین و عناد جهودانه سندن ناشی او قدر شاهی اولدیکه ،

الامان ، مدد یا الله ! « شَرْح » بو بیت شریفده ایما بیوریلورکه ، مظلوم اولانلر بر مأمور ظالمک شرندن جناب حق و پادشاهه عرض حاجات ایتلی .

« تَبَجَّهْ » وزیر شاهنه دیدی : عیسویلر جانلرینی صاقلارلر وکندی دینلرینی شاهلری اولان سزدن کیزلی طوتارلر. « شَرْح » وزیرك شاهه عیسویلری محو و تباہ افکارنده بولدیغکیز جلایه معلومدر ، هر عیسوی نفسنی تخلص ایچون بالطبع دینی خفی طوتار دیمسی آکا مشاهدركه براقندی مثلاً ساعتی ضایع ایلدکده ساعتی هر کیمده بولور ایسه او آدمی ضرب و برباد ایده جکم دیدیکی وقت فائده یرینه ساعتکدها زیاده صاقلانمسنی انتاج ایتدیکجه آنلرک اختفالی رینی انتاج ایلر ایدی .

مثنوی

❦ کم کش ایشانرا که کشتن وسود نیست ❦

❦ دین ندارد بوی مشک وعود نیست ❦

« تَبَجَّهْ » ینه وزیر شاهنه دیرکه : عیسویلری آز اولدور ، یعنی علناً و عاجلاً اولدورمه ! دین مسک وعود اغاجی دکدرکه ، قوقو و دومانى چیقوب بللی اولسون. « شَرْح » کرک شاه جهود و کرک وزیر عنودک مقصدی عیسویلرک محو و تلفی ایدیهده اتخاذ اسبابده فکرلری مابین ایدی ؛ وزیر مزور شاهه دیدی که : علناً اعدامه اقدام و دوام ایدلسه عیسویلر دینلرینی اخفا و آمال و مساعیمزی تأثیرسز براغوب هبا ایده جکلردر ؛ ابتدا عیسویلری اغفال بعده هلاک و اضمحلال ایده لم .

مثنوی

❦ سرپنهانست اندر صد غلاف ❦

❦ ظاهرش باتست و باطن برخلاف ❦

« تَبَجَّهْ » سروراز یوز قلیف و قین ایچنده کیزلیدر ؛ بر آدمک ظاهر حالى سنکله در ، باطنی خلاف اوزره در . « شَرْح » بوکلام وزیر مزور اغزندن بیان

واتیان اولتمش ایسه ده حالات کثیره ده مقرون حقیقت براخطار واجب الانقیاد در؛
چونکه بعض آدملر صورتا دوست کورینورده کیزلیجه دشمن بولنور .

مثنوی

❦ شاه گفتش پس بکو تدبیر چیست ❦

❦ چاره این مکرو این تزویر چیست ❦

« تَنْجِيْمٌ » یهود شاهی دیدی : او یله ایسه سویله باقالم بوتدیر ندر ؟ حیلَه

وتزویرك وجود بولسی ایچون چاره ندر؟ « شَرْحٌ » بومخلده حیلَه وتزویرلفظلری
ایکی معنایه حمل اولنور : بری ، عیسویلر دینلرینی صافلامده کی دقتلری کویا مکر
وتزویر اولوب آنک ازاله سیله حقیقتلرینی میدانه چیقارمغه چاره ندر ؟ سویله !
ودیکری سنک سویلدیگک معامله صرف حیلَه وتزویردن عبارت اولوب بونک
وجود بذیر اولسی ایچون لازم کلن تدبیر هر نه ایسه ایضاح وتقریر ایت ! دیمکدر .

مثنوی

❦ تانماند درجهان نصرانی ❦

❦ نی هویدا دین ونی پنهانی ❦

« تَنْجِيْمٌ » ینه شاه وزیره دیر : چاره بی بیان ایت ! تاجهانده نه دینی

آشکار ونه کیزی عیسویلردن هیچ بری قالمسون ! « شَرْحٌ » ظالم اولانلرک
عقل وقلبی اوقدر ظلمتمده ، اوقدر چرکاب عناد وجهالتده درکه اجرا ایده جکلری
ظلم حسیله کرفتار بلا اوله جقلرینی فهم ایتسه لر بیله ینه جرأت ، ینه جلب فلاکت
ایدرلر .

مثنوی

❦ گفت ای شاه گوش و دستم را بپر ❦

❦ بینی ام بشکاف و لب در حکم مر ❦

« تَرْجَمَه » وزیر دیدی : ای شاه ، قولاغمی والی کس و بورنمی یار !
 بو معامله یی اجرا ایدرکن دوداق آجی حکمه اولسون ، یعنی بونلری غضبه
 اجرا ایت ! « شَرْح » اش-بو بیت شریفک ایکنجی مصرعنک مالی ایکی وجه ایله
 شرح اولنه بیلیر : بری ، بورنمی یار ! حین حکمه دوداغندن واز کج ! اودوداق
 واسطه سیله عیسویله حیللر اجرا وکندیلمی اغفال وافنا ایدیم . [بوحالده
 « مر » کلمه سی امر حاضر در .] دیگر معناسی ، هم بورنمی وهدمه قولاغمی یار !
 عایمه ده بولمقده اصلاً توقف ایلمه که غضبکنز جدی اولدیغنی هر کس قطعاً اکلامش
 اولسون . بعض اصحاب اقتدار بر مقصد خفیی برای استحصال سودکری بر آدمه
 صورتاً اظهار اغبرار ایدرلر که خلق الدامش بولنسون وخلق غفلتدن استفاده
 اولنسون ، اما خدعه مضر اولدیغنی وارسته تقریر و افاده در .

مثنوی

❖ بعد ازان در زیر دار آور مرا ❖

❖ تا بخواید یک شفاعتکر مرا ❖

« تَرْجَمَه » بو غضبی معامله دن صکره نی آصق ایچون دار اغاجی آلتنه
 کوتور ! تا بر شفاعت ایدیجی ایستیوب نی تخلیص ایتسون ! « شَرْح » بوحیله دن
 وزیرک مقصد پرفساد ، وزیر صحیحاً یهود شاهنک دشمنیدر ، شفاعتجی ظهور
 ایتماش اولسیدی صلب و اعدام ایدیلیر ایدی ، دیه عیسویلر اینانسونلر وکندی
 دینلرینه تابع و معین عد ایتسونلر ، بعده اوغدار و حیلکار عوامی سهولتله اغفال
 ایده جکی اشکار ایدی .

مثنوی

❖ بر منادی کاه کن این کار تو ❖

❖ بر سر راهی که باشد چار سو ❖

« تَرْجَمَه » « ینه وزیر یهود شاهنه دیر : بو غضبی معامله یی دالالرک بولندی

مثنوی

﴿ شاه واقف کشت از ایمان من ﴾

﴿ وز تعصب کرد قصد جان من ﴾

« تَبَجَّيْهُمُ » حضرت عیسیایه اولان ایمانه شاه واقف اولدی و تعصب و عنادی حسیلله جانمه قصد ایلدی . « شَرْحُ » بو افاده بی وزیر بعده عیسویلهه تقریر ایده جکنی شمیدین یهودی شاهنه نقل و تذکیر ایلر .

مثنوی

﴿ خواستم تا دین زشه پنهان کنم ﴾

﴿ آنکه دین اوست ظاهر آن کنم ﴾

« تَبَجَّيْهُمُ » ایستدمکه حضرت عیسیایه منسوب اولان کنسدی دینی کیزی طوتهیم و شاه یهودک دینی نه ایسه ظاهر آنی اجرا ایدهیم . « شَرْحُ » وزیر مزور عیسویلری افناع ایچون استعمال ایده جکی لسانی بوجه بالا ابتدادن شاهه بیان ایتمسدر طوغری سوز افعال واقعه مخلوقیه موافقده . یالانجی ایسه خلق اولتمامش برئی ذهنأ کنسدی ایجاد و اوئی الفاظ ایله تعریف و ایراد ایتمک ایستر .

مثنوی

﴿ شاه بوی برداز اسرار من ﴾

﴿ مهتم شد پیش او کفتمار من ﴾

« تَبَجَّيْهُمُ » شاه یهود بنم اسرارمدن استمهام ایله نزدنده کلام مهتم و بی اعتبار اولدی [وارسته شرحدر]

مثنوی

﴿ گفت گفت تو چونان درسوزنست ﴾

﴿ ازدل من نادل تو روز نست ﴾

« تَرْجَمَه » شاه دیدی : ای وزیر ! سنك سوزك اتمك ایچنده ایکنه کبی
 « ضرر در ، سنك قلبکدن بنم قلبه قدر پنجره واردر ! » « شَرْح » وزیر شاهه دیرکه :
 کویا سن بنم عیسویلمکی اکلا دینک وقته بویه لسان قوللان دینکیزی اغفال اتمک
 فکریله کیزلیجه عیسویلره علاوه حکایه ایده جکم .

مثنوی

﴿ من ازان روزن بدیدم حال تو ﴾

﴿ حال تودیدم نوشم قال تو ﴾

« تَرْجَمَه » بن اوقلب پنجره سندن حالکی کوردم ، ارتق شمدی عیسوی
 دکم ، دیه انکار صد دنده کی سوزیکی ایشتم ! [شرحه محتاج دکلدر .]

مثنوی

﴿ کرنبودی جان عیسی چاره ام ﴾

﴿ اوجهودانه بکردی پاره ام ﴾

« تَرْجَمَه » اگر حضرت عیسا نك امداد روحانیسی بکا چاره اولمیدی
 شاه یهود جهودانه و غضوبانه بنی پاره پاره ایدردی . « شَرْح » بوده بعده
 عیسویلره سویله جکنی وزیر شاهه تقرر ایدر .

مثنوی

﴿ بهر عیسی جان سپارم سردهم ﴾

﴿ صد هزاران منتش بر خودنهم ﴾

« تَرْجَمَه » حضرت عیسا اوغورنده جانی تسلیم ایدر و باشمی ویرم او

ذات پاك ايجون بوفدا كارلنى نفسم ايجون يوز بيك منت بيليرم . . «شرح» بوده
اغفال ايجون وزير عيسويلره سويليه جكنى شاهه نقل ايدر .

مثنوى

❧ جان دريغم نيست از عيسى وليك ❧

❧ واقفم بر علم دينش نيك نيك ❧

«تَرْجَمَه» : جانمى اسير كه من ؛ يعنى جانمى حضرت عيسى عليه السلام يولنده
فدا ايتمكدن چكنم ، اما عيسى دينك علمنه غايت واقف اولديغمدن اولمك ايسته من !
«شرح» : كويا عيسويلردن برى حضرت عيسايه او قدر تسليميتك وارسه كندينى
براقليدك يهود شاهى سنى اعدام و روحانيت عيسويه بكام ايتسون ! ديمشده
بو تعريض مقدره جواباً وزير : بن جانمدين قورقيور ايدم ؛ اما حضرت عيسى ديننه
واقف و مطلع ايكن بن وفات ايدنجه عيسويك بحق نشر اولنمقدن قايير و بن بوتأخر
و سهودن آخترنده بيله معذب اولورم ديمك ايسته بورمش !

مثنوى

❧ حيفمى آيد مرا كان دين پاك ❧

❧ درميان جاهلان گردد هلاك ❧

«تَرْجَمَه» : بكا يازق كه حضرت عيسانك پاك اولان دينى جاهلار اورته سنده
هلاك اولمش اولسون ! «شرح» : بوده بعده وزيرك عيسويلرى براى اغفال
سويليه جكى كلات مفسدت مآلندرد . يعنى وزير مزور ديركه ، بن حضرت عيسى
ديننده عالم ايكن قتل اولننجه بو دين پاكك فوائدى تعليم ايدمك اهل عرفان
قاليوب عيسويك حقايق بعض جاهلارك اورته سنده ضايع اوله جغندن قنالمى مناسب
كورمدم و شيوه حكيم روحانيه اوله رق ايسته آره كزده بولندم .

مثنوی

❦ شکر یزدان را و عیسی را که ما ❦

❦ کشته ایم این دین حق را رهنا ❦

« تَرْجِمَه » جناب حق و حضرت عیسیایه شکر که بز او طوغری دینه رهنا
و دلیل اولمشز. « شَرْح » بوده وزیرك بعدہ عیسویلرہ سویلیہ جك سوزلرندندر.

مثنوی

❦ از جهود و از جهودی رسته ایم ❦

❦ تا زناری میاںرا بسته ایم ❦

« تَرْجِمَه » یہودیلردن و یہودیلمکدن قورتلشمز، تاکہ زنار ایله بلیمزی
باغلا دق. « شَرْح » ینه وزیر عیسویلرہ دیه جك که، شکر اولسون؛ آرتق
یہودیلر ایله یہودیلمکدن شمدی قور تولدم و عیسوی رهبانہ مخصوص زناری بلیمه
باغلا یه بیلدم. زنار مادی برشیدر؛ عوام ناس ایسه دائما ک زیادہ اہمیتی مادی
شیلرہ و یردیکی محقق اولدیغندن وزیر مزور عوامک افکارینی قازانق ایچون ابتدا
مادیاتہ رغبت کو ستروب عوامی کندینه محب واسیر ایلر.

مثنوی

❦ دور دور عیسی است ای مردمان ❦

❦ بشنوید اسرار کیش او بجان ❦

« تَرْجِمَه » ہنکام دور، حضرت عیسانک ہنکام و دوریدر؛ ای انسانلر!
عیسوی دینک اسرار و حقائق ازل و جان ایشیدیکز. « شَرْح » وزیر عیسویلرہ
بالادہ کی آیات شریفہ کوریلن تعبیراتی تقریر ایلد کدن صکرہ مذہبہ متعلق تفصیلاتہ

کیریشوب عیسویلی اغفاله چالیشه جغنی ینه شاهه سویلر؛ وزیرك استعمال ایلدیکی
لسان وبسته میان ایده جکی زتاردن عبرت آلسون و صورت حقندن ظهور ایدن
بعض دساس وریاکارلره انسان هیچ بروقت قابلمسون .

مثنوی

﴿ چون وزیر آن مکر را بر شاه شمرد ﴾

﴿ از دلش اندیشه را کلی ببرد ﴾

« تَبَجَّهْ » چونکه وزیر بو حیلله بی شاهه صایدی ، یهود شاهنك قلبندن
غم و صقندی بی کلیاً ازاله ایلدی . « شَرْح » یهود شاهی قورقار ایدیکه عیسویلی
کاملأ بیله میوب دینلرینك اساساً اضمحلالنه موفق اوله میه ؛ بونك اوزرینه اندیشه یه
دوشمش ایدی ؛ لکن وزیرك حیلله سنی ایشیدنجه اکلا دیکه کیزی نه قدر عیسویلر
وار ایسه جمله سنی بیله جك و پریشان و اضمحلاللرینه موفق اوله جقدر ! ایشته
بوفکر و امید فساد انکیز ایله عیسویلر خلاص اولور فکر و غمندن قورتولمش
و کندینی غریق ملغت ایلمشدر .

مثنوی

﴿ کرد باوی شاه آن کاریکه گفت ﴾

﴿ خلق حیران ماند از آن راز هفت ﴾

« تَبَجَّهْ » شاه وزیرك تعریفی وجه ایله او معامله بی اجرا ایتدی ؛ خلق-
ایسه او راز خفیدن تعجبه قالدی . « شَرْح » شاه وزیرنه صورتا غضب ایلدی
و خلقي اقناع اتمك ایچون میدان سیاسته کوندردی ؛ مقرینندن بری نیاز ایله
وزیری عفو ایتدیردی ، فقط تبعید ایلدی ؛ خلق بواحوالی کورونجه تعجبه قالدی .

مثنوی

﴿ راند او را جانب نصرانیان ﴾

﴿ کرد در دعوی شروع او بعد از آن ﴾

« تَبَجَّهْ » وزیر عیسویلرک بولندیفی محله سوردی ؛ واردقدن صکره
وزیر دعوته باشلادی . [وارسته شرحدر]

﴿ غافل شدن نصارا از مکر وزیر ﴾

عیسویلر وزیرک حيله سندن غافل اولدقلرینه دائردر :

مشنوی

﴿ صد هزاران مرد ترسا پیش او ﴾

﴿ اندك اندك جمع شد در کیش او ﴾

« تَبَجَّهْ » یوز بیک عیسوی یاواش یاواش وزیرک تعلیم ایتدیکی مذهبه جمع
اولدی . « شَرَحْ » وزیر تبعید اولنوب عیسویلرک بولندیفی شهره واردیغنده مقدم
یهود شاهنه کیزلیجه تعریف ایلدیکی لسان مکر افشانی استعماله مباشرت وکندیسنک
دین عیسویده اک صادق اولدیغنی دسانه وریا کارانه حکایت ایلدی . عیسویلرایسه
ایشته دیمزک یوانی لایقيله بزه تعلیم و تفهیم ایده جک فداکار بر مرد کامل میانه مزه
واصل اولدی دیدیلر ؛ او دسانه رعایت ایتدیلر .

مشنوی

﴿ او بیان میکرد بایشان براز ﴾

﴿ سر انکلیون وزنار و نماز ﴾

« تَبَجَّهْ » وزیر عیسویلره کیزلیجه انجیل شریف وزنار و نمازک سرو حکمتی
بیان ایلدی . « شَرَحْ » کیزلیجه بیان ایلمی هم یهود شاهندن کویا آلآن خوفی

بیلدیرمک ، هم انجامی هر برینه ویره جکی مخالف نصیحتلر ایله عیسویلر میانسه فساد القا ایده بیللمک ایدی . چوق حیللر کار وریا کار واردرکه ، افکارینه اهمیت ویرمک ایچون کیزلیجه سویلر و کیزلی سویلندیکندن بیچاره عوام بر اهمیت مخصوصه ایله تلقی ایدر . انجیل شریفه (انکلیون) تعیری لفظ یونانی اولوب صحیحی (او آنکلیون) در . معناسی ، مبشر یعنی کوزل اخبار ایدیجی دیمکدر .

مشنوی

﴿ او بظاهر واعظ احکام بود ﴾

﴿ لیک در باطن صغیر ودام بود ﴾

« تَرْجِمَه » ، وزیر ظاهرده حضرت عیسی افندمزنک احکامنی بیان ایدیجی برواعظ وظهر ایدی ؛ اما باطنده ایصلق چالیجی دساس وعین دام ووسواس ایدی . « شَرْح » ، وزیر مزور ظاهرده ناصح خالص ودین عیسوییه ظهیر ومخلص ایدیسده باطنده خصم وعدو وسپاه رو ایدی . صغیر یعنی ایصلق کیفیتنه کلنجه ، معلومدرکه بعض آوجیلر بر یرده کیزلیر . قوش کبی ایصلق چالار . بیچاره قوشلر جنسلرندن بر قوش ظن ایدرک یانته وارنجه آوجینک قوردینی طوزاغه دوشر . حیللر کارلر ساده دلانی بوکبی خدعلر ایله اغفال ایدر .

مشنوی

﴿ بهر این معنی صحابه از رسول ﴾

﴿ ملتمس بودند مکر نفس غول ﴾

« تَرْجِمَه » ، بو سبیدن بعض اصحاب کرام فخر عالم علیه السلام افندمنر حضرتلرندن التماس ایتدیلرکه ، غول یبانی اولان نفسک حیللر سنی تعریف بیورسون . « شَرْح » ، نفس اماره طالب لذائذ صوریه اولدیغندن دوست کبی کورینور ایدسده انسانی الک بیوک ورطه لره دوشورر .

مثنوی

❦ کو چه آمیزد ز اغراض نهان ❦

❦ در عبادتها و در اخلاص جان ❦

« تَبَجَّهْ » او نفس اماره و شیطان عبادت کرده و جانك اخلاص و تمیز لکننده اغراض خفیه دن نه لر قاریش دیر ؟ « شَرْح » نفس و شیطان عادی انسانلری عادی و مادی کناهرله اغفال ایدر ؛ اما عاقل و متقی اولانلری منہیات مادیہ سووقه مقتدر اوله میه جفتی بیلدیکندن عبادت و اخلاص ایچنده اغفاله چالیشیر .

مثنوی

❦ فضل طاعت را نجستندی ز او ❦

❦ عیب ظاهر را نجستندی که کو ❦

« تَبَجَّهْ » صحابه کرام طاعت و عبادتک فضائی فخر عالم علیه السلام افندمن حضر تیرندن اراماز و ظاهر اولان عیب ده صورماز . « شَرْح » طاعت و عبادتک فضلنی وهانکی ایشلرده ظاهر آ عیب و کنه اولدیغنی بیلمکی اصحاب کرام بالطبع از دل و جان آرزو ایدر ایدی . فقط مرحمت واحسان ربانی اولان قرآن-عظیم الشانک احکام جلیله سنی و ایشتمش اولدقلری احادیث نبویه نك حقائقی و عقل مستقیملرینک ارئه ایلدیکی امور خیریه نك فضائلی و کناهرلک مضراتی بیلمش اولدقلرندن آنره دائر هر بار برشی صورمغه اجتناسر ایتزلر ایدی ؛ لکن نفس و شیطانک خفی حیلله سنی همیشه سؤاله مجبور ایدیلر . نفس و شیطانک بعض متقی کورینن انسانلری کبر و عظمته دوشوروب بز متقی و دینه متعلق احوالده تمامیله مطلع ، بیوک آدملرز و سائر عادی انسانلر کی مادی خدمتله تنزل ایده میز ، دیه کبر ایدر لرده عبادت خولیا سیله لیل و نهار بریرده قبانوب کندی عیال و اولاد-لرینک تعیشی ایچون زراعت و تجارت و بوکی امور خیریه و دین و دولتی محافظه یولنده جانسپارانده خدماتده بولنمقدن اجتناب و کندیلرینی خراب و بیاب ایدر .

بوکی اطوار بالطبع شیطان و نفسک اغفالاتندن نشأت ایلدیکی آشکاردر ؛ حالبوکه
اک زیاده مساعی انبیای دیشانه مخصوص اولدیغی اصحاب علوم غندنده امر بدیهیدر .

مشنوی

❧ موبمو و ذره ذره مکر نفس ❧

❧ می شناسید ند چون کل از کرفس ❧

« تَرْجِمَه » موبمو و ذره ذره نفسک حیلہ سنی اصحاب کرام حضراتی
او در جده اعلا بیلدیله که کل ایلہ کره ویز تعبیر اولنان و بک قولای فرق اولنه بیلن
اوتی بیلوب طانیدقلری کی . « شَرْح » رسول مجتبا علیه افضل التحایا افندمن
حضر تندن اصحاب کرام نفس و شیطانک حیلہ و دسیسه سنی صور مشلر و ارادات
نجات آیات فخر کائناته بتمامها مطلع اولمشلر ایکن بوبحث عمیقی هر نه وقت استماع
ایتسه لرینه حیران اولور لر ایدی .

مشنوی

❧ موشکافان صحابه هم در آن ❧

❧ وعظ ایشان خیره کشتندی بجان ❧

« تَرْجِمَه » اصحاب کرامک قیل یاریجی مدققلری بیلہ فخر عالم علیه السلام
افندمن حضرتلری طرفندن نفسک حیلہ سنه دائر ایدیلن وعظ و ایقاظه جان و کوکل
ایلہ تعجب ایدوب حیران اولور لر ایدی . « شَرْح » نفس و شیطان ، انسانلرک
عقللرینه کوره القآت و وسوسه ده بولنور ، احقرله عادی ، اورته عقللی اولانلره
مشکلجه ، غایت ذکیلره فوق العاده دقیق و رقیق و وسوسه لر القا ایدر ؛ بویله
وسوسه لرک دفعی چاره سی جناب حقّه توکل ایلہ برابر فرائضی اجرا و قرآن
عظیم الشان و احادیث شریفه نبویه بی مطالعه و بر مرد کاملی مرشد اتخاذا ایتمه
وابسته در .

❦ متابعت کردن نصارا وزیر را ❦

عیسویلر وزیره کاملاً متابعت ایلدکیرینه دائردر :

مشنوی

❦ دل بدو دادند ترسایان تمام ❦

❦ خود چه باشد قوت تقلید عام ❦

« تَرْجِمَه » عیسویلر وزیره کاملاً کوکل ووروب اعتماد ایلدیلر ، عوامک تقلیدنده نه قوت اوله بیایر ؟ « شَرَح » بیچاره عوام ، الله تعالی نك یولنی و دنیا ده هر نوع سعادتق آرزو ایدر ، جبالار ؛ لکن شیطان صفت بر مفسد عوامی طوغری یولدن شاشیرتمق ایستر ایسه سهولتله فرصت یاب اولور .

مشنوی

❦ در درون سینه مهرش کاشتند ❦

❦ نائب عیسیش می پنداشتند ❦

« تَرْجِمَه » عیسویلرک عوامی وزیرک محبتنی سینه لری ایچنه اکدیلر . وزیری حضرت عیسانک وکیل و مقامنه قائم صاندیلر . « شَرَح » حضرت عیسی علیه السلامه اولان محبتندن و دین عیسویده کی وقوف و مهارتندن اول وزیر مزور بحث و تقریر ایدنجه عیسویلرک عوامی او ناکاملی کامل و عالی ظن و انجیامکار کندیلرینی بریشان ایتدیلر .

مشنوی

❦ اوبسر دجال یک چشم لعین ❦

❦ ای خدا فریاد رس نعم المعین ❦

« تَنْجِيْهٌ » وزیر کزلیجه بر کوزلو دجال لعین ایدی ؛ ای فریاد ایدنه یتیشن،

کوزل معین اولان خدا حضرتلری ، مرحمت ومدد ایت ! « شَرْحٌ » صورتنا وزیر حضرت عیسی علیه السلامک دینندن وکوزل یولدن بحث وتقریر ایدردی . کزلیجه دجال وبر کوزلو شیطان تعبیرلری یالکنز ظاهری وفنایولی کورمسندن کنایه در فریاد ایدنه یتیشن ای خدا حضرتلری ، دیه ندادن مقصد ، وزیرك حیلله وخدعه سنی بلیغانه تعریف وحکایتدر .

مثنوی

﴿ صدهزاران دام ودانست ای خدا ﴾

﴿ ماچو مرغان حریص وبی نوا ﴾

« تَنْجِيْهٌ » ای جناب خدا ! دنیاده یوز بیک طوزاق ودانه واردر ؛

بزواسز ویمسز طمعکار قوشلر کبی ز . « شَرْحٌ » یوز بیک دام ودانه دن مقصد دنیاده موجود اولان بلا وورطه لردر، که هربار انسان انلره کرفتار وبی زار اولور . هر نوع معاصی دانه وانلردن حاصل اوله جق نتایج وخیمه دام نافر جامدر .

مثنوی

﴿ دمبدم مابسته دام نویم ﴾

﴿ هریکی کرباز وسیمرغی شویم ﴾

« تَنْجِيْهٌ » هر دقیقه بریکی بر طوزاغه باغلا نمشز ، ولو هر بریمز عقل

وقوتده شاهین وسیمرغ، عنقا [*] دنیلن قوش کبی اولسه ق . « شَرْحٌ » دنیاده یالکنز عوام دکل ، الک عاقل اولانلرده هربار ورطه لره کرفتار وتقلبات ده ریهدن بیزار وناجار اولور ؛ بناءً علیه کیمسه عقل وقوتنه اعتماد وکبر وعناد ایتسون .

[*] زمره عنقا نامی غلط اوله رق زبازددر .

مشنوی

❧ می رهانی هر دی مارا وباز ❧

❧ سوی دای میرویم ای سرفراز ❧

« تَرْجِمَه » ای مولای متعال حضرت تری ! کمال مرحمتله بزی هر دقیقه ده

خلاص ایدرسک ! بزیسه ینه طوزاق جاننه کیدرز. « شَرْح » انسان بیک درلو
فناقلر دوشونور ، فقط اخلاق حمیده به میال اولنجه جناب قادر مطلق افکار-
فاسده دن فراغت ابتدیرر.

مشنوی

❧ مادرین انبار کندم می کنیم ❧

❧ کندم جمع آمده کم می کنیم ❧

« تَرْجِمَه » یا الهی ! بزبوانبارده بغدای جمع ایدرز ؛ نه فائده که جمع

اولمش بغدایی ضایع ایلرز ! « شَرْح » انباردن مقصد ، قلب و عقل ، بغدایدن
مرام ، عبادت و طاعتدن حاصل اولان ذوق و قوت روحانیه در . جمع اولمش
بغدایی غائب ایتمک عبادتدن حاصل اولسی لازم کلن فیض و قوتی نفس و شیطانک
القا ایتدیکی ارزو و وسوسه لر حسیله ضایع ایلمک دیمکدر .

مشنوی

❧ می نیندیشم آخر ما بهوش ❧

❧ کین خلل در کندمست از مکر موش ❧

« تَرْجِمَه » نهایت عقلملزه دوشونمیز که ، بغدایده حاصل اولان فنالق

وخلل ، فاره نک حیلر سندنر . « شَرْح » عبادت حسیله ذوق عرفان حاصل

اولمی لازم ایکن بالعکس فاره صفت اولان نفس وشیطان عبادتک ذوق عرفاتی
سرفت وپجاره انسانک عقل وقلبی انواع حیل و دسائس ایله برباد ایدر .

مشوی

❧ موش تا انبارما حفره زدست ❧

❧ ازفش انبارما ویران شدست ❧

« تَبَجَّهْ » فاره انبارمزده دلیک آجدینی زمان انبارمنز انک حیلہ سندن
ویران اولمشدر . « شَرَحْ » شیطان قلب وعقل مزه وسوسه لر القا ایله رخنه لر آچنجه
سرمایه ذوق روحانیمز انباری خالی و ویران وشخصمز اوهام وخیالات ایله مالی
وبریشاندر .

مشوی

❧ اول ای جان دفع شرموش کن ❧

❧ وانکهی در جمع کندم کوش کن ❧

« تَبَجَّهْ » ای جان ! اول امرده فاره نک شرینی دفع ایت ! اندن صکره
بغدایک جمعنه جالیش ! « شَرَحْ » ای جان کبی سوکیلی اولان انسان ! اول امرده
شیطانک شر ووسوسه لرینی دفعه شتابان بعده ، طالب ذوق عرفان اول ! چونکه
وسواس خناسک تسوالاتی طور دقجه ذوق روحانی یاهیچ ویا جزئی اولور . بوییت-
شریفک مطالعه سنده دقت اقتضا ایدر ؛ زیرا شیطان بونک اوزرینه بروسوسه دها
القا ایدرده برانسان دیرکه ، بن کندمه وسوسه لر حس ایلدیکمدن نماز ونیپاز
وبوکبی عباداتی نه یاییم ؟ اول امرده وسوسه لرك دفعنه بر چاره بولهیم ، صکره
عبادته باشلایم . بوفکرناهمواردن صاقتمایدر ! زیرا بوفکر عین وسوسه وهمزات-
شیطانیهدندر . جناب مولانای رومی قدس سره السامینک بیان بیوردینی بغدایدن
مقصد عالیری . ذوق روحانیدرکه وسوسه اولنجه حاصل اوله ماز ؛ یوقسه نماز
وسائر عباداتدن متحصل ثواب ایچون دکدر . تحصیل ثوابله برابر ذوق روحانی
ارزوایدن مردان تارك آمال جهان وتمامله تابع قرآن اولور .

مشنوی

❦ بشنوا از اخبار آن صدر صدور ❦

❦ لا صلوة تم الا بالحضور ❦

« تَنْجِيْهٌ » اول صدر لر صدری، یعنی سرور لرک سروری اولان فخر عالم علیه الصلوة والسلام اقدمن حضرتلرینک خبر لرندن ایشیت ! بیور مشلردر که (لا صلوة تم الا بالحضور) یعنی « نماز تمام اولماز، الا قلب وعقلک حضور یله تمام اولور. » « شَرْحٌ » بو حدیث شریفدن معلوم اولور که نماز که هم ثوابی هم روحانی ذوقی واردر . الله تعالی حضرتلرینک رضای ایچون نماز قلندقدہ — ولو قلب وعقلده یحضورلق اولسه — ینه ثواب حاصل اولور . فقط نماز تمام اولماز . زیرا تام اولقی ایچون ثوابدن بشقه ذوق روحانی لازمدر . ذوق ایسه حضور قلب ایله حاصل اولور . دقت اولنسونکه حدیث شریفده حضور سر نماز مقبول دکلدر بیورلمدی ؛ حضور سر نماز تمام اولماز بیورلدی . دیمک که مصلی — ولوی حضور اولسه — ینه بورجنی ادا ایتمش اولور . شو قدر که وسائل اتمامیه دن معدود اولان ذوق روحانیدن محروم اولور . شایان دقت بر حکمت عظیمه واردر که، انسانک باطناً اک معتبر جهتی قوه فکریه سی دکل، مشیت وارادتیدر . بو سیدندر که مثلاً حین نمازده انسانک افکاری پراکنده اولسه ده نمازی ینه مقبولدر .

مشنوی

❦ کر نه موشی دزد در انبار ماست ❦

❦ کندم اعمال چل سالی کجاست ❦

« تَنْجِيْهٌ » اکر انبار مزده خرسز برقاره اولماش اولیدی، قرق ییلق اعمال بغدادی نرده در ؟ « شَرْحٌ » قرق ییلدن مقصد، بونجه سنه لک عبادتمزک ذوقی نرده در ؟ دیمکدر . عارفلرده بولنان ذوق روحانی هر عبادت ایدن آدمده کور نمیدیکی جهته معلوم اولور که عبادتک سارقی واردر ؛ اوسارقدہ ، نفس اماره ویا شیطان صفت اولان بعض انساندر .

بغداى غذا ويريجى مصر، چاودار، اربه كى محصولاتك اك لذىذى اولديغندن
ذوق روحانى بغدايه تشبيه بيورلمشدر .

مشنوى

❧ ريزه ريزه صدق هرروزه چرا ❧

❧ جمع اُمى نايد درين انبار ما ❧

« تَبَجَّهْ » هركونك اوراق وقيرندى قيلندن طوغريلنى نچون بزم
انبارمزده جمع اولماز ؟ « شَرْح » كال صدقله هركون حسب الاستطاعه آزار
آزار عبادات ايفا ايتديكمز حالده بزه ذوق روحانى نچون كورونمور ؟ سؤالنك
جوابى بالاده كى بيت شريفده مصر حدر .

مشنوى

❧ بس ستاره آتش از آهن جهيد ❧

❧ وان دل سوزيده پذرفت وكشيد ❧

« تَبَجَّهْ » چاقاقله اوريلنجه تيموردن چوق قيفلجملر صيچرادى واو-
محقق كوكل بونلرى قبول ايتدى . « شَرْح » تيموردن مقصد، عبادتك جمع
ايتديرديكى قوه روحانيه دركه ايچنده نور ازلى هدايت كيزليدر . « يانمش كوكل »
فرائض ربانيه ي اجرا ايتك ايچون فكر و ذكر ايله حاضرلنش قلبدر .

مشنوى

❧ ليك درظلمت يكي اذدى نهان ❧

❧ مى نهد انكشت براستار كان ❧

« تَرْجَمَهُ » لکن قارآنلقده برخرسز او قیغلجملر اوزرینه کیزلیجه بارماغنی قور . « شَرْح » مساعی چاقاق طاشنه وعبادت تیموره تشیه اولنور؛ غیرت و مساعی بی عبادته حصر وربط ایدنجه بوارتباطدن ظهور ایده جک نورانی قیغلجملر واسطه سیله قلبده برمشعلله هدایتک وجوده کتیرلسی مأمول ایکن مساعی وعبادتدن متحصل ستاره لر قلبه دوشر دوشمز فیض روحانی چراغی قلب بشرده مشتعل اولماق ایچون شیطان لعین پرکین اوله رق همان وسوسه وحیله بارماغنی قلبه وضع ایله برابر ایراث محرومیت و القای مکر و مفسدت ایدر.

مشنوی

﴿ می کشد استار کازایک بیک ﴾

﴿ تا که نفر وزد چراغی بر فلک ﴾

« تَرْجَمَهُ » شیطان قیغلجملری برر برر سونددر؛ تا که فلکده بر چراغ شعله لئمسون . « شَرْح » فلکدن مقصد، هم جهان روحانی، هم محل دماغ اولان انسانک رأسیدر . یعنی شیطان چالیشیر که نه جهان روحانیدن، نه عقل انسانیدن هدایتله منور اولمش هیچ بر کیفیت ظهور ایتسون .

مشنوی

﴿ کر هزاران دام باشد هر قدم ﴾

﴿ چون تو بامای نباشد هیچ غم ﴾

« تَرْجَمَهُ » الهی ! اکر هر خطوه ده یوز بیک طوزاق اولسه، چونکه سن بزمه لک ! هیچ غم و کدر من اولماز . « شَرْح » ابیات سابقه شریفده شیطانک القا ایلدیکی مضراتی بیان و اتیاندن صکره بیوریلور که : ای آدمیان؛ زنهار مایوس ونالان اولمیکز ! همان کمال ادبله اجرای عبادت و بارگاه کبریاه عرض حاجت ایدیکز !

مشنوی

❦ چون عنایات بود باما مقیم ❦

❦ کی بودیمی ازان دزد لثیم ❦

« تَرْجِمَه » السّهی ! سنک عنایاتک بزمه مقیم اولنجه او سارق لثیم اولان
شیطاندن نصل خوفنز اوله بیلیر ؟ اوله ماز . « شَرْح » اصل هنر امر حقّه تابع
واو حاکم مطلقدن همیشه راضی اولمقدّر . اندن صکره هر نه قدر شیطانلر و شیطان
صفت اولان انسانلر علیکده بولنسلر خوف و اندیشه ایتمه ! زیرا انجام کار کامکار
اولورسک .

مشنوی

❦ هر شبی ازدام تن ارواح را ❦

❦ می رهانی می کنی الواح را ❦

« تَرْجِمَه » السّهی ! هر کیجه، تن طوزاغندن روحلری قورنارر و ذهنلرده کی
لوحه و صحیفه لری قویاررسک . « شَرْح » بدن روحک طوزاغنی کیدر ، هر کیجه
مرحمت ربانیه ارواحی دام بدنن تخلیص و لذیذ برحال ایله انیس ایدر . او حالده
ذهنلرده کی وسوسه لر و متاعب الواحی نابدید و برنوع راحت روحانیه بدید اولور .

مشنوی

❦ می رهندارواح هر شب زین قفس ❦

❦ فارغان نی حاکم و محکوم کس ❦

« تَرْجِمَه » روحلر هر کیجه بو بدن قفسندن قور تولوب فارغ اوله رق
نه کیسه نک حاکمی ، نه کیسه نک محکومی اولور . « شَرْح » انسانده ایکی روح

وارد: بری، روح حیوانی که دم و اعصاب و دها بر جوق اجزای بدنیه‌نك
انتظامندن حاصل اولان حس و کیفیتدر. برده روح معنوی واردر که، انك حقیقتی
الله تعالی دن غیری کیمسه بیله مز. شاید بیلن واریسه ائلرده پیغمبران ذیشان و اولیاء.
کرام حضر اتیدر. روح معنوی حقنده سورۀ اسر انك سکسان بشنجی آیت کریمه .
سنده بیوریاور که: ((و یسئلونک عن الروح قل الروح من امر ربی وما اویتیم من العلم
الا قلیلاً)) «یا محمد! سکا روحن سؤال ایدر لر، سن دی که روح ربم تعالی نك
امر نندر و علمدن سزه ویرلماش، الا ازشی ویرلشدر.» بناءً علیه روح معنوی که
روح روان و سائر اسامی ایله تسمیه واتیان اولنور. تعریفات شفاهی و قلمیه دن
عاری و بریدر. شو قدر که آثار سعادت نثاری اصحاب ذکا ایچون هر بار ظاهر
و آشکار اولور. هر کیجه ارواحك قفسدن قور تولسی انسان او یقوده ایکن روح-
معنوی نك بدن انساندن آیرلسی و افکار دنیویه ایله مشغول اولماسندن بالطبع نه
کیمسه حاکم و نه محکوم اولوب راحت و حال آزاد کیده بولنمسیدر.

مشوی

﴿ شب ز زندان بیخبر زندانیان ﴾

﴿ شب ز دولت بیخبر سلطانیان ﴾

« تَنْجِيْمُهُ » زندانده اولانلر کرفتار اولدقلری بلادن کیجه او یقوده ایکن
بیخبردر. سلطانیه منسوب اولان اصحاب دولت ده کیجه دولتدن خبر سزدر « شَرَحُ »
او یقویه طالقدن صکره نه محبوسین کرفتار اولدقلری خالدن مضطر و نه ده صاحب-
دولت اولانلر نعمت لرندن خبردار اولور؛ او یقو حالنده هر صنف انسان سیاندر.

مشوی

﴿ نِی غم و اندیشهٔ سود و زیان ﴾

﴿ نِی خیال این فلان و آن فلان ﴾

« تَنْجِيْمُهُ » او یقوده ایکن نه کدر نه ده فائده و زیان فکری، نه شونک

بوتك خيالى وارد. « **شترچ** » اويقو حسييله دام بدنن قور تولدقن صكره دنيا ايشلرنده باعث غم وانديشه اولان افكار و خيالاتدن ارواح وارسته ونعمت راحتله آرسته در . خاطره كليركه ، اويقوده ايكن انسانلر بعض رؤيالر كورورلرده مضطر اولورلر . بومقوله اضطراب ويرهك رؤيالر پك اذر ؛ على الخصوص رؤيا مدتي برقاج ثابته ، ياخود برقاج دقيقه دن عبارتدر . همده رؤيالرك جزئي اضطرابي صاحب دولت و گرفتار زندان واذيت اولانلر ايجون مساوي كيدير .

مشئوی

❦ حال عارف این بودی خواب هم ❦

❦ گفت ایزد هم رقود زین سرم ❦

« **تَرْجِمَه** » عارفك حالى حالت يقظله دهده راحتده در ؛ الله تعالى حضرتلری اصحاب كهف ايجون بيورديكه : انلری اويانق ظن ايدرسك انلر ايسه اويومشلد ؛ بوندن اوركه ، قورقه ! « **شترچ** » بوآيت كريمه سورة كهفك اون يدنجي آيتدر : (وَتَحْسَبُهُمْ اِقْطَاطاً وَهُمْ رُقُودٌ وَنَقَلْنَاهُم ذَاتَ الْيَمِينِ وَذَاتَ الشِّمَالِ وَكَلْبُهُمْ بَاسِطٌ ذِرَاعِيهِ بِالْوَصِيدِ لَوِ اطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ فِرَاراً وَلَمُلِئْتَ مِنْهُمْ رَعْباً) معنای شريفی : اصحاب كهفی « كور ايسهك » اويانق ظن ايدرسك انلر ايسه اويومشلدرد وانلری دونديررز صاغ وصول طرفه وکلبرينك ايكي بيلسكلى قپونك طبانی اوزرينه آچيق اوله رق ایدی اكر انلرك بوخالنه خبردار اوله ايدك البته دونوب انلردن فرار ايدر وبوخاللرندن خوف ايله مملو اولور ايدك . « ذکر اوانسان بيت شريفك ايكنجي مصراعنده بوندن « اوركه » بيورملری برانسانك خاطرينه كله بيلىركه : عارف غموم واكدار وافكار دنيويدن كلياً نصل قور تولدی ؟ اويقوده اولانلركي وارسته اولدی ! يقظله اولان اهل عرفان نصل اصحاب كهفه تشبيه اولندی ؟ اوت ، تعريف اولنديگي كيدير ؛ سن بوكشفدن قورقه ؛ زیرا على ومعنويدر .

مشئوی

❦ خفته از احوال دنیا روز و شب ❦

❦ چون قلم در پنجه تقلیب رب ❦

« تَرْجِمَه » عارف اولان ذات احوال دنیادن او یومش طرزنده در. کوندوز
 و کجه الله تعالی حضرت تارینک تقلیبی یعنی دوندریحی پنجه سنده قلم کیدر. « شَرْح » قلم
 کاتبک الله تعالی بی اختیار معانی نثار اولدینی کی عارف بالله قدرت الهیه قارش تامله
 منقاددر. الله تعالی هر نه امر ایتدیه آنی اجرایه سعی فراوان و کندینی نائل
 سعادت دوجهان ایدر.

مثنوی

❧ هر که او پنجه نه بیند در رقم ❧

❧ فعل پندارد بجنبش از قلم ❧

« تَرْجِمَه » هر کیم یازوده پنجه والی کورمز ایسه فعل و حرکتی قلمدن صایر.
 « شَرْح » الله تعالی حضرت تبری دائما خیر ایشلر؛ بناءً علیه عارفدن هر نه وقت
 بر فعل خیر کورینور ایسه الله تعالی دن اولدینی کونش کی اظهردر. فعل خیرک،
 صورتا عارفدن ظهوری قلمدن یازونک ظهوری کیدر.

مثنوی

❧ شمه زین حال عارف وانمود ❧

❧ خلق را هم خواب حسی در ربود ❧

« تَرْجِمَه » الله تعالی عارفک بو حالندن بر شمه بر ذره کوستر مشدر؛ خلقی ده
 حسی اولان اویقو قایمشدر. « شَرْح » عارف، صورتا اویانق ایکن دنیانک غم
 و کدرندن راحت اویقوده کی تصورات مزعجه دن آزاده در که، بنوع خواب و راحت
 روحانی و دائمی اولوب خواب صوری کی دکلدرد.

مثنوی

❧ رفته در صحرای بیچون جانشان ❧

❧ روحشان آسوده و ابدانشان ❧

« تَنْجِيْمٌ » اويقوده اولانلرک جانلری « یچون » و [لایسل] اووه سنه کیتمشدر او حالده روح و بدنلری راحتده در . « شَرْحٌ » صحرای یچوندن ایکی معنا اکلاشیلیر : بری ، انسانلر اویقوده ایکن ارواحک ارض الله واسعه یه کیتمی ، دیکری ، اویانق اولدینی حالده بواش یچون بویله اولمش ، نه ایچون بکا بو حال کلش ؟ دیه انسانک حالت نومده کبی سؤال وقیل وقالدن آزاده اولمیدر .

مثنوی

﴿ وز صفیری باز دام اندر کشی ﴾

﴿ جمله را در داد ودر داور کشی ﴾

« تَنْجِيْمٌ » الهی ! بر ایصلق و صدادن ارواحی ینه دام تن ایچنه چکر سک که عدل ایتسونلر و عادل اولسونلر . « شَرْحٌ » عدل و دادی برای اجرا صدا مثال بر حس و حال انسانلری خوابدن ایفاظ وهر بر فرد بر فلک اجرا سنه ویا بر شیدک تأملنه آغاز ایدر . عدل و داد هر شیدک حققی و یرمک دیمکدر ؛ یوقسه کیجه وکوندز اوقاتی ذکر و عبادته حصر ایدوب ساز و وظائف مشروعه بی اهل ایتمک شرعاً و عقلاً غیر جائزدر .

مثنوی

﴿ چونکه نور صبحدم سر برزند ﴾

﴿ کرکس زرین کردون پرزند ﴾

« تَنْجِيْمٌ » صباح وقتک نوری باش اوستنه یوقاری اورونجه فلکک زرین اولان کرکس قوشیده قناد اورور . « شَرْحٌ » بوعبارده دن مقصد ، وقت سحرده کونش قناد کبی اولان شعاعی نشر ایله اورته انی تنویر ایتدیکنی اکلا تمقدر . نه بلیغانه تعریفدر !

مشنوی

❧ فالق الاصابح اسرافیل وار ❧

❧ جمله را در صورت آرد ز آن دیار ❧

« تَرْجِمَهُ » « صباحك فالقی ، یاریجیسی اسرافیل کی جمله ارواحی اویقو دیارندن یقطه به کتیرر . » « شَرْح » حضرت اسرافیل علیه السلام امواتی امر حقله روز قیامنده قالدیرمغه مأموردردر . کونشك طلوعیله حق تعالی حضرتلری انسانلری اویاندردر ، بوکا متعلق اولان قوه ربانییه بو بیت شریفده اسرافیل وار تعبیر اولمشدر .

مشنوی

❧ روحهای منبسط را تن کند ❧

❧ هر تنی را باز آستان کند ❧

« تَرْجِمَهُ » « الله تعالی حضرتلری انسانانی اویاندرنجه ارواح مجردی بدن ایلر . یعنی بدنه ربط وهر بدنی ینه یوکلو ایلر . » « شَرْح » حالت نومده روح معنوی بدنندن آیرلمش ایکن انسان اویانجه الله تعالی نك امریله روح تکرار بدنه کلیر . بدنك یوکلنمی تعبیر شریفنه کلنجه ، ایکی معنایه حمل اولنه بیلیر : یا انسان اویاندقده روح ایله یوکلنمش ویا روح عودت ایدنجه بدن وظائف انسانیه بی اجرا ایتمک تکلیفیله تحمیل اولنش دیمکدر . بویات شریفده کی معنی سورة زمرك قرق ایکنجه آیت کریمه سنده در . شویله که : (الله یتوفی الانفس حین موتها والتي لم تمت فی منامها فیمسک التي قضی علیها الموت ویرسل الاخری الی اجل مسمى ان فی ذلك لایات لقوم یتفکرون) معنای شریفی : « الله تعالی وفاتلرنده جانلری قبض ایار ووفات ایتیمان روحلری ده اویودقلری وقته قبض ایدرده موت ایله حکم ایتدیکنی طوتار ودیگرلرینی وقت معینه قدر بدنلره کوندردر تحقیق بونده علامت ونشانلر وارددر اول قوم ایچونکه دوشونوب تفکر ایدرلر . »

مثنوی

❧ اسب جانهارا کند عاری ز زین ❧

❧ سر النوم اخ الموتست این ❧

« تَرْجِمَه » حق تعالی حضرتلری جانلر آتی بدن اکرندن عاری و خالی ایدر، بومعنی (النوم اخ الموت) حدیثک سریدر. یعنی « اویقو موتک برادریدر. » « شَرْح » حالت موده انسان دنیا غم و فکرندن خالی و استماع و رؤیتدن بری اولدینی کبی اویقودهده بوحالاتدن عاریدر. بیت شریفک مصراع اولنده روحی آته و بدنی اکره تشبیه بیورملرنده کی سببه کلنجه، اویقو حالنده روح کیدیجی و آتده بالطبع کیدیجی و حالت یقظهده ایکن بدن اکر کبی روحنی کندینه ربط ایدیجی اولدیغندن روحه اسب و بدنه اکر تعبیر اولندی.

مثنوی

❧ لیک بهر آنکه روز آیند باز ❧

❧ می نهد بر پایشان بند دراز ❧

« تَرْجِمَه » آندن طولاییدر کوندوزاویاندقده بدنلرینه کیری کملری ایچون الله تعالی حضرتلری ارواحک ایاقلرینه اوزون بند قور! « شَرْح » روح معنوی حالت نومده بدنندن آیرلمش ایکن حالت یقظهده ینه بدنه جلب و ربط ایچون معنوی بر کیفیت وضع اولمشدر.

مثنوی

❧ تا که روزش وا کشد زان مرغزار ❧

❧ وز چراگاه آردش در زیر بار ❧

« تَنْجِيْمُهُ » تاكه او بند واسطه سيله حق تعالى ارواحى كوندوز او چايردن كبرى چكوب اوتلاق محلنده يوكلر البته كتيرسون . « شَرْحُ » مادامكه بيت بالاده روح آتة تشبيه بيورلدى ، محل ارواحى چايره تشبيه ايتمك طيبهيدر . روحك يوك البته كيرمى حين يقظه ده وظائف انسانيه ايله مشغول اولمسيدير .

مثنوى

❦ كاش چون اصحاب كهف اين روح را ❦

❦ حفظ كردى يا چو كشتى نوح را ❦

« تَنْجِيْمُهُ » ، كاشكى اصحاب كهف ، يا خود سفينه حضرت نوح كې بوروحى ده حق تعالى حضرتلرى حفظ ايده ايدى . « شَرْحُ » جناب واجب الوجود اصحاب كهفى لحكمة غارده برچوق زمانلر اعدانك شرندن محافظه بيوردينى كې حضرت نوحك سفينه سنى ده برچوق فورطنه لردن صيانت ايلدى . دنيا ده ارواحك فورطنه لرى ايسه حوادث ووقوعات متنوعه و دسائس شيطانيه و مشتهيات نفسانيه در . مقبول اولان روح ايچون موت ويا نوم اصحاب كهفك غارى و حضرت نوحك سفينه سى كيدر كه انلرك واسطه سيله دنيا شرندن آزاده وقيل وقالدين وارسته اولور .

مثنوى

❦ نا ازين طوفان بيدارى وهوش ❦

❦ وارهيدي اين ضمير وچشم وكوش ❦

« تَنْجِيْمُهُ » تاكه اويانلق وعقل طوفانندن انسانك بوضيمى ، كوزى ، قولاغى قور توله ايدى . « شَرْحُ » مولاناي رومى قدس سره السامى حضرتلرى وقوعات وحوادث دنويه يي طوفانه تشبيه ايلدكلرندن كاشكى انسان دائما اويقوده قالب دارينده عذابى موجب اولان حوادث و افعاله كرفتار و بي زار اولمسيدي بيورمشلردر . اهل اسلام ايچون عبادات و اخلاق حميده يي جامع اولان قرآن عظيم الشان سفينه نوحدن بيك قات زياده حافظ و سلامت رساندر .

مثنوی

﴿ ای بسا اصحاب کھف اندر جهان ﴾

﴿ پہلوی تو پیش تو هست آن زمان ﴾

« تَبَجَّيْهُمْ » بک جوق اصحاب کھف دنیا دہ بوزماندہ سنک یانکدہ وسنک
اوکنده بولنور . « شَرْح » عارف باللہ اولانلر یقظہ دہ فقط دنیا غم وکدرندن
خلاص اولق ایچون اصحاب کھف کبی اویقودہ و تحت حفظ و مرحمت خدادہ درلر .
اصحاب کھف کبی اولان عارفین آلآن یانمزدہ بولنوب اما بالکمز صورت ظاہرہ لرینہ
نکران اولانلر اوزمرہ جلیک احوال سعادت اشمالندی خبردر .

مثنوی

﴿ غارباویار با او در سرود ﴾

﴿ مہر بر چشمست و بر گوشت چہ سود ﴾

« تَبَجَّيْهُمْ » مغارہ ، اصحاب کھف کبی اولان عارفلہ دوست اولہرق سرور و تغنیہ در ،
اما نہ فائدہ کہ سنک کوز و قولاغہ مہر اورلدیغندن کورہ من و ایشیدہ منسک .
« شَرْح » بو محلدہ مغارہ دن مقصد ، دنیا ویا عارفک بدنیدر کہ ایکسی دہ عارفہ
مخالف دکلدر ، بلکہ عارفلہ معنأ ذکر ایدر و سرور آوردر ؛ لکن جہل و کناہلر انانلرک
کوز و قولاغہ مہر و غشاوہ اولنجه نہ عارفی ونہ ذکر و فکری ایشیدوب کورہ من .

مثنوی

﴿ کفت لیلی را خلیفہ کان توئی ﴾

﴿ کز تو مجنون شد پریشان و غوی ﴾

« تَبَجَّيْهُمْ » خلیفہ لیلایہ دیدی : اولیلا سنی سک کہ مجنون سندن اوتوری
پریشان و غوی اولدی ! « شَرْح » خلیفہ نک لیلایہ محبتی اولدیغندن عادی برقادین

نظریله باقدی وملاحتنه مطلع اوله مدی . عرفانی اولیان کیمسه لر عارف وعادلی
عادی بر انسان کبی ظن ایدر ، یالکز صورت ظاهره سنه عطف نظر ایله بی خبر
قالیر؛ اصل انسان بدن دکل، روح وعرفاندر .

مشنوی

❧ از دکر خوبان تو افزون نیستی ❧

❧ کفّت خاموش چون تو مجنون نیستی ❧

« تَرْجِمَه » خلیفه لیلایه دیدی : سن سائر کوزلردن زیاده کوزل دکسک !
لیلا خلیفه یه جواباً دیدی : ای خلیفه ! صوص ! سن مشهور اولان عاشقم مجنون
دکسک ! « شَرْح » مجنون کبی عاشق اولدقجه لیلانک معنای چالی اکلا سلمیه جنی
کبی عارف وعافلده معنلره لسان حال ایله ایما ایدرکه حقیقتی فهم ایده جک نور
عقل وفیض روحانی اولدقجه بالضروره کسب اطلاع واعتلا ایده مزسکنز !

مشنوی

❧ هرکه بیدارست اودر خواب تر ❧

❧ هست بیداریش از خوابش بتر ❧

« تَرْجِمَه » هرکیم که خیالات دنیویه ایچون اویانق ایسه او دها زیاده غفلت
اویقوسنده در؛ انک اویانقلنی اویقوسندن بتردر . « شَرْح » عرفانده بی بهره اولان
آدم صورتا اویانق کورینور ایسه ده فائده سز ایشلر ایله مشغول اولدیغندن ایشی
بتون خیالات واوهام وترهانددر .

مشنوی

❧ چون بحق بیدار نبود جان ما ❧

❧ هست بیداری چو دربند آن ما ❧

« تَرْجِمَهُ » چون الله تعالى ايله جانمز اوبانق دکلدر؛ حالت یقظه بند وزنجیرده اولوق کبی بزه نصیب ولایق اولدی . « شَرْح » دنیاده صورتا اوبانق ایکن جانمز امر حَقّ اجراسنه ساعی اولمینجه هیچ بر فائده مز اوله میه جَنی حسیدله اوصوری یقظه بزم ایچون زنجیر اذادر .

مشوی

﴿ جان همه روز از لکد کوب خیال ﴾

﴿ وز زیان وسود وازخوف زوال ﴾

« تَرْجِمَهُ » جان بتون کون خیالک چفته اور مسندن وزیان وفائده وزوال قورقوسندن مضطربدر . « شَرْح » زیان وفائده کمال وزوالک خوف وخیالی انسانی پریشان و بی درمان ایلر؛ کلسی ملحوظ اولان فسادالک قورقوسنی واسطه خیالات اتخاذا یله بعض انسانلر اوقدر اعظام ایدر لر که قورقدقلری کیفیت وقوع بولسه بیلر آنک اضطرابی قبل الوقوع قورقودن چکدکلری اضطرابدن دهها شدید کلیر .

مشوی

﴿ نی صفا می ماندش نی لطف وفر ﴾

﴿ نی بسوی آسمان راه سفر ﴾

« تَرْجِمَهُ » خیالاته کرفتار اولان جانک نه صفاسی ونه لطافت وقوتی ونه آسمانه ترقی ایده بیلیمک ایچون یولی قالیر . « شَرْح » زیان وزوال خوفی بدنده قوت برآمدنی کبی عقل وقلبده ذکر وفکر خدایی اهامل وصاحبنی بی مجال براقیر . دفع خوف مادی ایچون چاره، فکری الله تعالی یه ربط ایلر عبادت ومساعی متنوعه مشروعه نک اجراسنه مواظبت وتعلیم بدن ووسط مرتبهده مقوی غدالری اکل وصاف هوا تنفس ایتمک وعلی الخصوص یالکزر اللهم قورققدر .

مثنوی

﴿ خفته از باشد که اواز هر خیال ﴾

﴿ دارد امید و کند با او مقال ﴾

« تَنْجِمْ » اصل او یومش او کیسه عد او ثور که هر بر خیاله امید با غلار

و خیال ایله صحبت ایدر. « شَرْح » فائده سز شیرلی دوشونوب خیالات ایله عقلی
 اتعاب و وقتی اضاعه ایتک حماقت و بلا هتدر .

مثنوی

﴿ دیوار چون حور بیند او بخواب ﴾

﴿ پس ز شهوت ریزد او بر دیو آب ﴾

« تَنْجِمْ » بر کیسه رؤیاده شیطانی حوری کبی کورر، بناءً علیه شهوتدن

شیطانه آب ذریتی دو کر. « شَرْح » رؤیاده انسان احتلام اولور او یاندینی وقت
 اکلار که کوردیکی شی خیال ایدی او خیال دن ناپاک و غسله محتاج اولور . ایشته
 دنیا نك بر چوق ایشلری بونك کیدر؛ دنیا ده حقیقت و حکمتی اکلامیانلر او یقوده
 احتلام اولانلر کیدر. فائده سز شیرله فوق العاده محبت و حرص و رغبتله بیوک ذوقلر
 ولذتلر امید ایدر. بونجه غم و مشقت و بعض حقارت و ذلتلر ایله کتیردیکی شینی
 کورر که ذوق و لذت یرینه خاطره کلامش دیگر نوع زحمتلر ایراث و تولید ایدر
 و انجای پشیمان و بعض دفعه پریشان اولور .

مثنوی

﴿ چونکه تخم نسل را در شوره ریخت ﴾

﴿ او بخود آمد خیال ازوی کر یخت ﴾

« تَنْجِيْمٌ » چونكه نسل تخمى محصول ویرمن، چوراق یره دوکدى. اول
کیمسه کندینه کلدی، خیال اندن قاجدى. « شَرْحٌ » انسانلر عمر و مساعیسنی
بی فائده وفانى کیفیاده بذل واسرافدن صکره خطاسندن نادم و متالم و هر حالى سقیم
اولدیغنى کورونجه یأس و فنور قلبنده شدتله ظهور ایدر. بوحقائق بدنك ضعفنده
و موتك تقربنده سر نما اوله جغندن عاقل اولان ذات و قتیله ارادات ربانیه کندی
منقاد و مهالك ابدیه دن ذاتی آزاد ایلر.

مشنوی

﴿ ضعف سربیند ازان و تن پلید ﴾

﴿ آه ازان نقش بدید و نابدید ﴾

« تَنْجِيْمٌ » رؤیاده احتلام اولان کیمسه او یاندیغی زمان باش ضعفی حس
ایدر و بدنی ناپاك کورور؛ آه او کورینن نقشه که حقیقتده نابدیدر!
« شَرْحٌ » صاحب احتلام او یاندقده باشنده ضعف و بدننده ناپاکى کوره جکی کبی
دنیا خیالاتی اوزرینه وقت عزیزنی ضایع ایدن کیمسه ده مرور زمان ایله کندی
برك و ناپاك کورور. نقش بدید و نابدیدن مقصد، امور دنیاك اکثری و بلکه
دنیاك اصل وجودیدر، که صورتا کورینور و حقیقتده نابود اولور. کیفیات
و ذوقیات فانیه به متعلق احوال دن انسانلر اکثری دها دنیاده ایکن ایریلیر. هله
وفاتلرندن صکره کلیاً محروم اولور. احوال و ذوقیات دنیویه نقوش و صور-
معدومه در؛ بناءً علیه عاقل امور خیریه ایله مشغول و غیر مشروع وفانى ذوقیاته
توسلدن قارغ و خجیل اولور.

مشنوی

﴿ مرغ بر بالا پران و سایه اش ﴾

﴿ می دود برخاك پران مرغوش ﴾

« تَنْجِيْمٌ » قوش یوکسکده اوجار کولکه سی طوبراق اوستنده اوچهرق

قوشار . « شَرَحْ » قوش هواده اوچار ایکن کولکه سی ده برابر قوشار ؛ حالبوکه مرغ پران بالاده ویالکز کولکه سی اشاغیده در .

مشنوی

❦ ابلهی صیاد آن سایه شود ❦

❦ میرو دچندانکه بمایه شود ❦

« تَرْجِمَه » ، احمق بر آوجی او کولکه بی قوش صانوب ارقه سندن او قدر

کیدر که یور و لمقدن مایه سز ، قوتسز اولور . « شَرَحْ » دنیا نك ذوقیائده سعادت و لذت کولکه کیدر که انسان نه قدر تعقیب ایدر ایسه او قدر بی درمان ، گرفتار . خسران اولور ؛ زیرا کافه لذائذ و سعادات حقیقه و دائمه نك اصلی عالم لاهوتیدر ؛ بناءً علیه صیاد عاقل سایه به دکل ، حقیقه محب و مائلدر . احمق ایسه اصلدن بی خبر اوله رق کولکه بی یعنی دنیا ده اولان لذائذ صوریه بی همیشه تعقیب و تعقیب ایدر ایکن اختیارلق کلیر یوریلور ؛ ابتدا نادم ، بعده مأیوس اولور .

مشنوی

❦ بی خبر کان عکس آن مرغ هواست ❦

❦ بی خبر که اصلی آن سایه کجاست ❦

« تَرْجِمَه » ، او کولکه هواده اولان قوشك عکسی اولدیغندن او احمق خبری

یوقدر . بیلیمز که او کولکه نك اصلی زرده در ؟ « شَرَحْ » بالاده کی شرح بویت . شریفه ده شرح اولور .

مشنوی

❦ تیر اندازد بسوی سایه او ❦

❦ ترکش خالی شود از جستجو ❦

« تَرْجِمَه » احمق کولکه طرفنه اوق آتار ، جست جوسندن و اوق آتمسندن
 اوق محفظه سی بوش قالیر . « شَرْح » صیاد ابله قوشک کولکه سنی قوش ظنیه نه قدر
 اوقلری واریسه ارقه سندن آتار انجای مفتور اوله رق اوقلری فائده سزیره توکتمش
 اولور . احمق ده دنیانک ذوقیات واحتشاماتی مفید و حقیقت ظن واعتقاد ایدوب
 بونلری دردست ایتمک فکریله مشغول و بی تاب و پرتعب اولنجه سعادت ابدیه دن
 محروم ودها دنیاده ایکن مغموم بولنور .

مشنوی

﴿ ترکش عمرش تهی شد عمر رفت ﴾

﴿ از دویدن درشکار سایه تفت ﴾

« تَرْجِمَه » احمق اوق محفظه سی کبی عمری ده بوش کجدی ؛ کولکه بی صید
 ایتمکدن حیاتی توکنوب کتدی . « شَرْح » [محتاج شرح دکلدر .]

مشنوی

﴿ سایه یزدان چو باشد دایه اش ﴾

﴿ وارهاند از خیال سایه اش ﴾

« تَرْجِمَه » سایه خدا اولان بر عارف ودانا انسانک مربیسی اولنجه
 کولکه دن و کولکه نک خیالندن قورتارر . « شَرْح » مربی بر مرد عالی اولنجه
 لذاذت صوریه دنیویه نک بی اساس اولدیغنی طالبه تفهیم و برچوق سودای خامدن
 تخلص ایلر .

مشنوی

﴿ سایه یزدان بود بنده خدا ﴾

﴿ مرده این عالم وزنده خدا ﴾

• تَبَجَّيْهُ • سایه یزدان بنده خدا اولور؛ او بنده که عالمک مرده سی و جهان-

روحانیتک زنده سیدر. « شَرْح » بنده خدا سایه مولادر که : دنیا به منحصر اولان و آخرته تعلقی اولیان احوال ایچون مرده، و ارادات ربانیه نک اجرایی ایچون زنده در. او، بنده (موتوا قبل ان تموتوا) سرینه مظهر و اهل عرفان عندنده و دو جهانده مابه الافتخار اولور.

مشنوی

❧ دامن او کیر زودتر بیکمان ❧

❧ تارهی در دامن آخر زمان ❧

• تَبَجَّيْهُ • بنده خدانک دامننی بلا تأخر و بلا شبهه طوت! تا که آخر.

زمانک دامننی ایچنده اولمقدن قورتولمن اوله سک. « شَرْح » بو محله آخر زمان تعبیرندن اوچ معنی اکلاشیلیر : بری، زمان مرور ایتدکجه اعتقاد سزلق و بعض اخلاق مضره نک بالنسبه ترایدی ؛ دیکری. بونجه دهور و قرونک مرور حسیله موجود زمانلر مزک آخر زمان عد اولمنی ؛ دیکری، هر انسانک ایام عمری دائماً جریان ایدوب موته تقرب ایتمسیدر ؛ بناءً علیه آخر زمانک القاءات فاسده سندن و عمرک حاصل ایلدیکی مشکلات و محندن برای خلاص بر عارف کاملک همت و حکمته مراجعت عین تجارتدر.

مشنوی

❧ کیف مدالظل نقش اولیاست ❧

❧ کو دلیل نور خورشید خداست ❧

• تَبَجَّيْهُ • (کیف مدالظل) یعنی الله تعالی فصل سایه بی بسط ایدوب

اوزاندی، آیت کریمه سی اولیانک نقش و تعریفیدر که ولی الله دلیل نور خورشید.

خدا در. « شَرْح » ولی الله مناسبات ثلثه ایله حق تعالی حضر تلرینک سایه سنه تشبیه

اولئە بیلیر: اولاً، انسان صیجاقده برکولکه آلتنه واردقده جسماً حرارتدن سلامت بولدیغی کی برولی اللهده النجا ایدنجه برچوق اضطرار بدن سلامت بولسی؛ ثانیاً، بر رده کولکه کوریننجه شمس ونوره دلیل اولوب ولی اللهده نور خدایه دلیل اولسی؛ ثالثاً، سایه هروجه ایه کونشه تابعدر؛ ولی اللهکده جناب حقک او امرینه همیشه تبعیت ایتسیدر. (کیف مدالظل) آیت کریمه سی سورۀ فرقانده در.

مثنوی

﴿ اندرین وادی مروی این دلیل ﴾
﴿ لا احب الآفلین کوچون خلیل ﴾

«ترجمه» بو وادی وطاغلر ارمه سنده دلیل سر کیمه، خلیل الله اولان حضرت ابراهیم کبی لا احب الآفلین سویله. «شرح» وادیدن مقصد، دنیادر؛ دنیاده ایکن کندی فکرکله حرکت ایتمه! برعارف، بر بنده خدانک نصیحت و همیتله حرکت ایت! کوره جکک آلایش وعظمت وذوق ولذت صوریه یه آلدانمه وبویله فناپذیر شیلری سومه! بو صورتده شایان عبادت ومحبّت اولان حی وباقی بی بولور ومسعود وجاودی اولورسک. اشارت اولئان آیت کریمه سورۀ انعامک یتمش ایکنجه آیتدر. سویله که: (فلما جن علیه اللیل رأى کوبکاً قال هذا ربی فلما افل قال لا احب الآفلین) معنای شریفی: او وقت که حضرت ابراهیمی کیجه ظلمتیه ستر واحاطه ایلدی حضرت ابراهیم برکوکب کورونجه شودر بنم ربم دیدی؛ وقتا که کوکب باندی بانانلری سوم دیدی (فلما رأى القمر بازغاً قال هذا ربی فلما افل قال لئن لم یهدنی ربی لا کونن من القوم الضالین) وقتا که حضرت ابراهیم آی طوغمش کوردی، بودر بنم ربم دیدی؛ آیک ده باتدیغی کورونجه اکر بنم ربم بکا هدایت ویرمزایسه قوم عاصی وضالیندن اولورم دیدی (فلما رأى الشمس بازغاً قال هذا ربی هذا اکبر فلما افلت قال یا قوم انی بری مما تشرکون) وقتا که کونشی طوغمش کوردی، دیدی بنم ربم بودر، بوزیاده بیوکدر؛ اما کونشک ده باتدیغی کورونجه دیدی که: ای بنم قوم! بن برییم اول شیدن که شریک قوشارسکز (انی وجهت وجهی للذی فطر السموات والارض حنیفاً وما انا من المشرکین)

بن یوزمی متوجه قیلام اول خالک طرفنه که کوکاری ویری یارادی؛ حق دینه تابع و میال اوله رق بن الله تعالی به شریک قوشانلردن دکم .»

مشنوی

❦ روز سایه آفتابی را بیاب ❦

❦ دامن شاه شمس تبریزی بتاب ❦

« تَرْجِمَه » ، کیت، یوری، سایه دن برکونش بول، شاه شمس تبریزینک اتکنی طوت ! « شَرْح » شمس تبریزی حضرت تلی سایه خدا و محقق صورتده اولیاء الله دن اولدیغندن آنک دلالیه الله تعالی بی بول و دامننی طوت بیورمقدن اوج معنا استنباط اولتور: برنجیسی، سایه و بنده خدا کیملر صایله بیلیر دیه مشخص بر مثال آرانیا پر سه شمس تبریزی حضرت تلی کوس تبریلیر؛ ایکنجیسی مولانای- رومی حضرت تلینک شیخی اولوب مشوی شریفده بیان اولنان معانی و نصایح سعاد تبخشا شمس تبریزی حضرت تلینک فکرینه موافق اولدیغندن اونصایح علیه بی قبول ایتمک جناب شمس الدین تبریزینک دامننی طوتمقدر؛ اوچنجیسی، حضرت شمسدن مقصد، ربنده مقبول خدا اولدیغندن انسانک هر حالده برولی الله تسلیمیت کوسر مسیدر.

مشنوی

❦ ره ندانی جانب این سور عرس ❦

❦ از ضیاء الحق حسام الدین پیرس ❦

« تَرْجِمَه » ، بومحبوب حقیقت دو کونه و وصالنه یول بولماز ایسه که او حالده الله تعالی نک ضیائی اولان حسام الدین چایی حضرت تلیندن صوره « شَرْح » سور- عرسدن مقصد، یا حضرت شمس تبریزی و یا مسر تبخشا اولان عالم روحانیدر؛ قطب- اعظمی و یا عالم لاهوتی بوله ماز ایسه که سنی او نعمتاره سوق ایتمک مقتدر اولان حسام الدین چلی کبی وقتک بر مرشد کاملنه مراجعت و کندیکی مظهر مسعدت ایت!

مثنوی

❦ ور حسد کیرد ترا در ره کلو ❦

❦ در حسد ابلیس را باشد غلو ❦

« تَرْجِمَه » اکر بولده حسد بوغازیکی طوتار ایسه حسدده شیطان ایچون طغیان واردر . « شَرْح » ای طالب عرفان! طریق روحانیتده بولمغه راغب ایسه که حسددن غایت محترز اول؛ زیرا حسد سنی بوغار و کرفتار نکبت ایله؛ نته کیم شیطان حضرت آدمه حسد ایلمدیکندن کرفتار اولدینی ملعنت و بلا معلوم جهاندر. حسد دشمن نعمت و مرض و شامتدر.

بو بیت شریفدن بوده اکلاشیلیرکه : حسام الدین چلینک هم عصر لری اولاندردن بعضیسی مشارالیه حضرت تارینک کلاتندن بعض مرتبه حسد ایدر لر ایدی.

مثنوی

❦ کوز آدم ننگ دارد از حسد ❦

❦ با سعادت جنک دارد از حسد ❦

« تَرْجِمَه » شیطان حسددن طولای حضرت آدم علیه السلامدن عار و حجاب ایدر. حسددن سعادتله جنک و نزاع ایله . « شَرْح » شیطان حضرت آدم علیه السلامه سجده ایلمدیکندن کرفتار خسران و دشمن سعادت و عدو عرفان اولدی . او امر ربانییه ای اجرا ایتک عین سعادتدر . شیطان ایسه ارادات ربانییه ای اجرا دن انسانلری منعه ساعی و سعادتدن محروم و عاصیدر .

مثنوی

❦ عقبه زین صعبتر در راه نیست ❦

❦ ای خنک آن کس حسد همراه نیست ❦

« تَرْجِمَه » « الله تعالى بولنده حسد دن دها کوچ عقبه وز حمتلی محل یوقدر ، سعادتلی اول کیمسه که حسد اکا یولداش دکلدر . » **شَرَحْ** « حسد حقیقه نتایجی وخیم برحالت وذلندر . ابتدا رضای خدایه مفایر ، ثانیاً نوع نبی بشره مضر ؛ ثالثاً حسودك قلبی مضطر ؛ رابعاً انسانلر بیننده عداوت ومضرتك توسعنه بر سبب مؤثردر . حسدك دفعی چاره سی اوچ شیئك تفکرینه منوطدر : برنجیسی ، انسانك بشقه لرده هر نه قدر نعمتلر کورسه حق تعالی حضرتلرینه خالصانه تسلیمیت کوسترمك اونعم صوریه دن بیک قات زیاده موجب مسعدت اوله جغفسدن اوفکر عالی ایله مالی اولمی ؛ ایکنجیسی هر حسودك محسودی کندی هم جنسی وبر وجودك اعضاسی اولدیغنك خاطر دن حیقار مامسی ؛ اوچنجیسی حسود غضب اللهی دعوت ایده جکندن بشقه انسانلر طرفندن ده انواع تعقیبات ومضراته گرفتار اوله جغفی محقق بیلمسیدر .

مثنوی

﴿ این جسد خانه حسد آمد بدان ﴾
﴿ از حسد آلوده باشد خاندان ﴾

« تَرْجِمَه » بیل که انسانك بو جسد وبدنی حسد خانه سنه کلدی ، حسد دن ایسه خاندان ملوث اولور . » **شَرَحْ** « بوییت شریفدن ایکی معنا مستبان اولور : بری بدن خاندانی اولان شخصیت مغنویه نك ملوث اولمی ؛ دیکری حسد پك چوق داهیله لری دعوتله بر چوق بلاد وخانمانی خراب ایتسیدر .

مثنوی

﴿ کر جسد خانه حسد باشد وایک ﴾
﴿ ان جسد را پاک کرد الله نیک ﴾

« تَرْجِمَه » کر چه انسانك بدنی خانه حسد اولور سده حق تعالی حضرتلری بو بدن انسانی پاک وای ایتدی . » **شَرَحْ** « حسب الخلقه حسد وسائر اخلاق

ذمیه حسیله انسان بیوک ورطه لره کرفتار اولسه ده خاقت ویتی بعض مرتبه خالص اولنجه الطاف و مراحم ربانیه آنی تحایص وعدائله پاک و سعاده انیس ایلر .

مثنوی

﴿ طهرا . بتی بیان پا کیست ﴾
﴿ کمنج نورست از طلسمش خا کیست ﴾

« تَرْجِمَه . جناب واجب الوجود طرفدن حضرت ابراهیم و اسماعیل علیهما السلامه خطاباً بیوریلورکه (طهرا بتی) یعنی بنم بتی تطهیر ایدیکنز هر نه قدر طلسم و محفظه طور اقدن ایسه ده انسانک بدنی نور خزینه سیدر « شَرْح . جناب کبریا خانه دن منز و مبرادر ؛ بناءً علیه خانه حقدن مقصد ، یا محل . اطاعت عظمی اولان بیت الله و یا انسانک بدننده بولنان قلب و عقلدر ؛ اکر مقصد ظاهر ایسه زیارت ایدن حجاج ایچون بیت اللهی تطهیر ایدیکنز ؛ باطن ایسه افکار و اطوار فاسده و نالایقه دن قابکزی تطهیر ایدیکنز . اشارت اولنان آیت کریمه سورة بقره نك یوز یکر می التَّحِیَّ آیتدر شویله که : (و عهدنا الی ابراهیم و اسماعیل ان طهرا بتی للطائفین و العاکفین و الرکع السجود) معنای شریفی : « امر ایلدک ابراهیم و اسماعیل علیهما السلامه که پاک ایدیکنز خانه می طواف و اعتکاف و رکوع و سجود ایدنلر ایچون . »

مثنوی

﴿ کرکنی بر بی حسد مکر و حسد ﴾
﴿ زان حسد دلرا سیاهیاها رسد ﴾

« تَرْجِمَه . حسدنز اولان بر انسان اوزرینه حيله و حسد ایلر ایسه ک او حسد دن کوکله سیاهلقلر ایریشیر . « شَرْح . حسد هر دایم و خیمه در .

مثنوی

❧ خاك شو مردان حق را زیر پا ❧

❧ خاك بر سر كن حسد را همچو ما ❧

ترجمه: مردان خدانك آياغی آلتنه طوپراق اول! حسدك باشی اوزرینه بزم کبی طوپراق دوک! «شرح» بو بیت شریفده ایکی مقصد مفید واردر. بری، تواضعی اختیار و دیگری، حسدی محو و تارومار ایت تنبیهلریدر: بزده بویه یابدق واذن حق ایله مثنوی شریفه نائل اولدق، تعبیری جناب مولانای رومی قدس سره السامینک کمال تواضع عالیلرینی معلندر.

مثنوی

❧ آن وزیرك از حسد بودش نژاد ❧

❧ تاباطل كوش و بینی بادداد ❧

ترجمه: او یهودی وزیر جكك اصلی حسددن ایدی؛ تا که باطل فکریله قولاق و بورنخی روز کاره ویردی. «شرح» بر آدمك خلعتی فنا ایسه بر آن کلیرکه مافی الضمیرینی اظهار و خالق کندینی بیزار ایدر. ذکر اولنان وزیر مزور ایسه ذاتاً بدنهاد و بداخلاق، تربیه دن عاری بر حسود ناپاك، شایان هلاک ایدی.

مثنوی

❧ برامید آنكه از نیش حسد ❧

❧ زهر او در جان مسکینان رسد ❧

ترجمه: وزید او امید اوزرینه حرکت ایلدی، که حسد نشترندن تقاطر ایده جك زهر، مسکینان و بی چاركانك جاننه ایریشه! «شرح» وزیر حسود امر

حقه عاصی برمار زهر بار اولوب هر کسی مضطر و بزار ایتک ایستر و صوری ذکاسیله
وجود خبات آلودینی او بولده بذل ایلر ایدی .

مشنوی

❦ هر کسی کو از حسد بینی کند ❦

❦ خویشان بی کوش و بی بینی کند ❦

❦ ترجمه ❦ هر کیمسه که حسدن بورتی قوبارر ، کندینی قولاقسز

و بورونسز ایدر . ❦ شرح ❦ اخلاق ذمیمه سی حسیلله هر کیم که رایحه روحانیتی
استهامدن کندینی منع ایلر ایسه قلب و عقلی حسیات عالیهدن محروم و شخصی
مشئوم اولور و شاید بشقه لرینه ده اغفال و اضلال ایدر ایسه او اغفال هر کسدن زیاده
کندینه باعث زوال و ملال اولور .

مشنوی

❦ بینی آن باشد که او بوی برد ❦

❦ بوی او را جانب کوی برد ❦

❦ ترجمه ❦ بورون اودر که رایحه کتیرر ، رایحه اودر که صاحبی مطلوب

اولان محله ایرشدیرر . ❦ شرح ❦ بوروندن مقصد ، انسانک یوزنده کی لطم پارچه سی
اولمدینی وارسته بیاندر . انف مغنوی صاحبی منہیات ایشلمکدن منع ایدن خاصه
روحانیهدر ، که قیمتی کران و حقیقتی بی بایاندر .

مشنوی

❦ هر که بویش نیست بی بینی بود ❦

❦ بوی آن بویست کان دینی بود ❦

« تَجْمُورُ » هر کیمک رایحه سی یوقدر ، او کیمسه بورونسز صایلیر ،
رایحه دن مقصد اول رایحه در که دینه منسوب اولور . « شَرَح » بورون استثم
ایچون یابلمش بر عضودر ؛ اگر استثم ایده من ایسه بورون تعبیرینه لایق دکلدر .

مشنوی

﴿ چونکه بوی برد شکر آن نکرد ﴾

﴿ کفر نعمت آمد و بینش خورد ﴾

« تَجْمُورُ » چونکه انسان بر رایحه آلوده انک شکری ایفا ایلمدی
کفران نعمت ایتدی وصاحبی کندی بورتی اکل ایلمدی « شَرَح » بر انسان امور-
خیریه اجراسنه وبعض احوال روحانییه استثمائه نائل اولدینی حالد شکر ایلمز
ایسه نعمته کفران و کندی عظیم زیان ایدر .

مشنوی

﴿ شکر کن ! مرا شاکرانرا بنده باش ﴾

﴿ پیش ایشان مرده شو پاینده باش ﴾

« تَجْمُورُ » شکر ایت ، شکر ایدیجیلره بنده اول ! انلرک اوکنده مرده
ومیت اول ! « شَرَح » ای انسان ! نائل اولدیغک بونجه نعم ربانیه ایچون حق تعالی
حضر تلبینه عرض شکران ایت ! شکران ایتکم فضلنه مظهر اولان مردان خدایه
خاکپا و بوجهتله معنای عالی جا اول !

مشنوی

﴿ چون وزیر از رهزنی مایه مساز ﴾

﴿ خلق را تو بر میاور از نماز ﴾

« **ترجمہ** » یہود وزیری کی ظاہر و باطنہ قطع طریق اولیٰ سرمایہ
ایدہ و خلق نماز و خوابدن منع ایتمہ ! « **شرح** » بنی بشر اقتداری نسبتہ
جناب کردکارہ عبادت و وظیفہ مشروعہ لرینی اجرایہ مواظبت ایتدکاری حالہ
حالہ سن وزیر مزور کی خلق طریق حقدن روکردان ایلمہ . عادی و احق
آدملر بولنورکہ، ذکاوت موہومہ ابراز ایچون نماز و بوکی عبادات مشروعہ بی
استہزا صورتیلہ استخفافہ جرأت و بعض بیچارکانی کندیلری کی گرفتار ذلت
ایدرلر؛ بوایسہ قطع طریق و غایت چرکین برفالقدر .

مشنوی

﴿ ناصح دین کشتہ آن کافر وزیر ﴾

﴿ کردہ اواز مکر درلو زینہ سیر ﴾

« **ترجمہ** » او وزیر کافر، صورتا دینک ناصحی اولدی؛ لکن حیلہ سندن
حلوا قانی ایچنہ صارمساق قویمشدر . « **شرح** » وزیر مزور حضرت عیسیٰ علیہ
السلامک دینی تبلیغ ایدر کی بر حالہ بولندی؛ فقط مقصدی عیسویلرک محوی
ایدی . مثلاً طائلی حد ذاتندہ برطعام ایسہدہ ایچنہ صارمساق قوندینی کی لذتی
احا و معدہ بی افساد ایدر . دیندہ غایت ملیح و عالیدر . اما ایچنہ تزویرات وریا
قاریشہ حق اولسہ حال عالیسی دیگر کون و متجاسر شیطانہ زبون اولمش اولور .

﴿ فہم کردن حاذقان نصارا مکر وزیر را ﴾

عیسویلرک حاذق و عقلیلری وزیرک حیلہ سنی اکلا دقلرینہ دائردر :

مشنوی

﴿ ہر کہ صاحب ذوق بود از کفت او ﴾

﴿ لذتی میدید و تلخی جفت او ﴾

« تَبَجَّهْ » عیسویلردن هرکیم صاحب ذوق ایدی، وزیرک سوزنی لذت و آجیلک ایله برابر کوردی. « شَرَحْ » صاحب ذوق اولان عیسویلرک عاقلانی وزیرک صورتا لذت و معنیدار کوریلن احوال و کفتارنده مکر و بی داد محتفی اولدیغنی ادراک و کندینی ترک ایله وجود لوث آلودندن ذاتلرینی مصون و پاک ایتدیلر. نه ایچون ساثر هم مذهبیرینه بو حقیقی تفهیم ایله آنلری ده تخلص و سلامتله انیس ایلمدیلر؟ دیه سوریلورسه جواباً سویلنه بیلیرک بعض انسانلر بر خیال مخصوص اوزرینه اعمی مثال اولنجه خیر و نفعلری ایچون کندیلرینه نه سویلنیرسه، نه یولده نصیحت ایدیلیر ایسه بر غرض و مقصده حمل ایدوب طریق ناصوابه یویان و انجایی بالطبع کرفتار یأس و خسران اولور.

مشنوی

﴿ نکته های گفت او آمیخته ﴾

﴿ در جلاب قند زهری ریخته ﴾

« تَبَجَّهْ » او وزیر عیسویلره قاریشمش نکتهلر و اینجه و دقیق سوزلر سویلدی، او ابلیس صفت شکر شربتی ایچنه زهر دوکش اولدی. « شَرَحْ » جوق آدملر بو وزیرک صفتنده کورورلرک صورتا صادق و وفادار و حقیقتده عدو و اغیاردر، اومقوله اکثر طاتلی و بلیغ لسان استعمال ایله عوامی اضلال ایدرلر. طاتلیقلری ظاهر، سملری مضمردر.

مشنوی

﴿ ظاهرش می گفت در راه جست شو ﴾

﴿ و از اثر می گفت جان را سست شو ﴾

« تَبَجَّهْ » وزیرک ظاهر حالی طوغری یوله چاپک کتمک ایدی؛ اما اتردن جانه کوشک و بی فائده اول، دیر ایدی. « شَرَحْ » وزیر مزور صورتا حضرت

عیسی علیه السلامك دینی اوزرینه جناب حقه اطاعت ایدیکز، دیر ایسه ده حال
وقالیه کوستردیکی طریق سقیم، ایراد ایلدیکی کلام عقیم کبی عکسنی اثبات وکندینی
مرشد اتخاذ ایدنلرك حالی وخیم وبرباد ایدر ایدی؛ بناءً علیه دائماً سوز ونصیحت
ویرن آدملرك یالکز سوزلرینه دکل. حاللرینه باقلی !

مشنوی

﴿ ظاهر نقره کرا سفیدست ونو ﴾

﴿ دست وجامه می سیه کردد ازو ﴾

« تَبَجَّهْ » « کوشك ظاهری بیاض و یکی ایسه ده اکا تماس ایدن ال والبسه
سیاه اولور . « شَرْح » انسان کموشی التده وجیننده چوق طوتجه سیاهلق ویرر؛
کذلک بعض آدملرك سوزلری کموش کبی صورتا پارلاق وصافی کورینور ایکن ایراث
کدورت ومضرت ایلر. اومقوله نك النی طوتوب کندیلرینه تابع اولان غافل سیاه دل
وذلیل اولور .

مشنوی

﴿ آتش ارچه سرخ رویست از شرر ﴾

﴿ توز فعل اوسیه کاری نکرد ﴾

« تَبَجَّهْ » « آتش قغیلجملرندن طولای هر نه قدر قرمزى و پارلاق
یوزلو ایسه ده سن انك احراق وتائیری فعلنده سیاهلق کور! « شَرْح » صورتا
کوزل، حقیقته شرر مثال اولان آدملرك یالکز سوزینه باقه! جمیعت بشریه ده
براققلری تائیراته و اخلاق ذمیه لرینک نتایج وخیمه سنه باق ! اخلاق بد اولانلرك
ذکاوت ولطافت ظاهریه لری عین نار و شراردر. اطفال آتشی سور والیله طوتار،
اما براغلسه یانوب فریاد ایدر . اطفال ناردن ، ساده دلان دساس وریا کاردن
یانار .

مشنوی

﴿ برق اگر چه نور آید در نظر ﴾

﴿ لیک هست از خاصیت دزد بصر ﴾

« تَرْجِمَه » شمشک کوزه نور کی کلیر سده کوزک نور نی چالمق آنک
 خاصیتنددر . « شَرْح » ظلمت لیالیده شمشک جاقد قجه یولجی اطرافنی بر آن
 قدر کوره بیلیر سده او نور موقت در حال نابیدید یولجینسک ظلمتی دها شدید
 اولور . ریا کاردن لذت موقته بولان احمق زمان قلیل ایچنده گرفتار غموم و ازهر
 جهت ناپاک اولور .

مشنوی

﴿ هر که جز آگاه و صاحب ذوق بود ﴾

﴿ کفت او در کردن او طوق بود ﴾

« تَرْجِمَه » عیسویلردن هرکیم معلوماتلی و صاحب ذوق دکل ایدی؛ وزیرک
 کلامی بوینده زنجیر اولدی . « شَرْح » شهبه سزدر که حبله کارک سوزینه تابع اولمق
 کردنه زنجیر کران قومقدر .

مشنوی

﴿ مدتی شش سال در هجران شاه ﴾

﴿ شد وزیر آساع عیسی را پناه ﴾

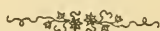
« تَرْجِمَه » آلتی سنه مدت شاهک هجران و فراقنده اولان وزیر، حضرت عیسی
 علیه السلامه تابع اولانلره صورتا پناه و ملجأ اولدی . « شَرْح » ساده دلانی اغفال
 واقناع و بعده بو حکایت حکمت علامه ده کوریه چکی اوزره عیسویلری محو واقفا
 ایچون وزیر آلتی سنه قدر حبله سنی تمید ایتمشدر .

مشنوی

﴿ دین و دل را کل بدو بسپرد خلق ﴾

﴿ پیش امر و نهی او می مرد خلق ﴾

« تَرْجِمَهُ » ، خلق دین و قلبی را کافهً وزیره تسلیم استدلر . انك امر و نهی
او كنده خلق فدای جان ایدردی . « شَرْحُ » عیسویلردن صاحب عقل و ذوق
اولیانلر وزیرك امرینه کلیاً تبعیت و ترك سلامت و سعادت استدلر .

﴿ پیغام شاه پنهانی بسوی وزیر ﴾

شاه یهودك وزیره کیزلیجه خبر کوندرمسیدر :

مشنوی

﴿ در میان شاه و او پیغامها ﴾

﴿ شاه را پنهان بد و آرامها ﴾

« تَرْجِمَهُ » ، شاه ایله وزیرك اره سنده مخابرات و مكانات خفیه وار ایدی .
شاهك وزیره کیزی راحت و یره جك وعدلری وار ایدی . « شَرْحُ » آتیده کی
بیت شریفده معلوم اوله جنی اوزره شاه وزیره یازدی ، که عیسویلرك هلا کنی
موجب اوله جق دسایسی بر آن اول اجرا و بواندیشه دن بی خلاص ایت !

مشنوی

﴿ پیش او بنوشت شه کای مقبل ﴾

﴿ وقت آمد زود فارغ کن دلم ﴾

« تَرْجِمَهُ » ، آنك پیشنه شاه مکتوب یازدی ، که ای بنم مقبول و معتبر وزیرم !

وقت کلدی، چابک قلبی فارغ و آزاده ایله. «شرح» بونجه مدتدر، که عیسویلیری اغفالات ایله اقناع وکندیکنزه اتباع ایستدیکز، آرتق آنلری معناً و ماده محوایچون تدبیرک نه ایسه همان اجرا وکندیلیرینی افنا ایت. زیرا عیسویلرده کوره حکم فلاکت قلبه عین راحت و سعادتدر! حسد بر نار فساد درکه یاندقجه توسع وانسانلرک الک لذیذ آرزو وامللرینی احراق ایدیه ییلمک اوزره دائماً جستجوایلر. حسود کیزلیجه بر آتشدنه یانارکه وفاتیله عذابی دنیاده بیترده آخرتده دها شدید صورتده باشلار.

مشنوی

﴿ گفت اینک اندر ان کارم شما ﴾

﴿ کافکنم در دین عیسی فتها ﴾

«تَرْجِمَه» وزیر مکتوبنده جواباً دیدی: ای شاه! ایشته بو ایشده ورتیبده یم که حضرت عیسانک دینی ایچنه فتهلر القا وعیسویلیری افنا ایدیه یم [وارسنه شرحدر].

بسم الله الرحمن الرحیم

﴿ بیان دوازده از قوم نصارا ﴾

عیسویلرک اون ایکیلری بیاننده در:

مشنوی

﴿ قوم عیسی را بد اندر دار وکیر ﴾

﴿ حاکمانشان ده امیری دو امیر ﴾

«تَرْجِمَه» عیسی قومنک اجرای عدالت ایچون او صرهدده اون ایکی حاکم و امیری وار ایدی. [وارسنه شرحدر].

مثنوی

﴿ هر فریقی مرا میری را تبع ﴾

﴿ بنده کشته میر خود را از طمع ﴾

« تَرْجِمَه » عیسویلرک هر فرقه می برامیره تابع ایدیلر ؛ استفاده و طمعدن طولانی هر فرقه خلقی آمرینه بنده اولمشیدی [محتاج شرح دکدر] .

مثنوی

﴿ این ده و این دو امیر و قومشان ﴾

﴿ کشت بنده آن وزیر بد نشان ﴾

« تَرْجِمَه » بو اون ایکی امیر و بونلرک قومی اول وزیر بدنشانه بنده اولمشیدی .

مثنوی

﴿ اعتماد جمله بر گفتار او ﴾

﴿ اقتدار جمله در رفتار او ﴾

« تَرْجِمَه » جمله نك اعتماد و امنیتی وزیرك کلامی اوزرینه ایدی ؛ جمله نك اقتداری آنك رفتار و حرکته ایدی .

مثنوی

﴿ پیش او در وقت وساعت هر امیر ﴾

﴿ جان بدادی کر بد و کفتی که میر ﴾

« تَرْجِمَه » هر وقت وساعته هر امیر ذکر اولنن وزیرك اوکنده ترك جان ایدر ایدی ، اگر اوجان ویردیه ! [بوابیات شریفه نك وضوح معناسی سیبیله شرحه لزوم کولماشدر] .

❖ تخیط وزیر در احکام انجیل ❖

وزیرك احكام انجیلی مزج و تخیط ایتسیدر :

مشنوی

❖ ساخت طوماری بنام هریکی ❖

❖ نقش هر طومار دیگر مسلکی ❖

« تَجْمِیْمُ » وزیر هرامیر نامه بر طومار و اجازت نامه یادی و هرا اجازت نامه نك

نقش و مالی دیگر ندن غیري ایدی . « شَرْحُ » امرای مذکورۀ عیسویه نك بیننده اختلافات بر اقق ایچون وزیر مزور اون ایکی نوع مختلف المال اجازت نامه تنظیم ایله هرامیرك الله ویرمش وایشته حقیقت سكا ویردیکم اجازت نامه ده محرر اولوب بنم و فایتمدن صکره جمله امرا و عیسویانه شیخ و رئیس سنی بر اققش اولدیغمی شمیدین سویلمه ده کیزلیجه هر برامیره وصیت ایندی . امرا ایسه بو التفات و حرمت مخصوصه بی جانلرینه منت بیلدیلر .

مشنوی

❖ حکمهای هریکی نوع دیگر ❖

❖ این خلاف آن زیایان تابسر ❖

« تَجْمِیْمُ » اجازت نامه لردن هر برینك حکملری بشقه درلو ایدی . بر

اجازت نامه دیگر اجازت نامه نك باشند ایاغه قدر مخالفی ایدی . « شَرْحُ » القای- اختلافات ایچون مفسد لرك حالی همیشه بوکبی خدعه لرده جاری اولور ؛ عاقل اولان کیمسه طمغری سویلر و شایان تحسین اولان طوغربلقه مقصدینی استحصال ایدر .

مشنوی

❖ دریکی راه ریاضت را وجوع ❖

❖ رکن توبه کرده و شرط رجوع ❖

« تَرْجِمَهُ » اجازتنامه ده امیرك برینه کیزلیجه ریاضتی ، نفس قیرمقلنی و آجلنی و توبه نك اساسنی و شرط رجوع الی اللهی سویلدی . « شَرْح » وزیر روحانیه خدمت ایدر کیفیالك بعضیسنی اجازتنامه لرده یازوب آئیده کورینه چکی وجه ایله امرایه وصیت ایتشدرکه امرا وصیت وامرینی قبول و طریق سعادتدن ذهول ایتسونلر ! وزیرك مقصدی کندی قوه روحانیه سیله عیسویلری اقناع و ویردیکی اوامر مختلفه و نصایح متباینه ایله برچوق فسادلر القا ایلسون .

مشنوی

﴿ در یکی گفته ریاضت سود نیست ﴾

﴿ اندرین راه مخلص جز جود نیست ﴾

« تَرْجِمَهُ » اجازتنامه سنده امیرك برینه دیمشدرکه : ریاضت فائده سزدر . الله یاننده باعث خلاص و نجات سخاوتدن بشقه برشی یوقدر . « شَرْح » صورتا نه کوزل تنبهدر ! اما بوتنبهیی تولید ایدن مقصد محض فساد اولدیغندن اورته لنی برباد ایلدی . وارسته ایضاحدرکه ، قال و حالک منبعی نیتدر ، صورت دکلددر .

مشنوی

﴿ در یکی گفته که جوع وجود تو ﴾

﴿ شرک باشد از تو بامعبود تو ﴾

« تَرْجِمَهُ » دیگر اجازتنامه ده برامیره دیمش که : سنک آجلغک و سخاوتک سندن سنک معبودینه قارشى شرک اولور . « شَرْح » زیرا ایشته بن ریاضت و سخاوت ایلرم دیه کرفتار کبر و انانیت و بعهده دوچار نکبت و فلاکت اولورسک ! بن اختیار جوع و اجرای سخاوت ایدرم ، دیمک قادر مطلق حضر تلرینک فعل و فرمانه اشترا کدرکه بوجرات ایله کندی معذب و ناباک ایدیورسک ! دیمک ایسته یور .

مثنوی

﴿ جز توکل جز که تسلیم تمام ﴾

﴿ در غم و راحت هم مکرست و دام ﴾

« تَجَوُّدٌ » توکل و کلیاً حقه تسلیمدن بشقه غم و راحتده یعنی هر حالده

کافه تشبثات دام و خدعهدن عبارتدر. « شَرَحٌ » وزیر بو وصیت و پند ایله دیگر بر آمری ریاضت و سخاویدن تبعید و نام توکل ایله عاقل و نامحجل پر امید ایتمک ایستر.

مثنوی

﴿ دریکی گفته که واجب خدمتست ﴾

﴿ ورنه اندیشه توکل تهمتست ﴾

« تَجَوُّدٌ » دیگر اجازتنامهده امیرك برینده دیدی که : انسانه لازم اولان

کیفیت خدمت و عبادتدر؛ یوقسه توکل فکری خیال و تهمتدر. [وارسته شرحدر]

مثنوی

﴿ دریکی گفته که امر و نهیه است ﴾

﴿ بهر کردن نیست شرح عجز ماست ﴾

« تَجَوُّدٌ » دیگر اجازتنامهده امیرك برینه دیمش که : دینده واقع اولان

امر و نهیهلر عمل و اجرا ایلمکدن دکل ؛ بلکه عجز و عدم اقتدارمنی شرح ایتمک

ایمچونددر. « شَرَحٌ » بونجه اوامر ربانیه انسانلر طرفندن اجرا اولمادیفی میداندهدر

و بو حال جناب خدا هر کسدن اعلا بیایر؛ وزیرك بو فکری محض اغفال و فساد اولدینی

وارسته اثباتدر؛ زیرا حق تعالی حضرتلری انسانلرک بودرجهده عجز لرینی اراده

بیورسه ایدی یا هیچ خلق ایتمز، یا السز و یا اقمز، کوزسز خلق ایدر یا خود کیسهینی

اجرای عبادت و ایهای وظیفه و ترک مناهی ایتمکه بر اقاماز ایدی.

مثنوی

❧ تا که عجز خود بدینم اندر آن ❧

❧ قدرت حق را بدانیم آن زمان ❧

« تَبَجَّهْ » تا که امر و نهی الهی عجز منزه کرده لم و بحالده الله تعالینک

قدرتی بیلمش اوله لم . « شَرْح » بالاده کی بیت شریفک شرحی بو بیت شریفک ده شرحی اولور .

مثنوی

❧ دریکی گفته که عجز خود مبین ❧

❧ کفر نعمت کردنت آن عجزهین ❧

« تَبَجَّهْ » دیگر برینده دیدی که : زنهار ! سن کندی عجزینی کورمه ؛

عجز کورمک کفران نعمتدر . « شَرْح » بوکا اولکی نصیحتک عکسنی سویلمش و اجرای نصیحت دکل ، القای اختلافات ایله تخم فساد زرع ایتمشدر ؛ اما بو افاده نیتی فاسد اولان وزیردن اولسه حکمت و اصابتدر ؛ زیرا جناب کبریا انسانه نعم و قوای متنوعه بخش و اعطا ایتمش ایکن انسان بر عجز قطعی بی اختیار و کنندینی عاقل و بیکار ایدنجه عین خطا و محض ضرر ایتمش اولور .

مثنوی

❧ دریکی گفته کزین دو برکذر ❧

❧ بت بود هرچه بکنجد در نظر ❧

« تَبَجَّهْ » دیگر برینده دیمش که : نه عجز ! نه ده قدرته باقمه ؛ زیرا نظر

و فکره هر نه صیغار ایسه بت کی اولور . « شَرْح » کویا انسان او حالده یا عجز و یا اقتدارینه اعتماد ایدوب جناب حق قدرتی فراموش و اسقاط ایتمش و کنندی

خیالنه طابنش اولور . بولسان تصوفه بکزره ، اما بومشاهت قلب اقیچه نك نقد .
خالصه بکزه می کیدر .

مثنوی

- ﴿ در یکی گفته مکش این شمع را ﴾
- ﴿ کاین نظر چون شمع امد جمع را ﴾

« تَجَمُّعُ » برینده دیمش که : شمع نظر وفکری سوندرمه ! زیرا
و نظر و فکر انسان ، شمع کبی کلدی . « شَرِّحُ » زنهار ، ایجابات عقلیه بی ترک
ایدوب ارتق قضا و قدر نه ایسه اوله جق دیه معطل طورمه ! چونکه جناب حقه
تقرب ایتک و هنوع سعاده نائل اولق ایچون عقلک احسان ایتدیردیکی ایجاباته
مراجعت ایتک عین حکمت و محض سلامتدر . وزیرک بوسوزی طوغری ، اما
« قسمدی اگری ایدی .

مثنوی

- ﴿ از نظر چون بگذری و از خیال ﴾
- ﴿ کشته باشی نیم شب شمع وصال ﴾

« تَجَمُّعُ » نظر و فکر و خیالدن اگر کچه جک اولور ایسه ک یاری کیجهده
وصال چراغنی سوندرمش اولورسک . « شَرِّحُ » یعنی عقلک مقتضیاتنی اهامال
و بناء علیه کندینی ابطال ایدم جک اولور ایسه ک بوظلمتگاه دنیاده شمع امید
و مالی اطفا ایتمش و محروم سلامت اولمش اولورسک . اکثر مفسد لسان حقیقتی
تفاید ایدر .

مثنوی

- ﴿ در یکی گفته بکش باکی مدار ﴾
- ﴿ تا عوض بینی نظر را صد هزار ﴾

«تَرْجِمَه» دیگر برینه دیمش که : نظر و عقل چراغی سوندر ، قورقه !
تا که عقله بدل یوز بیک نعمتلر کوره سک ! . «شَرْح» بوده وزیرک برتنیه-
مغفلانه سیدر .

مثنوی

❧ که ز کشتن شمع جان افزون شود ❧

❧ لیلی ات از صبر توجنون شود ❧

«تَرْجِمَه» عقلی سوندر مکهده جان چراغی دهها زیاده پارلاق
اولور ؛ لیلک سنک صبر کدن سکا عاشق و مجنون اولور . «شَرْح» تداییر-
عقلیه یی ترک ایدوب اندن صکره کله جک مشکلاته صبرایتمک کویا روح و جان ایچون
ایریجه بر فیض جالب ایلمکدر ؛ زیرا عقلدن مقصد ، استحصال رضای جناب-
کبریادر ؛ بناءً علیه عقلی فدا عشقی احیا دیمکدر . شمدی محبتی طالب ایکن او حالده
محبت سکا راغب اولور . بونصیحت محض غفلت و فساد اولدینی وارسته انباتدر .

مثنوی

❧ ترک دنیا هر که کرد از زهد خویش ❧

❧ پیش آمد پیش او دنیا و پیش ❧

«تَرْجِمَه» هر کیمسه کندی زهد و تقوا سندن طولای دنیایی ترک ایتدی ، دنیا
مع زیاده اوکنه کلشدر . «شَرْح» هر کیم راحت صوریه یی ترک ایدر سه
حقیقته راحتی جالب ایدر . مثلاً بر انسان بدنک خسته لکندن قورقمسی
حسیله دم و اعصابی ضعیفلوب بدنی دائماً اضطرابده بولور ، اما بوقورقویی و فکر-
راحتی ترک و مشروع صورتده سعی ایدنجه راحت و صحت کندی کشدینه کلیر
صاحبی خوش حال و مسترخ البال اولور . بواساس اوزره دنیا لذارثیخی ارامق
مع زیاده بولمقدر .

مثنوی

﴿ در یکی گفته که انچه داد حق ﴾

﴿ بر تو شیرین کرد در ایجاد حق ﴾

« تَرْجِمَهُ » اجازت نامه نك برنده دیمش : اونسه بی که الله تعالی سکا و یردی ،

سنگ اوزرینه شیرین ایلدی . « شَرْح » الله تعالی حضرتلری خلق و ایجادده و هر هانکی ایشده انسانه سهولت کو ستردی ایسه اصابت و موفقیت آنده اولور ؛ یوقسه مثلاً تحصیل طبابته میلی اولان برکنجی مهندس و هندسه یه رغبتی اولان دیگرى طیب یا یمق ارزوسی خیال و اضاعه اوقات ایتمکدر .

مثنوی

﴿ بر تو آسان کرد خوش آنرا بکیر ﴾

﴿ خویش تن را در میفکن در زخیر ﴾

« تَرْجِمَهُ » هر نه بی الله تعالی حضرتلری سنگ اوزرینه خوش و قولای

قیدلی ، انی طوت و عکسنى اختیار ایله کندنی زحمت و مشقته آتیه ! « شَرْح » سبق ایدن شر حده کو سترلدیکی وجه ایله هر کس بر استعداد خصوصى ایله خلق اولمشدر ؛ او استعدادك الجا آتیه موافق صورته حرکت و خلافتدن توفی و مجانبت ایتك محض حکمتدر .

مثنوی

﴿ در یکی گفته که بگذر آن خود ﴾

﴿ کان قبول طبع تورداست و بد ﴾

« تَرْجِمَهُ » اجازت نامه نك برنده دیگر بر امیره دیمش که : کندی طبعك

ایستدیکى شیدن و از کج ! زیرا طبعك قبول ایتدیکى و ایستدیکى شی مرودد و بددر .

« شَرْح » وزیر هر نه نصیحت ایتدیه بری برینه مخالف اولدیغی حالده غرضی بیلنمسه

وهلة مقبول کورینور؛ اینجده فساد مضمراولان پارلاق کلام انهای تاب و حرارتده متورمه نك وجهنده کورینن حرمت ولطافت کیدر .

مشنوی

❦ راههای مختلف آسان شدست ❦

❦ هریکی را ملتی چون جان شدست ❦

« تَرْجِمَه » ، مختلف یولار قولای اولدی، هر برینه کندی ملت وطریق

جان کبی سوکیلی اولدی. « شَرْح » هانکی شی طبعنه موافق کلیرسه انسان آنی جانی کبی سور، مع مافیه محبت اولسان کیفیاتک اکثری مضرت ایراث ایدر . مثلاً بت پرستان بتلره محبت وسهولتله خدمت ایدرلر ایسه ده بو محبت وسهولت داعی سلامت دکل موجب فلاکت اولور؛ معتبر ومقبول اولان جهت وظائف مشروعه نك اجرا سنده کوریه جك سهولتدر .

مشنوی

❦ کر میسر کردن حق ره بدی ❦

❦ هر جهود و کبر ازو آ که بدی ❦

« تَرْجِمَه » ، اگر حق یولی قولای اولسه ایدی هر جهود و آتش پرست مطلع .

حقیقت اولور ایدی. « شَرْح » مقبول اولان کیفیات وسیماروحانی اولان حالات مشکلاتدن وارسته و آزاد اولمش اولسه هر کس متقی و عالی اولمش اولور ایدی جهود و بت پرستان بو حال آسانه مطلع وانی اختیار و کندیلرینی بختیار ایدرلر ایدی .

مشنوی

❦ در یکی گفته میسر آن بود ❦

❦ که حیات دل غدای جان بود ❦

« تَجَمُّعُ » اجازتنامه‌ك برنده دیش : اوشی قولایدركه كوكلك
 حیاتی و جانك غداسی اولور . « شَرَحُ » كراحتله دكل ارزو ایله كوریلن
 ایش كوزل اولور؛ هانكی عبادت و خدمت كوكلك ارزوسيله اولور ایسه او حیات
 و جان روحه غذا و موجب سلامت دوجهان اولور .

مشنوی

﴿ هر چه ذوق طبع باشد چون گذشت ﴾

﴿ بر نیارد همچو شوره ریع کشت ﴾

« تَجَمُّعُ » هر نه كه طبع انسانك ذوقیدر، آنی قبول ایتلی ! اندن كچنجه
 هیچ بر مقبول شیئی استحصاله اقتداری اوله ماز . چوراق بر محلك محصولات
 یتشدیره مامسی كبی . « شَرَحُ » بوده وزیرك اختلاف انكیز اولان افاداتندن
 بریدر .

مشنوی

﴿ جز پشیمانی نباشد ریع او ﴾

﴿ جز خسارت پیش نارد بیع او ﴾

« تَجَمُّعُ » طبعی خارجنده حرکت ایدنهك ماحصلی پشیمانلقدن بشقه
 برشی اولماز؛ آنك آلش و پریشی خسارت و زیاندن بشقه برشی وجوده كتیره مز
 « شَرَحُ » میل و همت كوكلكده و طبیعتده اولمینجه صوری حرکادن فائده حاصل
 اوله ماز؛ بلکه مشقت و زیان ظاهر و نمایان اولور .

مشنوی

﴿ او میسر نبود اندر عاقبت ﴾

﴿ نام او باشد معسر عاقبت ﴾

« تَرْجِمَهُ » اطاعت ذوقی طبیعتنده اولمیان کیمسه عاقبت الامر هیچ بر شیده نائل اوله ماز؛ آنک نامی انجام کارده معسر و فقیر اولور . « شَرْحُ » طبیعتنده و خلقنده عبادت ذوقی اولمیان کیمسه نه قدر چالیشسه فائده سزدر؛ موفقیت و سلامت میل طبیعیده در. حدیث شریفده (اعملوا کل میسر لما خلق له) یعنی «عمل ایدیکنز مع مافیة هر کس هر نه ایچون خلق اولنش ایسه کندینه او میسر اولور.»

مثنوی

﴿ تو معسر از میسر بازدان ﴾

﴿ عاقبت بنکر جمال این و آن ﴾

« تَرْجِمَهُ » سن کوچ و قولای اولانی ینه بیل نهایت بونک و آنک جالئی کور . « شَرْحُ » زحمتله قلبنده ذوقی اولمدینی حالده یا خود بالعکس سهولت و ذوق. قلب ایله عبادت و اطاعت ایدنلرک مابیننی سن فرق ایتده نهایتلرینی کور که سهولتله ایش کورن و عبادت ایدنلر درجات علیه نائل و آنلرک خلاقی اولانلر ذلیل اولور . معنای دیگر، سهولتله اطاعت ایدن فی الحقیقه خوش حال کورینور ایسه ده سن بو ذوق و سهولتک ابتدا سنه دکل؛ نهایتنه عطف نظر اعتبارایت؛ احتمالکه برانسان ابتدا ذوق و سهولتله عبادته باشلار، اما روخنک سرمایه سی اولمدیغندن انجامی عاقل و باطل اولوب ضلالی ارتار .

مثنوی

﴿ در یکی گفته که استادی طلب ﴾

﴿ عاقبت بینی نیابی در حسب ﴾

« تَرْجِمَهُ » دیگر اجازت نامه ده امیرک برینه دیمش که: بر استاد و مرشد طلب ایت ! عاقبت بینلک مرتبه سی حسب و عائله شرفنده بوله مازسک . « شَرْحُ »

بر مرشد بول که عواقبی ارانّه و نصیحت و همیله سنی احیا ایتسون ؛ یوقسه عقل و روحانیت اجدادمدن موروندر کبی ایدیلن ادعا خیال ورؤیادر .

مثنوی

❖ عاقبت دیدند هر کون ماتی ❖

❖ لاجرم کشتند اسیر ذاتی ❖

« تَرْجِمَه » هر هانکی ملت بر بی یه اتباع اتمیه رك عاقبت واستقبالی بز کوریورز ظن و ادعا ایتدیلرایسه بهمه حال اسیر ذلت اولدیلر . « شَرْح » بر چوق ملتزل عقل بر در ، هرايشك صوكنی بزده درك وفهم ایدرز ، نه ایچون انبیایه تابع و عزت ذاتیه مزدن عاری اولهلم . دیدیلر ، و بو ادعا اوزرینه کندیلرینی خراب واسیر ذلت و عذاب ایلدیلر ؛ بناء علیه مرشد مقتضی روگردان اولان عاصیدر .

مثنوی

❖ عاقبت دیدن نباشد دست باف ❖

❖ ورنه کی بودی دردینها اختلاف ❖

« تَرْجِمَه » ایشك صوكنی کورمك ال چاریمق کبی قولای دکلدر ؛ یوقسه ادیان و مذاهب و بونجه انسانلر آره سنده نصل دین اختلافی اولورایدی ؟ « شَرْح » دین و آخرتک سلامت بخش اولان جهتلری سهولتله معلوم اولسه هرکس حقیقی آکلار ، ظلماندن چیقار ، سلامتیاب اولورایدی ؛ اما امر عسیر اولدیغندن بیکلرجه انسانلر خطالره افتاده و عمللری بیهوده اولور .

مثنوی

❖ دریکی گفته که استادهم تویی ❖

❖ زانکه استاد آشناساهم تویی ❖

« تَبَجَّهْ » برینده دیمش : استادده سنسك ! او سیدن كه استاد
طانیجی ینه سنسك ! « شَرْج » مرشدی طانیه بیله جك ذكاوت واقتدار سنده
موجوددر سن كندك مرشد ورشیدسك ! عارفده تحسین وتقدير ایدیله جك اخلاقی
كندك اجرا ایتكه امنیتك دها قوی واغفالدن وارسته و حالك هروجه ایله عالی
اولور .

مثنوی

❧ مرد باش وسخره مردان مشو ❧

❧ روسر خود کیر وسرکردان مشو ❧

« تَبَجَّهْ » ارکك اول ! مردلرك مسخره وكولجی اولمه ! یوری ،
كندی باشنی طوت وسرکردان وسرسم اولمه ! « شَرْج » شونك بونك فكریله
حرکت وكندیکی شایان خنده وكرفتار مذلت ائمه . اكر بو امیر عاقل اولیدی
بونصیحتنی قبول ایدر واك اول وزیرك كلامنه تابع اولماز ایدی .

مثنوی

❧ دریکی گفته كه این جمله یكیست ❧

❧ هر كه اودوبیند احوال مرد کیست ❧

« تَبَجَّهْ » دیگر اجازتنامه ده امیرك برینه دیمش كه : بوجهل اختلافات-
صوریه حقیقتده بردر ؛ کیمكه ایکی کورورسه شاشی بر آدجکزدرد . « شَرْج » وزیر
بونده وحدانیت مطلقه یی بیان ایتك ایستدی .

مثنوی

❧ دریکی گفته كه صدیک چون بود ❧

❧ این كه اندیشه مکر مجنون بود ❧

« تَرْجِمَه » اجازتنامه نك برنده ديمش كه : يوز عددی نصل بر اوله بيلير
 بونی کیم دوشونور و خاطرینه کتیر ؟ مکر مجنون اوله . « شَرْح » مؤلف مشهور
 (مونتسکیو) « لتر برسان » نام تألیفنده مصراع نانیده کی عبارت ايله اصحاب تثلینك
 علیهنده لسان قوللاندی و دیمشدرکه : روماده بولنان رئیس اولقدر ماهر درک
 بری اوچ و اوچی بر ایلر ! وزیرده بوافاده سنده وحدت مطلقه یی بیان ايله معتقد
 تثلینت اولان خرسیتانلری استمزا ایلدی .

مشنوی

❦ هر یکی قولیست ضدیک دکر ❦

❦ چون یکی باشد یکی زهر و شکر ❦

« تَرْجِمَه » چونکه اختلافانده هر برسوز دیکرک ضد و خلافیدر ، برشی
 هم زهر ، هم شکر نصل اوله بیلیر ؟ « شَرْح » یعنی ای امیر ! سن بونجه اختلافانده
 ناظر وانلرله مشغول اولور ایسه ک وحدانیت مطلقه یی نصل بوله بیلیرسک ؟ مثلاً
 اختلافات عین زهر ، وحدت شکر اولدینی حالده اختلافات ایچنده ایکن نصل
 لذت و حلاوت بولمش اولورسک ؟ وزیرک بوافاده سی وحدانیتیه مبتنی کورینور
 ایسه ده بالاده کی افادات متنوعه و مختلفه سنه نظراً بونده ده مقصدی شمدی به قدر
 ویردیکی مختلف اجازتنامه لر کی بردها اجازتنامه و یروب عیسویلر بیننده تزیید
 اختلافات و القای فساد ایچون ایدی .

مشنوی

❦ تاز زهر و از شکر در نکذری ❦

❦ کی تواز کلذار وحدت بوبری ❦

« تَرْجِمَه » زهر و شکر کی اضداددن یکمینجه نصل اولور که کلذار وحدتدن
 رایحه آلمش اولورسک . « شَرْح » صوری اختلافات وحدانیت صمدانیه یی

مشنوی

❧ اوزیکرنکی عیسی بونداشت ❧

❧ وز مزاج خم عیسی خونداشت ❧

« تَرْجِمَه » وزیر حضرت عیسانک یک رنکلکندن قوقواله مدی و حضرت

عیسانک مزاجی کوپندن خوی طوتمدی . « شَرْح » حضرت عیسی علیه السلامک یک رنکلکی وحدانیت ربانیهی اعلاندن عبارت ایدی . کوب عیسی دن مقصد ، دین عیسانک جهت باطنیه سیدرکه ، حضرت عیسی علیه السلامک زمان سعادتند کندینه مراجعت ایدنلر هانکی رنکده یعنی اعتقاد و اختلافانده بوانسلر بعدالالتجا جمله سی الله تعالی حضرت تلمینک بر لکنه ایمان و کنیدیلر نی اهل عرفان ایدرلر ایدی . وزیر یهود ایسه بوحقیقتدن غیر خیر و ذاتاً مضر ایدی .

مشنوی

❧ جامه صدرنک ازان خم صفا ❧

❧ ساده ویک رنک کشتی چون صبا ❧

« تَرْجِمَه » یوز رنکلی البسه اول صفا کوپندن ساده ویک رنک اولور

ایدی ، لطیف اولان صباروزکاری کبی ! « شَرْح » یوز نوع اعتقاد و یوز نوع اختلافانده اولانلر بیلر حضرت عیسی علیه السلامه التجا اتمکله جمله سی جناب حقک وحدانیتی قبول ایدر و اهل ایماندن اولورلر ایدی .

مشنوی

❧ نیست یک رنکی کزوخیز دملال ❧

❧ بل مثال ماهی و آب زلال ❧

« تَرْجِمَه » حضرت عیسانک اعلان ایلدیکی نظر توحید اول یک

رنكلك دكلدر، كه اندن جان صقنديسى حاصل اولور ، بلكه اول يك رنكلك دركه
 بالق و آب زلال كيدير . « **شرح** » صوري ومادى رنك واحدن كوز يوريلور
 اما وحدانيت رنكي بويه دكلدر ؛ نورانى ومغويدر . على الخصوص بالق ، يك
 رنك و براق اولان صويك ايچنده نصل صفا و حيات بولور و اندن آيرلسنى ايستمز
 ايسه عارف اولان ذات ده دريائى وحدانيتده نائل صفا اولور و مفارقاتى نار
 عذاب بيلير .

مثنوى

❧ كچه در خشكى هزاران رنكه است ❧

❧ ماهيانرا بايوست جنكه است ❧

« **ترجمه** » كچه قور و لقه بى كرجه رنكلر وار ايسده بالق لك قور يلقه
 جنك و نزاعلى اولور . « **شرح** » بومادى و صوري عالمده رنكلر يك وانواعى
 اكلنه يك شيلر موجوددر . اما جمله سنك قور ييوس محو اولسى مقرر اولديغندن
 ماهيان بحر وحدت اولان اوليا و عرفا قان شيلردن هميشه تبرا ايدرلر ؛ حى و باقى ي
 آرارلر .

مثنوى

❧ كيست ماهى چيست دريا در مثل ❧

❧ تابدان ماند ملك عز و جل ❧

« **ترجمه** » مثله بالق و دكز ندر كه جناب خدا جل و علانك
 الوهيته بكنزه مش اولسون ؟ « **شرح** » وحدانيت ربانيه ي بيان ايتك ايچون
 استعمال ايلديكمز الفاظ مثالات اولوب عينات دكلدر . بودرلو مثالر مهمما امكن
 حقيقى تصوير و ايا ايچون آلات عقايه ايسده حقيقى كايذبني بيلديره ميه چكى امر
 بديهيدر .

مشنوی

❦ صد هزاران بحر و ماهی در وجود ❦

❦ سجده آرد پیش آن دریای جود ❦

« تَبَجَّيْهِ » یوزبیک دکز و بالق بو وجود عالنده اول دریای کرم صاحبک
اوکنده سجده ایدر لر . « شَرْح » ابیات شریفه سابقهده دکز و بالقی وحدانیت
مثال اوله رق ایراد بیورملرندن ناشی مثالك اصل وعیندن اوزاق اولدیغنی بیلدیر مک
اوزره حسب اللزوم تکرار بیورر لر که : وحدانیت مثال کوردیکمز بالجلله دکز
و بالقلر کنندی احوال و لسان حاللریله صاحب اکرام و سخا اولان خالقلرینه همیشه
سجده ایدر لر . بونلرک وجودی زدهده وحدانیت زدهده !
[نامتناهی اولان اجرام سماویه ایچنده بر چوق دکز لرک وجودی بویت .
شریفده ایما بیوریلور .]

مشنوی

❦ چند باران عطا باران شده ❦

❦ تابدان آن بحر در افشان شده ❦

« تَبَجَّيْهِ » حق تعالی حضرتلرینک امریله بر قاج عطا یاغموری
یاغدی که بونلر ایله او بحر ، ایجی صاحیجی اولدی . « شَرْح » بویت شریفدن
اوج معنا استخراج اولنور : بری بر قاج یعنی از بر مقدار احسان ربانی کافی
اولدی که ؛ دکز بو قدر کوهر صاحدی ، معنای دیکری ، صودن عبارت اولان
بحر کوهر صاحقه مقتدر اوله بیلیمک ایچون لطف خدا بر جوق انعام بخش واعطا
بیوردی ؛ دیکری ، بچردن مقصد ، عالم معنوی و باران ایسه فیض رحمانیدر ؛
فیض رحمانی شرفظهور ایتمش ، بحر معنویدن بونجه انبیا و عرفا عالم وجوده
کلشدر .

مشنوی

❦ چند خورشید کرم افر وخته ❦

❦ تا که ابرو بحر جود آموخته ❦

« تَرْجِمَهُ » ، جناب حق طرفدن نجه کرم کونش لری شعله نمش ؛ بلوط
ودکز جود وسخایی او کرندیلر . « شَرْح » ، آفتاب کرمدن مقصد احسان و تربیه .
ربانیه در ؛ ارض وسائر اجرام الآن حائز اولدقلری بوحال سعادت اشتمالی کسب
ایدنجه یه قدر برچوق تربیه کورمش واندن صکره بری برینه وسائر مخلوقات فائده بخش
اولمشدر . بوبیت شریفده یالکز بلوط ودکزدن بحث بیورلمسی انسانلره خطاب
اولمشدندر ؛ چونکه انسانلر هر نوع نعمت و برکتی میاهدن ومیاء وجودلرینی
دکز و بلوطلردن بولورلر .

مشنوی

❦ پرتودانش زده بر آب وطن ❦

❦ تا که شد دانه پذیرنده زمین ❦

« تَرْجِمَهُ » ، الله تعالی حضرتلری علم و دانش نوری ایله صو و طو پراغک اوستی
دوناندی که ارض وزمین دانه یی و تخمی قبول ایتمک مستعد اوله ! « شَرْح » ، آب
و ترابک فیضی و ویردکلری محصولات متنوعه هر کسجه معلوم و هویدادر .

مشنوی

❦ خاك امين و هر که دروی کاشتی ❦

❦ بی خیانت اجنس آن برداشتی ❦

« تَرْجِمَهُ » ، طویراق امیندر ، هانکی تخم زرع ایستدک ایسه خیانت
کرفتار اولمقسزین او تخمک جنسنی قالدیردک . « شَرْح » ، طویراغه مثلاً بغدادی

زرع ایدیلیر ایسه بغدادی و یروب تغییر واهانت ایتمز؛ حالبوکه بعض خائن کیمسه لر امانتی کتم ایله عهده لرینه تفویض اولنان وظیفه یی سوء استعمال ایدوب خیانت واهانت ایدرلر .

مثنوی

﴿ این امانت زان عنایت یافتست ﴾

﴿ کافتاب عدل بروی تافتست ﴾

« تَنْجِیْمُ » طوپراق بوامنیت و امانتی عنایت و تربیه الهیه دن بولمشدرکه ، عدالت ربانیه کونشی اوزرنده بارلادی . « شَرْح » عدل آفتابی اولسه جماداتدن اولان طوپراق ایچنه آتیلان تخمی محافظه ایتمکه فصل مقتدر اوله بیایر ایدی ؟ فصل برقاق قات زیاده محصولات ویرمش اولورایدی ؟ ترابک فیض وهنری تربیه ربانیه یه تابع اولمشنددر . خائن انسانلر ایسه صاحب فهم اولدقلری حالده انیساء ذیشان واسطه سیله بیان واعلان بیوریلان ارادات ربانیه خلافتده اوله رق حرکت و محصولات عقلیه لرندن فائده دکل مضرت کورورلر .

مثنوی

﴿ تالشان حق نیارد نوبهار ﴾

﴿ خاک سرهارا نسا زد آشکار ﴾

« تَنْجِیْمُ » نشان وامر حق ایلک بهار موسمنی کتیرمینجه ، طوپراق اسرار وخفایا مثابه سنده اولان محصول و چیچکلرنی آشکار ایده مز . « شَرْح » زمین امرحق قبول ایله امین و مطیع اولدیغندن تخمی زمان نشو ونمای تغییر ایتدی .

مثنوی

﴿ آن جوادی که جمادی را بداد ﴾

﴿ این خبرهاوین امانت وین سداد ﴾

« تَنْجِيْمٌ » سخى و جواد اولان قادر مطلق حضرتلری بر جماده یعنی
طوبراغه بوخبرلری و امانت و استقامتی و یردی . « شَرْحٌ » بوبیت شریفک مآلی
آتیده کی بیت شریفله اکیال بیوریلور .

مشنوی

❧ هر جمادی را کند فضالش خیر ❧
❧ عاقلانرا کرده قهر او ضریر ❧

« تَنْجِيْمٌ » جواد مطلق حضرتلری فضل و احسانی حسبیله هر جمادی خبردار
و بونجه نعمتله نائل و مظهر ایلر؛ قهر ربانیسی ایسه عاقللری کور ایلمشدر .
« شَرْحٌ » زمین و تراب جماداتدن ایکن لطف حق ایله خیر اولوب بونجه وظائف-
مقبوله یی ایفا و نباتات مفیده اعطا ایلدی . خورشید و قمر و سایر اجرام آلدقلری
امر یزدانی اوزرینه کمال اطاعتله حرکت ایدر . بدخوی و ناسی ، یالکز انسان
عاصیدر .

مشنوی

❧ جان و دل را طاقت آن جوش نیست ❧
❧ با که کویم در جهان يك كوش نیست ❧

« تَنْجِيْمٌ » جان و دلک اول جوشه یعنی اول عمیق سر و حکمتک قایناماسنه
طاقتی یوقدر؛ بوسر و حکمتی جهانده کیمه دییم؟ بوسری ایشیدوب اکلایه بیله جک
بر قولاق یوقدر . « شَرْحٌ » خاطره کلیر که اکلایه جق هیچ بر قولاق یوق ایسه
انسانلرک بوسر و حکمتی اکلامقدن مایوس اولملری لازم کلزمی؟ خیر ، بوافاده دن
مقصد احوال روحانیه یی اکلایه جق هیچ بر انسانک بولندیغنی دکل ، نادر بولندیغنی
ایما اتمک ایچوندر؛ علی الخصوص بویله برکوش حکمت بولنور ایسه کوز منزله سنه
وعین یقین مرتبه سنه وارر او حالده حقیقتی عیناً کورمش اولور .

مثنوی

﴿ هر جا کوشی بدازوی چشم کشت ﴾

﴿ هر جا سکنی بدازوی یشم کشت ﴾

« تَرْجِمَهُ » ، هر زده بو سری ایشیده بیله جک بر قولاق وار ایسه کوز

اولدی ؛ هر زده بر طاش بولندیه یشم اولدی . « شَرْح » [یشم بولندینی
یری صاعقه دن حفظ ایدیحی بر طاش اعتبار اولنور .] مقصد بیت شریف : کلام -
اللهه کی او امردن وانبیای ذیشانک تبلیغاتندن ظهور ایدن حکم واسراری هر -
کیم دقت واطاعته استماع واحکامنه اتباع ایتدی ایسه باطن کوزیله کوروب صاحب -
سعادت و غلیظ القلب اولانلرده بعدالاهتدا نائل الفت اولدی .

مثنوی

﴿ کیمیا سازیست چه بود کیمیا ﴾

﴿ معجزه بخشیت چه بود سیمیا ﴾

« تَرْجِمَهُ » ، الله تعالی حضرتلری کیمیا یابیحیدر ، آرتق کیمیا دنیلن شی

نه اولور ؟ الله تعالی معجزه باغشلا یحیدر ؛ سیمیا دنیلن خیالات نه اولور ؟ « شَرْح » ،
بعض ساده دلان ظن ایدر لر که ، کیمیا اسمنده کی هنر موهوم واسطه سیله طوپراق
وسائر بعض مواددن آلتون یایله بیلیر ! حضرت جلال الدین رومی قدس سره -
السامی بیورر لر که : بوموهوم وخیالی اولان کیمیا نه دیمکدر ؟ الله تعالی نک کیمیا سنه
باق که عدمدن بوجهانی خالق ایله وجوده کتیردی . عاقل اولانلر ایچون کیمیای
حقیقت بو در . سیمیا دنیان هنر موهوم نه اوله جق ؟ الله تعالی انبیای ذیشانه
معجزه لر باغشلا ر . قرآن عظیم الشانک لایعد ولایحصا اولان معجزات باهراتی
اهل عرفان ایچون همیشه میدانده در ، مع مافیه تاریخآده بر مثال کتیرلم : روملر
عیسوی اولدقلری زمانده بت پرست بولنلر . اولان ایرانلیلرله محاربه ایدوب
روملر کلیاً منهزم و بردها ایرانلیلره مقابله دن مأیوس و پریم اولدیلر ایدی . بووقه

اوزرینه مشرکر مقتضراً دیرلر ایدی که ، بت پرستلر غالب ، الله ایمان کتیرنلر مغلوب اولدیلر ، اوصرده شرقتزول ایدن سوره رومک برنجیدن التجی آیت کریمه سنه قدر بیورلدی که : ﴿ اَلَمْ غَلَبَتِ الرُّومُ فِیْ اَدْنٰی الْاَرْضِ وَهُمْ مِنْۢ بَعْدِ غَلَبِهِمْ سَیَغْلِبُوْنَ فِیْۤ بَضْعِ سَنَیْنٍ ۗ لِلّٰهِ الْاَمْرُ مِنْۢ قَبْلِ وَ مِنْۢ بَعْدِ وَیَوْمَئِذٍ یَفْرَحُ الْمُؤْمِنُوْنَ ۚ بِنَصْرِ اللّٰهِ یَنْصُرُ مَنْ یَّشَآءُ وَهُوَ الْعَزِیْزُ الرَّحِیْمُ وَعَدَ اللّٰهُ لَا یُخْلِفُ اللّٰهُ وَعْدَهُ وَلَکِنْ اَکْثَرُ النَّاسِ لَا یَعْلَمُوْنَ ﴾ معنای شریفی : « روم یقین محل اولان یرده مغلوب اولدی [قدس وشامده] اوج ایله اون سنه ارسنده روملر غالب اوله جقلر . اول و آخرامر و فرمان الله تعالی حضرتلرینکدر ؛ روملرک غایه چاله جقلری کونده مؤمنلر فرحلتیر اللهک نصرتیله ؛ الله تعالی حضرتلری ایستدیکنه نصرت و یرر عزیز و رحیمدر . الله تعالی بونی وعد بیوردی ، وعدینه خلف ایتمز ؛ لکن ناسک اکثری بیلمزله » بو آیات کریمه نازل اولدقدن صکره مشرکر عناد ایدوب دیدیلر : روملر کلیاً مغلوب اولمشلر ایکن فصل اولورکه ، براقچ سنه صکره غالب اولسونلر ؟ حضرت ابوبکر صدیق رضی الله عنه افسندمز جواباً دیدی که : الله تعالی حضرتلری قرآن عظیم الشانده بویله وعد و فرمان بیورر ، بهمه حال روملر براقچ سنه دن صکره غالب اولور . بونک اوزرینه مشرکر حضرت ابوبکر صدیق ایله بیوک بربحث و « بضع » لفظی اوج ایله اون سنه ارسنده کی مدتی تعریف ایلدیکی جهتله بومعنائی طرفین قبول ایلدیلر . ذکر اولنان روملر انهمزامندن آلتی سنه صکره حکمت خدا مأمول وعقل ظاهر دن خارج وجدا اوله رق روملرک ایمراطوری (هراقلیوس) کندینی طوبلایوب تکرار محاربه به بدأ ایله ایرانلیلری فوق العاده بر صورتده پریشان و بی درمان ایلدیکنی تفاسیر قرآنیهدن بشقه بر جوق مورخینده بتمامها اشعار و ازار ایدرلر . ایشک اهمیتی حسبیلله بوکا دائر بعض تفصیلات صحیحته تاریخیه نک ده درجی مناسب عد اولندی . شویله که : رومالیر خیل زمان اول روما شهرینی ترک ایله استانبولی پای تحت اتحاد و بعض اخلاق یونانیه و دین عیسوی قی قبول ایتشلردی . سوره رومده فرمان بیوریلان محاربه هنکامنده روم ایمراطوری (پاتریس) ک اوغلی (هراقلیوس) آفریقا والیسی ایکن روملره ایمراطور اولدیدی . ایرانلیلرکده حکمداری خسرو پرویز ایدی . ایرانلیلر اعلان حرب ایله قدس شریف و شام و اناطولی جهتلرنده روملره او قدر بیوک غلبه لرچالمشلرکه روم عسکرندن قدسده یالکیز ایکی نفر قورتیله بیلدیکی حکایه اولنور . الحاصل ایرانلیلر تا اسکداره قدر ایلر ایلدیلر . استانبولی تضییق ایله دین عیسوی نی

ترك و كوشه طایملرنی روملره قطعاً تكلیفده مصر اولدیلر ایدی . روم ایمپراطوری (هراقلیوس) بوبالار اوزرینه مأیوس اولوب تدبیرسز قالمش و حکمت ربانیه اوله رق بلغار و اسلاو و بویکی لرلرک اهاالیسی ده سائر ممالکنی پایمال و خراب ایتمش اولدقدن بشقه برده استانبولده وبا و چیچک خسته لکی ده شدتله ظهور ایدوب روم ایمپراطورلنی بتون بتون منقرض اوله جق امیدسز برحاله گلش و ایمپراطور مومالییه ده ضعف قلبه گرفتار و بیوش اولمش ایکن بحکمة الله یکدن کندیته کلوب خلقه مؤثر نصیحتلر ایراد ایله اهاالیدن عسکر ترتیب و کلیسالرینک کموش و آلتونلرینه وارنجیه قدر نقده تحویل ایله فخر عالم افسد مزك مکّه مکر مەدن مدینه منوره یه هجرت بیوردیغی سنه و آیده و حتی بعض مورخینک قولنه کوره اوکونده یعنی تموزک اون آلتنجی کونی استانبولدن عزیمت و ایرانلیلرله محاربه یه مبادرت و اناطولی یه طوغری حرکت و فوق العاده بر صورتده ابراز مهارت ایلدی (طوروس) ده بیوک غلبه چالوب ایرانلیلری کلیاً منهزم و پریشان و بی درمان براقدی؛ بعده سهولتله ایلرلیوب حلب و قدس شریف و شامی ضبط ایلدکن بشقه ایرانلیلرک پایتختی بولنان (پرسو- پولیس) نام شهری ده ضبط و تسخیر ایتدی . ایران حکمداری خسروایسه جسور بر سر عسکرینه بعض مرتبه حقارت ایتدیکندن سر عسکر موما ایله خفیاً ایران عسکرله اتفاق ایدرک خسروی تختندن ایندیروب برمدت صکره اعدام و اوغلی شیرونی تخته اجلاس ایتدیرمشلر ایهده بوتغیر ایدن فائده مند اوله میوب ایرانلیلر کلیاً تارومار و بی قرار اولدیلر ایدی . بو وقته لر تفاسیر شریفه دن بشقه مورخ مشهور (ژیبون) ک و فرانسیزجه یازیلان و اوروپاچه غایت معتبر و قرق بش جلدندن عبارت اولان (میشو) « بیوگرافیسنک » اراقلیوس اسمنده ده تمامها مسطوردر . بو احوال اوزره حقایق شناس بر ذات دیرک : قرآن عظیم الشانک سورّه رومده کی آیات کریمه سی باعث حیرت و داعی ایماندر . نصل اولورک ، قرآن عظیم الشان الله کلامی دکلدر دیه صاحب عقل و انصاف اولانلر طرفندن شبهه اولنسون ؛ روملر کلیاً منهزم و پریشان و حالاً و مادهً مأیوس و بی امان اولدقلری بر صرده اوچ ایله اون سنه آره سنده روملر غالب و مظفر اوله جقلرینی الله تعالیدن بشقه کیم بیله بیلوب قطعاً کیم اعلان ایده بیلیر ایدی ؟ قرآن حاشا ! کلام الله اولمیوب محمد مصطفی علیه السلام غایت عاقل بر ذات اولدیغندن روملرک بعده وقوع بوله جق ظفر و غالیبتی عقلاً بولمشدر . دیه جهلانک اعتراضی کلیاً نامعقولدر ؛ زیرا اوصرده ایرانلیلرک کمال قسوت و مظفریتاری و روملرک انهنزای و ملککرینک هر جهتده هروجه ایله

اتقراضلری میدانده ایکن وحی و تبشیر ربانی اولیو بوده منکر و معنك ادعای باطللری
کبی فخر عالم یا لکز عاقل بر ذات صفتیه و قوعی مأمول ایدلین بویله بر وعدی
الله تعالی حضرتلری طرفندن صورت قطعیه و مؤکدهده عالمه اعلان ایده بیلیرمی
ایدی ؟ وحی اولسه استقبالد کله جک بویله مجهول بروقه و نتیجه نك قطعی و معین
صورتهده اعلانی هانکی پولتیقه هانکی عاقله یا قشیر ایدی ؟ یا اوصرهدهده تاریخده
کورندیکی و کلیاً محتمل بولندی بی اوزره روملرک زمان مغلوبیتدن اوچ ایله اوز سنه
آره سنده کی مدت مرور ایدو بوده روملر بر موجب وعد و اعلان غلبه چالمش
اولسلر ایدی احوالده دین محمدی نه اولور ایدی ؟ زیرا مشرکین و کفار و بلکه
هرکس ایشه قرآن عظیم الشان الله کلامی ایسه وعد و اعلانه کوره روملرک بومدت
ظرفنده غلبه ایتلری لازم کلیر ایدی ، غلبه ایتدکلرندن کلام الله دکلدر ، دیه خاقی
اقناع ایتلری محقق و نمایان ایدی . بو حقیقت کونش کبی ظاهراً اولدیغندن اول
و آخری بیلن و هر شئی تحت قدرت ربانیه سنده طوتان الله تعالی حضرتلری
الی یوم القیام منکرلری عقلاً و تاریحاً اسکات و ابهات ایدیجی بر معجزه باهره .
قرآنی سائر معجزات قرآنییه علاوه سورده رومده بیان و فرمان بیور مشلردر .
بو بداهت تاریخیه دن صکره بو نتایج عقلیه یی قبول ایتیانلر ، قرآن عظیم الشان
کلام الله دکلدر دیمکه جرأت ایدنلر یا نصوره غیر مقتدر و یا هدایته غیر مستعد کیسه لر
اولدی بی هر صاحب انصاف نزدنده آشکاردر .

مشوی

﴿ این ثنا کفتن زمن ترك ثناست ﴾

﴿ کین دلیل هستی و هستی خطاست ﴾

« ترجمه » جناب حق ایچون بو ثناده بولنق بندن ترك ثنادر ؛ زیرا
بوثنای ایراد ایلیمک بشقه وجوده دلیلدر . حالوکه بشقه وجود دیمک خطادر
« شرح » حق تعالی حضرتلری مدح ایدیشمه کویا بن ده آریجه برووجود
اولور مده مدح و ثنا ایدرم ، کنیدی مدح ایدیجی برووجود فرض ایدرسه
لساناً جناب واجب الوجودی مدح و ثنا ایتمش ولکن حالاً و معنأ کنیدی کوسترمش
و برشی عد ایتمش اولورم معناسنده در .

مولاناى رومى قدس سره السامى حضرتلى فنا فى الله مرتبه سینه وارد قدّه
الله تعالى حضرتلى ثنا ايتمکدن بيله خوف ايدركه حين ثناده کندیلری بوجود
عد اولمش اولسون . اما شایان اخطاردركه او مرتبه علیه فسايه واصل اولیانلر
کمال عجز ايله تکبر ايتمهرك شريعت غرائک تعين بيوردینى اسلوب و عبارات ايله
جناب واجب الوجودى مدح و ثنا ايتک لازم واحرار .

مشنوی

﴿ پيش هست او بايد نيست بود ﴾

﴿ چيست هست پيش او کور و کبود ﴾

« تَرْجِمَه » الله تعالى حضرتلىنک وجود ربانيسنه قارشى هيچ وفانى اولمق
لازمدر، آنک اوکنده سائر صورى موجودات کور و کبود يعنى بي فائده در .

[کور و کبود ارده قالمش فائده سز بر شيه ديرلر .] « شَرْح » کور تعبيرى

(كل شئ هالك الا وجهه) آيت كريمه سنک مضمونيدر، که هر شى فانى و يالکز
جناب واجب الوجود باقيدرد؛ بقاءى آرزو ايدن انسان وجه الله قارشى کندينى افا
ايتسون که او وجه و نور ايچنده بقاءى بولسون .

مشنوی

﴿ کرنبودى کور ازو بکداختى ﴾

﴿ کرمى خورشيد را بشناختى ﴾

« تَرْجِمَه » اکر الله تعالى حضرتلرندن غيرى فرض اولنان وجود کور

اولمامش اوليدى شمس حقيقى بالمشاهده اکلايوب اربمليدى . « شَرْح » انسان

معناً کور اولسه جناب حَقْ حقيقتى کور و ب کندی وجودينى قطعياً هيچ
بيلهرك فنا مرتبه سنى بولمى و خورشيد خدانک هر بر ذره سنده کی تاثيرات کليه
معنويه سنى حس ايله فانى و او فنا ايچنده باقى اولمليدى . موجوداتى سريع الزوال

وزیرك قصد ایتمی قدرت ربانیه قارشی پنجه تعرض اوزاتمق کیسدرکه بوحال ضالات اشتمال وزیری دوجهاده اضمحلال ایلدی .

مثنوی

❦ باچسان قادر خدای کز عدم ❦

❦ صدچو عالم هست کردانبدم ❦

« تَبَجَّهْ » وزیر غافل اوپله قادر مطلق حضرتلرینه پنجه تجاوز اوزاتوب مقابله ایتک ایستدی که، او قادر مطلق بر دقیقه ایچنده عدمدن بوعالم کبی یوز عالم وجوده کتیرر . « شَرَحْ » بوبیت شریفده هم قدرت ربانیه نک کال عظمتی وهم امر حقه قارشی جرأت ایدنلرک ضالات و بلاهتی تعریف بیوریلور .

مثنوی

❦ صد چو عالم در نظر پیدا کند ❦

❦ چونکه چشمست را بخود دینا کند ❦

« تَبَجَّهْ » بوعالم کبی یوز عالمی نظرده ظاهر ایدر، اوحالده که سنک کوزینی الله تعالی حضرتلری کندیسیله کوریمچی ایدر . « شَرَحْ » علم هیئت وسائر ادله عقلیه ایلهده معلوم اولورکه، کره ارضدن بشقه بر جوق عالمدر واردر . کره ارض اوراق بر جسم ایکن ایچنده انسانلر وانواع مخلوقات بولندینی حالدہ میلیونلره اولان سائر اجرامک مخلوقاتدن خالی اولسی عقلاً محال کیدر . الله تعالی حضرتلرینک قوللرینه ملکوت کوسترمسی بحثنه کلنجه، قرآن عظیم الشانده فرمان بیورلدینی اوزره حضرت ابراهیمه بر جوق ملکوت کوسترلدی ، دیگر مقبول قوللرینه ملکوتک اراهنسی قدرت ربانیه کوره سهل اولدینی وارسته تفصیلدر .

مثنوی

❦ این جهان خود حبس جانهای شماست ❦

❦ هین روید آن سوکه صحرای شماست ❦

« تَنْجِيْمٌ » بوجهان، بودنيا جانلريكزك حبسيدر؛ اكاه اولكز و او طرفه
 كيديكز كه سزك صحرا كزدر . « شَرْحٌ » انسان كامل دنيا دن ايكي وجه ايله آريلوب
 كیده بيلير . بری : دها حیاتده ایسه ده دنیا آلايش و كدرلرينی هیچ عد ایدوب
 امراللهه تابع اوله رق صحرای واسع روحانی به معنا كتمسی (موتوا قبل ان تموتوا)
 سرینه مظهر اولسی، ديكری : اجل موعوديله بودار قنادن انتقال ايله عالم عقبایه
 وارمسيدر .

مشنوی

﴿ كَرَجَهَان پِلِشْت بَزْكَ وِی نِیْسْت ﴾

﴿ پِلِش قَدَرْت ذَرَّةُ مِیْدَانِ كِه نِیْسْت ﴾

« تَنْجِيْمٌ » هر نه قدر سنك او كنده جهان بيوك ونهايتسز ايسده بيل كه
 قدرت ربانيه نژنده بر ذره بيله دكلدر . « شَرْحٌ » انسانه كوره دنيا عظيم و كريم؛
 حقيقته نسبة صغیر و وخيمدر .

مشنوی

﴿ اِن جِهَان مَحْدُود اَن خُود بِیْ حُدُودِست ﴾

﴿ نَقْش وَصُورْت پِلِش اَن مَعْنِی سَدِست ﴾

« تَنْجِيْمٌ » بوجهان صوری محدود و اول جهان معنوی بی حدوددر .
 بوصوری کوربان جهانده کی نقش و صورتلر اول عالم معناك او كنده سد و حجابدر
 « شَرْحٌ » دنيا ده نسوان حسنا و ثروت و اشيا و بوكی کیفیات بی بقا غافل ایچون
 موانع لاتیخصی در .

مشنوی

﴿ صَد هَزَارَان نِزَّةُ فِرْعَوْنِ رَا ﴾

﴿ دَر شَكْست اَز مُوسَى بَايْكَ عَصَا ﴾

« تَرْجِمَه » فرعونك ابو زبىك مزراق وسائر آلات حربيه سى برموداده
برعصا ايله قيرلدى . « شَرْح » حضرت موسى عليه السلامك ماجراسى جمله ج
معلوم اولديغندن بوراده تفصيلنه لزوم كورلمدى . مقصد على ، فرعون عاصى جنود
وفيرهيه وقوت عظيمه صوريهيه مالك ايكن امر حق ايله حضرت موسى ، جنودى
شكست وافنايلدى . يعنى جسم وماده عاجز وناچيز وروحانيت قوى وعلويدر .

مثنوى

﴿ صد هزاران طب جالينوس بود ﴾

﴿ پيش عيسى و دمش افسوس بود ﴾

« تَرْجِمَه » طيب مشهور جالينوسك وسائر اطبانك طبه دائر يوز بىك
هنرى اولوب غايت ماهر ايكن حضرت عيسى عليه السلامك مبارك نفسى اوكنده
هنرلى ييهوده قالدى . « شَرْح » اهل معنى ، اهل دنيا دن نصل دها مؤثر
ودها قوى اولدينى بومثال ايلهده اكلاشامش اولوركه ، عيسى عليه السلام الله تعالى
حضر تلىرىك اذنيه امواتى احيا ايلدى . اطبا ايسه احياى اموات دكل بعض دفعه
مرضاي بيله نائل شفا ايلهده ميوب برسو ايله حالارىنى دها فنا ايدر .

مثنوى

﴿ صد هزاران دفتر اشعار بود ﴾

﴿ پيش صرف امي اشعار بود ﴾

« تَرْجِمَه » يوز بىك شعرك كتاب ودفترى وار ايدى ، اما عالم معنويك
افضلى اولان فخر عالم عليه السلام افندمن حضر تلىرىك اميلكى صرفك اوكنده
الك فصيح اولان اشعار عيب وعار اولدى . « شَرْح » قرآن عظيم الشانك بلاغت
وفصاحتى ظاهر آقولاى اكلاشالدينى كى عارف وعالم برذات طرفدن دقت وحرمتله
او قوتجه او قدر عميق ، او قدر خارق العاده ودقيق معنار بولنوركه حيرنده قالماق

محالدر . لسان عرب الك واسع برلسا در؛ هنكام رسالتناهيده اك فصيح و بليغ
صورتده سويلير، يازيلير ايدي . شعراى عربك الك بليغى اوهنكام معالى انسامده
بولنور ايدي . بر مقتضاي عادات عرب اشعارك الك بليغندن يدي قطعه سى كه به يه
تعليق ايدلمش ايدي اما سلطان انبيا عليه افضل التحايا اقدمزه قرآن عظيم الشان
وحى واحسان اولند قدده بلاغت قرآنيه كوره سبعة معلقه هيچ منابه سنده قالديغندن
شعرا انلري كه به دن اينديرمكي مناسب كورديلر . قرآن عظيم الشان بلغاي عربى
حيرتده براقدينى و براقده اولدينى كي ترجمه سنى كورن اجنبى عالملى ده عظمت
وقوتنه حيران اولمده در .

مثنوى

﴿ باچنين غالب خداوندى كسى ﴾

﴿ چون نمرد كر نباشد اوخسى ﴾

« تَرْجِمَه » بوقدر غالب وقادر اولان الله تعالى حضرت تيرينك امرى اوغو-
رنده بر كيمسه دنى و اسفل دكل ايسه نصل اولمز ؟ « شَرْح » عالم جسمانى
و جهان معنوى به بوقدر فيض و نعمت احسان ايدن جناب يزدانك او امرينه مخالف
حركت ايدن انسان بهمه حال كرفتار خسران اولور . مكر مرحمت و غفران
مولا آنى آب زلال عفو ايله احيا ايدده ! مردان خدا ايسه حق او غورنده فدای-
جان ايمكى سعادت دو جهان بيلهرك نائل رضای جناب كبريا اولور .

مثنوى

﴿ بس دل چون كوه را انكیخت او ﴾

﴿ مرغ زیرك باد و پا آویخت او ﴾

« تَرْجِمَه » الله تعالى حضرت لری طاغ كى قوی اولان يوركى قوباردی؛
عقل اولان قوشى ايكي آياغيله آصدى . « شَرْح » بنم عقل و جسارتم وارا يكن
نه ايجون انبيای ذیشانك ارادته تابع و كندى اختيار و استدلا مدن عارى اولهيم ؟

دیاملی . زیرا قدرت مولا جبالی و قلبی طاغ کبی قوی و فطین و ذکی اولانلری آن واحده زبون و سر نکون ایلر . بو حقیقتک شاهد جسمانیسی تاریخ عالمدرکه غیر مشروع صورته ظلم و ستم ایله حرکت ایدنلرک ذاتلری ، خانمانی بیوک ورطه لره کرفتار و تارومار اولدیلر . انسان عاقل انبیای دیشانک کو سترمش اولدقلری او امر ربانیه نک اجرایی او غورنده عقل و جسارتی حسن اداره و کندی خیالات . ذهنیه سنی شمس حقیقه طوغری محو و ازاله ایلر . غیر مشروع ایشلرده احتمالکه بر لذت و غالیته کورنسون ؛ اما اولذت و غالیته موقته ، شدید اکداره و مغلوبیتلره و خیم بر مقدمه در .

مثنوی

﴿ فهم و خاطر تیز کردن نیست راه ﴾

﴿ جزء شکسته می نکیرد فضل شاه ﴾

« تَرْجِمَه » فهم و ذکا و خاطری کسکین ایلمک سعادت روحانی بی بولق ایچون یول دکلدرد ؛ قیرلمش اولاندن بشقه بی مالک الملک حضر تیرینک فضل و مرحتی طوتماز . « شَرْح » انسان او امر ربانی بی اجرا ایچون بلا تکبر ، بلا انانیت عقل و بدنی واسطه سیله سعی و غیرت ایدر ایسه مقبول و بختیار والا انجماکار معذب و محقر اولور .

مثنوی

﴿ ای بسا کنج آکنان و کنج کاو ﴾

﴿ کان خیال اندیش راشد ریش کاو ﴾

« تَرْجِمَه » ای چوق خزینه طولدیر یچی و بوجاق قاز یچی کیمسه لر ! خیال اندیش اولان یهود و زیرینه واکا مائل اولانلره اوکوز صقالی کبی مسخره و بازیجه استهزا اولدی [اولکی مصراعده کی « کنج کاو » بوجاق قاز یچی ؛ ایکنجی مصراعده کی « کاو » اوکوز معنانه در] اوکوز صقالی ، بر دساسة تابع اولان احمقه دیر لر . « شَرْح » ای صوری ثروت و ذکاته مالک اولان اهل غفلت ! تصورات دیقیه بی باعث سعادت عد ایتمکدن مجانبت ایدیکز ! زیرا سزدن دها

ذکی و فقط نور هدایتدن عاری اولانلر شیطان و شیطان صفات اولان بعض انسانک اغفالات و دسائسندن مغبون و زبون اولدیلر ؛ بناءً علیه ذکاوتی ارادات ربانیه اتباعاً امر مشروع اوزره حسن استعمال و کندیکیزی سعادت حقیقیه ایصال ایلیکنز !

مشنوی

﴿ کاوکه بود تا توریش اوشوی ﴾

﴿ خالک چه بود تا حشیش اوشوی ﴾

« تَبَجَّيْ » صیغیر کیم اولور که سن آنک صقالی و تابعی اوله سک ؟ طوبراق نه در که سن آنک اوتی اوله سک ؟ « شَرْح » بقرکی اولان دنیا و آنک خیالاتنه و یا مقلد آدملرک و نفسک مشتهیات غیر مشروعنه و شیطانک و سوسه لرینه تابع اولمقده نه خیر و سعادت فرض اوله بیلیر که انسان اویولی اختیار و کندینی کرفتار . خسار ایدر .

مشنوی

﴿ چون زنی از کار بد شد روی زرد ﴾

﴿ مسخ کرد اورا خدا و زهره کرد ﴾

« تَبَجَّيْ » چونکه بر عورت فنا فعلندن طولانی صاری یوزلو اولدی ، جناب خدا آنی مسخ [۱] یعنی صورتی چیرکین و زهره ایلدی . « شَرْح » غیر مرضی حرکت ایدن هرا انسان معناً مسخه جسدان اولور . ذکر اولسان زن ، هاروت و ماروتی اغفال ایدن کوزل بر قادین ایدی که : حیلہ سی و اخلاق غیر مقبوله سی حسبیلہ جسماً و معناً غایت چیرکین اولدی . زهره کوکی بعض سفاهته اشارت اولندیغندن محتملدر که بوقادینک زهره اسمیه اولنمی طریق استقامتدن عدول ایله سفاهته بویان اولسندندر . حکمتله باقلنجه هر کیم که طریق حق تارک و راه نابجایه سالک اولور ایسه او تغیر آنک ایچون بر مسخ کیردر .

مشنوی

﴿ عورتی را زهره کردن مسخ بود ﴾

﴿ خاك و كل كشتن نه مسخست ای عنود ﴾

« تَرْجِمَهُ » عورتی زهره ایتمك مسخ و تبدیل اولدی ؛ انسان طوپراق

وبالحقیق اولنجه مسخ و تبدیل دکلیدر ؟ ای عنود ! « تَرْجِیْ » کوزل برقادینی

چیرکین یا یق و فسادی حسیله اکا زهره نامنی ویرمک مسخ و تبدیل اولوب ،

عقل و روح ایله وظیفه انسانیه اك اخلاق حمیده بی وسعادت ابدیه بی استحصال ایله

مستریح البال اولمقدن عبارت ایکن خا کدن عبارت اولان سیم وزره کلیاً میال اولمق

سنگ ایچون مسخ و وبال دکلیدر ؟

مشنوی

﴿ روح می برد سوی چرخ برین ﴾

﴿ سوی آب و كل شدی در اسفلین ﴾

« تَرْجِمَهُ » روح سنی غایت یوکسك اولان چرخه چیقارر ، سن ایسه اك

الچاق مرتبه اولان صو و بالحقیق طرفه کتدك . « تَرْجِیْ » انسان روحانیتك اك

یوکسك مرتبه سنی بولغه مستعد ایکن عادی شیلره طمع ایدرك اخلاق ذمیمه

کرفتار اولمسی و اسفل السافلینه تنزل ایللمسی مسخ و وبال و شایان اسف بر حال-

وخامت اشمالدر .

مشنوی

﴿ خویشتن را مسخ کردی زین سفول ﴾

﴿ زان وجودی که بدن رشك عقول ﴾

« تَرْجِمَهُ » بود نائت سبیلله کندیکي شول برو جوددن مسخ و تبدیل ایلدك ، که

عقولك رشك و حسد ایده چکی معتبر برو جود ایدی . « تَرْجِیْ » خلقتی حسیله

انسان او قدر مقدس و معتبر در، که ملائک و سایر بر جوق مخلوقات ماهیتنه تعجب و قوت مغنویه سنه انقیاد ایدر ؛ اما ماهیتك علوی و وظیفه انسانی بی تمامها اجرا ایتمسله در . مثلاً عقل و نطق و وجدان و عشق کبی احسانات ربانیه انسانك فضل و علویتی اظهار ایدر دلائل عظیمه در ؛ فقط بر کیمسه حسیات و خصائل جلیله . خلقیه بی الله تعالی حضرتلرینك امری خلافتده استعمال ایدر ایسه نعمته کفران ایتمش و مذلت ایچنده اسفل السافلینه واروب معنا مسخ ایدلش اولور .

مشنوی

﴿ پس بین کین مسخ کردن چون بود ﴾

﴿ پیش آن مسخ این بغایت دون بود ﴾

« تَرْجِمَه » ایدمی کور، که بومسوخ و تبدیل فصل اولور ؛ او خاتونك مسخی بیننده انسانك مسخ و تبدیلی فصل غایت دون اولور ؛ « شَرْح » مسخ معنوی ، ذکر اولسان خاتونك مسخندن دهها دوندر ؛ زیرا مرقومه نك مسخی ، وقوعی غیر مسبوق براغفالندن نشأت ایتشد . انسانك معناً مسخی عادی شهوات نفسانیه وافکار و خیالات شیطانیه دندر . مرقومه خصوصی صورته قهر و غضب خدایه گرفتار اولدی ؛ انسانك تبدیل و تنزلاری بر قهر مخصوصدن دکل ، معین اولان اوامر ربانیه بی ترك و نفس و شیطانه تابع اولمرندن یعنی حقه قارشی ارزولریله عصیان ایلملرندندر .

مشنوی

﴿ اسب همت سوی اختر ناختی ﴾

﴿ آدم مسجود را نشناختی ﴾

« تَرْجِمَه » همت آتی جانب اختره سوردك و ملائكه نك سجده ایلدکاری آدمی بیله مدك ؛ « شَرْح » بتون بتون عادی و شهوانی اولان انسانك اسفل السافلینه تدنی و تنزلاری بی بیان بیوردقدن صکره بویت شریف (ترقیات بحریه به و بوکی فوائد همت و خدمتاری اولیان) عادی منجمله و خیالات و ذوقیات جسمانیه ایله

و قنلر نی ضایع ایدن کیمسه لره خطابدر . مثلا اومقوله منجملردن بری دیرکه :
فلان آدمک نجمی بویولده و بناءً علیه نتایجی بودر ! بویانات ایسه ترهات و خیالاتدر .

مثنوی

﴿ آخر آدم زاده ای ناخلف ﴾

﴿ چند پنداری تو پستی را شرف ﴾

« ترجمه » ، آخر الامر آدم اوغلو سک ، ای ناخلف و همسز کیمسه ! سن

آلچاقانی نصل شرف ظن ایدر سک ؟ « شرح » ای انسان ! آدم علیه السلام
پدر من کی بر نبی ذیشان ذریقتدن اولدیغک حالده غیرت و همتک باقی و مشروع
خصوصاته منحصر و علوی اولق لازم ایکن سن ادنا شیرله اشتغال و سعادت حالی
ترك و کندی کر فتار سفلیت و وبال ایلدک !

مثنوی

﴿ چند کوی من بکیرم عالمی ﴾

﴿ این جهان را بر کنم از خود همی ﴾

« ترجمه » نه و قته قدر دیر سک ، که بن عالمی طوتارم و بوجهانی وجودمله

طولدیرم ! « شرح » ای متکبر ! سن مستعد مرض و انقراض بر مخلوق ضعیف
سک ! انجامکار ایکی اوچ آرشوندن عبارت بر قبره مدفون واک عاجز ، اک فقیر
کی مطمور خاک و زبون اولور سک ! حال بویه ایکن هرایشی بن یابار و فکر و قدرتمله
جهانی طولدیرم کی کلمات و اطوار متکبرانده بولنورده سنی هیچدن خلق ایدن
قادر مطلق حضر تارینک عظمت و امری فراموش ایدر و خیالات و احتشاماته فانیه
ایله مدهوش اولیور سک ! بولایقمیدر ؟

مثنوی

﴿ کر جهان پر برف گردد سر بسر ﴾

﴿ تاب خور بکداز دش بایک نظر ﴾

« تَنْجِيْمٌ » اگر جهان باشند باشد قار ايله طولو اولسه كونشك حرارتى
 آنى برنظر ايله اريدرد. « شَرْحٌ » دنياىك ذوق وزينت واحشام وشرفى صورنا
 قار كې پارلاق، فقط حقيقته صغوق وسريع الزوالدر كه خورشيد حقيقتهك تاب-
 قهرى آنك ذوق وزينت صوريه سنى سريعاً اريدرد واكا ربط قلب ايدنلرى بيتررد.
 انسانلرك لساننده بيوك تعبير اولنان بعض ظالملرك گرفتار اولدقلرى زوال وعذاب
 معلوم اهل تاريخ وجزوم ارباب عقلمرد.

مشوى

﴿ وزير او وزير چون او صد هزار ﴾

﴿ نيست كرداند خدا از يك شرار ﴾

« تَنْجِيْمٌ » وزيرك كناه واغراغنى وآنك كې يوز بيك وزيرك شرنندن
 حاصل اولان سهو وخطالرينى خدا حضرتلرينك شعله رحمتى برقيلىجمله محو
 ومعدوم ايدرد. « شَرْحٌ » رياكار وغرضكار اولانلر ظن ايتسونلرك بى ساده دل
 اولان عوامى وهر كسى اضرار واغفال وكاممى استحصا ايدرد. اغفالاتدن طولايى
 كناه ايشلمش اولانلر خوف ايتسونلر كه نفس وشيطان ويا شيطان صفت اولان
 بعض انسان بى اغفال ايدوب كناه ايشلديكمزدن آرتق بزم ايجون بوندن بويلا
 اميد قالمى ؛ يأس وفقر كيتيرلمسون ؛ زيرا نه قدر كناهكار اولور ايسه
 اولسون اكر انسان پشيان وفنالقدن رو كردان اولور ايسه مرحمت خدا جمله كناهلرينى
 عفو ايدد جكدر . اويلا ايسه ابتدا ايتديكمز قدر كناه ايشيلهلمده بعده پشيان اولهلم
 ديمك فكر سقيمدرد. كناهلرك عفو اولغنى قويا مأمولدر؛ فقط جاى دقت بودر كه:
 ابتدا طوغرى يوله كيدناردن يوزده برى فنا يوله صاپه بيلير ؛ حالبوكه حرام
 ايشله ينلرك بلكه يوزده برى بيله بحق پشيان اوله ميور. بناءً عليه معذب ومقهور
 اولمش اولور .

مشوى

﴿ عين آن تخيل را حكمت كند ﴾

﴿ عين آن زهر آب را شربت كند ﴾

« تَرْجِمَه » ، الله تعالى حضرتلری عین خیالات و حیلہ بی حکمت و عین زہر کجی آجی صوبی شربت ایدر . « شَرْح » انسان فنالقدن بشیان اولوبده امرحقه رجوع ایدنبجه گرفتار اولدینی حیلہ و خیالات فاسدهدن قورتولور . بحق توبہ ایدن بر آدم ایچون حیلہ و خیالاتی حکمتہ وزہر کجی اولان اخلاق ردیہ سی اخلاق حمیدہ یہ مبدل اوله جفی شہہ سزدر . سورۃ فرقانک یتمشجی آیت کریمہ سندہ فرمان بیوریلور کہ : ﴿ الا من تاب و آمن و عمل عملاً صالحاً فأُولَئِكَ يبدل الله سيئاتهم حسنات و كان الله غفوراً رحيماً ﴾ معنای شریفی : « مکر اول کیمسه کہ توبہ ایدوب ایمان کتیردی و کوزل ایشلر ایشلدی بونلرک کوتوایشلرینی و سیئاتی الله تعالی ثواب و حسناته تبدیل ایدر : الله تعالی مغفرت ایدیجی واسیر کجیدر . »

مشنوی

﴿ پرورد در آتش ابراهیم را ﴾

﴿ ایمنی روح سازد یم را ﴾

« تَرْجِمَه » ، الله تعالی حضرتلری ابراهیم علیہ السلاهی آتش ایچنده بسلر ، خوفی روحه امنیت کاه ایلر . « شَرْح » قرآن عظیم الشانده فرمان و بیان بیورلدینی اوزره حضرت ابراهیم علیہ السلام آتسه القا اولدینی حالده یانماش ، بالعکس سلامت و راحت بولمشدر . ایکنجی مصرعک شرخه کلنجه ، احوال مجربہ دندرکه یک چوق دفعه خوف ، باعث امنیت و صفا اولور . خوفدن مقصد ، خوف الهی و مناهیدن تبریدر .

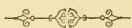
مشنوی

﴿ از سبب سازیش من سودایم ﴾

﴿ در خیالاتش چو سوسفطایم ﴾

« تَرْجِمَه » ، الله تعالی حضرتلرینک اسبابی ایجاد و « اسبابی خلق » ایتک شیوه سندن سوداییم ، حیرانم ! قدرت ربانیہ بی تحیل و تفکر ایتکده سوسفطایلر کجی

حقیقی بیلمکدن بعیدم . « **تشریح** » سوفسطائیه اسکی زمانده ظهور ایتمش بر طائفه ایدی که حقیقی کلاملر ایله تبدیلیه چالیشیرلر و سفسطه ایله ای ایشی فنا و فنا ایشی ای کویستره بیایر ادعاسیله ترهات صاچارلردی . بونلری اک زیاده لسان استهزا ایله بر باد ایدن افلاطونک خواجه سی مشهور سوقراطدر . برقاچ سنهدن بری اوروپاده بعض مؤرخین سوفسطائیه یی بری الزمه عد ایله دیرلر که : بونلر عادی معلملردر و یردکلی درسلا ریچون اجرت آلدقلرندن و سوقراط هیچ بروقت اجرت آلدیغندن سوفسطائیلرک اجرت آلدقلرینی بر خطا عدایده رک نامحل علیهلرنده بولنمش و خالق کندیلرندن تبرید ایلمشدر . بیت شریفک شرحنه کلنجه ، حضرت مولانای رومی قدس سره السامی کبی بر بحر عرفان حکم ربانیه یی آکلامقده عجزینی اعتراف و اعلان ایلدیکی حالده بعض مدعیان عکسنی ادعا ایلملری شایان اسف و طعن دگیدر ؟

﴿ مکر دیگر آنکیختن وزیر در اضلال قوم نصارا ﴾

قوم عیسایی طوغری یولدن جیقارمق ایچون وزیرک بشقه بر حیلہ پیدا ایلدیکنه داأردر :

مشنوی

﴿ مکر دیگر آن وزیر از خود بلبست ﴾

﴿ وعظ را بگذشت در خلوت نشست ﴾

« **تترجمه** » ، اول وزیر کندیلکندن بشقه بر حیلہ ترتیب ایلدی و وعظ و نصیحتی براغوب خاوتده او طورودی . « **تشریح** » وزیر مزور ابتدا امرای عیسویه بیننه فساد و اختلاف القا ایتک ایچون بری برینه مخالف نصیحتلر ایله اکفای ایتدی بشقه حیلہ دوشونهرک خاوته کیرمش و آتیده کوریه جکی اوزره عیسویلر بیننده تشدید مفاسد ایچون کندی هلاکینی ده اختیار ایلمشدر . بر مقلد هر قابله کیردیکی کبی خاوتده کیره بیله جکی بدیهیدر .

مثنوی

❖ در مریدان در فکند از شوق سوز ❖

❖ بود در خلوت چهل پنجاه روز ❖

« تَرْجِمَه » وزیر خلوتی اختیار ایتسی حسیله مریدلرینه کنث شوقدن
آتش آتوب براقدی ؛ زیر ارق الی کوندن بری خلوتده قالب کورونمز اولدی.
« شَرْح » انسانلر خلوتی و بوکی فوق العاده بر حرکتی کورونجه خیاللرنده بیوک
اهمیت ویرلر . هانکی شیئی کورمکدن منع اولورلر ایسه اکا دها زیاده حریرص
وخیالات ایله مونس اولورلر .

مثنوی

❖ خلق دیوانه شدند از شوق او ❖

❖ از فراق حال و قال و ذوق او ❖

« تَرْجِمَه » « وزیرك شوق و حال و قالی ذوقك فراقدن خلق دیوانه اولدی .
« شَرْح » برکیمسه برانسانه قلباً محبت ایدرایسه هر حالده وخصوصاً فراقی هنکامنده
محبوبك حرکات وکلامی وبلکه سکونی ده عاشقك خاطرینه طاتلی و معنیدار کلیر
وبوندن متأثر و داغدار اولور .

مثنوی

❖ لایه وزاری همی کردند او ❖

❖ از ریاضت کشته در خلوت دو تو ❖

« تَرْجِمَه » خلق تضرع و فغان ایتدی ، وزیر ایسه خلوتده ایکن ریاضتدن
و نفسنه جفا و یردیکندن ایکی قات اولمشیدی . « شَرْح » بر حیلہ کار وریا کار خلقی

آلدامق نیتیه خاطره کلز خدعه لری اختیار ایده بیلیر . جلال الدین رومی قدس سره السامی حضرت تلرینک علو همتنه دقت ایتلی که بر ریاکار ایستر ایسه شیخ و ناصح طور و قیافتنه ، ایستر ایسه ازوایه کیرسون ؛ آنک دسیسه سنی اعلان و بو مقوله ریاکارلرک شرندن خاقی صیانت ایتک ایچون بذل همت فراوان بیور مشلردر .

مثنوی

﴿ گفت ایشان بی تو مارا نیست نور ﴾

﴿ بی عصا کش چون بود احوال کور ﴾

« تَرْجِمَه » مریدان خلوتده قالان وزیره دیدیلر که : سنمز بزه نور یوقدر ، عصایی چکن اولمینجه اعمالک احوالی نصل اولور ؟ « شَرْح » مریدان : ای شیخ محترم و جانمزه چاره و مرهم ! بز بو دنیاده اعمال کبی بز و خیر و شری لایقيله تفریق ایده هیوب معناً ظلمتده بز ؛ بزى سمت سلامته چیقاره جق نور و عصا کشمز و باعث فلاحز سنسک ! دیمشلردر !

مثنوی

﴿ از سر اکرام و از بهر خدا ﴾

﴿ پیش ازین مارا ممکن از خود جدا ﴾

« تَرْجِمَه » اکرامدن طولای ، الله عشقنه بزى بوندن زیاده آیری و فراقده طوته و خلوتده قاله ! « شَرْح » بیچاره انسانلر بر آدمک حسن حالنه معتقد اولنجه آرتق تصویره اقتدارلری قالمیوب بر حیلّه کاره بیله کندیلرینی کایاً نسایم و حاللرینی وخیم و سقیم ایدرلر .

مثنوی

﴿ ماچو طفلانیم و مارا دایه تو ﴾

﴿ بر سر ما کستران آن سایه تو ﴾

« تَبَجَّهْ » بز چو جق کبی بز وسن بز دایه وسود اناسی کبی سک ! باشمزک
اوسته سک سایه مرحمتی دوشه ! « شَرَحْ » بزہ التفات ایدوب اعطای نصیحت
وهدایت ومظاہر سلامت وسعادت ایت !

مثنوی

﴿ گفت جانم از محبان دور نیست ﴾

﴿ لیک بیرون آمدن دستور نیست ﴾

« تَبَجَّهْ » وزیر جواباً دیدی : بنم جانم محبسلردن اوزاق دکلدی؛ لکن
خلوتدن دیشاری چیقمنه رخصت یوقدر . « شَرَحْ » برمقلد وحیلہ کار، برمقام
روحانیدن امر اولنش کبی استعمال ایدہ جکی اقوال دسایسکارانہ ومیدانہ قویہ جنی
اطوار ملعونانہ ایله سادہ دلانی اغفال واضرار ایدہ جکی آشکاردر .

مثنوی

﴿ آن امیران در شفاعت آمدند ﴾

﴿ و آن مریدان در ضراعت آمدند ﴾

« تَبَجَّهْ » عیسویلرک امیرلری شفاعتہ کلدیلر . مریدلری تضرع ونیازہ
کلدیلر . « شَرَحْ » امرای عیسویہ دن ہربری وزیر مزورک نائب خاصی اولدیغنی
الندہ کی طومار فساد نثاردن ظن ایدنجہ شفاعتجی کبی وزیرک یانشہ کلوب مریدان
مشتاقان ایچون لطف ایستدیلر . مریدان ایسہ وزیرک خلوتندن مأیوس ونالان
اولدیلر .

مثنوی

﴿ کاین چہ بدبختست مارا ای کریم ﴾

﴿ ازدل و دین مانده مابی تو یتیم ﴾

« تَجَمُّعُ » ای شیخ کریم ! بو بزه نه بدبختقدر؛ سمنز دل و دیندن یتیم
 قالمشز ! « شَرْحُ » ای شیخمز ! بزه نصیحت و یره جک ، بزى حفظ ایده جک
 سز ایدیکمز ! سز خلوتده قالمجه بز دل و دینمزدن یتیملر کبی صاحبسز و الفتمز
 قالدق !

مثنوی

❦ تو بهانه میکنی و ماز درد ❦
 ❦ میزنیم از سوز دل دمه‌ای سرد ❦

« تَجَمُّعُ » ای شیخمز ! سن خلوتدن چیه مامق ایچون بهانه ایدرسک ؛
 بز ایه کوکل یانقلمغندن صفوق آهلا ایده رز [۱] . « شَرْحُ » سن بو دنیادن
 فارغ و روگردان . و عالم روحاننده غریق ذوق بی پایان اولدیغندن خلوتدن چیه مق
 ایستمز و بر بهانه ایله خلوتی دکل ، بزى ترك و نسیان ایلرسک ! دیورلر .

مثنوی

❦ ما بکفتار خوست خوکرده ایم ❦
 ❦ ماز شیر حکمت تو خورده ایم ❦

« تَجَمُّعُ » بز سنک خوش کلامنه آلمشمشز ؛ بز سنک حکمت و معرفتک
 سودندن ایچمشمشز ! « شَرْحُ » مریدان حکمتی حیات و یریجی سوده ، و کندیلرینی
 صبیانه تشبیه ایلدکارندن « حکمت سودی » تعبیری غایت لطیف دوشمشدرد .

مثنوی

❦ الله الله این جفا باما مکن ❦
 ❦ لطف کن امروز را فردا مکن ❦

[۱] حضرت مولانا ، آتش عشق و وجوده تاب افکن اولور ایکن مقلد لک تصویر حال
 ایچون کوکل حرارتندن صفوق فریاد چیه یور دیه بر نکته عارفانه اظهار بیورمنلردر .

« تَرْجَمَه » الله حقیچون ، الله حقیچون ، بزه بو جفایی ایلمه ! لطفی
بوکون ایدوب یارینه براقه ! « شَرْح » یارین باقالم دیه امرار اوقات وتشدید -
کدورات ایلمیوب همان بوکون خلوتدن فراغت وحضور حکمت نشورکله بزی
نائل سعادت وراحت ایت !

مثنوی

﴿ میدهد دل مر ترا کین بی دلان ﴾

﴿ بی تو کردند آخر از بی حاصلان ﴾

« تَرْجَمَه » ای شیخمز ! کوکل سکا رضا ویرمی؟ که بو بیچاره و بیدل
مریدلرک سنمز معطل وفائده سزلردن اولسونلر ! « شَرْح » بوفاده امرای -
عیسویه دن بری طرفندن وزیر خطاباً واقع اولسه کرکدرکه امرای مریدلر
شفاعتچی اوله رق وزیرک نزدینه کلدیلر و ترک خلوت ایچون رجا وتوسط ایلدیلر
ایدی؛ اما شخص ثالث صقیله متکلمک کندی طرفندن ایراد کلام ایتیمی مقتضای -
بلاغتندره ؛ بناءً علیه بوفاده طوغریدن طوغری به مریداندن ده اوله بیلیر .

مثنوی

﴿ جمله در خشکی چوماهی می طپند ﴾

﴿ آب را بکشا زجو بردار بند ﴾

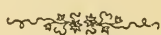
« تَرْجَمَه » ای شیخمز ! جمله مریدان قوراقدن بالقی کبی چیرینیر . ایرماغل
اوکنده کی مانعی قالدیر ! صوبی آج ! « شَرْح » ای وزیر ! سن مریدان ایچون
آب حیات کبی سک . خلوتده قالدجه مریدان صوسز قالمش بالقیره بکزره ترک خلوتله
آب مرحمتی ارزان وبونجه بیچارکانی لطفکه شایان ایت !

مشنوی

❦ ای که چون تو در زمانه نیست کس ❦

❦ الله الله خاق را فریاد رس ❦

« تَرْجِمَه » ای شیخ ! سنک کبی زمانه ده کیسه یوقدر ؛ الله الله فریاد
ایدیخیره یتیش ! « شَرْح » یوقدر نیازلندن صکره نهایت کمال حزن و محبتلندن
مریدان الله الله دیه فریاد ایتدیلر . « فریاد رس » تعیرنده ایکی معنا محتملدر : خلقک
فریادینه ایریشیجی اولان شیخمز خلوتدن چیق ! یاخود جناب حقه خطاب ایدوب
عرض ایدرلر ، که ای فریاد رس اولان خدای متعال ! شیخمزی ترك خلوت
ایتدیره رک بزى خوش حال ایت !

❦ دفع کردن وزیر مریدان را ❦

وزیرك مریدلری دفع ایتدیکنه دائردر :

مشنوی

❦ گفت هان این سخرکان گفت وکو ❦

❦ وعظ وکفتار زبان وکوش جو ❦

« تَرْجِمَه » وزیر التماس ایدن مریدان وامراهه جواباً و تکدیر آ دیدی که :
آگاه اولک ؛ ای گفت وکولرک ، سوزلرک مغلوب واسیری ولسان وکوش نصیحتک
طالبی اولانلر ! « شَرْح » ابرام ایدنلری وزیر گفت وکو مغلوبی وشفاهی نصیحتلرک
اسیری تعیرلریله تکدیر ایدیور یعنی سز حقیقهی آرامیوب سوزلر ایه وقتکزی
ضایع ایتک ایسترسکز دیبور . بوکلمات کرچه بر مفسد طرفندن ایراد اولنورایسه ده
بعض مرتبه قرین حقیقتدر . بر مقلد دیه بیایرکه : صدقه ویریکز ! بو سوزی

طوغری ، فقط نیت اگری اولدیغیدن تأثیر سز قالیر . ریاکارک نصیحتندن خیر بکله مک
بردیلهنجیدن خزینه ایسته مک کیدر !

مثنوی

﴿ پنبه اندر کوش حس دون کنید ﴾

﴿ بند حس از چشم خود بیرون کنید ﴾

« ترجمه » « دون وعادی حسه مخصوص اولان قولاغه پاموق قویکیز !
ایشتمسون ! حس بندینی کندی کوزیکزدن دیشاری آتیکیز ! » « شرح » « ایستمک
کبی احوال صوریه یی بو ظاهر کوزیله کورمک فائده سزدر . بونلردن واز کچوب
احوال باطنیه مطلع اولغه چالیشماید .

مثنوی

﴿ پنبه آن کوش سر کوش سراسست ﴾

﴿ تانکر داین کران باطن کراسست ﴾

« ترجمه » « او باطن قولانک ایشتمسنی منع ایدن پاموق مثابه سنده کی نی
انسانک باشنده کی قولاقدر ؛ مادی قولاق صاغر اولمینهجه سر و باطن قولاغی صاغر
اولور . » « شرح » « انسان ترهات و خیالات ایستمکه مشغول اولمینهجه سامعه معنادن
محروم اولور . بهوده قیل وقاللر ایچون صاغر کی اولمی که صدای باطنی انسانی
واصل رتبه علوی ایتسون . برچوق تجربه سز آدملر وهله بعض مأمورین خلق
نم ایچون نه دیر وفلان نه ایچون بویله دیدی کی فائده سز واسف ویریجی شیلر
ایله مشغول وآلاچقلمی مصنوع جوابلردن متأذی اولورلر .

مثنوی

﴿ بی حس و بی کوش و بی فکر شوید ﴾

﴿ تا خطاب ارجعی را بشنوید ﴾

« تَنْجِيْمٌ » حس سز ، قولاقسز ، فکرسز اولکسز . که « ارجی » یعنی « ربکه رجوع ایدیکز » خطاب ربانیسی ایشیده بیله سکز ! « شَرْحٌ » حسسز ، قولاقسز ، فکرسز اولکسز و بونلردن حاصل اولان ادعاری ترک و قلبکزی احوال روحانیه ایله مطمئن و « ارجی » خطاب جلیلک معناسیله کنديکزی امین ایدیکز ديه وزیرک تنبيه و نصیحتی عین خدعه در . خاطره کله بیایر که « ارجی » خطاب جلیلی قرآن عظیم الشان واسطه سیله تبشیر اولندی ؛ وزیر معهود بونی نرودن بیابوب مریدانه سوبله بیامشدر ؟ بوخاطره یه برچوق جوابلر واردر : اولاً حضرت مولانای رومی قدس سره السامی مثنوی شریفده بیورلر که : سز ایباتک معناسه دقت ایدیکز اصل جوهر معاده در ؛ یوقسه افاده نک تاریخه توافقه و بوکبی مناسبات صوریه سنه باقیمکز ! معنا ایسه همیشه دائم و جاویدر . ثانیاً « ارجی » لفظی وزیرک زماننده فرمان بیورلمدی ایسه ارجی تبشیرینک معناسی هر نبی ذیشانک امتدن مستقیم و مطمئن اولانلر ایچون باقی ایدی . ثالثاً بوافاده وزیر یهود طرفندن ایسه ده حقیقته ده هر وقت و بلکه بوکونکی کونده بولنان مقلدلرک سوزلرینی و احوالی تعریف و توصیفدر ، که خدعه لرینی سترایچون عبارات قرآنیه بیله استعماله متجاسر اولورلر . رابعاً « ارجی » لفظی یهود وزیرک انسانی ایله مثنوی شریفده بیسان بیوریله جق اولسه ایدی یهودیجه بیلمدیکمز دن آکلاماش اولور ایدک . خامساً الله تعالی حضرتلری مثلاً حضرت نوح و حضرت موسی و حضرت عیسی علیهم السلام و سائر انبیای ذیشان زماننده آیات قرآنیه ده شرف نزول ایتدیدی ؛ مع مافیة اوزمانلرده جریان ایدن مکالمات قرآن عظیم الشانده عرب لسانیه فرمان و ایراد بیورلمشدر .

مثنوی

﴿ تا بکفت وکوی بیداری دری ﴾

﴿ تو ز کفت خواب بونی کی بری ﴾

« تَنْجِيْمٌ » مادام که سن اویاتقلغک کفت وکوسی سوداسنده سک ، کفتار خواب و اسرار رب الاربابدن نصل رایحه آله بیلیرسک ؟ « شَرْحٌ » انسان اویقوده ایکن ظاهرک حکمی ساقط اولوب روح مجرد حالنده قالیر ؛ بو محله حالت روحانیه

خواب ایله تعبیر بیورلمشدر. عقل ظاهر و نفسك مشتهیاتیه مشغول اولان بالضروره روحانیتدن بی خبر اولور .

مشنوی

﴿ سیر بیرون نیست قول و فعل ما ﴾

﴿ سبیر باطن هست بالای سما ﴾

« تَرْجِمَه » بزم صوری اولان قول و فعلمز خارج و ظاهر بر سیر ، بر حرکتدر ؛ اما سیر و حرکت باطنیه آسمان اوستنده در. « شَرْح » دنیاده اکثر سوز و ایشمز مقصد اصلینك خارجنده فائده سز شیردر ؛ لکن سیر و حرکت باطنیه و روحانیه ایله انسان او قدر ترقی ایده بیایر که : آسماندن دها یوکسك ، دها عالی مراتبه واصل اولور .

مشنوی

﴿ حس خشکی دیدکز خشکی بزاد ﴾

﴿ عیسیٰ جان پای بردر یا نهاد ﴾

« تَرْجِمَه » حس ظاهر قوراقانی و دنیایه عائد اولان شیرلی کوردی ؛ زیرا حس ظاهر بیوستدن و مادیاتدن طوغمشدر . اما حضرت عیسیٰ کبی روحانی اولان جان دریا اوسته ایاغنی قومشدر . « شَرْح » مادی اولان حسیات ، مادی شیرل کورر که آنلر مرور زمانله قورور محو اولور ؛ اما عیسیٰ مثال اولان روح - پرفقوح دریای مغنوده سیر و حرکت ایدر .

مشنوی

﴿ سیر چشم خشك برخشکی فتاد ﴾

﴿ سبیر جان پا دردل دریا نهاد ﴾

« تَرْجِمَه » خشکه مضاف اولان جسمك سیری خاکه منسوب اولان بوعالم

صورتہ دوشدی اما جانک سیر و حرکتی، ایغنی دکزک اورتہ سنہ قودی. «شرح»
ذوقیات و حسیات ظاہرہ سی حسیلہ انسان دائماً فائدہ سز وفانی شیلرہ مبتلا اولور؛
فقط روح معنوی عمان روحانیتده یوزہرک سعادت مند اولور.

مشنوی

﴿ چونکہ عمر اندر رہ خشکی گذشت ﴾

﴿ کاه کوه و کاه صحرا و کاه دشت ﴾

«تَرْجِمَه» چونکہ عمر قوراق یولده کجدی، بو نوع حیات بعض طاغ
و بعض صحرا، بعض اووده ضایع اولدی. «شرح» عارف اولمیانلرک دنیاده
عمری ضایع و کندیلری معذب اولور فکر لر نجہ بعضاً صورتاً سہیل، بعضاً عسیر،
بعضاً سفلی، بعضاً عالی خیالاتده بولور.

مثنوی

﴿ آب حیوان را کجا خواهی تویافت ﴾

﴿ موج دریا را کجا خواهی شکافت ﴾

«تَرْجِمَه» آب حیاتی سن نرہده بولوق ایسترسک؟ دکزک طائفہ لر یی
سن نرہده یارمق ایسترسک؟ «شرح» بوسؤال، تعریفیدر؛ یعنی سن بویله صرف
دنیاہ متعلق ایشلر ایله همیشه مشغول اولنجہ حیات و سعادت باقیہ حسیات-
جسمانیہ ده می؟ دریای روحانیت امواجی یاروب قطع مراتب ایتک نعمتی، دنیا
ذوقیاتندہ می، بولہ بیایر؟ خیر! حالات علویہ دنی شیلر ایچندہ بولہ نماز، علوی
ایسترایسہک دنائی ترک ایت! بحق امر حقہ تابع والقاآت شیطانیہ و نفسیہ یی دفع
ایله ازہر جہت ناجی اول!

مثنوی

﴿ موج خاکی وهم و فہم و فکر ماست ﴾

﴿ موج آبی محو و سکرست و فناست ﴾

« تَرْجَمَه » طوبراغه منسوب اولان طالغه بزم وهم وفهم وفکر مزدر ؛
 آب روحانیه منسوب اولان موج مست و فساد . « شَرْح » بو محله طوبراقدن
 مقصد ، امور سفلیه و دنیا طالغه لری وهم و خوف کبی خیالات عادیه ؛ موجدن
 مرام ، دزیای کرم ربانیدن متحصّل عبادات و اخلاق حمیده و اجرا آت خیریه و الهامات
 قابیه در . انسانده بویه احوال مدوحه بولنجه عقل و وجدانی مسترح و الله تعالی
 حضرتلرینک عالمه بخش بیوردینی انتظاملت و احساناتندن مست و حیران و کمال .
 شوق و لذتندن باقی و شادان اولمش اولور . بواقادات وزیرک لسانندن اولسهده
 مشایخ کرامک کلامنی تقلید ایتمش اولدیغندن عارفانه در . « شتوی شریفک برچوق
 یرنده کوريله جکدرکه غایت کوزل ، غایت مصیب سوزلر بداخلاق بر آدمک اغزندن
 چیقهبیلیر . او حالده قائله دکل ، قوله باقیایر . تصوفات و عاشقانه کلامه کلنجه جلال الدین .
 رومی قدس سره السامی حضرتلری حسیات عاشقانه جلیله لرینی بلا واسطه ایراد
 و مستعدینک قلب و عقللرینی آلام دنیویه دن آزاد بیوررلر .

مثنوی

❖ تادرین سکری اذان سکری تودور ❖

❖ تا ازین مستی ازان جامی توکور ❖

« تَرْجَمَه » سن بودنیا لذتلرینک سرخوشانی ایچنده بولندقجه . ت روحانی
 اولمقدن اوزاقسک ! زیرا سن دنیا شرابیله مست اولمشسک ! جام روحانیدن ذوقک
 یوقدر . « شَرْح » دنیا سکرندن مقصد ، یواسز و حرام ایشلرده بولنق و لذات دنیویه
 ایله مست اولمقدن . بونوع سکر ایله انسان روحانیتدن دور و کور اولور ، اما دنیاده
 امور خیریه و اجرا آت و مساعی حسنهده بولنق سکر دکل ، ثواب و هوشیاری اولدینی
 امر بدیه در .

مثنوی

❖ کفت و کوی ظاهر آمد چون غبار ❖

❖ مدتی خاموش کن هین هوش دار ❖

﴿ تَبَجَّهْ ﴾ ظاهر گفت و کوسی آینه قلبه توز کبی کلدی ، بر مدت سکوتی عادت و اختیار ایدوب عقلکی کوز لجه باشنده طوت! « شَرْح » گفت و کو و کثرت- کلام آینه روح و عقله غبار و انسانک حقایقه کسب اطلاع ایللمنی مانع اولدیغندن بر طرفدن سکوتی ، دیگر طرفدن حقایق ملاحظه یی اعتیاد و کندینی قیود فانیه دن آزاد ایت! عادی ایشلرده - ولو بر انسان کوزل بر سوز بر نکتته سویلسه و ایشیدن لرك مظهر تحسینی اولسه بیله - سوزك تعریف ایلدیکی مقصد عادی اولنجه اوس سوزده کورینن ذکاوت ده فائده سز و عادی و سویلین اعتباردن عاری اولور .

﴿ مکرر کردن مریدان که خلوت را بشکن ﴾

خلوتی شکست ایتک ایچون مریدانک مکر و نیاز ایللمارینه دائر در :

مثنوی

﴿ جمله گفتند ای حکیم رخنه جو ﴾

﴿ این فریب و این جفا باما مکو ﴾

﴿ تَبَجَّهْ ﴾ جمله مریدلر وزیره دیدیلرکه : ای فرقی آرزو کش و بهانه

جو حکیم ! بو حیا و جفای بزه یاپمه! « شَرْح » مریدان وزیره دیدیلرکه : ترك- خلوت ایتماک بختده بزه سکوتی امر ایتدیکنز و تصدیعاتمزی بر حیلّه مغنویه ایله رد ایلدیکنز ؛ اما بو فراق ایله بزه جفا و گرفتار یأس و بکا ایلرسک . " بو افاده تعریض اولوب بلکه وزیری تقدیسدرکه وزیر امور روحانیه غایت عاشق و مغنویات ایله مشغول اولمغه راغب اولدیغندن یالکنز قالمق ایچون تنبیهات ایچنده حیلّه بیله اختیار ایدر دیمک ایستدیلر .

مثنوی

﴿ چار پارا قدر طاقت بارنه ﴾

﴿ برضعیفان قدر قوت کارنه ﴾

« تَرْجَمَه » درت آیاتی حیوانه تحملندن زیاده یوک یوکتمه ! ضعیفله
 قوتندن فضله ایش تکلیف ائمه ! « شَرْح » انسانه کوره بیه جکی قدر ایش
 کوسترملی واکلا بیه جکی قدر سوز سویلملیدر . زیاده تحمیل اولنور ویا عقلنک
 اقتداری خارجنده سوز سویلنر ایسه هم ایش بوزیلور ، هم طرفین ازیلیر
 (لا یکلف الله نفساً الاوسعها) یعنی : الله تعالی حضرتلری انسانه تکلیف ائمز ،
 الا وسعت و قدرتی قدر تکلف ایدر امری ، عظیم و مهم حکمتدر . برکیمسه نک
 درجه اقتداری نصل بیانیر دیه صوریلورسه بوا مرشکلک اکلا شلمسی امر ایدر جک
 ذاتک ذکاوتنه وابسته در .

مثنوی

❖ دانه هر مرغ اندازه ویست ❖

❖ طعمه هر مرغ انجیری کیست ❖

« تَرْجَمَه » هر قوشک بیه جکی دانه کندی بدنک اولچوسنه کوره در .
 هر قوشک لقمه سی نصل برانجیر اوله بیلیر ؟ « شَرْح » بر قوش تحمل بدنی قدر
 لقمه پی یر ، یوقسه اوافق بر قوش برانجیری بر لقمه ائمه کیام ایدر ایسه بوغولور
 هلاک اولور . برکیمسه ده اقتدارندن زیاده ایش کورمک ایستیه جک اولسه
 بی مجال و بلکه دوچار اضمه حلال اولور . انسان کندی مقداری نی لایقیه بیه میه -
 جکندن برایشه بدء ائمزدن اول عاقل و مستقیم بیلدیکی بر ذاتک نصیحتنه مراجعت
 ایدر سه کندی نی خطالردن تخلیص و آزاد ائمش اولور .

مثنوی

❖ طفل را کرنان دهی برجای شیر ❖

❖ طفل مسکین را ازان نان مرده کیر ❖

« تَرْجَمَه » اوافق چوجنه سود یرینه امک ویرر ایسه ک بیچاره چوجنی

وفات ایش طوت! «**شَرَح**» اقتدارندن زیاده بر آدمه ایش ویریلیر ایسه فائدهیه بدل زیان وخسیران حاصل اولور. برده حدندن زیاده وظیفهیه ونعمته نائل اولان کیمسه نك سائر نتایج مضره سندن بشقه تکبر وعجزندن طولانی احوالی تغییر وکنندینی معناً ضریر ایدر.

مشنوی

﴿ چونکه دندانها بر آرد بعدازان ﴾

﴿ هم بخود طالب شود آن طفل نان ﴾

«**تَجَمُّعُ**» اما دیشلری چیققدن صکره چوجق کندیلکندن امک ایستر.

«**شَرَح**» انسان هرایشه تدریجاً کیریشوب ملکه استحصال ایلدکن صکره اقتداری نسبتده امور کورر والله تعالی حضرتلربنک اذنیله موفق اولور.

مشنوی

﴿ مرغ پرناسته چون پران شود ﴾

﴿ لقمه هر کربۀ دران شود ﴾

«**تَجَمُّعُ**» قنادی بیتامش بر قوش اوچق ایستره هر یرتجی کدینک

لقمه سی اولور. «**شَرَح**» کال بولیان کیمسه حدندن زیاده بر ایشک اجراسنه قیام ایتسه اوفعلندن بهمه حال مضطرب اولور؛ باذن الله تعالی امور اخرویه ودنیویه موفق اولق ایستین طمع وتعجیلی دفع ایله حد واققداری دائره سنده حرکت وتجارب وتحقیقات دائمه ایله کسب الفت ایتملیدر.

مشنوی

﴿ چون بر آرد پر بپرد او بخود ﴾

﴿ بی تکلف بی صفیر نیک و بد ﴾

« تَبَجَّهْ » قوشك قنادی او چق استعداده کمال بولدینی وقت کندیلکندن یوکسکده زحمتیزجه ای فنا صدایه محتاج اولمق سزین اوجار . « شَرَحْ » برکیمسه معنا و ماده اوافق ایکن حدینی تجاوز ایتسه بالاده بیان اولدینی کی مضطرا اولور؛ فقط سن وتجربه سی ایلربیلنججه یوکسک ایشلرله مشغول اولسی ضرری دکل ، فائده نی موجب اولور . مهم ایشلر ایچون همیشه برعقل و مستقیم آدم ایله مشاوره ایتک لزومی هر وقت تکرار اولنور . امور معقوله نک حسن تسویه سیچون انسانک الک مکمل زمانی قرق یاشیدر . قرق یاشنده اعصاب کسب راحت وسکون وعقل تربید تجارب ایتش اولور . بو یاشده انسانک رشد وعقلی مکمل اولدینی قرآن عظیم الشانده بیان وفرمان بیورلمشدر .

مشنوی

﴿ دیورا نطق تو خامش میکنند ﴾

﴿ کوش مارا کفت توهش میکنند ﴾

« تَبَجَّهْ » ینه مریدان وزیره دیرلرکه : ای شیخمز ! سنک سوزک ونصیحتک شیطانی خاموش ایدر . بزم قولاغمری عین عقل ایدر . « شَرَحْ » شیطانک القایلدیکی وسوسه لری برکامل ذاتک نصیحتی محو ایده بیله جکندن وسوسه لری محو ایتک شیطانی اسکات دیمکدر . مریدان بوتعبیری استعمال وتضرع حال ایلدی؛ کذلک برعقل وکاملک سوزینی استماع ایدن عقلاً مستفید اولور .

مشنوی

﴿ کوش ماهوشست چون کویا تویی ﴾

﴿ خشک مابحرست چون دریا تویی ﴾

« تَبَجَّهْ » سن سویلرسک بزم قولاغمری عین عقل اولور، سن دریا اولنجه بزم قوراقاغمری دکز اولور . « شَرَحْ » قولاق دیکلرکن عقل کسب قوت ایدر .

قوراق و چوراق اولان دنیا ایشیله احوالز بی فائده اولدینی حالدده دریای روحانیتک فیض و کرمی جوشه کنبجه حالمزی اصلاح و بحر روحانیته ایصال ایله بزى افلاح ایدر طرزنده افاده مرام اولنیور .

مثنوی

﴿ باتو مارا خاک بهتر از فلک ﴾

﴿ ای سماک از تو منور تاسمک ﴾

« تَرْجِمَه » سنکله اولنبجه طوپراق بزه فلکدن دها اعلادر؛ (سماک) تعبیر اولنان کوبدن بالغه تشبیه اولنان کره ارضه قدر موجود اولان مخلوقات سنک نورکدن منور اولمشدر . « شَرْح » انسان کامل قوه روحانیه سی حسابیه هر قاب مظلمی تنویر ایدمبیلیر ، قوه عقلیه سیله ده اختراع ایتدیکی علم هیئت و سائر علوم واسطه سیله قارائلق اولان بر چوقی مسائل ریاضیه و ارضیه بی کوستره رک تنویر افکار ایدر . کره ارضی بالغه تشبیه ایتمکده مناسبت لطیفه واردر ، زیرا بالغک حالی یوزمک اولدینی کبی ساحه واسعه فلکیه ده حرکت دائمه سی درکار اولان کره ارضه ده حوض سباهه یوزمکده در . اجرام فلکیه ایچون یوزمک تعبیری « یس » شریفک قرقچی آیت کریمه سنده ده صراحه فرمان بیورلمشدر . شویله که : (لا الشمس یبغی لها ان تدرك القمر ولا اللیل سابق النهار وکل فی فلک یسبحون) معنای شریفی : « کونش ممکن اولماز که قره ایربشسون کیجه کوندوزه مسابقت ایدیچی دکادر ، وجهه سی فلکده یوزرلر . »

مثنوی

﴿ بی تو مارا بر فلک تاریکیست ﴾

﴿ باتوای ماه این زمین باری کیست ﴾

« تَرْجِمَه » ای شیخمز ! سنسز بزه فلک قارائلقدر ؛ ای ماه روحانیت ! سکا کوره بویر نه اولمبیلیر ؟ « شَرْح » سن اولنبجه صوری نه قدر فیض کورسهک حتی فلک کبی عالی اما جسمانی بر مرتبه ترقی ایتسهک ینه سندن آله جغمز فیضه نسبه

ترقی مادی بزه قارائلق وعادیدر . هله سکا کوره فلک مادی نه اولور ؟ اعتبارسز
وهیچ برشیدر ؛ زیرا فلک جسمانیدر ، سن ایسه روحانی بر ذات علویسک ! اغفال
اولنش انسان مغلی تقدیس ایچون خاطره کلمائی اختراعه شتابان اولور .

مشنوی

﴿ صورت رفعت بود افلاك را ﴾

﴿ معنی رفعت روان پاك را ﴾

« تَرْجِمَه » - صوری اولان یوکسکک فلک ایچون اولور ؛ لکن معنوی
رفعت پاك اولان روح ایچوندر . « تَشْرِیح » هر شئیك صورت ومعنای واردر .
مثلا كلامك صورتی حروف والفاظ ومعنای متفهم اولان معنی ومقصددر . رفعت
ویوکسکک لفظك صوری جهتی عالی کورینن افلاك واجرامدر ، جهت معنویه-ی
پاك اولان روحدر .

مشنوی

﴿ صورت رفعت برای جسمهاست ﴾

﴿ جسمها در پیش معنی اسمهاست ﴾

« تَرْجِمَه » - صوری اولان رفعت جسملر ایچوندر ؛ جسملر ایسه معنی
اوکنده اسملردر . « تَشْرِیح » جسم ایله معنی آردسنده اولان فرق مسما ایله اسم
آره سنده کی فرق کییدر ؛ یعنی اسم مسمایه کوره عادی حروف وخیالدن عبارتدر ،
جسمده معنایه کوره عادی وخیال کی قالیر . اسمك اجسامه واجسامك معنایه
تأثیریاتی جزئیدر . مثلابدنی نقصان ویاذاتی عادی اولان برانسان ولوکامل ، ارسلان
وسائر بوکی اسملرله تسمیه اولنسه ینه عادیدر . املاك ونقود ویابوکی برچوق
شیلره مالک اولان بر آدمكده عقل وقای یاراماز ایسه معناً ذلیل وبالعکس بر
فقیرك عقلی کامل وکندی فاضل ایسه حقیقتده غنی وخیر وعلویته دلیل اولور .

❦ جواب گفتن وزیر که خلوت رانی شکم ❦
بن خلوتی قیروب ترك ایتم دیه وزیرك مریدلره جواب ویرمسیدر:

مشنوی

❦ گفت حجت‌های خود کوته کنید ❦

❦ بندرا در جان و در دل ره کنید ❦

« تَرْجَمَه » وزیر مریدلره دیدی: حجت و دلیللری قیصه یابیکز! نصیحتیه

جان و دل ایچنده یول ویریکز! « شَرْح » یعنی مباحثه‌ی ترك و بنم سوزیمی و نصیحتیمی خلوص قلب ایله استماع و قبول ایدیکز! پندمی ایشیت! امرینی انسان مقلد بر آدمدن ایشیدر ایسه بالطبع قبول ایتمالی! اما بوا امر مستقیم بر عاقل طرفندن صدور ایسه قبولی محض خیر و نفعدر.

مشنوی

❦ کر امینم متهم نبود امین ❦

❦ کر بکویم آسمانرا من زمین ❦

« تَرْجَمَه » اگر طوغری آدم ایسه امین آدم متهم و یهوده سویلیجی اولماز

و امینلکم سزه معلوم ایسه آسمانه زمین دیر ایسه مینه اینانمکز لازم کلیر. « شَرْح » وزیر معهود دیر که: ای مریدان! اگر بن سزك نزد کرده امین بر آدم ایسه خلوت ایدر. بنی براقیکز! عبادتله مشغول اولهیم! عقلک خلافتده و خارچنده اوله رق مثلاً آسمان زمیندر کبی بر امر عجیبی بیله ایراد ایتسه مینه تصدیق ایلمکز لازم کلیر، که کال تسلیمکز آکلا شلسون! مقلدرك عادتلرننددر که مباحثه دن اجتناب و ترهاتی بلا مباحثه قبول ایچون اورتاللی اقناعه شتاب ایدرلر.

مثنوی

﴿ کر کالم با کمال انکار چیست ﴾

﴿ ورنیم این زحمت و آزار چیست ﴾

« تَرْجِمَه » ، اگر بن صاحب کمال ایسم کالی انکار و کمال ایله مجادله ندر صاحب کالدن دکل ایسم « خلوق ترک ایت ؛ بزى نصیحتکله احیا ایله ! » دیه زحمت و جفا اختیار ایلمکزه دن اقتضا ایدر ؟ « شَرْح » بو سوز بالطبع عقله موافقدر ذکر اولنان مریدان مباحثه ایتک دکل ، نصیحت آلق ایستدکلری شیخه کندیلر ؛ نصیحت ویرمه قیام ایلدیلر . اصل هنر او وزیر مزورک بر مغفل وریاکار ونا بکا اولدیغی بیلیمک ایدی . او حقیقی بیامینجه و آنی کامل عدایدنجه آرتق آ تعریض ایتک خطاری تکثیر ایلمکدر .

مثنوی

﴿ من نخواهم شد ازین خلوت برون ﴾

﴿ زانکه مشغولم باحوال درون ﴾

« تَرْجِمَه » ، وزیر دیدی : ای مریدان ! بن ایستم ، که بوخلوتدیشاری چیقیم ، زیرا احوال درون ایله مشغولم ! « شَرْح » وزیر طوتدین مسلك حیللکارانه بی خلوتله دها ای اجرا ایده جکنی تصور ایتمش وهرنه دیر ایس مریدلری بیوک بر حکمتله حمل ایده جکلرینی درک ایلمش اولدیغندن بوجه محر شدیدجه لسانلر استعمالی دها مؤثر اوله جغنی اکلامشدر . عادى و حیللکار آدم انسانلر ایچنده بولمینه عادیلکلرینی و حیللرینی ستره دها ای موفق اولور زیرا افعال نهایت الامر انسانک قدر حقیقسنی میدانه وضع ایله رسوا و بد حا ایدر .

﴿اعتراض کردن مریدان بر خلوت وزیر﴾
 مریدلر وزیرك خلوتنه تكرار تعريض ایلدكارينه دائردر :

مشنوی

﴿جمله گفتند ای وزیر انكار نیست﴾
 ﴿گفت ماچون گفتن اغیار نیست﴾

«تَبَجَّهْ» جمله مریدلر: ای وزیر نیاز و اخطارمن انكار دكلدر. سوزمن دشمن سوزی کی دكلدر دیدلر. «شَرْحُ» مریدان شیخلرینی وزیر تعبیر یدرلر؛ زیرا بیلیرلر ایدی که وقتیه وزیر جسمانی و شمعی وزیر معنوی ایدی. حاصل مریدلر دیرلرکه: بزم سوزمن صاحب کمال اولدیغکیزی انكار و علی الخصوص بلامن دشمن کلامی کی تعريض دكل، بالعکس استراحدن عبارتدر.

مشنوی

﴿اشك دیدست از فراق تودوان﴾
 ﴿آه آهست از میان جان روان﴾

«تَبَجَّهْ» سنك فراقیدن کوز یاخی سرعت ایله آقیجیدر، آه آهدر جانناچنده کیدیجیدر. «شَرْحُ» مریدانك فراقدن مقصدلری، وزیرك خلوتیدر؛ آه چکملری ینه فریادلرینی تشکیل ایدن صدای غوم انکیزلیدر. زمان هجرانده بیچاره عاشقك فریاد و آهنه بکزر هیچ برصدای آتشین بولنورمی؟

مشنوی

﴿طفل بازایه نه استیزد ولیك﴾
 ﴿کریداو کرچه نه بداند نه نيك﴾

« تَرْجِمَه » کرچه ای بی ، فانی فرق ایتمه مقتدر دکلسده چوق
 وسود آناسنه عناد ایتز ، لکن کندی احتیاجی حسبله آغلار . « شَرْح » حضر
 مولانای رومی قدس سره السامی هر بجنده کیمک طرفدن سوز سویله
 وجواب ویره جک اولسه فوق العاده مناسبلی ایراد بیورلر . بوده مشارا
 حضر تریک حیرت بخش اولان قوه روحانیه سندن بشقه علم و مباحثه کی مهار
 وقوه عقلیه لری اثریدر . مریدانک بوسوزی مأموریت ومسندده بولنان ذو
 ایچونده بیوک بر نصیحتدر .

مشنوی

❧ ماچو چنکیم ونوزخه میزنی ❧

❧ زاری ازمانی توزاری میکنی ❧

« تَرْجِمَه » ای رمز ! بز چنک دنین بر آلت صدا کی بز ، سس چیقاره
 ایچون او آله سن زخه اورورسک ! آغلامق و فریاد بزدن دکدر ، بزى فر
 ایتدیریمی سنسک ! « شَرْح » یا خالقمز ! سن هر نه امر ایدر ایسهک او صور
 بزدن ، حقیقته سندن ظهور ایدر . بوبیت ، شریفله عقینده کله جک قرق عد
 ایسات شریفده الله تعالی حضر ترینه باکال تضرع عرض حال ایدلمی لزوم
 تنبیه ایله برابر انسانده کلیاً جبر و یا اراده جزئی می وار کی اک مهم برمس
 ایضاح و بیان بیوریله جقدر . بومسأله عالمده همیشه چوق بخنلر دعوت ایتمز
 و روحانیتدن عاری و عرفاندن بری اولانلرک اذہاتی اشکال ایلمشدر . برق
 سنه دن بری بده ایدن بومسأله اوزرینه آلآن اتفاق حاصل اوله میور . انسانلر
 عقلی بو بحثی حل ایده بیلیمک ایچون کافی دکدر . دین مبین اسلامک عقه
 و عرفانک قبول ایلدکاری نقطه جبر وسط تعیر اولنان درجه درک : نه بتون بتو
 جبر ونهده بتون بتون اراده واختیاردر .

مشنوی

❧ ماچو نایم ونوا در مازتست ❧

❧ ماچو کوهیم و صدا در مازتست ❧

« تَجَمُّدُ » ، الهمی ! بز نای کبی یز و بزده کی سس ، سندنذر ؛ بز طاغ
 حشر کی یز و بزده کی صدا ، سندنذر . « شَرْحُ » صدا هر نه قدر صورتا نیدن چیقار ایسه ده
 حقیقتده نافخك و طاغله اره سنده کی انعکاس ینه بر صاحب روحکدر . بزده هر نه
 ظهور ایدر ایسه بز دن دکل ، خالق لم یزل حضر تله نذر .

مشنوی

﴿ ماچو شطرنجیم اندر بر دو مات ﴾

﴿ بر دو مات مازتست ای خوش صفات ﴾

« تَجَمُّدُ » ، غالب و مغلوب اولمده بز شطرنج کبی یز ، بز غایت و مغلوبیت
 سندنذر ؛ ای صفاتی کوزل اولان اللهمز ! « شَرْحُ » شطرنج اویونده حرکت
 صورتا شطرنج آلا تده ایسه ده اصل هنر اویانانکدر . شطرنج دنیاده ده ، حرکت
 بدنر صورتا انسانلدر ؛ اما محرك حقیقی الله تعالی حضر تله یدر .

مشنوی

﴿ ما که باشیم ای تو مارا جان جان ﴾

﴿ تا که ما باشیم با تو در میان ﴾

« تَجَمُّدُ » ، بز کیم اولورز ؟ ای جانمژک جانی ! تا که بز سنکله اور تده اوله لم ؟
 « شَرْحُ » الهمی ! تعبیراته کنیدی می « بز » تعبیر ایده رز . لکن بو تعبیر بیهوده
 انا بتدر . زیرا جانمژک جانی و فیاضی سنسک ! افعال و احواله سندن بشقه کورمک
 حقیقی کورما مکر .

مشنوی

﴿ ماعدمهایم وهستهای ما ﴾

﴿ تو وجود مطلق فانی نما ﴾

« تَرْجِمَهُ » الهی ! بز هیچز . واراقلرمزده هیچدر . سن ایسه
 کوستریمی وجود مطلقسک ! « شَرَح » وجود مطلق تعیرندن مقصد ، ذاتیه
 یعنی بشقه سنک وجودینه محتاج اولیوب نه مرور زمان ونه سائر تبدلاته
 اولیان واجب الوجود حضر تریدر که موجودات وازمنه ومسافاتنه یعنی مخلوقات
 محتاج دکل هر نوع مخلوقاتک عدمدن خاکی ، حفظی ، معادی اول قادر مطلق
 امر ربانینسه رام وآنکله بکامدر ؛ مع مافیه الله تعالی حضر ترینک حقیقتی کیم
 فهم ودرک ایده مز . قرآن عظیم الشانده فرمان و بیان بیوریلور که (لیس کمنله شی
 یعنی الله تعالی حضر ترینک مثلی کبی برشی یوقدر . برشیک مثلی اولینجه حقه
 ییلنه مز . طاتلی آجیدن ، حرارت برودتن ، صفا بلادن الحاصل هرشی ضد
 یلنیر . الله تعالی حضر ترینک ضد و مثلی اولمدیغندن ذاتی کما هو حقه ییلنمک
 دکلدر ، اما مخلوقانده کوربان افعال و تأثیرات عظیمه ربانیه سیله صفاتی هر
 معلوم و عیان اولور . مخلوقاتک وجودینه وجود مقید تعیر اولنور که وجود
 کبی ذاتریله قائم اولیوب وجود آخره محتاجدر . وجود مطلق اولسه وجود
 اوله ماز . مثلاً برآینه فرض اولنسون ، آینه نك قارشیسینده کی آدم بروجود
 لکن او آدمک آینه ده کورین صورتی نسبة وجود مقیددر . انسان آینه نك قارشیه
 چکیلنجه آینه ده کی صورت او آنده محو اولمش اولور . الله تعالی حضر ترینک
 اسمای حسناسنه کوره مخلوقات آینه ده کی صورترله مشاهددر . مخلوقانده
 کورولنجه لطف ربانینک و غضب مشاهده اولننجه قهر صمدانینک عکسینه
 بونک ایچون قرآن عظیم الشانده فرمان و بیان بیوریلور که (کل شیء هالک الا وجهی
 یعنی هرشی هلاک پذیر اولوب آنحق الله تعالی حضر ترینک وجهی یعنی ذاتی باقی
 هر هانکی انسان وجه ربانی یعنی عشق و رضای یزدانی ایچنده کندینی فانی ایدر
 اوفانی دکل ، باقیدر ؛ زیرا او حالده « الا » استثنای قدرت احتوایه مظهر اولمش او
 بو محلده شو جهتده عرضه سزادر که : هالک ، ذیروح ایچون عدم اولور
 حال حاضر دن تعیر ایتکدر . بو هالک ظاهری و بقای معنویدر . شیخ اکبر حضر
 محی الدین عربی قدس سره السامی فتوحات مکیده الله تعالی حضر تریله مخلوقات
 بو وجه ایله تعریف ایدر که : « اعلم ان الحق تعالی موجود بذاته مطلق الوجود
 غیر مقید بغيره ولا معلول عن شیء ولا علة لشیء وهو خالق المعالوات والعالمات
 وینه فتوحانده بیورر که : « فهو عين كل شیء في الظهور ماهو عين الاشياء في الوجود
 سبحانه بل هو هو والاشياء اشياء » .

مشنوی

﴿ ماهمه شیران ولی شیر علم ﴾

﴿ جمله شان از باد باشد دمبدم ﴾

« تَرْجِمَه » بز جمله من صورتا ارسلانلرز ؛ لکن بایراقلرده بز اوستنه رسم اولتان ارسلانلر کی بز. او ارسلانلرک جمله سی روز کاردن هر آن وجود کی متحرک اولور . « شَرْح » بعض بایراقلرده رسم بولنور . مثلاً برنده بر ارسلان ترسیم ایدیلیر ؛ لکن بو صورت ، بز اوزرنده عادی بر رسمدن عبارتدرکه کورونمی و حرکتی روز کارک تحریکنه وابسته در. بزم صورتلری میزد ده تحریک ایدن باد قدرت. ربانیهدن بر آن خالی قالسهق محو و نابید اولورز .

مشنوی

﴿ جمله مان پیدا ونا پیداست باد ﴾

﴿ انکه نا پیداست هرگز کم مباد ﴾

« تَرْجِمَه » جمله سی کورینور کورونمز روز کاردر ؛ اوکه کورونمز ، بروقت اکسیک اولسون . « شَرْح » انسانلر وسائر حرکت ایتمکه اولان کافه مخلوقات سیر و حرکتده کوره بیلیر ایکن محرک حقیقی اولان الله تعالی حضرتلربنک ذات . باکنی ظاهر کوزیله کوره میورز ؛ مع مافیه قدرت و فیض ربانیسی کافه مکونات و موجودات ایچون کافی و ظاهری اولدیغندن مرحمتی هیچ بروقت اکسیک و مخلوقات لطفندن خالی اولسون !

مشنوی

﴿ باد ما و بود ما آز داد تست ﴾

﴿ هستی ما جمله از ایجاد تست ﴾

« تَبَجَّهْ » الهی ! بزم روزگارمز و وارلغمز سنك عدل و احسانكدر
سعی و غیرتمز و جلّه احوالمر ، سنك مرحمت و ایجادكدر . « شَرْح » بوبیت شریفده
حقه قارشی انسان كاملك استعمال ایده جکی لسان حقیقت بیان تعریف و توصیف
بیوریلور .

مشنوی

﴿ لذت هستی نمودی نیست را ﴾

﴿ عاشق خود کرده بودی نیست را ﴾

« تَبَجَّهْ » الهی ! سن اوصاحب قدرتسك كه : بوعدمه وارلق لذتی
كوستردك ، عدمی كندینه عاشق ایتدك ! « شَرْح » الله تعالى حضرتلرینك
وجود مطلق الوهیتنه كوره مخلوقات عدمدر ؛ اما اثر صنع و قدرت ربانیه هیچ
منابهسندّه اولان مخلوقاته وارلق لذتی كوسترمش و نعمت عشق ايله تقدیر
بیورمشدر . « عدمی كندینه عاشق » ایتك تعبیر شریفندن ایکی معنا اكلاشیله بیلیر
بری : خلق اولمازدن و وجوده كلزدن اول ، یعنی ارواح مباركه اعیان ثابته حالده
ایكن آنلری ذات الوهیتنه عاشق ایلمسی و اوعشك دوام ایتسی ؛ معنای دیگر
عدمی كندی كندینه عاشق ایدوب عدمدن ظهور ایتسیله مخلوقات بری برلرین
حبت ایتسیدر .

مشنوی

﴿ لذت انعام خود را وامگیر ﴾

﴿ نقل و باده و جام خود را وامگیر ﴾

« تَبَجَّهْ » الهی ! كندی نعمتلرینك لذتی بزدن کیری طوتوب دریغ
ایته ! كندی نقل و باده و عشق جامنی بزدن اكسیك ایتمه ! « شَرْح » بومانجات
باعث النجات هر برقول ایچون عین فرض و نعمت سعادتدر . نعم متنوعه ربانیه
قابل تعداد میدر ؟ مثلاً روح و معنی و عقل و بدنك وجود و صحتی نفس ایلدیكمز

هوا ، کورمکده اولدیغمز ضیا ونور قلب ونیجه نیجه انعام بی پایان جله سی احسانات-
متووعه جناب یزداندر .

مشنوی

﴿ وربکیری کیست جست وجو کند ﴾

﴿ نقش بانقاش چون نیرو کند ﴾

« تَبَجِّمُ » الهی ! اگر نعمت لریکی دریغ بیورر ، طونار ، ویرمنز ایسه ک
کیم مقتدر اوله بیلیر که بونعمت لری آریوب بوله بیلسون ؟ نقش نقاش ایله نصل
حرب وتزاع ایده بیلیر ؟ « شَرَحْ » الله تعالی حضرت لری انعام ربانیه سنی قطع
ودریغ بیورسه عبدک نه قوت وفدرتی واردر که استحصال وجدال ایتسون ؟ شایان-
اخطاردر که الله تعالی حضرت لری قوللرینه مناسب اولان نعمت لری قطع ایتمز .
مکرکه آنلر امر حقه مخالف صورتده حرکت ایتمش اوله لر .

مشنوی

﴿ منکر اندر مامکن درما نظر ﴾

﴿ اندر اکرام وسخای خودنکر ﴾

« تَبَجِّمُ » الهی ! بزه باقه وبزم قصورمنزه نظر ایلمه ! کندی اکرام
وسخا ومرتکه باق ! « شَرَحْ » بوبیت شریفده عبد اعتراف قصورایله مرحمت-
ربانیه بی استرحام وعرض عبودیتله بکام اولور .

مشنوی

﴿ مانبودیم وتقاضا ماننبود ﴾

﴿ لطف توانا گفته مای شنود ﴾

« تَبَجِّمُ » الهی ! بز یوغیدق وتقاضا وطلبمزده یوغیدی ، مع مافیه سنک

مثنوی

❦ کاه نقش شادی و که غم کند ❦

❦ کاه نقش دیو و که آدم کند ❦

« تَرْجِمَه » قادر مطلق حضرت تبارینک نقش قدرتی ، بعض شیطان و بعض آدم بعضاً مسرت ، بعضاً کدورت ایلم . « شَرْح » تجلیات ربانیه متنوع صورته ظهور ایدر ؛ بوده مقتضای حکمت بالغه دندر . بر انسانک خاطربنه کله بیلیرکه : الم انکیز بر فعل و حالک ظهورنده هیچ بر قصور ایتامش ایدم ، نه ایچون گرفتار الم اولدم ؟ الله تعالی حضرت تباری قوللربنه ظلم بیورمیه جقلربنی قرآن عظیم الشانده فرمان و بیان بیوردیلر ، بناء علیه انسانه کلن الم وجفا یا اوصره ده و یا دها اول ایشلدیکی دیگر بر فالنگ جزاسی و یا جزانک بر مقداریدر . انسان ، جناب یزدانک مرحمتی جلب ایتک ایسترایسه قلباً و لساناً اعتراف قصور و استغفار ایله برابر تکرار گرفتار کنه و غم اولماق ایچون ایفای عبادت و اجرای وظیفه و اعطای صدقه ایتسون و همیشه منتظر الطاف جناب مولا اولسون !

مثنوی

❦ نطق نی تادم زند از ضر و نفع ❦

❦ دست نی تا دست جنباند بدفع ❦

« تَرْجِمَه » مخلوقده ال یوقدرکه امر حقک دفعی ایچون حرکتیه مقتدر اوله ؛ نطق یوقدرکه برایشک ضرر و فائده سی ایچون لقردی سوبلیه ! « شَرْح » الله تعالی حضرت تباری بریشی اراده بیوردقدن صکره آنک خلافتده اقتدار و عقل و نطق مفقود و بی سوددر ؛ انسان دائماً قدرت ربانیه نی و کندنیک عجربنی تأمل و حقک امرینه موافق صورته فعال اولدیفی حالده توکل ایتسون !

مثنوی

❦ تو ز قرآن باز خوان تفسیر بیت ❦

❦ کفت ایزد مارمیت اذ رمیت ❦

« تَرْجَمَهُ » سن قرآن عظیم الشانن بو بیتک تفسیرینی اوقو ! الله تعالى
 حضرتلری فخر عالم افندمنه بیوردیلر : (مارمیت اذ رمیت) . « شَرَحْ »
 بوآیت کریمه سورۃ انفالک اون یدنجی آیتدر : (فلم تقتلوهم ولكن الله قتلهم
 وما رميت اذ رميت ولكن الله رمى) معنای شریفی : « قوتکیز ایله قتل ایتدیکز
 آنلری (دشمنلریکیزی) لکن الله تعالى حضرتلری ویردیکی نصرته قتل ایلدیکز
 و آتدک یا محمد او وقت که دشمنلره قارشى بر آووج طوپراغی آتدک و لکن
 الله تعالى حضرتلری آتدی . »

بو وقعه بدر کوننده وقوع بولوب فخر عالم محمد مصطفى عليه افضل التحايا
 افندمن حضرتلری و موحدین کرام ، مشرکله ایتدکلری محاربه نك الك شديد
 آواننده اول رسول مجتبا ید مبارک لرینه بر آووج طوپراق آلوب دشمنه قارشى
 رمى والقا ایدنجه مشرک لک کوز لرینه بر چوق طوپراق طولمش ، کلیاً تار مار
 اولمشدر . موحدین کرامک نائل اولدقلری بویوک مظفیریتدن نفس لرینه عجب وفخر
 کلامک ایچون غالبیت نصرت جناب حقدن اولدینی فرمان و حکایت بیورلدى .
 تزین صحائف ایدیلن آیه ، کریمه اصل فخر عالم و یوم بدرده بولنمش اصحاب کرام ،
 و بتون موحدین ایچون بر تنیه و فرماندر .

مشنوی

﴿ کر بپرانیم تیر آن کی زماست ﴾

﴿ ما کمان وتیر اندازش خداست ﴾

« تَرْجَمَهُ » کر چه ظاهر آ بر انسا نر ، اوق آتوب اوچورور ایسه کده حقیقتده
 او فعل بزدن دکلدر . بز اوقک یایی کبی ز ، اوق آتیجی خدا حضرتلریدر . « شَرَحْ »
 بو بیت شریفده تکرار اولنور که : هر شی الله تعالى حضرتلرینک امریله واقع اولور .
 بو ایات علیه و ارنجه یه قدر جبری مذهبنده اولانلر ممنون اولوب ظن ایدر لر که :
 حقیقت کندی خیال لری کیدر . آتیده کی ایسات شریفه جبریلرک خیالاتی ازاله
 ایدر .

مشنوی

❦ این نه جبر این معنی جباریست ❦

❦ ذکر جباری برای زاریست ❦

« تَجَبَّرْ » بو حقایق واسرار جبریلک دکدر؛ جبار اسمنک و کمال قدرت- ربانیه نك معناسیدر . الله تعالی حضرت تلرینک جبار وقادر مطلق اولدیغنی قوللری بیلوب تضرع و فریاد ایتسونلر . « شَرْح » الله تعالی حضرت تلرینک فاعل مختار وقادر مطلق اولدیغنی مفصلاً بیان ایلمکلمزده کی مرأمرز جبریلرک باطل افکارینی تصدیق ایتک دکدر ؛ مقصدمز جناب واجب الوجودک کمال قدرتی وقوللری طرفدن لزوم استرحام وتضرعی بیان ایلمکدن عبارت ایدی که انسانلر تضرع وعبادت وحسن نیت ومقبول عمل وحرکت ایله مرحمت ربانیه نائل ومنزل سلامته واصل اولسونلر . صاقین خاطره کلسونکه الله تعالی حضرتلری قوللرینی تعذیب ایتک وجنهمه آتق ایچون مثلاً سرفته وسائر امور غیر- مرهضیه یی ایشلمک اوزره اجبار ایدر ، جبریلرک خیال ایلدکری بوکونه جبر ظلمدر . الله تعالی حضرتلری ایسه ظلمدن منزهدر . جناب حق ظلم ایتدیکنی قرآن عظیم الشانک برحق یرنده صراحةً فرمان وایان بیوردی ؛ اگر جبریلرک ظن فاسدلی کی خیری طلب وشردن اجتناب ایتک میلی انسانده اولسه الله تعالی حضرتلری قرآن عظیم الشانده قوللرینه ایبلک ایدیکز ، فسالق ایتیکز ، دیه امر وفرمان بیورمز ایدی ؛ چونکه احواله امر ونهی بی فائده وبی سبب قالیر ایدی . لکن انسانه احسان ایلدیکی اراده جزئییه یی الله تعالی حضرتلری هرکسدن اعلا بیلیکندن قوللرینه هر وقت انبیای ذیشان والآن قرآن عظیم الشانک واسطه سیله امر ونهی بیوردی .

مشنوی

❦ زاری* ماشد دلیل اضطرار ❦

❦ خجلت* ماشد دلیل اختیار ❦

«تَنْجِيْهِ» فغان و تضرع و اضطراب و ضرورت ؛ اوتان قلعمر اختیار مزنه

دلیل اولدی . «شیرج» حزن و کدري موجب اولان بر ماده دن طولای انسانک

اغلامسی اوماده نك وقوعی امل و قوتی خار جنده اولدیغنی اقرار و اصلاح حال ایچون جناب قادر مطلق دن استرحام و تضرع ایلمسی قدرت و مرحمت ربانیه محزون و نالان اولاندن منفهم و محسوس بولندیغنی اثبات ایدر ؛ بالعکس بر کیمسه اختیار یله ایشلیدیکی

یولسز برایشدن محجوب اولسی اراده جزئیسه و اختیارینه دلیلدر ، یوقسه جبری صورته یعنی بلا اختیار جبراً ایشلمش اولیدی محجوب اولمامسی اقتضا ایدر ایدی .

مثلاً بر انسان سرقت ایدوب سرقتی میدانه چیقنجه محجوب اولمسنك سبی سرقتی ایشلمكه مجبور اولدیغنی وجداناً بیلمسننددر ؛ اما بتون انسانلرك خلقتیه مفایر

اوله رق جبری اولان کیمسه دیر ایسه که : کذب و سرقتدن ده بن محجوب اولمام ؛ زیرا جبراً آتی ایشلدم ؛ اوداعاده بولنان کیمسه نك حقیقته اسمی عارسز و ادبسنذر .

دریای حقیقت اولان شریعت مطهره و انسانلرك منبع عقل و تجربه لری بولسان نظامات منیفه متجاسرین ایچون جزال ترتیب ایلدی ، هیچ بر نظام بولماز که

انسان افعالنده مجبور اولدیغندن جزادن وارسته در دیش اولسون . جای خنده و تعجبدر که : بر جبری بی بر کیمسه مثلاً ضرب ایتسه جبری او آنده دعوایه قیام ایله

قیامتی قوپارر ! دیمز ، که بیچاره ضاربك لندن نه کلیر ؟ بی ضربه مجبور ایدی .

جبریلر اراده جزئییه اولدیغنه دائر بیوک مباحثلر ایدر و مفصل کتابلر یازارلر ایکن خاطر لرینه گلر که بومباحثه ، بو کتابلر کندی ادعالرینی کلیاً قطعاً تکذیب

ایدر ! چونکه اگر انسان جبریلرك ادعالری وجه ایله هرایشه مجبور ایسه اراده جزئییه قبول ایدنلرده قبوله مجبوردر ؛ بناء علیه اراده جزئییه طرفدار لرینك

فکر و ادعالرینی ترك ایتدیرمك اوزره جبریلرك سعی کندی ادعالرینی جرح ایدر . فرض ایدم که : جبریلر بر چوق ادله دن صکره مخالف لرینی اقناع ایتدولر ؛

اوحالده جبریلرك امید ی خلافتده اوله رق بر حقیقت سر نما اولور ، اوده بمدالاقناع انسانك ایستدیکی مسلکی اختیارده مختار اولمسیدر . جبریلر فکر لرینی قبول

ایتدیرمكه موفق اوله جقلری آنده عقلاً مغلوب اولمش اوله جقلاری درکاردر . نه بدبختانه موقع ؛ نه چیرکین مسلك ؛ علی الخصوص جبریلر اراده جزئییه طرفدارانی

اقناع ایتمك ضمننده کندیلری ده اراده جزئییه لرینه مراجعت و آنک همتیه مذهبلرینك تعمیمنه چالشمیری جای حیرت و داعی تبسمدر ! جبریلر دیرلر که : هر نه

ایشلیه جك اولسه ق ضرور یدر . بویه ایسه دیم که عشرت وزنا کی لذتلی افعاله مجبور اولسونلر؛ اما بوتقدیرده بعض وقت بونك عكسك ده واقع اولسی لازم کلیر ایدی . مثلاً جبریلر بر بچاق آلوب کوزلرینی ایستیمه رك چیقارملی ، یا اللرینی کسملی ، آچهلرینی دکزه آتملی ایدیلر که کافه حرکتلرنده جبریلک کورنمش اولسون ! خیر ! بویه اولمور . یمک ، صو ایچمک ، زنا وعشرت و بو کی ذوقیاتی اجرا ایلمک ایچون جبریلک دائمًا جاریدر . عجیبا ذوقی اولمیان والیم اولان وبالاده مثال کتیریلن افعال یعنی کندی کوزلرینی چیقارمق ، دیالرینی کسمک ، آچهلرینی صویه آتمق ، آج صوسز قالمق کی شیلرده جبریلک نه ایچون جاری دکلدز ؟ الحاصل جبریلک عقل وحقیقه مخالف تنبل واحتملک اختراع ایلدکلری بر خیال مغفلدر .

مثنوی

﴿ کر نبودی اختیار این شرم چیست ﴾

﴿ وین دریغ وخجالت وازرم چیست ﴾

« تَجَهُّز » اگر انسانده اختیار اولمیدی ، لایقسنز بر ایش ایشلده

دریغ وخجالت ایتمی ندر ؟ « شَرَح » انسانده اختیار جزئی واردر که : خجالت ایدر و بو کی حالات واراده بی اثبات ایلر .

مثنوی

﴿ زجر استادان بشاگردان چراست ﴾

﴿ خاطر از تدبیر هاگردان چراست ﴾

« تَجَهُّز » استاد شاگردلرینی منع ایتلمی نه دن ؟ تدابیردن فکری چویرمک

نه در ؟ « شَرَح » یعنی استاد بر شاگرد بونی ایشلمه دیر ایسه بیلیر که شاگردده براراده جزئی واردر ؛ یوقسه تنبیهی عبثه اشتغال اولور ایدی . برده انسان خاطرینه بر ایش کتیرر ، صکره دها زیاده دوشونور بشقه برایش ایشلمکه ذهنًا قرار ویرر ؛ اگر اختیار اولمامش اولسه نصل اولورده ابتدا جبراً خاطرینه کان

برفکری انسان ترك ايله دهایی عدايلديکی دیگر بر فکری قبول ایده بیلیدی ؟

مثنوی

﴿ ورتو کونی غافل است از جبر او ﴾

﴿ ماه حق پنهان شد اندر ابر او ﴾

« تَبَجَّهْ » ای جبری ! اگر سن دیر ایسک که : خواجه جبردن غافلدر
آنک ایچون شا کردی امر و منع ایلر و بلوط کبی اولان افکار ظلمتکارانه سنده
ماه حقیقت جبر ، پنهان اولدی . [شرحه محتاج دکلدر .]

مثنوی

﴿ هست این را خوش جواب از بشنوی ﴾

﴿ بگذری از کفر بر دین بکروی ﴾

« تَبَجَّهْ » جبرینک بوتعریضنه کوزل بر جواب وار . اگر آتی دیکلرسک
کفردن کچر ودینی تصدیق ایدرسک . « شَرَحْ » آتیده کی ایسات شریفه دن
آکلاشيله جنی اوزره هر کیمسه نك مجبورتی ونیک و بدی بشقه سنک النده اولدیغی
بیلیر ایسه او کیمسه نك استرحامده بولمنی ضروری وطبیعیدر . اگر « جبری یز »
ادعاسنده بولنان بحق کیفیت جبره وجبار مطلق اولان الله تعالی حضر تلرینه لایقيله
اینانه حق اولسه لر ، بلا انقطاع امان الله ، امان الله ! بزه مرحمت ایت ؛ زیرا بزم
المزدن هیچ برشی کلز دیه فریاد ایلملری لازم کلیر ایدی . حالبوکه جبریلر فریاد
ایلمدکلرندن بشقه ذوقیات ايله وقتلرینی امرار ودنیا وعقبا متاعلرینی هتک
وتار مار ایدر لر .

مثنوی

﴿ حسرت وزاری که در بیمار است ﴾

﴿ وقت بیماری همه بیدار است ﴾

« تَجْمِیْهْ » زمان مرزده حسرت و فریاد بولنور؛ اول زمان مرض همیشه ابتهاذر . « شَرْحْ » خسته لك انسان ایچون فی الحقیقه ضروری و جبریدر؛ زیرا مریض ایستیمهرك خسته در. مجبوری محقق اولان بویه برحاله مریضك طورینی کوریکز که اکثر حسرت زده و نالان و تائب و مستغفر اولورده الله تعالی حاضر تلرندن مدد طلب ایدر. الحاصل مریض اویانق اولور، اگر جبر دعوا سنده بولسانلرده کیفیت جبره قلباً ایسانمش اولسه لر ایدی باشلرینه که چکی مبرم و مجبوری اولان کناه و سائر احوال الیمه دن زار و استغفار ایدر لر ایدی. حالبو که جبریلر بالعکس عبادت و خوف ربانی و تضرع دن بی خبر و یالکیز کندی ذوقلریله مشغول و خیره سردر لر.

مشنوی

❧ آن زمانکه میشوی بیمار تو ❧

❧ می کنی از جرم استغفار تو ❧

« تَجْمِیْهْ » اوزمان که خسته اولورسك، اووقته قدر ایشلديكك جرم و قبا. حندن طولانی استغفار ایدرسك. [وارسته شرحددر].

مشنوی

❧ می نماید بر تو زشتی کنه ❧

❧ می کنی نیت که باز آیم بره ❧

« تَجْمِیْهْ » خسته لك زماننده کناهك چیرکینلکی سسکا کورینور، صحت بولورایسم طوغری یوله رجوع ایده جکم دیه نیت ایدرسك ! « شَرْحْ » خسته . لکده استغفار و فغان ایامك، اویانق قالمق، کناهی چیرکین کورمك و کسب صحت ایدلکده طوغری یوله سلوکی نیت ایتمك کبی حالات موجوددر . « جبری یز » دیمک ایسته یئلرده ده بو حالاتك تمامها بولنمی اقتضا ایدر ایدی؛ جبریلرده بو احوال بولنمدق دن بشقه بالاده بیان اولنمدی اوزره کلیاً عکسنی التزام و نفس اماره یه ارخای-
جام ایدر لر .

مثنوی

﴿ عهد و پیمان میکنی که بعد ازین ﴾

﴿ جز که طاعت نبودم کار کزین ﴾

« تَرْجِمَه » خسته ایکن عهد و پیمان ایدرسک که بوخسته لکدن صکره صحت بولور ایسه م بکا الله تعالی به اطاعت ایتمکدن بشقه مقبول بر ایش ووظیفه اولسون .
[شرحه محتاج دکلدر] .

مثنوی

﴿ پس یقین کشت این که بیماری ترا ﴾

﴿ می بخششد هوش و بیداری ترا ﴾

« تَرْجِمَه » ایمدی معلوم اولدی که بوخسته لک سکا عقل و انتباه احسان ابتد . « شَرْح » چونکه مریض الله تعالی حضر تلرندن استغفار و استرحام ایلر . دیمک ، که مرضک ثمری عقل و انتباهدر ، جبری ده حقیقه مرض جبردن طولایی بیمار اولیدی ، متنبه و مضطرب و نالان و تائب اولسی لازم کلیر ایدی .

مثنوی

﴿ پس بدان این اصل را ای اصل جو ﴾

﴿ هر کرا دردست او بردست بو ﴾

« تَرْجِمَه » ای اصل و حقیقه طالب اولان کیمسه ! بیل که هر کیمک دردی وار ایسه حقیقتدن رایحه آلمشدر . « شَرْح » مرضه دوچار و گرفتار اولان کیمسه معتقد و اهل ایماندن ایسه هر حالده و دردی هنکامنده جناب حقندن استرحام و ارادات ربانیه به قارشی منقاد و رام اولور . بواصل و حقیقتی اکلار ایسه که معلومک اولور که جبری اولانلر بحق جبری اولسه قدرت و عظمت ربانیه بی دایما تأمل ایدرک حقیقه دن کنیدیلرینی خبردار و احباب عقولدن ایدرلر ایدی .

مثنوی

﴿ هر که او بیدار تر پردرد تر ﴾

﴿ هر که او آگاهتر رخ زرد تر ﴾

« تَبَجَّهْ » هر کیم که الله تعالی حضرتلری یولنده زیاده او یانقدر، زیاده

دردلی اولور؛ هر کیم که زیاده معلوماتلیدر زیاده رخ زرد اولور. « شَرْح » زیاده
 او یانق اولق قدرت ربانیه یی زیاده تأمل ایتک دیمکدر؛ انسان او تأملدن کند
 قصورنی و کمال صمدانی بی فهم و ادراک و بنساء علیه مظهر مرحمت و پاک و فکر
 عظمت ربانیه ایله رخ زرد و صورتا غناک اولور. جبریلده بو حالات بولنورمی؟
 بعض عارفین و اولیاء اللهک وجه پاکنده صاریلق یرینه حرمت کورینور، بونک
 حکمت و سببی بودر که: انلرک خلقت بدنیهلری حسیله یوزلرنده کورینن حرتدن
 طبیعی ده پاک چوق درجه حرترلری وار ایکن ریاضات و تفکرات اوزرینه نسه
 آزمشد. او زمره جلیک ریاضات و ملاحظات روحانیلری اولماش اولسه
 حرترلری بر قاج قات زیاده اولسی لازم کلیدی. خلق اولان کثرت حرترلرینه
 کوره یوزلرنده قالان مقدار صاریلق دیمکدر. مثلاً بدنی سیاه اولان عارف بر
 زنجینک صاریلغی جزئی حس اولنور؛ زیرا جلدینک حال خلقیم صاریلغک
 کورلنی مانعدر.

مثنوی

﴿ کر زجبرش آکهی زاریت کو ﴾

﴿ ینش زنجیر جباریت کو ﴾

« تَبَجَّهْ » اکر الله تعالی حضرتلرینک جبرندن فی الحقیقه آگاه و واقف

ایسهک فریاد وزار ایتک ندر! جباریلک زنجیرینک کورینشی نروده در؟
 « شَرْح » انسان بر طرفدن جناب حقک کمال قدرتنه قاباً مؤمن اولسه، دیگر
 طرفدن هر نه قدر امور خیریه میدانه کتیر مک ایچون چالشمق ایسته الندن برنی
 کلیوب اراده ربانیه هر نه یوله صدور ایده جک ایسه اکا کر فتار اولسی لابد

اولدیننی بیلسه ده کندی استقبائی بیامسه گرفتاری زنجیر اولان محبوس کبی مک
اولسی وجبار مطلق حضر تدرندن تضرع ونیاز ایتسی ایجاب ایدر ایدی .

مثنوی

﴿ بسته در زنجیر چون شادی کند ﴾

﴿ کی اسیر حبس آزادی کند ﴾

« تَزَجَمَّرُ » زنجیر ایله باغلی اولان کیمسه نصل شادیلک ایده بیلیر؟ اسیر

حبس اولان نصل آزادلق ایدر؟ « شَرِّحُ » زنجیرله باغلی اولان شادیلک
ومحبوس بولنان کیمسه آزاده لک ایده میه جکی کبی جبری ادعای شفاهیسی حسیان
مطابق اولمش اولسه اوده هیچ بروقت شادیلک و آزادلق ایلمامسی لازم کلیر
ایدی؛ حالبوکه عکسی کورینور .

مثنوی

﴿ ورتوی بینی که پایت بسته اند ﴾

﴿ بر تو سرهنکان شه بنشسته اند ﴾

« تَزَجَمَّرُ » ای جبری ! اگر فی الحقیقه آیاغنی باغلا دقلرینی کورورایسه

وشاهک چاوشلری اوزرینه اوطوردقلرینی بیایر ایسه ک ! « شَرِّحُ » بو بیت
شریفک مالی آتیده کی بیت شریفک مألله اکال بیورلمشدر .

مثنوی

﴿ پس تو سرهنکی مکن باعازان ﴾

﴿ زانکه نبود طبع و خوی عاجزان ﴾

« تَزَجَمَّرُ » آرق سن سائر هم جنسک اولان عاجز انسانلره چاوشلر

و آمرلك ايمه ! زيرا زنجيره باغلى؛ اقتدار سرز قالانلرك عادتندن دكلدزكه كنديلرى
 كى عاجز قالانلره چاوشاق وتكدير ايتسون . « **شرح** » ، اكر فى الحقيقه سن
 جبريلكه اينامش اوليدك اقتضا ايدر ايدى كه هيچ بر انسانه طعن ايتيوب تكدير
 ايتامليدك . نه ايجون بو ايشى كورمديك و بكا فلان شينى ويرمديك ويا زيارتمه كلدك
 ويا جبريلكى قبول ايتدك ديه طعنه زن اولامليدك ! حالوكه جبرى يز زعمنده بولنانلر
 طعن وتكدير ايدرلر واك اوافق شيلردن غضوب ودلكير اولورلر .

مشوى

﴿ چون تو جبر اونى بينى مكو ﴾

﴿ ورهمى بينى نشان ديدكو ﴾

« **تفسير** » ، اى جبريلك دعوا سنده بولنان ! چونكه سن الله تعالى حضر تارينك
 جبار لغنى كور ميورسك ! جعلى صورتده جبرى يم ديمه ! اما اكر حقيقه جبريلك
 كورير ايسهك او حالده كورمه نك نشان و علامتى نره ده در ؟ « **شرح** » جبرى يم
 دعوا سنى ايمه ! ايدر ايسهك محبوس و كرفتار زنجير اولانلر كى امور دنيا ايجون
 عاجز و اشكر يز اول ! كه جبريلك اعتقاد و حسياتى سنده اولدينى تحقق ايتمش
 و جبرى علامتى كورنمش اولسون .

مشوى

﴿ درهر آن كاريكه ميلستت بدان ﴾

﴿ قدرت خود را همى بينى عيان ﴾

« **تفسير** » ، اى جبرى ! ميل و املاك اولان ايشده كندى قوت و قدرتى
 آشكار كورورسك ! « **شرح** » ، مثلا عشرت و بوكى لذيت منيه ياده جبرى ادا سنده
 بولنانلر ميل ايله قدر تلى فعلاً اثبات ايدر كن صوم و نماز و جهاد كى فرائضى
 عدم اجرادن تعريض اولنسلر بوفرائضى ايشلديكمزدن بزى طعن ايتك ناحق در ؛
 زيرا الله تعالى حضر تلى بزه اقتدار ويرمدى ديه ابلهانه جواب ناصواب ويرلر .

قرآن عظیم الشانك اراداتی و وجدان عمومینك حسیاتی ایسه بونك عكس
اثبات ایدر .

مثنوی

﴿ درهر آن کاری که میل نیست خواست ﴾

﴿ اندر آن جبری شوی کین از خداست ﴾

« تَنْجِيْهِ » شول ایشه که میل ایتك ایسته مزسك ؛ آنده جبری اولوردر
دیرسك که بو اللهنددر . [بالاده کی شرح بو بیت شریفك ده شرحی اولور .]

مثنوی

﴿ انبیا درکار دنیا جبریند ﴾

﴿ کافران درکار عقبی جبریند ﴾

« تَنْجِيْهِ » انبیای عظام علیهم السلام حضراتی دنیا ایشنده جبریلردر
کافرلر ایسه آخرت کارنده جبریلردر . « شَرْح » انبیای ذیشان، آخرته تعلق
اولیان دنیا ایشلرینه رغبت بیورماز . مثلاً نه ایچون تحصیل ثروته اقدام بیولمدی
دیه برئی ذیشانه صوریله حق اولسه « قسمتیز بو قدردر . » بیوررلر ایدی ؛ ام
آخرت و بقای تأمین ایدر امور خیریه و عباداتده فوق العاده اقدام ایدرلر ایدی ؛
کافرلر ایسه بالعکس آخرتی تأمین ایدر عبادات و امور خیریه نك عدم اجرا سندن
طولای جباریت ربانیه یی وسیله اتخاذ ایله اقدام ایتزلر و دنیا لذائذینی استحصاله
کننجه جبریلکی ترك ایله فوق العاده جهد و سعی ایدرلر .

مثنوی

﴿ انبیا را کار عقبا اختیار ﴾

﴿ جاهلنرا کار دنیا اختیار ﴾

« تَنْجِيْهِ » انبیای ذیشانه آخرت ایشی اختیار ایدر ؛ جاهل اولانلره دنیا

ایشی اختیاریدر . « شَرَحْ » حکمت بالغه ربانیه دندرکه : انبیای ذیشانک میل
وسعی استحصال سعادت عقبا و تحصیل رضای کبریا به مصروف و منحصر در . جهلا
ایسه دنیانک فناپذیر اولان لذاذد سطحیه سنه میال و مضطرب الحالدر .

مثنوی

﴿ زانکه هر مرغی بسوی جنس خویش ﴾

﴿ می پرد او در پس وجان پیش پیش ﴾

« تَرْجِمَه » هر بر قوش کندی جنسی طرفه ، بدن قوشی جانک آرقه سنه

ایلری ایلری اوچار . « شَرَحْ » یعنی فروع ، اصلی جانبته رجوع ایدر برکیمسه نک
ذاتی مستقیم و علوی ایسه امور خیریه و مستقیم اولان آدمیره مائل ، بد و دنی
ایسه سفیلره محبت ایدوب عاقل اولور . بو حکمت کافه حیواناتده بیله کورینور .
مثلا قارغه کبی بر حیوان هم جنسی اولان قارغه لر ایله برابر اوچار ؛ شاهین ایسه
هیچ بروقت قارغه بی دوست اتخاذ ایتیموب اوج اعلاده پروازه ساعیدر .

مثنوی

﴿ کافران چون جنس سچین آمدند ﴾

﴿ سچن دنیا را خوش آیین آمدند ﴾

« تَرْجِمَه » کافرلر چونکه زندانی جنسندن کلدیلر . دنیا زندانه خوش

آیین و ممنون کلدیلر . « شَرَحْ » ایمانسنزلرک اصلی جهنم کبی بر زندانه منجر اوله جفتدن
حقیقته زندان اولان دنیایه میالدر .

مثنوی

﴿ انبیا چون جنس علین بدند ﴾

﴿ سوی علین بجان و دل شدند ﴾

« تَرْجِمَهُ » انبیای کرام علیهم السلام چونکه عاید ر ؛ عالی و جنت جانب
 جان و دل ایله کتدیلر. « شَرْح » بوده « کل شیئی رجع الی اصله » قاعده سینه
 موافق ر ؛ انبیای دیشانی و سائر انسانلری جنته ایصال ایدیجی عبادات و امور
 خیریه یی اوزمره جلیل کمال محبتله اختیار و کندیلرینی مسعود و بختیار ایدرلر .

مشنوی

❦ این سخن پایان ندارد لیک ما ❦

❦ باز کویم آن تمامی قصه را ❦

« تَرْجِمَهُ » بوسوزك حقیقی نهایتسزدر ؛ او حکایه نك تمامی کیری دونوب
 سویله لم ! « شَرْح » شمدی به قدر بیان اولسان حکم و نکات بر عمن حقیقت
 اولدیفندن حسب الایجاب بو بحثی ترک وینه وزیریه و دك حکایه سینه رجوع بیورلمشدر .

❦ نو مید کردن وزیر مریدانرا از نقض خلوت ❦

وزیر مزورك خلوت ترکندن مریدانی مأیوس ایتمسیدر :

مشنوی

❦ آن وزیر از اندرون آواز داد ❦

❦ کای مریدان ازم این معلوم باد ❦

« تَرْجِمَهُ » شیخ قیافته کیرن وزیر معهود خلوت ایچندن یوکسک سس
 ایله دیدی که : ای مریدان بندن سزه معلوم و عیان اولسون ! « شَرْح » مقصد
 بیت شریف آتیده تعریف اولتور .

مثنوی

﴿ که مرا عیسی چنین پیغام کرد ﴾

﴿ کز همه یاران و خویشان باش فرد ﴾

« تَبَجِّمُ » حضرت عیسی علیه السلام بکا بویه خبر ویردی که جمله یاران و مریدانند آبریل و یالکزاول ! « شَرِّحْ » شیخ قیافته کیرن حیلہ باز وریا کاران املرینی ترویج ایتک ایستدکر ندہ کویا جهت معنویہ دن بر امر مخصوصلری وار کبی شوکا بوکا کویا سرأ بعض ترهات اعلان ایدر لر؛ حالبوکه حقیقۃً شیخ معنوی ومظهر امر روحانی اولان انسان سرنی هیچ بروقت فاش و اعلان ایتمز وشاید مشاهد اولدینی سرأر دن حسب اللزوم برشی بیان ایتک اقتضا ایتسه عمومہ دکل، خصوصی اولہ رق امین اولانلرہ مناسب مقدار سویلر وسویلدیکنک حقیقتی معنأ وفعلاً اثبات ایدر. وحی والهامات ربانیہی عمومہ اعلان ایتک یالکز مبلغ رسالات اولان انبیای ذیشانہ مخصوصدر .

مثنوی

﴿ روی در دیوار کن تنہانشین ﴾

﴿ وز وجود خویش ہم خلوت کزین ﴾

« تَبَجِّمُ » حضرت عیسی علیه السلام بکا امرایتدی کہ یوزی دیوارہ متوجہ ایت ! تنہا طور وکندی وجود کدن بیله خلوت اختیار ایت ! « شَرِّحْ » حضرت عیسی علیه السلام کویا وزیرہ معنأ امر بیورمشدر، کہ خلوتدہ یالکز قالسون واحوال روحانیہ ایلہ مشغول اولوب کیمسه ایلہ اختلاط ایتمسون !

مثنوی

﴿ بعد ازین دستوری کفتار نیست ﴾

﴿ بعد ازین با کفت کویم کار نیست ﴾

« تَرْجِمَهُ » ، شمدیدن صکره سوز سویلمکه رخصت اولیوب کفت وکو
ایله ایشم یوقدر ! « شَرْح » خاقی اغفال ایتک ایستهین حبله کارک دسایسندن بری
منزوی اولوب کیمسه ایله کورشهامسیدر . بعض محققین عزلی اختیار ایدر؛ لکن
آنلر دائماً نصایح مشروعه ایله قلوبی تنویردن خالی قالماساز . محققینک مقصدی ،
الله تعالی حضرتلرینه تقرب ، ریا کارلرک امل وامیدی اورتالغی اغفال ایله
عوامه تغلبدر .

مشئوی

﴿ الوداع ای دوستان من مرده ام ﴾

﴿ رخت بر چارم فلک بربرده ام ﴾

« تَرْجِمَهُ » الوداع ! ای دوستلر ، بن میت و مردهیم ؛ اسباب املی فلکک
دردنجی قاتنه ایصال ایلدم . « شَرْح » وزیرک اسباب املی دردنجی فلکک ایصال
ایتدم دیمسی احوال دنیویه دن منقطع وحضرت عیسی علیه السلامک بولندیغی
دردنجی فلکک واصل اولدیغنی ومن بعد اوحضور ایله بختیار بولندیغنی ساده دلان
تفهیم ایچون بردسیسه در .

مشئوی

﴿ تابزیر چرخ ناری چون خطب ﴾

﴿ من نسوزم در غناودر عطب ﴾

« تَرْجِمَهُ » تا که آتشین اولان بو چرخک آلتنده اودون کبی جفا وهلاک
ایچنده یانیمیم . « شَرْح » زیر چرخ ناریده یانیمیم تعیرندن مقصد ، کونشدن
یانمده اولان کره ارضک تعب و محنتدن وانواع آلام واکدارندن قورتولوب
جنته کیدهیم دیمکدر .

مثنوی

﴿ پهلوی عیسی نشینم بعد ازین ﴾

﴿ برفراز آسمان چارمین ﴾

« تَبَجَّهْ » بوندن صکره حضرت عیسانک یاننده دردنجی آسمانک اوزرنده

اوطوره یم . « شَرَحْ » وزیر مزور کلمات غفلت انگیز ایله مکر و دیسه سنی حقیقت
کبی اراه و برچوق بیچارکانی اغفال و اغوا ایتمش !

معرفت

﴿ فریفتن وزیر را امیران راهریک بنوعی و طریقی ﴾

حکایه سی سبق ایدن امرای عیسویه نک هربری طو تدینی طریقه و وزیر
الداندقلرینه دائردر :

مثنوی

﴿ وانکه هانی آن امیرانرا بخواند ﴾

﴿ یک بیک تنها بهر یک حرف راند ﴾

« تَبَجَّهْ » آندن صکره وزیر اول امیرلری خلوته دعوت ایلدی، و هر برینه

کیزلیجه برر حرف سویلدی . « شَرَحْ » وزیر معهودک امرایه وقوع بولان
تنیهاتی مقدم تفصیل و ایراد اولندی ؛ اولجه هر امیره نه سویلمش ایسه
شمدی کیزلیجه تکرار ایدر و بن وفات ایلدکن صکره سن حضرت عیسا ایله
بنم خلیفهم اوله جقسک ؛ فقط شمدیدن بو امری کیمسه یه آچه دیه علاوه تنیه
ایدرمش !

مثنوی

﴿ کفت هر یک را بدین عیسوی ﴾

﴿ نائب حق و خلیفه من تویی ﴾

« تَرْجَمَه » وزیر امرادن هر برینه دیدیکه : دین عسویه حَقک نائی بنم
و بنم خلیفه سنسک ! « شَرْح » بویانات و تنبیهات امرا بینده القای اختلافات
و نشر فسادات ایچون اولدینی وارسته ایضاحدر .

مثنوی

❧ وان امیران دکر اتباع تو ❧

❧ کرد عیسی جمله را اشباع تو ❧

« تَرْجَمَه » و دیگر امیرلر سنک اتباعکدر ؛ حضرت عیسی علیه السلام
جمله سنی سکا انصار و یاردجی ایتدی . « شَرْح » وزیرک امرای عسویه دن هر برینه
آریجه ، کیزلیجه بولسانی استعمال ایلمسندن مقصدی ، وفاتندن صکره وزیر
و شیخمزک نائب و قائمقامی بنم دیه هر بر امیر دعوایه قیام و کنسیدسیله سائر
امرائی دلکیر ایتسون ! مفسدلرک حالی الآن بویوله جاریدر . هر کورشدیکی
آدمی دیگرلریله بوزشدرمق فکر ملغنت کارانه سیله منافقانه لسان استعمال و برچوق
کیمسه نی اضلال و اغفال ایدرلر .

مثنوی

❧ هر امیری کو کشد کردن بکیر ❧

❧ یا بکش یاخود همی دارش اسیر ❧

« تَرْجَمَه » ینه وزیر امرای عسویه دن هر برینه ایریجه دیمش که : ای بکا
نائب اوله جق امیر ! هانکی امیر بوینی چکرده سکا اطاعت ایتمز ایسه آنی قتل ،
یاخود دائما اسیر و حبس ایت ! « شَرْح » وزیرک امرای یالکزر القای برودت
دکل ، میانه امرای عسویه ده برمقاله شیدیه نی دعوتدر .

مثنوی

﴿ لیک تامن زنده ام این دامکو ﴾

﴿ تانمیرم این ریاست را مجو ﴾

« تَنْجِيْمُهُ » لکن بن حیاطه ایکن بونی کیمسه یه سویلمه ؛ بن اولمینهجه بوریاستی ایستمه ! « شَرْح » زیرا — وزیر حیاطه ایکن — هرکس کندیسندن آلدینی امر ریاستی اعلان ایده جک اولسه امرا بالطبع بری برینی اولدیرمه دن اول جمله سی وزیرک نزدینه کیدرلر و ایچمزدن کیمی نائب نصب ایلدیکیز دیه سؤال ایدرلرده وزیرک کذب و فسادنی میدانجه قیقایرلر ایدی ؛ اما وفاتندن صکره کذب و فسادنی بری برینه اسناد و هربری دیگرنی قتل و برباد ایدرلر ایدی. کیمسه یه سویلمه دیه هر برامیره تنبیه ایلدیکیمی صره ده وزیر مزور بالطبع بوسکو تک لزومه دائر بعض اسباب ده کوسترمشدر . مثلاً سن بکا نائب اولدیغنی شمیدین سویلر ایسک دیگر برامیر دلکیر اوله رق سکا حسد ایدوب عیسویلری تشویق ایله خانه سندن دفع و کندیسنه توجیه ایتمک ایچون مصرانه بکا اذا وجفا ویرر ، بن ایسه خلوتده کمال عبادتدن بی تاب اولدیغمدن قیل وقال و ابرامیرینه غیر متحمل اولور و او حالده سنک استقبالی مختل کوریرم . دیمشدر .

مثنوی

﴿ تانمیرم من تو این پیدا مکن ﴾

﴿ دعوی شاهی واستیلا مکن ﴾

« تَنْجِيْمُهُ » بن اولمینهجه بونی سن کیمسه یه ظاهر و فاش ایتمه ! شاهلق واستیلا دعوا سنی ایتمه ! « شَرْح » وزیرک تنبیهی نه مقصده مبتنی اولدینی بالاده کی شرحدن معلوم اولور .

مثنوی

﴿ اینک این طومار واحکام مسیح ﴾

﴿ یک یک برخوان تو برامت فصیح ﴾

« تَرْجَمَه » عیسی علیه السلام احکامی حاوی اولان بوطومار و اجازتنامه‌ی
آل! وفاتمدن صکره احکامی برر بر امت عیسویه فصیح و آشکار صورتده
او قوا! « شَرْح » وزیرك اشبو مختلف اجازتنامه‌لری حقنه‌ده مقدم تفصیلات
ویرلدیکندن تکراری زانددر .

مثنوی

◉ هر امیری راجنین گفت اوجدا ◉

◉ نیست نائب جز تودرین خدا ◉

« تَرْجَمَه » وزیر هر امیره بشقه بشقه و تنهاجه بویه دیدی : جناب خداك
دینده سندن غیری نائب یوقدر . [وارسنه شر حدرد]

مثنوی

◉ هر یکی را کرد اندر سر عزیز ◉

◉ هر چه آنرا گفت این را گفت نیز ◉

« تَرْجَمَه » وزیر هر بر امیری عزیز و نائب ایتدی ؛ هر برینه کیزلیجه
نه دیدی ایسه دیکرینه‌ده آنی سویدلی . « شَرْح » وزیرك هر امیره ویردیکی
اجازتنامه‌ك مالی اولجه یازلدینی اوزره بری برینه کلیاً مخالف اولوب بر امیره
نه دیدی ایسه دیکرینه‌ده آنی دیدی ، تعبیرندن مقصد ، هر برینه بندن صکره نائب
سنسك دیمسیدر . القای اختلافات ایتکی آرزو ایدن بر مفسدك تحریراً ، شفاهاً
واقع اوله‌جق اشعارات و افاداتی بری برینه مابین اولور .

مثنوی

◉ جملکی طومارها بد مختلف ◉

◉ هم چو شکل حرفها یا تا الف ◉

« تَرْجِمَه » ، بو اجازتنامه لرك متن و عبارته لری یادن الفه قدر معلوم اولان حروفك اشكالى كې مختلف ایدی . « شَرْح » اجازتنامه لرك بری برینه مخالفتی ایضاح بیورملق ایچون بر مثال مادی کتیرلشدركه ، اوده حروفك اشكالنده معلوم اولان اختلافدر . بر حرف دیگر بر حرفه مشابه صورتده رسم اولنور ایسه هانکی حرف اولدینی بیلنماش وبالضروره قوتی غائب ایتمش اولور .

مثنوی

﴿ حکم این طومار ضد حکم آن ﴾

﴿ پیش ازین کردیم این ضد را بیان ﴾

« تَرْجِمَه » ، بو اجازتنامه نك حکم ومالی دیگر اجازتنامه حکمنك ضد و مخالفی ایدی ؛ بوندن اول اوضدیت و مخالفتی بیان ایلدك . « شَرْح » ، بو حکایه - شریفهده اجازتنامه لرك مال مختلفی تفصیلاً بیان اولندیغندن بو محله تکرار ایتمكدن صرف نظر اولمشدر .

﴿ کشتن وزیر خود را در خلوت ﴾

وزیر کنديسنى خلوتده قتل ایتدیکنه دائردر :

مثنوی

﴿ بعد ازان چل روز دیگر در بست ﴾

﴿ خویش کشت و از وجود خود برست ﴾

« تَرْجِمَه » ، آندن صکره قرق کون دها قپویی قبادی کندينی اولدیردی ، کندي وجودندن قور تولدی . « شَرْح » ، وزیر مزور معهودك حسدی ، غرضی .

خده سی او درجده مدھش و وخیم ایدی که عیسویلر بیته القای مفسدت ایلا
 اختلافات کثیردی و سفک دمای انتاج ایتک ایچون بدنی بیله تله قرار و هتی
 خبانت آلودینی تارمار ایلدی ، زیرا حیانه قالسه امرای عیسوییه و یردیکی مختلف
 اجازتنامه لرده کی کذب و خده سی بالضروره ظاهر و فسادی تأثیرسز و باهر اولو
 ایدی . استغراب اولمسونکه برانسان حسود ، دیگر آدملره فسالق ایتک ایچون
 نصل کندینی اولدیره بیلیر ؟ وزیر معهود دن حسد لری بالنسبه دهآ آز والا
 و هر زمان موجود اولان حسودلرک حالی میدانده درکه : بر آدمه ضرر و یرمک و اعتباری
 اسقاط ایتک ایچون درونی چکه کلری اذا وجفا بیک نوع موت معنوی قدر عذاب
 آلود اولدینی هویدادر . حسودلرک محسودلره افرا ایتک ایچون کندیلرینی هلاک
 ایتدکلری تاریخ شناسانه معلومدر . بیت شریفک مصراع ثانیسنده وزیرک کنندی
 وجوددن قورتلدینی بیان بیورلمشدر . محل کین و حسد و منبع مفسدت اولان بر
 بدنن حین موته آیرلق دکل قورتولمقدرد ؛ زیرا اولیل بر بدن مفسدت توأم دنیا
 طور دقجه عذابی تکثیر و روحک حالی کیتدیکجه و خیم و عسیر ایلر .

مثنوی

❦ چونکه خلق از مرگ او آگاه شد ❦

❦ بر سر کورش قیامتگاه شد ❦

« تَبَجَّهْ » چونکه خاق آنک وفاتندن خبردار اولدی ؛ قبرینک اوزری
 بر قیامت یری اولدی . « شَرِّحْ » وزیر معهودی عیسویلر صاحب رشد و اهل
 عرفان بر ذات ستموده صفات ظن ایتدکلرندن وفاتی خبر آلتجه قبرینه واروب
 فریاد و واویلایه قویولدیلر .

مثنوی

❦ خلق چندان جمع شد بر کور او ❦

❦ موکئان جامه دران درشور او ❦

« تَبَجَّهْ » وزیرک قبری اوزرینه خاق طویلاندی و آنک غوغا سنده

کدرلندن صاچلرینی یولیچی ولباسلرینی بیرتجی اولدیلر. «شرح» شیخمر
دار دنیادن ایریلوب بزی یتیم والیم براتشدر دیه نصارا ایننده تکون ایدن مکلمات-
ماتم افزا بوییت شریفده غوغا لفظیله تعیر وانبا بیورلمشدر. دنیایه شدتله میل
ومحبت ایدنلرک عادتندرکه کدرلندن صاچلرینی کسوب البسه-نی بیرتسونلر
وفریاد وفغان ایتسونلر. الله تعالی حضرتلرینه ربط قلب ایدنلر اقربا واحبادن
بری ارتحال داربها ایتسه حسب البشریه اسف ایدرلر ایسه هرشیئی برحکمه
مبنی اوله رق خلق ایدن جناب واجب الوجود موتی ده حکمت باغله ایله خلق
وتقدیر بیوردیفندن او حکمه قارشی شکایت اتمکی جهل ونکبت عد ایدرلر. موتک
تأثیرات طبیعه سی کچدکن صکره نامل ایدنجه کورورلرکه، موت دنیای بیوفانک اذا
وجفاسندن قورناره جق برنعمت روحانیه ومرحمت ربانیه در. اهل عرفان بیلیرکه
دنیاده روحانی اولمیان کیفیاتک قسم جزئیسی مشابه صفا وباقیسی رنج واذادر.
اک بختیار عد ایلدیکمز آدملرک قلبی کورمک ممکن اولسه ایدی نصل پرغم وغصه
اولدقلری معلوم ورعنا اولور ایدی. موتدن قورقانلر اضطراب ویرن بردیشک
چکدیرمسندن خوف ایدنلره بکزرلرکه چکدیردکن صکره اضطرابلری
مبدل راحت اولور. حیات صوری ده اضطراب ویرن دیش کبیدرکه موت ایله
منقطع اولنجه انسان اکدار کونیهدن خلاص اولور وباذن الله تعالی سعادت-
گاه بقای بولور. هرا انسانک عمری ایلرینلنجه حیاتی وقوعات وحوادث الیمه ایله
مالی وذوق ولذندن خالی اولور. موت ایسه بر منجی عظیم اوله رق یتیشیر. گلش
وکه جک غموم واکدارک پنجهسندن انسانی تخلص اتمش اولور. حدیث شریف
ایله مثبتدرکه : انسانلر دنیاده او یور، اولدیکی وقت او یانیر. موت حیات-
حقیقه نیک ایلک دقیقه سیدر. موت زندان ومجلس دنیادن انسانی تخلص ایچون
بر حکم وقرار عظیمدر. موت حقیقت بین اولانلره کوره ترک حیات دکل، حیات-
جدید وتبديل مکنادر. هر کون عمرک بالطبع قیصالمسیله انسان تدریجاً اولمکنده در.
شوقدر فرق وارکه، موتک صوک کونی اقربا واجبا فریادلری کوتاه بینانه
دغدغلی کوسترر. موت حقیقه نده کونش کبی پارلاق! فقط طوغریدن طوغری
یوزینه باقه جق بصیرتک قوتی نقصاندر. انسان طوغرینی آنده موته تقرب ایدر.
ولادت وحیات صوریه موتک ایلک دقیقه سیدر. انسان دنیایه کلیر ایکن اغلار

وفات ایدنجه سلامت بولدیغنی بیلمه ین اقربا واجبایی فریاد ایدر ؛ موت کاف
ابدانک فنا پذیر اوله جقلرینی و جسماً قبرلرنده کی مساواتی معلندر . موت اضطرار
وامراضک تأثیرات الیمه سنی دفع ایچونک حاذق برطیبدر . موت عاقلی حاضرلنما
بوله ماز ، عاقل امور خیریه تدارک وتهیه ایتمسایله موتدن خوف ایتمز سلام
وسعادت بکلر . موتک فکری تربیه عمومیه نک بقاسنه خادمدر . موت لسان حال
ایله دنیایه دیرکه : سن الله تعالی حضر تلرینک مستقیم قوللرینه دانما غدر وعدا
ایلدک واضطرابات ویردک ، ایشته اذن حق ایله بن کایر مستقیملری سنک پنجه کد
تخلیص وسلامت ابدیه ایله کامکار وانیس ایلم . موت برائر عدالتدرکه ، بدو
مادیاته ، روحی مغزویاته ویرر . موت یالکز انسان ایچون دکل ، کافه موجودا
مخصوص برنتیجه حکمت بخشادر . موتک فواندی صاحب حکمت اولانلر ایچو
جای بحث دکلدر . حیات صوریه طوعاً ترک اولنماز ؛ زیرا بر مقصد عالینک وجو
پذیر اولسی ایچون امر وامانت ربانیهدر . بدتنی اسف وسائر اسباب دنیویه
طولانی تلف ایله اتخار ایدنلر فصل روحانیت فراریلری ومستحق ذلت وعذار
اولدقلری دیگر محلهده شرح اولندی ؛ اما بلاصنع وغفلت اجل موعودیه تارک
دنیا وواصل بقا اولمق کامل وعادللرک حسیات لذیذه سندندر . اوزمره بحر
دنیاده کی وظیفه لرینی بعدالاکمال ارتحالی سعادت کبرایه نائل اولمق ایچون برانتقا
بیلیرلر . کاملر امانه الله اولان بدنلرینی تلف ایتمزلر ، فقط اخلاق ذمییه یی اما
ایله (موتوا قبل ان تموتوا) درجه عال العالنه مظهر اولورلر .

مثنوی

﴿ کان عدد راهم خداداند شمرد ﴾

﴿ از عرب وز ترک وز رومی و کرد ﴾

• ترجمه • اول عددک کثرتنی یالکز الله تعالی حضر تلری صایه بیلیر اوقد

چوق ایدی عربدن ، ترکدن ، رومدن ، کرددن . « شَرَح » وزیرک اغفا
ایلدیکی آدملر چوق اولدی و دین عیسوییه داخل اولان هر قوم افرادی او
وزیر بدضمیرک بو حیلله و خدعه سندن قور تولدیلر وقبری اطرافنده جمع اولدیلر

مثنوی

❦ خاك او کردند بر سرهای خویش ❦

❦ درد اودیدند درمان های خویش ❦

« تَبَجَّهْ » ، وزیرك قبری طوراغنی باشلری اوستنه قودیلر . آنك درد
 یراقندن اسف ایتمکی کندی جانلرینه درمان کورمشلرایدی . « شَرَحْ » ارتحال-
 بارها ایدنهك احبا واقرباسی عاقل ایسه آغلامق و طوراق آلمق کبی فائده-سز
 حرکات و خیالات ایله اضاعه اوقات دکل ، سلامت روحی ایچون اعطای صدقه
 مشروع صورتده عبادت ودعا ایدر .

مثنوی

❦ آن خلائق بر سر کورش مهی ❦

❦ کرده خون را ازد و چشم خود رهی ❦

« تَبَجَّهْ » ، وزیرك قبری اوزرنده اوخلقك ایکی کوزندن آقان قانی یاش
 رماه قدر یول ایتمش ایدی . « شَرَحْ » عیسویلك برآی قدر امتداد ایدن ماتم
 بکالری او قدر کثیر ایدی که کوزدن قان آتمغه باشلادیلر و وفرت دم و عدن
 وزلرینه رهلر انتاج ایتدیردیلر .

❦ طلب کردن امت عیسی علیه السلام از امرا که نائب ❦

❦ از شما کدامست ❦

حضرت عیسی علیه السلام امتی امرای عیسویه دن طلب و سؤال ایلدیلر که
 وفات ایدن وزیر شیخمزك نائی سزدن هانکیسیدر ؟

مثنوی

﴿ بعد ماهی خاق گفتند ای مهان ﴾

﴿ از امیران کیست بر جایش نشان ﴾

« تَرْجَمَه » وزیرك وفاتندن بر آی صكره عیسو ویلر امراه دیدیلرکه
بیوکلر ! سزدن متوفا شیخك یرینه منصوب ونائب کیمدر ؟ « شَرْح »
وفاتی عیسو ویلر ایچون غایت حزن انکیز اولدیغندن برماه قدر فریاد وفغانلرله
اوقات، بعده مارالذکر سؤالی ایراد ایتدیلر.

حزن و کدر اکثر اوج زمانه تقسیم اولنور : برنجی زمان ، اسف انکیز
کیفیتك وقوعی آوانیدرکه ، قرآن عظیم الشانده (وحین البأس) تعبیر شه
تعریف و اوصرهده صبرك کثرت فواندی فرمان السهله توصیف بیورلدی .
اولیانلر ایچون کدرك ایلک زمانی غایت شدید وعظیم اولوب عقل و قلبلرنی
وبلکه اماته ایلر . اسفك ایکنجی زمانی حلول ایتدکده اصحابی اکثر اوقانده کدر
دوشونورلر ایسهده ، بشقه بعض کیفیات وامور ایلهده اشغال ذهن ایدرلر ؛
اوجنچی زمان حلولنده انسان سائر مواد و کیفیاتله مشغول وایام کثیره آره
یالکز برقاج دقیقه مابه الکدر اولان کیفیتی خاطره کتیرر وهانینه اونودر . تع
اولنان حالانك استثناسی متفاوت و تأثیراتی انسانلرک ایمان ، خلقت و تربیه
اعصابك حسیات طبعیه لرینه کوره در .

مثنوی

﴿ تاجبای اوشناسیمش امیم ﴾

﴿ دست و دامن رابدست اودهیم ﴾

« تَرْجَمَه » تا اول وزیرك یرینه آنی امام بیلهلم و دست و دامنمزی آنای
تسلیم ایدلم . « شَرْح » وزیرك نائی کیم ایسه اکا کلیا تسلیم اوله جقلرنی عید
بیان ایلملرندن ، امرانك حرص و طمع بی بتون بتون تحریک و تزید ایدلدی

مشنوی

چونکه شد خورشید ومارا کرد داغ

چاره نبود بر مقامش جز چراغ

«تَرْجِمَه» چونکه کونش کتیدی ، فراقی درونمزی یاره لدی . آراتق آنک

نامنه بر چراغ اشعاعندن بشقه چاره قالدی . «شَرْح» عیسویلرک عوامی وزیر-
مهودی فلک روحانیتده بر آفتاب عالم نایه تشبیه ایدوب غروب یی وفاقی حسیله
لمت معنویه قالدقلرندن قلبلرینی تنویر ایچون بر نایبه احتیاج کوستردیلر .
ولشه نسبة قندیلک نوری ضعیف اولدینی کبی اغفال اولنانلرک ظنجه وزیر
نب اوله جق کیمسه نکده معناً قوه تنویرییه سی آز اولور . شمسک غروبنده
سک اشعالی ضروری ومقتضیدر .

مشنوی

چونکه شد از پیش دیده وصل یار

نایب باید از ومان یادکار

«تَرْجِمَه» چونکه یارک وصلی کوز اوکندن کتیدی ، بزه آندن نایب

یادکار لازمدر . «شَرْح» بوییت شریفک مألجه عیسویلر فراق یار بزی
محزون وداغدار ایتشدر ؛ آندن بزه بر نایب لازم ولا بددر دیمشدر ! معقولات
حسیله عیسویلر بر چراغ ایستدیلرک ، ظلمتدن قورتولوب یا کلش یوله صابمسونلر !
وطلبلری صرف نفع وفائده ظن وفکرینه مبتیدر ؛ اما حسب الحسیات بر یادکار
آرزو ایلدیلرک آتی کورونجه اصل شیخلرینک احوال معالی اشتهالی تجسم ایتسون
وطلبلری ممکن مرتبه تسلی بولسون !

مشنوی

چونکه کل بگذشت وکلشن شد خراب

بوی کل را از که جویم از کلاب

« تَرْجِمَهُ » چونکه کل کجدی وکلشن خراب اولدی؛ کلک قوقوسنی کیه آرایه بیلیرز؟ بالطبع کل صویندن! « شَرْح » کل صویی کرچه کلدن چیقار ایسه اصل کلک لطافتی وحررتی صوینده بولنه ماز. کلک فقدانده صویندن رایحه النمش و صویی بر یادکار اولمش اولور، کذلک بر عارف کامل دنیادن مرور اید انک مثانی بولمق مشکل اولدیغندن احوالی خاطره کتیرر بر جراحی، بر نازمزدرکه کندیسندن مهما ممکن نصیحت و فیض روحانیت اقتباس ایدلسون و شدت غمدن بعض مرتبه صیانت اولنسون.

مثنوی

﴿ چون خدا اندر نیابد در عیان ﴾

﴿ نائب حقند این پیغمبران ﴾

« تَرْجِمَهُ » چونکه الله تعالی حضرتلری اورته ده عیان و ظاهرده بولنه اواصرینی تبلیغ ایدر نائبلر لازمدر؛ انلرده بو پیغمبرلردر « شَرْح » پیغمبرلر غیری انسانلر کلام خدایی استماعه غیر مقتدر اولدقلرندن ارادات ربانیهی تبریحون انبیا بعث و اسرا بیورلدی؛ الله تعالی حضرتلرینک وجودی، آثار متنوع استدلال اولنور؛ لکن استدلال بشقه، پیغمبران ذیشانک استحصال سعادت دور ایچون تبلیغ بیوردقلری ارادات صریحه ینه بشقه در. دفعاتله اخطار اولند اوزره جلال الدین رومی قدس سره السامی حضرتلرینک دأب جلیلندند بر ویا بر قاج کشینک افاده سنی بیان بیوررکن عشق عالیلری جوششه کلوب مبح عنه اولانلری موقه ترك ایله ذات پاکندن، یادیکر بر عارف بالله طرفندن بیس حقائق ایتمه شروع بیوررلر. ایشته بوبیت شریف ایله آتیده کله جک ابر شریفده بو قاعده اجرا، یعنی عیسویلر افاداتی ترك ایله دیگر بر حکمتی تعریف و انبا بیوررلر.

مثنوی

﴿ فی غلط کفتم که نائب یامنوب ﴾

﴿ کرد پنداری قبیح آیدنه خوب ﴾

« تَجَمُّعٌ » پیغمبر لر نائب حقد ر ، دیمشدم ؛ خیر ، تعبیرده غلط ایتم .
 نائب ایله منوبی ایکی ظن ایدرایسه ک کوزل دکل ، قییح کلیر . « شَرَحٌ » اجرای .
 تبلیغات وارادات ربانیده نائب ایله منوب یعنی پیغمبر ایله الله تعالی حضرت تلرینی
 تفریق ایتک خفی برسه و کویا آریجه ایکی قوت حس ایدلمش اولور ؛ حالبوکه
 انبیای ذیشانک جمله تبلیغاتی الله تعالی حضرت تلرینکدر . مثلاً قرآن عظیم الشان
 فخر عالم علیه السلام افندمر حضرت تلرینک فم جلیلندن تبلیغ اولمش ، اما حقیقتده
 الله تعالی حضرت تلرندن فرمان بیورلمشدر . سورة الفتحده بیوریلورکه : (ان الذین
 یبایعونک انما یبایعون الله) معنای شریفی : « یا محمد ! آنلرکه سکا اتباع ایدرلر ،
 تحقیقا الله تعالی حضرت تلرینه اتباع ایتمش اولورلر . » سائر برچوق آیات کریمه دنده
 بومقصد عالی ظاهر و بدیهی اولور .

مثنوی

﴿ فی دوباشد تاتوی صورت پرست ﴾
 ﴿ پیش اویک کشت کر صورت پرست ﴾

« تَجَمُّعٌ » خیر ، مادام که سن صورت پرستسک ! بردکل ، سنک ایچون
 نائب ایله منسوب ایکی اولور ؛ بالکمز اوکیسه نک اوکنده بر اولورکه صورتدن
 قور تولدی . « شَرَحٌ » صورت پرست اولان انسانلر انبیای ذیشانک حقیقتلرینه
 دکل ، بدنلرینه و مادیاته متعلق احواله نظر ایدنجه درجات علیه و تبلیغات نبویه نک
 حقیقتی اکلامیوب کندیلری کبی ظن ایدرلر ، اما حقیقت بین اولانلر اوتبلیغاتک
 منابعی بیلیرلر و زمره جلیله موحدیندن اولورلر .

مثنوی

﴿ چون بصورت بنکری چشمت تودواست ﴾
 ﴿ تو بنورش درنکر کان یکتواست ﴾

❦ **تَنْجِيْهُ** ❦ سن صورتہ نظر ایلر ایسهك كوزك ايكيدر ؛ سن آنك نوريه نظر ایت که کوزدن بیتدی ؛ « **شَرْح** » سن صورتہ ناظر اولور ایسهك وحدانیت مطلقه یی دکل ، ایکیلک و اختلافات صوریه یی کورمش اولورسك . مادیاتده بیله اصل هنر کوزلك ظاهرا اولان ماده لرنده دکل ، نورلرنده درکه اونور بر منبعدن ظهور ایدر ؛ کرچه صورتا مظهری اولان کوز ايكيدر .

مشنوی

❦ نور هر دو چشم نتوان فرق کرد ❦

❦ چونکه بر نورش نظر انداخت مرد ❦

❦ **تَنْجِيْهُ** ❦ هرايکي كوزك نوري نی آريجه فرق ايتمه قادر اولماز . چونکه بر کيمسه كوزك نوريه نظر ايتدی . « **شَرْح** » صورت بين اولانلر دوشونسونلر که کندي کوزلريني بر شيئه عطف ايلدکلرنده کوردکلری شيئي ايکي کوزندن هانکيسنك نوريه کوردکلريني فرق ايده مزلر ماده کوز ايکي ايکن صورت پرست و صورت بين اولانلرده نور جسماني يي توحيدده مجبوردرلر . بو حال کوزلری اوکنده ايکن نور واحد اولان نائب ايله منوبی ايکي کورمك عقلک کاری دکلدر .

❦ بيان آن که جمله ییغمبران حقند که { لافرق بين احد من رسله } ❦

ذکر اولنان آیت کریمه نك بیاننده درکه : مؤمن اولانلر دیرلر : بز رسوللرينك میانه لرینی تقریق ایلیمیز ، یعنی الله تعالی حضر تلرینك کافه رسوللرینه اینانیر وجهله سنه رعایت ایدرز جمله سی حقدر . بوده انسانلره کوره در ، یوقسه بر مقتضای حکم ربانیه میانه انبیاده درجات متفاوتة جلیله اولدینی هویدادر که سوره بقره نك ايکي یوز اللی دردنجی آیت کریمه سنده تصریح وانبا بیورلمشدر . بو کیفیتي تعریف ایچون حضرت مولانای رومی قدس سره السامی آتیده کی براقچ ایبات شریفی ایراد بیورمشلردر :

مثنوی

❖ ده چراغ ارحاضر آید درمکان ❖

❖ هریکی باشد بصورت غیر آن ❖

❖ تَبَجَّهْ ❖ برمکانده اکر اون چراغ حاضر لنیرسه ، هریبری صورتده دیکرینک

غیری اولور . ❖ شَرَحْ ❖ انبیای ذیشانک - که انسانلرک ظلمتلرینی تنویر ایچون مشاعل روحانیهدر - زمان ، سن ، بدن وقیافت علیهلرنجه وسائر اسباب صوریهجه بری برندن غیری اولدقلری امر بدیهیدر . مثلاً زمان تشریف ، وصورت واسم حسبیه حضرت موسی وحضرت عیسی علیهما السلام بری برندن بشقهدر .

مثنوی

❖ فرق نتوان کرد نور هریکی ❖

❖ چون بنورش روی آری بی شکی ❖

❖ تَبَجَّهْ ❖ اون چراغدن هریبرینک نورینی فرق ایلمک ممکن دکلدر ، یوزی

چو یروب انک نورینه توجه ایدرایسهک ! ❖ شَرَحْ ❖ مثلاً کیچه براوطهده اون چراغ یانسه حاصل اولان نوردن اوطنه تنویر اولنور . بواون چراغدن هریبرینک نورینی تفریق ایتمک محالدر ؛ کذلک انبیاء ذیشانکده صورتلری بری برینک غیری ایسهده انسانیه بخش ایلدکلری نور هدایتک کاهی حقها تعریفی ممکن دکلدر . زیرا جملهسی سلامتی وطریق مستقیمی اراده بیوردیلر ؛ اما عالم مطلق حضرتلرینک علم صمدانیسی نزدنده انبیای ذیشانک فرقلری ودرجات علیهلری اولدینی شبهه سزددر .

مثنوی

❖ کرتو صد سبب وصد آبی بشمری ❖

❖ صد نماند یک شود چون بفشری ❖

« تَبَجِّهْ » ، اگر سن یوزالما و یوزایوا صایوب صیقسک ، یوز عددی قالمیوب
هیبی برخور ، صولری برصواولمش اولور . « شَرَحْ » ، بوده اولکی بیت شریفده کی
معنایی تا کید ایچون دیگر بر مثالدر . مثلاً بیغمبرلرک زلال آب هدایتی قدرت
ربانیه یی وطریق مستقیم ارائه ایتمک اوزره جاری اولمش وبره قصد عالییه تابع
بولنمش اولدیغندن اونقظه نظر دن باقیجه معنا میانه لری نی فرق ایتمک غیر جائزدر

مثنوی

﴿ اطلب المعنى من الفرقان وقل ﴾

﴿ لا تفرق بين آحاد الرسل ﴾

« تَبَجِّهْ » ، قرآن عظیم الشان دن معنا ایسته ! وسویله که رسوللرک آره سنده
فرق یوقدر . « شَرَحْ » ، کتاب کریم قدرت اولان کلام قدیمده جناب قادر قیوم
« لا تفرق بین احد من رسله » فرمان قضا جبرانیله بیغمبران عظام حضراتی
میانه سنده فرق وتفاوت اولدیغنی ذکر و بیان بیور مشلدر که بو آیت کریمه کافه
بیغمبرانک هادی سبل نجات اولدقلری نی انبا ایدر . آنجق اقصای مراتب
کالات اولان اخلاق حسنه ایله متصف اولانلر بین الرسل اولان مرتبه یی فرق وتمیز
ایدرلر . بواساسه مبنی در که معنای حقیقی قرآن عظیم الشان دن اکلامنی ایسته ! دیه
امر بیور یلیور .

مثنوی

﴿ درمعانی قسمت واعداد نیست ﴾

﴿ درمعانی تجزیه وافراد نیست ﴾

« تَبَجِّهْ » ، معانیده تقسیم وصاییلر یوقدر ، معانیده هر شیئی جزء جزء
فرد فرد یایمق یوقدر . « شَرَحْ » ، روحانیاتده باقی وحقیق وحدانیت دن بشقه برشو
بولنمبور ، صورتا بشقه اولانلر او وحدانیت مطلقه اسماسنک مظهر یدر .

مثنوی

﴿ اتحاد یار بایاران خوش است ﴾

﴿ پای معنی کبر صورت سرکش است ﴾

« تَبَجِّهْ » سرکش اولان دوستلرک اتحادی خوشدر. معنی ایاغنی طوت !

زیرا صورت سرکشدر . « شَرْح » عشق ربانی به مستغرق اولان عاشقانک دوست-
حقیقیلری الله تعالی حضرتلریدر . اوزمره معنا پرستان فکر جناب خدای متعال
ایله خوش حال اولور . سنده بحق انسان ایسک کمال تواضع ایله معانی به التجا
وصورتدن کندینی خلاص وجداً نائل عشق خدا ایت ! صورتدن مقصد ، فنا
پذیر اولان و آخرت ایچون فائده سی اولیان مادیات وخیالاتدرکه کره ارض کبی
دانما سرسمانه دوران ایدر .

مثنوی

﴿ صورت سرکش کدازان کن برنج ﴾

﴿ تابینی زیر او و حدت چوکنج ﴾

« تَبَجِّهْ » سرکش اولان صورتی زحمت ایله اربت ! تا او صورتک التند

وحدت مطلقه بی خزینه کبی کوره سک ! « شَرْح » سرکش اولان مادیات و بدنی متاعب-
مشروع و اقدامات مردانه ایله انعاب ایت که قوه روحانیه نائل و مقامات علیه
واصل اوله سک ! قرون سابقه اکثر او قاتده تقودی بنالرک دیوارلرنده اخفا
ایدرلر و اصحابی وفات ایدنجه بعض صاحب دقت انلری بولور مسعود اولورلرایدی .
ای طالب حقیقت ! روحک خانه سی مثابه سنده اولان بدنک ایچنده کی حکم عقلیه بی
و سرائر روحانیه بی تحری و او یوزدن تعلی ایت !

مثنوی

﴿ ورتونکدازی عنایهای او ﴾

﴿ هم کدازد ای دلم مولای او ﴾

« تَنْجِيْهٌ » اكر سن صورت و بدنی مساعی مشروعه ایله اریتمز ایسهك الله تعالى حضرت تلیزینك عنایتلری اریدر ، اوله الله كه بنم کوکلم آنك بنده سیدر . [بو محله ، مولا لفظی افندی دکل ، بنده دیمکدر .] « شَرْحٌ » صورتی اریت ! یعنی مشروع صورتده عبادت و اقدام و کندی بکام ایت ! حسب الخلقه بوحالته غیره . مقتدر ایسهك ینه مأیوس اوله ! زیرا مرحمت ربانیه او قدر بیو کدر که بر آدمك یالکز ایمان و نیتی خالص اولنجه عنایات ربانیه کندیسنه ایریشیر ، مراتب علیه ایرشدیرر .

مشنوی

﴿ او نماید هم بدلها خویش را ﴾

﴿ او بدوزد خرقه درویش را ﴾

« تَنْجِيْهٌ » او الله تعالى حضرت تلیز کمال مرحمتدن کندی کوکلره کوسترر ، اول خدا حضرت تلیز بر درویشك خرقه سنی دیگر . « شَرْحٌ » عاجز و فقط خالص اولانلرك مددرسی ینه خدای متعال حضرت تلیزدر . قلبی غموم ایله مجروح اولوب بیرتملش بر فقیرك خرقه سنی ، متاع قلبی عنایات ربانیه کمال مرحمتله دیکوب شاد و حال و استقبالی اکدار کونیه دن آزاد ایدر .

مشنوی

﴿ منبسط بودیم ویک کوهر همه ﴾

﴿ بی سروبی پادیم آن سر همه ﴾

« تَنْجِيْهٌ » جمله من عالم اطلاقده یاپلمش منبسط بر جوهر ایدك ، او طرفده باشمز و ایاقمز ایدك . « شَرْحٌ » جمله منك اصلی غیر مادی ، جوهر واحد ایدی ؛ بو اصلك حقیقتی یالکز الله تعالى حضرت تلیز بیلیر .

مثنوی

﴿ يك كهر بودیم هم چون آفتاب ﴾

﴿ بی کره بودیم و صافی هم چو آب ﴾

« تَرْجِمَه » ، مرتبه احدیده آفتاب کبی بر کوهر ایدک. صوکی بوکومسز
وصافی ایدک ، « شَرْح » ، عالم روحانیت غایت نورانی اولدیغنی و ساده کی صور-
متوعه ، عالم احدیده اولدیغنی تأکید بیوریورلر .

مثنوی

﴿ چون بصورت آمدان نورسره ﴾

﴿ شد عدد چون سایهای کنسکره ﴾

« تَرْجِمَه » ، چونکه او کوزل اولان نور صورته کلدی. طبقه طبقه یوکسک
اولان محلك کولکهمی کبی صایلمق ممکن اولدی. « شَرْح » ، معانی ، عالم صورته
کلنجه صور متوعه دن عبارت اولمش و ظاهر بینان ایچون احدیت مطلقه کورلما مشدر.

مثنوی

﴿ کنسکر ویران کنسید ازمنجیق ﴾

﴿ تارود فرق ازمیان این فریق ﴾

« تَرْجِمَه » ، منجیقیدن قاعه بدنی ویران ایدیکز که بو فریق وجعیت
اورته سندن فرق و مغایرت کتمش اولسون. [منجیق ، اسکی زمانده بیوک طاشلر
آتمق ایچون بر آلت حرب ایدی.] « شَرْح » ، جهاد ، عبادت ، سعی کبی مشاق-
مشروعیه یی باعث ظفر اولان منجیق تشبیه ایدرک بیورمشلر که : محن عبادت
و ریاضتله بدنکزی اعصاب ایدرک و حدت مطلقه یی کورمکه نائل و ظاهر اولان
فرقلری کوزکزدن ازاله ایله مقام حقیقه واصل اولکیز !

مثنوی

﴿ نکته‌ها چون تیغ پولادست تیز ﴾

﴿ کردنداری تو سپر واپس‌گریز ﴾

﴿ تَرْجَمَه ﴾ ، نکته‌ها چلیکدن یا بلمش کسکین قلیج کیدر ، اگر سن سپر
طوتماز ایسه کیری قاج ! ﴿ شَرْح ﴾ ، بو محله نکته‌لردن مقصد ، سر و حدت
حقائقدیر . ای طالب حقیقت ! سر و حدت نکته‌لری کسکین قلیج کیدر . اگر
سن سپر اولان ذکاوت فطریه ایله بر مرشد کامله مالک دکل ایسه بو نکاتی
ایستمکدن فارغ اول ! زیرا بونکات عظمای ذکاوتمز و مرشدسز اولانلری پریشان
واحا ایدر .

مثنوی

﴿ پیش این الماس بی اسپر میا ﴾

﴿ کز بریدن تیغ رانبود حیا ﴾

﴿ تَرْجَمَه ﴾ ، بو الماس قلیجک اوکنه سپرسز کله ! زیرا کسمکدن قلیجک
قورقوسی اولماز . ﴿ شَرْح ﴾ ، سپر ذکاوتک و مرشد کاملک اولینجه سر و حدتک
کشفنه قیام ائمه ! سنی معنای کسمش اولور . خاطره کلمسونکه نه ایچون سر و حدت
بی کسسون ؟ زیرا کسکین بر قلیج کیدر ، اوکنه بلا سپر بر وجود دوشر ایسه
آنی کسمکدن سیف صارم چکنیری ؟ غوامض باطنیه کاینفی اطلاع ایتک سودا .
سنده اولیان و نفس و شیطان مغلوب اولیه جق درجه‌ده کندیسنده قوت ایمان و حسن
اخلاق حس ایدن کیسه‌نک - ولو ذکاوت مفرطه و مرشد خصوصیتی اولسه بیله -
شریعت مطهره‌نک احکام جلیله‌سی موجبجه حرکت ایدنجه ینه نائل سلامت و مظهر
سعادت اولور .

مثنوی

﴿ زین سبب من تیغ کردم درغلاف ﴾

﴿ تا که کژخوانی نخواند بر خلاف ﴾

« تَبَجَّهْ » ، بوسیدن طولای بن قلیجی قین ایچنه قودم که اگری اوقوبان
کیسه حقیقک خلاقی اوقوماش اولسون . « شَرَحْ » ، سروحدت ومسائل-
باطنیه کسکین قلیج کبدر ؛ دولانای رومی قدس سره السامی حضر تلی بیوررلر که :
بوسیدن بن بوسر وحدتی ومعانی باطنیه یی آشکار بیان ایتیوب قین مثابه سنده
غلاف حکایات ایچنه وضع ایلدم ؛ زیرا آشکار سوبانمش اولسه بو حقائق آکلامغه
مقتدر اولیانلر یولسز مغالر وروب شرعاً ومعناً خراب اولورلر ایدی ؛ ذکاتوی
آز ووسط اولانلری خطاره دوشورمامک ، اهل عرفانی تمامیه خبردار ایتک ایچون
سر وحدت وسائر روحانیه متعلق اولان احوال باطنیه یی مثنوی شریفده حکایه لر
ایچنده نقل و بیان ایلرم . بوسورتله اهل ایمان اولانلردن بعضیسنک ذکاتوی چوق
اولسه ده ینه عقلاری نسبتنده استفاده و ممکن اولدینی قدر مکر شیطاندن کندیله رینی
وقایه ایدرلر .

مثنوی

❧ آمدم اندر تمام داستان ❧

❧ وز وفاداری جمع راستان ❧

« تَبَجَّهْ » ، حکایه نک تمامنه وجه طوغربلرک وفادارلغه دائر اولان کیفیت
کلک . « شَرَحْ » ، وزیر مزوره ساده دلانه اعتقاد ایدن عیسویلرک حکایه سنه کلک
دیمکر .

مثنوی

❧ کز پس این پیشوا بر خاستند ❧

❧ بر مقامش نائی می خواستند ❧

« تَبَجَّهْ » ، پیشوالری اولان معهود وزیردن صکره عیسویلر آنک مقامه
بر نائب و وکیل ایستدیلر [وارسته شرحدر] .

﴿ منازعات کردن امرا بایکدیگر ﴾

امرای عیسویه نیابته یعنی وزیرك نأبی کیم اوله جق دیه آرالرنده منازعه
ایتدکلربنه دائردر :

مشنوی

﴿ يك امیری زان امیران پیش رفت ﴾

﴿ پیش آن قوم وفا اندیش رفت ﴾

« تَرْجِمَه » امرای عیسویه دن بری ایلری کیتدی. او وفا دوشونن قومه
اوکنه چیقدی. « شَرْح » ایلری چیقان امیر وزیرك نأبی اولدیغنی یدنده
اجازتنامه ایله اثبات ایتمک ایچون ایدی .

مشنوی

﴿ گفت اینك نائب آن مردمن ﴾

﴿ نائب عیسی منم اندر زمن ﴾

« تَرْجِمَه » او امیر سائر عیسویله دیدی که : ایشته وفات ایدن شیخمر
وحضرت عیسانك بوزمانده نأبی بنم !

مشنوی

﴿ اینك این طومار برهان منست ﴾

﴿ کین نیابت بعد ازوان منست ﴾

« تَرْجِمَه » ایشته بو طومار واجازتنامه افاده مک صحتته برهان وحجتندر
وزیردن صکره بو نیابت ، بکا مخصوص و بنم ایچوندر [وارسته شرحدر] .

مشنوی

❦ آن امیری دیگر آمداز کمین ❦

❦ دعویٰ اودر خلافت بدهمین ❦

« تَبَجَّهْ » دیگر بر امیر عیسوی ، پوصودن چیقدی ؛ آنکده دعواسی نیابته دیگر امیرك دعواسی کبی ایدی « شَرَحْ » پوصودن چیقدی تعبیرندن مقصد ، باقالم بشقه کیمك حدینه دوشمش که بنم نیاتمه مداخله اینسون دیه دیگر بر آمرک متکبرانہ انتظارینه ، بعده میدانہ چیقمنسه اشارتدر .

مشنوی

❦ ازبغل اونیز طوماری نمود ❦

❦ تابر آمد هر دورا خشم جهود ❦

« تَبَجَّهْ » او امیر دیگرده قولتوغنده بر طومار بر اجازتنامه کوستردی که ایکسنده جهودغضب کلدی . « شَرَحْ » امیرك هر بری یالکز کندیبی شیخنک ناچی اولدیغه امین ایکن برده آکمزین دیگر بر امیر ظهور ایدوب نیابت دعواسه و کندیبی نیابتدن محروم بر اقسنه قیام ایدنجه آنی مفسد و کاذب ظن ایدرك کال غضبه اهلاکنه قیام ایتدی و شدت نامه کوستردی .

مشنوی

❦ آن امیران دیگر يك قطار ❦

❦ بر کشیده تیغهای آبدار ❦

« تَبَجَّهْ » دیگر امرای عیسویه بری برینك اردنجه کسکین قلیجلری چکدیلر . « شَرَحْ » وزیرك کیز لیجه اجازتنامه لرینه نائل اولان امرادن هر بری

کنندنی نائب حقیقی و حیلہ دن عاری بیایر ایکن برده بشقه لرك دعواسنی ایشیدنجه کمال غضبه تیغ بدست اوله رق میدانہ چیقمش و ازهر جهت سفک دمایی دعوت ایلمشدر .

مثنوی

﴿ هر یکی را تیغ و طوماری بدست ﴾

﴿ درهم افتادند چون پیلان مست ﴾

« تَبَجَّحُوا » هر برینک النده قلیج و اجازت نامه اولدینی حالده سرخوش فیالبر کجی بری برینک اوستنه دوشه لرك غوغا قوپار دیار . « شَرَحْ » غوغا ایدن یالکز امرای عیسویه دکل ، هر برینک صدق دعواسنه قانع اولان عیسویلرك عوامی ده غوغای قاریشمشدر ؛ اکثر عوامک بلا اطلاع نزاعلره قاریشمسی مجر بدر . کنندنه بشقه بر فضیلت کورمه یئرلر فوق العاده نزاعلرده بولنق و بر مقصد مهم ایچون آد اورمق و اورلق کجی تهله کله لری شان و جسارت عد ایدرلر ؛ حالبوکه عوامک وهر کسک مشروع و مقبول جسارتی یالکز دولتک دشمنی قارشیسندہ اظهار بسالت و مافوقه ابراز اطاعتدر .

مثنوی

﴿ صدهزاران مرد ترسا کشته شد ﴾

﴿ تاز سرهای بریده پشته شد ﴾

« تَبَجَّحُوا » امرانک بو اختلاف و غوغالری اوزرینه یوز بیک مرد عیسوی اولدرلدی که کسامش باشلردن تپه اشکل ایلدی . « شَرَحْ » فوق العاده عظیم بر مقاتله اولمش دیمکدر

مثنوی

﴿ خون روان شد هم چو سیل از چپ و راست ﴾

﴿ کوه کوه اندر هوا زین کرد خاست ﴾

« تَرْجَمَه » صاغدن ، صولدن قانلر سيل کي آقدي وهوايه طاغ کي توز
قالقدي. « شَرْح » بويت شريفده عيسويلر بيننده واقع اولان شدت مقاتله
بليغانه تفصيل وحکايه بيورلمشدر .

مثنوی

❧ تخمهای فتنها کو کشته بود ❧

❧ آفت سرهای ایشان کشته بود ❧

« تَرْجَمَه » فتنه تخملريني اووزير اگمش ایدی که عيسويلرک باشلرينه آفت
وبلااولمش اولدی. « شَرْح » وزير مزورک عيسويلرعلينده قوردینی دام فساد ،
حکايه بي مطالعه ايدنلره معلوم اولديغندن بومحله تکراری زانددر .

مثنوی

❧ جوزها بشکست وان کان مغزداشت ❧

❧ بعد کشتن روح پاک نغز داشت ❧

« تَرْجَمَه » ايچينده ايليك طوتان جويزلر قيرلدي ، قيرلقدن صکرده
پاک ولطيف روح طوتدی. « شَرْح » بدنلر جويزلرک خارجي کيدر جويزک اعتباری ،
ايچنک کوزل اولسندهدر. بوحقيقت الکپارق صورتده بعدالموت تعين ايدر. شمدييه
قدر عيسويلرک نزاعلری نقل اولنورکن حضرت مولانا قدس سره الاعلانک عادت-
جليله لری اوزره عيسويلرک غوغالريني بياندن صرف نظرله بونکته اوزرينه بعض
حکم عاليه بي بيان وحکايه بيورمشلردر .

مثنوی

❧ کشتن ومردن که بر نقش ناست ❧

❧ چون انار وسيب را بشکستنت ❧

« نَنْجَمَر » اولدیرلک واولک - که بدنک نقشنی اوزرینه واقع اولور .
 نار قیرمق ، الما کسمک کیدر . « شَرْج » نار و المانک مقبول و مطلوب اولار
 قبوغی دکل ، ایچیدر . ترک حیات مادیه ایلدکن صکره انساندن مقصود اولار
 جهت احوال باطنیه سیدر که لطیف و یاقیسیح اولدینی موتنده تمامیه معلوم اولور .

مثنوی

« آنکه شیرینت اوشد نار دانک »

« و آنکه بوسیدست نبود غیر بانک »

« نَنْجَمَر » اوشی که ، طاتیلدر . دانه سی کوزل و صاغلام نار کبی اولدی
 و چورویه نك ایچنده قوری سسدن بشقه برشی بولماز . « شَرْج » نار و یاجویر
 صویولوب قیرلهدن اول صاغلام ، یاخود چوروك اولدینی لایقيله بیلنمز . انسانلرک
 دنیاده کی احوالی تمامها بیلنمز ؛ چونکه بدن ، حی اولدقجه قلب و اخلاق کیفیار
 و حسیات حقیقیه سنی ستر ایدیجی برده در .

مثنوی

« آنچه بامعنیست خود پیدا شود »

« و آنکه بوسیدست اورسوا شود »

« نَنْجَمَر » اول شی که معنی دادر ؛ البته پیدا و ظاهر اولور ؛ اوشی
 چورومشدر ، رذیل ورسوا اولور . « شَرْج » معنی دار و خاق لطیف اولان کیم
 هر حالده و بعدالموت آفتاب عالمتاب کبی لامع و بیدار اولور ؛ بالعکس سعاد
 روحانیدن و عاری و عادی اولان کیمسه اولدکده سوء حالی هویدا و رذیل ورس
 اولور .

مثنوی

« رو بمعنی کوش ای صورت پرست »

« زانکه معنی برسر صورت پرست »

« تَرْجِمَهُ » ای صورت پرست اولان کیمسه ! کیت معنایه چالیش ! زیرا
معنی صورت باشی اوستنده قناددر . « شَرْحُ » بدن وسائر اسباب صوریه یه اهمیت
ویرن ای ظاهر بین ! طوتدیفک طریق سقیمدن فراغت ومعنایه مراجعت ایت که
قوشه قناد نه ایسه سکا کورده معانی اودر . احوال صوریه یه هر نه قدر الفت
ومحبت ایده جک اولسه کینه دنی وسفلی قالیرسک ! فقط مغنیک تحصیلنه ساعی
اولسه ک عالی اولورسک !

مشنوی

﴿ همنشین اهل معنی باش تا ﴾

﴿ هم عطایانی وهم باشی فتا ﴾

« تَرْجِمَهُ » اهل معناک هم نشین ومحبی اول که هم عطا واحسان بولهسک !
هم طریق حقدده مرد کامل اولهسک ! « شَرْحُ » معانی بی بیلیمک ایچون چاره لرک
اک بیوکی ، شریعت مطهره نک احکام جلیله سنی تمامها قبول واجرا وتلاوت قرآن
عظیم الشان ایله قلب وعقلی احیا ایتمکدر .

مشنوی

﴿ جان بی معنی درین تن بی خلاف ﴾

﴿ هست هم چون تیغ چوین درغلاف ﴾

« تَرْجِمَهُ » مغنیز جان بو بدنده قین ایچنده اغاجدن یا پلمش قلیجه
بکزر . « شَرْحُ » بر قلیجک قینی کوردیکمز حالده اکا اعتبارمن بلکه بوقین
ایچنده کوزل بر قلیج بولنور ملاحظه سندن ایلری کلیر . بر انسانی کورونجه اکا
رعایتمزده بدننده قوه عاقله و اخلاق حمیده نک وجودی تصور وامید اولمنسه منی در .
لکن قلیجی قیندن چیقاروب دمیره بدل عادی براغاج اولدیغنی کورونجه انک هیچ
براعتبار وفائده سی اوله میه جنی کبی انسانک جانی ده مغنیز وهمنیز ایسه عادی
اهمیتدن بری وعاریدر .

مثنوی

❖ تا غلاف اندر بود با قیمتت ❖

❖ چون برون شد سوختن را آلتست ❖

« تَنْجِيْهٌ » اغاجدن اولان قلیج قین ایچنده اولنجه قیمتلی فرض اولور،

فقط قینندن دیشاری چیقنجه یا قق ایچون بر آلتدر . « شَرْحٌ » جوهر معنویاتی
اولمیان آدمکده حقیقتی میدان چیقنجه اعتبارسز اولور . اودوندن معمول ساخته
قلیج قیریلوب یا قلییر . فیوض معنویه دن نصیبی اولمیان انسانده کرفتار خسران
وشایان نیر اندر .

مثنوی

❖ تیغ چوبین را مبر درکار زار ❖

❖ بنکر اول تا نکرده کار زار ❖

« تَنْجِيْهٌ » محاربهیه اغاجدن قلیج کوتورمه ! مجاهدهیه کتمزدن اول دقت

ایت که ایشک فغان وزار اولمسون ! « شَرْحٌ » بویت شریفدن اوج معنا آکلاشییر .
برنجیسی : اعمال صالحیه مالک اولماقدن نتایجی بیک دفعه دهاکوج وکران اولان
آخرته کتمکله کرفتار خسران اولمه ! معنای دیگر : تدارکسز وجسارتسز
اولدیفک حالده دنیاده بیله محاربهیه کیمه ! زیرا پریشان اولورسک . معنای آخر :
درایت واقتدارک یوغیسه محاربهیه مثال اولان مسائل عمیقۀ تصوفیه نک تدقیقنه وحل-
معضلاتنه کیریشمه ! زیرا انجамنده مغلوب ومعیوب اولورسک !

مثنوی

❖ کر بود چوبین برو دیگر طلب ❖

❖ ور بود الماس پیش آبا طرب ❖

« تَنْجِيْهٌ » قلیجک اگر اغاجدن ایسه یوری بشقه سنی ایسته ! الماس کبی

پارلاق ایسه ذوق و طرب ایله ایلری کل ! « شَرَحْ » عقل و جانک معنیز ، ذاتک اخلاقمز ، بدنک اقتدارمز اولدینی حالد یه له مایوس اوله ! بلا تکبر مشروع صورتده ینه چالیش و مردان خدانک حجتده آلیش ! تا که جانک کسب هنر ایله معنیدار ایسه مردانه میدان چیق و موت واجلک کلنجه مرحت ربانیه مستقداً بلا خوف و تلاش آخرته ذوق و طرب ایله کیت ! زیرا عادل و مستقیم اولور ایسه ک سنک ایچون هر حالد سلامت و سعادت واردر .

مثنوی

﴿ تیغ در ز را دخانه اولیاست ﴾

﴿ دیدن ایشان شما را کیمیاست ﴾

« تَبِیْخِیْمُ » قیمتدار اولان تیغ معنوی ، اولیاء الله حضراتنک جیخانه سنده در . اوزمره جایی کورمک سزک ایچون کیمیدر . « شَرَحْ » فیوضات روحانیه اولیاء الله حضراتنک قاب لرنده بولنور ؛ فیض معنوی ایستر ایسه کز اودوات پاکی آرایوب بولکزر که آنلری کورمک انسان ایچون عین سلامت و محض سعادتدر .

مثنوی

﴿ جمله دانایان همین گفته همین ﴾

﴿ هست دانا رحمة للعالمین ﴾

« تَبِیْخِیْمُ » جمله عالم و عاقلر دائماً بونی دیمشدر در که : عارف و دانا اولانلر عالمه رحمتدر . « شَرَحْ » فخر عالم و نبی محترم صلی الله تعالی علیه وسلم افندمن حضرت تلمینک عالمه رحمت اولدینی قرآن عظیم الشانده تبشیر بیورلمشدر : ﴿ وما ارسلناک الا رحمة للعالمین ﴾ معنای شریفی : « بز یا محمد سنی کوندرمدک ، الا بتون عالمه رحمت اوله رق کوندردک . » ایشته بوبشارت عالییه ابتناء وراثت مطلقه . احمدیه مظهریتنده قائم اولان اولیاء الله ده رحمة للعالمین اولمش اولور . عارف و دانا

اولانلر معناً انسانه مددرس اولدقلری کبی نصایح شفاهیہ ویا تالیفات جابلہ لرنند.
کوریلن نصایح و تنبیہات ده مستعدین ایچون معناً سرمایہ حیاتدر .

مشنوی

❦ کراناری می خری خندان بخر ❦

❦ تا دهد خنده ز دانه اوخبر ❦

« تَرْجِمَه » ، اگر برنار صاتون آلیر ایسه که آنی کولیچی یعنی قبوغی یارلمش
اولدینی حالده صاتون آل که آنک خنده سی یعنی یارلمسی سکا دانه دن خبر ویرمش
اولسون . « شَرْح » برشیخی مرشد و ناصح اتخاذا ایدینه جک اولور ایسه که نظاهری
قیافته دکل ، درونی اولان احوال و اخلاقی و کلمات حکمت آیاتی تحقیق و تدقیق
ایدوب بعده آنی مرشد اتخاذا ایت ! دیمکدر .

مشنوی

❦ ای مبارک خنده یش کواز دهان ❦

❦ می نماید دل چو دراز درج جان ❦

« تَرْجِمَه » ، ای مبارک اونارک خنده سی ، که آغزندن ، جان قوطیسندن ایچنی
کوهر کبی کوستر . « شَرْح » مبارک عارفدر که دهان حکمت بیاندن چیقان
حقایق علیه ایله سلامت و سعادت انسانیه بی ارأه و جهان انسانیتی عارفانه احیا ایلر .

مشنوی

❦ نامبارک خنده آن لاله بود ❦

❦ کز دهان اوسیاھی دل نمود ❦

« تَرْجِمَه » ، نامبارک خنده او ، « لاله » دنیلن چیچک کولسی اولدی که

آنك آغزندن ايچنك سياهلنى كوروندى. «**شَرْح**» نامبارك اول اطوار و اخلاق. رديئه واقوال كاذبه و مقلدكارانه دركه : برقلب سياهك ترجمانى اولمش اولدى. لاله نك ظاهرى كوزل و ايچى چيركىندر. صورتى رغنا، سيرتى فنا اولان آدملىك احوالى ده لاله نك درونى اولان سياهلغنه تشبيه بيورلمشدر.

مشنوى

﴿ نار خندان باغرا خندان كند ﴾

﴿ صحبت مردانت از مردان كند ﴾

«**تَرْجِمَه**» خندان، قوغى يارلمش اولان نار؛ زينتى حسيبله باغى خندان و شادان؛ مردان الـهينك صحبتى ده سنى داخل زمرة مردان ايدر. «**شَرْح**» بداخلاق اولانلر ايله الفت و محبت ايدر ايسك اخلاق ذميمه و اكر عارف و عاقلان ايله صحبت ايلرسك خصائل حميده كسب ايده جكندن هميشه اهل عرفانه مقارنت و داسلردن مجانبت ايت كه باغ دلك ميوه صفا ايله آرايشياب اولسون.

مشنوى

﴿ كرتوسنك صخره و مرمر شوى ﴾

﴿ چون بصاحب دل رسى كوه ر شوى ﴾

«**تَرْجِمَه**» اكر سن بالفرض قاتى طاش اولسك بيله صاحب دله ايريشير. ايسك قيمتدار بر كوه اولورسك. «**شَرْح**» قلبك هر نه قدر تربيه كورمامش و ذاتاً قاتى اولمش اولسه بيله بر مرد عاقلك و بر مرشد كاملك صحبتنه ميال و آنسكه هم حال اولور ايسك باذالله تعالى سعادت و سلامته نائل و مقصد اقصابه و اصل اولورسك.

مشنوى

﴿ مهر پاكان درميان جان نشان ﴾

﴿ دل مده الا بمهر دلخوشان ﴾

« تَرْجِمَه » بلك اولان ذواتك محبتنى جانك ايچنه ديك ! كوكل ويرمه ! الا قابي خوش اولانلره وير ! « شَرْح » بداخلاق بر كيمسه يه انسان كوكل ويره جك اولور ايسه معنا و مادة معذب اولور . قابي ابي و فسا آدملى تفريق ايدمه ييلمك توفيقات ربانيه و ذكاوت فطريه ايله برابر تجارب كثيره و مشروع صورتده تحقيقات و فيريه و ابسته در .

مشنوی

﴿ سوي ناريكي مر و خورشيد هاست ﴾

﴿ كوي نوميدى مرو اميد هاست ﴾

« تَرْجِمَه » يأس و اميد سزلك محله سنه كيمه ، اميدلر واردر ؛ قارانلق طرفه كيمه ، كونشله واردر . « شَرْح » انسان هيچ بروقت هيچ برايشدن ، هيچ برسيدن زنهار مايوس و بلكه يزار بيله اولمسون . يأس او درجه ده بيوك بر كناه ، بر خطا دركه : تعريفى غير قابلد . مايوس اولان كيمسه الله تعالى حضرت تلى ريك مر حمتى و اثر مر حمت ربانيه اولان اسباب كثيره ني انكار و كندني دلفكار و عقل و بدننى بي قرار ايدر . جناب ارحم الراحميندن اميد وار و ارادات ربانيه نك اجرا سنده ثابت و برقرار اولان انسان همه حال نائل مرام و بكام اولور . باعث يأس اولان كيفيت مرور زمان ايله بيله دنيا ده مبدل مسرت اولميه جق فرض اولنسه انسان بيلسونكه بر مدتدن صكره موجب يأس و كدر اولان كيفيتى فراموش و ذهن و قلبنده بشقه حالات منقوش اولور . انسانلرك مايوس اولما ماري ايجون قرآن عظيم الشانده امر صريح و مايوس اولانلار ايجون تكدير عظيم واردر . سورة زمرك اللى اوچنجى آيت كريمه سنده فرمان بيوريلور كه : (قل يا عبادى الذين اسرفوا على انفسهم لا تقنطوا من رحمة الله ان الله يغفر الذنوب جميعاً انه هو الغفور الرحيم) معنای شريفى : (يا محمد طرفدن سويله) اى نفسكز اوزرينه اسراف ايدوب حددن كچن قوللرم ، اللهم رحمتدن مايوس و اميد سز اولميكز ؛ الله تعالى كناهلرك جمله سنى مغفرت ايلر . تحقيقاً الله تعالى حضرت تلى غايت مغفرت ايديجى و رحيمدر . « حضرت ابراهيم عليه السلامك نزد جليلنه وارد قىلرنده ميانه لرنده جريان ايدن مكالمه حكمت علامه سورة حجر ك اللى در دنجى آيت كريمه سنده بووجه ايله فرمان و حكايه بيوريلور : (قالوا لا توجل انا

نَبَشْرَكْ بَغْلَامِ عَلِيمِ) معنای شریفی: « ملائک حضرت ابراهیمه دیدیلر: قورقه ؛ زیرا بزنی سویندررز ، برعالم اوغل ایله » (قال ابشرتمونى على ان مسنى الكبير فبم تبشرون) حضرت ابراهیم ملئکره جواباً دیدی: « عجباخی انکله سویندررسکز، که بکا اختیارلق ایریشدی ؛ عجب سویندرمش اولورسکز » (قالوا بشرناک بالحق فلا تکن من القانطین) « ملئکر حضرت ابراهیمه دیدیلر: طوغربلقله سنی سویندررز مایوس اولاندن اوله » (قال ومن یقنط من رحمة ربه الا الضالون) « حضرت ابراهیم ملئکره جواباً دیدی : کیمدر مایوس اولان اللهک رحمتدن . الاضالین وازغین ویولنی شاشیرمش اولاندن بشقه . « ایشه یأسک حالی نه درجدهده آغردرکه حضرت ابراهیم علیه السلام تبشیر اولندیغی برصرهده بیله یالکز یأس لفظی ایشدیکی کبی بولفظ وخیمی اوزرندن رد ایله ملائکه جواباً ازغین ویولنی غائب ایتمش اولاندن بشقه الله تعالی حضرتلرینک رحمتدن کیم مایوس اولور دیدی . دیمک یأس ، عصیان وضالئدر . سورة یوسفک سکسان یدنجی آیت کریمه سسندده حضرت یعقوب علیه السلامک اوغلارینه واقع اولان تنبہاتی حکایه فرمان بیوریلور: (یا بنی اذهبوا فتمسکوا من یوسف واخیه ولا تمشوا من روح الله انه لایبئس من روح الله الا القوم الکافرون) معنای شریفی: « ای بنم اوغلارم ! کیدیکز خبر صوریکز غائب اونش یوسفدن وانک برادرندن واللهک رحمتدن مایوس اولمیکز ، البته اللهک رحمتدن مایوس اولماز ، الا کافرلر اولور. « بو آیت کریمه دن صراحة معلوم اولورکه ، الله تعالی حضرتلرینک رحمتدن امیدسز اولمق کفردر . بیت شریفک ایکنجی مصراعنده قاراللق طرفه یعنی کدرو یأسه کیتمه ! کونشلر واردر بیورملری یأسک ظلمت کتیفه سنی تعریف ایله برابر مراحم وعنایات والطاف- مالانهایه ربانیه نک هربری برشمس منیر مسرت اولدیغنی واولیاء الله حضراتی عباداللهک قلوبنه القای انوار معنویه ایتک ایچون خورشید رخشان کبی بولندقلرینی ایما ایدر .

مثنوی

﴿ دل ترا در کوی اهل دل کشد ﴾

﴿ تن ترا در حبس آب و گل کشد ﴾

« تَنْجِیْهِ » کوکل سنی اهل دل محله سنه، بدن سنی صو وبالچیق حبسنه چکره .

حضرت تالرینک اعت و نام شریفی انجیلده وار ایدی . « شترج » بوبیت شریفک تفصیلاً شرحی آتیده کور یله جکدر .

مثنوی

﴿ بود ذکر حایها وشکل او ﴾

﴿ بود ذکر غزو و صوم و اکل او ﴾

« تَرْجُمَه » انجیلده فخر عالم علیه الصلوة والسلام افندمن حضرت تالرینک

شکل و حایه لرینک و غزا و صوم و اکلنک ذکر ی وار ایدی . « شترج » بو کیفیت قرآن عظیم الشانده سورۀ صفک آلتنجی آیت کریمه سنده بوجه ایله بیان و فرمان بیوریلور : (واذ قال عیسی ابن مریم یابنی اسرائیل انی رسول الله الیکم مصداقاً لما بین یدی من التوریه و مبشراً برسول یأتی من بعدی اسمه احمد فلما جاءهم بالبینات قالوا هذا سحر مبین) معنای شریفی : « اووقت که حضرت مریمک اوغلی حضرت عیسی دیدی : ای بنی اسرائیل تحقیق بن اللهک رسولیم ؛ بندن مقدم اولان توراتی سزک جانبکزه تصدیق ایدیجی و بندن صکره کله جک پیغمبر ایله مژده و یریحی اولدیغم حالده که آنک اسمی (احمد) در . وقتا که آشکار اولان معجزه لر ایله کلدی ، آنلر دیدیلر که : بو دیهی برسجدر . « شمدی بوکا دائر اولان انجیلک عباراته کلم : ابتدا بعض آدملر طرفندن برچوق انجیللر یازلمش ایکن بعده عیسویلر ، درت ذات طرفندن — بعض مرتبه بری برینه مخالف اوله رق — یازیلان انجیللری قبول ایدوب دیکرلری رد و احما ایندیلر . بودرت انجیلدن بری لسان عبرانیده و اوچی لسان یونانیده یازلمشدر . اسکندر رومینک مشهور اولان استیلا سندن صکره مصر و سوریه و قدس و سائر برچوق یرلرده لسان کتابت ، لسان یونانی ایدی . بوجه محرر احما اولنوب شمدی میدانده قالمیان انجیللرده فخر عالم صلی الله علیه وسلم افندمن حضرتلری حقنده برچوق تفصیلات اولدینی هویدادر ؛ مع مافیه الان عیسویلرک قبول ایلدکاری درت انجیلدن بری ، لسان یونانیده یازیلان یوانینک انجیلانده دیر که : حضرت عیسی علیه السلام حواریونه خطاباً بیورور : « اووقت که (باراقیتوس) کلیر ، بن آنی پدر — بوراده پدر لفظی الله دیمکدر — طرفندن کوندیریم ؛ اوحقیقتک زوچی

اولوب اللہ من مبعثدر وپاراقلیتوس بیانامہ دائر شہادت ایدہ جکدر . « ینہ یوانی انجیلک دھا اشاغیسنده شویله محرردر : حضرت عیسیٰ علیہ السلام بیورمشدرکہ « بن کیتمز ایسمہ پاراقلیتوس کلز » شمدی پاراقلیتوس لفظی اوزرینہ دقتی جالب براز صراحت ویرہلم : یونانی انجیلده فی الحقیقہ پاراقلیتوس مسطوردر . پاراقلیتوس لفظک معناسی لسان یونانیده « کندیسندن نیاز اولنمش و نیاز اولنور » دیمکدر . اما جملہ یہ معلوم اولدینی اوزرہ « کندیسندن نیاز اولنمش و نیاز اولنور . « دیہ هیچ بر اسم دیاده یوقدر . بویله معنا اسم ایچون کلیاً موافق دکدر . بوندن اکلاشیلیرکہ انجیلک اصل عبارتہ سی پاراقلیتوس دکل (پریقلیتوس) ایدی یعنی « پ ر » حرفلرندن صکرہ الف حرفی اولمہ رق ، پریقلیتوس تحریر وامللا اولننجه لسان یونانیده بلا نقصان (احمد) دیمکدر . بوجه ایہ سورہ صفک ذکر اولنان آیت کریمہ سندہ تصریح وفرمان بیوریلان (احمد) نام پاء وشریفی عیناً وصراحتاً انجیلده آلآن واضحاً محرر بولنمش اولدینی قابل انکار دکدر .

مشوی

❧ طائفۂ نصرانیان بہر ثواب ❧

❧ چون رسیدندی بدان نام وخطاب ❧

« ترجمہ » عیسویلردن بر طائفہ ثوابدن طولایی چونکہ اول نام شریفہ وخطاب لطیفہ کلیر ایدی . « شریح » اونام شریفہ کلنجه عیسویلردن بعضی حرمت ایلدکاری آتیدہ کی بیت شریفہ بیان اولنور .

مشوی

❧ بوسہ دادندی بر آن نام شریف ❧

❧ رونہ دادندی بدان وصف لطیف ❧

« ترجمہ » اول نام شریف احمدی یازان حروفی اوپرلرایدی ، واول وصفہ لطیف اوزرینہ یوز سوررلر ایدی . « شریح » مقدس برذاتہ اولنہ جق حرمتدن بر جوق فائدہ دنیویہ و اخرویہ حاصل اولہ جنی بدیہدر .

مثنوی

﴿ اندرین فتنه کی گفتیم آن گروه ﴾

﴿ ایمن از فتنه بدند و از شکوه ﴾

« تَرْجِمَهُ » یهود وزیرینک بیان ایلدیکمز فساد و فتنه سنده فخر عالم علیه السلام افدمز حضرت تلرینک نام شریفه حرمت ایدن عیسویلمضررت و قورقوردن امین اولدیار . « شَرْحُ » یعنی فخر عالم افدمزک نام جلیلترینه حرمت ایدن عیسویلمری وزیر معهود اغفال ایده میوب ضلالت و مقاتلهیه کرفتار اولمیدیار .

مثنوی

﴿ ایمن از شر امیران و وزیر ﴾

﴿ در پناه نام احمد مستجیر ﴾

« تَرْجِمَهُ » فخر عالم علیه الصلوة والسلام افدمز حرمت ایدن طائفه مذکوره امرای عیسویه ایله او وزیرک شرنندن امین و محبوب کردکار احمد مختار افدمز حضرت تلرینک نام شریفی پناهنده محفوظ و محمی ایدیار . « شَرْحُ » نام نامی . حضرت احمدی بی تقدیس ایدن طائفه نیک اصحابی حیاطه ایکن وزیرک شرنندن و وفاتندن صکره امرای عیسویه بیننده ظهور ایدن مقاتله دن محفوظ ایدیار .

مثنوی

﴿ نسل ایشان نیز هم بسیار شد ﴾

﴿ نور احمد ناصر آمد یار شد ﴾

« تَرْجِمَهُ » او طائفه نیک نسلی ده جوق اولدی ، فخر عالم علیه السلام افدمزک نور شریفی بونلره یاردجی اولدی . « شَرْحُ » فخر عالم علیه السلام

افندمرك عين نور اولان قوه عظيمه روحانيه سنه عائد بحث آچيلنجه كال عشق
و محبتدن صاحب خامه كوزياشي دو كسه احرا و خامه سي اولو شهوار صاحسه سزادر.

مثنوی

❦ وان گروه دیگر از نصرائیان ❦

❦ نام احمد داشتندی مستهان ❦

« تَرْجِمَه » عیسویلردن دیگر بر طائفه فخر عالم علیه السلام افندمن

حضرتلرینك نام شریفی حقیر طوتارلر ایدی . « شَرَح » چونكه آنلرك خلقت
و طبیعتلری حقیر ایدی . بوكا مناسبتی اولان بر حکایه بی نقل ایده لم : بر کون
فخر عالم محمد مصطفی علیه افضل التحایا افندمن حضرتلرینه ابوجهل لعین
دیدي که : یا محمد ! سندن دها چیرکین آدم کورمدم ! جواباً بیوردیلر : ای حدینی
تجاوز ایدن ابو جهل ! طوغری سويلدك ؛ حضرت ابوبکر صدیق رضی الله تعالی
عنه او آنده دیدي که : ای شمس جهان معنا و محبوب جناب خدا ! سندن دها
کوزل برانسان کورمه مدم ؛ فخر عالم ینه جواباً بیوردیلر که : ای دنیای ناچیزدن
معناً خلاص اولمش ابوبکر صدیق ! طوغری دیدك . بونك اوزرینه حاضر مجلس
بولان اصحاب کرام تعجب و حیرت ایدوب دیدیلر که : یا فخر عالم ونبی محترم ؛
افاده لری بری برینه کلیاً ضد اولان ابوبکر صدیق ایله ابوجهلک ایکیسی ده بر کیفیت
ایچون طوغری سويلملری فصل ممکن اوله بیلیر ؟ فخر عالم افندمن حضرتلری
بیوردیلر : تعجب ایتیمکز ؛ زیرا بن آینه مصفا کی یم ؛ هر کیم که بکا نظر ایدرایسه
کندینی کورمش اولور ؛ ابوبکر صدیق ذاتاً کوزل اولدیفندن یوزمه کندی
کوزللکنی کورمشدر ، آنک ایچون سوزی طوغری . ابو جهل ایسه خلقة
چیرکین ایدی . بکا نظر ایدنجه بی دکل ، چیرکین اولان کندینی کورمسی حسیلله
کذلک طوغری سويلمشدر .

مثنوی

❦ مستهان و خوار کشتند از فتن ❦

❦ از وزیر شوم رای و شوم فن ❦

« تَنْجِيْمٌ » اول طائفه كه فخر عالم افندمن حضرت تلمينك نام جليل و شريفى محقر طومار لر ايدى ، رأى و حيله سى مشئوم اولان وزير يهود معهودك القا ايلديكى فتنه و بلالردن خوار و حقير اولديلر . « شَرْحٌ » رسول مجتبا عليه افضل التحايا افندمن حضرت تلمينك ذات پاكي علمينده بولنانلر شايد دنياده علناً خوار و حقير اولمازلر ايسه آخرتده رذيل و رسوا اوله جقارى هويدادر .

مشنوى

﴿ هم محبط ديشان و حكمشان ﴾

﴿ ازى طومارهاى كثر بيان ﴾

« تَنْجِيْمٌ » او طائفه نك دين و حكمارى اكرى سويله ين وزيرك

ويرديكى مختلف طومارلردن طولاني عين خطا و مشوش اولدى « شَرْحٌ » بو طومار و اجازت نامه لردن حاصل اولان فتنه بالاده بيان و حكايه اولنش ايدى .

مشنوى

﴿ نام احمد اينچنين يارى كنند ﴾

﴿ تا كه نورش چون مددكارى كنند ﴾

« تَنْجِيْمٌ » فخر عالم عليه السلام افندمن حضرت تلمينك نام شريفى بونك كجى معاونت و دوستلق ايدر ، يانور جليل القدرى نصل حفظ و امداد ايلديكى ارتق دوشونملى . « شَرْحٌ » اهل ايمان و اصحاب عرفان او نور جليلى ، او شمس - سماى معرفتى هميشه ذكر و تسبيح ايله ابكى جهانده مسعود اولور .

مشنوى

﴿ نام احمد چون حصارى شد حصين ﴾

﴿ تا چه باشد ذات آن روح الامين ﴾

« تَرْجِمَهُ » نام جلیل حضرت محمد مصطفی ، التجا ایدناره متین بر قلعه اولنجه یا اول روح امین حضرت تارینک ذات پاکی نه مرتبه سعادت بخشا اولدینی ملاحظه اولسون. « شَرْح » رسول مجتبا محمد مصطفی علیه افضل التحایا افندمن حضرت تارینک نام جلیل العنوان رسالتناهیلی بر حصار محکم و معنوی اولنجه یا او ذات پاک احمدینک حقیقت روحانیه سنه بحق التجا و تبایغ بیوردقلری او امر ربانی بی اجرا ایدناره فیض محمدی نصل موجب سعادت ابدیه اوله جفی عند اولی .
الالباده امر بدیهیدر .

مشوی

﴿ بعد ازین خوزیر درمان ناپذیر ﴾

﴿ کاندرا افتساد از بلای آن وزیر ﴾

« تَرْجِمَهُ » درمان و چاره و علاج قبول ایتیمان قان دوکیچی (شاه جهود) اندن صکره او وزیر مزورک بلا و خدعه سندن کرداب بلایه دوشمش اولدی .
« شَرْح » ذکر ی سبق ایدن شاه جهود کمال تعصبندن عیسویلی محو و نابود ایتیمک و قانارینی دوکمک ایچون اتحاد ایلدیکی مسالک ظالمانه دن بشقه وزیر مزورینه ده امنیت ایله پند و خدعه سنی قبول و تصویب ایلدیکنندن بر چوق بالاره کرتار اولدی .
بوییت شریفده اشارت واردرکه : ظلم ایتیمکنن دائما توقی و اجتناب ایتیمکه برابر آمرلر استخدام ایده جکلری مأمورلرک ظالم و حیلکار اولماسنه و عدالت و استقامت و غیرتی مسالک اتحاد و بیچارکانه رأفتی اعتیاد ایتیمش اولانلردن اولسنه دقت ایتسونلر .
مأمور ظالم و حیلکار ایسه هم آمرینی هم خلقی اضرار واکر عاقل و مستقیم ایسه آمرینه حسن خدمت و خاقلی نمون و بختیار ایدر .

ختم جلد اول

❦ افادۀ مخصوصه ❦

سالك حقيقى مولوى وشارح معرفتمند مثنوى افاضل وزراى ساعطنت-
سنيه دن مرحوم عابدين پاشاك برشوق ازلى عاشقانه ايله ترتيب و تلفيقنه موفق
اولدينى ترجمه و شرح مثنوى شريفك برنجى جلدی بتوفيقه تعالى رسیده حد-
ختم اولمشدر . حالت افزای وجدان و معرفت بخشای ادراك واذعان اولان
مثنوى شريفك جلالت شان و عظمت موضوعی صدندده هیچ بر قلم سوز سويلمکه
قدرتياب اوله ماز .

تهذيب اخلاق ، تنوير قلوب ، تصفيه وجدان ، تزويد شوق وایمان ، تزكيه
نفس ، استحصال معالى كې هر برى برجهان دكر جواهر معرفك صدف ملهميتى
اولان مثنوى شريفك ارباب مطالعه عندنده قولايجه اوقونوب حاوى اولدينى
حكيمات عاليه و تعريفات قدسيه نك اكلاشلمسى ايچون كچه بر چوق شرحلار
يازلمش ايسه ده ادبيات حاضره مزك سليقه حسن بيانه موافق برلسان ساده ايله
هر مؤمن پاك اعتقادك ايجه اكلايه بيله چكى بر ترجمه و شرح مثنوى شريفى ايلك
دفعه يازمق شرفى مرحوم مشار اليه عابدين پاشايه نصيب اولمشدر كه شو خدمت-
فاخره تصوف پرورانه سنه خواب كاه ابدى حضرت مولانا اولان مرقد مقدسك
قبه خضر اسنده پر كشاى تعالى اولان ارواح عليين مقام بيله تحسين خوان اولسه
سزادر . شارح مشار اليه ك زمان حياتنده حقوق نشر به سنى كتبخانه عرفانه
ترك ايتيش اولدينى بوائر معتبرك برنجى جلدی پذيراي حسن ختام اولمسى وسيله-
سيه عابدين پاشا مرحومك انوار مرحمت الهيه مستغرق اولان روح پرفتوحه
بر فاتحه اهداسنى قارئین كرام حضراتندن كتبخانه عرفان استرحام ايدر . ياد نامى
وسيله رحمت اولمق ايچون اسم محترمنى تكرار ياد و تذكار ايتديكم عابدين پاشا
مرحوم شواثر قيمتدارى ايله دنيا طور دقجه نامنى ابقا ايتيش و روحى عالم بقاده
نعم سرمديه سبجانيه ايله متمم اولدينى كې نام با احترامى ده بو مثنوى شريفك ترجمه
و شرحنى مطالعه ايدن ارباب توحيدك فكر و قلبلر نندده بر حيات ابديه مظهر
اولمشدر .

آثار مخلصه اسلامیه نك تعمیم نشریله تشمیل فواندی امر اهمنده عصر-
معارفحصر حضرت پاشاهینك مظهریت مبعجله سی زیب سرلوحه توارخ علوم
اولدینی بدیهاتنددر . معرفت کبی برنور بدیع الاثر ، ترقی کبی بر بارقه سریع-
السیر ایله امتزاج ایدرك مشتاقان فیوض علمیه نك نظر ابتهاج وشکرانه ترقیات
معارفدن وجود بولمش برلوحه غرای معالی وضع ایدن دور دلارای حضرت
شهریار اعظمینك عظمت شانی تصویر وتقدير دن لسان بیان عاجز وقاصردر .
آنحقی یکر می بش سنه در جهان مطبوعاده بر ذره ناچیز صداقت ماهیتی ایله
معارف عثمانیه حصر خدمت ایدن بو عاجز عجز وقصور نی بیلرك تحذیث نعمت
وادای وجیبه عبودیت معرضنده شو سطور متشکرانه نی یازمقله ایفای فریضه-
ملوکیته چالیشیر .

*
**

مشوی شریفك بوندن اولکی طبعنده ذهول مصحح وسهو مراتب اوله رق
بعض کونا یا ککشلقلر ایله موقع انتشاره قونلیدیغنی نظر دقتدن طور طوتمیان
(کتبخانه عرفان) ایبات شریفه نی نسخه صحیحه اصلیه سنه تطبیقاً صورت سالمده
تمیل وشرح لایقیده اکا کوره تنظیم اتمک غیرتیه سایه ترقیاتوایه حضرت
پادشاهیده پرور شیاب اولمش محررین مشهوره عثمانیه دن سعادتلو سلیمان نافذ بك
افندی حضرتلرینك نظارت تحریریه سنه تودیع ایتمش ولطف حق ایله سهودن
مصون اوله رق طبع وتمیلی میسر اولمشدر . تصحیحات اخیره نك شروح ایبات-
شریفیه ویرمش اولدینی تزینات ایله سهولت تفهمه تعلق ایدن توضیحات جهتیه
مصحح مشار الیه سلیمان نافذ بك افندی حضرتلرینك اقدام وهمت واقفانه وغیرت-
قلمیه سی لسان احترام ایله یاد ومیر مشار الیه تقدیم تشکرات ایدرم .

عرفان

فهرست

- صحیفه
- ۲ مترجم و شارحك یازدینی مقدمه .
- ۴ مترجم و شارح مرحومك ترجمه حالی .
- ۶ مؤلف مشوی شریف جلال الدین رومی قدس سره العالی حضرتلرینك ترجمه حالی .
- ۱۳ مشوی شریف حقنده بعض اخطارات مفیده .
- ۱۴ مولانا جلال الدین رومی قدس سره العالی حضرتلرینك مشوی شریفه یازدینی عربی العبارة دیباجه وانك ترجمه سی .
- ۱۷ « بشنوا زنی » بیت شریف مشهورینك ترجمه و شرحی . « بونك اوزرینه ادله عقلیه ایله ده اثبات الوهیت و بقای روح و مكافات و مجازات مغنویه دائر تفصیلات و حکمان اوج ذاتك بوكا دائر مقاله لری و بر مثال و خاتمه و اثبات اوله رق بعض آیات کریمه » .
- ۳۷ مشوی شریفك ایکنجی بیتدن اوتوز دردنجی بیتنه قدر اولان اییات شریفه نك ترجمه و شرحی . « دفع غم و كدر و تزئید جسارت و سعی . بخل و سخا . عشق ربانی عشق مجازی . شهرت و شان . حفظ صحت دائر مقاله در . »
- ۵۹ بر شاهك بر جاریه یه عاشق اولسی حکایه سی .
- ۶۰ جاریه نك فصل تصادف ایله آلدیغنه و مؤخرأ خسته لکی اوزرینه اطبا عجیزینك ظهور ایتمسنه دأردر . « خیال و لذائذ دنیا و طلب بقا » .
- ۷۸ الله تعالی حضرتلرندن توفیق ایستلمسنه دأردر . « زنا و فحشیاتك نتایج و خیمه سی . »
- ۸۶ شاهك طیب الهی ایله ملاقات ایلمسنه دأردر .
- ۹۱ طیب غیبك خسته جاریه یی کورمسنه دأردر . « مقلد ایله غیر مقلدك تشخیص و تفریق دائر اخطار »
- ۱۱۰ طیب غیبك خلوت طلب ایستدیکنه و خسته جاریه نك دردنی کشف و تشخیص

ایلدیکنه دائردرکه بعض کیفیاتک شخص معنوی عدایدلسی وقتلک نتایج عظیمه و خیمه-یی، قاتلک گرفتار اوله جنی جزالردن بشقه تکدیرات وجدانیه سنی مصور شرح ومقالات مندرجدر .

۱۴۴ قیوجینک هلاکنه دائردر . « حضرت خضرک حضرت موسی ایله ملاقاتی حقنده کی آیات کریمه وترجه-یی . »

۱۵۶ بر مرد بقالک طوطی قوشی حکایه-یدر . « انسانده کی قوای عقلیه وطبیعات و اخلاقی (قاراقترلر) ولفاوی وعصبی وصفراوی وایکی نوع دموی وبونلرک خارجنده دیگر برمزاج وانسانک وجه ورأس-نده اولان بعض اعصابک تأثیراتی حقنده ودفع غم وکدر وتزید امیده دائر مقاله در . »

۱۹۲ جهود شاهنک حکایه سیدر . « کثرت میل وغضبک نتایج مضره سنه ورشوتک وخامته وسم مهلک اولدیغنه دائر مقاله در . »

۱۹۸ عیسویلرک هلاکیچون وزیرک، جهودشاهنه مکر وخدعه اوکرتسنه دائردر .
۲۰۲ ذکر اولنان وزیرک نصاریه اولان حیله سنه دائردر .

۲۰۸ نصارا وزیرک حیله سندن غافل اولدقلرینه دائردر . « شیطانک وسوسه لرینه ونماز حضور قلب ایله قیلنمسنه وروح حیوانی وروح معنوی ونفس اماره ولوامه ومطمئنیه ، انسان اویور ایکن روحنک احوالنه وانسانده خوفک مضراتنه وخوف اویچ نوع اولدیغنه وفائده سز شیلر دوشونمکده کی مضراته واولیاء اللهک فوائدینه، وحسده دائر مقاله لردر . »

۲۱۲ نصارانک وزیره متابعت ایتدکلرینه دائردر . « نفس وشیطانک حیله لری حقنده مقاله در . »

۲۴۳ عیسویلرک عاقل وحاذقلری وزیرک حیله سنی اکلا دقلرینه دائردر .

۲۴۷ شاه جهودک وزیرینه کیزلیجه خبر کوندرمسنه دائردر .

۲۴۸ عیسویلرک اون ایکیلری بیاننده در .

۲۵۰ وزیرک انجیل شریف احکامنی تخلیطه قیام ایتسنه دائردر . « انسانی مکمل قیللق ایچون بدنک برعضوی کافی اولدیغنی کی اخلاقده ده یالکز برخلق کریم کافی اولیوب انسان مکمل اولق ایچون بالجله اخلاق وخصائل مدوحه یه محتاج اولدیغنه دائر مقاله در . »

۲۶۳ اختلافات صورتده کورینوب حقیقه اولمدیفنک بیاننه دائردر . « طوبراغی

التون یا بقی ایچون بعض تجربه سز آدم لرك كیمیا دیدکری شی خیال دن عبارت اولدینی و کیمیای حقیقی جنساب واجب الوجودک اوامری اولدینی و قرآن عظیم الشانک (روم) - سوره شریفه اولان معجزه باهره نك الآن تواریخ ایله ازهر جهت مثبت بولندینی خصوصلرینه دائر مقاله در .

۲۷۵ وزیرك حیلہ سنده کندینک ده گرفتار اولدینی خسار وزیانه دائردر . « حضرت موسانك عصاسی و حضرت عیسانك دم مبارکی و قرآن عظیم الشانك علویته دائر اوچ بیتده اولان بیانات ، جناب حقہ مستند اولمیانلرك احوال برمالالی حقنده مقالاتدر . »

۲۸۷ قوم عیسایی طوغری یولدن چیقارمقی ایچون وزیرك دیگر حیلہ پیدا ایلدیکنه دائردر .

۲۹۳ وزیرك مریدلری دفع ایتدیکنه دائر . « مثنوی شریفك بعض احوال جلیله سی حقنده اخطارات . سکوتی سوه نلر و چوق سوبلینلر حقنده مقاله در . »

۲۹۹ وزیر خلوتی شکست ایتمک ایچون مریدانك مکر و نیاز ایلملرینه دائردر . ۳۰۵ خلوتی ترك ایتمه جکسه دائر وزیرك مریدانه جواب ویرمسیدر .

۳۰۷ مریدان وزیرك خلوتنه تکرار تعریض ایلدیکرینه دائردر . « برسودانای اوافق برچو جفك تعجیز ایتسنه صبر ایتدیکی حالده ، مأمورلرك اصحاب مراجعتہ صبر سزلق کوسترملری بسبتون غیر جائز ایدوکنه ، اراده جزئییه ، وجود مطلق و وجود مقیده و بونك اوزرینه حضرت محی الدین عربینك بیانات علیه سنه و اراده جزئییه ایله جبریلره و بعض عارفینك یوزلرنده کوریان صاریلق و حرته دائر مقالاتدر . »

۳۲۸ وزیرك خلوتی ترکندن مریدانی مأیوس ایلمسنه دائردر .

۳۳۱ عیسویلردن هر برامیری بشقه بشقه وزیر کیزایچه کندینه نائب ایلدیکنه دائردر .

۳۳۵ وزیر کندینی خلوتده قتل ایلدیکنه دائردر . « موت قورقوله جق بر حال اولدینی ادله کثیره حکمییه و معقوله ایله مثبت اولدیغنه و بو بابه قرآن عظیم الشانك برچوق آیات بیناتی و احادیث نبوییه بی جامع بولندیغنه دائر بر مقاله مهمه در . »

۳۳۹ عیسویلر وزیرك هلاکندن صکره نائبی کیم اولدینی امرادن سوال ایلدیکرینه دائردر . « کدرک اوچ زمانه تقسیم اولندیغنه دائر مقاله در . »

۳۴۴ الله تعالى حضرت تیرینک سورہ بقرہ نك آخرنده مؤمنلره فرمان بیوردقلری
(لانفرق بین احد من رسله) امر و کیفیتنه دائردر .

۳۵۲ امرای عیسویه بیننده نیابت حقنده اولان منازعهیه دائردر . « امور دنیویه
واخرویهده مایوس اولنماسنه دائر مقاله در . »

۳۶۴ فخر عالم علیه الصلوٰۃ والسلام افندمنك تعظیم نعت شریفلرینه دائردر .
« فخر عالم افندمنك اسم پاك جلیلی سورہ صفده احمد اولدینی کبی انجیلدهده
مسطور اولان (پاراقلیتوس) ك ترجمه سی (احمد) اولدیغنه دائر ایضا حاتدر
فخر عالم افندمن حضرت تیرینک کلمات مالایه سنه دائر مقاله فخره در .

۳۷۱ افاده مخصوصه (عرفان)

تجملہ شرح مثنوی شریف

مولانا جامینک ، حضرت جلال الدین رومی قدس سرہ السامی ﴿
﴿ حقدہ کی قطعہ مشہورہ سیدر : ﴾

آن فریدون جہان معنو
بس بود برہان ذاتش مستکو

من چہ کویم وصف آن عالی حبسنا
نیست پیغمبر ولی دارد کتبنا

جلد ثانی

(عابدین باسا) مرحومک اثریدر

معارف نظارت جلیلہ سنک فی ۲۸ صفر سنہ ۳۲۴ و فی ۹ نیسان سنہ ۳۲۲
تاریخی و ۳۲ نومرولو رخصتنامہ رسمینہ مستنداً باب عالی جادہ سندنہ

کتابخانہ قزاق

مارفندن طبع و نشر ایدلشدور .

استنبول

(مطبعہ کتبخانہ جہان) — باب عالی جوارندنہ نومر ۲۳ و ۲۲

۱۳۲۴

﴿ حکایت آن شاه جهود دیگرکه در هلاک قوم عیسی علیه السلام ﴾

﴿ سعی نمود ﴾

دیگر اوشاه جهودك حكايه سیدرکه حضرت عیسی علیه السلام قوم هلاکته سعی کوستردی . (بوشاه جهود حضرت عیسی علیه السلامدن صکرم وفخر عالم علیه الصلاة والسلام افندمزدن اول ظهور ایتمن ایدی .)

مثنوی

﴿ يك شه دیگر ز نسل آن جهود ﴾

﴿ در هلاک قوم عیسی رو نمود ﴾

« تَبَجَّهْ » حكايه سی اولجه سبق ایدن شاه جهودك نسلندن دیگر بر شاه جهود ظهور ایتدی . قوم عیسانك هلاکته یوز کوستردی ، یعنی چالیشدی . « شَرَحْ » جلد اولك صوکنده مفصلاً بیان اولنان شاه جهودك نسلندن دیگر بر شاه جهود عنود بر چوق بیکناهانك جان و خانانلرینه ظلم و ستم ایلدی . بو حكايه حسیله فصیح و پند اولنورکه : انسان بر فئالی قبل الاجرا درت شیء تأمل ایتسی اقتضا ایدرم برنجیسی : انسان فئالغه جرأت ایده چی صروده امر ربانی به مخالفت و غضب الهی بی اوزرینه دعوت ایتسی . ایکنجیسی : انسانلری مغدور و محزون و بر چوق نتایج وخیمه ظهور یله سائر بعض بی کناهانانی دلخون ایلمیسی ؛ اوچنجیسی : شریعت غرا و قوانینك مجرمین حقنده وضع و تعیین ایلدکاری شدائده و ابنای جنسنك تعقیبات ممدیه سنه و انواع بلایه دوجار و بهمه حال آخرتده الیم عذابلره گرفتار ایلمیسی . دردنجیسی : رفئالی ایشلتنجه عصرنده بولنه حق و وفاتندن صکرم کله جك آدملره سوء مثال بر اقسیله اوزرینه هر نوع نفرت و لعنت و قدح و مذمت دعوت ایتسیدر . انسان بوکی حکم و حقایقی دوشونمکه آیشملیدرکه خلقت و طبیعتك میال اولدینی فئالقلری تارك و طریق مستقیمه سالک اوله بیلسون .

مثنوی

﴿ کر خبر خواهی ازان دیگر خروج ﴾

﴿ سوره برخوان والسماء ذات البروج ﴾

« تَبٰرَكَ الَّذِي اَكْرَمَكَ بِدِيَارِ خُرُوجِ دَن خَبَرِ اِيَسْتَرِ اِيَسْك (والسماء ذات

البروج) سوره سنی اوقو! » **« شَرْح »** سوره بروجده : (والسماء ذات البروج واليوم الموعود وشاهد ومشهود قتل اصحاب الاخدود النار ذات الوقود اذ هم عليها قعود وهم على ما يفعلون بالمؤمنين شهود وما قمعوا منهم الا ان يؤمنوا بالله العزيز الحميد الذي له ملك السموات والارض والله على كل شيء شهيد ان الذين فتنوا المؤمنين والمؤمنات ثم لم يتوبوا فلهم عذاب جهنم ولهم عذاب الحريق) بيورلمشدر . معنای شریفی : « برجلر صاحبی اولان کوک حقیچون ، ووعده اولنمش قیامت کونی حقیچون ، وشاهد اولان بی ذیشان ومشهود اولان امی ویاجمعه وعرفه کونی حقیچون اودون ایله طولمش آتش خندقلرینک صاحبلیری هلاک اولندی ؛ اووقت که آتشک کنسارنده اوطورمشلر ایدی ؛ مؤمنلره ایتدکلیری اذا هنکامنده حاضر ایدیلر مؤمنلره بشقه عیب اسناد ایتدیلر ، مکر غالب اولان الله تعالی به ایمان کتیرمش اولملری کبی بر خصلت جلیله بی عیب عد ایتدیلر ؛ آسمان وزمینک ملک وحکمی اول الله تعالی ایچوندیر وهر برشیدین خبرداردر ؛ البته اوکیسه لکه مؤمنین ومؤمناته اذا وجفا ایدرلر و (قلباً لساناً) توبه ایتدیلر جهنم وحریق عذابی انلرایچوندیر . « تفاسیر شریفه ده مسطوردرکه مؤمنین ومؤمناته عذاب واذا ایتمش اولان شاه جهود وتابعلری دنیا ده بیله محترق ویریشان وکرفتار خیت وخسران اولدی .

مثنوی

﴿ سنت بدکز شه اول بزاد ﴾

﴿ ایز شه دیگر قدم بروی نهاد ﴾

« تَبٰرَكَ الَّذِي اَكْرَمَكَ بِدِيَارِ خُرُوجِ دَن خَبَرِ اِيَسْتَرِ اِيَسْك (والسماء ذات

البروج) سوره سنی اوقو! » **« شَرْح »** سوره بروجده : (والسماء ذات البروج واليوم الموعود وشاهد ومشهود قتل اصحاب الاخدود النار ذات الوقود اذ هم عليها قعود وهم على ما يفعلون بالمؤمنين شهود وما قمعوا منهم الا ان يؤمنوا بالله العزيز الحميد الذي له ملك السموات والارض والله على كل شيء شهيد ان الذين فتنوا المؤمنين والمؤمنات ثم لم يتوبوا فلهم عذاب جهنم ولهم عذاب الحريق) بيورلمشدر . معنای شریفی : « برجلر صاحبی اولان کوک حقیچون ، ووعده اولنمش قیامت کونی حقیچون ، وشاهد اولان بی ذیشان ومشهود اولان امی ویاجمعه وعرفه کونی حقیچون اودون ایله طولمش آتش خندقلرینک صاحبلیری هلاک اولندی ؛ اووقت که آتشک کنسارنده اوطورمشلر ایدی ؛ مؤمنلره ایتدکلیری اذا هنکامنده حاضر ایدیلر مؤمنلره بشقه عیب اسناد ایتدیلر ، مکر غالب اولان الله تعالی به ایمان کتیرمش اولملری کبی بر خصلت جلیله بی عیب عد ایتدیلر ؛ آسمان وزمینک ملک وحکمی اول الله تعالی ایچوندیر وهر برشیدین خبرداردر ؛ البته اوکیسه لکه مؤمنین ومؤمناته اذا وجفا ایدرلر و (قلباً لساناً) توبه ایتدیلر جهنم وحریق عذابی انلرایچوندیر . « تفاسیر شریفه ده مسطوردرکه مؤمنین ومؤمناته عذاب واذا ایتمش اولان شاه جهود وتابعلری دنیا ده بیله محترق ویریشان وکرفتار خیت وخسران اولدی .

ذکری سبق ایدن دیگر شاه یهود ، عیسویلی محو نابود ایتکه چالیشوردی .
 سی ظلم افزایی کندینه تابع اولانلرده ساری وسم قاتل کبی قلیبرینه جاری
 اولمشدر . زماننده ایشلیدیکی فناقلردن بشقه وضع ایلدیکی عادت قبیحه حبسیله
 وفاتندن صکره بیله واقع اولان شناغادن متحصص کناهلر ، لغتله طوغریدن
 طوغری به فاعلرینه عائد اولدینی کبی سوء مثال کوستردیکندن کندینه ده راجع
 والی الابد معذب و غیر ناجی اولمش اولور ، فنا برعادی هرکیم ایجاد ایدر ایسه
 آندن حاصل اوله حق نتایج وخیمه کندینه عائد اولمش طبیعیدر . واضع عادات -
 قبیحه اولانلر عالم انسانیته قارشی محجوب ، جهان معنوبده منفور اولورلر .

مشنوی

﴿ هرکه او بنهاد ناخوش سنتی ﴾

﴿ سوی او نفرین رود هر ساعتی ﴾

« تَرْجِمَه » هرکیمسه که ناخوش برعادت وضع ایدر ، هر آن وساعته
 آنک جانبیه نفرین و لعنت کیدر . « شَرْح » هر آن وساعته لعنت کیدر ؛
 زیرا بیچاره انسانلر او عادت قبیحه نك نتایج وخیمه سندن هر آن وساعته مضطر
 و دلفکار اولورلر . اضطرابلرینه باعث اولان ظالم و بدخوی علیهنده فریاد و فغانلرینی
 همیشه منتقم الحیار حضرتلرینک بارگاه کبریاسنه ایصال و قلوب غم دیده لرینک
 تاثراتیله ظالمی اضمحلال ایدر .

مشنوی

﴿ نیکوان رفتند سنتها بماند ﴾

﴿ وز لثیمان ظلم و لعنتها بماند ﴾

« تَرْجِمَه » ای اولانلر کندیلر ، کوزل و لطیف عادتلری قالدی ؛
 ولیم ودنی اولانلردن ایسه ظلم و لغتله قالدی . « شَرْح » انبیای ذیشانک
 سنن جلیلله لرندن آلآن والی الابد عالم انسانیت مستفید اولور . ظالمک اثرینه
 اقتفا و اخلاق قبیحه سنه اقتدا ایدنلرک ظلملری حبسیله انسانلر مغدور و کندیلری
 مقهور اولور . حضرت آدم علیه السلام جنتده ایکن منع اولدینی اغاچه قرب

ایله سهو ایلدکده : « الهی ! بن نفسه ظلم ایتدم . عفو ایله ! » دیه کال تضرع ایله عرض قصور ایتدیکی ایچون نجات بولش ، بوعادت وسنت عالیه هریر اهل ایمان وصاحب عرفانک سلامتیه بادی اولمشدر . زیرا حسب البشریه خطاده بولنه حق اولانلر استغای قصور ایچون حضرت آدمه امتثالاً تضرع و فغانلری ایله جلب . مرحمت یزدان ایدرلر .

مشنوی

﴿ رڪ رڪست این آب شیرین وآب شور ﴾

﴿ در خلاق می رود تا نفخ صور ﴾

« تَرْجِمَه » طاتلی ، آجی صو طمر طمر درکه انسانلر ، مخلوقات آرمه سنده نفخ صوره قدر کیدر . « شَرْح » برطرفدن عدل و مرحمت و بوکبی افعال ممدوحه ، دیگر طرفدن ظلم و بی عاری و تنبوری کبی نمایلات . مقدوحه نك منبع و طمرلری بشقه بشقه جاری و تصادفاً تلاقی ایتسه لرده ینه بری برندن جدا اولور .

ای یولده برانسان ، بعده نفس و شیطانیه مغلوب و رام اولنجه ناکام اوله بیله چکی کبی ابتدا فناء یولده حرکت ایتمش دیگر برانسان ، باذن الله تعالی مردان خدانك همیتله احکام جلیل . العنوان قرآنیه و سنن نبویه میل ایله مسلك مستقیمه سالک و کوهر کرانه های انسانیتیه مالک اوله بیلیر . نوع بشر اصلاً عین لطف و یاعین قهر اولیوب ، بالکنز مظهر لطف و قهر اولور . حد ذاتنده بری بریله انتصاق و اتحاد پذیر اولمیان لطف و قهر کبی صفات متضاده در ؛ یوقسه بونلرک محل ظهوری اولان انسانلر ، هم تابع ادبار و نکبت ، هم مستعد سعادت و سلامتدر .

مشنوی

﴿ نیکو ارا هست میراث از خوشاب ﴾

﴿ آنچه میراثست اورثنا الکتاب ﴾

« تَرْجِمَه » ای اولانلره کوزل و طاتلی صودن میراث واردر ؛ بو میراث . « اورثنا الکتاب » در . « شَرْح » . آن عظیم الشانک احکام جلیل العنوائی بحق

قبول ایدن امت جلیله محمدیه ایچون معنا صیانت و حکمت ، فضل و سعادت واردر . بیت شریفده اشارت بیوریلان آیت کریمه سورۃ فاطرک اوتوزنجی آیتدر : ﴿ ثم اورثنا الكتاب الذین اصطفینا من عبادنا فمنهم ظالم لنفسه ومنهم سابق بالخیرات باذن الله ذلک هو الفضل الکبیر ﴾ معنای شریفی : « صکره قرآنی ، امت محمدیه قوللرمدن انتخاب و اختیار ایلدیکمز کیمسلره میراث و یردک ؛ بونلردن بعضیسی کندی نفسنه ظلم ایلدیجی ، و بعضیسی اورته حرکت ایدیحی و بعضیسی الله تعالی حضرتلرینک اذنیله امور خیریهده ایلری کیدیحیدر ؛ ایشته فضل و احسان عظیم بودر . » قرآن عظیم الشانک کلام الله اولدیفته امت مرحومه محمدیهدن ایمان تام اصحابی اولان اوچ قسمه منقسمدر . برنجیسی : هر نه قدر بشقه لرینه ظلم ایتمز ایسه ده حسب البشریه کندی نفسنه ظلم ایدر که بوقسمدن اولانلر بر مدت صکره کندی نفسلرینه ده ظلم ایتمکدن فراغت ایله مظهر مکافات اولورلر . دیگر قسم : افعال - خیریهده اورته بر حالده چالیشیر ؛ یعنی بعض دفعه نفسلرینه ظلم و خسارت ایدرلر . ایسه ده خالقهم همیشه عدالت و مرحمت و مرور زمان ایله کعب علویت ایلرلر . قسم ثالث که : امور خیریهده ایلری کیدرلر ، انلر اولیاء الله و عارف بالله اولانلردر درجات علیه لری غیر قابل تعریفدر . امت محمدیهدن هر کیم قلباً و لساناً کلام الله اولان قرآن عظیم الشانک احکام جلیله سنه ایمان کتیرمش ایسه بو اوچ صنفدن هانکی صنفه داخل اولور ایسه اولسون باذن الله تعالی انجام کار دار السلامه و اصل اوله جنی شبهه سز و آشکاردر ؛ زیرا بو اوچ قسم اصحابی « کتابی میراث و یردک » بشارت عظماسیله مبشر ، و دارینده مسمود و کامودرلر .

مشنوی

﴿ شد نیاز طالبان اربنکری ﴾

﴿ شعلها از کوهر پیغامبری ﴾

﴿ تَرْجِمَهُمْ ﴾ استعداد ایله نظر ایلر ایسه ک طالب حق اولانلرک نیاز و احتیاجی . پیغمبرلک کوهرندن شعلهلر اولدی . « شَرِّحْ » نظر حکمتله باقلنجه اولیاء الله اولان عاشقینک نیاز و احتیاجی پیغمبرلک کوهر عالی قدرندن اولمق حسیبله فکر و عشقلری شعاعات نورانیه معنویهدن عبارتدر .

مشنوی

﴿ شعله با کوهران کردان بود ﴾

﴿ شعله آن جانب رود هم کان بود ﴾

« تَجَمُّعٌ » شعله لر کوهر لر ایله دونیجی اولور ؛ شعله اوجانبه کیدرده

معدن اولور. « شَرْحٌ » بویت شریفده شعله لر دن مقصده ، آتش عشق و محبت لر یله اور تالقی تنویر ایدن عاشقین ، و معدن دن مرام ، اصل کان محبت اولان انبیای ذیشان و خصوصا خاتم النبیین علیه الصلوٰة والسلام افندمن حضرت لر ی، که آفتاب هدایت و فخر العالمیندر . شعله و شعاعک محل ظهوری و مصیر و مرجی کندی کوهری اولدینی کبی عاشق لر کده مرجع و اصل لر ی نور ساطع نبویدر . بیت شریفده ذکر اولنان رجوع ایکی صورت له وقوع بولور . بری : دنیاده ایکن عاشق اولانلر ک کافه اخلاق و اطواری امرالله و سنن نبویه په مطابق و قلب لر ی نور پاکه غریق بولنسی ؛ دیکری : اوزمره جلیلک آخرتده روح پرفتوح لر ی نور جلیل القدر . احمدی په ملاقی و فیض ابدیسنه لاحق و خلدی اولمیدر .

مشنوی

﴿ نور روزن کرد خانه می دود ﴾

﴿ زانکه خور برجی بیرجی می رود ﴾

« تَجَمُّعٌ » بنجرده کونشک نوری خانه نک حولیسنی دولاشیر ؛

زیرا کونش بر برجدن دیکر برجه کیدر. « شَرْحٌ » ضیا ، شمسدن منبعث اولوب شمسک موقعی کره ارضه کوره تبدل و تغیر ایتدکجه ضیایی تبدل ایدر . عاشق لر ک قلب لر ند کی میل واملر ی همیشه فخر عالم علیه الصلوٰة والسلام افندمن حضرت لر ینه و حقیقت عظمای رسالتناهی لر ی نک تجلیات متنوعسنه تابع اولور . مثلا : برعاشق حقیقی هر نه قدر تجلیات روحانیه په مظهر اولور ایسه مظهر . وحی ربانی اولان خاتم الانبیانک فیض عظیمی حسیه مالک نعم یشمار اولور . عاشقینک حسیات روحانیه و اجراآت حسنه سی شعاعات معنویه در که انلر ک کوهری . لولاک و نور پاک احمیدر .

مثنوی

﴿ هر که را با اختری پیوستگیست ﴾

﴿ مرو را با اختر خود هم تکیست ﴾

« تَرْجِمَه » هر کیمک بر کوکب ایله اتصال و مناسبتی وارد ر، او کیمسه کندی کوکیله برابر کیدر و اندن متأثر اولور. « شَرْح » هر کیمک، بر کوکب ایله اتصال و مناسبتی وارد یمک هر انسان ایچون بر کوکب تخصیص اولنش دیه تر بیت کویان اولان منجملرک ادعای باطل و دعوای بی اصلری کبی بر فکره مستند دکلدر. بو محله کوکیدن مقصد، اسماء الهیه و احوال روحانیه اولدینی اشاعیده کی ابیات شریفده صراحة بیان بیورلمشدر.

مثنوی

﴿ طالعش کر زهره باشد در طرب ﴾

﴿ میل کلی دارد عشق و طلب ﴾

« تَرْجِمَه » اخترا له مناسب اولان کیمسه نک طالعی اگر زهره اولور ایسه ذوقه و عشق و طلبه میل کلی طوتار. « شَرْح » بر انسانک اسمای حساندن هانکی اسم و صفته اتصال معنویسی وار ایسه او اسم و صفته مناسب احوال کندیسندده ظهور ایدر. مثلا (ودود) اسمنه مظهر اولان کیمسه عشق و محبت ایچنده ماسوای عشقدن تبری و فراغت ایدر.

مثنوی

﴿ ور بود مریخی خوزیز خو ﴾

﴿ جنک و بهتان و خصومت جویداو ﴾

« تَرْجِمَه » و اگر مریخه منسوب قان دوکیجی خویلو بر کیمسه اولور ایسه جنک و بهتان و خصومت ایستر. « شَرْح » بر کیمسه (قهار) صفتنه مظهر ایسه غوغا و خصومت و بوکی اعمال و حرکات شدیدیه میال اولور.

مثنوی

﴿ اختراند ازورای اختران ﴾

﴿ کاحتراق ونخس نبود اندران ﴾

« ترجمه » بوظاهر کو کبرک ورا سنده کواکب وارد که آنرا ایچون احتراق و زوال و نخوست یوقدر . « شرح » مولانای رومی قدس سره السامی حضرت تریسک بیان بیورد قلی کواکب من مقصد عالی، اشته بویست شریفه تصریح بیورلشدر که تأثیرات متنوعه، صوری و مادی اولان کواکب دن رونما اولیوب انجق شعله فروز اولان کواکب روحانیه دن یعنی اسما و صفات الهیه دندر . آنلرک انواری ازلی و غروب و احتراق و نخوستدن عاریدر . فخر عالم ونبی محترم علیه الصلوة والسلام اقمعن حضرتلری کواکبک تأثیراته ایسانالری تکدیر بیوردیلر .

مثنوی

﴿ سائران در آسمانهای ذکر ﴾

﴿ غیر این هفت آسمان نامور ﴾

« ترجمه » بوکواکب اسما و صفات جناب کبریا، بشقه آسمانلرده سیر و حرکت ایدیمیلر دره او آسمانلر بو شهر و اولان یدی آسماندن غیریدر . « شرح » تصریح بیوریلور که، بیان ایلدیکمز کواکب جسمانیدر ظن اولشمون؛ بونلر اول کواکب - روحانیه اولان اسما و صفات الهیه دره که آنلرک آسمانی، معنوی و علویدر . عقلاً و تاریخاً معلومدر، وقوعات و تبدلات عالمک تأثیراتی معنوی اولوب حق اهل - اسلامدن بشقه اورویانک اک بیوک مورخینی بیله وقوعات ظاهریه نک تأثیری و نتایج - عظیمة نک حصولی تأثیرات معنویه و روحانیه دن منبعث اولدیغی هربار تاریخلرنده اعتراف و اقرار و بوحالی (پرو ویدانس) تعبیرله یاد و تذکار ایدرلر . بو تأثیراتدن شبهه ایتمک قلت ذکادن و فقدان معلوماتدن ایلری کلیر برخطادر؛ یوقسه صاحب - فکر متین اولان برانسان تفکر ایدر که بونجه مخلوقاتک، بونجه مکنوناتک بر خالق اولوب هر مخلوق ایچون برحق حکمت و کیفیت وضع ایتمش ایکن نصل اولورده

او خالق قادرک دقائق احوالده معلومات و ارادات و تأثیراتی اولماز . عقل معنوی به مالک اولانلر الله تعالی حضرتلرینک کمال علم و قدرته قناعت ایدوب کندیلری او علم و قدرتنک وسعت و عظمتنده حیران قالدیلر . عرفانلری حسیدله انسانلره مخصوص اولان علمک قلتنی معترفان و فخر عالم علیه السلام افندمزله هم زبان اوله رق « ما عرفناک حق معرفتک » ديه حکمت صمدانیه به قارشى حیران و دار الجنانده ایدنشینان اولدیلر .

مشنوی

❦ راسخان در تاب انوار خدا ❦

❦ فی بهم پیوسته فی از هم جدا ❦

« تَرْجِمَہٗ » علم حقیقتده رسوخ پیدا ایدنلر انوار خدانک شعله هدايتده نه بری برینه اتصال، نه ده افصال کوردیلر . « شَرْحُ » اسماء و صفات ربانیه کاملاً انوار و تجلیات ایله منور اوله رق بری برینه متصل و یا منفصل دکدر . حلیم، قهار، صفتلرینک تأثیراتی بشقه ایسه ده موصوف جهتدن آری و جدا دکدر . یعنی موصوفلری جناب کبریار . اسماء حسنا ارادات ربانیه نک اجرانسه جنود معنویه بی اتہادرکه کافه مخلوقات بواسطه صفاتک تأثیراتنه مظهر اولور . مثلاً برکیمسه بر فقیر بر صدقه ویرسه ، فقیرده آلسه ایکسی ده صدقه معامنه سنده بولنور ، اما حقیقتده صدقه بی ورن بشقه و آلان بشقه در . کذلک صاحب اسماء حسنی اولان خالق لم یزل بشقه و عین اسماء و یا مظهر اسماء اولان حالات و مخلوقات متنوعه بشقه در .

مشنوی

❦ هر که باشد طالع اوزان نجوم ❦

❦ نفس او کفار سوزد در رجوم ❦

« تَرْجِمَہٗ » هر کیمک طالعی اول اسماء و صفات لطیفه الہیہ دن اولور ایسه

انک نفسی طرد و رجده کافرانی یاقیچی اولور . « شَرْحُ » عدل و استقامت کبی

صفات مرحمت آیات ربانیه مظهر اولش اولانک نفسی ، نفس مطمئنه اولوب
قلب و خاطرینه کلن اوهام کفر انجایی کمال ایمان و اطمئنان ایله معنأ دفع و احراق
و قلب و عقلنی شیرین مذاق ایدر .

مشنوی

﴿ خشم مریخی نباشد خشم او ﴾

﴿ منقلب رو غالب و مغلوب خو ﴾

« تَبَجِّهْ » مظهر صفات آلّیه اولانک غضبی ، مریخ کوکبه اینانان عوامک
غضبی کبی دکلدر که : الت ، اوست بر صورتده حرکت ایلر صورتا عالی و غالب
و حقیقتده فایذیر و مغلوبدر . « شَرِّحْ » مظهر صفات آلّیه اولان بر ذات کریمک
حدت و غضبی عوامک مشتبهات نفسانیه سندن حاصل اولان غضب کبی دکلدر . بلکه
لزومنده و میدان حرب و جدالده ، حفظ حقوق ضعیفاده ، اظهار حق ایچوندر که
ظالمیری لرزان و مظلومیری شادان ایلر . اومقوله ذوات کرام ظاهر اَمُنقلب رو ،
کمال تواضعدن کوتاه بینان نظرنده بی اقتدار و مغلوب خو ایسهده حقیقتده غالب
و همیشه عدالته راغبدر .

مشنوی

﴿ نور غالب ایمن از نقص غسق ﴾

﴿ در میان اصبعین نور حق ﴾

« تَبَجِّهْ » نور غالب که اولیاء اللهک مظهر اولدقلری سعادت روحانیه و نصرت .
معنویه در ، نقص و ظلمتدن بری و حق تعالی حضرت تلبینک محض نور اولان ایکی
پارماغی میاننده منقلب و باقیدر . « شَرِّحْ » ایکی پارماقدن مقصد ، صفتین متقابلتین اولان
جمال و جلال ربانیدر که انسانلره سهولتله تفهیم اولنق ایچون ایکی پارماغه تشبیه
بیورلشددر . زیرا بعض دفعه پارماغک بری حسب الایجاب قیایر ، دیکری آجیلیر ،
بری بعضاً یوکسک ، بعضاً اشاغی بر موقعه وضع اولنور . جلال و جمال خداده
حکمت بالغه اوزرینه ظاهر و سرنما اولور . انبیاء ذیشان و اولیاء کرامک نور عدالت
و مرحمتلری و جناب حق اولان عشق و محبتلری و سائر صفات مدوحه بی نهایتلری

تقییم واخلال ایدہ جک سبب مادی و معنوی غیر واقعہ در . عمر دنیا بی لذت و لذت
کو سترہ جک اسباب فنا ی دنیویہ عاشق خدا ، محب بقا و لان مردان صاحب عرفانک
نظر ندہ مقصد عالیدن دون اولوب دنیا یہ متعلق وقوعات دن متأثر دکلدنر . دانما
(لا خوف علیہم ولا هم یحزنون) تبشیر جهان قیمتیہ خوش دل و ممنوندر .

مشنوی

﴿حق فشاند آن نور را بر جانها﴾

﴿قبلان برداشته دامانها﴾

«تَوْجِیْہُ» حق تعالیٰ حضرت تلی او نوری ارواح اوزرینہ صاجدی ؛ قبلان
یعنی اولیاء اللہ دامانلر یوقاری قالدیر دیلر . «شَرْح» اللہ تعالیٰ حضرت تلی
ارواحہ احسان عال المال اولقی اوزرہ نور فیضی و نصرت و سعادتی اینار ایلدکده
ایمان و اخلاق حمیدہ یه میلی اولان ارواح مبارکہ دامن استعدادینی معناً آجوب فرصتی
امال ایتیمہ رک اول نور مبارکدن مستفید و اول فیض عظیمدن مستفیض اولدی .

مشنوی

﴿وان نثار نور کوهر یافته﴾

﴿روی از غیر خدا بر تافته﴾

«تَوْجِیْہُ» اول کیمسه کہ اللہ تعالیٰ حضرت تلی نیک مرحتندن صاجیلان جوهر نوری
بولمشدر ، خدا حضرت تلی نندن غیر یسنہ یوزد و ندر مز و فنارہ ربط قاب ایتمز . «شَرْح»
فیض و مرحت ربانی یه کسب اطلاع و عشق و محبت خدا ایلہ ذاتی احیا ایدن عرفاء
اسباب صوریہ و احوال فانیہ دن روگردان ، اقدامات و استرحاملرینی یالکیز
جناب واجب الوجودک اراداتنه حصر ایلہ بکام اولمشلردنر .

مشنوی

﴿هر کرا دامن عشق نابده﴾

﴿زان نثار نور بی بهره شده﴾

« تَرْجَمَه » هر کیمسه که دامان عشقی طوتمغه یعنی عشقه استعدادی اولمدی، صاحبیلان نور آلهیدن بی نصیب، بی بهره اولدی. « شَرْح » هر کیمک خالقنه عشق و اطاعت ایتک میلی اولمسه آنک روحی اینار ایدیلن نعم و انوار خدادان بی بهره قالمش و کمال غفلتله سمی حقیقی بی ترک ایله نفسه و دهره تابع اولمشدر. مع مافیه باب مرحمت ربانیه هیچ بروقت مسدود اولیوب الآن او مقوله بی نصیب اولانلر اراده جزئیله ریخی فرائض ربانیه نک اجر اسنه صرف ایتسهرینه اول نور پاک ایله منور القلب اولورلر.

مشنوی

﴿ جزؤ هارا رویها سوی کلمست ﴾

﴿ بلبلانرا عشق بازی با کلمست ﴾

« تَرْجَمَه » جزءلرک یوزلری کله متوجه و میالدر؛ بلبللرکده عشق بازی کلر ایله در. « شَرْح » هر جزء کلنه میالدر. مثلاً صولرک اصلی دکنر اولدیفندن صولر ابتدا کونش واسطه سیله چکیلیر بلوط بعده یا غمور اولور. الحاصل صو بر جوق مکان تبدیل ایتدکن صکره کندی اصلی اولان دکنره میل ونهر وسائر واسطه لر ایله دریایه رجوع ایلر و « کل شیء یرجع الی اصله » سرینه مظهر اولور. اخلاق حمیده و یا ذمیمه میال اولان انسانلرده هر حالده همجنس میالدر. ایی اولانلر مستقیمی آرایوب سور و فنا اولانلر، ظالم و سفهایه محبت و کسب قریبت ایدر. صاحب عشق اولانلرکده همیشه محبتلری ظریف و لطیف اولانلره میال اولدینی کبی لطافتدن خالی اولان شیلره یناشمیوب انلرله الفتی بارد و غیر مفید بیلرلر. عاشق حقیقی جناب کبریایه پیوسته و فنا پذیر اولان شیلردن وارسته در.

مشنوی

﴿ کاورا دنک از برون و مردرا ﴾

﴿ ازدرون چورنک سرخ وزردرا ﴾

« تَبَجَّهْ » اوکوزک رنکی طیشندن وانسانک قرمزی و صاری لوتی دروندن بیل ! « شَرْح » یعنی حیوان اله جق اولور ایسک خارجی اولان رنک و قوتنه دقت ایت ، اما انسان کامل و عاقل ایسترایسک جسمانی اولان حالات ظاهریه سنی ارامیوب درایت و ذکاوت و اخلاقی تحقیق ایت ! انساندن مقصد جسم و صورت اولیوب روح و سیرتدر . خبردار اولق ارزوایدرایسک کمال صبر ایله انسانلرک عقل و خلقلرینی تحقیق ایله اشتغال ، شو قدرکه مذموم اولان غیبت و تجسس کبی احوال منفوره یی ترک و بالکنز اسباب تحقیقه مقبوله یی استعمال ایت !

مشنوی

﴿ رنکهای نیک از خم صفاست ﴾

﴿ رنک زشتان از سیاهابه جفاست ﴾

« تَبَجَّهْ » ابی رنکلر کوپ کبی قابک براقندندر . چرکینلرک رنکی چرکاب . سیاه جفاندندر . « شَرْح » قابلرک ایچی و طیشی صاف ایسه ایچنده کی صوده صاف و براق کورینور ؛ انسانلرک قابی درایتله برابر خدعه سز و حرکتلری غرضسز اولور ایسه فعللری مرغوب ، بالعکس چرکاب کفر و خدعه ایله آلوده اولورسه اثرلری مظلم و غیر مذدوب اولور .

مشنوی

﴿ صبغة الله نام آن رنک لطیف ﴾

﴿ اعنت الله بوی این رنک کثیف ﴾

« تَبَجَّهْ » اورنک لطیفک اسمی الله بویاسیدر . بوکثیف و قبیح اولان رنکک فوقوسی اللهمک لانتیدر . « شَرْح » اخلاق جمیله و مساعی مشروعه ، الله تعالی حضرتلرینک و یردیکی رنک رحمت ، نور سلامت ، و کفر و انکار و اخلاق

ذمیه اثار جزا و مایه ملعنتر . صبغة الله تعبیر شریفی ، قرآن عظیم الشانده . مسطور
و بتعمیر جلیل متشابهدن قلوب عارفین پر نور در .

مثنوی

﴿ آنچه از دریا بدریا میرود ﴾

﴿ از هم انجا کامد انجا میرود ﴾

« تَرْجِمَهُ » اوشی که دکردندر ، دکره کیدر ؛ زیرا او یردن ککش
ایدی ینه او یره کیدر . « شَرْحُ » بوده « کل شیء یرجع الی اصله » حقیقتی
تفسیر ایدر .

مثنوی

﴿ از سرکه سیلهای تیز رو ﴾

﴿ واز تن ماجان عشق آمیز رو ﴾

« تَرْجِمَهُ » طاغ باشندن سرعت ابله آقان سیلار فصل دریاه واصل اولور
ایسه بزم بدنلر مزدن ده عشق آمیز یوریبی جاننر بویله در . « شَرْحُ » حسب -
الطبیعه طاغلر باشندن سریع الجریان اولان صولر اصللری اولان دریاه طوغری
فصل روان اولورلر ایسه مشتاق دیدار کردکار اولان ارواح صالحین ده موعد لقا
اولان عالم خلد وبقایه طوغری پران و داخل عمان غفران اولور .

﴿ آتش افروختن شاه جهود و بت نهادن پهلوی آتش که هرکه ﴾

﴿ این بت را سجده کرد از آتش برهد ﴾

جهود شاهنک آتش یاقسی و آتش یانه بر بت وضع ایتیمی و هرکیم بوبته
سجده ایددی ایسه خلاص بولور دیه اعلان ایدیمی بیاننده در :

مشنوی

﴿آن جهود سځ بېين چه رآی کرد﴾

﴿پهلوی آتش ټی بر پای کرد﴾

«ترجمې» اول کلب جهود باق نه رآی ایتدی . آتش یاننده بر ټی

ایاق اوزره ایلدی (قودی) «شرح» ټی آتش یاننه وضع ایلمسندن شاه .
جهودك مقصدی نه اولدینی ایات شریفه آتیه ایضاح بیوره جقدر .

مشنوی

﴿کانکه این بت رامجود آرد برست﴾

﴿وزنه آرد دردل آتش نشست﴾

«ترجمې» جهود شاهي اعلان ایلدی ، برکیمسه بو بته سجده ایدرسه

آتشدن قورتولور . ایتزه آتش ایچنه اوطورر . «شرح» شاه جهودك
عناد وكفری حسیله ایسترایدیکه هرکس دینی ترك ایله انك اغراض وخیالاتنه
اطاعت وانکار حق ایتسون . ظن باطنجه محوادیان ایچون اك مؤثر چاره ، جبراً
هرکسی بر بته سجده ایتدیرمکدر . برانسان تابع شیطان اولنجه میداننه کتیره جکی
فساد وعصیان ، حیرت بخش اذهاندر .

مشنوی

﴿چون سزای این بت نفس اوبداد﴾

﴿از بت نفسش ټی دیگر بزاد﴾

«ترجمې» چونکه شاه جهود بوصف منابه سنده اولان نفسك لایقنی

وابستدیکنی ویردی ، انك صنم نفسندن دیگر برت طوغدی . «شرح» نفس
امارهك طلب وارزو ایلدیکي مشتهیانه انسان تابع اولنجه بالطبع کندی نفسنه

رام اولمش واکا برستش ایتش اولور . نفس اماره نك ذاتی امرحقه مخالف اولدیغندن
کندیسنه تابع اولانلری بت کبی اضلال وهر نوع انتظامی اخلال ایدر . نفس
مشتیاتیله برلشدیریلیر ایسه بوازدواج نامشروعدن ظهور ایدم جك آثار ذلیله
منفور دوجهان اولور . نفسك مطالب ومشتیاتندن همیشه توقی، صورتا لك زیاده
لذیذ کوریتن حظوظات غیر مشروعه دن دها زیاده تحافی اولنمی مقتضیدر .

مشنوی

﴿مادر بتهاب نفس شمامست﴾
﴿زانکه این بت مار و آن بت اژدرهاست﴾

«تَبَجُّمٌ» مادر اصنام سزك نفسكزك بتیدر : زیرا صورته کی بت
ییلان مثابه سنده در . اما معنوی اولان نفس بتی اژدرها در . «شَرَحٌ» بوبیت -
شریفده عمیق بر حقیقت بیان بیورلمشدر . عادی ییلان کبی صوری اولان
اصنام بر انسان طرفندن شکست اولنمق قولای ایسه ده اژدر مثال دران
ومع مافیة ظاهرده پنهان اولان نفس اماره بی محو ایتك غایت کوچدر . روحانیت
منسوب اولیان بعض صاحب اقتدار فتح بلاد ایله مادی لولان اصنامی شکست
ایله نامدار اولمش ایکن اژدر نفس دن بی تاب وشایان عذاب اولدی .

مشنوی

﴿آهن وسنکست نفس و بت شرار﴾
﴿آن شرار از آب میکیرد قرار﴾

«تَبَجُّمٌ» نفس ، دمیر و جاقاق طاشیدر ؛ و بت قفلجملردر . او
قفلجم صوده قرار ایدر . «شَرَحٌ» نفس اماره دمیر و جاقاق طاشنه واندن
ظهور ایدن آثار وخیمه ووقوعات محرقه شراره به تشبیه بیورلمشدر که دمیر ایله

طاش صو ایچنده اولنجه بالطبع شرارباش اوله میه جنی اشکار اولدینی کبی نفس - اماره ده آب زلال اولان عبادات وحسن تربیه ایچنده بولنجه آثاره ضرر نکارانه سی وجود یافته اوله میه جنی درکاردر ؛ اما صو ایچنده کی چاقاق طاشنک قفلجی فصل ایچنده قالب دمی ایله مصادمه سی حالنده شررافشان اوله جنی بدیهی ایسه نفس اماره ده مشتهیاتله هر نه وقت تلاقی ایندیرلسه بر چوق فناقلری ارتکاب ایتمی امر ضروریدر .

مشنوی

❧ سنک وآهن زآب کی ساکن شود ❧

❧ آدمی با این دو کی این بود ❧

« تَوْجِیْهٌ » طاش ایله دمی صو ایچنده بولنجه قفلجم چقارمق خاصینلری فصل ساکن وزائل اولور؟ بویکی کیفیتله برانسان فصل این اوله بیلیر؟ « شَرْحٌ » دمی وطاش ولو بیکلرجه سنلر صو ایچنده بولنسه صودن چیقوب بری برینه چاققله قفلجم چقه جنی طیبی اولدینی کبی نفس اماره ده هر عبادت و تربیه ایچنده بولنوب ساکن اولسه طیبی اولان فسادینه دروننده باقیدرکه صاحبی هر نه وقت عبادت و مساعی خیریه یی ترک ایدر و نفس مشتهیات مادیه و آمال فکریه یه تصادف ایلر ایسه ینه آثار قبیحه و افعال خبیثه سی اظهار و اشکار ایدر . نفس ، عبادات و تربیه و مساعی دائمه دن — ولو برقاج ساعت خالی براغلسه — موجب ندامت و منبع خطا و نکبت اولور .

مشنوی

❧ سنک وآهن در درون دارند نار ❧

❧ آب را بر نار شان نبود گذار ❧

« تَوْجِیْهٌ » طاش دمی درونلرنده نار، آتش طوتار؛ انلرک اوزرندن - صو کجه سنک ، تأثیری اوله ماز . « شَرْحٌ » بالاده بیان اولندینی اوزره دمی ایله

طاش ولو بر جوق زمان صوابچندہ قالسہ خاصیت ناریہ لری ازالہ یه صوغیرہ مقتدر و صودن
چیقوب ہر نہ وقت بری برینہ چاقیلہ لر شرار فشان اولغہ حاضر درہ نفس امارہ دہ
ہر نہ وقت دائرۃ عبادت و تربیہ و مساعی مشرووعہ و خیر یه دن چیقسہ و مشہیات -
فکریہ و مادیہ سیلہ ملاقی اولسہ آثار مضرت نثارینی اظہار و صاحبینی مضطر
وی قرار ایدر .

مشنوی

﴿ آب چو نار برونی را کشد ﴾

﴿ در درون سنک و آہن کی رود ﴾

« تَجَمُّعُ » نهر صوبی خارجی اولان آتشی سوندیرر ؛ اما طاش و دمیرک
ایچنہ فصل نافذ اولوب کیدہ بیلیر ؟ « شَرْحُ » خارجی ہر نہ قدر بیوک بر آتش
فرض اولنسہ او آتش اوزرینہ کثر تلہ صوالقا و اجرا ایدیلنجہ آتشی اطفا ایتمک
آسانہ اما اوافق بردمیر و جاقاق طاشی اوزرندن عالمک انہاری مرور ایتسہ خاصیت -
ناریہ سنی ازالہ ایدہ میہ جکی و ارستہ آساندر . نفس امارہ ایلہ مشہیاتندہ اولان
میل فساد انگیزی ، وسائل عادیہ ایلہ محو و ازالہ ایتمک محال اندر محالدر . وسائل
روحانیہ ایلہ نفس امارہ یی ، یا کلیاً تخریب و نفس مطمئنہ یه تحویل و تقلیب ایتمک ،
و یا مشہیاتہ ہیچ بروقت تقرب ایتمک ایجاب ایدر .

مشنوی

﴿ سنک و آہن چشمہ نازند و دود ﴾

﴿ قطرہا شان کفر ترسا و جہود ﴾

« تَجَمُّعُ » طاش و دمیر یعنی نفس امارہ مشہیاتیلہ برابر آتش و دومانک
چشمہ سی و منبعیدر ؛ اول چشمہ نک قطرہ لری ترسا و جہودک کفریدر . « شَرْحُ »
نفس امارہ نک آمال فکریہ و مشہیات مادیہ سی عالم معنیہ عین نار و بر منبع ظلم
نثاردر . لذاذ غیر مشرووعہ و آمال ظالمانہ یه حکمتلہ دقت اولنسہ زہردن اصلا فرقی
اولمیوب بر فرق لری وار ایسہ اودہ زہر یالکز ایچن آدمی تسمیم و ہلاک ایدر ؛
نفس امارہ نک آثار مضرت نثاری ایسہ بر جوق انسانی مایوس و غمناک و بلکہ
بر جوق بلدانی ویران و خاک ایلہ یکسان ایلر .

مثنوی

﴿ آب خم و کوزه کرفانی شود ﴾

﴿ آب چشمه تازه و باقی بود ﴾

« ترجمه » کوپ و بارداغک صوبی اگر فانی و غائب اولور ایسه چشمه نك صوبی تازه و باقیدر. « شرح » خلقی و طبعی اولیه رقی حسب البشریه بر انسانده بر سهو و خطا ظهور ایتسه بارداده کی صو کی آقه سیله برابر توکنیر و خلقه فنا اولیان انسانك کوزه قلبی فساددن خالی اوله بیلیر، اما نهر جاری کی اولان نفس - اماره نك حالی بویه دکلدر. هر نه قدر و خامتی اسباب صوریه ایله کیسیله ینه چشمه صوبی کی آقار توکنمز، نفس اماره بی نفس مطمئنه یه تحویل ایتك کی بر فیض - کریم و نور عظیمه مظهر اولانلرك نظر نده، لذائذ مادیة دوجهان، اشیاء خسیسه و بلکه حالات کدورت رساندر.

مثنوی

﴿ بت سیاه آبت در کوزه نهان ﴾

﴿ نفس مرا آب سیه را چشمه دان ﴾

« ترجمه » بت مادی بارداق ایچنده سیاه صو کی کیزلیدر؛ نفسی ایسه بوسیه صوبه و چرکابه منبع بیل ! « شرح » بت مادی و خطای ظاهری بر بارداده اولان جزئی صو کییدر. بونك منبع و چشمه سی نفس اماره در؛ او چشمه زهرناکی کلیاً احما ایتلیدر. کلیاً احیاه چاره اولماز ایسه، باری نفس اماره نك زهری خارجه چیقوب شونك بونك ضررینه بادی اولماق ایچون منعه چالیشمیلیدر.

مثنوی

﴿ آن بت منحوت چون سیل سیاه ﴾

﴿ نفس بتکر چشمه بر شاهراه ﴾

« تَجَمُّعٌ » اول یونتمش مادی صنم سیاه و بولانق سیل کیدر، که کلوب بکر؛ امانت یاییجی اولان نفس اماره جاده اوزرینه لایققطع آقار برجشمه در. « شَرَحٌ » نفس اماره نك آمال و مشتیات مادیسی دائما بت کبی برجوق خطالری میدانه کتیرر وانك قیرلمسی کوندن کونه مشکلتز اولور. اصل هنر، یونتمش بتی قیرمق دکل مولد اصنام اولان نفس اماره بی کسر ایتمکدرکه بو کسردن صکره بت مادی قولای قیریایر وانسان انك شیرندن بالنسبه سهولته قورتولور.

مشنوی

﴿ صد سبورا بشکند یکپاره سنك ﴾

﴿ واب چشمه می زهاند بی درنك ﴾

« تَجَمُّعٌ » یوز دستی بی برطاش بارچهسی قیرر، لکن چشمه نك صوی تو قفسز و بلا انقطاع تقاطر ایدر، آقار. « شَرَحٌ » مثلاً بر مردجسور جسمانی، مادی اولان اصنام ظاهره دن برجوغنی بلا پروا شکست و احوالیده بیلیر و او اصنامك تأثیرات ظاهریه سی قیرلش و دستینك صوی کبی ختام بولش اولور؛ اما چشمه مثال و تأثیرات مضمره سی غیر منقطع و بیک درلو دسائس باطنه ایله مالامال اولان نفس اماره بی اوجسور و شجیع مادی محو و ازاله یه غیر مقتدر در.

مشنوی

﴿ بت شکستن سهل باشد نيك سهل ﴾

﴿ سهل دیدن نفس را جهلست جهل ﴾

« تَجَمُّعٌ » مادی اولان بتی قیرمق قولای و زیاده قولایدن؛ اما نفسی قیرمق (کیفیتی) قولای کورمك عظیم جهل، جهل عظیمدر.

« شَرَحٌ » برانسان دیمسون که بکا کوره نفس اماره هیچ برشی دکدر، بن قتالقی ایشلمه مک اوزره ذهنأ قرار و یردیکم کبی نفس اماره بی قیرمش و بناء علیه شیرندن قورتلمش اولورم. عبادات مشروعه و مساعی خیریه یه شروع

ودوام ایتمکسزین بویله براداعین خطا، کلیاً ناسزادر. تأثیرات نفسیه مرورزمان ایله بویله مدعی برانسانانی گرفتار اضطراب ایدر وینه کندینی طوبیلامیوبده مرحمت ربانیه به التجا ایتمز وجدی برصورتده وظائف مشروعه سنی اجرا ایلمز ایسه کندینی خراب ایدر .

مثنوی

﴿ صورت نفس اربجویی ای پسر ﴾

﴿ قصه دوزخ بخوان باهفت در ﴾

« تَرْجِمَه » ای اوغل ! نفسک مثال و صورتی بیلیمک ایسترایسک یدی قبولی جهنمک قصه سنی اوغو ! « شَرَح » سورة حشرک قرق اوچنجی ایله قرق دردنجی آیات کریمه سنده فرمان بیوریلورکه : « وان جهنم لموعدهم اجمعین لها سبعة ابواب لكل باب منهم جزء مقسوم » معنای شریفی : « تحقیق جهنم کافه عاصی اولانلرک وعد اولنان یریدر ؛ جهنمک یدی قبوسی واردر ، هر برقبو ایچون اول عاصی اولانلردن معین حصه واردر . » نفس امارده جهنمه تشبیه اولنور ؛ زیرا معنای ماده نفسک ابوابی کثیر وناری غایت مؤثردر . مثلاً نفس اماره یه عائد قبولدن بری شهوت غیر مشروعه درکه ذکور واناتک مؤبدأ ناموسفی شکست ایله قلبلرینی محزون ونیجه ولد زنایی میدانه کتیروب اعتبار وتربیه دن محروم ایلر . دیگر قبوسی ارتکابدر ، که بونجه بیچارکافی احسان ربانی اولان عدالتدن وحقوق مشروعه لرندن محروم ومغموم ایدر . دیگر قبوسی کسب شان وشهرت فکریله برصاحب اقتدارک حرصیدر ، که چوق دفعه لر بلاسبب مشروع تخریب - بلاده ، سفک دماء عبادہ تصدی وجمعیت بشریه بی مظالم متنوعه ایله مالی ایلر . دیگر قبوسی غمنازلقدرد ، که غمناز اختلافات وتزاعلرندن لذت آلمق ارزوی- شیطانتکارانه سیله . خاطر وخیاله کلمه یین نفاق وفسادی اجرا وبوحرکتی صنعت وذکا عدایدر . دیگر قبوسی حسددر ، که حاسد اولان انسان کندیسندن بشقه کیمسه بی دها ایی کورمامک ایچون خفی وحلی اضرار ناسه دوام وبوسببیه هم کندینی ، هم محسودینی ناکام ایلر . دیگر قبوسی کندینه عائد اولمیان شیلره نائل اولمق اوزره سرقدرد ، که سارق شونی ، بونی اموال ومنالندن محروم وکندینی ده انواع مصائبه

کرفتار ايله مذموم و مشؤم ايدر . بونك كې نفس اماره نك نيجه نيجه ابواب -
مفسدت مآبى واردر بوقالقلره اك مؤثر چاره ، شريعت غرايه توسل و دنيانك
آمال فانيه سندن عدول و هميشه نتايج احوالى تأمل ايتمكدرك .

مشنوی

﴿ هر نفس مكرى و در هر مكر ازان ﴾

﴿ غرقه صد فرعون با فرعونيان ﴾

« تَبَجَّهْ » نفس اماره نك ايشى هر نفسده بر حيله در ، واول آن و نفسده .
هر بر حيله ده يوز فرعون ايله فرعونيه تابع اولانلر غرقه در . يعنى غرق اولورلر .
« شَرْح » فرعون ايله كندينه تابع اولانلر ، حضرت موسى عليه السلام
عاينده بولنوب نصل غرق اولدقلرى قرآن عظيم الشانده بيان بيورلمشدر . نفس -
اماره اصحابى عدالت و شريعتك خلافتده بولنوب حرکات غير مشروعه ايله انتظام -
مادى و نسق معنوى عالمى اخلاص ساعى و بناء عليه چركاب ضالانده مغروق
و عاصى اولور . بوحال دهشت اشتغال ، دنيا دهده فرعون مثال اولان اهل -
ضالانك باشنه ظاهرى و ظاهرى اولماز ايسه بهمه حال باطنى واقع اولمش اولور .

مشنوی

﴿ در خدای موسى و موسى كرى ﴾

﴿ آب ايمانرا ز فرعونى مريز ﴾

« تَبَجَّهْ » نفس اماره نك شرندين قورتولمق ايستر ايسك موسانك
خداسنه و حضرت موسى به قاج (التجايت !) و فرعونلكدن ناشى آب ايمانى دو كنه !
« شَرْح » نفس اماره نك مكر و حيله سى و مهاجمه و صدماتى بك كثير
وانلك شرندين خلاص بولمق امر عسيردر . چاره نجات ، ارادات ربانيه
قبول واجرا و موسى مشرب بر مرشدى اختيار و از شادين اتباع ايتلى !

مشنوی

﴿ دست را اندر احد واحمد بزن ﴾

﴿ ای برادر وارده از بوجهل تن ﴾

« ترنجیتم » دست والی احد واحده اور ؛ یعنی الله تعالی حضرتلریله
 مفرح عالمك ارادات وسنن جلیله لرینه تمسك ایله ای برادر ، ابو جهل تندن کیرو
 خلاص بول ! « شرح » حق تعالی حضرتلریك ارادات ربانیه سنه ، وسنن -
 بعین بخشای احمدیه به توسل وایمان ایت ! نفس اماره به عائد اولان غضب و شهوت
 کبی افکار نکبت دثاردن خلاص بول ! ابو جهل لعین باعث سلامت دوجهان
 ومفرح عالمیان علیه الصلوٰۃ والسلام اقدیمز حضرتلرینه قارشی عداوت ایتدیکی
 کبی نفس اماره ده روحانیت وسعادت ابدیه نك علیهنده بولنور وافساده جالیشیر ؛
 بناء علیه ابو جهله تشبیه اولنور . بوتنییه وپند اوزرینه حکمت آتیه بی بیان
 ایدم : نه عقله متصل ونه دن عقلدن منفصل انسانلرده برمشیت حس اولنور که
 نفس وسائر کافه قوای مادیه ومعنویه او مشیته تابمدر ؛ مشیت انسانیه روحه
 محب اولنجه روح غالب وحاکم ، نفس اماره مغلوب ومنهزم ، بالعکس نفسه تابع
 بولنجه روح مغلوب وناتوان ، نفس اماره غالب وحیوان دران کبی راحق سالب
 اولور . مشیت انسانیه خالق لم یزلک هانکی نوع احسانات ونعمتلرندر دیه سؤال
 اولنسه بوسر وحقیقت ، الفاظ واشمارات ایله تعریف پذیر اولمقدن ابعددور .
 بو حکمت وبوامانت عظمتك حقیقتنی احسن الخالقین وارحم الراحمین حضرتلری
 سودیکی قولنك قلبه القا واولوده مستعد ومستحقنی کورونجه باذن الله تعالی
 بوسائط روحانیه ایله ایما ایدر .

﴿ بسخن آمدن طفل كوچك درمیان آتش و تحریص کردن ﴾

﴿ خلق را درافتادن با آتش ﴾

آتشه آتیلان بر جوجفك سوزسویلمسی و خلقی آتسه دوشمكه
ترغیب و تحریص ایتمسی بیاننده در :

مثنوی

﴿ يك زنی با طفل آورد آن جهود ﴾

﴿ پیش آن بت و آتش اندر شعله بود ﴾

« تَرْجَمَه » بر قادیانی اوفاق جوجفيله برابر جهود شاهى اول بتك اوكنه
كوتوردی . اوصرمده یاقدیردینی آتش آلونش ایدی . « شَرْح » شاه جهود
یئوك بر آتش یاقدیرمش ، آتشك یاننه بر بت وضع ایله هر كسه بر تكلیف ملعت
ردیفده بولنش ! دیمشكه : یابته سجده ایله انخاذه معبود ایتسونلر ، یاخود آتسه
القالولنق ! بچون حاضر لئسونلر ! بوصرمده بر قادیانی ایله اوغانی آتش یاننه كوتورمش !
بویله بر تكلیف ظالمانه و بر حركت دلخراشانهده بولنشدر . بومحلهده شاه جهوددن
مقصود نفس اماره وقادیندن مرام ، طبیعت انسانیه وجوجق ایسه مستعد ترقی
اولان عقل نورسیده در .

مثنوی

﴿ طفل ازو بستد در آتش درفكند ﴾

﴿ زن بترسید و دل از ایمان بكند ﴾

« تَرْجَمَه » او جهود عنود جوجفی قادیندن آلدی ، آتسه آتدی ؛ قادیانی
آتشدن قوروردی و كوكنی ایماندن قوباردی . یعنی قادیانك ایماننه كلیاً ضعف طاری
اولدی . « شَرْح » شاه جهود ، سائر حاضر اولانلر ایله جوجفك والدہ سنی

قورقونمق ایچون بته سجده ایتدیرمکه غیر مستعد اولان اوقاق چوجنی آتسه القاء ذاتا هر کسک قلبنده کی خوف و دهشتی تزئید و اوفی ایلدی . بوییت شریفدن مقصده نفس اماره بته مشابه اولان شناعتی و سائر مظالم و تعدیاتی انسانه قبول ایتدیرمک ایچون بعض کیمسه لرك عقاقی آتش اضطرابات فانیه و امید لذات دنیویه ایچنده براقیر که اضطراب و لذتدن هر کس خائف و حریص و اندن صکره نفسک امرایتدیکی شیرله تابع و ضلالتله مونس اولسون . آتیده کوریله جکی و جایلله طفله تشبیه اولنان عقل ، والده سی مثابه سنده اولان طبیعته فقر و اضطرابدن قورقماق ضمیمه بر جوق حکم و حقائق بیان ایدر و احوالده تابع طبیعت اولان انسان اسکی حالندن پشیمان و عقلک کوستره جکی حقایق و اضطراب صوری یی قبول ایله بکام اولور .

مشنوی

﴿ خواست تا اوسجده آرد پیش بت ﴾

﴿ بانك زدن طفل کافی لم امت ﴾

« تَبَجَّيْهِفْ » چوجفنگ آتسه آتدیفنی کورونجه والده سی قورقودن او بتک اوکنه سجده ایتمک ایستدی ایسه ده طفل آتش ایچنده ایکن برصدا چیقاروب دیدی که : تحقیقاً بن اولدم ! « شَرْح » چوجفنگ آتسه آتدیفنی والده سی کورونجه کندینی ده آتسه آتارلر خوفیه بته سجده ایتمک ایسته مش ، ایمانی ترك و تبدیله حاضر لائش ! یعنی نفس اماره ، فقر و ریاضق و ادب و عدالتی عقله آتش کی طاقت سوز کوسترمش و تخویفاً آتش اضطراب ایچنه عقلی القا ایتمش ایکن عقل سالم ، معاصی یی ارتکاب ایتیموب اجرای فرائض مشاقق اختیار ایلدکده جناب واجب الوجودک فیوضات المانهایه سندن حصه یاب ، مشاق آتشلری ایچنده نائل لطف رب الادیان اولدیفنی کورونجه دوشدیکی آتش فقر و اضطراب صوری ایچندن مادر طبیعت و سائر انسانره ندا ایدرده دیرکه : زنه ادا اضطرابات ظاهره دن هراسان و دلفکار اولمیکز ؛ زیرا حق یولنده اختیار اولنان آتش صوری ، حیات و سعادت جاودیدر .

مشنوی

﴿ اندر آ مادر که من اینجا خوشم ﴾

﴿ کرچه در صورت میان آتشم ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » ای والدہ ! آتش ایچنه کل ! بن آتشدہ خوش وراحم ؛
 کرچه صورتا آتسک اورتاسندہیم . « **شَرْحُ** » طبیعت و مادہ یہ محب و مربوط
 اولانلرہ عقل دیرکہ : ای مادہ پرستان ! بنم صوری اولان آتس فقر و مشاقدن
 خوف ایدوب نادان اولیکز ؛ ایشته محن و مشاق صوریہ ایله بن ذوق و صفا
 ایچندہیم ! سزده صنم نفسک امرایلدیکی ارتکاباتہ مطیع اولمقدن اجتناب ایدیکز
 وکنیدیکزی مساعیء مشکورہ و اضطرابات مادیه ایچنه القا ایدوب حیات یاب اولیکز !

مشنوی

﴿ چشم بندست آتش از بهر حجب ﴾

﴿ رحمتست این سر بر آورده زجیب ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » آتش صورتا برده اولق ایچون کوز باغیدر ؛ اما حقیقتدہ
 جیبندن باش کوسترمش رحمتدر . « **شَرْحُ** » آتشدہ آتیلان طفل والدہ سنہ
 خطاباً یعنی طبیعتہ دیرکہ : حقیقت بین اولیانلر ایچون بنم القا اولندیغم آتس
 برنوع حجاب والیم برعذابدر ؛ اما اهل عرفانہ و مردان یزدانہ کورہ بوکونہ
 نار ، عین رحمت و سعادتدر .

مشنوی

﴿ اندر آما در بین برهان حق ﴾

﴿ تا بینی عشرت خاصان حق ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » ای والدہ ، آتش ایچنه کل ! کہ حق تعالیٰ حضرتلرینک
 برهان و علاماتی و خاص قوللرینک ذوق و عشرتی کورہ سک ! « **شَرْحُ** » ای
 عالم طبیعت و مادیاتہ تابع اولان کیمسه ! ریاضت و عبادتدن مساعیء مشروعدن
 بجانب ایتمہ ! صورتا نار کورونن اضطرابی اختیار ایت کہ براہین ربانیہ یی
 اذواق روحانیہ یی کورمش اولہ سک ! ایچندہ بولمقدہ اولدیغک عالم طبیعت
 اسباب و وقوعات کثیرہ دن ناشی سکا ایراث مضرت ایدہ بیلیر . عاقل ایسک
 فانیدن روکردان و عالم واسع روحانیہ پویان اول !

مشنوی

﴿ اندرا وآب بین آتش مثال ﴾

﴿ از جهانی کاشتست آبش مثال ﴾

« ترجمه » ای والد ، ایجری کل ! آتش مثالده لطیف برصو کور !
 شو جهانندن و بردنیای ناداندن بورایه کل که حقیقته دنیا آتش ایکن ظاهرده
 آب لطیف کورونور . « شرح » ای انسان ! سن روحانیه متعلق اولان
 احوالی ، مشکلات آور بر آتش کبی کورورسک ؛ حال بوکه روحانیتک
 ایجاب ایتدیردیک عبادت و مساعی مشروعه اختیار و ایفا اولنجه ظاهر آتش -
 اضطراب ایله مخلوقن ایتدیکک عالم روحانیتی عین آب حیات بولش و ترک ایده جکک
 جهان مادی ولذا نذ صوریه نك آتش و عذاب الیم اولدیفنه مطلع وقائع اولمش اولورسک !

مشنوی

﴿ اندرا اسرار ابراهیم بین ﴾

﴿ کوردر آتش یافت ورد و یاسمین ﴾

« ترجمه » ایجری کل ده حضرت ابراهیم علیه السلام اسرارینی
 کور ؛ او ابراهیم آتش ایچنده کل و یاسمین بولدی . « شرح » بالاده بیان
 اولنان فکر عالی ده زیاده تا کید بیورمق ایچون حضرت ابراهیم علیه السلام
 اقدمزک مشرکین طرفندن آتسه القا اولندی بی بیان بیورلمشدر . شیطان و نفس -
 اماریه تابع اولان مشرکین حضرت ابراهیم علیه السلامی آتسه القا ایتش ایکن
 قدرت و مرحمت ربانیه اثری اوله رق ناره حضرت ابراهیم ایچون کلزار اولدی .
 بو کیفیت سوره انبیاءک التمش سکزنجی ایله التمش طقوزنجی آیت کریمه سنده
 فرمان و حکایت بیورلمشدر : (قالوا حرّوه و انصروا آلهمکم ان کنتم فاعلین)
 معنای شریفی : « مشرکین بری برینه دیدیلرکه ابراهیمی نارد یاقک و یاردم ایدیگز
 کندی معبودلریکزه اگر فعال و ایش کور یچی ایسه کز » (قلنا یانار کونی بردا
 و سلاماً علی ابراهیم) معنای شریفی : « دیدک آتش ، سن صفوق و سلامت
 اول ، ابراهیم اوزرینه . »

مشنوی

مرکمی دیدم که زادن ز تو

سخت خوفم بود افتادن ز تو

« تَرْجَمَه » ای والدہ ! سندن طوغریغ وقت موت کوردم ؛ سندن

آری دوشمک بکا غایت قورقونچ ایدی . « شَرْح » انسان بولندی بر
حالدن بیلمدیکی دیگر بر حال و مکانہ کرہا انتقال ایتمی کندینہ کوچ وقورقونچ
کورور . بوسیدندرکہ رحم مادر مادہ ناپاک برنوع زندان بشر ایسده جنین
اومفارت ، اوانتقال حیرت افزایی مدهش وهولناک عدايدر، فقط زندان -
رحمدن چیقوبده دنیایہ کلدکده واصل وسعت و او وسعتی تزین ايدر کونش
ونیجه نیجه اجرام ومواد کوردیکی کبی معنویات ومعقولاتده ترقیات حس
ایدنجه رحم مادر ایله دنیا اره سنده کی فرق وتفاوتی اکلار ؛ مع مافیہ دنیادنده
چیقوب موت واسطه سیله عازم داربقا اولغی ایسته من ایسده موت کاوبده ایمان
ایله دنیادن چیقنجه آخرته کوره دنیاده رحم مادر کبی ناپاک وتنکنا اولدیغی
کورور ونم اخرویہ ایله مسرور اولور . بوایات شریفدن تعین ایدرکہ انسان
دائما محتاج ترقی اولوب ترقی ایتمک تدنی ایلمک کیدر .

مشنوی

﴿ چون بزادم رستم از زندان تنک ﴾

﴿ در جهان خوش هوایی خوب رنگ ﴾

« تَرْجَمَه » ای والدہ ! چونکہ سندن طوغدم ، طار اولان زنداندن

قورتولد . هوایی خوش ورنکی کوزل جهانه کلد . « شَرْح » بن ،
رحم مادر دن چیقوب دنیایہ کاندنجه نائل اولدیغ ترقی تیقن ایدم بیلمدیکم کبی
بودعهده عالم طبیعتدن آتوب آتش اضطرابات صوریہ یه القا اولتنجه مخوف
وهولناک کوردون نارایینده نور بولد .

مشنوی

﴿ این جهان را چون رحم دیدم کنون ﴾

﴿ چون درین آتش بدیدم آن سکون ﴾

« ترجمه » شمدی بوجهان و عالم طبعی رحم کی طار کوردم؛ چونکه بو آتش ایچنده بوسکون و قراری کوردم. « شرح » چو جق یعنی عقل، مادر-طبیعت دیرکه: رحم مادر، دنیایه نسبتاً فصل ناپاک و محل اضطراب و کدرناک ایسه عالم طبیعت ده عالم معنوی به کوره اویله در. زندان طبیعتده محبوس و سلسله-قیود بشریه ایله استعداد حکمت زادم غیر محسوس ایکن حقیقتنی بیلمز ایدم، شمدی عالم معنوی و جهان روحانی بی کوروب ایچنه داخل اولنجه جهان سعادت و محن و مشاق صوریه حسیله بورتبه به واصل اولدم.

مشنوی

﴿ اندرین آتش بدیدم عالمی ﴾

﴿ ذره ذره اندر و عیسی دمی ﴾

« ترجمه » ای والد! بو آتش ایچنده کیزلنمش بر عالمی کوردم، که ایچنده ذره ذره عیسی نفسلی واردر. « شرح » عالم روحانیتده هر ذره بی عیسی مثال کوردم و حساب به کلز بر چوق صاحب اقتداری مشاهده ایلدم، که حضرت عیسی کی حیات و فیض بخشارد دیمک ایستین طفل بیدار عقلک لسان بیانندن سویله بن بوسوزلر نه عالیدر. عالم روحانیتک رجالی، دنیاسده مرئی و موجود ایسده صاحب دل اولمیانلر ایچون بیلنمسی محال و احققلر نزدنده بلکه هستیلری مشکوک و خیال عدا اولتور. روحانیونک ابدان و اجسامی و حرکات و اطواری بالطبع سائر انسانلره مقیس، اما عقل و فراستلری عالم لاهوت ایله انیسدر.

مشنوی

﴿ نك جهان نیست شکل هست ذات ﴾

﴿ وان جهان هست شکل بی ثبات ﴾

« **تَنْجِيهٌ** » ایسته بوجهان روحانیک دنیاہ شکلی یوقدر . لکن موجود بالذاتدر ؛ اوموجود بالشکل اولان جهان مادی بیقرار و بی ثباتدر . « **شَرْحٌ** » عالم روحانیت غیر مشهود ، اما حقیقتده باقی و عالی و عالم اشکال صورتا مرئی ایسده حکمة فانیدر .

مشنوی

﴿ اندر آ مادر بحق مادری ﴾

﴿ بین که این آذر ندارد اذری ﴾

« **تَنْجِيهٌ** » ای والدہ ! والدہک حقیچون آتشک ایچنه کل و کور ، که بو آتش آتشک ایتمز . « **شَرْحٌ** » مظهر روحانیت اولان بر عقل ، مادر طبیعت و طبیعت ایچنده اولان انسانلره دیرکه : آنالقی حقیچون مساعی مقبوله و تسلیمیت تامه ایله عالم روحانیتہ کلک زو عبادت و غیرت مشروعه نیک مشاق و متاعب ظاہریہ سندن خوف ایتمکیز ! بو عمن و مشاق ، صورتا نار ایسده حقیقتده کلزار سعادت ، عالم روحانیتہ ایصال ایچون منبع نور معرفتدر .

مشنوی

﴿ اندر آ مادر که اقبال آمدست ﴾

﴿ اندر آ مادر مده دولت زدست ﴾

« **تَنْجِيهٌ** » ای والدہ ! آتشک ایچنه کل ، که اقبال و دولت صرہ سی کلدی . ای والدہ ! آتشک ایچنه کل و دولتی الدن قاجیرمه ! « **شَرْحٌ** » بوده سلامت بولمش عقلک ، مستعد اولانلره بر خطاب حکمت مأبیدر ، که دهادنیاده ایکن عالم روحانیتک سعادت و دولتی الدن قاجیر میوب اجرای عبودیت و ایضای - وظیفه انسانیت ایتمکی تنبیه ایدر . شاه جهودک آتیه الفا ایلدیکی برطفک لسانندن یوقاریده ایراد بیوریلان ابیات حکمت آیاتده کوریلن حکمت و بلاغت حیرت رس اهل فصاحتدر .

مشنوی

﴿ قدرت آن سگ بدیدی اندرا ﴾

﴿ تا بینی قدرت و لطف خدا ﴾

« تَبَجَّهْ » ای والدہ ! اوجھود کو بکنک قدرتِ تِنی کوردک ، شمدی ایجری کل دہ حق تعالیٰ حَضَر تَریَنک کال قدرت و لطفی کور ! « شَرَحْ » ای خوف و ہوا یہ تابع اولان انسان ہر اسان ! نفسِ امارہ ، سنی کیفیات غیرہ شروعیہ تشویق ، کرداب بلایہ تسویق و دریایِ ذلتہ غریقِ ایلدیکندن قوتِ بَرَنکِنی کوردک ! شمدی جناب واجب الوجودک یولنہ داخل اولدہ او طریق سلامت رفیقہ قادر مطلق و وہاب و رزاقک کال قدرت و عظمت و لطف و مرحمتی دہ کور ! جناب کبریٰ آنک کال قدرتی ظاہر و باطنہ موجود و بی نہایہ ، اہل عرفانہ کورہ شک و شبہدن وارستہ ایکن مارف اولیان انسان دنیانک آلایش و احوال ظاہرہ سنہ حصر اذعان ایلہ لذات ظاہرہ نک تحرِسنہ شتابان و بوسیله جوق دفعہ مغلوب نفس و شیطان و مغضوب جناب یزدان اولور . اما مرد عاقل طریق سنی واستقامتہ داخل اولنجه بصر بصیرتندن پردہ ظلمانی زائل اولہرق حقائق کورہ بیلیر .

مشنوی

﴿ من زرحمت می کشایم پلای تو ﴾

﴿ کز طرب خود نیستم پروای تو ﴾

« تَبَجَّهْ » ای والدہ ! بن مرحمتدن طولانی سنک ایاغنی بو طرفہ جکریم ؛ یوقسہ طرب و ذوق جہتندن سندن پروا و سکا احتیاج یوقدر . « شَرَحْ » ساحۂ سعادت بار و روحانیتہ واصل اولانلر سائر انسانلری راہ حقہ دعوت ایملری . ظلمتِ نفسدہ قالانلرک معاونتہ محتاج اولدقلرندن دکادر . بلکہ ذاتلری شائبہ غرض و حسددن وارستہ و متاع فیضِ محبت و سلامتلہ آوستہ اولدیفندندر .

﴿ آندر آ و دیگر انرا هم بخوان ﴾

﴿ کاندرا آتش شاد بهادست خوان ﴾

« تَبَجِّهْ » والدہم ! آتشک ایجنہ کل وسائر لری دہ دعوت ایت ! کاسو نلر

زیرا آتش ایجنہ شاد حقیقی نعمت سفرہ سی قومشدر . « شَرِّحْ » بو آتش -
مشاق ایجنہ کل ، سائر انسانلری دہ حسب المرحمة دعوت وتشویق وعزت سرای -
مغفرت وسعادته وصول بولملر یچون ترغیب ایت ! دنیلیمسی بو آتش ظامرا ایجنہ خاق -
لم یزل حضرتلری انواع لڈانڈ ونعم ، فیض وکرم سفرہ سی وضع ایتمش اولدیفنی
برلسان حکمت ایله بیان مقصدینه مبتئدر . عقل تام ، مستعدائی عالم سلامته -
دعوت و بودعوتله بیوک خدمت ایتمش اولور .

مشنوی

﴿ اندر آید ای مسلمانان همه ﴾

﴿ غیر عذاب دین عذابست آن همه ﴾

« تَبَجِّهْ » ای مسلمانلر ! جمله کز بو آتش صوری ایجنہ کلکیز ؛ چونکه

دین و عبادت لذتندن غیر یسی کافه عذاب وجفادر . « شَرِّحْ » معنا سلامت یاب
اولان عقل ؛ ابتدا ک زیادہ سودیکی و مربوط اولدیفنی کیمسینی ، بعدہ قوت -
معنویہ سی و مرحمت روحانیہ سی تزیایدنجه دین مبینک درجات علیہ روحانیہ سنہ
واصل اولوق ایچون کافه موحیدینی دعوت ، اظهار رقت ایدردہ دیرک : نفس امارہ نک
سزہ کوستردیکی لڈانڈی ترک ایتدکده محروم صفا و کرفتار اذا اولور سکز صائمیکز .
بالعکس لڈانڈ صورتده عذاب بی نہایہ و حتمائی روحانیہ دہ اذواق ابدیہ واردر .

مشنوی

﴿ اندر آید همه پروانه وار ﴾

﴿ اندرین بهره که دارد صد بهار ﴾

« تَبَجِّهْ » ای محب حقیقت ! جمله کز پروانه کی آتشک ایچنه کلکزا

« شَرَحْ » بونصیب و بهره یوز بهاری اولان برربیع بدیع نجاتدر . بر

انسان کاملک عشقی جوشه کلنجه خلقی کمال شوق و محبتله عالم روحانیه دعوت و او عالم عالینک انعامی حکایت ایدر . بحر بدرکه داعینک دعوتی حقیقی و مدعو اولان قابل ترقی اولنجه بلا پروا ، پروانه کی آتش ظاهر ایچنه کنیدی القا ایله نار دنیاده نور بقا بولور .

مشنوی

﴿ بانک می زد درمیان آن گروه ﴾

﴿ پرهمی شد جان خلقان از شکوه ﴾

« تَبَجِّهْ » قوم و گروهک اورناسنده ندا ایدن چو جفک آوازی

اوزرینه اوراده کی خالقک جانی هیبت و عظمتدن طولدی . « شَرَحْ » عقل - کامل ، تعیرات مقمه ایله مستعد اولانلری دعوت و اجابته مائل ایدنجه ، شدت - حب و شفقتی غایان و برصدای عشق افزا و استغراق نما ایله برچوق حقائق و خفایای بیان ایدر . سامعین مستعدین هیبت و عظمتدن و نور یقیندن بحر وجد و عشقده مستغرق اوله رق مشاق و متاعب صوریه بی اختیار ایله ارزو مند بقا ، و مستان لقای کبریا اولور .

مشنوی

﴿ خلق خود را بعد ازان بی خویشتن ﴾

﴿ می فکندند اندر آتش مردوزن ﴾

« تَبَجِّهْ » اندن صکره خلقدن ارکک ، قادین هرکیم حاضر ایسه

کندیلرینی اختیار سز اوله رق آتش ایچنه بر اقدیلر . « شَرَحْ » خلقی حبیبیه انسان همیشه طالب لذت و راغب سعادت اولور . شو قدرکه حمقا ، لذت و صفا و ترقی بی

مظالم و شناعانده تخری ایله کرفتار جفا ، عقلا طریق عدل و استقامتمده طالب ذوق
و بقا اولدینی هویدادر عاشقین ، واصل نور یقین اولدیغندن کندیلرینی آتش -
عشقه القا ایله کامبین و شا کرین و عابدین اولور .

مثنوی

﴿ بی مؤکل بی کشش از عشق دوست ﴾

﴿ زانکه شیرین کرد هراتلخ اوست ﴾

« تَرْجِمَه » مؤکلسر و کیمسه چکمکسزین محضاً دوست اولان الله تعالی
حضرتلرینک عشقندن کندیلرینی آتسه آتدیلرکه هر آجی بی طاتلی ایدن اول
ارحم الراحمین حضرتلریدر . « شَرَح » ظن اولنسونکله خلق بلا پروا کندیلرینی
نار محنه القا ایتشلردر . بیلدیلرکه آتش سائر مخلوقات کبی امرحقه تابع اولوب
اراده ربانیه شرف ظهور ایدنجه حرارت نار ، عاشقین ایچون کلزار ونوبهار ،
آجی طاتلی و غموم واکدار ، مبدل مسار بیشمار اولور .

مثنوی

﴿ تاجنآن شد کان عوانان خلق را ﴾

﴿ منع می کردند کا آتش در میا ﴾

« تَرْجِمَه » خالقك آتسه کیرمکه رغبتی اوقدر چوق اولدی که شاه -
جهودك یاردجیلری و مأمورلری خلقی آتسه آتلمقدن منع ایلدیلر . « شَرَح »
« منع ایلدیلر » تعبیری ، منعه چالیشدیلر معناسنده در . انسان برایشی عشق ایله
اجرا ایدمک اولور ایشه ، نقطه حب و مقصدینه طوغری برنهر سریع الجریاتك
صوبی کبی شتابان اولور ، اوکنه وضع اولنه حق موانعی پایمال ایدر . بوبیت -
شریفده شاه جهودك یعنی نفس امارهك یاردجیلرندن مقصد ، شیطان وانك
یتشدیردیکی ظالمان و غنوداندرکه خلقك عشقی زائل اولق ایچون سبی و اقدام
و چرکاب دسائسه القایه صرف اهتمام ایدر .

مثنوی

« آن یهودی شد سیاه روی و خجل »

« شد پشیمان زین سبب بیمار دل »

« تَبَجَّهْ » او عنود جهود ایسه سیاه رو و محجوب ، بوسیدن پشیمان
خسته دل و معیوب اولدی « شَرَحْ » نفس اماره نك و شیطان پر و - و سه نك ،
الفاآت فساد کارانه سنه قارشی بر ناصح و عاشق قال و حالیه و علی الخصوص مثال
و فملیه خالق کندیلرینی جهان عاشق و محبت آندقلرینی شاه جهود اولان نفس -
اماره و شیطان بی مایه کور و ونجه ، اجرا ایت - یکلری الفاآت شدیددن پشیمان
و سیاه رو ، خسته حال و بی درمان اولدی .

مثنوی

« کاندرا آتش خلق عاشق تر شدند »

« در فنای جسم صادق تر شدند »

« تَبَجَّهْ » زیرا خلق ایمانه اولکندن دهها زیاده عاشق ، جسملرینی افنا
ایتمکده دهها زیاده صادق اولدیلر . « شَرَحْ » شاه جهود عنود حق و حسدندن
ناشی امید ایدر ایدی که خلق آتسه القا اولنه جفنی کور و ونجه کندی دینلرینی ترک
ایله بته سجده و پرستشه آماده اولور . طفل آتش زده نك نصایحی ابشیدوب
خالقک مستغرق عشق و صفا و ایمانلری مزداد اوله رق مست لقای کبریا اولدقلرینی
کور دکده جهود عنود و حسوده لایق اولان غم وضعف قلبه کرفتار و مار نار
افزاده کبی بیمار و بی قرار اولدی . بورالری نفس اماره و شیطان لعینه تطبیق
اولنجه خالق شدت فقر و اضطرار بدن خوف ایتیموب مستقیمانه و عاشقانه طارر انجه
نفس و شیطان ضعیف و ناتوان و کندی القا آتندن پشیمان اولمش اولور دیمکدر .

مثنوی

« مکر شیطان هم در و پیچید شکر »

« دیو خود را هم سیاه رو دید شکر »

« تَرْجَمَهُ » شیطانك حيله سی کندینه طولاشدی ؛ الله تعالی به شکر اولسون، شیطان کندینی سیاه یوزلو کوردی، شکر اولسون . « شَرْحُ » حيله کار وغدار ، انجام کار محجوب و بیزار و گرفتار مصائب بی شمار اولور . الله تعالی به ربط قلب ایدنلر ایسه دائماً فوائد کثیره ونعم وفیره مظهر اولورلر . ظالم وحيله کارك مضر تی دفع اولندقده مظلومینك الله تعالی حضرتلرینه عرض - تشکرات لایحصى ایلملری حقلرنده عین حیاتدر .

مشنوی

﴿ آنچه می مالید در روی کسان ﴾

﴿ جمع شد در چهره آن نا کسان ﴾

« تَرْجَمَهُ » شاه جهودك مؤمنلر یوزینه سورمك ایسته دیک اوشیء چهره سنده طولانندی . « شَرْحُ » شاه جهود ، بته سجده ایچون اهل ایمانی اخافه ایله مغلوب ایتمك ایسترایکن اومغلویت کندینه راجع اولدی . اهل ایمان اولانلر ایسه آتش مشاقی اختیار وتابع اوامر کردکار اولدقلرندن نجات بولدیلر . مجر بدرکه دیکرینی بغیر حق اضرار ایتمك ایسته ینلر عاقبت کندیلملری متضرر و بی اعتبار ایدرلر .

مشنوی

﴿ آنکه می درید جامه خلق جست ﴾

﴿ شد دریده آن والشان درست ﴾

« تَرْجَمَهُ » او کیمسه که خلقك البسه نی ییرتدی ، ییرتلق اول ییرتیجینك وصاغلاماق ده اومظلوملرک نصیبی اولدی . « شَرْحُ » اول ظالم وغدار که انسانلرک علیهنده بولنوب لباس دین وناموسلرینی ومتاع اسایش و راحتلرینی ییرتمغه اجتناسار ایدر . کندی فکر وناموسنی وآسایش و راحتنی هتک و احما ایش دنیا وعقباده محروم لطف خدا اولمش اولور . ظلم واعتساف وفسادك نتایج وخیمه سی فاعلنه راجع اولدینی دنیا یارادلدیغندن بری جاری ومجرب ، متجاسرینك احکام شریعت وكافه نظامات ایله جزا دیده اولدقلری مثبت ایکن یینه نفس وشیطانه تبعیت ایتمك حماقت وبلا هتدر .

﴿ کثر ماندن دهان آن شخص کستاخ که نام محمد علیه السلام ﴾

﴿ بتسخیر بخوان ﴾

حضرت فخر عالم صلی الله علیه وسلم افندمک نام جلیل العنوانلرینی استهزا ایله
تقوه ایدن کیمسه نک اغزی اگری قالدی بیاندهدر :

مشنوی

﴿ آن دهان کثر کرد واز تسخیر بخواند ﴾

﴿ نام احمد را دهانش کثر بماند ﴾

« تَبَجَّهْ » او کیمسه اغزینی اگری ایدوب محمد علیه السلام افندمزی

استهزا ایلدی . آنک اغزی اگری قالدی . « شَرَحْ » مستهزی ایچون
استهزا همیشه موجب ندامت واذادر . علی الخصوص مفخر کائنات ، اَکمل
مخلوقات ، محبوب خدا ، محمد مصطفی علیه افضل التحایا افندم حضرتلرینی
معاذالله تعالی استهزایه جرأت ایدنک اغزی یالکز صوری دکل ، معناً اگری
اولور . او اغزدن هر نه چیقارسه آتش بار وصاحبی لایق خسران بی شماردر .

مشنوی

﴿ باز آمد کای محمد عفوکن ﴾

﴿ ای ترا الطاف علم من لدن ﴾

« تَبَجَّهْ » اغزی اگری اولان مستهزی پشیان اولهرق فخر عالم

علیه الصلوة والسلام افندم حضرتلرینک حضور مرحمت نشور رسالتپناهیلرینه
تکرار کلوب دیدیکه : الله تعالی عنده معلوم اولان علم لدنک الطافی ذات قدسیتی
ایچون اولان ای رسول اکرم قصورمی عفو ایت ! « شَرَحْ » ذکر اولنان
مستهزینک اغزی دنیاده ایکن اگری اولسی بعض مرتبه مظهر عفو اولدیغنه
دالت ایدر ؛ زیرا اغزینی اگری کورونجه خطاسنی آکلابوب قصورینک عفو

اولنمسیچون اول بحر بیکران مرحمتہ التجا ایتشدرد . الکی زیادہ بدبخت آنلردرکہ
جرآنلری اوزرینہ دنیاده بر مضرت ظاہرہ والم ومشقت مادیه کورمز لر وطریق
شقاوتده پویان والی الابد معذب ونالان اولور لر .

مثنوی

﴿ من ترا افسوس می کردم زجہل ﴾

﴿ من بدم افسوس را منسوب واهل ﴾

« تَجَنُّبٌ » یا فخر عالم ونبی محترم ، بن سنی استہزایہ جرأت ایلدم ؛

بو جرأتہم حبیلہ شمدی بن استہزایہ منسوب ولایق اولدم . « شَرَحٌ »
مستہزی ہشمان اولنجہ اغزیبک اکر یلکندن واختیار ایلدیکی استہزانک وخامتندن
محقر ونی عار ولایق خندہ صغار وکبار وسزاوار غضب جناب کردکار اولدیغنی
تمامیلہ آکلامشدر . برکیمسہ دیکرینی استہزا ایدرکن فراموش ایدرکہ مستمعین
کندی بنی مستہزی نام شامت انجاملہ تسمیہ ایدر وبو نام حقارت اتسامک تقوہیلہ
مستہزی مسخرہ اولمش اولور ، استہزا اولنان کیمسہ مستہزیدن مقبر اولدقن
بشقہ سائر انسانلردہ قلباً دیرلرکہ : احتمال مستہزی یارین بزیدہ استہزایہ تصدی
ایدر ؛ بو بدبختہ امنیت ومحبت ایتماکلہ برابر علیہ مزده وقوع بولسی محتمل اولان
استہزاسندہ تأثیر بر اقامق ایچون کندی کاذب ، مستہزی ، بی عار وعادی بر آدم
اولدیغنی اولدن لازم کلنلرہ بالمناسبہ سویلمک مقتضیدر . ایشتہ بواسابدن طولایی
مستہزی هدف حقارت وسزای عذاب وملعت اولمش اولور .

مثنوی

﴿ چون خداخواهد کہ پردہ کس درد ﴾

﴿ میاش اندر طعنہ پاکان برد ﴾

« تَجَنُّبٌ » اللہ تعالیٰ حضرتلری برکیمسہ نک پردہ سنی یرتمق ایسترمسہ

آنک میلنی پاک اولانلرک استہزاسنہ سوق ایدر . « شَرَحٌ » برانسان غضب -
الہی بی اوزرینہ دعوت ایدر واستغفای قصورہ رغبت ایتمز وعفو و مرحمت ربانیہ

مظهر اولماز ایسه قهر ربانی او کیسه نك میل درونی استهزایه اماله و کوکلندن نور ادبی
ازاله ایدر. انسان دیکر لری استهزایه میل ایلدیکنی حس واذعان ایدر ایسه غضب -
جناب قهاره گرفتار و سزاوار اولدیغنی اکلاسونده مستغفر و نالان اولسون ؛
یوقسه گرفتار بلا، ذلیل و رسوا اولور . هله استهزا ایلدیکنی ذوات ، پاك و مستقیم
اولانلردن ایسه مستهزینك دوچار اوله جفی عذاب و مضرت عظیم و بی نهایت اولور .

مشنوی

﴿ ورخدا خواهد که پوشد عیب کس ﴾

﴿ کم زند در عیب معیوبان نفس ﴾

« تَبَجَّهْ » اگر الله تعالی حضرتلری بر کیسه نك عیبی اورتك ایستر
ایسه او ادم معیوبلرك عینه نفس اورماز ، انلرك عینه متعلق سوز سوبله مز .
« شَرْح » انسان کندی قصورینی ستار العیوب حضرتلرینك مرحتیه سترایتمك
و دنیا و آخرتده رسوا اولماق ایستر ایسه ، هیچ کیسه یه استهزایی مشعر لسان
قولانمسون . بلکه معیوب اولانلرك قصورینی ستره چالیشسون که کندی عیوبی ده
مستور قالسون . بر کیسه دیکر لرك عیبی سترایتمك درونی بر میلان حس ایدر ایسه
کندی محفوظ و مبشر و عند ربانیده مقبول و معتبر بیلسون ؛ بالکس سائر انسانلرك
عیبی اعلان و افشایه میل واجترا ایدر ایسه کندی بی ذلیل و رسوا اوله جفی قویاً
فهم ایله استغفار و تضرع ایلسون !

مشنوی

﴿ چون خدا خواهد که مان یاری کند ﴾

﴿ میل مارا جانب زاری کند ﴾

« تَبَجَّهْ » الله تعالی حضرتلری بزه مرحمت و معاونت ایتمك فرمان و اراده
بیورورسه بزم میلمزی نیاز و زاری و تواضع جانبته سوق ایدر . « شَرْح »
حق تعالی حضرتلری سودیکی قولنك میلنی استهزایه دکل، زار و استغفاره میل
ایتدیرر . بوکجه بختیاران کندی قصورلرینه باقهرق همیشه ستار العیوب حضرتلرینك
مرحمتنه التجا و طریق مستقیمه اقتدا ایله سلامت دارینه سزا اولور .

مشنوی

﴿ ای خنك چشمی که آن کریان اوست ﴾

﴿ ای همایون دل که آن بریان اوست ﴾

«تَرْجِمَه» ای سعادتلی کوز، که حق تعالی حضرتلری ایچون یاش دوکر .
ای مبارک کول، که آنک ایچون یانوب قاورولور . «شَرْح» جنساب واجب الوجودک
احسان ایلدیکی نعم مالانهایه دن تشکراً و کرفتار بلا اولانلر ایچون ترحمأ کوز
یاشی دوکن کوزلر ، محبت ربانیه دن محترق اولان کولکلر ، نه مبارک کوزلر ،
نه سعادتلی کولکلردر ، که آنلر رؤیت جمال خدا ایله مبشر و دارینده بختیار
و کاموردر .

مشنوی

﴿ آخر هر کریه آخر خنده است ﴾

﴿ مرد آخر بین مبارک بنده است ﴾

«تَرْجِمَه» هر آغلانمک نهایتی کولمکدر . عاقبتی کورن مبارک بنده در !
«شَرْح» بو محله آغلامق تعیرندن مقصد عالی ، کمال محبتدن نالان و طریق -
نجات رفیق عبادتده پویان اولان انسانک کوز یاشیدر . او عاقل که صوری
و ظاهری جهتلرندن بشقه کیفیاتک عواقبتی تشخیص ایدر ، نه مبارک بنده خدادر !
معلومدر که اشیانک جهات ظاهریه سنی مجنونده کوره بیایر ، اما آخر بین اولوق
ایچون شمس ذکا ، هدایت مولا لازم در .

مشنوی

﴿ هر جا آب روان سبزه بود ﴾

﴿ هر جا اشک روان رحمت شود ﴾

«تَرْجِمَه» هر زده آقار صوبولور ایسه اوراده یشیلک حاصل اولور ؛
هر زده کوز یاشی آقار ایسه آندره رحمت پیدا اولور . «شَرْح» انسانک کوز .

باشندن رحمت ربانيه حاصل اوله جفني بيان ايله بو حقيقت آقان صودن حاصل اولان سبز ايله ده ماده اثبات بيوريلور ؛ اما كوز باشندن مقصد ، اول كوز باشيدر ، كه ياعشق ربانيدن ، يا خود مضطرب ومقهور برانسانك كوكلندن جريان ايدر . يوقسه مثلا برقرار بازك قارده پاره غائب ايتسندن حاصل ايتديكي حدت وشدتن دو كديكي كوز ياشي باران مرحمت دكل قطره آتئين غضب وشامتدر .

مشنوی

﴿ باش چون دولاب نالان چشم تر ﴾

﴿ تاز صحن جانت بر روید خضر ﴾

« تَنْجِيهٌ » صو دولابی کبی فریاد ایدرک آغلایان کوزدن داملایان یاشلر جانک ایچنده یشیل چنلر بیتیرر . « شَرْحٌ » بوتشیه ده غایت عالی ومستجمع الحکم والممانیدر . صو دولابنده اوچ حال کورینور . بری : دولاب دوزر ایکن فریاد ایدر کبی صدا جیقار . دیگر ی : دولابک بوفریادی صره سنده باغ وبستانه مقتضی صو آقار . دیگر ی ده : دولابک آقیدنی صوباغ وبانچه لرده محصولات متنوعه حصوله سبب اولور . حق ایچون آغلایان کوز چنستان قلبه نهال معرفت یتشدر بر چشمه عشقدر .

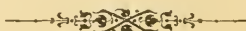
مشنوی

﴿ رحم خواهی رحم کن بر اشک بار ﴾

﴿ رحم خواهی بر ضعیفان رحم آر ﴾

« تَنْجِيهٌ » مرحمت ایستر ایسک کوز یاشی آقیدانلره مرحمت ایت ! الله تعالی حضرتلرندن مرحمت ایستر ایسک ضعیفلر حقنده مرحمتی اول ! « شَرْحٌ » منبع کالات روحانیه اولان مولانای رومی قدس سره السامی حضرتلری ایما بیوریورلرکه : حقیق کوز یاشی دوکک کبی برخصلت علیه قولای بولنماز . اوخصلت ورتبه جلیله یی ایستر ایسک کریان اولان ییچارکانه رحم ایدرک سن ده نالان اول ! الله تعالی حضرتلرینک مرحمتی ایستر ایسک ضعیف اولانلره

مرحمت ایت! یوقسه بلا رقت و مرحمت، واصل سعادت جناب رب عزت اولمق محالدر. فخر عالم علیه الصلوة والسلام افندمن حضر تلی « ارحوا من فی الارض یرحمکم من فی السماء » بیورمشلردر. مصراع اولده کی کوزیاشی ایسترایسک تعبیر شریفندن حسب القدر مصائب و مشکلاته کرفتار اولدیغک حالده سنی سور و سنک ایچون آغلار آدم ایسترایسک سنده کریان اولانلره مرحمت و انسانیت ایت! معناسی ده استدلال اولنه بیلیر.

﴿ عتاب کردن جهود آتش را که چراغی سوزی و جواب آن ﴾

او جهودك آتشی نیچون یاقیورسك دیه عتاب ایتمی و
آتشك جواب ویرمی بیاننده در:

مشنوی

﴿ رو با آتش کرد شه کای تندخو ﴾

﴿ وی جهان سوز طبعی خوت کو ﴾

« تَنْجِیْهُ » شاه جهود یوزینی آتشی طوغری چویردی دیدی که : ای

سرت خویلی، ای طبعی جهان یاقیجی آتش! سنک خویک زرده؟ « شَرْح »
شاه جهود انسانلری تخویف و احراق ایچون استعمال ایتک ایسته دیک آتش،
ایچنه دوشنلری احراق ایتدیکنی کورونجه حدت ایدرک برلسان زهرافتنان ایله
افادات منکرانه و بیانات جاهلانده بولندی. یعنی نفس اماره فقدان لذت و فقر
واضطراب ایله انسانلری اخافه ایتک ایستر ایکن آتش فقر و اضطراب مؤمنین
وعاشقینه منبع ذوق و سعادت اولدیغنی کورونجه معذب اوله رق کیفیت فقر
واضطرابه عنودانه عتاب و خطاب ایلدی. خالقۀ دنی اولانلرک عادتیدر که هر نه
وقت بنای نیت مفسدتی عدم اصابته منهدم و منعدم اولور ایسه اک زیاده
تعیب و اضرار ایتک ایستدکلی ینه کندی یار کم عیاریدر.

مثنوی

﴿ چون غی سوزی چه شد خاصیت ﴾

﴿ یاز بخت ما دگر شد نیت ﴾

« تَبَجَّهْ » ای آتش ! نیچون یاقازسک ، سنک خاصیتک نه اولدی ؟

یاخود بزم بختمز دندرکه نیتک بشقه اولدی. « شَرَحْ » شاه جهود یالکز مادیاته اعتمادیدوب روحانیتی انکار و آتشک یاقامسنه مبنی حدت و تعجبله برابر عنادنده اصرار و آتشی مواخذیه اجتناسار ایتشدر . برچوق آدمیر بولنورکه روحانیه عدم ایمانلری حسیله غریب غریب ظهور ایدن بعض وقوعات فوق العاده ده ید معنوی و قدرت روحانیه بی کوره میوب عناد وضالترینی تزید ایدر .

مثنوی

﴿ می نبخشای تو بر آتش پرست ﴾

﴿ آنکه نپرستد ترا او چون برست ﴾

« تَبَجَّهْ » ای آتش ! آتش پرست اولانلره احسان و مرحمت ایتمز ایکن

شمدی فصل اولدی ده سکا پرستش ایتمین کیمسه سندن قور تولدی ؟ « شَرَحْ » شاه جهود هم مادی ، هم عادی ایدی ؛ زیرا آتشک عدم احراقنده قدرت ربانیه بی کوره مدی . ظن ایتدی که نار ، آتش پرستلره پرستش ، مؤمنلره آریجه عذاب و سرزنش ایدر .

مثنوی

﴿ هرگز ای آتش تو صابر نیستی ﴾

﴿ چون نسوزی چیست قادر نیستی ﴾

« تَبَجَّهْ » ای آتش ! هیچ بر وقت یاقفده سن صبر ایدیجی دکلسک !

بودفمه نیچون یاقازسک ؟ سبب ندر ، قادر دکلسک ؟ « شَرَحْ » بوعتاب مادیاتدن بشقه بر قوت طایمیان و عین نفس اماره اولان نادانلر طرفندن ایراد اولنور . انلر

یا لکنز ماده بی قبول ایدر ایکن فهم ایده مزلر که محروم عقل اولان مادیات فصل
بوقدر منتظم مکونات و معقولات ساحه وجوده کیتروب علملری معمور و آباد
ایده بیلدی؟!

مشنوی

﴿ چشم بند است این عجب یا هوش بند ﴾

﴿ چون نسوزاند چنین شعله بلند ﴾

« تَرْجِمَه » عجب اولان بو حال کوز باغیمیدر، یا عقل باغیمیدر؟ بویه یو کسک
شعله و آتش فصل اولورده یا قماز؟ « شَرَح » ظاهرین اولانلرک حالی بونک کییدر.
ظاهری بر قوتدن تأثیرات کور میوبده و قوعات غریبه نک ظهورینی کور و نجه
تعجب و تحیرده قالیر و سبب حقیقی بی آ کلامغه مقتدر اوله ماز.

مشنوی

﴿ جادویی کردت کسی یاسیمیاست ﴾

﴿ یا خلاف طبع تو از بخت ماست ﴾

« تَرْجِمَه » ای آتش! ریگمه سکا جر می ایتدی؟ یا خود سیمیا واسطه سیله می
بو حال اولدی؟ یاسنک خلاف طبعک بزم بختمز دئمیدر؟ « شَرَح » جهود طبیعت
اولانلرک افکارینه باقلی که حکم ربانیه بی سیمیا و بوکی خیالات جهالت نمادن عبارت
ظن ایدرک دنیا و آخرت لری پریشان و کندیلر بی ایمان ایدرلر.

مشنوی

﴿ کفت آتش من همانم آتشم ﴾

﴿ اندر آتا تو بینی تا بشم ﴾

« تَرْجِمَه » آتش لسان حال ایله شاه جهوده دیدی که: بنینه او آتشم،
ایسترایسه ک ایجری کل که بنم حرارتی کورده سک! « شَرَح » جناب واجب الوجود
کافه مخلوقات مختلف خاصیتلر ویرم شد، که بر امر مخصوص اولینه نجه تأثیراتی دائمیدر.

مثلا آتش دائما ياقار . مع مافيه كافة مخلوقات ، خالق لم يزل حضرت تيرينك امريه
رام و منقاد اولد قلرندن اراده ربانيه شرف وقوعنده خاصيتلري مبدل و نار كلزار
وكلزار نار اولور . آتش لسان حال ايله يا براي اقناع يا خود لاجل الاستهزا شاه جهود-
جهالت نمايه : سن ايجري كلده كور ، كه طبع متغيرمي ، يوقسه سنك كي منكرلري
دائما ياقعه حاضر ميدر ؟ ديمسي قدرت مطلقه مولاي مصور برايماي عارفانه در .

مشنوی

﴿ طبع من ديكر نكشت و عنصرم ﴾

﴿ تيغ حقم هم بدس-توري برم ﴾

« تَرْجِمَه » بنم طبعم دكيشمدي . حق تعالي حضرت تيرينك قليجيم . اذن حق
ايله كسرم . « شَرْح » باذن الله تعالي نار دوست حقيقي اولانلره يار و كلزار اولور .
نار شاه جهوده مقام تخويف و افتخارده لسان حال ايله : بن مولامك قليجيم ،
خالقمك امريه تابع و ايجاب ايتدكجه سيف صارم كي خصماي قاطم . طرزنده
خطاب ايتمي حق پرستاني مجلوب علويت مالي ايدن برنداي حق كويانه در .

مشنوی

﴿ بر در خرکه مسكان ترکان ﴾

﴿ چاپلوسی کرده پیش مهمان ﴾

« تَرْجِمَه » چادر قپوسنده ترکان کویکلری مسافرك اوکنده تملق ايدرلر .
« شَرْح » کلبرك خویلری انسانلر اوزرينه هجوم و تعدی ايتك ايکن صاحبلىرينه
مسافر کلنلره هجوم ايتمدکن بشقه تملق و تبصص ايله مطيع اولورلر . آتشك
خاصيتده احراق ايسده امر رباني و حب يزداني ايله عاشقلره آتش اکرام و کندني
حل صفا و ارام ايدر .

مشنوی

﴿ ور بخرکه بگذرد بيكانه رو ﴾

﴿ حمله بيند از مسكان شيرانه او ﴾

«تَبَجَّهْ» اگر چادر طرفه یبانیجی یوزلو بر کیمسه کچر ایسه کلبردن ارسلان واری حمله و هجوم کورر . «شَرْحُ» کلب بیله افندیسنه التجا ایدوب قبول اولنان مسافره تبصص ورعایت و دوست اولمیانه هجوم و خصومت ایدر . بواساس اوزرینه دوسته معاونت ایتک کیفیتی وظائف انسانیه دن و حرکات ممدوحه دن معدود در .

مثنوی

﴿من زسک کم نیستم در بندگی﴾

﴿کم ز ترکی نیست حق در زندگی﴾

«تَبَجَّهْ» نار ، شاه جهوده سوزی تکرار ایدرده دیرکه : بن بنده لکده کو بکدن اشاغی دکلم ؛ حق تعالی حضر تتری حیات و قدرنده بر ترکدن اکسیک دکدر . «شَرْحُ» بر ترک بیله کندینه التجا ایدنه حرمت و رعایت و ایجابنده انی حفظ و صیانت ایلدیکی جالده نصل اولورده قادر مطلق حضر تتری مرحمتنه التجا ایدن قوللرینه مرحمت ایتمز ؛ انلرایچون سعادت ابدیه بخش و احسان بیورمز ؛ بوتصور اولنورمی ؛ آتش لسان حال ایله دیرکه : ترکک کلبی افندیسنه رعایه مسافره تبصص ایتش ایکن نصل اولورده خالقمه عاشقانه صیغین کیمسه یی بن احراق و کباب و سنک کبی عصیان و فساد ایدهیم ؟

مثنوی

﴿آتش طبع اکر غمکین کند﴾

﴿سوزش ازا امر ملک دین کند﴾

«تَبَجَّهْ» ای انسان ! اکر طبعک آتشی سنی غمکین و مکدر ایدرسه سوزش و حرارتی اول مالک دین اولان حق تعالی حضر تترینک امرنددر . «شَرْحُ» شمدی به قدر آتش طرفندن شاه جهوده عتاب اولتیور ایدی ؛ شمدی بر مقتضای دأب جلیل مثنوی ، مولانای رومی قدس سره السامی حضر تتری یا ذات پاکندن و یادیکر برعارف بالله طرفندن انسانلره خطاب ایدوب

بیور یور لره که : ای مستعد اذعان اولان انسان ! طبعك آتشی بعض اسبابدن سنی
مغموم ونالان ایدر ایسه ظن ایتمه که سنی غمکین و کریان ایده بیلیمک ایچون طبعك
حد ذاتنده بر قوتی وازدر . طبع ده سائر مخلوقات کبی قدرت ربانیه نك بر آلتی
اولوب تابع فرمان یزداندر . عاقل ایسك دائماً مسبب کل اولان الله تعالی حضر-
تلیزینه ربط قلب ایله مرحمتنه التجا وفخر عالم علیه افضل التحایا افندمزده اقتدا
ایت ! بوافاداندن ظن اولنسونکه ترك اسباب ، موافق شریعت و موجب راحتدره
ترك اسباب عین حرام و وسیله مکروهه کسلاندر . بوابیات شریفه ده دقت
اولنه جق نکته بودر که ، قوت و اقتدار ، اسباب ایچنده اولیوب او اسبابی آلات
اتخاذ و اسبابك استعمالی انسانلره فرض ایدن جناب کردکارده در . بوندندر که
اسبابه عدم توسل ، ارادات ربانیه دن عدول عد اولنور .

مشنوی

﴿ آتش طبعك اکر شادی دهد ﴾

﴿ اندرو شادی ملیك دین نه د ﴾

« تَنْجِيْهٌ » طبعك آتشی اکر سکا سوینج ویرر ایسه اومسرت و شادی بی
دین پادشاهی وضع ایدر . « شَرْحٌ » غم و شادی مالک الملائک حضرت تلیزینك دریای-
قدرتندن ظهور ایله ینه اودریایه راجع اولور . انسان هر نه وقت کنیدیسنده
اکدار و احزان حس ایتمه بیلسونکه قصور ایتمشدر . قصورینك عفو ،
کدرینك دفع ورفی ایچون هان استغفاره دوام ، قدرتی نسبتنده اعطای صدقه
ایله امور خیریه یه اهتمام ایتملیدر .

مشنوی

﴿ چونکه غم یینی تو استغفار کن ﴾

﴿ غم بامر خالق آمد کار کن ﴾

« تَنْجِيْهٌ » غم کورور ایسك استغفار ایت ! غم الله تعالی
حضرت تلیزینك ایشله کلدی ، بوندن خلاص اولوق ایچون امر مشروعه اقتدا ایدر که کار-
مقبول ایشله ! « شَرْحٌ » غم و کدر ، امر حق ایله ظهور ایدر . غمك دفعی

استغفار و اعطای صدقه ، امور خیریه اقدام ایتمکله ممکن اولور . مصدق
مسترج و مستغفر ایشلدیکی قصوری مقر ، استغفار دوامی حسیله قصورک
وخامتی تمیزه مقتدر و بردها هر نوع فعل غیر مقبولی ایشلمکدن متغیر اولور .

مشنوی

﴿ چون بخواهد عین غم شاد شود ﴾

﴿ عین بند پای آزادی شود ﴾

« تَبَجَّهْ » الله تعالی حضرتلری اراده بیورسه ، عین غم ، مسرت و شادی
و بند پای آزادی اولور . « شَرَحْ » قادر مطلق حضرتلرینک حکمت و قدرت .
ربانیه سی بی حد و پایان برعماندر . نصوص و نوامس ربانیه دن بشقه تاریخاً و تجربه
عارف و عاقل اولانلره معلومدرکه باعث غم و کدر اولان احوال ، اراده ربانیه
تعاق ایدنجه درحال امیدک خارجنده موجب فرح و مسرت اولور . انسان دائماً
جناب حقه ربط قلب ایله اقتداری نسبتنده عبادت و امور خیریه وجوده
کتیرمکه چالشمیلیدرکه لطف حق ایله مترقی و مسمود اولسون

مشنوی

﴿ بادوخالک وآب و آتش بنده اند ﴾

﴿ بامن و تو مرده باحق زنده اند ﴾

« تَبَجَّهْ » روزگار ، طوبراق ، صو و آتش خالق کائنات حضرتلرینه
بنده در . بکا و سکا کوره میت و مرده در . جناب خدایه کوره ، حی و زنده در .
« شَرَحْ » میت و مرده اولان کیمسه حالتی تغیره نصل غیرمقتدرایسه هوا ،
صو ، طوبراق ، آتش ، وسائر جمادات ده اویله جه عیدم الاقتداردر . طبیعتلرنده
مشهود اولان عدم تغیر سکا ، بکا و وسائر مخلوقات کوره در . قادر مطلق
حضرتلرینه و فرمان آلیمسنه کوره دکدر . جمله سی حق تعالی یه تابعدر .

مشنوی

﴿یش حق آتش همیشه در قیام﴾

﴿همچو عاشق روز شب بیجان مدام﴾

«تَرْجِمَهُ» حق تعالی حضرت تالینک حضورنده دائما قیامده در ، عاشق
کبی کیجه و کوندوز دائما جانسزدر . (یاخود عاشق کبی طولاشیجیدر .)
« شَرْحُ » حق تعالی آتشک طبعنه وضع بیوردینی خاصه اوزرینه آتش
دائما قیامده و طبخ و احراق ایچون اجرای احکامده در . آتشک قیامده بولنمی
تعبیر شریفی شویله توجیه اولنه بیلیر : برامر واراده بی آلوب همان اجرا و ایفا
ایتمک ایسته ندر کمال اطاعت و خواهش لرندن ایاقده بولندقلری کبی آتش ده
تابع امر اولدیفندن قیامده بولنور و کیجه و کوندوز عاشق کبی کمال تسلیمندن
بی جان اولور .
مصراع ثانیده کی بیجان لفظی (بیجان) یازیلر ایسه آتش ، امر حق
تابع اولوق ایچون عاشق کبی کیجه کوندوز طولاشیجی اولور دیمکدر .

مشنوی

﴿سنگ بر آهن زنی آتش جهد﴾

﴿هم بامر حق قدم بیرون نهد﴾

«تَرْجِمَهُ» دمیری طاش اورورسک ! امر حق ایله آتش ایاغنی دیشاری
قور . « شَرْحُ » بردمیر پارچه سی چاقاق طاشنه اورولورسه آتش چیقنجه انسان
ظن ایدرکه ، کندی فعلندن بر نتیجه حاصل اولدی . بیلمزکه آتش چیقارمق
خاصیتی طاشه ، دمیر صانع مطلع حضرتلری بخش ایتشد . انلر هیچ بروقت
عاصی دکلدرد . یالکیز جهول اولان انسان بوحقیقتدن ذهول ایدرده غافل بر ماده
برست اولور .

مشنوی

﴿آهن و سنگ هم هوا برهم مزن﴾

﴿کین دو میزاید همچو مردوزن﴾

« تَجَبُّهٌ » هوانك طاشنی ، دمیرینی بری برینه اورمه ! زیرا بوایکسی ارکک وقادین کی طوغورور . « شَرَحٌ » بوییت شریفده نفس دمیره وهوا ارزو وطاشه تشبیه بیورلشددر . نفس اماره یی ارزو ایله برلشدیرمه ملی ! زیرا ارکک وقادینک برلشمسندن نتایج وخیمه وشناعات متنوعه حاصل اولور . بوازواج- نفس وهوا ، غیرم شروع ونارواددر .

مثنوی

﴿ سَنَكْ وَآهَنْ خُودْ سَبَبْ آمَدْ وَلِيكْ ﴾

﴿ تُو بِلَا تَر نَكِر ، اِی مَرْد نِيكْ ﴾

« تَجَبُّهٌ » طاش ودمیر یالکز سبب اوله رق کلدی ؛ ای اِی آدم ! سَنَكْ یوکسک جهته باق ! « شَرَحٌ » حاصل اولان فناءلقلر ایچون نفس وهوا سبب - صوری وباعت عایددر . بواجتماعک اسباب حقیقیه سی دها یوکسک برنقطه ده تحری وعقلکی دورین وعالی ایت ! یعنی نفس وهوانک اجتماعندن فناءق ظهور ایدنجه معلومک اولسون که بشقه قصورک اولدیغندن بر نوع جزا اولق اوزره نفس وهوا ، سنده اجتماع ایله سن مظهر نتایج مضره ، گرفتار اضطرابات وخیمه اولدک . هرامروکار ، حقیقته جناب کردکاره راجع اولدیغندن هیچ بر وقت عقلاً وفعلاً ارادات ربانیه ووامر الهیه دن مباحدت ایتمه ! معناسنده برتنبیه علوی یی شامل اولان بوییت شریف نه قدر بالاتر بر فکر یی محتویدر .

مثنوی

﴿ کین سبب را آن سبب آورد پیش ﴾

﴿ بی سبب کی شد سبب هرگز خویش ﴾

« تَجَبُّهٌ » بوسبب ظاهری ، اوسبب حقیقی میدانه کتیردی ؛ سبب - صوری ، بلا سبب حقیقی کندیلکندن نه وقت اوله بیلیر ؟ « شَرَحٌ » بوییت شریفده بر حکمت عمیق ، بر علویت دقیقه واردر : کافه اسباب ، ارادات ربانیه و وابسته ، جمیه نتایج و امر صمدانیه به او یخته در . بعض ظاهرینان ، نقصان اذعاندن طولانی هر شی

بر سبب ظاهریله حصوله کلیر ادعاسنده بولنور . بویت شریفده اوکونه مدعیره
 اخطار اولنورکه : اوت ، هرشی سبب ایله میدانله کلیر . سببه سبب ایستره . صوری
 اولان اسبابده بلا سبب حقیقی کنیدیکنندن وجوده کلهیه جکی بدیهیدر . اسباب -
 حقیقیه ایسه جناب واجب الوجوه حکمت بالغه سنده ظاهر در .

مثنوی

﴿ وان سببها کانتیا را رهبر است ﴾

﴿ آن سببها زین سببها برتر است ﴾

« تَرْجِمَه » او سبیلرکه انبیاء عظام علیهم الصلوٰۃ والسلامه رهبر در .
 بو سبیلردن دهها یوکسکدر . « شَرْح » انبیاء ذیشان علیهم السلام
 حضراتی اسباب حقیقیهیه توسل و همیشه ارادات ربانیهیه اجرا ایچون تأمل
 ایلدکلرندن مظهر اولدقلری فیض عظیم حسبیلله اسباب ظاهردهده اول حضراته
 اتباع وقوه باطنه رسالتپناهیلرینی درک ایدن مستعیدین کنیدیلرینه اقتدا ایستیلر .

مثنوی

﴿ این سبب را آن سبب عامل کند ﴾

﴿ باز گاهی بی برو عاقل کند ﴾

« تَرْجِمَه » بوسبب ظاهری اوسبب باطنی عامل ایدر ؛ بعض اولورکه
 سبب حقیقی سبب ظاهری ثمرسز و عاقل ایدر . « شَرْح » اسباب حقیقیه ،
 اسباب ظاهرییه تحریک و کارکر و بعض دفعه عاقل و بی ثمر ایلر . مثلاً برطیب -
 حاذق ، خستهیه علاج ترتیب ایدر ، اگر اسباب حقیقیه بواسباب ظاهریه موافق
 ایسه خسته ؛ باذن الله کسب شفا ایدر ، دکل ایسه اشتداد واقع اولور . بر تاجر
 برایشه باشلار ، بر چفتچی تار لاسنی زرع ایدر ، هرایکسیده نفع امید ایلر ؛ اما
 اختیار ایستکلری اسباب ظاهره شاید اسباب حقیقیهیه مخالف ایسه تاجر ضرر
 کورور و چفتچی محصول آله ماز . اسباب ظاهره ایله برابر کامیاب اولمق ایستهین ،
 ارادات ربانیهیه موافق صورتده سعی و حرکت ایتمیلدر .

مثنوی

« این سبب را محرم آمد عقلها »

« وان سبب ها راست محرم انبیا »

« تَبَجِّهْ » بوسبب ظاهر، عقلره کیزی کلدی . طوغری و حقیقی اولان

اوسبب باطن انبیاء ذیشان حضراتنه محرم و معلوم اولدی . « شَرَحْ » عقل ظاهر صاحی ، آشکار بر کیفیت اولور ایسه او کیفیتک سبب ظهورینی تفکر و حقیقی اونوته رق خطا اوزرینه تأمل ایدر . انبیای ذیشان علیهم السلام حضراتی ایسه اسباب صوریه ، صوری بر نظرله باقوب احوال و کیفیتک ظهورینی اسباب - حقیقیه ده تحری و معافیة اسباب ظاهره به توسل ایتمکی فرض و مقتضی بیلیر .

مثنوی

« این سبب چه بود بتازی کورسن »

« اندرین چه این رسن آمد یفن »

« تَبَجِّهْ » لسان عربده بوسبب نه در؟ دیه صوریلور ایسه فارسیده

سبیه « رسن » یعنی « ایپ » در دی ، که بوقویویه بوسبب وایپ ، فن ایله کلدی .

« شَرَحْ » لغت عربده « سبب » اول ایپه دیرلرکه انکله صویه ایریشیلیر .

فارسیده اکا رسن دیرلر . ایمدی دنیای قویویه تشبیه ایدن حضرت مولانا بیورمشلدرکه : بودنیا قویبوسنه سبب صوری ، صنع ربانی ایله وضع اولندی . بناءً علیه سبب لازمه مسبب الازمدر ، اوده حق تعالی حضرتلریدر .

مثنوی

« کردش چرخه این رسن را علتست »

« چرخ کردانرا ندیدن ذلتست »

« تَبَجِّهْ » چرخه یعنی یوارلاق چیقیرغک دونمسی ایپک دونمسنه علتدر؛

اما چرخه‌ی دوندریجی‌ی کورمامک خطا و ذلت‌در . « **شرح** » بعض احوال و وقوعاتن اسباب ظهور ایدر ، اما اواحوال و اسبابی میدانہ کترین قدرت . ربانیہ‌ی و حکمت بالغہ صمدانیہ‌ی کورمامک واکلاماتی اثر بلاهت و حماقدر .

مثنوی

﴿ این رسنهای سبها در جهان ﴾

﴿ هاز و هاز زین چرخ سرکردان مدان ﴾

« **ترجمہ** » بوسبیلک اپلرینی جهانده صاقین بوچرخ سرکرداندن صائمہ ! « **شرح** » اسباب و وقوعات کونیہ‌ی بوچرخ سرکرداندن ظن ایتک خطادر . چونکہ وقوعاتک ظهوری فرمان جناب کردکارہ وابستہ و تجلیات . الہیہ ایله آرستہ‌در . یوقسہ سرکردان و بی اذعان اولان بوچرخ صوری ، و بو طبیعت مادیہ ، بو عقل جزئی کیفیات و وقوعاتی وجودہ کتیرہ مز .

مثنوی

﴿ تانمانی صفر و سرکردان چو چرخ ﴾

﴿ تانسوزی توزبی مغزی چو مرخ ﴾

« **ترجمہ** » تاکہ چرخ کبی خالی و سرکردان قالمیہ سک ! عقل سزلقدن جام اغاجی کبی یانمیہ سک ! « **شرح** » مسبب حقیقی اولان الله تعالی حضرتلرینی کورملی ، یوقسہ چرخ سرکردان و طبیعت نادان کبی سسندہ جماداتدن معدود اولور و قورومش جام اغاجی کبی نار ا کدار ، و غضب کردکار ایله یانارسک !

مثنوی

﴿ باد و آتش می‌شوند از امر حق ﴾

﴿ هر دوسر مست آمدند از خمر حق ﴾

« **ترجمہ** » هوا و آتش ؛ امر حق ایله وجود بولور . ایکسی دہ شراب حقیقی حق

ایله مست کلدی . « شَرَحْ » کفه مخلوقات ، الله تعالی حضرتلرینک امریله موجود و خاصیت یاب اولدی . مثلاً آتش و روزگار جناب پروردگارک بخش و نثار بیوردینی تجلی ایله سرمست عشق ، بعض نور و بعض نار و بعض شرطه و بعض صرصر اولور . موجودات ، قبضه قدرتده فرمانبر اطاعتدر .

مشنوی

﴿ آب حلم و آتش خشم ای پسر ﴾

﴿ هم ز حق بینی چو بکشائی بصر ﴾

« تَبَجَّهْ » ای اوغل ! بصیرتی آچار ایسک! آب حلم ایله آتش غضبی حقندن کورورسک ! « شَرَحْ » حضرت مولانا ، حامی ، آب زلال لطافته تشبیه بیورمشلردرکه حلم واسطه سیله انسانلرک قابیلرنده نیجه نیجه شکوفه جان فزای معنا آجیلیر ، غضبی آتسه تمیل بیورمشلردرکه نار غضب ایله نیجه دللرک شطارتی و نیجه خائنلک اسباب سعادت قاپامش اولور . مع مافیه ایکه سی ده حقنددر . شوقدرکه صاحب حلم و وقار اولان بختیار (لطیف) و غضب و متلاشی اولان بدبخت (قهار) اسهاسنه مظهر اولدی . احوال و امورک حسن اداره سی ایچون غضب غایت فنا و مضردر . وقار سز حلمده صاحبنه باعث ذل و مورث ضرردر . هر حال و کارده مقبول اولان سیرت کمال وقار ایله تمتزج اولان حلمدرکه عین حکمتدر . وقورانه اولان حلم ، صاحبنه داعی حقارت دکل موجب رعایت اولور .

مشنوی

﴿ کربودی واقف از حق جان باد ﴾

﴿ فرق چون کردی میان قوم عاد ﴾

« تَبَجَّهْ » اکر روزگارک جانی حق تعالی حضرتلرندن واقف و خبردار اولمیدی نصل « عاد » قومک اور تاسنی فرق و تمیز ایده بیایردی ؟ « شَرَحْ » روزگارک جانی ، الله تعالی حضرتلرینک ذات پاک الوهیتندن ، اوامر ربانیه سندن خبردار ؛ تابع ارادات کردگار اولسه ، هود علیه السلام امتی عاد قومندن

فرق و تمیز ایده مزدی . معلومدرکه روزکار امرحق ایله عاد قومی هلاک و تارمار
ایندیکی حالده مؤنلره برنسیم صفائار شکننده اظهار آثار ایتدی . قویودن صو
چیقارمق ایچون ایپ لازم اولدینی کی سبی چکیچی اولان حکمت حقیقیه یی ده
بیلمک اقتضا ایده چکی بیان بیورلمش ایدی . ذکر اولنان روزکارده سبب اولوب
مسبی ایسه جناب کردکاردر . بویه برروزکارک مهلك اولسنه سبب ظاهر قوم .
عادک احوال ظلم اشتمالی اولدینی بدیهیدر . عاقل اولان هم سبب هم مسبی عبادات
ومساعی خیریه ایله آزار . یالکنز اسباب حقیقیه یی تفکرایدوب ده اسباب ظاهره یی
آراماق و یاقوتی اسباب ظاهرده ظن ایدوب اسباب حقیقیه یی طایماق عین .
خطادر . دنیاده اسباب ظاهره انسانک بدنی و اسباب حقیقیه انسانک روحی
مثابه سنده در .

﴿ قصه هلاک کردن باد، قوم هود علیه السلام را ﴾

روزکارک هود نبی علیه السلام زماننده قوم عاد

هلاک ایتسی قصه سیدر :

بوکیفیت سورہ « الحاقه » نك دردنجی آیت کریمه سنده فرمان و حکایت
بیورلمشدر : « کذبت نمود وعاد بالقارعة » « نمود وعاد قومی قیامت یالان صایدیلر »
« فاما نمود فاهلکوا بالطاغية » « اما نمود قومی هلاک اولدیلر ، شدید اولان آواز
ایله » « واما عاد فاهلکوا بریح صرصر عاتیه » « واما عاد هلاک اولدیلر ، حددن
زیاده اولان صرصر روزکاریلر » « سخرها علیهم سبع لیل وثمانیه ایام حسوماً
فترالقوم فیها صرعی کانهم اعجاز نخل خاویه فهل ترى لهم من باقیة » « الله تعالی
حضر تلی اول روزکاری یدی کیجه وسکنز کون علی التوالی قوم عاد اوستنه
تسلیط ایلدی ، اکر سن اووقته انلرک یراوزرینه دوشمش اولدق لری کوره ایدک
دیر ایدک ، که کوکندن قوپوب بری بری اوزرینه دوشمش اسکی خرما اغاجیدر ،
آیا انلردن هیچ باقی قالش کیسه کورمیسک . »

مثنوی

﴿ هود کرد مؤمنان خطی کشید ﴾

﴿ نرم می شد باد کانجا میر سید ﴾

« تَبَجَّهْ » هود علیه السلام مؤمنان اطرافه بر خط چکدی .

باد صرصر او مؤمنان ضرر ویرسون ، روزگار ایسه اویره یقشنجه نرم و لطیف اولدی . « شَرْح » کرك بوییت شریفده و كرك آئیده کی ابیات شریفده بعض معجزات و کرامات جلیله تعداد ایدیلر ك جمادات ، طبیعت ظاهره لری خارجنده امر حقه مفاد اولدقلری ذکر ویاد بیورلمشدر .

مثنوی

﴿ هر که بیرون بود از آن خط جمله را ﴾

﴿ پاره پاره می شکست اندر هوا ﴾

« تَبَجَّهْ » هر کیم او خطدن دیشاری ایدی جمله سی هوا ده پارچه پارچه

قیرلدی . « شَرْح » خطدن مقصد ، خط مادی ده اولور ، حد معنوی ده اوله بیایر . هود علیه السلام امر حق ایله وضع ایلدیکی شریعتک خط وحدی خارجنه هر کیم چیقدی ایسه نفس اماره و شیطان لعین ، انلری پریشان و سقیم ، ورطه عذابده مقیم ایتدی .

مثنوی

﴿ همچنین شیبان را می کشید ﴾

﴿ کرد بر کرد رمه خطی بدید ﴾

« تَبَجَّهْ » هود علیه السلام کبی شیبان را می کشید نام ولی الله ده قیون

سورینک اطرافه آشکار بر خط چکدی . « شَرْح » شیبان را می امام - شافعی رضی الله عنک هم عصری اولان مبارک بر ذات حکمت صفات ایدی .

یالکز جمعه کونلری شهره کلوب سائر ایامنی شهرک خارچنده عبادت پروردگار
ایله امرار ایدر ایدی .

مثنوی

﴿ چون بجمعه می شد آن وقت نماز ﴾

﴿ تا نیارد کرک آنجا ترك و تاز ﴾

« تَبَجَّهْ » شبان راعی حضر تلی نماز وقتنده جمعه کیدنجه قورد او
صرده فرصت بولوب سور یی غارت ایتمک ایچون سورینک اطرافنه برخط
چکردی . « شَرْح » بو بیت شریفک معنای ظامریسی ، بوجه بالادر . معنای
باطنیسنه کلنجه : شیخ شبان راعی ، کندینه تابع اولان یاماده و یا حالاً حسب
اللزوم آرلدینی صرده شیطان خناس کندیلرینه بر فئاق ایرات ایتمک ایچون
عبادات و حرکاتنده برخط مستقیم تعین و بر تنبیه عظیم اجرا و تلقین ایدر ایدی که
معتقدنی اوخط تنبیهک ایچنده اولنجه شیطان غدار کندیلرینه غفلت و ضرر
ایرات ایتمه !

مثنوی

﴿ هیچ کری در نرفتی اندران ﴾

﴿ کوسفندی هم نکشتی زان نشان ﴾

« تَبَجَّهْ » هیچ بر قورد او خطک ایچنه کیتمز ایدی ؛ هر قیون وضع اولنان
خط و نشاندن چیقماز ایدی . « شَرْح » شیخ مشارالیهک بوا مروهمتی اوزرینه
نه شیطانک اغوایه مجالی اولور ، نه تلقی ایلدکلری امری تجاوززه زمره مریدانده
قوت قایلر ایدی .

مثنوی

﴿ باد حرص کرک و حرص کوسفند ﴾

﴿ دایره مرد خدا را بود بند ﴾

« تَبَجَّهْ » قوردک حرص روزکاری ، قیونک حرص وطمی مرد خدا نک

دائرہ سندہ باغلا ندی . « **شَرْحُ** » بر عارفك اذن حق ایلہ وضع ایلدیکی دائرہ بی نہ قورد کبی یر تیجی اولان شیطانك حرص و حیلہ سی ، نہ قیون کبی اولان انسانك طمع و هواسی تجاوز ایدہ بیلیر . مؤمن اولان کیمسه کرک شیطاندن کرک نفس . امارہ نك شرندن امین اولمق ایسترایسه بر طرفدن قرآن عظیم الشانك وضع ایلدیکی خط و حددن سرمو انحراف و تجاوز ایتمامکہ دقت و غیرت ایتمسی ، دیگر طرفدن نفس و شیطانك اغفالاتندن کندی صیانت و حقائق و اسرار روحانیہ ایلہ الفت ایتمک اوزره بر مرد عاقل و شیخ کاملک پند و نصیحتنه تابع اولمسی اقتضا ایدر .

مشنوی

﴿ **همچنین باد اجل با عارفان** ﴾

﴿ **نرم و خوش هم چون نسیم بوستان** ﴾

« **تَرْجِمَہُ** » بوکا مائل ، باد اجل بوستانده اسن روز کار خفیف کبی عارفله نرم و لطیف اولور . « **شَرْحُ** » آتش حد ذاتنده محرق ایسه ده الله تعالی حضرت تلرندن امر اولنجه - حضرت ابراهیم علیہ السلام ایچون واقع اولدینی کبی - حرارت و صفت اصلیه سنی ترکله عاشققره کلزار اولور . اجلده حد ذاتنده اضطراب آور ایسه ده امر حق واقع اولنجه کلستانك خوش ، خفیف روزکاری کبی عارفله قارشى لطافت افزا ، باعث ذوق بقا اولور .

مشنوی

﴿ **آتش ابراهیم را دندان نزد** ﴾

﴿ **چون کزیده حق بود چو نیش کزد** ﴾

« **تَرْجِمَہُ** » آتش ابراهیم علیہ السلامه دیش اورمدی ؛ حضرت ابراهیم حق تعالی حضرت تلرینك مقبول و کزیده سیدر ؛ آتش او حضرتنى فصل ایصیریر ؟ ایصیرماز . « **شَرْحُ** » خلقت و طبیعتلری آتش کبی شدید اولان سائر مادیات حقہ منقاددر . موت و اجل ذاتاً مورث اضطراب ایسه ده امر ربانی واقع اولنجه باعث صفای بقا اولور .

مشنوی

❦ آتش شهوت نسوزد اهل دین ❦

❦ باغیا را برده تا قعر زمین ❦

« تَبَجَّهْ » اهل دین، آتش شهوتدن یا نماز، آزغین اولانلری آتش شهوت یرک دینه کوتوره شدرد. « شَرْح » اهل دین واصحاب یقین آتش شهوتدن یا نماز، زیرا آنلر ایچون نار شهوت باعث عذاب و ذلت اولدینی ارادات ربانیه ایله مثبتدره. اما ایمانی اولمان منکران بوحقیقتی اذعان ایده مدکلرندن نهایت الامر قعر زمینه پویان، گرفتار قهر یزدان اولور.

مشنوی

❦ موج دریا چون با مرحق بتاخت ❦

❦ اهل موسی راز قبطی و اشناخت ❦

« تَبَجَّهْ » امرحق ایله دکنک طالع موسی چارپدی. موسی علیه السلام اهل قبطیدن فرق ایدرک آکلادی. « شَرْح » سفینه سز ایچنه کیرنلری غرق ایتک دریانک خلقتی اقتضاسندن ایکن الله تعالی حضرتلرینک واقع اولان امریله دریا، موسی علیه السلام اهل قبطیه محافظه و فرعون ایله فرعونیان ایما ایلدی؛ کذلک امواج اقدار، اهل حق ضرر ایراث ایتمز. منکرانی تارمار ایدر.

مشنوی

❦ خاك قارون را چو فرمان در رسید ❦

❦ بازر و تختش بقعر خود کشید ❦

« تَبَجَّهْ » فرمان قهر ربانی قارونه ایریشدی، طوپراق، قارونی التون و تختیله برابر دینه چکوب نایاب ایلدی. « شَرْح » قارون، کثرت ثروت و صوری اولان عزت ایله مفتخر ایدی. یولسز حرکت ایلستندن قهر الهی بی اوزرینه

دعوت وخلقۀ حلیم اولان تراب امر حق ایله تزلزل و غضبه کله رك قارونی
ثروت و تختیله قهرینه چکوب نایاب ایلمشدر .

مشنوی

﴿ آب وکل چون از دمی عیسی چرید ﴾

﴿ بال وپر بکشاد و مرغی شد پرید ﴾

« تَبَجَّهْ » صوبالجیق عیسی عایه السلامک نفسندن اوتلادی . قناد آجدی ،
قوش اولوب اوجدی . « شَرَحْ » عیسی علیه السلامک اذن حق ایله طوبراغه نفخ
ایدوب طوبراگ قوش اولدینی قرآن عظیم الشانده بیان وفرمان بیورلمشدر .
یونندن ده معلوم اونورکه طوبراق جماداندن ایکن امرحق ، آتی مظهرجان ، قابل-
طیران ایلدی .

مشنوی

﴿ هست تسبیحت بجای آب وکل ﴾

﴿ مرغ جنت شد زنفخ صدق دل ﴾

« تَبَجَّهْ » سنلک تسبیحک صوبالجیق کبیر ، کوکل صدقک نفخ
ونفسندن او ، جنت قوشی اولدی . « شَرَحْ » عارفین وصادقینک صدق قلبی
برکاتیله ، تسبیح وتهلیلرینک قوش اولسی احادیث نبویه ایله ثابتدر . کوزل
ومحض خیر اولان کلام محو اولیوب قنادلی قوش کبی دائماً هر طرفه اوجار ،
انسانیته نیجه نیجه ابواب سلامت آچار . کلامک تصمد وتعالی ایلدیکنه دائر
سوره فاطرک اون برنجی آیت کریمه سنده : ﴿ من کان یرید العزة فله العزة
جیمآ الیه یصمد الکلم الطیب والعمل الصالح یرفعه والذین یمکرون السیئات لهم
عذاب شدید ومکر اولئک هو یبور ﴾ بیورلمشدر . معنای شریفی : « هرکیم که
عزت ایستر ایسه اطاعتله الله تعالیدن ایستسون ، جمیع عزتله الله تعالی ایچوندر ؛
طیب وکوزل کلامله الله تعالینک جانبنه چیقار واطیب کلامی وعمل صالحی
الله تعالی یوقارییه قالدیرر ، واوکیمه لرکه مکر وخیله فکر ایدرلر انلر ایچون

عذاب شدید وارد و حیلہ کارلرک مکر و حیلہ سی فاسد اولوب مؤثر و نافذ اولماز « کلام ، معنویات و مادیات ایچون فصل بیوک مؤثر اولدینی جمله یه ظاهر در .

مثنوی

﴿ کوه طور از نور موسی شد بر قص ﴾

﴿ صوفی کامل شد ورست اوز نقص ﴾

« تَرْجِمَه » جبل طور ، موسی علیه السلام (ریسنک) نورندن رقصه کلدی . بوجه ایله طور طائی ، کامل بر صوفی اولوب نقصاندن قورتولدی . « شَرَح » نور جناب خدا موسی علیه السلامه تجلی نما اولدقده جبل طور ، رقصه کلوب کامل و بی قصور اولدی . انسان ایسه طور کی جماداتدن دکلدر ، الله تعالی حضرت لرینک سودیکی بر مرشد کامله انتساب و انک نصایح مشروعه سی اجرا یه شتاب ایدر ایسه مظهر سعادت اولور .

مثنوی

﴿ چه عجب کر کوه صوفی شد عزیز ﴾

﴿ جسم موسی از کلوخی بود نیز ﴾

« تَرْجِمَه » طور طائی عزیز و صوفی اولدیغنه تعجب اولنسون ، موسی علیه السلامک جسم پاک ده کریچدن و طور ائندن ایدی . « شَرَح » تعجب اولنسونکه طور طائی و طوبراق ایکن رقصه کلوب شرف قازاندی ، موسی علیه السلام ایله انسانلرک اصلی طور ائندن ایکن فیض و رحمت باری ، بر نفخ ایله حضرت آدمی احیا و مظهر شرف (ولقد کرمنّا) ایدرک قدر و شانی اعلا بیور مشدر . انسان عاجز و ناتوان ایکن فصل مراتب عالیّه روحانیه یه ارتقا ایده بیلیم دیسون . لفظ بنی آدم ترقی و تعالی ایله توأمدر .

﴿ طنز وانكار کردن شاه جهود و نصیحت ﴾

﴿ ناصحان اورا ﴾

شاه جهودك طعن وانكارى و كندى ناصحلىنك نصیحتنى قبول
ایتمدیكى بیاننده در :

مشنوی

﴿ این عجائب دید آن شاه جهود ﴾

﴿ جز که طنز و جز که انكارش نبود ﴾

« تَبَجَّهْ » بوعجایی اول جهود شاهی کوردی اما فکری ، آتشی طعن ،
حقیقتی انکار ایتمکدن بشقه اولمدی . « شَرَحْ » عنود اولان انسانلره بر نوع
جزادركه ، هر نه قدر بلالره گرفتار اولسه ، هر نه قدر ادله و براهین ایشیدوب
کورسه ، ینه اسکی دعوالزنده اصرار و حقیقتی انكار ایدر .

مشنوی

﴿ ناصحان کفتند از حد مکذران ﴾

﴿ مرکب استیزه را چندین مران ﴾

« تَبَجَّهْ » ناصحلر شاه جهوده دیدیلرکه : حددن تجاوز ایتمه ! عناد
مرکبی بوقدر سورمه ! « شَرَحْ » شاه جهود ، مؤمنلری آتشدنه یاقق
ایچون کوستردیکی ظلم و بعده مؤمنین محترق و غمکین اولماسندن آتشدنه طعن
ایدوب روحانیتی انکار و گرفتار غضب جناب کردکار اولسی اوزرینه نزدنده
بولنان ناصحین ، حسن نیت ایله کندیسنه من بعد عناد مرکبی ایلری سورمکدن
واز کج وطریق انصافه رجعت ایت دیمشلر ! مع التأسف کورونورکه ، یولسز
برایشه بدء ایله قتالنی میدانده اولسه بیله بعض آدملر اوایشه دوام ایدر و بودوام -
نافرجامی ثبات تعصیبله تزیینه سعی ایدر ؛ مورت مضرات اولان امورده دوام
ایتمک ثبات دکل بلاهت و فساددر .

مشنوی

﴿ ناصحان را دست بست و بند کرد ﴾

﴿ ظلم را پیوند در پیوند کرد ﴾

« تَرْجِمَهُ » شاه جهود ناصحانك الفی باغلادی و ظلمی بری برینه ربط
ایندی. « شَرْح » ناصحانك حدت ایتك عین حماقتدر. شاه جهودك ظلمی بری برینه
ربط ایدیشی، ابتدا بته طاعتی مؤمنلره تکلیف ایله هر دین نزدنده تکلیف
و تعرضدن مصون اولان بر معصومی آتسه القا ایتسی، بدم آتسه طعن و روحانی
انکار و ناصحانی قید و بند و بزار ایلمسیدر. عالمده مجربدر که بر کیمسه
محض خیر اولان بر امر و کاره ابتدار ایدنجه باذن الله تعالی دیگر امور خیریه ظهور
ایدر و انسان مظهر سلامت اولور. بالعکس بشقه بر آدم شر و ظلم افزا یرایشه
اجترا ایدنجه معاذ الله تعالی بر چوق احوال الیه و امور مضره حاصل و کندیده
مضمحل اولمش اولور.

مشنوی

﴿ بانك آمد کار چون اینجا رسید ﴾

﴿ پای دارای سَك که قهرما رسید ﴾

« تَرْجِمَهُ » جهان روحانیدن صدا کلدی : آرتق ایش بورایه واردی .
آباق طوت و طیان، ای کلب عنود! زیرا بزم قهریمز ایریشدی . « شَرْح » ظلم
اولانلره مرحمت ربانیه بعض دفعه مهات و وعده ویررکه توبه به شروع و طریق
مستقیمه رجوع ایتسونلر ؛ اما ظالملر ظلمه دوام و خاقلی ناکام ایدنجه حققلرنده
قهر یزدانی ظهور ایدر . غافل اولان بر فنانلی اجرایه مائل اولورده بر طرفدن
جزا کورمز ایسه ظن ایدرکه فنانلی هر وقت اجرا ایله هر وقت جزادن خلاص
ورها بوله بیلیر و بو وهم ایله فسالغه اجترا و کندینی بایند بلا ایدر . الله تعالی
حضرتلری ستار العیوب اولق حسیدیه کرچه بر چوق فنانقلری مستور یرا غیر
ایسده عادل و قهار اولدیفندن قهری سرما اولنجه متجاسر باران بلا آلتنده
قالب بریشان و غمکین اولور . برکون حضرت عمر رضی الله عنه بر جانی قتل

ایله حکم ایدوب جانی قلاش، زیر دهشت سیف جلادده برخوف وتلاش ایکن فریاد ایدرک دیدی که : یا امیرالمؤمنین بنی عفو ایت وفسالغ مدت عمرمده بردفعه وقوع بولدیفنه امین اول ! اول کان حکمت ودریای سیاست، جواباً بیوردیلرکه : حاشا ! افادهک طوغری دکدر، کذب صریحدر ؛ چونکه الله تعالی حضرتلری ستارالعیوب اولوب بهمه حال سن کیزایجه برچوق فناقلراجرا ومرت ربانیه، سنک قصورینی دفعاتله ستر و اخفا ایتمش ایکن سن تکرار فنالغه اجتناسر واصرار ایدنجه آرتق عدل جناب کردکار بودفعه عیبکی اظهار وسنی پنجه جلادده کرفتسار ایلدی . نه بیوک درس عبرت !

مثنوی

﴿ بعد ازان آتش جهل کز بر فروخت ﴾

﴿ حلقه کشت وآن جهودانرا بسوخت ﴾

« ترجمه » اندن صکره او آتش قرق ارشون یوکسلکننده بارلادی . شعله لری حلقه اولدی و او جهودلری یلقدی . « شرح » آتش مؤمنلره کلستان اولمش ایکن منکر و عنود اولان جهودانی یاقق ایچون جهنمه دوندی ، سوره - بروجده (ولهم عذاب الحریق) یعنی انلرایچون عذاب حریق وارددر . معناسنده اولان آیت کریمه ذکر اولنان جهود ظالملری حقنده واقع اولدینی روایت اولنور .

مثنوی

﴿ اصل ایشان بود آتش زابتدا ﴾

﴿ سوی اصل خویش رفتند انتها ﴾

« ترجمه » انلرک اصلی ابتدادن آتش ایدی ، اک نهایت کندی اصللری جانبنه کتیدیلر . « شرح » شاه عنود ونصیحت ویرمیه رک ظلمنه معاونت ایدن سائر ظلمه جهودک اصللری آتشدن ایدی . انجام کار « کل شیء یرجع الی اصله » سرینه مظهر اولدی .

مشنوی

﴿هم ز آتش زاده بودند آن فریق﴾

﴿جز و هاراسوی کل باشد طریق﴾

«تَبَجِّهْ» بوفرقة جهودان، هم آتشدن طوغمش ایدیلر؛ جزؤلرک یولی اصل وکل جانبسه اولور. «شَرْحُ» بالطبع جزؤلر دائما کندی اصل وکلرینه میال اولور، شوقدرکه انسان بر مقتضای فرمان یزدان طریق مستقیم یولق ایچون چالیشقان اولنجه، خوی و طینتک اصلی تبدل ایدرده دیگر بر اصل وکله داخل ومقام سمادته واصل اولور. مثلاً خلقتی ظلم و فئالغه میل وبلکه بعض دفعه فئالغه جرأت ایتش بر آدمک اصلی آتش ایکن قرآن عظیم الشانده کی اوامر ربانیه یی اجرایه چالیشیر وبر مرشدکامله واصل اولور ایسه، حقنده مرحمت ربانیه شرفظهور ایدرک او انسان اصلی تارک وطریق سلامته سالك اولور. اصلی آتش وظلم اولان کیمسه مطلق آتسه راجع اولور دیه تصوراتمک مسلك جبری والله تعالی حضرتلرینک محو واثبات ایتمکه اولدیغی مبشر اولان فرمانه قارشى برانکار ضمیدر؛ بناءً علیه جزؤلر کندی کل واصلرینه رجوع ایتدیلر، تعبیرات علیه سی اوامر ربانیه یی قبوله سعی ایتمین وظلم مرکبی سورمکه عناد ایدنلر حقنده در.

مشنوی

﴿آتش بودند مؤمن سوز و بس﴾

﴿سوخت خود را آتش ایشان چو خس﴾

«تَبَجِّهْ» او ظالملر انجق مؤمن یاقان بر آتش ایدیلر، آتشلری کندیلرینی چور چوپ کبی یاقدی. «شَرْحُ» تبدل خلقت والله تعالی حضرتلرینک اوامرینه اطاعت ایتمکه چالیشمیان مذکور جهودان ظالمان انجق مؤمن یاقان بر آتش قهر افشان ایدی. کندی فلاحرینه چالیشمیدیلر؛ بناءً علیه آتش ظلملری کندیلرینی احراق ایلدی. جهودان انجق مؤمن یاقیجی بر آتش ایدیلر تعبیر شریفندن مقصد: آتشک بعض فائده لی اولان خاصیتندن بیله محروم و خالی اولدقلرینی بیان بیور.

مقدر. مثلاً آتش فی الحقیقه محرقر، امام وسم شتاده انسانك ایضمنسته و دائماً يك پیشمنسته، صنایعك اقسام مهمه سنه خدمت ایندیکنه نظراً واسطه خیر اولمش اولور.

مثنوی

﴿ آنکه بود است امه هاویه ﴾

﴿ هاویه باشد مر اورا زاویه ﴾

« تَبَجَّهْ » او کیسه نك اصلی هاویه یعنی غایت یا قبیحی آتش اوله، او آتش اكا زاویه، مکان اولور. « شَرَحْ » بو کیفیت سوره قارعه نك انتهی آیت - کریمه سنده شویله بدء ایدر: (فامامن ثقلت موازینه) « اما هر کیسه که حسابی ترازیمی آغیر اولدی » (فهو فی عیشه راضیه) « اول کیسه راضی اولدینی عیش و چینمده اولور » (وامامن خفت موازینه فامه هاویه) « اول کیسه نك که موازنه سی حسانتدن خفیف اوله یعنی سیأتی دها جوق اوله. انك امی و مکانی هاویه، غایت یا قبیحی آتش اولور » (وما ادريك ماهیه) « ونه شی بیلدیردی سکا که هاویه ندر » (نار حامیه) « غایت یا قبیحی آتشدور. » بو آیت کریمه دن آشکار اولور که هر هانکی آدمك حسناتی سیأتندن جوق ایسه انك ایچون راحت و نعم جنت و هر کیمك سیأتی افزون ایسه مکانی نار و محنت اولور، بناء علیه دفع - سیأت و تحصیل حسنات ایچون دائماً سعی و جهاد ایتك مقتضیات انسانیه دندر.

مثنوی

﴿ مادر فرزند جویان ویست ﴾

﴿ اصلها مر فر عهارا در پیست ﴾

« تَبَجَّهْ » والده او غانی آرار؛ اصل مر فر علرك ایزنده در. « شَرَحْ » هر والده او غانی ارادینی کبی اصل مرده کندی فر علرینی آرار، شوقدر که فر علر معنا تبدیل ایدر ایسه او بدلاری داخل اولدقلری دیگر اصل مر طلب ایدر. مثلاً آتشین خلقت اولان بر ظلمی اصلی اولان آتش کدر آرار، اما او ظالم ظلمی تارك و طریق حقّه سالك اولنجه ذاتی خیره مبدل و انك طالبی جنت اعلا و راغبی الطاف جناب کبریا اولور.

مثنوی

﴿ آب اندر حوض اگر زندا نیست ﴾

﴿ باد نشفش میکند کار کا نیست ﴾

« تَجَمُّعُ » سولر کرچه حوضده محبوسدر ، روزکار اول صوبی نشف

ایلر ، زیرا روزکار ارکاندندر . « شَرَحْ » ترکیاتی حسیبله روزکار صوبی ورطوبتی قورومتق خاصه سنی حائرر . مثلاً یوللره صوبیریکنجه شدید بر روزکاردن صکره هیچ صوقالماز . براوطه یکی صیوانمش ایکن رطوبتی الوب جابک قورومتق ایچون پنجره لری آچارلر ؛ بناءً علیه صوورطوبتک اورته دن تدریجی قالمسسه و صونک اصلی اولان دکره رجوعنه روزکار سبب اولدینی آشکاردر .

مثنوی

﴿ می رهامدی برد نامعدش ﴾

﴿ اندک اندک تاندینی بردنش ﴾

« تَجَمُّعُ » روزکار صوبی قورناروب یاواش یاواش معدنه قدر کوتورر .

اوصورتله که نشف وجذب وایصالتی کوره مرسک ! « شَرَحْ » صوبتبخرایدوب نهایت بر جوق تحولاتدن صکره معدن اصلیمی اولان دکره رجوع ایتمی غیر مرئی وتدریجیدر . حیات انسانیه نکه ده توکنمسی انک کبی غیر مرئیدر .

مثنوی

﴿ وین نفس جانهای مارا همچونان ﴾

﴿ اندک اندک دزد از حبس جهان ﴾

« تَجَمُّعُ » بونفس ده جانلریزی انک کبی یاواش یاواش جهانک حبسندن

چالار . « شَرَحْ » صو ، نشف اولندیفی کبی جانلریزک آب هستیمی ده انفاس واسطه سیله یاواش یاواش وبی تلاش بودنیای دساسدن آریلوب زائل ویالکیز

مردان خدا سعادت ابدیه واصل اولور . بو محله (نفسدن) مقصد ، هم آق جگر واسطه سیله آتوب ویریلن هوادر که بر طرفدن ادامه حیاته ، دیگر طرفدن هر نفس الدنجه بر نفسک زمانک اکیلمسی کبی موته تقریبه خدمت ایدر . همده کلامدر ، که خیر جانبنه جاری ایسه بزی کوزل اصله ایصال ، شر آمیز ایسه نجه آمال ایله پامال ایدر .

مشنوی

﴿ تا الیه یصعد اطیاب الکلام ﴾

﴿ صا عدا منا الی حیث علم ﴾

« تَبَجِّهْ » کوزل وایی کلام جانب حقّه صعود ایدر . او محل ومقامه قدرکه آنی الله تعالی حضرتلری بیلدی . « شَرِّحْ » ای وپاک اولان کلامدن مقصد تهلیل وسائر عبادات عادلانه در . بیت شریقه ایما بیوریلان آیت کریمه سورة فاطرک اون برنجی آیتدر : ﴿ الیه یصعد الکلام الطیب والعمل الصالح یرفعه ﴾ معنای شریفی : « کوزل اولان کلام وکوزل اولان ایش الله تعالینک درگاه . قبولنه صعود وحق تعالی حضرتلری انی یوقاری رفع ایدر . » دقت بیورلسونکه آیت کریمه نکه عبارة علیه سنده کوزل کلام عمل صالحه ربطا و لنشدر . کلام ، عمل صالحه خادم ایسه مقبولدر .

مشنوی

﴿ ترقی انفاسنا بالاتقی ﴾

﴿ متحفظا منالی دار البقی ﴾

« تَبَجِّهْ » انفاس وافعالمز طهارتله ترقی ایدر ، بزدن هدییه اولندیفی حالده تا دار بقا وعالم علایه چیقار . « شَرِّحْ » کوزل انفاس وافعال وکلام طهارت مأل هدییه طرزنده عالم لاهوته چیقار وصاحبنی مقبول جناب پروردگار ایلر .

مشنوی

﴿ ثم تأتینا مکافات المقال ﴾

﴿ ضعف ذاک رحمة من ذی الجلال ﴾

« تَرْجَمَهُ » بعد الصمود بزه کلامزك مکافاتی ایکی قات اوله رق اول جلال
وعظمت صاحبی اولان الله تعالیٰ حضرت تلیرنک رحمة دن کلیر . « شَرَحْ » انسان
کلمات مقبوله و افعال مدوحه میدانه وضع ایتدکن صکره مرحمت خدا آنک
مکافاتی قات قات احسان ایدر .

مشنوی

﴿ ثم یاجینا الی امثالها ﴾

﴿ کی ینال العبد مما نالها ﴾

« تَرْجَمَهُ » مکافاتدن صکره الله تعالیٰ حضرت تلی بزى الجا وایصال
ایلر ، اول کلام و افعال خیریه نك امثاله ، تا که عبد نائل اولسون ، شول مکافات
ونعم و حسناته که نائل اولدی . « شَرَحْ » کلام و افعال خیریه نك مکافاتی الله تعالیٰ
حضرت تلی جانبندن ویرلدکن بشقه برده مرحمت ربانیه یکیدن کلام و افعال -
خیریه ده بولنق ایچون انسانی الجا ایدر . بیت شریفک عبارة علیه سنه دقت
اولد-ونکه الله تعالیٰ حضرت تلی عبدنی نعمتله مظهر ایتک ایچون کلام و افعال -
خیریه ده بولنقه ایصال ایلر بیورلشدیر . الله تعالیٰ حضرت تلی سودیکی قولنی معطل
براقاز ؛ چونکه عطالت عین مصیبت و معصیتدر .

مشنوی

﴿ هکذا تخرج وتنزل دائما ﴾

﴿ ذا فلازلت علیه قائما ﴾

« تَرْجَمَهُ » دائما کلام و افعال خیریه درگاه قبول خدایه تخرج وسمای مرحمت -
ربانیه دن مکافات نزول ایدر ؛ قائم علیه اولان بوایکی حالدن زائل اولدک !
« شَرَحْ » کلمات و افعال خیریه نصل نتایج حسنه بی داعی اولدیغی بوابیات -
حکمت مابدن بدیهی اولورکه وضوح معناسی جهته شرحه محتاج دکلدیر .

مشنوی

﴿ پاریسی کو یم یعنی این کشش ﴾

﴿ زان طرف آید که آمد این چشش ﴾

« تَبَجَّهْ » فارسی سویلیلم ؛ بو غیرت ، انسانک روحنه لذت کلن او طرفدن کایر . « شَرَحْ » کلام و افعال طیه نك مقام عالی یه جذب اولنسی ینه الله تعالی حضرتلرندر ؛ اول خدای متعال بویه کلام و امور خیریه ایچون انسانک روحنه برلنت و جذبه وضع بیورلمشدر .

مشنوی

﴿ چشم هر قومی بسویی مانده است ﴾

﴿ کان طرف یک روز ذوق رانده است ﴾

« تَبَجَّهْ » هر قومک کوزی بر جانیده قالمشدر که او طرفده برکون ذوق سورمشدر . « شَرَحْ » نوع بی بشر هر نه ایله کسب الفت ایدر و هر نه دن ذوق آلیسه دایما اوکا رغبت و محبت ایدر ولوکه مابه الحجتی لذت بخشا ویا الم افزا اوله !

مشنوی

﴿ ذوق جنس از جس خود باشد یقین ﴾

﴿ ذوق جزؤ از کل باشد خود بین ﴾

« تَبَجَّهْ » یقین و محقق بودر که جنسک ذوق کندی جنسندن اولور ؛

جزؤک ذوق کندی اصل وکلندن اولور ؛ بو حقیقته نظر ایت ! « شَرَحْ » ذوق و میل قوی ، میل اولنان شیئه هم جنسیت معنویه کی بر ارتباط خفیدن ناشی اولور . جزؤده کندی کلنه ارتباطی درکار اولدیغندن کله ملحق اولنجهیه قدر جزؤ مضطر اولور . دوزخی ، ظلم و قهر و ناره ، جننی عدل و حسن - کاره میال اولور .

مثنوی

﴿ یا مکر آن قابل جنسی بود ﴾

﴿ چون بدو پیوست جنس او شود ﴾

« تَبَجَّهْ » ، یا خود مکر او بر جنسه قابل و مستعد اولور که دیگر جنسه مربوط اولنجه آنک جنسندن اولمش اولور . « شَرْح » جنس ، جنسی آرار؛ صورتا ظلمانی و فقط مستعد ترقی اولان بر انسان حسن نیت و یا فعل خیرینه مبنی مرحمت ربانیه شایان اولنجه جنسیت ظلماتیسی نازک و طریق نجات رفیق استقامته سالک اولمش اولور ؛ بالعکس دیگری صورتا متقی و میلی شقاوته جاری اولنجه سمت ظلمته پویان و گرفتار خسران اولور .

مثنوی

﴿ همچو آب و نان که جنس مانبود ﴾

﴿ کشت جنس ما و اندر مافزود ﴾

« تَبَجَّهْ » ، مثلاً صو و اکمک کبی که بزم جنسمزدن دکلدی ، بزه اولاشمقله جنسمز و بدغمزده زیاده اولدی « شَرْح » انسانک بدنی بشقه ایکن اکمک و صو ، بدن انسانه داخل اولنجه بدن انساندن معدود و بو التصاق ایله کسب - شرف و تبدیل جنسیت ایدوب مسعود اولور . جهادات بیله تبدیل جنسیته استعداد کوسرنجه ذاتاً احسن تقویم و مقبول یزدان اولان انسان هر نه وقت ارادات ربانیه نک اجراسنه جدأ میال اولسه نور حق آنک قلبه سیلان ایدرک اولکی جنسیت ظلماتینسندن فراغتله کامران اولور .

مثنوی

﴿ نقش جنسیت ندارد آب و نان ﴾

﴿ زاعتبار آخر انرا جنس دان ﴾

« تَبَجَّهْ » صو و اکمک نقش و صورت جهتدن انسان ایله جنسیت طوتماز

ایسه ده آخر اعتباردن سن آنلری انسان ایله هم جنس بیل ! « **شَرَحْ** » صورتا ونقشاً صو ایله اکمک انسانک بدننه غرمشابه ایسه ده بدنه داخل اولمغه واجزای . بدنییه تقویت ویرمکه قابلیت کورتر دکلرندن جادادندن ایکن انسان ایله جنسیت وحیات وقابلیت کسب ایتدی .

مشنوی

﴿ ورزغیر جنس باشد ذوق ما ﴾

﴿ آن مکر مانند باشد جنس را ﴾

« **تَرْجِمَه** » اگر غیر جنسندن بزم ذوقز اولور ایسه حسب الصورة جنسمزک مانند ومشابهی اولدیغندندر . « **شَرَحْ** » جنس کندی جنسندن ذوق آله بیلیر واکر جنسی بشقه اولان برشیدن ذوق آلیرایسه ذوق ویرن شی میل ایدن شیثک جنسینه بکزه مسسندند . مثلاً مستقیم بر آدم غیر مستقیم بر آدمک الفتندن بعض مرتبه ذوقیاب اولور ایسه ، غیر مستقیم مستقیمله بکزر بعض احوال واطواره کورمسندن نشأت ایلر ؛ اما بوسهو امتداد ایتمز و حقیقتده جنس آخر اولدینی حس اولنجه محبت برودته ، قریبت بمده منقلب اولور . اک شنیع اولان جنسیت - صوریه ، معناً اغفالی داعی اولان مشابعت غیر حقیقیه در . مثلاً طاتلی شکله قونمش زهر ، محبت رنکنده کورینن عداوت ، احسان صورتنده قهر ونکبت ، انسان یوزلو اولان حیوان سیرت و صورتا متقی اولان ریاکار کی جنسیت کاذبه در .

مشنوی

﴿ آنکه مانند ست باشد عاریت ﴾

﴿ عاریت باقی نماند عاقبت ﴾

« **تَرْجِمَه** » اوئی که حقیقی اولیوب مشاهدن عبارت اوله ، عاریت اولمش اولور ؛ عاریت ایسه عاقبت باقی دکلدرد . « **شَرَحْ** » کوردیکمز غیر مستقیم بر آدمک مستقیمله مخصوص اطوار و احوالده بولنمی موقتدر . بویله بر حال عاریت مال ، بالضروره زائل اولور ؛ بالعکس صورتا غیر صالح کورینن بر صالح آدمی بداخلاق

اولانر کندی هم جنس لرندن عد ایدوب اکا محبت ایتسه لر بيله بعده حرکات -
غیر لایقه لرینه تابع اوله میه جغنی کورونجه هم جنس و مسلک اولمیدنی طرفین اکلار
وبری برندن منافرتله تبعاده باشلار .

مثنوی

﴿ مرغ را که ذوق آید از صغیر ﴾

﴿ چونکه جنس خود نیابد شد نفیر ﴾

« ترجمه » بر قوشه اکر خدعه ایله چیقاریلان قوش سسندن ، ایصلقدن
ذوق کلیر ایسه ده ، کندی جنسی بولمینه ، اوصدای تقلیددن نفرت
ایدیجی اولور . « شرح » بر آوچینک قوش طوتمق ایچون تقلیداً چیقاردینی
یالانجی سسندن قوش ذوق آلیر و سسک چیقاردینی یره یاناشیر ، اما چیقان سس ،
هم جنسک غیریدن اولمیدنی حس ایتدیکی آنده قوشک ذوق نفرتیه مبدل اولور .
شوقدرکه : اره صره قوش یا کیلوب آوچینک طوزاغنه طوتولمینی کی بعض
انسانده بر مقلد و ریاکارک دام تقلیدینه گرفتار اولور ، صاحب عقل و فراست
اولان کیمسه دائماً احتیاطه رعایت ، بلا تحقیق اعتمادی غفلت و بلاهت عدایده

مثنوی

﴿ تشنه را که ذوق آید از سراب ﴾

﴿ چون رسد دروی گریزد جوید آب ﴾

« ترجمه » صوصامش آدمه سرابدن ذوق کلیر . سرابک کوروندیکی محله
یتشیرسه صو شکلی اندن قاجار . صوصایان صو آرار . « شرح » سراب ،
صیجاق کونلرده چوراق یرلرده صو کی کورینن برحوض کاذبدر . صوصامش
اولان یولجی عطش حسبيله صو بولهیم دیه اومحله شتاب ایدر ایسه ده سراب ،
هر بار اوکندن قاجار . چونکه سراب صو شکلنده کثافت هوایه نك نظر آلداتان
بر حادته سیدر ؛ الحاصل حقیق اولیان و یالکمز صورتدن عبارت اولان جنسیت ،
سراب کیدرانک محب و میالی ذوق و سعادت یرینه ضرر و نفرت ، ذات و ندامت
بولمش اولور .

مثنوی

﴿ مفلسان کر خوش شوند از زر قلب ﴾

﴿ لیک آن رسوا شود در دار ضرب ﴾

« تَبَجَّهْ » مفلس اولانلر قلب آلتوندن خوشلانیرلر؛ لکن او قلب التون ضربخانه ده رسوا اولور . « شَرْحْ » صوری اولوب حقیقی اولمیان جنسیت ولطافتک انجائی رسوالقدر . مثلاً بد اخلاق وطمعکار ویا باره سز قالمش بعض مفسد و بی عار ، قلب التون استعمالنه محاسرت و قلب التوندن موقه ذوق ولذت بولور ایسه ده ضربخانه ده بمد التجربه التونک قلب اولدینی مثبت اولنجه هم قلبک قیمتمزلکی آشکار، هم عاملی اولان ساخته کار آرانوب انواع جزایه گرفتار اولوره هر حال وکارده مکر و حیه دن و افعال شذیعه و مقسال فساد مآلدن تحاشی ایدوب طریق عدل واستقامته داخل و اوصورتله مقصد اقصیه واصل اولمی !

مثنوی

﴿ تازر اندودیت ازده نفکند ﴾

﴿ تا خیال کثر تراچه نفکند ﴾

« تَبَجَّهْ » زراندوده لك یعنی قلب اولوب یالکمز التون یالذیزلیلقدن عبارت اولان جهان صوری سنی یولدن آتوب کیری به براقیه؛ دقت ایت ! باطل اولان خیال سنی قویوبه آتمه ! « شَرْحْ » ای انسان ! نفس وشیطانتک و حیه کار آدملرک سکا ذوقلی کوستردکلری امور غیر مشروعه به رغبت و حیه کاران ایله الفت وانسیت ایتمه ! زیرا انلر عین سراب و صغیر و کرداب ظلمت مصیددر ؛ عاقبت سنی دام خدعه و کمین عذاب افزالرینه چکر . صکره سلامت و صفا یرینه جور و اذا کوسترر . کافه امورده شریعت غراردن وعصر لرجه تحارب و تحقیقات عمیقہ ایله عالم انسانیتک قبول ابتدکی نظاماتدن هیچ بر آن آیرمه ! سفیل و سرکردان اولمه !

مشنوی

﴿ از کلیله باز خوان آن قصه را ﴾

﴿ و اندران قصه طلب کن حصه را ﴾

«تَبَجَّجْهُمْ» کلیله و دمنه نام حکایه لردن (همایون نامه کتابنده در.) بوقصه بی تکرار اوقو و اوقصه دن حصه طاب ایت ! «شَرْحُ» بوقصه مناسبتیه قطب - العارفین مولانا جلال الدین رومی قدس سره السامی حضرت تلمی بر چوق حکم و حقائق علیه و نکات جلیله بیان و اتیان بیورمشلردی که ان شاء الله تعالی آتیده تحریر و مستعدینک قلوبی نور عرفان ایله تنویر اولنور .

﴿ قصه نخجیران و بیان توکل و ترک جهد کردن ﴾

نخجیران یعنی صید و شکاره شایان حیوانات طائفه سی کندیلرینی تلف ایتمکده اولان برارسلانک نزدینه کیدوب اختیار توکل و ترک جهد و سعی ایلمسی ضمنتده ارسلانه سویلدکری سوزلرک و ارسلان طرفندن ویریلن جوابلرک حکایه سیدر : اخطار — بو حکایه ده ارسلاندن مقصد، صاحب قوت ظالم و خونریز برانسان؛ طائفه نخجیراندن مرام ، کوی اهالیسندن بعض ضعیف و بی درماناندر .

مشنوی

﴿ طائفه نخجیر دروادی خوش ﴾

﴿ بودشان از شیر دائم کش مکش ﴾

«تَبَجَّجْهُمْ» کوزل بروادیده بر بلوک حیوانات بولنورایدی که انلره ارسلاندن کش مکش واضطراب وارایدی. «شَرْحُ» یعنی بر کوی اهالیسنک بولندقلری موقع کوزل ایدیسده صاحب زور و خونریز بر آدمدن مضطرب و کندی کویلرنده ایکن کمال خوفدن متلاشی و غریب کی بولنورایدی .

مشنوی

﴿ بس که آن شیر از کین درمی ربود ﴾

﴿ آن چرا بر جمله ناخوش کشته بود ﴾

« تَبَجَّهْ » بر جوق حیواناتی ارسالان پوصودن قاپار ، او اوتلاق یرلر
جمله به ناخوش ودهشت زار اولمش اولور ایدی . « شَرَحْ » خوزیز ، پوصوده
صاقلانوب کوی اهایسی تلف واموالنی غارت وظلمنه هدف ایدر ایدی . بوسبیدن
کویلورلر کوزل ومنبت اولان موقعلرندن متضرر ، خوف شیرایله یحضور ومتضرر
ایدیلر .

مشنوی

﴿ حیلہ کردند آمدند ایشان بشیر ﴾

﴿ کز وظیفه ماترا داریم سیر ﴾

« تَبَجَّهْ » حیوانات حیلہ ایدوب ارسالانک نزدینہ کلدیلر و دیدیلر که :
ای ارسالان ! بز سنی وظیفه دن طوق طوتارز . « شَرَحْ » کوی اهایسی صاحب-
زور اولان ظلمتک شرنیدن غایت بیزار و بی قرار اولدقلرندن آرتق چار ناچار
نزدینہ مطیعانه واروب پوصولرده صاقلانہ رقی بزی اضرار و دوچار تلاش واضطرار
ایتمکدن ایسه بزسکا مناسب بروظیفه تخصیص و هرکون نزدیکزه اسرا و نارحرس
و غضبکزی اطفا ایلرز ؛ اگرچه بوکا مساعده ایدر ایسه کز هم بزمستریخ اولور
سمن کتیرر ، هم سن وارسته تعب و مشقت اولمش اولورسک دیمشله !

مشنوی

﴿ جز وظیفه در پی صیدی میا ﴾

﴿ تا نکرد تلخ بر ما این کیا ﴾

« تَبَجَّهْ » تعیین اولنه جق وظیفه دن غیری بر شی آرمه میوب فضله ایچون
صید وشکاره کله ؛ که بو اوت بزه آجی اولسون ! « شَرَحْ » موجب امانت و باعث-

راحتکز اولمق ایچون میانه مزده تخصیص اولنه حق مقدار کافی وظیفه دن غیری
برشی آرامقدن، نزد مزه کلوب بزی شکار و تخری ایتمکدن فراغت و بالکزو عدم مزه
اعتماد ایله اختیار راحت ایت؛ بزیسکا دائما طعام ایده جک وظیفه نی ایصال و خوش
حال ایده جکمزدن سن چالشمه؛ زیرا سن بزی اتلافه کلیرسک خوفیه هر آن
بی امان اولور ایسه ک سکا ده اکل ایده جک بدر و سمن، بزده راحت و مامن قلماز.

❖ جواب شیر نخجیر انرا و بیان فائده جهد ❖

آر-الانک حیوانانه جواب ویرسی و جهد و سیمک فائده-نی بیان
ایلمسی حقنه در:

مشنوی

❖ گفت آری کر وفا بینم نه مکر ❖

❖ مکرها بس دیده ام آن از زید و بکر ❖

«ترجمه» ارسلان حیوانانه جواباً دیدی که: اوت! دیدیکز سوز
ایدر، اگر وفا کورسم و حیل و کورسم! لکن بن دنیاده زید و بکر دن
بر جوق حیل و خدعه کوردم. «شرح» ظالم، کویلولره دیر: کندیکز وظیفه می
نزدمه کتیروب تخری مشاقتدن آزاد اولمقاغم بالطبع مرجحدر. لکن اکلارم که
کلامکز محض حیل و اغفال و سیله در؛ علی الخصوص بن دنیاده آدم لردن بر
جوق خدعه کوردم. ایشیمی کندم کورونجه ده فائده لی اوله جفتی اکلادم.

مشنوی

❖ من هلاک فعل و مکر مردم ❖

❖ من کزیده زخم مار و کژدم ❖

« تَرْجِمَهُ » بن انسانلرك حیلالی ایشلرندن هلاک اولدم ، بن ییلان وعقرب ایصیرمسندن یارملییم . « شَرْح » شمدی یه قدر آدملرك سوزلرینه ائتماد وعقرب وییلان طبعیتده برچوق کیمسه لره تصادف ایتش وانلرك شرنندن هلاک اولق راده لرینه کیشم ؛ بو تجارب کثیردن صکره ایشیمی شونک بونک رای ویدینه براقق وینه نادم وضرر دیده اولق ناسزا وعین خطادر دیمک ایسته یین ارسلان لسانندن بویت شریفده طبایع مختلفه یه دئر اشارت تجر به کارانه وارد .

مشنوی

﴿ مردم نفس از درونم درکین ﴾

﴿ از همه مردم بتر درمکو وکین ﴾

« تَرْجِمَهُ » درونمده پوصوده اولان نفس مردی بکا حیلله وزیان ایلمکده جمیع انساندن دها اشد و بتردر . « شَرْح » ظالم کو یولوره دیرکه : بن انسانلرك حیلله لرندن چوق زیان کوروب چوق پشیمان ویر چوق احوال اسف اشمال ایله نالان اولدم . علی الخصوص کندی تقسم بیله کینکاهده صاقلانمش برعدو اکبر اوله رق اختیار راحت و عدم سعی و جهاد کبی منبع مضرات بر فکری القا و بی اضمحلال ایتکه وهر کسدن زیاده سعی ایتدیکی کبی سزده مانند نفس کیزلیجه کین طوتار و خدعه ایله عطالتی راحت کو ستروب بی هلاکه چابا . لارسکز .

مشنوی

﴿ کوش من لایلدغ المؤمن شنید ﴾

﴿ قول پیغمبر بجان ودل کنزید ﴾

« تَرْجِمَهُ » بنم قولانغم « لایلدغ المؤمن » حدیث شریفی ایشتدی و پیغمبر علیه الصلوة والسلام افندمرك قول شریفی جان ودل ایله اختیار وقبول ایتدی . « شَرْح » ظالمک ، کو یولوره بیان ایلدیکی حدیث شریف بودر : « لایلدغ المؤمن من حجر واحد مرتین » معنای شریفی : « مؤمن اولان

کیمسه برعقرب دلیکندن ایکی کره کچوب ایصیرلمش اولماز . یعنی مؤمن بر ایشده بردفعه ضرر وزیان کورورایسه ایستر تجربه ، ایستر فائده استحصال ایتک زعمبله اوایشه تکرار کیریشمز ، زیرا تجربه اولنمش مضر برایشک بردها تجربه اولنسندن ده زیاذه ضرر حاصل اولمسی مجرب وباعت نکبتدر . ای اهل قرا ! افادات غفلت افزا کزه اهمیت وکندیبه مشقت وندامت ویرهئم دیمک ایسته مش !

﴿ ترجیح نهادن نخبیران توکل را بر جهد و اکتساب ﴾

حيواناتك توكلى سى وكسب اوزرينه ترجيح ايلدكلى بياننده در :

مشنوی

﴿ جمله گفتدای حکیم با خبر ﴾

﴿ الحذر دع لیس یعنی عن قدر ﴾

« **ترجیح** » ارسلانك نزدینه كتمش اولان حیواناتك جمله سى ارسلانه دیدیلرکه : ای خبردار اولان حکیم ! حذر واحتیاطی ترك ایت ! زیرا حذر ، قدردن غنا وفائده ویرمز . « **شرح** » کویلولر عجزلری حبیبله ارسلانه قارشى حبيله تصور ایلدکلى بالاده بیان وایان اولندیدى ؛ ظالم وخونریزك پنجه سندن نمکن اولدیفی قدر خلاص بولق ایچون بلاسى وحذر توكلی فوائد آور کوسترمك ایستلرم

مشنوی

﴿ در حذر شوریدن شور و شر ست ﴾

﴿ رو توکل کن توکل بهترست ﴾

« **ترجیح** » حذرده اوغورسزاق ، شر وغوغا واردر ؛ یوری ، توکل ایت ! توکل ده اعلادر . « **شرح** » کویلولرک بوفاده لری خونریز اولان آدمی اقتناء مبتنی اولدیغندن ترك جهد وسعی ایت دیلری ، کندیلر ایچون عین جهد وسعیدر ؛ فقط شایان استغراب درکه : سى وجهد ایچون بونجه اوامر ربانیه وار ایکن ضعیف دل اولان تنبوران عطالتی دائما مقبول ظن وبو فکر ایله کنسیدیلرینی ویران

ایدرلر . اهل توکل مساعی و اقدامات مشروعه و اجراآت مقبوله دن خالی
قاناملیدر . زیرا عالم حقیقتده مساعیمز و اقداممز توکل اولیوب بلا اقدام تام ،
توکل عین ذھول بر امر غیر مقبولدر .

مشنوی

﴿ باقضا پنجه مزن ای تند و تیز ﴾

﴿ تانکیرد هم قضا باتو ستیز ﴾

« تَبَجَّهْ » ای غضبلی انسان ! قضا ایله پنجه اورمه ! که قضا سنکله عناد
و خصومت طوتمه به . « شَرْح » کویلولر خونریز آدمه قارشی بویله برلسان -
غفلت رسانی استعمال ایتدیلر ؛ اما چالیشمق قضا ایله پنجه اورمق اولیوب امر -
حقه اطاعت ایتمکدر ؛ زیرا بر مقتضای امر و حکم الهی وظیفه لر اجرا ایتمک ایچون
انسانلره عقل و ذکاوالر و ایقلر و سائر اعضا احسان و اعطا اولنمشدر . اهل اسلامه قرآن -
عظیم الشان واسطه سیله جهد و کسب قطعیا امر و فرمان بیورلمشدر . انسانک تجارب -
روزمره و دئمیه سیله سمیک فوائد و محسناتی کون کبی اثبات ایتمش ایکن سعی ایتمک
و چالیشماق اثر حق و عناددر . قضا ایله پنجه اورمق و نعم ربانیه یی فعلاً انکاره
مقصودی اولمق چالیشماقدر . کافه اجرام سماویه حرکتده در ، حق انسانک حیات
مادیه سنی تشکیل ایدن دم و اعصاب بیله بر مقتضای فرمان رب دائماً حرکت ایدر
ایکن صاحب عطالت اجزای بدنیه سندن عبرت آلسونده تنبه لکدن اوتانسون !

مشنوی

﴿ مرده باید بود پیش حکم حق ﴾

﴿ تانیاید زخم ازرب الفلق ﴾

« تَبَجَّهْ » حکیم حق اوکنده اولمش کبی مطیع بولنق لازمدر ، تاصباحک
ربندن یاره ایریشمه به ! « شَرْح » بوده کویلولرک افادات غفلت آیاتنددر . الله -
تعالی حضرتلرینک حکمی اوکنده مرده اولمق الله تعالی به کلیاً تابع اولمق دیمکدر .
بوامر عین اصابت و داعی سلامتدر . الله تعالی حضرتلری جهد و سعی حکم

و فرمان بیورر ، انسان چالیشدقچه قضایه وامرحقه تابع اولور ؛ بالعکس جهد و سعی ایلمز ایسه حق تعالی به تابع دکل ، بلکه فرمان خدایه قارشى باغى وعاصیدر . برعیال صاحبی اولادینه چالیشکنز امرینی اعطا ایدنجه همان قالقوچی چالیشمغه مبادرت ایدن اولادی اثبات تسایمیت واطاعت ایتمش ، معطل اوله رق چالیشمغه قالمیان عنودان و تنپورران امری قبولدن مخالفت و مبادعت ایلمش اولور .

مثنوی

﴿ گفت آری کر توکل رهبر است ﴾

﴿ این سبب هم سنت پیغمبر است ﴾

« تَرْجِمَه » ارسلان حیواناته : اوت ! توکل رهبر و دلیلدر ؛ اما سبب و سعی ده پیغمبر علیه الصلوة والسلام سنت سنیه و عادت جلیله سندنذر . « شَرْح » خوزیرز اولان ظالمک کرچه کویلولره معامله سی ظلم ایسه ده بو محاوره ده فکرنی مصیدر . مثلاً بر ظالم الله تعالی حضر تتری بر در دیسه وحدانیه متعاق اولان بو افاده سی حقدور ، بناً علیه توکل فرض و معقول ، فقط مع توکل امور خیریه ایله مشغول اولمق امر مقبول اولد یغنی ظالمک ادعا ایتمسی اصابتدر .

مثنوی

﴿ گفت پیغمبر با آواز بلند ﴾

﴿ با توکل زانوی اشتر بند ﴾

« تَرْجِمَه » پیغمبر علیه السلام افندمز یوکسک صدا ایله بیور دیلرکه : الله تعالی به توکل ایتمکله برابر دوه نک ده دیزینی باغله ! « شَرْح » ارسلانه تشبیه اولنان ظالم کویلولره دیرکه : اصل هنر توکل ایله برابر چالیشمقدور ؛ نته کم بر ذات فخر عالم علیه الصلوة والسلام افندمزک حضور حکمت نشور رسالتناهی لرینه کیدوب دیدی : یارسول الله ! دوه مک دیزینی باغلا یوب حفظنده دقت ایده یمی ، یوقسه دوه یی کندیی کندینه براغوب متوکل اوله یمی ؛ اونور اصفیا وخاتم الانبیا علیه افضل التحایا افندمز حضر تتری معاذ بن جبل رضی الله عنه حضر تترینک خبریله مثبت اولان آتی ده کی حسدین شریف ایله سائله جواب حقیقت

نصاب اعطا و قلبی تنویر و احیا بیور مشلردر : ﴿ اعقل بعیرک ثم توکل علی الله ﴾ یعنی « دوه کی کوزلجه باغلا . صکره الله تعالی به توکل ایت . » بوحدیث شریفدن کونش کی ظاهر اولور که مقبول اولان کیفیت سعی و توکل توأم و یک جهت اولورق بری برندن هیچ بروقت تقریق ایتکمیزین ایکسینی برابر حسن استعمال ایتکدر .

مشنوی

﴿ رمز الکاسب حبیب الله شنو ﴾

﴿ از توکل درسبب کاهل مشو ﴾

« تَرْجِمَهُ » کاسب، چالیشان کیمسه بی الله سور؛ حدیث شریفک رمز و اشارتی ایشیتده توکل وسیله سیله معطل اوله ! « شَرَحْ » بوده حدیث صحیحدر . ﴿ الکاسب حبیب الله ﴾ یعنی : « کاسب و چالیشان الله تالینک سوکیلی قولیدر . » جهد و سمیک فوائدی محتاج اثبات و قابل تعداد دکدر . اهل غفلت و اصحاب عناد تزین باطل ایچون هر نه قدر تأویلات بسط و ایراد ایتسه کندیلرینی اونسبتده اغفال و بر باد ایدر .

﴿ باز ترجیح نهادن شیر جهد را بر توکل ﴾

ارسلا نك توکل اوزرینه تکرار جهدی ترجیح ایتدیکنه دائردر :

مشنوی

﴿ قوم گفتندش که کسب از ضعف خلاق ﴾

﴿ انمة تزویر دان بر قدر خلاق ﴾

« تَرْجِمَهُ » ذکر اولان قوم اربلا نه دیدیلر که : کسب و سعی، خلقک، خونیک ضعفنددر . کسب بر لقمه تزویردر که خریص اولانلرک بوغازی . مقداری اولور . « شَرَحْ » کویلولر اربلا نه تشبیه اولان آدمه دیرلر که : انسانلرک کسب و سعی ، قضا و قدری و کمال قدرت ربانی بی عدم تفهمدن واقع اولور . جهد

وسعی برخطا و برحرکت غفلات افزود که جزا اوراق اوزره صاحب حرصک حرصی نسبتندہ مساعیسی زحمت واضطرابی مزداد اولور . من بعد کویمزه کله ! تعیشک ایچون مقتضی شیلری بزاحضار وارسال وسنی مستریح البال ایلرز .

مثنوی

﴿ نیست کسی از توکل خوبتر ﴾

﴿ چیست از تسلیم خود خوبتر ﴾

« تَنْجِيْهٌ » حق تعالی به توکل اتمکدن دها کوزل برکسب یوقدر ؛ تسایمندن زیاده سویلی نه اولور ؟ « شَرْحٌ » بیچاره کویلولر توکلی ثنا و چالیشنی طعن واستهزا ایدر ایکن اثبات مدعی ضمانتده کندیلری ده چالیشیرلر و بویله جه برماینت عقایه به گرفتار اولورلرده خبرلری اولماز .

مثنوی

﴿ بس کریزند از بلا سوی بلا ﴾

﴿ بس جهند از مار سوی اژدرها ﴾

« تَنْجِيْهٌ » چوق آدملر بلادن قاجیورلر زعیله ، بلا طرفه کیدرلر . چوق آدملر ییلاندن قور تولق امیدیه اژدرها طرفه صیچرارلر ! « شَرْحٌ » انسانلر حقایقی لایقیه آکلامه مقتدر اوله مدقلرندن کسب وسعیلریله مقتضی اولان شینک عکسینی اجراء کندیلرینی بفرحق اتعاب و خراب ایدر . مثلاً زنکین اولق امیدیه برانسان تجارتیه توسل ایلر ؛ تجارت ظن ایلدیکی معامله اضاعة اموالیه سبب فلاکت اولور . بوده کویلولرک افادات غفلت آیاتیدر . جمله به معلوم اولدینی اوزره سعی ایدنلردن یوزده بشی دوچار اضطراب وسعی ایتیمانلرک هان یوزده طقسان طقوزی گرفتار فقر و عذاب اولور .

مثنوی

﴿ حیلہ کرد انسان و حیلہ اش دام بود ﴾

﴿ آنکه جان پنداشت خون آشام بود ﴾

« تَرْجَمَه » انسان واصل مرام اولق ایچون حيله ایتدی . چله سی کندینه طوزاق اولدی . او، جان صاندی . قان ایچیجی وکندی ناکام اولدی . « شَرْح »
ینه کویلولر دیدیلرکه : انسان سی وحيله ایله نائل مرام اولیم دیر ایکن حيله سی بوینه زنجیر و شخصی ذله اسیر اولدی . مثلاً سارق حيله ایله بشقه سنک اچقه سی سرقت ایچون عقل و قوتی صرف ایدرکن طوتولوب حبسه القا و امید و ناموس و زاحق پامال و هبا اولور . ایشته مساعی و حيله صاحبی ، انجام کار سعیله کندینه زندانی مقر ایدر .

مشنوی

﴿ در بېست و دشمن اېدر خانه بود ﴾

﴿ حيلهٔ فرعون زين افسانه بود ﴾

« تَرْجَمَه » قبوی قابادی ؛ اما خرسر خانه ایچنده ایدی . فرعونک حيله و خدعه سی ده بوسهو سی افسانه سندن واقع اولدی . « شَرْح » خرسزدن امین اولق ایچون قبوی قابایوبده سارقی سهواً خانه نک ایچنده براقق مثالی کویلولر ایراد ایدیورلر ؛ جمله یه معلومدرکه ، قبوسی قابایانلر مظهر امن و امان ، آجیق براقانلر اکثر نقود و اشیا سی چال دیروب نادم و نالان اولور . فرعون ، حضرت موسی بی اولدیرمک امید یله بنی اسرائیلک اطفالی قتل واقفا ایدر ایکن حضرت موسی فرعونک یاننده نشوونما بولدی ؛ فرعونک حرکتی کسب و جهاد اولم یوب ظلم و عناد اولدیغندن برباد اولدی ،

مشنوی

﴿ صد هزاران طفل کشت آن کینه کش ﴾

﴿ وانکه اومی جست اندر خانه اش ﴾

« تَرْجَمَه » اول کین بسایچی فرعون یوز بیکارجه چو چق اولدیردی . آرادینی چو چق (حضرت موسی) کندی خانه سنده ایدی . « شَرْح » بوقصه

سورة قصصك یدنجی آیت کریمه سندن بدء ایله بووجه ایله فرمان و بیان بیورلمشدره :
 (واوحینا الی ام موسی ان ارضعیه فاذا خفت علیه فالقیه فی الیم ولا تخافی ولا تحزنی
 انا رادوه الیک وجاعلوه من المرسلین) معنای شریفی : «موسانک والدہ سنده
 وحی والهام ایدر، که موسایه سود ویر وامزر وانک اوزرینه فرعونندن
 قورقارسک دکنزه القايت وقورقه وکدر ایتمه ؛ بزموسایی سنک جانبکه کری
 اعاده وپیغمبرلردن ایلرزه» (فالتقطه آل فرعون لیکون لهم عدواً وحزناً ان
 فرعون وهامان وجنودهما کانوا خاطئین) معنای شریفی : «والده سندن دکنزه
 آتلدقندن صکره موسایی فرعونک آل وفاملیاسی دکنزده بولوب طوتدی ؛ تاکه
 بعده آنلر ایچون موسی دشمن وغملرینک سببی اوله ؛ البته فرعون وهامان
 وانلرک عسکری خطا ایدیحیلردن اولدیلر .»

« حضرت موسی علیه السلاهی والدہ سی بر اغاج صندوق ایچنه قویوب نیل
 نهرینه آتمش ایدی.»

(وقالت امرأت فرعون قرة عين لی ولك لا تقتلوه عسی ان ینفعنا اونتخذہ
 ولداً وهم لایشعرون) معنای شریفی : «فرعونک زوجہ سی — آسیه غایت
 عابده ومنصفه برخاتون ایدی. — فرعونہ دیدی که شو چوجوق بنم وسنک
 کوزمزنک توریدر، اولدیرمه ؛ اوله بیلیرکه اوزره منفعت ویرسون ویا آتی اوغل
 اتخاذا ایدرز وفرعون ایله زوجہ سی موسایی وموسادن ظهور ایدہ جنک نتایجی
 بیلمدیلر.» (واصبح فؤاد ام موسی فارغاً ان کادت لتبدی به لولا ان ربطنا علی
 قلبها لیکون من المؤمنین) معنای شریفی : «وموسی والدہ سنک قلبی هرشیدن
 وصبردن فراغت ایدوب موسانک فکریله مشغول اولدی، ازقالدی — که اوغلنک
 فرعونندن الندیغنی خبرالمسیله — ماجرای آشکار ایتسون، اگر موسی والدہ سنک
 قلبی اوزرینه بربط ووروب صبرایله باغلاماش اولیدق، تاکه ایمان ایدنلردن
 اوله» (وقالت لاخته قصیه فبصرت به عن جنب وهم لایشعرون) معنای شریفی :
 «موسانک والدہ سی موسانک قزقرنداشنه دیدی که : اوقه سی صره کیت واوزاقدن
 انی کوزت . فرعونک قومی کوروب لکن موسانک قزقرندانی اولدیغنی
 بیلمدیلر.» (وحرمنا علیه المراضع من قبل فقات هل ادلکم علی اهل بیت یکفلونه
 لکم وهم له ناصحون) معنای شریفی : «وموسانک اوزرینه بشقه قادینلردن امریکی
 حرام قیلدق، موسانک قزقرنداشی ایرشمزدن اول ؛ بناءً علیه قزقرنداشی
 انلره — فرعون ایله زوجہ سنه — دیدی که : سزه دلالت ایدہ یمعی بر خانه اهلی

اوزرینه که بوجوق ایچون سزه کفالت ایتسونلر وبوجوجک خدمتده ایملک ایدوب اکا ناسحلر اولسون . » (فرْدناه الی امه کی تقر عینها ولا تحزن ولتعلم ان وعدالله حق ولکن اکثرهم لایعلمون) معنای شریفی : « بونک اوزرینه موسایی کندی والده سنه اعاده ایندک ، تا که والده سنک کوزی آیدینلارسون وغم وکدر ایتسون وبیلسونکه الله تعالینک وعدی طوغریدر ولکن ناسک اکثریسی بیلمز . » بو آیات کریمه ده اوامر ربانییه اطاعت و صبر ایدنلر حقنده بیوک تبشیرات و تنبیهات واردر . بیت شریفه اعاده بحث ایدیلنجه ، کویلولر ارسلانه تشبیه اولنان آدمه دیدیلرکه : ایشته فرعونک جهر وسعینه باق که برچوجقدن هلاک اوله جغنی حس ایتسی اوزرینه بو هلاکدن خلاص بولوق خیال مفسدت مآلی ایله مصرده کی اطفالی قتل واعدام وکندینی بدنام ایتدی ؛ حال بوکه الله تعالی حضر تلرینک امری واقع اولدقدن صکره اصل قورقدینی چوجغنی ذبح واعدامه مقتدر اولیوب بالعکس اوچوجق فرعونک هلاکته بادی اولدی . کویلولرک جهد وسی علیهنده کی افاده لری ایله مثللری نامحلدیر ؛ زیرا بالاده بیان اولندینی اوزره فرعونک حرکتی محض - ظلم وتمدی اولوب مساعی مشروعه اولدیغندن احوال و آمالی بالضروره کندی کبی پریشان اولدی .

مشنوی

﴿ دیدۀ ماچون بسی علت دروست ﴾

﴿ روفنا کن دید خود در دید دوست ﴾

« تَرْجَمَه » . بزم کوزمزدہ جوق علت واردر ، یوری ، کندی کورمکی دوستک کورمسندہ محو وافسایت ؛ « شَرَح » انسانک کوزی وعقلی دائما خطا ایلمکده اولدیغندن ارتق اوילה مخطی اولان عقل ونظری ترک ایله الله تعالی حضر تلرینک قدرت وعلمنه التجا ومساعی کدورت نمادن اتقاایت ؛ بوده کویلولرک یاسهولرندن ویا ارسلانه تشبیه اولنان دشمنلرینی اغفال ایتمک فیکرندن نشأت ایدر .

مشنوی

﴿ دید مارادید او نعم الموض ﴾

﴿ هست اندرید او کلی غرض ﴾

« تَبَجَّهْ » بزم کورمزه الله تعالی حضرت تلیسک کورمسی قائم اولنجه کوزل عوض و بدلدی ؛ جناب خدانک نظرانده کافه مقاصدی بولورسک ! « شَرَحْ » فی الحقیقه نظر خدا کوزل عوض و نعمت عظمادر ؛ اما انسان اوبدل وعوضه ایریشه بیلمک ، او نعمتی بولمق ایچون عادت تنبروری و عطالت کستری یرینه سعی و جهدی ، عزم و همی قائم ایتملیدر .

مشنوی

﴿ طفل تا کیر اوتا پویا نبود ﴾

﴿ مرکبش جز کردن بابا نبود ﴾

« تَبَجَّهْ » بر چو جوق یورومز ، طوتونغزایسه آنک مرکبی باباسنک بویندن بشقه برشی اولماز . « شَرَحْ » کویلور دیرکه : چو جوق برشی طوتوق و قوشمق ادعاسندن خالی و اقتدار سنزلقله مالی ایکن بابا و والدہ سی آتی دائما اللرنده و بیونلرنده طوتوب زحمتدن تخلیص ایدر . سن ده بو حقیقت اوزرینه کسب اطمئنان ایدر و سعی و جهد منبع احزان اولدیغنی اکلار ایسک الله تعالی حضرت تلیسک مرحمتی سنی زحمت و فقر و اضطرار بدن چکر و نعم مالانهایه ایله دلسیر ایلر . کویلورک بو مثاللری ده ادعالرینی اثبات ایتمیوب بلکه کندیلرینی ازام و اسکات ایدر . زیرا چو جوق اوفاق ایکن شفقت مادر زاد آتی زحمت و جفادن رها و آزاد ایدر ؛ لکن او چو جوق بیویوب مثلاً او توز قرق یاشنه وارد قده وال و اباغنده قوت حاصل اولد قده پدر و والدہ سی بالطبع او موزلرینه الماز ، بلکه اندن ایش او مار . قرق یاشنده اولان حریف ، پدر و والدہ سنه بنی ضعیف عدایله او موزیکزه آلکز دیسه ابویسک تکدیر و حیرتی و خلقک خنده و نفرتی جلب ایتمکدن بشقه نتیجه استحصال ایدمه چکی کی مقتدر برانسان جبری بن حرکات و اجراآت ایچون غیر مقتدر و بناءً علیه عاظم دیسه جلب نفرت ایدر .

مشنوی

﴿ چون فضولی کرد ودست وپانمود ﴾

﴿ در فنا افتاد ودر کور وکبود ﴾

« تَبَجَّهْ » بیویوب صاحب قوت وکستاخ اولدی ، زحمت وبلایه
وشاشقنلغه دوشدی . « شَرَحْ » بوده کویلولرک ویا تعیر آخرله جبریلرک
افاده سیدر . فی الحقیقه چوجق بیوینجه زحمت وبلایه کرفتار اوله بیلیر ، فقط
دوشونولسونکه پدر ومادر عنندنه اوفاق بر چوجقمی معتبر وقیمتدار ، یوقسه
ولو زحمت وبلایه کرفتار اولمش اولسه ده ابوینی اعانه واقدار ایدر برکاسب خیر
نشارمی معتبردر؟ همده طفل معذور قرق باشنده اولوب برایلق چوجق کبی یرندن
قیلدا تمیان تنبل منفور اولورسه وای حاله! ...

مشنوی

﴿ جانهای خاق پیش از دست وپا ﴾

﴿ می پریدند از وفا سوی صفا ﴾

« تَبَجَّهْ » خَلَقْ جانلری ال وایاقدن اول یعنی بدنه داخل اولمازدن
مقدم وفادن صفامرتبه سنده اوچار ایدی . « شَرَحْ » ینه کویلولردیرکه : روحلر
عالم ارواحده ابدانه متعلق و طریق جهد وسیعیه سالک دکل ایکن وفا
وصفاده ایدی ؛ شمدی انسانلر ترک کسب وسیی ایتسه لر ینه وفا وصفاده وعزت
وراحته قالدیر . حال بوکه عالم ارواح بشقه ، عالم ابدان بشقه در . ارواح ، قوتلری
نسبتنده عالم ارواحده جنساب واجب الوجوده اطاعت وعبادت ایتدکلی
بی اشتباهدر .

مشنوی

﴿ چون بامر اهبطوا بندی شدند ﴾

﴿ حبس خشم وحرص خرسندی شدند ﴾

« تَرْجَمَهُ » چونکہ « اہبطوا » یعنی اینکز امر بہ ارواح مقید اولدی ؛
 بو عالم اجسامدہ غضب، حرص، طمع، مسرت، قناعت کی کیفیات دہ جس اولدی .
 « شَرْحُ » اہبطوا آیت کریمہ سی سورۃ بقرہ دہ اوتوز دردنجی آیت کریمہ دن
 بدء ایلہ اوتوز التنجی آیت کریمہ دہ منتهی اولور : (واذقلنا للملائکۃ اسجدوا
 لادم فسجدوا الا ابلیس ابی واستکبر وکان من الکافرین) معنای شریفی : « او وقتکہ
 ملائکہ یہ دیدک، آدمہ سجدہ ایدیکز، ملائک آدمہ سجدہ ایتدیلر ؛ الا ابلیس
 سجدہ ایتیوب ابا وتکبر ایتدی وکافر لردن اولدی . » (وقلنا یا آدم اسکن انت
 وزوجک الجنة وکلما منها رغداً حیث شئتما وقربا هذا الشجرۃ فکوناما من الظالمین)
 « و آدمہ دیدک، یا آدم ! سن وزوجک جنتدہ ساکن اولکز واندن دیلیدیککز
 یردہ ووقتہ ایتدیکز قدر رفاهلہ اکل ایدیکز وبو آغاجہ یقین اولمیکز، یقین
 اولور ایسہ کز البتہ ظالم لردن اولور سکز » (فازلہما الشیطان عنہا) « شیطان ایکسک
 ایاقلرخ جنتدن قاید یردی » (فاخرجہما مما کانا فیہ) « شیطان چیقاردی انلری
 بولندقلری نعمتلردن » (وقلنا اہبطوا بعضکم لبعض عدو ولکم فی الارض
 مستقرو متاع الی حین) « دیدک انلرہ، یرہ اینکز، بعضکز بعضکزہ دشمن اولہرق
 وسزک ایچون یردہ ہر وقتہ قدر قرار بولہحق محل و متاع ومنفعت واردرہ .
 (فتاقی آدم من ربہ کلمات قتاب علیہ انہ ہو التواب الرحیم) « بناءً علیہ آدم
 ریستدن برقاج کلہ تاقی (وانک اوزرینہ عمل) ایتدی ؛ اللہ تعالیٰ محبتلہ آدمہ
 رجوع ایلہ توبہ سی قبول ایلدی ؛ البتہ اللہ تعالیٰ تواب ورحیمدر . » ایشتہ کوبولور
 ارسلانہ تشبیہ اولنان انسانہ بو وقعہ نی مساعینک وخامتہ دلیل اولہرق ایراد
 ایتدیلر .

مشنوی

﴿ ما عیال حضرتیم وشیر خواہ ﴾

﴿ کفت الخلاق عیال للالہ ﴾

« تَرْجَمَهُ » بزحق تعالینک عیالی وسود طلب ایدیجیسی بز، فخر عالم بیوردیلرکہ
 (الخلق عیال اللہ) . « شَرْحُ » بو حدیث شریفدہ بیوک حکمت کورینور . انسان
 عبادت جناب کبریا ایلہ مشغول اولمقلہ برابر ، عیال واعضای مثابہ سندن اولان

سائر انسانلره معاونت ایتک وظیفه مقدسه سندندر. الله تعالى حضرتلری مخلوقاتی بر صاحب عیالدن بیک قات ده‌ها زیاده سودیکندندر، که انبیاء ذیشان واسطه سیله چالیشملرینی فرمان و چالیشمغه مقتضی اقتداری احسان بیوردی .

مشنوی

﴿ انکه اواز آسمان باران دهد ﴾

﴿ هم تواند کوز رحمت نان دهد ﴾

« تَرْجِمَه » کوکدن یاغمور ویرن اوقادردر، که رحمتندنده اتمک ویرر .

« شَرْح » بوده کویلولرک وجبریلرک افاده سیدر ؛ فقط دوشونمدیلرکه الله تعالى حضرتلرینک فرمان آلهیمی وحکمت ربانیه سی یاغمور ، سعی ایله زرع اولمش ترلانک تخم و محصولاتنه فائده احسان ایدر ، یوقسه زرعه سعی ایتمه یئرلی باران فائده دن محروم و گرفتار خسران ایدر .

مشنوی

﴿ گفت شیره آری ولی رب العباد ﴾

﴿ نردبان پیش پای مانهاد ﴾

« تَرْجِمَه » ارسلان حیواناته دیدی : که اوت ! توکل کوزلدنر؛ الله تعالى حضرتلری بزم ایاغمز اوکنه بر نردبان قودی . « شَرْح » ارسلانه تشبیه اولنان آدم، کویلولره دیدی که : الله تعالى حضرتلری هر شیئی اجراییه قادر مطلق اولدینی وارسته ارتیابدنر . شوقدرکه بر مقتضای حکمت بالغه ، اسبابی یاراتدی واسبابه توسلی فرمان بیوردی . مثلاً الله تعالى حضرتلری اراده بیورسه بالطبع نردبانه

حاجت قائمه-زین انسان او طیه چیقار؛ مع مافیہ حکمت بالغه ربانیہ دندر، که زردبان واسطه سیله تدریجی چیقسون و چیقمه نك اسبابی زردبانده آراسون؛ كذلك هر بر مقصدك حصولی ضمننده الله تعالی حضرتلری یار اتدینی اسبابه توسلی اراده بیوردیغندن اسبابه توسل ایتمك اراده صمدانیه اطاعت و موافقت ایلمکدر .

مشنوی

﴿ پایه پایه رفت باید سوی بام ﴾

﴿ هست جبری بودن انجا طمع خام ﴾

« تَرْجِمَهُ » دام طرفنه باصاماق باصاماق کتمك اقتضا ایدر. بومخلده جبری اولمق طمع خامدر . « شَرْح » سبق ایدن یت شریفك مآلی ، ارسلانه تشبیه اولنان آدمك اغزندن اتیان اولنور ایدی. برمقتضای دأب جلیل مشنوی ، اشبو یت شریف ایله آتیده کله جك اییات حکمت آیاتده کی افادات برعارف کامل طرفندن ایراد اولمشدر . مثلاً زردبانسز طامه چیقموق وبلا اسباب مقصده واصل اولمق، جبری یه مخصوص عقلسنزلقدر .

مشنوی

﴿ پای داری چون کنی خود را تولنك ﴾

﴿ دست داری چون کنی پنهان توچنك ﴾

« تَرْجِمَهُ » ای جبری ! ایانك وار ایکن کنندینی نیچون طوبال یا پیورسك ؟ ال طوتار ایکن نیچه کی نیچون کیزلرسك ؟ « شَرْح » ای انسان جبری ! الله تعالی حضرتلری سکا ال ایاق سائر اعضا وقوا ویرمش ایکن نه ایچون کفران نعمت ایدرده بکا اقتدار ویرلمدی دیر وکسب وسعی ترک ایدرسك ؟ ال ، ایاق صاحبی اولان برانسان ، بنم اباغم ایشله مزدیه بی اساس بر ادعای خامی اثباته قیام وبلا سعی وحرکت ترهات خیالیه سیله شونك، بونك محصول سعیی اکل وشربه اجترأ ایدرك اوامر صریحه ربانیه به انقیاد ایتمزسه اندن دهها منفور بر مخلوق بولنورمی؟

مثنوی

﴿ دست هم چون بیل اشارتهای اوست ﴾

﴿ آخر اندیشی عبارتهای اوست ﴾

« تَبَجَّهْ » انسانه ویریلن ال ، آلات زرعیهدن اولان بیل کبی الله تعالی حضرت تلیزینک اشارتله ننددر . ایشک عاقبتی دوشونمک ینه الله تعالی حضرت تلیزینک عبارته ننددر . « شَرَحْ » ال ، ایاق ، قوای سائره چالیشمق ایچون آلات- مقتضیه در . امور و کیفیاتک عاقبتی تأمل و مقصده وصول ایچون عقل و ذکا عالم- معنیده ادوات و احسانات جناب کبریادندر .

مثنوی

﴿ چون اشارتهاش را برجان نهی ﴾

﴿ در وفای آن اشارت جان دهی ﴾

« تَبَجَّهْ » الله تعالی حضرت تلیزینک اشارتی جانک اوستنه قور ایسک او اشارتک وفاسی اوغورنده جان ویررسک ! « شَرَحْ » اعضا و قوای متنوعه- ابدان ، عبادات مشروعه و مساعی خیریه ایچون احسان یزدان اولان آلات و اشارات واجب الاطاعتدر . میدان حربده مردان خدا فدای جان و دنیا- و تحصیل رضای کبریا ایتملرینه بویت شریفده اشارت وارددر .

مثنوی

﴿ پس اشارتهاش اسرار ت دهد ﴾

﴿ بار بردارد ز تو کارت دهد ﴾

« تَبَجَّهْ » الله تعالی حضرت تلیزینک اسرار اشارتلیزینی ویرر ، سندن مشقت یوکنی قالدیرر ، سکا کار و تصرف ویرر . « شَرَحْ » قوا و اعضا ایله.

حرکات و عباداتده بولنوبده ترك راحت ايله زحمت و مشقت چكنجه بوجال ،
نصل مفید و بادى خوش حال اوله بيلير؟ دنيليرسه اكر سن اول امرده عبادات -
مشروع و اجرا آت حسنه ده بولنور ايسك الله تعالى حضرتلری مكافاة خاطره
كلز اسراره سنی مطلع و مراتب عظیمه یه ترفیع ایدر . سبی بيله غداى روح
اولور جوابی ویریلیر . مثلا برعاشق محبوبه سنی کورونجه نشوه دار شوق اولور .
رابطه عشق ايله محبوبه نك ياننه كيدوب كلمی او عاشقه هیچ زحمت و محنت دكلدر .
بالعكس کویا راحت قالمق ایچون محبوبه نك نزدینه کیتما سنی ، انکله هم صحبت
اولما سنی ، معطل قالمی عاشقه تکلیف اولنسه او راحت صوریه عاشق ایچون
عذابدر . اهل همت و غیرتک اک بیوک زحمتی معطل قالمقدر .

مشنوی

﴿ حامی محمول کرداند ترا ﴾

﴿ قابلی مقبول کرداند ترا ﴾

« تَبَجَّيْهُ » سن شمدی یوکی اوزرینه آلمشسک ! صکره سنی محمول ایدر ،
راحت ایدرسک ! شمدی ارادات ربانیی اجرا ایچون او امر الهیی قبول
ایدیجی بولنیورسک ! صکره الله تعالى حضرتلری سنی مقبول و معتبر ایدر .
« شَرَحْ » انسان کامل ابتدا عبادات و اجرا آت حسنه یوکی متحمل بولنور .
صکره مرحمت ربانیه او قولک زحمتی ذوق و صفایه تبدیل و دنیا و آخرته
سلامت و سعادت توصل ایتش اولور . حاملک محمول ، قابلك مقبول اولمی بو
معناده در .

مشنوی

﴿ قابل امر دینی قائل شوی ﴾

﴿ وصل جویی بعد از ان واصل شوی ﴾

« تَبَجَّيْهُ » دین حقک امرینی قبول ایدیجی اولکه صکره امر ویریحی
اولورسک ! شمدی وصلت الهییه طاب ایتکه صکره نعم ربانییه واصل اولورسک .

« شَرْح » زردبان ایله یوقاری به چیقادیغی کبی عالم روحانی-دهده اول امرده انسان ارادات ربانیه بی قبول ایدر ، بعده مقبول ومسعود اولور .

مشنوی

﴿ سعی شکر نعمت قدرت بود ﴾

﴿ جبر توانکار آن نعمت بود ﴾

« تَجَمُّهُرُ » سَنَك سَمِی وَجْهَدُكَ قَدْرَتِ نَعْمَتِكَ شُكْرُی اُولُور ؛ سَنَك جَبْر وَتَبْلُكُكَ اَوْ نَعْمَتِهِ اِنْكَارِ اُولُور . « شَرْح » الله تعالی حضرتلری انسانه قوا و اعضای- متنوعه احسان بیوردی . انزلله مساعی مشروعهده بولنق بحق شا کر اومقدرد . بالعکس تنپورلک ، احسانات ربانیه بی انکار دیمکدر . تنبیل دارینده معذب - الحالدر .

مشنوی

﴿ شکر نعمت نعمت افزون کند ﴾

﴿ کفر نعمت از کفت بیرون کند ﴾

« تَجَمُّهُرُ » نَعْمَتِكَ شُكْرُی سَنَك نَعْمَتِی زَیَادَه ایدر . كُفْر نَعْمَتِ وَ تَنْپُورْلُك نَعْمَتِی اَلْكُفْنِ چِقارر . « شَرْح » سَمِی وَجْهَد ایدن الله تعالی حضرتلرینك احسان بیوردینی نعم متنوعه به قارشى یالکز شفاهاً دکل ، فعلاً شکر اتمش اولور . الله تعالی حضرتلرینك کندینه ویردیکی نعمتی زیاده ونفس وشیطانك شرنیدن امین اولور . بالعکس انسان جبر و تنپورلک ایدرایسه نعمته کفران ونفس وشیطانه رام اولمش اولور . سورة ابراهیمك یدنجی آیت کریمه سنده : (لَئِنْ شُكِرْتُمْ لَازِیْدُنْکُمْ وَلَئِنْ کُفِرْتُمْ اَنْ عَذَابِی لَشَدِیْدٌ) بیورلمشدر ، معنای شریفی : « اگر شکر ایدر ایسه کز سزك ایچون نعمتی زیاده ایدرز . واکر کفر ایدر ایسه کز تحقیقا عذابمز شدیددر . »

مشنوی

﴿ جبر تو خفتن بود در ره مخسب ﴾

﴿ تانینی آن در و در که مخسب ﴾

« تَجَمُّعُ » سنك جبرك يولده اويومق اولدى ؛ يولده اويومه ! تا او قيو
ودركاھى كورمينجه يه قدر اويومه ! « شَرْحُ » سنك جبرو عطالتك محض زيان
ومحل مقصوده قبل الوصول يولده تبذله ياتوب كندى پريشان ايمكدره مطلع
حقيقت وسلامت ياب اولمق ايسترايسك زنهار راحتى اختيار ايمه ! همان چاليش
وچالشمغه آلس !

مشنوی

﴿ هان مخسب اى جبرى بى اعتبار ﴾

﴿ جز بزير آن درخت ميوه دار ﴾

« تَجَمُّعُ » اى اعتبارسنز اولان جبرى ! اوميوهلى اغاجك التندن بشقه يرده
صاقين اويومه ! « شَرْحُ » اى مغلوب عطالت وتنپوروى ! بعض خيالات ووسائل
موهوميه استناد وعناد ايدرك مساعى مقبوله وعبادات مشروعه بى ترك ايله سعادت
حقيقه دن محروم اوله ! چاليش كه دنيا دن مردانه ومستقيمانه چيقوب واصل مرتبه
اعلا اوله سك !

مشنوی

﴿ تا كه شاخ افشان كند هر لحظه باد ﴾

﴿ بر سر خفته بريزد نقل و زاد ﴾

« تَجَمُّعُ » تا كه هر لحظه روزكار داللى سيلكه رك ياتمش كيمسه نك باشى
اوسته زاد وطعام دوكمش اوله ! « شَرْحُ » يوقا ريده كى بيت شريفده ميوهلى اغاج

آلتدن بشقه بریرده یاتلمامسی تنیه بیورلمش ایدی . بویت شریفده نسیم رحمت ربانیه
شجره علیه منویه بی تحریک ایله دنیا ده صورت مشروعه ده جالیشان عباد صالحینک
باشلری اوستنه اعمار فیض بار سعادت صاحیله جفی بیان بیورلمشدرکه بویله میوه دار
برشجره طوبای معرفتک سایه سنه صیفنمق لازم کلیر .

منشوی

﴿ جبر خفتن در میان رهنان ﴾

﴿ مرغ بی هنکام کی یابد امان ﴾

« تَرْجِمَه » جبر ، قطع طریق اولانلر اورتاسنده یاتمقدر . وقتسز یعنی
اوچغه هنوز اقتدار پیدا ایتماش ، یکی یورطدن چیقمش بر قوش (کدیلرک
اورتاسنده قالدجه) نصل امنیت وسلامت بوله بیلیر ؟ « شَرْح » نفس وشیطان
انسان ایچون رهناندر ؛ مساعی مشروعه ایسه انسانی محافظه ایدن بر نعمت -
کبرادر . مرتبه حقیقه واصل اولیان انسان ، قناسز بر قوش جغز کیدرکه
شیطان انی زبون وپریشان ایدر .

منشوی

﴿ ور اشارتهاش را بینی زنی ﴾

﴿ مردپنداری وچون بینی زنی ﴾

« تَرْجِمَه » الله تعالی حضرتلرینک اشارتلینه برون اورر ، یعنی تکبر
ایدرسک ! کندینی ارصانیرسک ! اما کندینه نظر ایدره بیلیر ايسک برقادین اولدینغی
کورورسک ! « شَرْح » کافه قوا واعضای بدنیه عبادات و اقدامات خیریه
ایچون الله تعالی حضرتلرینک انسانه بخش و احسان بیوردینغی اشارات و اخیه
ومقبوله در . ای جبری ! بونلری استعمال ایتکدن تحاشی ایلدیکک حالده —
ولو لساناً اولسه ده — معنا بوقوا و اعضایی یعنی اشارات ربانیه بی تحقیره اجترأ
ایتمش و متکبر اولمش اولورسک ! سنک ایچون کورمک ممکن اولیدی کندینی عاجز
برقادین کبی کورور و ذوق روحانیدن محروم اولدینغی اکلار ایدک!

مثنوی

﴿ این قدر عقلی که داری کم شود ﴾

﴿ سر که عقلی ارزوی پیرد دم شود ﴾

« تَنْجِيْمُهُ » بوقدر عقلك وار ايكن غائب وضائع اوليور؛ برباشدن عقل اوچار ايسه او باش قويروق اولمش اوليور. « شَرْحُ » بوقفیت معنأ، فنأ، تجربه، مثبدر. بر انسان عقل وسائر قوا واعضاسنی مساعی خیریه حصر ايله ادمان ایتزده معطل براغیر ايسه معذب اولهجنی کبی اعضای بدنیه وقوای - عقایه سی ده ابطال وبی مجال ایتمش اولور. عقلسز باشی قویرونه تشبیه بیورمق برظرافت بلیغانه در.

مثنوی

﴿ زانکه بی شکری بودشوم وشنار ﴾

﴿ می برد بی شکر را تا قعر نار ﴾

« تَنْجِيْمُهُ » شکر ایتامزلك، اوغورسزاق، قبیح بر حال نامبارکدر؛ شکر سزلك، صاحبی آشك، جهنمك دینه قدر کوتورر. « شَرْحُ » ترك مساعی، الله تعالی حضرتلرینك احسان ایلدیکی قوا واعضا و اشارته قارشى شکر ایتامك اولدیغی امر جلیدر. شکر سزلكك نتایج ضروریه سی ذات وندامتدر. شاكر اولیان دنیا و آخرته معذب وحقیر اولور.

مثنوی

﴿ کر توکل میکنی در کار کن ﴾

﴿ کشت کن پس تکیه بر جبار کن ﴾

« تَنْجِيْمُهُ » اکر توکل ایدرسك کار وعملده ایت ! زراعت ایت ! صکره جبار اولان الله تعالینك مرحتته طیان ! « شَرْحُ » منبع حکمت اولان مولانا

حضرت جلال الدین شریعت ، حقیقت ، مدنیت ، سعادت و انسانلرک دارینده باعث سلامتی اولان اساس حکمتی بریت ایچنده جمع وتدوین وحکمای عالمک بیک درلو تعریفات ایله ایضاح ایده مدکاری بر حقیقتی ایکی مصراعده اتمام وتبیین بیورمشدر . انسانه لایق اولان سعی وتوکل یعنی ایکیسنده توسلدر . بلا مساعی تفکرات عین ترهات وخیالاتدر . شوقدرکه یالکز سعی ایدوبده الله تعالی حضرتلرینه توکل ایدلرسه اوسعیك انجای خسران وضرردر . جناب عالم مطلق قرآن - عظیم الشانک بر جوق یرنده سعی وتوکلای امر وفرمان بیورمشدر . سعی ایتماکده عذاب وقضا ، عدم توکلده کناه وجفا وارددر . توکل ایتمهینلرک عقل وبدنلرینی شاهین قضا پنجه غضبنا کیله یرتار . سعی ایدوبده توکل ایتماک جبار مطلق حضرتلرینک کمال قدرتی انکار ایامکدر . سعیسنر توکل بروهم وفکر غیر معقولدر ؛ زیرا عطائنده ایش یوق که توکل ووکالت صحیح اولمش اولسون !

﴿ باز ترجیح کردن نخبیران توکل را بر جهد ﴾

تکرار حیوانانک توکلای جهد وسی اوزرینه ترجیح ایتمدیکنه دائردر :

مشنوی

﴿ جمله باوی بانکها برداشتند ﴾

﴿ کان حریصان که سبیلها کاشتند ﴾

« **تَرْجِيْهُ** » جمله حیوانات ارسالنه آوازلر قالدریدلر . یعنی باغردیلر ، دیدیلر : اول حریصان وطعمکاران جهان که سبیلرا کدیلر . (نه فائده کوردیلر ؟) « **شَرْحُ** » جهلاً ویا اغفالاً : دنیادن بونجه صاحب همت وغیرت آدملر کچمش ایکن انلرک سعی واقدا ملرندن هیج بر فائده حاصل اوله میوب یالکز حاللری بزه عبرت قالمشدر دینلرسه بوبابده ده جبریلره بر جواب صواب وارددر : صورت

مشروعده چالیشانلرك جمله سى ، عمرلىنى سعادته امرار ايتمش وعالم انسانته
برچوق يادكار خير براقش واردات ربانيه اوزرينه اخرتلىنى باذن الله تعالى
تأمين ايلمشدر . يا جبرى وتنبلك فائده سى ندر ؟ هيچ !!!

مشنوی

﴿ صد هزار اندر هزار از مردوزن ﴾

﴿ پس چرا محروم ماندند از زمن ﴾

« تَبَجَّهْ » ارڪ وقاينلردن نيجه يوز بيكلى نچون زمانك فوائدن
محروم قالدیلر ؟ « شَرْحْ » ارڪ اولسون، قادين اولسون سى وجهد ايدنلردن
بيكلرجه سى زمانك مروريله سميلرينك وجوده كتيرديكي كيفيادن غير مستفيد
وبلكه محروم ونوميد قالدیلر ! بوسى ايدنلرك مستفيد اوله مدقلىنى يالكز جبرى
اولانلر ديه بيایر ! يوقسه صاحب عقل وتجربه اولانلر بونى ادعايده مز . جبريلر
بوداعى بلاهت نمايله آخرتى ده انكار وعقللىنى قاپلايان ظلمتى اضعاف واطهار
ايدرلر . ادعالرندن اكلاشيليركه جبريلر عبادت وجهدك فوائدىنى يالكز دنيا
لذائدينه حصر ومكافات اخرويه يى نظراعتباره الميوب ضمناً رد ايدرلر . حال
بوكه چالیشانلر دنياده كوردكلى فوائد كشيروندن بشقه اصل سعادت وسلامتى
باقى اولان عالم عقباده ورضای جناب كبرياده بولورلر .

مشنوی

﴿ صد هزاران قرن زاغاز جهان ﴾

﴿ همچو ازدرها كشاده صد دهان ﴾

« تَبَجَّهْ » جهانك ابتدائى شمدى به قدر كچمش اولان يوز بيكلرجه قرون
واعصار ازدرها كى يوز آغاز آچمشدر . « شَرْحْ » حضرت مولانای رومى
قدس سره السامينك كالات عقليه وبلاغت كلاميه سى بوييت شريفده : ظاهر
وطالع اولور . جبريلرك مسلك پر سقيه اربى جرح بيوردقارى حالحه جبريلر

طرفندن ده ایراد کلام ایتدکجه مؤثر بر صورتده ایراد بیورلمشدر. یوزبیکلرجه مروری کوسترلین قرونک هر بری یوز سنه بی حاویدر. هر سنه بر اژدرک دهاننه تشبیه اولمسنندن مقصد، هر سنه یوزبیکلرجه پیر وبرنا، عاقل ودانا زیر- خاکده پنهان و بی نشان اولمسننددر. چالیشاناری ده اژدر زمان داخل بطون- نیسان ایدر ایسه ده انلر عمرلرینی عبادت وسعادتله امرار و اخرتارینی وابنا بی- جنسلرینک ممکن مرتبه سلامتارینی تأمین وبر قرار ایدرک ابقای نام ایتدیلر یاجبری وتنبلر نه یایدیلر؟ مارکسل وغفلت، اژدر اضطراب وعطالت عمرلرینی تسمیم و هر نوع سعادتدن کنیدیلرینی محروم وعقیم ایتمکدن بشقه نه لری وار؟

مثنوی

﴿ مکرها کردند آن دانا گروه ﴾

﴿ که زین برکنده شدزان مکر کوه ﴾

« تَرْجِمَه » عاقل، دانا اولان قوم او قدر حیل و سعی ایتدی که بومساعیدن طولانی طاغ دینندن قومش اولدی. « شَرْح » شمدی به قدر کلوب کچناردن بر جوق انسان بولنور ایدی که طاغاری بیله زیر وزبر ایتدکه مقتدر ایدی. معافیه فائده کور مامش، جمله سی دنیادن مرور ایتش، بدنلری مطموره خاك فنا اولمشدر دیمک ایسته یین جبریارک بویوله کی افادانسه قارشى آیات مذکوره شریفه ده یازیلان شروح وتفصیلات، جواب کافیدر.

مثنوی

﴿ کرد و صف مکر شان ذوالجلال ﴾

﴿ لتزول منه اقلال الجبال ﴾

« تَرْجِمَه » کجمش اولان اقوامک مکر وحیللرینی ذوالجلال حضرتاری قرآن عظیم الشانده بیان وفرمان بیوردی. شویله که: اول مکردن طاغلرک قله لری، یوکسک یرلری البته زائل اولور. « شَرْح » بو آیت کریمه سورۃ ابراهیمک فرق آلتجی شو آیتدر: ﴿وقد مکروا مکرم وعندالله مکرم وان کان

مکرمهم انزول منه الحیال) معنای شریفی : « (اقوام سابقه) البته کنیدی حیل‌لری ایله حیلہ ایتدیلر وانلرک حیلہ و جزالری الله تعالینک نزدنده در . ولو حیل‌لری اوقدر اولسه که اندن طاغیر بیه زائل اوله . « حیل‌لکارلرک حیل‌لری نه قدر دنیاده چوق ومهم اولسده الله تعالینک جزاسندن قورتوله ماز، ویرانخانه . مکر و خدعه ده صیغینه حق یر بوله ماز . جبریلر بو آیت کریمه نک مفهوم حکمت . مشحونندن برشی استفاده ایده مز .

مشنوی

﴿ جزکه آن قسمت که رفت اندر ازل ﴾

﴿ روی نمود اشکال و از عمل ﴾

« ترجمه » ازلده کی قسمت و حصه دن بشقه عملدن هیچ برشی یوز کوسترمدی، حاصل اولدی . « شرح » جبریلر دیرلر : اولدن نه ایسه ینه اودره، اندن بشقه انسانه برشی فائده ویرمز . جبریلر قرآن عظیم الشانی انکار ایتدکلری حالده بر جوق آیات حکمت بیناتنده « چالیشکمز » امرینی نظر دفته آلماز و عقل و منطقه اعلان خصوصت ایدرلرده دیرلرکه : ازلده حصه نه ایسه اودر ! فکری بلاتعریض قبول اولنسه دیمک که چالیشانلر و عبادت ایدنلره چالیشمق و عبادت ایتمک ازلده قسمت اولمش و بو قسمت و نعمت انلرک حصه لرینه اصابت ایتمشدر . مساعی مشکوره نک ، عبادات خالصه نک بیوک مکافاتنی اولدینی آیت . کریمه ایله مثبتدر . جبریلر امور خیریه ده چالیشانلره تعریض ایده جکلرینه احوال مساعی بی تقلید ایتسeler ده مقبولدر .

مشنوی

﴿ جمله افتادند از تدبیر کار ﴾

﴿ ماندکار و حکمهای کردگار ﴾

« ترجمه » جمله سی تدبیر و کاردن دوشدیلر ، یالکمز الله تعالی حضرتلرینک کار و حکملری قالمشدر . « شرح » ، بوده جبریلرک افاده سیدر . فی الحقیقه

انسانلر انجام کار دنیادن آیریلرلر . نم موقتہ دنیوہدن محروم اولورلر . بو حال امر ضروریدر . زیرا باقی یالکیز جنساب باریدر . شوقدر وارکه عبادت وامور خیریدہ بولنازلر جنات عالیات ایله تبشیر وحرکات غیر مرضیدہ بولنش مجرمین عذاب الیم ایله تنذیر بیورلمشدر . چالیشانلرک دنیادہده کندی زمانلرینی مسعودانه کچیروب سائر انسانلره فائدهسی اولور . تنبللر ایسه پراذا زمانلرینی محو واقفا ایدرک دنیادہ اثر برافماز . اثرلری قالمش ایسه اودہ عطاالتلرندن حاصل اولان سوه منالدرکه جمعیت بشریہ ایچون باعث نکبت وذلندر .

مثنوی

﴿ کسب جز نامی مدار ای نامدار ﴾

﴿ جهد جز وهی مپندار ای عیار ﴾

« تَجَرِبَةُ » ای صاحب نام و شهرت ! کسبی برنامدن بشقه بیلمه ! متحرک و صاحب جرأت ! جهد و سعی بر خیال و وهدن بشقه برشی صافه ! « شَرَحْ » جبریلر بداهته قارشی دیرلرکه : ای مقدم و نامدار ! کسبی ساده برنام ، جهدی بروهم نافر جام عدایت ! جبریلر مساعی مشروعه نك فواید و ثوابی انکار و بداهته قارشی افادات ابلهفریبانه ایله خاخی اضلال و اضرار ایتمک چالیشیرلر .

﴿ نکریستن عزرائیل بر مردمی و کریختن آن مرد در سرای ﴾

﴿ سلیمان علیه السلام و تقریر ترجیح توکل بر جهد و کوشش ﴾

عزرائیل علیه السلام بر انسانه نظر ایلمسنه و او انسان سلیمان علیه السلام سراینه قاچسنه و جبریلرک جهد ارزربنه توکلی ترجیح ایلملرینه دائردر :

مثنوی

﴿ ساده مردی چاشتگاهی در رسید ﴾

﴿ در سرا عدل سلیمانی دوید ﴾

« تَبَجَّهْ » ساده دل بر انسان، قوشلق و قی ایرشد کده سایان علیه السلام سرای.

عدله قوشدی . « شَرَحْ » بر ساده دل حضرت سلیمانك سراینه فصل کتدیکی
وسایمان علیه السلام نه رجاده بولندیفی آینده کی ابیات شریفه ده بیان وبونده کی
حکمت و مقصد ایضاح و اتیان اولنه جقدر .

مثنوی

﴿ رویش از غم زرد هر دواب کبود ﴾

﴿ پس سلیمان گفت ای خواجه چه بود ﴾

« تَبَجَّهْ » یوزی غمدن صارارمش ، ایکی دوداغنك رنگی اوچش ، کوك
رنگ اولمش ایدی .

مثنوی

﴿ گفت عزرائیل بر من این چنین ﴾

﴿ يك نظر انداخت پر از خشم و کین ﴾

« تَبَجَّهْ » اوخواجه سلیمان علیه السلام دیدی : عزرائیل ، بکا غضب و کیندن
مرکب بر نظر فیرلادی . (که سکا التجایه مجبور اولدم .)

مثنوی

﴿ گفت هین ا کنون چه میخواهی بخواه ﴾

﴿ گفت فرمان بادرا ای جان پناه ﴾

« تَرْجَمَه » حضرت سایمان دیدی: شمدی نه ایسترایسهك ایسته! اوساده دل دیدی: ای جان حفظ. ایدیچی پیغمبر ذیشان! روزکاره امر و فرمان ایت! [سلاست و فصاحت افاده سی هرکسك اکلایه جنی مرتبه ده بولندیغدن شرحه حاجت کورلمدی.]

مشنوی

﴿ تاملرا زینجا بهندستان برد ﴾

﴿ بوکه بنده کان طرف شد جان برد ﴾

« تَرْجَمَه » تاروزکار بی بورادن هندستانه کورتورسون! بلکه بنده کز او طرفه کیدنجه جانمی قورتارمش اولورم! « شَرَح » ساده دل ظن ایتدی که هندستان کبی اوزاق یرلره کیدرسه امرالهی بی اجرایه مأمور اولان عزرائیل او قدر اوزاق یرلره کلزده خواجه موتدن خلاص بولور. بو افادات کوییلر و جبریل طرفندن ایراد اولنور. بوییت شریفدن اعتباراً اون ایکی ابیات شریفه دن صکره ارسلا نه تشبیه اولنان ادم کویلولره جواب ویره جکدر.

اصل بحثه کلنجه: جبریلر بومثال لرنده ده اصابت ایده مدکلی کی ادا عارینه اصلا تقویت ویره مدیلر؛ زیرا بومخلده ساده دل خواجه نك حرکتی سعی عاقلانه دکل، صرف بر آرزوی ابلهانه ایدی. قبض روحه مؤکل اولدیغنه ایناندینی عزرائیلی کورمش ایکن ارتق هندستانه قاچق کندینی بی فائده کناهکار ایتک و زحمته قوشمق دکل؛ نابلحل اولان بوسمی، سعی مقبولی اعتباردن اسقاط ایده مز؛ زیرا بر مجنون ده بعض خیالاتدن قورتولاق زعمیه غیر معقول اوله رق شورایه بورایه قوشار، اما انك قوشمسی چالیشمق دکل ده ا زیاده جیلدیر مقدر.

مشنوی

﴿ نك زدرویشی کریزاند خلق ﴾

﴿ لقمه حرص وامل زاند خلق ﴾

« تَرْجَمَه » ایسته یونك کبی خلق درویشك و فقردن قاچارلر؛ بوندنرکه

خلق حرص و املك لقمه سیدر . « **شرح** » خاق فتردن قورتولوب مال قازانق ایچون بیک درلو زحمت چکرده بویولده کی حرص و مساعی ، فقرک ایرات ایده جکی زحمتدن قات قات فضله اولدیغنی آ کلاماز . بوده جبریلرک فیکریدر . امر معقول ، حرص و طمعہ مغلوب اولمق سزین صورت مشروعه ده چالیشمقدر . قاعده سز چالیشانلر بیله تئبلردن دها بختیار واستحصال ایده جکری ثروت حسیدله چوق دفعه هیچ اولمازسه دنیانک لذائذینه مظهر اولورلر .

مشنوی

﴿ ترس درویشی مثال آن هراس ﴾

﴿ حرص و کوشش را تو هندستان شناس ﴾

« **ترجمہ** » درویشک ، فقر قورقوسی او خواجہ نک قورقوسی کیدر . (یعنی خواجہ نک بی فائده هندستانہ کیتہ سی کیدر) سن او ، قورقویی ، چالیشمہ بی هندستان بیل ! « **شرح** » خواجہ نیچہ موتدن خلاص بولق ایچون بر خیال خام و بر فکر مناعت انجام ایله مغلوب نفس و شیطان اولدیغنی کبی سن ده قضا و قدره قارشى جهد و سعی پناه عدایمک ایستر ایسک حق ناشناس و شایان خندہ عام و خاص اولمش اولورسک ! فیکرینی طاشیان جبریلر بویله ضعیف بر مثال و حکایه بی دعوای - باطلارینه علاوه ایتمشلر ، اما شوراسنی اونو تمشلر درکہ امثال و حکایات آثار و فعلیات - قدر قوتلی دکادر . جاهد و کاسب اولانلر ارادات ربانیه و تجارت دائمه و پیغمبران - ذیشانک عبادات و جهاد و مساعی جهان آبادی بر رتمثال علویت اشتمال اولدیغنی آدمه کوسترلر .

مشنوی

﴿ باد را فرمود تا اورا شتاب ﴾

﴿ بردسوی خاک هندستان بر آب ﴾

« **ترجمہ** » سلیمان علیہ السلام روز کاره امر بیوردی که او خواجہ بی عاجلاً هندستان طوپراغنده صو اوستنده بریره کونورسون ! « **شرح** » حضرت سلیمانک باذن الله تعالی روز کاره امری نافذ اولدیغندن روز کار ذکر اولنان خواجہ بی هندستانہ کونور مشدر .

مشنوی

﴿ روز دیگر وقت دیوان لقا ﴾

﴿ پس سلیمان گفت عزرائیل را ﴾

« تَبَجَّجْهُ » ایرتمی کون دیوان ملاقات وقتنده سلیمان علیه السلام حضرت --
عزرائیله دیدی :

مشنوی

﴿ کان مسلمانرا بخشم از چه سبب ﴾

﴿ بنکریدی باز کو ای پیک رب ﴾

« تَبَجَّجْهُ » که او مسلمانانه نه سبیدن غضبه باقذك ؟ تکرار سویله ! ای
رب العالمینک پیک !

مشنوی

﴿ گفت من از خشم کی کردم نظر ﴾

﴿ از تعجب دیدمش در ره کذر ﴾

« تَبَجَّجْهُ » عزرائیل دیدی : بن او خواجهیه نه وقت غضب ایله باقدم :
(یعنی غضبه نظر ایتمدم .) یالکنز یولده اکا تعجبله باقدم .

مشنوی

﴿ که مرا فرمود حق کامروز هان ﴾

﴿ جان اورا تو بهندستان سستان ﴾

« تَبَجَّجْهُ » زیرا حق تعالی حضرتلری بکا فرمان بیوردی که بوکون او
آدمک جانی هندستانده قبضایت ! « شَرَحْ » حضرت عزرائیلک او خواجهیه
نظر تعجبله باقسنه سبب امر الهی اوزرینه اوکون هندستانه کیدوب آنک جانی

آلہ حق ایکن خواجہ بی اورادہ کورمسیدر . ہندستان کی برمسافہ بعیدہ یہ
بوخواجہ نک برکوندہ کیتمی واورادہ جانک قبض اولنسی فصل اولور دیہ
کندی کندینہ تعجب ایتشدہر .

مثنوی

﴿ ازعجب کفتم کر اورا صدپراست ﴾

﴿ اوہندستان شدن دور اندراست ﴾

« تَرْجِمَہُ » حق تعجبدن کندی کندینہ دیدم کہ : اگر خواجہ نک یوز
قنادی اولسہ انک ہندستانہ کیتمی ینہ غایت اوزاقدہر !

مثنوی

﴿ تو ہمہ کار جهان را همچنین ﴾

﴿ کن قیاس وچشم بکشای و بین ﴾

« تَرْجِمَہُ » سن جهانک جمیع امورینی بوبلہ قیاس ایت! کوزلریکی آچدہ
باق! « شَرْحُ » ہر ایشدہ کی قدرت ربانیہ باق کہ اللہ تعالیٰ حضرتلری ارادہ
و فرمان بیوردقدن صکرہ اک اوزاق ظن اولسان شی نہ قدر یقین والک کوچ
صایلان کیفیت نہ قدر قولای اولور .

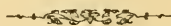
مثنوی

﴿ از کہ بکریزم از خودای محال ﴾

﴿ از کہ بر بایم از حق ای و بال ﴾

« تَرْجِمَہُ » کیمدن قاجبورز؟ کندیمزدن ای امر محال! کیمدن صاقلایورز؟
حقدمی؟ ای کناہ و بال! « شَرْحُ » جبریلر دیرلر کہ انسان کندندن ہیج
بروقت قاجہ میہ جنی کی اللہ تعالیٰ حضرتلرینک ارادہ بیوردینی شیدندہ
قاجاماز . اللہ تعالیٰ حضرتلری فرمان وارادہ بیورمینجہ خزائن نم ربانیہ دن

حصه یاب اوله ماز . جبریلره جواباً دیرزکه : اوت : بویله در ، ایسته بونک
ایچوندرکه اصحاب جهدوسی اراده ربانیه دن قاجایوب قوتلری نسبتده چالیشیر .
ومکافاة سعادت بولور ، زیرا حق تعالی چالیشکیز دیدی وچالیشمق ایچون
قوا واعضا ویردی .

﴿ باز ترجیح شیر جهد را بر توکل وفوائد ﴾

﴿ جهد را بیان کردن ﴾

تکرار ارسلا نك جهد وسی توکل اوزرینه ترجیح ایتمی .
وجهدك فوائدی بیان ایدلمی حقنده در :

مثنوی

﴿ شیر گفت آری ولکن هم ببین ﴾

﴿ جهد های انبیا و مرسلین ﴾

« تَبَجِّمُ » ارسلان دیدی : اوت ، توکل کوزلدر . لکن انبیای ذیشان ایله .
مرسلینک جهد وسیلرینی کور! « شَرِّحْ » ارسلا نه تشبیه اولئان آدم کویلولره
توکل ایتمک غایت مقبول برحالد . شوقدرکه : توکلک اساسی جهد وسی ایله اولور .
انبیای ذیشان علیهم الصلوٰة والسلام ایله مرسلینک ومستقیم مؤمنلرک حاللرینه عطف
نظر ایدیلیر ایسه جمله سی جهد وسی ایله ذاتلرینی ترین وعبادت وسی واطه سیله
کندیلرینی مرحمت الیهیه قرین ایتدیلر . اگر بلاسی امر توکل مقبول برشی
اولمش اولسه او اعظمک چالیشماسی ومعاذالله تعالی انسانلرک ظلمت وعطالت
ایچنده قالمسی اقتضا ایدر دیمک ایسته مشدر .

مثنوی

﴿ حق تعالی جهدها شانرا راست کرد ﴾

﴿ آنچه دیدند از جفا و کرم و سرد ﴾

حضرت یوسف پدر و مادر و اخوان جفا کنائی مصره جاب و دعوت و ارتق
کنندنی بیلدیروب قیویه القا ایدن برادرانی عنو ایتدی . بووقه عبرت افزایی
حکایه دن مقصد ، حضرت یوسف کبی برنی ذیشانک برطاسی مخصوصا برادرینک
هکبه سنه خفیا وضع ایتدیرمسی صورتا عجیب برتدیر کورینورایسه ده حضرت -
یوسف طرفندن اجرا اولندیغندن باعث محسنات عدیده اولمشدر ؛ اما بوکا قیاساً
عاقل و ظریف اولیان برید اخلاق طرفندن بویه برتدیر اتخاذا اولنه جق اولسه
محسناته بدل برچوق نزاعلر ظهور ایله موجب کدر وجدل اولور . بناء علیه
ظریفدن کار ظریف و لطیف ، احمقندن امر منکر و حال کنیف ظهور ایدر .

مشنوی

﴿ دامها شان مرغ کردونی گرفت ﴾

﴿ نقصها شان جمله افزونی گرفت ﴾

« تَرْجِمَهُ » اول انبیا علیهم السلام ایله مؤمنین کرامک طوزاتلری فلك
وهوایه متعلق اولان قوشی بیله طوتدی ؛ انلرک صوری اولان نقصلری جمله
زیاده لك برینی طوتدی . « شَرَح » انبیای ذیشان حضرتایله مؤمن و مستقیم
اولانلر اذن حق ایله عدل و سعادت میبدانه کتیرمک ایچون او قدر تدایر عقلیه و افعال -
مقبوله اجرا بیورمشلردرکه اوتدایرک تأثیراتیلر مرغ کامی اله یکیردیلمر . بعضاً صورتا
ضعف حال و قلت اسباب کوسترمشلر ایهده بو حال باعث ازدیاد قوت اولدی .
بعض ساده دلان و جاهلان ظن ایدرلرکه انبیای ذیشان و مؤمنین کرام عقل و بدن
کبی دنیاده احسان جناب یزدان اولان ایکی واسطه یی استعمال ایتیموب یالکنز
تسلیح بدست اوله رق بلاجهد و سعی حیران و نکران قالدیلر . اک بیوک تدبیر
واک عمیق اجراءات اول اصحاب جهاددن واقع اولدینی اثباته محتاج اولمیان
بدیهیاتدندر .

مشنوی

﴿ جهدمی کن تا توانی ای کیا ﴾

﴿ در طریق انبیا و اولیا ﴾

« تَنْجِيْهُهُ » ای عالی همت! طریق انبیا و اولیاده کسب قدرت ایدنبجه به قدر
 جهد و سعی ایت! « شَرْح » بویت شریفده کی امر و تنبیه حضرت مولانای رومی قدس
 سره السامی طرفندن انسانلره جوهر معرفت بخش ایدن براخطار نزیهدر .
 بویت شریف ایله بونی تمقیب ایدن ابیات حکمت آیات ، بر مقتضای دأب مشنوی ،
 یا حضرت مولانا لسانندن ، یا خود دیگر بر ذات اغزنندن بیان و ایراد اولنمشدر .

مشنوی

﴿ باقضا پنجه زدن نبود جهاد ﴾

﴿ زانکه این راهم قضا برمانهاد ﴾

« تَنْجِيْهُهُ » قضا ایله پنجه اورو شمع جهاد دکلدر ؛ زیرا کسب و اجتهدای
 ینه قضای الهی اوزر مزه وضع ایلدی . « شَرْح » جبریلر چالیشوب توکل
 ایتک بر نوع جهاددر دیسه اوجهاد دکل ، خیال و عناددر جوانی و یریلر . زیرا
 عطاالت ، اراده و قضای ربانی به مخالف برکیفیتدر . کسب و جهاد ، نظر حکمت
 ایله باقیلیرسه بر حکم و قضای رب العباددر .

مشنوی

﴿ کافرم من کرزیاں کردست کس ﴾

﴿ در ره ایمان و اطاعت یک نفس ﴾

« تَنْجِيْهُهُ » بن کافرم ، اگر بر کیمسه ایمان و طاعت یولنده - ولو بر آن

و دقیقه اولسون - زیان ایتمش ایسه ! « شَرْح » دریای ایمان ، عمان عرفان اولان
 حضرت مولانا ک بیوک بریمین واک مهم تعبیرات ایله سعی مشروعک فوآندندن
 نوع بنی بشری تأمین و قابل تأمل اولانلرک عقل و قلبلرینی نور عرفان ایله تنویر
 و تزین ایتمشدر . دقت بیورلسونکه ایمان و اطاعت الفاضلی بویت شریفده سعی
 و جهاد الفاظنه مرادف عدا و لئمشدر . بر مؤمن کندی نی نور ایمان ایله ترین ایدنبجه

بالطبع قرآن عظیم الشانہ ایسا نامی اقتضا ایدر . قرآن عظیم الشانک بر جوق آیات
جلیلہ سندہ ایسہ سعی و جہاد صراحۃً فرمان و اراد بیورلدیغندن ایمان و طاعت
وسعی و جہاد معاً لفظ واحد کی اعتبار اولور .

مشنوی

﴿ سر شکستہ نیست این سر را میند ﴾

﴿ یک دور روزی جہد کن باقی بخند ﴾

« ترجمہ » ای جبری ! ہانک قیرلمش دکلدر . ہو باشنی باغلامہ ! برایی
کوندن عبارت اولان دنیاہ جہد وسعی ایت ! باقی خندہ ایت ! کول ! « شرح »
غایت کوزل بر مثال : ہاشی قیرلماش بر انسان بلا سبب خستہ لر کی باغلابوب
تعارض ایلہ حقیقتک عکسفی اطہار ایتسی فصل جرکین ایسہ سعی و جہادہ قوتی
وجود و بلکہ ایجابندن فضلہ ایک تہرورلکینی اخفا ایتک امید نامزاسیہ
اقتدارینی ستروافنا و سعی ایحا ایدن بر تنبلک حالی اندن بیک قات چیرکیندر .
باشنی بالاندن باغلابان احق بالکیز خندہ یہ شایان ایسہ چالیشمیان جبری شایان
خندہ اولدقندن بشقہ شایستہ عذاب و جزا و مظهر مصیبت و اذا اولور . دنیاہ
عبادت و غیرت ایدرک کندینی مؤبدأ مظهر سلامت و سعادت ایتکہ و چالیشمغہ آیشکہ
دنیاہ و عقبادہ مسعود و بختیار و لایق رضای جناب پروردگار اولہ سک !

مشنوی

﴿ بدہ جلی جست کو دنیا بجست ﴾

﴿ نیک حال جست کو عتبا بجست ﴾

« ترجمہ » او کیمسکہ دنیائی آرادی فنا بر محل ایستدی . او کیمسکہ
عقبائی آرادی . بر کوزل حال ایستدی . « شرح » دنیاہ دائما اذا و جفا
سرنامدر . دنیائی ایستہ مک متاع و مشاق کثیرہ ارزو ایتمکدر . عارف اولان
ذات دنیامک جہات فانیہ مسندن فراغت و محل امن و سلامت اولان عقبایہ میل
ورغبت ایدر

مثنوی

﴿ مکرها در کسب بارد است ﴾

﴿ مکرها در ترك دنیا وارد است ﴾

« تَرْجَمَه » قازانق ایچون مکر و تدبیر ، لایقسنز ، بارد در . دنیایی
ترك ایچون مکر و تدبیر جائز و وارد در . « شَرَح » کسب دنیا ایچون بارد و مضر
اولان مکر و تدبیر دنیاده مشروع اولیان شیلره منحصر در که اوشیلر رضای-
باریدن انسانی محروم و عذاب محکوم ایدر .

مثنوی

﴿ مکر آن باشد که زندان حفره کرد ﴾

﴿ آنکه حفره بست آن مکر نیست سرد ﴾

« تَرْجَمَه » بر محبوسه لایق اولان مکر و تدبیر زندانی قازوب دلمکدر .
بالعکس زندانک دلیکی قاپار ایسه صغوق ، مناسبسنز تدبیرده بولمنش اولور .
« شَرَح » دنیا نعمت عقبایه نسبت زندان و محل اذادر . بوندن اسباب خلاص
و سلامتی تحری ایدمک کرده او محل اذاده تمدید اقامتی و زندانده اسباب ادامهی
ارامق عین حماقت و بلاهتدر . نعمت ابدیه و صولی داعی اولان عبادات و مساعی-
مشروعده در .

مثنوی

﴿ این جهان زندان و ما زندانیان ﴾

﴿ حفره کن زندان و خود را و اراهان ﴾

« تَرْجَمَه » بوجهان زنداندر . بزندانیلرز ، محبوسلرز . زندانی دلمکه
چالیش ! و کندی قورتار ! « شَرَح » عالم عقبایه نسبت دنیا زنداندر ؛ زندانی
دلمکه چالیش امرندن مقصد ، دنیایه ارتباطی ترك ایله اول دیمکدر . یوقسه

یاشاماق دکلدر . دنیا دنیلر ایچون محل خسران ، مستقیملر ایچون مزرعه فیض افشاندیر . انسان دنیاده اجرا ایده جکی امور خیریه ایله نائل رضای جناب یزدان و مستغرق نعم فراوان اولور .

مثنوی

﴿ چیست دنیا از خدا غافل بدن ﴾

﴿ نی قماش و نقره و فرزند وزن ﴾

« تَبَيَّنَ » دنیا ندر ؟ الله تعالی حضرتلرندن غافل اولمقدیر ؛ یوقسه قماش ، کوش ، اولاد و قادین دکلدر . « شَرَحْ » صاحب علم اولان ذوات ، بویت شریفدهده جلال الدین رومی قدس سره السامی حضرتلرینک عرفان و کالات روحانیه و علمیه سندن حصه آلیز . عالم و عاقل طرز و قیافتنده بولنان بعض جاهل و غافلر ، کوزل البسه و ثروت اولاد ، نساکی جناب خدانک نعم لاتحصانی مذموم ظن و بویله جه اعلان ایدرلر . بوکی نعم دنیویه نی تحقیر ایدنلرک تحقیری عدم درایت ایله بولمئلردن محروم اولدقلرندن نشأت ایدر . مثلاً مالک اولمقلری برامتی لفظاً تحقیر ایدرلر ، فقط کوزل زوجهلری اولسه ازجان و دل سورلر . بیت شریفده بیان بیورلدیغی اوزره دنیانک مذموم اولان کیفیاتی اموال و انوائی اولیوب بالعکس بولر ، جزئی اولان اقامتک سعادت و راحتله مرورینه بادی اولور . مذموم اولان احوال دنیا رضای باری خلافتنده اولان حالات غفلت افزادز ، که انلر انسانی دارینده اضمه حلال و درکه اسفله ایصال ایدر . یوقسه استحصال رضای خدا ضمننده بذل مساعی ایدنلر دنیا و عقباده مسعود اوله جقلری قرآن عظیم الشانک بر جوق یرنده خبر ویرلمشدر . حق سورۃ نملک قرق برنجی آیت کریمه سنده : (لَبِوْنَهُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً) و لاجر الآخرة اکبر لوکانوا یعلمون) بیورلمشدر معنای شریفی : « البته آنلره دنیاده کوزل منزللر و یررزو آخرتک اجر و مکافاتی زیاده بیوکدر ، بو حقیقی بیایچی ایسه لر . » بو آیت کریمه الله تعالینک رضایچون وطنلری ترک ایدوب هجرت ایدن مهاجرین حقدمه نازل اولدی . بوندده ظاهر اولور که الله تعالی یه ربط قلب ایدن انسانلرک منازل و ثروته مالک اولملرنده هیچ برکنانه اولمقدن بشقه بولنلری جناب مولا مقام تبشیرده قوللریته و عهد ایله قلوب عبادی تسریر بیورمشدر .

مشنوی

﴿ مال را کز بهر حق باشی حمل ﴾

﴿ نعم مال صالح گفت آن رسول ﴾

« تَجَمُّهُ » بر مالی که رضای باری بی تحصیل ایچون یوکنیرسک! ماله فخر عالم علیه الصلوة والسلام اقدمز حضرتلری « نه کوزل مال صالحدر » بیوردی . « شَرَح » مال و منال حد ذاتنده مقبول و مطلوبدر . علی الخصوص صاحبی سرقت و ارتکاب و ذل سؤال کبی سیأتدن حفظ وصیانه سبب اولور . بوبابده کی حدیث شریفده یودر : (نعم المال الصالح للرجل الصالح) « صالح وائی اولان مال انسان صالح ایچون نه کوزلدر . »

مشنوی

﴿ آب در کشتی هلاک کشتی است ﴾

﴿ آب اندر زیر کشتی پشتی است ﴾

« تَجَمُّهُ » کینک ایچنده کی صو . و جب غرق و هلاکیدر ؛ سفینه نک آلتنده کی صو سفینه به یاردجیدر . « شَرَح » حضرت مولانا ، مال و ثروتی نه کوزل ، نه عالی طرزده تشبیه و تمثیل بیور مشدر . دکنزده برکینک ایچنه صو کیره جک اولور ایسه اوسفینه غرق اولور ؛ بالعکس صو ایچنه کیرمیوبده آلتنده اولنجه کمی به مضرتی اولمدقدن بشقه باعث حرکتی و موجب سلامتی اولور . انسانزده دریای وقوعات - جهانده یوزر بر سفینه کبی مال و ثروتک محبتیه قلبی طولدیروب اکا کلیاً مائل اولور ایسه معناً غرق و هلاک اولمش اولور ؛ بالعکس مال و منالک محبتی قلبک ایچنه قومیوب انسانیته خدمت ایده بیلمک ایچون وسائط مقبوله عدایدرک صورت مشروعهده حسن استعمال ایدر ایسه کرک صاحبنه ، کرک هم جنسنه خدمت ایتمش اولور .

مشنوی

﴿ چونکه مال و ملک را از دل براند ﴾

﴿ زان سلیمان خویش جز مسکین نخواند ﴾

« **تَرْجِمَه** » سلیمان علیہ السلام مال و ملکی قلبندن چیقار دینی ایچون کندیسنی فقیر و مسکیندن بشقه برشیلہ تسمیہ ایتدی. « **شَرْح** » حضرت سلیمان بونجه ملک و مالہ مالک ایکن اصلاً تکبر ایتیموب فقیر و مسکینم دیه کمال تواضع کوسترایدی . بیلیردی که حقیقتده ملک و قوت جناب رب عزته مخصوصدر . اصل هنر ثروته مالک اولمق و تکبر و حرامه سلوک ایتیموب ثروتی حق یولنده حسن استعمال ایتمکدر .

مشنوی

﴿ کوزه سر بسته اندر آب رفت ﴾

﴿ از دل پر باد فوق آب رفت ﴾

« **تَرْجِمَه** » اغزی باغلانمش بردستی کنیش صو ایچنده اولدینی حالده ، کوکلی روز کردن طولو اولمق حسیله باتمادی . صو اوستنده کیتدی . « **شَرْح** » انسان میانۀ وقوعاتده سفینه مثال ، مال و منال صو کی جاری و سیالدر . شمدی دیگر بر مثال ایله انسان دستیه تشبیه اولنوب بیهوده کو اولماق ایچون اغزینی قاپار و قلبی ایچنه هوای عشق و محبت خدایی وضع ایدوب اوفیض ایله طولار ایسه دریای وقوعاتده نه قدر شدتلی فورتنه لره اوغراسه سیران و اصل ساحل فیض و امان اولور .

مشنوی

﴿ باد درویشی چو در باطن بود ﴾

﴿ بر سر آب جهان ساکن بود ﴾

« **تَرْجِمَه** » درویشلک هواسی بر کیمسه نك باطننده اولسه اوکیسه جهان صوینک باشی اوستنده ساکن اولور . « **شَرْح** » شایان فخر اولان فقر و درویشلک اودرکه صاحبک نظر نده مال و منال حق تعالی حضرتلرینک اولوب حسن استعمال ایچون کندینی موقت برآمور بیلیمکدر . ایشته بو حقیقی درویش و فقیر اقتدار و مالہ اسیر اولیه رق جناب خالق لم یزله اولان عبودیتله و باد عشق و محبتله قانع و عالی اولور ؛ یوقسه چار ناچار پاره سز قالان و فقر مادیدن کریمان و زار اولان فقیر ، « **الفقر فخری** » تعبیر شریفنه سزاوار دکادر .

مثنوی

﴿ کرچه این جمله جهان ملک و است ﴾

﴿ ملک در چشم دل او لاشی است ﴾

« تَبَجَّهْ » کرچه بو جهان جمله انک مایکی ایسه ده جهانده مایکی انک کوکل کوزنده لاشی ، هیچدر « شَرَحْ » درویش حقیقینک حسب الروحانیه مغنا و ماده اوقدر تصرفی واردرکه باذن الله تعالی عظیم ملک و ماله تصرفی ید اختیارنده ایکن تصرف ایتمز . دنیایی هیچ ، بی وفا اولدینی و کنندینک دیگر بر حکمت - عظمایچون خلق اولندیغنی بیلیر .

مثنوی

﴿ پس دهان دل ببند و مهر کن ﴾

﴿ پر کنش از باد مهر من لدن ﴾

« تَبَجَّهْ » ارتق کوکل اغزینی باغلا ! و مهرله ! لدن عالمک هوای محبتی ایله کوکلنی طولدیر ! « شَرَحْ » مال و ملکک محبتی قلبه داخل اولماق ایچون محبت الهیه ایله احیا ولدنیات معرفتی تحصیله اعتنا ایدرک خیالات دنیویه دن کندینی قورتار مغاسنده تنبیه حکیماندر .

مثنوی

﴿ جهد حقست و دوا حقست و درد ﴾

﴿ منکر اندر نفی جهدش جهد کرد ﴾

« تَبَجَّهْ » جهد وسی ایلمک حقدر . درد ، دواده حقدر . منکر جهد وسی اولان کیمسه انکار ایدیم دیر ایکن انکاره جهد وسی ایتدی . « شَرَحْ » بوبیت شریفک مآلی فوق العاده عالی و جبریلری اسکات ایچون برهان قطعیدر . جبریلر آدمی جهد و سعیدن منع ایده جک ادعایرینی اثبات ایچون کندیملری ده

سعی و جهد ایامگیری دعوی بی معنایینک اساسی تخریب ایدر . عالمده جهد ،
دوا ، درد حقدر . یعنی نه دردك وجودی ، نه دوانك لزوم ووجوبی قابل انکار
دکدر .

❦ مقرر شدن ترجیح جهد بر توکل ❦

جهد وسیعك توکل اوزرینه ترجیحی مقرر اولسی بیاننده در :

مشئوی

❦ زین نمط بسیار برهان کفت شیر ❦

❦ کز جواب آن جبریان کشتند بسیر ❦

« ترجمه » « بواسلویدن ارسلان چوق برهان سویلدی ؛ تا که اول جبریلر
جوابدن طویدیلر وجواب بوله مدیلر . « شریح » ارسلانه تشبیه اولنان آدم
سميك محسنانه دائر بواسلویده بیان ایتدیکی ادله و براهین قاطعه جبری اولان
معارضلری الزام واسکات ایتدی . مشئوی شریف کبی بتون عالمك حیرت
و تحسینی جلب ایتش بر دریای حکمتده جبری مسایکی جرح اولنهرق جهدوسميك
فوائد و محسناتی از هر جهت تعین ایتش ایکن بعض اهل عنادك جبری مسایکی
قبوله ثبات و کندیلرینی بر باد ایتملری آجینه جق بر حال غفلت معتاددر .

مشئوی

❦ روبه و آهو و خرکوش و شغال ❦

❦ جبر را بکذاشتند و قیل و قال ❦

« ترجمه » « تیای ، جیلان ، طاوشان ، چقال قیل و قالدن ، دعوی -
جبردن واز یکدیلر . « شریح » بو مباحتهدن صکره کویلولرك اك معتبری ،
ذکیلری جبریلکی ترك ایله چالاشمەنك فوائد و محسناتی قبول و طریق عناددن
اجتناب وعدول ایتدیلر دیمکدر .

مثنوی

﴿ عهدها کردند با شیر زیان ﴾

﴿ کاندین بیعت نیفتد در زیان ﴾

« تَبَجَّهْ » صاحب غضب اولان ارسلان ایله عهد ایتدیلرکه بو قبول وقراردده ارسلان زیانه دوشمیه ! « شَرْح » ارسلانه تشبیه اولنان آدمک تعیشی ایچون طرفینک قبول ایدوب ویردکاری قرار ، بیت شریف آیندن معلوم و آشکار اوله جقدر .

مثنوی

﴿ قسم هر روزش بیاید بی ضرر ﴾

﴿ حاجتش نبود تقاضای دگر ﴾

« تَبَجَّهْ » هر کونک قسمتی ارسلانه ضررسز ، یعنی مشقتسز و راحتسز کلسون ؛ دیگر طایفه و تقاضایه محتاج اولسون ! « شَرْح » ارسلانه تشبیه اولان ادم حین مباحثهده جهد و سعیک فوائد و محسناتندن دم اورمش و ادله قویه ایله معارضلرینی قاندرمش ایکن انسانلره چوق دفعه مسئولی اولان غفلت حسدیه محناتی اثبات ایلدیکی جهد و سعی بعده کنده ده ترك ایله قرار مذکور اوزرینه بلا تعب و طاب و بلا تقاضا تعیشه نائل اولسنی ارزو و مواعد خصمایه ایناعقله اکتفا ایدرک دوچار سهو و خطا اولشد .

مثنوی

﴿ قرعه بر هر کو فتادی روز روز ﴾

﴿ سوی آن شیر او دوید هم چو یوز ﴾

« تَبَجَّهْ » حیواناتندن هر هانکیسینه قرعه دوشرسه یوز دنیلن پارس کبی ارسلان جاننه کیدر ایدی . [پارس ، قیلان جنسنندن بر حیوان اسمیدر .] « شَرْح » کنیدلرینی راحتسز ، امنیتسز ایدوب ماللرینی غضب و غارت ایدن

ظالمه کویلولر مقاوله ایتشلرکه کندییی کویلرینه اوغرامسون . مناسب مقدار ثمنی مالزمه بی اوکا کوتورسونلرده هم ارزوایتدیکی شیلری بلاتعب و مشقت اله کچیرمش ، همده کویلولرک ممکن مرتبه راحت وامیتلری حاصل اولمش اولسون ! ارسلانه تشبیه اولنان آدم حین مباحثهده جهد و سعیک فوایدنی اثبات ایچون برچوق دم اورمش ایکن بده سعی و جهدی متکالانه ترک ایلمسندن و علی الخصوص اول و آخر کویلولره ظلم ایتش بولمفسندن مستحق مغلوبیت و گرفتار خجالت اولمشدر .

﴿ جواب گفتن خرکوش مران نخجیران را ﴾

ارسلانک یاننه کیدوب اکل و تاف اولنقی اوزره طاوشانه قرعه اصابت ایتش ، طاوشان حیوانانه دیش که : بن ارسلانک یاننه هان کتمکی مناسب کورمیورم ، زیرا ارسلانه قارشى بیوک برخدعه ترتیب و اجرا ایدجکم ! بوصورتله هم کندییی هم سزى شرنندن تخلیص و قلبکزی اسکی راحت وامیتله انیس ایدیم ! طاوشانک معلوم اولان عجرى و قورقافنی ایله برابر اویله بر ادعا و جرأتی کویلولرک تعجبی دعوت ایلدیکندن بو ادعایى ترک ایله سریعاً ارسلانک نزدینه کتمسنى و اظهار اطاعتله دیگرلری بیوک برورطهدن تخلیص ایلمسنى سرزنش آمیز برلسان ایله طاوشانه اسر و اخطار ایتشلر ! ایشته بوماجرای حکمت افزا وسیله-یله آتیده برچوق حکم و دقائق بیان و تدقیق اوله جقدر .

مشنوی

﴿ چون بخرکوش آمد این ساغر بدور ﴾

﴿ بانک زد خرکوش کاخر چند جور ﴾

« تَبَجَّحَ » وقتا که دور و نوبت ایله بو آجی قدح طاوشانه کلدی ، طاوشان باغره رق دیدی : که نهایت الامر بو جور و ستم نه وقته قدر امتداد ایده جکدر ؟ « شَرَحَ » نفس و اموالنی ظالمه تسایم ایتک اوزره عاجز بر آدمه قرعه اصابت ایدنجه او عاجز قورقاق عقلنک خزائن مکتومه سنه مراجعتله مدار خلاص اوله جق یرتدیری ذهنأ بولور . کویلولره خبر و یرر و ابتدا انلرله مباحثهیه کیریشیر .

مثنوی

﴿ قوم گفتندش که چندین گاه ما ﴾

﴿ جان فدا کردیم در عهد و وفا ﴾

« تَنْجِيْمٌ » اول قوم طاوشانه دیدیلرکه : بوقدر وقت بز عهد و وفاده جان فدا ایلدک ! « شَرْحٌ » کویولر صاوشانه تشبیه اولتان قورقاق آدمه دیدیلرکه : ارسلان کبی غضوب بر آدمله ویردیکمز قرارده بوقدر زماندر بز ثبات و وفا ایتمش ایکن شمدی نصل اولورده سنک کبی عادی و عقل و قوتدن عاری بر مخلوق قرارمزی اخلال و بزی اضلال ایدرک ارسلان مثال اولانک شدت و غضبی دعوتله کرفنار اضمحلال ایدر ؟

مثنوی

﴿ تو مجو بدنای ما ای عنود ﴾

﴿ تاننجید شیر تور و زود و زود ﴾

« تَنْجِيْمٌ » ای عنود ! سن بزم بدنایم اولمه مزی ایسته مه که ارسلان اینجیمیه ! یوری ، یوری ؛ چاپک اول ! نزدینه کیت ! « شَرْحٌ » کویولر قورقاق مخلوقه دیرلرکه : ای عنود ! بوحرکشکه هم بزی بی وفاقله بدنایم ، هم ارسلانه مشابه آدمک غضب و هجومیله جمله مزی محو و دوچار آلام ایده جکسک ! همان ارسلانک یاننه کیت ! بوده انسان هراسانه مخصوصدرکه قورقدینی کدر و بلادن خلاص امیدیه تلاش و سرعت کوسترر .

﴿ انکار کردن ننجیران و جواب خرکوش ایشان را ﴾

حیوانانک رد و انکارلرینه قارشى طاوشانک ویردیکى جواب بیاننده در :

مثنوی

﴿ گفت ای یاران مرا همت دهید ﴾

﴿ تا بمکرم از بلا ایمن شوید ﴾

« تَبَجَّهْ » طاووشان سائر حیواناته دیدی که : ای دوستلر ! بکا مهلت ویریکز ! مکر و تدبیرم ایله ورطه بلادن قورتولمش اوله-سکر . « شَرَحْ »
 بنی تضییق و ظلمت نزدینه کیدوب تسلیم اولمق ایچون تعجیل ایتمیکز که قوردیغ
 تدبیری اجرا وکندیمی و سزی خلاص ایله احیا ایدیم ! اکر عاقل بر قورقاق
 کمال خوفندن ابتدا کندینی غائب ایتوب ذهنأ موجب خلاص اولور بر فکری
 بولور ایسه سوق امید - سلامتله او فیکره فوق العاده مرتبط اولور . کندینی
 هر کسدن زیاده ثابت کوستر .

مثنوی

﴿ تا امان یا بد بکرم جانتان ﴾

﴿ مانداین میراث فرزندانان ﴾

« تَبَجَّهْ » بنم مکر و تدبیرم سببیلله سزک جانتان و خلاص بولور .
 بو مکر و تدبیر سزک اولاد کرده میراث قالمش اولور . « شَرَحْ » بو تدبیر بر قاج
 ابیات شریفه دن صکره معلوم اوله جقدر .

مثنوی

﴿ هر پیغمبر امتانرا درجهان ﴾

﴿ همچنین تا مخلص می خواند شان ﴾

« تَبَجَّهْ » هر پیغمبر امتلرینی کمال نبات ایله بر محل خلاصه دعوت ایدر -
 « شَرَحْ » پیغمبران ذیشانک صورتا قوتلری وجبأ عظمتلری ارلمدیفنی
 کورونجه بعض کیمسه طرفندن ابتدا استخفافی اولندی ایسه ده بیده معجزات -
 فائده ایله تصورات عمیقہ سی ملیونلرجه انسانلری محل سعادتہ ایصال ایتدی .

مثنوی

﴿ کز فلک راه برون شو دیده بود ﴾

﴿ در نظر چون مردمک پیچیده بود ﴾

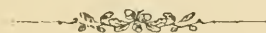
« تَرْجَمَهْ » هر بئی ذیشان حقیقتده راد فاکدن چیقمش ، یولنی کورمش ایکن نظر ناسده کوز ببکی کبی قیورلمش ، اوفالمش کورینور ایدی . « شَرْحْ » انبیای- ذیشان حضراتی کره ارضک اکدار و آلامندن خلاص بولمق ارزو ایتمش اولسهلر ایدی . فلکدر بیله خارجه چیقوب امین و راحت اوله حق قوت و قدرتی حائر ایدی صبرایتدیلر . ابدان شریفه سی سائر انسانلره مشابه اولدیغندن نبروتی اعلان بیوردقلری وقت اعلانلرینه و بیان بیوردقلری حقایق عظیمه یه نِسْبَهْ اسباب- صوریه سی صورت بین اولان خاق نظرنده غایت کوچک کورندیکی جهتله لایق اولدقلری حرمته مظهر اوله مامش ، بعض کیمسه لر طرفندن کندیلرینی استخفاف وعدم رعایت کبی بر خطای عظیم اختیار و حق عالیارنده اظهار تحقیرده بیله اجتسار ایدلمشدر .

مثنوی

﴿ مردمش چون مردمك دیدن خرد ﴾

﴿ در بزرگی مردمك کی ره نبرد ﴾

« تَرْجَمَهْ » انسانار انبیای ذیشانی کوز ببکی کبی صورتا اوفاق کوردیلر ، اما کوز ببکنی بیلمکه کیمسه یول بولدی . عظمتنی اکلامدی . « شَرْحْ » خلق بر بئی ذیشانی صورتا کوز ببکی کبی کوچک کورمش ، معنا اولان کمال عظمتنی کورده مامشدر . بر انسانک احوالی تدقیق اولنه جنی صروده جسم و حرکات صوریه سی دکل ، اخلاق و افعالی تحقیق ایدلملیدر که حقیقتی کاینبنی اکلاشلمش اولسون !

﴿ اعتراض کردن نخجیران و جواب خرکوش ایشانرا ﴾

طاوشانک سوزی اوزرینه حیواناتک اعتراض ایتلماری و طاوشانک آنلره جواب ویرمسی بیاننده در :

مثنوی

﴿ قوم گفتندش که ای خرکوش دار ﴾

﴿ خویش را اندازه خرکوش دار ﴾

« تَجَمُّعُ » قوم طاوشانه دیدیلر : ای اشك كې عقلی آز اولان طاوشان ! سوزمزه قولاق ویر ! کندینی طاوشان اندازمسنده طوت ! حدواقتدارك خارجنده بولنه ! « شَرَحُ » کویولر کال تلاش و عناد ایله طاوشانه تشبیه اولنان آدمه تحقیر آمیز بر صورتده دیرلرکه : ای مرکب کې حق مرکب ! بزم سوزمزه قولاق طوتوب اطاعت ایت ؛ حدینی تجاوز ایته ! ارسالانه تشبیه اولنان آدمه چارپشمق کې برخیا خامدن واز کج ! بزی بو عناد ایله کرفتار بلا وادا ایته !

مثنوی

هین چه لافست اینکه از تو بهتران
در نیا وردند اندر خاظران

« تَجَمُّعُ » ای طاوشان ! بونه لافدر ؟ بیلمیورمیسك ؟ که سندن دهاایی اولانلر ، بیوکار بیله ارسالان ایله چارپشمقن خاطره کتیر مامشلدرد . « شَرَحُ » کویولر او مخلوقه سنك كې عادی ، محقر وضعیف و بی اعتبار بری دکل ، ایچمزه حقیقه مقتدر و مکمل اولان بونجه مردان ارسالانه مشابه اولان آدمه مخالفت و مقابله ایتمکی خاطرینه کتیر مامشدر . بویه مهلك ترهات و خیالاتی تصور و تأملدن اجتناب و بر اقتضای قرعه او مرد مقتدرک یانه کیتمکه شتاب ایت !

مثنوی

معجی یا خود قضا مان در پیست
ورنه این دم لایق چون تو کیست

« تَجَمُّعُ » سن مقرورسك ! کندینی بکنم شسك ! یا خود قضا بزم ایزمزه دوشمش ، بزی تعقیب ایتکددر ! یوقسه بویه سوز سنك كې برعاجزه نصل لایق اوله بیایر ؟ « شَرَحُ » کویولر صورتا عاجز کورونن او مخلوقك يالکر ظاهر حالنه باقش ، غیرتی اکلاماش اولدقلرندن کندینی استخفاف واستحقار و تکدیر آمیز

برلسان ایله خوف و غضب لری اظهار ایتمشلر ! کویلولر طاشان مثال آدمک
 قوردینی دام حیلہ دن وازچکمی ایچون اجبار ایدہ بیله جک لری ظن ایتشلر ایسه ده
 صورتا خرکوش مثال اولان بومرد ذهنتده قوردینی تدبیر سلا مت اشمالی کوردیکی
 شدت نابمحلدن و تعیرات بی مالدن ترکه اصلا موافقت ایتیوب اصابت افکارینه
 امین اولان بیوکله مخصوص بر ثبات ایله رایته اصرار ایتمش ، انجام کار استحصا ل
 ظفر له مصیب الافکار و کامکار کور و نمش !

مثنوی

﴿ گفت ای یاران حقم الهام داد ﴾

﴿ مرضعی را قوی رأی فتاد ﴾

« تَبَخُّمُ » دیدی که : ای دوستلر ! حق تعالی حضرتلری بکا الهام ویردی ،
 بنم کی برضعیفه قوی بر رأی و فکر دوشدی « شَرَحْ » صورتا عاجز اولان
 مردغیور بی فتور اولدینی حالده جواب ویرمش ، دیش که : ای دوستلر بنم ضعیف
 حالمه باقیکنز ! تدایر مدن استفاده یه شتاب ایدیکنز : زبرا بن صورتا حقیر ایسه مده
 قادر مطلق حضرتلری موصل المرام بیوک بر الهام ایله بی بکام ایتدی . بو بیت
 شریفدن صکره بر مقتضای دأب جلیل مثنوی بر چوق ابیات شریفه بر کامل و عارف
 طرفندن بیان و تعریف بیورلمشدر .

مثنوی

﴿ آنچه حق آموخت مرزنبور را ﴾

﴿ آن نباشد شیر را و کور را ﴾

« تَبَخُّمُ » او شینی که حق تعالی حضرتلری بال آریسنه او کرتدی : او ،
 ارسالانه و بیان اشکنه نصیب و لابق اولماز . « شَرَحْ » بال آریسی جسماً ضعیف
 و صغیر ، ارستان و بیان اشکی قوی و کیر ایسه ده بال یتشدر مک صنعی انله
 ویرلمدی . سورة نحلک الشمس سکننجی آیت کریمه سنده فرمان و بیان بیورلمشدر که :
 ﴿ و اوحی ربک الی النحل ان اتخذی من الجبال بیوتاً و من الشجر و مما یعرشون ﴾

معنای شریفی : « یا محمد ! سنک ربك بال آریسنه الهام ایتدی ، که طساغلردن واغاجلردن (وانسانلرك آریلر ایچون) یابدقلمی مكلنلردن بیوت و مساکین اتخاذایدیکز » (ثم کلی من کل الثمرات فاسدکی سبل ربك دللاً يخرج من بطونها شراب مختلف الوانه فيه شفاء للناس ان في ذلك لایة لقوم یتفکرون) معنای شریفی : « صکره ایستدیککز هر میوه و چیچکلردن اکل ایدیکز و ربك الهام ایتدیکی یوله انقیاد اوزره کیدیکز او ، آریلرك قارندن رنکلمی مختلف بال چیقارکه آنده ناس ایچون شفا واردر ؛ البته بونده علامت و نشان موجوددر ، اول قوم ایچون که تفکر ایدرلر . »

مشنوی

﴿ خانه‌ها سازد پراز حلوائی تر ﴾

﴿ حق براو آن علم را بکشد در ﴾

« تَبَجَّهْ » او ؛ بال آریسی تازه حلواذن ، طاتلیدن خانلر یاپار ؛ الله تعالی حضرتلمی انک اوزرینه اول عامک قیوسنی آچدی . « شَرَحْ » بال آریلرینک احوالنه و محمولات مفیده سنه دقتله عطف نظر ایدنلر حیرت ایچنده قالیرلر . اکلازلر که الهام ربانی اولمسه اضعف اولان او حیوانات ایچون او قدر بیوک ترتیبات اجرا ایده بیللمک محالدر . چوق انسانلرك حالرندن اصلا امید اولماز ایکن بر علم و صنعتده او قدر مهارت کوسترلر که انسانی حیرته بر اقییر . ارحم الراحمین حضرتلمی هیچ بر مخلوقنی محروم خاصیت بر اقیوب جمله سنی تلطف ، هر بری ایچون بر مقصد خاص وضع و تخصیص بیورمشدر .

مشنوی

﴿ آنچه حق آموخت کرم پیله‌را ﴾

﴿ هیچ پیلی داند آن کون حیله‌را ﴾

« تَبَجَّهْ » او ، شیئی که حق تعالی حضرتلمی ایپک بوجکنه او کرتدی ؛ هیچ بر فیل عظمتیه برابر او کونه حیله و ترتیبی بیایرمی ؟ « شَرَحْ » ایپک قوردی ده غایت کوچک ایکن آنک میدانه کتیردیکی فعلی غایت جسم اولان فیل

میدانه کتیرمکدن عاجزدر . جسم و صورت چوق دفعه آدابیر . عاقل اولان
صورتہ دکل سیرتہ باقار .

مشنوی

﴿ آدم خاکی زحق آموخت علم ﴾

﴿ تابہفتم آسمان افروخت علم ﴾

« تَبَّحُّثُكُمْ » طوبراقدن مخلوق اولان آدم علیہ السلام عالمی اللہ تعالیٰ
حضرتلرندن اوکرندی ؛ حتی سماوات سبعہ یہ قدر انک علمی شعلہ بخش اولدی .
« شَرَحُ » اللہ تعالیٰ حضرتلری اراده وفرمان بیورنجه خاکہ منسوب اولان
آدم علیہ السلامک علمیلہ سماوات منور ، ملائکہ کرام اکا سجده آور اولدی .
بوییت شریفندنہ اکلاشیلیرکہ انسانک باعث سلامت وسعادت دارینی ، علم ودانش
وهنریدر ، اما او علم عقل موہوبہ وشریعت غرایہ واسانیته مستند اولمایدر .
یوقسہ برحیلہ کار وریا کارہ علم وهنر شر و خدعہ سنک کتمنہ سپر اولور . مفسدت
پرور اولانک علم وهنری حقیقتندہ محض چہل وشردر .

مشنوی

﴿ نام وناموس ملک را در شکست ﴾

﴿ کوری آن کس کہ باحق در شکست ﴾

« تَبَّحُّثُكُمْ » حضرت آدم عالمیلہ ملک نام وناموسنی شکست ایتدی ،
او شیطانک تکبرینہ رغماً کہ حق ایلہ شہہدہدر . « شَرَحُ » اللہ تعالیٰ حضرتلری
ملائکہ یہ بیوردی کہ : بن آدمی مکرم ایتدم واکا کافہ اسمایی اوکرتم . ملائک
آدمک یردہ سفک دماء ایدہ جکینی عرض ایتدیلر . حق تعالیٰ حضرتلری فرمان
بیوردیلر کہ : سز بیایرم ادعائندہ سکز ، اسمایی یعنی کافہ موجوداتک حقایقنی
ایراد وتعداد ایدیکز ؛ ملائک کرام تعداد اسمادن عاجز وناتوان قالنجه آدمہ
بیورلدی کہ ، اسمایی سن خبر ویر . حضرت آدم اسمایی بیان وانک اوزرینسہ
ملائک عجزلرنی اعتراف واتیان واسر ربانی اوزرینسہ حضرت آدمہ سجده ایتدیلر .
الا ابلیس لعین امر حقہ مخالفت وعدم اجابت کوستردی .

مثنوی

﴿ زاهد ششصد هزاران ساله را ﴾

﴿ پوز بندی ساخت آن کو ساله را ﴾

« تَنْجِيْمُهُ » او ، طانه امسون ديه التی یوز ییلق زاهد یعنی شیطان بر آغز باغی یابدی . [« پوز بند » همه اتمک ایچون بوزاغینک اغزینه باغلانیلان باغهدیرلر .]
 « شَرْحُ » شیطانک اوهام و قیاسات ذهنیه سی کندینه آغز باغیدر . شیر حکمتی اتمک قادر اوله . دی ، چونکه وظیفه سی امر اولندیفی کبی حضرت آدم علیه السلامه سجده اتمک ایکن طوپراقدن یاییلمش آدمه بن فصل سجده ایدیم ديه قیاسات - وهیمیه دوشمش ، مرحمت ربانیه دن دور و مهجور اولشد .

مثنوی

﴿ تانتاند شیر علم دین کشید ﴾

﴿ تانکرده کردان قصر مشید ﴾

« تَنْجِيْمُهُ » بو آغز باغی دین علمنک سودینی اتمک اقتدار بر اقاماز ، محکم و عالی قصرک اطرافنی طولاشعه مقتدر اولماز . « شَرْحُ » شیطان ، فرمان - یزدانه قارشى عصیان ایتمسندن کندی اوهام خیالیه سی اغزینی باغلامش ! نیات - فاسده وافکار حاسده سی حسیله شیر حکمتدن و آب زلال مرحمتدن حصه یاب اوله ماز .

مثنوی

﴿ علمه های اهل حس شد پوز بند ﴾

﴿ تانکیرد شیر زان علم بلند ﴾

« تَنْجِيْمُهُ » اهل حسک علملری آغز باغی اولدی ؛ تا که عالی علمدن سود آلیه ! « شَرْحُ » علم لدن ، علم روحانی بو ظاهر عقل و حس ایله کشف اولمقدن بعیددر . اگر انسان امور روحانیه و اخرویه ایچون قرآن عظیم الشانک اوامر

و تبدیلاته مراجعت ایتیموب کندی عتلتک قیاساته مماشات ایدر ایسه نعمت عظما
و مرحمت کبرا اولان عقلی بیله کندینه بردشمن خطائما اولمش اولور .

مثنوی

﴿ قطره دل را یکی کوهر فتاد ﴾

﴿ کان بکر دونها و دریاها انداد ﴾

« تَرْجِمَه » کوکل قطره سینه بر کوهر دوشدیکه الله تعالی حضرتلری اتی
دریالره ، فاکره ویرمدی . « شَرْح » کوکل قطره سندن مقصد ، قابک ایچنده
مرکوز برقطره صاف و لطیفدر ؛ فقط بوفکر مثبت دکلدر . بویله برکوهر معنوی ،
برقطره خون مادیدن عبارت فرض اولنمی روحانیت و معنیدن بعید در . کوکل
قطره سینه دوشن کوهر دن مقصد عالی : روح روان و عقل انسان اولمی ده
جسپان کورینور . هر حاله حقیقت عالم مطلق حضرتلرینه معلومدر .

مثنوی

﴿ چند صورت آخر ای صورت پرست ﴾

﴿ جان بی معنیت از صورت نرست ﴾

« تَرْجِمَه » نه وقته قدر صورتلره مشغول اوله جتسک ؟ ای صورت پرست
اولان انسان ! سَنک معنیز اولان جانک ، صورتدن قورتولمدی . « شَرْح »
صورت پرست اولان انسان ، معانی رینه سطحیاته نکران اولنجه صورتلردن
خلاص بولمق کندینه میسر اولماز . عقل و روحانیتی زندان مادیده محبوس و استقبالی
منخوس اولور .

مثنوی

﴿ کر بصورت آدمی انسان بدی ﴾

﴿ احمد و بوجهل خود یکسان بدی ﴾

« تَنْجِيْمُهُ » اكر آدم بالكز صورتله انسان اوليدى فخر عالم عليه الصلوة والسلام افندمن حضرتلريه ، ابو جهل مساوى اولمق لازم كليدى . [مستغنى شرحدر .]

مثنوى

﴿ نقش بر ديوار مثل آدمست ﴾

﴿ بنكر از صورت چه چيز اورا كمست ﴾

« تَنْجِيْمُهُ » ديوار اوستنه نقش اولنان انسان رسمى ، آدم كيدير ؛ اما نظرايت ! تصويرده نقش و صورتدن نه اكسيكدر ؟ « شَرْح » ديوار وكاغد اوزرينه منقوش اولان صورت ، طلش ودميردن مصنوع اولان هيكل ، ال واياق كي اعضادن غير خالى ايكن نه ايچون انسان كي مقبول وعالى دكلدر ؟ زيرا صورت وهيكلمه روح يوقدر . انسانى انسان ايدن روح واثار روح اولان عقل وذكادر .

مثنوى

﴿ جان كمست آن صورت باآب را ﴾

﴿ رويجو آن كوهر ناياب را ﴾

« تَنْجِيْمُهُ » او رونقلى وزينتلى صورتك جاني اكسيكدر ؛ يورى ، نادر وبي نظير اولان او كوهر جاني طاب ايت ! [وارسته شرحدر .]

مثنوى

﴿ شد سرشيران عالم جمله پست ﴾

﴿ چون سك اصحاب را دادند دست ﴾

« تَنْجِيْمُهُ » عالمدهكى ارسلانلرك جمله سى باشى اشاغى اولدى ؛ چونكه اصحاب - كهفك كلبنه معنا ال ويرديلر . اعتبار اينديلر . « شَرْح » اصحاب كهف ايله كلبلى حقندهكى آيت كريمه اشبو شرحك برنجى جلمنده درج و ترجمه اولدى .

بیت شریفده کی ارسلان حیوانانك الك معتبری ، کلب نسبة احقری ایکن اراده .
 ربانیة تعلق بیورد قدده اصحاب کھفك نزدنده قالمش کلب ، کسب اعتبار واکا نسبة
 شیر زیان حقیر وکم عیار قالیر .

مشنوی

﴿ چه زیانستش ازان نقش نفور ﴾

﴿ چونکه جاننش غرق شد در بحر نور ﴾

« تَرْجِمَه » صاحبك جانی نور دریاسنه غرق اولمش اولورسه منفور ،
 چیرکین اولان نقش و صورتدن نه زیان واردر ؟ « شَرَح » بر عارف وکامل
 ضعیف و نحیف وجسدی حسن ظاهری احما ایدر نواقص صورییه خلقه
 مصادف اولسه بوندن اوکامله نه زیان حاصل اوله بیلیر ؟ انك فکر ولذتی معنییه
 مربوط وغریق الطافی جناب ودود اولور . خاطره کله بیلیر که بعض صورت
 پرست انسانلر صورتی چیرکین اولانلره اعتبار ایتمزلر . انلرک اعتبار ایتماسندن
 عارف غم وکدورت یرینه حظ و مسرت حس ایدر .

مشنوی

﴿ وصف صورت نیست اندر خامها ﴾

﴿ عالم و عادل بود در نامهها ﴾

« تَرْجِمَه » قلملرک یازدیغی شیلرده وصف وتحسین صورتده دکلدر .
 مکتوبلرده عالم وعادل کبی موصوفلر واردر . « شَرَح » عاقل وعارف اولان
 برکاتب بیوک بر ذات حقنده برکتاب ، یاخود مکتوب یازسه او ذاتک بدنندن
 دکل علویت وکرمندن بحث ایدر . ممدوحک کالات مغویه سنه حرمة صورتنه
 دائر برقاج سهوز دهاتحریر اولنه بیلیر . مثلاً بر کوهر کرانهها بر محله ارسال
 واسرا اولنه حق اولسه ، حال و قیمتی تفصیل وانبا اولندقدن صکره بوکوهر فلان
 محفظه ایچنه وضع اولنمش دیه محفظه نك حالندن براز بحث اولنق معناددر .

مشنوی

﴿ عالم وعادل همه معنیست بس ﴾

﴿ کش نیابی در مکان و پیش و پس ﴾

« تَرْجِمَهْ » عالم و عادل تعبیراتی انجق معنی در که او صفاتی مکنده ،
ایلریده ، کریده بوله مازسک ! « شَرْحْ » عالم وعادل صفتلری جسم و صورتده
دکل صرف معنیده در . انلری ماده و صورتده بواق خیال اولور . همده اعضا
و صورت ، صاحبنه منحصر ، هر حالده فنا پذیردر . اما علم و عدالت عمومه نافع
و حد ذاتده عظیم و علویدر .

مشنوی

﴿ می زند بر تن زسوی لامکان ﴾

﴿ می نکنجد در فلک خورشید جان ﴾

« تَرْجِمَهْ » عین معنا اولان جان ، لامکان جانبندن بدن اوزرینه فیض اورور ؛
جان کونشی فلکلره صیغماز . « شَرْحْ » روحسز بدن لاشی ایکن شمس جان ،
مقام لامکاندن لمعه فشان اولنجه انسان شایان تکریم جناب منان بر صاحب -
وجدان اولور .

﴿ ذکر دانش خرکوش و بیان فضیلت و منافع دانش ﴾

طاوشانك علمى و علمك فضیلت وه نافعى بیانده در :

مشنوی

﴿ این سخن پایان ندارد هوش دار ﴾

﴿ کوش سوی قصه خرکوش دار ﴾

« تَرْجِمَهْ » بوسوزك نهایتی یوقدر . عقلکی باشنه آل ! طاوشانك حکایه سنه

قولاق ویر ! « شَرَحْ » سبق ایدن ایات شریفه ده کی معانی نهایتسز و روحانیدر . سن شمیدیک بوقدرله اکتفایت وطاوشانه تشبیه اولنان عاقل کویلونک حکایه سندن ظهور ایده جک حکم واسرازه کسب اطلاع ایتمه مهیا اول ! دیمکدر .

مثنوی

﴿ کوش خربفروش و دیگر کوش خر ﴾

﴿ کین سخرا درنیابد کوش خر ﴾

« تَرْجِمَه » اشک قولاغنی صات ، بشقه قولاق آل ! زیرا بوسوزی اشک قولاغنی بوله ماز ، یعنی اکلایه ماز . « شَرَحْ » « خر » لسان فارسیده هم اشک ، هم امر حاضر اوله رق صاتون آل معناسنه کلیر ؛ بناءً علیه لفظ واحد ، ایکی معنایی محیط اولان « خر » تعیری بیت شریفده خوش بر طرزده استعمال بیورلمشدر . شویله که : ای انسان ! صورتلره حصر فکر واذعان ایتمکدن روگردان اولده معنایی فهم ایدر بر قولاق یعنی بر واسطه علمیه و عقلیه یی تحری و او واسطه ایله ترقی ایت !

مثنوی

﴿ روتو روبه بازی خرکوش بین ﴾

﴿ مکرو شیراندازی خرکوش بین ﴾

« تَرْجِمَه » یوری طاوشانک تیاکی کی حیه سنی کور ! ارسلائی اشاغی آتوب برباد ایدن طاوشانک خدعه سینه باق ! « شَرَحْ » صوری اولان قوته چوق اهمیت ویرمه ! بعض دفعه اک اوافق آدمدن بیوک تصورات و اختراعات ظاهر اولو . ضعیف برکویلو تدابیر عقلیه سیله ارسلان مثال اولان قوی برظالمی محو و تباہ ایدر . عاقل اولانلره باعث حیرت و انتباه اولور .

مثنوی

﴿ خاتم ملک سلیمانست علم ﴾

﴿ جمله عالم صورت و جانست علم ﴾

« تَرْجَمَه » علم و دانش سلیمان علیه السلام مهریدر ؛ جمله عالم صورتدر ، علم جاندر . « شَرْح » بوبیت شریفده مشهود اولان عظمت ، قوت ، حکمت ، دهاته ببله باعث حیرتدر . بوبیت شریف عالم انسانیتک حقیقتنی تعریف و توصیف ایدر . انسانی مقدس و مکرم ایدن کوه روح معنوی و روح معنویت اثری ازان عقل و عقلک اثری اولان هنردر ؛ عقل و وهوب نورسهای معنویدن بر بدرقه ، بر رهنما ، الحاصل برخاتم سلیمان و بر احسان اعظم جناب یزداندر . عقل کاملدرکه خالقلم یزل حضرتلرینی آنا رندن استدلال ایدر . عقل کاملک فیوضاتندن درکه نوع بی آدمک ظهوریه برابر شمدیه قدر درمیان اولنان افکار و نکات ، موقع فعله وضع اولنان بدایع و کشفیات بی نهایت و بی حددر . ایشه بو حقایق عظیمه بی ایما ایله مولانا جلال الدین رومی قدس سره السامی بیورلرکه : حضرت سلیمانک مشهور خاتمی نصل اشیا به حکم و تصرفی وار ایدیه عقل و علمده جوق موجوداته حکمی اجرا و قدر و قیمت انسانیه بی اعلا ایدر .

مثنوی

﴿ آدمی رازین هنر بیچاره کشت ﴾

﴿ خلق دریاها و خلق کوه و دشت ﴾

« تَرْجَمَه » آدمه مخصوص اولان بو هنر و علمدن دریالرک ، طاعلرک ، حجرالرک ساکنلری بیچاره قالمشدر .

مثنوی

﴿ زو پلنک و شیر ترسان همچو موش ﴾

﴿ زاوشد پنهان بدشت و که و حوش ﴾

« تَرْجَمَه » ارسلان ، قیلان ، انساندن فاره کی قورقار . بوندن طولانی اونلر حیراده ، طاعده صافلانندی . « شَرْح » انسان جسماً ضعیف ایکن ارسلان و قیلان وسائر نیجه نیجه حیوانات قوی الاشباحی عقل ، علم و تصورانیله مغلوب و مراسان و بی آرام ایدر .

مشنوی

﴿ زو پری و دیو ساحلها گرفت ﴾

﴿ هریکی در جای پنهان جا گرفت ﴾

« تَبَجَّيْهُمْ » پری و دیو ساحل‌لری طوتدی؛ هری پری انسانك قورقوسندن

کیزلی یرده محل طوتدی. « شَرَحْ » جسمی لطیف اولان مخلوقات ده انسانك فیض و اقتدارینی حس ایله اندن اجتناب ایدر .

مشنوی

﴿ آدمی را دشمن پنهان بسیست ﴾

﴿ آدمی با حذر عاقل کسیست ﴾

« تَبَجَّيْهُمْ » آدم ایچون کیزلی چوق دشمن واردر؛ حذر و دقت ایله حرکت

ایدن کیمسه عاقل آمدرد . « شَرَحْ » انسانك عقل و اقتدار و تغای حسبیه معنأ و ماده دشمنلری کثیر و کندینك حفظ و صیاتی غایت عسیردر ، شیطان انواع و سوسه ، حسابیه کلز دسیسه ایله انسانك اوزرینه هجوم و غافل اولانلری زبون و مغبون ایدر. بونلره مقابله، بونلرك شرندن کندینی حفظ و حمایه ایده جك اسباب ، اذن حقله ابتاه و حذر و دقتدر .

مشنوی

﴿ خلق خوب وزشت هشت ازمانهان ﴾

﴿ می زند بر دل بهر دم کوبشان ﴾

« تَبَجَّيْهُمْ » بزدن کیزلی اولان مخلوقاتك فوالقلریله ایملکلرینك تأثیری مرآنده

قلب انسانده حس اولنور . « شَرَحْ » شیطان ذهنه القا ایدرکه لذتیاب اولق اوزره زنا ایت! ملك الهام ایلرکه زنانن اجتناب و یا تا اهل ایدرک شایان لطف رب اول! ینه و سوسه دیرکه روحانیت هیج برشی دکلدر؛ الهام دیرکه روحانیت اولسه

بی روح اولان مادیات فصل قابل حرکات اولور ؟ دفع و ساوس و قبول الهامات
کبی ایکی بیوک مغفیری استحصال، بهمه حال مساعی مشروعه ایله برابر وابسته -
الطاف مخصوصه جناب لایزالدر .

مثنوی

﴿ بهر غسل اردر روی در جویبار ﴾

﴿ بر تو آسیبی زند در آب خار ﴾

« تَبَجِّهْ » بی‌سائق ایچون ایرماغه کیدر ایسک صو دینده اولان دیکن
ایاغکه باتوب سکا آغری ویرر . « شَرِّحْ » معنویاتده کورونمیهن دشمندن ماعدا
مادیاتده بيله موانع و مزاحم لایحضا واردر . مثلاً انسان غسل کبی فرض و ازهر
جهت شایان استحسان اولان بر امر خیرک اجرانسه شتایان اولوب ایرماغه کیرنجه
کورمدیکی بر دیکن ایاغنه باتارده مورث الم اولور . دیکن باعسندن حاصل اولان
آغری مادی اولدیغندن سهولته دفع و یاردهسی التیام پذیر اولور ؛ معنویاتده
دیکن کبی اولان و ساوس شیطانیه والقات نفسانیه بی قطع و احما ایدن یالکز سیف -
صارم شریعت غرا ، عشق پاک جناب کبریادر .

مثنوی

﴿ کرچه پنهان خار در آبست پست ﴾

﴿ چونکه در توبی خلد دانی که هست ﴾

« تَبَجِّهْ » کرچه صو ایچنده جوق دیکن صاقلیدر . سکا باتنجه اکلار سک که
صو ایچنده دیکنلر واردر . [معنایی آچقدر .]

مثنوی

﴿ خار خار و حیلها و وسوسه ﴾

﴿ از هزاران کس بودن یك کسه ﴾

« تَبَجِّهْ » حس اولنان اضطراب ، حیلها ، وسوسه لر یالکز برکیه سدن

دکل نیجه بیک کیمسه دن اولور . « **تَشْرِیْحُ** » انسانک مظهر اولدینی حسیات - متنوعه معنویه و مادیه نیجه بیک ملانک و شیاطینک و افکار و مادیاتک تأثیرات - مختلفه سندن حاصل اولور . بزکیفیت عقل ایله مثلا بن فلان فکردن فیض آلیر . و یا نفس و شیطانک مضرت ویره بیله جک و وسوسه سندن محترز اولورم دیمک ظن - ضعیفدر . زیرا انسانک مقبولیتی حبیلله معنوی و مادی محب و دشمنی کثیر و قلبی مهاجمات متنوعه دن حفظ ایتک امر عسیردر . جاره نجات شریعت محمدیه به التجا و اخلاق ذمیمه دن اتقادر .

مثنوی

﴿ باش تا حسهای تو مبدل شود ﴾

﴿ تابدینی شان و مشکل حل شود ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » صبرایت که سنک حوا . ک تبدیل ایتسون ! او وقت ملانک و شیاطین و سرائر عین الیقین کور و نور و مشکل حل اولور . « **تَشْرِیْحُ** » ملانک و شیاطین فی الحقیقه موجود میدر ؟ یوقسه بومسموعات حخته قرین اولیبوب خیالات میدر ؟ دیه دوشونن جاهل و ناداننه جواب و یریلیرکه : حقائقه مطاع اولقی ایچون براز صبرایت ! موت بدنله حسیاتک مبدل اولوبده حقائقی رؤیت والیم صورته ندامت ایدرسک !

مثنوی

﴿ تا سخنه‌های کیان رد کرده ﴾

﴿ تا کیان را سرور خود کرده ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » کیملرک سوزینی دنیاده رد و کیملری کندینه رئیس اتخاذ ایندک ؟ « **تَشْرِیْحُ** » ای منکران روحانیت ! براز صبر ایدیکنز ! زیرا حقیقی کوسترتمک ایچون شاهین قضا نیجه . موتیه تقرب و شمس فنا نمای عمرکز غروب ایتکددر . بعدالموت کسب اطلاع ایدرسکز که انکار ایتدیکنز پیغمبران ذیشان و اولیای کرام و وسواسنی قبول ایلدیکنز شیطان شامت اقتران ندن عبارت ایدی ؟

مثنوی

﴿ بعد ازان گفتند کای خر گوش جست ﴾

﴿ در میان آر آنچه در ادراک تست ﴾

« تَرْجِمَه » اندن صکره حیوانات دیدلر : ای حسیاتی تیزاولان طاوشان!

بیلدیکنی اورتهیه قوی باقالم ! « شَرَح » طاوشانه تشبیه اولنان آدمک ذکاوتیه برابر کویولورک مهاجمانه قارشی مدبرانه ثبات وقوت قابلی اثبات ایلمسندن طولانی کویولورک ذهنی برمقدار تغیر ایتمش وتدیرینی قبل الاستماع رد ایتمک مناسب وسزا عداولنما مشدر . اوسیدندرکه ذنده کی تدیر ندن عبارت اولدیغنی سویله دیمشلر !

مثنوی

﴿ ای که باشیری تو در پیچیده ﴾

﴿ باز کورازی که اندیشیده ﴾

« تَرْجِمَه » ای طاوشان ! برارسلانه صارلمش سک ! دوشوندیکک سرورازی تکرار سویله باقالم !

مثنوی

﴿ مشورت ادراک وهشیاری دهد ﴾

﴿ عقلها مر عقلرا یاری دهد ﴾

« تَرْجِمَه » مشورت ادراک ، عقل ویرر؛ عقللر عقله یاردم ودوستلق ایدر .

مثنوی

﴿ گفت پیغمبر بکن ای رأی زن ﴾

﴿ مشورت کالمستشار مؤتمن ﴾

« تَرْجِمَه » فخر عالم علیه الصلوٰة والسلام افندمن حضرتلری بیوردیلرکه : ای رأی ویرن ! مشورت ایت ! کندیسندن رأی طاب اولنان ذات امین اتخاذاولنمشدر .

« شَرْح » طاوشانہ تشبیہ اولئان آدمی سویاتمک اوزره کویلولر مشاوره نك فواندنن بخله بو حقیقی حدیث شریف ایله اثباته قیام ایتدیلر . حدیث شریف بودر : (المستشار مؤتمن) یعنی « کندیسندن مشورت طلب اولئان کیمسه امین اتخاذا اولمشدر . »

مشنوی

﴿ گفت هر رازی نشاید باز گفت ﴾

﴿ جفت طاق آید که طاق جفت ﴾

« تَرْجِمَه » طاوشان دیدی که : هر سری آشکار سویلمک جائز دکلدر ؛ زیرا بعض دفعه چفت تک و بعض دفعه تک چفت کلیر . « شَرْح » طاوشانہ تشبیہ اولئان آدم کویلولره دیر که : مشاوره نك فواندینه عائد افاداتکنر عمومیت نقطه نظرندن باقانه عین اصابتدر ؛ اما بوقاعده هر حال و راز ایچون جاری دکلدر .

مشنوی

﴿ از صفا کردم زنی با آینه ﴾

﴿ تیره گردد زود با ما آینه ﴾

« تَرْجِمَه » آینه نك یوزینه قارشى ، صفا سندن دم اورر ایسك آینه در حال بزمه برابر بولایر . « شَرْح » آینه فوق العاده پارلاق و صافدر ، یوزینه قارشى مدح ایدیلر که اولسه کلامدن یعنی نفسدن آینه بولایر . قارشیسنده کی آدم کندى عکس نك رؤیتندن محروم اولور . بلا وقت ، مشورت نامیله شونندن بوندن نصیحت طلب ایدیلر که اسباب موافقتی نقاب ظلمت اورتر . طاوشانہ تشبیہ اولئان کویلودیر که : بن دها مشورت صره سنی کورم دیکیم حالده عاقل و شایان امنیت کامل آدم لر سکز ، بکا رأى و یریکز دیه جک اولسم بو حرکتیم سزندن کوزل بر رأى الموق دکل ، بلکه سزه مداهنه ایتک و ایشیمزى بوزمق اولور .

مشنوی

﴿ در بیان این سه کم جنبان لبث ﴾

﴿ از ذهاب وز ذهاب وز مذهب ﴾

« ترجمه » کیده جکک یول، مالک اولدیفک باره، سالک اولدیفک مذهبدن. عبارت بو اوج شینک بیاننده دوداغکی قیلدانه ! « شرح » لزوم حقیقی حسن اولمقدجه ذکر اولنان اوج شی و آنلره مماثل اولان اسراری اعلان و افشا ایتماک. عین اصابت و محض حکمتدر. حدیث شریف : (استر ذهبک و ذهابک و مذهبک) یعنی « التونکی و بولکی و مذهبکی کیزی طوت ! » دیه امر بیورم شدرد.

مشنوی

﴿ کین سه را خصمست و بسیار عدو ﴾

﴿ در کمینت ایستد چون داندوا ﴾

« ترجمه » بو اوج شینه دشمن چوقدر . دشمن اولنری بیلنجه پوصوده طورر . « شرح » ذکر اولنان کیفیات ثلثه دن ولو یالکز برنی افشا ایتماک ینه ضرردر ، اوجنکده دشمنی آیری اولدیفندن مادی و معنوی سکا پوصولر ترتیب اولنور و افشای راز، سنک زیانکی و بلکه فلاکتکی موجب اولمش اولور .

مشنوی

﴿ ور بدانی بایکی کو الوداع ﴾

﴿ کل سر جاوز الاثنین شاع ﴾

« ترجمه » ا کر برکیمسه بیلوبده دیگر برینه سویلیه جک اولور ایسه اوسره و داع لازمدر ؛ زیرا هر سر ایکی نی تجاوز ایدر سه شایع و فاش اولدی . « شرح » سری حفظ ایتماک نه قدر مشکل اولدیفنی انسان بوندن ده درک و اذعان ایدر که او سری کندینه عائد ایکن طیاننه ، یوب دیگرینه سویلر ؛ اوشخص دیگر او سرک صاحب قدر او ایشده حصه دار دکلدر ؛ شخص دیگر افشای رازی ابتدا سرک

صاحبندن او کرمشدر . جای خنده در که سری افشا ایندیکی دیگر بر آدمه سویل
 چکی صروده سر اولدیغندن بحث ایله کیمسه یه سویلما مسنی تنیه ایدر ؛ حاله
 تنیه ایندیکی شیئی حین تنیده فعلاً کندی ده سوء استعمال ایدر . بر سر
 ایکی کئی یی تجاوز ایدنجه او سره الوداع دیلی و کیزی قاله حق امید خامند
 . واز چملی !

مشنوی

﴿ کردوسه پرنده را بندی بهم ﴾

﴿ بر زمین مانند محبوس ازالم ﴾

« ترجمه » اکر اوج اوچی قوشی بری برینه باغلار سگ کدر والده
 بر اوستنده محبوس قالیر . [مقصد یت شریف آتیدن معلوم اولور .]

مشنوی

﴿ مشورت دارند سر پوشیده خواب ﴾

﴿ در کنایت با غلط افکن مشواب ﴾

« ترجمه » خلاص بولمق ایچون بو قوشلر لسان حال ایله سر پوشیده
 و مستور اوله رق مشورت ایدرلر . او مشورتلری سر و کنایه ده نظر ایدنله
 مشوش و مختلط بر حال ایله غلط براغیجی اولور یعنی کورنلرک ذهنلرینی الدانیر
 « شرح » طوتولوب بریده باغلی اولان بر قاچ قوش بالطبع خلاص بولمق ایستیرلر
 لکن مقصدلری اکلا شلماق ایچون بعض دفعه باشلرینی و کوزلرینی یره دیگرلر
 بونلرک بو حالنی کورن آلدانیر . بعض دفعه بری بریله نزاع ایدوب بر محبسه
 فرار ایدمک اولانلره مقتضی اولان اتفاقه بدل اختلاف کوسترلرلر . مشو
 بر حالده کوریلوب نیتلرینی کتم و نظر ایدنلره غلط و مشوش بر فکر القا ایدر
 انسان عقل کبی بر نور ایله تنویر اولندیغنی حالده لایق میدرکه بلا لزوم صحیح
 سرینی افشا و او سردن مأمول اولان فوایدی احیا ایدرک قوشلردن بیله ادنا اولما
 اولسون ؟

مشنوی

﴿ مشورت کردی پیر بسته سر ﴾

﴿ گفته ایاش جواب وبی خبر ﴾

« تَرْجِمَهُ » فخر عالم علیه الصلاة والسلام افندمن حضرتلری مستور صورتده مشورت ایدر ایدی ؛ اصحاب کرامده عرض مرام ایدر ایکن خصم حاضر بولنسه . بیلہ بی خبر قالیر ایدی . « شَرْحُ » فخر عالم ونبی محترم صلی الله علیه وسلم افندمن حسب الزوم مشورت بیورسه رأی وجوابی کافی الهجق قدر صورر ویالکنز خصم دکل ، مشاور اولان ذاتده نیت جلیله رسالتپناهیلرندن بی خبر اولور ایدی . سر وپنهان قلمسی حکمة مقتضی اولان کیفیتہ خصما کسب اطلاع ایتسه اوکیفیتک حصولپذیر اولمنسه ایقاع موانعه وایراث ضرره سعی ایدہ جکلاری امر بدیهیدر . مقتضی سؤالدن زیاده کلام سویلنمک وخامتتی برمثال ایلہ بیان ایدہ لم : بالفرض بر قوماندان طرفندن محاربه یه قرار ویریلوب ده حین حربده مقتضی اوله جق ترتیبات قوماندانک ذهنتده تقرر ایتدیکی زمان محل حربہ کیده جک برقاج یول بولندی فی فرض اولنور ایتسه اوصرمده لازم اولان مشاوره فلان محله سهولت وامنیته وارہ بیلنمک ایچون هانکی طریق دهها مناسبدر ؟ سؤالندن عبارتدر ؛ یوقسه یالکنز یولک بیلنمسی لازم ایکن بن بوکون فلان یرہ کیدوب بوصورت وترتیب ایلہ محاربه ایتمکه نیت ایتدم ؛ بناءً علیه هانکی یول دهها اییدر ؛ دیه مشورت صورتیلہ ایجابندن زیاده کلام واسئله ایراد اولتق دشمنی خبردار وکنندنی پریشان ویزار ایتمکدر .

مشنوی

﴿ درمثال بسته گفته رأی را ﴾

﴿ تاندا ند خصم از سر پای را ﴾

« تَرْجِمَهُ » فخر عالم علیه الصلاة والسلام افندمن حضرتلری رأی جلیل . رسالتپناهیلرنتی بر مثاله مقید اوله رق فرمان وپیمان بیوررلر ایدی . خصم

حاضر بوانه بيله مقصد جليل رسالت پناهيلرينه سربا کسب اطلاع ايتماش اولوردی .
« شترج » مقصد اصلی يرينه ، حکيمانه وعارفانه ديگر بر مثال ايله ايراد سؤال
بيوررلر والئان جوابدن تماميله استفاده ايدرلر ایدی .

مشنوی

﴿ او جواب خویش بکرفتی ازو ﴾

﴿ وز سؤالش می نبردی غیر بو ﴾

« تَرْجِمَهُ » رسول اکرم ونبي محترم صلى الله عليه وسلم افندمز حضرتلری
کندی فکر وجواب رسالت پناهيلرينی طوتار وسؤال رسالت پناهيلرندن ، بشقه سی
رايحه اله ماز ایدی . « شترج » رسول المجتبا عليه افضل التحايا افندمز حضرتلری
هر کسک عقل و صداقته کوره ايراد کلام وبسط مرام بيوررلر ایدی . منلا
بر سؤال دن اصحاب کزین حضراتی مقصد جليلدن محتاج اولدقلری قدر اکلا رايکن
حاضر بالجلس بولنه حق غير محرم ديگر بر آدم هيسج بر شی اکلايه ماز ونکات -
عليه سنک مزايای جليله سنه کسب اطلاع ايتمکه مقتدر اوله ماز ایدی .

﴿ قصه مکر کردن خرکوش باشير ﴾

طاوشانک ارسلانه ايتديکی حيله وتدبيرک حکايه سيدر :

مشنوی

﴿ ساعتی تأخير کرد اندر شدن ﴾

﴿ بعد ازان شد پيش شیر پنچه زن ﴾

« تَرْجِمَهُ » طاوشان بر ساعت (بروقت) کيتمکه تأخير ايتدی [کيج قالدی .]
اندن صکره الاريني کمال ادبله باغلامش اولدیفی حالده پنچه اوريجی ارسلانک اوکنه
کندی . « شترج » ارسلانک نزدينه کيتمکی طاوشانک بر مدت تأخير ايلمسنک

سببی ایلریده کی ابیات شریفه دن اکلاشیله جقدر . صاحب عقل وعزم اولانلر
نائل مرام اولمق ایچون تلاشدن آزاده ودشمنک تلاش و طرزندن استفاده ایتمک
اوزره آماده اولورلر .

مشنوی

﴿ زان سبب کاندیر شدن اومانددیر ﴾

﴿ خاکرا می کند و می غرید شیر ﴾

« تَرْجِمَه » طاو شان کیمکه کج قالمی سببندن ارسلان کمال حدتله طویرانی
نیجه سیله قوباریور ایدی . « شَرَح » ظالم آدمه کویلولرک نوبتله کوندره جککاری
مازمه نك وقت وایامنی ده اول تخصیص ایتمش و او ظالم هر ظالم کبی غایت طامع
و حریص بولنش ایکن طاو شانله تشبیه اولنان آدمک نوبتده تأخر ظهور ایتمندن
او غدار غضب و تهوردن بی قرار اولدی و آوان خشمنده نیجه ستم فزاسیله زمینی
بیله تخریب و تارمار ایدر ایدی .

مشنوی

﴿ کفت من کفتم که عهد آن خسان ﴾

﴿ خام باشد خام و سست و نارسان ﴾

« تَرْجِمَه » ارسلان حدتله سویلیدی ، بن وقتیه دیدم : ا و اچاقلرک
عهد و وفاسی ضعیف و خام و نارسان اولور ! « شَرَح » غضب وحدتک اقتضا-
سندندرکه حدتلمش کیمسه نك رنگی ، کوزلری متغیر ، اعضای بدنیه سی لرزان
واغزی قهر فشان اولور و مغبوضک محسناتی اصلا خاطره کتیر میوب موهوم
قصورلردن بحث ایدر . خالقه حدید اولانلر ایچون دفع حدت ایده بیلیمک
امر عسیر اولدینی غیر منکر ایسه ده اک مؤثر چاردرلی حدت عقل و وجودلرینی
قبل الاستیلا غضب و غیظلرینی کاظم اوله رق اوطوردقلری موقعی تبدیل و غضب-
ربانیدن خلاص بولمق ایستر ایسه کندی غضبی ترک ایتمکه وابسته اولدینی
در خاطر ایله برابر اعصاب و دماغی تحریک ایدیچی اولان مشاغل کثیره دن
اجتناب ایتسونلر !

مشنوی

﴿ دمدمه ایشان مرا ازخرفکند ﴾

﴿ چند فرید مرا این دهر چند ﴾

« تَبَجَّهْ » انلرك آواز وحيله لری بی مرکبدن دوشوردی، بودهر وزمان بی نه وقته قدر الداتیر؟ « شَرَحْ » بی مرکبدن دوشوردی تعبیری اوچ وجه ایله شرح اولنور: بری، کیفیت جهد و سعی - ولو مرکب کبی عاجز برشی فرض اولنسه بیله - جبریلرک حيله سی بومرکبدن ده بی دوشوروب کلیاً محروم ودلخون ایلدی. وجه دیگر، عادی مرکب اوتلامق ایچون حرکت ایدوب چالیشدینی حالده بن معطل قالدیغمندن جبریلرک اغفالاتی بی مرکب منزله سندن بیله تنزیل وشمعی گرفتار اضطراب ایله تذلیل ایتدی؛ وجه آخر، معطل قال! حرکت ایتمه، اوتلامه! دیه بر مرکبه بیله اسماعی ممکن فرض اولنوب سویلنسه مرکب ده بوکا الدانیوب ینه اوتلامق ایچون سعی و غیرت وحرکت ایدر؛ بن ایسه دشمن سوزینه الدانوب حرکتسز قالدیغمندن محض حق اولان مرکبدن دها دون، دها مغبون اولدم.

مشنوی

﴿ سخت درماند امیر سست ریش ﴾

﴿ چون نه پس بزند نه پیش ازاحمقیش ﴾

« تَبَجَّهْ » صقالی كوشك اولان بك غایت عاجز قالیر؛ چونكه احمقلفندن نه آرقه سی، نه اوکنی کوره مز. « شَرَحْ » سست ریش یعنی كوشك صقالی تعبیری، كوشك اولوب ایشدن ومشكلاتدن قورقانلردر. بومقوله کیمسه بی اعتبار وصور متنوعه ایله گرفتارذلت وضرر اولور. ارسلا نه تشبیه اولنان ظالم مرقوم ده کندینی كوشكلره قیاس ایلر وجبریلردن مغبون اولمش عد ایدر. بوجهت حکمة مثبتدرکه حدید المزاج اولانلر دائماً گرفتار حقارات و دوجار اغفالات اولمش کبی غضوبانه فریاد و فغان ایدرلر؛ چونکه خلقتلرینك تحریک و تمجیلی حسبیله ذهنلرنده نیات وافکار بری بری تعقیب ایله ذهنلری

متلاشی و بی قرار اولور وارزولرینی قبول وبالخاصه ارزولرینک اجراسنده خلقی کندیلری کبی استعجال ایدیجی کورمینجه خاقی حقسنز و بالکیز کندیلرینی حقلی ظن ایدرلر . اظهار شکایات ایچون حدید المزاج اولانلره مشابه برتوع ظلمکار وریاکارلر واردرکه خلقتلری حسیه فرست بولدجه اجرا ایده جکلری حقسنز لقدن طولانی خاق کندیلرینه حقسنز دیسامک ایچون موهوم اولان مقدوریتلرندن بحث وشکایت ومظلوم اولدقلرینی محزونانه حکایت ایدر .

مشنوی

﴿ راه هموارست وزیرش دامهاست ﴾

﴿ قحط معنی درمیان نامهاست ﴾

«تَرْجِمَهُ» طریق لطیف ودوزدر؛ اما التمه طوزاقلر واردر . بونک کبی نام والفاظ میانده قحط وفقدان معانی واردر . «شَرْحُ» بویت شریفه کلنجهیه قدر یازلمش اولان ابیات ارسلانه تشبیه اولنان آدم طرفندن ایراد اولنیورایدی . بوندن صکره کله جک برقاج ابیات شریفه بر مقتضای دأب جلیل مشوی شریف برکامل وعارف طرفندل بیان وحکایه اولنور . مذکور بیت شریفک شرحه کلنجه: دنیسانک احوالی وهله اولی ده غایت لطیف وظریف کورینور ایسه ده انسانی کرفتار بلا ایده جک کیزلیجه بر چوق دام مکر وحیله وظلم وتهلکه واردر . اورته ده بر چوق اسامی ومظطنن الفاظ ایشیدیلیر . اما نظر حکمتله دقت اولنور ایسه اواسامی صوری حروف وصدادن عبارت اولوب معانی سعادت نمدان عاریدر .

مشنوی

﴿ لفظها ونامها چون دامهاست ﴾

﴿ لفظ شیرین ریک آب عمرماست ﴾

«تَرْجِمَهُ» لفظلر وناملر طوزاقلر کیدر ، صورتا بعض شیرین و لطیف اولان سوز بزم عمرمز صوینک قومی کیدر . «شَرْحُ» مثلاً برینک اسمی (ظریف) اولورسه ایشیدن بر ساده دل ظن ایدرکه مسمی صاحب ظرافتدر .

حالبوکه او ظریف لفظی بر چوق دفعه کثافت و بلاهتله سراپا مالی اولور .
دیگر بر انسان کوزل نطقلر ایراد ایدر . حین استماعده هرکس حیران اولور .
ناطقک رأینی مفید و مصیب ظن ایلر ؛ بعده اورأی ایله حرکت و نهایت کندینی
کرفتار ضرر و مذلت ایدر . آنک ایچون لفظ شیرین آب عمرمزی محو و هلاک
و عقل و قلبمزی مکدر و غمناک ایدر . بناء علیه فکر صحیحی غیر صحیحدن ورأی -
صادقدن تفریق و تمیز ایتمکی مطمئن وطمطراقلی الفاظده دکل ، حقائق و ممانیده
و استقامت و درایتلری مجرب اولان اولی الالبابک افکارنده اراملیدر .

مثنوی

﴿ آن یکی ریکی که جوشد آب ازو ﴾

﴿ سخت کم یابست رو انرا بجو ﴾

« ترجمه » او بر قومدر که اندن آقار صو پک از بولنور . سن عاقل

ایسک یوری آنی آریوب ایسته ! « شرح » دنیاده قوم کبی اولان
کثرت الفاظ ایچنده آب حیات آسا اولان کلام جان فرا پک آز بولنور .
ای طالب و سالک ! شاید بویله بر صاحب حکمت کوردرده آنک نصیح و پندینه
ولو بر ساعت مخاطب اولور ایسک اوزات حکمت سمائی و یا تألیفاتی بردها تارک اوله !
فی المثل . ولانا جلال الدین رومی قدس سره السامی حضر تلیسک تألیف بیوردقلری
مثنوی شریف کبی منبع معانی اولان بر کتاب مستطابی ترک ایتمه ! چونکه بویله
بر حکمت مجسمه صدق ایله مطالعه اولنجه باذن الله تعالی باعث سلامت جاویدی
و موجب سعادت نامتناهی اولور .

مثنوی

﴿ هست آن ریک ای پسر مرد خدا ﴾

﴿ کو بحق پیوست از خود شد جدا ﴾

« ترجمه » ای اوغل ! ریک یعنی قومدن چیقدینی بیان اولنان صودن مقصد ،

اول مرد خدا و اول عارف و دانادر که درگاه حتمه واصل و کندی نفسنک
مشتهیاندن جدا و منصلدر . « شرح » قوم ایچندن چیقان صودن مقصد ،

اولیاء الله و مردان خدا اولدینی ترجمه ده بیان و انبا اولندی . او یله مردان خدا که عقل و روح پرفتوح لرندن و فم و خامه فیوضات افزا لرندن آب حیات ادب و تربیه و زلال فیض و نصرت ابدیه جریان و نبعان ایدر . ایشته او یله ذوات پاکه طالب-اول و نصائح علیه لرینی و تألیفات جلیله لرینی تحری و قبول ایت !

شنوی

﴿ آب عذب دین همی جوشد ازو ﴾

﴿ طالبانرا زان حیاست و نو ﴾

« تَرْجِمَه » اهل الله دین و ایمانک لذیذ و شیرین صوبی دائما جوشار . او آب حیاتدن طالبانره حیات و نشو و نما واردر . « شَرْح » مردان خدادان آب حیات دین ماء معین کی جریان و نبعان ایدر و هر کیم او مردان پاکه طالب ایدمه نشو و نما و حیات مصفا و سعادتله بقا بولور .

مشنوی

﴿ غیر مردحق چوریک خشک دان ﴾

﴿ کاب عمرت را خورد او هر زمان ﴾

« تَرْجِمَه » مرد خدادان بشقه-نی قوری قوم کی بیل ! که عمرینک صوبی چکر . « شَرْح » اولیاء الله حضراتندن غیری احوال روحانیتسه دائر کلمات و مؤلفاتی هر نه قدر صورتا پارلاق اولسه ده او کلامی ایشیدن و او تألیفاتی مطالعه ایدن کیمسه-نک عمری هبا و قبول ایدن ساده دلان گرفتار جفا و اذا اولور . شو حالده انسان کرک امنیت ایتک ایستیه جکی کلمات و کرک مطالعه ایدوب افکارینی قبول ایده جکی مؤلفانک اصحابی اولان ناطقین و مؤلفینک احوالی تحقیق ایله حال لرینی کلامی ده اندن صکره قبول ایتلی ! بر مفسدک پارلاق سوزلری ، آولنش آتسه بکزر که صورتسه الدانوب یاننه واران چو جقاری یاقار . بوجهت شایان اخطار در که بیان اولان قاعده احوال غیبیه و روحانیه دن باحث اولانلره

مخصوص صدر . یوقسه احباب فك فنه دائر بیان ایده جكاری مطالعات و میدانه قویه جلیری تألیفات بوقاعده دن مستننا وانلرك مطالعه سی امور دنیویه ایچون بالطبع نافع و مقتضیدر .

مثنوی

﴿ طالب حکمت شو از مرد حکیم ﴾

﴿ تا از و کردی تو بینا و علیم ﴾

« تَجَمُّعُ » حکمتی حکیم اولان کیمسه دن ایسته که سن اندن زیاده بیلیجی و کور یجی اوله سک ! « شَرَحُ » لفظ حکمت شمدی اک زیاده فیلسوفی تعبیر اولنان انکار و ظنیات عمیقہ مقامنده استعمال اولنور . فیلسوفی نامیلہ اسکی هندلی و مصر لیلردن بشقه یونانیلرک متفرق مسلكلری وارایدی . یونانیلرک اک مشهورلری ایونین ، ایتالیک (پیتاغور) سقراط ، افلاطون و ارسطو وانلردن صکره روحانی و مادی اوله رق انواع افکار و مسالك ظهور ایدرک چوق کیمسه لرك اضلال افکار و اعتقادینه سبب اولمشدر . مثلاً هر نوع سعادتق انکار ایله حکمت و سلامتی یالکز حفظ نفسه حصراً تمکه اجتناساریدن مشهور (اپیقور) ک مسلکی ، آخرت بحثی کلیاً ترك و حظ نفسی غیر معتبر عدایله مشاق و متاعبه اصلاً اهمیت و یرمیوب سعادتق حسن اخلاقه ربط ایدن (ستویسین) مسلکی ، بعده فنا فی الله اولمق امیدیلہ بر چوق متاعی اختیار و افلاطونی شیخ و پیشوا عد واسکندریه شهرینی مقراتخاذ ایدن (افلاطونی جدید) مسلکی ، اندن صکره اسپانیاده بعض عربلرک ینه افلاطون ایله ارسطونک بمض افکارینی دیگر بر صورتده تاقی ایدن مسلك و مؤخرأ (ایتالیا) (وهقوسی) انلرك اره سنده (سیتیق) کبی صحاب شك و اوصره لرده « مستند تجارب مادیه » نامیلہ مشهور (باقون) واون سکزنجی عصرده انکلتره و المانیا و فرانسه ده بر طرفدن منکرین و دیگر طرفدن موحدین واون طقوزنجی عصرده فرانسه ده کذلک موحدیندن (افلتنیزم) نامیلہ مشهور (ویقتور قوزمن) ک ودها نیجه نیجه فیلسوفلرک مسلکلیری ظهور ایتمشدرکه بولرک جمله سی بری برینه مباین اولدیغندن اکثرندن مضرت عظمی سرنما اولمشدر . حکمان اک معتبر اولان موحدینک بیلہ افکاری عقلی اولوب وحی و الهامه مستند اولدیغندن حکمتلری قائده مند اوله مدی .

بوکچی حکمت و فیلسوفیک بر فائده سی وار ایسه اوده مطالعه ایدنلرک ذهنلرینی بعض مرتبه مسائل عقایه ایله مألوف ایلدی و دقائق فکریه ده کسب مهارت ایتمیدر . مضرت و تشویشاتی ایسه کثیر اولدینی امر ظاهر در ؛ اما حکمت اسلامییه کلنجه جمله سندن عالی ، جمله سندن ده فاعلی و ده نافع اولدینی امر بدیهیدر . روحانیتدن بشقه حکمته متعلق دین مبین اسلامک الی بیوک اساسی واردر : ۱ — کائنات قدیم اولیوب امر حق ایله مخلوق اولدینی آیات بینات ایله مثبت اولدی . ۲ — (یس) سورة شریفنک قرقنجی آیت کریمه سنده : ﴿ لا الشمس ينبغي لها ان تدرك القمر ولا الليل سابق النهار وكل في فلك يسبحون ﴾ . معنای شریفی : « کونش ممکن اولماز که آیه ایریشسون و کیجه کوندوزه سبق ایدیجی دکلدر و جمله سی فلکده یوزرلر یعنی حرکت ایدرلر . » مضمون حکمت مشحونیه کافه اجرام و اجرامدن معدود اولان کره ارضک ده دائماً حرکتده اولدینی بیان اولنسی و کره ارض و سائر اجرامک دائماً حرکتده اولدینی اوروپالیلر اکلامه دن اول قرآن عظیم الشانده امر و فرمان بیورلمسی ؛ ۳ — هر نوع فعل و حرکت ایچون اراده ربانییه نک لزومنی کوستر آیت بیناتک شرفصدور ایتدی ؛ ۴ — جهان انسانیه صور متنوعه ایله معاونت و مرحت ایدلمسی . ۵ — بحق مؤمن اولانلرک خوف خسدان بشقه هر نوع قورقو و تلاشدن قبلیرینی آزاده ایدرک کندیلرینی سماعت ابدیه ایله تأمین ایتدی . ۶ — احوال روحانییه ظنیاته براقیوب وحی ربانی اولان قرآن عظیم الشانک اوامر جلیله سنه ربط ایله کافه دقائق احوال ایچون عقلی رهبر اتخاذا ایتمیدر . ایشته بواساس و حقائق عظیمه یی اکلایان و اعمال حسنه اجراسنه سعی ایدن اولوالالباب بحق حکمت اسلامییه حصه یاب اولور . بوزمره مبارک حقنده سورة بقره نک ایکی یوز تمشجی آیت کریمه سنده فرمان بیوریلورکه : ﴿ یؤتی الحکمة من یشاء ومن یؤتی الحکمة فقد اوتی خیراً کثیراً وما یدکر الا اولوالالباب ﴾ معنای شریفی : « الله تعالی ایستدیکی کیمسه یه حکمتی ورر و هر کیمه حکمت ویرلدیسه البته اکا خیر کثیر ویرلدی و دوشونمز و نصیحت قبول ایتمز الاحباب عقل اولانلر دوشونوب نصیحت قبول ایدرلر . » ای سنانک ! قرآن عظیم الشانده خیری تبشیر اولسان حکمت حقیقیه مالک ایلدی ایستر ایسک اوامر ربانییه تابع و طالب و حکمت مالک اولمش بر مردخدایی بولمه راغب اول ! که سن ده دقائق

دین مبینہ واقف و عارف اولہ سب ! خاتم الانبیاء علیہ افضل التحایا اقدمین
بیور مشدرکہ : حکمتک باشی اللہ قورقوسیدر . (رأس الحکمة مخافة الله)

مشنوی

﴿ منبع حکمت شود حکمت طلب ﴾

﴿ فارغ آید و ز تحصیل سبب ﴾

« تَبَجَّهْ » حکمت طلب ایدن کیمسه تحصیل حکمتدن صکرہ منبع حکمت
و تحصیل اسبابدن فارغ اولور . « شَرْح » شریعت مطہرہ دہ توفیق حرکت
وبر صاحب عرفاندن حکمتی طلب ایدن کیمسه نہایت حکمتی تحصیل ایله واصل -
منزل سعادت اولورده یقیناً بیلیرکہ کافہ اسبابک خالق اللہ تعالیٰ حضرتلریدر ؛
رضای ربانی بی استحصالہ چالیشانلر ایچون اسباب حسنہ خالق اولدیغنی اہل -
حکمت عین الیقین مشاہدہ ورؤیت ایدنجه یالکز رضای حق دوشونورلر
ورضای حق دوشوندکلرندن اجراآت مستحسنہ ایله داریندہ مسعود و بکام
اولورلر .

مشنوی

﴿ لوح حافظ لوح محفوظی شود ﴾

﴿ عقل او از روح محفوظی شود ﴾

« تَبَجَّهْ » لوح حافظ ایکن لوح محفوظ اولور ، طالب حکمت اولانک
عقلی روحدن محفوظ اولور . « شَرْح » طالب حکمت اولان صاحب عقل و
ہمت حقایق جلیہ قرآنیہی وبر مرد خدادن استماع ایدہجکی حکم و اسراری
حفظ ایدیچی برلوح اولنجه فیض ربانی ، آنی نفس و شیطانک القات و وسوسندن
محفوظ ایدر . اوطالب مستعدک عقلی ابتدا طالب حکمت اولور ؛ بعدہ کندی
روحندن ، یاخود روح القدسدن حفظ و صیانت ایدیلیر .

مشنوی

﴿ چون معلم بود عقاش ز ابتدا ﴾

﴿ بعد ازین شد عقل شاگردی اورا ﴾

« تَنْجِيْهٌ » ابتدا عقلی معلم ایدی ، اندن صکره عقل اکا شا کرد اولدی .
 « شَرْحٌ » دنیا و آخرت ایشلرنده انسالک ترقی ایده بیلمسی ایچون الک برنجی
 واسطه و استادی کندی عقل و استعدادیدر . عقل کامل اولنجه صاحبنی تحصیل -
 حکمته سوق ایدر . طالب عاقل ، طریق حقه مائل و روحی حقائقه واصل اولنجه
 عقلی کوره جکی حکمت روحانیه دن متحیر اوله رق استاد ایکن صاحبنه شا کرد
 و منقاد اولور .

مشهور

عقل چون جبریل کوید احمد

کر یکی کامی نهم سوزد مرا

« تَنْجِيْهٌ » عقل مانند جبریل دیرکه : اکر بن بوندن ایلری بر آدم -
 آنسم نور تجلی بنی یاقار . « شَرْحٌ » شب جلیل معراجده فخر عالم علیه الصلوة
 والسلام افندمزله حضرت جبریل سدرهیه واصل اولنجه جبریل اوراده توقف
 ایتشد . مفعز عالمیان نبی ذیشان علیه الصلوة والسلام افندمز حضرتلری جبریل
 امینه بیوردیلرکه : « یا اخی لم تأخرت منی » یعنی « یا برادر ! نه ایچون بندن
 تأخر ایتدک ؟ » حضرت جبریل امین جواباً دیدی : « لودنوت ائمة لاحترقت »
 « اکر بریارماق باشی قدر دها تقرب ایدر ایسم یانارم . » عقل ، صاحبنه ابتدا
 رهنا ایکن ترقی ایدن روحه انبا ایدرکه : بن معقولات ایله یالکنز بورایه قدر واریر
 و بو قدر اکلایه بیلیرم . اکر سنک کوره جبک حکم و اسراری قوتله تحری
 و او اسراره کسب اطلاع ایتمه تصدی ایدر ایسم نور تجلی بنی یاقار .

مشنوی

تومرا بکذار زین پس پیش ران

حد من این بود ای سلطان جان

« تَنْجِيْهٌ » سن بنی کچ ، ایلری کیت ! بنم حدم بوایدی ؛ ای جان سلطانی !
 « شَرْحٌ » بو بیت شریفدهکی فصاحت و بلاغت ، نشوؤ معرفت مستعد سعادت و
 قابل حکمت اولان انسانی حیران ایدر . جبریل امین فخر عالمه عرض ایتدیکی

کبی عقل ده صاحبنه دیرکه : بنم قوتم بونجه علوم ظاهره وامور متنوعه نك
ایجابات ومقتضیاتنی دوشونوب سکا کوسترمک ایدی، اما شمدی سنک ایچون
بشقہ برعالم واسع آچیلدی که بنم او عالم ایچنه کیرمکه حد واقندارم یوقدر . ای
روح روان ! ارتقا او عالم لاهوته طوغری طیران ایتمکه شتابان اول ! فیوضاتمکه
بخیده بهر یاب عرفان ایت ! که زندان دنیا و میلان ماسوادن قور تولوب سمای -
عشق احدیتده مستغرق فیض لاهوتی اولهیم .

مشنوی

﴿ هرکه ماند از کاهلی بی شکر و صبر ﴾

﴿ او همین داند که کیرد پای جبر ﴾

« تَرْجِمَه » هرکیم تنبلیکندن طولایی شکر سنز ، صبر سنز قالمش ایسه هان
بونی بیلیرکه جبر ، ایاغنی طوتار . « شَرْح » انسانده اولان بونجه اعضا وقوا
ایچون الله تعالی حضرتلرینه شکر و محمدت ایفا و ارادات ربانییه بی اجرا ایچون
صبر و ثبات اراثة ایتمک لازم و احرا ایکن احباب عطالت بو وظائفده قصور
ایتدیکنندن شکر و صبر کبی ایکی منبع عفو و سلامتدن محروم اولور و نا بهحل
دیرکه : قضا و قدر بزی سمیدن منع ایدر ؛ بوکبی چرکاب ترهات ایله کرداب -
چبرده غارق و خائب و فاسق اولور ؛ کورمک ایسته مزلرکه چالیشقان اولانلر
ارادات ربانییه بی اجرا و عالم انسانیتی احیا ایدرلر .

مشنوی

﴿ هرکه جبر آورد خود رنجور کرد ﴾

﴿ تاهمان رنجور یش در کور کرد ﴾

« تَرْجِمَه » هرکیم بهر مسلکنی کندینه کتیردی ، کندینی خسته ایتدی .
او خسته لک انی قبره قدر کوتوردی . « شَرْح » هرکیم یالاندن جبری یوانی
طوتمش ایسه انجام کار خسته و تارمار اولور .

مثنوی

﴿ گفت پیغمبر که رنجوری بلاغ ﴾

﴿ رنج ارد تا بمیرد چون چراغ ﴾

« تَرْجَمَهُ » فخر عالم علیه الصلوة والسلام افندمن حضرتلری بیوردی :
لطیفه ایله یعنی شقه دن خسته لك مرض کتیرر ، هم صاحبی موم کبی سونر
محو اولور . « شَرْح » دیمک که جبری مساکنده اجرای عبادت و وظیفه ده
کندی بی اقتدار کورن ، یاخود تنبللکدن جبری یم دیه لطیفه ایدن خسته در .

مثنوی

﴿ جبر چه بود بستن اشکسته را ﴾

﴿ یا بپیوستن رك بكسته را ﴾

« تَرْجَمَهُ » جبرندر ؟ قیرلمش اولانی باغلامق ، یاخود کسیامش طهاری
بری برینه دیکوب بیتشدیرمکدر . [وارسته شرحدر .]

مثنوی

﴿ چون درین ره پای خود نشکسته ﴾

﴿ برکه می خندی چه پارا بسته ﴾

« تَرْجَمَهُ » الله تعالی نك یولنده آیاغنی قیرمدك ! کیمه کویورسك ؟ نه ایچون
ایاغنی قیرلمش کبی باغلارسك ؟ « شَرْح » ای جبری ! جناب واجب الوجود یولنده
وجودینی یوروب عبادت لازم ایکن اجرای عبودیت وبذل مساعی ایچون بنم
اقتدارم قالمدی دیه اختیار کذب و ذلت ایله کیمی اغفال ایتك ایسترسك ؟ عالم -
مطلق اولان حق تعالی بی می که برقرنجه دن دها کوچك ارلان حیواناتی ترکیب
ایدن موادی کورر وحالترینه بلا انقطاع مطلع اولور !

مشنوی

❦ وانکه پایش در ره کوشش شکست ❦

❦ در رسید اورا براق و برنشست ❦

«تَبَجَّهْ» فخر عالم علیه الصلوة والسلام افندمن حضر تلیک کثرت سعی و عبادتن قدم مبارکی شیشدی؛ اکا جناب قادر مطلق طرفندن براق ایریشدی .
 «شَرَحْ» کتب صحیحهدده مسطور و مشهوردرکه خاتم الانبیا علیه افضل التحایا افندمنک ایاقده طوروب کثرت عبادتن مبارک قدملری شیشدی ؛ خاتم الانبیا افندمن، برای عبادت اختیار ایلدکلری مشقت بو آیت کریمه ایلهده مبتدر :
 (طه ماازلنا علیک القرآن لتشقی) معنای شریفی . «یا محمد! بزسکا قرآنی نفسکه مشقت و یرمک ایجون ایندیرمدک . ایشته حق یولنده واقع اولان کثرت . عبادت و جهاد و مشقتدن مبارک ایاقلری شیشن اول رسول مجتبا افندمنه براق . سلامت و سعادت ایریشدی ، هر حالده براق سوار اوله رق لیلئه جلیله معراجده مستغرق نور تجلی اولدی .

مشنوی

❦ حامل دین بود او محمول شد ❦

❦ قابل فرمان بود او مقبول شد ❦

«تَبَجَّهْ» فخر عالم علیه الصلوة والسلام افندمن متاعب دینی و وظائف انسانی بی حامل و اختیار ایدیجی اولدیغندن محمول براق سعادت اولدی . قابل فرمان ایدی ، مقبول اولدی . «شَرَحْ» عبادت اجراسیله برابر دین مینی نشر و توسیع ایتک اوزره دریای معرفت و مفخر انسانیت اولان پیغمبر ذیشان افندمن دفع ظلمت و اعلان وحدت و عدالت ایجون نیجه مشاق و متاعبی حامل اولدقلرندن براق روحانی ایله میولونلرجه اهل اسلامک محبت و اتقادی اوزرینه محمول ، مظاهر وحی و فرمان ، کزیده یکانئه یزدان اولدی .

مثنوی

﴿ تاکنون فرمان پذیرفتی ز شاه ﴾

﴿ بعد ازین فرمان رساند در سپاه ﴾

« تَبَجَّهْ » شمدی فرمان ربانی قبول ایدیحی اولدقدن صکره انسانلر
اوزرینه فرمان خدای ایریشدیردی .

مثنوی

﴿ تا اکنون اختر اثر کردی درو ﴾

﴿ بعد ازین باشد امیر اختر او ﴾

« تَبَجَّهْ » ابتدا اختر فخر عالم افندمزله اثر ایدر ایدی، بعده امیر اختر اولدی .
« شَرَحْ » ارض و قمرک تأثیرات مادیه سی ابتدا اول نبی ذیشان و مفخر عالمیانه
حسب البشریه محسوس ایدیسده بعده کافه اجرام او حبیب خدادن معناً
ارباب تجلی و فیض و نور رسالت پناهیلریله عالم انسانیت منور اولدی .

مثنوی

﴿ کر ترا اشکال آید در نظر ﴾

﴿ پس توشک داری در آن شق القمر ﴾

« تَبَجَّهْ » اگر بوقیفت ایچون سنک نظارینه شبهه و شبکی کلیرسه دیمک که
سن او ، شق قرده شک و شبهه طوتارسک . « شَرَحْ » فخر عالم علیه الصلوة والسلام
افندمزک اختره امیر اولدیغنده شبهه به دوشمک اشارت رسالت پناهیلریله واقع اولان
شق قمر معجزه سندده شبهه لیسک دیمکدر . حالبوکه عقلک احاطه ایده مدیکی
شق قمر معجزه باهره سنک حکمت و حقیقتی ارباب اعتقاد و معرفت نزدنده بدر -
قمر کبی بارلاق بر تصدیق تسلیم کارانه به مظهر در .

مثنوی

﴿ تازه کن ایمان نه از کفت زبان ﴾

﴿ ای هوارا تازه کرده در نهان ﴾

« تَرْجِمَهُ » (قلباً ، فعلاً) ایمانی تازه له ! یالکز لساناً دکل ! ای کیزیجه هوای نفسی تازه‌لندیرن کیمسه ! « شَرَحْ » حقه ایمان ، مسلم اولان ایچون شرط - اعظمدر ؛ شوقدر که یالکز لساناً دکل فعلاً اثبات ایمان ایتمک مطلوب و مقبولدر . ایمان قابی ، فعلیات مقبوله و عبادات ممدوحه ایله جلی اولور ؛ یوقسه یالکز لساناً بن ایمان کتیردم دیمکله چوق دفعه لر دود اقلرینی قیلدا تانک حلی ، ایشدیکی سوزک خلافتنده لسان قوللانونب نفرته دوچار اولان بر تر جان کذب افشانه بکزر . صورتده مؤمن ، سیرتده ریاکار و هوای نفسه تابع اولان کیمسه به امر و تنبیه اولنور که کیزیجه معاصی بی تازه‌لندیرمکدن واز کیج ! ایمانی بحق تازه‌لندیر ! ارادات ربانیه اطاعت ایت !

مشنوی

﴿ تاهوا تازه است ایمان تازه نیست ﴾

﴿ کین هوا جز قفل آن دروازه نیست ﴾

« تَرْجِمَهُ » هوا تازه در ایمان تازه دکلدر ؛ زیرا بو هوا او قبولک کلیدندن بشقه برشی دکلدر . « شَرَحْ » ایمانی دائماً تازمک ایسته بن بوجهته دقت ایستون که اگر هوای نفسه تابع اولیوب کنه ایشلمکدن اجتناب و اوامر ربانیه ایجریه غیرت و شتاب ایدرسه ، ایمانک تازه لکی صحیح و معتبردر ؛ بالعکس لساناً ولو بیک درلو اوراد چکر و بیک درلو الفاظ تفوه ایدرده کنه و معاصی ارتکاب ایله عاصی اولور ایسه ایمانی خیال وریادر . هوا ، باب ایمانک کلیدیدر . هوا طور دجه قلبه نور روحانیت اصلا کیرمز .

مشنوی

﴿ کرده تأویل حرف بکرا ﴾

﴿ خویش را تأویل کن فی ذکررا ﴾

« تَرْجِمَهُ » تأویل باطل ایدن کیمسه ! حرف بکری تأویل ایله ایستدیکک یوله معنا ویرمیشک ! قرآن عظیم الشانک معنای جلیلی تأویل و تغیره جرأت ایده جکنه کندی نفسکی تأویل و اصلاح ایت ! « شَرَحْ » بعض انسان عادی ،

فنا یولاره کیدر ؛ او مقوله انسان ارتکاب شناعت ایتدکدن بشقه ، کندینی عالم و عاقل و ذهنی قرآن عظیم الشانک معنای حقیقیسنه مطلع و واصل اولمش ظن - ایدرده کلام اللهک میدانده اولان و کافه علمای اسلامیه طرفندن قبول اولنان معنای شریفنی تأویله قیام و کندینی معذب و ناکام ایدر ؛ او مقوله لره خطاباً بیورلمشدرکه : آشکار و واضح اولان کیفیاتی و احکام جلیله قرآنییه یی تأویلدن فراغت و شایان نسخ و تبدیل اولان نفس جهل آلودگزی تغیره شتاب ایدیکنز !

مثنوی

﴿ برهوا تاویل قرآن میکنی ﴾

﴿ پست و کژ شد از تو معنی سنی ﴾

« تَبَجَّهْ » ای تاویل باطل صاحبی ! آرزو و هوا اوزرینه قرآن - عظیم الشانی تاویل ایدرسک ! بو وجه ایله عالی و شریف اولان معنی سنک اغز کده اگری اولدی . « شَرَحْ » برانسان طریق حق ترک ایله وادی تزویرو خیالاتده بویان اولور و وظیفه عبودیتی نسیان ایدرک انکله ده اکتفا ایتیوب قرآن عظیم الشانک معنای عالیسنی تاویل و تغیره قیام ایلر ایسه ، اوکیسه نک بیان ایده جکی معنای ، معنای قرآنییه اولمدیفندن تأویلاتی مطلق شخصی کبی اگری اولور . خیالات فاسده اوزرینه بو کبی تأویلاته جرأت ایدن نامردلر حقنده آتیده بر جوق ابیات شریفه ایراد وانلرک عقلسزلنی توضیح بیوریه جقدر .

﴿ زیافت تاویل رکیک مکس ﴾

سینکک مردود و ضعیف اولان تاویلی بیاننده در :

مثنوی

﴿ ماند احوالت بدان طرف مکس ﴾

﴿ کوهی پنداشت خود دراهست کس ﴾

« تَبَجَّهْ » ای غافل ! سَنَك احوالك كَندینی برشی ظن ایدن او عجیب
سینکه بکزر . [بیت آتی شرح ایدر .]

مثنوی

﴿ از خود اوسر مست کشته بی شراب ﴾

﴿ ذرهٔ خود را شمرده آفتاب ﴾

« تَبَجَّهْ » سینک شرابسز سرخوش اولمش ! کندی ذره لکنی کونتر قدر
بیوک و پارلاق صاعشدر . « شَرَحْ » احق وعادی ، فقط کندی علم ، ذکی
ظن ایدن غبی بی شراب مست و خراب و مستحق عذاب اولور .

مثنوی

﴿ وصف بازارا شنیده در بیان ﴾

﴿ کفت من عنای وقتم بیکمان ﴾

« تَبَجَّهْ » سینک ، شاهین وطوغان کبی قوشلرک وصفی ایشتمش ؛
کندی انلردن بیوک قیاس ایله شهسز بن وقتک عنقاسیم دیمشدر . « شَرَحْ »
عادی و قابایتسز بر شخصک تعریف ماهیتنه عائد شو بیت معیندار زیاده شرحه
محتاج دکلدور .

مثنوی

﴿ آن مکس بر برک کاه و بول خر ﴾

﴿ همچو کشتیان همی افراشت سر ﴾

« تَبَجَّهْ » او سینک صمان چوپنی واشک بولی اوزرینه کمی قبودانی کبی باش
قالدیردی ! « شَرَحْ » سینک بر صمان چوپنی و مرکب بولی اوزرینه جیقمش
ایکن صمانی کمی ، بولی دکز ، کندی قبودان ظن ایدرده احوالده متکبرانہ باشنی

اعلا وحق و رذالتی اعلان و افشا ایله بزم عظمتمه باقیکنز ! دیه پر فخر و صفا
اولور ؛ حالوکه کبر و غرور ایدن احققلر حقیقتده سینک کبی فکرلری صمان چوپی
اوستنده کزن حیوانلر مثابه سنده در .

مشنوی

﴿ گفت من دریا و کشتی خوانده ام ﴾

﴿ مدتی در فکر آن می مانده ام ﴾

« تَبَجَّيْهَرُ » سینک دیدی : بن دکز و کیجیلک علمنی او قومشم ! برمدت آنی
تفکر ایدرک مشغول اولشم . « شَرَحْ » سینک کبی چرکاب مذلتده کزن سسفل
طبیعتلر ، دریایه عائد عالمی برخیلی مدتده تحصیل ایله بندرم مقصوده واصل اولدم
دیه رک سزاوار ختده استهزا اولور .

مشنوی

﴿ اینک این دریا و این کشتی و من ﴾

﴿ مرد کشتیان و اهل رأی و فن ﴾

« تَبَجَّيْهَرُ » ایشته بود کز ، بوکی ! بن قبودان و صاحب رأی متفنن بر قهرمانم !
« شَرَحْ » سینک کندی خیالاتیله نصل صمان چوپی سفینه ، بولی دریا ، کندینی
کشتیان ظن ایتمش ایسه بعض احققلرده فکر سقیملری موصول کنار سلامت
برسفینه مثال و تفسیلری عالم و دانا ظن و خیال ایدرک عظیم سهو و خطا و قرآن
کریمی ناممحل تأویله اجترأ ایدرلر .

مشنوی

﴿ بر سر دریا همی راند او عمد ﴾

﴿ می نمودش آن قدر بیرون زحد ﴾

« تَرْجِمَهْ » سینک دریاظن ایتدیکی شینک اوستنده کوزینه سال قدر بیوک کورونن صمان چوپنی سوردی . کوردیکی شی کندینه حددن زیاده کوروندی !
[آزاده شرحدر .]

مشنوی

﴿ بود بیحد آن چمن نسبت بدو ﴾

﴿ آن نظر که بینداورا راست کو ﴾

« تَرْجِمَهْ » - سینکه نسبة بول غایت واسع و بی حد ایدی ؛ نرده او نظر که طوغری کورسون ؟ « شَرْحْ » بعض آدمکر افکار ضعیفه سی غایت مستقیم ظن ایدر . متکبر و مغنله حقیقی کوستره جک او نظر حقیقت بین نرده ؟ نرده او عین الیقین ؟

مشنوی

﴿ عالمش چندان بودکش بینشست ﴾

﴿ چشم چندین بحرهم چندینشست ﴾

« تَرْجِمَهْ » - سینک عالمی کوردیکی قدردر ؛ کوز بوقدر ، دکزد بوقدردر ! « شَرْحْ » عقلی ضعیف اولان آدمک عالمی و نظاری کندیکی اوافق اولور ؛ برطاووق بولندینی خانه نك حویلسنی بیوک بر جهان و او حولی ایچنده کوردیکی اوافق تفک شیلری ساحه کائنات عد ایدر ، جاهلان و منکران ده دوشوندکاری و کوره بیلدکاری شیلردن بشقه برعالمی تفکره غیرمقدر و بناء علیه انکارلرنده مصر اولور .

مشنوی

﴿ صاحب ناویل باطل چون مکس ﴾

﴿ وهم او بول خر و تصویر خس ﴾

« تَرْجِمَه » تاویل باطلک صاحبی سینک کبدر؛ آنک وهم وفکری مرکب
بولی وسفایت تصویریدر. « شَرْح » تاویل باطلک خلاصه ماهیتنی تعریفدرکه
کندیباکندن حقیقتی نمرح ایدر.

مثنوی

❖ کرمکس تاویل بکذارد برای
❖ ان مکس رابخت کرداند ههای

« تَرْجِمَه » اگر سینک تاویلدن کچر وخیالاتی ترک ایدر ایسه اول سینکی
بخت وطنالی ههاکبی معتبر ایدر. « شَرْح » تاویل باطل صاحبی اسکی دعوا-
بی معنیسندن نکول ایدرده قرآن عظیم الشانک تاویانی الله تعالی حضر تتری
وبلکه بعض مرتبه راسخون زمره سنده داخل اولان ذوات کرام وبن شمدی یه
قدر ایلدیکم تاویلات باطله دن توبه ایلدم دیر ایسه طریق سلامت رفیق طائیش
وکرداب کبر وخطادن چیقمش اولور .

مثنوی

❖ آن مکس نبودکش این عبرت بود ❖
❖ روح اونه در خور صورت بود ❖

« تَرْجِمَه » اوسینک بوندن عبرت الیرسه اکا سینک دینز ، آنک روحی
خور حقیر اولان صورته لایق اولماز . « شَرْح » قرآن عظیم الشانی رأینجه
تاویل ایتمکدن فراغت ایدن و دین مبین احدی یه وشریعت مطهره یه تابع اولان
ذاته ، اولکی (جاهل) و (معند) ناملرینه بدل ، عاقل ومستعد اسمی ویریلیر؛
شرف بولان روحی بدننه لایق اولمیوب انک قرارکاهی عالی اولور .

﴿ رنجیدن شیر از دیر آمدن خرکوش ﴾

طاوشانك كچ گلکندن طولای ارسلانك طارلسی بیانده در :

مثنوی

﴿ همچوان خرکوش کو بر شیر زد ﴾

﴿ روح او کی بود اندر خور و قد ﴾

« تَرْجَمَه » کندنی ارسلانه اوران ، یعنی مقابل کورن او طاوشان کی مخلوقك روحی نصل حقیر اولان بویه لایق اولور ؟ « شَرْح » اصل اعتبار صورته دکل ، عقل و روحه لایق اولدیغنه بر مثال آرایسك ، جسمی حقیر ذاتی عاقل و نحریر بر کویولوی کورکه ارسلان کی بر قهرمانله پنجه لشوب عقلی ایله ارسلانی تحقیر و جاه هلاکه اسیر ایلدی . بویه بر عقل و روح عالی نصل عادی بر بدنه لایق و تابع اوله بیلیر ؟

مثنوی

﴿ شیر میکفت از سر تیز و خشم ﴾

﴿ کز ره کوشم عدو بر بست چشم ﴾

« تَرْجَمَه » ارسلان غضب و حدتدن طولای دیر ایدی که : دشمن قولانمک یولنی ، کوزمی باغلادی . « شَرْح » ارسلانه تشبیه اولتان ظالم کرفتار الم اوله رق کندنی کندینه دیر ایدیکه : دشمن اولان کویولور افادات کاذبه سی ایله طریق سمعنن فکر مه القای سم و خسار و بی معطل و یزار ایتدی .

مثنوی

﴿ مکر های جبر یانم بسته کرد ﴾

﴿ تیغ چوپین شان تم را خسته کرد ﴾

« تَبَجَّهْ » جبریلک حیلہ و دیسہ لری بنی باغلا دی ، انلرک اغاجدن اولان قایجلری وجودی پارہ لدی . خستہ ایتدی ! « شَرْح » ارسلانہ تشبیہ اولنان آدم ، غضبی ہنکامندہ کندی کندینہ دیمش کہ : بلا سعی و جہد توکل ایت ! محتاج اولدیغک شیلری بز سکا کتیررز کی جبریلرک اغفالآتی بنی برباد ایتدی ؛ جبریلرک دلائل و اھیہ سی اغاجدن معمول عادی قلیج کی اولدیغی شہ سز ایسہ دہ . بن غافل و عاطل بولندم !

مشنوی

﴿ زین سبب من نشنوم آن دمدمہ ﴾

﴿ بانک دیوانست و غولان آڑہمہ ﴾

« تَبَجَّهْ » بوسبیدن بن او حیلہ لی ، مداحنہ لی کورلدی نی ایشیتمم ! انلرک سوزلری شیطانلرک ، غوللرک صداسیدر . « شَرْح » جہد وسی ایتہ ، معطل و متوکل اول ! یولندہ جبریلرک معلوم اولان افاداتی ، شیطانلرک مغفل صدالری کیدر . دیکہ یئلری اسیر دام اضطراب ایدر .

مشنوی

﴿ بردران ای دل تو ایشان را مایست ﴾

﴿ پوستشان بر کن کہ غیر پوست نیست ﴾

« تَبَجَّهْ » ای کوکل ! سن طورمہ ! صبرا ایتہ ! انلری پارچہ لہ ! پوستلری . قویار ! زیرا انلر پوستدن بشقہ برشی دکلدر . « شَرْح » ارسلانہ تشبیہ اولنان آدم کویلولری تحقیر و ذم ایدرک دیرکہ : بویلہ کویلولرک و جبریلرک کورلدیلری دیکہ مک ناسزادر . انلر صورتا انسان اما حقیقتدہ پوستدن عبارت حیواندر . صاحب حق وحدت ، خصمہ فی حقیر و پرذات عدا ایدر ، فقط عاقل اولان اہل . حکمت اک فقیر ، اک ضعیف بر آدمی بیلہ جناب رب عزندن تکریم اولنمش قابل . ترقی و پرمزیت بر مخلوق محترم کوزور . -

مثنوی

﴿ پوست چه بود کفتہای رنک رنک ﴾

﴿ چون زرہ بر آب کش نبود درنک ﴾

« ترجمہ » پوست ، دری نہدر ؟ درلو رنکدہ سوزلر درکہ : صواوستندہ

حلقہ حلقہ اولمش نقشلر کبی بی ثبات اولوب درحال نابدید اولور . « شترج »
 بو بر قاچ بیت ، ارسالانہ تشبیہ اولنان آدمک اغرنندن ایراد اولنور ایکن ،
 پوست کبی صور کثیرہ ایلہ قابل تفصیل اولان بر لفظک سویلتمش اولمش سبیلہ
 مقتضای دأب مثنوی بوندن صکرہ بو موضوعہ متعلق بعض حکمیات آئیدہ کی
 بر قاچ ابیات شریفہ ایلہ برعارف وکامل طرفندن بیان و حکایہ اولنمشدر .

مثنوی

﴿ این سخن چون پوست ومعنی مغزدان ﴾

﴿ این سخن چون نفس ومعنی ہمچو جان ﴾

« ترجمہ » بوسوزی دری ، معنایی دماغ ، اوزبیل ! بوسوز نفس ، معنی

جان کیدر . « شترج » انسانک بدنندہ بولنان قلب و دماغ ایلہ دیگر اعضای-
 معتبرہ بہ نسبتہ دری فصل عادی قالیرسہ الفاظ عادیدہ ده معنی بہ کوردہ بی اعتبار
 اولور . ہمدہ جلد ، بدن انسانک بونجہ اعضائی سترواحاطہ ایتدیکندن طولای
 مہما ممکن معتبر ایکن الفاظ مضمرہ ہیچ برشی حفظ ایتمک یاراماز . ایراث ضرر ایدر .

مثنوی

﴿ پوست باشد مغز بدراعیب پوش ﴾

﴿ مغز نیکور از غیرت غیب پوش ﴾

« ترجمہ » پوست فنا دماغک ، چیرکین اوزک عیبی اورتر ، ایی بر دماغی

غیرندن اسرار غیب اورتر . « شترج » پوست کبی اولان الفاظ خدعہ انکیز ،

بر دسلس، بر ظالمك چوق دفعه عيوب و مقاصد فاسده-نى ستر ايدر؛ اما قلبي پاك
اولان اهل اللهى انظار اغياردن ستر وصيات ايدن جناب رب عز تد ر . بناءً عليه
يوست كبي عادى اولان اشخاص كلام نافر جامه ، قلب و مغز صاف اولان عرفا
خالق الانامه التجا ايدر .

مشنوی

﴿ چون قلم از باد بد دفتر زآب ﴾

﴿ هر چه بنویسی فنا گردد شتاب ﴾

« تَرْجِمَه » قلم روز كردن و دفتر صودندر؛ هر نه يازار ايسهك همان فنا بولور .

« شَرْح » مقصد و واسطه هوا و هوسدن عبارت و كلامك تعريف ايتديكي
كيفيت معناسر، يا خود باعث مضرت اولنجه اوسوز بالطبع مضر و فنا پذير اولور .

مشنوی

﴿ نقش آيست ار وفاخواهى ازان ﴾

﴿ باز کردی دستهای خود کزان ﴾

« تَرْجِمَه » معناسر اولان سوز صودهكى نقش کيدر؛ اگر اونقشدن

وفا و ثبات ايستر ايسك حال ندامتن ينه كندى اللريكي ايصيررسك !

« شَرْح » روحسر، معناسر الفاظ، صو اوسته يازى يازمق کيدر كه شكل ثباتى

يوقدر . منزل عالیه و اصل اولمى ارزو ايدن، منبع معانى و دريائى حكمت اولان

قرآن عظيم الشانه واحاديث شريفة حبيب جناب يزدانه مراجعت ايله كندى

دارينده سعادت حقيقه يه ايصال ايدر .

مشنوی

﴿ باد در مردم هوا وارزو ست ﴾

﴿ چون هوا بگذاشتی پیغام هوست ﴾

« تَبَجَّهْ » انسانده کی روزگار ، هوا ، ارزودر؛ اگر هوا وارزودن واز
 بکر ایسه ک بوواز بکیش الله تعالی حضرتلرندن سسکا بر خبر بشارت اثردر .
 « شَرْح » انسان هر نه وقت هوا وارزوی نفسی ، بحق ترک ایدر ایسه
 کیفیت ترکی ، بره رده معنوی بیلملیدر . هوا وارزوی نفسدن فراغت ایده بیلمک
 ایچون برطرفدن کندی عقلنی عظمت ربانیه نک ذکر وفکری ایله اشغال اتملی ،
 دیگر طرفدن نفسه مخالفته برابر وظائف انسانیه ده اصلا اهل ایتمه ملیدر .

مثنوی

﴿ خوش بود پیغام‌های کردگار ﴾

﴿ کوز سر تاپای باشد پایدار ﴾

« تَبَجَّهْ » حق تعالی حضرتلرینک خبر و اشارتلی خوشدر . کوزلدر .
 و اشارات باشند ایاه ، یعنی اولدن آخره قدر پایدار اولور . « شَرْح » اهل-
 اسلام ایچون برچوق اشارات و بشیرات ربانیه واردر . اک برنجیمی قرآن عظیم-
 الشاندرکه قدرینی واسطه عقلیه ایله تقدیر ایده بیلمک محال ، لکن احکام جلیله سنه
 توسل ایدنلر دائما مقبول و خوش حالدر .

مثنوی

﴿ خطبه شاهان بکردوان کیا ﴾

﴿ جز کیا و خطبهای انبیا ﴾

« تَبَجَّهْ » شاهلرک خطبه و عظمتلری مبدل اولور؛ الانبیای ذیشان عایم-
 السلام حضرتلرینک عظمت و خطبه لری مبدل اولماز .

مثنوی

﴿ زانکه پوش پادشاهان از هواست ﴾

﴿ بار نامه انبیا از کبریاست ﴾

« تَنْجِيْمٌ » زیرا شاهلرک اور توسی هوا، یعنی احوال دنیویه دندر؛ انبیای-
ذیشانک اجازتنامه سی ایسه حضرت کبریادندر . [وارسه شرحدر.]

مثنوی

﴿ نام احمد نام جمله انبیاست ﴾

﴿ چونکه صد آمدنودهم پیش ماست ﴾

« تَنْجِيْمٌ » خاتم الانبیاء، حبیب کبریا، علیه افضل التحایا افندمزک نام شریفی
جمع انبیانک نامیدر؛ چونکه یوز عددی کلوب یاد اولندی. طقسان ده اوکرزده در.
[یعنی طقسان، یوزک ایچنده در.] « تَرْجُحٌ » فخر عالم علیه الصلوة والسلام افندمز
حضرتلرینک نام جلیل العنوان رسالتیناهیلری تجیل و حرمتله یاد اولنهرق الی-
الابد عالی و باقی اولدیغندن، کافه انبیای ذیشان حضرتانک نامیده باقی ودائی
اولمش اولور. بوحکمتهک اسبابی: انبیای ذیشانک وظائف جلیله سی ارادات الهیه نک
تبلیغاتی واجراسی اولمسیدر. رسول مجتبا و خاتم الانبیاء علیه افضل التحایا افندمز
حضرتلری ارادات ربانیه یی کلام الله ایله تمامه ها عالمه تبلیغ و ایفا و او تبلیغات-
سعادت آیاتی قرآن عظیم الشان و شریعت غرانک وجودیه الی الآخر الزمان ابقا
وانبیای ذیشانک ده اسامی سامیه سنی کمال حرمتله ذکر و ایما بیورمشدر. یوز
لفظی یاد اولنجنجه بر، ایکی، بش، اون الی آخره طقسان طقوزده قدر اولان عدد
یوز عددینک ایچنده داخل اولدینی کبی فخر عالم علیه الصلوة والسلام افندمز
حضرتلری ده انبیای ذیشانک آخرنده گلش و روح پرفتوحی، اخلاق حمیده سی،
شریعت مطهره سی صور کثیره ایله اکمل بولمش اولدیغندن، خاتم الانبیاء نام
جلیل العوانی یاد اولنجنجه جمله انبیای ذیشان اونام نامیده داخل، جمله نک ده
مقاصدی حاصل اولمش اولور.

﴿ هم در بیان مکر خرکوش ﴾

بوده طاوشانك حيله سنه دائر در :

مشنوی

﴿ در شدن خرکوش بس تأخیر کرد ﴾

﴿ مکر را با خویشتن تقریر کرد ﴾

« ترجمه » ارسلانك يانته كيتمك ايچون طاوشان پك چوق آغر طاوراندی .

قوردینی حيله بی کندی کندینه تقریر ایتدی . « شرح » ذکر اولنان کویلو ارسلاننه تشبیه اولنان آدمك نزدینه و قتیله کیتیموب خیلی مدت تأخیر واجرا ایده جکی حيله بی کندی ذهنتده بردها تقریر ایتدی . انسان بر ماده بی قبل الاجرا اوماده دن حاصل اوله حق نتایجی تقدیر و تأمل ایتمی لازمدر . بر کیفیت شاید ذهناً صورت مستقیمانه قرار لاشماش اولسه حین اجراده ظهور ایدن موانعك دفعنه لازم اولان چاره لر مقنود و اوایشی اجرا ایتمک ایسته نین آدم متلاشی و بی خود اولور .

مشنوی

﴿ در ره آمد بعد تأخیر دراز ﴾

﴿ تابکوش شیر کوید يك دوراز ﴾

« ترجمه » اوزون اوزادی تأخیردن صکره طاوشان یوله کلدی ؛ که ارسلانك

قولاغنه برایکی کیزلی شی سویلسون ! « شرح » بر جوق تأخیردن صکره کویلو یوله طوغریلوب ارسلاننه تشبیه اولنان آدمك قولاغنه کویا محرمانه بیان ایده جکی بر افاده سی ، بر سری وارکی بر طور و حرکته بولنش و بو صورتله بر دام اغفال قورمشدر . طاوشان ارسلانك قولاغنه کیزلیجه برایکی شی سویلمک ایسته سندن مقصدی ، افاده سنك اهمیتنی تزید ایچون ایدی ، زیرا کیزلیجه ، تلاش ایله واقع اولان بر افاده بی بعض انسانلر مهم عدايدر لر .

مثنوی

تاچه عالمهاست در سودای عقل

تاچه باپناست این دریای عقل

«تَبِیْحُهُ» عقل سودا-سند ، عقلك اعماقند نه عالم واردر ؛ بو عقل دریایی نه قدر کیزی و کنیشدر . «شَرْحُ» بر مقتضای دأب جلیل حضرت- مولانا كَرَك بویست شریف و كَرَك تعاقب ایدجك برچوق ابیات حکمت آیات بر عارف و دانا طرفندن ایراد بیورمشدر . شویله که : عقلك نهایتسز اولان اعماق و جهاتسند و دریاسند نه وسعتلر ، نه عجیب اسرار واردر . روحانیاتدن معدا دنیاده هر کسك کوره جکی و حس ایده بیله جکی حکم و غرائبدن عقل کبی مؤثر ، عقل کبی واسع ، سریع و نافع هیج برشی فرض اولنه ماز ؛ خصائص معلومه-سندن بشقه عقل مادیات و معنویات ارمسند بر محل التصاقد . عقل کندی قوتنه صاحب اوله بیلمك ایچون هم روحك فیضندن ، هم بدنك انتظامندن حصه آمشدر . عقل- کامل ، هم عالم روحانیه ، هم عالم جسمانیه خدمت ایدر . عقلدرکه آن واحده عالمی سیر ایدر . عقلدرکه اجرام سماویه نك درجه حرک و سرعتلرینی کشف و مساحه ایلدکن بشقه بری برینه بعد و قربلرینی و ثقللرینی بیله تعیین ایتمکه استعداد کوستر . عقلدرکه کندی کورنمدیکی حالده همان هر شیئی کورور . عقلدرکه بونجه بدایع و غرائب و علوم و فنون و صنایعی و نیجه نیجه کشفیاتی درك و اختراع ایدر . عقل سبیله درکه ذکی بر انسانك اغزند و یا قلمندن بی حد و پایان کواهر- معنا جریان ایدر . عقل هر آن خزینه غیبیدن اخذ افکار ایدر که عالم وجوده صاچار .

مثنوی

بحر بی پایان بود عقل بشر

بحر را غواص باید ای پسر

«تَبِیْحُهُ» آدمك عقلی نهایتسز بر دکزدر . ای اوغل ! بو دکره طالمق ایچون طالعیج لازمدر . «شَرْحُ» عقل کلدن بی آدمه تجلی ایدن عقل بشر ، حقایق اشیائی ادرالك واستیعاب خصوصسند حدودی اولمیان بر دکره بکره داشدر .

بود کز ده یوزمک ، بحقیقت و معرفت دریاسنه طالمق ایچون طالعیج کی هنرنده
ماهر برملکه راسخه صاحبی اولمق لازم اولدیغنی ایما ایدن بو بیت شریفده
ادراک معالی یه سائق اولان برجهل حکمت پرورد .

مثنوی

﴿ صورت ما اندرین بحر عذاب ﴾

﴿ می دود چون کاسه بر روی آب ﴾

« ترجمه » صورت و وجود من بوشیرین دریاده صویوزنده کاسه لر کی حرکت
ایدر ، قوشار . « شرح » افکار متنوعه سی و ادراکات لذیذه سی ایله عقل انسان ،
بر دریای شیرین و بر عیان بی پایاندر ، صور و ابدانمز کاسه لر کی اوستونده یوزر
و استحصال مقاصد ایچون وجود منی سائر جمادات کی سورر .

مثنوی

﴿ تانشد پر بر سر دریا چو طشت ﴾

﴿ چونکه پر شد طشت دروی غرق کشت ﴾

« ترجمه » تا که بزم کاسه وجود من عقل حقیقینک زلال معرفتی ایله طولینجه
عقل صوری دریای اوستنده لیکن دینان قاب کی طورر ، لکن عقل و عشق ایله
طولنجه شخصمز اودریای شیرینده غرق صوری و حیات حقیقی بولور . « شرح »
انسان احوال فانیه ایله مشغول اولنجه دریای عقل صوری اوزرنده یوزر ، او
حالده کوره جکی مختلف رنگاردن الدنوب وحدت مطلقه یی اونوتور . آلام
واکدار کثیریه هدف اولوب کنندینی محروم سمادت ایدر . اما ذاتی خفت هوادن
قورتولوب کران بها اولان آب حیات عقل و عشق ربانی ایله طولنجه او دریای -
شیرینه طالار و تمرینی غیر قابل بر صورتده لئانذ مالانهاییه مستغرق اولور .

مثنوی

﴿ عقل پنهانست و ظاهر عالمی ﴾

﴿ صورت ما موج یا ازوی نمی ﴾

« تَبْجِيْهٌ » عقل کیزلیدر . ظاهر اولان برعالمدر ؛ بزم صورتمز طالعسه ،
یاخود دریای عقلدن بر قطره در . « شَرْحٌ » عقل ظاهرأ کورونمز ؛ ظاهر کوزیله
کوریلن عالم مادیدر . عالم مادی ایسه دریای عقلک طالعهمی وبلکه طالعهدن دها
کوچک نم قطره می کبیدر . ایکی عقل واردر : بری عقل کلدر ، که نور ربانیدر ،
انک تاثیراتیه کافه موجودات واجرام کسب انتظام ایدر . دیکری عقل انساندر که
عقل کلک بر ذره سندن حاصل و نمایان اولدی . عقل انسان کمال بولور ایسه عقل-
کلک بر جزئی اولدیغنی بیلوب اتی ارار و عقل کلی ارامسندن ادراکات عالیه
واحوال معنویه مظهر اولمش اولور .

مشنوی

﴿ هرچه صورت می وسیلت سازش ﴾

﴿ زان وسیلت بحر دور انداز دش ﴾

« تَبْجِيْهٌ » هر صورت بروسیله استناد ایدر ، عقل کل ، اتی کندندن اوزاق
آثار . « شَرْحٌ » هر کیم حکم عقلیه وحقائق روحانیه یی ، تاثیرات معنویه یی
کورمیوبده موجودات ووقوعات متنوعه یی مادهیه حل واسناد ویا لکنز جسم
ومادهدن استمداد ایدر سه ادراک سزدر .

مشنوی

﴿ تانیند دل دهنده راز را ﴾

﴿ تانیند تیر دور انداز را ﴾

« تَبْجِيْهٌ » هر کیم راز ویرجی اولان الله تعالی حضرت تیرینی کورمرسه اوقی
اوزاق آتانی ، یعنی تاثیرات صاحبی اولان مولای متعال حضرت تیرینی کورمرز .
« شَرْحٌ » روحانیات و مادیاتک حرکات و تاثیراتی امر حقله اولدیغنی کورمه یی
انسان نادان ، بی اذعاندر . بوعدم رؤیت منکرینک احوال مضرت اشتهالندندر ؛
زیرا خالق لم یزل بر طرفدن انسانه عقل احسان ، دیکر طرفدن تبلیغ حقایق
ایچون منابع عرفان اولان انبیای ذیشان بیعث واسرا بیورم شد . بونعم وحقاقه
قارشی عناد ایدن منکرلری عدالت کبریا دائره سعادت ومرتحتک خارجنه القا
وکندیلرینی الواح سلامتدن احما ایدر .

مشنوی

﴿ اسب خود را یاوه داند وز ستیز ﴾

﴿ می دواند اسب خود راه تیز ﴾

« تَنْجِيْمٌ » غافل اولان کیمسه کندی آتی اوستنده ایکن آتی ضایع اولمش ظن ایدر ؛ عناددن کندی آتی یوله چاک قوشدورر . « شَرْحٌ » تأثیرات ربانیه دن غافل و روحانیتی منکر ، روحک وجودینه قائل ، اما کندنده بویه برفیض اولمدیغنی ادعای باطلنده مصر اولان کیمسه ، کندی آنسه بینمش ایکن آتی اولمدیغنی ادعا ، یاخود وار ایسه اولمدیغندن بحثله تحریات ایله وقت - عزیزینی اقتا ایدر . کندنده روحی باقی و اورو ح واسطه سیله بدنی حرکت ایتدیکی بدیهی ایکن روحی انکار ، یاخود روحی خارجه تحری ایتک احقاققدر .

مشنوی

﴿ اسب خود را یاوه داند آن جواد ﴾

﴿ اسب خود اورا کشان کرده چوباد ﴾

« تَنْجِيْمٌ » اول جوانمرد ، ساده دل کندی آتی ضایع اولمش بیلیر . حالبوکه کندی آتی او ساده دل و احقی روزگار کبی سرعتله چکر . « شَرْحٌ » منکر اولان انسانی بو صروده ترک ایله ساده دل اولان غافل آدمه حصر بحث ایدوب بیوریایورکه : او ساده دل روحک فیضی نرده بولورم دیه بر محلدن دیگر محله سرعتله قوشار . روحنک فیضی کندی قلب و عقلنده اولدیغنی اونوته رق نافله یوریلور . بیلیمزکه حرکت و کلام ، هر نوع سعادت و انتظام روح رواندن نبعان ایدر .

مشنوی

﴿ در فغان وجست وجو آن خیره سر ﴾

﴿ هر طرف پرسیان وجویان در بدر ﴾

« تَجَمُّهْ » اوشاشقین ، فغان ایچنده آرامقدهدر . قیودن قویه هر طرفده
 سورار ، آرار . « شَرَحْ » غافل اولان کیمسه ، نسیخه کبرا و مستعد مقام اعلا
 اولدیفنی دزک ایدمه یوب شاشقین ، هیج برشیدن خبری اولمیه حق بر حالده
 افکارینی غیر مشروع صورتده مسئله دن مسئله یه دوکر و روح خاقی اولان
 فیضی فراموش ، هوای نفسی دراغوش ایدرسه وادی حقیقتده مدهوش اولور .

مشنوی

﴿ کان که دزدید اسب مارا کو و کیست ﴾

﴿ این چه زیران تست ای خواچه چیست ﴾

« تَجَمُّهْ » او کیمسه که بزم آتمزی چاللی ؛ زردهدر ؛ کیمدر ؛ ای افندی !
 باجغنک التنده اولان ندر ؟ « شَرَحْ » حیوانی التنده یعنی روح کندنده ،
 لکن اولمدیفنی ظن و اعتقادنده اولان احق روحم زردهدر ؛ نه اولمش ؛ یولنده
 تلاشه سؤال و شمه ایدر ایکن ، بر عارف و دانا اکا خطاب و عتاب ایله جواب
 ویررکه : سنی حیاته طوتان و نطق و اذعان و یرن فیض یزدان ، روح روان آلان
 سنده موجود و نمایان دکلیدر ؟

مشنوی

﴿ آری این اسبست لیک ان اسب کو ﴾

﴿ باخود آی ای شہسوار اسب جو ﴾

« تَجَمُّهْ » اوت ، بو آتدر ؛ لیکن آت زردهدر ؛ دیه غافل اولان کیمسه
 صورارسه سوبله که : ای ماهر سواری ! ای آت آرایان ! کندینه کل ! « شَرَحْ »
 روح سنددر دیه غافله اخطار و آثار روح کندینه ارانه و اظهار اولمش ایکن
 ینه مجنونانه اصرار ایدوبده اوت ! بوروحدر ؛ اماروحم زردهدر ؛ دیه روحی
 دزک ایدمه یوبک راده یه واران کیمسه روحه دائر هر نه صورارسه احق واری
 سؤال ایدر و حقیقه برشی اکلا یه میوب بیهوش قالیر .

مثنوی

﴿ جان ز پیدایی و نزدیکی است کم ﴾

﴿ چون شود پر آب و لب خشکی چو خم ﴾

« تَبَجُّهٌ » جان نقطه ظهورندن اوزاق دکل یقیندر . آجیق دکل کیزلیدر . انسان برکوب کیدر . او کوپک ایچی صوایله طولو ، اغزی قوریدر . « شَرَحٌ » کوز هرشیدن دها یقین ایکن انسان کندی کوزینی و بلکه کیرپکنی کوره مز . روح ده بویله در . بدن صوایله طولش برکوبه بکزر . کوپک ایچی طولی و طیشی قوریدر ؛ یعنی ابدان ، آب حیات جان ایله مملو ایکن غافل اولان باطن جهته باققمزین کیفیات ظاهره یه حصر اذهان ایدوب ده بصیرت عقلیه و روحانیه بی پرده مادیات ایله ستر و اخفا ایدنبجه بالضروره معنا اعماد دنیا و عقباده نو مید و پرآذا اولور .

مثنوی

﴿ کی بینی سرخ و سبز و بوررا ﴾

﴿ تا نبینی پیش ازین سه نوررا ﴾

« تَبَجُّهٌ » قرمزی ، یشیل ، مور رنگی فصل کوره بیلیرسک ؟ نه وقت که بواوچ رنگندن اونوری کورمزسک ! « شَرَحٌ » رنگری کورور ایکن غافل اولان کیمسه خاطرینه کتیرمز که بورنگلری کوره بیلمک ایچون نورشمسه و یانورشمعه محتاجدر . غافل روحانیت اولان انسان روحک و الله تعالی حضر تلرینک مادی و معنوی بونجه آثار و فیوضاتی کوردیکی زمان ذهنی آثاره ربط ایله دوشمنز که یونلری بکا کوسترن قوت ، بر قدرت عظاما و بر حکمت کبرادر ؛ جسم و ماده نک فوقنده بر قدرت مطلقه و باقیه در .

مثنوی

﴿ لیک چون در رنگ کم شد هوش تو ﴾

﴿ شد ز نور آن رنگها رو پوش تو ﴾

« تَبَجَّيْ » سَنَكْ عَقْلَكْ رَنَكْدَه غَائِبْ اُولْمَشْدَر ؛ اَوْرَنَكْلَر سَكَا نوردن يوزينه پرده ، يعنى نورى كورمَامَك اِيچُون مانع اُولْمَشْدَر . « شَرْح » مَكُونَات-متنوعه ، جناب خالق كوسترمك اِيچُون رَهْمَا اِيكُن الوان مختلفه رُؤْيَت نور-حقيقته پرده اوله رَق بونلره حصر فكر ايدن غافل مدهوش وبى نوا اولور .

مَشْنَوِي

﴿ چونكه شب آن رنكها مستور بود ﴾

﴿ پس بدیدی دید رنك از نور بود ﴾

« تَبَجَّيْ » كيجه اولدينى وقت اَوْرَنَكْلَر كيزلْمَش اولدى . اَوْرَتولدى ؛ اندن صكره كوردك كه رنكى كورمك نوردن ايدى . « شَرْح » بَتُون رنكلر شعاع شمسدن حاصل اولور . مثلاً بياض رنكى كوسترن اشيا ، ماهيقي اقتضاسنجه شعاع شمسى تغيير ايتمز ، لايقي ايله كوسترر ؛ سياه رنك حائل اولور . سائر اشيا ماهيتلى اعتباريله شعاع شمسى قرمزى صارى والوان متنوعه ايله كوسترر . بيت شريفك معنای حقيقيسنه كلنجه : موت كلدى ، شمس بدن اولان روح چكلدى ، انسان دنياده كوردىكى رنكلرى كورمز اولدى . بعدالموت انسان بالاحائل حواس باطنيه نائل اولدقده اكلاركه : مَكُونَاتى كورمك وانلرك حقائقته مطلع اولمق ، خالق لم يزلك برفيض مخصوصنه منوط ايدى ؛ يوقسه بلاروح عادى برقابدن عبارت اولان بدن مادى فيضدن عاريدر . برانسان — ولوانبياي ذیشانك تبليغات سلامت آياتى حسب الموقع ايشيده ميه جك بربرده بولْمَش فرض اولته رَق دينك دقايقته واقف ومطلع اولمسه بيله — خالق لم يزل حضرتلرني آناردن استدلال واقرار ، اوقدرته قارشى عجز وابتال اظهار ايتمكه مجبوردر . مظهر وحى والهام اولميان عاقل برانسان ، بوجه مشروح آناردن مؤثر حقيقىي استدلال ايله ايمان ايدر ؛ شوقدركه مظهر وحى والهام اولان انبياي ذیشان حضرت ايله اصحاب عرفان ، حقائق اشياي عين اليقين مشاهده ايله كسب اطمينان ايدر . عاقل آناردن مؤثرى وكامل وعارف مؤثر ك نوريله آنارى كورور . فخر عالم عليه الصلوة والسلام افتندمز حضرتلرى بيورديلركه : (عرفت الاشيا بالله) يعنى : « الله تعالى حضرتلرينك نورى ايله ايشانك حقايقنى بيلم . »

مثنوی

﴿ نیست دیدرنگ بی نوری برون ﴾

﴿ همچنین رنگ خیال اندرون ﴾

« تَرْجِمَهُ » طیشک نورسز اولنجه رنگی کورمک ممکن اولماز ، بونک کبی درونک خیالی کوره بیلیمک ایچون ، نور داخلی ، نور ربانی لازمدر . « شَرَحْ » کونش ، آیدینلق اولینجه موجوداتی کورمک ، سچمک ممکن دکلدر . روحسز مکونانی کورمک ، هدایت سز ، انسانک قلب وعقلنده معنأ هانکی ملاحظه خیر ومصیب ، هانکیسی مضر ومعذب اولدیغنی اکلامق محالدر . شو قدر که الوان - خارجیه نک تشخیصده انسان یا کلسه زیانی آز ، اما حقائق باطنیه بی اکلامیه رق معنأ وعقلاً خطا ایتسه ضرر وخسرانی چوق اولور . یا کلامق ، ایسته ین کیمسه شمس حقیقی بی ، نور هدای معرفتی واسطه جلیله قرآنیله آراملیدر .

مثنوی

﴿ این برون از آفتاب واز سهاست ﴾

﴿ واندرون از عکس انوار خداست ﴾

« تَرْجِمَهُ » خارجی اولان نور ، کونش ایله سها دینلن کوکب کبی نجوم منوره دن وجود بولور ؛ نور درون ، نور باطن ، انوار خدانک عکسنددر . « شَرَحْ » نور ظاهر اسباب ظاهره دن ، نور باطن اسماء حسنی و اوصاف آلهیه دن حاصل اولور ؛ اونور یزدان ابدی اللعانددر . ضیای شمس ونور نجوم فنانونددر . شوق ولدت فانیه طالبی معنأ مغبون وماده چوق دفعه ظلمت خطاده بر اقوب دیگر کون ایتشددر .

مثنوی

﴿ نور نور چشم خود نور دلست ﴾

﴿ نور چشم از نور دلها حاصلست ﴾

« تَبَجَّهْ » كوز نورينك نوری قلبك نوریدر؛ زیرا كوزك نوری كوكلك
 نورندن حاصل اولمدر. « شَرْح » باطنی اولان نور، شمس حقیقتدن طلوع
 ایدر. نور ظاهر نور دلدن حاصل اولور. انسانك قلب و دماغی مختل اولنجه
 كوز برشی كوره من. ديمك كه كوزك نور ظاهری بطون دماغدن حصوله كیر.
 ولو كوز ماده كورسه قلب، نور معنوی ايله منور اولمینگه حقیقی صورته هیچ
 برشی كورممش اولور. مثلاً عقلسز اولان برانسان صورتا كوردیكي شيلرك
 حقیقتنی فهم واذعان ایتمینگه اونوع رؤیت محض غفلت و حیرتدر.

مشنوی

﴿ باز نور نور دل نور خداست ﴾

﴿ كوز نور عقل و حس پاك وجداست ﴾

« تَبَجَّهْ » تکرار اولنوركه كوكل نورينك نوری، نور خدا در؛ نور خدا ايسه
 عقل و حسدن پاك و آیریدر. « شَرْح » نور دل نور خدا در، نور خدا اویله بر
 کیفیت اعلادركه عقل و حسدن پاك و جدا و تخمینات ذهنیه دن مبرادر. نور عقل
 و نور مادی جسمانیاته كوره غایت مقتضی و عالی برشی ايسده سهو و خطایه
 تابعدر. عاقل اولان انسان مظهر نور سبحان اولمق ایچون چالشمیلیدر.

مشنوی

﴿ ای كه از نور خدا غافل شدی ﴾

﴿ در زمانه باطل و عاطل شدی ﴾

« تَبَجَّهْ » ای او کیمسه كه نور خدا دن غافل اولدك ! دنیاده بو غفلت
 سبيله باطل و عاطل قالدك ! « شَرْح » منكر و جبری اولانلر بوییت شریفده ده
 تكدير و تخطئه ایدلمدر. عطالت و بلاهتدن طولانی نور خدا و احكام جلیله -
 شریعت غرایبی انكار و اهاال ایدن کیمسه نك ذوق و سعادت سوریه سی بدن کبی هر کون
 ازیوب محو اولمقده اولدیغنی فرق ایتمكدن عاجز و كندی بر عاطل پریشان حالدر.

مشنوی

﴿ شب نبه نور و ندیدی رنگ را ﴾

﴿ پس بضد آن نور پیدا شد ترا ﴾

« تَرْجِمَه » کیجه نور اولدینی ایچون رنگی کورمک ؛ شمدی او، نوراً
ضدی ایله سکا نور پیدا اولدی . « شَرْح » کونشک آیدینانی کوندوز جهان
افروز ایکن سن رنگره باقوب نور آفتابک تأثیراتی اکلایه مدیفک حالدہ صکر
نورک ضدی اولان کیجه قارائلی کلوبده رنگری کورمینجه اکلاک
اشیا والوانی کورمک نوره وابسته ایدی . کونشک ضدی اولان کیجه ای
کونشک نور وتأثیراتی اکلامش اولدک ؛ شو حالدہ « موتوا قبل ان تموتوا »
سیرینی دنیاده اکلاماز ایسک موت طیبی زمانده اکلارسک . او وقت
زمان جهد و عبادت کچمش اوله جفندن ادراک حقیقت سنک ایچون پک کوچ اولور
(اشیا ضدیله منکشفدر) قاعده کلیه سی بویت شریفده مندیج انوار معرفت
آثار لامع سندن صایلیر .

مشنوی

﴿ دیدن نور است آنکه دید رنگ ﴾

﴿ وین بضدی نور دانی بی درنگ ﴾

« تَرْجِمَه » نوری کورورسک رنگ ده کورونور . بو حقیقی نورک ضدی
کورونجه بلا توقف اکلارسک ؛ « شَرْح » نوری کوردکن صکره رنگر
کوریه بیلیمی ، کوندوز ایله کیجه موازنه اوله رق اکلاشیلیر . کذلک مور
حسیله جهان معنوی کوریلنجه الوان فانیه دنیویه اکلاشله جقدر . بو حقیقه
کافه احوال و کیفیاتده رؤیت و باعث انتباه و عبرت اولور . بر عاشق تلخی افتراق
جانانندن وهنکام آتش بار هجرانندن اول لذت وصالی تمامیه فهم و اذعان ایده
مدیکی کجی !

مشنوی

﴿ رنج و غم را حق نی آن آفرید ﴾

﴿ تابدین ضد خوش دلی آید بدید ﴾

« تَبَجَّهْ » رنج و کدری الله تعالی حضرت تری آنک ایچون یاراتدی که :
 بو ایکی ضد ایله کوکل خوشلنی ، قلب صفائی ظاهره کلسون ! « شَرْح » اشیا ،
 ضدی ایله انکشاف ایتسی حکمته مبنی لذت و صفائی احساس ایچون جناب خدا
 رنج واذانی خالق و پیدا ایتدی ؛ دنیاده غم و کدر اولسه ایدی ، قاب مسرتی ،
 کوکل راحتی فصل حس ایده بیلردی ؟

مشنوی

﴿ پس نهانیها بضد پیدا شود ﴾

﴿ چونکه حق را نیست ضد پنهان بود ﴾

« تَبَجَّهْ » شمدی کیزلی اولان شیلر ضدی ایله عیان و پیدا اولور . چونکه
 حق تعالی حضرت تری نه هیچ ضدیوقدر ، نهان اولور . « شَرْح » بر انسان غافل
 دیه بیلیر که طاطلی بی ، آجیبی ، نوری ، ظامتی و سائر شیلری کورور ، حس ایدرم ؛
 نه ایچون خدای متعال حضرت تری ده بونلر کی طوغریدن طوغری به کور میورم ؟
 ایسته بو غافل انسانه جواباً بیوریلور که : کوریان ، حس اولنان شیلر ضدلرینک
 وجودندن ناشیدر . الله تعالی حضرت تریینک ایسه هیچ ضدی اولمدیغندن ، حسیات-
 ظاهره دن غیر مرئی و صورت اولان حق ایچون خفیدر ؛ جناب خدا اضداده محتاج
 اولان نظر و حسیاتدن پنهان ، فقط آثار و اسما و صفات کثیره کبریاسیله عاقل
 و کامل اولانلره باهر و عیاندر . جناب واجب الوجودک ضدومثلی اولمدیغنه دائر
 سوره شورانک اون برنجی آیت کریمه سنده : (لیس کمله شیء و هو السميع البصير)
 بیورلمشدر . معنای شریفی : « الله تعالی حضرت تریینک مثلی کی هیچ برشیء یوقدر .
 اوقادر مطلق ایشیدیحی و کور یحیدر . »

مشنوی

﴿ که نظر بر نور بود آنکه بر نک ﴾

﴿ ضد بضد پیدا بود چون روم و زنک ﴾

« تَرْجِمَه » زیرا نظر ابتدا نوره اندن صکره رنکه تعلق ایدر ؛ ضد ، ضدی ایله پیدا وهویدا اولور . بیاض اولان روم و سیاه اولان زنجی کی !
« شَرْح » ابتدا نظر ، نوره اندن صکره رنکه دوشر ؛ بعض کیمسه بو حقیقی نوردن خالی اولان کیجه کلمینه اذعان ایدمز . بومقصدی تأیید ایچون بومثال ده ایراد اولمشدر : بیاض بر آدمی بیاض تعبیر ایدیشمز ضدی اولان سیاهک وجودندن نشأت ایدر .

مشنوی

﴿ پس بضد نور دانستی تو نور ﴾

﴿ ضد ضدرا می نماید در صدور ﴾

« تَرْجِمَه » ایمدی سن نوری نورک ضدی ایله بیلدک ! ضد کندی ضدنی کیفیات و صدورده کوسترر . « شَرْح » مادیاتده نوری ظلمتله بیسلدیکمز کی معقولانده کیفیاتک صور متنوعه مغنویه سنی ضدلری ایله بیلیر و حقایقه مطلع اولورز . مثلاً نمدن صفائی ، ادباردن اقبالی ، اضطراب قلدن انشراح درونی آکلارز . حاصل پک چوق حقایق عمیقه ضدلری ایله معلوم و پیدا اولور . دنیاده هرشی کرفتار قنادر . ضد دنیا اولان عقبا ؛ محل خلد و بقا اولدینی معلوم اولی النهار . کونش غروب و کیجه حلول ایتسمیله اشیا غیر مرئی ولدیفندن رؤیت اشیا ؛ شمسک نور وشعاغندن ظاهر و پیدا اولور . ضد آفتاب اولان ظلمت لیالی اولسه حقا ، بو حقیقه قانع اولمازلر ایدی .

مشنوی

﴿ نور حق را نیست ضدی در وجود ﴾

﴿ تا بضد او را توان پیدا نمود ﴾

« تَرْجَمَهُ » نورحقه وجودده ضد یوقدرکه آنی ضدی ایله کوسترمک ممکن اولسون . « تَرْجَمَهُ » الله تعالی حضرت تلیزینک ضد و مثلی اولمدیغندن نور جناب - خدا حسیات ظاهره یه رونما دکلدر . سورة نورك اوتوز بشنچی آیت کریمه سنده فرمان وایما بیوریلور : (الله نور السموات والارض مثل نوره كمشكاة فيها مصباح المصباح فی زجاجة الزجاجة كانها كوكب دري یوقد من شجرة مباركة زيتونة لا شرقية ولا غربية يكاد زيتها یضيء ولولم تمسسه نار نور علی نور یهدی الله لنوره من یشاء ویضرب الله الامثال للناس والله بكل شیء علیم) معنای شریفی : « الله تعالی حضرت تلیز کواکرب ویرک نوریدر ؛ آکا منسوب اولان نورك صفی قندیل وضعنه مخصوص محل کییدرکه ایچنده بریائتمش چراغ وارددر ؛ اول چراغ بلوردن بر قندیلده در ؛ او قندیل غایت نورانی بریلدیز کییدر ؛ مبارک زیتون آغاجنک یاغندن یاقیلیر ؛ بو آغاج نه کونش طوغان ونه کونش باتان جانبده یتمشدر ؛ یقیندرکه آنک زتی ولو آکا آتش ایرشمز ایسهده ایشیق ویرسون (مذکور قندیلک ضیائی و چراغک نوری) نور اوزره نور و آیدیناق اوزره آیدینلقدر ؛ الله تعالی حضرت تلیز ایستدیکی کیمسه یه کندی نوری ایله یول کوسترر والله تعالی حضرت تلیز مثاللی انسان ایچون ضرب و بیان ایدر . « بو آیت کریمهده نور و محل - قندیل و چراغ و زیتون و یاغ تعیرات فیوض آیاتی انسانلرک ذهنی ممکن مرتبه حقایقه مطلع اولمق ایچون فرمان واراده بیورامشدر . نوردن مقصد هدایت ربانیه ؛ قندیل موضعی بدن انسانی ، قندیل و چراغ عقل و قلب ؛ یاغدن مرام عشق باری اولمسی متبادر خاطر ایسهده امثال علیه نك حقایقنه مطلع اولمق معنا عالی اولمغه منوطدر . آیت مشار الیهاده اول قدر عظمت اول قدر بلاغت و قدرت وارددرکه جهانک مفسرینی بر یره جمع اولسه و عمرلرینی یالکز بو آیت کریمه نك تفسیرینه حصر ایتسه اك نهایت اظهار عجز و حیرت ایده جکلدر .

مشنوی

﴿ لاجرم ابصار مالا تدرکه ﴾

﴿ و هو یدرک بین توازموسی وک ﴾

« تَرْجَمَهُ » البته کوزلر الله تعالی حضرت تلیزینی ادراک و رؤیت ایده من ؛

جناب خدا ایسه هر شیئی ادر اڤا ایلدیکنی سن ، موسادن ، طاغدن (طور سینادن) کور ! « **شرح** » سورة انعامک یوز اوچنجی آیت کریمه سنده : (لاتدرکه الابصار وهو یدرک الابصار وهو اللطیف الخیر) بیورلمشدر . معنای شریفی : « الله تعالی بی دنیاده کی کوزلر ادر اڤا ایتمز واو ذات پاك کوزلری کورور و لطیف و خبرداردر . » نور پاك خدایی کورمک ایچون انسانلر غیر مقتدردر ؛ لکن عاقل اولانلر آثار کثیره سیله جناب خاقتی برابیر و بیلشلری حسیلله مسعود و کامران اولورلر .

مثنوی

﴿ صورت از معنی چوشیر از پیشه دان ﴾

﴿ یا چو آواز و سخن ز اندیشه دان ﴾

« **نتیجه** » صورتی معنیدن — اورماندن ارسلان کی — بیل ! یاخود صورتی آواز و سوز بیل که اندیشه دن حاصل اولور . « **شرح** » بر ارسلان کوریلور ایسه معلوم اولور که اوارسلان بر اورماندن پیدا و نمایان اولمشدر . کذلک هر بر صورت بر معنیدن کسب کیفیت ایدر . مثلاً آواز ایشیدیلنجه ؛ یاخود واسطه . بیان افکار اولان کلام قنوه و تحریر اولنجه انک مصدر و جهانی ، دریای فکر و معنی اولدینی امر جلیدر . بویابده افلاطونک فکری بویادی : کائتاده نه قدر صور و اجسام واریسه آینه ده کی انعکاسات کی اولوب اصللری غیر مادی و صرف معنویدر ؛ بونوع اصللره لسان تصوفده اعیان ثابته تعبیر و تسمیه اولنور . بوفکر - فلاطونی ، دها قولای اکلاشلق ایچون بر مثال ایراد اولنمشدر . بر خانه نک قبل - الانشا کافه ترتیبات و تقسیماتی مهندسک ذهنده تقرر ایدر ، صورت بولور ، بعده خانه نک ترکیبته مقتضی اولان طاش و کرسته کی وسائط مادیه احضار و امده و انلرله خانه صورت یافته اولور ؛ دیک که خانه نک اصلی ابتدا مهندسک ذهنده غیر مادی اوله رق صورت بولمش ، بعده مادی صورتده میدانه کمشدر . بوحقیقتدن ثابت اولور که نه قدر مکونات واریسه جناب خالقک ترتیبی و جمله سی انعکاس معنویدر .

مشنوی

﴿ این سخن و آواز از اندیشه خواست ﴾

﴿ توندانی بحر اندیشه جگاست ﴾

« تَرْجَمَه » بوسوزو آواز دریای فکر و اندیشه دن قالدی . [حاصل اولدی .]

سن ایسه بیلیمسک که دریای فکر و اندیشه نره ده در ؟ « شَرْح » آواز و کلام ایشیدلسه اکلاشیلر که فکر و اندیشه دن پیدا اولمشدر ؛ اما اوفکر و اندیشه نره دن حاصل اولمش ، هانکی دریای معنیدن ظهور ایتمشدر ؟ او بحر هانکی مکانده در ؟ بزجه مجهولدر . ارباب معرفت نزدنده معلومدر .

مشنوی

﴿ لیک چون موج سخن دیدی لطیف ﴾

﴿ بحر آن دانی که باشد هم شریف ﴾

« تَرْجَمَه » لکن سوز طالعہ سی سن لطیف کوردک ! انک دکزینی بیلیمسک

نه قدر شرف و لطافت مالکدر . « شَرْح » آجی یاخود طاتلی بر صوبی اغز مزه قویوب ایچنجه اکلارزکه اوصومبندن آجی یاخود طاتلی جیقپور . کذلک رنج و اذا و یا سعادت و صفا ایقاع ایدر کات ایشیدیلنجه انلرک منبعی اولان انسانک طبعی ، جفا افزا و یا صفا بخشا اولدینی هویدا اولور . نتکم مشنوی شریفی لذت ایله مطالعه ایدن ذوات اکلارلر که مولانا جلال الدین رومی قدس سره السامی حضرت تلمزینک فکر و اندیشه عالیسی بر بحر نور و لطافتک و بر دریای فیض و سعادتک معرفت بخش موجه لریدر .

مشنوی

﴿ چون زدانش موج اندیشه بتاخت ﴾

﴿ از سخن و آواز اوصورت بساخت ﴾

« تَرْجَمَه » دریای علمدن فکر و اندیشه طالعہ سی اولان سوز ظهور ایتدی ؛

اوسوزو آوازدن صورت پیدا اولدی . « **شَرَحْ** » حروف و صدا ، علم و دانشدن ظاهر و پیدا اولور ؛ اصل اعتبار بالطبع دریای بی کنار اولان علم و دانشه ، علم و دانشی تولیدایدن عقله ، نهایت الامر عقلی تنویرایدن روح روانه لایق و احرار .
 او یله بر روح که : « (قل الروح من امر ربی) آیت کریمه سیله مبجل و آنک حقیقتنه مطلع یالکز خالق لم یزدر . روح و عقل عین حقیقت ، انلرک امواجی اولان حروف و کلمات صورتدر .

مثنوی

﴿ از سخن صورت بزاد و باز مرد ﴾

﴿ موج خود را باز اندر بحر برد ﴾

• **تَبْجِیْهٌ** « کلامدن صورت طوغدی و تکرار وفات ابدی ؛ کندی طالغہ سی بنه کلدیکی دکره کندی . « **شَرَحْ** » کافه کائنات ، دریای عقل کل اولان بحر . قدرتدن طالغہ کی ظاهر و هویدا ، بعده پذیرفته فنا اولور . کلماتدن حاصل اولان صورتده مانند امواج ظهور و عبور ایدرک اصلرینه راجع اولور .

مثنوی

﴿ صورت از بی صورتی آمد برون ﴾

﴿ باز شد کانا الیه راجعون ﴾

• **تَبْجِیْهٌ** « صورت بی صورتک عالمندن خارجه کلدی تکرار کندی . بزرگ صورتلرز ، تحقیقا جمله من الله تعالی به راجعز . « **شَرَحْ** » سورة بقره نك یوز یدنجی آیت کریمه سننده : « (قالوا ان الله وانا الیه راجعون) بیورلمشدر . معنای شریفی : « اهل صبر اولانلره بر مصیبت ایریشه دیرلرکه : البته بزالله تعالی حضرتلرینک قوللری یز و البته اول خدای متعال حضرتلرینک جانبنه رجوع ایدهرز . « علامه نهقدر صورت واریسه بی صورتک عالمندن ظهور ایتمشدر . مثلا آدم عدم ایکن مقتضای حکمت و قدرت خدا نسخه کبرا اوله رق پیدا اولدی . قبل الخلقه آدم ، صورتا عدم اما علم اللهه ازلی و معین ایدی .

مشنوی

﴿پس ترا هر لحظه مرگ رجعتیست﴾

﴿مصطفیٰ فرمود دنیا ساعتیست﴾

«تَبَجَّهْ» شمعی هر لحظه سکا موت و رجعت واردر ؛ فخر عالم علیه الصلوة والسلام افندمن حضرتلری بیوردی که: دنیا بر ساعت و بر آندن عبارتدر . «شَرْحُ» حدیث شریف : (الدنيا ساعة) یعنی دنیا بر ساعت ، بر آندر . ای انسان ! سنک ایچون هر لحظه و هر آن موت بدن و رجعت کران اولدینی تجربه و عقلاً نمایاندر . مثلاً عمر بشر قاج سنه اولورسه اولسون بوسنه لریک چوق ساعت و دقیقه و لحظه لره تقسیم اولنور . دقیقه کجکجه انسان موته تقرب و عالم عقبایه توجه ایدر . انسان صولک دقیقه حیاته کله جک موتدن قورقاملیدر ؛ زیرا حقیقتده هر آن نتیجه موت فنا و ساندرد . فنا یالکنز دنیا و ما فیها به مخصوص دکلدر ، شمس و قمر ، لایمدا اجرام و صور ، مرور زمان ایله حرارتدن بی تاب و محروم اوله جقلردر . شوقدر که فنا پذیر اولانلرک یرینه قدرت ربانیه دیگر مواد ایجاد ایدر . تکرار اومواد بر مقتضای فرمان صمدانی محو و فانی اولور ؛ بووجه ایله عالم ظاهرده مخلوقات هر آن اماته و ایجاد اولنور .

مشنوی

﴿جمله عالم میشود هر دم فنا﴾

﴿باز پیدا می نماید در بقا﴾

«تَبَجَّهْ» جمله عالم هر آن و دم فنا بولور ؛ تکرار بقاده پیدا اولمش کورونور . «شَرْحُ» [بیت سابق بوبیت شریفکده شرحی اولور .]

مشنوی

﴿فکر ماتیر یست از هو در هوا﴾

﴿در هوا کی باید آید تا خدا﴾

« تَرْجَمَه » بزم فکر و اندیشه من براوق کجی هویت الهیه دن هوای وجود-
انسانیده ظهور ایدر؛ اما اوفکر اوقی هواده طور مقی نصل ممکن اولور؛ الله تعالی
حضر تلیینه رجوع ایدر. « شَرْح » اندیشه اوق، وجود من هوا کجی اولنجه
اوق هواده یعنی اندیشه وجود انسانده نصل بقا نما اوله بیلیر؟ بالطبع اوله ما ز!
خالق مطلقه رجوع ایدر.

مثنوی

﴿ هر نفس نوی شود دنیا وما ﴾

﴿ بی خبر از نوشدن اندر بقا ﴾

« تَرْجَمَه » هر نفسده، دنیا یکی اولور. صوری اولان بقا من حسیه دنیا نك
تغیرات متجدده سنده بزم خبر من یوقدر.

« شَرْح » دنیا و ما فیها هر آن و ساعتده فنا پذیر اولدیغندن بر مقتضای حکمت-
بالغه تکرار تجدید نما اولور ایسه ده بزم استعمال ایتدی کمز و سائط حسیه بوفنا و ایجاد
و تجدیدی رؤیته غیر مقتدر، جسم من مدت حیاتم زده صورتا باقی کورندیکی
ظاهر اولدیغندن، دنیا نك تغیرات دائمه سندن خیرد کلز.

مثنوی

﴿ عمر همچون جوی نو نوی رسد ﴾

﴿ مستمری می نماید در جسد ﴾

« تَرْجَمَه » عمر انسانی ایرما قدده کی صو کی یکدن یکی به ایریشیر. دائما ایرماغه
صو، یکی کلدی کندن جسد و وجودده متصل کجی کور و نور. « شَرْح » آتدیسی
جوق اولیمان برنهره باقیله جق اولسه صو، حرکت من کور و نور. هر آن نهرک
صوبی آقار کچر. اصلی اولان دریاه کیدر؛ اما مادی کوز بوتبدلی و انسانلرده کی
تغیراتی کورمه کفایت ایتز. عمر انسانلرده هر آن جریان ایدر ایسه ده جریانی
ماده کورنمدیکی ایچون ظاهر کوزه کوره باقی صانیلیر.

مشنوی

﴿ آن زتیزی مستمر شکل آمدست ﴾

﴿ چون شرر کش تیز جنبانی بدست ﴾

« تَرْجَمَه » او صو تیز آفدیندن نظره مستمر و دائمی جریان کلیر .
 او آتش قیغلمجی کبی که : سن آنی الکه چاپک چاپک تحریک ایدنجه ، سرعت-
 تحریکدن اوزون کورونور . « شَرْج » انسانک عمری ده قیغلمج کیدر . اما
 چشم ظاهری و حس مادی چاپک تحریک اولنان قیغلمجی اوزون کوردیکی
 کبی سرعتله جریان ایدن عمر مزید ظاهر بین اولان انسان طویل و فراوان
 ظن ایدر . بومثال عالی ، بیت شریف آتیده دهاز یاده تصریح و توضیح بیورلمشدر .

مشنوی

﴿ شاخ آتش را بجنبانی بساز ﴾

﴿ در نظر آتش نماید پس دراز ﴾

« تَرْجَمَه » او جنده آز آتشی اولان بر اغاج دانی سرعتله چویرسک
 حدذاتنده اوافق ، قیصه اولان آتش نظره اوزون کورونور . « شَرْج » بر اغاج
 دالی او جنده قیغلمج قدر اوافق بر آتش اولدینی حالده انسان اودالی الله آلوده
 الیه چاپک چاپک اویناتسه سرعت تحریکدن طولایی قیغلمج اصلندن بر قاج مثل
 بیوک ، دها اوزون کورونور . عمر انسانی ده فرمان ربانی ایام ولیالی واسطه سیله
 سرعتله تحریک ایتمکه اولدیندن چشم و حس ظاهر ، درازی عمر انسانه ذاهب
 و ناظر اولور . دنیا و بدن و عقل ایچنده موجود ظن اولنان بر چوق کیفیت بونک
 کبی سهودن نشأت ایتش خیالاتدر .

مشنوی

﴿ این درازی مدت از تیزی صنع ﴾

﴿ می نماید سرعت انکیزی صنع ﴾

« تَبْحِيْهُ » مدت عمرک صوری اولان اوزونلی صنع الهمیك سرعت
 و قدرتنددر. سرعت انکیزی صنع الهمی غایت قیصه اولان عمری، اوزون کوستر.
 « شَرْح » انسانلر، دقیقهلر، ساعتلر، کونلر، کیچکلر، سنه لر یکیردایکن عمر-
 انسانی نصل بویله قیصه در؟ دیه صوریله بیایر. قیصه در. شمدیه قدر دنیادن
 نیجه میلیون انسانلر کذار ایتمش ایکن نام و نشانلری قالمیوب بدنلری یادفین خاک-
 قبور، یا خود اطعمه و حوش و طیور اولمشدر؛ اما کمال صنع ربانی بو عمر کوتاه-
 انسانی غایت اوزون و عالی کوستر که انسان سعی و غیرتدن خالی قالمسون و بومیدان-
 عظیم ابتلا اولان دنیاده نوع بشر، ابقای نیکنام ایدرک اثرخیر بر اقسون.

مشنوی

﴿ طالب این سر اکر علامه ایست ﴾

﴿ نک حسام الدین که سامی نامه ایست ﴾

« تَبْحِيْهُ » بوسرو حقیقتک طالبی اولان کیمسه، علامه عصر اولسه بیله اکا
 سوبیله ! ایشته حسام الدین چلبی که نامه سامی و نسخه کبرا اولان ذات نامیدر .
 بوسرو حقیقی اندن آکلا ! « شَرْح » ای طالب حقیقت ! بودرلو حکم و حقائقک
 کنهنه مطاع اولمق ایستر ایسک حسام الدین حضرتلری و یا اوزات جلیل القدر
 کبی بر مرد خدای آرا ! بول ! مولانا جلال الدین رومی قدس سره السامی
 حضرتلری تواضعاً کندی ذات عالی قدرلرینی و یا مشنوی شریفی تحریری ایت بیورمدیلر
 ایسه ده کالاتی نهایتسز و صدق و عرفانی حسابسز اولان حسام الدین چلبی حضرت-
 تدرینی کوسترنجه هم ذات عالیرینی ، هم مشار الیه حسام الدین چلبی قدس سره -
 العالینک التماسیله یازیلان مشنوی شریفی و هم هر زمانده بولنان اولیاء الهمی کوسترمش
 اولدیلر ، کمال وفا و محبت جهان قیمتلریله حسام الدین حضرتلرینی بو وجه ایله ده
 تکریم و نام جلیل الغوانی ابقا ایله عالم انسانیتده تعظیم بیوردیلر .

﴿ رسیدن خرکوش بشیر و خشم شیر بروی ﴾

طاوشان ارسلانك ياننه واردیغنه وارسلانك طاوشانه حدت ایتدیكنه دائر در :

مشنوی

﴿ شیر اندر آتش و درخشم و شور ﴾

﴿ دیدگان خرکوش می آید زدور ﴾

« تَبَجَّهْ » ارسلان آتش و غضب واضطراب ایچنده ایکن کوردی که او طاوشان اوزاقدن کلیور. « شَرَحْ » بالاده بیان اولندیفی اوزره ارسلانه تشبیه اوانان ظالم خیلی زمان قرار ویریلن وظیفه نك ورودینه منتظر ونکران، وظیفه نك تأخرندن خلقی اولان غضب وجوعی فراوان ایکن ذکر اولنان کویلو اوزاقدن نمایان اولدی. انتظار حدید المزاج اولانلرک وحشت وحدتلینی قات ، قات تزیدایله یزار ایدر.

مشنوی

﴿ می دود بی دهشت و کستاخ او ﴾

﴿ خشمکین وتند وتیزوترش رو ﴾

« تَبَجَّهْ » طاوشان قورقوسر ، کستاخانه ، غضبی ، حدتلی واکشی یوزلواولدیفی حالده یوریور. « شَرَحْ » ذکر اولنان کویلو کندینی بی باک وخشمنك کوسترمسی قصورسوز اولدیفی ایما و بیان وکویا کندی حدتنی جلب ایدن بر نزاعه مصادف اولدیفی حالاً اتیان ایتک ایچون ایدی . کویلو وعادی قیافتلرده کورونن بعض انسانلردن خفی برتدیر عمیق، یاخود بر خدعه اصلا مأمول اولمندیفی حالده بعض دفعه اومقوله ادملر اویله دیسیسه استعمال ایدرلرکه عاقل اولانلر انکشت بردهان وحیران قالیرلر .

مثنوی

﴿گز شکسته آمدن تهمت شود﴾

﴿وزدایری دفع هر ریب بود﴾

«تَبَجَّهْ» زیر آقیریق، زبون کلنکن جرم و تهمت اکلایلیر؛ وجسور اتقندن هر شک و شبهه نك دفعی حاصل اولور . «شَرَحْ» طاوشانه تشبیه اوانان کویلو تأخر ایله برابر چکیمیه رك بلا پروا ظالمك نزدنده اندام نما اولدی . قورقه رق کیمش اولسه کندی قصورنی ضمعناً اقرار و قصورلی اولدیغنه دائر ظالمك اعتقادی تزیید وحدتی بی شمار ایلر ایدی . کندیسه قصور عز و ایتك استعدادنده اولان بر ذاتك نزدینه نسان فتور سز وارر ایسه قصور سز اولدیغنه دائر صاحب شک قلبنه بر فکر امنیت افزا القا ایتش اولور . طور و وجهنده آثار خوف و تقیر کوستر مامك کبی خصلت مقبوله یه نائل اولمق ایچون درتشی لازمدر . ابتدا : انسانك فتور سز یار ایش اولمسی ، ثانیاً : اعصاب و دمك بدننده معتدل بزحاله بولمسی ثالثاً : عالمك سرد و گرمه گرفتار اولمش و رابعاً : هر وقت امر ویر نلردن اولوب بعض دفعه امر و سؤال اولمق مجبوریتنده بولمش اولمسیدر .

مثنوی

﴿چون رسید او پیشتر نزدیک صف﴾

﴿بانك برزد شیرهان ای ناخلف﴾

«تَبَجَّهْ» چونکه طاوشان ارسلانك او کنده کی صفه یقین اوله رق ایریشدی . ارسلان کمال حدتله باغیردی . دیدی : ای ناخلف ! «شَرَحْ» حدید المزاج اولانلر یانسنده مغضوبلری کور و نجه عقل و قلب و بدنلرینك گرفتار اولدینی تحولات قابل اشعار اولیان بر جوق حالات اسف آیات کوستر . بر مجبوریت عظیمه اولینجه اومقوله عقلی کیمش و بدننده یالکز آتش حدت قالمش اولانلرک نزدینه وارمیوب حدتلرینك تسکینی ضمعنده ایکی صورتدن برینی استعمال ایتلی ! صورتك بری حدید المزاج آدمك سودیک بر آدم واسطه سیله بیان اعتذار، جالب حدت اولان

ماده نك صورت جريانی حكايه واقرار ايتمی ! ديكر صورت ايسه ينه غضوبك سوديكي بر انسان واسطه سيله جريان ماده يي اخباردن صكره غضوبدن خوف وتلاش كوستر ميوب بالعكس غضوبه اظهار اغرار ايتمی ! برنجی صورتك جسور اولان حديد المزاجلره قارشى استعمالى سزا، ايكنجى صورتك حديد فقط وهام وقور قاق اولانلره مقابله اجراسى احرارر .

مشنوی

﴿ من كه كاوانرا زهم بدریده ام ﴾

﴿ من كه كوش شیر نرمالیده ام ﴾

« تَبَجَّهْ » بن كه او كوزلى بردن پارچه لرم؛ بن كه اركك ارسلانك قولاغنى بور مشم ! « شَرْح » بوييت شريفك مالى آييده كي بيت شريفك مآليه اكال بيوريلور . شمديدن شوقدر بيان اولتور كه : حديد المزاج اولانلر آوان حدت و غضبه هميشه مغضوبك فناقلرينى عاجلاً خاطرلرينه كتيرر و كندى قصورلرينى اونوتور و فضله اوله رق جسارت و مهارت لرندن دم اوررلر و عنداولى النهاده كلياً ذليل اولورلر .

مشنوی

﴿ نيم خر كوش كه باشد كوچنين ﴾

﴿ امر مارا افكند اندر زمين ﴾

« تَبَجَّهْ » يارم طاوشان كيم اولور كه بوكي بر امر يميزى ير اوستنه آتمش اولسون ! « شَرْح » ارسلانه تشبيه اولان انسان كال تهور و تكبرله فتح دهان ايدرك كويلويه ديمش كه : بن جسمماً او كوز كي جسم و قلباً ارسلان كي جسور اولانلرى بيله پنجه قهرمله دونيم ايتمش ايكن شمدي سنك كي بر ناقص و ناكس فصل اولورده امر يمي اهام و ينى كال جوع و حدتدن ديكر حال ايتمش اولسون ؟ غضوب اولانلر هنكام حدتده بر چوق سؤال بي مال ايراد ايدرلر و هيسچ بروقت جواب المغه صبر ايتيوب همان سويلرلر .

مثنوی

﴿ ترك خواب و غفلت خرکوش کن ﴾

﴿ غرش این شیر ای خرکوش کن ﴾

« تَرْجَمَهُ » ای غافل ! طاوشانک اویقوسنی و غفلتنی ترک ایت ! ارسلانک دهشتلی صدائی ایشیت ده متنبه اول ! « شَرْح » طاوشان کوزلری آچیق اویور ، انی بو حالده کورن اویانیق ظن ایدر . صاحب غفلت اولانلرکده صورتا کوزلری آچیق اولدیغندن اهل حکمتدن اولمالار انلری بیدار صانیر ؛ حالبوکه انلر خواب کران غفلتله مدهوش و بیاردلر . بویت شریفده ارسلانک افاده سنی ترک ایله بر مقتضای دأب جلیل حضرت مولانا بر عارف و دانا طرفندن انسانلره تنبیهاً و ایقاًطاً دنیلیورکه : خواب غفلتدن فراغت و غافل و ظالملا اوزرینه جاری اولان غضب آللهینک صدای هیبت تماسنه دقت ایدیکر !

« ارسلان غضب و قوت ایله مشهور جهان اولدیغندن بویت شریفده قهر و غضب آللهی ارسلان تعبیریه توصیف و تلمیح اولنمشدر . »

﴿ عذر گفتن خرکوش ﴾

طاوشانک ارسلانه عذر بیل ایلمسنه دائردر :

مثنوی

﴿ گفت خرکوش الامان عذریم هست ﴾

﴿ کردهد عفو خدا و ندیت دست ﴾

« تَرْجَمَهُ » طاوشان ارسلانه دیدی : الامان ! اکر سنک حکم و عظمتکه عفو ایتمک الویر رایسه بر عذریم واردر . « شَرْح » حالاً و بدنأً ضعیف اولان کیمسه

چار دیاب اولنجیه قدر جسور اولان بر صاحب غضبه قارشى لسان تواضع استعمال ایتمی ایجاب حالنددر .

مشنوی

﴿ گفت چه عذر ای قصور ابلهان ﴾

﴿ این زمان آیند در پیش شهان ﴾

« تَبَجَّهْ » ارسلان دیدی: ای احمق! قسور و ناقصی! شاهلرک حضورنده بوزمانده می عذر بیان ایدرلر؟ « شَرَحْ » ظالم غضبان اوله رق صاحب قصور وقاصر عد ایلدیکی فقیر کویلوی شدیداً تحقیر ایدر. ظالم لر بیلمز لر که انسان ازهر جهت تقدیس وتکریم اولمش شایان حرمت ومرحمت بر مخلوق احسن در که غیر مشروع صورتدهانی تکدیر، انی دوچار جفا و اذا ایتک، ظلم عظیم وعین حماقت ومحض جهالتدر؛ حتی شرعاً مستحق تکدیر اولدینی زمان حال واعتبارینه کوره حقنده استعمال اولنمی لازم کان تعیرات وتکدیر ایدر که ذاتک چهره سنه ویرمنی ایجاب ایدن حرکات، هر آدمک بیلر چکی حالات ومواددن دکلدر. معامله. تکدیریه بی اجرا ایدن ابتدا غضب وحدتن عاری؛ ثانیاً شائبه غرضدن بری وحدتنه ذاتنده مدبر و ذکی اولمی شرط اساسیدر؛ یوقسه هراحق کندینی فعال عد ایدرک حدث و شدتله کسب شهرت ایتک واورتهانی تهدید ایلکم خیالیله تکدیراته قیام ایتسه، انجامی کندی اعتبارینی اسقاط ودشمنلرینی مزداد ایدر؛ وخوف دشمنان انی ذلیل و بی امان ایلر .

مشنوی

﴿ مرغ بی وقتی سرت باید برید ﴾

﴿ عذر احمق را نمی باید شنید ﴾

« تَبَجَّهْ » ای طاروشان! سن وقتسز بر قوش سک! باشی کسمک لازمدر؛

احمقك عذرى ايشتمك لايق دكدر. « **شرح** » ای کویلو! سن تأخر واهمال ایله حدینی تجاوز ایلدیکندن سنك کی احمقك عذرینی استماع ایله وقت ضایع ایتمك عین حق وخطادر. وظیفه سنی سنك کی اهمال ایدن بلهائی بلا توقف سیف غضبه هلاک ایتمك اصابت و سیاست ایتمکدر دهرک ارسلان غضبان، حدت و تکدیراتی تزید ایتمش!

مثنوی

❦ عذر احمق بدتر از جرمش بود ❦

❦ عذر نادان زهر هر دانش شود ❦

« **ترجمه** » احمقك عذری جرم وخطا سندن دها بدتر اولور؛ جاهلك عذری هر عالم ودانایه زهر و جفادر. « **شرح** » ارسلانه تشبیه اولنان آدمك برنجی مصراعده کی افاده سی اصابت و عین حکمتدر؛ فی الحقیقه چوق دفعه جهلا، ایراد عذر امیدیه تزید و تأکید خطا ایدر؛ عذر جهلا، هر حالده عالمه زهر و جفادر. مع مافیه بتون بتون جوابنر براقق ده ناسزادر. زیرا جهلا بیان عذر ایتدکدن صکره عاقل و عالمک ویره چکی جواب، جاهلك عذر نا صوابی محایدر. او حالده امید اولنور که جاهل طوتدینی مسلك سقیمدن ممکن مرتبه تبعید و تبری ایتمش اوله!

مثنوی

❦ عذرت ای خرکوش از دانش تهی ❦

❦ من نه خرکوشم که درکوشم نهی ❦

« **ترجمه** » ای طاوشان! سنك عذرک علم و هردن بوش، خالیدر؛ بن طاوشان دکم که عذرینی قولانغه قویه سک! « **شرح** » بو بیت شریف صاحب غضبک تکدیراتی حاکی و بلاغت بی انتهای حاویدر.

مشنوی

﴿ گفت ای شاه نا کسی را کس شمار ﴾

﴿ عذر استم دیده را کوش دار ﴾

« تَنْجِيْهُ » طاوشان دیدی : ای شاه ! بنم کی حقیر و نا کسی انسان
عدایت ! برستم و جفا دیده نك عذرينه قولاق طوت ! « شَرْح » دهند
بر تدبیر قورمش اولان عاقل بر صاحب قوت و غضبک حضورنده بولنوبده ذکر
اولنان کویلو کبی حرکت ایتسه سزادر . یعنی بر طرفدن ادب دائره سنده تواضع ،
دیگر طرفدن مقصدنی ترك ایتیه رك بلا خوف و خشوع فکرنده ثبات و افاده سنك
اصابت و سختی تعیرات حکیمانه ایله اثبات ایتلیدر .

مشنوی

﴿ خاص از بهر زکات جاه خود ﴾

﴿ کمرهی را تو مران از راه خود ﴾

« تَنْجِيْهُ » علی الخصوص کندی منصب و مقامك زکاتی قیلندن اولسون بولنی
غائب ایتمش بنم کبی بر عاجزی کندی طریق لطفکدن سورمه ! « شَرْح » طاوشانه
تشبیه اولنان کویلو کمال تواضع ایله عذرينك استماعی استرحام و بوجه ایله عرض -
مرام ایتمه که استحصال کام ایده جکدر . مجربدرکه ، حدید و غضوب اولانلر
اکثر خود بین و خود پسند اولدقلرندن حین غضبه بیه کالات و عظمتلرندن
بالماسبه بحث اولنسه چوق دفعه آتش حدتلرینک محو و اطفاسنه سبب اولور .
بر غضوبه قارشی تواضع و تضرع اولنور ایکن قهر ربانینک علائم و شدائی
سرئما اولمغه باشلار و انسان قهره گرفتار اولورسه حیوان اولدینی حالد ایشلیدیکی
فناقلدن پشیان اوله رق استغفار و دوام و تصدقه و عبادته و اعمال خیریه نك اجر اسنه
اقدام ایتمی لابد و جسیاندر .

مثنوی

﴿ بحر کو آبی بهر جوی دهد ﴾

﴿ هر خسی را بر سر و روی نهد ﴾

« تَجَمُّعُ » دریا هر ایرماغه سو ویرر ، بوعظمتیله برابر هر چور چوبی
ینه کمال لطفندن باشی و یوزی اوستنه قور . « شَرْحُ » حرارت شمس
حسیله میاه دریانک بخاری هوایه تصعد ایدر ؛ بلوط بعدہ یاغمور وبوصورتله
کرء ارضده صولر حاصل اولور . ایشته دریا بوقدر نتایج عظیمه نک استحصاله
اقتدار کوسترمش ایکن آغوشنه دوشن خار و خسی قمرنده محو وتباه ایتیموب
یوزنده طوتمسیله کنار سلامته الفا ایدر . و بو حرکت دریا ایچون محو اعتبار
دکل بالعکس موجب شاندر . ای شیر ژیان ! سن ده بی هلاک و پریشان
ایده چکنه لطفاً عذر می استماع و گرفتار اولدینم خالدن رها ایت ! بو بیت شریف
تواضع و خشوعی تعلیم ایدر . صاحب اقتدار وعظمت هر نه قدر انسانیت ومروت
اظهار ایتسه سزا واعتباری ده ااعلا اولور .

مثنوی

﴿ کم نخواهد کشت دریا زین کرم ﴾

﴿ از کرم دریا نکردد پیش و کم ﴾

« تَجَمُّعُ » خار و خسی یوزینه طوتمق کبی بر لطفدن دکر اکسیلمز .
کرمندن دریا ، دهها زیاده ودهها آز بر شی استحصال ویا غائب
ایتمز . « شَرْحُ » بو بیت شریفده هم صاحب اقتدار وعظمته پند ونصیحت ،
هم خسیس الطبع اولانلره تنبیه و اشارت واردر . مثلاً برانسانه مرحله لطف
وعنایت ویا مستحق اولدینی حالده مدح ورعایت اولنور ایتسه لطف ورعایتی
اجرا ایده چک ذات ظن ایتسونکه الطافک ابدالی کندنی قدرینه نقصان ایراث .
ایدر ، بالعکس اجرای انسانیت باعث سعادتدر .

مثنوی

﴿ گفت دارم من کرم بر جای او ﴾

﴿ جامه هر کس برم بالای او ﴾

« تَنْجِيْمٌ » [ارسلان طاوشانه جواباً] دیدی: لطف و کرمی محلنده طو تارم .
 صرف ایده‌زم؛ بن هر کسک البسه سنی بدن و وجودینه کوره کسرم . « شَرْحٌ »
 بو بیان کر چه ظالم معهود طرفندن سرد و اتیان اولندیسه ده مغز حکمت و عین -
 عرفاندر . کرم ، فی الحقیقه مقبول و مرغوب بر خصلت جهانقیمتدر . فقط
 محلنده صرفی لابددر ؛ یوقسه بر مفسده ده اجرای لطف و عنایت ایتمک عین -
 ذلت و محض مضرت و سائر مفسدله اجرای شقاوت ایلمک ایچون اعطای جبراً تدر .

مثنوی

﴿ گفت بشنو کر نباشم جای لطف ﴾

﴿ سر نهادم پیش اژدرهای غف ﴾

« تَنْجِيْمٌ » طاوشان دیدی : ای ارسلان ! عذری می دیکه ! اندن صکره
 مستحق لطف و کرم اولماز ایسه غضب و قهرن اژدرها سنک اوکنه باش قورم .
 « شَرْحٌ » صاحب عقل و ثبات اولان ذات ، - ولو شدت و غضب کورسه - ترک مقصد
 ایتمیوب کمال تواضع و حکمتله فکرینی اثبات ایدر .

مثنوی

﴿ من بوقت چاشت در راه آمدم ﴾

﴿ بار فیک خود سوی شاه آمدم ﴾

« تَنْجِيْمٌ » [طاوشان ارسلانه دیر:] بن قوشلق وقتنده یوله حیقدم، کندی
 ارقداشمله شاه طرفنه کلدیم . [مقصد آئیده آکلاشیله جغندن وارسته شرحدر .]

مثنوی

﴿ بامن از بهر تو خر کوش دگر ﴾

﴿ جفت و همراه کرده بودند آن نفر ﴾

«تَنْجِيْمُهُ» سنك ایچون بنه برابر دیگر برطاوشانی ، حیوانات گروهی جفت و یولداش ایتمش ایدی . «شَرْحُ» کویلو ظالمه : سزه اقوات و وظیفه ارسال ایتمک مقاوله واجب الرعایه سندن کویلولر اصلا خلف و نکول ، وعدلرندن عدول ایتمیوب ارکنجه بی ، دیگر برینی وظائف کثیره ایله طرفکزه کوندرمشلر ایسهده بیان ایده حکم وقوعات بزى گرفتار تأخر و مدهوش و بی شعور ایتمشدر دیمش!

مثنوی

﴿ شیر اندر راه قصد بنده کرد ﴾

﴿ قصد هر دو همراه آینده کرد ﴾

«تَنْجِيْمُهُ» بر ارسلان یولده بنده لریکزه قصد ایتدی ؛ هر ایکی یول ارقداشنه ، یعنی بزه قصد ایتدی «شَرْحُ» کویلو ، ظالمه بیان حال ایدرک دیمش که : بز سزه اشیای کثیره ایله کلیر ایکن یولده ظهور ایدن دیگر بر صاحب اقتدار ، اطاله دست خسار و ارقداش می اسیر و اشیامزى غصب ایله یولمزدن تأخیر ایتمشدر . بو افادات غیر واقع اولوب ارسلانه تشبیه اولنان آدمک — بر شخص موهوم عاینه — غضب وحدتی جلب ایچون خدعه دن عبارتدر . بونده جای - دقت و محل عبرت بر اشارت واردر که : ظالم اولانلر ایشیده جکلری سوزه امنیت ایتسلر کندیلرینی کیمسه سومدیکندن زبون و مغبون اولورلر . بناءً علیه اقتدار - حقیقی اجرای عدالت و ارادات ربانیه اطاعت ایدنلره مخصوصدر .

مشنوی

﴿ گفته‌ام مابنده شاهنشیم ﴾

﴿ خواجه تاشان که آن درکیم ﴾

« تَبَجَّجْهُ » یولده چقان ارسلانہ دیدمکہ : بزہ طوقمہ ! زیرا او بیوک درکاهک حقیر و ناچیزی یز ! « شَرْح » ظلمک غضبی تزیید ایتک ارزو سیلہ اک زیادہ حدتی جالب اولان تعبیرات، معہود کویلو طرفندن ایراد اولتور . بر حدید - المزاجی اغضاب ایتک کیفیتی غایت سہادر . علی الخصوص دشمن و یا سائر بر انسان طرفندن تحقیر اولدینی دوستانہ و محرمانہ حکایہ اولنسسہ و ارتق نہ اولمش ایسہ اولمش سزحدت بیور میکز کی صورتا تسلی آمیز ، حقیقتندہ غضب انکیز افادات علاوہ ایدلسہ صاحب حدت کرفتار جنت اولور .

مشنوی

﴿ گفت شاهنشہ کہ باشد شرم دار ﴾

﴿ پیش من تو یاد ہرنا کس میار ﴾

« تَبَجَّجْهُ » یولده ظہور ایدن او دیگر ارسلان بکا جواباً دیدی کہ : شاهنشہ دیدیکک کیم اولبور ؟ اوتان ! بنم حضور مدہ ہرنا کس و دینک نامنی سویلمہ ! « شَرْح » بوافادہ تزیید حدت و تشدید غضب ایچون بردیسہ در . دشمنک حقارات آمیز سویلمش اولدینی سوزلرک برر برر تعدادی متکبرا اولانلرک قلب و عقللرینہ شدیداً تأثیر وحدت و غضبلرینی فوق العادہ تکثیر ایدر .

مشنوی

﴿ ہم ترا وہم شہت را بردرم ﴾

﴿ کرتوبا یارت بکردید ازدرم ﴾

« تَرْجَمَه » اودیکر ارسلان بکا علاوه دیدی که : هم سنی ، هم سنک شاهکی بیر تار . پارچه پارچه ایدرم ؛ ا کر سن ارقداشکه بنم قیومدن رجوع ایدوب کتمک ایسترایسه کر ! « شَرْح » حدیدالمنزاج اولانلرک غضبنی دعوت ایتک اوزره برایکی سوز کافی ایکن دساس اولان کویلو قوردینی اساس خدعه بی تأیید ایچون برایکی سوزله اکتفا ایتوب ظالمک عقلنی کلیاً محو وتباه ایلیمک فکریله تزیید کلام ایدر وانجای نائل مرام اولور .

مشنوی

﴿ گفتمش بگذار تابار دکر ﴾

﴿ روی شه ینیم برم از تو خبر ﴾

« تَرْجَمَه » ارسلانه دیدم : بزدن شمدی واز کج ! بر کره ده کندی شاهمک یوزینی کوره یم ده سندن خبر کوتوره یم ! « شَرْح » کویلو مقصدنی اصلاً اهل ایتوب تکثیر حدت ایچون بر ظالم موهومک تعیرات حقارات انکیزی تعداد ایتدیکی صره ده ، برده کنندی عبودیت و صداقتندن ده دم اوروب دیش که : او یله بر ظالمک پنجه درانه دوشمش ایکن بن حسب العبودیه ینه سزی فراموش اید میوب سکوت ده ایتدم و خاکیا یکره کلمک ارزوسنی دشمنکره سویلدم .

مشنوی

﴿ گفت همره را کرو نه پیش من ﴾

﴿ ورنه قربانی تو اندر کیش من ﴾

« تَرْجَمَه » [او دیکر ارسلان بکا] دیدی : ارقداشکی بنم حضور مده رهن براق ! یوقسه بنم آیین و مذهب مده قربان سک ! یعنی هان سنی هلاک ایده جکم . « شَرْح » موهوم اولان صاحب اقتدار کویا کویلو به دیش که : صاحبک کیم اولور سه اولسون فصل جسارت ایدرده اندن حضور مده دم اورر سک ؟ کیت و بنم عظمت مدن

کنندنی خبردار ایت! اگر مرادایسه کاسون! شو قدر که کندی ارقداشکی رهن اوله رق
یانمده طوتار و یالکیز ائندیکی خبردار ایتک اوزره جساتم حسبيله سنی صالیویررم .

مثنوی

﴿ لابه کردیمش بسی سودی نکرد ﴾

﴿ یار من بستد مرا بکذاشت فرد ﴾

« تَرْجَمَه » او ارسلا نه چوق نیاز و تضرع ایتدم ، نیازم بر فائده
حاصل ایتدی ؛ بنم ارقداشمی آلدی ؛ بنی یالکیز بر اقدی . « شَرْح » کویلونک
بو یولده افاده لریدن بشقه ارقداشک دیکر صاحب اقتدار یاننده قالدیغنی بیاندن
مقصدی ، ارسلا نه تشبیه اولنان آدمک حرص و طمعنی ، غضبنی تزید ایدرک
بتون بتون عفریت ایتک ایچون ایدی .

مثنوی

﴿ یارم از زفنی سه چندان بد که من ﴾

﴿ هم بلطف وهم بخوبی هم بتن ﴾

« تَرْجَمَه » ارقداش هم لطافتده ، هم کوزلایکده ، هم وجودده ، جسامتده
بتن اوچ مثلی ایدی . « شَرْح » رهن اوله رق توقیف اولنان ارقداشی کنندن
وجودجه اوچ مثلی بیوک اولدیغنی سویله یین طاوشان کندی کوچک وجودی
ارسلانک قارنی طویوره میه جغندن بو سوزلریله حرصک طمعنی تزید ایتک
ایسته مش! نه فائده که بومرد مقتدر یولی کسدی ؛ بونی اسیر ایتدی ؛ یوللو بر چوق
کلات زهر ریز و حرص انکیز ایراد و ارسلا نه تشبیه اولنان ظالمک عقانی کلیاً
یرباد ایتش !

مثنوی

﴿ بعد ازین زان شیر این ره بسته شد ﴾

﴿ حال ما این بود باتو گفته شد ﴾

« تَرْجَمَهْ » بوندن صكره او ارسلاندن بو يول قيامش اولدى ؛ بزم حالز
 بو ايدى ، سكا سويلنمش اولدى . « شَرْحْ » ديكر بر صاحب اقتدار يولمى
 سدايتدى . بوندن صكره سنى وظيفه دار ايتك اميدى نابلج و بلكه عين خيالدر .
 حقيقهٔ مقتدر ايسك در حال كيت ! دشمنكزى كرفتار جزا ايت ! ديمش !
 دقت بيورلسونكه شمدى به قدر ارسلانه تشبيه اولتان آدمه ، كويلو تعبيرات
 و تعظيمآت فائقه ده بولنش ايكن شمدى يالكز (سن) تعبيرنى استعمال ايديشى ،
 كويا اهميتمنز بر آدم اولديغنى ديكر ظالمن اكلامش وايشنديكى لسان حقارت-
 انكيزه كندى ده آيشمش بولنديغنى اينا ايدرك ظالمك غضبى قات قات زياده اشدير كه
 چايشه شدر .

مثنوى

﴿ از وظيفه بعد از اين اميد بر ﴾

﴿ حق همى كويم ترا الحق مر ﴾

« تَرْجَمَهْ » بوندن صكره وظيفه دن اميدى كس ! سكا طوغرى سويليورم .
 طوغرى سوز آچيدر . « شَرْحْ » (الحق مر ولوكان در) طوغرى سوز
 آچيدر ولو اينجى اولسون . ضرب مثلى مشهوردر . انسانلرده اكثر ذوق
 وتسلى يى موجب اولان اسباب صرف خيالاتدر ؛ خيال ايسه طوغرى سوزدن
 يامال اولور .

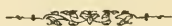
مثنوى

﴿ كر وظيفه بايدت ره پاك كن ﴾

﴿ هين بيا و دفع آن بى باك كن ﴾

« تَرْجَمَهْ » اكر وظيفه لازم ايسه يولى تميزله ! كل ! او قور قوسز مانى
 دفع ايت ! « شَرْحْ » بوده تحريك غضبه مدار اولور بر تحريص زهر باردر .
 بعض ذوات ديركه بو حكايه نك مبنى علمى اولان ارسلاندن مقصد: نفس اماره ،

طاوشاندن مرام، عقل معاد و یوله فرض اولنان ارسلان، نفس اماره نك عكسی اولان حالاندر . بوتوجیه ایله عقل معاد، نفس اماره یه حیلہ ایدرکه یرندن قویارسون، کندینی چاه ریاضته آتسون . مدرکات و حسیات ظاهره دن خلاص بولش اولسون . بوتوجیه بو حکایه نك زمین افاده سی و بالخاصه نهایتلرده کور یله جك اییات شریفه ایله اصلا موافق دوشمیور کبی کورونیور ، بو جلده کی شرح وتوجیه انشاء الله تعالی موافق حقیقت اولمش اولور .

﴿ جواب گفتن شیر خرکوش را و روان شدن در راه او ﴾

ارسلانك طاوشانه جواب ویرمنسه و طاوشانك دیدیکی او یوله کتمسنه
دائردر :

مشنوی

﴿ گفت بسم الله بیا تا او جگاست ﴾

﴿ پیش روشو کرهمی کویی تورااست ﴾

« تَبَجَّهْ » ارسلان بسم الله دیدی: کل! اودیگر ارسلان نره ده در؟ کوستر!
اگر سنك جمله سوزك طوغری ایسه ایلری کیت! « شَرِیجْ » کویلو ، ظالمك دشعی
ایکن ظالم کویلونك افادانه اعتماد و آئیده کور یله جکی اوزره کندینی محو و برباد
ایده جکدر . اعتساف و ظلم، عین ظلمت و دشمنك کلامنه امنیت ایتدیره جك قدر
داعی نکبتدر .

مشنوی

﴿ تا سزای او و صد چون او دهم ﴾

﴿ و در روغت این سزای تو دهم ﴾

« تَبَجَّهْ » اونك دکل ، اوکی یوز ارسلانك لایق اولدینی جزایی ویریم!

واکر سويلديكك يالان ايسه او كذبك لايق اولديني جزاي ده سكاويره يم! «**شرح**»
ظالمك حدتي عظيم وعظمتنه دائر ايراد ايتديكي كلات جهل آياتي حسديه عقلي سقيم
بر اژدر بلا بار اولديني آشكار در .

مشنوی

﴿ اندر آمد چون قلاوزی بدیش ﴾

﴿ تا برد اورا بسوی دام خویش ﴾

«**ترجمه**» طاووشان قلاوز کبی اوکه کچدی که ارسلانی قوردینی طوزاق
طرفنه کوتورسون! «**شرح**» کویا دشمنی کوستومک اوزره کویلو ظالمک اوکنه
دوشدی؛ حالوکه مقصدی قوردینی طوزاغه، بوصویه ظالمی دوشورمکدر .

مشنوی

﴿ سوی چاهی کونشانس کرده بود ﴾

﴿ چاه را او دام جانس کرده بود ﴾

«**ترجمه**» طاووشان، ارسلانی بر قویو طرفنه کوتوردی؛ که اولجه اورایه
نشان قومش، ارسلانک جاننه طوزاق یامش ایدی . [وارسته شرحدر .]

مشنوی

﴿ می شدند این هر دو تا نزدیک چاه ﴾

﴿ اینت خر کوشی چو آب زیرگاه ﴾

«**ترجمه**» طاووشان ایله ارسلان ایکیمی قویونک یانته کندی . ایسته سکا
بر طاووشان که صمان آلتنده صوکیدر . «**شرح**» کویلو ظالمی بوصو محله قدر
حیله ایله کوتورمشددر . او کویلونک ظاهری صمان کبی عادی ، آب حیات عقی

کورونمز بر جوهر درونی ایدی . بر چوقورک اوزرینه بعض دفعه بر حیلہ کار
صمان صاجار . غافل اولان کیمسه صمانک آلتی طوپراق صانیر باصار چوقورک ایچنه دوشر .

مشنوی

﴿ آب کاهی را زهامون می برد ﴾

﴿ آب کوهی را عجب چون می برد ﴾

« تَرْجِمَه » صوصمانی صحرايه کوتورر . [زیرا صمان خفیفدر .] صو ، بر
طاغی نصل یرندن قویارر ، نصل کوتوره بیلیر ؟ « شَرْح » بر مقتضای دأب -
جلیل مولانا ، بویت ایله آتیده کی ابیات شریفه بر عارف و کامل طرفندن بیان و حکایه
اولتمشدر . ارسلان مثال اولان ظالم هر نه قدر جسماً قوی ایدیسده ضعیف العقل
اولدیغندن بر کویلونک خدعه سی انی صمان چوپنی کبی یرندن قویاروب میدان -
هلاکه کوتورمش ونهایت محو ایتمشدر . نفس اماره نك هوا وهوسی انسانی خراب
واخا وکریوه عذاب الیمه القا ایدر . اماوقار وثباتی طاغ کی اولان مردان خدانک
نه وساوسدن ، نه هوا وهوسدن بنیاد عقلاری تحریک اولتور . انلر دائماً نصرت
وظفر ایله سرفراز اولور

مشنوی

﴿ دام میکر او کند شیر بود ﴾

﴿ طرفه خر کوشی که شیری را ربود ﴾

« تَرْجِمَه » طاوشانک حیلہ سی ارسلانک آغزینه کمند اولدی ؛ نه تحف
طاوشان ! آفرین اکا که بر ارسلانی قایدی ! « شَرْح » کویلونک حیلہ وندییری
ظالم آدمه بند وکند اولدی ،

مشنوی

﴿ موسیٰ فرعون را تارود نیل ﴾

﴿ می کشد بالشکر و جمعی ثقیل ﴾

«تَجَمُّعُهُ» بر موسی، فرعونى عسكر واثقال و مهماتيله برابر نیل نهرينه چكر. «شَرْحُ» موسى عليه السلام صورتاً قوتنر اولدينى حالده الله تعالى حضرت تليريك بخش بيوردىنى اقتدار معنوى ايله فرعونى و فرعونيه تابع اولان عسكرىنى قمر دريايه چكوب محو ايتمشدر. جسمده هنر و تأثير آذرر. عقل و معنيه قدرت چوقدرر.

مشنوى

﴿ پشسه نمرود را بانيم پر ﴾

﴿ مى شكافد بى محابا مغز سر ﴾

«تَجَمُّعُهُ» بر سيورى سينك يارم قنادره نمرودك باشنده قبو آچار. بى محابا يبنى يارار. «شَرْحُ» نمرود، ابراهيم عليه السلامك زماننده دعاوى الوهيتده بولنش بر فاجر و متكبر ايدى. بر مقتضاي حكمت ربانيه نمرودك بورنه بر سيورى سينك كيروب ويردىكى شدت اضطراب، نمرودك يبنى خراب و شخص نابا كيله مال و منالنى محو و ناياب ايشدر.

مشنوى

﴿ حال آن كو قول دشمن را شنود ﴾

﴿ بين جزای آنكه شديار حسود ﴾

«تَجَمُّعُهُ» انك حالى كوركه دشمنك سوزىنى ايشدى. يعنى ديكله دى. او كيمسه نك جزاسنى كوركه قيصقسانانه دوست اولدى. «شَرْحُ» هر كيم دشمنك، يا خود بر مفسدك سوزينه اينانير و آنك سوزيله برايش طوتار ايسه انجام كار ارسلايه تشبيه اولنان غدار كې بالا كر دابنه دوشر. الاييسى دشمن ايله مذاكره ايتما ايدر.

مشنوى

﴿ حال فرعونى كه هامانرا شنود ﴾

﴿ خال نمرودى كه شيطانرا شنود ﴾

« تَجَمُّعُ » فرعونك حالى كورك هامانى ديكهدى . نمرودك حالى كورك شیطانى ديكهدى . « شَرْحُ » هامان فرعونك وزیری و ظامراً دوست و ظهیری ایدی . اما حقیقته دشمنی ایدی . فرعون نه وقت میال ایمان اولسه هامان ایله مشاوره ایدر ، هامان همان نصایح باطله ایله آنی ایماندن چویر ایدی . نمرود عنود شیطانك وسوسه لرینه قایلهرق ادعای الوهیت ایله حدینی تجاوز ایتدیکندن گرفتار قهر الهی اولدی .

مثنوی

﴿ دشمن ارچه دوستانه کویدت ﴾
﴿ دام دان کرچه زدانه کویدت ﴾

« تَجَمُّعُ » دشمن اگر دوست کبی سکا سویلرایسه سوزینی طوزاق بیل ؛ کرچه دانه و منفعتدن سکا بحث ایدر . « شَرْحُ » دشمن سوزی هر نه رنگ ایله ظهور ایتسه داعی ندامت و خسران اولور . عاقل اولان انسان ، دشمندن روگردان ، دوست عاقلک سوزینی قبوله شتابان اولور . دشمن اولان شیطان صورتا اک قولای ، اک طابلی الفاظ و تعبیرات دوستانه و غفلتکارانه ایله زنا و ارتکاب کبی اثم و کناهی لذیذ و مفید کوسترر ؛ اما صکره متجاسرک باشنه حسابسز بالار کتیرر . الحاصل دشمن ایله اولان مذاکره چرکاب غفلت و ندامتدر .

مثنوی

﴿ کر ترا قندی دهد آن زهر دان ﴾
﴿ کر بتن لطفی کند آن قهر دان ﴾

« تَجَمُّعُ » اگر دشمن سکا شکر و یررایسه آنی زهر بیل ! اگر بدنه متعاق بر لطف ایدر ایسه آنی قهر بیل !
[وسوسه شیطانیه بی یک آجیق تعریف ایتدیکی ایچون آزاده شرحدر .]

مشنوی

❦ چون قضا آید نیننی غیر پوست ❦

❦ دشمنرا باز نشناسی زدوست ❦

« تَرْجِمَه » قضای الهی کلدیکی وقت صوری دیمک اولان پوستدن بشقه
 برشی کوره مزسک ! دشمنلری دوستدن آیروب بيله مزسک ! « شَرْح »
 « اذا جاء القضاء عمی البصر » مضمون حقایق نمونی وارسته ایضاحدر . ظهور -
 قضاده دشمنندن دوستی فرق ایتک کوچدر . قضای یعنی قهر خدایی داعی
 مناهیدن و قتیله مجتنب وامور خیریه مواعظ اولمق لازمدر . حقیقتده قضایک
 اسبابی کوچ ادراک اولنور . بر مقتضای حکمت بالغه قضا جزای لازم الاجرادر که
 قبل الوقوع دفعه چاره منفرد انسانک مناهیدن اجتناب ایتمی و ذکر و فکر رب
 ایله مشغول اولمسیدر .

مشنوی

❦ چون چنین شد ابتهال آغاز کن ❦

❦ ناله و تسبیح و روزه ساز کن ❦

« تَرْجِمَه » چونکه بویه اولدی . [یعنی قضا کلدی] الله تعالی حضرتلرینه
 نیاز و تضرع ایتکه باشلا ! ناله و فریادایت ! تسبیح و عبادت ایت ! اوروج طوت !
 « شَرْح » ترک مناهی و اجرای عبادتله کرفنار قضا اولماغه چالیش ! امور -
 خیریه اقدام تام ایت ! بویوله بولنیوبده مقتضای عدالت صمدانیه . قضاء -
 ربانی رونما اولورایسه دفعی ایچون نیاز و تضرع و تسبیح و استغفار ایتک و کمال -
 ابتهال ایله مراحم ربانیه بی دیلمک الزمدر .

مشنوی

❦ ناله میکن کای تو علام الغیوب ❦

❦ زیر سنک مکر بدمارا مکوب ❦

﴿ تَرْجِمَةٌ ﴾ ای جمیع غیلمی بیلن الله ا مکر و فکر طاشنک آلتده بزى .
 دوکه وازمه ! ديه ناله ایت ! ﴿ شَرْح ﴾ جناب خدادن استرحام ایله انسان دائماً
 تضرع واشکریز اوله رق نیازه دوام ایتملیدر که اول رحیم و کریم ، قولی مکر
 وحیله وافکار ناهموارده دن خلاص و امین ایتسون . چون دفعه انسان ذهنأ بر
 فکرة صابارده بوندن استحصال ایدم جکی شان و راحت ولدت و غنا ایله مفتخر
 وشادان اولور؛ حال بوکه انجای اندن متضرر وبشیمان اولور . دائماً الله دن قورقلی
 و مرحت ربانییه صیغملیدر .

مشنوی

﴿ کرسکی کردیم ای شیر آفرین ﴾

﴿ شیر را مکمار برما زین کین ﴾

﴿ تَرْجِمَةٌ ﴾ ای ارسلانی خلق ایدن خالق ! بزا کر کوپکک ، کستخلق ایتش .
 ایسه ک ارسلانی بوصودن اوزریمزه حواله ایتمه ! ﴿ شَرْح ﴾ انسان قصورینی کمال
 تضرع ایله خالق لم یزل حضرتلرینه عرض واتیان وارسلان مثال اولان قضای -
 ناکهانی ویا وسوسه شیطانیدن کندینی محافظه و جناب حق دن استرحام عفو
 ایتمه چالشماید که سعادتله زندان دنیان چیقسون و ملک خلده وارسون .
 هر بار معنا و قولاً : ﴿ رب ادخلنی مدخل صدق و اخرجنی مخرج صدق و جعلنی من
 لدنک سلطاناً نصیراً ﴾ نظم جلیلک مضمون حکمت نمونیه بکام اولسون .

مشنوی

﴿ آب خوش را صورت آتش مده ﴾

﴿ اندر آتش صورت آبی منه ﴾

﴿ تَرْجِمَةٌ ﴾ لطیف صویه آتش صورتی ویرمه ، آتشده صونک لطافتی قومه !
 ﴿ شَرْح ﴾ عبادت ، اوروج ، صدقه و مساعی خیره کبی افعال فیوضات بخشا
 حقیقته زلال کبی سلامت دارین ایچون رهنا ایکن ، معاذ الله تعالی قهر خدا جاری
 اولسه او نعمت قضا زده لر کوره نکبت کور و نور . قضا برای جزا عین آتش اولان

مناهی بی متجاسر اولانه آب لطیف کی طاتلی کوسترر. بو ورطه هلاکدن قورتولق
ایچون ارحم الراحمین حضرت لرینه التجا و نیاز ورجا ایتلی !

مشنوی

﴿ از شراب قهر چون مستی دهی ﴾

﴿ نیستهارا صورت هستی دهی ﴾

« تَبَجَّيْهُرْ » آلهی ! قهر شربندن سرخوشاق ویررسک . یوقاهه وارلق
صورتی ویررسک . « شَرَحْ » برکیمسه اوزرینه قهر آلهی جاری اولورسه
اوکیمه یه شراب قهر معنوی ایچیریلیر و آنکه سرخوش اولنجه فناپذیر و بلکه
عین عدم اولان دنیا موجود و موقف بقا کورونور . بالعکس حقیقتده موجود
وباقی اولان عالم روحانیت و عقبا برخیا کبی کلیر معاذالله تعالی .

مشنوی

﴿ چیست مستی بند چشم از دید چشم ﴾

﴿ تا نماید سنک کوهر پشم پشم ﴾

« تَبَجَّيْهُرْ » مستلک نه در ؟ کوز کورمسندن کوزک باغلانمیدر ؛ اودرجهده
کوز باغلانیرکه عادی طاش کوهر، عادی یوک، یشم دنیلن طاش کبی کورونور .
« شَرَحْ » سرخوشلغک اقتضاسی اعضا و قوای بدنیه نک تشویشله کوز، حقیقتی
کورمن . قهر الهی یه اوغرایوب الک مقتضی اولان احوالی معکوساً کورن آدم ،
عادی سرخوشلردن دها زیاده مست کران و حال پریان اولور . مستی مادی ،
برقاج ساعت امتداد ایدر و سرخوش اولانی هرکس طایر سوزینه اعتبار ایتمز ،
اما قهر ربانیه سرمست اولان بد بخت صورتا عاقل اولدیفندن برچوق افکار
واجراآت عمیقیه اجتناسار و انلردن ظهور ایدن فلاکتله کنندینی معذب و یزار ایدر .

مثنوی

﴿ چیست مستی حسها مبدل شدن ﴾

﴿ چوپ کژ اندر نظر صندل شدن ﴾

« تَبَجِّمُ » مستلك نهدر ؟ حسلر مبدل اولمقدر . ایلغین اغاجنی واکری ، عادی اودونی نظرده صندل تعبیر اولنان معتبر و قوقولو اغاج کبی کورمکدر .
« شَرَحْ » مستلك حسیات و ادراکات صوریه و مغنویه نك تبدلیدر که عادی واکری شیلری معتبر و طوغری کوسترر . وانواع خطایه دوشورر . امور واحوال . جهانده حقیقی سهودن ، بقای فنادن تفریق و تمیز ایدمهین غافل ، هر سرخوشدن بردر . حقیقی معکوساً کورمامک ایچون سلطان الانیا علیه افضل التحایا افندمن .
حضرتلری امتنی تعالماً اکثر اوقاتده شویله دعا بیوررلر ایدی : « اللهم ارناالحق . حقاً وارزقنا اتباعه وارناالباطل باطلاً وارزقنا اجتنبه اللهم ارناالاشیاء کما هی »

﴿ قصه هدهد سلیمان علیه السلام دریان آنکه چون ﴾

﴿ قضا آید چشمهای روشن بسته شوند ﴾

سلیمان علیه السلام ایله هدهدك قصه سی بیاننده درکه قضا کلنجه الک ای کورن کوزلر باغلامش اولور .

مثنوی

﴿ چون سلیمانرا سراپرده زدند ﴾

﴿ جمله مرغانش بخدمت آمدند ﴾

« تَبَجِّمُ » سلیمان علیه السلام ایچون چادرک برده سی اورلدی . جمله قوشلر .

اول صاحب دولتک خدمته کلدیله . « شَرَحْ » سلیمان علیه الصلوة والسلام روزکار ، قوشلر ، انسان و شیطان کبی برچوق مخلوقات و موجوداته لعاف حق

ایله حکم ایدر ایدی . بوبیت شریفدن اکلاشیلیرکه حضرت سلیمان سفره کیتمش وکندینه تابع اولانلر یاننده بولنمشدر .

مشنوی

❦ همزبان و محرم خود یافتند ❦

❦ پیش او یک یک بجان بشتافتند ❦

« تَرْجِمَه » قوشلر ، حضرت سلیمانی کندیلرینه همزبان و محرم بولدقلرندن ، برر برر او صاحب دولتک حضورینه حب جان ایله وارمه شتاب ایتدیلر . « شَرْح » انسان سویلدیکی سوزی اکلار مخاطب بولور و مخاطبک ده سوزینی اکلار ایسه مخاطبک اکا میل و محبت ایتسی مقتضای عقل و طینتدر . سلیمان علیه السلام ، وحوش و طیورک لسانی و حاللرینی فهم ایلدیکی کبی صاحب عدل و حکمت اولان مأمورینده کویلولرک و سائر بیچارکانک بلا ترتیب لسانلرندن چیقان انتظامسز سوزلردن حوایج ضروریه سی و مقاصد مشروعه سی اکلار و ممکن مرتبه راحت و آسایشلرینه دقت ایدر .

مشنوی

❦ جمله مرغان ترك کرده چيك چيك ❦

❦ با سليمان كشته افصح من اخيك ❦

« تَرْجِمَه » جمله قوشلر چيك چيك کبی صدای بی معنارینی ترك ایتدی . حضرت سلیمان ایله سنک برادرکدن دها فصیح قونوشدیلر . « شَرْح » جوق آدملر بولنورکه حاللرینه دقت ورقت اولنماز ایسه سوزلری ، حرکتلری مناسب کورونور ، فقط برصاحب عدل و حکمته تصادف ایدنجه مقصدلری منفهم و ابیچارکان مفرح و متمتع اولور .

مشنوی

﴿ همزبانی خویشی و پیوندیست ﴾

﴿ مردبا نامحرمان چون بندیست ﴾

« ترجمه » همزبانی قرابت و ارتباط در ، انسان نامحرمان باغلامش محبوس کیدر . « شرح » همزبانی ایکی نوع اولور . بری لسانی ؛ دیگری قلبی ! قلبی اولان همزبانی ، بر معانی والفت و محبت خلل پذیر اولمسی مانع اوله رق عالم معنیده موجب زندگانی اولور . بو نوع معنوی و عقلی اولان ارتباط الفاظ و تعییرات صوریه دن وارسته وحسیات علیه ایله آروسته در .

مشنوی

﴿ ای بسا هندو و ترك همزبان ﴾

﴿ ای بسا دو ترك چون بیکانکان ﴾

« ترجمه » يك چوق هندلی ، ترك همزباندر ؛ چوق دفعه ایکی ترك لسان لسان ظاهر ایله همزبان ایکن بری برینه بیانچی کیدر . « شرح » اصل مقبول اولان هم زبان کلیدرکه برهندلی بی بر ترك ایله يك دل ایدر . بالعکس اخلاق ضد و مختلف ایسه لسانلری بر اولدینی فائده بخش اولیوب اردهه ضدیت و منافرت کورونور . انسانلر ایچنده بری برینك لسانی بیلیمکی کیفیتی آرانیر لکن آلت - الفت کبی آرانیر ، عین الفت دکلدر . مثلا البسه نفیسه بر قامت موزون ایچون اعلا ایسه ده او قامت اولمینجه البسه نك کوزلنکی ، بیجی قالماز . همزبانده نور محبت اولمینجه الفت دکل ضدیت اولور .

مشنوی

﴿ بس زبان محرمی خود دیگر است ﴾

﴿ همدلی از هم زبانی بهتر است ﴾

« تَرْجِمَه » جوق محرم لسان واره کئندن بشقه در ؛ کوکلرک برلشمسی
لسانلرک بر اولمئندن اعلا در . « شَرْح » لسان ترجمان وجداندر ، اکر لسانک
بیاناتی عقل و قلبه مخائف ایسه افادات لسانیه بی اعتبار اولمش اولور . اما معنوی
اولان همدل ، هیچ بر دقت حقیقتدن خالی دکدر . انسان عاقل هم زبان اولمق
ایچون مرد کامل آرار .

مثنوی

﴿ غیر نطق و غیر ایما و سـجـل ﴾

﴿ صد هزاران ترجمان خیزد ز دل ﴾

« تَرْجِمَه » نطقسز و اشارتسز و یازیسز ، کوکلدن نیجه یوز بیک ترجمان
قالفار . حاصل اولور . « شَرْح » کلام مشهور در که : « لسان الحال انطق من
لسان المقال » نطقسز ، اشارتسز ، کتابتسز اوله رق اهل فراستک ذهنده بر جوق
اسرار و حقائق ظاهر اولور ؛ بوانتقال و ظهور بری قوه روحانیه ، دیگری
فراستله در . قوه روحانیه ایله منفهم اولان احوال ، وارسته قیل و قالدر .
فراستله اولان اطلاع کثرت ذکایه وابسته در .

مثنوی

﴿ جمله مرغان هر یکی اسرار خود ﴾

﴿ از هنر وز دانش و اذکار خود ﴾

« تَرْجِمَه » جمله قوشـلرله هر بری کندی سرلرندن و کندی هنر و علم
واذ کارندن حضرت سلیمان خبر ویردیلر . [بویتهک مالی، آتیدهکی ابیات شریفه
ایله اکل بیورلمشدر .]

مثنوی

﴿ با سلیمان یک بیک وامی نمود ﴾

﴿ از برای عرضه خودرامی نمود ﴾

« تَرْجِمَهُ » هر قوش هنر و علمنی بر بر حضرت سلیمان کوستردی. حالنی
عرض و اعلام ایچون کندینی کوستردی. « شَرْحُ » کویلولر، صورتا فقیر و حقیر
کوروئن آدمیر محبت و انسانیت کورمینجه برشی سویله منزله. حال و قاللری نظر-
دقت و اعتباره آلتنجه بر طرفدن کندنی اضطرابلریله حاللرندن بحث ایدرلر؛ دیگر
طرفدن صنعت و هنرلری لسانلریله لایالیانه و بعض دفعه کمال حجاب ایله خبر ویررلر.

مثنوی

﴿ از تکبرنی و از هستی خویش ﴾

﴿ بهر آن تاره دهد اورا بدیش ﴾

« تَرْجِمَهُ » قوشلرک پیشگاه سلیمان عرضه هنر ایلملری، تکبرلرندن و کندنی
وجودلرندن دکلر بایک اودات پاک حضورینه تقرب ایله خدمته و سیله بولمق
ایچون ایدی. « شَرْحُ » انسان افتخار ایچون کندنی هنر و علمنی اظهارایتسه منفور-
آدمیان و مغضوب جناب یزدان اولور. اما علم و هنر خدمت ایچون اظهار اولنسه
مرغوب اوله جنی آشکاردر.

مثنوی

﴿ چون بیاید برده را خواجه ﴾

﴿ عرضه دارد از هنر دیباجه ﴾

« تَرْجِمَهُ » صایله حق اسیر بر افندیدن آلتسنی ایسترایسه کندنده اولان
هئردن بر دیباجه یابار. افندییه عرض ایدر. « شَرْحُ » صایلان بر اسیر بر افندینک

یانه وارمق ایسترایسه هنرلرینی هان بیانه باشلارکه افندینک محبتی جلب ایتسون ؛ برانسان، برخدمتده استخدام ارزوسنده بولنورسه بلاافتخار ، حفظ تربیه یمدار اوله جق برلسان ایله افتدارینی عرض و اظهار ایتمکه ایتدار ایدر .

مشنوی

﴿ چونکه دارد از خریداریش ننگ ﴾

﴿ خود کند بیمار و شل و کو رولنگ ﴾

«تَنْجِيْمُ» اسیر اوافندینک صاتون المسندن عیب و نفرت طوتارایسه کندینی خسته ، صاغر ، کور ، طوبال ایدر . «شَرْحُ» برکیمسه برایشی کورمک ایسته من ایسه عدم افتدارینی بیان و بیك درلو اعذار واهیه اتیان ایلر ؛ بناءً علیه آدم قوللانمده ایکی جهت دقت اولنمی اقتضا ایدر . بری : استخدام اولنه جق آدمک اقتدار و غیرتی ، دیکری : انک شوق و محبتی جلب ایده جک اسبابک استحضار ایدر . بویاکی حالت موجود اولنجه انک کوچ ایش قولایلشیر .

مشنوی

﴿ نوبت هدهد رسید و پیشه اش ﴾

﴿ و آن بیان صنعت و اندیشه اش ﴾

«تَنْجِيْمُ» هدهد قوشنک نوبتی ، هنرینک عرضی ، صنعت و فکرینی بیان ایتمی صره سی ایریشدی . [اشاعیده ایضاحاتی کوریه جکدر ،]

مشنوی

﴿ گفت ای شه یك هنرکان که ترست ﴾

﴿ باز گویم گفت کوته بهترست ﴾

«تَنْجِيْمُ» هدهد قوشی دیدی : ای شاه ! بر هنرکه غایت حقیردر ، آنی آشکار و مختصر سولیم . بیوردیلرکه قیصه سوز اوزون سوزدن دهاکوزلدر .

« **شرح** » سوز مختصر اولور سه اکثر معتبر ، فقط بعض دفعه اعطای تفصیلات ده مقتضی وفائده آوردر . بویکی مشکل حالک تفریقی یعنی لزوم اختصار و ایجاب تفصیلی بيلمك كثر عقل و ذكايه وابسته دره ، اما صورت عمومیه ده شو قدر دینه بیلیركه : مدت عمر نده اعتبار قازاناماش وایشلری ایی کیتماش بر آدم هرشیی قیصه طو تملیدر .

مشنوی

❦ گفت بر کوتا کدماست آن هنر ❦

❦ گفت من آنکه که باشم اوج پر ❦

« **تجکیم** » [سایمان علیه السلام هدهد قوشنه] دیدی : او هنری سوبله باقالم . هانکی هنردر ؟ [هدهد] دیدی : بن نه وقت غایت یوکسك او چارایسه م . [بویت - شریفك مالی ، بیت شریف آتی ایله اکمال بیورلشدر .]

مشنوی

❦ بنکرم از اوج با چشم یقین ❦

❦ من بینم آب در قعر زمین ❦

« **تجکیم** » « غایت یوکسك محلدن شبهه دن وارسته اولان چشم یقین ایله باقارم . صو وارسه درین یرلرده او صوبی کورورم [بو رؤیتك فوایدنی هدهد آتیده بیان ایده جکدر .]

مشنوی

❦ تا کجایست وچه عمقستش چه رنك ❦

❦ ارچه می جوشدز خا کی یاز سنك ❦

« **تجکیم** » « او ، صو نره ده در ؟ انك درینلکی ، رنکی ندر ؟ و او صو نره دن چیقار ؟ طو بر اقدنی ، یا خود طاشدنمی قاینار ؟ بونلری بن کورورم ! » **شرح** « صولرك نابع و مجتمع اولدقلری یرده کی مواد بیلنیرایسه اونك صورت

استعمائیدن زیاده فائده حاصل اولور . نتکیم شمدی کیمیا کرلر دائما صولرک ترکیباتی حل وتحقیق وبوصوله فن طبابت مستفید اولمقده در .

مثنوی

﴿ ای سلیمان بهر لشکرگاه را ﴾

﴿ در سفر میدار این آگاه را ﴾

« ترجمه » ای حضرت سلیمان ! عسکرک بولنه جنی یر ایچون ، آگاه اولان بنی سفرده یانکزده طوتکمز ! « شرح » عسکر بادیله رده چوق دفعه صوسزلقدن صیقندی چکر . صولرک بولندی برلری بیان آدمک عسکرله برابر بولنسی الزمدر . هدهد مثال اولان بر صاحب هنر معلوماتی کمال صدق ایله بیان ایدرک افاده سنک مقبول اولسی ایچون لسان ادبله استرحام ایلرکه بو وجه ایله مرتبجا اولان ذات متکلمک هم هنرندن ، هم تواضع ونیازندن ممنون وخرم اولور .

مثنوی

﴿ پس سلیمان کفت ای نیکو رفیق ﴾

﴿ در بیا با نهای بی آب عمیق ﴾

« ترجمه » سلیمان علیه السلام دیدی : ای ای یولداش ! صوسز ؛ درین ، نهایتسن اولان چوللرده بزمه برابر اول ۱ « شرح » اهل دولت اولان هر نه قدر صاحب معلومات ومالک قوت اولسه الاوفاق آدملرک بیله خدمتلیخی رد ایتمکدن اجتناب ایله قبوله شتاب وعرض هنر ایدنلره مناسب لسان ایله التفات ایدر .

مثنوی

﴿ تا بیابی بهر لشکر آب دا ﴾

﴿ در سفر سقا شوی اصحاب را ﴾

« تَرْجَمَنَه » ناکه عسکر ایچون صو بوله سک ! سفرده احبابه سقا یعنی صو ویریجی اوله سک ! [بو حکایه نکه حکمتلری آئیده معلوم اوله جقدر .]

﴿ طعنه زاغ در دعوی هدهد ﴾

هدهدك ادعا ایلدیكى هنر اوزرینه قارغه نکه هدهدی طعن و تقییح ایتسینه دائر در :

مشنوی

﴿ زاغ چون بشنود آمد از حسد ﴾

﴿ باسلیمان گفت کوکژ گفت وبد ﴾

« تَرْجَمَنَه » قارغه بو سوزلری هدهدن ایشیتدیکی وقت حسدنن ایلری

کیدوب دیدی : یا سایمان ! هدهد اکری ، یالان - سویلدی . « تَشْرِیْح » هدهد بر مردکار گذار . قارغه حسود و طینقی مردار برانسانه بکنزه دلشدر که هر نرده بر مرد کامل کورسه فسادى ایله انک اعتبار و ترقیسنه ممانعت و مخالفت و مقصد - خیانت آلودینی اجرا ایچون خاطره کلین نفاق و دسیسه لره مباشرت ایدر . حسد ، شدت حرص ، تکبر ، بغض کبی اخلاق ذمیمه خود بینلکدن ظهور ایدر ؛ حسود دیگر لرده کوردیکی هنر و مال و نعمتی کندی هستیسنه مورت نقصان و اعتبارینه باعث ذلت و استقباله زیان ظن ایدر . بنحی ای اولانلرده کوریلن مسرت ، حسود ایچون خواه ناخواه غم و کدورتدر .

مشنوی

﴿ از ادب نبود پیش شه مقال ﴾

﴿ خاصه خود لاف دروغین و محال ﴾

« تَرْجَمَنَه » شاهك حضورنده سوز - سویلمك شرط ادبدن دکلدر ؛ علی الخصوص او سوز زیاده یالان ، اجراسی کوچدر . [مستغنی شرحددر .]

مشنوی

﴿ کر مر اورا این نظر بودی مدام ﴾

﴿ چون ندیدی زیر مشتی خاك دام ﴾

« تَرْجِمَه » اگر هدهدك غایت یوكسك یردن كورمكه اقتداری اولسه ایدی بر آوج طوبراق آلتده کندینی طومتق ایچون قورولمش طوزاغی کورمز میدی ؟ « شَرْح » قیصقاج بر آدمك معرفتی بر آدم حقنده کی تزویرات واسناداتی کوستر .

مشنوی

﴿ چون گرفتار آمدی در دام او ﴾

﴿ چون قفس اندر شدی نا کام او ﴾

« تَرْجِمَه » او هدهد [نظر تام صاحی اولسه] نصل طوزاغه طوتولور ؟ نصل قفس ایچنده بلای حبسه دوچار اولور ایدی ؟ « شَرْح » حسود اولانلر اهل هنرك مدت عمرنده گرفتار اولدنی مصائب و بلا یایی بیان ؛ بو وسیله ایله هنرورك عرض و ادعاسی بی اصل و اساس اولدیغنی اتیان ایدر . صاحب کرامت اولان اولیا چوق دفعه بو یولده مقدوح و محسود جهلا اولدی . بی قصور یالكز الله تعالی حضرتلر یدر . انسانلر ایسه پر قصوردر .

مشنوی

﴿ پس سلیمان گفت ای هدهد رو است ﴾

﴿ کز تو در اول قدح این درد خاست ﴾

« تَرْجِمَه » بونك اوزرینه سلیمان علیه السلام دیدی : ای هدهد ! لایق وروامیدر که ابتدا کی قدحده یعنی اینلك سوزده ^{سند} بویله قاریشیق بر افاده ظهورایتسون ؟ « شَرْح » اهل حسدك کلام بد انجاسی حضرت سلیمان کبی بر بی- ذیشانه بیله تأثیر ایله محسود اولان هدهد تکدیر اولنشدر . اهل حسد وارباب- مفسدت بوتأثیرات موتهدن لذت آلمونلر ؛ زیرا مرور زمان ایله خلقت مفسدانه سی هرکسه معلوم و آنلر هرکسك عندنده مقدوح و مذموم اولور .

مشنوی

﴿ چون نمایی مستی ای تو خورده دوع ﴾

﴿ پیش من لافی زنی وانکه دروغ ﴾

« ترجمان » ای ایران ایچمش کیسه ! یالان سویلدیکک حالدہ سن نیچون

حضورمده سر خوشلق کو سترسک؟ « شترج » مست عشق خدا بر عالم هنرور
اولمش ادعاسنده بولنان کستاخک بی محابا عقلنه کلن موهوماتی اثر عرفان دکل
بلکه یاغی التمش ایران کبی بر کیفیت بی مزیتدر .

﴿ جواب گفتن هدهد طعنه زاغ را ﴾

هدهد ، قارغه نك طعنه جواب ویردیکنه دائردر :

مشنوی

﴿ گفت ای شه برمن عور کدا ﴾

﴿ قول دشمن مشنو از بهر خدا ﴾

« ترجمان » دیدی: ای شاه! الله رضایی ایچون بنم کبی فقیر و عریان علیهنده کی

دشمنک سوزینی دیکله مه ! بندن یوز چورمه ! « شترج » هدهد سوزه باشلاینجہ
ادبه رعایه حضرت سلیمانی تقدیس، تواضعا کندینی تضعیف، دشمنی اولان قارغه به
تعریض، امیدینی ارحم الراحمین حضرت تلبینه تقویض ایتمش !

مشنوی

﴿ کر ببطلانست دعوی کردنم ﴾

﴿ نك نهادم سر بیر این کردنم ﴾

« ترجمان » ، اگر بنم بویولده دعوا ایتمککم یالان ، اصل سزایسه باشمی فورم

بو بونی کس! «شرح» هدهد هم اظهار تواضع، هم حقوقی محافظه ایدیور. انسانک سلامتی ایچون بو برقاعده درکه بر طرفدن قانون اده رعایت، دیگر طرفدن حقوق مشروعه ی محافظه ایچون ابراز جسارت ایتلیدر. کستاخلگ مضرنی حسابسز اولدینی کبی خوف و جباتک نتایج وخیمه سی واردر.

مثنوی

﴿زاغ کو حکم قضارا منکرست﴾

﴿کر هزاران عقل دارد کافرست﴾

«تَجَمُّهُ» قارغه قضای آلہینک حکمی انکار ایدیجیدر. اگر بیکلرجه عقلی اولسه قضای انکار ایلدیکندن طولای کافردر. «شرح» برانسانک خفی و جلی اولان قصورندن طولای قهر یزدانی وافع اولنجه چاره نجات توبه واستغفاردر. قضای آلہینک حکمی چوتدر؛ بوراده برقاجنی تعداد ایدلم؛ ابتدا قضا قصور ایدن انسانه جزا اولان بر اثر عدالت جناب مولادر. ثانیاً قضا تقدیر اولنش حکم خدایه قارشی یالکز تدابیر مادیه نک عدم تأثیراتی اثبات واصحاب استعدادی حسیض مذلندن اوج سعادتہ اصعاد ایدر. ثالثاً، کرفار بلا اولمش اهل ایمانک چکه جکاری جفا ووزرینه بر مقتضای عدالت کبریا کناهلرینک یاجله سنی ویا بر مقدارینی قضا احما ایدر. رابعاً قضا ورث کدر وموجب اذا اولدیفندن، مردان خدا مصائبه ابراز صبر ورضا ایلہ مراتب جلیله روحانی یی قطع ایتمه ودریای مرحمت ربانییه واصل اولغه قضا وسیله عظمی اولور. خامساً، قضایه کرفتار اولان ارباب عقل و عرفان استغقای قصور ایچون استغفرا ایدر. قضای ربانی یی انکار ایدن غافلینی تنبیه و تنذیر ومؤمنلرک عقل و قلبلرینی تنویر ایچون سلطان الانیا علیه افضل التحایا بو حدیث ایلہ ده انسانینی احیسا بیوردیلر : ﴿لایؤمن احدکم حتی یؤمن بالقدر﴾ معنای جلیلی : «ایچیکیزدن هیچ برکیمه صحت اوزرینه ایمان ایتمز؛ حتی قضا و قدره ایمان ایتمینجه» الحاصل انسانه لایق اولان بودرکه قصور ایتمکدن دائماً اجتناب ایتلیدر.

مشنوی

﴿ در تو تا کافى بود از کافران ﴾

﴿ جای کند و شهوتى چون کافران ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » سنده کافر لر دن بر کاف اولسه کافران کبی یعنی فرج زن کبی موضع شهوت اولور سک! « **شَرْحُ** » اگر کافر لر مخصوص اولال افکار سقیمه دن سنده ولو بر حرف اولسه ینه معنأ منفور و تمهور سک! قضای ربانى ینى انکار ایتک ايسه جزئى اولیوب کلی بر کفر اولدیغدن بوفکره ذاهب و متجاسر اولانلر خاسر و خائب اولور.

مشنوی

﴿ من ببینم دام را اندر هوا ﴾

﴿ کر نیوشد چشم عظم را قضا ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » [هدهد سلیمان علیه السلامه دیرکه :] بن هواده ایکن طوزاغی کورورم ؛ اگر قضای الهی عقل کوزینی اورتمزسه ! « **شَرْحُ** » وقوعات عالمدن موقعأ وزمانأ هر نه قدر اوزاق اولسه ینه نتایج متنوعه ینى عارف کوره بیایر . اما پرده قضا کوزینی سترایله اعما ایتماش اولمق شرطدر .

مشنوی

﴿ چون قضا آید شود دانش بخواب ﴾

﴿ مه سیه کردد بکیرد آفتاب ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » قضای الهی کلنجه علم و عقل اویقویه طالار . آی ، سیاه اولور ، کونش طو تولور . « **شَرْحُ** » قضای الهی کلنجه علم و درایت حائر اولدیفی مرتبه . عیادن ساقط و تقرب قضاده علم و عقلک نه قدر نوری اولسه نورلری زائل و محل . ظلمت اولان کر یوه خطایه مائل اولور .

مثنوی

﴿ از قضا این تعبیه کی نادر است ﴾

﴿ از قضا دان کو قضا را منکر است ﴾

« تَنْجِيْهٌ » قضای الٰہیہن بو تعبیہ ، بو ترتیب فصل نادر و قلیلدر ؟ [یعنی نادر و قلیل دکلدر .] قضای الٰہیہی منکر اولانک انکاری نہ قضای ربانیدن بیل ۱
 « شَرْحٌ » قضای انکار ایتمک بشقہ بر قضا در ؛ بواصر و تعریف اوزرینہ خاطرہ کلہ بیلیر کہ اولہ ایسہ منکر قضا اولانلر معذوردر ، زیرا پردہ قضا عقللری احاطہ ایتدی . بو خاطرہ وہم منکران و ادعای ضعیف ابلہاندر . قضای انکار ایتمک عین قضا در ، لکن انکار کی بر قضایہ کرفتار اولان منکرک سؤافکار و حرکاتندن طولانی قضا حقندہ بر جزا سزادر . سورہ صفک بشنچی آیت کریمہ سندہ فرمان و بیان بیویلور کہ : (فَلَمَّا زَغَرُوا لِاِلٰهِ قُلُوْبُهُمْ) معنای شریفی : « او وقت کہ انلر طوغری یولدن دوندیلر ، اللہ تعالیٰ دہ انلرک قلبلری حق قبولدن دوندردی . » بو آیت کریمہ دن باہر اولور کہ ابتدا انسان طریق حقدن روگردان اولمغہ میل و خطا سندہ دوام ایدر ، بعدہ مقتضای عدالت الٰہیہ انسانک خطا سندہ کورہ قضا سر نما اولور .

مثنوی

﴿ قصہ آدم علیہ السلام و بستن قضا نظر اورا از مراعات ﴾

﴿ نہی صریح و ترک تاویل ﴾

آدم علیہ السلام قصہ سیدر کہ : جنتندہ قضای الٰہیہ — نہی صریحی کورمکدن ، رعایت ایتمکدن ؛ ترک تاویلدن — کوزینی باغلامشدر .

مثنوی

﴿ بو البشر کو علم الاسما بکست ﴾

﴿ صدہزار از علمست اندر ہر رکست ﴾

« تَرْجَمَهْ » آدم علیه السلام که علم الاسمانک بکیر . انک هر طمرنده یوز
 بیکلرجه علم واردر . « شَرْحْ » کافه اشیا و کیفیاتک حال واستقبالی کاملاً بیلمش .
 جمله علومه مظهر اولمش اولان آدم علیه السلام بیه قضای ربانییه دوچار اولنجه
 جتنده منع اولندیغی اغاجه تقرب ایدوب نهی اولندیغی کیفیتی ایشلمکله ترک جنت
 ایدرک دنیا کی برغمکده ایندی . نهایت نالان و پشیمان اوله رق سورهُ اعرافده
 فرمان بیورلدیغی اوزره « ربنا ظلمنا » دیه رفع ندای حزن افزا ایتدی . بر
 مقتضای دأب جلیل مثنوی هدهدک افاده سنی ترک ایله برعارف کامل طرفندن بر
 چوق ابیات شریفه اتیان ، هدهدک آغزندن یالکنز بریت شریف بیان وافاده
 اولنه جقدر .

مثنوی

﴿ اسم هر چیزی چنان کان چیز هست ﴾

﴿ تا بسایان جان اورا داد دست ﴾

« تَرْجَمَهْ » هر شیئک اسمی ، — او شی فصل بر ابتدادن اولمش ایسه —
 نهایتده قدر انک جاننه ال ویردی . « شَرْحْ » یعنی هر شیئک اسمی نه اولدیغی
 واو شی اوزرینه ازلدن نهایتده قدر جریان ایده جک حال ندن عبارت اوله جنی
 حضرت آدمه باذن الله تعالی معلوم و بدیهی اولمش ایدی .

مثنوی

﴿ هر لقب کو داد آن مبدل نشد ﴾

﴿ آنکه چشش خواند او کاهل نشد ﴾

« تَرْجَمَهْ » حضرت آدم هر شیئه نه لقب ویردیهسه اولقب دیکشمدی .
 او کیمسه به که چابک و سریع تسمیه ایلدی ، او کاهل و تنبل اولدی . « شَرْحْ »
 علم لدندن بی خبر اولان انسانلر هر کیفیتک حالی نه به منجر اوله جغنی بالطبع

بیله مز، مثلاً چو جق دنیا به کلیر، اسمنی حلیم قورلر؛ او چو جق بیودیکی وقت نه اخلاقده انسان اوله جفی کیمسه به معلوم دکدر؛ بلکه ظاهراً اسمنه باقلسه او چو جقک صاحب حلم اولمسی اقتضا ایدر؛ بیودیکی زمان بلکه غضوب و عریبه جو اولور؛ اما آدم علیه السلام مثال کتیردیکمز چو جقک دنیا به کله دن اول اسم ظاهری نه اولدیفنی، مدت عمرنده فصل احوال و حرکاتده بولنه جفی، حین موتنده ایمان و یا ایمانسز اوله رق دنیادن کیده جکنی، قیامتده ذاتی نه درلو کیفیاته مظهر اوله جفی (او چو جقک اراده جزئی نه خلل کتیرمه رک) باذن الله تعالی کاملاً بیلمش اولدی.

مشنوی

﴿ هر که آخر مؤمنست اول بدید ﴾

﴿ هر که آخر کافر اورا شد پدید ﴾

«تَرْجِمَه» هر کیمسه که آخرتده مؤمندر، آنی حضرت آدم اولدن مؤمن کوردی؛ هر کیمسه که آخرتده کافردر، انک کفری، عاقبتی حضرت آدمه ظاهر اولدی. «شَرْح» سبق ایدن مقصدی ایضاح ایچون اشبو بیت شریفده کی حقیقت مثال اوله رق ایراد بیورلمشدر. مثلاً سائر انسانلر کوردکلری بر انسانک نهایت الامر صاحب کفر، یا خود اهل ایمان اوله جفی اذعان ایتمز؛ بلکه حقیقتک عکسی ظن ایدرلر؛ اما حضرت آدم بر انسانک مظهر ایمان و یا گرفتار کفر اوله جفی اولدن کوردی. بو صورتله هر شیک انجامنه مطلع ایدی.

مشنوی

﴿ اسم هر چیزی تواز دانا شنو ﴾

﴿ رمز و سر علم الاسما شنو ﴾

«تَرْجِمَه» هر شیک اسمنی سن عالم و دانادن ایشیت؛ علم الاسما رمز و اشارتک سرینی ایشیت؛ «شَرْح» آدم علیه السلام باذن الله تعالی قوه روحانیه

ایله هر نوع مخلوقاتك حقائق و نتایجنه كسب اطلاع ایلدیكى كبی مظهر نور خدا و وارث انبیا اولان اولیاء الله ده بك چوق احوال و اشیانك حقائقنه واقف و عارف اولدقلرندن هر شیتك عاقبتی و علم الاسما سری ندن عبارت اولدیغنی او زمره جایلندن استماع و بوحقیقته اطلاع ایت !

مشنوی

﴿ اسم هر چیزی بر ما ظاهرش ﴾

﴿ اسم هر چیزی بر خالق سرش ﴾

« تَرْجِمَهُ » هر شیتك اسمی بزم عندم زده آنك ظاهریدر ؛ اما جناب مولانك عند ربانینده آنك اسمی سر و حقیقتدر . « شَرْحُ » حضرت مولانای رومی قدس سره السامی ذات پاك عالینی تواضعاً علم لدنه مظهر اولمیان سائر انسانلر میاننه ادخال ایله بیور مشلردر كه : هر شیتك اسم ظاهری ندن عبارت ایسه بز آنی بیلیرزه . الله تعالی حضرتلری ایسه هر شیتك حقیقت و عاقبتنی بیلیر . مثلاً بر انسان نماز قیلاره صورتا حسن حرکت ایدر ؛ آنك اسمی بزجه متقی ، اما منافق ایسه و یا منافق اوله جق ایسه نزد ربانیده آنك اسمی شقیدر .

مشنوی

﴿ نزد موسی نام چوپش شد عصا ﴾

﴿ نزد خالق بود نامش ازدها ﴾

« تَرْجِمَهُ » موسی علیه السلامك عندنده دكنكك اسمی عصا ، اما خالق لم یزل حضرتلرینك نزد ربانینده او عصانك اسمی ازدها ایدی . « شَرْحُ » قرآن عظیم الشانده بیان و فرمان بیورلدینی اوزره حضرت موسانك عصامی ، ازدها اولوب فرعونك ترتیب ایلدیكى سحره نك خدعه لرینی محو و تباہ ، كال - قدرت الهیه دن اولی النهایی برقات دها آگاه ایدی . بو ازدهانك حقایق او قدر بیوكدركه : اكا اطلاع ایتك غایت متعسر و مطلع اولانلره كوره تعریف و اشاعه سی

غیر جائز بر امر عسیر در ؛ الحاصل موسی علیه السلام نزدیک نزدنده دکنکک اسم عادی بر عصا ایسه ده علم خداده نتایج . معجز کارانه استحصاله کافی بر قوت اوفی بر اژدرها ایدی .

مثنوی

﴿ بد عمر را نام اینجا بت پرست ﴾

﴿ لیک مؤمن بود نامش در است ﴾

« ترجمه » حضرت عمر رضی الله عنه نامی اولده بت پرست ایدی لکن « الست » خطاب شریفنده اول ذات عالیقدر مؤمن ایدی . « شرح » حضرت عمر رضی الله عنه ابتدای حالده صورتاً سائر هم وطنی کبی بت پرست ایدی اما ارواحه « الست بر بکم » دیه ندای جلالت نمای جناب کبریا شرف واقع اولدین وقت روح حضرت عمر قابل سعادت اولدیندن او زماندن بری مؤمن و مخلقا حقیقت بین ایدی .

مثنوی

﴿ آنکه بد نزدیک مانامش منی ﴾

﴿ پیش حق این نقش بدکه بامنی ﴾

« ترجمه » بزم زدمزده اسمی نطفه و منی اولان اوشی ، او نقش حق تعالی علمنده بئلك ، انائتله مشخص اولدی . « شرح » نطفه و منی عند انسان غیر مشخص بر قطره ظن اولنور اینکن علم الهده انائتله معلوم ورجلی و مظهر کیفیات متنوعه اوله حق بر انسان مشخص ایدی . ظاهرده کی صور فانیه متغیر و غیر معتبر مظهریت معنویه حقیقی بر کوهردر .

مثنوی

﴿ صورتی بود این منی اندر عدم ﴾

﴿ پیش حق موجود نی پیش ونه کم ﴾

« تَنْجِيْمُهُ » بو منی عدمده بر صورت ایدی ؛ الله تعالی حضرتلرینک حضورنده موجود ومظهر اوله جنی احوال و کیفیات متنوعه دن نه آرز ، نه چوق- ایدی . « شَرْحُ » عالم وجودده اولدینی کی کتم عدمده الله تعالی حضرتلرینک نزدنده هر شی بتمامها معلوم ایدی . بو حکمت فصل اولور ؛ انسانلره واراده- جزئیله رینه تأثیراتی نه مرتبه در ؛ دیه عقل ظاهر منزه حل و تدقیقه قیام ایده جک اولسوق دکانه کی کوچک بر ترازوی ایله قوجه بر طائی طارتمق ایستین احقه بکزه رز . بو مسئله کبرانی حل ایچون عقل ظاهر اصلا کافی دکدر .

مشنوی

﴿ حاصل آمد آن حقیقت نام ما ﴾

﴿ پیش حضرت کان بود انجام ما ﴾

« تَنْجِيْمُهُ » حاصل کلام بزم حقیقی نامز جناب حَقِّك حضورینه اویله کلدی که او بزم انجام وعاقبتدردر . « شَرْحُ » اعتبار ومعرفت انسانک نهایت وعاقبتده در ؛ زیرا عاقبت باقی دره . بر قاچ کونلک دنیا عمرینک و اخر و واسطی کی مستعار وفانی دکدر ؛ نزد جناب خداده نامز عاقبتده بولنه جفوز حال بقا نما اوزرددر .

مشنوی

﴿ مرد را بر عاقبت نامی نهند ﴾

﴿ فی بر آن کان عاریت نامی نهند ﴾

« تَنْجِيْمُهُ » انساها عاقبتده نه اوله حق ایسه آنک اوزرینه اسم قونور . عاریة بر نام وضع اولنان شینک اوستنه اسم قونماز . « شَرْحُ » هراسان سعید ، شقی اوله رق دنیادن فصل کیده جک ایسه علم لدنده معلومدر . عاقبت حال نزد- الهمیده معلوم و جلی اولنجه انسان اراده جزئیه دن خالی اولور .

مثنوی

❧ چشم آدم کو بنور پاک دید ❧

❧ جان و سر نامها کشتش بدید ❧

« تَبَجِّمُ » آدم علیه السلام کوزی پاک اولان نور ایله کوردیکی جهنله
ناملرک سر و حقیقی حضرت آدمه آشکار اولدی . « شَرَحْ » آدم علیه السلام
نور حقیقت نمای حق ایله هر شیئی رؤیت ایلدیکندن عاقبت و حقیقی کورمش
وانوار روحانیه نک اقصى الغایاته وارمشدر .

مثنوی

❧ چون ملک انوار حق ازوی یافت ❧

❧ در سجود افتاد و در خدمت شتافت ❧

« تَبَجِّمُ » ملک ، حق تعالی حضرتلرینک انوارینی آدم علیه السلامده
بولنجه سجود ایتدی . خدمته شتاب ایلدی . « شَرَحْ » آدم علیه السلام نور پاک .
حق ایله هر شیئی رؤیت ایلدیکی بونکله بدیهی و عیان اولورکه کندینه سجده .
ایتمک ایچون حق تعالی حضرتلری ملکلره فرمان بیوردی و « علم الاسما » سرنده کی
انوار ، ملائکه آشکار اولنجه سجده اولندی .

مثنوی

❧ مدح این آدم که نامش می برم ❧

❧ قاصر م کر تا قیامت بشرم ❧

« تَبَجِّمُ » اسمی یاده کتیردیکم حضرت آدمک ، مدحنی قیامته قدر بن
صایه بیلیرم ادعاسنده بولنور ایسم بوادعا حسیله قاصر اولمش اولورم . « شَرَحْ »
ابو البشرک کالات و فضائل روحانیه سی اوقدر چوقدرکه مدت عمرده دکل
قیامته قدر تعداده دوام اولنسیینه بحق صایله ماز . آدم علیه السلام فضائل و کالاتی :

سورة الحجر ك يكرمى طقوزنجى آيت كرىءه سنده كى (و نفخت فيه من روحى)
فرمانيله تبجيل بيورلمسى ؛ كافه اسمائك حقائقه مطع اولمى ؛ ملكارك كندينه
سجده ايتمى ؛ نوع نى بشر كى برجنس عاقل و عرفانك پدرى بولمسيه ثابت و عياندر .

مشنوى

﴿ اين همه دانست چون آمد قضا ﴾

﴿ دانش يك نهى شد بروى خطا ﴾

« تَرْجِمَه » بوحقايق آدم عليه السلام بيلدى ، اما قضا كلديكى زمان بر نهيك
بيلميشى اكا خطا يوزندن اولدى . « شَرْح » ذكر اولئان نهى حضرت آدمك
جنتده شجر معلومه تقرب ايتسيدر . هر نوع دانش و عقل ايله مزين و بكام
اولمش ايكن قضا كلنجه بر فرمان ونهى ظاهرى بحق كوره ميوب تاويله قيام
ايتمش ، ترك جنت كى بر محنته گرفتار اولمشدر .

مشنوى

﴿ كاي عجب نهى ازى تحریم بود ﴾

﴿ يا بتأويل بدو توهم بود ﴾

« تَرْجِمَه » عجايبونى حرام قيلمق ايجونى كلدى ؛ يوقسه تاويله منسوب
اولان تنزيه و تخويف ايجونى اولدى ؛ « شَرْح » نهى تحريمى كيم ايشلر ايسه
مستحق عقاب و جزا اولور . نهى تنزيهى ايسه ايشلمسه دها اعلا اولور ؛ اما
ايشلمسندن مستحق عقاب و جزا اولماز . بر حديث شريف واردر كه : بر كيمسه
صار مساقه ، صوغان ، پراصه يديسه مسجده تقرب ايتماكي امرايدر . بونى تنزيهى
انسانى دها زياده تظهير ايجور اولدى . بر كيمسه صار مساق ، صوغان ، پراصه اكل
ايتمش ايكن جوامع شريفه كيرسه مستحق عقاب اولماز . ايشته حضرت آدم عليه
السلام بويله تردد ايتدى كه اغاچه تقرب ايتماك حرامى ، يوقسه طهارت كى ديكر

اسباب و مرام ایچونمیدر ؟ بو تردد و تأویل اوزرینه شیطان کندیلرینی اغفال ،
و اغفال اولندیغنی متعاقب آدم « ربنا ظامنا » فریادیه تظلم حال ایلدی .

مشنوی

﴿ در دلش تأویل چون ترجیح یافت ﴾

﴿ طبع در حیرت سوی کندم شتافت ﴾

« تَرْجِيحُهُ » آدم علیه السلام کو کلمه تأویل ایلمک صورتی ترجیح اولنجه
طبیعی بغدادی طرفه سرعت کو ستردی . « شَرْحُ » حضرت آدم نهی صریح-
الهی بی ترک ایله او نهی تأویل ایدنجه بغدادیه (دانه و اغاجه) تقرب ایله کرفتار-
غفلت اولدی . آمورده تردد و حیرت بین غفلتدرکه چوق دفعه باعث مصیبت اولور .
انسان عاقله لایق اولان بودرکه : برایش ایچون وقت مساعد اولدینی قدر تفکر
و تذکر ایتملی ! اهل عقل و استقامت اولانلرله یاییله حق شی تقرر ایستدکن صکره
تردد و تاخر داعی ضرر و فتور اولور .

مشنوی

﴿ باغبان را خار چون دریای رفت ﴾

﴿ دزد فرصت یافت کالا برد تفت ﴾

« تَرْجِيحُهُ » باغچوانک آیاغنه دیکن باتدینی زمان اضطراریله مشغول ایکن
خرسز فرصت بولوب اشیایی قاپدی . « شَرْحُ » عقله و سوسه و تردد کیر مالمیدر .
متردد ایکن شیطان انسانک متاع اعتقادندن بر جوق شیر سرقت و صاحبی
بر باد ایلرسه متردد افکار ، او امر صریحه شرعییه بغیر اولنجه ، ورث ندات و ضرر
اوله جنی آشکاردر . اندردن کلیاً مجانبت و شریعت مطهره نک احکام جلیله سنی
اجرایه مواظبت ایتمک انسان ایچون باعث سلامتدر .

مشنوی

﴿ چون زحیرت رست باز آید براه ﴾

﴿ دید برده دزد رخت از کار کاه ﴾

« تَنْجِيْهُمْ » آدم علیه السلام حیرتدن قور تولوب تکرار بوله کانجه کوردی که خرسز اشیا سنی ایش محندن قاپوب کوتورمش ایدی . « شَرْح » آدم علیه السلام نهی اولنان اغاجه تقرب ایتدکن صکره اسباب سعادتن عاری و خالی قالدیغنی کورنجه، نادم و نالان اوله رق عفو و لطاف جناب یزدانی استرحام ایتمشدر .

مشوی

﴿ رَبَّنَا ظَلَمْنَاهُ كَفْتُ وَاہ ﴾

﴿ یَعْنِیْ اَمَدِ ظَلَمْتُ وَكَمْ كَشْتُ رَاه ﴾

« تَنْجِيْهُمْ » ای ربمز ! بز نفسـمزه ظلم ایتدک واه حاملزه دیدی ! یعنی قار انلق کلدی . طوغری یول غائب اولدی . « شَرْح » شیطانک اغفالیه نهی اولدقلری اغاجه تقرب ایله جنتدن چیقاریلمجه، حضرت آدم ایله حضرت حوا نادم و توبه کار اولدقلری حالدہ سورۃ اعرافک یکر می ایکنجی آیت کریمه سنده فرمان بیان بیورلدینی اوزره : ﴿ قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَاهُ اَنْفُسَنَا وَاَنْ لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنْ كُوْنَنَّ مِنَ الْخٰسِرِیْنَ ﴾ دیدیلر . « ای ربمز ! کندی نفسـلمـمزه بز ظلم ایتدک اگر بزه مرحمت و مغفرت بیورمز ایسک البتده بز خاسرین و زیان ایدنلردن اولورزه . بوندامت واسترحاملری اوزرینه الله تعالی حضرتلری توبهلرینی قبول و دنیا و آخرتده ایکسینی سرفراز و مقبول ایلدی .

مشوی

﴿ اِنَّ قِضَا اِبْرِیْ بُودْ خورشید پوش ﴾

﴿ شیر و اژدرها شود زوهمچو موش ﴾

« تَنْجِيْهُمْ » بو قضای الّهی کونش اورتن بر بلوطدر ، ارسلان ، اژدرها قضای الّهیدن فاره کبی اولور . « شَرْح » یعنی عقل هر نه قدر پارلاق و عالی ،

قلب هر نه قدر جسور و صافی اولسه قضای الهی ظهور ایدنبجه عقله ظلمت، قلبه خوف و دهشت کلیر. باذن الله تعالی قضا دن خلاص بولمق استغفار و اعطای صدقه و حسن حرکتله برابر مرحمت ربانیه بی مانجا و مناص اتخاذ ایتمه و وابسته در .

مشنوی

﴿ من اگر دای نه بینم گاه حکم ﴾

﴿ من نه تنها جاهلم در راه حکم ﴾

« تَرْجِمَه » بن اگر حکم قضای الهینک ظهوری حالنده بر دای کورمن ایسم حکم قضا یولنده جاهل اوله رق یالکز بن دکلم. « شَرْح » ذکر ی سبق ایدن ابیات شریفه بر عارف کامل طرفندن ایرد اولمش ایکن بوبیت شریفک مألنی هدهد قوشی بیان و حکم و قضای الهینک شدت و عظمتنی حالیه ایما ایدر و دیرکه : بر مخلوق عادی بولند یغم حالده یالکز بن دکل آدم علیه السلام بیله پنجه قضایه رام اولوب جتنده آزام ایده مامشدر . بوندن صکره کله جک ابیات حکمت ایات ینه عارف بالله جانبندن بیان و ایراد اولنور .

مشنوی

﴿ ای خنک انکونکو کاری کند ﴾

﴿ زور را بکذاشت اوزاری کند ﴾

« تَرْجِمَه » اوکیسه مبارکدرکه خیرلی ایش ایشلر . زور و کبری ترک ایله زار و نضرع ایدر . « شَرْح » مخلوقاتک اسمها و حقایقنه مطلع اولمش اولان آدم علیه السلام بیله حکم قضا اوکنده زبون و القآت شیطانیه دن مغبون اولدی . انسان وقوعات ماضیه بی بر نعمت و بردرس حکمت بیلوب هیچ بر وقت کنندی عقل و زورینه استناد ایدرک غافل اولماملیدر . قدرت و عظمت یالکز الله تعالی حضر تکرینه مخصوص اولدیغنی بیلوب فرمان الهی به امتثالاً امور خیریه نک اجرا سانه مواظبت ایتک فریضه ذمدر .

مثنوی

﴿ کر قضا پوشد سیه همچون شبت ﴾

﴿ هم قضا دست بگیرد عاقبت ﴾

« تَرْجِمَه » اگر قضای الهی سنی کیجه کی احاطه ایدر ایه عاقبت قضا، سنک

الهی طوتارده قورتارر . « تَرْجِمَه » مرحمت ربانیه قهره غالبدر . معنوی اولان مستعدان نه قدر کرفتار بلا و قضا اولور لر ایه ینه قضا، نلری کریوه ظلمت و کدردن قورتارر . احیا ایدر . بو حقیقت و حکمت عالم مادیانده ده مشاهده اولنور ، مثلاً مستقیم برانسان کرفتار مصائب و آلام اولور . انک ایچون عقلاً سلامت معدوم کورونور ایکن امید اولنماز بر صورتله بلالری مندفع و حالی عالی اولمش اولور . زنهار مرحمت جناب کرد کاردن قطع امید ایتیموب صابر و غیور، هر دم الطاف ربانیه به منتظر و بی قور اولمی !

مثنوی

﴿ کر قضا ضد بار قصد جان کند ﴾

﴿ هم قضا جانب دهد درمان کند ﴾

« تَرْجِمَه » اگر قضای الهی سنک جاننه یوز دفعه قصد ایتسه، ینه قضا.

الهی سکا جان ویرر، درمان ایدر . « تَرْجِمَه » بر چوق انسان حسب القضا هلاک اوله حق بر مرتبه به تقرب ایتمش و امید ظاهر دن جدا اولمش ایکن ینه قضا و الطاف جناب خدا انلری منزل سلامته ایصال و از هر جهت شادان و خوش حال ایلدی . قضائک بو تغیرندن استغافه ایدن انلر درکه : قلباً الله تعالی به مربوط و استغفار و اصلاح حاله چالیشوب منتظر الطاف جناب و دود اولور .

مثنوی

﴿ این قضا صد بار اگر راهت زند ﴾

﴿ بر فراز چرخ خرکاهت زند ﴾

« تَرْجِمَهُ » بوقضای الهی اگر یوزد فمه یولنی اورسه، سنک چادرینی چرخك اوزرینه قورارده عالی ایدر. « شَرْح » « این قضا » یعنی بوقضادن مقصد جناب- کبریا مستقیم قوللرینه ویردیکی قضادرکه اوزمره عباد خدا هر نه قدر ابتلا طرزنده کرفتار قضا و جفا اولسه ینه مرحمت سبحانیه انلری رهیاب سلامت ایدر .

مشنوی

﴿ از کرم دان این که می ترساندت ﴾

﴿ تا بملاک ای-نی بنش-اندد ﴾

« تَرْجِمَهُ » بونی الله تعالی حضرتلرینک کرمندن بیل که سنی قورقودر ؛ بوقورقو سببیله در که سنی سلامت ملکنه نصب ایله قائم ایدر . « شَرْح » امنیت- حقیقه خوفدن صکره وجود بولور . مثلاً موسی علیه السلام کمال حکمتله فرعون وعسکرینی پریشان ایتدی . ابتدا فرعونک شرنندن قورقدی . کمال عبودیتله خوفنی جناب کبریا به عرض ایتدی . بو عرض خوف سببیله حضرت موسی « لاتخف » یعنی « قورقمه » امر وفرمانه مخاطب اوله رق قوت قلبی وسلامت ونصرتی تصوردن خارج بر مرتبه عالی العاله واصل اولدی . اگر حضرت موسی بو خوفنی ایتماش اولسه ایدی بالطبع « لاتخف » امر وتبشیرینه سزا اولماز ایدی .

مشنوی

﴿ این سخن پایان ندارد گشت دیر ﴾

﴿ کوش کن نوقصه خر کوش و شیر ﴾

« تَرْجِمَهُ » بوکلام - که قضا، خوف، کرم کبی حکمت و فضیله عانددر . - نهایتسزدر ؛ بونک اسرارندن برازی سویلندیکنندن طولایی باشلانلمش اولان طاوشان حکایه می کری قالدی . سن تکرار طاوشان و آرسلان قصه سنه قولاق ویر ! « شَرْح » جهان مغنوینک فریدونی یعنی حضرت جلال الدین رومی حیرت بخش- عقول اوله حق بولده حقائق وحکمیات بیان و قلوب عارفینی احیا ایتدکن صکره

سمند بی مثال بلاغتک عنای ینه شیر و خرکوش حکایه سنه ، بو وسیله ایله سائر
نیجه نیجه حکم واسعه ساحه سنه طوغری توحیه وارجاع بیورمه شلردر .

﴿ پای واپس کشیدن خرکوش از شیر چون نزدیک چاه رسید ﴾
طاوشان قویویه یا قلاشدینی وقت آیاغنی کری چکدیکنه داژدر :

مشنوی

﴿ چونکه نزد چاه آمد شیر دید ﴾

﴿ کز ره آن خرکوش ماند و پا کشید ﴾

« تَرْجَمَه » آرسلان قویونک یانته کلدیکی وقت کوردی که او طاوشان کری-
قالدی . آیاغنی چکدی . [ایات آتیه شرح ایده چکدر .]

مشنوی

﴿ کفت پا واپس کشیدی تو چرا ﴾

﴿ پای را واپس مکش پیش اندرا ﴾

« تَرْجَمَه » [آرسلان طاوشانه دیدی] : سن آیاغنی نیچون کری به چکدک؟
آیاغنی چکمه ! ایلری کل ! « شَرْح » بوییت شریفندده شو حصه آلینیر که
عسکر بریره کیدرکن قلاوزینی کری به براقما میدر . قلاوز اولانلرک اهانتلری
وارایسه اجرا ایده میوب کندی سلامتلینی عسکرک سلامتده آراسونلر ! ایلی
اولنجه ایلک آتیه حق مرمیاته وجودلری هدف اوله جغنی بیلسونلر !

مشنوی

﴿ کفت کو پایم دست و پای دفت ﴾

﴿ جان من لرزید و دل از جای رفت ﴾

« تَرْجَمَه » [طاوشان آرسلانه] دیدی : بنم ال و آیاغم قورقودن کندی

جانم تتره یوب کوکم یرندن کیتدی . « **شَرْحُ** » کویلو موهوم دشمنک بولندی
 یره تقرب ایتدک رینه دائر ظالمی اقناع ایتک ودها زیاده غضب وتلاشه دوشورمک
 ایستدیک کی دسیسه سیله ترتیب ایتدیک پوصو محله یاقلاشد قلرندن خوف وحیله سی
 حبسیله کویلونک رنکی متغیر، آياغی ایلر یلمکه غیر مقتدر اولدی . بوندن اکلاشیلرکه
 کویلو آرسالانه تشبیه اولنان آدمک ظامندن حکومتی اولجه خبردار ایتمش ، ظالمی
 دسیسه ایله مناسب بر پوصو محله کوتورمک اوزره قرار ویرمش ، تقرب ایلدکری محله
 حکومتک آدملری صاقلانمش، ذکر اولنان ظالمی اغفال ایتک اوزره شقی قیافته
 یالکز بر آدم واو آدمک نزدینه اسیر دوشمش کی بر کویلو براقش ایدی که ظالم
 کویلونک افاده سی وجه ایله شقی قیافتنده برانسان، نزدینه اسیر دوشمش بر کویلو
 کورسون وغضوبانه اوزرینه هجوم ایله کینکاهه دوشوب هلاک اولسون!

مثنوی

﴿ رنک رویم رانمی بینی چوزر ﴾

﴿ زاندرون خودی دهد رنکم خبر ﴾

« **تَرْجِمَه** » یوزمک رنکنی کور میور میسک؛ التون کی صاری اولدی .

ایچمده کی قورقودن خبر ویریور . « **شَرْحُ** » رنک سیما ، انسانک کیزی اولان
 حسیاتی میدان قودیفنه دائر برقاج ایبات حکمت آیات آتیه بر عارف دانشور
 طرفندن بیان اولمشدر .

مثنوی

﴿ حق چو سیما را معرف خوانده است ﴾

﴿ چشم عارف سوی سیما مانده است ﴾

« **تَرْجِمَه** » حق تعالی سیمایی بیلدیریحی بیان بیورمشدر ؛ مارفک کوزی

سیما طرفنده قالمشدر . « **شَرْحُ** » سیمایه دائر قرآن عظیم الشانده سورة فتحک یکر می
 طقوزنجی آیت کریمه سنده شویله فرمان بیورلمشدر : (سیاهم فی وجوههم
 من اثر السجود) یعنی، اهل ایمانک سیما لری، علامت لری سجده نك اثرندن

یوزلرنده در. « بوده هم معنوی، هم مادیدر. الله تعالی حضرتلرینه کمال عشق و عبودیتله سجده ایدنلرک نوری سیالرنده لمعان ایدر. اهل تقوانک کثرت سجودندن سیالرنده اثر حاصل اولور. سورة رحمانک قرق برنجی آیت کریمه سنده: (یعرف - المجرمون بسیاهم) یعنی: «بحرم اولانلر کندی سیالریله بیلینیر. بیورلمشدر. سورة - اعرافک قرق بشنجی آیت کریمه سنده: (وعلى الاعراف رجال يعرفون كلا بسیاهم) یعنی: «اعراف اوزرنده انسانلر واردرکه جمله سی سیالرندن بیلینیرلر.»

شنوی

﴿ دنک و بو غماز آمد چون جرس ﴾

﴿ از فرس آ که کندبانک فرس ﴾

«تنبیخ» دنک و قوقو، چاک کبی کیزلی شیلردن خبر ویریحی کلدی؛ آتک سسی ایشیدنی وجودندن آگاه ایدر. «شرح» علامتدن عقل الی صورتله کسب اطلاع ایلر. ابتدا: کلام و کتابدن و انسانک حرکاتندن. ثانیاً: کورونمدن وجودک صداسندن. ثالثاً: قورقودن، رابعاً: متغیر اولمش شیلردن. خامساً: حواس خمسهنک اشیای مشهوده دن متأثر اوله رق تأثیراتی همان دماغه و یروب دماغ ده سیکرلر واسطه سیله قانک قلبدن باش و یوزه طوغری سرعتله سوقی، یاخود قانک قلبه طوغری هجومی سببیه موقه انسانک یوزنده قرمری و صاری رنگلرک حصولندن و بعض اعصابک لرزشندن کوزلرک ازجق تغیر و قلب و نبضک سرعتله حرکت ایتسندن؛ سادساً: روحک تأثیراتیله انسانک عقلنده و جوق دفعه بدننده یوزنده کوریلن آثار و علامتدن آکلاشیلیر. التنجی صورتی یعنی تأثیرات معنویه بی مادیون بالطبع انکارایله اسباب مادییه حمل ایدر، مادیونک بوادعالری سائر ادعالری کبی عادی و حکمدر عاری و خالی اولدیقنی انباء ذیشانندن بشقء ال بیوک حکماده تصدیق ایدر. الله تعالی حضرتینه عاشق اولان برعارفک، حواس خمسیه متعلق اولمیان بر عشق و محبت حسیله عقل و بدن و وجهنده احوال و آثار متنوعه روشن اولور.

مثنوی

﴿ بانك هر چیزی رساند زو خبر ﴾

﴿ تابدانی بانك خراز بانك در ﴾

« تَرْجِمَهُ » هر شیک صداسی انك حالندن خبر ایریشدیرزه اشك صداسیله
قبوسنی اووقت بیلیرسك! « شَرْح » هر شیک حالی کندندن صدور ایده جك
کلام و آواز دن معلوم اولور . مثلاً اشك سسی نه قدر اوزاق یردن کلیر ایسه
کلسون وجودندن خبر ویرر . برقبو آچیلدینی وقت ظهورایدن صدا اورادن انسان
چیقه جنی اغاب احتمالدن اولدینی افهام وایما ایدر .

مثنوی

﴿ گفت پیغمبر تمیز کسان ﴾

﴿ مرء مخفی لدی طی اللسان ﴾

« تَرْجِمَهُ » انسانلری تمیز ایچون پیغمبر علیه الصلوة والسلام افندمن بیوردیلر:
انسانك ماهیتی لسانك دونمی نزدنده کیزلیدر . « شَرْح » حدیث شریف:
(المرء تحت لسانه) انسان لسانی تحتنده در . انسانك قدر وعقانی اکلایم ایچون
لسانندن دها زیاده کندینی بیلدیر یچی بر واسطه یوقدر . بر کیمسه سوز سویلمکه
باشلا نیجه عاقلمی ، صاحب عرفانمی ، یا خود احق و نادانمی در ؟ بللی اولور .

مثنوی

﴿ رنك رواز حال دل دارد نشان ﴾

﴿ رحمتم کن مهر من درد دل نشان ﴾

« تَرْجِمَهُ » یوزك رنکی کولك حالندن نشان طوتار . بکا مرحمت ایت ! محبتی قلبنه
یرلشدیر ! « شَرْح » رنك سیما سوزدن دها فصیح اوله رق قلبك احوالندن خبر ویرر .

مشنوی

﴿ رنگ روی سرخ دارد بانك شكر ﴾

﴿ رنگ روی زرد دارد صبر ونكر ﴾

«تَرْجِمَهُ» قرمزی یوزك رنگی شكر و نعمت صداسنی طوتار؛ صاری یوزك رنگی صبر و بلا طوتار. «شَرْحُ» یوزده کی قرمز یاق علائم صحت و آثار شكر و نعمت اولدینی کی صاری رنگ صاحبك گرفتار مرض اولدینی، یا خود کثرت- محنته حالات کدورته دوچار اولدینی، بونکله برابر کدر و جفاله صابر بولندینی اعلام وایما ایدر .

مشنوی

﴿ بر من آمد آنکه دست و پا برد ﴾

﴿ رنگ رو و قوت و سیما برد ﴾

«تَرْجِمَهُ» بنم اوستمه ال وایغی کسن شی کلدی. یوزك رنگی، قوتی، سیما قیابار کوتورر. «شَرْحُ» ذکی لکن جیین اولان کویلی گرفتار وهم و خوف اولمغله برابر تهلکه نك تقرب ایلدیکنی حس ایدنجه موتك شدت و عظمتندن الی، ایغی کیلشمش، رنگی دکیشمش ایکن تهلکه نك قُلبنه القا ایتدیکی دهشت عظما و حسیات - فنا نما ایله . موتك احوالی تعریف و خوفیله ظالمی ده اغفال ایده بیلیر .

مشنوی

﴿ آنکه در هر چه در آید بشکند ﴾

﴿ هر درخت ز پیخ و بن او برکند ﴾

«تَرْجِمَهُ» [طاوشان لسانندن:] بکا کلن شی نهیه اصابت ایتسه قیرار . هر اغاجی کوکندن قوبارر. «شَرْحُ» کویلو ظالمه: حس ایتدیکم موت و فنا اویله بر

حال شدت نماید که هانگی شیئه تقرب ایتسه آنی قیرار محو ایدر. قوتلی اغاجلری
کو کندن چیقارر بر باد ایدر دیمش !

مشنوی

❖ بر من آمد آنچه ازوی کشت مات ❖

❖ ادمی و جانور جامد نبات ❖

« تَرْجِمَه » بنم اوزرمه کلن شی آدم ، جنوار ، طاش ، اوت نه اولسه
محو وافنا ایدر . [آزاده شرحدر .]

مشنوی

❖ این خود اجزایند کلیات ازو ❖

❖ زرد کرد رنگ و فاسد کرده بو ❖

« تَرْجِمَه » بو ، او کلیاتک اجزاسیدر. صارارمش اولورسه رنگ و قوقوی
فاسد ایدر . « شَرَح » کلیاتدن مقصد ، عناصر اصلیه ، اجزادن مقصد تغیرات کونیه در.

مشنوی

❖ تاجهان که صابرست و که شکور ❖

❖ بوستان که حله پوشد کاه عور ❖

« تَرْجِمَه » جهان بعضاً صبر ایدیجی ، بعضاً شکر ایدیجیدر. بوستان بعضاً
یشیل البسه کیر . و بعضاً جیلاق اولور . « شَرَح » دنیاده هیچ بر
مخلوق بر حاله طور میوب لیل و نهار کبی بعضاً مکدر ، بعضاً روشن ، بعضاً
عاری و بعضاً غنی اولور .

مشنوی

﴿ آفتابی کو برآید نار کون ﴾

﴿ ساعتی دیگر شود او سر نکون ﴾

« تَرْجِمَہٗ » کونش طلوع وقتندہ آتش رنکنندہ یوقاری بہ طوغری کایر۔

بشقہ بر ساعتندہ [یعنی وقت غروبندہ] باشی اشانی اولور۔ « شَرْحُ » کوریلن احوال مخلوقات متغیرو بی ثباتدر۔ مثلاً کونش یوکسک ووقت ظہرہ قدر غایت مرتفع ایکن بر قایح ساعت صکرہ کرۂ ارضہ کورہ تنزلہ باشلار وکیجہ دہ بتون بتون باتار۔ عاقل اولان انسان، تغیرپذیر وفائی اولان شیلرہ اصلاً التفات ایتیوب عقل وجانی عین سعادت ومنیع بقا وابدیت اولان رضای جناب کبریایہ حصرایلہ فلا کتدن آزادہ وسعادتہ پیوستہ اولور۔

مشنوی

﴿ اخترانی تافہ بر چار طاق ﴾

﴿ لحظہ لحظہ مبتلای احتراق ﴾

« تَرْجِمَہٗ » اختزل دردنچی فلکنکہ طوغمشدر۔ وقت وقت یانمغہ مبتلادر۔

« شَرْحُ » نہ قدر صاحب اقتدار و اہل کمال کلش ایسہ مرور زمان ایلہ نار۔ جور وموتندہ یانمش، بی تاب قالمشدر۔ ضربۂ کران موت و اضمحلالہ قارشی بوجہاندہ تحمل ایدہ جک مادیات یوقدر۔ حی ابدی، اللہ عظیم الشاندر۔

مشنوی

﴿ ماہ کو افزود ز اختر در جمال ﴾

﴿ شد زرنج دق او همچون ہلال ﴾

« تَرْجِمَہٗ » آی، جلالہ اختردن زیادہ در۔ رنج نوبتدن ہلال کی اولدی۔

«شرح» آی یوزلو بر کوزلك مرور زمان ایله لقای لطافت بارندن بهار-
شبابك طراوتی زائل، بنیان بدن صدمه پیری و ناتوانی ایله آغوش موته مائل اولور.
زینت بخش سما اولان ماه تابان ده بوحقیقی اثبات و بیان ایدر که برقاج ساعت
بدر منیر ایکن صکره دوچار انقراض، بالتدریج هلال و خیال، عاقبت بتون بتون
کوزدن نهان اولدینی کبی برمدت صکره ینه ظهور و ضعیف و بی نور اولور.

مثنوی

﴿ این زمین با سکون و با ادب ﴾

﴿ اندر آرد زلزلهش در لرزوتب ﴾

«ترجمه» «سکون، کمال ادب ایله متصف اولان بو، یری زلزله تیره تیر.

«شرح» هر شیءك تغییرینه وضعف و فتور و محوینه بوده بر مثال حکمت
مألد. زمینك آغوشنده بونجه مخلوقات ظهور و سطحنده بونجه ثقال مرور ایدر
ایکن بروقت کلیر که زلزله ایله لرزناك و اوزرنده اولان ذی روحی پر خوف و باک
و بعض دفعه هلاک ایدر. ایسته زمین کبی بر جسم عظیم و قوی گرفتار اضطراب
و انجاسی «کالمهن المنفوش» باره پاره اولوب طاغلمسی بی شک، بی ارباب اولدینی
حالد یاهر آن مستعد فنا اولان انسان پنجه موتدن نصل امن و درمان بوله بیلیر؟

مثنوی

﴿ ای بسا که زین بلای مرده دیک ﴾

﴿ کشته است اندر جهان او خرده دیک ﴾

«ترجمه» «ای یوچه طاغ! بوبلای فنادن جهان ایچنده قوم کبی پارچه لیرسک!

«شرح» بلای موت و فنا ضعیف اولان انسانلردن ماعدا طاغیری ده مرور -
زمان و اسباب عیدیه ایله پریشان ایدر. قرآن عظیم الشانده سوره قارعه نك التنبی
آیت کریمه سنده: (وتكون الحیال کلمهن المنفوش) بیورلمشدر. یعنی: «طاغیر

آلمش پاموق کبی هوا اوزرینه طاغیر . « سورۀ واقعه نك بشنجی والتنجی آیت کریمه سنده : ﴿ وبت الحیال بئاً فکانت هباءً منبثاً ﴾ یعنی : « وطاغیرلر پاره پاره اوفالوب ذره کبی پراکنده اولور . » بیورلشدیر .

مشنوی

﴿ این هوا باروح آمد مقترن ﴾

﴿ چون قضا آید وبا کشت وعفن ﴾

« تَبَجَّيْمُ » بو هوا ، روحه یقین کلدی ، حیات بخش اولدی ؛ اما قضاى الهی

کلنجه اولطف هوا متعفن وبا اولور . « شَرْحُ » تنفس اولنان هوا باعث حیات وموجب فوائدی انتها ایکن هوا ایچنه بعض مواد مضره داخل اولنجه وبا ، اندن نیجه نیجه امراض سرئما اولور . سعادت وبقا یالکتر رضای جناب کبریائک استحصاله وابسته در . رضای ربانیدن بشقه دنیا به متعلق کافه موجودات کرفتار فنا وتغیراتدر ؛ اک کوزل شیر بو کون موجب لذت ولطافت ایکن یارین مورث - حزن وکدورت اولور .

مشنوی

﴿ آب خوش کو روح را همشیره شد ﴾

﴿ در غدیری زرد و تلخ و تیره شد ﴾

« تَبَجَّيْمُ » طادی خوش اولان صو روحه همشیره اولدی ؛ بر اوافق کولده

طورغون بر حالده طورمقله صاری ، آجی ، بولانیق اولدی . « شَرْحُ » صو باعث حیات وبدنه بخشنده صفا ولذات ایکن اسباب فنادن بعضیسنه مظهر وعلائم - موت اولان صاریلق ، آحیلق ، بولانیق کبی کیفیات مضره به کرفتار اولنجه بادی مرض ومضرت اولور . سائر فانی اولان شیرده بوکا بکزر . مثلاً : اک کوزل برقزک برتبسمی ، برشیوه سی قلب وعقلی محبت وذوقدن پریشان ولرزان ایتدیکی حالده مرور زمان ایله عنفوان شبانیدن اوزاقلاشدینی وقت قامتی دوتا وشخصی دائماً اذا آور اولور .

مشنوی

﴿ آتشی کو باد دارد در بروت ﴾

﴿ هم یکی بادی برو و خواندیموت ﴾

«تَرْجِمَهُ» شو آتش بیغنده روزکار و هوا طوتار . بر روزکار انک
اوزرینه اولک او قودی، اولدیردی «شَرْحُ» آتش محرق و مؤثر ایکن کبرایدوب
آلویی یوقاری به طوغری قالدیردیغندن روزکار فنا شدتی ایله آتشی، آلی
سوندیردی . متکبر اولان انسانلر نه قدر کبر ایتسهر اونسبتده مغلوب ،
مع: وب اولورلر .

مشنوی

﴿ حال دریا ز اضطراب و جوش او ﴾

﴿ فهم کن تبدیلهای هوش او ﴾

«تَرْجِمَهُ» دکزک حالی اضطرابندن ، جوشه کسندن آکلا ! مشهود
اولان اضطرابندن عقلنک کرفتار اولدینی تبدلات و حالانی آکلا ! «شَرْحُ»
دکز وسعت و عظمتیله یکتا ایکن شدت روزکار ایله سکونی ضایع ایدوب مضطربی
قرار اولور . برکیمسهده متحرک و متلاشی اولسه بدن و عقلنده کی اضطراب ظاهری
وباهر اولور . الحاصل صاحب وقار و سکون اولان زمین و عمان ، لرزان و بی درمان
اولنجه یاطبعاً ضعیف اولان انسان زیر نیجه شاهین بلاده فصل زبون و رام اولسون؟

مشنوی

﴿ چرخ سرکردان که اندر جست و جوست ﴾

﴿ حال او چون حال فرزندان اوست ﴾

«تَرْجِمَهُ» باشی دونهکده اولان چرخ ارامتده در . او چرخ حالی ،

ایچنده کی اولادینک حالی کیدر. «**شرح**» زمین و دریا پنجه قضادن مضطرب
وقنا نادر چرخ دنیلن اجرام و اجسام ساکن اولوب ایچنده بولناز مخلوقات کبی هر آن
بی ثبات اولور. انسان و سایر حیوانات اسباب متنوعه دن طولانی دور دائله
اجرای حرکات ایدر ایکن ذاتاً دوآر اولان بویله بر دنیاده بر حالده و سمعدت
نوراحتده بولنق ارزوسی، ارزوی خام و فکر نافر جامدر.

مثنوی

﴿ که حضیض و که میانه کاه اوج ﴾

﴿ اندران از سعد و نحسی فوج فوج ﴾

«**ترجمه**» بعض غایت اشافی، بعض وسط، بعض غایت یوسک بولوب،
چرخده فوج فوج سعادت و نحوست واردر. [اوج، حضیض تعبیرلری علم هیئت
اصطلاحندن اولوب بر کره نك منظره شمس قارشی محرکنده آلدینی وضعیته کوره
ویریلن اسم اعتباریدر.]

مثنوی

﴿ از خودای جزو زکالها مختلط ﴾

﴿ فهم می کن حالت هر منبسط ﴾

«**ترجمه**» ای کایلدن مختلط و مرکب اولان جزء! هر غیر مرکب و منبسط
اولان کاتک حالنی کننددن قیاس ایت! «**شرح**» ای انسان! سن کلیاتدن
مرکبک! تغیراتی کنندده کور و پنجه سنی ترکیب ایدن کلیات ده تابع تغیرات اولدینی
اکلایه بیلیرسک! تغیرات پذیر اولماش اولسه سنده انتظام و بقا رونما اولورایدی.

مثنوی

﴿ چونکه کلیات را رنجست و درد ﴾

﴿ جزو ایشان چون نباشد روی زرد ﴾

« تَرْجِمَهُ » کلماته رنج و درد اولدخه انلرك جزئی نصل اولور ده صاری یوزلو ، مریض اولماز ؟ « شَرْحُ » کلیات مظهر فنا و کرفتار تغیرات اولدینی حالدہ او کلیاتک جزئی بولنان انسان دنیاده نصل باقی اوله بیلیر ؟ انسان سعادت وابدیت ایسترایسه : ﴿ ولاتدع مع الله الهأ آخر لاله الا هو کل شیء هالک الا وجهه له الحکم والیه ترجعون ﴾ آیت کریمه سنک سرینه مظهر اولغه چالیشملی وعبادات واجرا آت حسنه ایله بکام اولمیدر .

مشنوی

﴿ خاصه جزوی کوز اضدا دست جمع ﴾

﴿ زآب و خاك و آتش و باد دست جمع ﴾

« تَرْجِمَهُ » خصوصاً اوله برجزء که: ضدلردن، یعنی صو، طوپراق، آتش، روزکار دن جمع اولمش، ترکب ایتمشدر . « شَرْحُ » روح مستتا اولاق اوزره عناصر متغیره دن ترکب ایدن جسم بشر نصل فنا بولماز ؟ معرف امراض اولان کتب طبیه یه مراجعت اولنسه انسانک مستعد اولدینی امر اضک کثرتی حیرت افزا اولور .

مشنوی

﴿ این عجب نبود که میش از کرک جست ﴾

﴿ این عجب کین میش دل در کرک بست ﴾

« تَرْجِمَهُ » قیون قورددن صیجرا یوب قاجسنه تعجب اولتماز . عجب بودر که قیون قورده کوکل باغلار ! « شَرْحُ » انسان خسته لنسه، یا ترک حیات ایتمسه شایان تعجب دکلدن ؛ زیرا بری بریله ضد اولان کیفیات و مواد دن عبارت اولان بریدن کرفتار امراض ووهن اولملی امر مبرهندر . عجیب بودر که بدنده حرارت، ماء، هوا وار ایکن بو اضدادک کسب انسیت ایتمی و انسانک نائل صحت اولمیدر !

مشنوی

﴿ زندگانی اشتیء ضد هاست ﴾

﴿ مرک ان کاندرمیان شان جنک خاست ﴾

« تَرْجِمَه » حیات اضدادك باریشمه سندنذر ، اضدادك بینده جنک و نزاع اولدینی وقت اولوم بیل ! « شَرْح » انسان مواد متنوعه نك امتزاجندن دنیاده روح حیوانیه حیات یاب اولور ، اما حرارتی نقصان و برودتی مزدا ، بالعکس حرارتی کثیر و برودتی قلیل ، یعنی بدن انسانه مقتضی اولان مقدارك خارجنده برحال ظاهر اولور ایسه صحت و زندگانی زائل ، بدن گرفتار امراض ایله حیات جسمانیه دن منفصل اولور .

مشنوی

﴿ لطف حق این شیررا و کوررا ﴾

﴿ الف دادست این دوضد دوررا ﴾

« تَرْجِمَه » حق تعالی حضرتلرینك لطفی بوارسلان ایله حیوانك سوریسنه ، [کور ، حیوانات سوریزی و یبانی اشك دیمکدر .] یعنی بری برینه اوزاق و ضد اولان ایکی شیئه آلیشمق خاصه سی و یرمشدر . « شَرْح » بری برینه ضد اولان عناصره بدن انسانده امتزاج و یرمسی الله تعالی حضرتلرینك آثار الطاف ربانیه سندن ، قدرت الهیه سندنذر : یوقسه اضدادك جمعی امر محال و او یله برامید نایمحلدر .

مشنوی

﴿ چون جهان رنجور و زندانی بود ﴾

﴿ چه عجب رنجورا کر فانی بود ﴾

« تَرْجَمَه » جهان صاحب درد و زندان کی قارائق، خسته ده فانی اولورسه
تعجب اولورمی؟ « شَرَح » کلیات و معظمت کرفتارنج و محات اولدینی وارسته.
اثبات ایکن بدنّا ک ضعیف اولان انسان تارک حیات و جهان اولسه داعی تعجب
دکلدر. بلکه بر امر طبعی عیدر. عاقل اولان ذات کندی فانی بیلوب تکبر و عظمتدن
واز کملی! الله تعالی حضرتلرینک ارادات ربانیه سنه اطاعت کامله کوستروب کمال.
ادب و عبودیتله اجرای وظیفه به مواظبت ایتلیدر.

﴿ پرسیدن شیراز سبب پای واپس کشیدن خرکوش ﴾

طاوشانک ایاغنی کری چکمسنک سیفی ارسلانک صورمسنه دأردر :

مشنوی

﴿ خواند بر شیر او ازین رو پندها ﴾

﴿ گفت من پس مانده ام زین بندها ﴾

« تَرْجَمَه » طاوشان بویوزدن ارسلانه نصیحتلر او قودی، دیدی: بند
وقیددن ناشی کری قالدیم. [وارسته شمر حدرد.]

مشنوی

﴿ شیر گفتش تو ز اسباب مرض ﴾

﴿ ابن سبب کو خاص کانستم غرض ﴾

« تَرْجَمَه » ارسلان طاوشانه دیدی: سن اسباب تأخر و مرضدن بر سبب
سویه! بنم مقصد و غرضم انی ایشه مکدر. « شَرَح » مظالم و مادیات ایله مشغول

اولان آدم مادیانه دائر اولان سوزلری سور . پک چوق مادیون حکمته قارشی کندیلرینی زبون کوردکلرندن عجزلرندن اصحاب حکمتی استمزایه یالتیر . کویا یالکز کندیلری ایش آدمی اولدقلری صورمتنوعه ایله بیان واشناعه ایدر . اصحاب - حکمتدن فعال بر آدم اولنجه انک بر آیده کوره بیله چکی اموری ، حکمتدن عاری اولان دیگر بر فعال مدت عمرنده کوره میله چکی تاریخ شناسان نزدنده وارسته قیل - وقالدر . نتکم حکم ومعقولانده سرفراز اولان اقوام مدینه دن ، مثلا بش بیک عسکر قرق اللی بیک وحشی قارشیسمنده بولنسه وحشیلر مغلوب ومدنی اولانلر ظفریاب اولور . الحاصل غافل اولانلر روح وبدندن مرکب اولدقلرینی بیلدکلرندن هم امور روحانیه ، هم مشاغل جسمانیه ودنیویه ایله مشغول اولور .

مثنوی

﴿ گفت آن شیر اندرین چه ساکنست ﴾

﴿ اندرین قلعه ز آفات ایمنست ﴾

« تَرْجِمَه » طاووشان دیدی : دیگر ارسلان بوقلعه ده ، بوقویو ایچنده ساکن و آفات و بلیه دن امیندر . « شَرَح » کویلو یوصوی ظالمه کوسترمش ، دشمنک آفادن معصون اولدیفنی بیان ایتمشدر . عزله دائر آتیده ایکی بیت شریف بر عارف طرفندن ایراد و تعریف بیورلمشدر .

مثنوی

﴿ قمر چاه بکزید هر کو عاقلست ﴾

﴿ زانکه در خلوت صفاهای دلست ﴾

« تَرْجِمَه » هر کیم عاقلدر . قویونک دیبی اختیار ایدر . زیرا خلوتده کوکل صفاری وارددر . « شَرَح » طبی غیر موافق اولانلرله کثرت الفت عاقبت باعث - مضرت واذیت ، بعض دفعه ، موجب ذلت و خجالت اولور ناموافقلرله اختلاط ایتمکدن ایسه اختیار عزلت قات قات باعث سلامت و راحتدر .

مثنوی

﴿ ظلمت چاه به که ظلمتهای خلق ﴾

﴿ سر نبرد آنکس که کیرد پای خلق ﴾

﴿ تَرْجِمَه ﴾ قویونک قارانانی خالق ظلمتلرندن دها اییدر. اوکی مسه که خالق

ایاغنی طوتار. باشنی قورتاره ماز. «شرح» عزاتی اختیار ایتک بر نوع ظلمتدر. اما خالق بعض دفعه ظلمت افکاری او قدر شدید اولور که اختیار عزت نسبت سعادتر. خالق دائما ایاغنه دوشمک وشوکا بوکا مداهنه ایله ایقلرینه صارلق بالطبع نزل وتدلدر. بوکا کرفتار اولانلر ایچون باش قالدیرمق و مقتضی احوال و حرکاتده بولنق امر مشکلدیر.

مثنوی

﴿ گفت پیش از خیم اورا قاهر است ﴾

﴿ تو بین کان شیر در چه حاضر است ﴾

﴿ تَرْجِمَه ﴾ [ارسلان طاوشانه] دیدی: ایلری کل! بنم زخم و ضربم اونی

قهرایدیجیدر. سن باق! او ارسلان قوییده حاضر میدر؟ «شرح» ظالم موهوم دشمنک بولندیفی موقعدن خبردار اولمش ایسه ده اوصرده ده دشمنی اوراده حاضر اولوب اولمیدیفی اکلامق ایچون کویاوی قلاوزلغده استعمال واندن صکره هجوم ایتکه حصر آمال، اوصرده ده کبری ترک ایتیبوب متکبرانه ایراد مقال ایتمش!

مثنوی

﴿ گفت من سوزیده ام زان آتشی ﴾

﴿ تو مکر اندر بر خویشم کشی ﴾

﴿ تَرْجِمَه ﴾ [طاوشان ارسلانه] سویلیدی: بن او آتشدن یاندم. مکر سن، بنی

کندینه چکوب یاننده حفظ ایدر ایسک قویونک ایچنه باقه بیلیم ! « **شترج** »
طاوشان ایسترکه ارسلان ایله برابر قویویه باقسون ! صوده انعکاس وجوددن
بالطبع هم برارسلان، هم برطاوشاون کورونمش اولسون، انک اوزرینه ارسلانک
غضب و حرصی یکیدن غلیانه کلوب هجوم ایله کندینی قویویه آتوب هلاک اولسون !
یعنی کویلو ظالمی بر موقعه کورتورمک ایسته مش که خدعه ایله سقی و کویلو قیافته وضع
اولنان ایکی آدمی کورسونده حرص و غضبیه هجوم ایدوب پوصویه دوشسون !

مثنوی

﴿ تاب پشت تومن ای کان کرم ﴾

﴿ چشم بکشایم بچه در بنکرم ﴾

« **توحید** » ای کرم معدنی ! سنک یاردیمکه کوز آچوب قویونک ایچنه باقهیم !

« **شترج** » کویلو ظالمی ایستدیی محله جاب ایتک ایچون کندی خوف وضعفی
و ظالمک اقتدار و هیبتنی اغفالاً و مداهنه اعظام و بتدبیر ایله استحصال مرام
ایتمش ! هر بر مدح و ثنا مطلق مداهنه و ریا دکلدنر ؛ اما مداهنه حقیقی اولان
مدح و ثنادن تفریق ایتکه فراست عظما، حیادت ذهن و فرط ذکا ایستر ؛ حال
بوکه ذهن ظالم، چاه مظلومدر .

﴿ نظر کردن شیر در چاه و دیدن عکس خود را وان خر گوش را ﴾

ارسلانک قویویه باقیشه و کندینسک ، باننده طوتدینی طاوشانک
عکسنی قویونک صوینده کوردیکنه داژدر :

مثنوی

﴿ چونکه شیر اندر بر خویشش کشید ﴾

﴿ در پناه شیر تاجه می دوید ﴾

« تَرْجِمَهُ » ارسلان طاوشانی کو کینه طوغری چکدی. طاوشان ارسلانک حفظ و پناهنده قویوبه قدر قوشدی. « شَرْح » ظالمی قاندر دینگی اکلا دیغندن بوظالمی خدعه ایله ایستدییکی یره قدر چکش، صورتا استعمال سرعت ایتمه و خفياً قلبی راحت اولمغه باشلامش! چوق آدم لر واردرکه: بعض کویلو فقرایی عقل و هنردن تهی و قابلرینی حسیات عمیقهدن محروم و خالی ظن ایدر لر. حقیقتده بلها و صورتا عقلا اولانلر چوق دفعه او عجزه نك دسیسه لرندن مغبون و سر نکون اولور.

مشنوی

﴿ چونکه در چاه بنکریدند اندر آب ﴾

﴿ اندر آب از شیر و اودر تافت تاب ﴾

« تَرْجِمَهُ » چونکه ارسلان ایله طاوشان قویوبده کی صو ایچنه باقدیلر. صو ایچنده ارسلان و طاوشاندن انعکاس و حرکت ظاهر اولدی. « شَرْح » براق ورا که اولان صو ایچنه نظر ایدلسه ناظرک صورتی انعکاساً کوریلور. کویلو ارسلانه تشبیه اولنان ظالمی بر موقعه کو تورمش که مبحوث عنه ایکی کشتی بی کوروب حدتی آرتش، رقیب صاندینی آدم اوزرینه هجومه حاضر لمتشدر.

مشنوی

﴿ شیر عکس خویش دید از آب تفت ﴾

﴿ شکل شیر می در برش خرگزش زفت ﴾

« تَرْجِمَهُ » ارسلان کندینک عکسی صودن پارلادیغنی کوردی. برارسلانک شکلی، اوارسلانک یاننده سمیز بر طاوشانی کوردی. « شَرْح » خدعه ایله شقی قیافته وضع اولنان آدمی و کویلو بی ظالم کورونجه هجوم ایله کندینی هلاک ایتمشدر.

مثنوی

﴿ چونکه خصم خویش را در آب دید ﴾

﴿ مرورا بگذاشت و اندر چه جهید ﴾

« تَنْجِيْهُ » ارسلان کندی دشمنی صوابچنده کورونجه یاننده کی طاوشاندن واز یکوب قویونک ایچنه صیچرادی . « شَرْح » ظالم دشمن رقیبی بولمش ظن ایدرک کویا اوسته هجوم ایدیور کی کندنی بلا کردانه صالمش !

مثنوی

﴿ در فتاد اندر چهی کو کننده بود ﴾

﴿ زانکه ظالمش در سرش آینده بود ﴾

« تَنْجِيْهُ » بر قویوه دوشدی که : حقیقتده کندی قازمش ایدی ؛ زیرا ظلمی باشنه کنیریچی اولدی . « شَرْح » ظالم دوشدیکی پوصونی ماده کندی ترتیب ایتماش ! اما حقیقتده ظلمی حسدیه کندی ترتیب ایتمش صایایر .

مثنوی

﴿ چاه مظالم کشت ظلم ظالمان ﴾

﴿ اینچنین گفتند جمله عالمان ﴾

« تَنْجِيْهُ » ظالم ملک ظالمی ، قارائلق قویودر ، عالم ملک جمله سی بو حقیقی بویله دیدیلر . « شَرْح » بو محله قارائلق قویودن مقصد ، زندان و بلای مادی ، یاخود اضطراب قلبی و ناروغنوی دیمکدر . ظالم قدر بدبخت و مکدر ، نوع بشر ایچنده انسان بولمق کوجدر . ظلمک بر ذره سی بیله داعی الم و موجب غمدر . ظالمک مختصر فقط معنیدار آمریقی ، برنی ایجابی خارجنده وضع و استعمال ایتمکدر .

مشنوی

﴿ هر که ظالم تر چش باهول تر ﴾

﴿ عدل فرمودست بد ترا بتر ﴾

« تَنْجِيْهُ » هر کیم که دها زیاده ظالمدر ، انک قویو بی دها قورقونجدر .
 عدل الهی بدتره بتر بیورمشدر . « شَرْحُ » ظالم ایچون عذاب مادی ومعنوی
 مقرر و بدیهی اولوب درجات عذاب و جزا ایسه ظالمک ظالمیه متناسبدر . ظالمیره
 مخصوص اولان جفا و عذابک قلیل بیه تحمل کداز اولدیغندن عاقل اولان انسان
 هر نوع ظلمدن احتراز و کنندینی میدان داد و عدله سرفراز ایملیدر . ظلمی چوق
 اولانلرک عذابیه ده چوق فنا اولمسی فرمان و مقتضای عدل یزداندر . نسیم قر آن -
 عظیم الشانده سورة شورانک قر قنجی آیت کریمه سنده : ﴿ وجزاء سیئة سیئة مثلها ﴾
 بیورلمشدر . معنای شریفی : « ظلمک جزاسی او ظلمک مثلی قدر عقوبتدر . »
 بعض نسخهلرده بوبیت شریفک مصراع ثانیهی : « عدل فرمودست سلطان بشر »
 دیه یاز یلیدر . یعنی سلطان بشر اولان فخر عالم علیه الصلوة والسلام افندمن
 حضر تلی هر شیده عدل بیورمشدر . حدیث شریفده : ﴿ عدل ساعة خیر من عبادة
 ستین سنة ﴾ بیورلمشدر که بر ساعت عدالت الشمس سنهک عبادتن دها خیر لیدر دیکدر .

مشنوی

﴿ ای که تو از جاه ظلمی میکنی ﴾

﴿ از برای خویش چاهی میکنی ﴾

« تَنْجِيْهُ » ای سن که : مأموریت و منصبدن طولایی ظلم ایدرسک ! کنسک
 ایچون بر قویو یاپارسک ! [وارسته شر حدر .]

مشنوی

﴿ کردخود چون کرم پیله بر متن ﴾

﴿ بهر خود چه میکنی اندازه کن ﴾

«تَرْجَمَه» ایپک قوردی کبی کندی اطرافنده طولاشمه ! کندک ایچون قویو قازیورسک ! اندازه ایله ، اولچوایله پاپ ! «شَرْح» ایپک بوجکی کندینه معلوم و مفید اولیان بر مقصد مهیم اوزرینه کندی اطرافنده طولانیر . عاقبت هلاک اولور . ظالم ده برخیا ، مهیم برلنت استحصالی ایچون ردائره اطرافنده طولانیر ، محو و تباہ اولور . ای ظالم ! ای احق ! مادام که مقتضای طینت ناپاکک ظلمه منه مکدر ، باری ارضاع و اطواریکی تعدیل ایله مضرتده مبذر اولمه ! فنانگی تحدید ایت ! که کندی فعل و عملکه اکتساب ایتدیگک عذاب سنی مؤبدأ هلاک و بی تاب ایتسون . خاطره کله بیلیر که : مثال کتیر یان ایپک قوردینک هلاکندن صکره فائده و ایپک حاصل اولور . معلوم که مثال عین دکادر . ظلمه نک هلاکندن صکره عاقللره بر متاع عبرت ، شناعتدن فکر مجاہدت حاصل اولور .

مثنوی

﴿ هر ضعیفا را تو بی خصمی مدان ﴾

﴿ از نبی ذا جاء نصر الله بخیوان ﴾

«تَرْجَمَه» ای ظالم ! ضعیف اولانلری سن خصمنیر ، معینسر صانمه ! قرآن عظیم الشانده (اذاجاء نصر الله) سورده سنی اوقو ! «شَرْح» مظلوم ملرک صاحب و ناصری ، ظالم ملرک هلاک و قاهری جناب قهار ذی قدرتدر . بوحقیقی اثبات ایدر بر دلیل قطعی ایسترایسک سورء نصری قرائت و معنای حکمت نماسنه نصب دقت ایت ! ایشته بوسورء کریمه : (اذاجاء نصر الله والفتح) « او وقت که الله تعالی نک نصرت و یار دیمی کلیر . وقتی ظهور ایدر . » (و رأیت الناس یدخلون فی دین الله افواجا) « و انسانلری کور و روسک که الله تعالی نک دینته (اسلامیت) فوج فوج کیدر لر . » (فسبح بحمد ربک و استغفره انه کان تواباً) « آنک اوزرینه کندی ربکی پاکلکه مدح و ثنا و ذکر و الله تعالی دن مغفرت طلب ایت ؛ البته الله تعالی حضرتلری تواب و رحیمدر . » فخر عالم علیه الصلوة والسلام افندمن حضرتلری حین ظهور بر نور رسالت پناهیلرنده صورتا فرد و ضعیف ، و مکة مکرمه و اطرافده

مسكون اولان بت پرستان وحدانيته مخالف ایدی . بت پرستلر صورتا قوی و کثیر ایدیه لرده نصرت ربانیه ظهور ایدینجه مغلوب و معیوب و دین مبین احمدی بی قبول ایدنلر مقبول و مرغوب اولدیلر .

مشنوی

﴿ کر تو پیل خضم تو از تور مید ﴾

﴿ نك جزاء طیر ابابیل رسید ﴾

« تَبَجَّهْ » اکر صورتا سن فیل کبی اولسک و خصمک سندن اورکوب قاجسه بیله ؛ ایشته سکا جزاء ابابیل قوشی یتیشیر . « شَرْح » ابرهه کعبه شریفی هدم و تخریب ایتکی عزم و تصور ایدوب مملکتندن فیللر و عسکرلر ایله کعبه شریفه نك یقینلرینه کلدکده الله تعالی حضر تلیز نك فرمانیه قوشلر ابرهه نك عسکرینی خراب و تدابیرینی محو و برباد ایتدیلر . بوکادائر اولان سورة الفیل بویله در : « الم ترکیف فعل ربك باحباب الفیل » « کورمدکی سنک ربك احباب فیله فصل معامله ایتدی ؟ » « الم یجمل کیدهم فی تضایل » « کوتواولان حیلهلرینی باطل و فائده سز ایتدیمی ؟ » « وارسل علیم طیراً ابابیل » « و انلرک اوزرینه بلوک بلوک قوشلری کوندرمدیمی ؟ » « ترمیم بحجارة من سجیل » « او قوشلر احباب فیل اوزرینه بلایقندن یابلش اولان طاشلر آتار ایدی . » « فخلهم کصف مأکول » « و حیوانک ییوب چکنه دیکی صمان کبی پارچه پارچه و برباد ایتدی . »

مشنوی

﴿ کر ضعیفی در زمین خواه دامان ﴾

﴿ غلغل افتسد در سپاه آسمان ﴾

« تَبَجَّهْ » اکر برضعیف یر یوزنده امان ایسترایسه ، آسمانک عسکرینه غلغله دوشر . « شَرْح » انسان کرفتار ظلم اولوب ، امان یارنی ! دیه قلاباً و اساناً

فریاد ایدنبه جناب ارحم الراحمینک سپاه پراکتناهندن اولان ساکنان عالم عیالانک
رافت و مرحتی غیلان ایدر و امداد نجات نژادلری ایریشیر .

مشنوی

❦ کر بدندانش کزی پر خون کنی ❦

❦ درد دندانت بکیرد چون کنی ❦

« ترجمه » برضعیفی دیشک ایله ایصیروب پر خون ایدرسک! اما سنی دیش
آغریمی طوتجه نه یاپارسک؟ « شرح » برضعیفه ظلم ایدر ایسک قهار مطابق
حضر تلری روا کوردیکک جفایه مناسبتی اولان اذا ایله سنی راحت براقیه حق
صورته متأذی ایتدیکی وقت فصل تحمل ایده بیایرسک؟ ضعیفی ایصیره نک دیش
اغریسنه کرفتار اولسی « الجزء من جنس العمل » حکمته مبی در .

مشنوی

❦ شیر خودرا دید درچه زغلو ❦

❦ خویش را نشاخت آن دم از عدو ❦

« ترجمه » ارسلان قویوده کندینک عکسنی کوردی و غلو و هجومندن او آنده
کندینی دشمندن تمیز ایده مدی . « شرح » حدت و شدته کرفتار اولانک
کوزینه برغشاوه ظلمت افزا طاری ، ذهنی حق تفریقدن عاری اولور .

مشنوی

❦ عکس خودر اوعدوی خویش دید ❦

❦ لاجرم بر خویش شمشیر کشید ❦

« تَنْجِيْهٌ » ارسلان كندی وجودينك عكسنى كندينه دشمن كوردى ؛

شبهه سز كندى اوزرينه قلیچ چكدى . « شَرْحٌ » بويت شريفك ده ناطق اولدينى حكمت عميقه شايان ملاحظه در . ذاتاً حق سز اولان ظالم اكثر انسانلرى كندينه دشمن صانه رق هجوم ايدر ، حال بوكه اضرار واهلاك ايدن غدار ، حقيقتده كندى محو و تارمار ايدر . بوحقيقى تفريق ايتكه نور ايمان و ايقان لازم در . ظالم ايسه انلردن محروم و دارينده مشؤمدر ، جمعيت بشريه آينه كيدير . ظالمك كوزينه دشمن كورون بيجاركان دشمن دكل بلكه كندى سيئاتنك عكس تأثيرينى كوسترن فنا نظرى كندينه دشمندر . بعض مجنونلره دقت اولنسون ؛ هر كسه و بلكه جهاداته بيله هجوم ايدر ؛ زيرا جنتلرى هر كس و هر شيئى دشمن كوستردك شخصلرينى متأذى ايدر .

مشنوى

﴿ اى بسا ظلمى كه بينى در كسان ﴾

﴿ خوى تو باشد در ايشان اى فلان ﴾

« تَنْجِيْهٌ » اى آدم ! جوق ظلمى كه ، بشقه كيمسه لرده كورروسك ! انلرده كورديكك ظلم سنك خوبكدر . « شَرْحٌ » اخلاق ذميه اصحابى خلقى كندى اخلاقده كورور . اوطن سقيم و مسلك غير مستقيم اوزرينه معامله يه قيام ، هر كسى رنجيده و كنديلرينى ده ناكام ايدر ؛ يالكنز عادل اولان ذات نور عدل ايله انسانى و هر شيئى كاهو حقه كورمكه مائل اولور .

مشنوى

﴿ اندر ايشان تافته هستى تو ﴾

﴿ از نفاق و ظلم و بدمستى تو ﴾

« تَنْجِيْهٌ » سنك وارانك انلرده عكس ايدوب پارلامشدر ؛ بوده سنك ظلم و

نفاق و بدمستى كننددر . [مستغنى شرحدر .]

مثنوی

﴿ آن تویی و آن زخم بر خود می زنی ﴾

﴿ بر خود اندم تار لغت می تنی ﴾

« تَبَجَّهْ » کندند او، فنا خوبی آجیق کوره مزسک! کورمش اولسک!

کندی جسمنه لغت ایله کندن قاش طوقورسک! « شَرَحْ » مستحق جزا اولانلرک نوع جزائی احکام شرعیه و قوانین و مرعیه ایله تعین ایدلمشدر. انک خارجنده بر آدمه جزا، نه صورته اولور ایسه اولسون جور و اذا ایتک عین ظلم و خطادر. ظالم ایسه بو حقیقتدن غافل و کندی حرص و عناد و خیالی اوزرینه فاعل و عامل اولور. رنج و اذاسی کندینه رجوع ایدر. مظلومدن برقاج قات زیاده گرفتار عذاب و جفا اوله جفتی دوشونمز. حقیقتین اولسه ظامی بشقه منه ایتدیکی آنده کندی فریاد و اجتناب ایدر.

مثنوی

﴿ در خود آن بدرا نی بینی عیان ﴾

﴿ ورنه دشمن بودی خود را بجان ﴾

« تَبَجَّهْ » کندنده او، فنا خوبی آجیق کوره مزسک! کورمش اولسک!

کندینه جانک ایله دشمن اولوردک! « شَرَحْ » بر کیمسینی دشمن اتخا ایتک، اندن ظهور ایتمش ویا ایده جک قنالغک فکر و ملاحظه سندن نشأت ایدر. ظالم سائر انسانلره ایتدیکی فناقدن بشقه ظلمی بیله حقیقتده کندینه ایدر. انسان نفسنک سیئاتنه و ائف و فنا خوینی عارف اولسه اک بیوک دشمن کندنده اولدیغنی آکلارده اخلاقی تبدیل ایله عدالت ایتکه چالیشیر، اما بو حقائق کورمک ایچون بصر بصیرت ایستر!

مثنوی

﴿ حمله بر خود میکنی ای ساده مرد ﴾

﴿ همچو آن شیری که بر خود حمله کرد ﴾

« تَبَجَّهْ » ای ساده دل ، احق آدم ! کندی اوزرینه حمله ایدرسک !
 قویوده کی صوده کولکه سنی کوروب کندینه هجوم و حمله ایدن ارسلان کی ! « شَرَحْ »
 ای ظالم ! شوکا بوکا ضرر ویرمکی اعتیاد واکثر احوالده غضب و عناد ایدرسک !
 خالقه ایتدیگ زحمت قات قات سکا رجعت وعودت ایده جکندن صوده کندی
 عکسنه هجوم ایدن ارسلان کی کندینه حمله ایدرک مغموم و مشوم اولورسک !

مثنوی

﴿ چون بقعر خوی خود اندر رسی ﴾

﴿ پس بدانی کز تو بود آن ناکسی ﴾

« تَبَجَّهْ » کندی خوینک دینه ایریشدیگ ، یعنی فنا خوینی آکلادیگ
 وقت بیلیرسک که اونا کسلک ، فنالق سندن ایدی . « شَرَحْ » اخلاق ذمیمه
 اصحابی کتدکجه فبالغنی آرتیرر . ظالم بر وقت اکلایه جق که سائر انسانلرده ظن
 ایتدیکی دنائت ناکسانه کندی صفی ایدی .

مثنوی

﴿ شیر را در قعر پیدا شده بود ﴾

﴿ نقش اوانکس دکر کس می نمود ﴾

« تَبَجَّهْ » ارسلان قویوبه دوشونجه قویو دینده کندینه ظاهر اولدی که :

کورین دیگر ارسلان کندی نقشندن، عکسندن عبارت ایدی. «شرح» ظالمده
 قمر فلا کته دوشدیکي زمان اکلار که ظلم و غصبی سبيله بنی بشرده کوریورم
 ظن ایندیکي فناقلر کندی احوال ناعمواری ایدی. عاقل اولیانرا یچون هر حقیقت
 انجام کار رونما و آشکار اولور، بالکمز عاقل و کامل اولان مردان هر کاری ابدادن
 اذعان ایدر.

مثنوی

﴿ هر که دندان ضعیفی میکند ﴾

﴿ کار آن شیر غلط بین میکند ﴾

«تَبَجَّهْ» هر هانکی ظالم که برضعیفک دیشنی قویارر؛ حقیقتده او غلط،
 یا کاش کورن ارسلانک ایشنی ایشلر. «شرح» هر کیم ضعیف اولانلرک اسباب-
 تعیش و راحتنی سلب و رفع و ناموسنی شکست ایدر؛ مثال کتیریلن ارسلان کبی
 کندی کندینه هجوم و شخصنی مذموم ایدر. ظالم کندی شخصنه فناقلک درجاتی
 اکلامق ایسترایسه خلقه ایندیکي فناقلری دوشونماید. ظلم ایندیکجه اوزرینه
 اسباب عذاب و اضطرابی دعوت و نهایت چاه بلایه دوشوب اسیر و پریشان ایدر.

مثنوی

﴿ ای بدیده خال بدبرروی عم ﴾

﴿ عکس خال تست آن از عم مرهم ﴾

«تَبَجَّهْ» ای عمیمی یوزنده چیرکین بن [خال] اولان کیمسه : اوسنک
 خالک عکسیدر؛ عموجه کدن اورکه ! نفرت ایتمه ! «شرح» کافه انسان اولاد-
 آدمند. حقیقتده بری برینه اقربادر. بناء علیه انسانه عموجه تعیری سزادر.
 جمعیت بشریه بر آینه معنوی اولدیفندن سائر انسانده کوردیکک احوالندن غضب
 ایتمه ! حقارتله یوزچورمه ! یبانی کوردیکک آدم، ظلم دیده اولنجه مرحمت ربانییه

التجایدر . ناسده کوردیکک چیرکینلک احوالکک عکسیدر ؛ یالکز صاحب -
عدالت حقیقی وجهایله کورور . اویله عادل که قلبی اغراض نفسانیهدن خالی ونور -
حق ایله منور ومالیدر .

مشنوی

﴿ مؤمنان آینه یك دیگرند ﴾

﴿ این خبری از پیر آورند ﴾

« تَبَجَّهْ » مؤمنر بری برینک آینه سیدر . بوخبری پیغمبر علیه السلام
افندمز حضر تلریدن کتیر مشلردر . [مصراع ثانیک عبارده سی ، می آورند از پیر
تقدیرنده در .] « شَرْح » حدیث شریف : (الْمُؤْمِنُ مِرْآتُ الْمُؤْمِنِ) « مؤمن مؤمنک
آینه سیدر . مؤمن اولانلری حسن نظارله کورنلرک کندیلری کامل وعادل ، بالعکس غضب
وحقارتله نظرایدنلر ظالم وغافلدر . چوق آدملر فلان یرک اهاالیسی مزورو ، ضرر دیرلر .
خطا ایدرلر . حقیقته مزور دیدکلری اهاالی ایچند ؛ هر یرده اولدیفی بعض فنا
آدملرک بولنمسی محتمل ایهده قسم اعظمی ایدر . بومقوله خطا کویان کندی
سوء اداره لرنی کلیاً نسیان وخلقه افترا وبهتان ایدر .

مشنوی

﴿ پیش چشمت داشتی شیشه کبود ﴾

﴿ زان سبب عالم کبودت می نمود ﴾

« تَبَجَّهْ » سن کوزینک اوکنده مائی رنگلی شیشه طوتدک ! بالطبع عالم سکا
مائی کوروندی . « شَرْح » برکیمسه مائی ، کوک رنگنده برجامی ، برشیشه یی کوزی
اوکنه قورایسه نظرنده بالطبع کافه اشیا مائی کورونور . حقیقته اشیا نلک رنگی
بشقه در . کذلک بد اخلاق اولان کیمسه ، معناً اخلاق ذمیمه سندن معمول بر پرده یی
قاب کوزینه وضع ایتمش ، بالضروره نظرو فکرنده هرشی چیرکین کورونمش اولور .

مشنوی

﴿ کر نه کوری این کبودی دان ز خویش ﴾

﴿ خویش را بد کو مکو کس ز اتویش ﴾

« تَرْجِمَهُ » اگر کور دکل ایسک بوعالمده کوردیکک مائی رنکی کنندن بیل! کندینه یارامازدیه سویلن! بشقه سنه یاراماز دیمه! « شَرْح » برفنا خویلی اگر معناً کور دکل ایسه خلقده ظن ایتدیکی یولسزلانی کنندن بیلیر . خالق تکدیر و تعیب ایده جکنه کندی کندینی تجهیل و تعیب ایدر؛ حدیث شریفده ﴿ طوبی لمن شغله عیبه عن عیوب الناس ﴾ بیورلمشدر . یعنی « نه کوزل اولدی اول آم ایچونکه کندی عیب و نقصانی کندینی اشغال ایتدی . خلقک عیب و نواقصنی ارایوب کورمدی . » کیمکه خلقک عیوبنی کورمز، ویا کوررده ستره چالیشیر ایسه خلقده آنک عیوبنی کورمز و کورسه ستر ایدر . خلقک عیوبنی آرایان و خلقه تعریض ایدن انسان، عالم معقولانده او مجنونه . مشاهدکه: کندی فرد ایکن بیکلرجه انسانلر اوزرینه هجوم ایدر و بوهجوم حسبله هرکسک مهاجمات و مزاحمه کندینی هدف و سوء حرکتیه هلاک و تلف ایدر .

مشنوی

﴿ مؤمن ارینظر بنور الله نبود ﴾

﴿ غیب مؤمن را برهنه چون نمود ﴾

« تَرْجِمَهُ » مؤمن اگر الله تعالی نک نور یله نظر ایتماش اولیدی، احوال . غیبیه آجیق اولهرق مؤمنه نصل کورونور ایدی؟ « شَرْح » مؤمنک بعض احوال غیبیه بی کورمسی روحانیدر . بو رؤیته لسان عمومیده کرامت تعبیر اولنور . کرامتک وجودنده شبهه ایتک انکار عظیم اولدقدن بشقه ترک حکمت دیمکدر . انسان کامل ایچون بالضروره عقلک خارجنده برتجلی مقتضیدر . فراست دینلن نعمت عظاما ایله پک جوق احوال خفیه رونما اولور . بیت شریفده ﴿ اتقوا

فراست المؤمن فانه ينظر بنور الله ﴿ حدیث شریفی اشارت بیورلمشدر . معناسی :
« مؤمنك فراست و ذكاوتندن احتراز ایدیکز ، زیرا مؤمن کامل ، الله تعالى
حضر تیرینک نوریله نظر ایدر . »

مشنوی

﴿ چونکه توینظر بنور الله بدی ﴾

﴿ نیکوئی راواندیددی از بدی ﴾

« تَجِبْهُمْ » سن الله تعالى نك ناريله نظر ایتدیکنندن ای یی فندان فرق
ایدهمدك ! « شَرْح » نور الله ایله کورن مؤمن حقایق اشایی وایی یی ، فنا یی
تفریق ایدر . ظالم ایسه بالعکس نوریرینه نارایله کورور و قهر صمدانی یه مظهر
اولور . اعمای معنوی نیک و بدی فرق و تمیز ایدمهز . مثلاً چین لسانی بیلمدیکمز
حالده اولسانده صونك اسمی ندر ؟ دیه تخمیناً بونی بولق آرزو ایدوبده صولفظته
تصادف ایتك امیدیله یوزبیک الفاظ و صدا اغز مزدن چیقارسه ق چینجه صو
لفظنی بولق و تصادف ایتك محال در . ظالمده فکرینه اتباعاً ایشلرده اصابت
ایتك نه قدر چالیشسه جهل معنویسی هیچ بروقت اصابت ایتدیره مز .
دائماً خطا ایدر .

مشنوی

﴿ اندك اندك نور را بر نار زن ﴾

﴿ تاشودناری تو نور ی بوالحزن ﴾

« تَجِبْهُمْ » یاواش ، یاواش نوری تاره اور ! که سنك نارك نور اولسون ،
ای بوالحزن ! یعنی غم صاحبی ! « شَرْح » اخلاق ذمیمه یه قاپیلان ای مرد-
خام ! مثال آب حیات اولان نور ایمانی وعدالت وانصافی نارظم وانکار اوزرینه
اجرا ایت ! که کندینی آتش قهردن قورتارمش اولهسك !

مثنوی

﴿ هم توزن یارب ازان آب طهور ﴾

﴿ تاشود این نار عالم جمله نور ﴾

« تَرْجَمَهُ » یاربی ! او تمیز ، براق صودن ، اوبارلاق نور ایقاندن دائماً احسان ایت ! که آتش جهان کاملاً نور عرفان اولسون . « شَرْح » ای - ارحم الراحمین ! هر شئیك ایجاد و اصلاحی سنك امر و فرمانه محتاج و تابمدر . بزى احاطه ایتمکده اولان نار ظلمی آب مرحمتکله اطفاء و نور یقین و عرفان ایبه قلبلریمیزی احیای ایت ! قدرت و مرحمت ربانیك او قدر واسمدر ، که یالکیز بر عید احقری دکل بتون عالمی آن واحده حیات جاودانی به مظهر ایدرسك !

مثنوی

﴿ آب دریا جمله در فرمان تست ﴾

﴿ آب و آتش ای خداوند آن تست ﴾

« تَرْجَمَهُ » الهی ، دکزك صوبی کلیاً سنك فرمانکده در ! ای ربمز !
 صو ، آتش ، هرشی سنکدر . [معناسی آچیقدر .]

مثنوی

﴿ کر تو خواهی آتش آب خوش شود ﴾

﴿ ور نخواهی آب هم آتش شود ﴾

« تَرْجَمَهُ » الهی ! اگر سن ایسترایسك آتش ، خوش صو اولور ، و اگر ایسترایسك صو آتش اولور . « شَرْح » فرمان جناب کردگار ناری نور و نوری نار ایدر . کمال قدرت ربانیه عقلک ادراکی خارجنده در . عقل ، انسانلرک خلقته

و مخلوقات سائر نك احوالنه كوره امر كريم واحسان عظيم ايسهده خالق لم يزل
حضرتلرينك حكمت بالغه سنه قارشى عاجز و ناچيزدر .

مشنوی

﴿ این طلب درم هم از ایجاد تست ﴾

﴿ رستن از بیداد یارب داد تست ﴾

« تَنْجِيْهٌ » بزه بو طلب وسعی سنك ایجاد كدر؛ ظالمن قورتولوق ينه سنك
مرحمتكدر . « شَرْحٌ » . مناجات ایدن صاحب ایمان ، الله تعالى حضرتلرينه خطاباً
كمال ادب و عبودیتله عرض مرام ایدرده دیركه : الٰهی ! كمال عجزمله سندن تضرع
واسترحام ایدر ايسهده تضرع واسترحامله كبر و افتخار ایتیم ، زیرابونلرده سنكدره .

مشنوی

﴿ بی طلب تو این طلب مان داده ﴾

﴿ کنج احسان بر همه بکشاده ﴾

« تَنْجِيْهٌ » ایسته مکسیرین بو طلبی سن بزه و یردك ! احسان خزینهلرینی هبیرك
اوزرینه آچدك . « شَرْحٌ » الله تعالى حضرتلرينك كمال احسان و مرحمتی تبییناً
صاحب مناجات و مطلع حقیقت اولان ذات عرض حاجات ایدر ایکن : بز طلبه غیر
مقتدر و از هر جهت عاجز و قاصر ایکن سنك مرحمتك بزی طلب و استرحامه سوق
ایدرك مسرور ایدر دینمی نه قدر مؤثر برخشوع عابداندر .

﴿ مژده بردن خرکوش سوی نخجیران که شیر در چاه افتاد ﴾

ارسلانك قویویه دوشوب تائف اولدیغندن طاوشانك حیواناته مژده
کثیرمسنه دائردر :

مشنوی

﴿ چونکه خر کوش از رهای شاد گشت ﴾

﴿ سوی نخچیران دواز شد تا بدشت ﴾

« **نخچیر** » طاوشان قور تولد یغندن طولانی سویندی . حیواناتک یعنی ارقداشلرینک بولنه ینی طرفه، تاشخیرایه قدر قوشارق کتدی . « **شترخ** » ضعیف اولان کویلو تداییر عقایه سیله ظالمی پوصویه دوشوروب هلاک و کند سیله سائر کویلولری تخلیص ایتدیکندن ، سوینج ایله مژده ویرمک ایچون ارقداشلری طرفه قوشمش! بردن بره سوینوب مژده کوتورن انسانک عادتنددرکه یالکز اغزی دکل، بلکه یوزی و کوفه حرکاتی، تبشیراتی تهریب ایده جک بر حال آلهرق منزل - مقصوده طوغری قوشار . بالعکس مکدر اولان بر ییچاره اطوار محزونانه ایله آغز یورور و حالی بللی اولور .

مشنوی

﴿ شیرا چون دید درچه کشته زار ﴾

﴿ چرخ میزد شادمان تا مرغ زار ﴾

« **نخچیر** » طاوشان ارسلانی قویو ایچنده مقهور و نالان کوردی، حیواناتک بولندی چایره کیدنجه یه قدر سوینجندن هم یورور، هم چرخ کی دونه رک اوینار ایدی . « **شترخ** » حالاً ضعیف اولانلر سعادت و سلامتی خیال کی صانیرلر؛ بعده مرحمت - جناب کبریا ورطه غمدن تخلیص ورها ایدنجه حس ایده جکلری حظ و مسرت قابل تعریف و اشارت دکلدرد . ضعیف اولان کویلو خصمنی مغلوب و زار کورد . دیکندن طولانی مستغرق مسار اولهرق اهل قرایه مژده یتشدیرمک ایچون قوشار، قوشار ایکن آثار مسرتدن اولق اوزره اوینار ایدی .

مشنوی

﴿ دست میزد چون رهید از دست مرگ ﴾

﴿ سبزور قصان در هوا چون شاخ و برگ ﴾

« تَبَجَّهْ » اولومك التندن جانی قورتارمش اولدیغىسندن طولایى اللرىنى
برى برینه سونىچ ایله آوردی. یشیل دال، یاپراق کبی هواده اوچار، اوینارایدی.
« شَرَحْ » اغاج دالی، روزکاردن نصل صاللانیر و یاپراق اکلنجهلی اوله رق
هواده نصل اوچار ایسه اجل قضادن قورتولمش اولان کویلوده هواى -
مسرتدن صاللانیر و سرعتله یورورایدی. طاوشان، یشیل یاپراغه تشبیه بیورلمش،
شو وجه ایله هم حیوانک تازه لکی، هم ده اوتلاغی اولان چمنزاره نسبتی
کوسترلمشدر.

مشنوی

﴿ شاه و برگ از حبس خاک آزاد شد ﴾

﴿ سر بر آورد و حریف باد شد ﴾

« تَبَجَّهْ » دال، یاپراق طوپراغک حبسندن قورتولدییی کبی باشی یوقاری
قالدیروب روزکارک ارقداشی اولدی. « شَرَحْ » دال، یاپراق ابتدا تخم حائنده
طوپراغه کومولمش، محبوس اولمش ایکن اثر فیض ربانی اوتخمه فیض حیات
ویره رک یشیلنمکه، فلزلنمکه باشلار. طوپراقدن فلز باشی چیقنجه نسیم نوبهارک
التفات روح پروری ایله نازنده ادا بربری کبی صالمنغه، یشیللیکی ایچنده کی اطافتک
انوار رنگارنگی روزکاره، انظاره قارشى صامچغه باشلامسی قدر نظر بدایع
جویانه نی اوقشایه جق هییج برمنظره بولنه ماز. ایشته انسانلرده خلقتک خزینه -
غیبنده ایکن برماهیت انسانیه کوسترمز. نه وقت رحم مادره انتقال ایله اوراده
ایام معدوده استکمالیه سی اتمام ایدرک وجودی هوایه انتساب پیدا ایده جک بر
چوجق حائنده دنیا یه کلیدیکی زمان آثار قدرت الهیه مرحالنده نمایان اولور.
ابتدا مئه ائمک ایچون بر میل طبیعی کوسترر. صکره تدریجاً بیویه رک روزکار محبت

و عرفان ایله سینه سنی املا و تحصیل کالات ایله قدرنی اعلا ایدر . ایشه بوییت -
شریف کالاتک صورت ظهور و نشووناسنی بلیغانه تعریف بیور مقدمه در .

مشنوی

﴿ برکها چون شاخ را بشکافتند ﴾

﴿ تا بیالای درخت اشتافتند ﴾

« ترجمه » یابراقلر، دالی، بوداغی یاردقلری زمان اغاجک یوقاریسینه سکر دوب
کیندی. « شرح » یابراق ظهور ایده جکی صرمده بوداغی براز آچار . بعض
یابراقلر اغاجک الک یوکسک یرینه قدر چیقار . مستعد ترقی اولان انسانده معناً
بالتدریج میدان روحانیتده ظهور و مرور زمان ایله سراتب عالیه روحانییه صعود
وکندینی مسمود ایدر .

مشنوی

﴿ باز بان شطاه شکر خدا ﴾

﴿ می سرایده هر بر و برکی جدا ﴾

« ترجمه » یابراق لسان حالیه خدای لم یزل حضرتلرینه شکر ایدر . هر میوه،
هر یابراق بوشکری بشقه بشقه اجرا ایدر. [بوییت شریفک شرح واکالی آتیده در.]

مشنوی

﴿ که پرورد اصل مارا ذوالعطا ﴾

﴿ که درخت استغلاظ آمد فاستوی ﴾

« ترجمه » [هر میوه و یابراق مقام شکرده دیرکه :] عطا و احسان صاحبی
اولان جناب حق بزم اصلمزى بسلیکی ایچون بزم کوکمز صاغلام اغاج اولدی ،
کوکى اوستنده قائم اوله رق دوزلدی. « شرح » بوابیات شریفه سورهُ فتحک

یکرمی طقوزنجی آیت کریمه سینه اشارتدرکه : (ذلك مثلهم في التوراة ومثلهم في الانجيل كزرع اخرج شعطاؤه فازره فاستغلظ فاستوى على سوقه يعجب الزراع ليغيظ بهم الكفار وعد الله الذين امنوا وعملوا الصالحات منهم مغفرة واجراً عظيماً)
معنای شریفی : « آیت کریمه نك اوللارنده بیان اولنان کیمسه لکه محمد مصطفی علیه افضل التحایا ايله برابر اولوب دینته تابعدرلر . اول مؤمنلرک توراتده وصفی وانجیلده مثللری واردر ، اول مؤمنلر براکین کیدرکه فیلزلرینی طیشارییه چیقاروب غایت قوتلی اولدی وکوکلری اوزرینه طوردی ، وبو حال اهلزراعتی تعجبه دوشوردی . یعنی اسلامیتده بویله قوتلندی وکار آگاه اولانلری تعجبه دوشوردی ؛ تا که مؤمنلری کورمک حسیله الله تعالی حضرتلری کافرلری طارغینلغه دوشورسون ؛ آنلردن ایمان ایدنلر وصال عمللرده بولنانلر ایمون الله تعالی حضرتلری مغفرت واجر عظیم وعدیوردی . » مذکور ایکی بیت شریفدن مقصد عالی : فخرعالم علیه الصلوة والسلام افندمن حضرتلریله دین مینلری ابتدای امرده صورتا خفی ایدی ، ظهوره باشلادقدقه ضعیف کورندی ؛ بعده چهاریار وسائر اصحاب کزین حضراتی دین مبینی قبوله مائل اولنجه کسب قوت ومکنت وعظمت ایلدی ؛ بوقوت ومکنتدن آگاه اولانلر تعجب وحیرتده وکفار ، کین وغیظه قالدیلر .

مشنوی

﴿ جانهای بسته اندر آب و گل ﴾

﴿ چون رهند از آب و گلها شاد دل ﴾

« ترجمه » صو وبالجیق ایچنده باغلائمش ، یعنی کیزلنمش اولان جانلر ، قورتولوب مسرور اولدقلری حالده : [مابعدی آتی ده کی بیت شریفده در .]

مشنوی

﴿ در هوای عشق چون رقصان شوند ﴾

﴿ همچو قرص بدر بی نقصان شوند ﴾

«تَنْجِيْهٌ» حق تعالى حضرت لرینك عشق هواسنده رقص ایدیجیدر .
 ایک اون بشنده کی قرصی کی نقصان سازولور . «شرح» مستعد ترقی اولان انسانلرک
 روحی دنیاده صو طوبراق کی اجزادن مرکب اولان ابدانده محبوسدر . موت -
 حقیق ویا موت اختیاری ایله قیود ابدان وزندان دنیادن خلاص اولنجه کال -
 مسرت و حظلرندن نقصان وهوای عشق جناب خداده سیران ایله شاکران
 اولورلر . ارواح عاشقین بی عیب و نقصان ، عالم روحانیده مستغرق نور هدای رحمان
 اولور .

مشنوی

﴿جسم شان در رقص و جانها خود مپرس﴾
 ﴿وان که گردد جان از آنها خود مپرس﴾

«تَنْجِيْهٌ» عاشق حقیقیرلک جسمی رقصده اولنجه شاد اولان روحلرینک
 درجه مسرتی ارتق صورمه ؛ او ، روحلرک ابتدکی ذوقدن صورمه ؛ «شرح»
 عاشق حقیق اولان ذات قیود متنوعه دنیویه دن آزاد اولوب جسمی کال شوق
 ایله سیران ایدنجه ، یا مظهر تجلیات اولان آنک روحی عالم ابدی یه انتقالسده
 نه درجه لرده تعالی ایده جکی ارباب ایقان وایمان آکالر .

مشنوی

﴿شیر را خرکوش در زندان نشاند﴾
 ﴿ننک شیری کوز خرکوشی بماند﴾

«تَنْجِيْهٌ» طاوشان ارسلانی زندانده اوطورتدی . او ارسلانه عیبدر که
 برطاوشاندن کری قالدی ده اکا مغلوب اولدی . «شرح» اوظالملرک جسارت و ذکاوت -
 سوریه سنه استناداً هر کسی تضریر وهرکی تحقیر ایتمکه مفتخر اولورلر . بر

کون کلیرکه انلرک جسارت و ذکاوتی اک عادی کورونن آدم محو و تباه و کندیلرینی
هلاک و کرام ایدر .

مشنوی

﴿ در چنان ننگی و آنکه این عجب ﴾

﴿ فخر دین خواهد که گویندش لقب ﴾

« ترجمه » بویه عیبه قالدقن صکره بوکا تعجب اولنورکه ایستره لقبی

فخرالدین دیسونلر! «شرح» یعنی نفسنه مغلوب اولان بمض آدم بو مغلوبیتله
طورمدقن بشقه فضله اوله رف ایستر که خاق کندیلرینی مدح ایتسون ! انلری
فخرالدین، خیرالدین کبی القاب عظیمه ایله تلقیب و تقدیس ایلسون . بو بیت -
شریفه نفسه و افکار عادی به مغلوب اولانلر تعریض اولندقلری کبی مشهور فخرالدین -
رازی به ده تعریض اولسه کر کدر .

بو شرحک جلد اولنده فخرالدین رازینک سلطان العما علیهنده بولندی
ایریجه یازلمش ایدی .

مشنوی

﴿ ای تو شیری درتک این چاه فرد ﴾

﴿ نفس چون خر گوش خونت ریخت و خورد ﴾

« ترجمه » سنکه بوتنها قویونک دینده بر ارسلا نسک! طاوشان کبی نفس -

اماره نسک قاتی دو کدی و ایجدی. «شرح» نفسه مغلوب اولوب ضلالت قویوسنده
و خطا زنداننده محبوس اولان غافل، طاوشانه مشابه اولان نفسک مقهور و مغلوبی
اولور . بو حکایه ده طاوشاندن مقصد نفس اماره ظن اولنسون . حکایه نیک
ابتداسندن اتهاسنه قدر مرور ایدن اییات شریفه نفس اماره ایله اصلا توفیق
و توحیه اولنه ماز؛ طاوشانه و کویلو به مغلوب اولماز؛ بو حکایه ده ارسلا ندن مقصد
صرف عقل و یا نفس اماره اولیوب شمدی به قدر شرح اولندی کبی ظالم
و مظلومیندن عبارتدر. انجق نفس اماره به بکرمین جهاتی ایات شریفه کوسترور.

مشنوی

﴿ نفس خرکوست بصحرادر چرا ﴾

﴿ تر بقعر این چه چون چرا ﴾

« تَجَمُّعُ » سنک نفس طاوشانک صحرا ده اوتلامقده در؛ بوصل اولدی شو.

نصل اولور کبی بیهوده شیرایله قویونک دینده قالمشک ! « شَرَحْ » نفس امل وارزوسنی ایستدیک کبی اجرا ایدر ایکن غافل انسان خیالات و وسوسه مائل و مالایعی شیرایله متوغل و اعمال صالحه ایشله یوب عاقل اولور .

مشنوی

﴿ سوی نخجیران دویدان شیر کیر ﴾

﴿ کا بشروا یا قوم اذا جاء البشیر ﴾

« تَجَمُّعُ » او ارسلان آوجیسی طاوشان هم جنسی اولان حیوانلرک یاننه قوشدی . ای قوم ! سزه مژده اولسون مژده جی کادی . [وارسنه شرحدر .]

مشنوی

﴿ مژده مژده ای گروه عیش ساز ﴾

﴿ کازسک دوزخ بدوزخ رفت باز ﴾

« تَجَمُّعُ » ای عیش و ذوق ترتیب ایدن گروه ! سزه مژده ، مژده ، که

اول جهنم کوپکی اصلی اولان جهنمه کتدی ! « شَرَحْ » مژده ویریه جکی آنده تبشیر اولنه حق آملرک ده حائر اولدقلری اوصاف مقبوله . راز یاد اولنور ایسه مژده لری ده بارلاق اولور . ذکر اولنان کویلو به کلنجه ظالم هلاک اولوب درکه .

اسفله کیتہ شد ، زیرا اجزای جهنم من محدود ایدی ، اصله اعاده ایلہ مردود اولدی دیش !

مشنوی

❦ مژده مژده کان عدوی جاها ❦

❦ کند قهر خالقش دندانها ❦

« تَبَجَّهْ » مژده، مژده ! زیرا اول جان دشمنك دیشلرینی خالقك قهری قوباردی . « شَرْح » ظالم قودورمش کویك کبی جانلرك دشمنیدر . ظلم و ضرر ایچون حامل اولدینی اسباب قوت و مضرتی قهار مطلق حضرتلرینك قهر و عدالتی احیا و ظالمك ذاتی افنا ایلدی . ظالمرك نهایتی ذات و عقوبت و مظلوم و معصومرك استقبالی سعادتدر .

مشنوی

❦ انکه از پنجه بی سرها بکوفت ❦

❦ همچو خس چاروب مرکش را بروفت ❦

« تَبَجَّهْ » پنجه-یله چوق باشلری قوباران او ارسلانی اولوم سوپوزکسی حصیر چوبی کبی - وپوردی . « شَرْح » ظالم صورتا نه قدر قوی کورونسه نهایت قهر الهی انی بر قیل کبی یرندن قوباروب پریشان ایدر . ظالمردده صورتا کوریلن حکم و قوت محض ضعف و نکبتدر ؛ ظالمرك نسبتاً یوم سلامتلی، انظار - ناسده فلاکتلی کونیدر که فلاکت بادی تضرع و ندامت و مانع جرأت اولور .

مشنوی

❦ جمع کشتند آن زمان جمله و حوش ❦

❦ شاد و خندان از طرب در ذوق و جوش ❦

«تَبَجَّهْ» اوزمان جمله حیوانات طویلاندی. کولوب اوینایه رق ذوق وجوش
ایتدیلر. «شَرْج» تبشیر اولنانلرک عادتندن درکه هپسی بریره جمع اولوب
اجرای شادمانی ایدرلر. فرح بخش شیلر سویلرلر. قلبک حس ایتدیکی مسرت
منابع مغویه و جسمانیه دن ورودایدوب انک مقداری واسطه کلام و سائر حرکات -
شادمانی و اقسام ایله جریان و ظهور ایتسی عوام ایچون همان طبیعی کی در .

﴿ جمع شدن نخبیران در کرد خرکوش و ثنا گفتن ﴾

حیوانات طاوشانک اطرافه طویلانوب انی مدح ایتدکلرینه دائر در :

مشنوی

﴿ حلقه کردند اوچوشمی در میان ﴾

﴿ سجده آوردند و گفتندش که هان ﴾

«تَبَجَّهْ» حیوانات طاوشانک اطرافه حلقه چویردی . اره سنده طاوشان
موم کی ایدی، حیوانات یرلره قبانوب آفرین سکا دیدیلر! «شَرْج» مژده کترین
انسان دایما حسن قبول کورور. برده مژده یی ترکیب ایدن فعلی کندی همیله میدانه
کثیرمش ایسه اعتبار قات قات زیاده اولور . کویلولر ظلمت و خوف و کدرده
قالدقلرندن ارسلانک باعث هلاکی اولان عاقل جسور حقنده کافه مدایحی جدیر
عد ایتدیلر .

مشنوی

﴿ تو فرشته آسمانی یاری ﴾

﴿ نو تو عزرائیل شیران نری ﴾

« تَرْجَمَه » [حيوانات طاوشانه ديمش كه:] سن كو كده ملك سك! يا خود پريسك!
 بوده دكل، انجق اركك ارسلانرك عزرائيلي و هالكيسك! « شَرْج » طاوشانك
 موفيتني آلقشلاق ايچون طاوشان مثابه سنده كي كويلور بويولده افاده-
 مرام ايمش!

مشنوی

﴿ هر چه هست جان ماقربان تست ﴾

﴿ دست بردی دست و بازویت درست ﴾

« تَرْجَمَه » هر نه اولسه بزم جانمزن سنك قربانكدر؛ ال ویردك، یعنی غلبه
 ایتدك! لك و قولك طوغری، قوتلی اولسون! « شَرْج » فرط جسارت و جلا-
 دتله عالمده شهرت بولمش اولان اقوام عالیه نك كندی قهرمانی، غزاتی حقنده اولان
 مدح و خطابلری غایت مهیب و مهیج اولور. غیرت و شوق قابی تزئید ایدن مؤثر
 عبارات میدان محاربه ده الزمدر. سائر چوق حالاتده ده تعبیرات شوق افزا،
 عقل و قلبك قوتنی حفظ و تزئید ایچون معنوی برغذاذر.

مشنوی

﴿ راند حق این آب رادر جوی تو ﴾

﴿ آفرین بردست و بر بازوی تو ﴾

« تَرْجَمَه » حق تعالی بو علمك آب حیاتی سنك عقلك ایرماغنه اجر ایتدی؛
 آفرین سنك مقتدر اولان الله، قوله! « شَرْج » یعنی بو قدر هنر و غیرت، كه
 جناب حق احسان و عنایت ایتدی؛ سكا ایق ایدی. سن غلبه ایتدك! بونجه انسانی
 نجه ظلمدن خلاص ایتدك! بونك ایچون شایان تقدیر سك! کیمدن ایلك كوریلور
 ایسه آتی سومك، اظهار انسانیت ایتك و ظائف مقبوله انسانیه دندر.

مشنوی

❧ باز کوتا چون سکا لیدی بمکر ❧

❧ آن عوانرا چون بمالیدی بمکر ❧

«تَبَجَّهْ» تکرار سویله ! ارسلانی نصل حیلہ ایله آلداتدک ؛ اوظاملی نصل دسیسه ایله ازوب قهر ایتدک ؟ «شَرَحْ» ماجرانک دقائقه اطلاع ایتمک ارزوسی انسانلرده طبعیدر . بواطلاعدن مسرتلری زیاده لشیر واستقبالده استحصال و وفقیته ایچون عقللر استاد اولور . برده مظلومین ظالمترینک اضطراب و هلاکنک دقائقی ایشتمکله محظوظ و شادان اولور .

مشنوی

❧ باز کوتا قصه در مانها شود ❧

❧ باز کوتا مرهم جانها شود ❧

«تَبَجَّهْ» مکر و تدبیرک قصه سنی بزه تکرار سویله ! که جانلری مزه مرهم ، شفا اولسون ! [وارسته شرحدر .]

مشنوی

❧ باز کو کز ظلم آن استم نما ❧

❧ صد هزاران زخم دارد جان ما ❧

«تَبَجَّهْ» تکرار سویله ! زیرا اوظام و ستم کو ستریحینک ظلمندن جانلرمزده یوز بیکلر جه یاره رادرد . «شَرَحْ» ظالم اولان کیمسه زنه ار ظن ایتسون که مظلومین کرفقار اولدقلری فلاکتی و ظلم یوزندن چکدکلری جور واذیتی اونوتور ؛ بالعکس کوردکلری جفا وحقارت کین افزا حسبیله اسباب انتقامیهنی تأمل و اخذنار

ایچون انتهاز فرصته تمالک و تمایل ایدر . ظالملا اکر مظلومینک اونوتدیغنه امیدوار اولور ، مظلومینک انتقامدن صرف افکار ایتدکلی زعمنده بولور ایسه بوخیال - خام و فیکر نافر جام ایله محو و بی نام اوله جئلردر . ظالمه چاه منفرد ترك ظلم ایله استغفاره دوام و خاطر مظلومینک تطیب و تسریرینه اهتمام ایتمکدر .

مشنوی

﴿ گفت تأیید خدا بودی . مهان ﴾

﴿ ورنه خرکوشی که باشد در جهان ﴾

« تَرْجِمَه » [طاوشان حیواناته] دیدی : بوغلبه الله تعالی حضرتلرینک تأیید و توفیق ایدی ، یوقسه جهانده طاوشان کیم اولور ؟ نه اهیق وارد ؟ « شَرَح » کویلو کندی عجزینک اعترافیه مو فقیق الله تعالی حضرتلرینک محض مرحمت و تأییدی اولدیغنی بیان ایتمی عقلنک سلامتی اثبات ایله سائر کویلولره اجرای - نصیحت ایتمکدر . کاشکی بر چوق صوری عقلا بو طاوشانک طورینه اقتفا ایده بیلسلر !

مشنوی

﴿ قوتم بخشید دل را نور داد ﴾

﴿ نور دل مر دست و پارا زور داد ﴾

« تَرْجِمَه » الله تعالی حضرتلری بکا قوت احسان ایتدی ؛ قلبه نور و یردی ، کوکل نوری اله ، ایاغمه زور و قوت و یردی . « شَرَح » الله تعالی حضرتلری انسانه قوت قاب و نور عقل بخش ایدنجه مظهر توفیقات اولور . ذکاوتی صوری و عقلی سطحی اولان انسان کندی عقل و هنرینی مدح و ثنا ایدر ایسه جناب قادر - مطابق فراموش ایله عاصی اولمش اولور . عارف نه قدر عقل و ماله مالک ایسه ، هر نه وقت استحصال کام و مرام ایسه جمله سنی جناب واجب الوجوددن بیلوب اعتراف عجز و قصور و کندی مسعود و بر حضور ایدر .

مثنوی

﴿از بر حق میرسد تفضیلهای﴾

﴿باز هم از حق رسد تبدیلهای﴾

«تَبَجِّهْ» حق تعالی حضرت تری جانبدن بعض انسانلره فضیلتلر و موفقیتلر ایریشیر؛ بنه جناب حقدن انسانلره تبدیللر، یعنی عجز و ضعفلر کایر. «شَرِّحْ» بو حکمت، یا حکایه سی جریان اینمکده اولان کویلو طرفندن، یا خود دیگر براهل- عرفان جانبدن بیان و اتیان اولنش! حقیقته فضیلت و موفقیتلر، عجز و ضعف و انهملر دریای مرحمت و عدل ربانیدن جریان ایدر. عارف و عاقل اولانلر اقبال و ادبار زمانلرنده، کافه احوالده خالق و رازقلرینه کمال صدق ایله اجرای- عبودیت و محبت؛ نادان و احمقلر سعادت و موفقیتی کندیلرندن، ادباری اسباب- سوریه دن زعم ایله اوزرلرینه جلب مضرت و مذلت ایدرلر.

مثنوی

﴿حق بدور و نوبت این تأیید را﴾

﴿می نماید اهل ظن و دید را﴾

«تَبَجِّهْ» بو تأیید و توفیقی حق تعالی نوبته ایجابنه کوره حسن ظن و بصیرت ایجابنه کوستر. «شَرِّحْ» جناب پروردگار بعض انسانلری غالب و بختیار وینه انلری ویا انلره ثمانل دیگر آدملری مغلوب و یزار ایدر. بو معامله متضاده ایله احساب بصیرتی تعلیم و ایضاظ و حکمتله سرفراز ایدر که هر شینی خالقلرندن بیاسونلر و خوف و امید، محبت و عبودیتی او خالق لم یزل حضرتلرینه حصر ایستونلر.

﴿ پند دادن خرکوش نخبیران را که بدین شاد مشوید ﴾

بونکه شاد و مفتخر اوله یکر دیه طاوشانک حیواناته نصیحت ویرمی
بیاننده در :

مشنوی

﴿ هین بملک نوبتی شادی مکن ﴾

﴿ ای توبسته نوبت آزادی مکن ﴾

« تَنْجِيْمٌ » صاقین نوبت ایله اولان ملک سبیلله سویخه! ای سن، که نوبته باغلامشک! قور توله! « مَشْرَحٌ » دنیا ملکی نوبته در، برمدت مسرور اولان مغموم و مغموم اولان مسرور اولور. هر آن وابسته تحول و اضمحلال اولان احوال فنا مال دنیا ایله مفتخر و شادان اولق صاحب عقل اولانله یاقیشماز. مسرت، استحصال رضای حق ایچون همت ایدن اهل کمال و بصیرته الیقدره. نوبته منسوب اولان ملکدن مقصد ملک دنیادر. یوقسه ملک عقبا نوبته منسوب دکل ابدیدر. متحول و بالخاصه شادان و متکبر اولماق ایچون برحقو آیات کریمه واددر. بزبو عمده سوره حدیدک یکر می ایکنجی و یکر می اوچنجی آیت کریمه سنی درج ایله تزین صحائف ایلرز: « ما اصاب من مصیبة فی الارض ولا فی انفسکم الا فی کتاب من قبلنا نبرأ هان ذلك علی الله یسیر. لکیلا تأسوا علی ما فاتکم ولا تفرحوا بما آتاکم والله لایحب کل مختال فخور » معنای شریفی: « یرده ویا نفسک زده هیچ بر مصیبت ایریشمدی. الا که او مصیبت (و یا نفسکز) یارادله دن اول کتابده (لوح محفوظده) یازلمشدر. اشبو کیفیت الله تعالی به قولایددر — ده اول لوح محفوظده یازلمش اولدیغنی سزه خبر ویرمکدن مقصد بودر — که الکزدن چیقان نعمت ایچون غم ییوب مأیوس اولمه سکز و حق تعالی نک سزه ویردیکی شیدنده فرحلمیه سکز؛ الله تعالی کافه خودپسند و متکبر اولانلری وفخر و تعظم ایدیجیلری سومز. « انسانلریله متکبر و فخور اولانلری سومزلر؛ چونکه صاحب کبر، لسان حال ایله سائر انسانلره: بن بشقه، سز بشقه سکز؛ بن عاقل، مقتدر، غنی، سز بکا کوره اهمیتسز و عادیسکز دیمک ایسته دیکنی کوستر.

مشنوی

﴿آنکه ملکش بر تراز نوبت تنند﴾

﴿بر تراز هفت انجمش نوبت زنند﴾

«تَبَجَّهْ» او کیمسه نك ملکفی نوبتندن دها یوکسک طوتارلر. آنک نوبتی

بدی انجمدن دها یوکسک صایارلر. «شَرْح» بیان ایدیلن نوبت دنیا و فناءه
منسوب اولان احوالدر. یوقسه انبیای ذیشان حضراتیله اولیاء اللهک آخرت
و عقابیه متعلق اولان احوال سعادت اشمالی نوبتدن وارسته در.

مشنوی

﴿بر تراز نوبت ملوک باقیند﴾

﴿دور دائم روحها باساقیند﴾

«تَبَجَّهْ» باقی اولان ملوک بونوبتندن دها یوکسکدر. انلرک روحلری ساقی.

حقیقی ایله برابر در. «شَرْح» انبیای ذیشان و اولیای کرامک سعادت و سلامتی نوبته
تابع دکلدر. آنلر علی الدوام باقی و فرح بخش اولان ساقی حقیقی جناب حی باقی
ایله جاویددر. آنلرک نور پرفتوحلری طوف و غروبیدن مبرا و نعمت کبرای رضای -
مولا ایله مزین در.

مشنوی

﴿ترک این شرب ار بکویی یک دو روز﴾

﴿ترکنی اندر شراب خلد پوز﴾

«تَبَجَّهْ» برایی کون اگر ایجیله جک شیشی ترک ایدرسک اغزینی جنت

شرابه ابدیاً حصر ایتمش اولورسک! «شَرْح» بویت شریفده شرابدن مقصد،

اكل و شرب مادی ده اوله بیایر. حفظ حیاته کفایت ایده جک مقدار دن زیاده اولان اکل و شرابی ترك ایله تربیه روح ایچون بر ایکی کون، یعنی دنیاده صبر و ریاضتی اختیار ایدر ایسک جنتک شراب و نعمتیه بکام اولورسک دیمکدر. برده شادی و مسرت شربتیدر که انسانه باعث فخر و عظمت و مورث فلاکت و ذلت اولور. اکر دنیاده کبر و فخری تارك و طریق عبادت و استقامته سالک اولور ایسک رضای جناب کبریایی قازانمش، ساقی حقیقیه دار بقاده هم بزم اولورق نعم مالانهایه به مستغرق اولمش اولورسک معناسنده شرح ایتمک ده مناسبدر.

مشنوی

❖ ای شهان کشتیم ما خصم برون ❖

❖ ماند خصمی زو بتر در اندرون ❖

«ترجمه» ای شاهلر! بز ظالمده اولان دشمنمزی قتل و هلاک ایتدک! فقط اندن بتر بزم ایچمزدده بردشمن وار! «شرح» کویلو به عطف اولتان بو افاده شو حدیث شریفه مستنددر: ((رحمنا من الجهاد الا صغر الی الجهاد الا کبر)) فخر! عالم علیه الصلوٰه والسلام اقدمز محاربه دن عودت ایدنجه بیور مشلدر که: «کوچک جهاددن بیوک و مشکل اولان حرب و جهاده عودت ایتدک.» یعنی شدید اولان نفس و شیطان محاربه سنه کلدک؛ زیر اخارجی و مادی اولان محاربه بر ایکی ویا بر قاج ساعت امتداد ایدر. قور قاق اولان کیمسه میدان محاربه دن چکیلیر، جسور اولان ذات بلا پروا حرب و جهاده بولنوب هر ایکی تقدیرده غازی ویا شهید اولور ایسه مراتب عالیه و معنویه به اصل اولور؛ امانفس و شیطان ایله اولان جهاد درونی محاربه. مادیه کی بر ایکی ویا بر قاج ساعتدن عبارت دکلددر. انسان ترك دغدغه جهان ایدنجه به قدر امتداد و جوق دفعه عقل و قلبی بی تاب ایدر. محاربه ظاهره جهاد اصغر و نفس و شیطان ایله اولان رزم و جدل جهاد اکبردر.

مشنوی

❖ کشتن این کار عقل و هوش نیست ❖

❖ شیر باطن سخره خر گوش نیست ❖

«تَبَجَّهْرُ» بو دشمن درونی بی اولدیرمک عقل وفکرک ایشی دکلدر . زیرا
باطن ارسلانی طاوشانک مسخر ومغلوبی دکلدر . «شَرَحْ» شمعی یه قدر حکایه سی
جریان ایدن ظالم ظامری ، کویو وسائر انسانلر طرفندن اتلاف واعدام اولته بیلیر
ایسه ده ، شهر باطنی یعنی نفس اماره بی اولدیرمک عقل وخدعه یه توسل ایدنلرک کاری
دکلدر . بو بیت شریفدن ده صراحتاً اکلاشیلیر که بو حکایه نکه مبنی عالمی اولان
ارسلان وطاوشاندن مقصد ، قوای روحانیه واحکام قلبیه اولیوب بر ظالم ظاهر ایله
بر قاج مظلوم وضعقای بی ظهیرک تصویر حالی ایدی . زیرا بو بیت شریفده شیر باطن
یعنی نفس اماره بیان ایدیلن ظامر ارسلانی کبی طاوشانک ، کویونک مسخره
ومغلوبی اوله ماز بیورلمسی مقاصد اسیاتی آجیقندن تشریح ایتمشدر .

مشنوی

﴿ دوز خست این نفس ودوزخ اژدهاست ﴾

﴿ کو بدریاها نکرددکم وکاست ﴾

«تَبَجَّهْرُ» بو نفس جهنمدر ، جهنم اژدر هادر ؛ جهنم دکرلر ایله ازالماز ،
اکسیلمز . «شَرَحْ» نفس اماره انسانک دروننده غایت مدعش بر جهنم ومضر بر
اژدر زهر آوردر که مادیات ومعنویاتدن هر نه بولور ایسه اکل واقنا ایدر .
در یارک سولری اوزرینه قویورلسه نار وحرارتی اطفا ایده مز .

مشنوی

﴿ هفت دریارا درآشامد هنوز ﴾

﴿ کم نکرددسوزش آن خلق سوز ﴾

«تَبَجَّهْرُ» جهنم یدی دریایی ایچرده ینه جهانی یاقان آتشی آزالماز .
«شَرَحْ» بو بیت شریف جهنمک کمال شدت وحرارتی تعریف وتوصیف ایدر .

نفس اماره جهنمك جز شدن اولقى حسیله آتش اشتها واملی ، نعم فانیه وصوریه
ایله سونمز .

مشنوی

❦ سنکها وکافران سنك دل ❦

❦ اندر آیند اندروز اروخجل ❦

« تَرْجِمَه » طاشلر وطاش یورکلی کافرلر، جهنمك ایچنه زار و محجوب
کلیرلر . « شَرْح » هرکیم طاش یورکلی ایسه جهنمه لایقدر . منکرلرک قلبی قاتی
اولور؛ زیرا کفرلری حسیله رحمت ارحم الرحیمی انکار، نعم و مجازاة منویه بی
خیال عد و شمار ایدرک کندیلرینی ، وُبدأ معذب و بی زار ایدر .

مشنوی

❦ هم نکرد دسا کن از چندین غذا ❦

❦ تا ز حق آید مرورا این ندا ❦

« تَرْجِمَه » جهنم بوقدر غدا دینه ساکن اولماز؛ تا که الله تعالی حضرتلرندن
جهنمه بوندا کلیر . « شَرْح » جهنمه نه قدر غذا کلسه کسب سکون و قناعت ایتمز .
فرمان الهی حرارتی تسکین و اطفای ایدر . نفس اماره ده بونک کیدر . نه قدر شیلره مالک
اولسه ینه آتش امل و اشتها سی سونمز . بلکه مالک اولنجه حرارتی او نسبتده زیاده لشیر .

مشنوی

❦ سیر کشتی سیر کویدنی هنوز ❦

❦ اینت آتش اینت تابش اینت سوز ❦

« تَرْجَمَه » [جهنمه دیورکه:] طویدکی؟ قناعت ایتدکی؟ خیر! [قناعت ایتدیکنی اثبات ضمننده] اشته سکا آتش! اشته سکا حرارت! اشته سکا یاقق!
« شَرْح » جهنم بورالرینی یالسان آشینیه، یاخودلسان حال ایله الله تعالی حضرت تلیزیه عرض ایدر. نفس اماره نه وقت سورلسه ده ایتدم ندای پراشتهاسیله اظهار طمع ایدر. هیچ بروقت طویعی وقناعت ایتسی ممکن اولمیان بردشمن لثیمی ممنون واقناع ایتمکدن ایسه آنی سیف صارم شریعت غرایله قهر وافنا ایتک لایق واحراردر.

مشنوی

﴿ عالمی راقمه کرد ودر کشید ﴾

﴿ معدده اش نعره زبان هل من مزید ﴾

« تَرْجَمَه » جهنم عالمی لقمه ایتدی؛ چیکنده دی. معدده سی «هل من مزید» یعنی فضله وارمی؟ نعره سیله باغیر مقده در. «شَرْح» جهنمک کمال حرص و اشتاهی سورة قافک اوتوزنجی آیت کریمه سنده فرمان و بیان بیورلمشدر: «یوم نقول لجهنم هل امثلاث و نقول هل من مزید» یعنی: «قیامت کونی بز (الله تعالی) جهنمه دیرز: طویدکی؟ وجهنم جواباً دیر: ده ا زیاده وارمی؟ یعنی جهنمک قهر و قوتی اوقدردرکه هر شیدی اکل وافنا ایله قانع اولدکی سؤال ربانیسی اوزرینه ده ا وارمی؛ دیرو کناهاکارو کفاری اهلک ایچون غضوبانه انتظار ایلر. نفس اماره ده پریشان ایده جک آدملر وارمی؟ دیه لسان حالی ایله اعلان حرص ایدرک کنیدی ده پریشان ایدر.

مشنوی

﴿ حق قدم بروی نهید ازلا مکان ﴾

﴿ آنکه اوساکن شود از کن فکان ﴾

« تَرْجَمَه » حق تعالی جهنمک اوزرینه لامکان عالمندن وضع قدم ایدر. اول: اولدی. یعنی امر و قبول جهتندن اوساکن اولور. «شَرْح» بو محله قدم متشا. بهاتنددر. سورة فتحده: «یدالله» تعبیری متشابهاتدن «قدرة الله» دیمکدر. شایان دقت بونکته درکه: سورة فتحده «یدالله فوق ایدیهم» بیورلمسی مؤمنلره احسان قوت و تزئید اقتدار ایچون اولدینمندن قدرت «ید» ایله تشبیه و اشارت بیورلدی؛ انسانلره قوت ماده الدن کلیر. اما قدم برشی اوزرینه وضع اولنور

ایسه آنک قوتی یا کلیاً نحو و یا تقلیل ایدر . جهنمک اطفاسی و یا ساکن اوله بیللمسی اهم و مهم ، بوکادائر براییکی سوز سویلکم مقتضی والزمدر . جهنم اوزرینه قدم وقدرت الهیه وضع اولنتجه جهنم ساکن اولور ، تعبیر شریفندن اکلاشیلیرکه جهنم بتون بتون اطفاف اولمیبوب انحق کسب سکون ایدر . جهنمک سکونی ده ایکی صورتله تعقل اولنه بیلیر ؛ بری : اهل قصور اولان موحدینی جهنمده بر زمان طوتدقدن صکره چیقارلمسی ؛ دیگرکی : خالدين اولان اهل جهنمک عذابى بالنسبه خفت وسکون بولمیسیدر . شیخ اکبر حضرت تلمری بیوررکه : بر مدتدن صکره جهنمک تاثیراتی قالمیبوب اهلی جهنمله مألوف اولور . قدمک لامکاندن اولسی تعبیر شریفی ، قدمک غیر مادی و بتون بتون عالم معنویدن اولدیغنه اشارتدر . نفس اماره یه کنججه : نفسک ده مرحمت مخصوصه خدا و یاموت ایله ناری تسکین و اطفاف اولنور .

مثنوی

﴿ چونکه جزو دوزخست این نفس ما ﴾

﴿ طبع کل دارد همیشه جزوها ﴾

« تَنْجِيْهٌ » چونکه بزم نفسمز جهنمک جزئیدر ؛ جزئر دایم کندی کلّک خوینی طوتار . « شَرْحٌ » نفس اماره جهنمک بر جزئی اولدیغی متوع اولان احتراصات شهوانیه و آمال مضره سیله آشکاردر . نفس ده جهنمک خوینی آلیر ، شدت امل و شهوتی حالنده ده واری ؛ دبه اسان حالندن نعره دهشت افزا حیقار .

مثنوی

﴿ این قدم حق را بود کورا کشد ﴾

﴿ غیر حق خود که کمان او کشد ﴾

« تَنْجِيْهٌ » بوقدم ، حق تعالی حضرت تلمرینه مخصوص اولورکه نفس اماره یی ده اولدیرر ؛ و نفسک کانی الله تعالی حضرت تلمرندن بشقه کیم چکر ؟ « شَرْحٌ » نفسک کانی چکمک تعبیر شریفی نفسک اوزرینه غالب اولمقدن کنایه در . فلان کیمسه فلانک یانی چکه مز دیرلرکه اکا قارشی مقابله ایتکه مقتدر اوله ماز ؛ دیکدر . نفسه غلبه ایتک مرحمت ربانیه یه متوقفدر .

مثنوی

﴿ در کمان نهند الا تیر راست ﴾

﴿ این کمان را باز کون کز تیر هاست ﴾

« تَرْجَمَه » طوغری اوق اولینجه یاه قویه مازلر . بو کمانک ترس ، اکری اوقلری واردر . « شَرْح » اسباب ظفر و اصاب استیصال ایتک ایچون قدرت الهیه مستقیم اولانلری استعمال ایدر . غیر مستقیم اولانلر اسباب صوریه ایله اقتدار و قوت آراسلر اکری اوقلر کبی هدف مقصوده واصل اوله مازلر .

مثنوی

﴿ راست شو چون تیر واره از کمان ﴾

﴿ کز کمان جز راست نهجی کنی کمان ﴾

« تَرْجَمَه » اوق کبی طوغری اول ! که نفس اماره یابندن قور توله سک ! زیرا طوغری اوقدن بشقه بر شی کاندن صیچراماز . بو حقیقت شبهه سزدر . « شَرْح » نفس اماره نک تضییقاتندن خلاص اولق ایسترایسک طوغری اوق کبی اول ! استقامت فرضدر . سورهُ هودک یوزاون ایکنجی آیت کریمه سنده فخر عالم علیه الصلوة والسلام افندمز حضرت لرینه (فاستقم کما امرت) بیورلمشدر که معنای شریفی : « امر اولندیغک اوزره استقامت ایت . » دیمکدر . شبهه سزدر که هیچ کیمسه تضییقات نفسانیه و القات شیطانیه دن طریق حقه غیور و مقدم اولدجه خلاص اوله ماز .

مثنوی

﴿ چونکه وا کشتم زیپکاری برون ﴾

﴿ روی آوردم بلیسکار درون ﴾

« تَرْجَمَه » ظاهری دشمنک جنکندن رجوع ایتدم . شمدی درونی اولان دشمنک جنکته یوز دوندردم . « شَرْح » دشمن ظاهر دن شمدی رجوع ایتدم و دشمن درونی به متوجه اولدم ، عباره سی حدیث شریفدن اقتباساً ، ظالمه غایبه ایدن

مرد عاقل طرفندن افاده اولندیقی کوستر، دشمن ظاهره قارشى بر مقتضای قدر ظفر یاب اولمش ایدم . شمدی ده عدو درونی اولان نفس و شیطان ایله غوغایه متوجه و هیما اولدم دیمکدر .

مشنوی

﴿ قد رجعنا من جهاد الاصرم ﴾

﴿ بانی اندر جهاد اکبرم ﴾

« تَرْجِعْهُمْ » تحقیقاً بز کوچک محاربه دن رجوع ایتدک، یعنی دوندک . حضرت بی دیشان ایله جهاد اکبرده ز . « شَرْحُ » کویلو دشمن ظاهری بی هلاک ایله کوچک محاربه دن مظفراً رجوع ایتدک . شمدی امداد رسالت پناهیه دشمن درونی اولان نفس و شیطانک حرب و جهاد اکبرینه متوجه اولدق دیش ؛ (بانی) تعبیری، یا بروجه . معروض امداد جناب پیغمبر ایله جهاد اکبره کیردک ، یا خود فخر عالم علیه الصلوة والسلام افندمن حضرت تلمیذینک حدیث شریفه و او امر رسالت پناهیلرینه اتباعاً دشمن درونی ایله جهاد اکبرده بز دیمکدر .

مشنوی

﴿ قوت از حق خواهم و توفیق و لاف ﴾

﴿ تاب سوزن بر کنم این کوه قاف ﴾

« تَرْجِعْهُمْ » نفسه غایبه ایتدک ایچون قوت و توفیق و لافی حق تعالی حضرت تلمیذدن ایسترم که بو قاف طاغی کی اولان نفس اماره نک وجود بناسفی ایکنه ایله، یعنی قوت و غیر تمه قویاریم . « شَرْحُ » نفس اماره انسانه کوره بیوک بر طاغ کیدر که آنی اساندن قویارمق ایچون انسانک مالک اولدیقی قوت و غیرت ایکنه کی اوافق قالیر . بویله بر طاغی کوکندن قویارمق و بسط کلام و لافه موفق اولمق توفیق خدایه منوطدر .

مشنوی

﴿ سهل شیرى دانکه صفها بشکنند ﴾

﴿ شیر آنست آنکه خود را بشکنند ﴾

« تَجَنُّبُ » دشمن صفای یاران ارسلانانی [یا خود ارسلان طرزنده بهادرانی] قولای بیل! اصل ارسلان اودر که کندینی قیرار . « شَرَح » محاربه . ظاهره صور تا شدید کورونور . حقیقته نفس و شیطان ایله محاربه بوندن اشددر . محاربه ظاهره برمدته منحصر ، تهلهکه زمانی برقاج ساعت و بلکه برقاج آندن عبارتدر که طبعاً جسور و لائله کوره او تهلهکه هیچ مشابهنده در . قورقاق اولانلر ایسه بیک درلو دسیسه ایله میدان تهلهکی ترک ایدر ، جسور اولانلرک هتکام و غاده روحلرینه ، قبلرینه ، سیکرلرینه ، قانلرینه کلن شدت و حرکت سوقیه حربدن چکنمک شویله طورسون حربی طالب و مهالک و شدائده راغب اولور ؛ برقاج ساعت ، بلکه برقاج دقیقه طرفنده یا میدان حربده ترک حیات ایله آلام و غوائل دنیویهدن تخلیص جان ایدر ؛ یا خود عمر و ارسه قهرمان نامیه توقیر و تجلیل اولونور . بوجسمانی غیور و جسور لر محاربه ظاهره دن حقیقته ایشلرنده ، خانلرنده و بلکه عبادت لرنده محاربه درونیدن ، یعنی آمل قایه و شهوات حیوانیه و وسوس - نفسانیه و شیطانیه دن نه لر چکرلر ؛ محاربه دن عودت ایدن قهرمان صوری فی الحقیقه جسوردر ، امانت و شیطانی کوره مز که اوزرینه هجوم ایده یاسون . جسور مادی ، نفس و شیطانک قلوب بشریه آتمقده اولدینی « آرزو » ، « امل » ، « کبر » ، « غرور » ، « شهوت » ، « حسد » ، « خوف » . « تلاش » ، « ضعف قلب » ، « تردد » ، « انکار » ، « غضب » ، « حدت » ، « میل انتقام » ، « حب جاه » ، « اوزوی ثروت » و بونک کی نیجه مصائب اوقلرینه هدف اولور . بویله شدید تیراندازان و قهر انگیزان طرفندن آتیلار بوالم اوقنره فصل تحمل ، فصل مقابله اولنه بیایر ؛ بویله مانع لر وار ایکن فصل منزل مقصوده سهولته وصلت میسر اولور ؛ مگر که مرحت - جناب کبریا قولنه مدرس اوله ! مادیات کوزه چار پد یغندن احقرله بیوک کورونور ، حقیقته اعظم و اهم معقولات و معنویاتدر - ظاهر کوزیله کوریلان محاربه . ظاهره اصغر ، جهاد باطنی اعظم و اکبردر . جسم و بدن ایله عقل و معنی ارمه سنده کی فرقی اکلامق ایچون دیه بیایر که بش بیک ، ارن بیک انسانک قوه ظاهره جسمانیله بشک تحریکه غیر مقتدر اولدینی بر جودی ، بر تقاتی بر اختیار و ضعیف اهل هنرک عقلاً اختراع ایلدیکی بخار ایله قیل کی قالدیرر . میونلرجه سواری بر صرریه دیزیلوب کره ارضک بر نقطه سندن دیگر نقطه متقابله سنه برقاج کون ظرفنده ناله مقتدر اوله میه جقلری بر خبری بر انسانک عقلاً ایجاد ایلدیکی تلغراف واسطه سیاه آن واحدهد ایریشدیرر . بیکارجه جسورک میدان محاربه ده قلیجلریله

حاصل ایده می‌جکی بر نتیجه بی عقلك اختراع ایلدیکي افواه ناریه بك قولای
استحصال استدیور. بالجملة انسانك ظاهر كوزلریله كورمكه و علی‌الخصوص بعد -
مسافه سنی مساحه ایتمه مقتدر اوله مدقلری اجرام سماویه بی، عقلك اعانه سیله
بر مهندس بر (ژه اومتر) بعدنی مساحه ایله اکتفا ایتیموب قواعد ریاضیه
ایله اولچر. حرکتلری و محل ظهورینی یوز سنه اول خبر ویرر! الحاصل
معقولات و معنویاتك حدودی نهایتسز اولدینی حالد بونك یاننده جسمانیات هیچ
کبدر. اشته ظرف جسمك مظرفی اولان حسیاتی، معنویاتی کالات باطنیه نوری ایله
تنویر ایتك ایچون صرف ایدیله جك سعی و غیرت انسانی سعادت ابدیه به مظهر ایدر.
مثنوی شریفده صفاعدایی یاروب اظهار شجاعت ایدن ارسلانك حرکتی
تقلید و اجرا ایتك قولایدر بیورلمسی قوت و طالع مره بوطبر مصارعنك نتیجه -
غالیته تأمین ایتك بك آزمایه، بك اهمیتسز بر قدرته متوققدر دیمکدر. انحق
روح بشری. مستعد اولدینی مرتبه کالاته اصعاد ایده جك اخلاق علویه واذواق -
سرمدیه واصل اولق، تمایلات نفسانیه نك هر دقیقه ده، بلکه هر آن غیر منقسمده
ایجاد مفسدت و ایقاع مضرت ایدرک حرص و شهوت، غضب و حدت، میل دنیا،
نسیان عقبا کبی انسانی کرداب قهر و مذلت یو ارلایان میلان خسران انجامدن
توق ایله قلب و فکری ذکر و توحید خدا ایله تصفیه محتاجدر. بوضورتله نفسانی
و شیطانی تمایلاتدن کچوب محبت سبحانیه و عدالت وجدانیه ایله متخلق اولان
انسان کامل دشمن نفسه غلبه ایتش اصل ارسلان طبیعتی بر مخلوق مدوح الاطواردر.

توضیح

(ترجمه و شرح مثنوی شریف) ك ایکنجی جلدنده ۱۰۴ نجی صحیفه ده مندرج شو:

« رویش از غم زرد هر دولب کبود »

« پس سلیمان گفت ای خواجه چه بود »

بیت شریفك ایلک مصرعنه عائد ترجمه قونلمش اولدینی حالد مصرع -
نایدنسك ترجمه سی دیزلدیکي مؤخرأ کورلدیکندن توضیح کیفیت اولنور .

بیت شریف مذکورك وارسته شرح اولان ترجمه سی بودر :

« یوزی غمدن صارارمش، ایکی دوداغنك رنکی ارچمش، كوك رنك اولمش

ایدی. سلیمان عایه السلام دیدی: ای افندی! سکا نه اولدی؟ » سلیمان نافذ

- ۲ دیگر اوشاه جهودك حكايه سیدرك حضرت عیسی علیه السلامك قومی
هلاكنه سعی کو سترم شد.
- ۱۵ جهود شاهنك آتش یاقسی و آتش یانه برت وضع ایتمی وهرکیم بوبته
سجده ایلدی ایسه خلاص بولور ديه اعلان ایلمی بیاننده در.
- ۲۵ آتسه آتیلان بر چوجفك سوز سویلمی وخلق آتسه دوشمکه ترغیب
وتخریص ایتمی بیاننده در.
- ۳۸ حضرت فخر عالم صلی الله علیه وسلم افندمك نام جایل العنوانلرینی استهزا
ایله تفوه ایدن کیمسه نك اغزی آکری قالمسه بیاننده در.
- ۴۳ اوجهودك آتسه نیچون یاقیورسك ديه عتاب ایتمی و آتسك جواب
ویرمی بیاننده در.
- ۵۶ روزكارك هود نبی علیه السلام زمانده قوم عادى هلاك ایتمی قصه سیدر.
- ۶۳ شاه جهودك طعن وانکاری وکندی ناصحلرینك نصیحتنی قبول ایتدیکی بیاننده در.
- ۷۶ صید و شکاره شایان حیوانات طائفه سی کندیلرینی تلف ایتمکه اولان
بر ارسلانك نزدینه کیدوب اختیار توکل و ترك وسی ایلمی ضمتده
ارسلانه سویلدکاری سوزلره دائردر.
- ۷۸ ارسلانك حیواناته جواب ویرمی و جهد وسمیک فائده سی بیان ایلمی
حقنده در.
- ۸۰ حیوانانك کوکلی سعی وکسب اوزرینه ترجیح ایلدکاری بیاننده در.
- ۸۳ ارسلان توکل اوزرینه تکرار جهدی ترجیح ایتدیکنه دائردر.
- ۹۹ تکرار حیوانانك توکلی جهد وسمی اوزرینه ترجیح ایتدیکنه دائردر.
- ۱۰۳ عزرائیل علیه السلام برانسانه نظر ایللمسه ووا انسان سلیمان علیه السلامك
سراینه قاجمنه وجبریلرک جهد اوزرینه توکلی ترجیح ایللملرینه دائردر.
- ۱۰۹ تکرار ارسلانك جهد وسمی توکل اوزرینه ترجیح ایتمی و جهدك
فواندی بیان ایلدی حقنده در.
- ۱۱۹ جهد وسمیک توکل اوزرینه ترجیحی مقرر اولمی بیاننده در.

- ۱۲۱-۱۲۲ طواشانك حیواناته جوابی و حیواناتك رد و انكادری بیانده در .
- ۱۲۴ طواشانك سوزی اوزرینه حیواناتك اعتراض ایتمری و طواشانك آنره جواب ویرمسی بیانده در .
- ۱۳۳ طواشانك عامی و علمك فضیلت و منافعی بیانده در .
- ۱۴۴ طواشانك ارساله ایتدیکی حیلله نك حکایه سیدر .
- ۱۵۹ سینكك مردود و ضعیف اولان تاویلی بیانده در .
- ۱۶۴ طواشانك کج گلسندن طولایی ارساله طارلمسی بیانده در .
- ۱۷۰ بوده طواشانك حیلله سنه دائردر .
- ۱۹۱ طواشان ارساله لانك یانه واردیغنه و ارساله لانك طواشانه حدت ایتدیکنه دائردر .
- ۱۹۴ طواشانك ارساله عذر بیان ایلمسنه دائردر .
- ۲۰۵ ارساله طواشانه جواب ویرمسنه و طواشانك دیدیکی اوپوله کتمسنه دائردر .
- ۲۱۳ سلیمان علیه السلام ایله هدهدك قصه سی بیانده در .
- ۲۲۱ هدهدك ادعا ایلدیکی هنر اوزرینه قارغه نك هدهدی طعن ایتمسنه دائردر .
- ۲۲۶ آدم علیه السلامك قصه سیدر .
- ۲۳۹ طواشان قویویه یا قلاشدینی وقت آباغنی کری چکدیکنه دائردر .
- ۲۵۲ طواشانك آباغنی کری چکمسنك سیدی ارساله صورمسنه دائردر .
- ۲۵۵ ارساله قویویه باقیشنه و عکسنی قویونك صوینده کوردیکنه دائردر .
- ۲۷۰ ارساله قویویه دوشوب تلف اولدیغندن طواشانك حیواناته مرده کتیرمسنه دائردر .
- ۲۷۹ حیوانات طواشانك اطرافنه طوبالانوب آنی مدح ایتدکارینه دائردر .
- ۲۸۴ طواشانك حیواناته نصیحت ویرمسی بیانده در .

تَجْمِيعُ مَشْنُونَاتِ نَفِيسِ

﴿ مولانا جامینک، حضرت جلال الدین رومی قدس سرہ السامی ﴾
﴿ حقنہ کی قطعہ مشہورہ سیدر : ﴾

آن فریدیون جہان معنو
بس بود برہان ذاتش مستو

من چہ کویم وصف آن عالمی حبسنا
نیست پیغمبر ولی دارد کتبنا

جلد ثالث

(عابدین پاشا) مرحومک اثریدر

• معارف نظارت جلیلہ سنک فی ۲۸ صفر سنہ ۳۲۴ و فی ۹ نیسان سنہ ۳۲۲
تاریخی و ۳۲ نومرولو رخصتنامہ رسمیسنہ مستنداً باب عالی جادہ سنہ

کتبخانہ عثمانیہ

طرفندن طبع و نشر اولمشدر.

استانبول

[مطبعہ کتبخانہ جهان] باب عالی جادہ سنہ نومر ۲۲-۲۴

۱۳۶۴

— آمدن رسول قیصر روم نزد عمر رسالت —

قیصر رومك اياچيسى حضرت عمرك نزدنه مأموراً كلديكه دائردر :

مشر

﴿ دربار ابن شويك قصه ﴾

﴿ تابری از سرگفتم حصه ﴾

« تَبَجَّيْكُمْ » بونك بیاننده برقصه ایشیت اكه كلامك سرندن حصه آلهك!

« شَرْح » عمر رضی الله تعالی عنه حضرت تئریه قیصر - فیرینك حکایه سیدر که دقتله دیکله مکه شایسته در . بو حکایه ده يك چوق - حکمتلر ذکر اولنه جفندن انسان حصه مند معرفت اولور .

مثنوی

﴿ تاعمر آمد ز قیصر بك رسول ﴾

﴿ در مدینه از بیابان نغول ﴾

« تَبَجَّيْكُمْ » طاغ اتکارندن، چولاردن کچوب حضرت عمر رضی الله عنهك

بولدینی مدینه منوره به قدر قیصر دن بر ایاچی کلدی . « شَرْح » خاتم الانبیا علیه افضل التحایا افندمن حضرت تئری تارك دیای بیوفا، واصل بارگاه جناب کبریا اولدقدن صکره ، حضرت ابوبکر صدیق رضی الله تعالی عنه مقام جلیل خلافته

کچش، حضرت ابوبکر صدیق ده فارغ جهان و داخل جنان اولنجه حضرت -
 عمر رضی الله تعالی عنه خلیفه اولشدر. ایشته اوهنکام سعادت ائسمده قیصر روم
 طرفندن نزد جلیل فاروقه بر سفیر تسیر اولمشیدی. (روم و قیصر) الفاضلی بو
 حکایه ده تکرر ایده جکندن - ولو مختصر اولسون - براز معلومات تاریخ
 اعطاسی مناسب کوردلی: ایتالیا دولتک مرکزی اولان روما شهری تاریخ میلاددر
 یدی یوزلالی اوچ سنه اول (رومه لوس) نام ذاتک همئیله بنا اولنهرق کسب -
 اعتبار ونهرت ایتکه باشلامش، ایکی یوز قرق درت سنه مستقلاً حکومتی اداره
 اولنهرق بومدت ظرفنده یدی ذات قراللق ایتشدر. بعده جمهوریته قلب ایدلمش،
 بوده درت یوز التمش سنه دوام ایتشدر. بو درت یوز التمش سنه ظرفنده ره ما
 حکومتی اوروپا ک اکثر یرلری ضبط و تسخیر ایتدکن بشقه آسیا و افریقادرده
 یک چوق بلادی دائره حکومتیه ادخال ایتش، تونسلی سرعسکر مشهور (آیبلی)
 نک قضیقانتندن قورتولمش ایکن مؤخرأ (ترینویرا) نامیله رئیس بولنان (پومبه)
 (سزار)، (قراسوس) نامنده اوچ ذاندن (سزار) ایله (پومبه) بیننده ظهور
 ایدن اختلافات حسبیله (سزار) اوصرده عسکرله بولندیفی (غول) ایالتی ترک
 ایله معینی استصحاباً دندی دشمنی اولان (پومبه) ورومانک اکثر سرآمدانی
 اوزرینه بر سرعت فوق العاده ایله حرکت واعداسیله کندی برچوق اسبابدن
 طولانی ایتالیادن چیقوب یکی شهر جهته وارمش ویکشهر سحرانی معرکه یامش
 ایدی. سحرای مذکورده میانه لرنده واقع اولان محاربه مده شهده (سزار) غلبه
 ایدوب اعداسنی تارمار ایدرک کرچه روما حکومتک جمهوریت نامنی ورومانک
 مشهور اولان سنا مجلسنی ایقا وکندیفی اول و آخر جمهوریتک الک بیوک طرفداری
 اولدیغنی اعلان و انبا ایتش ايسه ده حقیقته اوکوندن اعتبارأ جمهوریت منقرض
 عد اولنهرق (سزار) حکمدار اولمشدر. خیلی زماندن صکره (سزار) روماده
 سنا مجلسی داخلنده ایکن اعداسی طرفندن اعدام اولنهرق (اوقتاو) (انتوان)
 (لیت) نامنده اوچ ذاتی رومالیر (ترینویرا) نامیله ینه رئیس طانیش و برقاچ
 سنه صکره بو اوچ ذاندن اوقتاوک مهارتی و مقتول سزارک یکنی بولندی حسبیله
 نفوذی آرتش و اقبالی هنگامنده یانیه ولایتی داخلنده پروزه شهری قارشیسنده
 بولنان (آقیوم) نام موقعده دشمنی (انتونیو) ایله انتونیونک معشوقه سی (قله
 اوباترا) نام مصر قرالیچه سی اوکنده واقع اولان محاربه شدیدة بحریه ده اوقتاو
 نائل ظفر اولمش و اعداسنی مصره قدر تعقیب واوراده انتحاره اجبار ایله قوتلرینی
 تارمار ایتشدر. آدن صکره اوروپانک همان هرجهته ده و آسیا و افریقانک برچوق

پرلرنده حکمدار اولمش ایدی . (اوقتاو) (سزار) کبی روماده جمهور نامنی
 محافظه ایلمش ایسهده ارتق جمهوریت نام وخیالندن عبارت قالدی . نندیسنی سنا
 مجلسی (پرنس ، اوکوست ، ایمپراطور ، پدر وطن) کبی ناملرله تقدیس ایدرک
 فامیلیسی (سزار) . متعلق اولدیفندن (سزار) یعنی قیصر نامنی آلمش و اخلاقندن
 (نرون) نام ظالمه قدر بونام امتداد یتمشدر . (اوقتاو) نام آخرايله (اوکوست)
 مدت عمرندنکی مظفریانی ووجوده کتیردیکی امور خیریهیی معارف یازدینی وصیتلا-
 مهیی مشهور شهرلرک پک چوغنده طاشلر اوزربنه حک ایتدیرمش ایکن اناق-
 قرون ایله جملهسی محو وایاب اولمشدر . شمدیلک یالکراقرمه شهرنده و حضرت .
 حاجی بایرام ولی قدس سره السامینک تربت شریفهسی اتسالندهکی حرايهک دیوار
 طاشلرنده لاتین لسانی اوزربنه محکوک آثاری قالمشدر . (اوکوست) دن صکره
 کلن روما ایمپراطورلرینک پای تختی ینه روما شهری ایدی روما ایمپراطورلرینک
 جملهسی قیصر نامنی محافظه و قیصر ناميله برخیلی شهرلر بنا ایتدیلر . بوندن برقاج
 یوز سنه صکره روما ایمپراطورلغه کچمش اولان (قوسطنطین) نام ذات اسباب-
 عیدیده دن طولایی روما شهرینه رغبت ایتیوب پای تختی (بزانس) شهرینه نقل
 ایتمش وبوشهر شهری (قوسطنطینوپولیس) یعنی قوسطنطین شهری ناميله اسمیه
 ایتمشدر . اووقته قدر رومالیرک مذهبی بت پرستلک ایدی . عیسویلیک ، عیسی
 علیه السلامدن صکره اوچ یوز سنه قدر بت پرستلرک شرندن کیزلی قالمش ایکن
 قوسطنطین ، بت پرستلکی ترک ایله خریستیانلنی قبول وتعمیم ایتمشدر . قوسطنطینک
 وفاتندن برمدت صکره یعنی میلادک اوچ یوز طقسان بش تاریخنده (نیوؤوس)
 نام حکمدارک زماننده روما دولتنک پای تختی ینه قوسطنطینوپولیس اولدی
 حالده شرق ایمپراطورلنی نامنی آلمشدی . شرق ایمپراطورلنکده کلیاً تاریخ انقراضی
 اولان میلادک بیک دوت یوزلالی طقوز سنه-سنه قدر گرفتار ولدینی انقلابات ،
 باعث حیرتدر . شرق ایمپراطورلنک اووقت دائرة حکومتی اوروپا ، آسیا ، افریقا
 واسع اولدینی کبی سوه ادارهسی ده اونسبتده کنیش ایدی . استانبول ، مقرر اتخاذ
 ایله بونجه قرون حکمدارلق ایلمش اولان ایمپراطورلنک قسم کلیمسی ، باعث نصرت .
 عالم اسلامیت وموجب افتخار جهان انیسایت اولان آل جلیل بی مثیل عثمانی
 طرفندن ضبط واحیا ایله بعده سلطان محمد ثانی - که فاتح نام بنامنی بحق حاردر-
 استانبولی ده تسخیر و پای تخت دولت ابد مدت علیه اتخاذ ایله دنیاده بولنان اوچ
 یوز ملیونی متجاوز اهل اسلامک قلوبنی تسریر وتنویر ایلدی . ینه مشوی-
 شریفک ابیات حکمت آیاتنه کلهلم :

مثنوی

﴿ گفت کو قصر خلیفه ای حشم ﴾

﴿ تاملن اسب و رخت را آنجا کشم ﴾

« ترجمہ » [قیصرک ایلچیسى مدینہ منورہ پہ داخل اولدینی زمان - سواقده - تصادف ایستدیکى بر ذاته] دیدی : ای ذات محترم ! خلیفہ مؤمنین اولان حضرت - عمرک کوشکی نرمه در؟ کہ بن آت واشیامی اورایہ چکیم ! « شرح » حضرت - عمر رضی اللہ تعالیٰ عنہک قصری وار ظن ایدن سفیر بیلدزایدی کہ حضرت فاروقک ذاتہ مخصوص اولان قصری ، قلب جلیلی انجندہ موجود جوہر فضائل ایدی .

مثنوی

﴿ قوم گفتندش کہ اورا قصر نیست ﴾

﴿ مر عمر را قصر جان روش نیست ﴾

« ترجمہ » قوم اوسفرہ دیدیلر کہ : آنک قصر وسرایى یوقدر . حضرت - عمرک کاشانہ روحی بارلاق بر نور ہدی مسکنیدر . « شرح » ایلچی سواقده قصر حضرت عمری صور دینی ذاتدن شو جواب حقیقی بی الدی : ای سفیر ! سن عمر رضی اللہ تعالیٰ عنہ حضرتہ نی آرا یورایسک انی جان و روحانیت سراینده آرا ! زیرا اوزات پاک ، دنیاہ متعلق نعمتلردن روگردانہ قلب و عقلنی نور ہدایتلہ تنویر ایتمش سلطان دو جہاندر . جہان روحانی اصحابندن بعضیسى حضرت فاروق کبی دنیا دبدبہ سی ایستہ مش ، مشاق و محی اختیار ایتمش ، بعضیسى سلیمان علیہ السلام کبی حسب الحکمہ دنیانک دبدبہ و داراتنہ مالک اولمشدر . رضای باریہ و نیات خیریہ بہ مبتنی اولتجہ بوصورتلرک ایکیسى دہ مقبول و فوائد مشہ و لدر .

مثنوی

﴿ کرچہ از میری اورا آوازہ ایست ﴾

﴿ همچو دوریشان مرا اورا کازہ ایست ﴾

«تَرْجَمَه» امیرلکدن اول حضرت عمر ایچون برصدا و آوازه وار ایدی، درویشلرکی کوچک برخانه سی ده وار ایدی. «شَرْح» انسان عجیب بر میدان امتحان و بر ساحة عرفاندر. صاحب سلامت اولان ذوات کرامک اطوار و مسالمنده بمض دفعه صورتا برنوع مبیئت محسوس ایسه ده او مبیئت صوریه، قرب حقه وصول ایچون هر عارفه مخصوص معناً بر وسیله در. سلیمان علیه السلام دنیاده مالک مال فراوان اولدی. حضرت عمر فقر و اضطرابی حیات و جان بیلدی. بواحوال صوریه، قرب حقه واصل اولمق ایچون احبابنه اصلا مانع دکلدر. انسانلردن مطلوب اولان جهات، ایمان تام ایله نیت خالصه و عمال و آمال صالحه در.

مشنوی

﴿ای برادر! چون بینی قصر او﴾

﴿چونکه در چشم دلت رستست مو﴾

«تَرْجَمَه» ای برادر! سن حضرت عمرک قصر و سیرانی نصل کور رسک؟ که سنک قاب کوزنده بیت مشدر. «شَرْح» بوییت شریفده کی خطاب مستطاب، اهل مدینه دن سفیر رومه قارشی وقوع بولسه حسب العبارة مستبعد دکلدر. اما حقیقتده طوغریدن طوغری به حضرت مولانای رومی قدس سره السامی جانبدن معناً رؤیته موفق اولمیانلره خطاب اولدینی وارسته ارتیابدر. ای برادر! ای طالب حقیقت! نقطه سعادت نمای روحانیق دها بوله مدیمک ایچون تعجب و شکایت ایتمه! زبرا سنک بصیر تنده صیق کرپیک قیللری کی هوا و هوسدن ترکب ایتمش مانع نظر حقیقت وار. اوموی حائل ید بیضای شریعت غرا ایله کوزندن دفع وازاله ایت که حقائق کورمکه قوه رؤیت حاصل ایده بیله سک!

مشنوی

﴿چشم دل ازمو و علت پاک آر﴾

﴿وانکه آن دیدار قصرش چشم دار﴾

« تَبَجَّهْ » قلبك كوز قیل و علتدر پاك ایت! اندر صكره حضرت عمر ك دیدار قصرینه كوز طوت! یعنی باق! « شَرْح » موجب اداك، سرمایه تعقل اولان مقرر نور ایمانی، چشم حقیقی، هوس، هوا، سائر اخلاق ذمیمه نك ایراث ایندیردیكى عیوب ذل افرازدن پاك و مصور صوت! اندر صكره كاشنمیرای معنوی نك رؤیتنه، نعم مالا نهایت روحانیه نك صهورینه، نظر اول! یوقسه عیوب متنوعه دن معمول پرده ظلمت، مانع رؤیت یكن ادعای بصیرت اتمك نه بیوك غفلتدر.

مثنوی

﴿ هر كه اهدست ارهوسها جان پاك ﴾

﴿ زود بیند حضرت وایوان پاك ﴾

« تَبَجَّهْ » هر كیم هوسلردن روحی برپاك یدرسه همان حضرت حق و پاك اولان یوكسك مقاملری كرور. « شَرْح » هوا و هوسلردن پاك و صاف اولان روح كافه مكوناتده، بالجمله ذراتده، الله تعالی حضرتتربینك قدرت و حكمتی مشاهده ایدر. جان پاكی ایچون نیچه ایوان سلامت نشانی آماده كورور.

مثنوی

﴿ چون محمد پاك شد زین نار و دود ﴾

﴿ هر كجا رو كرد وجهه لله بود ﴾

« تَبَجَّهْ » زیرا محمد مصطفی علیه افضل التحایا افندمن حضرت تلی بو آتش و دو ماندن پاك اولدی، ره و وجه مبارکینی چو یردیه او محل وجهه الله ایدی. « شَرْح » بو حقیقت: (فَاِنَّمَا تَوَلَّوْا فَمِنْ جِهَةِ اللَّهِ) آیت کریمه سنك مضمون. حکمت مشحونیه مبتدر. فخر عالم علیه الصلوة والسلام افندمن حضرت تلی نك جسم و روحی اخلاق ذمیمه دن ذاتاً و خلفهً بالکلیه پاك ایدی. عالم ملکوت و ناسوتده هر هانکی شیئه عطف نظر معنوی و جسمانی بیوردیلر ایسه هر ذره ده بیله عظمت ربانیه یی کور مشدر. ای انسان مستعد! ذات پاك رسوله اقتدا ایدر ایسك حقائق اشیایی مشاهده ایله تنویر عیون عبرت ایدرسك!

مثنوی

﴿ چون رفیق و سوسه بدخواه را ﴾

﴿ کی بدانی ثم وجه الله را ﴾

« تَجِبْهُمْ » فنا خویک و سوسه سینه ارقداش اولدجه « ثم وجه اللهی »
 ا کلامق سنک ایچون ممکن اولورمی؟ « شَرَحْ » شیطانک و سوسه سینه، نفس اماره نك
 هوا و هوسنه ارقداش اولان کیمسه نك نور حکمت ایله تنویر وجدان ایتمی
 فصل امکان پذیر اولور؟ تارك و سوسه، فارغ ظلم و دسیسه اولمیدرکه مطلع حکمت-
 زمین و افلاک، صاحب قلب پاک اولمغه موفقیت حاصل اولسون !

مثنوی

﴿ هر کرا باشد ز سینه فتح باب ﴾

﴿ او زهر ذره بیند آفتاب ﴾

« تَجِبْهُمْ » هر هانکی کیمسه سینه سندن قبو آچدی . او هر ذره دن بر
 کونش کوردی . « شَرَحْ » (الم نشرح لك صدرک) فرمانیه سلطان دوجهان
 اولان فخر عالم علیه الصلوة والسلام افدمز حضرتلرینک طریق سلامت رفیقنه
 سالک ، سینه صاف و پاکنده نور عشق خدا ایله باب مشاهده بی فتح ایتدکه موفق
 اولان انسان ، هر ذره کائناتی ، احتشام قادرانه و عظمت خالقانه بی کوستر بر
 کونش کی کورور .

مثنوی

﴿ حق بدیدست ازمیان دیکران ﴾

﴿ همچو ماه اندر میان اختران ﴾

« تَجِبْهُمْ » حق تعالی بشقه لرك اورته سندن موجود و ظاهر در ، نجومك

اورته سنده آی کورندیکی کبی ! « **شرح** » مشاهدۀ حق ایچون بصیرت صافیه لازمدره . اگر دیدۀ عقل و قلب اوزریه پرده هوس و هوا وضع اولنمش ایسه او آدم اعمای معبودر . دنیا معنای مظلوم اولدیغندن کیجه لری نورافشان اولان آی ، نور-حقیقه تمثیل ایدلمشدر .

مشنوی

❖ دوسر انکشت بر دو چشم نه ❖

❖ هیچ بینی از جهان انصاف ده ❖

« **تہجیم** » ایکی پارماغ اوجنی ایکی کوزک اوستنه قو ! جهاندن هیچ برشی کوره بیلیرمیسک ؟ انصاف ایت ! « **شرح** » کنسیدیلرینی ذکی ظن ایدن بعض کیمسه دیرکه : روحانیتدن بر چوق شیلر ایشتنک ! بز نه ایچون شمدی به قدر روحانیتہ متعاق هیچ برنی کورمدک ؟ ایشته اومقوله عقل سطحی اصحابنه : روحانیتی کوره یلمک ایچون صفوت نظر ، سلامت عقل الزم ایکن بالعکس دیدہ . قلب وعقلکیزی غشاوہ هوا و هوس کبی پرده لر ایله اورتدکن صکره ادعای رؤیت . کوزلرینی پارماقلری ایله قاپامش اولان کیمسه نک عدم رؤیتدن شکایت ایتسنه بکزر جوابی ویریلیر .

مشنوی

❖ کرنینی این جهان معدوم نیست ❖

❖ عیب جز انکشت نفس شوم نیست ❖

« **تہجیم** » بودنیای کورمز ايسک ، جهانک معدوم اولسی لازم کلز ؛ عیب وقباحث مشؤم اولان نفسک پارماغندن بشقه سنده دکدر .

مثنوی

﴿ تَوْزِچَشْمِ اَنكَشْت را بَر دَا رِهِن ﴾

﴿ وَاَنكِهَانِ هَرْ چِه می خَوَاهی بَبِن ﴾

« تَوْزِچَشْمُ » سن کوزندن پارمانی قالدیر! اندن صکره هر نه ایسترایسک کور!
« شَرْحِ » آمال نفسانیه نك نظر انتباهه چکدیکي پرده خطا و غفلت قالدیر یلوب
سلامت قلبیه ایله فرائض عبودیت اجرا اولنورسه حقیقت کورولور؛ بیلنیر.

مثنوی

﴿ نوح را كَفْتَنْد اَمْت کو ثَوَاب ﴾

﴿ كَفْت اوزان سَوِی وَاَسْتغْشَوَا ثِیَاب ﴾

« تَوْزِچَشْمُ » نوح علیه السلامه امتی دیدیلرکه : ثواب نرده ؟ [حضرت نوح
جواباً] دیدی : استغشای ثیاب ایتدیککز طرفده! یعنی اوطرفده فرطا کراهدن
اثوابکزه بوروندیککز که بنم دعوت ونصیحتی استماع ائیمه سکز ! « شَرْحِ »
ای اعمای معنوی! عالم واسع روحانی کورمدیکندن حالك حضرت نوحك امتنه
بکزر. اوامتك افرادندن بعضیسی نوح علیه السلامه دیدیلرکه : بزه وعد ایلدیکك
ثواب ومكافاة نرده؟ حضرت نوحده جواباً وتزیفاً بیوردی : « بنم کلام اکراه
ایتدیککز یرده در. » اشارت بیوریلان آیت کریمه سورة نوحك یدنجی آیتدر :
(وَاِنِی کَلِمَا دَعَوْتَهُمْ لِنُفَرِّهُم جَمَلُوا اَصَابَهُمْ فِی اَآذَانِهِمْ وَاسْتَغْشَوَا ثِیَابَهُمْ وَاصْرُوا
وَاسْتَكْبَرُوا اسْتِكْبَاراً) الله تعالی حضرت تبری حضرت نوحدن علی طریق الحکایه
بیورمشلردرکه : تحقیقاً بن هر نه وقت قومی حق یولنه دعوت ایلدم ، تاکه الهمی
سن، انلره مغفرت ایده سک! انلر دعوتی استماع ایتماک ایچون بارماق لری قولاق لری نه
قودیلر . البسه سی پرده ایلوب کفرده اصرار ودعوت مدن کبر اظهاری ایتدیلر .
استحصال ثواب، استغشای ثیاب ایله اولیه جفنی اشراب صد دنده کی بویت شریفده
کنجینه کوهی و آدابدر .

مثنوی

❖ دو و سر در جا. های چیده اند ❖

❖ لاجرم با دیده و نادیده اند ❖

«تَبَجَّهْ» یوزیکزی، باشکزی البسه کنه صارم شکز ! مطلق کوزلیکز
وارایکن کورم مامشکز ! «شَرْح» حس روحانیتدن محروم اولانر، حسب الخلقه
جهان روحانیتک رؤیتنه مستعدایسه . دیده مغویلی اوزرینه انکشت هوا
وهوسی وضع ایلدکلرندن محروم دیدار حقیقت اولدیلر .

مثنوی

❖ آدمی دیدست باقی پوست است ❖

❖ دیده آنست آنکه دیددوست است ❖

«تَبَجَّهْ» آدمیت، برکوزدر باقیسی دریدر. کوزا درکه: دوست حقیقی بی کوزر.
«شَرْح» انساندن مقصد: خالق لمزلی، حقایق اشیایی کشف ورؤیته مقتدر
اولان پرتو عقلم؛ اندن ماعدا انسانک وجودنده نهوارایسه پوست قیلندندر.
هانکی انسان سعادت ابدیه سنی تأمین ایتمک ایچون اقدام تام ایدر ایسه اوانسان،
کامران ومعناً وارث ملک جهان اولور .

مثنوی

❖ چونکه دید دوست نبود کوربه ❖

❖ دوست کو باقی نباشد دوربه ❖

«تَبَجَّهْ» چونکه دوستی کورمک خاصیتی یوقدر. کوراولق دها ایدر.
دوست، باقی اولمینجه اولیه فانی دوستدن اورا اولق اولادر. «شَرْح» کوزدن
مقصد، دوست حقیقی بی کورمکدر. برکوزده، یاخود برانسانده بوخصائص -

جایله اولینجه اوانسان کلیاً اعمی اولسه دها اعلادر . زیرا اعمی حدینی بیلوب
تجاوزانده بولماز؛ حال بوکه عادی صورته کورن غافل تجاوزانده بولوب شناعی
اضاعاف و کندینی بی انصاف ایدر. دوست حقیقی، دوست باقی الله تعالی حضر تلیدر؛
یوقسه حیات ولذائد دنیویه ربط محبت، عین ندامت و محض محرومیتدر .

مشنوی

﴿ چون رسول روم این الفاظ تر ﴾

﴿ در سماع آورد شد مشتاق تر ﴾

﴿ ترجمه ﴾ قیصر رومک ایاجیسی بو تر وتازه سوزلری اهل مدینه دن
ایشیدی؛ عمر رضی الله تعالی عنہی کورمکه غایت مشتاق اولدی. «شرح» دین -
مین احمدی شمس جهان آرا کی عالم اسلامیتی تنویر ایتدیکی صروده اهل ایمانک
فراست و ذکاوتی فوق العاده بر رادهیه وارمش اولدینی فقه و بوکی علوم جلیله -
اسلامیه نك وجودیله ظاهر و باعردر . الحاصلی مدینه اها لیسندن تصادف ایلدیکی
بعض ذواتک بو کالاتی اکلا نیجه ذکر اولسان سفیر ، حضرت عمری کورمک
اشتیاق و امیدینه اسیر اولدی .

مشنوی

﴿ دیده را برجستن عمر کاشت ﴾

﴿ رخت را واسب راضایع گذاشت ﴾

﴿ ترجمه ﴾ سفیر کوزینی حضرت عمر رضی الله عنہک ارامسنه حواله ایتدی ،
اشیاسی، آتی ضایع ایتدی. انلردن واز کجدی. «شرح» انسانک قلبنده
قوتله برقاج نوع محبتک وجودی ممکن دکلدر . هانکی محبت قلبده زیاده ایسه
او محبتک تاثیر آتی حسن اولنور. ایکنجی درجه ده کیلر هان اونوتولور. بوا یلجی ده
اشتیاق ، دیدار حکمت نثار حضرت فاروقه حصر ایتش، متاع و اشیا کی مواد -
خسیسه بی خاطرینه کتیر مامشدر .

مثنوی

﴿ هر طرف اندر پی آن مردکار ﴾

﴿ می شدی پرسیان او دیوانه وار ﴾

«ترجمہ» هر طرفه اول مردکار اولان حضرت عمر رضی اللہ عنہک ایزنده،

دیوانه کی صورار ایدی «شترج» بوده اصحاب اشتیاقک علائمنددر که اشتیاق -
کرده لرینی بولنجیه قدر هر کسندن دیوانه کی سؤال ایدر، زیرا بر آن بیله
محروم دیدار یار اولان اضطرار ایچنده یانار.

مثنوی

﴿ کین چنین مردی بود اندر جهان ﴾

﴿ واز جهان مانندجان باشد نهان ﴾

«ترجمہ» جهان ایچنده بونک کی [حضرت عمر کی] بر انسان

اولسون، وجهاندن جان کی نهان اولسون! [غریب بر کیفیتدر دیمک ایسته مش!]
«شترج» بوکی متعجانه بیان افکار ایتمک محبت و اشتیاق آتارنددره. سفیر، و قیلہ
حضرت عمر رضی اللہ تعالیٰ عنہک اقتدارینی، کمالات انسانیه سنی، حیر بخشای عالم
اولان فتوحات جلیله سندن آکلامش ایکن برده مدینه یه کلوبده اهل مدینه دن
مدح و ثنا اولندیغنی ایشدیکی، حضرت عمر رضی اللہ عنہک قوه روحانیه سی
سفیرک قلبنه تاثیر ایتدیکی جهته اشتیاقی تزايد ایتشددر.

مثنوی

﴿ جست اوراتاش چون بنده بود ﴾

﴿ لاجرم جوینده یا بنده بود ﴾

«ترجمہ» حضرت عمری چوق آراد کی اوکا بنده کی اولسون! شبهه سز

آریان بولور . «شترچ» سفیر، حضرت عمری حب و اشتیاق قلب ایلہ آرامش، بولمش، اذن حق ایلہ دل آکاه اولمشدر . طاب جدر، دائماً مطلوبی بولہ حنی ادله، کثیره و «من طلب وجد وجد» حدیث شریفی ایلہ ثابتدر . بحقیقتکده اوج حکمتی واردر؛ اولاً : چوق طلب ایدن ذات، طبعاً متین اولدقدن بشقه فرط تأمل ایلہ اکلامشدرکه . مطلوبی خیال محال اولیوب بولنسی قابلدر؛ ثانیاً : اوزون تأملدن صکره بولنسی ممکن اولدی بی ذهنأ تقرر ایدن مطلوبک طابنه، برده ارزو حاصل اولنجه، عقل و بدن نقطه مطلوبه به حصر ایدیلہ جکندن اولہ بر طالب غیوردن مطلوبک نہان قالمسی محال کیدر . ثالثاً : طالبک کثرت شوق و اشتیاق عقلاً بیانمہن بعض تأثرات روحانیہ یلہ مطلوبہ سرایت ایدر . مطلوبده طابله طالب اولمش وبری برینی بولمش اولور .

مشنوی

﴿ دید اعرابی زنی اورا دخیل ﴾

﴿ گفت عمر اینک بزیر آن نخیل ﴾

«تَرْجِمَہُ» اعرابی بر خانون ایلمچی دخیل و غریب کوردی ؛ دیدی : ایشته حضرت عمر بوخرما اغاجی آلتندہ در . «شترچ» ذکر اولنان خانون مدینہ لی اولمدیغندن اعرابی تعمیر اولمشدر . قادین قیصرک ایلمچیسی مدینہ لی اولمدیغنی حال و سؤالندن اکلامش، حضرت عمر رضی اللہ تعالی عنہی موما الہا و قتیلہ بیلدیکنندن اوصردده بر خرما اغاجی آلتندہ یاتدیغنی کوردیکی جہتلہ حسب الانسانیہ سفیرہ کوسترمش ! دیار غریبشدہ غربا اکثر زمانلرده احبا بولور .

مشنوی

﴿ زیر خرما بن زخاقان اوجدا ﴾

﴿ زیر سایه خفته بین سایه خدا ﴾

«تَرْجِمَہُ» حضرت عمر خرما اغاجی آلتندہ خلقندن اوزاقدرد . خدای لم یزلک

سایه سی خرما اغاجنك كولاكسی التنده در. « شترچ » حضرت عمر رضی الله عنه
 كبی بر نور روحانی و امور اداره حكومته بر استناد کاملی ، متواضعانه بر اغاج
 التنده یاتمش و خلقدن اوزا قلاشمش اولدینی حالده كورمكده کی حكمتی تأمل ایدنلر
 امور سیاسیه نك حسن جریانی ضمنتده بو ایکی احوال عین اصابت اولدینی
 تصدیق ایدرلر . زیرا حاكم ، متكبرایسه خلقك نفرتی جاب ، خاق ایله مختلط ایسه
 وقار و تأثیراتی غیب ایدر ؛ بر حاكم ، بر مأمور نه قدر عالم و ذکی اولسه خلق ایله
 اختلاط ایدوب یوز كوز ا، لنجه سوزینه هر كس حقلی ، حقسنر جواب ویرمه
 باشلار . خلقك حاكم و مأوره ویردیکی اهمیت ، چوق سوز بیلدكرندن دكل ،
 حكومتك ویردیکی قوتله برابر اختلاط ایتمكدن حاصل اولان هیئتنددر . بر مأمور
 تعیرات غلیظه ایله شوك بونك قلبنی متكبرانه قیرماقله برابر ایش صره لردن
 بشقه كیمسه ایله اختلاط ایتمیوب كندی كندینه فكر و ملاحظه و مطالعه ایله
 وقار شرعیسنی محافظه ایتملیدر .

❦ یافتن رسول قیصر امیر المؤمنین عمر را رضی الله عنه ❦

❦ زیر درخت خفته ❦

امیر المؤمنین حضرت عمر رضی الله عنه قیصر ك ایلیسی اغاج التنده
 اویومش بولدیغنه دأردر :

مشنوی

❦ آمد او انجیا واز اودور ایستاد ❦

❦ مر عمر را دید ودر لرزه فتاد ❦

« تَبَجَّحْتُ » ایلی اویره كلدی ، اوزا قدن ایاق اوستی طوردی ، حضرت -
 عمر رضی الله عنه كوردی ، اونك و جودینه تتره دوشدی . « شترچ »

سفیر، حضرت عمر رضی الله عنہک یاندینی اغاچه تقرب یدنبجه حرمة ایاق اوسقی اوزاق یرده طور دینی حالده ینه تأثیر معنوی حضرت عمر، قلب سفیره لرزه آور اولدی. حضرت عمر رضی الله تعالی عنہک تأثیری فوق العاده اولدیمی مسلم جهاندر.

مشنوی

❦ هییتی زان خفته آمد بر رسول ❦

❦ حاتی خوش کرد بر جانش نزول ❦

«تَرْجِمَهُ» اویقوده اولان حضرت عمر رضی الله عنہدن ایلمچی به بر هییت کلدی؛ وجانی اوستنه خوش و کوزل برحالت ایندی. «شَرْحُ» جناب فاروقؓ اغاج التندہ یاندینی کورونجه سفیر بر هییت و بیوک برلنت حس ایتمش، هییت ولنت کی ضد اولان ایکی کیفیتدن تعجبدہ قالمشدر. هییت ولنت اکثر اوقاتده اعتباراً ضد ایسهده صاحب هییت اهل عدالت و دولندن اولنجه محملرک قلبنده ذکر اولنان ضدیت قابل الفت اولور. مثلاً: سوکیلی و فقط مهیب پدرینک غریبتدن کلدیکی اوغلی کوردیکی زمان خوف و حرمتی سبیلده متلاشی و محبتی حسبیلده متلذذ اولور.

مشنوی

❦ مهر و هییت هست ضد هم دکر ❦

❦ این دو ضد را دید جمع اندر جکر ❦

«تَرْجِمَهُ» محبت و هییت بری برینک ضدی ایکن [سفیر] بو ایکی ضدک دروننده برلشدیکی کوردی. [آزاده شرحدر.]

مشنوی

❦ کفت باخود من شها نرا دیده ام ❦

❦ پیش سلطانان خوش و بکزیده ام ❦

«تَرْجَمَه» کندی کندبنه دیدی : بن شاهلر کوردم . سلطانلر نزدنده خوش و مقبول اولدم . «شَرْح» حضرت عمر رضی الله عنه دها اویقوده ، بناء عایه رسول روم کمال ادبله اوزافده وقلبنده حس ایلدیکی هیبت حقنده موجب سمادت اوله جغنی درك ایده . یه جك بر حاله ایکن سفیر گرفتار حیرت اولوب کندی کندینه بن شمدی یه قدر بونجه شاهان جهان نزدنده مقبول و بی فتور ایدم . شمدی بکا نه اولدی ؟ که براغاج التنده یالکیز ، عسکر سز یاتان بوذاندن قلم قورقو ایچنده کافه اعضای بدنیم تزه یور دیمش !

مشنوی

﴿ از شهانم هیبت و ترسی نبود ﴾

﴿ هیبت این مرد هوشم در ربود ﴾

«تَرْجَمَه» شاهلردن بکا هیبت ، قورقو اولدی ؛ اما بومردك هیبتی عقلمی قایدی . [بوبیت شریف ایله بونی تعقیب ایدن ابیات شریفه هیبت معنویه دینه نك قلوب مستعدینده حاصل ایده جکی تأثیراتی واضحاً بلیغانه تصویر ایتدیکندن شرحه محتاج دکدر ۰]

مشنوی

﴿ رفته ام در پیشه شیر و پلنگ ﴾

﴿ روی من زیشان نکردانیدرنك ﴾

«تَرْجَمَه» ارسلان و قپلان یتاغی اولان اورمانه کیتدم ، بوشدید حیوانلردن یوزمك رنگی دیکشمدی .

مشنوی

﴿ بس شد ستم در مصاف و کارزار ﴾

﴿ همچو شیر ان دم که باشد کارزار ﴾

«تَنْجِيْهٌ» چوق صف حربده ، محاربهده بولندم . هم اويله وقتلرده
ارسلان کي بولندم که ايش کوچ فغان وزار ایدی . «شَرْحُ» سفیر، ارسلان و قپلانلر
ایله اولان مبارزه سنی و شدائد حرب هنکامنده کی متانت قلبیه سنی حضرت عمر
رضی الله عنه قارشى اولان خوف و رعشه سیله مقایسه ایتدیکه حیرتی
زیاده لشیور ایدی .

مشنوی

﴿ بس که خوردم بس زدم زخم کران ﴾

﴿ دل قوی تر بوده ام از دیگران ﴾

«تَنْجِيْهٌ» چوق دفعه یاره لندم . چوق آعر یاره اوردم ؛ میدان حربده
دیگر لرندن دها قوتلی آیدم .

مشنوی

﴿ بی سلاح این مرد خفته بر زمین ﴾

﴿ من بهفت اندام لرزان چيست این ﴾

«تَنْجِيْهٌ» بومرد ، سلاحسز بر اوستنده یاتوب اویومش ایکن بن یدی
اندامله ترم یورم . بو حال ندر؟ «شَرْحُ» اویقوده کوردیکی حضرت فاروق هیبتندن
ایلچی او قدر رعشه به گرفتار اولمش که : بر بدن دکل یدی بدنی اولسه بوترمه
جمله سنه تاثیر ایده جگنی اکلامش و سببی بیله مدیکندن شاشوب قالشدر .

مشنوی

﴿ هیبت حقست این از خاق نیست ﴾

﴿ هیبت این مرد صاحب دلق نیست ﴾

«تَبَجَّهْ» بوهیت ، الله تعالى نك هیئتیدر ، خالقندن دکلدر ؛ بوهیت صاحب-
 عبا اولان بومردك هییتی دکلدر ؛ حق تعالى نکلدر . «شرح» بویت شریفده کی
 مال هم سفیردن کندینه ، هم بر عارف کامل طرفندن انسانلره خطاباً اولمسی
 حسب العبارة جائزدر . سفیردن اولنجه دیرکه : بن شمده یه قدر برچوق خاق
 وبلکه برچوق صاحب دل و عبا درویشان و فقرا کوردن ؛ فقط بوهیتی ، بوحالی
 هیچ بروقت کورمامش و حس ایتماش ایدم ؛ بوهیت بهمه حال خالق کائنات
 اولان ذوالجلال طرفندندر .

مشنوی

﴿ هرکه ترسید از حق و تقوی کزید ﴾

﴿ ترسد از وی جن و انس و هرکه دید ﴾

«تَبَجَّهْ» هر کیم الله تعالى حضرتلرندن قورقدی و عصمت و تقوی بی
 اختیار ایتدی ، جن و انس و هر کیم آنی کوردیسه اندن قورقار . «شرح»
 اهل تقوی ، مؤمن و مقدم اولور ؛ عبادات و معاصی مشروعیه ای اجرا ، محرمات
 و مشتهیاتدن اجتناب و تبرا ایدر . بواوصافده بولنه حق ذات کریم ، مطلق الله تعالى
 حضرتلرینک اوامر ربانیه سی خارچنده بولنماق ایچون چالیشیر ؛ دائماً خوف ورجا
 ایچنده بولنور . بو خوف و سعی مشروعی حسیله متقی حسابیه کز اخلاق
 و خصائل جلیلیه مالک و قرب حقه واصل اولور . بویله بر ذات کریم رضاسنه
 مغایر برحاله بولنمندن انسانلر و هر نوع مخلوقات خوف و اجتناب ایدر .

مشنوی

﴿ اندرین فکر تبحر مت دست بست ﴾

﴿ بعد یکساعت عمر از خواب جست ﴾

«تَبَجَّهْ» بونی دوشوندیکی حالده کمال حرمت و ادب ایله ال باغلادی .

[ایاقده دیوان طور دی .] بر ساعتدن صکره حضرت عمر رضی الله عنه اویقودن قالقدی . « شَرَحْ » رسول روم کمال ادبله قائم ایکن عمر رضی الله عنه حضرت تلی خوابدن بیدار اولنجه سفیردن بو رعایت و ادبی کورمش و کندینه محبت ایتمشدر . ادب صاحبك کافی ؛ اخلاق حمیده - فی وقارشیدسنده کی آدمه ادیبك حرمت و محبتی کوسترر .

﴿ سخن گفتن عمر بار رسول قیصر روم ﴾

﴿ و مکالمات اوی ﴾

حضرت عمر ك سفیر قیصره سوز سویلمسی
وانکله مکالمه ایتسی بیانسنده در :

مشنوی

﴿ کرد خدمت مر عمر را و سلام ﴾

﴿ گفت پیغمبر سلام انکه کلام ﴾

« تَرْجَمَهُ » [قیصر ك ایلچیس] حضرت عمر رضی الله عنه خدمت و تعظیم ایتدی . و سلام و یردی . پیغمبر علیه الصلوة و السلام افندمن حضرت تلی بیوردی . ابتدا سلام ، اندن صکره کلام . « شَرَحْ » حضرت عمر رضی الله عنه اویقودن اویانندیغنی کورونجه ایلچی کمال ادبله یانسه وارمش و تعظیم ایله سلام و یرمشدر . سفیرك بوحرکتی اترعرقان و مقبول جهاندر . عمان کلمات ، فخر عالم علیه افضل - التحیات افندمن حضرت تلی بیوردیلرکه : « (السلام ثم الکلام) یعنی : » ابتدا سلام و یرلمسی ، بعده کلام سویلمسی » ایجاب ایدر . سلام و یرمك و سلامی قبول ایله کذلک عليك السلام دیمکه فوائد متعدده واردر . اولاً : طرفینك تربیه - فی اثبات ایدر . ثانیاً : بر عناددن طولانی - انسانلر بری برینه سوز سویلمامك افکارنده ایسهل سلامك لزومی اوزرینه تقدۀ عناد ممکن مرتبه انحلال ایدرکرفع - فساد اولنور . ثالثاً : سلام کی برلفظ مقبولی طرفین تلفظ ایتدکن صکره قلبلرنده بر نوع محبت حاصل اولور .

مشنوی

﴿ پس علیکش گفت اورا پیش خواند ﴾

﴿ ایمنش کرد و بنزد خود نشاند ﴾

« تَرْجِمَهُ » بونك اوزرينه حضرت عمر رضی الله عنه اوسفیرد عليك السلام

بیوردی . تطمین ایله یرکوستردی . کندی یانسه اوطورتدی . « شَرْح » ایچینک افکار معنویه سی مجهول ایسه ده بر مرد مقبول اولدینی ادب و تربیه سندن اکلا شلمش ، حضرت عمر رضی الله عنه کال عرفان ایله سلامنی قبول و عليك السلام امریله تلطف بیورمش و حضور عالیبرنده اوطورتمشدر . انسانلرک قلبیرینی جلب و تأئیس و حقایق علویه به مطلع ایتمک ایچون حسن معامله کی بروسیله مناسبه بولنه ماز . حسن معامله بر محکمدرکه مخاطب اگر مستعدترقی ایسه مجلوب اولور . عنود و جاهل ایسه اخلاق مفسدتکارانه سی حسن معامله هنسکامنده بالازیان اظهارایدر .

مشنوی

﴿ لا تخافوا هت نزل خائفان ﴾

﴿ هت درخور از برای خائف آن ﴾

« تَرْجِمَهُ » لا تخافوا « یعنی « قورقیکز » طعام و مزده سی الله تعالی حضر .

تلرندن قورقانلره مخصوص بر نزل و احسان معنوبدر؛ زیرا بونزل و مزده جناب . حقندن قورقانلره لایقدر . « شَرْح » الله تعالی حضر تلرندن خوف ایدنلر ، خو . فلری حسبیه مرحمت ربانیه یی دعوت ، عبادت و سائر وظائف انسانیه سی اجرا و تهذیب اخلاق ایله کندیلرینی رهین سعادت ایدرلر . موسی علیه السلام نزد فرعونه کیده جکی و قتده خالقه قورقارم دیمسی اوزرینه « قورقه ! یا موسی ! » امریله مبشر اولدی . جناب واجب الوجوددن خوف و بناء علیه استقامت ایدنلره قرآن . عظیم الشانده بیان و فرمان بیورلدینی اوزره ملائک کرام دیدی که : (لا تخافوا و لا تحزنوا و ابشروا بالجت التي کنتم توعدون) معنای شریفی : « حق تعالی

حضرتلرینه مطیع اولان اهل استقامته، ملائک تبشیراً دیرلر: قورقیکز و حزن و کدر ایلمیکز و مبشر اولکیز اول جنت ایله، که وعد اولندیکنز .»

مثنوی

﴿ هر که ترسد مرورا ایمن کنند ﴾

﴿ مرد دل ترسنده را ساکن کنند ﴾

« تَبَجِّمُ » هر کیم قورقارایسه آنی ایمن و مطمئن ایدرلر؛ کوکلی قورقان آدمی ساکن و راحت ایدرلر . « شَرِّحُ » خوفدن مقصد خوف ربانی، ایکنجی درجهده او و مشروعه نك انتظامی خلل یذیر اولماق ایچون اختیار اولنان حذر و احتیاط مایدیر؛ یوقسه بر سارق سرقته متجاسر اوله جفی صرده حس ایتدیکی خوف اوزرینه انک ایچون قورقه مژده سی اولمدقدن بشقه کرک جناب حقدن، کرک انسانلر طرفندن و کرک قوانین و نظاماتدن قورقلی؛ صدارلی معناً و ماده قولاغنه طنین انداز دهشت اولور .

مثنوی

﴿ آنکه خوفش نیست چون کوبی مترس ﴾

﴿ درس چه دهی نیست او محتاج درس ﴾

« تَبَجِّمُ » او کیمسه نك که قورقوسی یوقدر، اکا قورقه نصل دینلیر؟ نصل درس و یر یایر؟ اکا، که بن درسه محتاج دکلم دیر! « شَرِّحُ » بر کیمسه بی تأمین ایده بیللمک و کندینه قورقه دیمک ایچون اونک قورقوسی و آرزو کس امنیت اولمسی اقتضای ایدر. یوقسه بر کستاخ عقل ضعیفه استناداً بورالره احتیاج کوسترمزده بن کیمسه دن قورقمام دیرسه اکا قورقه دیمک زائد و غیر مفیددر . محض جهل اولان بر متکبر بن هاشیتی بیلیرم ادعا سنده مصرایکن، اکا درس و یرمک محالدر .

مشنوی

﴿ آزد دل از جا رفته را دلشاد کرد ﴾

﴿ خاطر ویرانش را آباد کرد ﴾

« تَرْجِمَهُ » کوکلی یرندن اوینامش اولان ایلچی بی، حضرت فاروق دلشاد، ویران خاطرنی معمور و آباد ابتدی . « شَرْحُ » حضرت عمر رضی الله عنه کمال- لطف ایلله علیک السلام ودها بعض تعیرات التفات آیات ایلله تلطیف واکرام بیورملری حسدیه هیبت و خوفدن کوکلی یرندن اوینامش اولان ایلچی بی شاد و پریشان اولان خاطرنی تطیب و آباد ایتشد .

مشنوی

﴿ بعد ازان کفتش سخنها ی دقیق ﴾

﴿ وز صفات پاک حق نعم الرفیق ﴾

« تَرْجِمَهُ » [حضرت فاروق] اندن صکره دقیق کلمات سویلدی ؛ ونعم- الرفیق اولان الله تعالی حضرت تلیزینک پاک وعلی صفتلرندن بحث ابتدی . « شَرْحُ » حضرت عمر رضی الله عنه سفیرک کمال خوف وادبی وقلبنک تلاش و اضطرابی کورونجه ابتدا قلبی تأمین، بعد حاله لایق اولان بعض اسرار و حقائق تعلیم و جناب واجب الوجودک قوللرینه نه درجده مرحمتی اولدیفنی تفهیم ایتشد . بیوکلرک شاسنددرکه ویران اولمش خاطرلری معمور و آباد و مستعد و صادق اولانلری تأمین و دلشاد ایدرلر .

مشنوی

﴿ وز نوازشهای حق ابدال را ﴾

﴿ تابداند او مقام و حال را ﴾

« تَرْجَمَه » حق تعالی حضرت تریسک اولیا و ابداله اولان نوازشلرندن سویلدی،
 که او ایاهی مقام و حالی بیلمش اولسون . « شَرَح » سفیرک استعداد مادرزادینی
 حضرت عمر رضی الله تعالی عنه اکلا نیجه الله تعالی حضرت تریسک ابداله اولان نوازش
 و احسانلرندن و مقام و حالدن بحث بیورمشر . لسان تصوفده (ابدال) اول
 زمره مکرمه اطلاق اولنور که شخصلرنده حس ایتدکلی امل و آرزو و مشتهیات
 نفسانییه بی کاملاً ترک ایله انلری ارادات ربانیه ایله تبدیل ایتدیلر، واسکی حالدرینه
 بدل امرحق قبول ایله خدای لم یزل حضرت تریسک آتش عشقنده وارقلرینی اذابه
 ایدرک بشقه بر شخصیت مقبوله معنویه آلدیلر . ایاجینک بویولده تبدیله مستعد
 اولدیغنی حضرت عمر رضی الله عنه حس ایدنجه داخل اوله جفی زمره اصحابنک
 مظهر اولدقلری نوازش و احسانات الهیه دن و مقام و حالدن کندینه بحث بیور-
 مشدر . لسان تصوفده (حال) بلا کسب و عمل و بعض مرتبه موقت صورتده حس
 اولنان حقائق روحانیه و (مقام) ایسه روحانیتک الی عالی درجانه کسب و قوف
 ایله باذن الله تعالی اودرجات علیه دن بردهامنک و منفصل اولیان کیفیتیه اطلاق النور .

مشنوی

﴿ حال چون جلوه است زان زیبا عروس ﴾

﴿ وین مقام آن خلوت آمد با عروس ﴾

« تَرْجَمَه » حال، او، کوزل کلیندن ناز و جلوه کبدر، بومقام کلین ایله اولان
 خلوت کبی کلدی . « شَرَح » کلینک ناز و اداسنی خانه ده اولانلرک جمله سی کوره
 بیایرلر ایسه ده خلوتی صاحبته مخصوصدر . احوال روحانیه دن ده حال تعیر اولنان
 کیفیتیه بر جوق سالکان نائل اوله بیایر ایکن (مقام) یالکیز حقائق روحانیه کمالیه
 واقف اولان اولیای کرامه مخصوصدر .

مشنوی

﴿ جلوه بیند شاه و غیر شاه نیر ﴾

﴿ وقت خلوت نیست جز شاه عزیز ﴾

« تَرْجِمَهُ » جلوه بی شاه و شاهک ماعداسی ده کورور ؛ انجق کلین ایله خلوت وقتی عزیز اولان شاهمدن بشقه سنه مخصوص دکلدر . « شَرَحْ » حالات روحانیه به صاحب مقام اولان ولی الله ، سـالکین واقف اوله بیلیر ایسه ده مقامات عالیّه معنویه به بالکیز قطب اعظم و یغایت قوای کامله باطنیه به صاحب اولان ولی الله صاعد اولور .

مثنوی

﴿ جلوه کرده خاص و عام را عروس ﴾

﴿ خلوت اندر شاه باشد با عروس ﴾

« تَرْجِمَهُ » کلین خاصلره و خاص اولیانلره ناز و جلوه ایتشدیر ؛ خلوتده ایسه کلین ایله آنجق شاه اولور . « شَرَحْ » فیض دائم صاحب مقام خاص اولان اولیای کرامه مخصوصدر . بومقام معنویه قابلترین خارق العاده بر لذت روحانیه احاطه ایلدیکندن بوکا مظهر اوله جق ذات ده نوریسید کاندن ایسه شخصی او - لذتک محبته منحصر ، انتظام عالم ایچون مقتضی اولان عمل و ارشاددن منفصل و بناءً علیه هستی معنویسی و بآنکه جسمانیسی پریشان و مضطرب اولمش اولور .

مثنوی

﴿ هست بسیار اهل حال از صوفیان ﴾

﴿ نادرست اهل مقام اندر میان ﴾

« تَرْجِمَهُ » صوفیلردن اهل حال چوق واردر ؛ اما صوفیان ایچنده اهل - مقام یک آذر . [معنای آچقندر .]

مثنوی

﴿ از من ازلهای جانم یاد داد ﴾

﴿ وز سفرهای روانش باد داد ﴾

« تَرْجَمَهُ » [حضرت عمر رضی اللہ عنہ قیصر ک ایلیچینہ] روح مکمل نزل نندن
معلومات ویردی. و روح روان معنوی نك سفر ل نندن خبر ویردی « شَرْح » حال
و مقامه متعلق سبق ایدن بیاناتدن صکره حضرت عمر رضی اللہ عنہ روح معنوی نك
خلقتندن شمدی یه قدر مظهر اولدینی حالات عظیمه دن ، بلکه من بعد قطع
ایده جکی سفر ل نندن ، مطلع اولدینی هنر ل نندن بر جوق حقائق ایما و مخاطبئی آب-
زالال روحانیتله احیا ایتشد . چانک شمدی یه قدر کشت و گذار ایلدیکی منازل
ومن بعد هانکی مقاماته واصل و نائل اوله جغنی تعریفات ظامره ایله تفهیم ایتک
غایت مشکل و بلکه محال اولدیفندن حقایقه واقف و مطلع اولمق ارزو ایدن ذوات
بر طرفدن عبادت و وظائف مشروعه سی اجرا و دیگر طرفدن بر صاحب عرفان
بولغه سعی ایتلیدر .

مشنوی

﴿ وز زمانی کز زمان خالی بدست ﴾

﴿ وز مقام قدس کاجلالی بدست ﴾

« تَرْجَمَهُ » بر زماندن بحث ایتدی که زماندن خالی ایدی . مقام مقدسدن
خبر ویردی که اجلال و عظمته منسوب ایدی . « شَرْح » حضرت عمر رضی
اللہ عنہ روح معنوی نك احوال و منازلندن مقتضی اولان کیفیاتی بیان بیوردینی کجی
زمانی تشکیل ایدن اجرام و کائناتک خلق و ایجادندن اولکی حالی بی زمانیدن و
مرتبه قدسیت و وحدانیتدن ده خبر ویردی .

مشنوی

﴿ وزه-وای کاندرو سیمرغ روح ﴾

﴿ پیش ازین دیدست پرواز فتوح ﴾

« تَرْجَمَهُ » اوله بر هوادن خبر ویردی که اوراده سیمرغ روح بوندن اول

[یعنی روح بوعالمه کلدن اول] اوچق قنوح وسعادتنی کورمش ایدی. «شرح»
 سیمرغ بیلنمز بر مخلوق و روح روانده کورنمز بر کیفیت اولدیغندن روح سیمرغه
 تشبیه بیورلمشدر. بیت شریفک مائه کلنجه: حضرت عمر رضی الله عنه بر عالم-
 هوا و عشقندن خبر و یردی که روح بر قنوح، عالم عنصری یه قدم نهاده اولمدهن اول
 فضای عشقده اوچار و قنوحات بی نهایت یه مظهر اولور ایدی.

مشنوی

﴿هریکی پروازش از آفاق بیش﴾

﴿وز امید و نهمت مشتاق بیش﴾

«ترجمه» سیمرغ روحک هر بر او چو نی آفاقندن زیاده ایدی. و مشتاق اولانک

امید و حرص و املندن فضله ایدی. «شرح» روحک جولان ایلدیکی جهان-
 معنوی، آفاق مادیه و محسوسه دن حسابیه صیغیه حق مرتبه ده کنیش اولدیغندن
 مستعد اولان روحک او عالم عالیده هر پروازی مطلق کافه آفاقندن زیاده و بر مشتاقک
 ارزو کش اولدینی امل و رجاسندن بالانر ایدی.

مشنوی

﴿چون عمر اغیار دورا یار یافت﴾

﴿جان اورا طالب اسرار یافت﴾

«ترجمه» چونکه حضرت عمر رضی الله عنه بیانچی یوزلور اولان اوایلچی بی

مستعد و یار بولدی. آلمک روحنی اسرار الهیه طالب و راغب بولدی. «شرح»
 سفیر روم اغیار و اجنبی و مذهبی ابتدا گیری ایکن حین ملاقاتده دین مبین یار
 و راغب و اسراری طالب اولدینی حضرت عمر رضی الله عنه کورونجه بالاده ذکر
 اولنان حقائقندن و دهانجه نیجه دقایقندن بحث ایله کشف پرده راز و مخاطب مستعدی
 عارف و سرفراز ایشدر.

مثنوی

﴿ شیخ کامل بود و طالب مشتهی ﴾

﴿ مرد چابك بود مرکب درکھی ﴾

« تَنْجِيْمُهُ » حضرت عمر شیخ کامل ، طالب ده اشتہالی مستعد ایدی ؛ آدم
یرینه تیز وارمغه مستعد ، مرکب پیوده حاضر ایدی . « شَرْحُ » حضرت عمر رضی
الله عنه خارق العاده بر شیخ و مرشد و سفیر ده طالب مستعد ایدی . یعنی معنأً مرد
چابك اولان حضرت عمر رضی الله عنه مریدانی سرعت عظیمه ایله قطع مسافات
معنویه استدیره چك بر کامل اولدینی کی ایچی ده عالم معنویه سرعتله حرکت
ایده چك صاحب قابلیت ایدی . توحیه دیگر : سفیر معنأً بر مرد چابك رواولدینی
کی درجات معنویه اعلا ایده چك و سائطده حضرت عمر رضی الله عنه
نزدنده حاضر ایدی .

مثنوی

﴿ دیدان مرشدکه او ارشاد داشت ﴾

﴿ تخم پاك اندر زمین پاك کاشت ﴾

« تَنْجِيْمُهُ » او مرشد کامل کوردی که او ایچی طوغری یوله کیتمه قابیتی
حائزدر . پاك تخمی پاك اولان یره ا کدی . « شَرْحُ » حضرت عمر رضی الله عنه
مخاطبك قابل هدایت اولدینی کوردیکندن حقایق روحانیه اتیان ایله هستی
معنوییه شادان ایتشدرد .

سؤال کردن رسول روم از امیر المؤمنین عمر رضی الله عنه

رسول رومك امیر المؤمنین اولان عمر رضی الله عنه بعض

حقایق سؤال ایتدیکنه دائردر :

مثنوی

﴿مرد کفتش ای امیرالمؤمنین﴾

﴿جان ربا چون درآمد در زمین﴾

«تَرْجِمَهُ» او آدم ، امیرالمؤمنین اولان حضرت عمر رضی الله عنه دیدی :
روح عالم بالادن زمینه فصل ، نه ایچون کلدی ؟ «شَرْحُ» حضرت عمر رضی-
الله عنه رسول رومده کوردیکی استعداد اوزرینه روح روانك عالم احدیتده کی
حالاتندن ، سفرلرندن وسائر بعض دقائق واسرارندن بحث بیورمسی اوزرینه
رسول رومده بو علم عمیقده دهاز یاده پیدای وقوف آرزوسی ، روحك عالم اروا-
حده کی صفوت وسعداتی لایقوله اکلامق املی حاصل اولمش ، روحك عالم ناسوته
یعنی ابدانه کلسی حکمتندن سؤاله باشلامش !

مثنوی

﴿مرغ بی اندازه چون شد در قفس﴾

﴿کفت حق بر جاز فسون خواند و قصص﴾

«تَرْجِمَهُ» اولچویه ، حسابیه صیغمیان مرغ روح فصل قفس بدنه کیرمشدر ؟
[حضرت عمر رضی الله عنه جواباً] بیوردی : الله تعالی حضرتلری روحه
افسوس وماجرالر اوقودی . «شَرْحُ» ایلمی ، روحك عالم ارواحده کی کالاتی
وعالم ابدانده کی مهالك و مشاققی تأمل ایتمی اوزرینه ارواحك بو عالم سفلییه
کلسنه تعجب ایتمش و دنیا ایله بدن انسانی قفس ظن ایللمشدر . حضرت عمر رضی-
الله عنه ارواح واشباحك حق تعالی حضرتلرینك امرینه امتثال ایله کسب کمال
ایده جکنی جواباً بیلدیرمشدر .

مثنوی

﴿بر عدمها کان ندارد چشم و گوش﴾

﴿چون فسون خوانده می آمد بجوش﴾

«تَرْجِمَهُ» کوز و قولاق کبی محسوساتی ادراکه لازم اولان واسطه مالک اولیوب بزه نسبتله عدملر، یعنی یوقلقلر اوزرینه حق تعالی حضرتلری افسون او قودی [یعنی فرمان یزدان ایجاد مخلوقاته تعلق ایتدی] جمله سی جوشه کلدی. «شَرْحُ» بو محمله عدملر تعیندن هم وجودلره نسبت کورنمز اولان ارواح، هم قبل الخلق عدم اولوب بعد الخلق وجود بولان کیفیات و اشیا در. ایشه بو تعریف اولنان عدملر کوز و قولاقدن یعنی حس-ایندن خالی ایدی. فرمان-الهی شرف و اقاع اولنجه عالم وجوده، روحلر ابدانه کلکده سرعت کوستردیلر. جناب حقک فسون او قومسی، کتاب قدرتمند وجود اولان موجوداتک فرمان حقه اطاعت ایتمی دیمکدر.

مثنوی

﴿ از فسون او عدمها زود زود ﴾

﴿ چوش معلق می زند سوی وجود ﴾

«تَرْجِمَهُ» الله تعالی حضرتلرینه ک فسون و فرمان الهمسندن او، عدملر علاقه اطاعت ایله هان وجود جانبنده یوز کوستردیلر «شَرْحُ» جناب واجب-الوجودک فرمانی ایله عدملر وجوده، ارواح ابدانه کمال شوق و لطافت ایله کلکلردره.

مثنوی

﴿ باز بر موجود افسونی چو خواند ﴾

﴿ زود اسپه در عدم از موجود واند ﴾

«تَرْجِمَهُ» خالق عظیم الشان تکرار موجود اوزرینه بر امر فسون او قودی کبی موجودک غلبه لکی ده عاجلا عدم جانبنه کیتدی «شَرْحُ» الله تعالی حضرتلری کمال قدرتی حسیله بر امر و بر فسون ایله عدمی موجود و روحی صاحب وجود

ایلدیکی کی بر مقتضای حکمت بالغه صمدانیه ؛ وجود پذیر اولان کیفیات وقوع بولان فرمان سبحانه امتثالاً موت وفنا واسطه سیله ینه عدم جانبیه رجوع ایدر . موجوداتک تکرار عدمه رجوعی قبل الخلق اولان عدم کی دکلدر . کتب ایتدکلری حال جدیده وعلی الخصوص فانی اولان دنیاخلفنه کوره بر رجوع، بر عدم بقا توأمدر .

مشنوی

﴿ گفت درکوش کل و خندانش کرد ﴾

﴿ گفت باسنک و عقیق کانش کرد ﴾

«تَبَّحُّهُ» حق تعالی حضرت تلی کلک قولاغنه بر سر سویلدی، بو کوزل چیچک کوله رک آجیلدی؛ طاشه ده بر امر، بر راز سویلدی، اونک معدنی عقیق ایتدی . «شَرْحُ» کل دنیان ظریف چیچک، طاش جماداتن ایکن فرمان الهی افلره تجلی ایدنجه یاراقلری کمال لطافتله آجیلوب کل صاحب حس بر دخترپا کیزه کی تبسمه باشلامش، اغزی رایحه طیبه نشر ایتمش، طاشانک معدنی تربیه ایله ذی قیمت اولمشدر. یعنی مرشینله لطافت و قیمت بخش ایدن امر و مرحمت خالغانه دره.

مشنوی

﴿ گفت با جسم آیتی تاجان شد او ﴾

﴿ گفت با خورشید تار خشان شد او ﴾

«تَبَّحُّهُ» الله تعالی حضرت تلی جسمه بر آیت او قودی جسم جان اولدی. کونشه بر امر و سر سویلدی. کونش منور، بارلاق اولدی «شَرْحُ» جسمک جان اولسی تعبیر شریفی آدم علیه السلامک بدنی طویراقدن خلق اولنش ایکن فرمان ربانی ایله او بدن مبارک، روح پذیر اوله رق عین جان اولدیفنی کوستره فرمان خدا شرف تعالی ایتدیکی وقت حضرت ادریس و حضرت عیسی و حضرت فخر عالم عایهم الصلوة والسلام اقدیلر مزاک معراج جسمانی و معنوی ایله ابدان جلیله سی

روح کبی آسمان حقیقه عروج و ارتقا ایتمسقی ده بویت شریف ایما ایدر. کونش فرمان قدرت ایله ذرات منیردن ترکیب اولمش، پک چوق موجوداتی تنویر و تدویره مؤکل اولمش بر اثر صنع ربانیدر.

مشنوی

﴿ باز در کوشش دمدنکته مخوف ﴾

﴿ در رخ خورشید افتد صد کسوف ﴾

«تَبَجَّهْ» الله تعالی حضرتلری تکرار کونشک قولاغنه قورقونج برنکته سویلیدی. کونشک یناغنه یوزکسوف دوشدی. «شَرَحْ» جناب واجب الوجودک فرمانی ایله اجرام سائره نک حیلولتدن کونش بعض دفعه کرفتار کسوف اولدینی کبی ذاتاً منور و عالی اولان بر صاحب کالده بر مقتضای فرمان جناب متعال، درحال تغییر حال ایدوب اوکاملک روحنی غبار غم و غصه احاطه ایدر. بر مدت صکره ینه لطف خدا انی مسرور و مصفا ایلر.

مشنوی

﴿ تابکوش ابران کویا چه خواند ﴾

﴿ کوچو مشک از دیده خود ایشک راند ﴾

«تَبَجَّهْ» متکلم حقیقی اولان الله تعالی حضرتلری بلوطسک قولاغنه عجبنا نه اوقودی؟ که بلوط مسک کبی کوزندن یاش آفته نه باشلادی. «شَرَحْ» ارض، حرارتدن و فقدان میاهدن محصولات ویرمهک غیر مقتدر و اجسام و اموات کبی عجزه اسیر ایکن لطیف خدا عجبنا بلوطه نه امر و فرمان بیورمشدر؟ که ارضک قور اقلقه کی حالنه آجیوب دوکدیکی باران فیض افشانیله یری احیا، کره. ارضده اولان مخلوق پر صفا ایلدی. مولانا حضرت جلال الدین رومی قدس سره السامینک تصویر قدرت الهیه ده ابراز بیوردینی بدایع بلیغانه نک مؤدای حیرت بخشای سرمایه فیض عرفادر.

مشنوی

﴿ تا بکوش خاك حق چه خوانده است ﴾

﴿ کو مراقب کشت و خامش مانده است ﴾

« **ترجمه** » عیبا حق تعالی حضرتلری طور اڭ قولاغنه نه او قومشدر؛ که طوبراق مراقبه و اطاعت ایدیچی اولهرق خاموش قالمش، سکوت ایتشدر. « **شرح** » طوبراڭ سکوت و اطاعتی اهل عرفان عندنده موجب عبرتدر. هر کسک ایاغی آلتنه وضع جبین تواضع ایتدیکی حالده حفظ حیاته الزم اولان غدایی یتشدیرر. مسکنرمزه اقتضا ایدن طاشی، طوبراڭی اغاجی ویرر. اموات وانواع اجسادی آغوش مادرانه-نه قبول ایله صیانت و ویردیکی محصولات ایله کافه. ذی روحک اجسامنی تربیت ایدر. ارض بوهمترل ایله برابر مراقبه یه دوشمش کبی وقورانه خاموش و بو حال و حکمتی جهلایه دیده پوش اولمش اولور.

مشنوی

﴿ در تردد هر که او آشفته است ﴾

﴿ حق بکوش او معما گفته است ﴾

« **ترجمه** » هر کیم تردد ایچنده حیران ایسه حق تعالی حضرتلری آنک قولاغنه بر معما سوبلمشدر. « **شرح** » صاحب تردد خاطرینه کتیردیکی شیلردن هیچ برینی کلیاً ترجیحه مقتدر اوله میوب حیران قالمسی کندینه برنوع عذاب. معنوی وباعت اضطراب جسمانی و روحانیدر. متردد فیضدن خالی، غم و ذلت ایله مالیدر.

مشنوی

﴿ تا کند محبوسش اندر دو کمان ﴾

﴿ آن کنم کو گفت یا خود ضد آن ﴾

«تَرْجِيحٌ» حق تعالی حضرتلری متردك كوش معنویسنه بر معما سویلمشدركه بوايكي شبهه ایچنده محبوس ایتمشدر؛ عییا آنمی یاپهیم؟ یاخود انك ضدینی اختیار ایدهم؟ دیدی. «شَرْحُ» مترد جوق شی تخطر ایدر. جوق شی صورار، ایشیدر. اما هیج برنی اجرا ایتمز. ایتسهده اصابتنه مطمئن اولمديغندن لایقيله ایفا ایدهمز. ترددك دفعی يك مشکل اولور؛ مشکل اولسنده اوج سبب واردر. برنجیسی: مترد اولانك عقلی بعض مرتبه محدود اولمیهله برابر قوه خیالیه سی غایت متحرك اولور، بونوع متردلك چاره فلاحلری هان یوق کیدر. ایکنجی سبب: اعصابك ضعفندندر كه اعصابی ضعیف اولان کیمسه ابتدا بلا تردد بعض ایشرك اجراسنه قیام ایتسه بعده مصادف اوله جنی مشکلاتك دفعنه وانلردن تولدی طبیعی اولان مجادلانك اجراسنه اعصابی غیرمتمحمل اولدینی مجربی اولمق حسییه برطرفدن ایشه مبادرتدن اجتناب ایدر، دیگر طرفدن او ایشك لزومنی حس ایلدیکندن ذاتی عذاب عظیم ایچنده قالیر. بو ایکنجی نوع ترددك سببی مادی واعصابی اولدینی حسییه قان واعصابه قوت ویرنجی غدار ایله تعدی وتفرجکاهلره کیتمکه دوام ایله برابر مطالعات عمیقهدن اجتناب وتبری ایدر ایتسه باذن الله تعالی مرض ترددن خلاص بولمی مقرردر؛ اوجنجی سبب: تردد، قلت تجارتدن نشأت ایدر. بونوع تردد خفیف ودفعی ایشلرده کثرت استیخدام ایله حاصل اولور. بیت شریفك دیگر صورته شرحنه کلنجه: مترد اولان کیمسه الله تعالی حضرتلرینك ویردیکی او امرده ترجیحده تردد ایدر. مثلاً قرآن عظیم الشانده ﴿فَانْهَ تَوَلَّوْا قِمِّمْ وَجْهَ اللَّهِ﴾ یعنی: «هرنه طرفه وجهکزی چویرر ایتسه کز وجه الله واردر. دیگر آیت کریمهده: ﴿فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ یعنی: «یوزیکی مسجد حرام جانبده دوندر. «مترد اولان کیمسه بوايكي حقیقی فرق وتمیز ایتمکه غیرمقتدر در. دیرکه هریرده وجه الله بوانه جفندن هریره توجه ایله اکتفا ایتسهم دها ای دگی؟ بوتردد ایله حیرته قالیر. دیگر مترد محرماتدن کلیاً فراغت ایدر ایتسه محروم لئانذ اوله جفندن بویه بر فراغت فائده لی می، یوقسه دکلیدر؛ بوکی خیالاته صاعسنندن متردك فکری پریشان اولور.

مثنوی

﴿هم زحق ترجیح یابد يك طرف﴾

﴿زان دو یکرا برکزیند زان کشف﴾

« تَبَجَّهْ » متردد کیمسه حق تعالی جانبندن بر طرفی ترجیح ایله ایکسندن برینی اختیار ایدر. « شَرْح » متردد بر چوقه عذاب و مشقت چکد کدن صکره اکر قصوری شایان عفو و مرحمت ایسه خاطربنه کلدیکی ویا ایستمش اولدینی ایکی صورتدن مصیب اولان صورتی، — بالعکس فنانلی او صرهدده شایان عفو بر راده ده دکل ایسه — محض خطا اولان جهتی اختیار ایدر. کرفتار عذاب اولور. بو حالده شوآیت کریمه ایله ثابتدر: (یضل من یشاء ویهدی من یشاء الی صراط مستقیم) یعنی: «الله تعالی حضرتلری ایستدیکنی ضالاندده براقیر و ایستدیکنی طریق مستقیمه هدایت ایدر.» بومعامله هر حالده جزا ویا مکافات کبی عدالنه مبتیدر.

مشنوی

﴿ کر بخواهی در تردد هوش جان ﴾

﴿ کم فشار این پنبه اندر کوش جان ﴾

« تَبَجَّهْ » اکر روحك عقلی ترددده براقق ایستمز ایسك بو پاموخی جان قولاعنه طیهه! « شَرْح » ترددك نتایج وخیمه سی واکدار الیمه سی معلومدر. اکر بو عذاب وذلندن تخلص عقل و جان ایتك ایسترایسك جان قولاغی مٹابه سنده اولان قلب و عقلی، غفلت و ظلم و جهالت کبی موانع ایله بند وسد ایتمه! بو کبی مساوی کندیسنده اولنجه انسان بالضروره حق کلامی ایشیده مز. طریق مستقیم کوره مز. « صم و بکم » مذمته کرفتار، خاطر و خیاله کله یین بالاره دوچار اولور.

مشنوی

﴿ تا کنی فهم ان معما هاش را ﴾

﴿ تا کنی ادراک رمز وفاش را ﴾

« تَبَجَّهْ » اووقت حق تعالی حضرتلرینک او معمالرینی اکلارسك! آجیق،

قبالی، اشاراتی ادراك ایدرسك! «شرح» طوغری یولده چایشملیدر که حق تعالی حسب الحکمه قلب و عقله القا بیوردینی معمالری حله کسب موفقیت و اقتدار و احسن صورتلری بلا تردد ترجیح و اختیار ایله احراز بختیاری اولنور .

مثنوی

﴿ پس محل وحی گردد کوش جان ﴾

﴿ وحی چه بود گفتن از حس نهان ﴾

«تَرْجِمَه» بوندن صکره [بیت بالانك عقیب توجیهیدر .] سامعه روحك ، جان قولانك محل وحی الهی اولور . «وحی» ندر؟ دیر ایسك حس نهاندن بر عطیه یزداندر . «شرح» وحی ربانی سهو و خطادن عاری کلام و اشارات- معنویه در که انبیای ذیشانه مخصوصدر . اولیاء اللهك بعض اوقات و حالاتده ابراز ایتدیکی اشارات ، الهام و کرامات افضلریله تعبیر اولنور . منکرین و مترددین بو حقیقتدن امین اولمیوب بعضیمی حیلله ، بعضیمی سهوه ، بعضیمی اعصاب خسته لکنه محل ایدرلر . دوشونمز لرکه کمال صدق و عدل و امنیتدن روی زمینی و بلکه آسمانی تنویر ایتمش اولان انبیای ذیشانك فم حکمت توأملرندن طوغریدن بشقه کلام صدور ایتمز ؛ بیلمز لرکه اولیاء الله صدق و عدل ایچون کندیلرینی افنا ایتدیلر؛ فهم ایدمز لرکه حق تعالی حضرترلری انسانی عقل و حسیات فوق العاده ایله خالق ایتمش و عقل و بدنی هر جهته میل ایتمه مستعد یار ایتمش ایکن بویله خارق- العاده مکرر بر مخلوقه ، طوغری یولی کوستر مکه بعث انبیا لابد و مقتضی ایدی؛ فی الحقیقه انسانلر ایچنده یالان سویله یئلرده و ادرر ؛ بعض کرامات فروش یالانچی آدملرک ظهور ایتمش اولسندن وحی و الهام و کرامتک حقیقتنی انکار ایتمک خطا و منکرلر ایچون باعث جزا در . لغتده «وحی» اشارت و کلام خفی به دیرلر .

مثنوی

﴿ کوش جان و چشم جان جزاین حسست ﴾

﴿ کوش عقل و چشم ظن زان مفلسست ﴾

« **تَرْجِمَه** » جان قولاغی و جان کوزی بو حس سوریدن بشقه در؛ عقل-
ظاهرک قولاغی و ظن کوزی بوندن، یعنی ادراک و حیدن مفلس و تهیدر. « **شَرَح** »
وحی ربانی ایشتمک و اشارات الهیه بی معنا کورمک روح و جانک، معنوی
اولان سمع و رؤیتته منوطدر؛ یوقسه بو عقل ظاهر و حواس خمسۀ صوریه و وحی-
ربانی و اشارات صمدانیه بی اکلا یوب کورمکدن عاجزدر؛ عقل و حس ظاهری
بر کمال ایسه روحانیتی آرامق ایچون واسطۀ مقبوله و وسیلۀ مرغوبه در.

مشنوی

﴿ لفظ جبرم عشق رانی صبر کرد ﴾

﴿ هرکه عاشق نیست حبس جبر کرد ﴾

« **تَرْجِمَه** » عشقی، جبرانفطیله تسمیه ایتدم. عشق عاشقی مجبور و صبر سز
ایتدی. هرکیم عاشق دکل ایسه عشقده جبری منع و انکار ایتدی؛ [زیرا جبر قطعی،
صاحب عشقده کور و نور.] « **شَرَح** » بویت عالی، مشنوی شریفک الک غامض
و ترجمه سی و بلکه شرحی الک مشکل ابیات جلیله سندنذر. بک چوق تحقیقات
و مطالعاتدن صکره مال عالیه بر وجه بالا ترجمه اولندی. حضرت مولانای رومی
قدس سره السامی بویت شریفی ایراددن اول، حین مکملهده و یا اشعارده: عشق
جبریدر. بیور مشردر. نه ایچون مولانا حضرتلری عشق جبریدر بیوردی؟
ایشته بو خاطر به جواب بیور یورلرکه: بن عشقی جبر لفظیله تسمیه ایدیشم و عشق جبریدر
دیشم عاشق، محبت ایتمکه مجبور اولمسندنذر، اما عشق اولمان کیمسه، نه محبت.
جبر حس ایدر. نه عقل ظاهری ایله علم الهیده قابل تغیر اولمان او شیرلی کوره بیلیرلر
که کندیلرینی مجبور عد ایده بیلسونلر!

مشنوی

﴿ این معیت باحقست و جبر نیست ﴾

﴿ این تجلی مهست این ابر نیست ﴾

« تَرْجَمَه » ذکر ایتدیگمز حال عشق ایله جبرک برابر اولسی حق یولنده
 وحق تعالی حضرتلرینک اوامرینی قبول واجرا ده در؛ یوقسه جبریلرک غیره شروع
 اولان کیفیاته ادعا ایتدکاری جبر صحیح دکلدر . بزم عشقه بیان ایتدیگمز
 جبر تجلی ماه حقیقیدر . جبریلرک جبر حفته ادعالری کبی بلوط، یعنی هوای-
 نفسانیدن ویا سهو عقلدن عبارت دکلدر . « شَرْح » حضرت مولانا رومی قدس
 سره السامی عشقه جبر تعیر ایتدی دیه جبریلر اقتضای اتمه-ونلر؛ زیرا عشقه
 مجبور اولمق وقوه روحانیله مقدرات الهیینه دها اول کورمک مانند ماه منیر
 برتجلی عظیم و بر حال کریمدر. حال بوکه جبریلرک جبر ادعالری بلوط کبی دومان
 و هوای نفسدن عبارت قوری بر دعوادر .

مشنوی

﴿ و ر بود این جبر جبر عامه نیست ﴾

﴿ جبر آن اماره خود کامه نیست ﴾

« تَرْجَمَه » اگر بوعشق مجبوریتی، بعض مقدراتک قوه روحانیله دها
 اول کشفی کیفیتی جبر لفظیله تسمیه اولمق لازم ایسه بودرلو جبر، عامه نیک
 جبری کبی دکلدر . بوکا جبر عشق، یاخود جبر وسط تعیر اولنور . یوقسه
 کندی مقصد غیر مشروعی استحصال ایچون نفس اماره مغلوب لرینک ادعا ایله ککاری
 جبر مذموم کبی دکلدر . [اشبو بیت شریفک ترجمه سی ایچنده شرحک ده برابر
 یازلمی هان مجبوری کیدر، بناء علیه بو بیت شریف آیریمجه شرح اولمغه لزوم
 کورلمدی .]

مشنوی

﴿ جبر را ایشان شناسند ای پسر ﴾

﴿ که خدا بکشدشان در دل بصر ﴾

« تَرْجَمَه » ای اوغل ! جبری انلر طایر لرکه خدای لم یزل حضرتلری

بصیرت قلبیه لرینی آجش ، انلره استعداد مشاهده ویرمشدر . « **شرح** » جبر ، ندن عبارت وهانکی کیفیاته صورت قطمیهده . مقدر ولایتیر اولدیغنی اول نیک بخت اولان انسانلر بیلیرکه اعمال صالحه و نیات خیریه سی ایله مرحمت صمدانیه چشم جانلرینی آجوب قوه روحانیه ایله بر جوق حکم و حقایق مشاهده ، نفس - اماره نك تسلطندن کندی لرینی آزاده ایدرلر . بزده قضا و قدری بیلیرز ، آنک ایچون جبری یزدیه اولیا طرزنده ترهات کویان اولانلر او ، سارقلره بکزرلر که بشقه سنك البسه سی سرقت ایدرک بلاعار اکتسا وافتخار ایدرلر .

مشنوی

﴿ غیب و آینده بر ایشان کشت فاش ﴾

﴿ ذکر ماضی پیش ایشان کشت لاش ﴾

« **تبیح** » غیبده کی حال وکله جک احوال اولیاء الله حضراتنه آشکار اولمشدر . ماضینک ذکر ی آنک عنندنه هیچ مثابه سنده در . « **شرح** » مرحمت ربانیه اثری اوله رق بصر معنویسی آچیلمش اولان اولیاء الله حضراتی امور غیبیه یی وکله جک احوالی قدرت ودرجه لری نسبتنده کورمکه مقدر اولدقلرندن هانکی احوالک حسب الحکمة وقوع بواسی مقرر ایسه او احوالی کورورلر و احوال - ماضیه دن قیاس ایله استقبالی استدلال اتمک لزومی اصلا حس اتمزلر .

مشنوی

﴿ اختیار و جبر ایشان دیکرست ﴾

﴿ قطرها اندر صد فها کوه رست ﴾

« **تبیح** » اهل اللهک جبری و اختیاری بشقه در ؛ قطره لر صدقلر ایچنده کوردر . « **شرح** » اهل اللهک بعض مرتبه جبر و اختیارلری وار ایسه ده بشقه یولده در . نه جبر یلرک جبرینه ، نه ده معتزله نك اختیارینه بکزرر . باده شر حمزک

جلد اولنده بیان اولدنی اوزره بو خصوصده انبیای ذیشانہ اقتدا ایدرلر که انبیای ذیشان حضرت آنی دنیا ایشلری ایچون جبری و آخرت ایشلری ایچون اختیار ایدر. مثلاً پیغمبران ذیشان طعام و خانه و بوکی امور دنیویہ ایچون ایشک ایتیموب مجبور اولمش کی حرکت و عبادت ایلہ اوامر ربانیہ نك اجر اسنه فوق العاده دقت و غیرت و صرف مشیت و ارادت ایدرلر ایدی؛ همده اولیاء الله حضرت آنی باذن الله تمالی امور غیبیہ نی کور مکده اولدقلرندن هانکی احوالک ظهوری قطعاً مقدر ایسه او احواله قارشى کندیلرینی مجبور، هانکی کیفیات بر مقتضای فرمان رب العباد، قابل محو و اثبات ایسه انلر ایچون مختار درلر. اولیاء الله اهل ایمان سائر اهل ایمان هانکی احوال مجبوری؛ هانکی کیفیات اختیاری اولدنی قرآن عظیم الشان استدلالات ایدر بیایر. یاغور داملهلری عادى صوابکن صدقلر ایچنه دوشونجه کور اولدقلری کی جبر و اختیارده اولیاء الله حضرت آنک قلوب حکمت اسلوب عالیرینه دوشونجه محض حکمت و معانی احادیث اولور.

مشنوی

﴿ هست بیرون قطره خرده و بزرگ ﴾

﴿ در صدف درهای خرد دست و شترک ﴾

« ترجمه » صدق خارچنده کوچک، بیوک داملهلر واردر. صدف ایچنده اولنجه کوچک و بیوک اینجی اولور. [بالاده کی شرح بو بیت شریفده شرح اولور.]

مشنوی

﴿ طبع ناف آهواست آن قوم را ﴾

﴿ از برون خون و درون نشان مشکها ﴾

« ترجمه » اولیاء الله آهوکوبکی طبعتمده در که طبعش قان ایسه ده ایچلری مسک و عنبردر. « شرح » آهونک کوبکنه بر قطره قان دوشرسه مشک اولدنی ضرب مثل کی شایعدر. اولیاء الله حضرت آنک ده صورت ظاهره لری سائر انسانلر

کبیر۔ فقط معنویاتی مسک فیوضات خزینہ سیدر۔ عشق الہی او غور رندہ اولیانک
دو کدکری قانی کوزیا شلرینک ہر داملہ سی حسب الحکمة مشک و عنبر و جناب۔
واجب الوجود ایلہ اولی الالباب عندندہ مقبول معتبر در ۔

مشنوی

﴿ تو مکو کاین مس برون بد محقر ﴾

﴿ در دل اکسیر چون کشتست زر ﴾

﴿ تَوَجَّهْ ﴾ سن دیہ! کہ خارجہ اولدینی خالدہ بوجہر کیفیتی باقر کی قیمتہ
ایدی۔ فصل معتبر اولور؟ اولیاء اللہ کہ قلب یا کندہ کی اکسیر پرتائیر او، باقری
خالص آتون حالتہ کتیر۔ [ابیات آتیہ، بوحقیقی پک کوزل شرح ایدر۔]

مشنوی

﴿ اختیار وجہر در تو بد خیال ﴾

﴿ چون در ایشان رفت شد نور جلال ﴾

﴿ تَوَجَّهْ ﴾ سندہ اختیار وجہر صرف خیال ایدی؛ چونکہ اونلرہ [اولیاء۔
الہیہ] کندی۔ نور جلال اولدی۔ ﴿ شَرَحْ ﴾ معتزلہ نک اختیاری وجہر یلرک جبری، نظر۔
حکمتلہ باقیانجہ بر خیال بی مالد۔ زیرانہ جہر وسطی، ندہ قرآن عظیم الشاندہ کی
ارادات و ضراحتی طایبق ایستہ منزل۔ اولیاء اللہ حضراتی ارادات قرآنیہ بی کاملاً
قبول ایدوب عبادت و امور خیرہ ایلہ مشغول اولدقن ماعدامقدرات الہیہ قطعہ بی،
قابل محو و اثبات اولان کیفیاتی کوہ روحانیہ ایلہ کشف ایتش اولدقنندن، اونلرک
اختیار وجہری بلا اشتباہ نور جلال و مقبول مولای متعال اولور ۔

مشنوی

﴿ نان چو در سفرہ است باشد او جماد ﴾

﴿ در تن مردم شود اوروح شاد ﴾

﴿تَرْجِمَهُ﴾ اَمَك، سفره نك ايجنده ايكن روحسزدر. يَمَكَلَه بدنه كيرنجه او، روح شاد اولور. ﴿شَرْج﴾ هر نوع اَمَك، يَمَك جمادادن ايكن بعدالا كل انسانك بدنيَه كسب امتزاج ايدنجه بدنن وروح حيوانيدن معدود اوله رَق باعث حيات وروح شاد اولور. جمادادن اولان ما كولات قابل حس وحيات اولد يني حاله مالك عقل واذهان اولان انسان، او امر ربانيه موافق صورته حركت، بر مرشدكاملدن اخذ تربيت ايدرايسه بلاشك عين روح روان، مقبول دوجهان اولور.

مشنوی

﴿ در دل سفره نکرده مستحیل ﴾

﴿ مستحیلش جان کند از سلسیل ﴾

﴿تَرْجِمَهُ﴾ سفره نك ايجنده اَمَك مستحیل، يعنی روحه منقلب اولماز. كوزل صو ياردميله جان مستحیل ايدر. [لفظ مستحیل، غير ممکن معناسنه كلديكي كي منفعت معناسنه ده كالير. سلسيل، كوزل طاتلي صو ديمكدر.] ﴿شَرْج﴾ طعامی قبول ايديجی برجان وانسان اولمينجه، سفره ده طور مقله طعام بدن وجان اوله ماز. طعامی روح حيوانيدن معدود ايدزاكلنه راغب اولان انساندر. انسان طعامی روح حیوانیه تبدیل اتمك اوزره آب لطيفه مراجعت ايدر. خام اولان انسانده اوامر ربانيه قبول واجرايله حرکت وغيرت وطريق حَقَك اَكْ زياده معرفت جهتلرينی کوسترينجی بر مرشد کامله انتساب وملازمت ايتمينجه بالطبع عادی قالير.

مشنوی

﴿ قوت جانست این ای راست خوان ﴾

﴿ تاچه باشد قوت آن جان جان ﴾

﴿تَرْجِمَهُ﴾ بو طعامی روحه تبدیل ایدن رَوَحَك قوت وتأثيريدر؛ يا جانك جانی وروح معنويك تأثیر و قوتی نه مرتبه ده عالی اوله جفنی قیاس ایت! ای طوغری

اولو قویان انسان ! «شرح» اکل اولنان طعام بدن وجانه منقلب اولیور ، یازبدۀ انسانیت اولان مردان خدادن بر انسانه لطف و همت اولور ایسه نه قدر فیض-روح افزایه مستغرق اوله جفی قید بیاندن آزاده در. جانک جانی : اندیای ذیشان واولیای کرام حضراتیدر .

مشنوی

﴿ گوشت پاره آدمی از زور جان ﴾

﴿ می شکافد کوه را با بجر و کان ﴾

«ترجمۀ» انسانک برات بارچه سی ، یعنی بدنی ، یاخود الی روحک قوتندن طاعنی یارار . دکزی ، معدنی بارچه لار . [بوییت شریفک مالی آتیده اکیال اولمشدر .]

مشنوی

﴿ زورجان کو هکن شق الحجر ﴾

﴿ زورجان جان در انشق القمر ﴾

«ترجمۀ» طاع قاز یجینک قوتی طاش یارمقدر . جان جاننک قوتی قمری یارمقدر . «شرح» کو هکن نامیله مشهور اولان فرهاد وسائر طاع قاز یجیلرک عقل ظاهرلری و روح حیوانیلری و بدنلرینک قوتی طاش یارمق ، دکزلرده یوزمک ، دکز و معدنلر ایچندن اشیا و معدنلی طوپراق چیقارمق کی مادی شیلردن عبارتدر . روحانیونک مادیاته تأثیراتی چوقدر . روحانیاتهده حسابسزدر . مثلاً : فخرعالم محمد مصطفی علیه افضل التحایا افندمرن حضرتلرینک : (لا اله الا الله) شهادتیله مألوف و مبجل اولان انکشت معجزات نمای رسالتناهیلری اشارتیله قرشق اولدینی عنده و نمینده کوش کی اظهردر ، بناء علیه مادیات و روح حیوانینک تأثیراتی اسغر ، روحانیاتک ، روح مغزینک تأثیراتی اعظم و اکبردر .

مثنوی

﴿ کر کشاید دل سر انبان راز ﴾

﴿ جان بسوی عرش سازد تر کتاز ﴾

« تَرْجِمَه » اگر کوکل سر طغافر جفنگ باشی آچار ایسه جان عرش جانبده
صبر سز لقله ، سر عتله کیدر . « شَرْح » حضرت مولانا جلال الدین رومی قدس
سره السامی طرف عالیرندن بیور بورلر که : اگر مخزن اسرار اولان کوکلی فتح
ایله شق القمر و روحانیه دائر اولان اسراری فاش و اظهار ایدر ایسه هم دها
واصل کمال اولماش مستعدان لئانذ و حقائق روحانیه میل ایله روحلری عرش-
اعلایه طوغری پران اولور . بناءً علیه اسرار و حقائق کلیاً افشا ایتمکده معذور
اولدیغمی بیان و اقتضا ایدن حقائق حکایات حکمت آیات ارمه سنده نقل و اتیان ایلرم .

﴿ اضافت کردن آدم علیه السلام آن ذات را بخویشتن که ﴾

﴿ ربنا ظلمنا و اضافت کردن ابلیس خود را بخدا بما اغویبتی ﴾

آدم علیه السلام آفاق قائمسی ، یعنی جنتده ایکن واقع اولان خطاسنی کندینه
اضافت و حمل ایتسی و شیطان کندی کنهانی حق تعالی حضرت تلیینه اضافت و اسناد
ایله سی بیاننده در :

مثنوی

﴿ فعل حق و فعل ما هر دو بین ﴾

﴿ فعل ما راهست دان پیدا است این ﴾

« تَرْجِمَه » حق تعالی حضرت تلینک فعلنی و بزم فعلمزی ، هر ایکسی
کور ! بزم فعلمزی موجود بیل ! بو آشکاردر . « شَرْح » الله تعالی حضرت تلی

کمال قدرت و عظمتیله بونجه عالمی و ارواحی خلق بیوردینی کبی انسانه روح، عقل و بدن احسان بیورمشدر . بونلری طبیعتیه عطف و بوکبی مالایمی شیلره زنهار اسناد ایدرک انکار الوهیتله کندینی خراب ایتمه! احسان ربانی اولان اراده جزئییه سیله انسانک ایشلدیکی خطالری ده انساندن بیلوب خالق لم یزل حضرتلرینه حمل و اسناد ایامه! ایدر ایسک آدم علیه السلام طریقنی تارک و شیطان لعینک مساکنه سالک اولمش اولورسک!

مثنوی

﴿ کر نباشد فعل خلق اندر میان ﴾

﴿ پس مگو کس را چرا کردی چنان ﴾

« تَبَجَّهْ » اگر مخلوقاتک فعلی اورته ده اولماز ایسه انسانه نه ایچون شوپله ، نه ایچون بویله ایتدک؟ دیمه! « شَرَحْ » اراده جزئییه سی حسبیه انسانک ایشلدیکی یولسز ایشلردن مسئول اولدینی هر کسک هر کون و بلکه هر ساعت تصادف ایلدیکی بر حقیقتدر . بو حقیقته دلیل بودرکه : برانسان بر فعل ناموافق ایشلر ، یاخود غیر لایق بر کلام تفوه ایدر ایسه بشقهلری اوبد فعاله نه ایچون بویولسزلغی ایشلدک؟ دیر . اگر متجاسرک اراده جزئییه سی اولسه و اوایشی ایشلمکده قطعاً مجبور اولسه انی تکدیر، غیره شروع بر یولده حرکت ایدنلری قرآن عظیم الشان تعزیر ایتماک لازم کلیر ایدی . بدفعال اولان کیمسه حق و خالقندن تکدیر و تعزیر اولنسی فناایشی ایشلمکده مجبور اولماسنددر .

مثنوی

﴿ خلق حق افعال ما را موجد است ﴾

﴿ فعل ما آثار خلق ایزد است ﴾

« تَبَجَّهْ » حق تعالی حضرتلرینک یارادیشی بزم افعالمازی وجوده کتیریحیدر؛

بزم افعالز ایسه آثار خلق مولادر . « **شرح** » معتزله مسلمانکه منسوب اولان کیمسه ظن ایتسون که انسانلر کندی ایشلرینک خالققلریدر؛ حاشا! بوادعاین جهل و خطادر . هر شینک و هر فعل و کارک خالق، خالق موجودات و موجد کائنات اولان رب العباددر . شو قدر که جناب رب منان انسانه اراده جزئیّه بخش و احیان بیورمش اولدیغندن انسان سوء نیت ایدر و او سوء نیتدن منع ایچون مرحمت ربانیه شایان افعال خیریه سی بولماز ایسه او انسان عزم و نیت ایلدیکی ایشدن منع اولمیب ایشلر، و ایشلیدیکی ایشی الله تعالیٰ حضرتلری خلق ایدر و فقط او انسانه جزا اوله رق خلق ایتمش اولور .

مثنوی

﴿ زانکه ناطق حرف بیند یا غرض ﴾

﴿ کی شود یکدم محیط دو عرض ﴾

« **ترجمه** » سولهین حرفی باخود عبارته نک، قصد و معناسی کورور . بر آنده هم حروفی، هم عبارته نک معناسی، یعنی ایکی مقصدی فصل محیط اولور ؟ [بیله مزه .]
« **شرح** » انسان کندی آغزندن چیقان کلامده موجود اولان ایکی حال ، یعنی حروف و معنایی احاطه به مقتدر اولدینی حالده فصل ممکن اولور که برایشی ایشلر ایکن هم او ایشک سبب و آلتی، هم خالق اولمش اولسون؟ بالطبع اوله ماز . انسان عزم و نیتی ایه برایشه باشلار ایسه ده او ایشک و هر شینک خالق، خالق لم یزل حضرتلریدر .

مثنوی

﴿ کر بمعنی رفت شد غافل ز حرف ﴾

﴿ پیش و پس یکدم نبیند هیچ طرف ﴾

« **ترجمه** » ذهن اگر معنا جهته کیتسه حرفدن غافل اولور . بر انسان هم اوکنده، هم ارقه سنده کی اشیایی برافیشده کورمه مزه . « **شرح** » انسان بر فلفلک وقوعنه

سبب والت واو فملك خالق اولیٰ کی ایک حالہ مقتدر اولہ ماز. حروف و معانی یی
واو کننده، ارقه سنده اولان اشیائی آن واحدده کورمکه غیر مقتدر و عاجز و قاصر در.
انسان افعالک خالقیدر ، دیه معتزله نک دعواسی ناروا اثر خطادر .

مشنوی

﴿ آن زمانکه پیش بینی آن زمان ﴾

﴿ تو پس خودکی بینی این بدان ﴾

« تَرْجِمَه » اول. زمانده که اوکنده بولان اشیائی کورورسک ! عین زمانده
ارقه ده کی اشیائی فصل کوره بیلیرسک؟ بوبدهتی دوشونده تعریف اولنان مقصدی
بیلمش اول! « شَرْح » سن بردن بره حرف و معنای محیط اوله مازسک ! ارقه کده کی
اشیائی کوره مزسک ! او حالده فعلک خلق و ایجاد کی بر امر عظیمی و سائر
غوامض کیفیاتی سن فصل اجرا ایدر وقوه روحانیه اولتمسزین کشف حقایق
ادعا سنده بولورسک ؟

مشنوی

﴿ حق محیط جمله آمدای پسر ﴾

﴿ واندارد کارش از کار دگر ﴾

« تَرْجِمَه » ای اوغل ، حق تعالی حضرتلری جمله اشیائی محیط کلدی . بر
ایشی دیگر برایشدن کری برافراز. « شَرْح » احاطه مطلقه قادرانه سی عبرت افزای-
عقول اولان جناب فیاض کریمک قدرت الهیه سنی کوسترن بو بیت شریفده
مستجمع المعالیدر .

مشنوی

﴿ گفت شیطان که بما اغویلتی ﴾

﴿ کرد فعل خود نهان دیودنی ﴾

«تَرْجَمَهُ» شیطان، الله تعالی حضرت تلرینه دیدی: بنی اغوا ایتدیکک، یعنی آزدردیغک جهته بن ده انسانلری آزدره جغم! «کندی فعل و قباحتی اوالچاق کیزلدی.»

«شَرْحُ» خالق عظیم، حضرت آدمه سجده ایتسی امر بیورمش ایکن شیطان لعین اظهار کبر و کین ایدرک سجده اتمکدن ابا واجتباب و کندنی مطرود درگاه رب- الارباب ایتدیکی حالمه خطاسنی انکار و جناب حقه اسناده اجتناسار ایتدی. بو کیفیت سوره اعرافک اون بش و اون التنجی آیت کریمه سنده اتیان بیورلمشدر: ﴿قُلْ فَمَا اغْوَيْتَنِي لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطُكَ الْمُسْتَقِيمَ . ثُمَّ لَا يَتَّبِعُهُمُ الْغَايِبُ . إِنَّهُمْ عَنْ آيَاتِنَا مُبْرَئُونَ . وَمَنْ يَتَّبِعْهُمْ سَعَىٰ لِيُذِلَّنَّهُمْ . وَمَنْ يَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ ضَلَّ سَبِيلَهُمُ الْغَايِبُ . إِنَّهُمْ عَنْ آيَاتِنَا مُبْرَئُونَ . وَمَنْ يَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ سَبِيلَ اللَّهِ يَجْعَلْ لَّهُ فِجَارًا عَظِيمًا . وَاللَّهُ يَهْدِي الْقَوْمَ الصَّافِينَ .﴾

دیدی: الهی! بنی آزدردیغک سبيله بن انسانلر ره راستلرنده اوطوروب اندن صکره وسوس و القا آتمی اوکلرندن واردلرندن و صاغ و صول طرفلرندن کتیررم؛ و انسانلره بخش ایتدیکک نعمتلراوزرینه سکا شکر ایدیجیلردن بولمازسک! «شیطان لعینک بو ادعاسنده ده خطای عظیم معنویسندن بشقه ادعاسنی مختصراً تنقید ایله حقنی اثبات ایدلم. شویله که: حضرت آدمه عدم سجده دن کندنی قصوری انکار ایله الله تعالی حضرت تلرینه اسناد ایلدی. دیمک که: خطا ایشلمکه کندنی مجبور بیلدی؛ و طریق جبری اختیار ایلدی. جبریلکی اختیار و ادعا ایدر ایکن برده: بن ده و سوسه لر می انسانلرک اوکلرینه و اردلرینه و صاغ و صوللرینه کتیررم؛ «دیدیکندن طریق جبری ترک ایله اراده و اختیارینی و قوتی اقرار و اعتراف ایدوب بیوک بر مابینت عقلیه بی اجرا و حق و بلاهتنی اثبات و ایما ایلدی. «فما اغویتنی» ده کی بانی بعض مفسرین کرام باء قسم در دیدیلر ایسه ده صحیحی بیان اولندیفی اوزره سبب معنانه در، علی الخصوص شیطانک ضالاتی مقبول برشی دکلدرکه آنک اوزرینه یمین ایتش اولسون!

مشنوی

﴿كُفَّتْ آدَمُ كَمَا ظَلَمْنَا نَفْسَنَا﴾

﴿أَوْزَفَعَلَ حَقُّ نَبْدٍ غَافِلٍ جُومًا﴾

«تَرْجَمَهُ» حضرت آدم دیدی: الهی! بز نفسمزه ظلم ایتدک؛ حضرت-

آدم حق تعالی حضرت تریسک فعلندن بزم کبی غافل دکل ایدی . « **تَرْجِمَه** » آدم ایله حوایله مال السلام ممنوع اولان اغاجک میوه سندن اکل ایله سهوایتدکن صکره سهولرینی الله تعالی حضرت تریسک اسناد ایتدکن بشقه قصورلرینی درحال و صراحتاً اعترافی و کلمات مغویه سنی اثبات ایتشلدردر . اسکی بر نسخدهده مصراع ثانیده « اوز فعل خود غافل چوما » یازدینی کورلمشدر که حضرت آدم کندی فعلندن بزم کبی غافل اولوب خطاسنی کندیسنه اسناد ایتش دیگدر . بوییت شریفده بزم کبی تعیردن مقصد : کندی فعلنی انکار ایدن بعض همجنس مز کبی دیگدر .

مشنوی

﴿ درکنه او از ادب پنهانش کرد ﴾

﴿ زان کنه بر خود زدن او بر بخورد ﴾

« **تَرْجِمَه** » ایلدیکی کنه ایچنده ایکن تربیه وادبه رعایت ایدوب او کناهکده خالق الله تعالی حضرت تری اولدیغنی کیزلدی . حضرت آدم کنهانی کندی کندینه اوردیغندن میوه یدی ؛ یعنی اصابت ایدوب فائده مند اولدی . « **تَرْجِمَه** » جنتدن محرومیت کبی بر جزایه کرفتار اوله جنی بر صرهده ، علی الخصوص کناهکده خالق الله تعالی حضرت تری اولدیغنی بیلدیکی حالده ینه کال عرفان و تربیه ایله حضرت آدم خطاسنی طامیش اولدیغندن تنزل دکل ، بلکه جنت مادیدن دها عالی بر مرتبه روحانیه ایله مقبول الهی اولوب معناً ترفع ایلمشدر . حضرت آدم کافه مخلوقاتک حقیقتنی بیلدی و بلا پدر و مادر امرحق ایله صاحب تواضع اولان طوبراقدن طوغدی .

مشنوی

﴿ بعد توبه کفتش ای آدم که من ﴾

﴿ آفریدم در تو آن جرم و محن ﴾

« **تَرْجِمَه** » آدم علیه السلام توبه دن صکره حق تعالی حضرت تری اکا دیدی :

ای آدم ! بن دلمی یم که سنده کی او جرم و مختلری یار اتم ؟ « **شرح** » آدم علیه - السلام خطا سندن صکره جناب مولای متعال کندیسنه هیچ برشی دمدیکی حالده ابوالبشر خطاسنی اقرار و توبه یه ابتدار ایدی . بعده بر مقتضای حکمت بالغه ، جناب کبریا بیوردیکه بن خلق ایلدیکمی بیلمش ایکن نه ایچون اوزرینه آلمش و یالکنز کندی قصورینی اقرار و بنم کیفیت خلقمندن سکوتی اختیار ایلمش سک ؟

مشنوی

﴿ نی که تقدیر و قضای من بدان ﴾

﴿ چون بوقت عذر کردی آن نهان ﴾

« **ترجمه** » ای آدم ، سنده ظهور ایدن قضا ده بنم قضا و قدرم دلمی ایدی ؟ بودر کار ایکن سن نه ایچون عذر و قتنده بنم اوقضا و قدرمی ستر و پنهان ایتدک ؟ « **شرح** » بوسؤال جلیل اوج مقصد علوی کو ستر برنجیسی : الله تعالی حضرت تلیرنک هر حال و کارده قدر و قضای منضم اولدیفنک بیلدیرلمسی ؛ ایکنجیسی : میدان - عرفان و تربیه ده ملائک کرامه قارشی حضرت آدمی امتحان ایله تربیه سنی اثبات ایتدیرمسی ؛ او چنجیسی : او خطا ده بیله قضا و قدر الهی یی یاد ایله محزون اولمش اولان قلب ادم و حوایه اعطای تسلی ایدرک حضرت آدمک ویره چکی جواب ایله معاً و ماده موقعی عالی ایش اولمش ایدی .

مشنوی

﴿ گفت ترسیدم ادب نکذاشتم ﴾

﴿ گفت من هم پاس آنت داشتم ﴾

« **ترجمه** » [آدم علیه السلام جواباً] دیدی : قور قدم . ترک ادب ایلمدم ؛ [حق تعالی حضرت تلیری] بیوردیلر : یا آدم بن ده سنک ادبکی حفظ ایتدم . « **شرح** » آدم علیه - السلام بوافاده ده هم حقیقی ، هم کمال ادبی عرض و بیان ایلمشدر . کندی قصورمی

ا کلا دیغمدن خوف ایلدم، کرچه هر شئیک خالق مطلق ذات پاکک اولدیغنی بیلدم
ایسه ده آئی! بر طرفدن نعمت و عظمتک، دیگر طرفدن عبودیت و عجزم خاطر مه
کلنجه بی ادب احاطه ایدوب عذر می خطامک خلقنده دکل، مغفرت مالانهایه الوهیتکده
آرادم. بوجواب عرفان نصاب اوزرینه الله تعالی حضرتلری بیوردیلرکه: یا آدم!
سنگ بو عرفان و ادبک ایچون بن ده هم سنک مقبول ادبکی، هم ذات عرفان-ماتکی.
الآن والی الابد حفظ وصیانت ایلم.

مشنوی

﴿هر که آرد حرمت او حرمت برد﴾

﴿هر که آرد قند لوزینه خورد﴾

«تَبَجِّمُ» هرکیم، حرمت کتیرسه ایسه مقابلهٔ حرمت آلیر. هرکیم شکر
کتیر ایسه بادم حلوا سی یر. «شَرِّحُ» انسان هر نه ایشلر و سویلر ایسه اکا کوره.
مکافات، یاخود مجازات کورور. اعمال حسنه ده مکافات قات مزدا د اولدیغنی
بو آیت کریمه ایله ده اثبات اولنور: (من جاء بالحسنة فله عشر امثالها) معنای-
شریفی: «هرکیم اعمال حسنه ایله کلدیسه، یعنی کوزل ایش ایشلدی یاخود کوزل
کلام سویلدیسه او کیسه ایچون حسن عملک اون مثلی مکافات واردر.» شکر
کتیرن کیسه نك طعامی حلوا ولدت و صفادر. انسان بر فعلی ایشلر کن ظن ایتمسونکه
او فعلک تأثیراتی یالکیز سائرله عا ئددر. بالعکس دنیا و عقباده اک بیوک تأثیراتی
فاعله راجعدر.

مشنوی

﴿طیبات از بهر که للطیین﴾

﴿یار را خوش کن بر نجان و بین﴾

«تَبَجِّمُ» طیبات کیملک ایچوندر؟ طیب و پاک اولانلر ایچوندر. یاری خوش
ایت! خوشاق کور! یاری اینجیت! رنج کور. «شَرِّحُ» ایما اولنان آیت کریمه سورده.

تورك يكرمى التنجى آيتيدر: (الحبيثات للخبيثين واللحيثون للحيثيات والطيبات للطيبين والطيبون للطيبات اولئك مبرؤن مما يقولون لهم مغفرة ورزق كريم) معنای شريفى: «خبيثه قادينلر خبيث اولان ارككلره لايقدر وخبيث اولان ارككلر خبيث اولان قادينلره لايقدر. طيبه وعفيفه اولان قادينلر طيب وعفيف اولان ارككلره لايقدر. اشبو ذكر اولنان احباب عفت اوشيدن مبرادر كه انلرك حقنده ديرلر: الله تعالى حضرتلرينك مغفرت ورزق كريمى طيبين وطيبات يعنى اهل عفت ايجوندر ، » آيت كريمه نك معنای تصوفيسى: اهل ادب و اعمال صالحه احبابى ايجون مكافات. عاليه وبى ادب و احباب سيأت اولانلر ايجون مجازات شديد و اردر. روحه، لايق اولان عبادات مشروعه و مساعى مشكوره اعطا ايدر ايسك روح سندن ممنون و مسرور والا، امر برعكس اولمش اولور.

مثنوى

﴿يك مثال اى دل ني فرقى بيار﴾

﴿تا بدانى جبر را از اختيار﴾

«تَبَجِّهْ» اى كوكل ! جبر و اختيارى برى برندن فرق و تميز ايتك ايجون بر مثال كتيكه جبرى اختياردن بيله سك! «شَرْحْ» اشبويت شريفده بيان بيوريلان مثال كله جك ييت شريفده كوريله جكدر. مصراع اولده «اى دل» تعبير شريفندن مقصد: بالذات حضرت مولاناي رومى قدس سره الساميدر. بر مثال كتيربهيله سك! بيورملرى ، هم كال تواضعلرندن ، هم فرط محبت و انسانيت عليهلرندن حقيقى مستعدينه تفهيم ايتك ايجوندر .

مثنوى

﴿دست كان لرزان بود از ارتعاش﴾

﴿وانكه دستى را تولى رزاني زجاش﴾

«تَبَجِّهْ» او، الكه برمرض وضعفدن طولايى تتره. او، الى سن يرندن

ایستیرهك تتره درسك ! [بویت شریفك مال عالیسی آئیده کی ایکی بیت شریف
ایله اکیل اولمشدر .]

مشنوی

﴿ هر دو جنبش آفریده حق شناس ﴾

﴿ ليك نتوان کرد این با آن قیاس ﴾

«تَنْجِيْهٌ» هر ایکی حرکتی، تتره مکی حق تعالی حضرتلری یار آتمش اولدیغنی
طائیلیسك ! لیکن ضروری اولان بو تتره مکی اختیاری اولان دیگر تتره مکه قیاس
ایلمك ممکن دکلدر. «شَرْحُ» شو ایکی بیت شریفده کی مثالدن ده پاریلاق، ده
معنیدار افاده ایله انسانلره تعریف ایتمك ممکن دکلدر . اولیاء الله حضرتائی بعض
شیلرده کندیلرینی مجبور کوررلر . حقیقهٔ مجبور اولدقلر نندندر . خسته لیکن ناشی
الی بالضروره تتره مین کیمسه نك الی تتره مکه مجبور و بناءً علیه معذوردر . بشقه بر
انسانك ذاتاً اللری تتره مز ایکن تقلیداً و یا نفسی خدمتدن تخلیصاً اللرینی اختیاریه
تتره تسه اول کیمسه معذور دکل بلکه مرحتندن مهجور و مقهور اولور . مثلاً :
نمازده عشق آللهی و یا خشوع و خضوعدن آغلایان کیمسه نك نمازی فاسد اولدقدن
بشقه کسب ترقی ایدر . اما عشق ربانیدن و خضوع و خشوعدن محروم اولان
ریاکار، عاشق حقیقی کبی نمازده یالاندن آغلار ایسه ریاکارك ذاتاً غیر مقبوله
اولان نمازی بتون بتون فاسد و عملی کا یلیق کاسد اولور .

مشنوی

﴿ زاین پشیمانی که لرزانیدیش ﴾

﴿ چون پشیمان نیست مرد مرتعش ﴾

«تَنْجِيْهٌ» اللرینی ایستیرهك تتره تدك ایسه پشیمان اولورسك ! الی
ضروری تتره مین آدم تتره مسندن طولای نادم و پشیمان دکلدر .

« **تشریح** » انسانلر هانکی اعمالندن نادم و پشیمان اولورلر ایسه اوافعالده اختیارلری موجود اولدییی معلوم اولور. مثلاً : براقندی ایکی کوله-سنه دیسه که : اللریکزی کوره-یم ؛ مراعتش ، یعنی الی ضروری تیره مکده اولان کوله الی کوسترر ایکن بالضروره تیره جکدر . دیگر کوله ذاتاً الی تیره مز ایکن خدمتدن خلاص بولق امیدله الی مخصوصاً تیره-سه افندیسی بونی ده کورد کدن صکره سائر آدملرینه بو ایکی کوله نك اللری تیره دیکندن صاتمسی امرایتسه ، اللری ضروری تیره-ین کوله بو جزادن مکدر اوله بیلیر ایسه ده نادم و پشیمان اولماز ؛ زیرا بو معامله ده قصوری یوقدر. اللری ضروری تیره-دی ، اللری طبیعی تیره-مه-ین کیمسه اختیار-ایتدیکی حرکتدن مکدر اولدقدن بشقه زهرندامت قلبی احاطه و خطاسنی اراؤه ایدر.

مشنوی

﴿ بحث عقلست این چه عقل آن حیلہ کر ﴾

﴿ تا ضعیفی ره برد انجا مکر ﴾

« **تنبیہ** » ذکر اولنان بحث ، بحث عقلیدر ؛ بو عقل جزئی نه در ؛ حیلہ ایدیجی بر عقلدر که روحانی ضعیف اولان کیمسه-یه براز یول کوسترر . حقیقی براز درک و اذعان ایتمش اولور . « **تشریح** » عقل ظاهره ، بو عقل جزئی حقائق-عالیه روحانیه بی اکلامغه ذاتاً غیر مقتدر در ؛ آسمان روحانیته معناً ارتقا ایتماش اولان انسانلره مهما ممکن حقائق تفهیم ایچون بو عقل ظاهردن بشقه واسطه اولدیفندن چار ناجار عقل ظاهره لایق مباحث و ادله ایراد و اشعار اولنور .

مشنوی

﴿ بحث عقلی کرد رو مرجان بود ﴾

﴿ آن دکر باشد که بحث جان بود ﴾

« **تنبیہ** » عقله متعلق اولان بحث اگر اینجی و مرجان اولسه ده روحه

متعلق اولان بحث ینه بشقه اولور . « **شرح** » عقل ظاهرک تدقیق ایده جکی مواد معتبر اولسه ده قوه روحانیه نك احاطه ایده جکی حقائق نسبت قبول ایتمز درجه ده عالی اولور؛ عقلک تصویری بر مدت محدودده دن و روحک مباحثی ابدیتدن عبارتدر .

مثنوی

﴿ بحث جان اندر مقامی دیگر است ﴾

﴿ باده جانرا قوامی دیگر است ﴾

« **ترجمه** » جانہ متعلق اولان بحث بر مقام دیگرده در؛ جان باده سنک بر بشقه کمال و انتظامی واردر . « **شرح** » عقل ظاهرک بحثی و محبتی، سفلی اولان دنیایه و امور فانییه متعلقدر . جانک مقامی عالی و عشق رب ایلہ باقیدر .

مثنوی

﴿ آن زمان که بحث عقلی ساز بود ﴾

﴿ این عمر بابو الحکم همراه بود ﴾

« **ترجمه** » او زمان که عشقه متعلق مباحثک اعتباری وار ایدی ، ذکر ایتمکه اولدیغمز حضرت عمر رضی الله عنه ایلہ ابتدالرنده بوالحکم تسمیه اولنش ابو جهل موجود ایدی . « **شرح** » دین مبین احمدی نشر و اعلان اولنمه دن اول مکّه مکرمه ده مشهور اولان ابو جهلک مباحث عقلیه ده او قدر مهارتی وار ایدی که بوالحکم نامی قازاننش ایدی . حضرت عمر مباحث عقلیه ایلہ مشغول اولمش و ابو جهل ایلہ اره لرنده کی فرق عظیم اوصره ده تعین ایتماش ایدی . بئده حضرت عمر رضی الله تعالی عنه دین اسلامی قبول و جهان روحانیه دخول ایدنجه مقبول . جناب مولا ، (فاروق) لقب عالیسیله ترفع و ارتقا و فتوحاتی حیرت بخش دوسرا اولمشدر . بوالحکم ایسه فخر عالمی انکار و عقل ظاهری چاره منفرد عد ایدرک یالکنز فانی اولان دنیایه اعتبار ایتدیکندن دولت ابدیه دن محروم و ذلیل و بوالحکم

یرینه بو جهل نام حقارت انجمنه مستحق اولمشر . روح معنویك فیض و قوتی کلی و عقل ظاهرک ادراکاتی بالنسبه جزئی اولور . بوايضاحاتدن عقل ظاهرک هیچ اعتباری یوقدر معناسی اکلا شلمسون . بالعکس اعتباری قابل انکار دکلدر . شوقدرکه روح معنویك قوه کیهنه نسبتاً عقل ظاهرک قوتی جزئی ، یوقسه دنیاده کی موجوداتک کافه سندن ده اعلی اولدینی امر جلیدر .

مشنوی

﴿ چون عمر از عقل آمد سوی جان ﴾

﴿ بوالحکم بو جهل شد در بحث آن ﴾

« تَرْجِمَهُ » چونکه حضرت عمر رضی الله عنه عقل ظاهر دن جان جاننه کلدی . [اسلامی قبول ایلدی .] بوالحکم جانک بمحنده ابوجهل اولدی . « شَرْح » حضرت عمر رضی الله عنه دین مین احمدی بی قبول ایله روحانیه متعلق اولان مسائل و حقائق علیه کسب و قوف ایتسی اوزرینه روح معنویك کوستردیکی درجات علیه معنویه واصل اولمش و او یولده خارق العاده مباحث روحانیه ده مهارت کوسترمش ایکن بوالحکم ، مفخر موجودات محمد مصطفی علیه افضل التحایا افندمز حضرت لرینه عداوت و دین حق قبولدن بجانب ایلدیکندن مباحث روحانیه ده بیان افکار ایتک شویله طورسون او مباحثی اکلا مغه بیله مقتدر اوله مدیقندن بالضروره ابوجهل نامنی طاقتمش و از جهت عاجز و سفیه اولمشر .

مشنوی

﴿ سوی عقل و سوی حس او کاملست ﴾

﴿ کرچه خود نسبت بجان او جاهلست ﴾

« تَرْجِمَهُ » حس و عقل ظاهری جانبدن ابوجهل کرچه کامل ایهده جانه نسبتاً جاهلدر . « شَرْح » مثلاً ، ابوجهل و اکامشابه اولان بعض کیمسه عالم عالی -

روحانیت به نسبت جاهل ایکن مادیات و معقولات ظاهره ده اثبات مهارت و عقل ظاهره شایان بر جوق نکات ایله الفت ایدر. مع مافیه ینه جاهل و عادی دیرلر؛ زیرا محبت و اقدام لری میلیونلرجه کله جک زمانلره نسبتاً بر ثانیه دن قلیل اولان دنیایه حصر اولنمش و نعم معنویه ابدیه دن غافل و رضای باری بی طلبدن عاقل اولدقدن بشقه انلرک اکثری روحانیق کلیاً انکار و بودعواده اصرار و بویله بلاهت و جهالتلرینی ذکاوت لفظیله تزین ایله افتخار ایدر .

مشنوی

﴿ بحث عقل و حس اثر دان یاسبب ﴾

﴿ بحث جان یا عجب یا بو العجب ﴾

«تَبَجَّهْ» بحث عقلی و بحث حسی بی اثر و یاسبب بیل! اما جان به متعاق اولان بحثی یا عجیب و یا عجب صاحبی بیل! [یعنی غایت عجیبدر.] «شَرِّحْ» عقل و حس ظاهر، آثار و اسباب ظاهره بی رؤیت و تدقیقه مهما ممکن ملهم و مقتدر در . شاید عقل قوتلی ایسه اثر دن مؤثری و سبیدن مسببی ده اکلایه بیلیر . بواکلایش ایشی فهم و استدلال دن عبارت قالیر ؛ روحک بحث و قوتی غایت عجیبدر . زیرا جان و روح خیال و خاطره کله بن احوالی حس و رؤیت و استحصال آمال ایله آن بآن کسب قوت و لذت ایدر .

مشنوی

﴿ ضوء جان آمد نما ندای مستضی ﴾

﴿ لازم و ملزوم و نافی مقتضی ﴾

«تَبَجَّهْ» جانک ضیایی کلدی، وهرشی آشکار کوروندی؛ ای طالب ضیا!

لازم و ملزوم و نافی و مقتضی کی مباحث و دلائل عقلیه به لزوم قلمدی. «شَرِّحْ» ای ضیای معنوی بی طالب اولان سالک مستعد! فخر عالم علیه الصلوة والسلام و قرآن عظیم الشان و آنلره اقتدا ایتمش اولان اهل عرفان، دنیایه کلش و سایه لرنده

نور معنوی پارلامش و مسائل لازمه تمامها تنویر اولمشدر؛ ارتق مباحث و ملاحظات عقلیه و لازمدمن ملزومی و نفیدن مقتضای استدلال ایلک و نانی و مقتضای ذکر ایتک کبی قیاسات ذهنیه حاجت قالمشدر؛ بو کبی استدلالات و قیاسات فقدان نور معنویه لازم ایدی . ظهور شمسده شمعل فائده سی هیچ مثابه سنده در .

مشنوی

﴿ زانکه یینارا که نورش بازغست ﴾

﴿ از دلیل و از عصا کش فارغست ﴾

« تَبَجَّهْ » کوزی کورمکده اولانک نوری پارلایحیدر ، بصیر اولان ذات دلیلدن و عصا چکندن و از کچمشدر . « شَرَحْ » بصیر و یینا حقائق معنویه یی کور و نیجه آنک ایچون ادله عقلیه زائد و غیر مفید اولور . عقل و حس ظاهری اعمایه یول کوسترمک ایچون عصا چکن کیدر که اعمای معنوینک بوکا احتیاجی مجبوریدر . اما بر بصیرک کوزلری اعلا کورور ، یا خود ابتدا اعمایکن افاقت بولمش و کوزلرینک توریته مالک اولمش اولورسه عصا کش زائد و بلکه مضردر . انوار روحانیه مظهر اولمش اولان صاحب عرفان ایچونده قیاسات موانع و مضرتدر .

﴿ تفسیر آیه و هو معکم اینما کنتم ﴾

« هر زرده اولور ایسه کز الله تعالی سزکه برابر در . » آیت کریمه سنک تفسیرینه دائردر . بو آیت کریمه سوره حدیدک بشنچی آیتنک آخرنده بو وجه ایله در : « و هو معکم اینما کنتم والله بما تعملون بصیر » معنای شریفی : « والله تعالی و یا علم و قدرتی سزکه برابر در ، هر زرده اولور ایسه کز واجب الوجود حضرتلری ایشلیدیککز ایشلره یینا و بصیردر » .

مشنوی

﴿ بار دیگر مابقصه آمدم ﴾

﴿ ماز آن قصه برون خود کی شدیم ﴾

«تَرْجِمَهُ» بزدیگر بر قصه یه کلدك؛ بوقصه دن خارجه نه وقت کیتدك؟ [یعنی کیتدك.] «شَرْح» بیت شریفك برنجی مصراعنده بیور بایوركه : بزینه قصه یه کلدك وایکنجی مصراعده تصریح بیورلش كه «كلدك» تعیرندن ظن اولنسون بزقصه و حکایه مزدن خارجه چیققدقه آنك ایچون تکرار کلسکه مجبور اولدق؛ خیر! بزقصه مزدن خارجه چیققدق! بلکه قصه مزك قوت ولطافتی تزیدد ایچون دیگر بعض عالی حقائق علاوه ایلدك . بو بیت شریفده قصه تعیرندن مقصد : یا حضرت عمر رضی الله تعالی عنه ایله رسول رومك معلوم اولان قصه سی، یا خود قصه عظاما كه حقائق ربانیه یی و عالم روحانیقی لاینقطع تعریف وایما ایدر .

مثنوی

﴿ کربجهل آیم آن زندان اوست ﴾

﴿ ور بعلم آیم آن ایوان اوست ﴾

«تَرْجِمَهُ» اگر جهل ایله کلسك جهلمز الله تعالی حضرتلرینك جاهل لرایچون خلق بیوردینی زندانیدر ، واکر علم و عرفان ایله کلسك عارف لرایچون خلق بیوردینی ایوان و عالی سربلردر . «شَرْح» انسانلر شائبه جهل ایله الله تعالی حضرتلرینك ارادات و آیات بیناتی اکلماز ویا دنیاده انکار ایدر لر ، اوجهل وانکار انلر ایچون عذاب و ذلتر . اکر عرفان ایله ارادات و آیات ربانیه یی بحق بیلیر ، مشروع صورتده اجرا ایدیبلر ایسه او علم و اطاعت بزى ایوان سعاده و جنته ، هر شیدن عالی اولان کلشنمرای رضای باری یه اصعاد و کافه غل و غشدن آزاد ایلر .

مثنوی

﴿ ور بخواب آیم مستان ویم ﴾

﴿ ور بیداری بدستان ویم ﴾

«تَرْجِمَهُ» اکر اویقویه وارسق الله تعالی حضرتلرینك مستلری یز ؛ واکر

اویانق اولسوقینه خالق لم یزلک نم و حکمی حکایه سنده یز . «شرح» اکر حسب
البشریه اویوسق ، یاخود عشق ربانیه مدهوش ویا اویانق اولسوق ، یعنی هر
حالد مست عشق خداونم و حکم الهیه نک نقل و حکایه سیله مستعدینه حقیقت نمایز ؛
الحاصل همیشه غریق دریای الطاف مولایز .

مثنوی

﴿ور بکریم ابر پر رزق ویم﴾

﴿ور بخندیم آن زمان برق ویم﴾

«تبیحیه» اکر اغلاق ، الله تعالی حضرتلرینک رزق ایله طولوبر بلوطی یز ؛
واکر کولسک اول زمان خدای لم یزل حضرتلرینک شمشکی یز . «شرح»
عارف بالله اولانلر حسب البشریه اسباب معنویه اوزرینه کوزلرندن یاش آفتسهر ،
جناب مولا کندیلرینه ، سائر مؤمنلره یک جوق نعمت احسان و قلبلرینی مسرور
وشادان ایدر . اکر فم معرفت توأملری کل کبی آچیلسه ، یعنی حکم حقائق بیان
ایتسه و اوحقائق قلم یازسه مستعدینک قلوب و عقولنی تنویر و معنویات ایله دلسیر ایدر .

مثنوی

﴿ور بخشم و جنک عکس قهر هوست﴾

﴿ور بصلح و عذر عکس مهر اوست﴾

«تبیحیه» اکر انسانلر غضب و غوغایه کلسهر الله تعالی حضرتلرینک عکس
وقهری اثر ایدر ؛ اکر صلح و عذر ایستمه کلسهر مهر و محبت ربانیه نک انعکاسیدر .
اگر انسانلرده قهر و غضب کور و نسه الله تعالی حضرتلرینک قهار اسمنک عکس
واثری اولدینی کبی صلح و عذر کور و نسه ینه اول خالق لم یزل حضرتلرینک مهر
و محبتی اثری و (حلم) و (ودود) کبی اسمای حسناسنک انعکاسیدر . الحاصل
انسانلره عائد هر حال خالق متعال حضرتلرندن قوللرینک اطوار و افعاله کوره

خلق اولور و حکمت باغه خدا يالکز عارف بالله اولانله اذن حق ايله معلوم
ورعنا اولور .

مشنوی

❦ ماکنیم اندر جهان هیچ هیچ ❦

❦ چون الف او خود ندارد هیچ هیچ ❦

«تَبَجِّهْ» بزکیمز؟ بوطولاشیق، قاریشیق جهانده الف کبی یز . اوالف
حرفی هیچ هیچ بر نی طوماز. هیچ بر شیئه مالک دکلدر. «شرح» بر قاج
یتده «ما» یعنی بزلفظی حسب اللسان استعمال اولنش ایسهده بشریت لسانی
بوکی الفاظ و ضماؤه محتاج اولدیغندن استعماله مجبوریّت واردر. یوقسه حقیقتده
بوطولاشیق، قاریشیق جهان و دنیاده انسانلر الف حرفته تشبیه اولنه بیلرلرکه:
عادی بر خط و خیالندن عبارتدر . کاتب اظهار معانی ایچون حرفی فصل استعمال
ایدر ایسه قدرت ربانیده انسانلری وهرشیئی نامتناهی بر صورتده استعمال ایدر.
یالکز نوع بنی آدمی بودنیاده سائر مخلوقاتدن معنا تفریق و تکریم ایتک ایچون
الله تعالی حضرتلری اراده جزئیّه ايله خلق ایتش واکاکوره بر حکمت مالانهایه.
صمدانیّه ايله ایشلرینی خلق و اداره ایتکده بولنشددر .

مشنوی

❦ از عمر چون آن رسول این راشنید ❦

❦ روشنی در دلش آمد بدید ❦

«تَبَجِّهْ» او رسول روم حضرت عمر رضی الله تعالی عنهدن بوکات.
عارفانه بی ایشددیکی زمان کوکلنده بارلاق ظهور ایتدی .

مشنوی

❦ محوشد پیشش سؤال وهم جواب ❦

❦ کشت فارغ از خطا و از صواب ❦

« تَبَجَّهْ » رسول رومك او كنده هم سؤال ، هم جواب نحو اولدی .
 كندیسی خطا و صوابدن واز بچدی .

مثنوی

﴿ اصل را در یافت و بگذاشت از فروغ ﴾

﴿ بهر حکمت کرد در پرسش شروع ﴾

« تَبَجَّهْ » اصلی بولدی ، فروعدن بچدی . حکمتدن خبردار املق ایچون
 صورمغه باشلادی . « شَرَحْ » سفیر قیصر ، مهابت مغنویه دینهدن فکر استعدادینه
 دوشن شعله انتباه ایله فیوض حکمت و حقیقتدن معلومات آملق ایسته مشدر .
 [ابیات آنقه نك خلاصه شرحیدر .]

﴿ سؤال کردن رسول روم از عمر رضی الله عنه از سبب ﴾

﴿ ابتلای ارواح با این آب و گل ﴾

اصلی صو و بالحققتدن اولان اجسامه ارواح نه ایچون ربط اولتمش ؟ یعنی
 ارواحك ابدانه ابتلاسی نه دن ایجاب ایتمش ؟ دیه رسول روم حضرت
 عمر رضی الله تعالی عنهدن سؤال ایلدیکنه دأردر :

مثنوی

﴿ گفت یا عمر چه حکمت بود سر ﴾

﴿ حبس آن صافی درین جای کدر ﴾

« تَبَجَّهْ » [رسول روم] دیدی : یا عمر ! نه حکمته مبنی ایدی ؟

او ، صافی اولان روح بولانیق یرده حبس اولدی ؟ « شَرَحْ » ارواح مجرد نك
 کالات و ذوقیاتی رسول روم حضرت عمر رضی الله تعالی عنهدن ایشیدنجه

صافی و ازاده اولان روحك بدن کبی بر محل ظلمت و کدورتہ ربط و حبس
اولنسنہ تعجب ایتمش، بونکده بر حکمت خفیه سی اولہ جفنی دوشونہ رک صورمش !

مشنوی

﴿ آب صافی در کلی پنهان شده ﴾

﴿ جان صافی بستہ ابدان شده ﴾

«تَرْجِمَہُ» صاف اولان صواب الحیق ایچندہ کیزلنمش، صافی اولان جان بدنلرہ
باغلامش ! [بو حکمت ندن ظهور ایتشدرد؟ دیمک ایستہ مش!] [ابیات آتیہ ایله
ترجمہ سی بو حکمت عمیقہ بی مرتبہ ادرا کاتہ کورہ واضحاً بیان ایدر.]

مشنوی

﴿ گفت تو بحث شکر فی میکنی ﴾

﴿ معنی را بند حرفی میکنی ﴾

«تَرْجِمَہُ» [حضرت عمر رسول رومہ جواباً] دیدی : درین ، دقیق
بر بحثندہ بولنیورسک ! بر معنایی حرفہ بند ایدیورسک !

مشنوی

﴿ حبس کردی معنی آزاد را ﴾

﴿ بند حرفی کردہ تو باد را ﴾

«تَرْجِمَہُ» اصلندہ آزاد اولان معنایی حبس ایتدک ! روزکاری سن حروف
والفاظہ باغلا دک !

مشنوی

﴿ از برای فائده این کردہ ﴾

﴿ تو کہ خود را فائده در پردہ ﴾

«تَجِبْهُمْ» بونی فائده ایچون یاخش سک ! فقط سن کندی فائده که قارشی پرده ارقه سنده سک !

مشنوی

﴿ انکه ازوی فائده زاییده شد ﴾

﴿ چون نیند آنچه مارا دیده شد ﴾

«تَجِبْهُمْ» او، الله تعالی حضرتلری که اندن فائده طوغمش اولدی ؛ نصل اولور؛ کورولمش شیئی [فائده یی] کورماش اولسون! «شَرْحُ» انسانلر، معانی و افکاری حروف و الفاظه ربط و قید ایتمکده فائده اکلادیغمز حالده نصل اولورده کافه فوایدی و هرشیئی خلق ایدن جناب واجب الوجود ارواح مجردینی ابدانه ربط و تعلیق بیوردینی وقت فواید عظاما سرنما اولماش اولسون ؟

مشنوی

﴿ صد هزاران فائده ست و هر یکی ﴾

﴿ صد هزاران پیش آن یک اندکی ﴾

«تَجِبْهُمْ» یوزبیکلرجه فائده واردر؛ و یوزبیکلرک هربری، یعنی هر یوز بیکی بدنه تعلقنه نسبة آزدرد. «شَرْحُ» انبیای ذیشان و حدانیت صمدانییه یی و اوامر ربانییه یی حروف و الفاظایله انسانلر تفهیم و خاقلی ازه رجهت متعم ایتدیلر. نطق و کلامک قدری پک عالیدر. معانی و افکارک حروف و کلماته ربط و تعلقنده یوزبیکلرجه منافع موجود ایکن ینه روحک بدنه ارتباطنه نسبة او منافع جزئی قالمش اولور. روحک بدنه تعلق ایتمسندن بونجه انبیا و صلحا و عقلا و عرفا دنیایه کلمشدر، الله تعالی حضرتلرینه عبادت و عبودیت طریقی کوسرتمشدر. ارواح ابدانه تعلق، بعده موت واسطه سیله فرقت و رجعت ایلدکلرندن دنیاده کوردکاری مشقت حسویه عالم روحانیتک لذتی آرمشدر.

مشنوی

﴿ این دم نطق که جزو جزو هاست ﴾

﴿ فائده شد کل کل خالی چراست ﴾

« تَبَجَّهْ » بو، سنك دم نطقك كه جزء لك جزئيدر ؛ اندن جوق فائده اولدی؛ یا كل وعظیم اولان روح بدنه کلسیله نصل فائده دن خالی اولور؟ « شَرَحْ » سنك نطق و كلامك كه بر جوق دم و نفسدن و افكار و خیالاتدن مرکبدر؛ ینه کلی فائده ایراث ایدر. یا علوی اولان روح معنوی جسمه تعلق ایدرک حیات جسمانیه و معنویه ایله احیا ایدنجه نصل فواید و منافع کثیره حاصل اولدیغنی فکر عرفان ایله دوشونمیلیر .

مشنوی

﴿ تو که جزوی کار تو با فائده ست ﴾

﴿ پس چرا در طعن کل آری تو دست ﴾

« تَبَجَّهْ » سن كه جزء سك ! ایشك فائده ایلدر . شمدی نیچون كلک طعنه ال اوزا درسك ؟

مشنوی

﴿ گفت را کرفائده نبود مکو ﴾

﴿ و ربوده ل اعتراض و شکر جو ﴾

« تَبَجَّهْ » سوزك فائده اولماز ایسه سویلمه ! وارا یسه روح بدنه نه ایچون کلدی دیه اعتراضی کس ! طالب شکر اول ! « شَرَحْ » رسول رومه و یاتعریض ایتمش و ایده جک انسانه خطاباً : اکر معانی و افکارك حروف و الفاظه ربطی فائده سز ۳ نجی — ۵

ایسه سن ده برسوز سویلمه ! سنجه ارتباط فائده سزدر . ارتباط فائده لی
بر کیفیت اولدیغنی اکلارسک ارواحک ابدانه ربط اولنمسه اعتراض اتمه ! زیرا
بونوع تعریضات عقلاً سهویات و مبایناتدن عد اولنور .

مشنوی

﴿ شکر حق طوق هر کردن بود ﴾

﴿ فی جدال ورو ترش کردن بود ﴾

« تَرْجِمَه » حق تعالی حضرت تهرینه شکر ایتمک هر آدمک کردنلکیدر؛ شکر،
جدال و تعریض ایلتمک و یوز اکشیتتمک دکلدر. « شَرَح » شکر دن مقصد: الله
تعالی حضرت تهرینه عبادت و عبودیت و نعم ربانیه فی ذکر ایتمک و مساعی خیریه ده
بولنق و حسب القدر انسانه بر ادا و بلا کایر ایه اکا صبر و رضا کو سترمکدر؛ یوقسه
عاده اتباعاً بالکنز « شکر » لفظی تلفظ ایله عبادتده بولنماق صبر سز نقله کدر ایتمک
و اغلامق و یوز اکشیتتمک شکر و صبره کلیاً منافیدر .

مشنوی

﴿ کر ترش رو بودن آمد شکر و بس ﴾

﴿ پس چوسرکه شکر کوی نیست کس ﴾

« تَرْجِمَه » اکر « شکر » اکشی یوزلو اولمقدن عبارت ظن اولنور سه سرکه
کبی طاتلی سویله بن کیمسه یوقدر . « شَرَح » بیت شریف هنکام بلاده مکدر
اغلیان صبر سز لره تویخدر . ضعف قلب ایله اره صره شکر لر اولسون ، دیمکله
ظن ایدر میسکز که بوتعبیر شکر ایچون کافی اولسون ؛ یوزیکز اکشیمش اولورده
اکشیلکده شکر ممکن اولور صانیلیر سه اک زیاده شکر ایدیچی قیمت سز اولان سرکه
اولور ایدی که هرشیدندها اکشیدر ؛ لکن شکر اکشیلکده و غم و غصه ده اولیوب
صبر و رضاده و حب مولاده در .

مثنوی

﴿ سرکه را کر راه باید در جگر ﴾

﴿ کوبشو سرکنکین اواز شکر ﴾

« تَبَجَّهْ » سرکه‌یه اگر جگره ، یعنی درون بشره گیرمکه یول بولق لازم کلیرسه سوبله ! که شکردن سرکنکین اول ! [یعنی سرکه‌یه دی که : شکر ایله قاریشده سرکنکین دنیلن طاتلی شربت اول !]

مثنوی

﴿ معنی اندر شمر جز با خط نیست ﴾

﴿ چون فلا سنکست آن را ضبط نیست ﴾

« تَبَجَّهْ » معنی شعرده خطادن خالی دکدر. معنی شعرده صپان کیدرکه :

اونی ضبط ایده مز. « شَرَحْ » بو بیت شریفده بر مقصدك شعراً تعریف وایضا خنده کی مشکلات ایما ویراد بیورمشدرد. هر مصراعده مقتضی و مناسبتی الفاظی، قافیه بی بولق ایچون درکار اولان مشکلاتدن بشقه برده بر فکری دهاقولای تعریف ایدن برکلام اگر مصراع و قافیه ده یاقیشماز ایسه تر کنه مجبوری حاصل اولور. بالضروره اوفکری بیان ایتک ایچون بشقه برافظه مراجعت اولنور؛ مثلاً: صپان آنان کیمسه ایستدیکیری نشان آله میوب چوق. دفعه هدفه تصادف ایستدیره مز؛ بناءً علیه شاید بوافاداده بر نقصان کورینور ایسه حضرت مولانای رومی قدس سره السامی ضمناً عذر طلب بیورمشاردر. بو بیت شریفدن مقصد حقیقی ، شعر وقافیه ایچون معنای فدا ایدنلره بر نصیحت و تئسهدر .

﴿ در معانی آنکه من اراد ان یجلس مع الله فلیجلس ﴾

﴿ مع اهل التصوف ﴾

بر کیمسه الله تعالی حضرت تلیله اوطورمق ایستر ایسه اهل تصوف ایله اوطورسون . معنای ینک بیاننده در. یعنی ارادات ربانیه نك حقایقه تمامیه مطلع اولوق ایستین . اهل تصوف ایله بولنسون . وانلرک تألیفات وکلام حکمت آیانه دقت ایسون .

مشنوی

﴿آن رسول از خود بشد زین يك دو جام﴾

﴿نی رسالت یاد ماندش نی پیام﴾

• ترجمه: «او، رسول روم بوبرایکی قدحدن [جام حکمتدن] حصه یاب اولدی. خاطرنده نه سفارت مأموریتی، نه ده کتیردیکی خبر قالدی. «شرح» رسول روم حضرت عمر رضی الله عنه ملاقی اولدی، بونجه حکم و حقائق ایشندی، جام عشق و محبتک کمال لذتی حس ایلدی. غریق دریای روحانیت اولدی.

مشنوی

﴿واله اندر قدرت الله شد﴾

﴿ان رسول اینجارسید وشاه شد﴾

• ترجمه: «قدرت الهیه به حیران اولدی. او، رسول روم بومرتبه به یتیشدی. عارف و شاه اولدی. «شرح» رسول روم حضرت عمر کبی بر دریای تصوفله هم مجلس اولوبده حقنده توجهات جلیله فاروقیه بی کورونجه قدرت ربانیه بی وحکمت روحانیه بی ادراک ایدرک حیران اولمشدر.

مشنوی

﴿سیل چون آمد بدریا بحر کشت﴾

﴿دانه چون آمد بمزرع کشت کشت﴾

• ترجمه: «سیل دکنزه کلدیکی وقت دریا اولدی، دانه تارلایه کلدیکی زمان اکین اولدی. «شرح» رسول روم استعدادی جهتله برسبل روان قیامدن جوینده دریای معرفت ایدی. دریای حقیقت اولان حضرت عمره ملاقی اولنجه

اوده دریا کبی اسرار و حکم روحانیہ یہ مطلع و آشنا اولدی . دانه ایکن تارلا حافی کسب ایستی . یعنی معنا توسع و ترفع ایلدی .

مشنوی

﴿ چون تعلق یافت ناز با بو البشر ﴾

﴿ نان مرده زنده کشت و باخبر ﴾

« تَرْجِمَه » چونکہ اکمک حضرت آدمہ تعلقہ یول بولدی، یعنی اکل اولندی؛ اکمک قبل الاکل مرده وبی حس ایکن بعد الاکل زنده و خبردار اولدی . [یوقاریده کچن ابیات شریفہ دن برنده بونک شرحی واردر .]

مشنوی

﴿ موم و هیزم چوز فدای نارشد ﴾

﴿ ذات ظلمانی او انوار شد ﴾

« تَرْجِمَه » موم و اودون یاندیغی زمان ظلمانی اولان ذات و طبعی پرانوار اولدی . « تَرْجِمَه » موم ، اودون یانمہ دن اول هیج برشعلہ کوسترمز . ظلمت ایچنده ایکن حین اشتعالارنده انوار صاجار . چوق انسان بولور کہ نار عشقده یانمہ دن اول هیج برفیضہ مالک اولماز . نار عشق ربانی کندیلیری احراق و وجود - حقیقیلیری فانی ایدنجه منور و حالاری فیوضات آور اولور .

مشنوی

﴿ سنک سرمه چونکہ شددر دیدکان ﴾

﴿ کشت بینایی شد انجادیده بان ﴾

« تَرْجِمَه » سرمه طاشی کوزلره چکادیکی وقت کوزک کوزل کورمسنه سبب اولدی؛ کوز کوریجی اولدی . [تشریح قابلیت ایدن شویت شریف شرحہ محتاج دکلدر .]

مشنوی

﴿ ای خنك آن مرد كز خود رسته شد ﴾

﴿ در وجود زنده پیوسته شد ﴾

« تَبَجَّهْ » مسعود در او انسان که کند یسندن قور تولش اولدی . زنده نك وجودینه پیوسته اولدی . « شَرَحْ » اهل سعادتندر او انسان که تمایلات نفسانیه دن قور تولوب بر مرشد کامله انتساب ایتمش و حیات معنویه مالک اولمشدر .

مشنوی

﴿ وای آن زنده که با مرده نشست ﴾

﴿ مرده کشت وزند کی از وی بجست ﴾

« تَبَجَّهْ » وای او زنده یه که میت ایله او طور دی . اولدی . دیر یلك اندن کیندی !
« شَرَحْ » وای او دیگر بر انسان که استعداد مادر زاد یله مستعد سعادت اینکن احق بر حیلہ کاره تقرب ایله استعداد معنوی سی افنا ایتدی .

مشنوی

﴿ چون تو در قرآن حق بگریختی ﴾

﴿ با روان انبیا آمیختی ﴾

« تَبَجَّهْ » ای مستعد ! سن قرآن عظیم الشانه انتجا ایدر ایسک انبیای . ذیشانک روحلری ایله قاریشمش اولورسک ! « شَرَحْ » قرآن عظیم الشان کبی جهات غیر متناهیله مقدس بر کتابی عالم کور مامشدر . قرآن عظیم الشان کلام . الهمیدر . بلاغت و فصاحت فوق العاده ایله شرف نازل اولدی که باغا و فصاحیه باعث حیرت اولمش و اولمده بولمشدر . هر هانکی مؤمن قرآن عظیم الشانی بحق تلاوت و احکام جلیله سنک اجرا سنه مواظبت ایتمش ایسه مظهر فیض و سعادت

اولدینی تجربه کرده عرفادر . عبادت ، سیاست ، عدالت ، حقوق عباد ، حقوق ملل ، ازدواج ، محبت ، رضاع ، وراثت ، مکافاة ، مجازاة ، صدقه ، انسانیت ، جسارت ، محاربه ، صلح ، اخلاق ، حفظ صحت ، حفظ دنیا ، تأمین - عقبا ، سعی ، اقدام ، علم ، ادب ، تربیه ، تاریخ انبیا ، وقوعات عظیمه دنیا و عقبا الحاصل هر کیفیت و حقیقت اوقدر مؤثر ، اوقدر مصیب و بلیغ صورته انبا بیورلمشدر که اهل اسلامدن بشقه مدنیت جدیده ایله مشتهر اولان اوروپانک الک بیوک عالمربنی ده حیرته بر اقصدر .

مشنوی

﴿ هست قرآن حالهای انبیا ﴾

﴿ ماهیان بحر پاک کبریا ﴾

« تَرْجِمَه » قرآن عظیم الشانک پک جوق فضائلندن بری : انبیای ذیشانک احوال و اوصافدر . انبیای ذیشان ایسه پاک اولان دریای حکمت و عمان قدرت - جناب کبریانک بالقبریدر . « شَرْح » قرآن عظیم الشانده انبیای ذیشانک هم اسماء - علیه لری ، هم مناقبی ، هم احوال و اوصاف جلیله سی تعریف و توصیف بیورلمشدر . دریای حکمت احتوای جناب کبریا ده انبیای ذیشان کمال عشق و معرفتله نائل فیض - یزدان اولمش ماهیان و اصحاب عرفاندر .

مشنوی

﴿ ورنخوانی ونه قرآن پذیر ﴾

﴿ انبیا و اولیارا دیده کیر ﴾

« تَرْجِمَه » ، واکر قرآنی ارقورده احکام جلیله سی طوتماز ایسه ک انبیا علیهم السلام و اولیای عظامی شخصاً کورمش اولسه بیله ینه سنک ایچون فائده یوقدر . « شَرْح » قرآن عظیم الشانک قرائت و تلاوتندن مقصد : احکام - جلیله سی قبول ایله تأمین ایلدیکی یولده حرکت ایتمکدر ؛ یوقسه عبارته جلیله سی

او قوی بوده امر ایستدیکي يولك خارجنده حرکت ایدنجه اونوع او قومقدن فائده اوله ماز ؛ او قومق بیلن منکرلر قرآن عظیم الشانی تلاوت ایدرلر . اما انکار وعصیانلری حسیله کرفتار نکبت اولورلر . سورة جمعة نك بشنچی آیت کریمه سنده بیورلشددرکه : (مثل الذين حملوا التوراة ثم لم يحملوها كمثل الحمار يحمل اسفارا) معمای شریفی : « او کیمسه لرك مثلی وصفتی که اوزرینه تورات تحمیل اولندی صکره یوکلنمدیلر ، یعنی احکامنک اجرا سیله کنیدیلرینی مکلف طوتمدیلر . کتابلر یوکلنمش اولان اشکک صفتی کییدرکه یوکلنیرده معنالرندن استفاده ایده مز . « چوق آدملر وارددرکه : برقائده ایچون اوراد شریفه چکرلرده فعلیاتده ضدینی اجرا ایستدکری حالدده فائده کورمدکدرندن تعجب ایدرلر ؛ بومقوله آدملر دوشونمز لره که او قومقدن مقصد اصلی : اورادک حاوی اولدینی معنائک قبولیدر . بیت شریفده بیان بیورلدینی اوزره قرآن عظیم الشانی تلاوت ایله احکام جلیله سنی قبول ایتماش اولان ولو کافه انبیای ذیشانای واولیای عظامی کورمش اولسه ینه مستفید اوله ماز .

مشنوی

﴿ وُرپذیرای چو بر خوانی قصص ﴾

﴿ مرغ جانت تنک آید در قفص ﴾

« تَرْجِمَه » احکام جلیله سنی قبول ایدر وانبیای ذیشانک قصه لرینی او قور ایسک سنک جان قوشنه بدن قفسی طارکلیر . « شَرْح » قرآن عظیم الشانک احکام جلیله سنی تمامها قبول ایدز وانبیای ذیشانک ماجرالرینی او قورده حقیقت ومعنالرینه مطلع اولور ایسک او قدر فیض معنوی ولنت روحانیه حاصل اولورکه روحه بدن قفسی طارکلیر وجهان بی پایان معنویانده او حقیق ایستر .

مثنوی

﴿ مرغ کو اندر قفص زندانیست ﴾

﴿ می نجوید رستن از نادانیست ﴾

« تَرْجِمَه » بر قوش قفس ایچنده حبس ایداش ایکن قورتولق ایسته مزسه نادانلغندندر. « شَرَح » زندان بدن ودنیاده محبوس بولان انسان اجل - موعودندن قورقار ویا عالم روحانی آرزو ایتمز ایسه جاهل و بی دلدرد ؛ رضای - باری بی استحصاله نائل اولان مستقیمین ایسه واصل اوله جقلری مقام سعادتدن مطمئن اولدقلرندن اجل موعودی نعمت عظام و سلامت کبرایایرلر ، شوقدر که تعجیل ایتمزلر . چونکه اجلدر ، عجله دکلدرد .

مشنوی

﴿ روحهای کز قصه هارسته اند ﴾

﴿ انبیاو رهبر شایسته اند ﴾

« تَرْجِمَه » قفسلرندن قورتولمش اولان روحلر ، یول کوسترن وصفنه شایسته انبیاور. « شَرَح » ارواح جاییله ، انبیای ذیشانک ارواح مقدسه سینه کسب - قریت ایله مظهر فیض بی نهایت اولدقلرندن هر نه خبر ویررلر ایسه انبیای ذیشانک امر و خبرلری کبی فیض بخشا و باعث احیادر . — انبیای ذیشانک جمعیدر ، نبی لفظی : « نباء » یعنی خبر لفظندن مشتقدرد . بوییت شریفده ارواحه انبیای تعیری ، طوغری خبر کتیرن ارواح مرشده دیمکدر . —

مشنوی

﴿ از برون آواز شان آید ز دین ﴾

﴿ که ره رستن ترا اینست این ﴾

« تَرْجِمَه » خارجدن انبیای ذیشانک صدالری دین طرفندر کلیر . بویله دیر که قورتولاش یولی سکا بودرد : بو ! « شَرَح » انبیای قدسیت قرین اسان - دین ایله ، قوه معنویه ایله انسانلره اخطار ایدرلر که : دنیای بی وفانک آلامندن وبدنک تضییقات طاقت فرساندن خلاص بولق ایستر ایسه کزارادات ربانیه به عرض اطاعت ایله کمندیکیزی بختیار ایدیکز !

مشنوی

﴿ مابدين رستم زين تنكين قفص ﴾

﴿ غير اين ره نيست چاره اين قفص ﴾

« ترجمه » بز بوطار قفسدن قور تولدق . بو قفسدن قور تولغه بودنياده
الله تعالى حضرتلرينك امريته تابع اولمقدن بشقه چاره، يول يوقدر . « شرح »
ارراح انبيا و صلحا زندان بدن و دنيايه مربوط اولان انسانلره كمال شفقت
و مرحمتله بيان و اياما ايدر كه بزدين حقه تابع اولمقله خلاص بولدق ! سزه ده چاره -
خلاص ورها، دين حقه كمال شوق و غيرت ايله اتباع ايلمكدر .

مشنوی

﴿ خویش رارنجور سازو زار زار ﴾

﴿ تا ترا بیرون کند از اشتهار ﴾

« ترجمه » كنديني زياده ضعيف، فرياد و فغان ايچنده طوت ! كه سنى شهرت
دا اثره سندن طيشاري چيقار سونلر . « شرح » بليته شهرته مفتون اوله رق حق
و عدالتى اونوتمش اولان كيمسه لرك عمرلرى خسران ايچنده كچر .

مشنوی

﴿ كه اشتهار خلق بندى محكمست ﴾

﴿ درره اين از بند آهن كى كمست ﴾

« ترجمه » خلقك شهرتى يايلمسى قوتلى قيد و بنددر ، طريق حقه ده بو
اشتهار بندى دميردن معمول باغدن نصل دها آزاوله بيلير ؟ [يعنى دها آزدكلدر .]
[وارسته شرحدر .]

﴿ قصهٔ بازرگان که بهندستان تجارت میرفت پیغام دادن ﴾

﴿ طوطی محبوس بطوطیان هندوستان ﴾

بر بازرگانك حكايه سیدركه : تجارت ایچون هندستانه کیده جکی صرهدده قفسده محبوس بولنان طوطیسی ، هندستان طوطیلرینه خبر کوتورمسنی سسویه مش !

مشنوی

﴿ بود بازرگانی اورا طوطی ﴾

﴿ در قفص محبوس زیبا طوطی ﴾

« تَرْجَمَه » بر بازرگان وارایدی . آلك كوزل بر طوطیسی قفسده محبوس ایدی .

[محتاج شرح دكلدر .]

مشنوی

﴿ چونكه بازرگان سفر را ساز کرد ﴾

﴿ سوی هندستان شدن آغاز کرد ﴾

« تَرْجَمَه » چونكه بازرگان سفر لوازمنی دوزمكه ، هندستانه کیتمك ندارکنی ایتمكه باشلادی .

مشنوی

﴿ هر غلام و هر کنیزك راز جود ﴾

﴿ گفت بهر توجه آرم کوی زود ﴾

« تَرْجَمَه » هر كوله سنه ، هر جاریه - نه جو مردلكنندن سنك ایچون نه کتیره میم ؟

چابك سویله ! دیدی . « شَرَح » ذات مستعد مراقبه و مكاشفه ایده جکی صرهدده

حواسنی یوقلاركه نه درلو شیلره میل و محبتلری اولدیفنی تامیله بیلسون ! چابك

سویله دیسی زمان مراقبه تقرب ایلدیکي و برده کال سخاسنی بيلمش اولملری ایچوندر . برانسانه بدن نه ایسترسک ؟ ویرهیم! دیه جکی وقتده طالبک مطلبی نه ایسه کال تشکر ایله قبول واجرا اولنه جفته دائر اطمئنان بخشا بعض کلمات مناسبه ایراد ایتمی شرط احساندر .

مثنوی

﴿ هر یکی از وی مرادی خواست کرد ﴾

﴿ جمله را وعده بداد آن نیک مرد ﴾

« تَبَجَّهْ » کوله وجایه لر دن هر بری برشی ایستدی. او، ای آدم، جمله سنه وعد ویردی . « شَرَحْ » مستعد آدمه حواسک هر بری ، مشروع برر مرام ، احساس واعلام ایتدی . او کوزل طبیعتی آدمده التماسلری قبول و وعد ایلدی . مثلاً قوهٔ باصره کوزل مسیره لر، قوهٔ شامه رائحهٔ طبیه لر، الحاصل حواس ظاهره و باطنه سی کندینه لایق کوردکلی مطالبی احساس وایما ایلدیلر .

مثنوی

﴿ گفت طوطی راجه خواهی ارمغان ﴾

﴿ کار مت از خطهٔ هندوستان ﴾

« تَبَجَّهْ » طوطی سنده دیدی : سن نه هدیه ایسترسک ؟ خطهٔ هندستان دن کتیره می ؟ « شَرَحْ » اوزات مستعد حالت روحانی سنه لسان حال ایله مراجعت ایدرک دیشک : مراقبه و مکاشفه صورتیه عالم ملکوته قدم نهاده اوله جغم زمان سنک ایچون نه التماس وطلب ایده می ؟

مثنوی

﴿ کفتش آن طوطی که آنجا طوطیان ﴾

﴿ چون بینی کن ز حال من بیان ﴾

«تَرْجَمَه» او، طوطی بازرکانه دیدی : او یرده کوره جککز طوطیلره بزم
حالی سویله «شَرْح» عالم مذکوته واردیکز وقت کوره جککز ارواح مقدسه به
حال حزن اشیمالی بیان و حکایه ایدیکز دیه طوطی لسانندن زبان وجدان، اصحاب-
عرفانه تصویر حال ایدیور .

مثنوی

﴿ که فلان طوطی که مشتاق شماست ﴾

﴿ از قضای آسمان در حبس ماست ﴾

«تَرْجَمَه» [سویله سویله :] فلان طوطی که سزک مشتاقکزدور ؛
قضای آسمان بزم حبسمزده در «شَرْح» حالت روحانیه او ذات مستعده دیر :
حین مراقبه و مکشفه ارواح مقدسه بی کور و نجه انلره دی که سزک ذاتا بیلدیککز
فلان حالت روحانیه علوی اولان ملاقاتکزه غایت مشتاقدر ، اما حسب القدر
زندان بدن و دنیاده الان محبوس الم و آلوده حزن و غمدر .

مثنوی

﴿ بر شما کرد او سلام و داد خواست ﴾

﴿ و شما چاره ره و ارشاد خواست ﴾

«تَرْجَمَه» سزه سلام سویلدی . سزدن عدالت ایستدی . و سزدن چاره
و طوغری یول آرادی . [آزاده شرحدر .]

مثنوی

﴿ گفت می شاید که من در اشتیاق ﴾

﴿ جان دهم اینجا بمیرم در فراق ﴾

« تَجَمُّعُ » [محبوس اولان طوطی] دیدی : روامیدر ؟ که اشتیاق ایچنده جان
ویرن برهم جنسک بویله فرقت ایچنده اولسون !

مشنوی

﴿ این روا باشد که من در بند سخت ﴾

﴿ که شما بر سبزه کاهی بر درخت ﴾

« تَجَمُّعُ » بوروامیدر ؟ که بن قوتلی باغلامش اوله یمده سز اغاج اوستندمه
یشیلک ایچنده سربست اوله سکز ؟ « شَرَحُ » ارواح مقدسه به عرض ایت ! بن محکم وقوی
اولان زندان بی امان بدن و دنیا ده محبوس اوله یم، سز جنات اعلا ده ناظر لقای -
جناب کبریا اولنکرده بکا دها بر چاره خلاص بولیکز ! بوروامیدر ؟

مشنوی

﴿ اینچنین باشد وفای دوستان ﴾

﴿ من درین حبس و شما در بوستان ﴾

« تَجَمُّعُ » دوستلرک وفای بویله می اولور ؟ بن بو حبسده بولنه یمده سز
بوستانده اوله سکز ! « شَرَحُ » [معناسی واضحدر .]

مشنوی

﴿ یاد آرید ای بهان زین مرغ زار ﴾

﴿ یک صبحی در میان مرغزار ﴾

« تَجَمُّعُ » ای بیوکلر ! بوفر یاد و زار ایدن قوشی خاطره کتیریکز ! قوشلرک
بولنه مدینی برده ، کلزارده صبحا وقتی ایچیان بر شراب ایله یاد ایدیکز !
« شَرَحُ » ای علوی اولان ارواح ! سزک حال و ذوق معنویکز کلزار -

رضای ناریده دائمی عالی و شراب ذوقکز صبح صفا بخشا ایله مالیدر ، سز اولره
بحال ذوق و صفا مآلده اولنجه محبوس زندان جهان اولان بن یزاری اونو تمیکز!

مشنوی

❦ یاد یاران یاررا میمون بود ❦

❦ خاصه کان لیلی و این مجنون بود ❦

« تَنْجِیْهِ » دوستلرک دوستی یاد ایدوب خاطره کتیرملری مبارک اولور ؛
علی الخصوص یادایلین لیلی و یاد اولتان مجنون اولور ایسه ! ... « شَرْح » هیچ اولماز ایسه
هجران زده اولان دوست مشتاق یاران صفاتک یاد و وفاسندن خیر اولنجه شیرین
مذاق اولور ، زنجیر کران فراقک تضییقات آلام افزاسنی اونو تمش اولور .
خصوصیه یاد ایدن لیلی کبی محبوه مشهوره و یاد اولتان شعله عشقندن محترق
اولش مجنون کبی بر عاشق اولور ایسه ! . . . او یادک یمن و خیری بی اتهادر .

مشنوی

❦ ای حریفان بابت موزون خود ❦

❦ من قدحهای خورم از خون خود ❦

« تَنْجِیْهِ » ای سز کوزل وجودلرک هم صحبتی اولدیکز ! بن کندی قائمه
طولش اولان قدحلر ایچورم . [فریاد متحسرانه بی بر طرز بلیغانه ده تصویر
ایدن شویت شریف مؤثر المآلدر .]

مشنوی

❦ یک قدح می نوش کن بریاد من ❦

❦ کرهمی خواهی که بدهی داد من ❦

« تَنْجِیْهِ » بی خاطریته کتیره رک بر قدح اینج ! اکر بنم حق و نصیبی ویرمک

ایسترسک ! ... « شَرَح » محبوب حقیقی یاد اولنجه ذکر اولنان حالت روحانیهک عشقی فوق العاده تزايد ایدوب جمله ارواحی نفس واحد عدايدر . شراب وصال و زلال مرهمدن برقدح اولسون بنم حال هجران اشماله آجیه رق نوش ایت ؛ اگر بنم ، حق ونصیبی ویرمک ایسترایسهک ؛ دیه نالش عاشقانه ده بولنان برروحک بونوحه سی نه قدر تأثیرلیدر .

مشنوی

﴿ یا بیاد این قتاده خاك بیز ﴾

﴿ چونکه خوردی جرعه بر خاك ریز ﴾

« تَنْجِيْمُ » یاخود طوبراغه دوشمش بویجاری خاطرلیه رق طوبراق اوسته ایچدیك شرابدن برازی دوك ! « شَرَح » حالت روحانیه بنم یادمه قدح ایچمکی چوق کورر و بنی خاطره کتیرمز ایسک باری سنای روح مقدس ! عشق - آلهیدن شراب نوش ایله کندینی برطرب ایدنجه خاکدان دنیا به اسیر اولمش اولان بنم یادمه طوبراغه اولسون بر جرعه دوك و بنی کلیاً فراموش ایته ! دیمش !

مشنوی

﴿ ای عجب آن عهدو آن سو کند کو ﴾

﴿ وعدهای آن لب چون قند کو ﴾

« تَنْجِيْمُ » ای عجب او عهد ویمین زده ؟ اوشکرکی دوداغک وعده لری زده ؟ « شَرَح » شدت عشق واشتیاق حسبیلله ارواحی بر محبوب شیرین له تشبیه ایدن حالت روحانیه دیرکه : عالم عدمدن جهان ارواحه قدمنهاده معنوی اولدیفمز حالده بری بریمزه وعد وصلت وعهد الفت ایتمش ایدک اشمادی حال دیکشدی ، سز جهان علویه مسمود و بختیار ، بن عالم سفلیده مهجور وزارم ؛ والفت ، او وصلت بنم شمدیکی هجران وضجرتیمی منتج اوله حق ایدی ؟

مثنوی

﴿ واز فراق بنده از بد بند کیست ﴾

﴿ چون تو بابد بد کنی پس فرق چیست ﴾

« تَرْجِمَه » اگر بنده نك فراقی قباحتمدن ایسه، سن قباحته شدت ایدرسك! مالك و مملوك آره سنده فرق ندر؟ « شَرْح » عاشق حقیقی شدت عشقی و غلیان- محبتی زماننده مخلوقات و مظاهر دهنندن کلیاً چیقاروب جناب کبر یاه خطاب ایدرده دیر که : الهی ! سنك قولکم ! بن خطا ایتدیسهم سن بنی عفوایت ! زیرا بندن خطا، سندن مرحمت و عطا ! دأب جلیل مثنوی معنوی دندر که : عشقك تزايد و غلیاننده ، خطاب یکدن خالقه انتقال ایدر و خالقندن بشقه هیچ برشی کور میوب دهنندن ماسوا چیقمش اولور .

مثنوی

﴿ آن بدی که تو کنی درخشم و جنك ﴾

﴿ باطرب تراز سماع و بانك چنك ﴾

« تَرْجِمَه » اوفتالقی، اوقباحته که سن غضب و جنكده اجرا ایدرسك! سماع و چنك دنیلن آلت موسیقینك ذوق و مسرتندن اعلا در . « شَرْح » ای ارحم الراحمین ! بر مؤمنك وقوع بولان قباحته و قصوری اوزرینه اگر عدالت ربانیهك شدت کوسترسه مرحمت الهیه بشقه انسان نهیه صیغینه بیلیر ؟

مثنوی

﴿ ای جفای تو ز دولت خوبتر ﴾

﴿ و انتقام تو ز جان محبوب تر ﴾

« تَرْجِمَه » ای رهم ! سنك جور و جفاك دولتندن دها کوزلدر ؛ و سنك

انتقامك جانندن دها محبوبدر . « شَرَح » الہی ! سن بكا حسب العذالة اذا وجفا
ایدر ایسك دنیاك كافه سعادت و ذوقیاتندن سنك جفا و اذا كی دها زیاده كوزل
بولور و انككه مسمود اولورم .

مشنوی

﴿ نار تو انیست نورت چون بود ﴾

﴿ ماتم این تا خود که سورت چون بود ﴾

« تَرْجِمَه » آتش بویله اولدینی حالدہ نور فصلدر ؟ ماتمک بو اولورسه
مشرت و ضیافتک فصل اولور ؟ « شَرَح » ای ربم ! بر مقتضای عدالت ، سنك
خشم و شدتکدن ذوق و لذت حاصل اولور ایکن یاعفو و لطفکدن حاصل اولان
حسیات فصل قابل تعداد اولور ؟ مانند ماتم پرالم اولان هجرو فراقکده فکر و امید و وصلتکله
حس اولان ذوق معنوی بوقدر عالی ایکن یا ترک دنیا ی بی وفا ایله عاشق و ناظر لقای -
کبریا اولنجه ذوق و وجدلری نامتناهی اوله جنی امر بدیهیدر .

مشنوی

﴿ از حلاوتها که دارد جور تو ﴾

﴿ وز لطافت کس نیابد غورتو ﴾

« تَرْجِمَه » حلاوتلردندر که سنك جورینی طوتار . لطافتکک نهایتی کیسه
بولدی . « شَرَح » الہی ! سنك جورکده بز بوقدر عنایت و حلاوت کورونجه یا
لطفکده کی سعادت و لذت فصل فهم اولنور ؟

مشنوی

﴿ نالم و ترسم که او باور کند ﴾

﴿ وز کرم آن جور را کمتر کند ﴾

«تَنْجِيْمُ» اغلارم و قورقارم که محبوب حقیقی جووری کافی کوره رک کرم
و مرحتندن بکا جووری آزایدرا! «شَرْحُ» جوورو جفا، عاشق حقیقی اولانلره
عین لطف و صفادر. عاشق، شدت فراقک ایراث ایلدیکی جفادن اغلار ایسه ده
او جفانک ایچنده امید وصل کی برلنت خفیه و بر نعمت غیرمناهییه اولدیغنی بیلیر،
قورقارکه محبوب حقیقی کمال مرحتندن من بعد فراق و هجرانک شدتی عاشقه تقلیل
ایله لذت امید وصل زائل اولور؛ او حالده عاشق، مفتور؛ لذت وصلت امیدندن
«هجور اولور». بوابیات شریفه عاشقانه در!

مشنوی

«عاشقم بر قهر و بر لطفش مجد»

«بوالعجب من عاشق این هر دو ضد»

«تَنْجِيْمُ» بن محبوب حقیقینک لطفنه، قهرینه جدی صورته عاشقم؛
چوق عجیدرکه لطف و قهر کی بری برینه ضد اولان ایکی کیفیته عاشقم! «شَرْحُ»
الله تعالی حضرتلری طرفندن ایسترایسه لطف و کرم، ایسترایسه درد و الم ایریشه
جمله سندن شادان، جمله سندن مسرور و بکام اولورم. درد و المدن مسرور اولمق
صورتا اعجاب ایسه ده حقیقته انسدیر. مثلاً: بر محبوبه دن بیلله و لوزجیر کین بر ساعی
کله مسرور اتاق اولنور. اهل عرفان ذوق و بلائی مساوی بر صورته تلقی ایدر.

مشنوی

«والله اریزین خار در بستان شوم»

«همچو بابل زین سبب نالان شوم»

«تَنْجِيْمُ» والله اگر بودیکندن مضطرب اوله رق بو ستانده بولسم برسیدن
بابل کی نالان و صاحب فغان اولورم «شَرْحُ» صبر ایتیموب شکایتم اوزرینه

عموم و آلامی محو ایدرک ذوق و صفاده بولنم ، بلبل کبی فریاد ایدرم که نه
ایچون کل خندانی ، یعنی رضای یزدا نی بحق - تحصیل ایده مدم ؟ دوستمک
و بردیکی هجران و جفای شکیمله وصلت و مسرت تبدیل ایدرم .

مشنوی

﴿ این عجب بلبل که بکشاید دهان ﴾

﴿ تا خورد او خار را با گلستان ﴾

« ترجمه » بوعجب بلبلد که آغز نی آچار . دیکنی گلستان ایله برابر یر .
« شرح » بن نه عجب عاشق شیدایم که گلستان وصلت و مسرت ایچنده ایکن آغز می
آچارده هنکام هجرانی آرار وانک ایچون اغلام !

مشنوی

﴿ این چه بلبل این نهنک آتشیست ﴾

﴿ جمله ناخوشها ز عشق او خوشیست ﴾

« ترجمه » بو نصل بلبل ؟ [یعنی بلبل دکلدر .] آتسه منسوب قلبی یانق
بر تمساحدر که خوش اولیان شیلر انک عشقی حسبله خوشدر . « شرح »
تمساح بیوک صولرده بولنور قورقنچ بر حیواندر . مصرده نیل مبارکده ، هندستانده
غانچ نهرنده و امریقانک بعض انهارنده واردر . شمدی به قدر احوال و حسیاتی بیان
اولنان عاشق ، بلبل کبی دکلدر که یالکز ایلك بهارده کل خندان عاشق اولسون ،
کندی مسرت و صفاده اولسون ! کدورت و جفاده بولنسون ! بردریای آتشین
ایچنده تمساح کبی مقیم اوله رق جمله سنی قبول ایدر . شکر ایدر .

مشنوی

﴿ عاشق گلست خود گلست او ﴾

﴿ عاشق خویشست و عشق خویش جو ﴾

« تَجَمُّد » عاشق حقیقی جزئی دکل، کلیدر. کنندینک عاشقیدر وعشقنک
 طالبیدر. « شَرَح » عاشق حقیقی هم صفا، هم جفا، هم هجران و ضجرت، هم
 ملاقات و وصلت کبی حالات متضاده یه عاشقدر؛ عاشق رضای باری بی استحصال
 ایچون کوستردیکی کمال صبر و محبت حسیدله کنندینه عاشق اولوب هر نوع ارادات
 ومقدرات الهیه یه رضا کوسترمک کبی مظهر اولدینی برصفتی سور و او صفت -
 علیه نك بقاسیچون استرحام ایدر .

﴿ صفت اجنحه طيور عقول الهی ﴾

جناب الله منسوب طيور عقل قنادلینک صفتیدر:

الله تعالی حضرتلرینه منسوب اولان طيور عقولن مقصد : نهایت مراتب روحانیه بی
 بولش اولان قلوب و عقول انیا و اولیادر : قنادلینک صفتندن مرام : حالات
 و اوصاف علیه لیدر که دائما ترقی و رضای باری بی تمی ایدرلر .

مشنوی

﴿ قصه طوطی جان زینسان بود ﴾

﴿ کو کسی کو محرم مرغان بود ﴾

« تَجَمُّد » جان طوطیسنک قصه سی بواسلوبده اولور. زده در برکیمسه؟ که
 قوشلرک محرمی اولسون! « شَرَح » قفسده محبوس اولدینی مثال طریقله سویله نیلن
 حالت روحانیه نك احوالی کبی مرغ جانک، چوق حالاتی واردر. او یله مرغ -
 جان که دنیاده کنندیسینی هجران و فراقده کورور. ارواح مقدسه نك نزدینه
 وارمق و محبوب حقیقی بی بلا حائل کورمک استرحام ایدر. جانلرک قوشلرینه
 مخصوص احواله و سرائر مالا نهاییه واقف و مطلع اوله حق برانسان زده در؟ که
 اکا حالات روحانیه دن نقل حقیقت ایدیم! معناسنده شرح اولنه بیان بوبیت معلاه
 روح علوی یه آینه تجلادر .

مشنوی

﴿ کو یکی مرغ ضعیف بی کناه ﴾

﴿ واندرون او سلیمان باسپاه ﴾

«تَبَجَّهْرُ» کناهسز، ضعیف بر قوش زرده؟ آنک دروننده سلیمان
 علیه لسلام عسکریله برابر اولسون، صیغینسون. «شَرْحُ» کیمسه یه فنالق ایتمز،
 فنالق ایستمز، امر حقه قارشى مطیع بر صاحب تسلیمیت زرده در؟ که قلبی ایچنده
 سلیمان حقیقی ایله جنود لائحصاصی موجود و باقی اولسون!

مثنوی

﴿ چون بنالد زار بی شکر و کله ﴾

﴿ افتد اندر هفت کردون غلغله ﴾

«تَبَجَّهْرُ» زیرا او قوش شکر سز، شکایتمز اغلاسه و فریاد ایلسه، یدی
 قات کو که تلاش دوشر. «شَرْحُ» قلب رقیق صاحبی دنیا یه متعلق اولان
 شکر و شکایتدن عاری اوله رق محبت و عشق ربانیله فغان و ناله یه باشلار ایسه هفت
 آسمانده اولان ملائک کرام و ارواح عظام غلغله یه دوشوب یا حضرت یزدان!
 امان، امان! سنک مقبول بر قولک دنیا ده هجران زده اوله رق فریاد و فغان ایدیسور.
 مرحمتک یتیشسون! دیه عرض حاجات و مناجات ایدر.

مثنوی

﴿ هر دمش صد نامه صد پیک از خدا ﴾

﴿ یاری زاوشست لیک از خدا ﴾

«تَبَجَّهْرُ» جناب حقدن هر وقت، انسان کامله یوز نامه و یوز خبر کتیریحی
 ایریشیور. او، انسان «یاری!» دیمکله طرف خدادن التمش کره «لیک» یعنی:
 «دعا کی قبول ایتم.» فرمان و جوابی کایر. «شَرْحُ» قلب پاک صاحبی عند الّهیده
 او قدر مقبولدر که طرف سبحانیدن هر آن اکا یوز و بلکه یوز پیک فیض و صفا
 احسان اولنور. کمال عبودیت و محبتله «یاریم!» دیمسیله جانب خدادن لیک ندای -
 اجلال نما ی قلبی احاطه ایدر.

مشنوی

﴿ زلت اوبه زطاعت نزد حق ﴾

﴿ نزد کفرش جمله ایمانهای خلق ﴾

« تَبَجِّهْ » اونك خطاسی نزد حقه طاعتدن اولادر . انك كفری او كنده
جمله ایمانلر اسکی و قیمتلر قالیر . [بوراده خلق افطی اسکی دیمکدر .] « شَرْح »
عاشق کامل ، محبتك هنكام غایتده کندینی کلیاً فراموش ایدوب هر یرده وحدت -
مطلقه نی کورور . اونك خطا صورتده عد اولنان غلیان عاشقانه سی ایمان حقیقی
اربابنه مخصوص بر طاعت کاملانه در . کفر لغتی کیزلک معناسنه اولدیفنه کوره
مصراع ثانیده کی « آنك كفری اسکی ایمانلردن دها معتبر و دها مقبولدر . »
بیورلمسی او عاشق کیزی اولان طاعتی وحفظ ایندیکی اسراری بر چوق ظاهر
پرستك علی اولان عبادات دیاکارانه سندن دها مقبولدر دیمکدر .

مشنوی

﴿ هر دی اورا یکی معراج خاص ﴾

﴿ بر سر تاجش نهی حق تاج خاص ﴾

« تَبَجِّهْ » هر بر نفسده او عاشقه مخصوص بر معراج وارد؛ آنك تاجك
باشی اوزرینه حق تعالی حضرتلری نیجه تاج خاص قور . « شَرْح » عاشق حقیقی ،
هر آن اشارات ربانیه بی مشاهده ایتسیله ترقی ایدر . او ترقی بر معراج خاص -
روحانیدر ؛ انك مرتبه عالییه سی اوزرینه فیض ربانی بر تاج مکرم وضع ایله قلبی
اعلا ایلمشدر .

مشنوی

﴿ صورتش بر خاك وجان در لا مکان ﴾

﴿ لا مکانی فوق وهم سالکان ﴾

«تَرْجِمَه» اونك صورتی ، یعنی جسدی طوبراق اوس-تنده ایسه جانی لامكانده در؛ اوپله برلامكان كه سالكلرك و همی فوقنده در. «شَرْح» عاشق حقیقینك بدنی سائر انسانلرك جسمی کبی طوبراق اوزرنده ایسه ده جانی عالم ملکوتده ، لامكانده در . بولامكاندن مقصد هر شیدن خالی اولان بعض مسافتمیدر ؟ یوقسه کره ارضك معلوم اولان مكانلرینه کوره بشقه برمحلمیدر؟ دیه تصورده بولان بعض سالكلرك بوکبی خیالاتندن عاشق صادق اولانك جانی و مکانی پاك و معرادر .

مثنوی

﴿ لا مکانی نی که در فهم آیدت ﴾

﴿ هر دمی دروی خیال زایدت ﴾

«تَرْجِمَه» [یوقاریده کی بیتده ذکر اولان لامكان] او لامكان دكلدر كه آكلایشك ایچنده بولنسون . هر آنده سكا برخيال طوغسون! «شَرْح» ذکر اولسان لامكانك بلاقوه روحانیه اكلاشلمسی ممکن دكلدر . دنیاده عقل ظاهر لامكانه مماثل نه مواده ، نه ده معقولاته مصادف اولمشدر كه آنله قیاساً اكلایه بیلسون . او لامكانده وهم و خیال یوقدر . حقیقت محضه واردر .

مثنوی

﴿ بل مکان ولا مکان در حکم او ﴾

﴿ همچو در حکم بهشتی چارجو ﴾

«تَرْجِمَه» بلکه مکان ، لامكان آنك حکمنده در ؛ جنتك درت ایرمانی اهل- جنت اولانلرك حکمنده اولدینی کبی ! «شَرْح» مصراع اولده کی «او» ضمیری هم لامكانه ، هم عاشق کامله راجع اولسه جائزدر . برنجی تقدیرده : اوپله بر لامكان كه مکان و دنیا ، بلکه عقبیا و ماسوا آنك حکمنده در . مثلاً جنت ایچنده اولان درت نهره اهل جنت کیف مایشاء حکم ایتدکری کبی ! ایکنجی تقدیرده : بیان اولنان عاشق کامل رضای جناب واجب الوجوده او قدر

مائل اولمشدر که کسب ایتدیکی قوت و سعادت معنویه حسبیه مکان ولا مکان
اول عاشق بکامک حکمنه رامدر دیمکدر .

مشنوی

﴿ شرح این کونه کن ورخ زین بتاب ﴾

﴿ دم مزن والله اعلم بالصواب ﴾

﴿تَرْجِمَه﴾ بوشرحی قیصه طوت ! بوندن یوز جویر ! سویامه ! الله تعالی
حضرتلری طوغری بی اک زیاده بیلجیدر . «شرح» حضرت مولانای رومی
قدس سره السامی ، کمال شوق وعشق ایله طیور عقول الهیه ، مکان ولا مکان کی
مسائل دقیقه دن بحث ایتمکده ایکن ذات عالیله نجه معلومدر که بویختک دنیاچه میانه -
آدمیانده ده زیاده شرح وایضاحی غیر جائزدر . بویکاء ذات پاک قدسیت آیاته :
بوقدر کافیدر ؛ بوندن زیاده عقول ظاهره تحمل ایده من ؛ هر شیئه و مسائل -
عالیه ایه اک زیاده عالم ودانا اولان جناب خدا انسانلره درجه مشروعه دن زیاده
حکمتلر اراه ایتمکی تنسیب وروا بیور مامشدر دیه خطابده بولنیور .

مشنوی

﴿ باز میگردیم ما ای دوستان ﴾

﴿ سوی مرغ و تاجر هندوستان ﴾

﴿تَرْجِمَه﴾ ای دوستلر بز ! طوطی قوشی ایله هندستان تاجرینک طرفنه
کری دونه لم ! «شرح» طیور عقول الهیه ، کیفیات معنویه بی ولا مکان کی احوال -
روحانیه بی لباس حکایه دن عاری اوله رق نقل وارائه یه ابتدار ایتمش ایسه کده بو
صورتک لعلوبلی غیر جائز اولدیغدن تکرار طوطی و تاجر قصه بی طرفنه دونه لم ! دیلیور .

﴿ دیدن خواجه طوطیان هندوستان را در دشت و پیغام ﴾

﴿ رسانید ازان طوطی ﴾

تاجر، هندوستان طوطیلرینی صحرا ده کوروب او ، طوطیء محبوسدن
انلره خبر ایریشدیرمی بیانده در:

مشنوی

﴿ مرد بازرگان پذیرفت این پیام ﴾

﴿ کورساند سوی جنس از وی سلام ﴾

« تَبَجَّهْ » مرد بازرگان بو خبری قبول ایلدی که طوطیسنک جنسندن
اولوب هندستانده اولان طوطیلره انک خبرینی ایریشدیرسون! [شرح لازم دکلدرو.]

مشنوی

﴿ چونکه تا اقصای هندستان رسید ﴾

﴿ در ییابان طوطیء چندی بدید ﴾

« تَبَجَّهْ » بازرگان هندستانک نهایتنه واردینی زمان بیابانده براق طوطی
کوردی .

مشنوی

﴿ مرکب استانید پس اواز داد ﴾

﴿ آن سلام و آن امانت باز داد ﴾

« تَبَجَّهْ » طوطیلری کورونجه بازرگان مرکبئی طور دیردی . یوکسک سس
ایله اوسلامی، اوامانئی کری ویردی . « شَرَحْ » ذات مستعد عالم ملکوته واروب
ارواح مقدسه بی کورونجه قطع مراتبه قابل اولان شوق معنویسی توقیف ایله ،

محبوس بدن و دنیا اولان حالت روحانیه نك سلام و امانیه سی نقل و حکایه ، افادات
رقت انکیز ایله مرحتلریقی جلب و اماله ایلدی دیمکدر

مشنوی

﴿ طوطی زان طوطیان لرزید بس ﴾

﴿ او فتاد مرد و بکستش نفس ﴾

« تَرْجِمَه » « اوطوطیلردن برطوطی چوق تتره دی ، دوشدی ، نفسی

کشدی اولدی . « تَرْجَح » اوزات مستعد محبوس بدن و دنیا اولان حالت روحانیه نك
احوال هجران اشمال لرینی ارواح مقدسه یه نقل و انبا ایتدکن صکره ارواحدن بری حالته
مناسب بر کیفیتله حزن و المنی اظهار و کندینی امواته مخصوص بر حاله مظهر و گرفتار ایلدی .

مشنوی

﴿ شد پشیمان خواجه از گفت و خبر ﴾

﴿ گفت رفتم در هلاک جانور ﴾

« تَرْجِمَه » « باز رکان سویلدیکندن ، کتیردیکی خبردن پشیمان اولدی ، کندینه
دیددی که بر جانلی مخلوقك تلف اولسنه سبب اولدم .

مشنوی

﴿ این مکر خویشست با آن طوطیک ﴾

﴿ این مکر دو جسم بود و روح يك ﴾

« تَرْجِمَه » « مکر بووفات ایدن طوطی بزم طوطیجکك اقرار باسننددر . مکر بونلر
صورتا ایکی جسم ایسه ده حقیقته بر روحدر .

مشنوی

﴿ این چرا کردم چرا ادم پیام ﴾

﴿ سو ختم بیچاره رازین گفت خام ﴾

« تَرْجِمَه » « بواشی بن نیچون بایدم ؟ نیچون خبر ویردم ؟ بیچاره طوطی یی بو
مناسبتر سوزله یا قدم !

مثنوی

﴿ این زبان چو سنک هم آهن و شست ﴾

﴿ وانجه بجهد از زبان چون آتشست ﴾

« تَرْجِمَه » دیل ، طاشله قرمزی دمیر کیدر . اوشی که لساندن صیجرار .

میدانه حیقار . اتش کیدر . « شَرْح » بویته کلنجه یه قدر افاده ، بازرکان یعنی مستعد اولان ذاتدن ایکن شمدی بره قضاای دأب جلیل مثنوی عارف لسانندن بعض حکمت بیان بیوریلور .

مثنوی

﴿ سنک و آهن رامزن برهم کزاف ﴾

﴿ که زروی نقل که زروی لاف ﴾

« تَرْجِمَه » طاش ایله دمیری بهوده یه بری برینه اورمورمه بعضاً نقل و تفاخر ،

بعضاً لاف و کلام یوزندن ! « شَرْح » حقیقته طاش ایله دمیر کجی اولان کلامی بعض فائده سز نقلیات و حکایات و بعض لاف و تفاخرات ایچون صرف واسراف ایتمه ملیدر . طاش ایله دمیرک بری برینه اورلمسندن متولد قفیلجم صیجرار . بهوده سوزده آتش قیلندندر . عالم انسانیتی کرفتار اذا و بلا ایدر .

مثنوی

﴿ زانکه تاریکست هر سو پنبه زار ﴾

﴿ در میان پنبه چون باشد شرار ﴾

« تَرْجِمَه » بو عالم قارالقدر ، هر طرف یاتمه مستعد باموق تار لاسی کیدر .

باموق ایچنده آتش نصل اولور ؟ « شَرْح » ضد داعی قیل و قال دنیاده جوق احوال - اسف اشتمال بولور ، که انلر اوفاق بر سبب ایله کسب اشتعال ایدر . مقال مفسدت - مأل ویا کلات بی مالدن اجتناب ایتملیدر .

مثنوی

﴿ ظالم آن قومی که چشمان دوختند ﴾

﴿ زان سخنها عالمی را سوختند ﴾

« تَرْجِمَهُ » اوقوم ظالمدرکه کوز قیاقلرینی دیکدیلر . [یعنی حقیقی کورمد - یلر .] مناسبتمز سوزلرله عالمی یاقدیلر .

مثنوی

﴿ عالمی را يك سخن ویران کند ﴾

﴿ روبهان مرده را شیران کند ﴾

« تَرْجِمَهُ » عالمی برسوز ویران ایدر . اولمش تیلکلیری ده ارسلان ایدر .

« شَرْح » برانسان موجب جدال برسوزی سویلنجه خاطره گلز نتائج وخیمه ظهورایدیکی امور مجربهدندر؛ مثلاً تیمورلنک کبی برخوزیزک امریله عالم انسانیت کرفتار پریشانی و ذلت اولمشدر . برده جدال ونزاعی اصلا سومز ودائماً فواید - ذاتیه سنی دوشونور تیلکی کبی حیلہ کار بر آدمک کویا مال وناموسنی کلیاً اخلال واضمحلال ایدہ جک حدت انکیز وخدعه آمیز برسوز قولاغنه ایریشنجه خلقی اولان حیلہ وسکونتی ترک ایله ارسلان طورنده آتش غضب پوسکورور .

مثنوی

﴿ جانها در اصل خود عیسی دمنند ﴾

﴿ يك زمان زخمد و دیگر مرهمند ﴾

« تَرْجِمَهُ » روحلراصلنده عیسی نفسلی یعنی علوی ایدیلر ، برزمان [عالم طبیعتده]

یارملر حالنده ، بشقه وقتده مرهملر شکلنده در . « شَرْح » انسانلرک ارواحی حالات - بشریه ایله کرفتار تحولات اولمهدن اول علوی ایدی . ابدانه تعلق ایدنجه

بعضاً شر ، بعضاً خیر ایشلمکه باعث اولدی . بعض انسانلر ذاتلرینی اصلاح ایله سرمایه خیر، یعنی معناً مرهم و بعضیهی کندیلرینی افساد ایله یاره، یعنی مورت - شروالم اولدی .

مشنوی

﴿ کر حجاب از جانها برخاستی ﴾

﴿ گفت هر جانی مسیح آساستی ﴾

« تَبَجَّهْ » روحلردن برده قالمش اولسهیدی هر بر جانک سوزی مسیح کی اولورایدی . « شَرَحْ » اکر انسانلرک روحنی احاطه ایدن حجاب بشریت قالمش حلالری نفس و شیطانک القا آتندن کلیاً قوروتولمش اولسه خلاص اولمش هر بر روح پرفقوحدن عیسی روح الله کی کرامات لاتحصاظاهر و رونما اولور ایدی دیمکدر .

مشنوی

﴿ کر سخن خواهی که کوئی چون شکر ﴾

﴿ صبر کن از حرص و این حلوا نخور ﴾

« تَبَجَّهْ » اکر شکر کی طاتلی سوز سویلمک ایسترایسک حرص و طمعدن واز کچوب صبرایت ! و بوحلوانی بیمه ! « شَرَحْ » اکر طاتلی و قیمتلی سوز سویلمک ایسترایسک اولاً اوزر کدن حرص و طمعی محو و تبعید ، ثانیاً حلوا کی صورتا طاتلی اولان تحریصیات و مشتهیات غیر مشروعه دن کندینی تجرید ، ثالثاً ایجابندن زیاده سوز سویلمکدن و لزومندن زیاده اکل و شربدن وحد معروفدن فضله او یقودن اجتناب ایت !

مشنوی

﴿ صبر باشد مشتهای زیرکان ﴾

﴿ هست حلوا آرزوی کودکان ﴾

«تَنْجِيْهُ» ذکی اولانلرک مشتهای و غداسی صبر ، چو جقلرک آرزو واشتهای
حلوا اولور . « شَرْح » عرفا و اذکیا نعمت دنیا و عقبا بی لذائذ نفسانیه دن
اجتناب ایله صبر ایتمکده بولدقلرندن صبر معنأ مرغوب برشتهای و برغذای حیات
بخشادر ؛ اما سنأ و عقلاً صبیان اولانلرک آرزوسی حلوا ، کثرت طعام ، خواب-
غفلت ، آرزوی خام کبی حالات فلاکت انجام اولور .

مشنوی

﴿ هرکه صبر آورد کردون بررود ﴾

﴿ هرکه حلوا خورد واپس ترشود ﴾

«تَنْجِيْهُ» هرکیم صبر ایتمدی ایسه معنأ آسمانک اوستنه کیدر ؛ هرکیم حلوا
یدیشه زیاده کری کیدر . « شَرْح » صبر و قناعت انسان ایچون اجنه سلامت
و سعادتدر که انلر ایله بو عالم سفلیدن ترقی و عالم ملکوته پرواز ایدرک سعادت-
ابدیه ایله متعم اولور . بالعکس حرص و طمع بر بالای ذات افزادر که هرکیم انلره-
مقید اولور ایسه مرتبه انسانیتدن تنزل ایلر . بو عجلده حلوا دن مقصد : مشتهایات .
نفسانیه و آمال شیطانیه درکه غافلره طاعتی کور و نور ، صکره آجیسی حس اولور .

﴿ تقریر قول شیخ فریدالدین عطار قدس الله روحه ﴾

﴿ تو صاحب نفسی ای غافل میان خاک خون میخور که ﴾

﴿ صاحب دل اگر زهری خورد آن انکبین باشد ﴾

حضرت شیخ فریدالدین عطار قدس الله روحه : ای غافل ! سن صاحب نفس سک !

طوبراق اور تہ مندہ قان ایچ یعنی کرۂ ارضہ ریاضت و زحمت اختیار لیت! کہ صحت .
معنویہ بولہ سک ! اما صاحب دل اولان عارف زہر بیسہ طاتلی بال . اولور؛ یعنی
صاحب دل قوت و اقتدارینی سوء استعمال ایتمز و کندینہ حسب القدر جفاده کلسہ
اندن خیر استعمال ایدر . دیمکرینہ حضرت مولانای رومی قدس سرہ السامی
بیور یورلر کہ :

مثنوی

﴿ صاحب دل را ندارد این زیان ﴾

﴿ کر خورد اوزہر قاتل راعیان ﴾

«تَبَجِّهْ» کوکل صاحبہ او ، زہر زیان ویرمز . اگر اوصاحب دل آپ
آشکار اولدیریحی زہر یسہ بیلہ ! «شَرِّحْ» بر صاحب دل و مرد کامل مشتیات -
نفسانیہ والقاآت شیطانیہ دن خلاص اولور سہ خام اولان انسانلرہ کورہ زہر
قاتل عد اولنہ بیلن معاملاتدہ بولنہ بیلہ ینہ اصابت ایدر .

مثنوی

﴿ زانکہ صحت یافت وز پرهیز درست ﴾

﴿ طالب مسکین میان تب درست ﴾

«تَبَجِّهْ» اوصاحب دل صحت معنویہ بولش ، پرهیزدن قور تولمشدر . طالب -
مسکین ہنوز صتمہ ، حما ایچندہ در . «شَرِّحْ» صاحب دل اولان عارف ، ریاضات
و مجاہدات ایلہ امراض نفسانیہ و شیطانیہ دن کلیاً قور تولمش ، پرهیز معنوی
کندیسندن رفع اولنمشدر . معاملات متنوعہ مشروعیہ پراسر کبریشیر ؛ اما طالب -
مسکین نفسی اصلاح و عقل و روحی افلاح ایتماشدر ، اوچوق یسہ نفسی
غالب اولور . محرمات ارتکاب ایدر . چوق سویلہ عرفانی اولمدیقندن خطا کو
و فساد جو اولمش اولور .

مشنوی

﴿ گفت پیغامبر که ای طالب جری ﴾

﴿ هان مکن با هیچ مطلوبی مری ﴾

«تَنْجِيْهُ» پیغمبر علیه الصلاه والسلام افندمن حضرتلری بیوردی که :
ای جبـور و جری اولان طالب ! صاقین بر مطلوب ایله هیچ نزاع و عنـساد
ایتمه ! «شَرْحُ» طالبدن مقصد : سالک راه حقیقتدر . مطاوبدن مرام : مسافه :
لازمه معنوی بی طی ایتش اولان ذاندر . ایشته فخر عالم صلی الله تعالی علیه وسلم
افندمن حضرتلری بیور مشلردر که : ای صاحب جرأت و جسارت اولان طالبـ
حقیقت ! منزل مقصوده واران انسان عارف ایله زهار جدال و عناد ایتمه ! بن دوسنک
کبی بیلروایش کوریرم دیمه ! بالعکس منبع شرع و حکمت اولان بویه بر صاحب کمالک
سلامنه اطاعت و انقیاد ایت !

مشنوی

﴿ در تو نمرود دیست در آتش مرو ﴾

﴿ رفت خواهی اول ابراهیم شو ﴾

«تَنْجِيْهُ» سنده نمرودلک واز ایسه آتشک ایچنه کیتمه ! آتش ایچنه کیرمک
ایسترایسک اول امرده ابراهیم اول ! «شَرْحُ» نمرودلک ، کبر و حرص
و کثرت طعام و حب شهوت و بونلر کبی مشتهیات اولوب معنأ غافل و غافل اولان
کیسه نلک مسائل غامضه و اجرا آت عظیمه به کیریشمسی جائز دکلدر . مستعدـ
احراق اولان کیسه احوال غامضه ایچنه کیرمک ایسترایسه چوق چالیشملیدر ! هر نوع
اخلاق ذمیمه بی ترک آلیشملیدر . ابراهیم علیه السلام کبی اخلاق حبیه و اوصافـ
حسنیه مالک اودملی اندن صکره آتش و قوعات ایچنه کیرلی ! رؤیت ملکوتـه حاضر
اولمی !

مشنوی

﴿ چون نه سباح نی دریائی ﴾

﴿ در میفکن خویش از خودرانی ﴾

« تَرْجِمَہُ » د کزحالی بیلرز ، یوزمکن اکلامازایسک کندی رایکله کندی د کزہ آتمہ ! « شَرْح » ای تابع نفس اولان طالب ! دریای وقوعات و حوادث کونیه ایچنده حرکت ایتمکه غیر مقتدر ایکن بحر حقیقه دکل نفسہ اسیر اولور ایسک رأی سقیمکله کندی عمان وقواعة آتمہ ! مشتیات نفسانیہ دن احتراز ایت ! زیر غرقہ کرداب فنا و دوچار عذاب و بلا اولورسک !

مشنوی

﴿ اوز قعر بحر کوهر آورد ﴾

﴿ از زیانها سود برسر آورد ﴾

« تَرْجِمَہُ » او ، [یوزمک بیان] د کزک دینسدن کومر کتیر . زیانلردن فائده باشه چیقارر . « شَرْح » ریاضات و مجاہدات کثیرہ ایله مطلوب رادہ سنہ واران مقبول خدا ، دریای وقواعة نہ قدر طالسه غرق اولمقدن بشقه کوهر . متنوعه چیقارر ، صورتا زیانی ایشلرده باذن الله تعالی اکا فائده رس اولور . اوتوز یاشنده اولان بر صاحب صحت ، حلم و بوی مقوی شیر اکل ایتسه فائده کورر ؛ اما بر قاج آیلق بر چوجفه بونلریدیر لسه تلف اولور . کایله نسبت بر طفل . ناتوان اولان طالب سالک حدی بیلوب دریای معرفنده شناورلک علمی اوکرمندکجه کندی کرداب هلاک آتاملیدر .

مشنوی

﴿ کاملی کر خاک کیرد زرشود ﴾

﴿ ناقص ارزز بردخا کسترشود ﴾

« تَبَجِّمُ » بر کامل اگر طوپراغی طوتسه النون اولور ؛ ناقص ایسه التون کتیرسه کول اولور. « شَرِّحُ » تربیه سی ناقص اولان کیمسه بر مرشد کاملک الله دوشسه . مکمل انسان عارف اولور. بالعکس خلقة مستعد اولان برانسان ، مرشد طرزنده بولان بر ناقص وحیله کارک پنجه سنه دوجار اولسه یوانی شاشیر و کرفار اخلاق ذمیمه اولور .

مشنوی

﴿ چون قبول حق بود آن مرد راست ﴾

﴿ دست او در کارها دست خداست ﴾

« تَبَجِّمُ » طوغری انسان مقبول خدا اولورسه انک ایشلرده الی خدای لم یزل حضرتلرینک الیدر! « شَرِّحُ » سرور کائنات ، محمد مصطفی علیه افضل التحایا افندمن حضرتلری یدمبار کیله کفارده قارشى آتدینی طاش و طوپراق ایچون الله تعالی حضرتلری قرآن عظیم الشانده بیوردی که : (ومارمیت اذرمیت ولكن الله رمی) معنای شریفی : « یا محمد ! آتدیغک وقتده سن آتدک ولكن الله تعالی حضرتلری آتدی » یدمستقیمدن نه چیقار ایسه الله تعالی به منسوب اولدینی وایدوقوتی الله تعالی حضرتلری واسطه اجرا آت اتخاذ بیوردینی بدیهیدر . شیخ الاکبر حضرت محی الدین عربی بیوررلر : « ولا بدمن اثبات عین العبد فی الفناء فی الله وحينئذ یصح ان یكون الحق سمه و بصره ولسانه ویده فعم قواه وجوارحه بهو بته علی المعنی - الذی یلیق به وهذه نتیجة قرب النوافل واما قرب الفرائض ان یسمع الحق بك فتكون

آله « یعنی : عین عبدك فنا فی الله درجه سنده بولندیغنی اثبات ایچون لازمدرکه : اوعبدك سمعی وبصری ولسانی والی وكافه قواسی واعضاسی اوله ؛ بوده الله تعالی حضرت تلیزینك هویت وواراغنه لایق اولان معنا اوزرینه در . بوتقدیرده فنا فی الله صحیح اولور . بیان اولان نتیجه نوافل ایله حاصل اولان قرینتندیر ؛ امفرائش قرینتی ، نتیجه سی بودرکه : الله تعالی حضرت تلیزینك سنسکه ایشیدر . یعنی کندیك وبشقه لری ایچون سنك دعا کی قبول ایدر ، سن حق تعالی حضرت تلیزینك واسطه سی و آلت اجرا آتی اولمش اولورسك !

مشنوی

﴿ دست ناقص دست شیطانست و دیو ﴾

﴿ زانکه اندر دام تکلیفست وریو ﴾

« تَرْجِمَه » ، ناقص اولان ال ، شیطان و دیوک ایدر ؛ زیرا اوشیطانك تکلیف وحیله سی طوزاغنده در . « شَرْح » ، ناقص وحیله کار ، شیطان لعینك طوزاغنه طوتولمشدر ؛ شیطانك کوه نیر و تربیه سی شیطاندن آلیر . ناقصك الذن نه چیقار ایسه شیطانك الذن چیقمش کی داعی غفلت و موجب ذلندر .

مشنوی

﴿ جهل آید پیش او دانش شود ﴾

﴿ جهل شود عالمی که در ناقص رود ﴾

« تَرْجِمَه » ، کاملک نزدینه جهل کلیر ، علم اولور . بر علم که ناقصه کندی . جهل اولدی . « شَرْح » ، جاهل بر انسان بر کاملک تربیه سنه التجا و او امری اجرا ایدر سه کامل وعالم اولور ؛ بالعکس بر ناقصك نزدینه معلوماتی بر انسان کیسه آنک سوء معاملاتیله کسب جهالت ایدر ؛ غایت مقید بر کتابی ناقص اولان مطالعه ایته مقصد و معناسی تغییر ایله اغراض شیطانیه - منه آلت اتخاذ ایتمک ایستر !

مثنوی

﴿ هر چه کیرد عاتی علت شود ﴾

﴿ کفر کیرد کاملی ملت شود ﴾

« ترجمہ » خستہ اولان نہی طوتار ایسہ علت اولور ؛ بر کامل کفر طوتاسہ دین وایمان اولور . « تشریح » بعض مریض جسمانیٹک خستہ لکی لمس ایلہ فصل ساری اولور ایسہ مریض معنوی اولان اخلاق ذمیمہ صاحبٹک پنچہ الفتنہ دوشنلر معناً خستہ اولور ؛ کامل ایسہ کفر کبی اک وخیم برمرض معنوی یہ مبتلا اولانلری باذللہ تعالی اصلاح ، نور ایمان ایلہ قلب وعقللرینی افلاح ایدر .

مثنوی

﴿ ای مری کردہ پیادہ باسوار ﴾

﴿ سر نخواہی برد اکنوز پای دار ﴾

« ترجمہ » ای سوار ایلہ عناد ایلمش پیادہ ! باش آلہ مازسک ! شمدی آیاغنی صیقی طوت ! « تشریح » ای وسائط معنویہ دن محروم ومساقاة عظیمہ روحانیہ قطع ایٹک ایچون پیادہ کبی عاجز وزبون اولان مبتدی مدعی ! سن سمند صرصر دار معنی یہ سوار وعلوی رفتار ایلہ عناد وجدال ایتدیکندن بی هنر قالدک ! شمدی بوورطہ مہا بکدن خلاص اولمق ایسترایسک کبر وعناددن فراغت وبرمرد کاملہ مراجعت ایت ! کہ تخلیص جان ایٹمش ومقبول جهان اولمش اولہ سک !

﴿ تعظیم کردن ساحران موسی علیہ السلام را کہ ﴾

﴿ چہ فرمائی اول تواندازی عصا یاما ﴾

سحر یا جیملرک موسی علیہ السلامہ تعظیم ایلدکیرینہ دائردر : [ساحرلر دیدیلرکہ : یا موسی ! ابستداسنمی عصائی آتارسک ؟ یاخود بزئی آتہم ؟ نہ بیورورسکز ؟]

مشنوی

﴿ ساحران در عهد فرعون لعین ﴾

﴿ چون مری کردند باموسی زکین ﴾

« تَرْجَمَهُ » ساحر لر فرعون لعینك زمانده . موسی علیه السلامه . کین ایله عناد ایتدیلر . « شَرْح » حضرت موسی بر مقتضای فرمان خدا ، قوم بی اسرائیلی ید ظلم انکیز فرعوندن تخلص ایتمک اوزره اووقت فرعونلرک مقری اولان مصره کیدوب معجزات عظیمه نبویه سی مشهود و مشهور اولنجه معجزات باهرا لانی فرعون لعین کال کین و عناد ایله سحره اسناد ایتمش و حضرت موسانک نبوتی جرح و تکذیب ایتمک ایستمشدر ؛ کندی ملکنده بولنان ساحران . موسی علیه السلامدن دهامقتدر اولدقلرینی اثبات ایلمک امیدیه انلری مصره جلب ایتمش ، بریوم مخصوصده علی ملاء الناس موسی علیه اسلام ایله قارشیلاشدر مشدر .

مشنوی

﴿ لیک موسی را مقدم داشتند ﴾

﴿ ساحران اورا مکرم داشتند ﴾

« تَرْجَمَهُ » لکن ساحر لر موسی علیه السلامی مقدم و مکرم طوتدیلر .

مشنوی

﴿ زانکه کفتندش که فرمان آن تست ﴾

﴿ کرتومی خواهی عصا بفکن نخست ﴾

« تَرْجَمَهُ » ساحر لر دیدیلرکه : فرمان سنکدر ؛ اگر ایسترایسک عصا کی ابتهاسن آت ! « شَرْح » بو حکایه سوره اعرافک یوز اون اوچنجی آیت کریمنده بووجه ایله بیان وفرمان بیورلمشدر : ﴿ قالوا یا موسی اما ان تلقی و اما نکون

نحن الملقین) . معنای شریفی : « ساحر لر دیدیلر : یا موسی ! یاسن عصا کی آت ، یاز کنندی دکنکلریمزی وایپلرمزی آتلم » (قال القوا) « حضرت موسی جواباً : ساحر لر دیدی : سز آتیکز : » (فلما القوا سحر و اعین الناس واسترهبوهم وجاؤا بسحر عظیم) « اوقت که ساحر لر آتدیلر ؛ حاضر بولسان آدم لک کوزلرینی سحر ایله باغلا دیلر ، وخلق قورقوتتمق ایستدیلر و بیوک برسحر ایله میدا نه کل دیلر » (و اوحینا الی موسی ان الق عصاک فاذا هی تلقف ما یا فکون) « و موسی جانبه وحی کوندر دک که کنندی عصا کی آت (موسی عصافی در حال آتوب اذ درها اولدی) و یوندی اول شیلری که ساحر لر یالان و تزویر ایستدیلر ایدی » (فوقع الحق و بطل ما كانوا یعملون) « حق ثابت ، ساحر لک ایشلدکلری شی باطل اولدی » (فغلبوا هنالك و انقلبوا صاغیرین) « اول محله فرعون و تابعلری مغلوب و منلول اوله رق دوندیلر » (و اقی السحرة ساجدین . قالوا آمنا برب العالمین . رب موسی و هرون) « و ساحر لر سجده ایدر لک ره پان دیلر ، دیدیلر : علل لک ریسنه ایمان کتیر دک موسی و هرون ک ریسیدر : یعنی موسی ایله هرون ک ایمان ایستکلری یوله خالقه ایناندق » ساحر لر دکنکلرینی ، ایلرینی یره آتوب ییلان اولنجه موسی علیه السلام خفیف بر خوف حس ایندی ؛ بو خوف اوزرینه شیخ اکبر حضرت محی الدین عربی قدس سره السامی فتوحات مکیه ده بیور یور لک : الله تعالی حضرتلری ده اول حضرت موسایه فرمان بیوردی : (لا تخف) قورقه ! حضرت موسی ساحر لک ییلانلرینی کورونجه حقیقته قورقمادی ؛ فقط قورقش کبی اولدی ، قورقش کبی اولسنده بیوک بر حکمت و ارایدی ساحران اکلا دیلر که ا کر عصانک اذر درها اولسی حضرت موسانک برسحری اثری اولیدی حضرت موسی ده اول کنندی سحرینک قوتنی بیلوب قورقماسی اقتضا ایدر ایدی ، لکن قورقنجه اکلا دیلر که عصانک اذر درها اولسی موسادن اولیوب حق تعالی حضرتلرندن ویرلش بر قوت و برمه جزه ایدی . بو حکمت ساحر لری طریق هدایه داخل ایستیکبی ایچون بیوک بر مرحت اولدی . نه دقیق نکته در !

مشنوی

﴿ گفت نی اول شما ای ساحران ﴾

﴿ افکنید آن مکرها را در میان ﴾

« تَبَجَّهْ » [موسی علیه السلام ساحر لره جواباً] دیدی : ای ساحر لر !

اول سز حیلہ لریکزی اور تہیہ براغیکز ! « شَرْحُ » حضرت موسی حقنہدہ حرمت کو سترن ساحر لره سز آتیکز ! بیورہ سیلہ مقابلہٴ انسانیت و ظرافت کو سترمشدر اجرا ایدہ جکاری شی صرف حیلہدن وفائدہ سز شیلردن عبارت اولدیغنی ساحر لره بیلدیروب عناددن واز کچملریچون کندیلرینی ضمناً ارشاد اتمشدر . اراز هنردہ وایراد نطقده و الحاصل هر کار دده لک صوک واقع اولان مقابلہ نك تاثیراتی دها بیوک اوله جنی انسانلره درس اوله رق بیلدیرمشدر . زیرا صوک معامله نك تاثیراتی ذهنه اک یقیندر .

مشہدی

﴿ این قدر تعظیم دین شانرا خرید ﴾

﴿ کز مری آن دست و پاهاشان برید ﴾

« تَبَجَّهْ » حضرت موسایہ ساحر لرك بو قدر تعظیم ایتمی ساحر لره دین

صاتون آدی ، عناددن ال وایاقلری کسلدی . « شَرْحُ » سورة اعرافک یوزیکرمی برنجی آیت کریمہ سنده بیورمشدرکه : (قال فرعون ائمتہ به قبل ان آذن لکم) معنای شریفی : « فرعون ساحر لره دیدی : موسایہ ایساندیکز و تصدیق ایتدیکز ، بن سزه اذن ویر . ددن اول » (ان هذالمکر مکر مود فی المدينه) « تحقیقا که بوایمان و تصدیقیکز بر حیلہ و تدبیردر ، دها اول شهرده قرار ویردیکز » (لتخرجوا منها اهلها) « بو مکر ایله اهالی نی شهردن چیقارده سکز » (فسوف تعلمون) « سزه ایدہ حکم عذابی قریباً اکلا رسکز » (لاقطعن ایدیکم وارجلکم من خلاف) « البته اللریکزی وایاقلریکزی کسرم ؛ بری برینک خلافتہ مثلاً صول ایاغی و صاغ الی و قس علی هذہ » (ثم لاصلبنکم اجمعین) « صکره جمله کزی اصارم » (قالوا انا الی ربنا منقلبون) « ساحر لركا ایتان ایلہ فرعونہ دیدیلر که تحقیقا بز رمزک جانبہ رجوع ایدیخیلرز . « متوی سریفک بویقی ، بو آیات کریمہ یه اشارت بیوریور .

مشنوی

﴿ ساحران چون حق او بشناختند ﴾

﴿ دست و پا در جرم آن در باختند ﴾

« تَنْجِيْمٌ » ، ساحر لر ، موسی علیه السلام حقنی اکلا دقلری وقت اوابکی
ایتدکاری خصومتک جرمنده ال وایاقلربی اوینایدیلر .

مشنوی

﴿ لقمه و نکته است کامل را حلال ﴾

﴿ تونهٔ کامل نخوری باش لال ﴾

« تَنْجِيْمٌ » اقمه یمک و نکته سولیمک کامله حلالدر ؛ سن کامل دکلسک ! یمه !
صوص ! « شَرَحٌ » کامل یمه جکی اطعمه کنیدیسنه ضرر ویریمه جکفی ، نفسک
شرندن حرام و فغالغه کرتار اولیمه جفی ، سولیمه جکی سوزدن ، نکته دن حاصل
اوله جق فوائد و محسناتی آکلار . اما ناقص چوقچه ییوب ایچر . حدواندازه بیلمز .
هم وجودینه ثقاتی دعوت ، هم نفسی ضبط ایدمه ییوب فناقلره جرأت ایدر ؛ نکته
فروشاقت یابیم دیرکن برچوق مناسبه شیلر سولیمه رک کنیدینی ترزیل و بر باد ایدر .

مشنوی

﴿ چون تو کوئی اوزبان نی جنس تو ﴾

﴿ کوشهارا حق بفرمود انصتوا ﴾

« تَنْجِيْمٌ » سن دها قولاقسک ! او کامل ، لسان مرتبه سنده در ، سنک
جنسک دکلدر ؛ حق تعالی حضرتلری قولاق مرتبه سنده اولانیره (انصتوا)
یعنی « سکوت ایدیکز ! » بیوردی . « شَرَحٌ » قولاق مرتبه سنده اولانک یالکیز
استماعه بورجی واستفاده یمه حق واردر ؛ جهان معنویده چوقجق کبیدر . وظیفه سی

ایشتمک و سوبله امکدر ؛ الله تعالی حضرتلری سورہ اعرافک ایکی یوز برنجی
آیت کریمه سنده : (واذا قرئ القرآن فاستمعوا له وانصتوا لعلکم ترحون)
بیور مشدر . معنای شریفی : او وقت که قرآن عظیم الشان او قونور . اکاقولاق
طوتوب دکله بیکز ، وساکت اولکدز که حق تعالینک رحمته مظاهر اوله سکز »

شنوی

﴿ کودک اول چون بر اید شیر نوش ﴾

﴿ مدتی خامش بود او جمله کوش ﴾

« تَرْجِمَه » چوجق ابتدا طوغنجه سود ایجر . برمدت سوبله مز . جمله
قولاق مرتبه سنده اولور . « شَرْح » یکی طوغان چوجق سود ایستدیک کی سالک ده
پدر معنویسی اولان مرشددن قوت معنویه و همت روحانیه ایسته مسی و سکوت ایدوب
دائما استماع و جالب حکمت و معرفت ایله ارنقا ایتمسی مقتضیدر .

شنوی

﴿ مدتی می بایدش لب دوختن ﴾

﴿ از سخن کویان سخن آموختن ﴾

« تَرْجِمَه » دوداقلری دیکیلمش اوله رق برمدت لازمدر که سوز سوبله یئلردن اوسوزی
او کر نه بیاسون . « شَرْح » معنویاتده چوجق اولان سالکه لازمدر که دوداغی
دیکمشجه سنه اختیار سکوت و استماع کلام حکمت ایله کنیدنی مستعد اعل و تکلم
ایتسون !

شنوی

﴿ ورنباشد کوش تی تی می کند ﴾

﴿ خویشتن را کینک کیتی می کند ﴾

« تَرْجِمَهْ » اكر قولاغی اولماز ایسه « تی تی » ایلر ، یعنی آغزیدن معناسز
صدالر چیقاریر . کندیسنی جهانك دیلسیزی ایدر . « شَرْحْ » عارف و مرشدك
كلام حكمت انساملرینه سالك نصب سمع ایله نصاب فیضه مالك اولماز و بن بیلیرم
ادعاسیله سویلمكه منمك اولور ایسه سویایه جکی شیلر چو جقلرك « تی تی » کبی
معناسز صدالردن عبارت قالیر . کندینی دیلسز یاپار .

مثنوی

❦ کر اصلی کش نبود آغاز کوش ❦

❦ لال باشدکی کند در نطنی چوش ❦

« تَرْجِمَهْ » انادن طوغمه صاغر دیلسز اولدی . دیلی قیلدایوب نه وقت سویلیه
بیایر ؟ « شَرْحْ » اصلاً صاغر اولان دیلسز اوله جنی کبی نافصده عارف و مرشدك
كلامنی استماعه صبر و استعداد کوسترمدیکی حالده نه قدر زمان کچسه انادن صاغر
طوغمنس اولانلر کبی هیچ بروقت حکیمانه ، عارفانه سویلمكه مقتدر اوله ماز .

مثنوی

❦ زانكه اول سمع باید نطق را ❦

❦ سوی منطق از ره سمع اندر آ ❦

« تَرْجِمَهْ » — سویلمك ایچول اول امرده قولاق، ایشتمك لازمدر ، سن
منطق طارقه ، سوز جانبنه ایشتمك یولندن كل ! « شَرْحْ » ناطق حكمت اولمق
ایسترایمك ابتدا حکیم عارفدن حکمت ایشیت ! صکره سویلمكه باشلا !

مثنوی

❦ ادخلوا الایات من ابو ابها ❦

❦ واطلبوا الارزاق من اسبابها ❦

« **تَرْجِمَهُ** » خانه‌لره قبولردن کیریکنز ورزقلرکزی اسبابدن طلب ایدیکنز !
 « **شَرْحُ** » یعنی هر شئیك بر ترتیب و مدخلی واردر . محل راحت و سلامت اولان
 خانه‌لره داملردن و پنجره‌لردن دکل ، قبولردن کیریایر . طالب و سالک اولانلر
 ابتدادن تکلمدن دکل ، طریق سمعدن یعنی سکوت ایتمکله جهان حکمت و معرفته
 داخل و مقصد اقصایه واصل اوله بیلرلر . بیت شریفده ایما بیوریلان آیت-سوره-
 بقره نك یوز طقسان بشنچی شو آیت کریمه سیدر : (و لیس البریان تأتوا الیوت
 من ظهورها ولیکن البر من اتقى واتوا الیوت من ابوابها و انقوالله لعکم تفاحون)
 معنای شریفی : ثواب امیدیه ارقه‌لرندن و پنجره‌لرندن خانه‌لره کیرمکی و قتیله
 عادت ایدنمش اولانلره تنبهاً ثواب دکلدر ، خانه‌لره ارددن کله سکیز ، ولیکن ثواب
 اول کیمسه‌یه که اللهك حرام ایلدیکی شیلردن چکینر . و سنز خانه‌لره قبولردن
 کلیکنز والله تعالی نك حرام ایتدیکی شیلردن صاقینکنز که فلاح و سلامت بوله سکیز . »

مثنوی

❦ نطق کان موقوف راه سمع نیست ❦

❦ جز که نطق خالق بی طمع نیست ❦

« **تَرْجِمَهُ** » اول نطق ایشتمک یولنه موقوف دکلدر ، طمعسنز و غنی اولان
 الله تعالی حضرتلرینک نطقندن بشقه دکلدر « **شَرْحُ** » حقیقده غنی اولان یالکنز
 حق تعالی حضرتلریدر ، که هیچ کیمسه‌دن ، هیچ برطرفدن برشی ایشتمامش
 اولدینی حالده کمال علم و قدرت ربانیه‌سی حسدیه هر شیئی خالق مایتمش جناب حقندن
 ماعدا کافه مخلوقات و علی‌الخصوص انسان تربیه و استاده ، و سوزوز سویلمک
 ایچون استماعه محتاجدر .

مثنوی

❦ مبدعست و تابع استادنی ❦

❦ مسند جمله ورا اسنادنی ❦

« تَرْجِمَه » جناب حق امثالی اولمق سزین خالق کلدیر . استاده تابع دکلدر؛
جمله نك استاد کاهیدر . استاده حاجتی یوقدر .

مشنوی

﴿ باقیان هم درحرف هم درمقال ﴾
﴿ تابع استاد ومحتاج مثال ﴾

« تَرْجِمَه » باقیلری ، یعنی مخلوقات ال ایشلرنده ، صنعتلرده ، سوزده
استاده تابع ومثاله محتاجدر .

مشنوی

﴿ زین سخن کرنستی بیکانه ﴾
﴿ دلق واشکی کیر در ویرانه ﴾

« تَرْجِمَه » بوسوزك حقیقتندن اکر بیانجی دکل ایسك بر ویرانه خرقه
طوت وکوز یاشی دوك ! « شَرَح » ای مبتدی ! اکر بوسوزلردن مقصدنه
اولدیغنی اکلاذك ایسه شمدیه قدر اوامر ربانیه وکلام مرشدی بحق استماع
واجرا ایتماش اولدیغنه پشیمان ونالان اول ! کبر ودعوایی ترك ابله درویش
وفقیئرله مخصوص اولان لباس تواضع ایچنه معناً وماده کیر ! قوه معنویه کسب
ایدنجهیه قدر عقل واعتمادیکی اخلاص ایده بیهك مخلوقاتدن ووادى ناهمواره
سوق الفا ایلهك حالاتدن اجتناب ایت ! صورت پرستان طرفندن سنك حال-
تجربدك باعث پریشانی ظن اولنور ایسهده او ویرانهخانه تجریده ، سن کنج مخفی
کبی کسب قیمت معنویه ایدرسك ! وعشق آلهیدن حزین وصورتا ویران کورینن
بر عائق حقیقینك قلبی مسکن معنوی ، مأمن روحانی اتخاذا ایت !

مشنوی

❦ زانکه آدم زان عتاب از اشك رست ❦

❦ اشك تر باشد دم توبه پرست ❦

« تَبَجَّهْ » آدم علیه السلام کندینه واقع اولان عتاب اوزرینه کوز یاشیله قورتولدی ، توبه پرست اولان کیمسه نك دم ونفسی کوزیاشی اولدی .

مشنوی

❦ آدم از فردوس واز بالای هفت ❦

❦ پای ما چان از برای عذر رفت ❦

« تَبَجَّهْ » آدم علیه السلام جنت اعلادن ، سمان عذر دن طولایی پای - ماچانه کیتدی ، بابوش قونان محل کبی آشانغی اولان دنیایه کلدی . بر مقتضای - حکمت ، حضرت آدم جنت اعلا و آسمان بالادن چیقدی که الله تعالی حضرتلرندن عذرو مغفرت طلب ایده بیلیمک کبی بر شرفه مقابل قضای ربانی ، حضرت آدمی دنیای بی وفایه کوندردی ، عاقل اولان انسان ایندیکی خطادن پشیمان وعرض - عذرا یله طالب مرحمت یزدان اولمیدر .

مشنوی

❦ کر ز پشت آدمی وز صلب او ❦

❦ در طاب می باش هم در طاب او ❦

« تَبَجَّهْ » اکر حضرت آدمک صلب و ذریتندن ایسک طلب واقدامده انک بلو کندن اول ! [ایکنجی طاب : بلوک دیمکدر .] « شَرَحْ » ای انسان !

یا لکڑ صورت دکل ، سیرۂ جدک اولان آدم علیه السلام کبی علوجنابک وادایسه
طلب و همته مقدم وحسب البشریه برخطا ایشلر ایسه ک اشک ریز و نادم و او
صفی اللهک صف علویتنه داخل اول !

مشنوی

﴿ زآ آتش دل و آب دیده نقل ساز ﴾

﴿ بوستان از ابر و خورشیدست باز ﴾

« ترجمہ » کوکل آتشدن و کوز یاشندن مزہ یاب ! بوستان ، بلوط کونشدن
آچقدر . « شرح » ای محبت زده ! آتش عشقدن یانوب قاور و لمقده اولان
قابندہ کی حسیانک تضییق ایله کوز لرندن دامالایان یاشلردن عشرت مزہ سی کی
غدا ی سلامت بخشارتی بایت ! زیر باغ و بوستان تروتازہ اولوق ایچون آتش
وصو ایستدی کی عاشق حقیقہ ده عشق آتشی و کوز یاشی کی معنوی حالانہ
محتاج و تابع اولمیدر .

مشنوی

﴿ توجہ دانی ذوق آب دیدکان ﴾

﴿ عاشق نانی تو چون نادیدکان ﴾

« ترجمہ » سن کوز یاشنک ذوقنی بیلیرسک ؟ سن حقیقہ کی کورمامش
اولانلر کی اکیک ، یمک عاشق سک ! [محبت حقیقہ دن بی خبر اولانلرہ بردرس
تذیہدر .]

مشنوی

﴿ کر تو این انبان نان خالی کنی ﴾

﴿ پر ز کو هر های اجلالی کنی ﴾

« تَنْجِيْمُهُ » اكر سن بو كوكل طغار جفني امكندن بوش بولنديرر ايسك
اجلاله منسوب اولان كوهرلردن طولدير مش اولورسك ! « شَرْح » اي طالب -
حقيقت ! اكر سن كوكلني كثر طعامدن وقاب وعقلني مشتهيات نفسانيه دن
خالي ايدر ايسك كوامر حكمت ايله دروني طولدير مش اولورسك ! كثر -
طعام ، آلت ترقى اولان بدن وعقلي ثقيل ومشتهيات نفسانيه ، انساني معناً
ومادة ذليل ايدر .

مشنوی

﴿ طفل جاز از شیر شیطان باز کن ﴾

﴿ بمد از انش باملك انباز کن ﴾

« تَنْجِيْمُهُ » طفل روحی شیطان سودندن کری چك ! آندن صكره روحی
ملك ايله از قداس ایت !

مشنوی

﴿ تا تو تاریك وملول وتیره ﴾

﴿ دانكه باديو لعین همشیره ﴾

« تَنْجِيْمُهُ » سن قاراناك، صیقندی، هولانیفلق ایچنده بولندقجه بیل كه شیطان -
لعین ايله همشیره سك !

مشنوی

﴿ لقمه کان نور افزود و کمال ﴾

﴿ آن بود آورده از کسب حلال ﴾

« **تَبَجَّهْ** » برلقمه نور وکالی زیاده ایدر. او حلال کسیدن کتیرلمشدر .
 « **شَرَحْ** » مشروع و حلال قازانیلان مکک ، یک نور وکالی زیاده نشدیرر . حلال
 ایچنده خون یتیمان و آه مظلومان بولنماز . او طمام حلال ایچنده قهر ربانی یوقدرکه
 نور بصیرتی از له ایله اکل ایدنه ک کوزینه قارشی جهانی قارانلق ایتسون !
 بناء علیه عاقل اولان انسان جهد فراوان ایدرکه طعامی و کافه اموال و منالی حلال
 و کندی شایان مرحمت ذوالجلال اولسون !

مشنوی

﴿ روغنی کاید چراغ ما کشد ﴾

﴿ آب خوانش چون چراغی را کشد ﴾

« **تَبَجَّهْ** » بر یاغ که قدیلزمزی سوندیرر . آبدیناق ویرمه یین او ، یاغ
 صو ، دیملیدر . « **شَرَحْ** » صفوت قاب ایله لقمه حلال قازانیوب منهیات
 و محرمات ایله املای بطون ایدن غافلرک نورایقان و وجدانی سوز ، قندیل بدن
 ضیای فیض حقیقیدن نصیه دار اولیه رق قارارر .

مشنوی

﴿ علم و حکمت زاید از لقمه حلال ﴾

﴿ عشق و رقت آمد از لقمه حلال ﴾

« **تَبَجَّهْ** » علم و حکمت لقمه حلالدن طوغار . عشق و رقت حلال
 لقمه دن کلیر . [مناسی آجیق بر جمله حکمتدر .]

مثنوی

﴿ چون زلقمه تو حمد بینی و دام ﴾

﴿ جهل و غفلت زایدانرا دان حرام ﴾

« تَنْجِيْمُهُ » لقمه ده ، طعام ده سن قیصقا نخلق ، حیلہ کی طو زاق کورر ایسک
[آنلری لقمه حرامدن بیسل !] زیرا لقمه حرامدن جهل و غفلت طو غار .
« شَرْحُ » وسائط غیر مشروعه ایله تدارک ایدیان غذا ، جهل و غفلت وجوده
کتیرر بروسيله اذادر .

مثنوی

﴿ هیچ کسندم کاری وجو بر دهد ﴾

﴿ دیده اسبی که کره خردهد ﴾

« تَنْجِيْمُهُ » بفعای اکدیك تار لاهیچ آرپه ویررمی ؟ هیچ کوردکی ؟
آت ، اشك یاورسی ویرسون ؟ « شَرْحُ » شریعت و حقیقت ایله تنور ایتمش
برقاب پا که حلال و مشروع غذا داخل اولنجه تغییر ماهیت و تبدیل طبیعت ایتمز و دائماً
چیچك کی تغدی ایتدیکی نور ایله بسنیر .

مثنوی

﴿ لقمه تخمست و برش اندیشها ﴾

﴿ لقمه بحر و کو هرش اندیشها ﴾

« تَنْجِيْمُهُ » لقمه تخمدر ، و آنک میوه سی فکر لر در ؛ لقمه دکزدر . و آنک
کوهرلری افکار در . « شَرْحُ » مزرعه بدن و عقله هر فصل تخم زرع اولنور
ایسه اونوع محصولات ظاهر اولور . یعنی طعام حرام ایسه افکار مضره و حلال

ایسه تصورات مفیده ظهور ایدر . مصراع نانیده لقمه حلال بردریای کواهر
بخشنده به تشبیه بیورلمشدر . اندن حاصل اولان اینجیلر ، رقت قلب استقامت -
وجداندر .

مشنوی

❦ زاید از لقمه حلال اندر دهان ❦

❦ میل خدمت عزم رقتن آنجهان ❦

« تَرْجِمَهُ » ، آغزه کیرن لقمه حلالدن الله تعالی حضرتلرینک خدمتنه میل
ایتمک و او ، جهان معنوی به کیتیمک ارزوسنی طوغاز .

❦ باز کفتن بازرکان باطوطی آنچه درهندوستان دیده ❦

هندستان طوطیلرندن کوردیکی حالی یازرکان محبوس قفس
اولان طوطی به بیان ایامسنه دائردر :

مشنوی

❦ کرد بازرکان تجارترا تمام ❦

❦ بازآمد سوی منزل شادکام ❦

« تَرْجِمَهُ » ، او ، بازرکان تجارتی تمام ایلدی ، دوستلرک آرزو واملی کبی
خوش حال اولهرق خانه سنه عودت ایلدی . « شَرَحْ » او ذات مستعد
مراقبه و مکاشفه بی اکمال ایتمکدز صکره خانه سی منابه سنده اولان دنیا و بدنه
عقل وقای رجوع ایله حین مکاشفاده نائل اولدینی احوالدن اهل حال اولان
یاران و احبابانی نمون ایلدی دیمکدر .

مشنوی

﴿ هر غلامی رایا ورد ارمغان ﴾

﴿ هر کینزک را ببخشید اونشان ﴾

« ترجمه » ، باز رکان هر بر غلامه هدیه کنیدی ؛ هر جاریه به نشان احسان ایلدی .
« شرح » او ذات مستعد عالم مکاشفه دین رجوع ایتدکده هر جاسنه مسرت
بخشا بر خبر ولطف القا ایلدی ، هر آرزوی مشروعه حقیقت نما برر نشاند .
فیض یتشدیدی .

مشنوی

﴿ کفت طوطی ارمغان بنده کو ﴾

﴿ انچه دیدی وانچه کفتی باز کو ﴾

« ترجمه » طوطیء محبوس باز رکانه دیدی : بو بنده نک (یعنی بنم) ارمغانی
زده در ؛ اول شیء که کوردک و ایشستدک ، تکرار سویله ! « شرح » او
ذات مستعد عالم مکاشفه دین معناً عودت ایله حواسه بر چوق حقایق ودقائق بحث
وایما ایلدکدن صکره خلقة صابر و عالی اولان حلت روحانیه بو ذات مستعد لسان
حال ایله دیرکه : یا بکا پیشکش . منوی اوله رق نه کتیردک ، حال پرملالی
بیان ایلدیکک صرملرده ارواح مقدسه دن نه لر ایشتدک ؟ نه کوردک ؟ افاده ونظر
مرحمته کی بن بیجاریه عطف واماله ایت !

مشنوی

﴿ کفت نی من خود پشیمانم ازان ﴾

﴿ دست خود خیان وانگشتان کزان ﴾

« تَرْجَمَه » ، باز رکان دیدی : خیر ! سویلم ! بن سویلدیکم شیدن بیله
پشیمان ، کمال ندامتدن المی چیکنه یور و بارم قلمی ای بیر یورم . « شَرْح » حالت-
روحانیه بروجیه بالا-سؤال ایله خبر طلب ایتدکده او ذات مستعد جواباً دیرکه :
عالم ارواحده کوروب ایشدیکم شیئه دائر سکا سوز سویلمک ایستتم ؛ زیرا
ویردیکک خبری ایصال ایدرک آنک اوزرینه غریب بر حال کوردیکمدن تفهیمدن
غایت پشیمان و کمال ندامتدن انکشت کزانم !

مثنوی

﴿ من چرا پیغام خامی از کزاف ﴾

﴿ بردم از بی دانشی واز نشاف ﴾

« شَرْح » بن مناسبتر بر خبری نیچون بیوده کوتوردم ؛ ودانشز لکدن
بر حماقت ایتدم . « شَرْح » او ذات مستعد حین مکاشفه سنده کرچه میانده
ارواح مقدسه کورمش اولدیفنی حالی س-ویلمک ایستمن و ندامتدن بحث
ایدرایسهده کوردیکی احوالک تأثیراتی قلب و عقلمده عظیم اولدیفندن صورتنا
اختیار سکوت و انکار ایدر ، اما طوطی محبوسه سویلدیکی بر قاج سوزدن مائل-
اقرار اولدیفنی ایما و آشکار ایلر . انسانک ایجابات خلقیه سندن درکه غایت
مؤثر حس ایلدیکی احوالی بشقه لرینهده نقل و حکایه وانلرده حاصل اوله حق
تأثیراتی کورمکه ارزوکش و آماده اولور ، قابنده طوته میه حق بر سری کیمسه یه
سویلمه میه جکی سویلمه نیلای سویلمه جکی بدیهی اولور .

مثنوی

﴿ گفت ای خواجه پشیمانی از چیت ﴾

﴿ چیت از کین خشم و غم رامقتضیست ﴾

« تَرْجَمَه » طوطی بازرگانه دیدی : ای افندی ! پشیمانق ندندر ؟
 او ندر که بو غضب و غمگیزی مقتضیدر ؟ « شَرْح » حالت روحانیه ارواح
 مقدسه نك كندی حقده کی توجهرینی اکلایمی غایت آرزو ایلدیکندن و او ذات-
 مستعدك بیان حال ایتک ایچون میل درونی درك و تفهم ایتدیکندن کوردیکی حالی
 برای بیان ملائمانه استنطاق و رجاسنی در میان ایلمش !

مشنوی

﴿ گفت کفتم آن شکایتهای تو ﴾

﴿ با گروه طوطیان همتای تو ﴾

« تَرْجَمَه » [بازرگان جواباً] دیدی : سکا همتا و مشابه اوله رق هندستانده
 تصادف ایلدیکم بر طاقم طوطیلره شکایاتی سویلدم . « شَرْح » کوردیکی احوالک
 تأثیرات عظیمه سی او ذات مستعدی احاطه ایدوب حالت روحانیه نك بویله
 بر سؤال حزن اشتمالی اوزرینه مشهوداتی خفی طوطمه غیر مقتدر اولوب دیمش که
 آوان مکاشفه مده عالم ملکوت و اردقده سکا مشابه بر طاقم ارواح مقدسه کوردم
 و سنك شکایات حزن آیاتی آنلره نقل و حکایه ایلدم .

مشنوی

﴿ آن یکی طوطی زدردت بوی برد ﴾

﴿ زهره اش بدرید و لرزید و بمرد ﴾

« تَرْجَمَه » او ، بر طوطی سنك دردندن قوقو آلدی . و اودی یرتلدی .
 تره دی . وفات ایتدی . « شَرْح » ذات مستعد حالت روحانیه لسان حال
 ایله حکایه ایتمش که حین مکاشفه مده مصادف اولدیم ارواح مقدسه به سنك حال
 حسرت اشتمالکی بیان و افاده ایلدیکمه بر روح پرفوخ عالم ناسوتده چکدیکک
 مشاق و محنته کسب و قوف ایدنجه سکا اولان محبتی حسبیه اودی قوپدی ،
 تره یوب دوشدی و غریب بر حال کسب ایلدی .

مشنوی

﴿ من پشیمان کستم این گفتن چه بود ﴾

﴿ لیک چون گفتم پشیمانی چه سود ﴾

« **تَبَجَّهْ** » بن پشیمان اولدم؛ فصل اولدی ده بونی سویلدم؛ مادام که سویلدم، اندن صکره پشیمان اولمقده نه فائده وار؟ « **شَرْحْ** » بروح پرفتوح کرفتار اولدینی حالی او ذات مستعد حالت روحانیه بیان و احواله کندنی سبب اولدینی یکیدن تأمل و ندامتی تجدد ایدنجیه روح ک ماجرا سندن بوقدرینی بیان ایله اکتفا و ایراد ایلدیکی کلمدن ظهور ایدن مضرات متعدده ذهنی ارجاع و لسانی ارخا ایلدی.

مشنوی

﴿ نکته کان جست ناکه از زبان ﴾

﴿ همچوتیری دانکه جاسب ان از کان ﴾

« **تَبَجَّهْ** » بر نکته، بر سوز که ناکه لساندن صیچرار، آنی براوق کبی بیل که ییدن صیچرار! « **شَرْحْ** » بو بوندن صکره کله جک برقاج ایات-شریفه بر مقتضای دأب جلیل حضرت مولانا بر صاحب عرفان طرفندن عمومه خطاباً یازلمشدر. انسهانه مقتضی اولان کیفیت بر سوزی سویلمزدن اول تأمل و تفکر اتمکدر، چونکه کلام تیروکان کبیدر. صیچرا دقندن صکره یوانندن ارجاعنی ایستک بیهوده یره امید خامه دوشمکدر؛ عاقل اولانلر کرچه قوه-ذکالری حسبیه سویلیه جک بر جوق شیر تصور ایده بیلیرلر ایسه ده متصورلرینی ایرادن احتراز و بالکنز لزوم حقیقی قدر کلامه آغاز ایدرلر.

مثنوی

﴿ وانکردد از ره آن تیر ای پسر ﴾

﴿ بند باید کرد سیلی را ز سر ﴾

« تَرْجِمَه » ای اوغل ! اوق یولندن کری دونمز . سیلی باشندن بندوسد

ایتمک اقتضا ایدر . « شَرْح » آتیلان اوق تکرار رجوع ایدمه چکی آشکار اولدینی
کبی اغزند چیقان کلامکده بردها رجوع ایتمی قابل اولمه چنی درکار
وبدیدارد . بر سیل صوبی ایراث مضرت ایتمک اوزره مقتضی اولدینی قدر
صو باشندن سد و بند ایتمک لازمه دن اولدینی کبی کلام خامی ده اغزده
باغلامق الزمدر .

مثنوی

﴿ چون گذشت از سر جهانی را گرفت ﴾

﴿ کر جهان ویران کند نبود شکفت ﴾

« تَرْجِمَه » زیرا سیل باشند آشار و جهانی طوتار سه دنیایی ویران

ایدر . تمجب اولنما . لیدر . « شَرْح » مضرت بخش اولان برسیل خروشان باشندن
بندوسد اولنماز ایه برچوق محصولات و حیواناتی محو و پریشان ایلدیکی کبی
کلام نافر جامده اغزده ایکن منع ایدلماز ایه پک چوق تخریبات ایقاع ایدر .

مثنوی

﴿ فعل را در غیب اثرها زاد نیست ﴾

﴿ وان موالدش بحکم خلق نیست ﴾

« تَرْجِمَه » فعل و قورلک عالم غیبده اثرلری تولد ایتمک مقرر در ، و فملک

موالد و نتایجی مخلوق حکمنده دکادر . « شَرْح » کلمات و افعالک عالم غیبده

وعالم غيبك تأثيريله بعضاً عالم شهودده اثرلری بیدار و آشکار اولور . ظهور ایدن اقوال و افعالک موالید و نتائجی منع ایتک انسانلرک ید اختیارنده دکلدر ؛ بنابرین اقوال و افعال نامرضیه دن غایت اجتناب و تبری ایتک لازم و مقتضیدر ؛ بر فعل و کلامک میدانہ وضع دن صکره نتیجه نک منعی غایت عسیر و مضر در .

مشنوی

﴿ بی شریکی جمله مخلوق خداست ﴾

﴿ آن موالید ارچه نسبتشان بپاست ﴾

« تَرْجِمَهُ » آثارک جمله سی شریکمنز اوله رق جناب خدانک مخلوقیدر ؛ کرچه او موالید و آثارک نسبتی بزده در . « شَرَحْ » بوییت شریف ایله آتیده کله جک بر قاج آیات حکمت آتیده بوجهت توضیح و ایمابیوریلور که : کافه موالید و آثار و عالم لرده هر نه وار ایسه مخلوق جناب کرد کاردر . لکن بعض موالید و آثارک ظهورینه بز سبب و آلت اولنجه انلردن ظهور ایدن نتائج بزه نسبت اولنور ، بناءً علیه مکافاة و یا مجازاة کوریرز . بوکا دائر قرآن عظیم المشانده بر جوق آیات بینات موجود اولدینی کبی فخر عالم عایه الصلاة والسلام افندمن حضرتلری ده بیوردیلر که : (الناس مجزیون باعمالهم ان خیراً فخیروان شرّاً فشر) یعنی : « انسانلر عمل و فعللریله جزالتیلر ، خیر ایسه خیر ایله نائل مکافاة و شر ایسه شر و زحمتله کرفتار مجازاة اولورلر . »

مشنوی

﴿ زید پرانید تیری سوی عمر ﴾

﴿ عمرو رابکرفت تیرش همچونمر ﴾

« تَرْجِمَهُ » مثلاً زید بر اوقی جانب عمروه اوچوردینی زمان عمرو قیلان کبی او ، اوقی طوتدی . [بونک و تولى ایده جک درت بیت شریفک شرحی التبعی بیت شریفک شرحنده کوریه جکدر .]

مثنوی

﴿ مدت سالی همی زایید درد ﴾

﴿ دردهارا آفریند حق نه مرد ﴾

« تَبَجَّيْهُمُ » برسنه مدت بواوق یاره سندن عمروك جسمنده درد لر طوغدی .

بودر دلری حق تعالی حضره تبری خلق ایتمدی ، زید خاق ایتمدی .

مثنوی

﴿ زیدرای آن دم ار مرداز وجل ﴾

﴿ درد های زاید انجا تا اجل ﴾

« تَبَجَّيْهُمُ » اوقی آنان زید اگر اوقی آندقدن صکره قورقودن

ویا بشقه سبیدن وفات ایسه آیلان اوقك تأثیراتندن اجل کلنجه یه قدر مجروح اولان عمروك وجودنده درد لر ، اضطرابلر طوغار .

مثنوی

﴿ زان موالید وجع چون مرداو ﴾

﴿ زید را زاول سبب قتال کو ﴾

« تَبَجَّيْهُمُ » عمر و او ، اوقك وجع و تأثیرندن وفات ایدرسه سبب اولسنه

مجنی زیده قاتلسك دی .

مثنوی

﴿ آن و جمها را بدو منسوب دار ﴾

﴿ کرچه هست آن جمله صنع کردکار ﴾

« تَبَجَّيْهُمُ » عمروده کی اضطرابلری جارح اولان زیده ، منسوب طوت ! کرچه

جمله اوجاع و شدائد جناب کردکارك صنع و ایجادیدر .

مثنوی

﴿ همچنین کسب و دم و دام و جماع ﴾

﴿ آن موالدست حق، رامستطاع ﴾

«تَرْجِمَهُ» قازانق و نفس و دام و جماع بونک کیدر؛ او موالد و اثار بونلردن تولد و ظهور ایندیکنندن جمله سی حق تعالی حضرت تلیینه تابعدر. «شَرْح» سبق ایدن آتی بیت شریفده بیان بیورلدیغی اوزره مثلا زید عمرو جانبنه بر اوق آتار، جرح ایدر؛ جرح اولان زید بعده وفات ایتسه و مجروح اندن صکره بوجرحدن برسنه قدر الم واضطراب چکوب بعده اوده وفات ایتسه کرچه جرح مجروحدن اول وفات ایتدی و الم و وفاتی جناب حق یار ایدی اما مثال کتیریلن عمروک قاتلی زیددر. ابتدا اوقی آتان و جرح ایدن زید اولمق حسیده ولو عمرودن اول وفات ایتسه ینه شرعاً و عقلاً زید جرح و قاتل صایابر. بونک کبی بر آدمک زرعدنن یعنی تارلایه آندیغی تخمدن یتیشن محصولات، بر ناطقک سوزندن ظهور ایدن نتایج، دام و حیله قوران آدمدن مغدور اولان مخلوقات و جماع ایدن انسانک جماعندن دنیا به کلن اولاد، جمله سی الله تعالی حضرت تلیینک مخلوقاتی ایهده زارع و ناطق و دام و قوریجی و جماع ایدیجی اولانلر اثارک ظهورینه سبب اولدقلری نتایج و موالدیدن مسئولدرلر. بناءً علیه سببیتلری موالدو آتار- خیریه انتاج ایتیش ایهه مسیبلری لطف و مکافات و شرف و فساد حاصل اولدیهه عذاب و مجازات کوردرلر؛ الحاصل انسان نه وقت برسوز سویلیه جک و یار ایش ایشلیه جک اولسه کرک فعل و کلامی، کرک اندن ظهور ایده جک آتارک جمله سی مخلوقات جناب کردکار اولدیغی و فقط او آتارک نتایج قریبه و بعدمه سندن کندیسنک مسؤول بولندیغی یقیناً بیلملیدر.

مثنوی

﴿ اولیارا هست قدرت ازاله ﴾

﴿ تیر جسته باز اندازش براه ﴾

«تَنْجِيْمُهُ» اولیاء الله ایچون الله تعالی حضرت تلی بر قدرت و قوت احسان بیور مشدرکه آتلمش اوقی یولندن کری دوندیرر. «شَرْحُ» اوقی بایدن وسوزاغزندن چیقدقدن صکره کری دونمسی ممکن اولمدینی بیان بیور یلیور. اوت؛ آتلمش اوقک وسویلمش سوزک ارجاعی مرانسان ایچون ممکن دکدر؛ اما جناب قادر مطلق بر مقتضای مرحمت اولیاء الله بر قوت بخش و عنایت بیور مشدرکه اول زمره محترم ارزو ایدنجه تیر قضا وزخم بلائی یولدن چور لر، فنا بر کلامک تأثیرات مضربه سنی قبل الظهور محو وازاله ایدر لر؛ اولیاء الله انتساب ایتک نصرت و سعادت بواقدر.

مثنوی

﴿ بسته در های موالید از سبب ﴾

﴿ چون پشیمان شد ولی زان دست رب ﴾

«تَنْجِيْمُهُ» ولی الله .والیدک قبولرینی سبب ایله باغلامشدر؛ زیرا ولی کامل، بی حضور اولدینی وقت موالیدی ید قدرت ایله باغلار. [یعنی کندینه ویرلن قدرت تصرفیه ایله اشیائی تمایلاتندن چیقاروب تأثیراتی رفع وازاله ایدر. بونی لایقی ایله اکلایق ایچون دیه بیلیرکه صو، حیات بخش اولدینی کبی حوض، کول طرزنده بریکش بولندینی محله ایچنه دوشنلری غرق ایتک قابلیت حائر ایکن ولی الله، احسان اسمی اولان قوه قدسیه و تصرفیه ایله صوده کی قابلیت اغرائیه بی رفع ایدر. آتش، یاقق خاصه منه مالک ایکن حسن نظر ولی ایله یاقازه.] «شَرْحُ» ولی الله اولار ذات مکارم صفات، رشیدن بیحضور، یاخود مرحمت ایتدیکی برانسانک گرفتار اوله جنی مصیبتدن ملول اولور ایسه اذن حق ایله موالید و اناری منع ایلر. مثلاً: بر آدمی جرح و قتل ایچون دیگر بر آدم طرفندن کمال شدت وزور ایله آتلمسی مرام اولان بر اوق آتلمه دن اول، ولی الله مرام ایدر ایسه اوقک یایی. آتآنک الی قیریایر. یاخود آتلمه دن صکره تصادف ایتماش اولور، کذلک بر حیلکار و مفسدک مکر و حیله سنی نتیجه سز و یا بر کیفیتک انتاج ایده جکی وخامی تأثیر سز براغیر. نتایج الیه ایراث ایده جک بر سوز سویلندکن صکره ینه بر مرد خدانک عنایتیه اوسوز یا اسلا استماع اولنماش، یاخود استماع اولنسهده سوء تأثیراتی محو و یا اوسوزی سویله بن وایشیدن ده کلیاً اونوتمش اولور.

مشنوی

﴿ گفته نا گفته کند از فتح باب ﴾

﴿ که از ان نی سیخ سوزد نه کباب ﴾

« تَرْجِمَه » ولی الله، کندینه آجیلان معرفت قیوسندن سویلنمش سویلنماش
 کبی ایدر. [گفته را نا گفته کند تقدیرنده در.] حتی آندن نه شیش یانار؛ نه کباب یانار.
 « شَرْح »، نتایجی وخیم اوله حق سویلنمش برسوزی ولی الله اذن حق ایله انی
 سویلنماش کبی یابار. یاخود سوء تأثیراتی ازاله ایلر واونو تدیرر؛ اولیه بر صورتده
 فراموش ایتدیررکه: نه سویله بن، نه ده ایشیدن، نه بوسوزدن متضرر اولمی
 محتمل اولان کیمسه لک معلومات ومضراتی اولور.

مشنوی

﴿ از همه دلها که آن نکته شنید ﴾

﴿ آن سخن را کرد محو و نابدید ﴾

« تَرْجِمَه » کافه قلوب که اول نکته بی وکلامی ایشیدیلر؛ ولی الله آرزو
 ایدنجه او، سوزی محو ونابدید ایدر. « شَرْح » انسانلر بر نکته بی ویابر سوزی
 ایشیدوب آندن متأثر اولدینی تقدیرده او تأثیراتک محو وازاله بی ولی الله آرزو
 ایلسه ایشدکلری نکته وکلامی کاملاً فراموش ایدوب کندیلرنده هیچ بر تأثیر
 حس ایتمزلر. یاخود سویلنمش برسوزدن متأثر اولانلره ولی الله بر نکته بیان ایدرکه
 تأثیراتی محو اولمش اولور.

مشنوی

﴿ کرت برهان باید و حجت مها ﴾

﴿ باز خوان من ایت اونلسمها ﴾

«تَنْجِيْهِمْ» ای عالی صفات ! اگر سسکا حجت و اثبات مقتضی ایسه
قرآن عظیم الشاندن (من آیت اوننساها) آیت کریمه یی آشکار اوقو! «شَرْحُ»
سویانمش بر سوزك تبدیل تأثیراتی ، یاخود بتون بتون فراموش ایتدیرامسی
نصل ممکن اولور ؟ دیه خاطرکه کلیده دفع شبهه ایچون بر برهان ودلیل شرعی
ایسترایسك قرآن عظیم الشانده «اوننساها» آیتق اوقوملیدر. ذکر اولئان آیت کریمه
سورۃ بقره نك یوز التنجی شو آیت کریمه سیدر : (مانسخ من آیه اوننساها
نأت بخیر منها اومثلها) معنای شریفی : «مهرانکی آتی آیتلردن بزسخ وتبديل
ایدرز ویاخود اونوتدیررز ، اول تبدیل اولنمش ویا اونوتدیرلش آیتدن دهسا
خیرلیسنی ویاخود ثوابه آنک قدر فائده لیسنی کتیریرز.» بونسخ وتبديل
واونوتدیرمق کیفیتی بیوک حکمته مبتنی ولزومی اسباب کثیره ایله بدیهیدر .
آدم علیه السلامدن بری زمان علویت اقتران جناب فخرعالم علیه الصلوة والسلام
افندمره قدر دنیایه کان بونجه انبیای ذیشانک شریمتلری حسب الزمان وحسب
اللزوم نسخ وتبديل اولندیغی امر معلومدر . اما فخرعالم علیه الصلوة والسلام
افندمر حضرتلری خاتم انبیا وقرآن عظیم الشانک احکام جلیله سی دین میینی اکاللدن
صکره هرلزوم وترقیه کافی وافی اولدیغندن احکام قرآنیه نك بر نقطه سی بیله تغیر
وتبدل پذیر دکلدر . سویانمش برشیتک اونوتدیرلمسی بحثنه کلنجه : صرف
روحانی وانسانلره نافعدر . مثلاً : برچوق فنا لقلری وعداوتی منتج اوله جق
کلامک اذهان ناسدن کلیاً ازاله سی وبناء علیه عداوتک محبتیه تبدیلی ماده سی
نه مرتبه ده خیرلی اوله جفی امر جلیدر .

مثنوی

﴿ آیت انسوکم ذکر ی بخوان ﴾

﴿ قوت نسیان نهادن شان بدان ﴾

«تَنْجِيْهِمْ» (انسوکم ذکر ی) آیت کریمه سی اوقو ! او طائفه علیه نك

نسیان وضعی یعنی اونوتدیر مق قدرتلرینی بیل! « **شَرَحْ** » بو آیت کریمه سورده.
 مؤمنك یوز اوننجی شوو آیتدر : ﴿ انه كان فريق من عبادی يقولون ربنا
 آمنا فاغفر لنا وارحمنا وانت خير الراحمين . فاتخذتموهم سخریاً حتى انهم
 ذكروا وكنتم منهم تضحكون ﴾ معنای شریفی : « بنم قولارمدن برزمره جلیل
 واردر . آنلر دیرلر : ای ربمزا ! بزنك وحدانیتكه واحكام قرآنیهه ایناندق .
 حسبالبشریه واقع اولان خطالرمزدن بزمه مغفرت ومرحت ایت ! وسن مرحمت
 ایدیلر ارحمك . ائمدی بویه سویلهینلری ای کافرلر ! سنشایان استهزا اتخاذا
 ایتدیکز ! حتی آنلر یعنی اول زمرة مؤمنین بنم ذکر می سزه اونوتدیردیلر وسن
 آنلره کولر اولدیکز . » بو آیت کریمه دن بعض مفسرینك استدلال ایلدکلری
 معنا بودر که : خدای لمزل حضرترلرندن استرحام ایدن مؤمنلری دائماً استهزا
 ایلدکلرندن کافرلرک خالقیرینی دوشونه جک و قتلری قالمیوب ذکر الهی فراموش
 ایتدیلر . « بوجه ایله تفسیر وتوجیه ایتک ممکن ایهده آیت کریمه نك معنای .
 صریحی اوزرینه اهل تصرف قبول ایدر که بو دهها دقیقدر . سویله که :
 ای کافرلر ! سن مؤمنلری شایان استهزا اتخاذا ایلدیکز ، حتی او مؤمنلر
 سزه ذکر می فراموش ایتدیردیلر ، یعنی مؤمنلرک تأثیرات معنویه سی کافرلرک
 ذهندن فکر الهی بتون بتون ازاله ایله مستهزیلر محروم دنیا وعقبا وشایان عذاب
 واستهزا اولدیلر .

مثنوی

﴿ چون بتذکیر و بنسیان قادرند ﴾

﴿ بر همه دلهای خلقان قاهرند ﴾

« **تَبَّحُّهُمُ** » زیرا اولیاء الله تذکیره یعنی خاطره کتیرمه و اونوتدیرمه
 مقتدردر . کافه انسانک قبلرینه قاهر وغابدرلر . « **شَرَحْ** » بالاده
 ایضاح اولندیفی اوزره جناب واجب الوجود کمال مرحمت وجود ایله اولیاء الله
 بو قوت و قدرت معنویه یی احسان واعطا بیورمشدر که بعض خصوصاتی
 تذکیر و اخطار ایدرلر وبعض کیفیاتی اونوتدیرلر . اولیاء الله حضراتی قلوب

وعقول اوزرینه حکم اجرا ایدر ؛ عاقل و دانا اولان انسانلر اولیاءاللهک
خاطرینی جاب و تطیب ایچون اقدام تام ایدوب بکام اولورلر .

مثنوی

﴿ چون بنسیان بست اوراه نظر ﴾

﴿ کارتوان کرد ور باشد هنر ﴾

« تَبَجِّهْ » چونکه ولی الله اونوتدیرمق قوتیله انسانک فکر ونظری یولانی
باغلادی ؛ بوحاله کرفتار اولان کیمسه برایش ایشلمکه مقتدر اوله باز .
ولو هنری اولسه بیله ! « شَرِّحْ » اولیاءالله ذکر اولندیغی اوزره قلوب وعقولده اولان
کیفیات تذکیر وفراموشه مقتدر اولدقلرندن کیملرک طرق معنویه لرینی سد
ایدر ایسه اوکیمسه لک هر نه قدر هنر و معرفتلی اولسه کأن لم یکن حکمنده
قالیر .

مثنوی

﴿ خلتوا سخریه اهل السمو ﴾

﴿ از نبی خوانید تا انسوکم ﴾

« تَبَجِّهْ » ای غافلر ! علوی و روحانی اولان اصحاب همی شایان سخریت
واستزنا ظن ایتدیکیز ! بوظن باطلکیز حسیله قرآن عظیم الشانده کی « تانانسوکم »
آیت کریمه سنه قدر اوقوییکیز . « شَرِّحْ » بخنک کمال اهمیتی حسیله بوییت شریفده
فکر مذکور اخطارات اکیده ایله اراده و تجسید بیورلمشدر : ای غافل
اولان اهل دنیا ! اولیاءاللهی استزایه اجترأ ایلدیکیزدن اوزرلریکیزه دعوت
ایتمکده اولدیفکیز بلای عظیمی اکلامق و بناء علیه استعدادکیز مقدارنجیه متنب
اولق ایچون « تانانسوکم » آیت کریمه سنی قرائت و تذکر و قصورکیزدن رجوع
ایله مؤمنلردن دکل کندی حالکیزدن منفور اولکیزکه استزاکیز حسیله
انسانلره اک زیاده لازم اولان ذکر اللهی فراموش و برمیخانه بی امان اولان دنیا
کندیکیزی مست و مدهوش ایتدیکیز ! « تانانسوکم » آیت کریمه می سبق اید

بیت شریفده درج ایله تزین صحیفه ابحال اولندیغندن بو محلده ده تکرار اشعار اولندی [« خلتمو » لفظی ، ظن ایتدیکز ، « سمو » لفظی علوی و « نبی » ضم نون ایله قرآن عظیم الشان دیکدر .]

مشنوی

❖ صاحب ده پادشاه جسمهاست ❖

❖ صاحب دل شاه دلهای شماست ❖

« تَبَجَّهْ » شهر وکوی صاحبی جسملرک آمریدر ؛ اما صاحب دل اولان ولی الله قلبلریکزک آمریدر . « شَرَحْ » مثلاً بر قائم مقام و یا حاکم بولندینی قضاذه کی اهالی به مادیات اوزرینه امرلر ویرر ، و ایجابنده نظاماً جسم و بدنلرینی و ماللرینی توقیف و حبس ایلر ؛ اما اولیاء الله انسانلرک قلبلرینی باذن الله تعالی ایستدکلری کی تصریف و اداره ایلدکلرنده انلرک قوتلری معنوی و علوی اولدینی امریدیهیدر .

مشنوی

❖ فرع دید آمد عمل بی هیچ شک ❖

❖ پس نباشد مردم الا مردمک ❖

« تَبَجَّهْ » ایش و عمل نظر و فکرک فرعی مثابه سنده کلدی ؛ اصل انسان اولماز ، الا مردمک یعنی کوز ببکی اولور . « شَرَحْ » بو محلده « دید » نظر ظاهر و باطن معناسندهدر ، نظر ظاهر و باطن اصل ، کار و عمل فرعدر ؛ بو حقیقت معین اولنجه انسانک اصلی ، فکر و نظره فیض بخشا اولان روح . شایان اخطاردرکه : سائر مادیاته کوره انسانک هیئت مجسمه سی کوز ببکی کیدر ، انسانک جسم و هیئت مجسمه سنه و حق کوز ببکنه کوره عقل و فکری ینه کوز ببکی مثابه سندهدر ؛ من حیث المجموع سائر انسانلرک هیئت مجسمه و عقل و افکارینه کوره کامل اولان انسانلرک نور مغنویسی کذالك مردم چشم منزله سندهدر . زیر اکامللرک معنأ رؤیتی عقل و حسابیه صیغماز . بو حقیقت عظیمه

و معنویہ اوزرینہ شیخ اکبر حضرت محی الدین العربی قدس سرہ السامی
بیوردرک : فسمی هذا لكون الجامع انساناً وخائفةً لانه للحق بمنزله انسان العین
من العین الذی به یكون النظر وهو لمعبر عنه بالبصر »

مشنوی

﴿ من تمام این نیارم گفت ازان ﴾

﴿ منع می آید ز صاحب مرکز ان ﴾

« تَبَجَّهْ » بوندن بن تمام سوبلیه مم؛ زیرا صاحب مرکز واقطاب منع ایدر.

« شَرْح » انسان العین منزله سنده اولان اولیاء اللہ کیفیات معنویہ لریله بوکادائر
اولان اسرار روحانیہ نک فاش و آشکار و تمام اوله رق بیانی اقطاب عظام طرفندن
منع اولنیور؛ زیر هر کسده بو حاله تحمل ایده جک نه قوه معنویہ ونه عبادات
واطوار ظاهره خیره بولنه بیلیر. مشهور اولان حدیث شریف ده :
« کَلُوا النَّاسَ عَلَى قَدَرِ عَقُولِهِمْ » یعنی انسانلره عقللری اکلایه بیله جک صورته
کلام سوبلیه ییکز. دریای معرفت و منبع کرامت و قطب الاقطاب اولان جلال الدین
رومی قدس سره العالی حضرتلرینک صاحب مرکز اولانلردن منع اولنورم،
بیورملری هم حقیقی، هم تواضعی صورته برافاده علیه در. تواضعی بوندندرکه :
کندیلری قطب الاقطاب اولدقلرندن بواسراری سوبلیه مکدن ذات عالیرینی منع ایدن
ذات پاکیدر. بناء علیه بوافاده سائر انسانلره تعلیم ایچوندر.

مشنوی

﴿ چون فراموشی خلق و یادشان ﴾

﴿ یاوست و او رسد فریاد شان ﴾

« تَبَجَّهْ » خلقه اونوتدیرمق و خاطره کتیرمک قوتی باذن الله تعالی

ولی الله اولان ذات ایله برابر در، ولی الله خلقک فریادینه یشیر. « شَرْح » جناب
واجب الوجودک مرحمتی غضب و جلاله غالب اولدیفی کبی بشریتک امکان

کوستردیکی قدر اوصاف الله ايله متصف اولان اولياء الله ده مرحمتلری جلالارینسه غالبدر . برظالم ، بر مستهزینک صحیفه عقلمندن ذکر الهی حک وازاله وظالمی کرداب مصیبتہ القا وامله ایتمکہ مقتدر اولدقلری کی فریاد ایدن بیچارکانک فریادلرینسه یتشیرلر وغم وکدری سرور و بشارتہ تبدیل ایدرلر . بیت شریف مذکورده « باویدست » ضمیری الله تعالی یه راجع اولسهده جائزدر . اوتقدیرده نسیان واطظار ایدن وفریادرس اولان طوغریدن طوغری یه الله تعالی حضرتلری اولمش اولور .

مشنوی

﴿ صد هزاران نیک و بد را آن بهی ﴾

﴿ می کند هر شب زدلها شان تهی ﴾

« تَجَمُّعُ » او ، غایت کوزل اولان ذات پاك ائی ، فنا یعنی فرحبخش ، یاخود غم افزا اولان افکار و خواطری هرکیجه انسانلرک قابلمندن چیقاردر . « شَرَحُ » « بهی » یعنی احسن تعبیری بو محمله یا الله تعالی حضرتلرینه یاخود اوصاف ربانیه ايله متصف اولان ولی اللهه راجعدر . شیخ اکبر حضرت محی الدین - عربی قدس سره السامی بیوررلرکه : حق تعالی ، ولی کاملک مرآت قلبه تجلی و ولی کاملک قلمندن عالم انوار معنویه انمکس ایدر . ولینک ذکر اولنان نور و فیضنک و صولیه جهان باقی و محفوظ اولور . علملردن هیچ بری الله تعالی حضرتلرینک فتح خزائی اوزرینه ، او خزانده اجرای تصرفه جسارت ایتمز ، الا بو کاملک اذنیله فتح و تصرفه نائل اولور . زیرا ولی کامل صاحب اسم اعظمدر . باطنندن ظاهره معنیدن هیچ بر معنی ظهور ایتمز ؛ الا او کاملک حکمیه ظهور ایدر . و ظاهردن باطنه اشیدان هیچ بر شی داخل اولماز . الا ینسه او کاملک امریه اولور ، اگرچه بونک عکسی بعض دفعه واقع اولور ایسه اوده ولی - کاملک غلبه بشریتی آواننده اولمش اولور . بیت شریفده قلبلری نیک و بددن کیجه تمی ایلر بیورمرلری ، اویقو واسطه یله انسانلرک قلبلری سرور و غمدن تمی اولمسنه اشارتدر ؛ اما آوان خوابدن بشقه قلبی تمی ایتمک کیفیتی آیریجه بر حکمتدر .

مشنوی

﴿ روز دلهارا ازان پری کند ﴾

﴿ آن صدفهارا پراز درمی کند ﴾

« ترجمه » جناب حق کوندوز کوکلی او افکار ایله طولیدر . مانند -
 صدف اولان کوکلی کوهرله طولیدر مش اولور . « شرح » خدای لم یزل کیجه لری
 او یقو واسطه سیله قلبی تهی و کوندوزک سرور و غم ایله مالی، صدف کی کوهر
 قبوله مستعد اولانلرک قبلرینی جواهر معرفت ایله لبریز ایدر .

مشنوی

﴿ آن همه اندیشه پيشانها ﴾

﴿ می شناسد از هدایت جانها ﴾

« ترجمه » کوندوز ذهندن کچن مطالعه لری ، الله تعالی حضرتلرینک
 هدایتدن روحلر بیلیر . « شرح » کوندوز هر کسک تفکر و اندیشه سی واردر .
 کیجه اوبقویه و ارنجه هر درلو تفکراندن بری اولور . ایرتسی کونی ینه اندیشه
 و فکره طالار . بو مطالعات و تفکرانده هدایت و حکمت ربانیه اثری اوله رق
 صاحب لرینی بیلیر . بز بو حکمتیه هر کون آیدشمش اولدیغمزدن اصلا دقت ایتمز؛
 فقط دقتله باقیلیر ایسه شایان حیرتدر که انسان اویقوده هر شیئی اونوتمش ایکن
 اویانجه کویاموافع مخصوصده حفظ ایتمش کی هر فکر و اندیشه ، ینه یرینه کایر .

مشنوی

﴿ پیشه و فرهنگ تو آید بتو ﴾

﴿ تا در اسباب بکشاید بتو ﴾

« ترجمه » سنک صنعت و کمالک اویاندینی وقت سکا کلیر که اسباب

قبوسنی سکا آچش اولسون! «شرح» انسانلک صنت وکالی، آمال و افکاری
اویاتجه کندیلرینه رجوع ایتمی بر هدایت و مرحمت ربانیه در که شخصیت
و انتظام عالم بونکه حفظ و صیانت اولنور .

مشنوی

﴿ پیشه زر کر باهنکر نشد ﴾

﴿ خوی این خوش خوی آن منکر نشد ﴾

«تذکیر» قیوجینک صنعتی دیرچی یاباماز . کوزل طبیعتی بر آدمک
خوبی فنا یورکلی بر آدمک اولدی . [برخوش و لطیف خویلونک خوبی اول
مجهول الاحوال و قباحتی کیمسه به کیتندی .]

مشنوی

﴿ پیشها و خلقها همچون جهیز ﴾

﴿ سوی خصم آیند روز رستخیز ﴾

«تذکیر» صنعتلر و خویرلر جهاز کی قیامت کونی صاحبی جانبیه کلیرلر .
«شرح» کلینک کیتدیکی خانه به جهازی فصل کوتوریلورسه اخلاق و اعمالدن
حاصل اولان نتایج ده عاقبت صاحبیه کلیر . اکا کوره مظهر مکافات و یا گرفتار-
مجازات اولور . حدیث شریفده «تموتون کا تعیشون و تحشرون کا تموتون»
«وفات ایدرسکز یا شادیفککز کی و یوم قیامتده حشر اولور سکز وفات ایتدیگکز
کی» بیورلمشدر . [بیت شریف مذکورده کی «خصم» لفظی بو محله صاحب
معناسه در .]

مشنوی

﴿ پیشها و خلقها از بعد خواب ﴾

﴿ واپس آیدهم بخضم خود شتاب ﴾

«تَبَجَّهْرُ» اویقودن صکره صنعتلر و خویلر سرعتله کندلی صاحبنه کری
کلیر . [شرحدن وارسته در .]

مشنوی

﴿ پيشها وانديشها در وقت صبح ﴾

﴿ هم بد آنجا شده که بود آن حسن و قبح ﴾

«تَبَجَّهْرُ» صنایع، تفکرات صباح وقتنده ینه اویره کیدرکه اویر اولجه کوزل
و یا چیرکین ایدی . «شرح» مسئله نك اهمیت معنویه سی حسیله تکرار بیوریوردکه:
ای غافلان! بز دنیا ده صورت غیر مشرعه ده استحصال لئاذا ایدر ، آخرته
کیدنجه ینه عفو و سلامت و سعادت بکلرز دیمیکز! وقت سجرده اولدینی کبی
صبح قیامتده هر کسک احوال و افعالی کندینه رجوع ایدر و اکا کوره مکافات
و مجازات کورر .

مشنوی

﴿ چون کبوترها پیک از شهر ها ﴾

﴿ سوی شهر خویش آرد بهر ها ﴾

«تَبَجَّهْرُ» کوکرجین کبی شهرلردن کندلی مملکته عودت ایدوب خبرلر
کتیرر «شرح» بعض قوشلر اوزاق یردن شهرلرینه عودت ایتمک آیشیرلر .
بعده سفرلرده خبرلری سرعتله ایریشدیرلر اوزره ایاقلرینه اوفاق برر مکتوب
باغلابوب صالیورنجه قوشار شهرلرینه عودت ایدرلر ، اهل شهر ایاقلرندن
مکتوبلری آلوب کوندریان خبرلری اوقورلر ایدی . ایشته افعال و اخلاق -
انسانیه ده بو کبی قوشلره بکزرکه شهر عظیم قیامته کلیر و اصحابی همه حال
بولور .

﴿ شنیدن آن طوطی حرکت آن طوطیان و مردن ﴾

﴿ و نوحه کردن خواجه را ﴾

محبوس قفس اولان طوطی او دیگر طوطیلرک احوالی بازرکاندن ایشتمسیاه
وفات و افندیسنک نوحه و فریاد ایتدیکنه دائر در :

مشنوی

﴿ چون شنید آن مرغ کان طوطی چه کرد ﴾

﴿ هم بلرزید او فتاد و کشت سرد ﴾

«تَرْجِمَه» طوطی قوشی او دیگر طوطینک نه یابدیغنی ایشتمدیکی زمان اوده
تره دی. دوشدی. میت کبی صغوق اولدی. «شَرْح» عالم ملکوتده بر روح پر
فتوحک تره یوب دوشدیکنی حالت روحانیه ایشدینجه اکلاادی که اگر زندان بدندن
و دنیای دیندن خلاص اولمق ایستر ایسه موت معنوی بی اختیار ایتمهکه بو بر
اشارتدر .

مشنوی

﴿ خواجه چون دیدش فتاده همچنین ﴾

﴿ بر جهید و زدکله را بر زمین ﴾

«تَرْجِمَه» افندیسی طوطی بی بویه یره دوشمش کوردی، یرندن صیجرادی.
کدرندن کلاهنی یره اوردی. «شَرْح» اوزات مستعد، بر روح مقدسک کسب
ایلدیکی حالی کندی حالت روحانیه سنه لسان حال ایله تفهیم ایتدیکی آندن اعتباراً،
حالت روحانیه سی مضطرب، بعده خبر و نشوه و یرمدن منقطع و میت کبی اولدیغنی
کورونجه کندیسی گرفتار اضطراب اولمش، فریاده باشلامشدر. کلاهنی چیقارمندن
مقصد: سائر بعض افکار صوریه بی باشند چیقارمسی و غم و تالاشدن دیگر کون
اولمسیدر .

مثنوی

﴿ چون بدین رنگ و بدین حالش بدید ﴾

﴿ خواجه بر جست و کربانش درید ﴾

«تَبَجَّهْ» طوطی بی بونگ و حاله کورن بازرکان غمدن صیچرادی .
یقه سنی یرتدی .

مثنوی

﴿ گفت ای طوطیء خوب و خوش حنین ﴾

﴿ این چه بودت این چرا کشتی چنین ﴾

«تَبَجَّهْ» بازرکان دیدی : ای کوزل، ای طاتلی صدالی طوطی ! شمدی
سکانه اولدی؟ نه ایچون بویله اولدک؟ «شَرَحْ» کثرت محبتی اولان کیمسه ، الم
و محبتک غلیانه کلسی حسبله حال حیاته بولنور کی میته طوغری بر خطاب -
حزن آمیزده بولندی کی ذکر اولنان مستعدده فیض حیاتدن نشانه ویرمین
کندی حالت روحانیه سه خطاب ایله : ای ذاتی کوزل ! عالم غییدن دایما بکا خبرلر
کترین، حیات مغنویه ویرن حالت روحانیه ! سن، سرد و میت اولدک و بوحال -
کدورت اشتمالی کسب ایله بی محزون و نومید ایلدک دیش !

مثنوی

﴿ ای دریغا مرغ خوش آواز من ﴾

﴿ ای دریغا همدم و هم راز من ﴾

«تَبَجَّهْ» ای دریغا ! بنم کوزل سسلی قوشم ! ای دریغا بنم ارقداشم !
سرداشم !

مشنوی

❖ ای درینا مرغ خوش الحان من ❖

❖ راح روح وروضه ریحان من ❖

«تَبَجَّهْ» ای درینا! صداسی کوزل قوشم! بنم روحك راحتی، نشوده سی،
و ریحانك باغچه سی!

مشنوی

❖ کر سلیمان را چنین مرغی بدی ❖

❖ کی خود او مشغول آن مرغان شدی ❖

«تَبَجَّهْ» اگر سلیمان علیه السلام سنك کی بر قوشی اولیدی، دیگر قوشلر
ایله نصل مشغول اولورایدی؟ [یعنی اولمازایدی.] «شَرِّحْ» حسن و ملاحنك
درجه سی عاشقك عشق درجه سنه کوره حس اولنور؛ هر عاشقك نظر نده محبو-
به سی یکتا، مع مافیه اندن دها کوزللك وجودی هویدا و عاشقك محبویه سنه
یکتا دیمکله سائر محبویه لری تحقیر ایتماش اوله جنی شهبدن مبرا اولمسنه کوره
تاجر، کندی قوشنی امثالی بولماز بر مرغ خوش الحان بیله رك سودیکندن
طولایی بویولده نوحه کر اولمشدر.

مشنوی

❖ ای درینا مرغ کارزان یاقتم ❖

❖ زود روی از روی ار بر تاقتم ❖

«تَبَجَّهْ» ای درینا! شو قوشی که اوجوز بولدم، آنک یوزندن سرعتله
یوزچو یردم. «شَرِّحْ» بوییت شریفده الهم اولان نعمتک حفظنه فوق العاده دقت اولنسی
الزمدر؛ ضایع اولنجه محرومیت قات قات حس اولنوب مورت رنج و کدورت
اولور تنبیهی وارد ر.

مشنوی

❖ ای زبان تو بس زیانی مر مرا ❖

❖ چون تویی گویا چه گویم من ترا ❖

«تَرْجِمَه» ای لسان! سن بکا چوق ضرر و زیان سک! زیرا سویله یین سَنَسک!

بن سکا نه سویلیم؟ «شَرْح» ای لسان! سن کلام سویلمکه شتابان اوله رقی
بکا زیان ایدرسک! اما کیمه شکایت ایدیم که، سن بندن معدود و بکا تابع سک!
سنی حسن استعماله دقت ایده جک اولسه منفعه بخش اولور سک!

مشنوی

❖ ای زبان هم آتش و هم خرمن زنی ❖

❖ چند این آتش درین خرمن زنی ❖

«تَرْجِمَه» ای لسان! سن هم آتش و هم خرمن سک! بو آتشی نه وقته قدر

بر خرمنه قورسک؟ «شَرْح» لسانه آتش تعیری سویلدیکی کلمات ایله قلوبی
سوزان، سائر بر چوق زیان ایراث ایلمه سندن، ینه لسانه خرمن دینمی
تعبیرات معقوله و افادات مشروعه و طیبه ایله محصولات نافعه میدانه کتیره سندن در.

مشنوی

❖ درنهان جان از تو افغان میکند ❖

❖ کرچه هرچه کوییش آن میکند ❖

«تَرْجِمَه» روح کوزه کورونمز نقطه سندن فریاد و فغان ایدر، کرچه

نه سویلرسک او، آنی یابار. «شَرْح» ای لسان! کافه اوامر و مناهی ایچون واسطه
مستقله سَنَسک! انسانلرک روحه، سنک تقدیرندن یاخود و یردیکک اوامر

و تنبیہات مشقت افزادن فریاد و فغان ایدر . انسانلر بر مقتضای عقل و خلقت
واسطه تبلیغ اوامر و نواهی اولان سکا اطاعت و انقیاد ایدر .

مثنوی

﴿ ای زبان هم کنج بی پایان تویی ﴾

﴿ ای زبان هم رنج بی درمان تویی ﴾

«تَبَجَّجْ» ای اسان! هم توکنمز خزینهسک! ای لسان! هم درمانسز رنج
و بلاسک! «شَرْخ» بر عارف طرفندن اسان حسن استعمال او نور ایسه
توکنمز حکمت و حقیقت خزینهسیدر . اخلاق ذمیمه اصحابی ، یاخود دوشونمز
بر آدم اسانی سوء استعمال ایدنجه مورث رنج و زیان اولور .

مثنوی

﴿ هم صغیر و خدعه مرغان تویی ﴾

﴿ هم انیس و حشت هجران تویی ﴾

«تَبَجَّجْ» قوشلرک هم صغیری (یعنی آوجینک یالاندن چیقاردیغی صدا) هم
خدعه می سنسک! هجران و حشتک ارقداشی ینه سنسک! [وارسنه شرحدر .]

مثنوی

﴿ چند امانم می دهی ای بی امان ﴾

﴿ ای توزه کرده بکین من کمان ﴾

«تَبَجَّجْ» ای امانسز! بکانه قدر امان و یررسک؟ ای سن که بنم قصدمه یایی
کرمیشسک! [یعنی بی یارملغه حاضر لشمسک!] «شَرْخ» ای لسان! سندن
مرکون مرکونه کوردیکم حالاتدن اکلادم که سندن امان و چاره بولوق محالدر؛

زیرا سن کسب عرفان ایلدینجه بی امانسک ! براز امان و راحت ویررایسک سنده
اولان قوت و خصلت انجام کار باعث نکبت و ضرر اولور . سنی دها مجسم دیگر
برمثاله تشبیه ایده جک اواسهم اول صیاد و قطاع طریقه . مشابهسک که فلاکتی القا
و ایقاع ضمانده کینکاهده حاضر و اجرای . فسادت ایچون برسیبه منتظرسک !

مشنوی

﴿ نك پیرانیده مرغ مرا ﴾

﴿ در چراگاه ستم کم کن چرا ﴾

« ترجمه » : سمدی ایشته بتم قوشمی اوچورمشسک ! سن ظلم چایرنده آزاوتله !

مشنوی

﴿ یا جواب من بده یادادده ﴾

﴿ یا مرا اسباب شادی یادده ﴾

« ترجمه » : یا بکاجواب ویر ! یاخود انصاف ایت ! یاخود اسباب سرنندن

برشی سویله ! « شرح » ای لسان ! اکر بیان ایلدیکم کلام سنجه جای تعریض
و نقصان ایسه واسطه تکلم اولدیفک بونجه آدم لردن برینک لسانیه بکا جواب
ویرمکی ممکن کورمزایسک بکا انصاف و عدالت ایله مسرت ویر ؛ ملاک اولدیفک
کلمات حکم آیات و بیانات عالی درجات ایله ! زیرا سن اوقدر قوته مالکسک که
عین غم و کدر اولمش برانسانی سراپا مسرور ایدرسک !

مشنوی

﴿ ای درینفا نور ظلمت سوز من ﴾

﴿ ای درینفا نور صبح افروز من ﴾

« تَجَبُّهُرْ » ای دریغا ! بنم قارائنی محو ایدن نورم ! ای دریغا ! صباحی
ضیادار ایدن نورم ! « شَرِّحْ » ای آفتاب اقبالم اولان حالت روحانیهم ! سن ظلمت -
غم و کدری دائما محو وافنا ، کوکلی تنویر واحیا ایدرایدک ! شمعی نه اولدک ؟
ای شمس منیر معنوی ! صبح کی بارلاق ومنجلی ایدک ! شمعی زره به کتدک ؟

مشنوی

﴿ ای دریغا مرغ خوش پرواز من ﴾

﴿ زانتها پریده تا آغاز من ﴾

« تَجَبُّهُرْ » ای دریغا ! کوزل اوچان قوشم ، باشلادیغم وقتدن تانهایتیه قدر
اوچدک !

مشنوی

﴿ عاشق رنجست نادان تا ابد ﴾

﴿ خیز لا اقسم بخوان تافی کبد ﴾

« تَجَبُّهُرْ » نادان اولان الی الابد رنج و اذایه عاشقدر ؛ سن قیام ایت ! « لا اقسم »
سورمه سی « فی کبد » . قدر اوقو ! « شَرِّحْ » « لا اقسم بهذا البلد وانت حل
بهذا البلد ووالد وما ولد لقد خلقنا الانسان فی کبد » معنای شریفی : « یا محمد !
بن قسم ایتیم شو مکه شهرینه ، مکر سنک حلولکله کسب شرف ایتدیکی ایچون
قسم ایدرم ، ووالد نوع بشر اولان آدم حقیچون وشول تولید ایلدیکی اولادی
حقیچون قسم ایدرم که : انسانی رنج وزحمتده خلق ایلدک . » بو بیت شریفک مآلی
بو آیت کریمه یه اشارتدر .

مشنوی

﴿ از کبد فارغ شدم باروی تو ﴾

﴿ وز زبد صافی بدم در جوی تو ﴾

«تَبَجَّهْ» سنك يوز صويك حرمتنه غم دنيادن فارغ اولدم؛ سنك نهر محبتكده
ييقانوب صافي اولدم . «شَرْحْ» بو خطاب مستطاب : يا الله تعالى حضر تيرينه
ويا فخر عالم عليه الصلوة والسلام افندمزه وياذ كر اولنان ذات مستعد طرفدن كندى
حالت روحانيه سنه اولمى جائز اولور . هر حالده بو ديمكدر كه : سنك لقاي فيض
احتواكله غموم واكدار دنيادن آزاد و (لاخوف عليهم ولا هم يحزنون)
آيت كريمه سيله مبشر وكامور اولانلردن اولدم .

مشنوی

❖ اين دريغا ها خيال ديدنست ❖

❖ وز وجود نقد خود بيريدنست ❖

«تَبَجَّهْ» بود ريفلر و تأسفلر ، يارى كورمك خيالندين و نقد اولان كندى
وجودندن منقطع اولميسنددر . «شَرْحْ» بر عاشق حقيقي غنچه امل و مقصودندن
جدا دوشسه تأسفاتى دوست حقيقينك خيالى خاطره كتيروب هجران دنياده
بولميسنددر . برسالك نقد ظن اولنان لئاذ فانيه ني قطع وفدا ايلميسندن
حسب البشريه صوري براسف وانديشه حس ايدرايسه ده عقل و قلبي حب يزدانه
ارجاع وذاتى اعلايدر .

مشنوی

❖ غيرت حق بود باحق چاره نيست ❖

❖ كودلى كز حكم حق صديپاره نيست ❖

«تَبَجَّهْ» حق ايله اولان غيرت حقه قارشى چاره يوقدر . زده بر كوكل كه جناب حقت
حكمنده يوز بار چه دكلدر؟ «شَرْحْ» مقتضاي حكمت بالغه مولا كوكلر چو حقا اسباب ايله
منكسر و متكدر اولور؛ بوكا تعريض ايدن وارايسه بر كوكل كوسترسون كه پنجه
شاهين قضا و قدر آلهمدين مدت عمر نده بر چوق دفعه لر باره باره ويا بر عاشقك
دلى كمال محبتدن ياره ياره اولما مشدر .

مشنوی

﴿ غیرت آن باشد که او غیر همه است ﴾

﴿ آنکه افزون از بیاز و دمدمه است ﴾

«تَبَجَّهْ» غیرت ، الله تعالی به مخصوص صدر؛ او کافه اشیا دن بشقه در؛ . ولای -

متعالدرکه: بیان و صدادن، عقل و فکردن ده ایاو کسکدر. «شَبْرَحْ» بو غیرت و محبت -
الهیہ مستقیم اولان انسانلر ایچون بر مرحت غیر متباهیه در.

مشنوی

﴿ ای درینا اشک من دریا بدی ﴾

﴿ تانثار دلبر زیبا شدی ﴾

«تَبَجَّهْ» ای دریغا! بنم کوزم باشی دریا اولیدی ده کوزل اولان دلبرک پیشکاهنه
صاحیله ایدی .

مشنوی

﴿ طوطی من مرغ زیرک ساز من ﴾

﴿ ترجمان فکرت و اسرار من ﴾

«تَبَجَّهْ» بنم ذکی طوطی قوشم! سن فکر و اسراریمک ترجمانی ایدک! [*]

مشنوی

﴿ هرچه روزی داد و ناداد آیدم ﴾

﴿ اوزاول گفته تا یاد آیدم ﴾

[*] بو ابیات شریفه نك عین مادهیه دائر اوله رق ابیات آتیله مالی اكال
اولندیفی ایچون شرحدن مستفیدر .

« تَبَجَّهْ » بن اول طوطی قوشمه هر نه ییه جک ویرر ویا هیج ویر ماش
اولسه مینه بکا کلیر ایدی ، بندن آریلوب او بنم یادمه کلیر ایدی .

مشنوی

﴿ طوطی کاید وحی آواز او ﴾

﴿ یش از آغاز وجود آغاز او ﴾

« تَبَجَّهْ » بر طوطینک که آوازی وحیدن کلیر ، او طوطینک ابتدای
وجود خارجینک ابتداسندن مقدمدر . « شَرَحْ » حالت روحانیه بویه بر مرغ -
روحانیدر که سوبلدیکی شی ، وحی والهام ربانیدن ، او مرغ روحانینک خلق اولتمی
وانسانک وجود معنویسنه تعلق ایتمی بووجود خارجی بدن فانیدن مقدمدر .

مشنوی

﴿ اندرون تست ان طوطی نهان ﴾

﴿ عکس اورا دیده تو بر این وان ﴾

« تَبَجَّهْ » او طوطی سنک دروننده کیزایدرد . سن انک عکسی ، اثرینی شونک
بونک اوزرنده کوردک ! « شَرَحْ » بدن بشرده کیزلنش طوطی خوش الحان
روح انساندر که ملکه ناطقیت و تربیه معرفت ایله لذائذ روحانیه حاصل ایدرد .
کسوه حیوانیت ایله تقلید اصوات ایتیه رک فیوض روحانیه دن کویای حقیقت اولوق
لازمدر . انجق بو کیزلی قفسده کی روح قوشنک سرائر حکمتندن بصیرت معنویه
ایله خبردار اولمایدرد .

مشنوی

﴿ می بردشادیت راتو شاد ازو ﴾

﴿ می پذیری ظلم را چون داد ازو ﴾

« تَنْجِيْهٌ » او، نفس ناطقه، سنك مسرتی آیر؛ سن ینه اندن شاد و ممنون اولورسك! اندن كلن ظلمی عدل واحسان کی قبول ایدرسك! « شَرْحٌ » ای انسان- مستعد! کیفیات غیر مشروعه دن شاد اولمق ایستر ایسك عقل واسطه سیله نفس- ناطقه سنی منعه چالیشیر، صوری اولان اومسرتی سندن رفع ایلر ایکن بومنعه کی حکمتی اکلاینجه مسرت ظاهره یی غائب ایتدیکك حالده وجداناً شاد و آزاد اولورسك! ینه نفس ناطقه عبادت و جهاد و بوکی مشکلات و متاعب ظاهره یی سکا امر ایدر. بوامری صورت پرست اولان جهلارنج و اذا عد ایدر ایسه ده سعادت کی تأمین ایلدیکندن سن بوکی اوامر و متاعی نفس ناطقه کدن عدالت واحسان و مروت اوله رقی تاقی ایدرسك!

مشنوی

﴿ ای که جان از بهر تن می سوختی ﴾

﴿ سوختی جانرا و تن افروختی ﴾

« تَنْجِيْهٌ » ای مغلوب نفس اماره! جانی تن و بدن ایچون یاقدك؛ بوحر کتله جانی یاقدك و بدنی بارلاق و قالین ایلدك! « شَرْحٌ » ای عاصی و تن پرور! سن، کل یوم فناپذیر اولان بدنکه حصر فکر و آمال و باقی اولان روح روانی اہمال ایلرسك! بو حال جهل اشتغال سزامیدر؛ تن خسته لکله وضعفه تابع و ذاتاً فانیدر. عاقل برطرفدن بدننه صورت مشروعه ده خدمت، دیگر طرفدن روحنك ترقیاته بذل همت ایدر.

مشنوی

﴿ سوختم من سوخته خواهد کسی ﴾

﴿ تاز من آتش زند اندر خسی ﴾

« تَنْجِيْهٌ » بن باند، اکر برکیمسه یاتمق ایچون قاوا ایسترایسه میدان محبتده ایلری کلسون! بدن آتش آلوب چور چوبه اورسون! « شَرْحٌ » حضرت

مولانای رومی قدس سره السامی بویست شریفی طوغریدن طوغری به ذات علویت-
صفات عالیرندن ایراد بیورمشدر . بن آتش عشق الهمیده یاندم ، اکر برکیمسه
بونار فیض نشارده یاتمق ایسترو قلوکی مستعد احراق بر قابله مالک اولمق ارزوایدن-
ایسه میدان محبتده ایلری کلسون! بنم کلام عاشقانه به ربط قلب ایله اقتباس آتش-
عشق ایلسون! خار و خس کبی اولان بر چوق آمل فنا مالی انکله احراق ایلسون!

مشنوی

﴿ سوخته چون قابل آتش بود ﴾

﴿ سوخته بستان که آتش کش بود ﴾

« تَنْجِیْهِمُ » قار ، چونکه قابل اخذ آتشدر ؛ سن قاوی آل که آتش
چکیجیدر . « شَرْحُ » ای محب راه حقیقت ! قلبی هر آن مستعد احتراق اولان
بر مرشد علوی صفاتی ، تحری و اندن نار عشق و محبتی اقتباس ایله کندینی
علوی ایت !

مشنوی

﴿ ای دریغا ای دریغا ای دریغ ﴾

﴿ کانچنان ماهی نهان شد زیر میغ ﴾

« تَنْجِیْهِمُ » ای دریغا ، وای اسفا ! که بویله بر ماه ، بلوط آلتنده
کیزلیدی . « شَرْحُ » او ذات مستعدیر : دریغا ، وحیفا ! که شمس منیر کبی
قابلی تنویر ایدن اول حالت روحانیم اسباب مانعه آلتنده نهان و پنهان اولمش
وینی بی نور و بی جان براقشدر !

مشنوی

﴿ چون زخم دم کاتش دل تیز شد ﴾

﴿ شیر هجر آشفته و خونریز شد ﴾

« تَرْجَمَهُ » بن نصل دم اور هم که کوکل آتشی تیز وزیاده اولدی ، هجران و فراق ارسلانی دیوانه و خونریز اولدی . « شَرْحُ » بویست شریف برعاشق- هجران زده طرفندن ایراد بیورلمشدر . نصل ممکن اوله بیلیر که قلبمک تأثراتی برررر یاد و تعداد ایدهیم ؟ قلبمک آتشی آرتدی و قلوبی بارچه ایوب یاقان هجران ارسلانی خونریز اولدی . بن یاردن مهجور و آتش هجراندن بی حضور ایکن برده شمدی فکر و خیال یار ، قلب و عقلمی کلیاً تارمار ایدنجه آتش عشقم خارقالعاده بر صورتده اشتعال ایتمش و مجسم بر غضنفر خون افشان کسلمشدر .

مشنوی

﴿ آنکه او هشیار خود تندست و مست ﴾

﴿ چون بود او چون قدح کیرد بدست ﴾

« تَرْجَمَهُ » اوکه عاقل اولدینی حالدہ سرخوش و غضبیلیر . قدح انده عشرت ایدرسه نصل شدتلی اوله جفنی دوشون ! « شَرْحُ » حدتلی ارسلان کی اولان کوکل هجران ایچنده شدت عشق و آرزوی وصلتدن اعمال اولنش بر شرابی ایچرسه نه حال کسب ایده جکفی خاطره کتیر . بوابیات شریفه بی نظام و انشاد بیورور ایکن حضره ولانا بر عشق حقیقینک انوار جوشانی ایچنده بولندقلرینی آتشین مال اولان کلمات قدسیه سی کوستیریور .

مشنوی

﴿ شیر مستی کز صفت بیرون بود ﴾

﴿ از بسط مرغزار افزون بود ﴾

« تَرْجَمَهُ » مست بر ارسلان صفتدن ودائرة محدوده دن خارج اولورده کوزل برکستانده بولنورایسه آنک بسط و لطافتدن سرخوشانی زیاده اولور .

« شرح » ذاتاً مدھش اولان شیر هجران ، حالت معتاده سندن خارجه جيقوبده
وصال یار حقیقی بی تحیل ایله نالان ویا مرتبه روحانیه نك الكعالی طبقاتنه قدم نهاده
ومظهر الهامات رحمن اولنجه مستلکی وشدتی نه درجه ده مزداد اوله جنی وارسته
بیاندر.

مشنوی

﴿ قافیه اندیشم و دلدار من ﴾

﴿ کویدم مندیش جز دیدار من ﴾

« ترجمه » قافیه دوشونورم . دلدارم بکادیرکه : بنم یوزمدن بشقه برشی
دوشونمه ! « شرح » حضرت مولانا نظم کلام ایچون قافیه ارارکن دلدار حقیقی
الهام طریقیه قلبنه تجلی ایدوب شعله عشق و محبتک غلیانی حالنده بنم دیدار
تابدار و لقای مرحمت نثارمدن بشقه برشی دوشونمه ! دیه خطاب معنوبده بولندیغنی
ذکرایله ناشر انوار معرفت اولدیغنی بیان بیورمشدز .

مشنوی

﴿ خوش نشین ای قافیه اندیش من ﴾

﴿ قافیه دولت تویی در پیش من ﴾

« ترجمه » ای بنم قافیه دوشونن فکرم ! راحت اوطور ! بنم نزد مدده دولت
قافیه سی سنسک ! « شرح » بنم عشقم قلبکی کلیاً احاطه ایتمش ایکن نه ایچون قافیه
دوشونور و مضطرب اولورسک ؟ بنم عندمده دولت قافیه سی سنسک ذات صدق
آیاتک و عشق پا ککدر . بوییت شریفده « یس » شریفک التمش طفوزنجی آیت
کریمه سنه ایما واردر : (و ما علمناه الشعر و ما ینبغی له ان هو الا ذکر و قرآن مبین)
معنای شریفی : بز محمد علیه السلامه شعر ی تعلیم ایتمدک و محمده شعر لایق اولمدی ؛
ا کا تعلیم ایلدی کمز بشقه برشی دکدر . الانصیحت بخش اولان قرآن میندر . «

مقام محمد مقام محمود در که خیالات شعر به دن کلیاً مبرا و باطن و ظاهر ده حقیقت و انتظام فرمادر؛ سائر مؤمنین ایچون ایسه شعر سویلمه ده باس اولمدینی سوره. شعرانک ایکی یوزیکرمی بشنجی و آتی ولی ایدن آیات کریمه ایله مبتدر :
 ﴿ والشعراء يتبعهم الغاوان ﴾ « شعرا به آزعین اولانلر تابع اولورلر . » (الم تر انهم فی کل وادیهمون) « کورمز، میسک که شعرا هر بر وادیده باشلری دونمش کوزرلر . یعنی هر فکر و خیالده بی اساس اوله رق طالارلر » (وانهم يقولون ما لا يفعلون) « وسویلرلر اولشی که ایشلمز لر . یعنی عشق دن و نیجه نیجه شیلر دن دم اورلرلر او حالات کندیلر نده و یابیان ایلدک لری آدم لرده بولماز » (الا الذين آمنوا وعملوا الصالحات وذكروا الله کثیراً و انصروا من بعد ما ظلموا و سيعام الذين ظلموا ای منقلب یتقابلون) مکر اول شعرا — که سر کردان و ترهات کویان دکلدر — انلر ایمان کتیر دیلر و کوزل ایش ایشلدیلر و الله تعالی بی عقللر نده ولسانلر نده و شعرلر نده چوق ذکر و فکر ایتدیلر . خصم ای دینک هجونده ظلم کوردکن صکره انلری هجو ایتمکه انتقام آلدیلر و یقین زمانده ظلم ایدنلر اکلایه جقلر که هانکی دونش دوزلر . « یعنی کفارک دونه جکلری محل جهنم اولور .

مثنوی

﴿ حرف چه بود تا تو اندیشی ازان ﴾

﴿ صوت چه بود خار دیوار رزان ﴾

« **تنبیه** » حرف نهدر ؟ که سن آتی دوشونورسک ! سس نهدر ؟ باغلرک جالی و دیکندن اورلمش دیواری ! « **شریح** » اصل . قصد و حقیقت قافیه و مطمئن الفاظ اولیوب معانیدر ، معانی بی نیجه غارت کیری عدم و نسیان دن حفظ ایتک ایچون حرف بر آلددر ، شو قدر که انواع شکوفه و میوه لری شامل اولان باغ و باغچه بی خرسز و مضر حیوانان دن حفظ ایچون جالی و دیکندن چیت و دیوار بایلدینی کی معانی ده صرصر نسیان دن صیانت ایتک اوزره حروف ایجاد اولندی ؛ الحاصل اصوات آلت و معنی حقیقتدر .

مثنوی

﴿ حرف و صوت گفت را برهم زخم ﴾

﴿ تا که بی این هرسه باتودم زخم ﴾

« تَبَجَّيْهُمْ » حرف و صدا و کلامی بری برینه اوردم ! تا که بواوچ واسطه‌دن خالی اوله‌رق سنکله صحبت ایده بیلیم ! « شَرَحْ » حضرت مولانا به نائل اولدینی بو مرتبه عظمای حرف و صوت و کلامدن عاری و صرف روحانی اوله‌رق حقایق و دقائق قرآنیه تفهیم و علم لدن ایله تکریم اولدینی الهام بیورلمشدر .

مثنوی

﴿ آن دی کز آدمش کردم نهان ﴾

﴿ باتو کویم ای تو اسرار جهان ﴾

« تَبَجَّيْهُمْ » او، بردمی که آدمدن کیزلدم. سکا سویلرم. ای سن، که اسرار-جهان سک ! [شرحی ایکی بیت شریفدن صکره کلیر .]

مثنوی

﴿ آن دی را که نکفتم با خلیل ﴾

﴿ وان غمی را که نداند جبرئیل ﴾

« تَبَجَّيْهُمْ » او، بردمی که خلیل اولان ابراهیمه سویله‌مدم، سکا سویلرم .
واو، غمی که جبریل امین بیلمز. سکا بیلدیررم. [شرحی آتیده در .]

مثنوی

﴿ آن دی کزوی مسیحادم نزد ﴾

﴿ حق ز غیرت نیز بی ماهم نزد ﴾

« تَبَجَّهْ »، او بردم و نفس سدر که اندن عیسی علیه السلام بحث ایتمدی .
 حق تعالی حضرت تلی کال غیرتدن بز یوق ایکن فرمان بیورمدی . [بویت -
 شریفک مضمونی مرتبه حقیقه محمدیه دن ایراد بیورلمشدر .] « شَرَحْ » ایات -
 مذ کوره ثلثه دن انسانک عقلنده شویله برتردد حاصل اولور: مولانا جلال الدین -
 رومی نه ایچون حضرت آدم و حضرت جبریل و حضرت ابراهیم و حضرت -
 عیسا ده واقع اولیان تجلیات بزده واقع اولمشدر؟ یحون زسز، الله تعالی حضرت تلی
 کال غیرتدن اودمدن دم اورما مشدر؟ دیدی . مولانا، بو ایات شریفه بی مرتبه -
 حقیقه محمدیه دن ایراد بیورملرینه نظراً خطاب، الله تعالی حضرت تلیزدن مقام -
 احمدی به واقع اولمشدر . یا محمد! بز قرآن عظیم الشانی یالکر سکا وحی ایلدک .
 نه حضرت آدمه و نه حضرت ابراهیمه وحی ایتمدک . انسانلی طریق حقه دعوت
 و امت مرحومه کی معاصیدن حفظ و صیانت ایچون سنک چکدیکک غم و کدری
 حضرت جبریل چکمدی . قرآن عظیم الشاندن حضرت عیسی دم اورمادی . ایتمدی
 بو بیانات محض حقیقت اولدینی عنداولی الهاده وارسته اثباتدر؛ زیرا قرآن عظیم الشان
 یالکر فخر عالم علیه الصلاة والسلام افندمز نازل و احسان اولندینی جمله به عیاندر .
 بوتوجیه حقیقی بونکله ده مثبت و بدیه سدرکه : « آن دمی کروی محمد دم نزد »
 دیندی، اگر مولانا بو ایات شریفه بی صرف طرف عالیدن بیان ایتمش اولیدی
 آدم و ابراهیم و جبریل و عیسی علیهم السلامی ذکر و تعداد ایتمدی کی محمد مصطفی
 علیه افضل التحایا افندمزک نام نامی سنی ده اوصره ده یاد و ایراد ایتمی لازم ایدی،
 حالبوکه ایات شریفه ده کورلدیکی اوزره آدم، ابراهیم، جبریل، عیسی علیهم السلامی
 تعداد ایلمش ایکن فخر عالم و نبی محترم افندمز حضرت تلی سنک نام جلیلترینی یاد
 و اتیان ایتمامشدر؛ ذاتاً بو ایات شریفه حقیقت محمدیه و وراثت احمدیه صفتیه
 درمیان اولنمشدر .

مشنوی

﴿ ماچه باشد درلفت اثبات نفی ﴾

﴿ من نه اثباتم منم بی ذات نفی ﴾

« تَرْجِمَه » « ما » لغتده نه در؟ اثبات ونفیدر؟ بن اثبات دکل! بن ، ذاتمنز
نفیم. « شَرْح » اک صوک بیت شریفده حضرت مولانا « ما » حرفنی استعمال
بیورمش ایدی. شمدی دیگر برحاله انتقال ایدنجه بیوربورلرکه : « ما » فارسیده
« بز » معناسنده اولوق حسبيله اثباتدر. عربی لساننده « ما » « دکل » معناسنه کلدیکنندن
نفیدر . « ما » لفظنی استعمال ایلدم ایسه ده بن اثبات معناسنه کلن : « ما ، یعنی بز »
معناسنه دکل! بن ذاتمنز برنی مطلقم!

مشنوی

﴿ من کسی در نا کسی دریا فتم ﴾

﴿ پس کسی در نا کسی دریا فتم ﴾

« تَرْجِمَه » بن کسلکی ناکسلکده بولدم . کسلکی ناکسلکده فدا ایلدم .
« شَرْح » دنیاده بووجود صوری و مجازی بی بن زهده بولدم؟ ناکسی و عدمده
بولدم ؛ زیرا یوغیکن وجود صوری و مجازی بی ده فسیاه فدا ایلدم ؛ کندیمی
دریای وحدتده افنا ایدرم .

مشنوی

﴿ جمله شاهان بنده بنده خودند ﴾

﴿ جمله خلقان مرده مرده خودند ﴾

« تَرْجِمَه » جمیع شاهلر، کندی بنده سنک بنده سیدر؛ جمیع خلق کندی
مرده وفدالرینک فدا سیدر. « شَرْح » اطاعت و صداقت و خدمت ایدن بنده لریخی
شاهلر سودکلرندن و بندکانک راحت و سعادت لرینک استحصالیچون بذل همت
ایلدکلرندن کندی بنده لرینه مرحمت و خدمت ایدرلر. سائر انسانلری ده هرکیم
سور و محبت لرینه مرده کبی تسلیمیت ابراز ایلرایسه انی سورلر، اکابنده اولورلر.
بو اساسدن اکلاشیلرکه یولنده افنای وجود ایدنلری واردات ربانیه سنه تسلیمیت-
تامه کوسترلری الله تعالی حضرتلری سور، اختیار ایلدکاری فنای صوری بی بقا
و سعادت مطلقه به تحویل ایدر .

مشنوی

﴿ جمله شاهان پست پست خویش را ﴾

﴿ جمله خلقان مست مست خویش را ﴾

« تَجَمُّعُ » جمیع شاهلر کندینه تواضع ایدنلره تواضع و عنایت ایدرلر ؛ جمیع انسانلر کندنی مستنک مستیدر . « شَرَحُ » شاهلر کندینه مطیع و متواضع اولانلره محبت و محبت ایلدکاری کبی انسانلرده هرکیم کندیلرینه محبت ایلر ایسه آنی صادقانه سورلر ؛ بوده : (یحبههم و یحبونه) امرینه مبتیدر .

مشنوی

﴿ می شود صیاد مرغاز را شکار ﴾

﴿ تا کند ناگاه ایشان را شکار ﴾

« تَجَمُّعُ » آوجی ابتدا قوشلره صید و شکار اولور که ناگاه انلری صید و شکار ایتسون . « شَرَحُ » صیاد کندنی کار و راحتق ترک ایله اختیار زحمت و مشقت ایلدیکندن اکلاشیلرکه قوشلرک محبتی آوجیی صید و شکار ایدر ، اما آوجینک بویه شکار اولمسی قوشلرک صید ایدلمسی موجب اولور . عبد ، ارادات ربانیه نك استحصالده فدای راحت ایدنبجه رضای خدایی استحصال ایتمش اولور .

مشنوی

﴿ دلبران بر بی دلان جسته بجان ﴾

﴿ جمله معشوقان شکار عاشقان ﴾

« تَجَمُّعُ » کوکلسز عاشقلری دابرلر جانندن آرامشلردر . جمله معشوقلر عاشقلرک شکار ایدر . « شَرَحُ » کوکلی دلدارینه ویرن عاشقان، دابرلریف جانندن

سورلر. معشوقلرک ناز واستغاری عاشقلرک محبتی جلب و جذب ایتسنه حکمتله
باقلنجه معشوق ده عاشق ایستمش اولدینی اکلاشیایر؛ هرکیم حق تعالیٰ حضرتلرینی
چوق سور ایسه جناب خدای لم یزلده انی چوق سومش اولور .

مشنوی

﴿ هر که عاشق دیدیش معشوق دان ﴾

﴿ کوبنسبت هست هم این و هم آن ﴾

« تَرْجِمَه » هرکیمی سن عاشق کوردک ایسه آنی معشوق بیل! زیرا او عاشق
هم بودر. هم اودر. « شَرَح » بر عاشق صادق معنأ معشوقی ده سور؛ چونکه
محبت متقابلدر. بوضورتده عاشق، معشوقدر .

مشنوی

﴿ تشنکان کَر آب جویند از جهان ﴾

﴿ آب هم جوید بعالم تشنکان ﴾

« تَرْجِمَه » صوصامش اولانلر اگر جهاندن صو ارارلایسه عالمده
صوسزلری ده صو ارار. « شَرَح » صوبه احتیاجی اولمیان آدملر فرض اولنسه صولرک
لذت و قیمتی مجهول قالیر ایدی؛ اما تشنکان صولری آرایوب کمال محبتله بولدقلرندن
معنیده صولرده تشنکانی سور .

مشنوی

﴿ چونکه عاشق اوست تو خاموش باش ﴾

﴿ اوچو کوشت می کشد تو کوکوش باش ﴾

« تَرْجِمَه » چونکه عاشق اودر. سن ساکت اول! اوسنک قولاغیکی چکرسه
سن قولاق اول! یعنی دیکله! « شَرَح » ای سالک راه حقیقت! سن جناب مولایه

عبودیت و محبت ایدرایسک مرحمت و محبت سبحانیه مستحق اولورسک! اوامر-
ربانیه بی تمامیه قبول ایدوب زنهار هیچ برصورتله تعرض و شکایاته اجتسارایتمه!
یا لکزدیکله!

مشنوی

﴿ بند کن چون سیل سیلانی کند ﴾

﴿ ورنه رسوایی و ویرانی کند ﴾

« تَبَجَّهْ » سیل کبی شدتله آقار ایسه آنی بندایت! یوقسه رسواییق
و ویرانلق ایدر. « شَرَحْ » وحدته و غوامض روحانیه عائد اولان حقایق-
عظیمه بی سویلمکدن واز کجملی! زیرا او حقائق شدتله آتقه باشلار ایسه
ریاکارانی رسوا و برچوق احوالی ویران و بی نوا ایدر وانتظام صوری دنیایه
اخلل ویرر دیعکدر.

مشنوی

﴿ من چه غم دارم که ویرانی بود ﴾

﴿ زیر ویران کنج سلطانی بود ﴾

« تَبَجَّهْ » بن نه غم چکرم که عشق آلهیدن بکا ویرانلق اولسه خرابه لر
آلنده سلطانله لایق خزینه لر واردر. « شَرَحْ » بعض حقایق بیان و عشق-
آلهینک درجات علویه سنی اعلان ایتسه مده ویران اولسم نه غم وزیان واردر؟
ویرانه لرده خزینه بولندینی کبی عشق ربانیدن و اظهار حقایقندن ویران اوله جق
قلب ایچنده خیال و خاطره کلز خزان معنویه آشکار و بیدار اولور.

مشنوی

﴿ غرق حق خواهد که باشد غرق تر ﴾

﴿ همچو موج بحر جان زیر وز بر ﴾

« تَرْجَمَه » عشق حقه غرق اولان ایسترکه دها زیاده غرق اوله رق
روح دریاسنک طالغه سی آلت اوست اولسون! « شَرْح » غریق دریای عشق-
ربانی اولان ذات محبتک از دیادی ارزواید. ایسترکه سطحیات فانیه دن قور تولوب
دریای روحانیتک تجلیات طالغهری ایچنده مظهر فیوضات اولسون!

مشنوی

❦ زیر دریا خوشتر آید یاز بر ❦

❦ تیر اود لکش تر آید یاسپر ❦

« تَرْجَمَه » دکزک آلتیمی دها خوش کلیر؟ یاخود اوستیمی؟ آنک اوقیمی
دهاز زیاده کوکل آچار؟ یاخود سپری می؟ « شَرْح » برسالک قلبی عشق ربانیده
بتون بتون غریق وجهان صوری اصحابندن کلیاً متفرق و نابید اولقمی؟ یوقسه
ینه عشق الهیده بولنوبده کلیاً مستغرق اولماقمی؟ ایدر. دیه تردد ایدر. تیر-
قضای الهی می یعنی بلای دها زیاده سویلیر؟ یوقسه راحت می دها طاتلیدر؟ بونی
اکلا تمق ایچون غرق دریای محبت اولان کندینی بر درجه ده غائب ایتمک ایسترکه
دریانک آلتیمی؟ یاخود اوستیمی؟ اوق، یاخود سپری؟ دها لطیف اولدینی اصلا
فرق و تمیز ایده مدیکی، مستغرق دریای محبت بولن بویله اعتبار صوری به باقدنی
افهام ایدلشدر.

مشنوی

❦ پس زبون وسوسه باشی دلا ❦

❦ کر طرب را باز دانی از بلا ❦

« تَرْجَمَه » ای کوکل! وسوسه یه زبون اولورسک ذوق وصفایی بلا و جفادن
کری بیلیرسک! « شَرْح » ذوق وصفایی بلا و اذادن فرق ایتمک ایچون دوشونوب
ذهنکی بویله فناپذیر کیفیات ایله اشغال ایدن کیمسه وسوسه سنی پارچه پارچه ایدر.
جزئیاتی ترک ایله مقصد اقصا اولان عشق و رضای جناب کبریایی اختیار ایدر.

مشنوی

﴿ هر ستاره اش خونهای صدهالال ﴾

﴿ خون عالم ریختن اورا حلال ﴾

« تَرْجِمَهُ » او محبوبه نك هر نجمی ، یوزها لالک قانی بهاسیدر ؛ عالمک قانی دو مک اکا حالدر . « شَرْح » تجلیات خدانك هر بری هلال کی ضعیف اولان نیجه یوز بیك عقلک خون بهاسی ، دیتیدر . یعنی هر تجلی رحانی ، عقلک یوز بیك درلو دوشوندیکی شیلردن دها حکمت افزا ، دها اعلا در . محبوب حقیقی بلا و اذایر مکله انسانلرک قبلرنده کی خونی کوزیا شنه تبدیل ایله دو کدیر ایه کا حالدر . چونکه هر شیئی کندی بخش واحسان ایتشد .

مشنوی

﴿ ما بها و خون بهارا یافتیم ﴾

﴿ جانب جان باختن بشتاقیم ﴾

« تَرْجِمَهُ » بز بهامزی و خون بهامزی او واسطه ایله بولدی که تاخیر ایتیموب جان فدا سنه شتاب ایتدک ! « شَرْح » بز ، که عاشق حقیقی بز . کرک قیمتیزی و کرک شدت حب محبوب ایله دو کدیکمز دموع خون آودمزک بهاسنی انک یولنده بلا تردد و تاخر فدای جان و جهان ایله بولدی و حیات باب اولدی ! دیمکدر .

مشنوی

﴿ ای حیات عاشقان در مردکی ﴾

﴿ دل نیابی جز که در دل بردکی ﴾

« تَرْجِمَهُ » عاشقار حیاتی دوست حقیقی یوانده اختیار موت ایله بولور . کوکلی کوکل ویرمکن بشقه بریرده بوله مازسک ! « شَرْح » لایق عشق ربانی

اولمق ایسته بن خیال ووسوسه ایله طولمش اولان کوکلی فدا و اوامر ربانیه بی تمامیه قبول واجرا ایدن بر صاحب دل و بر مرشد کامل بولمیدر .

مشنوی

﴿ من دلش جسم بصدناز و دلال ﴾

﴿ او بها کرده با من از ملال ﴾

« تَرْجِمَهُ » بن اونك کوکلی آردم. اوایسه یوزناز وشیوه ایله طریق-

ملال واستغنادن بکا بهانه ایتدی . « تَرْجِمَهُ » قرآن عظیم الشان ، تنزیه و تشبیه اوزرینه نازل اولدینی اهل عرفانه معلومدر. عاشق حقیقی تشبیه صورتیه الله تعالی حضرتلرینه بلاحرف و صوت عرض ایدرکه: رضای ربانیکی بکاویر! بواسطرحاماته — دلبرلرک استغناسنه مشابه — روحانی استغنا و ملال و بهانه لر کوردم. بوده بنم قصورمندندر. بکا کوکل ویردیمکلمکم، وحدانیت قارشی خفی بر سهو ایدی ؛ زیرا طلب ایله بنده بر وارلق کوستردم. حال بوکه بن نفی مطلقم !

مشنوی

﴿ کفتم آخر غرق تست این عقل و جان ﴾

﴿ کفت رو رو بر من این افسون مخوان ﴾

« تَرْجِمَهُ » دیدم : آخر الامر بو عقل و جان سنك دریای عشقند مستغرقدر . [جواباً] دیدی : کیت! کیت! بکا افسون و بیوده شیلری او قوما [بویت شریفک مالی آتیده کی بیت شریف ایله اکمال اولنمشدر .]

مشنوی

﴿ من ندانم آنچه اندیشده ﴾

﴿ ای دودیده دوست راجون دیده بی ﴾

« تَنْجِيْهُ » - نك دوشونديك شيئي بن بيلم! ايكي كورن! دوستي نصل كوردك؟ « شَرْح » كنديني غريب دريای عشق حقيقت، فرض واعتقاد ايدن سالكه بالا حرف و صوت جناب خالق لم يزل بيورر كه: بنم حقيقتمه دائر، سنك ذهنگده تشكىل ايدن خيالآتي بيلمك ايسته نم! اما مستغرق عشق اولمق ادعا سنده بولنيورسك! كنديني اونوتمك و نفسي بر شخص موجود و بي سندن آري فرض ايلك، سن بويه برى ايكي كورر، بر شاشي اولنجه دوست حقيقي ني بولدم و بيلم ديه نصل ادعا ايدنيورسك؟ عاشق حقيقي كلياً افناي وجود مجازي ايدر و جناب حقندن بشقه هيچ برشي كورمز.

مشنوی

﴿ ای کران جان خوار دیدستی ورا ﴾

﴿ زانکه بس ارزان خریدستی ورا ﴾

« تَنْجِيْهُ » ای ثقیل الروح! سن او، دوستی خوار و نالایق كوردك! سن آنی اوجوز صاتون آلك! « شَرْح » ارادات ربانیه بی خوار و بی اعتبار طو توبده محبت ربانیه عدم استحقاق كو سترن و حق بولنده چالشمیه رق دین میدنی پدرکدن و شوندن بوندن تقلیداً بولان کیمسه اکر حقائق دینیه بی و علی الخصوص وحدانیت ربانیه بی بحق ارامش و او بولده مردانه زحمت و مشقت چکمش اولیدی جناب مولانك و روحانیتك قدر و قیمتی تماميله بيلمش و درجات علیه یوکسلمش اولوردی.

مشنوی

﴿ هر که او ارزان خرد ارزان دهد ﴾

﴿ کوهری طفلی بقرص نان دهد ﴾

« تَنْجِيْهُ » مرکیم برشی اوجوز آیر سه اوجوز ویرر؛ بر چو حق بر

کوهری بر بارچه اکمکه ویرر. «شرح» اجرای ارادات ربانیه‌نک قدر قیمتی
حسابه کلز نم متنوعه ایکن پدرندن وشوندن بوندن ایشتمش و فقط چالیشمامش
اولدیفندن او انعامی خواروبی اعتبار ظن ایتدک و ترک واهمال ایلدک. بوحال
اطفالک احوالنه مشاهدکه الارینه کچن برکوهر کران قیمتی برنان پاره‌یه مقابل
ویروب فدا وها ایدر.

مشنوی

﴿ غرق عشق شوکه غرقست اندرین ﴾

﴿ عشقه‌های اولین و آخرین ﴾

«تبیخه» بر عشقه مستغرق اول که آنک ایچنده اولین و آخرینک
عشق‌لری غرق اولمشدر. «شرح» سبق ایدن بش عدد بیت شریف ایله
سالکینک ابتدا کی حالات و تمینانی تعریف بیورلمشدر. شمدی حضرت مولانا ناک
عالی اولان عشق پا کی غلیان ایتدیکندن او یله بردریای عشق محبتیه مستغرق که
اولین و آخرینک کافه عشق‌لری اوعمان فیض اقتران ایچنده غرق اولدی. سوزلریله
مقام عالی احمدیدن حکمت عشق بیان بیورلمشدر.

مشنوی

﴿ مجملش کفتم نکردم من بیان ﴾

﴿ ورنه هم افهام سوز دهم زبان ﴾

«تبیخه» بحی اوزاتمه‌دن قیصه سویلدم؛ یوقسه هم عقللر، هم دیلار یانار
«شرح» احذیت ودریای عشق و محبت واسرار روحانیه بعض مرتبه امثال
ایچنده مستوردر. اگر بواسرار تمایله اظهار ایدلسه لسان بویه آتشی
بچنده یانار.

مشنوی

﴿ من ز شیرینی نشستم روترش ﴾

﴿ من ز بسیاری کفتارم خمش ﴾

« ترجمه » بن طاتلیقدن طولای یوزی اکشی طوردم . بن چوق سوز بیلدیکمدن صوصدم . « شرح » عاشق حقیقی فوق العاده مستخرج القلب و شیرین حال ایکن بر ذوق درونی بی خلقه اوزون اوزادی نقل و حکایه ایتسه فخر و کبر شایه سی چیقار . قرآن عظیم الشانده : (ان الله لایحب کل مختال فخور) یعنی : جناب مولا کافه متکبر و مفتخر اولانلری سومز ؛ بیورلمشدر . عاشق ذوق معنویسی ایله شیرین کام ایکن حزن عاشقانه سیله محزون الحال کوروشی یوزی اکشی بولنق طرزنده افاده اولنمشدر

مشنوی

﴿ تاکه شیرینی ماازدو جهان ﴾

﴿ در حجاب روترش باشد نهان ﴾

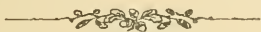
« ترجمه » تاکه بزم لذت و ملاحات قلییه مز ایکی جهانده [یا خود ایکی جهان اهلندن] اکشی یوزلیک برده سنده کیزلنش اولدی . « شرح » عاشق حقیقی شیرینی قلبی و صفای درونی بی ترش رویی برده سیله ایکی جهان اهلندن ستر ایتیمی ایکی جهان اهلنه اولان کمال محبتدن حاصل اولور ؛ زیرا ساکنان دو جهان کندیلرینک مالک اولمدقلری بر ذوق عظیم قلبی بی بشقه سندن بیلسلر محرومیتلری حس بیله بلکه قلبلری منکسر و منکدر اولمش اولور .

مشنوی

﴿ تاکه درهر گوش ناید این سخن ﴾

﴿ یک همی کویم ز صد سرلدن ﴾

« تَرْجِمَه » تاكه بو سوز هر قولاغه كلسون. يوز « لدن » سرندن سويلدم.
 « شَرْح » سر لدن هر كسه اظهار ايدلسه اذهانك عدم اقتدار و تحملندن
 ناشى بر جوق قيل وقال و بلكه جدال وقوع بولور. همده تخم فيضك هر مزرعه
 غير مستعده زرعى اسراف اولديغندن سر لدندن ، مثلا طقسان طقوزى اخفا
 و يالكز يوزده برينك حكايات ازه سنده اظهارى ايله اكتفا ايدلشر .

﴿ تفسير قول حكيم سنائي رحمه الله عليه ﴾

« بهر چه از راه و امانی » « چه کفران حرف چه ایمان »

« بهر چه از دوست دورافتی » « چه زشت آن نقش و چه زیبا »

حكيم سنائي رحمه الله عليه قولنك تفسيريدر . حكيم مشاراليه بيوررلر كه :
 « هر نه سبب ايله طريق امن و حقدن كرى قالير ايسك او حرف و كله ، ايستر
 كفر ، ايستر ايمان اولسون سكا مساويدر ؛ هر نه سبيله دوستدن اوزاق دوشسك
 او نقش و سبب چيركين اولمش ، كوزل اولمش نه فرقى واردر ؟ »

مثنوی

﴿ جمله عالم زان غيور آمده حق ﴾

﴿ برد در غيرت برين عالم سبق ﴾

« تَرْجِمَه » جمله عالم او سييدن غيور كلدی كه : الله تعالى حضرتلری

غيرته بو عالم اوزرينه سبق و تقدم ايتمشدر . « شَرْح » غيرت اوچ معنايه
 كلير . بری : بلا فتور چالشمق ؛ ديكری : كندینی و سائر لرینی فناقلردن وقايه
 ايتك ؛ اوچنجیسی : كندینه عائد اولان شيء رضای اولمه نرين بلا مناسبت
 مشروعه بشقه آدمك اله كچمكه مساعده و يرما مكدر . بيت شريفك شرحنه
 كننجه : جمله انسانك حسيات و اقتدارينه كوره غيور اولملری هر كسدن اول
 غيرتی خالق لم يزل حضرتلری اختيار بيور مسندندر . مشروع اولميان شينه مالك

اولق طرف حقدن ممنوعدر. فخر عالم علیه الصلوة والسلام افندمن حضرتلری: (ان سعد الغیور انا غیر من سعد والله اغیر منی ومن غیرته حرم الفواحش ماظهر وما بطن) یعنی: «اصحاب کرامدن سعد غیور در، و بن سعدن دها غیورم، والله تعالی حضرتلری بندن دها غیوردر و غیرتندن ظاهر و باطن اولان فواحشی منع ایتدی.» بیور مشلدردر. بو حدیث شریفک سبب ظهوری بودر: بر خاتونه زنا افترا ایدنلر ایچون شرعاً حد و جزا ایلدیفنی حضرت سعد ایشیدنجه فخر عالم علیه الصلوة والسلام افندمن حضرتلرینه عرض ایتدی که: یافخر عالم! اگر بن کندی خانه مده حرمله زنا ایدر بر آدم کور و بده بلا شاهد بو حقیقتی بیان ایتسه م مفتری عد او انور، جزا دیده اولورم؛ شاهد ارامق ایچون کیده جک اولسه م بن کنجیه قدر حرم حامل قالمش اوله بیلیر. اگر بو حال ایزره سکوت ایتسه م غیرت بنی هلاک ایدر. بونک اوزرینه خاتم الانبیا علیه افضل التحایا افندمن بو حدیث شریف ایله درجات غیرت و حکمتی افهام بیور مشلدردر.

مشنوی

﴿ اوچو جانست و جهان چون کالبد ﴾

﴿ کالبد از جان پذیرد نیک و بد ﴾

«تَرْجِمَان» او، خالق جهان، جاندر. جهان قالب کیدر. قالب ایی وفائی جانندن قبول ایدر. «شَرْح» جهان، حکمت و غیرت الهمیه نسبة عادی قالب کیدر. انسانلرده کی همت و غیرت پک جزئیدر. جهانده صورتا بعض نابجا کوریلن احوال یا متجاسرینه معناً جزا و یا دیگر صورتله بردرس- عبرت افرادر که عقل صوری آکلامقدن عاجزدر.

مشنوی

﴿ هر که محراب نمازش کشت عین ﴾

﴿ سوی ایمان رفتنش میدان توشین ﴾

« **تَبَجِّهْ** » هر کیمک نمازنده محرابی عین اولدی ؛ [یعنی حقیقی عیناً کوردی .] اونک ایمان جانبه کیمسی عیب وشین اولدیغنی بیل ؛ « **شرح** » کورمدیکی حالدہ برانسان روحانیتہ ایمان ایتسه غایت مقبولدر . اما ایمان ایله رؤیت اسرارہ ومنزل مقصوده واصل اولور ایسه او انسان ایچون لفظ ایمان زائد قالیر . زیرا ایمان کورمدیکنه ایسانمقدر . کوردکن صکره ایمان ایدرم دیمک لزومسزدر ؛ اکا لایق اولان صورت شکر و عبادتدر .

مشنوی

﴿ هر که شد مرشاهرا او جامه دار ﴾

﴿ هست خسران بهر شاهش انجار ﴾

« **تَبَجِّهْ** » هر کیم شاهه اتواجی اولسه ، شاه ایچون اکا تجارت خسران وزیاندر . « **شرح** » برشاه عالی جاهه کسب عبودیتله مقریندن اولمش ذات مقامی غائب ایله مشغول تجارت اولسه کرچه تجارت باعث استحضار ثروت ایسهده شاهدن آیریلان مقبره کوره خسران وذاتدر ؛ انسان مستحق ترقی اولوب حضور شاهدن افتراق ایتیمی تدنیدر .

مشنوی

﴿ هر که باسلطان شود او همنشین ﴾

﴿ بر درس شتن بو دحیف و عین ﴾

« **تَبَجِّهْ** » هر کیم سلطانه همنشین ومصاحب اولور ایسه او کیمسه ایچون شاهک قبوسی اوزرینه اوطور مق یازق ، عقاسز اقدر . « **شرح** » سلطان خدمتده کسب اعتبار ایتمش وهمنشین اولمش بر ذات بیده شرف همنشیندن محرومیتله برای - خدمت قبولرده اقامت ایدر ایسه کرچه سلطانک قبوسندهده اوطور مق حد ذاتنده

بر شرف عظیم ایسهده شرف همنشینیه کوره ادبار و شیندر . رضای باری به
شایان و مظهر تجلیات فراوان اولان بر ذات . مؤخرآ سائر لرینک منزله سینه
تنزل انک ایچون تذللدر .

مثنوی

﴿ دست بوش چون رسید از پادشاه ﴾

﴿ کر کزیند بوس پا باشد کناه ﴾

« تَرْجِمَه » پادشاهدن ال اوپک مرتبه سینه ایریشن اکرایاق اوپمه بی اختیار
ایله کناه اولور . [بویت شریف آتیده کی بیت شریف ایله اکیال بیورلمشدر .]

مثنوی

﴿ کرچه سر بر پانهادن خدمتست ﴾

﴿ پیش آن خدمت خطا و ذلتست ﴾

« تَرْجِمَه » کرچه باشی ایاق اوستنه قومق خدمت و شرف ایسهده ال
اوپک خدمت و شرفه کوره اثر خطا و ذلتدر . « شَرْح » پادشاهک ایاقی اوپک
بیوک بر شرفدر ، اما او ، ذات که پادشاهک انی اوپک شرفه مظهر اولمشدر .
انک ایچون بابوسی ادبار صایلمشدر ؛ الحاصل انسهانه شایان اولان کیفیت دایما
ترقی ایتمکدر .

مثنوی

﴿ شاه را غیرت بود بر هر که او ﴾

﴿ بر کزیند بعد از انکه دید رو ﴾

« تَرْجِمَه » شاهه غیرت اولور ، هرکیم اونک اوزرینه شاهک یوزینی کوردکدن
سکره بشقه بی اختیار ایلر . « شَرْح » جناب واجب الوجود کمال لطف وجود ایله

برقوله مرحمت ایدوب او قول مظهر تجلیات اولدقدن صکره اکر عشق و محبتی
الله تعالیدن غیرى بر شینه حصر ایده جک اولسه غیرت الله انی گرفتار بلایاو متاذى
واوجه ايله ینه طریق حقه ارجاع ايله عالی ایدر .

مشنوی

﴿ غیرت حق بر مثل کندم بود ﴾

﴿ کاه خرمن غیرت مردم بود ﴾

« تَبَجَّهْ » غیرت حق مثاله بغدادی اولدی . آدمک غیرتی خرمن صہمانی
مناہہ سندہ قالدی . « شَرَحْ » بغدادیہ نسبہ صہمان نصل قیمتسز ایسہ غیرت خدایہ
کوره انسانک غیرتی دہ اونسبتدہ عادیدر . حقدن ظہور ایدن حکم و غیرت مؤمن
ایچون حقیقتدہ سلامتدر .

مشنوی

﴿ اصل غیرتہا بدانید از الہ ﴾

﴿ ان خلقان فرع حق بی اشتباہ ﴾

« تَبَجَّهْ » غیرت لک اصلی اللہدن بیلکیز ! مخلوقاتک غیرتی غیرت حقدن
بر فرع و جزہ اولدینی شہبہ سزدر . « شَرَحْ » بوایات شریفہ ایلہ سالکینہ
مکرراً تنبیہ بیوریلدور کہ عقل و فکری ارادات ربانیہ بہ حصر ایتلی ! اوارادات
جلیلہ بی بحق قبول و اجرا ایدنلر روحاً و بدنأ کسب قوت و ترقی ایدر .

مشنوی

﴿ شرح این بگذارم و کیرم کله ﴾

﴿ از جفای آن نکار دہ دلہ ﴾

« ترجمہ » بونک شرحندن واز کچدم . او ، اون کوکلو اولان دلبرک جفا سندن شکایت ایدرم . « شرح » بوبیت شریفده غلیان و شدت عشق ربانی ایله ایراد اولمشدر . غیرت للہی شرحدن واز کچرک یار حقیقینک آتش جفا سندن شکایت ایدلمشدر . یار حقیقی بی نکار تعبیر ایلمک حقک کال جمالنی ، اون کوکلودیه توصیف ایتمک تجلیات عظمیه و متنوعه ربانیہ بی عاشقانه تعریف بیورمقدر . بوندن صکره کله جک قرق بر بیت شریف محبوب حقیقی به دائر در . اکثر تشبیه صورتیله و فوق العاده شدت عشق ایله ایراد ایدلمشدر .

مشنوی

﴿ نالم ایرا نالها خوش آیدش ﴾

﴿ ازدو عالم ناله و غم بایدش ﴾

« ترجمہ » فریاد ایدرم . محبوب حقیقی به ناله لر خوش کلیر ؛ ایکی عالمده ناله و غم کر کدر . « شرح » بن ناله و فریاد ایدرم ؛ زیرا کال محبت و مرحتدن متحصل ناله لر محبوب حقیقی به خوش کلیر . دها مرتبه مطلوبه به وار میان و حسب البشریه معصیت ایشله بن انسانلر ایچون الکیوک چاره نجات ، اجرای وظائف مشروعه ایله برابر کال محبتدن ظاہر اولان ناله و فریاد در . محبوب حقیقی به ایکی عالمده ناله و غم کر کدر بیورلمسی دنیاده هجران زده اولانلرله آخرتده احساب عشق محبتلری و شایان عفو بولان عذاب دیدکانک فریاد لریدر که جمله سنک محبت و فریادی غم و ناله تعبیر اولمشدر .

مشنوی

﴿ چون نالم تلخ از دستان او ﴾

﴿ چون نیم در حلقه مستان او ﴾

« ترجمہ » اونک قصه هجرانندن فصل آجی فریاد ایتیمیم؟ چونکه ستلرینک حلقه سنده داخل دکم ! « شرح » دنیاده قصه هجرانی یادیدن عاشق شیدا

نصل آجی آجی اغلاماز که تارک ایام هجران دکدر . وجود مجازینک فناسیله
واصل محرم سرای جانان اولان انیا وعاشقین وشهدا وصلحا زمهره سنده واولحقه
عالی ایچنده بولنیور . بالعکس بودنیای پر جفاده بیگانه وغریبانه بولنیور .

مشنوی

﴿ چون نباشم همپوشب بی روز او ﴾

﴿ بی وصال روی روز افروز او ﴾

« تَرْجِمَه » آنک رؤیت جمالندن محروم اولدیغم حالده کوندوز سزکیجه کبی
قار انقدیم . آنک کوندوزه پرتو ویرن وصالندن اوزاق اولدقجه ظلمت .
غمده قالیرم . « شَرْح » یار حقیقیمک یوم وصاتی بر آفتاب مغنویدر که نوری .
ذوقی توصیفه صیغماز . دوستمک روی روز افروزی بر تجلی جمالیدر که انی کلمات
ایله بیان ایتمک ممکن دکدر ؛ اما یوم وصاله قدر قلم نالان و حزین وبی درمان
اوله جقدر .

مشنوی

﴿ ناخوشی او خوش بود در جان من ﴾

﴿ جان فدای یار دل رنجان من ﴾

« تَرْجِمَه » آنک ناخوشانی جانمک اوسته خوش ولطیف اولور ؛ بزم کوکل
ایچیدن یارمه جان فدا اولسون ؛ « شَرْح » یار حقیقینک بکا ویردیکی اذا وجفا
طاطلی بر کوکل غدا سیدر . بن جانمی بکارنج و محنت ویرن جانانه فدا ایدرم که
مهرنج کران کورونن تجلیسی بکارکنجینه احساندر .

مشنوی

﴿ عاشقم بر رنج خویش و درد خویش ﴾

﴿ بهر خشنودی شاه فرد خویش ﴾

« تَرْجَمَه » کندی علت و دردمه عاشقم ؛ بوده فرد و بی نظیر اولان شاهمک
خوشنودلغی قازانمق ایچوندر . « شَرَح » بن اودرجهده عاشقم که چکدیکم رنج
وجفا باعث استحصال رضای کبریا اولدیغنی بیلدیکمدن رنج و محنته عاشق اولدم
ودرد و جفای محبوب کبی ارادم .

مشنوی

❦ خاك غم را سرمه سازم هر چشم ❦

❦ تاز کوهر پرشود دو بحر چشم ❦

« تَرْجَمَه » غم طوبراغی کوزلریمک سلامتی ایچون سرمه یابارم که ایکی کوز
دریاسی کوهرلره طولسون ! « تَرْجَمَه » اکثر انسان غمدن خوف و اجتناب
ایدر ، بن بالعکس غمی سورم ، و تزئید نور بصیرت ایچون سرمه بلایی جوامر کبی
بصر بصیرتمه سوردم که مانند دریتیم قیمتدار و معتبر اولان دموع عشق
انکیزایله کوزلرم طولسون ! غم صورتا الم نمادر . اما حقیقتده صابرین ایچون فیض
و سعادت افزادر .

مشنوی

❦ اشك کان از بهر اوبارند خلق ❦

❦ کوهرست و اشك پندارند خلق ❦

« تَرْجَمَه » حق بولنده خلقک کوزلرندن یاغور کبی اینن کوزیاشی کوهردر ،
کرچه انسانلر آنی کوز یاشی صابرلر . [عشق یوانده اغلایان کوزلرک اشتیاق-
بصیرتکارانه و عاشقانه سی لسان حقیقتدن نقش ایدن شویت شریف نه قدر عالی
و مؤثردر .]

مشنوی

❦ من زجان جان شکایت میکنم ❦

❦ من نیم شاکی روایت میکنم ❦

« تَرْجَمَه » بن جان جانندن ، یعنی مطلوب حقیقیدن شکایت ایدرم . بن شکایت ایدیچی دکم ، یالکنز حکایت وروایت ایدرم . « شَرْح » محبوب حقیقیه خوش و لطیف کلدیکی بیلدیکم ایچون فریاد ایدرم . یوقسه جانمک جانی اولان دوست حقیقیدن شکایت ایتم . عوام خلقک آیشدینی کبی بزه نه ایچون نعمتلر ویرلدی ؟ یانه ایچون بالار ویرلدی ؟ یوللو جاهلانه ناله لرده بولنم . مناظر حقیقیه عشقی روایت ایدرم دیمکدر .

مشنوی

﴿ دل همی گوید ازو رنجیده ام ﴾

﴿ وز نفاق سست می خندیده ام ﴾

« تَرْجَمَه » کوکل دائما اندن بن اینچندم دیر . بن آنک بوضعف و نفاقنه کولرم .

مشنوی

﴿ راستی کن ای تو فخر راستان ﴾

﴿ ای تو صدر و من درت را آستان ﴾

« تَرْجَمَه » طوغریلق ایت ! ای طوغریلرک وسیله افتخاری ! سن صدر . کائاتسک و بن سنک قبونک آستانی یم : « شَرْح » بو خطاب کرفتار هجران اولان عاشق جانبندن محبوب حقیقی اولان جناب خدایه ویا فخر عالم علیه الصلوة والسلام افندمزه ویا مظهر حقیقت محمدیه اولان قطب اعظمه در . بن آستان باب یعنی قبو اشیکی کبی سنک فرمان واراداتک قارشى رومال ، شاهین . هجرک پنجه سنده پامال اولدم . بو خطاب فخر عالم علیه الصلاة والسلام افندمز حضرت لرینه اولنجه : ای (فاستقم کما امرت) فرمان الهی سیله سرفراز ، (فخر عالم) نام نامیسی ایله کافه کائاته نور انداز اولان نبی ذیشان ! بن ندیاده کرفتار هجران اولد . یغمدن بکا عدالت وشفاعت و نجات احسان ایت ! دیمکدر

مثنوی

﴿ آستان و صدر در معنی بجاست ﴾

﴿ ماومن کو آن طرف کان یارماست ﴾

« تَرْجِمَه » معنویاتده اشغی ، یوقاری زرده در؟ بزوبن زرده در؟ او طرفده که
بزم یارمنز انده در. « شَرْح » آستان، صدر، بن، شو بوکی تمیرات بوجهان -
صوریده مهما امکن حقائق ا کلامق ایچون استعمال اولنور. یوقسه مقام وحدتده
بومغایرات و تعینات بولماز .

مثنوی

﴿ ای رهیده جان تو از ماومن ﴾

﴿ ای لطیفه روح اندر مردوزن ﴾

« تَرْجِمَه » روحی بز ، بن قیدندن قورتولش، معنوی حیات بولش ای
ارکک وقادینده اولان روحک لطیفه سی ! « شَرْح » لطیفه روح اصطلاحات -
تصوفیده بر حالت روحانییه دیرلرکه عبارات ایله تعریفی ممکن دکدر. زیرا اکا
دائر ، نه لسانک الفاظی ونه ده عقل ظاهرک قوتی واردر .

مثنوی

﴿ مردوزن چون یک شود آن یک تویی ﴾

﴿ چونکه یکها محو شد آنک تویی ﴾

« تَرْجِمَه » ارکک وقادین، شو بو مغایرات و تعینات یکسان اولنجه
وبرلکدر یعنی کثرت اعداد ایله تعینات اورته دن قالدنجه باقی قالان یالکر سنسک!
« شَرْح » خیالکی مستعد محو اولان مردوزنک ابدانی وسائر تعینات و تغیرات

صوریه سی، حقیقتده هلاک اولمش و صورت بین اولانلرجه بیله هلاک لری محقق بولنشدر. بناء علیه عاقل و کامل اولان انسان قلبا و لساناً دیرکه: ای خالق لم یزل، باقی حقیقی یالکمز سنسک! مصراع ثانیده «آنک» دهکی «ک» تصغیر ایچوندور. بونک استعمالی کمال عشق و محبتدن عاشقانه برادای محبتدر.

مشنوی

﴿ این من و ما بهر آن بر ساختی ﴾

﴿ تا تو با خود زرد خدمت باختی ﴾

«تَنْجِیْهِ» بو، بن، بزکی تعینات کثیره بی آنک ایچون یابدک که سن کندکه خدمت او یوننی اوینایه سک! «شَرْح» ای خالق لم یزل! بوتعینات. صوریه کلیاً فانی و بلکه خیالیدر: بوکائناتی قدرت و حکمت ربانیه که سلک وجوده کتیریشک (کنت کنزاً مخفیاً واحییت ان اعرف) حکمتی اجرا و انس و جن و سائر کافه مخلوقاتی عبادتکه احیا ایتک ایچوتدر،

مشنوی

﴿ تا من و توها همه یک جان شوند ﴾

﴿ عاقبت مستغرق جانان شوند ﴾

«تَنْجِیْهِ» حتی بن، سن هبسی بر جان اولور لر. عاقبت مستغرق جانان اولور لر. «شَرْح» عاشق حقیقیلرک وصات و هجران کبی مرتبه لری مساوی و جمله سی یک دلدر. نور یزدان ارواح مقدسه یه بلا حائل فیض رسان اولنجه ضیاء شمسک سطوتند. نجوم نابیدد اولدینی کبی تعینات کثیره ده نادیده، اونور ایچنده مستغرق اولور.

مشنوی

﴿ این همه هست و بیا ای امرکن ﴾

﴿ ای منزله از بیان و از سخن ﴾

« تَرْجَمَه » بویان ایلدیکم کافه حقائق موجوددر ؛ کل ! ای کن امری
ویرن خدای متعال حضرتلری ! رجا و بیان وسوزدن منزهسک !
« شَرْح » بویان ایلدیکم فنای وجود واستغراق جانان کی حقائق ، موجود ایسه ده
ای خدای متعال حضرتلری ! ینه سنک ذکر و مرحتک اورته یه کلسون ! کرچه
کل وکلسون کی عبارات و تعمیراتدن منزهسک !

مشنوی

﴿ جسم جسمانه تواند دیدنت ﴾

﴿ در خیال آرد غم و خندیدنت ﴾

« تَرْجَمَه » جسم سنی جسمانه کورمکه قادر اولور ، سنک غم و خنده کی
خیاله کتیرر . « شَرْح » ای محبوب حقیق ! روحانی اولیان ! انسانلر سنک
مخلوقاتکدن یالکرمادیات و جسمانیات کی کوروب احوال روحانی بی رؤیتدن وادراک
ایتمکدن محرومدر . مرتبه عالیّه معنویه به وارمیانلر ایشتیدیلرکه سن خیری سور
وشری سومزسک ! ظن ایدرلرکه شر اوله رق بر فعل اجرا اولنسه ، انسانواری
غم چکر ، خیرایشلرنده نمون اولوب کولرسک ! حالبوکه حقیقته سن ، خیری
وشری نمی ایلدکسه ده غم و خنده کی شیلردن و مشتباتدن کلیاً منزّه و بریسک !
سکا بویله شیلر اسناد ایتمکه سبب ، انسانلرک خیالاتیدر . مصراع اول : استفهام -
انکاری اولمق ده نمکندر ، احوالده : جسم اولان بدن و حواس سنی جسمانی صورتیه
هیچ کوره بیلیرمی ؟ اصلا کوره من . دیمکدر .

مشنوی

﴿ دل که او بسته غم و خندیدنت ﴾

﴿ تو مگو که لایق این دیدنت ﴾

« تَرْجَمَه » بر کوکل که غم و خنده به باغلا نمشدر ، سن دیمکه جمال با کمال آمی بی
بو کورمکه لایقدر . « شَرْح » بر کوکل که بلا و مصیبتدن غم چکر و دنیا به

متعاق فرح بخش اولان احوال دن ممنون اولوب کولرایسه اوله تحولات و تغییراته
بسته و مقید اولان کوکل صاحبی، عاشق حقیقی اوله ماز؛ کورمک ایسترایسه غم
وصفا کی قیود فانیه دنیویه دن کندینی قورتارملی، ذات معنویسنی حب حق ایله
ابقا ایتملیدر .

مشنوی

﴿ آن که او بسته غم و خنده بود ﴾

﴿ او بدین دو عاریت زنده بود ﴾

« تَرْجِمَه » او کیسه غمه و کولمکه باغلامش اولور، بو ایکی سبيله او عاریه
دیریدر. « شَرْح » غم و سرور ایله مقید اولان کیسه، ذوق حقیقیدن محرومدر.
آنک ذوق و حیاتی غم و خنده کی هر آن گرفتار تبدلات اولان احوال فانیه دن
نیمان و کندینی بی امان ایدر .

مشنوی

﴿ باغ سبز عشق کو بی منتهاست ﴾

﴿ جز غم و شادی درویش میوهاست ﴾

« تَرْجِمَه » عشق آلهمینک باغچه سی نهایتسزدر . غمدن ، سوینجندن آند
چوق میوهر وارددر. « شَرْح » غم و شادی و بو کی فانی و جسمانی احوال دن
متأثر اولانلر بی قرار و یالکڑ عاشقین کام یاب مسار اولور . حضرت شیخ اکبر،
فصوصک ابتداسنده: انسانلرک بیلدکری اسما و صفات آلهمیندن ماعدا اسما و صفات
واردرکه حسابه کلز و عقل ظاهر ازلره ایرمز. بیورمشددر .

مشنوی

﴿ عاشق زین هر دو حالت بر تراست ﴾

﴿ بی بهار و بی خزان سبز و تراست ﴾

« تَرْجِمَه » عاشق بو هر ایکی حالتدن دها یوکسکدر. عاشق بهار سر
و خزان سر تازه و تر در. « شَرْح » عاشق جهانی، احوال فانیه دن دها عالی در،
او مرتبه عالی ده بولنان بر عاشق حقیقی بی، غبار غم و شادی بوله ما ز .

مشنوی

﴿ ده زکات روی خوب ای خوب رو ﴾

﴿ شرح جان شرحه شرحه باز کو ﴾

(تَرْجِمَه) ای کوزل یوزلو ! کوزل یوزینک زکاتی ویر ! پارچه پارچه
اولش جانک شرحی تکرار سویه ! « شَرْح » فوق العاده عشق و جذبه ایله
سویه بن بویت شریف محبوب حقیقی به خطابدر. یا رحم الراحمین ! مالک اولدیغک
قدرت و جمال با کمالک زکاتی اولقی اوزره خطایا و قصور منی عفو ایله ! لقای -
نور احتوای ربانی بی بزه کوستر ! که بعد الهجران ذوق ولذت نامتناهیته وصلت ایله
دریای مرحتکزه واصل اوله لم !

مشنوی

﴿ کز کرشمه غمزه غمازه ﴾

﴿ بر دلم بنهاد داغ تازه ﴾

« تَرْجِمَه » محبوبه عشق بازک کوز سوز منی نازی کوکلیک اوستنه تازه یاره
آجدی . « شَرْح » محبوب حقیقی یکی بر تحلی ایله عشق مزدا و قیود بشریه دن
آزاد ایدر. عالم عشق سنو حاتنه واقف اولمیان بعض انسانلرک خاطرینه کایرکه : الله
تعالی حضرت تدرینه کرشمه و غمزه کی تعبیرات فصل لایق اوله بیلیر ؟ ابتدا بو ابیات -
شریفه بالاده عرض اولندیقی اوزره شدت و غلیان شغف و محبتده ایراد اولمشدر .
عقل ظاهر بو عالمی اصلاً فهم و در خاطر ایدمه من ؛ ثانیاً : تشبیه صورتیه ایراد
اولنور ، محل تعریض قالماز . تشبیهاته تعریض ایتمک « بدالله » کی تشبیهات -

قرآنیہدن بی خبر اولمقدر . ثالثاً: جمال باکال خدائی هرکس اقرار ایدوب لسان-
بشیریتده ایسه جمالک الک مؤثر تعریفی ناز و غمزہ کی تعبیرات ایله حاصل اوله جفی
بدیهدر .

مشنوی

﴿ من حالش کردم ارخونم بریخت ﴾

﴿ من همی کفتم حلال اوی کریخت ﴾

« تَبَجَّهْ » اکر قانمی دوکسه بیله بن حلال ایتدم . بن دائما قانم حلال
اولسون دیدم . او ایسه کتدی . « شَرْحْ » استحصالی رضای کبریا ایچون شدت عشقم
حسبیلہ جهاد اکبر معنویده قانمک دوکولسی و حیات صوریه مک ترکی ایچون نه قدر
استرحام ایتمش ایسه مده حکمت خدا بوکارضا کو سترمدی . الآن صوری حیاتده
وفراق و هجرانده براقندی .

مشنوی

﴿ چون کریزانی زناله خاکیان ﴾

﴿ غم چه ریزی بردل غمناکیان ﴾

« تَبَجَّهْ » طوبراغه منسوب اولان آدملرک ناله سندن قاجدینک حالده اهل-
غمک قلبنه نه ایچون غم والم دوکرسک ؟ « شَرْحْ » ای محبوب حقیقی ! سنک
فراق و هجرانکده قالان و خالک دنیا به منسوب اولان عاشقینک فریاد و استرحاملرینه
اجابت بیورمیوب دهابر مدت دنیا ده محترق اولملرینی مناسب کور یورسک ! غم والم-
فراقکی نه ایچون قبلرلنده تکثیر و حسیات طاقت فرسا ایله ناله و فریادلرینی تزیید
ایدیورسک ؟

مشنوی

﴿ ای که هر صبحی که از مشرق بتافت ﴾

﴿ همچو چشمه مشرق در جوش یافت ﴾

«تَرْجِمَه» ای محبوب حقیقی! هر صبح که: مشرقدن یوز کو ستردی . چشمه .
 مشرق، یعنی کونش سنی جوشده بولدی . «شرح» ای خالق بی نظیر! سن او،
 قادر مطلق و ستار العیوبسک که هر صبح کونش طوغد قجه سنک نور و فیضک قارشی
 ذره کبی قالدی .
 زیرا نور پاک بر طرفدن عالم مادی و روحانی بی تنور و احیا، دیگر طرفدن
 سحاب خطایابی کمال مرحمت و سطوتکله ازاله و احیا ایدر .

مشنوی

﴿ چه بهانه میدهی این شیدات را ﴾

﴿ ای بهانه شکرین لہات را ﴾

«تَرْجِمَه» دیوانه عشقکه نه ایچون بهانه ویررسک؟ ای شکردن طاطلی
 دوداقلرینه بها اولمیان دلدار! «شرح» آهیی سنک دریا عشقکه طالمش و آتش-
 عجرانکده یانمش، جمالکده مفتون اولمش بنم کبی بر عاشقی نه ایچون دها دنیاده
 براقیر ووصلتکی اسباب کثیردایله تأخیر ایدرسک؟ ای ربم! حکم رحمانیه و تجلیات-
 لطیفه صمدانیک بی حد و حسابدر .

مشنوی

﴿ ای جهان کهنه را توجان نو ﴾

﴿ از تن بی جان و دل افغان شنو ﴾

«تَرْجِمَه» بواسکی دنیانک تازه روحیسک! روحسز، کوکاسز بدنن
 فریادی ایشیت! «شرح» ای قادر مطلق! باقی دائمی یالکسز سنسک! تحولات-
 کثیره و غموم و افروندن ذاتاً کهنه لشمش اولان جهانک بقای یوقدر . فیضک
 جان نو کبی انی هر آن احیا ایدر . بو کمال قدرت و عظمت ربانیه کک زکاتی
 اولوق ایچون عاشقین حقیقینک فریاد متضرعانه سنی الوهیتکه مخصوص اولان
 کیفیتکله ایشیت و جمله سنه مرحمت ایت! دیمکدر .

مثنوی

﴿ شرح کل بکذار از بهر خدا ﴾

﴿ شرح بلبل کو که از کل شد جدا ﴾

«تَرْجِمَهُ» «الله ایچون کلک شرخندن کیچ! کلدن جدا اولان بابلک شرخی سویله!
«شَرْحُ» «الله رضاسیچون جمال بی مثال صمدانی یه متدائر افادات عشق آیاتکی
شمذیلک افاده دن واز کیچده بلبل مثال اولان عاشق خدانک احوال هجران اشتها-
لنی شرح و ایراد آیت!

مثنوی

﴿ از غم و شادی نباشد جوش ما ﴾

﴿ با خیال و وهم نبود هوش ما ﴾

«تَرْجِمَهُ» «شوق و غلیانمز، محزونیت و منونیتدن دکلدر، عقلمز خیال و وهم
ایله دکلدر. «شَرْحُ» بزکه عاشق حقیقی یز! شوق و جوشمز غم و شادیدن
و عقلمز و هم و خیالدن حاصل اولماز. محبت صمدانیه دن و تجلیات رحمانیه دن
اولور.

مثنوی

﴿ حاتی دیگر بود کان نادر است ﴾

﴿ تو مشو منکر که حق بس قادر است ﴾

«تَرْجِمَهُ» «حالمز بشقه و نادر بر حالتدر، سن منکر اوله! جناب حق زیاده
قادر در. «شَرْحُ» تجارب دنیویه و مادیه سنه مستند آبر ظاهر بین دیه بیلیر که:
عاشق اولان بر انسان نه ایچون غم و شادیدن متأثر اولماز و بزه بکزمز؟ بویله بر معارضه
قارشی قطب العارفین مولانا حضرت جلال الدین بیور یورلر که: حالمزی منکر اوله!

بزم فکر و شوق قرآن تعالیٰ حضرت تفرینہ منحصر و سودیکی قولرینہ احسان تجلیات۔
خارق العاده ایچون جناب حق قادر در .

مثنوی

﴿ توقیاس از حالت انسان مکن ﴾

﴿ منزل اندر جور و در احسان مکن ﴾

«تَبَجِّهْ» سن انسانلرک حالتندن قیاس ایتمه ! منزلی جور و احسان ایچنده
اتخاذ ایتمه ! « شَرِّحْ » اولیاء اللہک حالات سعادت آیاتی سائر انسانلرک حاللرینہ
قیاس ایتمه ! اوزمره عالی و مادیون سفیلدر .

مثنوی

﴿ جور و احسان رنج و شادی حادثست ﴾

﴿ حادثان میروند حقشان وارثست ﴾

«تَبَجِّهْ» جور و احسان ، رنج و شادی حادثدر؛ حادثلر هلاک اولوب کیدر .
حق جمله یه وارثدر . « شَرِّحْ » جور و جفا و رنج و صفار هین فنا اولور . بونلره
حصر محبت حق و جهالتدر . سورة قصصک سکسان سکزنجی آیت کریمه سنده :
(وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ)
بیورلمشدر . معنای شریفی : « الله تعالیٰ ایله برابر بشقه الله دعوت و بشقه یه
عبادت ایتمیکیز ؛ وجه اللمدن غیری هرشی هالکدر . حکم اول الله تعالیٰ یه مخصوص
اولوب سزا کا رجوع ایدیمیکیز . » سورة رحمانک یکریمی التنجی و یکریمی یدنجی
آیت کریمه سنده : (كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ وَيَبْقَىٰ وَجْهٌ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ)
بیورلمشدر . معنای شریفی : « هرکیم یرک اوزرنده در ، فانی اولور و سنک ربک
ذاتی باقی قالیرک جلال و عظمت و اکرام و انعام صاحبیدر . » سورة عمرانک یوز
سکسانجی آیت کریمه سنده شویله بیورلمشدر : (وَلِلَّهِ مِيرَاثُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ
بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ) معنای شریفی : « کوکړک و یرک میراثی الله تعالیٰ ایچوندر
اول شیشی کی ایشلر سکزن الله تعالیٰ خبرداردر . »

مثنوی

﴿ صبح شد ای صبح را پشت و پناه ﴾

﴿ عذر مخدومی حسام الدین بخواه ﴾

«تَبَجَّهْ» صباح اولدی ، ای صبحا معین و ملجأ اولار الله تعالی حضرتلری !

مخدوم حسام الدین چلیبک عذرینی سن دیله ! « شَرَحْ » حضرت ، ولانا غلیان- عشق ربانیه فم سعادت توأم جلیندن چیقان ایات شریفه یی مخدوم معنوی-ی اولان حسام الدین چلبی ضبط و تحریر ایلر ایکن صباح اولغه باشلامش ! بوصباح- ظاهر و صباح باطندرکه اوصرده تجلیات ربانیه شہات قلبی ازاله و شخصیت معنویہ یی آفتاب حقیقینک نور ابدیسیله اماله ایلر . صباحا قدر تحریر مثنوی خدمتده بولنان مشارالیه حسام الدین چلبیدن حاصل اولان خشنودی اوزرینه حضرت مولانا مناجات صورتیله بارگاه کبریادن تضرعاتده بولنمشدر . [الله تعالینک عذر دیلمی- مرحمت ایتسیدر .]

مخدوم حسام الدین چلبی کمال نحاقتیله برابر تحریر مثنوی خدمتده افنای- وجود ایتکده در ، شمدی فجر طلوع ایتش اولدینی حالدہ الہی ! سکا اولان عشق و عبودیتیم حسبیله دها نظم مثنویہ دوام ایدرم ، حسام الدین چلبینک ایسه برطرفدن نحاقت وجودی و دیگر طرفدن صباح نمازیقی بر آن اول قیامق آرزوی عبودیتکارانه سی میدانده ایکن ینہ تربیه و عرفانی بیان عذرا یلمسنہ مانع اولور ، یا خالق مطلق ! آنک عذر خواهی اول ! بکا الهام ویرکه نماز وقتی یکمدن شمدیلک تقریردن فارغ اولهیم ! طرزنده شرح اولنه بیلیر .

مثنوی

﴿ عذر خواه عقل کل و جان تویی ﴾

﴿ جان و جان نابش مرجان تویی ﴾

«تَبَجَّهْ» الہی ! عقل کلک و جانک عذر خواهی سنسک ! جانک جا

و مرجان کی اولان قلبک ، نوری سنسک ! « شَرَحْ » اهل کشف عنندنه عقل

كل، روح پرفتوح محمدیدركه افضل الانبیا وخاتم المرسلین وفخر عالمیندر؛ حضرت-
ولانا فخر عالم علیه الصلوٰۃ والسلام افندمرك، الله تعالى حضرتلری عذر خواهی
اولدینی كمال مرحمت ربانیه سیله وسوره احزابك الی برنجی وسوره محرماتك
ایكنجی آیات کریمه سیله مثبت اولدینی ایما بیورمشدرد.

مشنوی

﴿ تافت نور صبح ما از نور تو ﴾

﴿ در صبحی بامی منصور تو ﴾

«تَجَمُّعُ» «صباحك نوری تجلی ایدرك سنك نورندن نصرت بولمش، صبح-
سعادت باده سنی ایچمکده سک.» «شَرِّحُ» ظامراً و باطناً بزم ایچون نور صباح سعادت
طلوع ایتمش ایکن بزبنه عشقکه مشغولزم. مصراع ثانیده : «می منصور» نصرت
بولمش می عشق حقیقی اولدینی کی مشهور (منصور حلاج) ك ایچدیکی می عشقی
ایچمکده یز معناسنده بر ایمای عاشقانه پی ده شاملدر.

مشنوی

﴿ داده حق چون چنین دارد مرا ﴾

﴿ باده که بود تا طرب آرد مرا ﴾

«تَجَمُّعُ» «حقك فیض واحسانی بی بویه مست و فیضیاب ایتدی. شراب-
صوری ندر؟ که بکا شوق ولدت کتیره بیاسون!» «شَرِّحُ» الهی سنك لذت
و نشاط عشق پاکك دیاسنده مستغرقم؛ باده صوری و جهان مادی نه اولورکه
بنی مست و مشغول ایاسون؟ سنك عشق و ذکریا کی اونوتدیرسون؟ سنك محبتکن
بر آن سیله آیرام.

مشنوی

❦ باده در جوشش کدای جوش ماست ❦

❦ چرخ در گردش کدای هوش ماست ❦

«تَرْجِمَه» باده جوششده بزم غلیان عشقمزك دینجیسیدر ، چرخ دونشده
بزم عقلمزك دینجیسیدر . « شَرْح » زنکین غیر محتاج ، کداحتاجدر . بزایسه
غریق لذت و نشاط عشق ربانی اولدیغمزدن بزم اولیله بر عشق ولذتمز واردرکه
باده صوری ذوقزك بیکده برینه مالک اولسه ایچنلری الی آخر العمر سرخوش
ویهوش ایدر ایدی . چرخ تعمیر اولنان اجرام کثیره دورا ایدر ، امدورلری
مادی ، بزم دورمزایسه معنوی و عالی اولدیغندن چرخ لسان حال ایله دورمز
حیران و بزم کبی معنا تعالی ایده مدیکندن کدا کبی محتاج و بی درماندر .

مشنوی

❦ باده ازماست شدنی ما ازو ❦

❦ عالم ازما هست شدنی ما ازو ❦

«تَرْجِمَه» باده بزدن مست اولدی ، بز اندن دکل ! بدن و عالم بزدن وار اولدی
بزاندن دکل ! « شَرْح » باده ذوق و نشاطمزی بیلتجه بزدن مست و حیران
اولور . روح روان بر مقتضای حکمت ، دنیا یه کلدیکندن ابدان خاق و نمایان اولدی
ابداندن طولایی روح خلق اولنش دکلدر .

مشنوی

❦ ماچوز نبوریم و قالبها چوموم ❦

❦ خانه خانه کرده قالب را چوموم ❦

«تَرْجِمَه» بز ، بال آریسنه بکیزه رز . قالبلر موم کیدر ؛ روحز ، قالب

موم کبی خانه خانه ایلدی. «شرح» الهام ربانیله بال آریسی مومی خانه خانه
یاپوب بال ایله طولیدیردینی کبی بزمده قابل الهام اولان روحزک تأثیریه جناب-
مولا بدتمزی نیجه نیجه اعضادن عبارت خلق ایتمش ونوع بنی بشری احسن
صورتده یاراتشددر .

﴿ رجوع بحکایت خواجه تاجر ﴾

هندستانه کیدن تاجرک حکایه سنه رجوع اولنور :

مشنوی

﴿ پس درازست این حدیث خواجه کو ﴾

﴿ تاجره شد حوال آن مرد نکو ﴾

«ترجمه» بوسوز زیاده اوزوندرد. بازرکانک حکایه سنی سویله! اوایی آدمک
احوالی نصل اولدی؟ «شرح» ذکرى سبق ایدن اسرار الیه وحقائق-
روحانیه بی نهایت اولدیغندن حسب البلاغه کندیلرینه خطاباً دیرلرکه: ای مولانا!
بویحث وکلامی شمذیک ترک ایله! او ذات مستعدک حالت روحانیه سی احوالی
بیان و او حکمتله تنویر قلوب واذهان ایت!

مشنوی

﴿ خواجه اندر آتش و درد وحنین ﴾

﴿ صد پراکنده همی گفت انجین ﴾

«ترجمه» بازرکان، آتش فراقده و درد و فریاده اولیله جه یوز پراکنده
و پریشان سوز سویلدی .

مشنوی

﴿ کاه تناقض کاه نازوکه نیاز ﴾

﴿ کاه سودای حقیقت که مجاز ﴾

« تَنْجَمَهْ » کاه تناقض ، کاه ناز ، کاه نیاز ایدر . کاه حقیقت ، کاه مجاز
 -ردا-سند بولنور . « شَرْجْ » مؤثر بر غم حس ایله فریاده اغاز ایدنلرک و غلیان
 عشقه عاشقنلرک -وزلری صورتا پریشان و الم افشان اولور .

مثنوی

﴿ مرد غرقه کشته جانی میکنند ﴾

﴿ دست را در هر گیاهی میزند ﴾

« تَنْجَمَهْ » صویه دوشن جان چکیشیر ؛ الی هراوته اوزاتیر .
 « شَرْجْ » انسان بلای عظیمه دوشدکن صکره هم چوق اضطرابات چکر ،
 همه کسندی تخلص ایچون جالیشیر وانه کچن اسبابه توسل ایدر .

مثنوی

﴿ تا کدامین دست گیرد در خطر ﴾

﴿ دست و پایی میزند از بیم سر ﴾

« تَنْجَمَهْ » نه وقت که مخاطرده بر کیمسه الی طوتار . باشنک قورقوسندن
 الی ، ایاغنی اویئاتیر . « شَرْجْ » صوبه دوشوب غرق اوله جغنی اکلایان کیمسه
 دستگیر بولق امیدیه الی اوزاتیر و سلامت بولق ایچون ایاقربی تحریک ایدر .
 گرفتار غم و بلا اولانلر چاره ساز و غمکسار ارار و باشلرینک خوفیه بریزده
 طوریه یوب شورایه بوزایه کیدر و چاره خلاص آرارلر .

مثنوی

﴿ دوست دارد دوست این آشفته کی ﴾

﴿ کوشش بیهوده به از خفته کی ﴾

« تَبَجَّهْ » دوست حقیقی بوکونه اشفته لکی دوست طوتار ، سور . بیهوده
 ره سی ایلک اویقودن دهاییدر . « شَرَحْ » ولوبیهوده بر صورتده چایشلمه
 بیله عندالاهمه غفلت وعطالندن اولادر ؛ زیرا سی ایدن احتمالکه حقیقی ایلریده
 بولور ، اما عاقل دائماً غافل اولور . ازدیاد سی وغیرت ایچون قطب العارفین
 مولانا حضرت جلال الدین بو محمدهده بیوک بر نصیحت ایله مستعدینک قلوبنی تنویر
 ایتمیشدر .

مشنوی

﴿ آنکه اوشاهست اویکار نیست ﴾

﴿ ناله ازوی طرفه کو بیمار نیست ﴾

« تَبَجَّهْ » اوکه شاهدر . ایشسر دکدر . خسته اولمیان کیمسه طرفنبدن واقع
 اولان نالیه تعجب اولمیشور ! « شَرَحْ » هرشیدن مستغنی اولان جناب واجب -
 الوجود ایشسر دکدر ؛ زیرا بونجه جهانلر ، ارواح واجرام خلق ایتدکدن بشقه
 سوره رحمانده فرمان بیورلدینی اوزره (کل یوم هو فی شأن) یعنی الله تعالی
 حضرتلری هر آمده برایش یاقمدهدر . بناء علیه سعینک مقبولیتی بوندن ده کلاشیلیر .
 حق تعالی مستغنی ایکن دائماً شأن وکارده بولندیفی حالد یاغیر مستغنی ومحتاج اولان
 انسان غریب چرکاب کسلان اولور ایسه نه بیوک خسراندر !

مشنوی

﴿ بهر این فرمود رحمان ای پسر ﴾

﴿ کل یوم هو فی شأن ای پسر ﴾

« تَبَجَّهْ » ای اوغل ! جناب ارحم الراحمین قرآن عظیم الشانده (کل یوم
 هو فی شأن) بیورمیشدر . « شَرَحْ » ای طالب حقیقت ! جناب خدا هر آن
 وزمانده بر ایشدهدر بیورمیشدرکه بوامر سکا عظیم بر مرحمت وتعام حکمتدر .

سورة نجمك اوتوز طقوزنجی آیت کریمه سنده : ﴿ وان ایس للانسان الاماسی ﴾
وعلى التحقيق انسانه چالیشدینی شیدن بشقه برشی اولماز بیورلمسی جهتله سی
واقدام ایتملیدر .

مشنوی

﴿ اندرین ره می تراش می خراش ﴾

﴿ تادم آخر دی فارغ مباش ﴾

« نَجْمُكَ » بوطریق حقه یونتیلوب اینجالمی وطیرمانوب زحمت جکملی !
صوك نفسه وارنجیه قد بر آن وبر نفس بیله مساعیدن فارغ اولماملی ! « شَرَحْ »
ای انسان ! سلامت ایسترایسک الی آخرالعمر مشروع صورتده سی ایتمکدن
وازکجه وراحتی رنجده بول ورنجی راحت سوریده کور !

مشنوی

﴿ تادم آخر دی آخر بود ﴾

﴿ که عنایت باتوصاحب سربود ﴾

« نَجْمُكَ » تا آخر نفسده بر دم اولور که عنایت مولا سنکله صاحب سروسکا
معین اولور . « شَرَحْ » ای طریق حقه چالیشان مرد خدا ! مدت عمرکده ولو
خارق العاده بر اشارت روحانیه کور ماش اولسک بیله بوندن اصلا مکدر اوله !
زیرا عنایت ربانیه صوك نفسه بر سر و حقیقت صاقلار که انی جهان مادی کورسه
حیران اولور . سورة سجده نك اون النجی واون یدنجی آیت کریمه سنده شویله
فرمان بیورلمشدر : ﴿ تنجا فی جنوبهم عن المضاجع یدعون ربهم خوفاً وطمعاً
ومما رزقناهم ینفقون ﴾ « ساجد وغیر متکبر اولان اهل ایمانک یانلری اوراق قالیر
یانه حق یرلردن وخوف وطمع ایله کندی ربلرینه دعا ایدرلر وانلره ویردیکز
شیلردن اتفاق ایلرلر . » ﴿ فلا تعلم نفس ما اخفی لهم من قرءة عین جزاء بما کانوا یعملون ﴾
« هیچ بر شخص بیلمز که کوزلری آیدینلته حق شیدن انلر ایچون نه بی کیزی

طوتدق ؛ ایشلدکاری حسن اعماله جزا و مکافاة اولوق اوزره . « سورة-
حجره طقسان طقوزنجی آیت کریمه سنده فرمان واراده بیورلمشدرکه : « واعبد
ربك حق یاتيك الیقین) معنای شریفی : « ربکه عبادت ایت ، سکا یقین
كلنجیه قدر . »

مشنوی

﴿ هرکه میکوشد جان که در مرد و زنست ﴾

﴿ کوش و چشم شاه جان بر روزنست ﴾

« تَجَمُّدٌ » ارککده ، قادینده کی جان ، هر نه به چالیشیرایسه جان شاهنک
قولاغی ، کوزی پنجره ده در . « شَرَحٌ » صاحب جان اولان انسان نه ایشلرایسه
جناب یزدان سمع و بصر معنوی ربانسیله سامع و نکراندر . سورة یونسك
الشمس برنجی آیت کریمه سنده : « وما تكون فی شان و ماتلوا منه من قرآن ولا تعملون
من عمل الا كنا علیكم شهوداً اذ فیضون فیهِ وما یعزب عن ربك من مثقال ذرة
فی الارض ولا فی السماء ولا اصغر من ذلك ولا اكبر الا فی كتاب مبین) بیورلمشدرکه
معنای شریفی : ایشلردن برایشده اولمزك و اوایشدن ناشی قرآدن او قومازسك
و برایش ایشلمزسكر ؛ الا که بزاوزریکزه شهود اولدق . احواله که انده شروع
ایدوب ایشلسكز و سنك ربك علمندن نه یرده و نه گوکده اوفاق برذره بیله کیزی
قالماز . نه او اوفاق ذره دن ده اوفاق و نه آندن ده بیوك برشی اولماز ؛ الا که
كتاب مبینده یعنی لوح محفوظده مسطوردر . »

﴿ بیرون انداختن خواجه طوطی مرده را از قفس ﴾

﴿ و پریدن او ﴾

بازرکانك طوطی بی مرده قیاس ایدوب قفسدن دیشاری به آتمی و آتمیله
برابر طوطینك او چمی بیاننده در :

مشنوی

❦ بعد از انش از قفس بیرون فکند ❦

❦ طوطیک پرید تا شاخ بلند ❦

« تَرْجِمَه » باز رکان برمدن صکره طوطی بی قفسدن دیشاری آندی ؛

آتمسبله برابر طوطیجق اوچدی . یوکسک برداله قوندی . « شَرْح » او ذات - مستعد فریاد و فغان ایتمش ایسه ده حالت روحانیه سنک فیضنه بردها مظهر اولما - مسندن اراق حکمی یتمش ظنیله عقل و قابندن چیقاروب نسیان ایتمدیکی کی حالت روحانیه سی قیود بشمیه دن خلاص بولوب یوکسک بر مقام معنوی به ارتفاع و ارتقا ایلدی دیمکدر .

مشنوی

❦ طوطی مرده چنان پرواز کرد ❦

❦ کافتاب از شرق ترکی تاز کرد ❦

« تَرْجِمَه » کولش شرقدن حیقوب کمال سرعتله اورتالنی قابلا دینی کی

اومرده طوطی ده اریله سرعتله اوچشددر . « شَرْح » حالت روحانیه ظلمات - انسانیه دن خلاص بولدینی آنده آفتابک شرقدن ظهورنده کوستردیکی سرعت و عظمتی کوستردی ، و مقامات علیه روحانیه بی قطع ایلدی .

مشنوی

❦ خواجه حیران کشت اندر کار مرغ ❦

❦ بیخبر تا که بدید اسرار مرغ ❦

« تَرْجِمَه » باز رکان طوطی قوشنک ایشنده حیران اولدی ؛ طوطی قوشنک

اوچسنی کورنجه به قدر انک اسرار و کالاندن خبری یوقایدی . « شَرْح » تأثیرات

روحانیه نك مرده اولمبوب حی اولدیفنی و بوقدر عظمت و رفعت بولدیفنی کورن
کیمسه حیرت ایچنده قالیر. چوق شیلر واردیرکه الله ایکن انسان قیمتی بیلمزده
بعدالافتراق قدرینی اکلار و آغلاویه رق فریاد متحسرانده بولور .

مشنوی

﴿ روی بالا کرد و گفت ای عندلیب ﴾

﴿ از بیان حال خود ماده نصیب ﴾

« تَرْجَمَه » بازرکان یوزینی یوقاری به چویردی و دیدی : ای بلبل ! کنندی
حالتك بیاننده بزه حصه و نصیب ویر ! « شَرْح » احوال، عنویه نك تأثیرات علویه - نی
مشاهده ایدن بر صاحب عرفان ، قوه قدسیه نك معالی تجلیاتندن دائماً حصه دار
اولمی نیاز ایدر .

مشنوی

﴿ اوچه کرد آنجا که تو آموختی ﴾

﴿ چشم ما از مکر خود بردوختی ﴾

« تَرْجَمَه » او، اوموقمه نه یاپدی ؟ کنندی حیله سندن کوزمزی قپادی. یعنی
اغفال ایتمدی. « شَرْح » طریق مکاشفه ایله عالم مایکوته واروب سنك سلام
وشکایاتکی ارواح مقدسیه نقل و حکایه ایلدیکمه . برروح پرفتوحك تتره یوب
دوشدیکنی سکا سویلدیدم . شمدی اکلایورم که کرك اوروحك اوحالنده ، کرك
بعده سنك اکا پیروا و لقا نکهده برحیله و ارایدی . سن انکله قور تولدك ! بنی محروم
براقوب یاقدك ؛ باری شمدی بکا او حکمتی سویله ! که بنده آندن نصیب و حصه
الهم !

مشنوی

﴿ گفت طوطی که بفعلام پندداد ﴾

﴿ کهرهاکن لطف و آواز و داد ﴾

« تَرْجَمَه » طوطی دیدی که: هندستانده کوردیکک طوطی بکا فعلی ایله نصیحت ویردی. لطف و آواز و محبتله کنیدی قورتار! « شَرْج » عالم ملکوتده کی روح پرفتوحک تیره یوب دوشمسيله اشارت و رمز فعلی اوله رق نصیحت ایتمشدرکه قفس بدن و دنیادن خلاص بولق ایسترایسک حائز اولدینک لطافتی و آواز شهرتی و دنیایه متعلق محبتی ترک ایله مرده کی اول شهرتسز لکله الفت ایت ! فعلاً واقع اولان نصیحت مؤثر و موجب عبرتدر .

مشنوی

﴿ زانکه آوازا ترا دربند کرد ﴾

﴿ خویش او مرده پی این پند کرد ﴾

« تَرْجَمَه » زیرا آوازک سنی باغلادی؛ کنیدی اولوکی کوستردیه نصیحتی ویردی . « شَرْج » عالم ملکوتده کوردیکک روح رمز و لسان حال ایله بونی ایما ایلدی که لطافتی و دنیایه محبتی و آواز و شهرتی ترک ایت ! زیرا بوکی فخر-صوری پی موجب اولان حالات انسان ایچون قیود و مشکلاتدر . اضطرار بدن خلاص بولق او حالاتی ترک ایتکله اولور ؛ سنده بنم کی مرده اولده قورتول!

مشنوی

﴿ یعنی ای مطرب شده باعام و خاص ﴾

﴿ مرده شو چون من که تایی خلاص ﴾

« تَرْجَمَه » یعنی ای عوام و خواصه مطرب اولمش اولان طوطی ! بنم کی مرده اول که خلاص بوله سک ! « شَرْج » لطافت و شهرت ایله عالمی اکنیدیر مک ایستین کیسه بو حالی تارک و معاً مرده وطریق نیستی یه سالك اولمینجه قیود و تعریضات خلقدن آزاده و (موتوا قبل ان تموتوا) سرینه مظریته تجلیات ربانییه شایسته اوله ماز .

مشنوی

﴿ دانه باشی مرغکانت بر چند ﴾

﴿ غنچه باشی کودکانت بر کنند ﴾

« تَرْجَمَه » دانه اولور ایسک قوشجغز لر طاغیدوب دوشور لر . غنجه

اولور ایسک چوجق لر قوبار لر . « شَرَح » اسرار و لطافتی میداننه قور ایسک اک
عادی آدم لر بیله سنی پامال ایدر . شایان فخر و شهرت احواله مالک اولسک ده
آنلری کیزلی طوت ! که شیاطین و احباب اغراضک شرنندن امین و مقامات روحانیه یه
صاعد اوله سک !

مشنوی

﴿ دانه پنهان کن بکلی دام شو ﴾

﴿ غنچه پنهان کن گیاه بام شو ﴾

« تَرْجَمَه » دانه یی کیزله ! تمامیه طوزاق اول ! غنجه یی کیزله ! طام اوتی اول !

« شَرَح » کندی هنریکی میداننه آتوب شونک بونک پنجه طعنه کرفتار
واغراضه هدف و دوچار اوله ! کیزلی قالمسی لازم اولان احوالی کیزلی براق !
بشقه لرینک افکارینی شکار و آشکارایت ! بویه جه کارلی اول !

مشنوی

﴿ هر که داد او حسن خود را در مزاد ﴾

﴿ صد قضای بد سوی او رو نهاد ﴾

« تَرْجَمَه » هرکیم کوزلکفی مزاده ویردیه یوزلرجه یاراماز قضا آکا یوز

کوستردی . « شَرَح » هرکیم هنر و معرفتی هرکسه بیلدیرمش و اعلان ایتمش ایه
انواع بالاری اوزرینه جلب و دعوت ایلدشدر . مفتون شهرت اولان کیسه حرکات
غیر مشروعه ایله شهرتک صدقنی اثبات ایتمکه چالیشه حق اولورسه اندن بر چوق

مشكلات و بلايايه گرفتار اوله رق احباب اغراضك هدف مهاجماتی اوله جقدر ؛
عافل اولان انسان لزوم حقیق کورمینجه هنر و فکری شوکا بوکا اعلان
و کندی پریشان ایتمز .

مشنوی

﴿ چشمها و خشمها و رشکها ﴾

﴿ بر سرش ریزد چو آب از مشکها ﴾

« تَرْجِمَه » کوزلر ، حدتله و حسدله ، طولوملردن آقان صوکی آنک
باشی اوستنده دوکولور . « شَرْح » صاحب شهرت اولانلر کوزلرک شیرینه
واکثر انسانلرک دام خشم و قهرینه گرفتار اولور ؛ بونلردن خلاص بولقی ایچون
شهرتی داعی اولان احوالده فراغت و احباب کمالک تقدیریه قناعت ایتملیدر .

مشنوی

﴿ دشمنان اورا از غیرت میدرند ﴾

﴿ دوستان هم روز کارش میبند ﴾

« تَرْجِمَه » دشمنلر آنی غیرتدن بیرتارلر . دوستلر وقتی غضب ایدرلر .
« شَرْح » هنرلری هرکسه اظهار ایدنلر دشمنلرینک طعن و تعریضلرینه
گرفتار اوله جقلری کی دوستلری ده القامات و مکالمات ایله بی حضور و مقنور
ایدر .

مشنوی

﴿ اوکه غافل بود از کشت بهار ﴾

﴿ اوچه داند قیمت این روزگار ﴾

« تَرْجِمَه » او کیسه که زراعتدن بهار موسمنده غافل اولدی . بوروزکارک
قیمتی نه بیلیر ؟ « شَرْح » عنفوان شبابنده غافل اولوب چالیشمیان کیسه

وقت و روزگارک قیمتی بیله مز . هواده کی قوشلر طوتوله بیایر ، اما کچمش
سنه لر طوتوله ماز . هرا انسان کندینی وقتیه تحصیل معارفه و ایفای عبادته آلشدرملی
واو صورتله ترقی ایتملیدر .

مثنوی

﴿ درپناه لطف حق باید کریخت ﴾

﴿ کوهزاران لطف برارواح ریخت ﴾

«تَبَّحُّمُ» حق تعالی حضرتلرینک لطفنه صیغینه اقتضا ایدر . خدای-

متعال ارواح اوزرینه بیک لطفلر صاحبدی . «شرح» کسب شهرت و اضاعه-

اوقات کی مصیبتلردن خلاص اولمق ایسترایسک مرحمت ربانیه و شریعت مطهره نك

احکام جلیله سنه التجا ایت ! جناب مولا او قدر رحیمدرکه عین کمال اولان

ارواحی بیله خاطره کله یین فیوضات ایله اعلا ایتشددر .

مثنوی

﴿ تاپناهی یابی آنکه چون پناه ﴾

﴿ آب و آتش مر ترا کرد سپاه ﴾

«تَبَّحُّمُ» برصیغینه حق یر بولدقدن صکره اوراده صو و آتش سکا خدمت

ایدر . «شرح» ماجا حقیقی رضای ربانیدرکه حق یولنده چالیشمتله استحصل

اولنور . بونوع واصلین اهل یقین اولسنه مبنی همان کافه مخلوقات ارزولرینه متقاددر .

مثنوی

﴿ نوح و موسی را نه دریا یارشد ﴾

﴿ نی بر اعدا شان بکین قهارشد ﴾

﴿تَرْجِمَه﴾ نوح و موسی علیهما السلامه دکز یار اولدیعی ؟ آنلرک دشمنلری اوزرینه دکز کین و غضب ایله قهر ایدیحیی اولدیعی ؟ ﴿شَرْح﴾ طوفان نوح علیه السلامی صیانت و اعداسنی غرق عذاب و مذلت ایلدیکی کبی دکز موسی علیه السلامی محافظه و دشمنی اولان فرعون و جنود ضلالت نماسنی محو و تباه ایتدی . آب و آتش عادل اولان عباد الله معین و اعدای حق قارشی قهار و خشم آ کیندر .

مشنوی

﴿ آتش ابراهیم رانه قلعه بود ﴾

﴿ تابر آورد از دل نمرود دود ﴾

﴿تَرْجِمَه﴾ آتش ابراهیم علیه السلامه قلعه اولدیعی ؟ حق نمرودک قلبندن دومان چیقاردی . ﴿شَرْح﴾ نمرود حضرت ابراهیمی یاقق ایچون بیوک بر آتش حاضر لائمش ایکن اونار حضرت ابراهیمه کازار اولدی . نمرودی جسماً و معنأ یاقدی . محو ایتدی .

مشنوی

﴿ کوه یحیی رانه سوی خویش خواند ﴾

﴿ قاصدانش را بزخم سنک راند ﴾

﴿تَرْجِمَه﴾ طاغ حضرت یحیی کنندی طرفنه دعوت ایتدیعی ؟ ا کا قصد ایدنلری ، طاش یاره سیله سورمدیعی ؟ ﴿شَرْح﴾ طاغ جادادن ایکن حضرت یحیی کبی بر ذات عالیقدری مضایقهده کورونجه برای صیانت دعوت و دشمنلرینه ابراز منظره عقوبت ایلدی .

مشنوی

﴿ گفت ای یحیی بیا در من کریز ﴾

﴿ تپناहत باشم از شمشیر تیز ﴾

«تَجَبُّرٌ» طاغ دیدی : ای یحیی ! کل ! بکا قاج ! که کسکین قلیجدن دها مؤثر سکا صیغه جق یر اولهیم! «شرح» منقولدرکه یهودیلردن بعضیسی حضرت یحیای کسکین قلیجلرایله قتل ایتمهک چالیشیر ایکن اشارت مخصوصه اوزرینه حضرت یحیی برطاغه التجاوطاغ حضرت یحیای صیانت ومحافظه ایدرک دشمنلری یارمله مش اولان طاشلر آندی . بوندن اکلاشیلیرکه جمادات امرحق ایله خادم ومطیع اولور .

﴿ وداع کردن طوطی خواجه را و پریدن ﴾

طوطینک بازرکانه وداع ایلدیکنه و اوچدیغنه دائردر :

مشنوی

﴿ يك دو پندش داد طوطی بی نفاق ﴾

﴿ بعد ازان گفتش سلام الفراق ﴾

«تَجَبُّرٌ» طوطی نفاقسنر بر ایکی نصیحت ویردی ؛ اندن صکره دیدی : سلام اولسون ! آرامزده آیریلق واردر . «شرح» ذوق علویت ایله مملو اولان حس معنوی نصیحت ویروب حقیقی کوسترمش ، آیرلمشدر . یعنی خارق العاده احوالی ارائه ایدن حالت روحانیه افتراق ایتمش ایسهده طریق مستقیمی کوسترمش وصاحبی زندان دنیادن وقیود شهرتدن قورتارمغه سبب اولمشدر .

مشنوی

﴿ خواجه گفتش فی امان الله برو ﴾

﴿ مر مرا اکنون نمودی راه نو ﴾

«تَجَبُّرٌ» بازرکان دیدی : اللهه امانت کیت ! شمدی سن بکا یکی بریول کوستردک ! «شرح» بونصیحتی معناً استماعدن صکره اکلاشلمشدرکه قیود .

دنیو به دن خلاص اولمق ایسته بن ، هر کسه اظهار هنر ایتمامکله برابر سودای شهرتی
ترك ایتملی ! حقیقتده حی ایکن صورت بین نظر نده میت کی کور نملی !

مشنوی

❧ خواجه باخود گفت این پند منست ❧

❧ راه او کیرم که این ره روشنست ❧

« تَبَجَّهْ » باز رکان کندی کندینه دیدی : طوطینک بونصیحتی بنمدر .
آنک بولنی طوتهیم که بویول آیدینلقدیر . « شَرَحْ » صاحب قابلیت، کندی
کندینه : حالت روحانیم اصلا میت دکل ایکن میت کی اولدی ! بکا برپند فعلی
ویردی . بنده آنک بولنی طوتهیم . ترك هوا وهوس ایدیمده اصل طریق سلامتی
وشاهراه سعادت بیولهیم ! دیمشدر .

مشنوی

❧ جان من کمتر از طوطی کی بود ❧

❧ جان چنین باید که نیکو پی بود ❧

« تَبَجَّهْ » نصل بنم جانم طوطیدن دها اکیک اولور ؟ جان بویله لازمدر که
ای ایزی تعقیب ایدر . « شَرَحْ » حالت روحانیه ، بنم اصل روحیه وشخص-
معنویه نسبتاً اوافق ایکن بویله عالی برتدیرک اجر اسنه موفق اولنجه بن نه ایچون
آنک قدر و بلکه اندن دها زیاده ترقی ایتمک سبی ایتمیهیم ؟ روحک الکعالی اولان حالی
هم ترقی ایتمی ، هم دیگر لره حالیه مقبول برمسلك کوسترمسیدر .

❧ مضرت تعظیم خالق وانکشت نمای خلق شدن ❧

خالقک تعظیم وتکریمک وبارماقله کوستریله جک قدر اکتساب شهرتک مضرتی

بیاننده در :

مثنوی

﴿تن قفس شکست وزان شد خار جان﴾

﴿در فریب داخلان و خار جان﴾

«تَبَجَّهْ» تن قفس شکننده در . تن جانک دیکفی اولدی ، داخل و خارج
اولانلرک الدائمہ سنده ! «شَرِّحْ» انسانک بدن رو حک قفسی کیدر . بدن سبیلہ
جانہ بر جوق آلام کورونور . جان قفس تنده ایکن داخلی اولان نفس امارہ نک
هوس وهواسندن و شیطان لعینک وسوس لاتحصاسندن و خارجده اولان بعض
شیطان صفت انسانلرک اغفالات و تجاوزاتندن انسان امان بوله ماز ، مکر موتدن
اول معنا میت اوله ! شیطانلر جنلردن اولدینی کی انسانلردن ده اولدینی سورہ
ناسده فرمان بیورلمشدر : (قل اعوذ برب الناس) « یا محمد سویله که ناسک ریسنه
صیغینیم » (ملک الناس الہ الناس) « انسانلرک پادشاهی وانسانلرک الهیدر »
(من شر الوساوس الخناس) « وسوسه ایدیجی شیطانک شرندن که بعض وقت انساندن
چکیلیر و تکرار عودت ایدر . » (الذی یوسوس فی صدور الناس) « شول وسوسه
ایدیجی شیطان که خلقک صدورنده وسوسه ایلر . » (من الجنة والناس)
« اوشیطان هم جنلردن وهم انسانلردن اولور . »

مثنوی

﴿اینش کوید من شوم همراه تو﴾

﴿وانش کوید نه منم انباز تو﴾

«تَبَجَّهْ» [القات نفسانیه وشیطانیه انسانه] دیر : بن سنک همراهک
اولورم . انسان شیطانی دیر : خیر ! سنک ارقداشک بنم ! «شَرِّحْ» نفس
و شیطانک القا آتی بر طرفدن ، شیطان صفت اولان بعض انسانلرک اغفالاتی
دیگر طرفدن بیچارکانه قارشى تیر بلا کی آتیاير ؛ بونلره هدف اولان کیمسه
لطف خدا اکا معین اولماز ایسه آز زمان ایچنده داخلی و خارجی مهاجمه طاقت
کثیره میوب مغبون و دلخون اولور .

مثنوی

﴿ اینش کوید نیست چون تودر وجود ﴾

﴿ در کمال فضل و در احسان جود ﴾

« تَرْجِمَه » شیطان دیر : وجودده و کمال فضل و احسان و سخاوتده سنک کبی
 کیمسه یوقدره . « شَرْح » شیطان درونی انسانی اغفال ایچون لسان حال : سنک
 وجودک ، سنک فضل و کمال جودک عالمده مثالسر اولدیغندن سکا لایق اولان
 طور ، برطرفدن کبر و غرور و بذل تقود و ذوق وجودر دیر . شیطان بونصیحتی
 ویرر ؛ زیرا بیلیرکه جناب خدای متعال متکبر و مفتخر لری سومز ، مبذر ،
 مسرف لری اخوان شیطاین دیه قرآن عظیم الشان توصیف ایتمشدر .

مثنوی

﴿ آتش کوید هر دو عالم آن تست ﴾

﴿ جمله جانها مان طفیلی جان تست ﴾

« تَرْجِمَه » انسان شیطان لری سویلر : هرایکی عالم سنکدر . بزم جانلرمن
 سکا طفیل کبی تابمدر . « شَرْح » مانند شیطان اولان مدهانک بر مقصد
 ملعونانه بی استحصال امیدیه ایجابنه کوره صرف مدایع و القایلدیکی وسوس و خیمدر .
 او تانقسزین برانسانه دیه بیلیرکه سنک کبی لطیف و ظریف برانسانی عالم کور مامشدر .
 هله بزم جانلرمن هر آن سکا قربان و امریکه رامدر .

مثنوی

﴿ اوچو بینه خلق را سرمست خویش ﴾

﴿ از تکبر میرود از دست خویش ﴾

« تَرْجِمَه » او احمق کندینی سرمست اولمش کبی کورنجه تکبر و غرور دن
 کندنی اختیاری الدن کیدر . « شَرْح » غافل اولانلر ، خلقک جعلی صورتده

کوستردکاری محبت و مداهنه به صحیح نظریله باقوب زمام اختیاری الدن براقه رق
بریشان اولوردر .

مشنوی

﴿ اوندانده هزارانرا چواو ﴾

﴿ دیوا فکندست اندر آب جو ﴾

« تَبَجِّمُ » او ، بيلمزكه آنك كي بيكلر جهنى شيطان ، ايرماق صوينك
ايچنه آتمشدر . « شَرِّحْ » مدح اولنان احمق ، مداهن اولانلرك سوزينه اينانيره .
خاطرينه كتير مزكه اندن بيك قات دهامكمل اولانلري شياطين داخل و خار جي
اغفال و اضلال ايتمش و كر داب و چركاب مذله القايله پامال و اضمحلال ايلمشدر .
انسانه لايق اولان بودركه : هيچ بر وقت افتخار و ناهمجل هنر اظهار ايتمايلى
ومداهنلره رغبت كوستر مامليدر .

مشنوی

﴿ لطف سالوس جهان خوش لقمه است ﴾

﴿ كمترش خوركان پر آتش لقمه است ﴾

« تَبَجِّمُ » جهان اهلينك مداهنه سى صور تا خوش بر لقمه در . آنى از
قبول ايت ! زيرا آتشله طولو بر لقمه در ! « شَرِّحْ » مدح و مداهنه بمدوحه
لذيق و لطيف كورينور . اما حقيقتده زهر كي بمدوحى تسميم ايدر . مداهنه دن خوشلاقمق
تملى اولميان برخانه به كيروب راحت ايتمه بكرر كه انجام كار بيقيلاير : مسكونى
برباد اولور .

مشنوی

﴿ آتش پنهان و ذوقش آشكار ﴾

﴿ دود او ظاهر شود پايان كار ﴾

« تَرْجِمَه » مداهنه نك آتشی کیزی و ذوقی آشکاردر . نهایت الامر مداهنه نك دومانى ظاهر اولور . « شَرْح » مداهنه نك نتایج و خیمه سی صورت پرست اولانله کوره اصلاً کورنمز . بالعکس مداهنه نك ذوقی کوررلر . مفتخر اولوب کورلرلر . دور بینان اذعان ایدرکه کیزلیجه یا تمقده اولان بر خانه نك انجام کار آتشی ، دومانى آشکار اوله جنى کبی مداهنه نك ده دعوت ایده جکی غموم واکدار قریباً بدیدار اوله جقدر .

مثنوی

﴿ تومکوکان مدح رامن کی خرم ﴾

﴿ از طمع می گوید اومن بی برم ﴾

« تَرْجِمَه » سن دیمه : اول مداهن و مداحك مدح و مداهنه سنی قاجه آلیم ؟ بن بیلیم که او طمعندن ناشی سویلر . « شَرْح » غافل اولان دیه بیلیر که بن مداهنه دن قورقام و ضرر کورم ! مداحك مقصدینی بیلیر و هر نه وقت ایسترایسه م چکیلیم . غافلک بوفاده سی ذاتی کبی عایدیر . زیرا مداهنه ك مقصدینی نه قدر بیلیر ایسه بیلسون کیفیت مداهنه سم قاتل کبی قلبه ایشلر .

مثنوی

﴿ مادحت کر هجو گوید بر ملا ﴾

﴿ روزها سوزد دلت زان سوزها ﴾

« تَرْجِمَه » سنی مدح ایدن ، آشکار هجو ایده جك اولسه هجوی آتشدن نیجه کونلر قلبك یانار . « شَرْح » مداهنه بکاتائیر ایتمز ، زیرا مداهنه ك مقصدینی بیلیم ادعا سنده بولنان غافله خطاباً اخطار بیور بایور که : بوفاده نك عدم حجتی اکلامق ایسترایسك ایشك ضدینه باق ! یعنی علیه کده تأثیرلی بر هجو کوررایسك تأثیر سز دکل بلکه آتشلره دوشمش کبی مضطربوبی قرار اولورسك ! اگر مدحدن متأثر اولماق صحیح ایسه مقصدینی بیلدیكك غرضکارك هجوندن ده متأثر اولماق لازم کلیرایدی .

مشنوی

﴿ کرچه دانی کوز حرمان گفت آن ﴾

﴿ کان طمع که داشت از توسد زیان ﴾

« تَبَجَّهْ » کرچه بیلیرسک ! او مداح، هجوی محرومیتدن طولایی سویلیدی. سندن طمع ایتدیکی شیئه مالک اولمدی . زیان کوردی. [بوییت شریف آئیده کی بیت شریف ایله اکمال بیورلمشدر .]

مشنوی

﴿ آن اثر می ماندت دراند رون ﴾

﴿ در مدیح این حالتی هست از مون ﴾

« تَبَجَّهْ » او، هجوه اثری قلبنده قالیر. مدحدهده بو حالت واردر. تجربه ایت ! « شَرْح » مقصدینی بیلدیگک بر صاحب غرضک هجوی ، سکا تاثیر ایدرسه شبهه سزدر که مداهنه سی ده اثر سز قالماز. شوقدر که هجوه، الیم اولان تأثیراتی بردن حس اولنور، مدحک ایسه وخامتی ایلریده اکلاشیلیر؛ همده مدحک وخامتی هجودن مزدا ودها بر باددر؛ چونکه هجوانسانی اویاندریر . مداهنه آغر، زیانیلی اویقو ویرر .

مشنوی

﴿ آن اثر هم روز ها باقی بود ﴾

﴿ مایه کبر و خداع جان شود ﴾

« تَبَجَّهْ » او، اثر کونلرجه باقی اولور ، جاننه مایه کبر و خدعه اولور .

مشنوی

﴿ لیک ننماید چو شیر نیست مدح ﴾

﴿ بد نماید زانکه تلخ افتاد قدح ﴾

« تَرْجِمَهُ » ، لکن مدحک اثری کورنمز ؛ مدح صورتا طائیدر . ذم ایسه
آجی ، فنا کورونور . [بالاده کی شرحلر بویت شریفکده شرحی اولمش اولور .]

مشنوی

﴿ همچو مطبوخت و حب کازرا خوری ﴾

﴿ تا بدیری شورش او رنج اندری ﴾

« تَرْجِمَهُ » ذم وهجو قاینامش علاج وحب کییدر ، اونیا ایجدیکک آنده خیلی
زمان ایچنی قاریشدیرر . اذیت ویرر . « شَرْحُ » هجو و ذم ، کبر و غفلتی ازاله ایدن
بر کیفیت اولدیغندن علاج و حبه تشبیه اولنمشدرکه ایچیلیر ایکن آغر ایسده صکره
صحت و عافیت ویرر . یعنی تصحیح اخلاق و تهذیب افکاره خدمت ایدر .

مشنوی

﴿ ورخوری حلوا برد ذوقش دی ﴾

﴿ این اثر چون آن نمی پاید همی ﴾

« تَرْجِمَهُ » اگر حلوا یرایسک انک ذوقی بردقیتمدر . بونک اثری [آجی
علاج و حبک اثری کبی] دوام ایتمز .

مشنوی

﴿ چون نمی ماند همی پاید نهان ﴾

﴿ هر ضدی را تو بضد آن بدان ﴾

« تَرْجِمَهُ » ظاهرده کورونمهین برلذتک اثری کیزلیجه دوام ایدر . هر رضدی
سن انک ضدی ایله بیل ! « شَرْحُ » برعلاجک ، بر آجی شینک تأثیرات مزعجه سی
اغزده قالیر ، انک باطنسده مضرتی اولماز . طائیلنک تأثیراتی اوزون مدت اغزده
قالیبنی ایچون تحقق ایدرکه تأثیری ایچنده قالیر . یعنی قدح وهجوک تأثیرات سربعه

وظاهره سی واردر ، اندن انسانه چوق مضرت کز ، امامدح ومداهنهك ظاهرده
تأثيراتی قالمديغندن تأثيرات اليمه باطنيه سی باقی وبوقضيهده اضدادك وجوديله مثبت
وبديهی اولور .

مثنوی

﴿ چون شکر پايد نهان تأثير او ﴾

﴿ بعد چندین دمل آردنيس جو ﴾

« ترجمه » حتی شکرک تأثیری کیزلیجه دوام ایدر . برزماندن صکره انک
عصولی یدشته محتاج حیجان اولور . « شرح » برکیمسه دائما شکر یرسه قانی
ضعف وفساده اوغرار . ظهورایدهك حیجانلر نهایت الامر یدشته آزار . مدح
ومداهنه یه میال اولان کیمسهكده معنأ حالی مختل ومضطرب وجور وجفایدشته
مجبور ومحتاج اولور .

مثنوی

﴿ نفس ازبس مدحها فرعون شد ﴾

﴿ کن ذلیل النفس هوناً لاتسد ﴾

« ترجمه » نفس کثرت مدحدن فرعون اولور ، سن ذلیل النفس ، خور
وحقیر اول! سید وافندی اوله! « شرح » سورة فرقانك التمش اوچنجی آیت-
کریمه سنده : (وعباد الرحمن الذين يمشون على الارض هوناً) بیورلمشدر . معنای-
شریفی : « ارحم الراحمين قوللری انلردرکه یر اوزرنده بلاتکبر وخور وحقیر
اوله رق یوردرلر . « سورة اسرآنك اوتوز یدنجی آیت کریمه سنده : (ولا تمش
فی الارض مرحاً انک ان تخرق الارض ولن تبلغ الجبال طولا) بیورلمشدر .
معنای شریفی : « وارض یوزرنده تکبرایله یورومه ! شبهه سرکه سن باصغله یری
دلهك ویرتاجق دکل وباشکی یوقاری متکبرانه قالدیرمقله طاغله ایریشهك
دکسك . « الحاصل فرعون لعین فصل متکبر ایدیسه کثرت مدحدن انسانك
نفسی ده اويله متکبر اوله جغندن مدح ومداهنه دن اجتناب ، عین اصابت ومحض-
ثوابدر .

مشنوی

﴿ تاتوانی بنده شو سلطان مباش ﴾

﴿ زخم کش چون کوی شو چوکان مباش ﴾

« تَرْجَمَه » مقتدر اوله بیلدیک قدر بنده اول! سلطان اوله! زحمت چکیجی
طوب اول! دکنک اوله! [۰] « شَرَح » دارینده سلامت حقیقه ایسترایسک
مکن اولدینی قدر بنده و اطاعت و دقنده اول! متکبر اوله! اولورایسک، مانند کوی
سنی میدان الم و جفایه القا و گرفتار رنج و اذایدرلر. سن، دکنک کی کیمسه یه
اذا و جفایتمه! که بومعامله ده الکفائدملی چیقان، زحمت چکندر. زحمت چکن دائما
متنبه، دائما فعال اولور.

مشنوی

﴿ ورنه چون لطف نماند وین جمال ﴾

﴿ از تو آید آن حریفا نرا ملال ﴾

« تَرْجَمَه » نه وقت بولطف و جمالک قالمازسه مداهنره سندن ملال کلیر،
اوصافش اولور. « شَرَح » بوابات شریفه نک مال عالسی هر نوع عزت و اقباله
بولنلره خطاب ایسه ده الکیزاده کنج و کوزل اولان دلیقانلیره مخصوصدر.
ای کنج! عنفوان شبانده ایکن محبوب دوست اولان کیمسلر سکایک نوع
مداهنه ایدرلر که ناموسکی شکست و پنجه لینه پیوست ایتس و نلر! صکره سنک
صوری اولان حسنک زائل، یوزک خجیل، شخصک غافل، مداحک سندن
متنفر اولور.

[۰] کوی. یورلاق طوب معنانه در. «برهاز قاطع» کوی باز، لغتی طوب اویناجی
کیمسه دیه تعریف ایتشد. بواوینده بامرا اولانک صفتی بودر که اله بش الی دانه الوان طوب
آلوب بری بری آردنجه هوا به آثار، لکن برنی بره دوشورسز. اویناجی طوب الی دانه
ایسه اوچی مواده، اوچی الزنده بولنور. چوکان. باشی اگری بردکنکدر. انکله میدانه
طوب اوینارلر.

مثنوی

﴿ آن جماعت کت همی دادند ریو ﴾

﴿ چون بینندت بکویندت که دیو ﴾

« تَبَجَّيْزْ » انلرکه سکا مداهنه ایله حیلہ و یروب الداتیرلر . حسنک کتدکدن
صکره سنی کورنجه سکا دیو و شیطان دیرلر . « شَرَحْ » لوطیلر برکنجی اغفال
واضلال ایله مرتبۀ عالیۀ مردیدن دوشوردکدن و لطافتی کچدکدن صکره بررودت
و کراحت خفیه حس ایله اغفال ایدلمش اولان کنجدن روگردان و دیگر کنجدر بولمق
اوزره وادی ضالانده پویان اولورلر ؛ بناءً علیه کنجدرک ناموسنی حفظ ایچون
ولی واقرباسی نه قدر سعی و غیرت ایتسه سزا و کنجدر درس و تربیه لریله مشغول
اولوب حسنلری محو اولنجه یه قدر احتیاط واجتناب اوزره حرکت ایتملری الزم
واحراذر .

مثنوی

﴿ جمله کویندت چو بینندت بدر ﴾

﴿ مرده از کور خود بر کرده سر ﴾

« تَبَجَّيْزْ » سنی قبوده کورنجه کراحت و استهزا صورتیه جمله سی دیرلر :

باقیکز ! بر جنازه کندی قبرندن باش قالدیردی ! « شَرَحْ » اغفال اولنمش برکنج
کوزلاک چاغی کچدکدن صکره حقیقتده اودرجه شایان استکراه اولورکه آنی کورنلر
واغفال ایدنلر لسان قال و حال ایله دیرلرکه : بومصیبتک معناً و جسماً چیرکینلکنه
باقیکز ! گویا مزاردن قاجش بر میت کی منفور و پر قصوردر !

مثنوی

﴿ همچو امرده که خدا نامش کنند ﴾

﴿ تابدان سالوس در دامش کنند ﴾

« تَنْجِيْهٌ » شو ، تازه محبوبك طابتی سـوزلو حيله كار ، نامی خدا ،
یعنی افندی تسمیه ایدر . بوحيله ومداهنه ايله آنی طوزاغه دوشوررلر . « شَرْحٌ »
نامرد ومرتکب خطا اولان لوطیلر کوزل بر محبوبی کوردکده اغفال ایدوب دام-
وخامت انجاملرینه دوشورنجه یه قدر خدا ، یعنی افندم کبی تعیرات غفلت آیاتی
استعمال ، بوجه ايله هم کندیلرینی ، هم انی دوچار بربادی واضمحلال ایدرلر .

مشنوی

﴿ چون بید نامی برآمد ریش او ﴾

﴿ دیورا ننگ آید از تفتیش او ﴾

« تَنْجِيْهٌ » نه وقت که او محبوبك بدناملق ، ناموسسزلق ایچنده صقالی
کلدی . آنک تفتیشدن شیطانیه بيله عارکلیر ! « شَرْحٌ » اغفال اولمش کنج کندی
ناموسـنک ییقلمسنه دوام ایدر ایکن طوی بولور . صقالی ییتنجه اودرجه ده
مستکره اولور که : شیطان بيله اکا تفتیش و تقرب ایتمکده عیب و کراحت حس ایدر .
غلام باره لرده شیطان کبی اندن نفرت ایدر .

مشنوی

﴿ دیوسوی آدمی شد بهر شر ﴾

﴿ سوی توانید که از دیوی بتر ﴾

« تَنْجِيْهٌ » شیطانک آدمه کلوب القای وسوسه ایدیشی شر ایچوندر .
[ای عار و ناموسی اولیان !] سنک یانسه شیطان بيله کلز . زیرا شیطاندن بترسک ا
« شَرْحٌ » شیطانک وظیفه سی انسانلری اغفال ونعمتلرینی ازاله ايله هستیلرینی
اضمحلال ایتمکدر . مفعول ایسه مرتبه انسانیتدن معناً اودرجه ساقط اولور که
هر نوع نعمت حقیقیه دن محروم و شیطانک نظرنده بيله مکروه و مشؤم اولور .
شیطان اکا یناشماز . زیرا انده ازاله ایده چک برشی قالمامشدر .

مشنوی

﴿ تا تو بودی آدمی دیو از پیت ﴾

﴿ مبد وید وی چشانید اومیت ﴾

« تَرْجِمَه » سن آده بته لایق اولدیغک وقت شیطان سنک اردکدن قوشار ایدی، شراب غفلت طاندرر ایدی . [بوبیت شریفک مالی آتیده کی بیت شریف ایله اولمشدر .]

مشنوی

﴿ چون شدی در خوی دیوی استوار ﴾

﴿ می کریزد از تو دیو ای نا بکار ﴾

« تَرْجِمَه » نه زمان شیطانلق خوینده ثابت قدم اولدک ؛ ای باطل و یاراماز کیمسه ! شیطان سندن قاجار ! « شَرَح » ای اغفال اولنان و یا اغفال ایدن نامرد ! اکر ارتکاب ایلدیگک خطا و شناعتن و از کجمر و اووادی ضلالت افزاده دوام ایدرایسک معناً و ماده سقو طک او قدر چیرکیندرکه شیطان بیله سندن نفرت ایدر .

مشنوی

﴿ آنکه اندر دمنت آویخت او ﴾

﴿ چون چنین کشتی ز تو بگریخت او ﴾

« تَرْجِمَه » او کیمسه که سنک اتکنه اصلیدی . سنک بویله اولدیغنی کورونجه سندن قاجدی . « شَرَح » او شیطان ؛ یا خود اولوطی عذیم الوجدان ، الدائق ایچون انکنه صاریلوب اضمحلال و بعده آتش ذلنده براغوب سندن فرار ایدر . چونکه قطاع طریق بر شیئه مالک اولمایانلره نه ایچون تسلط ایتسون ؟

﴿ تفسیر ماشاء الله کان و ما لم یشاء لم یکن ﴾

الله تعالیٰ حضرت تلمیٰ هر نه شیء اراده بیورمش ایسه اوشی اولدی، و هر نه که اراده بیورم دیسه اولمدی حدیث شریفک تفسیر یدر :

مشنوی

﴿ آن همه کفتم لیک اندر بسیج ﴾

﴿ بی عنایات خدا هیچیم هیچ ﴾

﴿ تَبَّحُّرٌ ﴾ « بونصائح و حقائق سوبلدک، لکن طریق حقه تدارکاتده عنایات.

ربانیه اولماز ایسه هیچ اولورز هیچ ! « شَرِّحْ » بو حقائق بیان و اتیان ایلمس ایسه کده بوجهت معلوم اولسونکه مراحم و عنایات کبریا اولماز ایسه یالکز نصائح دکل ، وجود مزبیله هیچدر . اعمال صالحه اجرا و قلبمزی مرحمت جناب خدایه ربط و ذکرایله اعتلا ایتک لازمدر .

مشنوی

﴿ بی عنایات حق و خاصان حق ﴾

﴿ کر ملک باشد سیاهستش ورق ﴾

﴿ تَبَّحُّرٌ ﴾ « حق تعالیٰ حضرت تلمینک و خاص قوللرینک عنایتلری

اولماز ایسه انسان ملک اولسه ده آنک یاپراغی سیاهدر . « شَرِّحْ » جناب خدانک و صادق قوللرینک عنایاتی اولماز ایسه مخلوقات هیچ بروقت سعادت ابدیه و منزل مقصوده واصل اوله ماز . انسانلرک اکثری طوغریدن طوغریه حقائق قرآنیه و اسرار ربانیه بی فهم ایتکه مقتدر اوله مدقارندن اولیا و علمانک وجودینه محتاجدر . اولیاء الله حقیقنده آینه تجلیات خدادر .

مشنوی

﴿ ای خدا از فضل تو حاجت روا ﴾

﴿ باتو یاد هیچ کس نبود روا ﴾

﴿ تَرْجِمَةٌ ﴾ ای خدای متعال ! سنک فضل و احسانک حاجت روا ، محتاجلره چاره سازدر ؛ سنکله هیچ کیمسه یی برابر یادیتمک لایق دکدر . ﴿ شَرْح ﴾ آلهی ! کافه مخلوقاتک حاجاتی سنک فضل و کرمکدن چاره یاب اولور . بو حقیقت میدانده ایکن سندن بشقه هیچ برشیئه ربط قلب و حصر فکرایتمک روادکدر . فی الحقیقه اولیاء الله حضراتنه مراجعت اولنور ، اما او مراجعت الله تعالی نک ذکرینه و حق تعالیدن بشقه کیمسه یاد اولنمسنه باعث اولور . اولیاء الله مراجعت الله تعالی به مراجعت دیمکدر .

مشنوی

﴿ این قدر ارشاد تو بخشیده ﴾

﴿ تابدین بس عیبا پوشیده ﴾

﴿ تَرْجِمَةٌ ﴾ آلهی ! سن بو قدر ارشاد و حکمت احسان ایلدک ! حتی بوزمانه قدر چوق عیسمزی اورتدک ! ﴿ شَرْح ﴾ یا مولای متعال ! انسانک خالقنده مرکوز اولان هوس و هوا و سائر اخلاق اسف نامیدانده ایکن مرحمتکله بر چوق انسانک عیوبی مستور و قلبلری ذکرکله پر حضور ازلور . بوسعادت ، سنک بخش و احسان بیوردیتمک مایه ارشاد و هدایتدر .

مشنوی

﴿ قطره دانش که بخشیدی ز پیش ﴾

﴿ متصل کردان بدریاهای خویش ﴾

﴿ تَرْجِمَةٌ ﴾ آلهی ! بر قطره علم — که اولدن احسان ایلدک ؛ — کندی دوزلارینه متصل ایت ! ﴿ شَرْح ﴾ یا رحم الراحمین ! انسانک روحنی عالم ارواحده و بدنتی جهان ناسوتده خلق ایلدیکندن بری کندیسنه بخش بیوردیتمک علمی ، ینه دریای علمکه متصل ایت ! سندن منفصل اولنجه فانی و بی معنی اولور . منبع و بحر اسندن اوزاق ، طور و غون قالش صوکی برزخ فراقده صارار . حیات و فائده یرینه امراض باطنه و ظاهره نشرایله معنا تعفن ایتمش اولور .

مشنوی

❦ قطره علمست اندر جان من ❦

❦ وار هانش از هوا و زخاک تن ❦

« تَبَجَّهْ » الهی ! بنم روحده اولان بر قطره علمی، هوادن و بدن طوبراغندن
قورتار ! « شَرَحْ » یارب ! بن عاجزم ! جانمده اولان علم و حکمت ، بالطبع
بر قطره دن عبارتدر . سن مرحمت ایت ! بوقطره علمی طوفان نفس اماره دن
و کربوه مشتهیاتندن خلاصایله ! نفس اماره نک هواسی و بدنک اشتها سی انسانک
سلامتی محو و افنا و بیچاره انسانی مؤبدأ مأیوس و بی نوالیدر .

مشنوی

❦ پیش ازان کین خاکها خسفش کنند ❦

❦ پیش ازان که باده ها نشفش کنند ❦

« تَبَجَّهْ » اندن اول بو طوبراقلر قطره علمی افنا ایدرلر ؛ اندن اول
بوروزکارلر اول قطره یی محو ایدرلر . « شَرَحْ » الهی ! بزده کی قطره علمی سنک
علمک دریالرینه الحاق ایت ! او زماندن اوّل خاکی اولان ابدانز مشتهیاتیله انی
خسف و افنا و هوا و هوسمزانی نشف و امحا ایلمه مش اوله ! الهی ! قطره علممزی
سنک علمک دریالرینه الحاق ایت ! اندن اوّل موت طبعی کلوب انی طوبراقلر ،
روزکارلر واسطه سیله طاغتماش اوله ! جزئی علممز سنک علمک دریالرینه لاحق
اولور ایسه موتزدن صکرده باقی و بزم نافعدر . جزئی اولان قطره علممز
عمان علم لدنه ملحق اولماز ایسه عناصر مادیه آنی محو و ازاله ایدر .

مشنوی

❦ کرچه چون نشفش کند تو قادری ❦

❦ کش ازیشان و استانی و اخری ❦

« تَبَجَّهْ » هر نه قدر قطره علممزششف و محو اولسه انی طور اقلردن .
روز کارلردن ، کری آلفه سن قادر سک ! « شَرَحْ » یا عالم مطلق ! بزسندن استرحام
ایدرزکه مشتهیات بدنیه و نفس اماره قطره علممزی محو و ازاله ایتمزدن اول ،
او قطره دریای علم صمدانیکه الحاق اوله ! مع مافیه محو و زائل اولسه ده فرمانک
تعلق ایدنجه تکرار وجوده کلیر و فیضله مشعله نور افشان اولور .

مشنوی

❦ قطره کودر هوا شد یاکه ریخت ❦

❦ از خزینۀ قدرت تو کی کر ریخت ❦

« تَبَجَّهْ » بر قطره هوایه کتدی . یا خود طور اغه دو کولدی . خزینۀ-
قدرتکدن بشقه نریمه قاجار ؟ « شَرَحْ » بر قطره مادیه بی روزگار نشفایله هوایه
قالدیرر ؛ یا خود بر قطره علمی هوا و هوس ازاله ایدر . بزدن محو اولوب کیدر
ایسه ده او قطره نهایتمنز اولان خزان قدرت ایچنده قالب دائما امر الهی به تابع
و دریای حکمته راجعدر .

مشنوی

❦ کردر آید در عدم یا صد عدم ❦

❦ چون بخوانیش او کند از سر قدم ❦

« تَبَجَّهْ » اکر او قطره عدمه ، یا خود یوزقات یوقلفه کاسه ، سن آنی دعوت
و فرمان ایدنجه باشند یا اغه او وجوده کلیر . « شَرَحْ » الهی ! هر بر قطره مادیه
و یامعنویه گرفتار فنا و هلاک اولسه ینه سنک خزینۀ قدرتکدن خارجه حقیق
ممکن دکلددر . فرمانک تا بمدر . انسانلریالکدر سنک رضا کی دوشو نورلر و وظیفه لرینی
اجرا ایدر لر سه تحولات کونیه دن امین و مطمئن اولورلر .

مثنوی

❦ صد هزاران ضدضد را می کشد ❦

❦ باز شان حکم تو بیرون میکشد ❦

« تَرْجِمَهُ » یوز بیکرجه ضد کندی ضدینی محواید. ینه سنک حکمک محو
اولان شیلری تکرار وجوده کتیر . « شَرْحُ » اضداد کندی ضدلرینی محو
و بر باد ایتدکن صکره فرمان الهی تعلق ایدنجه محو اولان مخلوقات مصارعۀ -
اضداددن قور تولوب عرصۀ ظهورده جاوه کر اولور . بو حکمت هر کون جاری
وروز قیامته عمومه مرئی اولور .

مثنوی

❦ از عدمها سوی هستی هر زمان ❦

❦ هست یارب کاروان درکاروان ❦

« تَرْجِمَهُ » یارب ! عدملردن وجود طرفنه هر زمان کاروان کاروانه اتصال
واردر . « شَرْحُ » نظر حکمتله باقلنجه هر آن نجه بیک نباتات و سائر مخلوقات وجود
بولور . نجه بیک چو جق دنیا به و نجه بیک افکار ساحۀ عقوله کلیر . بونلر مسلسل
برکاروانه بکررکه ارقه سی اصلا کسيلمز . حکمت صاحبی اولان اهل حضور بو حالی،
بو تعاقب تکویناتی دائما کورور .

مثنوی

❦ خاصه هر شب جمله افکار و عقول ❦

❦ غرق می کردند در بحر نفول ❦

« تَرْجِمَهُ » خصوصاً هر کیجه جمله افکار و عقول درین ، نهایتن
بردکز اینجده غرق اولورلر . « شَرْحُ » مخلوقاتی ایجاد ایتدکه جناب خالق مطلقک

کمال قدرت ربانیه سی بونکه دده معلوم و بدیهی اولور که اجسام حیانیه اویقود ریاسنده
کیجه لری عدم منزله سنه وار، ش ایکن نکرار قدرت و حکمت ربانیه ایله عالم وجوده
کثیر .

مثنوی

❧ باز وقت صبح چون الهیان ❧

❧ برزند از بحر سرچون ماهیان ❧

« تَبَجَّهْ » صبح وقتی الله منسوب اولان عقل و فکر دکرده کی بالقلر کی
تکرار باشلرینی یوقاری قالدیرر . « شَرَحْ » وقت نومده عدم منزله سنده ایکن
آنهون صبح وقتنده مفروض اولان عبادات و دعواتی و وظائف خیریه انسانیه
ایضا ایتک اوزره دریای واسع وحدتده سر نما اولور .

مثنوی

❧ درخزان بین صد هزاران شاخ و برگ ❧

❧ از هزیمت رفته در دریای مرگ ❧

« تَبَجَّهْ » خزان وقتنده کور! که یوز بیکار جه دال و یاراق، هزیمت واضع حلالدن
موت دکرینه کیدر . « شَرَحْ » مخلوقاتی وجوده کتیرمک ایچون جناب واجب -
الوجود ک قدرت ربانیه سفی تصویر ایدن بواباتی آئیده کی ابائک حکمیاتی تعقیب
ایده جکدر .

مثنوی

❧ زاغ پوشیده سیه چون نوحه کر ❧

❧ در کستان نوحه کردد برخضر ❧

« تَبَجَّهْ » میت اوزرینه فریاد ایدن ، ماتم طوتان [نوحه کر] کبی سیاه

کیتمش اولان قارغه کاستانده خزانیده اولان یشیللرک اوزرینه نوحه و فریاده
قویولمش! «**شرح**» بوییت شریف ده پک شاعرانه و بلیغانه در. بهارک سینته بدایعندن
تجلی ایدن چیچکلر موسم خزانده صاراروب صولار. هر فدان یاراغنی دوکر.
شدائشتا ارض و سمایه سیهرنک رقصوت ویرر! اوزمان سیاه پوش اولان قارغه فریاده
باشلار. لسان حال ایله آغلار.

مشنوی

﴿ باز فرمان آید از سالارده ﴾

﴿ مرعده مرا آنچه خوردی بازده ﴾

«**ترجمه**» بیوک اولان جناب خالقندن عدمه تکرار بر امر کلیر . اوشینی که
ییوب محوایتدک! کری ویر! «**شرح**» هنیکام خریف و خزانندن صکره امر-
ربانی ایله نباتات و ازهار لطافت نثارینه میدان وجوده کلیر . بوفرمان مرحمت-
عنوان صمدانی اوزرینه مخلوقات تکرار دریای عدمدن کری کلوب حیات بولور.

مشنوی

﴿ آنچه خوردی واده ای مرک سیاه ﴾

﴿ از نبات ور دواز برک وکیاه ﴾

«**ترجمه**» ای سیاه اولان اولوم! اوشینی که یش ایدک! کری ویر! اونلر
نبات ، علاج و دوا ، یاراق ، اوت ایدی . «**شرح**» اراده ربانیه موت و عدمه
جاری اولور . لسان قدرته فرمان بیوریلورکه : ای سیاه پوش و ماتم زده اولان
مرک فنا نما! محو و تباه ایلدیکک لطافتی تکرار وجوده ارجاع ایت! بوفرمان-
الهنیک مقتضیات جلیله سندندرکه : نوبهار و نیجه نیجه مخلوقات و آثار دریای-
عدمدن چیقوب کندیلرینی اظهار ایدرلر .

مشنوی

﴿ ای برادر یکدم از خود دورشو ﴾

﴿ باخود او غرق بحر نور شو ﴾

«**ترجمه**» ای برادر بر آن کنندن اوزاق اول! وجودکله نور دکیزینه

غرق اول ! [محتاج شرح دکلدر .]

❖ ای برادر عقل یکدم باخود آر ❖

❖ دمبدم در تو خزانست و بهار ❖

« ترجمہ » ای قرداش ! بر آن کندینہ کل ! سندنہدہ ہر آن خزان

و بہار و اردر . « شرح » ای برادر کبی سوکیلی اولان انسان مستعد ! عقلکی نور -

حقیقتہ ارجاع ایتدہ دوشونکہ ظاہرہدہ ارضک سندنہدہ بر دفعہ خزان و بہاری

واریسہ سنک قلبندہ ہر آن بہار و خزان و اردر ؛ سنک خزانک غم و خطا و بہارک

مسرت و صفادر . اعمال و افکار صالحہدر ؛ ارضک سندنہدہ بر خزان ، بر بہاری

اولق مقرر ایکن سن ! کر رضای ربانی بی ارار و حسن اعمالی اعتیاد ایدر ایسک

مسرت ایچندہ مستغرق اذواق اولورسک !

مشنوی

❖ باغ دلرا سبز و تر و تازہ بین ❖

❖ پرز غنچہ ورد و سرو و یاسمین ❖

« ترجمہ » کوکل باغچہ سفی بہار یشیلکی ایلہ تر تازہ کور ! غنچہ وکل و سرو

و یاسمین ایلہ طولدر ! « شرح » عرفا و اولیاء اللہک کوکلری محبت الہیہ و تسلیمیت -

تامہ ایلہ پر نور اولور . قلوب اولیا ، ازہار بہار ایلہ مزین بر روضہ صفادر .

طالبلرہ بخش ایلدکری ذوق ولذت بی حدوبی نہایتدر . انلرک قبلرندہ خشم

و غضب و کین و حسد کبی زہر آکین شیلر بولماز .

مشنوی

❖ زانبہی برک پنهان کرده شاخ ❖

❖ زانبہی کل نہان صحرا و کاخ ❖

« ترجمہ » تازہ یاپراقلرک چوقاغندن دالرا اور تولمشدر . کلک کثرتندن صحرا

و کوشکار کیزلیر . « شرح » تر و تازہ اولان افکار عالیہدن و تازہ آچلمش ورد -

معارفندن و حکم . منویہدن ناشی عقول ظاہرہ اور تولور . اہل عرفان و اولیاء -

کرام غرقاب صفا اولور .

مثنوی

❦ این سخنهایی که از عقل کست ❦

❦ بوی آن کلزار و سرو و سنبلیست ❦

« تَرْجِمَهُ » بونیم سوزلرم که عقل کلاندنر ، او کلزارک و سرو و سنبلیک
رایحه سیدر . « شَرْحُ » حضرت مولانا ، کلمات عقل جز ندن دکل ، عقل کلدن
و سوزلرمده حس اولنان رایحه طویه ، اول کلزار حقیقت نئاردندر . آنده کی
فدان ، استقامت ، چیچکی حسن اخلاق ایله قلبده کی نفاقتدر بیوریورلر . کلزار-
صمدانی حقایق ایله مشحون اولان قاب جلیل حضرت احمدیدر . طرزنده شرح
ایتمکده موافق اولور .

مثنوی

❦ بوی کل دیدی که آنجا کل نبود ❦

❦ جوش مل دیدی که آنجا مل نبود ❦

« تَرْجِمَهُ » کل اولیان یرده کل قوقوسنی کوردکی؟ شراب صفابولنیمان یرده
شرابک قایناسنی کوردکی؟ « شَرْحُ » حضرت مولانا ، کلامدن ده حس اولنان
رایحه طویه معنویه ، کلزار عقل کلدن و کمال شوق باطندن نشأت ایلدیکی درکاردر؛
احباب ادراک ، آئاردن مؤثری ، ظامردن باطنی فهم واذعان ایدر .

مثنوی

❦ بو قلا وزست و رهبر مر ترا ❦

❦ می برد تا خلد و کوثر مر ترا ❦

« تَرْجِمَهُ » قوقو . سکا قلاوزدر . یول کوستر ، سنی باقی اولان جسته
و کوثره قدر کوتورر . « شَرْحُ » اولیاء اللهک کلام حقایق انجایی بر رایحه.

طیبه در که اصلاری فردوس اعلادن و کوثر معادن در . اگر سنده قوه شامه معنویه و ارایسه بورایحه طیبه بی استشمام ایت ده اندن اصلا آریله ! که اورایحه یعنی کلام و اطوار اولیا ، سنی فردوس اعلا و کوثر حیات بخشایه ایصال و سعادت ابدیه الیه باقی و خوش حال ایدر .

مثنوی

﴿ بودای چشم باشد نور ساز ﴾

﴿ شد زبونی دیده یعقوب باز ﴾

﴿ ترجمہ ﴾ کوزل فوقو، کوزہ نور و ریجی دوا اولدی . یعقوب علیہ السلام کوزی رایحه دن آچیلدی . ﴿ شرح ﴾ بوی لطیف چشم ظاهره و بصر باطنه نور بخش ایدر بر اکیردر . براعما ، کلی کورمدیکی حالده برکزاره تقرب ایدر ايسه رایحه نك دلائله کستان اولدیفی بیلیر ، بولور . ديمك که رایحه طیبه ، چيچك يتشديکي باغچه فیوضاتی کوستر برهردر . رایحه معنویه نك دلالت ذوقیه سی انسانی سر منزل کاله ایصال ایدر . شمه روحانی ایله مست اولان ذات، کلزار حقیقی بی بولوب دلشاد و بنچه آلام واکداردن آزاد اولور ؛ بوکا بر دلیل ايسه ترايسك قرآن عظیم الشانده یعقوب علیہ السلام قصه سنی مطالعه ایت ! که اوغلی حضرت . یوسفك معلوم اولان فراقندن کوزلری اعمالوش ایکن برمرده جی یوسفك کوملکني کندینه کتیرنجه کوملکدن یوسفك رایحه سنی استشمام ایدرک او آندہ کوزلرینه نور و برؤ نام کلشدر . بوقصه سورة یوسفك طقسان اوچنجه آیت کریمه سنده در : حضرت یوسف بعدالخلاص مصرده کسب قوت و مکنت ایدوب عفو ایلدیکی برادرلرینه دیدی : (اذهبوا بقیصی هذا) « کیدیکز بنم شو کوملکمی پدرم حضرت یعقوبك نزدینه کوتوریکز ! » (فاقوه علی وجهانی بات بصیراً) « انی پدريمک یوزینه آتیکز که بصیر کلیر یعنی کوزلرینك نوری عودت ایدر . » (و اتونی باهلیکم اجمعین) « و کافعیالکزلہ پدریمی بکا کتیریکز . » (فلم افصلت . العیر) « حضرت یوسفك برادرلری قافله سی مصردن آیرلیدی حالده » (انی لاجدریم یوسف) « نزدنده بولنمش اولانلره حضرت یعقوب دیدی : تحقیقا بن یوسفك قوقوسی بولیورم » (لولان تفندون) « یوسفك کال اشتیاقندن عقلمک اضطرابنه حمل ایتماش اولیدیکز بوسوزیمی تصدیق ایدر ایدیکز . » (قالوا الله

انك انى ضللك القديم) « حاضر اولانلر حضرت يعقوبه جواباً ديديلر : الله قسم ايدرز كه سن يوسفك محبتنده افراط ايديكيك ايجون اسكى سهو و اميد خامده بولئورسك ! » (فلما ان جاء البشير) « او حالده كه مرده جى يعقوبك نردينه كلدى . » (القيه على وجه) « كوملىكى حضرت يعقوبك يوزى اوزرينه آتدى . » (فارتد بصيراً) « در حال حضرت يعقوب تىكرار كورديجى اولدى . » (قال الم اقل لكم انى اعلم من الله ما لا تعلمون) « انك اوزرينه اعتراض ايتمش اولانلر حضرت يعقوب ديدى : بن سزه ديدمى ؟ كه تحقيقاً بن الله تعالى نك فضل و مرحتدن سرك بيلمديك كز شينى بيلم . »

مشنوی

﴿ بوى بد مرديده را تارى كند ﴾

﴿ بوى يوسف ديده را يارى كند ﴾

« تَبَجَّهْ » فنا قوقو ، كوزى بولانديرر ، يوسفك قوقوسى كوز نورينه ياردم ايدر . « شَرْح » بويت شريفده بيان بيوريلان رايحه دن مقصد رايحه : مغنويه در اكر برانسان اخلاق ذميمه اصحابندن ايسه آنك فعل و كلامندن ظهور ايده جك آثار مضره حقيقتده لاشه كى قوقار . بالعكس يوسف عليه السلام كى الله تعالى حضر تلبينه كلياً تابع و كافه حركتى محض خير و نافع اولان ذوات عاليه دن ظهور ايدن آثار معناً بر رايحه طيبه نشر ايله صاحبى مستغرق انوار ايدر .

مشنوی

﴿ تو كه يوسف نيستى يعقوب باش ﴾

﴿ همچو اوبا كرىه و آشوب باش ﴾

« تَبَجَّهْ » سن كه يوسف دكلسك ! يعقوب اول ! حضرت يعقوب كى آغلامق ايله ، اضطراب ايله اميدوار و صلت اول ! « شَرْح » اى انسان ! سن حضرت يوسف كى بلا قصور دنيا نك زندان بلا سنه دوشوب چيقمديك ! عالمك

جفاستی کوروب تحولات کثیرمدن عبرت بین اوله رق اقتدار تام قازاندک ! سکا
سرور و حبور لایق دکدر . سنک ایچون لایق اولان حال ، یعقوب علیه السلام
کبی کریمه و ابتهال ایتمک والله تعالیٰ حضرتلرینک مرحمتنه قلبکی ربط ایله وصات-
حقیقیه به منتظر اولمقدر .

مشنوی

﴿ بشنوا این پند از حکیم غزنوی ﴾

﴿ تابیایی در تن کهنه نوی ﴾

« تَرْجِمَه » حکیم غزنویدن بونصیحی ایشیت ! که اسکیمش بدنکده تازه لک
بوله سک ! « شَرْح » آتیده کله جک ایکی بیت شریفی مشهور حکیم غزنوی
حضرتلرندن ایشیت ! اکر مضمونلربی قبول ایدرده انلره موافق صورتده حرکت
ایدرسک مرور ایام ایله کهنه لکش تن و بدنک معناً تازه حیات بولور . حکیم-
مشار الیهک ابیانی :

مشنوی

﴿ نازرا رویی نباید همچو ورد ﴾

﴿ چون نداری کرد بدخویی مکرد ﴾

« تَرْجِمَه » نازینه تازه کل کبی ربوز لازمدر؛ سن اوکوزل چهره به مالک
دکل ایسک فنا خویلولق اطرافنده طولاشمه ! « شَرْح » ناز ایده جک بر محبوبه
حسن و لطافت لازم اولدینی کبی حسب الاقتضا اظهار کمالات واستغنا ایده جک
انسانده برچوق درجات عالیّه معنویه به صاعد اولمسی ایجاب ایدر . یوقسه اذعان
وعرفانی اولمیان هرشیئی بیلیم دیه افتخار ورهندان استغنا اظهار ایتیمی کراه
اولسنه بادی اولور .

مشنوی

﴿ زشت باشد روی نازیبا وزرد ﴾

﴿ سخت باشد چشم نابینا و درد ﴾

« تَرْجِمَهُ » یا قشقمز ، صاری اولان یوزک منظره سی چیرکین اولور . کور
کوزک استغناسی صیقندی بی ، المی موجب اولور . « شَرْح » یوزی صارامش ،
چیرکین بر آدم مانند محبوب دل آرا نازیله شیوه نما اولور ایسه نفرت ویردیکی کبی
مالک اولمدینی خصائله کندینی مالک کبی کوسـترن ، حدینی تجاوز ایدن احق
وغودکده طور وحرکتی غایت چیرکین اولور . صاحب حال اولمیان آدم ناز یرینه
نیاز وتمدح یرینه اعتراف عجز ایله استدعای ترحم ایتلیدر .

مشنوی

﴿ پش یوسف نازش و خوبی مکن ﴾

﴿ جز نیاز و آه یعقوبی مکن ﴾

« تَرْجِمَهُ » یوسفک قارشیسنده نازیله کوزلک دعواسی ایتمه ! یعقوبک آه
و نیازندن بشقه برشی یایمه ! « شَرْح » رضای رعنا ی جناب کبریایی استحصال
ایده مدیکک حاله ، استغنا و ناز دکل ، حضرت یعقوب کبی تضرع ایله نالان
وزار اول ! صاحب کمال اولان اولیانک حضورنده وسائر محله اظهار هز و جمال
ایتمه ! بلکه عرض عجز و ابتها ل ایت ! که اذن حق ایله صاحب کمال و مقبول جناب
ذوالجلال اوله سک !

مشنوی

﴿ معنی مردن زطوطی بد نیاز ﴾

﴿ در نیاز و فقر خود را مرده ساز ﴾

« تَرْجِمَهُ » طوطیدن کورون موتک معناسی نیاز ایدی . کندینی نیاز و فقرده
میت یاب ! « شَرْح » حکایه سی سـبق ایدن حالت روحانیه کندینی مرده کبی
کوسـترمی عین نیاز ورجا ایدی . ایشته بونیاز حقیقی اوزرینه جناب ارحم الراحمین
آنی زندان قفسـدن قورتاردینی کبی طاب حقیقده عرض فقر و تضرع ایدرک
چو جق والده سک نزدنده نه قدر تابع و محتاج ایسه اودرجه اوامر صمدانییه
قارشی تابع اولور سه جهل و نادانی و عطالت و نامردیدن وزندان دنیاسدن
کندینی قورتارر .

مشنوی

﴿ تادم عیسی ترا زنده کند ﴾

﴿ همچو خویش خوب وفر خنده کند ﴾

« تَبَجِّهْ » نفس عیسی خاصیتی سنی جانلاندر . کند عیسی کبی کوزل
او غورلو ایدر . « شَرْح » عاشق حق ، ترك ناز ایله امر خدایه قارشی کندینی نیاز .
مطلق حالده بولندیرر . از مرحمت آله اوله رق عیسی دم معرفت توأم بر عارف .
حقیقی به مقارن اولان کیمسه انقاس حیات بخشایله معنا بر صفای روح افزا بولور .

مشنوی

﴿ در بهاران کی شود سر سبز سنك ﴾

﴿ خاك شوتا كل برویدر نك رنك ﴾

« تَبَجِّهْ » بهار موسملرینك تأثیر اتندن طاش ، تازه ، یشیل چمن اولور می؟
طوبراق اول ! که سنده رنك رنك کل بیتسون ! « شَرْح » براهل الله ، معناً
میت اولمش بر طالبی ، اذن حق ایله بهار کی فیوضات جان بخشایله احیا ایدر . شوشطر
ایله که معناً احیا اولنه حق آدمك قلبی ناز ، کبر ، عناددن عاری اولمی ، طاش کبی قانی
اولمامی ، طوبراق کبی جوهر قابلیت حازر بر متواضع اوله رق حقه و مستقیمله پامال
اولسنی موجب رفعت بیلملی ! یوقسه نوبهاردن طاشلر هیچ بروقت تازه لك
حاصل ایده میه جکی کبی متکبر و عنود اولانلر اولیاء اللهك صاجد قلری شعاع فیوضدن
هیچ بروقت حصه دار اوله ماز .

مشنوی

﴿ سالها توسنك بودی دل خراش ﴾

﴿ از مون کن يك زمانی خاك باش ﴾

« تَبَجِّهْ » سن نیجه ییللر کوکل طیرمالایچی طاش ایدك ! تجربه
وامتحان ایچون بر زمان طوبراق اول ! « شَرْح » قلبی طاش کبی قانی

اولان و کبر و عناد ایله کندینی ، خالق معذب ایدن انسان منفور ، بو عادات و احوالی ترک ایدرک کندینی پر قصور بیللمی ، حرکات دخراشه بدل اجرای خیر و انسانیت و خالق لم بزل حضرتلرینه عبادت ایتلمیدرده اندن صکره منتظر مرحمت الهیه اولمیدرکه کوکلنده موجود اولان اولان ظلمت زائل ، قلبی محبت سبحانیه و ذوقیات روحانییه مائل اوله بیلسون !

❖ داستان پیر چنکی که در عهد عمر از بهر خداوند تعالی ❖

❖ در کورستان روزی نوایی چنک میزد ❖

حضرت عمر رضی الله تعالی عنه زمانده محتاج و بی نوا قالدینی برکونده جناب خدا ایچون قبرستان اورتاسنده چنک دنیلن معروف سازی چالمش اولان اختیار چنکینک حکایه سی بیاننده در :

مشنوی

❖ آن شنیدستی که در عهد عمر ❖

❖ بود چنکی مطربی با کروفر ❖

« تَرْجِمَهُ » انی ایشدک می ؟ که حضرت عمر رضی الله تعالی عنہک زمانده شعمه سی و شیوه سی اولان بر مطرب چنکی و ارایدی ! [محتاج شرح دکدر .]

مشنوی

❖ بلبل از آواز او بیخود شدی ❖

❖ یک طرب ز آواز خوبش صد شدی ❖

« تَرْجِمَهُ » آنک آوازندن بلبل بی خود و مدهوش اولور ، کوزل سنی ایشیدنلر بر مسرتہ بدل یوزدرجه فضله ذوق ولذت بولور ایدی . مستمعینک ذوق ولذتی یوزدرجه زیاده اولور ایدی . « شَرْح » کوزل صدا کی روحه تأثیر ایدر کیفیات یک آز اولدیفندن حکیم مشهور افلاطون صدایه ، غذای روح ، تمیر ایدر مش !

مثنوی

﴿ مجلس ومجمع دمش آراستی ﴾

﴿ وز نوای او قیامت خاستی ﴾

«تَجَمُّعُهُ» آنک دم ونفسی مجلس ومجمعی تزیین ایلر ونغمه سندن قیامت
قویارایدی. «شَرَحُ» برکوزل سسلی نغمه یه باشلانجه هرهانکی جمعیتده بوانسه
اوجمیت کسب حلاوت ولطافت ایدر. مستمعینک بلااختیار حاصل اولان آه
وواهندن وحسابه کلز محرقانه نذرندن ظاهر وباطنی مانند قیامت بر حال حس
ورؤیت اولنور.

مثنوی

﴿ همچو اسرافیل کاوازش بفن ﴾

﴿ مردکانرا جان درآرد دربدن ﴾

«تَجَمُّعُهُ» حضرت اسرافیل کبی آنک آوازی فن وصنعتله اولولرک بدنه
جان کتیر. «شَرَحُ» حضرت اسرافیل علیه السلام صوری اوفلدیکی وقت اموانی
قبرلردن او یاندیروب جمع وحشر ایده جکی کبی قبرستان ابدانده میت وبی حس
قالمش قابیری ده مطربک الطف صداسی اهتزازه کتیروب تازه حیات وبرایدی.
حضرت اسرافیل حقنده «یس» شریفک الی برنجی آیت کریمه سنده بیورلمشدرکه:
(وقفخ فی الصور فاذا هم من الاجداث الی ربهم ینسلون) معنای شریفی: «صورده
اوفلنیر. انسانلر قبرندن کندی ربلرینه سیل کبی قوشارلر.»

مثنوی

﴿ یار سائل بود اسرافیل را ﴾

﴿ کش سماعش بر برستی فیل را ﴾

«تَجَمُّعُهُ» او، مطرب حضرت اسرافیل طوغری میل و حرکت ایدن بریارایدی، که

آوازندن فیل کی آغز حیوانہ بیلہ قناد حاصل اولوردی. «شرح» مرده اولان قلبری مطرب کوزل آوازیله تهییجه مقتدر اولدیغندن حضرت اسرافیله یاردیمکه شایان ایدی. او، مطربک سسی اوقدر کوزل و محیی ایدی که کویا فن وهزی اسرافیلدن اوکر نمشیدی. «یا» حرف ندا اولوب «رسائل» ایری کله اعتبار اولتورسه رساله نك جمعیدر. رساله ایسه : خبر معانسه کلدیکندن، اولکی بیت. شریفه تعلیقاً بوییت شریفک معناسی : مطرب اسرافیل کی فن ایله مرده لری احیا یاخود اواز حیات بخشاشی دنیاده کی احیای امواندن اسرافیله خبر کوتوره جک مرتبه ده آواز اسرافیلی آکدیران مجسم بر خبر ایدی. معناسنده توجیه اوانه بیلیر.

مشنوی

﴿ ساز اسرافیل روزی ناله را ﴾

﴿ جان دهد پوسیده صد ساله را ﴾

«تَبَجَّهْ» صور اسرافیل برکون ناله و آواز ایدر. یوزیلاق چورومشه جان ویرر. «شرح» ناله و نغمه نك حالات و اثره سنی اکلامیدر که اسرافیل برکون نفخ. صور ایدنجه یوزلرجه، بیکلرجه سنه لردن بری چورومش و قرآن عظیمده عظم رمیم، تعبیر بیورلمش اولان کیکلربیله دیریلیر.

مشنوی

﴿ اولیارا در درون هم نغمه است ﴾

﴿ طالبانرا زان حیات بی بهاست ﴾

«تَبَجَّهْ» ولیرلک کوکنده او یله نغمه لر واردر که اونغمه لردن طالبلر بهاسی حسابه کلز حیات واردر. «شرح» ظاهر قولاً غکله ایشتدیکک نغمات لذت بخشادن بشقه انبیای ذیشان و اولیای کرامک باطنی و روحانی نغماتی واردر که تأثیراتی ایشتدیکک زمانه منحصر خواننده نغماتی کی تأثیرات زائله دن دکل اعماق روحده ذوق ابدی حصوله کثیره جک و روح ثانی افاضه ایده جک برصدای حیات افزای ایدیدر.

مشنوی

﴿ نشنود آن نغمه‌ها را کوش حس ﴾

﴿ کز ستمها کوش حس باشد نجس ﴾

« تَنْجِمْهُ » حس قولانگی او نغمه‌لری ایشتمز ، زیرا ظلملردن حس قولانگی پاك دكلدر . « شَرْحُ » انبیای ذیشانك نغمات معنویه‌سی نه درجده فیض ولذت ویردیکی اشعار وایضاحدن مستغنیدر . اما نفخات روحانیه‌یی بولق ایچون اخلاق حمیده و اقدامات وفیره لازمدر ؛ یوقسه ظلم و تعدی ایتمکدن کری قالمیان بر ظالمك ناپاك اولان حس قولانگیله پاك و عالی اولان نغمات جلیله روحانیه‌نك ایشیدلمسی محال ؛ بویولده امید وار اولانلر گرفتار خیالدر .

مشنوی

﴿ نشنود نغمه پری را آدمی ﴾

﴿ که بود اسرار پریان اعجمی ﴾

« تَنْجِمْهُ » جنس آدم ، برینك نغمه‌سنی ایشتمز ، زیرا انسان بریلرك اسرارندن اعجمی‌در . [بوییت شریف آتیده كلهك بیت شریفك مألله اكمل بیورلمشدر .]

مشنوی

﴿ کرچه هم نغمه پری زین عالمست ﴾

﴿ نغمه دل بر تر از هر دو دمست ﴾

« تَنْجِمْهُ » کرچه برینك نغمه‌سنی بو عالمنددر . کوکل نغمه‌سنی هرایکی نفسدن دها یوکسکدر . « شَرْحُ » پری ، کورونمز . هم خلقت اولمدیفندن برینك نغمه‌سنی انسان ایشتمز . جهان معنویدن واقع اولان نغمات روحانیه حس ظاهر دن فصل استماع اولنه بیلیر ؟ نغمات و نفخات قلبیه‌نك ایشیدیه بیلمسی قلبك صفوت و علویته متوقفدر .

مشنوی

﴿ کر پری آدمی زندانیند ﴾

﴿ هر دو در زندان این نادانیند ﴾

« تَنْجِيْهُ » پری و آدمی زندانیلر در ، هرایکسی نادانلق زنداننده در .
 « شَرْح » اهل خطا هیچ بروقت آزاده و حر اوله ماز . ارادات آلهیه . منقاد اولیان
 بعض آدم و پری ، سعادت مغنویه دن عاریدر ؛ عقل فکری قیود متنوعه ایله زندانی
 اولور ؛ یالکز قلب پاک ، قیود دو جهاندن آزاده اوله رق مسمود در . انس و جنک
 زندانی اولدقلرینه دائر آتیده کی بیت شریفده اشارت اولنان آیت کریمه دلیل کافی
 و برهان قطعیدر .

مشنوی

﴿ معشر الجن سورة رحمن بخوان ﴾

﴿ تستطيعوا تنفذوا را بازدان ﴾

« تَنْجِيْهُ » سورة رحمانده (یا معشر الجن) آیت کریمه سی اوقو استطيعوا
 ان تنفذوا عبارة جلیله سنه قدر بیل ! « شَرْح » بو آیت کریمه سورة رحمانک یکر می
 سکر نجی آیت کریمه سیدر : (یا معشر الجن والانس ان استطعتم ان تنفذوا من اقطار السموات
 والارض فانفذوا لاتنفذون الا بسلطان) ﴿ معنای شریفی : « ای انس و جن گروهی !
 اگر سموات و ارضک جانبلرندن کچمک و حقیقمق ایچون قادر ایسه کز خروج و نفوذ
 ایدیکز ؛ خیر ، نفوذ و خروجه مقتدر دکلسکز ، الا الله - الینک قدرت و قوتیه
 مقتدر اوله بیلیر سکز . جناب و اجباب الوجودک خلق بیوردینی کائنات اوقدر واسع
 و بی حد ایکن عظمت ربانیه به کوره بر زندان کبی عد اولنور .

مشنوی

﴿ نعمهای اندرون اولیا ﴾

﴿ اوله کویده ای اجزای لا ﴾

« تَجِبْهُمْ » اولیاء اللہک باطنلرندہ اولان نغمہلر ابتدا دیرکہ : ای لانک
جزءلری ! [بویت شریفک مالی آئیدہکی بیت شریفایله اکمال اولمشدر .]

مشنوی

﴿ هین زلای نفی سرها برزید ﴾

﴿ این خیال ووهم یک سوافکنید ﴾

« تَجِبْهُمْ » آکاه اولک لای نفیدن باشلریکزی یوقاری اوریکز! بوخیال
ووهمی برطرفه براقکز ! « شَرَحْ » اولیاء اللہک نغمه معنویلری دیرکہ :
ای « لا » اولان انسان مجازینک اجزاسی و آمالی ! بو « لا » مقامنه واریکز !
باقی یالکز وجهه اللہی بیلکز !

مشنوی

﴿ ای همه پوسیده در کون و فساد ﴾

﴿ جان باقی شان نرویسید و نژاد ﴾

« تَجِبْهُمْ » ای بو عالم کون و فسادده جمله سی چورومش اولانلر ! سزک باقی
اولان جانلریکز بیتمدی و طوغمدی . « شَرَحْ » ای افعال و آمالی بودنیایه حصرایله
معناً چورومش اولانلر ! سز اولیاء اللہک نغمات حکمت آیاتی فصل استماع
ایده بیلیرسکز ؟ بزده جان وازدر ، نه ایچون استماعه مقتدر اوله میلم ؟ دیه بیلیرسکز !
چورومش بر تخم اثر نشو و نما کوسترمز . فدان ، چیچک ویرمز . بر عیسی دمک
نفس حیات بخشاسنه نائل اولوبده باذن الله تعالی جانکزی یکیدن احیسا و شخص -
معنویکزه مقام انسانیته اعلا واسنا ایتکه چالیشمیلدر .

مشنوی

﴿ کر بکویم شمه زان نغمها ﴾

﴿ جانها سر بر زنند اذ دخما ﴾

« تَنْجِيْهُهُ » اكر اولياء عظامك نغمه لرندن برشمه ، بر مقدار سويليه جك اولسهم جانلر مقابردن يوقارى باش اوررلر . « شَرْح » مصراع نانیده کی مقابردن مقصد مقابر ظاهره ايسه معنای بیت بویه اولور : اولياء اللهك نغمات روحانيه سندن بحث ايدمه جك اولسهم امواتك جانى كمال شوق ايله مقابردن ظهور ايدر . اكر مقابردن مرام ابدان ناس ايسه اولياء اللهك نغمات پركراماتندن آجيق برصورتده بحث و ايراد ايدمه جك اولسهم مقابر ابدان ايچنده چورومش جانلر مالك ذوق و حیات اولوب عالم معنیده باش اوررلر ديمك اولور .

مشنوی

﴿ كوش را نزديك كن كان دور نيست ﴾

﴿ ليك نقل ان بتو دستور نيست ﴾

« تَنْجِيْهُهُ » قولانغی يقين کتيرده ايشيت ! زيرا اول نغمات اوزاق دکلدر . لکن آنک سکا نقل و حکایه سنه دستور ورخصت یوقدر . « شَرْح » انسان ، طالب . ترقی ايسه عالم معنوی بی اکلار . اسبابه توسل ايله اولياء اللهك الفاضی و تألیفاتی مطالعه ایتلی ! فیض معنوی قلبکده موجود و باقیدر . تعجیل ایدوب دیمکه : نه ایچون بواحوال عالیه بکا آشکار برصورتده بیان و حکایه اولنمیور ؟ بر مقتضای حکمت . روحانیه افشا اولنه ماز .

مشنوی

﴿ هین که اسرافیل وقتند اولیا ﴾

﴿ مرده راز ایشان حیاتست و نما ﴾

« تَنْجِيْهُهُ » بلیکیزکه اولياء الله وقتك اسرافیلدر ؛ انلردن مرده یه حیات ونشوو نما واردر . « شَرْح » قبر اجساد و ابدانده چورومش و روحانیتدن بی بهره قالمش اولان انسانلر بیلما یدرکه حضرت اسرافیل باذن الله تعالی نصل امواتی احیا ایدمه جك ايسه اولياء اللهده معنا مرده ، فقط کبر و انکاردن آزاده اولانلری اذن حق

ایله احیا ایدر . شخصیت مغنویه لرینه تازه حیات ونشو ونما ویرر . طالب -
سعادت ایسک اوزمره جلیلی صور مشروعه ایله تحری ایت !

مشنوی

❦ جان هریک مرده اندر کورتن ❦

❦ می جهد ز آواز شان اندر کفن ❦

« تَجَمُّعُ » هر بر مرده دلک جانی بدن قبرنده ایکن اولیاء اللهك آوازندن .
حیات بولور . کفن طرفه صیچرار . « شَرْحُ » اولیاء الله آواز سلامت انداز .
روحانیسنی ، نصایح عارفانه سنی . معناً جانی بدنک مشتهای ایچنده مرده اولمش .
اولانلره توجیه و اماله ایدر ایسه مرده دلانی مشکلات بدنیهدن وعقول شهوانیه دن
تخلیص و علویات ایله انیس ایلرر . بو محله « کفن جانبنه صیچرامق » قبردنیویدن .
آزاد اولوق دیمکدر .

مشنوی

❦ کوید این آواز ز آوازا جداست ❦

❦ زنده کردن کار آواز خداست ❦

« تَجَمُّعُ » نفخ اولیا ایله حیات مغنویه بولان کیمسه دیرکه : اولیاء الله
مخصوص اولان آواز ، خلتک آوازلرندن بشقه ، اوزا قدر . مرده بی زنده ایتمک
آواز خدانک کاریدر . « شَرْحُ » اولیاء اللهک همقی ایله معناً حیات بولان کیمسه .
خلقک آواز و نصایح صوریه سنی ایشیدنجه اکلارکه نصایح صوریه ارادات .
روحانیهدن بعیددر .

مشنوی

❦ ما بمرديم و بکلی کاستیم ❦

❦ بانک حق آمده همه بر خاستیم ❦

« تَرْجِمَه » بز اولدك . وبالكلية اكسیدك ، حق تعالی نك صدا و آوازی
 كلدی . كافه قالدق . « شَرْح » مرده دل ایكن حیات یاب اولانلر بولدقلری
 نعمتی تحدیثاً ، یاخود نصیحه دیرلرکه : بزمعناً مرده اولمش و افعال و حرکات -
 نامرضیه من حسبیله از هر جهت اکسيلمش و بلکه محو اولمق راده لرینه كلش ایكن
 آواز خدا دینمکه سزا اولان ، انیساً و اولیاء اللهك وحی و الهامی امداد مزه یتشمش
 و طریق سلامتی کوستروب بزی ظلمت فنادن تخلص ایتمشدر .

مشنوی

﴿ بانك حق اندر حجاب و بی حجب ﴾

﴿ آن دهد كوداد مریم را ز جیب ﴾

« تَرْجِمَه » حق تعالی حضرت تلرینك صدای رحمانیسی كرك حجابده ، كرك بلا -
 حجاب انی ویررکه : جیب مرحتدن مریمه ویردی . « شَرْح » ارحم الراحمین
 حضرت تلرینك وحی و الهام ربانیسی هر هانكی انسانك قابله القاولر نورایسه اوقلب ،
 افكار و تجلیات عظیمه و مقبوله ایله حیات بولور . حضرت مریمه نفخ ربانی واقع
 اولنجه روح الله اولان حضرت عیسی حاصل ، مریم اك عالی درجات روحانییه
 واصل اولدی . حق تعالی حضرت تلرینك وحی و تکلمی ایکی وجه ایله واقع اولدینی
 قرآن عظیم الشان ایله مثبتدر . سورة شورانك الی رنجی آیت کریمه سنده بویه
 فرمان بیورلمشدر : ﴿ وما كان لبشر ان يكلمه الله الا وحياً او من وراء حجاب او يرسل
 رسولا فيوحى باذنه ما يشاء انه على حكيم ﴾ معنای شریفی : « و برانسانه قابل و جائز
 دكلدرکه الله تعالی حضرت تلری کندیسنه سوز سویلده ، الاوحی و الهام ایله سویلر ،
 یاورای برده دن ، یا ملائکدن کوندرلمش بر ملك واسطه سیله ، و الله تعالی اذنیه
 ایستدیکی شیئی قولك قابله وحی و القایلر ، تحقیق اخدا عزوجل ، هرشیدن عالی
 و غایتله حکیمدر . « وحی و الهام وورای برده دن و رسول واسطه سیله شرفریز
 اولان ارادات ربانیه ، نه بولده واقع اولدیغنه دائر عقل ظاهر هیچ بروقت مطلع
 و خیر اوله میوب بونعمتلر صرف احوال روحانیه دندر .

مشنوی

﴿ ای فنانان نیست کرده زیر پوست ﴾

﴿ باز کردید از عدم ز آواز دوست ﴾

« تَبَجَّهْ » ای مرده دللر ! سزى فنا ، پوست التنده يوق ايتمش ! دوستك آوازندن عدمدن تکرار دونکمز ! « شَرَحْ » ای مساوی و مناهی اصحابی ! « فنا » سزى احیا ایلدی . دوست حقیقینک آواز و کلامی اولان قرآن عظیم لسانک احکام - جلیله سنی قبول ایدر ایسه کر ، او کلام الله سزى عدمدن سرای وجوده ارجاع و هر حالده احیا ایدر .

مشنوی

﴿ مطلق آن آواز خود از شه بود ﴾

﴿ کرچه از حلقوم عید الله بود ﴾

« تَبَجَّهْ » کلام الله مطابقا شاه جهان اولان جناب کبریادندر . کرچه صورتا او کلام الله قولنک بوغازندن پیدا اولور . « شَرَحْ » قرآن عظیم الشان ، کرچه اللهم قولى اولان فخر عالم علیه الصلوة والسلام افندمز حضرتلرینک فم حکمت توأم رسانپناهیلرینک شرف صدور ایتمش ایسه ده جناب یزدانک کلام مرحمت انجامیدر ؛ اولیانک اقوال و افعالی صورتا کندیلرندن ظهور ایدر ایسه ده فعال و رامی حقیقی الله تعالی حضرتلری اولدیفی امر جلیدر .

مشنوی

﴿ گفته اورا من زبان و چشم تو ﴾

﴿ من حواس و من رضا و خشم تو ﴾

« تَبَجَّهْ » جناب مولا انسان کامله دیشمه که : بن لسان و کوزم ، بن سنک حواس و رضا و خشمکم . « شَرَحْ » کسب حیات حقیقه ایدن اهل عرفانه

لسان روحانی ایله جناب مولا حضرت تلی اراده و انبا بیوررکه : ای قولم ! سن امر و رضامه موافق مورنده حرکت و انبا و اولیامک تبلیغات و انبا بحیل کسب - الفت و انسیت ایلدک ! سکا مکافات عظمای اوله رق من بعد هر نه سویلر ایسک بنم طرفدن سویلنمش کی کلام حق اولور . بن اما و صفاتمله سنک حواسکده ظهور ایلدیکدن حواسک اراداتمله و رضا و خشمک امرمله یک حال و سن دو جهانده مقبول و عال اعال اولمش اولورسک !

مشنوی

﴿ روکه بی یسمع و بی یبصر تویی ﴾

﴿ سرتویی چه جای صاحب سرتویی ﴾

« تَبَجَّهْ » یوری ای قولم ! که بنله ایشیدر و بنله کوررسک ! سر، سنسک ! سر محلی نه دیمک ؟ سن صاحب « سر » سک ! « شَرَحْ » الله تعالی حضرت تلی عبد مقبوله ای قولم ! سن دنیا و عقباده کمال عرفانکله مطمن القلب اوله رق یوری ! قطع مسافاة ایت ! سنک ایچون من بعد سهو و خطا بعید و جادار ؛ زیرا بنم اراداتم وجه ایله ایشیدر . کوررسک ! یالکر سر حقیقت دکل ، بلکه ترقیات مغنویه ک حسبله سن شمدی صاحب حقیقت و مالک عز و رفعت اولدک . دیه خطاب ایدر .

مشنوی

﴿ چون شدی من کان الله ازوله ﴾

﴿ حق ترا باشم که کان الله له ﴾

« تَبَجَّهْ » زیرا سن حیرتدن (من کان الله) زمره سنه داخل اولدک ؛ حق ده مکافاة (سنک ایچون اولورم) سکا نصرت و یررم دیدی . « شَرَحْ » بیت شریفده مذکور اولدیفی اوزره اثرده وارد اولمشدرکه : (من کان الله کان الله) یعنی : « الله تعالی حضرت تلیسک او امرینی اجرا ایتک ایچون هر کیم کندینی حصر ایتمش و عاشق حقیقی اولمش ایسه الله تعالی حضرتی تلی او عبد ایچون معین و نصیر اولور . » بیت شریفده بیوریلوررکه : ای قولم ! اجرا آتکی او امرمک اجرا سنه حصر و کمال

محبته بکامربوط وعظمت وحکمت واسعه ربانيه مدن حيران ومبهوت اولدک ! عالی اولان بواحوالک مکافاة بن سکامعين ودستکبر وهر حالکده مددرس وناصر اولورم.

مشنوی

﴿ که نوی کویم ترا کاهی منم ﴾

﴿ هر چه کویم آفتاب روشنم ﴾

« ترجمه » بعضاً سکا سنک دیرم، بعضاً موجود بالکز بنم دیرم، هر نه دیرسم بن روشن کونشم ! « شرح » ای قولم ! سن بکا عاشق اولدک و او امرمه امتثالا کندنی . مناً افنا ایلدک ! شخصی اولان آمینک حسیله بعضاً سکا « سن » دیرم و کاهی سکا « بن » دیرم . زیرا سن غلیان عشق و حیرتده ایکن سکا « سن » دیسم بنم او امرمک خارچنده حرکت ایتدک ! جدا اولدک کبی سنجه بر معنا وبر اندیشه حزن نما حاصل اولمش اولور . بنم کافه احوال و افعالده فرمانم عین حکمت و محض وحدتدر . او امرم کافه مخلوقات و قلوب اهل عرفان ایچون برهان حکمت، آفتاب معرفتدر .

مشنوی

﴿ هر کجا تابم زمشکات دمی ﴾

﴿ حل شد آنجا مشکلات عالمی ﴾

« ترجمه » هر زرده تجلی ایله مشکاتندن یعنی محل نوردن بر آن طالع و ظاهر اولسم، او عجلده عالمه منسوب مشکلات حل و زائل اولمش اولور . « شرح » قابل تنور اولان قابده بر آن بیله تجلی اولسه آنده عالمک کافه مشکلاتی حل و زائل، اولیه بر عبد مسعود نیجه نیجه مراتب علیه واصل اولمش اولور ؛

مشنوی

﴿ ظلمتی را کفتابش بر نداشت ﴾

﴿ از دم ما کردان ظلمت چو چاشت ﴾

« تَرْجِمَةُ » بر قارائلی که کونشک نوری دفع ایتمدی. بزم نفس و کلامزدن

او ، قارائلق قوشلق وقتی کبی اولور. « شَرْحُ » بوییت شریفده بیان بیوریلان ظلمتدن مقصد : ظلمت کفر و جهلدر که انی نه آفتاب صوری ، نه عقل- جزئی دفع و از الهیه غیر کافیدر. کفر و جهل معنویک از الهی انبیای دیشان تبلیغاتک و قرآن عظیم الشان محتویاتک قبول و اجراسنه منوطدر. اقوام سابقه نک معاملات - جاهلانله ری کندیلربی ظلمت عمیقہ ایچنده براقش ایکن بدرقه هدايت اولان تبلیغات ربانیه کندیلربنه بیلدیرلدیکی زمان او اقوام مظالمه نک حالی وقت ضعی کبی منور و اندنصره حرکتلری سعادت آور اولدی .

مشنوی

﴿ هنر کجا تاریکی آمد ناسزا ﴾

﴿ از فروغ مآشود شمس الضحی ﴾

« تَرْجِمَةُ » هرزه یا قیشقسر بر قارائلق کلدیسه او ظلمت بزم نور مزدن

ضحی وقتده کی کونش کبی اولور. « شَرْحُ » هانکی فکره ظلمت کفر و جهالت مستولی اولورسه صاحبی نور هدايت قلباً الطاف ربانیه دن طب ایتمدی آنده نور یتشیر ، او قلب مظالم شمس الضحی کبی معناً نور آلود اولور .

مشنوی

﴿ آدمی را بخویش اسما نمود ﴾

﴿ دیگر انرا ز آدم اسمای کشود ﴾

« تَرْجِمَةُ » آدمه و کندینه متعلق اولانلره الله تعالی حضرتلری اسما و -

صفاتکی کوستردی . بشقوله ایسه آدم واسطه سیله اسما و صفاتی آچدی .

« شَرْحُ » قرآن عظیم الشانده علی طریق الحکایه فرمان و انبیا بیورلدینی

و شرح متونیک براق یرنده تحریر و تفسیر ایدلدیکی اوزره تعداد اسماده ملائک -

کرام اظهار عجز ایلدکلرندن حضرت آدم اسمایی تعداد و حقنه کی تکریم ربانینک حکمتنی فعلاً اثبات ایلدی .

مثنوی

﴿ خواه از آدم کیر نورش خواه ازو ﴾

﴿ خواه از خم کیری خواه از کدو ﴾

« تَبَجَّهْ » نور فیض الہی بی ایسترایسک آمدن، ایسترایسک طوغریدن
طوغری بہ جناب خالق لم یزلدن اخذ ایت! شرابی ایسترایسک کوبدن، ایسترایسک قباقدن یا بلمش بر قابدن آل! « شَرْح » انسان ایچون مقصد عالی، نور -
مولائی و رضا ربانی بی استحصال ایتمکدر. بناء علیہ خلقه مستعد ایسک، نور و
رضای خدایی طوغریدن طوغری تبلیغات انبیا و دریای انوار بی انتها اولان
قرآن عظیم الشانندن اخذ ایله کندینی احیا واکر کلام اللہک حقایقہ بحق
مطلع اولغه مقتدر دکل ایسک نور هدایتی، وارث بی اولان بر انسان کاملدن
طلب و تحری ایت! بر قدح صو ایچہ جک کیمسه او قدحی کوبدن ویا دیگر
بر قابدن طولدیرسه مقصدی حاصل و مطلوبنه واصل اولمش اولور.

مثنوی

﴿ کین کدو باخم بدو پیوستست سخت ﴾

﴿ نی چو توشادان کدوی نیک بخت ﴾

« تَبَجَّهْ » زیرا بو وجود قابی کوبه قوتلی بر صورتله متصلدر .
او، بحق کوزل اولان قاب، سنک کبی اسباب نفسانیہ دن طولایی شاد دکلدر.
« شَرْح » غاوس بر انسان شہوات نفسانیہ ایلہ مسرور اوله رق چوق دفعه امر حق
اونوتور. ذات فاضل دنیان مرشد انسان اولمق حسبیله اوده ارادات ربانیہ بی
نسیان ایدہ جکندن فصل نور حقیقت افاضه و فصل ارشاد و احیا ایدہ بیلیر؟ بو و همه
کرفتار اولان انسان غافلہ تنبیہ بیوریلورکه: طاعت و تسلیمیت تامہ سی حسبیله
مرشد کامل رضای حق تحصیل و افاضه ایدہ جک درجات و مراتبہ واصل اولوب
سنک کبی لذا ئد فانیہ دن شادان و غریق دریای غفلت و نسیان دکلدر.

مشنوی

﴿ گفت طوبی من رآنی مصطفی ﴾

﴿ والذی یبصر لمن وجهی یری ﴾

« تَبَجَّهْ » محمد مصطفی علیه افضل التحایا افندمن حضرت تبری بیوردیلر : طیبیت وسعدت اول کیمسه به که بنی کوردی . وشول کیمسه به که بنم وجهی کورنی کورمش اولدی . « شَرْح » اشارت بیوریلان حدیث شریف بودر : (طوبی لمن رآنی وامن بی وطوبی لمن رای . من رآنی وامن بی وطوبی لهم وحسن مأب) معنای شریفی : « طیبیت وسعدت شول کیمسه به که بنی کوردی وبکا ایمان کتیردی ؛ یابی کورنی کوردی وبکا ایمان ایتدی . طوبی کوزل مأب یعنی جنت انلرا یچوندر .

مشنوی

﴿ چون چراغی نورشمعی را کشید ﴾

﴿ هر که دید او را یقین آن شمع دید ﴾

« تَبَجَّهْ » بر قندیل بر مومك نورینی چکرسه کندیدی اندن شعله نیر . هر کیم آنی کوردی ایسه محقق صورتده او، شمعی کورمش اولدی . « شَرْح » شمعدن نوری آلفه وبذاته منور اولغه مستعد اولان چراغ ، اور تالنی تنویر ایدمجهکی آشکاردر ، انوار هدایتی ارادلت ربانیه دن واوامر وتبلیغات نبویه دن اخذه مستعد اولان انسان کاملک ده نصایح وحرکاتی آثار انوار خدا وسائر مستعدینه باعث سلامت فیض اتما اوله جفی وارسته تفصیل وایمادر .

مشنوی

﴿ همچنین تا صد چراغ از نقل شد ﴾

﴿ دیدن آخر لقای اصل بد ﴾

« تَنْجِيْمُهُ » بونك کي يوز چراغه قدر نقل اولنسه انتقال حسبيله آخر چراغی کورمک، اصل چراغک لفا سی اولدی. « شَرْح » شمعدن مقصد اصلی : ظالمی ازاله و اورتالنی تنویر ایتمکدر. ابتدا ایقاد اولمش بر مومدن یوز بیکلرجه موم یانسه او وظیفه مقبوله بی اجرا ایتش، الـ آخر چراغی کورن شمع اصلی بی کورمش اولدینی کی بر عارف مستقیمی کورن طالب مستعده معنایمبع انوار هدایتـه وارمش و حقیقی کورمش اولور. شوقدر وارکه شمع لک بعضیسی دها زیاده انوار صاچار. اهل عرفانک درجائی متفاوت و بعضیسنک ارشادی قوی و بعضیسنک بالنسبه وسط اوله جفی بدیهیدر؛ مع مافیه اولیانک جمله سی نورک مظهر و مصیریدر.

مشنوی

﴿ خواه از نور پسین بستان تو آن ﴾

﴿ هیچ فرقی نیست خواه از شمع جان ﴾

« تَنْجِيْمُهُ » ایسترایسک اونوری صکره کی نوردن آل! ایسترایسک شمعـ جاندن آل! هیچ فرقی یوقدر. « شَرْح » انوار هدایتی دیلرسک زمانکده اولان برمرشد کاملدن، دیلرسک دها اول مرور ایدن اصحاب هدایتدن آل! هر حالده الـ اجفک نور بر منبع مکارمک اولدیفنی خاطر دن چیقارمه!

مشنوی

﴿ خواه بین نور از چراغ آخرین ﴾

﴿ خواه بین نورش ز شمع غابرین ﴾

« تَنْجِيْمُهُ » ایسترایسک نوری آخر لک چراغندن کور! دیلرسک کچمش اولان متقدمینک شمعندن کور! « شَرْح » بر قاج یوز سنه اول دنیاده اولیدم متقدمین کرامک انوار هدایت نشارندن مستنیر و مستفیض اولورایدم؛ دیما میدر. نور هدایت، اصحاب کمالانده دائماً موجوددر. سن همت ایت! که او انسان کاملی بولوب مروتلرندن بکام و همتریله واصل مرام اولهسک!

﴿ در معنی حدیث از لر بکم فی ایام دهر کم نفحات الافتعروضوا لها ﴾
 بوحدینک معنای شریفی : « تحقیقا ربکنز ایچون زمانکنز کونلرنده کوزل
 رایجلر واردر ؛ اگاه اولکنز ! اوکوزل رایجلری توجه وقصد قیلکنز ! » کوزل
 رایجلهدن مقصد : اولیاء الله وزمره عرفادر . [حدیث شریف مذکورده کی « تعرض »
 تعبیری ، توجه وقصد معناسنده در .]

مشنوی

﴿ گفت پیغمبر که نفحاتهای حق ﴾

﴿ اندرین ایام می دارد سبق ﴾

« تَرْجِمَهُ » پیغمبر علیه الصلوة والسلام افتدمن بیوردیلر که : حق تعالینک نفحاتی
 یعنی کوزل رایجلری بویامده ظهور ایدر رک غلبه ایدر . « شَرْحُ » نفحاتک ایامندن
 مقصد : طالب حقیقت اولانلرک عمرلرنده دنیاده حس ایتدکلری عشق ربانیدر .

مشنوی

﴿ کوش و هس دارید این اوقات را ﴾

﴿ در ربایید این چنین نفحات را ﴾

« تَرْجِمَهُ » بو و قتلره قولاق ویریکز ! عقل طوتکنز ! بویله اک کوزل
 رایجلهدر قابیکز ! « شَرْحُ » اولیاء الله بعض دفعه دنیاده سزه یقیندر . بو
 فرصتی فوت ایتیموب بذل مساعی ایله انلری آرایکنز .

مشنوی

﴿ نفحه آمد شمارا دید و رفت ﴾

﴿ هر که رامی خواست جان بخشید و رفت ﴾

« تَرْجِمَهُ » کوزل بر رایجه سزه کلدی ، کوردی . کندی . هر کیمه ایستر
 ایسه جان باغشلا دی . کندی . « شَرْحُ » عمر کنزده بر صاحب عرفان سزه

تصادف ایدوب حالکزی کوردی . حسب الحکمه معنا ینه چکادی ؛ ایچکزده رضای مولایی استحصال ایچون طالب وراغب اولدیغنی کورمش ایسه اکافیض-سمادت احسان ، افاضه نور ایمان ایلدی .

مشنوی

﴿ نفعه دیگر رسید آگاه باش ﴾

﴿ تازین هم و انمانی خواجه تاش ﴾

«ترجمه» دیگر بر رايحه طيبه يتيشدى . آگاه اول ، تاكه اندن تکرار کرى قالميه سک ! ای قیو یولدائی ! «شرح» بهمه حال کونلرک برنده صاحب عرفانه تصادف ایدرسک ! فقط رضای باری بی بحق طلب و تحری ایدمه دیکندن فرصتی افاته و خلقی اولان استعدادیکی خیلیدن خیلی اضاعه ایلدک ! مرحمت ربانیه مددرس اولمق اوزره دیگر بر صاحب عرفانی سکا ارائه ایدمه جکندن کحل الجواهر منا . به سنده اولان عبادت و اوامر مشروعه بی اجرايه مواظبت ایت !

مشنوی

﴿ جان آتش یافت زان آتش کشی ﴾

﴿ جان مرده یافت ازوی جنبشی ﴾

«ترجمه» آتسه منسوب اولان جان ، آتشی اولدیرمک چاره سنی روایح-طیبه ربانیسه دن بولدی ؛ مرده اولان جان یشه او نفعه سندن حرکت بولدی . «شرح» نار غضب و شهوتدن و بوکبی اخلاق ذمیمه دن یا تمقده اولان کیمسه ، او حالت کریهه ایچنده ایکن استعدادی حسبیله رضای ربانییه میل ایله اهل عرفانه مصادف اولنجه ناری نور و کدورتی مبدل حبور اولور .

مشنوی

﴿ جان ناری یافت ازوی انطفائی ﴾

﴿ مرده پوشید از بقای اوقبا ﴾

«تَرْجِمَهُ» روح آتشی سوندی. مرده، حیات ابدیه لباسی کیدی.
 «شَرْحُ» اولیاء اللہک همیبه نارغضب سوز. مرده دل اولان کیمسه سعادت.
 ابدیه ایله زنده اولور.

مشنوی

﴿تازکی وجنبشی طویست این﴾

﴿همچو جنبشهای خلقان نیست این﴾

«تَرْجِمَهُ» کاملک تازه لکی و حرکتی طوبای نجات و سعادت فیض غایاتدر.
 انک حرکاتی خلقک حرکاتی کبی دکلدر. «شَرْحُ» ولی اللہک لطافت معنویه سی
 و حرکت روحانیه سی طوبی و مسعوددر؛ زیرا مستعدین انک همتندن مسعود و اهل-
 یقین اولور. «طوبی» هم مسعود معناسنده در. هم جنت اعلاده برشجرک
 اسمیدر.]

مشنوی

﴿کردراقتد در زمین وآسمان﴾

﴿زهرهاشان آب کرد در زمان﴾

«تَرْجِمَهُ» نفخه سبحانی یره کوکه دوشسه ایدی قوتلری درحال اریبوب
 صو اولور ایدی. [شرحی ایکی بیتدن صکره کله جکدر.] بوندن صکره کوزل
 قوقو دیمک اولان «نفخه» خاء معجمه ایله «نفخه» یعنی اوفله مک، روح معناسنده
 قوللانیله جقدر.]

مشنوی

﴿خود زیم این دم بی متها﴾

﴿باز خوان فاین ان یحملنها﴾

« تَبَجَّيْهُمْ » يالکز نهايتسز بودم ونفخه نك ، امانت مولانك قورقوسندن
(فاين ان يحميلها) آيت كريمه سنى تكرار اوقو !

مثنوى

﴿ ورنه خوداشفقن منها چون بدى ﴾

﴿ كرنه از بيش دل كه خون شدى ﴾

« تَبَجَّيْهُمْ » يوقسه سمانك ، یرك قورقوسى نصل اولور ایدی ؛ ا کر اوامانتك
قورقوسندن طاغلرک مرکزی قان اولماش اولیدی ؛ « شَرَحْ » انبیای ذیشان
اولیای کرام که نفخه ربانیه مظهر در . انلرک فیض و همی عالیدر . بودم ونفخه
امانت کبر یادر . اوامانتی جناب واجب الوجود زمین و آسمانه تکلیف بیسورد قدمه
انک عظمت حالنی حس ایله انک قوی طاغلر بیله معناً خوف ولرزش ایچنده قالدی .
ارض وسما بوامانت ربانیه قبول و تحمیلدن عجز لرینی اظهار ایتدیلر ؛ اما
صورتا صغیر ، معناً کبیر اولان انسان او ، امانت دهشت نمادن چکنمیوب قبول
ایلدی وبونک اوزرینه جناب عالم مطلقدن ظلوم و جهول تسمیه بیورلدی . بوکا
دائر اولان آیت کریمه سورة احزابک یتمش ایکنجی آیتدر : « انا عرضنا الامانت
على السموات والارض والحیال » معنای شریفی : « بزامانتی سموات وارض وجباله
عرض ایلدک » (فاين ان يحميلها) « وانلرانک یوکلنمسندن ابایدوب چکندیلر .
(واشفقن منها) « واولامانتدن قورقدیلر . » (وحماها الانسان) « وانسان انی
یوکلندی واوزرینه الدی » (انه كان ظلوماً جهولاً) « تحقیقاً انسان غایتله ظلم ایدیجی
ومبالغه ایله جاهل اولدی . » بوامانت ندر ؟ بوکا دائر مباحث عظیمه جریان ایدوب
جمله سی درج اولنسه برچوق صحائف املا ایدلمش اولور . خلاصه دینه بیلیرکه
امانت جسمانی اولان عبادت دکدر ، امانت عظامدن مقصد ربانی عبادت اولدینی
سموات ، ارض ، جبال امانتی قبول ایتدکبری وبونلر سائر مخلوقات کی الآن خلقت
اوزره الله تعالی حضرتلرینه تسبیح و عبادت ایتدکده اولدقلری آیت کریمه ایله
مثبتدر ؛ امانتدن مقصد عالی ، حضرت مولانای رومی قدس سره السامینک
بیوردینی وجه ایله نفخه ودم ربانی ، یعنی انسانده کی روح معنویدر ؛ انک معناً
برقنادی عشق صمدانی ، دیگر جناحی معرفت یزداندر .

مشنوی

﴿ دوش دیگر این میداد دست ﴾

﴿ لقمه چندی درآمدره بپست ﴾

« **تَبَجُّهٌ** » دون بشقه بر رنکده تجلی ایدن نفخه ربانیه نك اعرابی بزم
ال ویردی ؛ نه چاره که برقاج لقمه کلدی . یولی باغلادی . « **شَرِّحْ** » بر کون اول
حضرت مولانا نك قلب پاکنده الهامات ربانیه جلوه نما اولمش ، سسائر حکمتلر
کوستر مش ایدی ؛ نه چاره که حسب البشریه برقاج لقمه زیاده اکل بیورلدیغندن
نفخه ربانیه نك دهازیاده ایضاحنه مدار اوله حق مورودات قلبیه طریقتی سدوبند
ایله بیسانات مذکوره شریفه ایله اکتفا ایدلمشدر . ایجابندن فضله طعامک
روح وعقل وبدنه اولان مضراتی بوبیت شریفده غایت عارفانه ومتواضعانه
اشعاروارائه بیورلمشدر . برقاج لقمه زائده حضرت جلال الدین رومی کبی
بردربای روحانیه و برعمان ذکاوته مضرت ایراث ایدنجه دوشونولسون که سائر
انسانلره نه قدر مضر اولور . طعام ، کرچه جسمانی برکیفیت ایسه ده روحک
جسمه ارتباطی واعضای بدنیه روحک آلاقی اولدیغندن قلب و دماغ کثرت-
طعامندن ثقلت و کثافت کسب ایدنجه روح ، فیضنی اظهار ایده جک وسه اطلدن
محروم قالیر .

مشنوی

﴿ بهر لقمه کشت لقمانی کرو ﴾

﴿ وقت لقمانیست ای لقمه برو ﴾

« **تَبَجُّهٌ** » لقمه دن طولانی برلقمان رهن اولمش ! لقمان وقتیدر . ای لقمه
یوری ! کیت ! « **شَرِّحْ** » لقمان کبی حکمت آشنا اولان روح معنوی کثرت-
طعامدن مرهون کبی محبوس اضطراب قالمشدر . تحصیل عرفان زماننده روح
اظهار فیوضات ایده جکی جهتله کثرت طعامی دعوت ایدن نفسانی اشتها دن اوزاق
اولمیدر .

مشنوی

﴿ از هوای لقمه این خار خار ﴾

﴿ از کف لقمان برون ارید خار ﴾

« تَنْجِيْهُ » بواضطراب دیکفی بر لقمه نک هوا و محبتدن طولاییدر؛ لقمانک آووجی ایچنده کی دیکفی دیشاری چیقاریکنز! « شَرْح » روح معنویک گرفتار اولدینی اضطرابات و وسوس ، کثرت طعام و حرصدن منبئندر . روحک الی مثابه سنده اولان عقل و قابسه یمک چوقاقی اذیت و یرن بردیکندر . بوندن تخلص نفس اتمک لازمدر .

مشنوی

﴿ در کف اوخار و سایهش نیز نیست ﴾

﴿ لیکن آن احرص آن تمیز نیست ﴾

« تَنْجِيْهُ » آنک انده دیکن اولمدقدن بشقه انده دیکنک کولککسی ، اثری بیله یوقدر ؛ لکن سزده کی حرصدن طولایی سزده قوه تمیزیه یوقدر . « شَرْح » روح معنویک جوهر اصایسنده اصلا کدورت و اضطراب یوقدر . علوی و غیرمادیدر . اما دنیاده بدن ایچنده محبوس اولدینی و نفس و شیطانک بدنه تأثیرات الیمه سی درکار بولدینی حسیله تمیزسز اولانلره کوره روح معنوی خار و مزاحمدن مجروح ظن اولنور . الحاصل خار اضطراب فناءه تعلق ایدن عقلک املنده و بدنک مرضنده در ، روح معنویه دکلدر .

مشنوی

﴿ خار دان آنرا که خرما دیده ﴾

﴿ زانکه بس نانکور و بس نادیده ﴾

« تَرْجَمَهُ » صورتاً خرما کورمش اولدینک اوشیئی دیکن بیل ! زیرا سن
زیاده نانکور و کورسک ! « شَرْح » خرما کی لذیذ ظن اولسان طول امل
واغزده طاتلی صانیلان کثرت طعام حقیقته خار و مایه ضرر و خساردر .

مثنوی

﴿ جان لقمان که کلستان خداست ﴾

﴿ پای جاننش خسته خاری چراست ﴾

« تَرْجَمَهُ » لقمانک جانی که خدای متعالک کلستانیدر . اونک روحنک ایانی
نیچون بر دیکنک مجروحیدر ؟ [شرحدن وارسته در .]

مثنوی

﴿ اشتر آمد این وجود خار خوار ﴾

﴿ مصطفی زادی برین اشتر سوار ﴾

« تَرْجَمَهُ » بودیکن بیجی بدن، دوه کی کلدی . محمد مصطفی علیه السلام
بودوهیه سوار اوله رق طوغمش ایدی . « شَرْح » حقیقت محمدیه دنیایه بدنله
کلش ایسهده ذات جلیل معنویسی بدنه سوار اولدیفندن بدن مکرمدر . مصراع-
ثانینک دیکر معناسی بو اولورکه : بر مصطفی زاده بودوهیه سواردر . اوتقدیرده
فخر عالم علیه الصلوٰۃ والسلامک فیض بی انتهایسندن طوغمش و مصطفی زاده دینمکه
شایان بولنش اولان روح معنوی کندی بدتی دوه کی عدایدوب وادی عمری
یکمک ایچون اکا سوار اولمقدن بشقه بر اهمیت ویرامش اولور . روح معنوییه
مصطفی زاده تعبیرینک مناسبتی بوحیث شریف ایله درکار اولور : (انا نور الله
والمؤمنین من نوری) یعنی « بن الله تعالی حضرت تیرینک نوری یم و مؤمنلر نیم نور مدر . »

مثنوی

﴿ اشتر اتنک کلی بر پشت تست ﴾

﴿ کر نسیمش در تو صدکار درست ﴾

« تَبَجَّهْ » ای دوه! سنک ارقه کده برکل دنکی واردر که آنک روزکارندن
 سنده یوزکلزار حاصل اولدی ! « شَرَحْ » ای بدن انسانی ! سنک اوزرکده
 کوهر لطیف اولان روح معنوی واردر که آنک فیضندن لطق وعقل وایمان
 و عرفان و نیجه نیجه فیوضات بی پایان ظاهر و نمایان اولمشدر .

مشنوی

﴿ میل تو سوی مغیلانست وریک ﴾

﴿ تا که کل چینی زخار مرده ریک ﴾

« تَبَجَّهْ » سنک میلک مغیلان دینان دیکنلی اغاجه، قوم طرفه در . زیراکل
 طوبلامقدن اوزاق قالان، یره دوشمش پارچه پارچه دیکنلردن بشقه نه طویلایه بیلیر؟
 « شَرَحْ » روحه عائد خدمت و وظیفه دن عاطل اوله رق عین مغیلان اولان کثرت -
 طعام و آمال خام کی حرکات بد انجامه منهمک اولان کیمسه دیکن و قوم کی مضر
 اولان آمال و مشتهیات نفسانیه دن فصل سلامت و سعادت بکار ؟

مشنوی

﴿ ای بکشته زین طلب از تو بکو ﴾

﴿ چند کوی این کلستان کوکو ﴾

« تَبَجَّهْ » ای سن که بو طابدن طولای محلدن محله کچورسک ! نه وقته قدر
 معلوم اولان بو کلستان زرده در ، زرده ؟ دیرسک ! « شَرَحْ » مشتهیات -
 نفسانیه بی منبع لذت و کلستان سعادت عدایدن صاحب ذلت ، نه وقته قدر فائده سز
 شیرایله جلب محنت ایده چکدر ؟ لذت و عزتی امور فانیده و مشتهیات نفسانیه ده
 طلب ایدن انسان ، بی اذعاندر .

مثنوی

﴿ پیش ازین کین خار پایرون کنی ﴾

﴿ چشم تاریکست جولان چون کنی ﴾

« تَنْجِيْهٌ » بوندن اول ایاقده اولان دیکنی دیشاری آتملسک! کوز نور سزدر؛

نصل جولان ایده بیایرسک ؟

مثنوی

﴿ آدمی کونی نکه نچند در جهان ﴾

﴿ در سرخاری همی گردد نهان ﴾

« تَنْجِيْهٌ » برانسان جهانیه صیغمزده بر دیکنک اوچنده کیزلنرک طولانیرا

« شَرْحٌ » روح اعظم وعقل کله متعلق اولان حقیقت انسانیه معنأ جهانیه صیغمز
ایکن کثرت طعام وفعل حرام دیکنلری انسانک اطرافنده طولاشیر وقدر و قیمتی
محو وازاله ایتمش اولور .

مثنوی

﴿ مصطفی آمدکه سازد همدی ﴾

﴿ کلینی یا حمیرا کلیمی ﴾

« تَنْجِيْهٌ » محمد مصطفی علیه السلام افندمن نشرانوار ایچون کلدی . ایستدیکه

بو عالمده بر همدی اولسون . آنک ایچون اولکان عرفان ومفخر دو جهـان
بعض دفعه بیوررلر ایدی، یا حمیرا! بکاسوز سویله! « شَرْحٌ » دنیایه متعلق احوالک
روحانیه تأثیراتی بوندن ده اکلا بیکز ، که فخر عالم صلی الله تعالی علیه وسلم افندمن
حقیقت محمدیه سیله کون ومکانه صیغمز وقوة روحانیه نبویه لر یله عالمی محیط ایکن
حسب النبوه اعطای ارادات ودنیایه متعلق احوالی ده اصلاح ومستحقینی ارشاد
ایتمک ایچون هر نه وقت بوخا کدانه متوجه اولوق ارزو بیورسه لر ایدی همدی

اتخاذ بیوردقلری دریای عصمت حضرت عایشه صدیقه رضی الله تعالی عنہا
بیوررلر ایدی که : یا حمیرا ! بکادنیایه . متعلق کلام سویله ! که عالم لاهوتدن عالم-
ناسوته رجوع ایدیم . [حمیرا ، حرانک تصغیری و حضرت عایشه رضی الله عنہا نك
لقب عصمت مأیدر .]

مشنوی

﴿ ای حمیرا آتش اندر نه تونعل ﴾

﴿ تازنعل تو شود این کوه لعل ﴾

« تَرْجِمَه » نعلی آتسه قومق برکیمسه نی جذب ایتمکن کنایه اولور .
فخر عالم علیه الصلوۃ والسلام افندمن حضرتلری بیوررلر ایدی که : یا عایشه !
بی عالم بشریته جذب ایتمک ایچون نعلکی آتسه قو ! که سنک نعلکدن ، یعنی
جذبکدن بوطاغ اعل اولسون ! « شَرْح » بالاده ذکر اولندی بی اوزره رسول .
مجتبا علیه افضل التحایا افندمن حضرتلری بعضاً بیوررلر ایدی ، که یا عایشه ! بی
عالم بشریته جاب و جذب ایده جک کلام سویله ! که سنک کوهر عصمت و لطافتک
فیضیه طاع کی وحشی اولان بودنیا ، لعل و بر صفا و جذبمه لایق و احرا اولسون !

مشنوی

﴿ این حمیرا لفظ تأیشت و جان ﴾

﴿ نام تأیشش نهند این تازیان ﴾

« تَرْجِمَه » حمیرا لفظ تأیشتدر ؛ جان لفظی ده مؤنث سماعیدر . بو عربلر
جانی تأیث ایله جانہ مؤنث نامی قورلر . « شَرْح » بوییت شریف ایله حضرت-
عایشه رضی الله تعالی عنہا نك کلمات معنویه سی تعریف بیورلمشدر . حضرت عایشه
صدیقه نسادن ایکن فصل کلمات منتهایه احرا اولور ؟ دنیلر سه عالم روحانیتده
ذکور و انا نك قابلیت معنویه سنه اعتبار ایدیلر . مثلاً : جان لفظی لسان عربده
سماعی مؤنثدر . دنیاده کی الفاظ و تعبیراتک جهان معنویه تأثیراتی اوله ماز . و جان
تأیث و تذکیردن عالیدر . بناءً عایه حضرت عایشه نك نسا اولمسنه دکل ، کلمات .
روحانیه سنه اعتبار اولور .

مثنوی

﴿ لیک از تأنیث جانرا بالک نیست ﴾

﴿ روح را بامر دوزن اشراک نیست ﴾

« ترجمه » لکن روحه تأنیذدن قورقو یوقدر . روحک ارکک وقادین ایله
اشتراکی یوقدر . « شرح » روح لسان و حرفلرده ایسترایسه مذکر ، ایسترایسه
مؤنث لفظیله تعریف اولسون ؛ تعریضات و تسمیه دن کابرقورقو و ضرر کلز ؛
زیرا ایکسندن مبرا وجنسیتدن معرادر .

مثنوی

﴿ از مؤنث و از مذکر بر تراست ﴾

﴿ این نه آن جانست کز خشک و تراست ﴾

« ترجمه » روح مؤنث و مذکر دن عالی و قورویاشدن بریدره . [مستغنی -
شرحدر .]

مثنوی

﴿ این نه آن جانست کافزاید زنان ﴾

﴿ یا کهی باشد چنین کاهی چنان ﴾

« ترجمه » بوروح ، او جان دکلدرکه اکمکدن زیاده لشیر . یا خود بعضا شویله ، بعضا
بویله اولور . « شرح » روح معنوی اوروح دکلدرکه اکمک ، یمک و سائر
اسباب مادیه ایله بعضا نقصان وضعفه و بعضا ازدیاد قوته دوچار اولسون !

مثنوی

﴿ خوش کنندست و خوش وعین خوشی ﴾

﴿ بی-خوشی نبود -خوشی ای مرثشی ﴾

« تَبَجِّهْ » روح معنوی کوزل ایشاییجی و کوزلدر؛ و خوشلغک عینیدر.
 خوشسزلق خوشلق اولماز. ای مقصودینه وارمق ایچون وسیله اتخاذایدن طالب!
 [بو محله مرتشی، طلب و مقصدینه وارمق ایچون وسیله جو اولانه دینلمشدر .]
 « شَرِّحْ » روح معنوی کرچه بدن دکل ایسه ده پک چوق احوالی احیا ایدر؛
 اما بولندیفی شخصک اخلاق ذمیمه سی قوی ایسه روح معنویک فیضی بالضروره
 مخفی قالیر .

مشنوی

﴿ چون توشیرین از شکر باشی بود ﴾

﴿ کان شکر گاهی ز تو غایب شود ﴾

« تَبَجِّهْ » زیرا سن شکردن طابلیق بولورسک ، اولورکه اوشکر بعضاً
 سندن غائب اولسون ! « شَرِّحْ » روحانیتک لذتی حس ایدرسک ! اما اوفیض-
 روحانی سکا کلمینجه انک لذتی سندن غائب اولور .

مشنوی

﴿ چون شکر کردی ز تأثیر وفا ﴾

﴿ پس شکر کی از شکر کرد جدا ﴾

« تَبَجِّهْ » اما کندینی تأثیر وفادن عین شکر ایتدک؛ اندن صکره شکر، شکردن
 نصل اوزاق اولور؟ « شَرِّحْ » شکر، بین آغزنده طابلیق طویار. بر طالب ذوق-
 روحانی ده اودوقی حس ایدر؛ اما ارادات و اوامر ربانیه بی تمامها قبول و اقتداری
 نسبتده اجرا ایدر. یالکز شکردن حلاوتک آیرلمسی ممکن اولدینی کبی روحانیت ده
 هیچ بروقت طالبندن آیرلماز .

مشنوی

﴿ عاشق از خود چون غذا یابد رحیق ﴾

﴿ عقل انجا کم شود کم ای رفیق ﴾

« تَنْجِيْمُهُ » شراب خالص کبی عاشق کند بسندن غدای نشو و نی بولور . عقلی ،
اوراده آز اولور ؛ آز ! ای رفیق ! [معناسی واضحدر .]

مثنوی

﴿ عقل جزئی عشق را منکر بود ﴾

﴿ کرچه بناید که صاحب سر بود ﴾

« تَنْجِيْمُهُ » عقل جزئی عشقی منکر اولور ، کرچه عقل جزئی صاحبی صاحب -
سر اولمش کور و نور . « شَرْحُ » عقل جزئی عشق الهی بی فهم و ادراک ایده من ،
ولو صاحب ذکا اولسده ! زیرا عقل جزئینک میدانی مادیات و عشق آئینک
جولانکاهی جهان بی پایان روحانیاتدر .

مثنوی

﴿ زیرک و داناست امانیست نیست ﴾

﴿ تافرشته لانشده اهر منیست ﴾

« تَنْجِيْمُهُ » عقل جزئی صاحبی ، ذکی و بیلیجی اوله بیلیر ، لیکن نیست
وفائی دکلدر . ملک بیله « لا » اولینجه شیطاندر . « شَرْحُ » انسان
ایچون اک بیوک ، اک یوکسک مرتبه ، عشق و رضای ربانینک استحصالده کندی
هستی امل و ارزوسنی افنا ایتمکدهدر ؛ آندن صکره قلب عشق و ذوق سبحانیله
مالی اولور ، کندی امانی امرحقه تابع ایتمین ولوملک اولسه ینه شیطاندر .

مثنوی

﴿ اوبقول و فعل یارما بود ﴾

﴿ چون بحکم حال آبی لا بود ﴾

« تَنْجِيْمُهُ » او عقل جزئی قول و فعل ایله بزم یارمز اولور ، حال حکمنه
کلدیکن وقت او « لا » اولور . « شَرْحُ » عقل جزئی و ذکا ، صوری پک چوق

امور دنیویه ایچون قولاً بزه معاونت ایدرایسه ده معاونتی جزئیاته منحصر در .
انسان ایچون اک بیوک هنر و ذکات ارادات ربانیه یی قبول واجرا وانسانیت
و عبادت مشروعه یی ایفا ایتکدر .

مشنوی

❧ لا بود چون اوزشد از هست نیست ❧

❧ زانکه طوعاً لانشد کرهاً بسیست ❧

❧ ترجمه ❧ عقل جزئی موهوم اولان وارلغندن فانی اولمازسه « لا » اولور .
او عقل که ایستیرک « لا » اولدی، ایسته میهرک محو وفانی اوله جفتدن بوجزا اکا
کافی و وایدیر . « شرح » عقل جزئی صاحبی اکر موهوم اولان وارلغنی و آمانی
رضای حقه استحصالی یولنده افنا ایتمز ایسه « لا » و بی-ا اولور . دنیاده ایکن
خیالات ذهنیه سف « لا » ایتمز وارادات ربانیه یه طوعاً التجا ایلمز ایسه موت-
طبیعی آنک اک زیاده سودیکی بدن و وجودینی قریباً و کرهاً نیست و افنا و شخصیت.
معنویه سفی گرفتار الم و اذا ایدم جکدر .

مشنوی

❧ جان کمالست و ندای او کمال ❧

❧ مصطفی فرمودار حنا یا بلال ❧

❧ ترجمه ❧ روح ، حد ذاتنده عین کالدر ؛ و ندا و اداسی ده کالدر . آنک
ایچون محمد مصطفی علیه افضل التحایا افندمز فرمان بیوردی که : (ارحنا) یعنی
بزی دیکلندر ! یا بلال ! « شرح » فخر عالم علیه الصلوة والسلام افندمز حضرتلری
امور دنیویه یه عائد او امر و تبلیغاتی بعدالاجرا یورغونلق حس ایلدکلی صره ده
صاحب خوش صدا مؤذن حضرت پیغمبری اولان بلال حبشی حضرتلرینه
فرمان بیوررلر ایدی که : ای بلال ! صدای خوش ادا که اذان اوکو ! بزه معنأ
راحت ویر ! که یورغونلق زائل و قلب ، جهان علوی یه پران و واصل اولسون !

مشنوی

﴿ ای بلال افراز بانك سلسلت ﴾

﴿ زان دمى كاندر دميدم دردلت ﴾

« ترجمه » ای بلال ، سلسل و الطف اولان صدا کی یوکسنت ! اونغمه .
ربانیه دن که بن انی سنك قلبه که نفخ و افاضه ایلدم ! [معناسی آچیدر .]

مشنوی

﴿ زان دمى کادم ازان مدهوش شد ﴾

﴿ هوش اهل آسمان بیهوش شد ﴾

« ترجمه » ای بلال ندا و صدا کی اول دمن ترفیع ایت ! که آدم علیه .
السلام آندن مدهوش و اهل آسمانك عقلی بیهوش اولمش ایدی . « شرح »
بوییت شریفده بیان اولتان « دم » و ندا جناب کبریاك ارواح و ملائکه فرمان
بیوردینی نفحه کبری و ارادات عظامادر که عقول جزئیه دکل ملائکه کرام ایله
ارواح مقدسه آندن مدهوش و بی هوش اولدی .

مشنوی

﴿ مصطفی بی خویش شد زان خوب صوت ﴾

﴿ شد نمازش در شب تعریس فسوت ﴾

« ترجمه » محمد مصطفی علیه افضل التحایا افندمن حضرتلری بلال حبشی
رضی الله عنك کوزل سسندن دریای درحانیده کننددن کچهرک متسفرق اولوب
صبح نمازی شب تعریسده فوت اولدی . [« تعریس » سفره کیجه لین کیدوب
آخر لیلده اویقو ، استراحت ایچون واریله حق محله دینلیر . اما « شب تعریس »
فخر عالم علیه الصلوة و السلام افندمن حضرتلری صباح نمازی وقتنی کچیردکری
کیجه یه علم اولمشدر .]

مثنوی

﴿ سر از آن خواب مبارک بر نداشت ﴾

﴿ تا نماز صبح دم آمد بچاشت ﴾

« تَرْجِمَه » رسول مجتبا علیه افضل التحایا افندمن حضرتلری مبارک باشی او مبارک و مسعود او یقودن یوقاری قالدیرمدی ؛ تا نماز صبحدم یعنی صباح و قق ضعی وقتنه کلدی . « شَرَح » بلال حبشی رضی الله عنہک صدای روح افزاسندن فخر کائنات علیه افضل التحیات افندمن حضرتلری حس ابتدکاری حالت معنویه ایله وقت ضحایه دکین — اول خواب معادلن — مبارک باشی قالدیرمدی . بویکفیت ابوقتاده دن وسائر بمض اصحاب کر آمدن دقایقوله روایت اولمشدر .

مثنوی

﴿ در شب تعریس پیش آن عروس ﴾

﴿ یافت جان پاک ایشان دست بوس ﴾

« تَرْجِمَه » اوشب تعریسده کلین کبی اولان عشق حقیقینک حضورنده اصحاب سعادتك روح پاک ، ال اوپمک مرتبه سی بولدی . « شَرَح » لیه تعریسده معیت جهان قیمت جناب رسالتپناهیده بولنش اولان اصحاب کرام مستغرق انوار بی پایان اولمشدر .

مثنوی

﴿ عشق و جان هر دو نهانند و ستیر ﴾

﴿ کر عروسش خوانده ام عیبی مکیر ﴾

« تَرْجِمَه » عشق حقیقی و روح معنوی هر ایکسی کیزلیدر . بونله کلین دیدیسم عیلمه ! « شَرَح » عشق و جان نهان و لطیف ، و عروسده نهان و ظریف بولندیغندن استعاره و تشبیه صورتیه ایکسی عروس تسمیه سی تشبیه اولوب عین اولمدینی امر بدیهیدر .

مشنوی

﴿ از ملال یار خاموش کردی ﴾

﴿ کرهم او مهلت بدادی یکدمی ﴾

«تَبَجَّحْتُ» یارک ملول میکنند بن صوصارم ؛ اگر اوبکا بر دم مهلت ویرسه

ایدی ! «شَرْحُ» دوست رنجیده و ملول اولماق و انسانلرک حق یولنده استعمال ایلدیکلری تعییرات خارجنده بولنماق ایچون خاموش و ساکت اولور ایدم ؛ نه چاره که بو آنده عشقندن یاندم . تعییراته بولندیغم حال عاشقانه دن طولانی دوست . حقیقی رخست ویردی .

مشنوی

﴿ لیکمی کوید بکوهین عیب نیست ﴾

﴿ جز تقاضای قضای غیب نیست ﴾

«تَبَجَّحْتُ» لکن او یار حقیقی بکادیرکه سویله ! عیب یوقدر ؛ زیرا بوکونا اسما و تعییرات ایچون سنده کوریان اقتضا قضای غیبک تأثیراتندن بشقه برشی دکلدیر . «شَرْحُ» شدت عشقم آواننده ایراد ایلدیکم تعییراتندن معذور و بی قصورم ؛ چونکه جناب عالم الغیبه معلومدر که تعییراتم عقل جزئی واسطه سیله تأمل اولنش تعییرات اولیوب عشق حقیقی بی احاطه ایتدی .

مشنوی

﴿ عیب باشد کونیند جز که عیب ﴾

﴿ عیب کی ییند روان پاک عیب ﴾

«تَبَجَّحْتُ» عیب اولور که عیبندن بشقه برشی کورمز ؛ اما عالم غیبیه متعلق اولان روح پاک عیبی نه وقت کورر ؟ «شَرْحُ» احوال روحانیهده عیب کورن و طمن ایدن ذاتاً معیوب و مطعوندر . او مقوله نك طعنندن نه ضرر حاصل اولور ؟ اهل عرفان عیب کورمکدن مجتنب و روگردان اولور .

مثنوی

﴿ عیب شد نسبت بمخلوق جهول ﴾

﴿ نی نسبت با خداوند قبول ﴾

«تَجَمُّدُ» عیب جهول اولان مخلوقه نسبت اولندی ؛ یوقسه توبه یی قبول ایدیجی اولان الله تعالی حضرتلرینه نسبتله دکلدر . «شَرْحُ» مشتهیات غیر- مشروعه ایله مشغول اولان جهوله عیب نسبت اونله بیلیر ؛ یوقسه خالق عالم حضرتلریله ارادات ربانیه سنه اتباع و کمال عشق حقیقیله حرکت ایدن عرفا طعندن مرادر .

مثنوی

﴿ کفر هم نسبت بخالق حکمتست ﴾

﴿ چون بمانسبت کنی کفر آفتست ﴾

«تَجَمُّدُ» کفر خالق لم یزل حضرتلرینه نسبت حکمتدر . اما بزه نسبت ایله ایهک کفر آفت و مضرتدر . «شَرْحُ» الله تعالی حضرتلرینک خلق بیوردقلری کفره مستحق اولان ایچون بر جزا و او جزا ایچنده عقلک احاطه ایدمه جکی حکم اوفی اولدینی معلوم اولی النهار . امام اذ الله تعالی بز بر کفر ایشلیه جک و یا کفرک وجود پذیر اولسنه سبب اوله جق اولسه ق او حرکت بزم ایچون آفت و مضرتدر .

مثنوی

﴿ وریکی عیبی بود با صد صفات ﴾

﴿ بر مثال چوب باشد در نبات ﴾

«تَجَمُّدُ» اگر بر عیب یوز صفات حسنات ایله برابر بر کیسه ده اولورسه اوعیب نبانده بولان چوب کییدر . «شَرْحُ» مردان خدا نك یوز نوع

ثواب و حسنائی ایچنده حسب البشریه بالفرض بر عیب و کناهلری کورمک لازم
کلسه انلری طعن و تعییب ایتمه ! زیرا نوع بنی بشر سهو آلود در کورمز میسک، که
صاتیلان نباته تعلیق اولمش بر چوب اولسه او چوبه اصلا باقلمیوب فوائد
بخش اولان نبات ایله برابر آلیرسک .

مثنوی

﴿ در ترازو هر دورا یکسان کشند ﴾

﴿ زانکه آن هر دو چو جسم و جان خوشند ﴾

« تَرْجِمَه » ترازیده هر ایکسی، یعنی چوبله اوتی برابر چکرلر؛ زیرا
ایکسی الفتلی حسبله جسم و جان کی خوشدرلر . « شَرْح » بعض چوبلر نافع
نباته متعلق بولندقلرندن ترازویه برابر وضع اولنور. جانه نسبتله چوب عداولنه.
بیلن بدن عارفک جانبله متصل بولنورسه، اوتن معتبر اولور .

مثنوی

﴿ پس بزرگان این نکفتند از کزاف ﴾

﴿ جسم پاکان همچو جان افتاد صاف ﴾

« تَرْجِمَه » ائمدی بیوکلر، بونی بیهوده یره دیمدیلر : پاکلرک جسمی عین-
جان و صاف اوله رق واقع اولدی . « شَرْح » سعادت مند اولان روحه نسبة حد-
ذاتنده چوب کی غیر معتبر ایکن مردان خدانک جانبله برابر بولندیفندن
جان علوینک فیضندن بدن عین جان و مقبول جهان اولدی .

﴿ کفتشان و فعلشان و نقششان ﴾

﴿ جمله جان مطلق آمدنی نشان ﴾

« تَرْجِمَهُ » پاك اولانلر كلامى و نقش و فمللى ، بالجملة نشانلر
اولان جان مطلق اوله رق كلدى . « شَرْح » حكم غالبكدر ، كلام مشهورى
بو بياناته بحق تطبيق اولته بيلير . يعنى پاك اولانلرك جانى نفس و بدن پاك و عالى
ايدر . نفس اماره بى نفس مطمئنه يه تبديل ايدر .

مشنوى

﴿ جان دشمن دار شان جسم است صرف ﴾

﴿ چون زياد از نرد او اسم است صرف ﴾

« تَرْجِمَهُ » دشمن طوتيجى اولان جان ، صرف جسمدر ؛ باكلره
دشمن اولان ، طاوله دينلن مشهور اويونده تك قالب اورته ده قاله جق عادى پول
كى فائده سزدر ؛ قورى اسمدن عبارتدر . [آزاده شرحدر .]

مشنوى

﴿ آن نمك كزوى محمد املحست ﴾

﴿ زان حديث بانمك او افصحست ﴾

« تَرْجِمَهُ » فخر عالم عليه الصلوة والسلام افندمن حضرتلى اولطاقتدن ،
لذندن دها مليحدر ، ملاحظله اولان حديثدن ده رسول مجتبا افصحدر . « شَرْح »
كافه لطافتدن و فصاحت معنويه دن فخر عالم محمد مصطفى عليه افضل التحايا افندمن
حضرتلى دها مليح و دها فصيحدر ؛ زيرا مرحمت ربانيه او ذات پاكي منبع -
ملاحت و عين فصاحت قيلمشدر .

مشنوى

﴿ اين نمك باقيست از ميراث او ﴾

﴿ با تواند آن وارثان او بجو ﴾

« تَرْجِمَهُ » بونمك و لطافت فخر كاشاندن ميراث اوله رق الان دنياهه باقيدر ؛

نبی ذیشانك ملاحته وارث اولانلر سنكله در ؛ انلری آرا ! « **شرح** » اكر مؤمن اولان كاشكه بن وقت سعادتده بولنوبده ملاحه محمدیه دن حصه مند اولیدم دیسه جواب وریلیركه فخر كائناتك امداد معنویسی بی نهایت اولدیغندن ملاحه روحانیة نبویه لری الآن اولیاء الله میراندر . سن اكا طالب ایسك برولى اللهی تخری ایت !

مشنوی

﴿ پیش تو شسته ترا خود پیش کو ﴾

﴿ پیش هستست جان پیش اندیش کو ﴾

« **ترجمه** » ولی الله سنك اوكنده اوطور مشدر ؛ لکن سنك حضورك نره ده ؟ اوزات وارلنك پیشنده در ، لکن پیش اندیش اولان جان سنده نره ده در ؟ [شسته نشسته دن مخفدر كه اوطور مق دیمكدره] « **شرح** » ولی الله دیدیککز نره ده در ؟ دیمك ایسته بن معارضه جواباً بیوریلیركه : اول زمره جلیك رجالی سنك و سنك وارلنك پیشنده باقی و اهل عرفان ایچون مرشیدر ؛ اما سنك دور اندیش جانك اولدیغندن آنلری کور میورسك !

مشنوی

﴿ کر تو خود را پیش و پس داری کمان ﴾

﴿ بسته جسمی و محرومی ز جان ﴾

« **ترجمه** » اكر سن كچمش و كله جكدن شبه طوتار ایسك جسمه باغلا نمش و جانندن محروم اولمش اولورسك ! « **شرح** » انیسای ذیشان و اولیای کرامدن ویا ارواحك ابتدای خلقندن و رجوع ایده جکلی عالم عقبادن شبه ایدر ایسك روحانی دکل ، جسمه مربوط و سفلی عادی قالیرسك !

مشنوی

﴿ زیر و بالا پیش و پس وصف تست ﴾

﴿ بی جهتها ذات جان روشدست ﴾

« تَنْجِيْهٌ » اشاغی یوقاری اوک، ارقه تن و بدنک و صفیدر، اما بی جهتلکله
آیدینلق اولان روحک ذاتیدر . « شَرْحٌ » ظاهراً کوزیله کوریلن جهات و مادیات
تن و بدنه مخصوص جزئیاتدن عبارتدر . روح پاکک ذاتی، جهات فانیه دن و آمال-
نفسانیه دن عاری و عالیدر .

مشنوی

﴿ برکشا از نور پاک شه نظر ﴾

﴿ تانپنداری تو چون کوته نظر ﴾

« تَنْجِيْهٌ » شاه کائنات اولان جناب واجب الوجودک نور با کندن نظر بصیرتی
آج ! که سن قیصه نظری اولانلر کی ظن ایتمه سک ! « شَرْحٌ » الله تعالی حضرتلرینک
نور عشق پا کندن اخذ فیض ایت که بصیرتک کشاده و قلبک ظنیات و وسوسدن
آزاده اولمش اولسون !

مشنوی

﴿ که همینی در غم و شادی و بس ﴾

﴿ ای عدم کومر عدم را پیش و پس ﴾

« تَنْجِيْهٌ » سن همان غم و شادیده محبوس و بالکز بوقدر سک ! ای عدم !
عدمک پیش و پس یعنی ماضیمی و استقبالی زده در ؟ « شَرْحٌ » صرف مادی
اولان آدم عدم ایله توأمدر ؛ اولیه برهیچک ماضی و استقبالی و عالم حقیقتده
سعادت و مسرتی اوله بیلیرمی ؟ ای آخرتی ارامیان ، فانی شیلرله اکتفا ایدن
غافل ! سنک فکر و املک ذاتک کبی هیچ ، غم و شادی و مرور ایدن و کله جک
ایامک هیچا هیچدر .

مشنوی

﴿ روز بارانست میرو تا بشب ﴾

﴿ نی ازان باران ازان باران رب ﴾

« تَرْجِمَهُ » یاغمرور کونیدر ، کیجهیه قدر کیت ! بویاغمرور مادی دکدر ،
 الله تعالی به متعلق باراندر . « شَرْح » دنیاده مانند باران فیوضات افشان اولان
 مرحمت الهیه ، موجود وبی نهاییه در . حسب الظاهر کیجه کبی اولان موته قدر
 اوبارانی کوزه تهرک کیت وانی صاقین مادی بر باران ظن ایتمه ! اومادی دکل
 روحانیدر . ذکر آتیده جاریدر .

﴿ قصه سؤال کردن عایشه صدیقه رضی الله عنها از حضرت مصطفی ﴾

﴿ صلی الله علیه وسلم که امروز باران بارید چون تو سوی ﴾

﴿ کورستان رفتی جامهای تو چون تر نشد ﴾

حضرت عایشه صدیقه رضی الله تعالی عنها فخر عالم صلی الله تعالی علیه وسلم
 افدمز حضرت تلرینه عرض ایتشدرکه : یارسول الله ! بوکون یاغمرور یاغدی ، وذات
 پاک کورستان جاننه کیتدیکنز ؛ نصل اولدی ، که اثواب پاککنز اصلا نمامشدر ؟

مشنوی

﴿ مصطفی روزی بکورستان رفت ﴾

﴿ با جنازه مردی از یاران رفت ﴾

« تَرْجِمَهُ » محمد مصطفی علیه افضل التحایا افدمز برکون مزارستانه کیتدی ،

یاراندن بر مردک جنازه سیله کیتدی . « شَرْح » اول عمان عرفان قبرستانی
 تشریف ایلد کلرینی و او صرده یاغمرور یاغدیغنی ومع مافیه عودت رسالت نهاییه
 اثواب پاک اصلا نمدیغنی عایشه صدیقه کورونجه عرض و ایراد ایلدیکی سؤال بر قاج
 ابیات شریفه دن صکره کله جکدر .

مشنوی

﴿ خاك را در کور او اکنده کرد ﴾

﴿ زیر خاك آن دانه اش را زنده کرد ﴾

﴿ تَرْجِمَهُ ﴾ طوپراغی او ، میتک قبرینی طولیدردی . طوپراغک التنده آنک دانه .
 شخصیت معنویه سفی زنده ایتدی . « شَرْح » ترك حیات صوریه ایدن ، یار
 وحبک قبری اوزرینه فخر عالم صلی الله تعالی علیه وسلم افندمز حضرتلری . مبارک
 الیه خاک پاک آتوب دعا ، صورتا زیر خاک ایکن اومیق معنأ احیا و اوج اعلائی .
 معنوی یه اسنا بیوردی .

مثنوی

﴿ این درختانند همچون خاکیان ﴾

﴿ دستها بر کرده اند از خاکدان ﴾

﴿ تَرْجِمَهُ ﴾ بو اغاجلر ، طوپراغه کیرمش ، خاکی اولان انسانلر کیدر ،
 اغاجلر اللرینی ارضدن یوقاری قالدیر مشلردر . « شَرْح » بو ، وبوندن صکره
 کلهجک بر قاج ایبات شریفه نك مأل عالیسی ، منکر اولانلره قارشى اخطارات .
 بلیغانه در . مطیع ، متواضع ، خاکی اولان انسانلر جناب حقه طوغری معنأ متوجه
 اولورلر . اغاجلر سمایه طوغری اللری مثابه سنده بولنان دالترینی خا کداندن
 آچوب خالق لم یزل حضرتلرینه عرض شکران و دعا ایدرلر .

مثنوی

﴿ سوی خلقان صد اشارت میکنند ﴾

﴿ وانکه کوششش عبارت میکنند ﴾

﴿ تَرْجِمَهُ ﴾ اغاجلر انسانلر طرفنه یوز اشارت ایدرلر ، واکیمسه نك که
 قولانغی واردر ، اکا عبارت ونصیحت ایدرلر . « شَرْح » اغاجلر نطقدن عاری
 ایسه لرده وجود و دالیر الیه الله تعالی حضرتلرینه دعا و اسان حال ایله کمال عظمت .
 کبریائی ایما ایدرلر ؛ بونلرک اسباب نشو و نمائی استحصاله سبب اوله جق فکر
 واذعانلری یوغیکن مرحمت خدا اشجاره نشو و نما احسان و اعطا بیورر .

مشنوی

﴿ بازبان سبز و بادست دراز ﴾

﴿ از ضمیر خاك ميكويند راز ﴾

« تَنْجِيْهٌ » آغاچلر اوزون ال ، يشل لسان ايله ، طوپراغك ايچنده راز سويلرلر . « شَرْحٌ » تخم ، اوراق و طوپراغه كومولش اولدینی حالدہ کلیاً مخفی ایکن حکمت بالغہ خدا ، انی آغاج حالندہ میدانہ چیقاردقدنصرہ لسان کبی یشیل یپراقلری ، الہ مشابہ اوزون داللیله عارف اولان انسانلره لسان- حال ایلہ بک چوق حکم و حقایق ایما ایدرلر .

مشنوی

﴿ همچو بطنان سرفرو برده بآب ﴾

﴿ کشته طاوسان و بودۀ چون غراب ﴾

« تَنْجِيْهٌ » بو آغاچلر بروقت قازلر کبی باشلرینی صو ایچنہ صوقش ، صکرہ طاوسلر ، بعدہ قارغه کبی اولمش ایدی . « شَرْحٌ » آغاچلر دها طوپراق ایچنده نابید ، یاخود موسم شتاده شدت برودندن همان نشانسز ونومید قالمش ، ربیعہ حلولیلہ بی-ومش ، چیچک و یرمش ایکن ینہ موسم خزان و شتاتک ورودیلہ یپراقلری صااراروب مانند غراب محروم لطافت و بی تاب اولمشلردر . اشجار ترک عبادت ایتیموب لسان حاللریلہ جناب کردکارمعرض شکران بی شمار ایدرلر . عارف اولان انسان آغاچلردن بیله ایکی حال استدلالت ایدر . بری جناب- خالقه شکر ایتمکه بورجلی اولمش ، دیکری دنیاہ غم و سرور برسلسله کبی بری برینہ مربوط بولتمسیدر . حکمت صمدانیہ اثری اوله رق مانند شتا و بهار بوپهنای علمدہ جوروجفا کذار ایلرو یا لکنز حق ایلہ رضای باریسفی استحصال ایدنلر برقراردرلر .

مشنوی

﴿ در زمستان شان اگر محبوس کرد ﴾

﴿ آن غرابانرا خدا طاوس کرد ﴾

« تَرْجِمَهُ » آنلری قیش موسمی محبوس ایتمش، قارغیه بکزه بن برطوپراغه
 وضع ایلمش ایسه ده خدای متعال اوقارغهلری موسم بهارده طاوس ایلدی .
 « شَرْحُ » دال ویاپراقلریله ال اچوب خالق مطلق حضر تلرینه عبادت ایدن
 اشجاری حکمت و قدرت مولا، موسم شتاده محروم لطافت ایتمش ایکن اوقدرت -
 الهیه آنلری حال حزن اشتهاللرندن چیقاروب مظهر لطافت بیوردی . سورة -
 رومك اللنجی آیت کریمه سنده فرمان بیوریلورکه : (فالظر الى آثار رحمة الله
 كيف يحيي الارض بعد موتها ان ذلك للحی الموتی وهو على كل شئ قدير) معنای -
 شربنی : « ایددی الله تعالی نك آثار رحمتنه نظر ایت که ، زمین قورویوب اولدکن
 صکره انی نصل احیا ایلر ؛ زمینی احیا ایدن جناب خالق ، امواتی ده احیا
 ایدیخیدر ، وهرشی اوزرینه قادردر . »

مشنوی

﴿ در زمستانشان اگرچه داد مرک ﴾

﴿ زنده شان کرد از بهار و داد برک ﴾

« تَرْجِمَهُ » قیش وقتنده آغا جلره موت ویردی ایسه ده بهارک گل سندن
 آنلری دیر یلتدی . یپراق و چیچک ویردی . « شَرْحُ » [معنای واضح ویت -
 سابق متمدنر .]

مشنوی

﴿ منکران گفتند خود هست این قدیم ﴾

﴿ این چرا بندیم بر رب کریم ﴾

« تَرْجِمَهُ » منکران دیرلر : بوکاشات کنیدی لکنندن قدیمدر . بونی رب کریمه
 نیچون باغلار وحقه نیچون نسبت ایدرز؟ « شَرْحُ » منکران روحانیت، هرشیئی
 طبیعت تسمیه ایلدکاری برامر معدوم و موهومه اسناد ایلدکاری کبی بوکروهک
 ازل و اشدلری جناب خالق لم یزلی کلیاً انکار و کنیدیلرینی دارینده غرق عذاب
 بی شمار ایدرلر . [بوجهته عائد تفصیلات برنجی جلده مندر جدر .]

مشنوی

﴿ کوری ایشان درون دوستان ﴾

﴿ حق برویاند باغ وبوستان ﴾

« تَبَجَّيْهُمْ » منکرلک کورلکنه رغباً حق تعالی حضرتلری دوستلرک دروننده باغ وبوستان یتشدیدی . « شَرْح » منکران فرط جهل وعناد ایله روحانی انکار وبو انکارلرنده جهولانه اصرارایدرایکن الله تعالی حضرتلری انلرک کورلکلرینه وعنادلرینه رغباً عرفا واولیاء اللہک قلوب حکمت اسلوبنه نیجه نیجه حسیات معنویه وتجلیات روحانیه احسان بیوردی .

مشنوی

﴿ هرکلی کاندردرون بویا بود ﴾

﴿ آن کل از اسرار کل کویا بود ﴾

« تَبَجَّيْهُمْ » هررکل، که ایچنده کوزل قوقار. او، کلک اسرارندن سویلیجی اولور. [مصراع اولدهکی « کل » معروف کوزل قوقولو چیچک، مصراع ثانینک صوک « کل » لفظی جمیع دیمکدر.] « شَرْح » هرقلب کمال صدق واعتماد ایله معناً ناشر رایحه طیبیه اولورسه اسرار جناب کردکاردن خبر ووروب حقی بیان وطریق هدایتی ازانه واتیان ایدر . اولیاء الله منکرانی اصلاحه مأذون دکدرلر ؛ زیرا منکران شایان قهر یزداندر .

مشنوی

﴿ بوی ایشان رغبم انف منکران ﴾

﴿ کرد عالم میدود پرده دران ﴾

« تَبَجَّيْهُمْ » الله تعالی حضرتلرینه دوست اولانلرک کوزل قوقوسی منکرلک بورتنی رغبم وتحقیر ایچون پرده یرتیجی اولدینی حالده عالمک اطرافنه یاییلیر . « شَرْح » منکران ایستکلری قدر جهل وعناد وکنیدیلرینی برباد ایتسونلر ، الله تعالی حضرتلرینه دوست اولانلرک حسن صیتی، آثارخیریه سی علی رغبم انف منکران

عالی دوران وغشاوہ کفر و عنادی دران ایله مانند رائحه طیبہ مستعدینی خوش کام ایدر .

مشنوی

﴿ منکران همچو جعل از بوی گل ﴾

﴿ یاچو نازک مغز از بانک دهل ﴾

« تَبَجَّيْهُمْ » منکران کلک رایحه سندن « ترس یوار لانان » سیاه بوجک کیدر .
یاخود طاول سسندن مضطرب اولان بر نازک دماغ کیدر . « شَرِّحْ » « جعل »
دنیلن سیاه بوجک ، کل قوقوسندن نفرت ایتمدیکی و نازک بر دماغ طاولک سسندن
سر سام اولدینی کبی منکرلرده رائحه طیبہ روحانیه دن و نفس خوشبوی منویاتدن
تفر ایدرک لایق ذات و عذاب اولورلر .

مشنوی

﴿ خویشتن مشغول میسازند و غرق ﴾

﴿ چشم می دزدند ازین لمعان و برق ﴾

« تَبَجَّيْهُمْ » کندیلرینه مشغولیت ترتیب ایدرک بوغولور . کوزلرینی بو پارلاقدن ،
شیمشکدن چالارلر ، قابارلر . « شَرِّحْ » منکران مردان خدانک آواز هدایت
افزاسنی ایشتمامک و دین مبینک انوار سعادت نشارینی کور مامک ایچون دئما احوال فانیه
و تعریضات ابلهانه ایله مشغول اوله رق بصر بصیرت لرینی نور حقندن چو یروب عدول
ایدرلر . سورۀ بقره نک آیت کریمه سنده انلر حقنده بیورلمشدر : « ان الذین کفروا »
« تحقیقا شول کیمسلر ، که کفر ایدوب نور ایمانی ظلام شرکه اورتدیلر . » (سواء
علیهم ، انذرتم ام لم تنذرهم لایؤمنون) « انلر اوزرینه مساویدر ، قورقو و یرمک
یاخود کندیلرینه قورقو و یرمماک ، انلر ایمان ایتمزلر . » (ختم الله علی قلوبهم و علی
سمعهم و علی ابصارهم غشاوة و لهم عذاب عظیم) « الله تعالی انلرک قلبلری و سمعلری
اوزرینه مهر اوردی ؛ که فهم و رؤیت ایتمسونلر و کوزلری اوزرینه پرده اوردی که
طریق سلامتی کور مسونلر ؛ انلر ایچون عذاب عظیم واردر . »

مشنوی

﴿ چشم می دزدند اینجا چشم نی ﴾

﴿ چشم آن باشد که بیند مأمنی ﴾

« تَرْجِمَهُ » « حقائق کورمامک ایچون منکران کوزلرینی چالوب قاپارلر .
 حالبوکه کوز ظن ایلدکاری محله حقیقه کوز یوقدر . زیرا کوز اودرکه محل .
 امنیتی کورر . » « شَرْح » منکران! سزده عقل وکوز یوقدر ؛ زیرا حقیقتده
 عقل وکوز اکا دینرکه صاحبی اضطرابدن تخلص وبر مأمنه ایصال وفکرحق
 ایله انیس ایدر .

مشنوی

﴿ چون ز کوزستان پیمبر باز کشت ﴾

﴿ سوی صدیقه شد وهر از کشت ﴾

« تَرْجِمَهُ » « وقتاکه پیغمبرعلیه الصلوة والسلام افندمن حضرتلری قبرستاندن
 عودت بیوردیلر . عایشه صدیقه رضی الله عنها جاننه کیتدی . کوریلان یاغمور
 اوزرینه اکا همر از اولدی . » « شَرْح » رسول محبتا علیه افضل التحایا افندمن
 حضرتلری قبرستاندن عودت بیورنجه عایشه صدیقه رضی الله تعالی عنها نک یاننه
 کیدوب اوکون کوریلان یاغمورک احوال معنویه سنی بیان و سرائر روحانیه دن بعض
 حقائق اتیان بیوردیلر .

مشنوی

﴿ چشم صدیقه چو برویش قتاد ﴾

﴿ پیش آمد دست بروی می نهاد ﴾

« تَرْجِمَهُ » حضرت عایشه صدیقه نک کوزی اول رسول محبتانک
 روی مبارکی اوزرینه دوشدی ؛ ایلر یلدی ، الی فخر عالمک البسه سی اوزرینه
 وضع ایلدی . » « شَرْح » فخر عالمک تشریفیه برابر نزول ایتدیکی کوریلن

یا غمورك آناری اثواب پا كنده كورلینجه حضرت صدیقه مراق ایتمش واو معدن-
حقیقتك اصلاً یعنی قطعاً اكلامق ایچون مبارك الی ثوب سعادت اوزرینه وضع
ایلمشدر .

مشنوی

﴿ بر عمامه وروی او موی او ﴾

﴿ بر کریان وبر و بازوی او ﴾

« تَبَجَّهْ » نبی محترم افندمن حضرتلرینك عمامه سی ووجه مبارکی وموی
و کریان و صدر و بازوی شریفلری اوزرینه حضرت عایشه مبارك الی سوردی .
« شَرَحْ » یا غموردن نشان کورمك ایستدی . مع مافیه یا غمور اثرینی اصلاً بولدی .
حیرتده قالدی .

مشنوی

﴿ گفت پیغمبر چه میچوینی شتاب ﴾

﴿ گفت باران آمد امروز از سحاب ﴾

« تَبَجَّهْ » پیغمبر علیه الصلوة والسلام افندمن حضرتلری بیوردی؛ یا صدیقه!
بو قدر عجله ایله نه ازارسك؟ حضرت عایشه جواباً عرض ایتدی: بو کون بلوطدن
یا غمور کلدی . [آتیده ایضاح اولمشدر .]

مشنوی

﴿ جامه‌ایت می بجویم در طلب ﴾

﴿ تر نمی بینم ز باران ای عجب ﴾

« تَبَجَّهْ » یا فخر عالم! بو طلبده اثواب مبارکی یوقلم؛ اما عجب بودرکه
اثواب پا ککذك ایضاً نامش اولدیغنی کور بیورم! « شَرَحْ » اثواب پاك فخر-
كاشات ایضاً نامش ایدی . زیرا او کون حضرت عایشه نك کوردیکی یا غمور، باران-
مادی اولیوب معنوی و زلال مرحمت جناب باری ایدی .

مشنوی

﴿ گفت چه بر سر فکندی از ازار ﴾

﴿ گفت کردم آن ردای تو خمار ﴾

« تَبَجَّيْكُمْ » فخر عالم صلی الله علیه وسلم عایشہ صدیقہ یہ بیوردیلر : یا غموری کورونجه کندکده ایصالنامق ایچون باشکه نه اورتو وضع ایلدک ؟ حضرت عایشه جواباً عرض ایتدی : مبارک عبا کزی باش اورتوسی یاپدم . [ازار ، باش اورتوسی و خمار کسر خا ایله قادیئلرک باشلرینه اورتدکاری بزدر .] « شَرْح » فخر عالم علیه الصلوٰۃ والسلام افندمن حضرتلری عایشہ صدیقہ یہ لطف و امتحان صورتیله بوجه بالاسؤال بیوردیفی زمان مشار الیهانک ویردیکي جواب ایکی وجه ابله عالی و رعنادر . بری : یا فخر عالم ! بنی جسماً ستر و حفظ ایده جک عباي - مرحمت احتوا کدر . دیکری : بنم دائماً حفظ و صیانت و سلامتم متاع مرحمتکده بولنور .

مشنوی

﴿ گفت بهر آن نمود ای پاک جیب ﴾

﴿ چشم پاکت را خدا باران غیب ﴾

« تَبَجَّيْكُمْ » فخر عالم صلی الله تعالی علیه وسلم بیوردیلر : ای قابی پاک اولان عایشہ صدیقہ ! سنک پاک اولان کوزکه الله تعالی حضرتلری باران غیب کوستردی . [معناسی آچقدر .]

مشنوی

﴿ نیست آن باران ازین ابر سما ﴾

﴿ هست ابر دیگر و دیگر سما ﴾

« تَبَجَّيْكُمْ » عالم غیبک یا غموری سمانک باوطندن دکلدر . اونک بلوطی بشقه

سہاسی دہ بشقہ در . « شَرَح » یا عایشہ صدیقہ ! اثر مرحمت جناب کبریا اولہ رقی
 بوکون کوردیکک باران مرحمت رسان مادی بلوطلردن حاصل اولان یا غمور
 دکلدہر . ابروسہاسی عالم روحانیتندہر . آنی کورن عباداللہ واصل سعادت و صفا
 اولور .

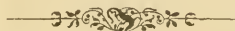
مصیحی : سلیمان نافذ

ختمام جلد ثالث

- ۲ قیصر رومك ایلچیسی حضرت عمر ك نزدینه مأور آکلدیكنه دائر در .
- ۱۵ حضرت عمر رضی الله عنہی قیصر ك ایلچیسی آغاچ آلتسده اویومش بولدیغنه دائر در .
- ۲۰ حضرت عمر ك سفیر قیصره سوز سویامسی وانكله مكمله ایتمی بیاننده در .
- ۲۸ رسول رومك عمر رضی الله عنہن بعض حقایق سؤال ایتدیكنه دائر در .
- ۴۴ آدم علیه السلامك آباغی قایمسی، یعنی جنتده ایكن واقع اولان خطاسنی كنندینه اضافت وحل ایتمی و شیطان كندی كنهانی حق تعالی حضرت تهرینه اضافت واسناد ایلمی بیاننده در .
- ۵۸ « هر زده اولور ایسه كز الله تعالی سزكه برابر در . » آیت کریمه سنك تفسیرینه دائر در .
- ۶۲ اصلی صووالچیقندن اولان اجسامه ارواح نه ایچون ربط اولنش؟ یعنی ارواحك ابدانه ابتلاسی نیدن ایجاب ایتش؟ دیه رسول روم حضرت عمر رضی الله تعالی عنہن سؤال ایلدیكنه دائر در .
- ۷۵ بر بازركانك حکایه سیدرکه : تجارت ایچون هندستانه کیده جکی صره ده قفسده محبوس بولنان طوطیسی، هندستان طوطیلرینه خبر کورتورمسنی سویلمش !
- ۸۵ جناب اللهه منسوب طیور عقل قنادرینك صفتیدر .
- ۹۰ تاجر، هندستان طوطیلرینی صحراده کوروب او، طوطی محبوسدن انلره خبر ایریشدیرمسی بیاننده در .
- ۹۵ شیخ فریدادین عطارك تقریر قولیدر .
- ۱۱۵ هندستان طوطیلرندن کوردیکی حالی بازركان محبوس قفس اولان طوطی به بیان ایلمسنه دائر در .
- ۱۳۵ محبوس قفس اولان طوطی اودیکر طوطیلرک احوالی بازركان ایشتمه سیله وفات وافندیسنك نوحه و فریاد ایتدیكنه دائر در .
- ۱۶۲ تفسیر قول حکیم سنائی رحمه الله
- ۱۸۳ هندستانه کیدن تاجر ك حکایه سنه رجوعه دائر در .
- ۱۸۷ بازركانك طوطی بی مرده قیاس ایدوب قفسدن دیشاری به آتمو و آتسیله برابر طوطیک اوچمی بیاننده در .

- ۱۹۵ طوطینک بازرکانه وداع ایادیکنه واوچدیغنه دأردر .
- ۱۹۶ خلقك تعظیم وتكریمك وپارماقله کوستریله جك قدر اکتساب شهرتك
مضرتی بیاننده در .
- ۲۰۸ الله تعالی حضرتلری هر نه شیء اراده بیورمش ایسه ده اوشیء اولدی .
وهر نه که اراده بیورم دیسه اولدی حدیث شریفنك تفسیریدر .
- ۲۲۲ حضرت عمر رضی الله تعالی عنه زماننده محتاج و بی نوا قالدینی بر کونده
جناب خدا ایچون قبرستان اورته سنده چنك دنیلن معروف سازی چالمش
اولان اختیار چنکینك حکایه سی بیاننده در .
- ۲۶۰ حضرت عایشه نك جناب رسول اکرم دن یاغموردن لباس مبارک رسالتیناهی
ایصالنم دیغنی سؤال ایسدیکنه وجوابنه دأردر .

تَجْمِیْهِ مَشْهُورِ سَیْرِی

مولانا جامینک، حضرت جلال الدین رومی قدس سره السامی
حقنہ کی قطعہ مشہورہ سیدر :

آن فریدیون جہان معشوق
بس بود برہان ذاتش مستشوق

من چہ گویم وصف آن عالمی حبسنا
نیست پیغمبر ولی دارد کتبنا

جلد رابع

(عابدین پاشا) مرحومک اثریدر.

• ہمارف نظارت جلیلہ سنک فی ۲۸ صفر سنہ ۳۲۴ و فی ۹ نیشان سنہ ۳۲۲
تاریخی و ۳۲ نومرولو رخصتنامہ رسمیسنہ مستنداً باب عالی جادہ سندہ

کتابخانہ سیرفانی

طرفندن طبع ونشر اولمشدر.

استانبول

[مطبعہ کتبخانہ جہان] باب عالی جادہ سندہ نومر و ۲۳-۲۲

﴿ تفسیر بیت حکیم سنائی رُوح الله روحه ﴾

حکیم سنائی رحمه الله علیه حضرت تلمیذینک بیت شریفی تفسیرینه دأر در . بیان
بیوریلان ایکی بیت شریف بودر :

« آسمانهاست در ولایت جان »

« کار فرمای آسمان جهان »

« درره روح پست وبالاهاست »

« کوههای بلند و دریاهاست »

معنای شریفی : جان ولایتنده آسمانلر واردر که انلر دنیانک آسمانه ایش
بیورور . روح یولنده آجاق ، یوکسک یرلر و یوجه طاغلر ایله دریالر
موجوددر .

بو آسمانلردن مقصدنه اولدینی ابیات آتیه دن آکلاشیله جقدر . عالم معنویانده
سمایه بکزر مراتب عالیه واردر . جهان غیبده علوی ، سفلی درجه لر واردر .

مثنوی

﴿ غیب را ابری و آبی دیگرست ﴾

﴿ آسمان و آفتابی دیگرست ﴾

« تَنْجِیْمُ » عالم غیبک بلوطی و صوبی و آسمان و کونشی بشقه در . « شَرْحُ »

سراثر غیبیه کبی نامتناهی برجهان فیضک احوالی ، بوجهان مادیده کوریلن
بلوطه ، صویه ، کوکه ، کونشه بکزه مز . دنیاده کوردیکز مخلوقات و موجودات
سرور ایلم ایله فناپذیر اولدینی ایچون حقیقته معدوم کیدر ؛ اما فیوضات ربانیه
وانوار تجلیات روحانیه بقا و علویت واردر . درجات روحانیه ده کی تفاوتی
تعریف صدندده مثال طریقله دیه بیلیرز که برمرتبه روحانیه دنیایه نسبة آسمان کی
عالی اوله بیلیر . ده عالی برمرتبه معنویه نسبة زمین کی اشاعیده قالیر ؛ بو حقیقته
مبیدر که قرآن عظیم الشانده آخرتک درجاتی ، دنیاده کی درجاتدن اکثردر
بیورلمشدر .

مثنوی

﴿ ناید آن الّا که بر خاصان بدید ﴾

﴿ باقیان فی ابس من خلق جدید ﴾

« تَرْجِمَانُ » عالم غیبک احوالی یالکز خاصان حقّه آشکارا ولور؛ غیر یلر خلق.

جدیددن شبهه ده در. « شَرْحُ » - سورّه قافک اون بشننجی آیت کریمه سنه اشارت اولان شو بیت شریفده : « اَفَمِینَا بِالْخَلْقِ الْاَوَّلِ » یعنی « عجباً بزخلق اولدن عاجز قالدقی؟ ابتدا یار اتمقده ده عاجز اولدقی که بعدالموت مخلوقاتی تکرار اعاده و احیادن عاجز قاله لم. » (بل هم فی ابس من خلق جدید) « بلکه کفار خلق جدیددن، احیا وبعثدن شبهه ده در. » آیت کریمه لر نده مندمیج اولان معنای علویت تفسیر ایدلمشدر. هر عالم غیبک بارانی، فیض رحمانی بی یالکز خاصان حق مشاهده ایدر.

مثنوی

﴿ هست باران از پی پروردکی ﴾

﴿ هست باران از پی پڑمردکی ﴾

« تَرْجِمَانُ » بسلامک ایچون یاغمور اولدینی کبی پڑمرده لک، قور و تمق.

ایچون ده یاغمور وارد در. « شَرْحُ » نباتات کبی مخلوقاتک قوه نامیه سنه تأثیر فیاضانه ویرن بهار یاغموری قیش موسمنده یاغدینی وقت نشو و نمایی منع ایدر. یاپراقلری دو کره ایشته عالم روحانیدن لطف ایله کلن باران یعنی نفحات و برکات فیض افشان، مستعد قلبلری احیا و بالعکس قهر و غضب ایله ظهور ایدن یاغمور منکر لک قلبونه القای - ضلال و ظلمت ایدر.

مثنوی

﴿ نفع باران بهاران بوالعجب ﴾

﴿ باغ را باران پاییزی چوتب ﴾

« تَرْجَمَه » بهار لره متعاق اولان ياغمورك فائده سی زیاده عجیبدر؛ موسم -
 خزانہ منسوب اولان ياغمور صتمہ کیدر . « شَرَح » ربیع بدیع تجلیاتک باران -
 عنایتیه روضه روح افزای کلمات حالی آلمش اولان بر قلب صافینک انوار -
 مباحثای، قهر و غضبیدن بر قسوت و ظلمت کشفه ایچنده قالان بر دل مریضک یأس
 و قنوتی تصویر ایدن بوبیت معلا ، سمای عرفاندن یاغان دردانه الهامات عنوانه
 سزادر .

مثنوی

❦ آن بهاری ناز پروردش کند ❦

❦ وین خزانای ناخوش وزردش کند ❦

« تَرْجَمَه » بهاره مخصوص ياغمور ناز و لطافتله یری بسلر ؛ و موسم خزانہ
 منسوب اولان ياغمور دوشدیکیری لرده ناخوشلق و صاریلق حصولنه سبب اولور .
 « شَرَح » تجلیات جمالیه و جلالیه بی کوسترین شویت شریفی حقیقه شرح ایتمک
 ممکن دکلدیر .

مثنوی

❦ همچنین سرما و باد و آفتاب ❦

❦ بر تفاوت دان و سر رشته بیاب ❦

« تَرْجَمَه » بونک کبی (یعنی یوقاریده ذکر اولندینی وجه ایله) قیشی
 و روزکاری ، کونشی تفاوت اوزره بیل ؛ و سعادتہ نائل اولوق ایچون چاره بی
 بول ؛ « شَرَح » باران ظاهرک باران غیبیدن فرقی اولدینی کبی ظاهر و باطنک
 سائر احوالنده ده تفاوت واردر . بونکاته حکمتله نظر ایدره رک سعادت ابدیه و سلامت -
 حقیقیه بولمغه توسل ایتمک لازمدیر .

مشنوی

﴿ همچنین در غیب انواعست این ﴾

﴿ در زیان و سود و در رنج و عین ﴾

« تَنْجِيْمٌ » بونك كې عالم غيبه نوعلر واردر ؛ بونلرده زیان و فائده ، زحمت و مشقت كې احوال كثره واردر . [محتاج شرح دكلدر .]

مشنوی

﴿ این دم ابدال باشد زان بهار ﴾

﴿ در دل و جان روید از وی سبزه زار ﴾

« تَنْجِيْمٌ » اولیادن اولان ابدالك ، بوكلام و نفسی او ، بهاردن اولور . كوكلده و جانده او ، دمدن سبزه زار بتر . « شَرْحٌ » بو محمله ابدالدن مقصد ، آمال بشریه و صفات نفسانیه سی او امر و صفات ربانیه ایله تبدیل ایدن مردان خدادر كه بوتبدیلدن طولانی اسان تصوفده كندیلرینه ابدال تسمیه اولمشدر . بو صنف محترمك انقاس مؤثره سی ربیع غیبدن ظهور ایدن بروزكار لطیفدر كه تعلق ایتدیكى قلوب مستعده كوزل رایحهلر نشر ایدن چیچككارله مزین بر باغچه استكمالات حصوانه سبب اولور .

مشنوی

﴿ فعل باران بهاری بادرخت ﴾

﴿ آید از انقاس شان بانیکبخت ﴾

« تَنْجِيْمٌ » بهاره مخصوص یا غمورك فعل و اثری قابیلیت اولان اغاچه در ، اوزمره نك انقاسندن فیض و فائده نيك بخت اولانلره كلیر . « شَرْحٌ » فائده بخش اولان یا غمورك فیضی قور و مامش اغاچلره مخصوص اولدیغی كې . « موی اولان بارانك آثار سلامت نشاری ده اخلاق حمیده و اعتقادات كامله ایله نيكبخت و مسعود

اولان انسانلره کلیر. یوقسه منکر و عنود برانسانه اولیاءالله معین اولماز. اوبدبختک اوزرینه قهرربانی واقع وجاری اولمشدر.

مشنوی

❦ گر درخت خشک باشد درمکان ❦

❦ عیب آن از باد جان افزا مدان ❦

«تَرْجِمَه» اکر بر محله قورو براغاج وارسه اونک عیبی جان افزا اولان روزکاردن بیلمه! «شرح» قورو براغاجی بر محله کورورایسک قورومسنی لطیف و جان افزا اولان روزکاربک تأثیرات مفیده و حیات بخش-اسنک فقدانندن بیلمه ملیدر. بلکه اواغاجده قابلیت اولدیغنی اکلاملیدر. منکر و مضر اولان انسانلرک حال پرملال معنوبلرینی کورونجه اولیاءالله انفاسنک عدم تأثیر و عنایتیه حمل ائمه! قصور و قباحه، اومنکر و مضر آدملرک تربیت و طینت خسیسه لرنده در، زیرا ایشله دکبری معاصیدن شخصیت معنویه لرینه خشکی معنوی حاصل اولور. بویانانده اصلا جبر یوقدر. منکران و قتیله یاش براغاج کبی نشوونما و خضارت و لطافت نظرربایه قابلیت حائراکن صکره دن اراده جزئیه لرینی سؤاستعمال ایتملرینه مبنی قلبری، قورومش یاقیلغنه لایق قورو اودون شکلی المشددر.

مشنوی

❦ باد کار خویش کرد و بروزید ❦

❦ آنکه جانی داشت بر جانش گزید ❦

«تَرْجِمَه» روزکار کندی ایشنی ایشله یرک اسدی. روح مستعده صاحب اولان کیمسه، روزکاربک فائده و خاصیتینی جانندن قبول ایتدی. «شرح» هاندی آدمک حسن احوالی و اخلاق حمیده سی واریسه انیبای ذیشان و اولیای کرامک نشر ایلدکبری نسیم سلامتن مستفید اولور، بالعکس هرکیم کربوه انکار و ضلالتی اختیارده اصرار ایدرایسه قهر و عذاب ایچنه دوشر.

﴿ در معنی این حدیث کہ : اغتتموا بردالر بیع فانه یعمل ﴾
 ﴿ بابدانکم کما یعمل باشجارکم واجتنبوا برداخریف ﴾
 ﴿ فانه یعمل بابدانکم کما یعمل باشجارکم ﴾

حدیث شریفک معنای عالیسی : سز ، بہار موسمنک سرینلکفی غنیمت عد
 ایدیکز ! زیرا او اناجلر کزہ نہ ایشلر و فصل فائدہ ویرر ایسہ بدنلر کزہ دہ او وجہ
 ایلہ فائدہ ایدر ؛ خزان موسمنک برودتندن اجنتاب ایدیکز کہ اناجلر کزہ نہ ایشلر
 و فصل مضرت ایراث ایدر ایسہ بدنلر کزہ دہ آئی ایشلر . »

ادلہ ! مالانہایہ ایلہ مثبتدر کہ فخر عالم علیہ الصلوۃ والسلام افندمنر حضرتلری
 جامع الکلمدر . آز کلام ایلہ چوق معانی مفیدہ و چوق حکم ظاہرہ و باطنہ
 بیان بیوررلر ایدی . بو حدیث شریفک حکمت ظاہرہ سی بودر : خزان موسمنک
 برودتندن کنڈیکزی حفظ ایدیکز ، زیرا او برودت شتایہ طوغری کیتدکجہ تزايد
 ایدوب ہرکیم اندن خستہ اولسہ کنڈینی قولایلقاہ طوپلایہ ماز ؛ فصلکہ اشجار
 خزان موسمنک برودتندن قورومش کی اولور . اما بہارک برودتی یازہ طوغری
 کتدیکندن وکافہ اشجارہ وسائر نباتہ فائدہ بخش اولدیفندن انسانلرک ابدانہ
 قوت ویرر . حدیث شریفک حکمتہ کلنجہ : انبیای دیشان و اولیای کرامک
 انفاس مؤثرہ سی موسم ربیع کییدر . اخطارات و معاملات بی بعض دفعہ ولو صورتا
 باردوالیم کورونسہ بیلہ انلردہ بہارک لطافتی کی پک چوق نعم و فوائد واردر دیمکدر .

مثنوی

﴿ کفت پیغمبر ز سر مای بہار ﴾

﴿ تن مپوشانید یاران زینہار ﴾

﴿ تَنْجِيْہٌ ﴾ پیغمبر علیہ الصلوۃ والسلام افندمنر حضرتلری بیوردی :
 ای یاران ! صاقین بہار موسمنک صغو غندن بدنلر کزی اورتمہ یکز ! یعنی چوقجہ
 کینمہ یکز ! موسم بہارک صغو غنی طوقونماز . [بویت شریفک معنای ظاہری و باطنیسی
 بالادہ کی حدیث شریفک تفسیرندہ ایضاح اولمشدر .]

مثنوی

﴿ زانکه باجان شما آن میکند ﴾

﴿ که بهاران بادرختان میکند ﴾

« تَبَجِّمُ » زیرا بهارک سریندگی اغاجله فصل برتائیر فیاضانه ایدرسه بدنرگزده اوپله ایدر. [وارسته شرحدر .]

مثنوی

﴿ لیک بکریزید ازسرد خزان ﴾

﴿ کان کندکو کرد باباغ رزان ﴾

« تَبَجِّمُ » لکن خزانک صفوغندن قاجیکز؛ زیرا آنک صفوغی وجودلر دزه انی ایلرکه باغ و آصمهله ایتدی . [یعنی آصمهلری قوروتدینی کی برتائیرمکوس- مرض آورانه حاصل ایدر .] [بوییت شریفکده شرحی حدیث شریفک شرحده داخلدر .]

مثنوی

﴿ راویان این رابطاها برده اند ﴾

﴿ هم بران صورت قناعت کرده اند ﴾

« تَبَجِّمُ » راویلر بو حدیث شریفی ظاهره حمل ایتمشلر ، یعنی یالیکز ظاهری اولان معناسی بیان ایله قناعت ایلمه شلردر . « شَرَحْ » بلاده بیان اولندیفی اوزره بو حدیث شریفک ظاهری اولان معناسندن بشقه باطنی معناسی واردر که آنک فیهی مستعدین ایچون ده از یاده لازمدر .

مثنوی

﴿ بی خبر بودند از جاز آن گروه ﴾

﴿ کوه را دیده ندیده کان بکوه ﴾

« تَنْجِيْمُهُ » ظاهراً معناورن او ، كروه ، حديث شريفك روح معناندن
 خبردار دكل ايدلر. اولر طاعی كوروب طاعك ايچنده كي معدنی كورما مشدر .
 « شَرْح » برانسان بر طاعی كورور ، جسمانی اولان بوكسكل كنندن طولایي بكنير .
 بلكه عظمت صوریه سنه حیران اولور ، اما علم معاندن خبردار اولان بر صاحب -
 كال طاعی كوروب بكنديكي صروده برده ايچنده جوهر فوایدی حائز بر معدن
 اولوب اولمديغه دقتله باقار . آكلار . اصحاب كال ظاهری اولان فوایدن بشقه
 برده اشیا و كیفیاتك فواید باطنه سی آرار . بولور . التونله مذهب و مجلد اولان
 بر كتاب . میدان قونسه جهلا ظاهرده كي زینته ، عرفا ايسه عبارات حكمت آیاتنه
 عطف نظر ايدر .

مثنوی

﴿ آن خزان نزد خدا نفس و هواست ﴾

﴿ عقل و جان عین بهارست و بقاست ﴾

« تَنْجِيْمُهُ » حديث شريفده بيان بيوريلان خزان خدای متعال حضرتلرينك
 نزدربايننده نفس و هوادر . عقل و روح ايسه عین بهار و بقادر . « شَرْح » نفس اماره ،
 هوا و هوس مبتلا لرینی قاصوب قاووردیغندن سردی خزانه بكنر . عقل ايله روح
 منزل منتهای وصاله ایصال ایده جكنندن بهارك روح پرور سریناكنه تشبیه اولنور .
 خزان ، نفس و هوا ، بهار ، روح عرفادر .

﴿ مہر ترا عقلیست جزئی در نہان ﴾

﴿ کامل العقلی بچو اندر جهان ﴾

« تَنْجِيْمُهُ » كوزه كورونمز نقطهده سنك ايچون يالكز بر عقل جزئی واردر ؛
 سن جهانده بر كامل العقلی آرا ! « شَرْح » امور دنیه و یه نی تأمل ايچون
 هراسانده درجات مختلفهده عقل وار ايسهده حقیقت و روحانیق بحق تأمل ایدن

عقل کامله کوره عقل معاش، جزئی و بلكه هیچ مثابه سنده در. ای الآن جهان-
معنوی به کیر مامش و نفس هوادن کچما مش انسان! سنك جزئی اولان عقلك سلامت-
ابدیهی استحصاله کافی دکلدر. اخلاق حمیده و ایمان و عرفان یله متحلی برولی کامل-
العقلی تحری ایتده حقایقندن خبردار اول !

مثنوی

❦ جز تو از کلی او کلی شود ❦

❦ عقل کل بر نفس چون غلی شود ❦

« تَنْجِیْمُ » سنك جزئی بولنان عقلك انك کلی اولان عقلندن کلی اولور ؛
زیرا عقل کل، نفس اوزرنده بر زنجیر کی در. « شَرْحُ » ای حقائق احواله و دقایق-
اشیایه مطلع اولیمان انسان ! سنك جزئی عقلك بر عقل کامل مواجهه سنده تحببت-
مرشدانه دن حصه یاب تکمیل اولور. عقل کلک نامتناهی اولان کیفیاتندن بری ده
نفس و هوایه زنجیر کی اولمسی و انلرك آمال غیر لایقه و مشتهیات غیر مشروعه سفی
منع و زجر ایتسیدر .

مثنوی

❦ جزء کل از کل او گردد بدید ❦

❦ آنچنانکه مستی عقل از نید ❦ [۰]

« تَنْجِیْمُ » کلک جزئی کندی کلندن ظاهر اولور ؛ اوصورتله که خرما
شرابندن عقلك مستلکی ظاهر و پیدا اولور. « شَرْحُ » هر جزء هانکی کلدن ایسه
انجام کار کلنی اظهار ایدر . مثلاً بر آدمك قلبی فنا اولدینی حالده نه قدر مهارت
کوسترسه جزء مثابه سنده اولان افعال و کلماتی نسبتاً کل اولان قلبنك فنالغنی اظهار
ایدر . قلبی بأك اولانك ، حرکات و کلماتی نتایج مقبوله میدانده وضع ایده جکی
[۰] خرما شرابنك اسمی اولان بولکه نك اصلی « نیند » در . قافیه ایچون نقطه سی
اسقاط ایدلدر .

بدیدیدر . مثلا برانسانك مستلكی ظاهر اولمجه در حال آكلاشیلیركه او حال مستی ، ایچدیكى شرابدن ناشیدر . بو حكمت اوزرینه عقل جزء صاحبی ، كامل العقل اولانه تابع اولمسیله فطرتندهكى مایه كالاتی اثبات ایدر . كامل پر ثبات اولور .

مشنوی

﴿ پس بتأویل این بود كانفاس پاك ﴾

﴿ چون بهارست و حیات بر ك و تاك ﴾

« ترجمه » ایمدی تأویله حدیث شریفك معناسی بودر : انفاس پاك ، بهار مثالی اولوب فدان و یاراغك حیاتی کیدر . « شرح » ذکرى سبق ایدن حدیث شریفك تأویلی بودر كه : بهار ، اغاجلرك ، یار اقلرك چیچكلرك ، باعث حیاتی اولدینی كبی انبیای ذیشان و اولیاء كرامك انفاس جلیله سیده طابلك ارواح و ابدانه حیات و فیوضات ویرر .

مشنوی

﴿ گفتهای اولیا نرم و درشت ﴾

﴿ تن مپوشان زانكه دینت راست پشت ﴾

« ترجمه » اولیای عظامك سوزلری نرم و لطیف و سرت ، الحاصل هر نه یولده ایسه ، سن بدنكى اندن اولتمه ! اجتناب ایتمه ! زیرا اوزمرهك كلامی سنك دینكه معین و ظهیر در . « شرح » موسم ربیعه برودت و حرارت حس اولمسه ینه فائده لیدر . او موسمك برودت و حرارتندن چكنمك لایق دكلدر ، ازهار قلبیه كشایش و لطافت و انسانه سلامت و سعادت بخش ایدن اولیاء اللهك كلامی ایستر ملایم ، ایستر خشین اولسون ، روگردان اوله ! اظهار رضا و تسلیمیت ایله اعتلایت ! زیرا اودوات كرام معین دینك اولدینی ایچون سنی سرحد امنیته ایصال ایدر .

مشنوی

﴿ گرم گوید سرد گوید خوش بگیر ﴾

﴿ تازگرم و سرد بجهی و زسعیر ﴾

« تَرْجِمَه » ولی الله و مرشد کامل ملائیم و یاسرت نه صورت له سویلرایسه سن انی خوش طوط ! که حرارت و برودتن و جهنم عذابندن صیچرایوب حیقا سلك !
« شَرْح » اولیاء الله، لزوم و حکمت اوزرینه ملائمت، خشونت ابرازایدن. لیکن جمله معامله لری باعث منفعت و سلامتدر. انلردن توقی و اجتناب ایتمه ! که دنیانك الم آمیز اولان احوال فانی مألندن چیقوب مراتب عالییه واصل اوله سلك !

مشنوی

﴿ گرم و سردش نوبهار زندگیت ﴾
﴿ مایه صدق و یقین و بندگیت ﴾

« تَرْجِمَه » مرد خدانك ملائمت و خشونتی، زنده لیکك نوبهاری، صدق و یقینك و بنده لیکك مایه سیدر. « شَرْح » بوییت شریف ایله اولیاء اللهك انقاس- حکمت آیاتی و کلمات فیض غایاتی تعریف اولنمشدر. انلرك اوامری ملائیم اولسون، خشین اولسون، هر حالده باعث صدق و یقین و موجب نجات و حقه قریندر.

مشنوی

﴿ زان کن و بستان جانها زنده است ﴾
﴿ زین جواهر مجردل آکنده است ﴾

« تَرْجِمَه » زیر اولی اللهك نفس حیات بخشاشندن روحلر بوستانی حیات بولمشدر؛ انك جواهرندن کوکل دریاسی طولودر. « شَرْح » اولیاء اللهك انقاس- پاکندن روحلر طراوت و حیات بولور. پك درین اولان کوکل دریاسی جوهر- معرفت اولیا ایله طولار. مالی اولمش اولور.

مشنوی

﴿ بر دل عاقل هزاران غم بود ﴾
﴿ کرز باغ دل خلای کم بود ﴾

« تَرْجَمَهُ » عائلك قای اوزریه بیکار جه غم والم اولور؛ اکر کوکل باغندن بر اکیسک اولور ایسه ! « شَرْح » کامل العفلک بر علامتی اولسون بکایدیریکیزکه او ذات یاکي طائیش اولهیم! سؤالنده بولنان ط لبه جواباً بیوریایورکه : کامل العفلک بر علامتی او امر ربانیه قارشى جزئی بر سهو وقصور ایستدیکندن طولایى ذوق وحالی اکیلسه اونقصان و محرومیت ، مرد کامل ایچون موجب غم و کدورتدر؛ شوقدرکه کامل العقل اولان ذات حسب البشریه سهو وقصور ایله بی حضور اولسه ده کروه - عجزه کی آه واه ایله معطل قالماز . مرحمت ربانیه یی جلب ایچون هر وقتدن زیاده چالیشیر . سهو وقصورینی اصلاح ایله غائب ایستدیکى جزئی بر ذوقی قات قات بولمش اولور .

﴿ دیگر سؤال عایشه از حضرت مصطفی ﴾

﴿ صلى الله عليه وسلم ﴾

حضرت عایشه صدیقه نك فخر عالم محمد مصطفی علیه افضل التحایا افندمن
حضرتلرینه ایراد بیوردیفی دیگر بر سؤالدر :

مشنوی

﴿ كفت صدیقه كه ای زبده وجود ﴾

﴿ حكمت باران امر وزین چه بود ﴾

« تَرْجَمَهُ » حضرت عایشه صدیقه رضی الله عنها فخر عالم افندمن حضرتلرینه دیدی : ای وجودك زبده سی وانبیای ذیشانك كزیده سی ! بوكونكى یا غمورك حكمتی نه ایدی ؟ « شَرْح » حضرت عایشه صدیقه یا غمورى مشاهده ایتمش ایكن فخر عالم علیه الصلوٰة والسلام افندمن حضرتلرینك البسه سی ایصالناماش اولدیفی کورونجه بویاغمورك بشقه بر سر و حكمتی اولدیفی فهم ایله بونی پیغمبر ذیشان افندمن حضرتلرنندن سؤال ایلدی .

مشنوی

﴿ این زبارانهای رحمت بودیا ﴾

﴿ بهر تهدید دست و عدل کبریا ﴾

« تَبَجَّيْهُمْ » بوباران، رحمتدنی، یاخودتهدید و عدالت کبریادنمیدر؟ « شَرْح » حضرت عایشه صدیقه کوردیکی یاغورک معنوی اولدیغنی اکلالمش ایسه ده لطف و رحمت خدا، یاخود عدل و شدت کبریادن برباران اولدیغنی بیلیمک ایستدی و سؤالی تنسیب ایلدی .

مشنوی

﴿ این ازان لطف بهاریات بود ﴾

﴿ یاز پاییزی پر آفات بود ﴾

« تَبَجَّيْهُمْ » بوباران بهارلرک لطفندن می ایدی ؟ یوقسه خزان موسمنه عادت آفت و بلالرایله می طولو ایدی ؟ « شَرْح » حضرت عایشه صدیقه نک کالات معنویه سی اعتباریله بیلیور ایدی که عالم روحانیتده جمال و جلالک اک عالی درجاتی واردر . بوباران معنوی لطف و مرحمت صمدانی کی اسماء جمالیه ارحم الراحمیندنی، یوقسه قهر و غضب باری و اوصاف جلالیه منتقم الحیاردنی ایدی؟ دیه سؤال بیوردی .

مشنوی

﴿ گفت این از بهر تسکین غمست ﴾

﴿ کز مصیبت بر نژاد آدمست ﴾

« تَبَجَّيْهُمْ » فخر عالم علیه الصلاة والسلام اقدمن حضرتلری بیوردی: بویاغور تسکین غم ایچوندرد. اوغم آدمک طینت و نسبی اوزرنده در. « شَرْح » رسول مجتبا علیه افضل التحایا اقدمن حضرتلری بیورمشلردرکه: یا عایشه صدیقه! بوکون کوردیککز باران، انسانلرک قلب و عقللرنده بولنان برچوق کدر و غمملرک تسکینی ضمنتده برباران مرحمت نشان صمدانی ایدی؛ زیرا بنی بشرک طینت و خلقتی

اقتضاسنجه اکثر اوقاته قلب و عقلى گرفتار غم و بازده خيول الم اولور ؛ اكر فرمان و مرحمت جناب يزدان غم و الملك ازاله سنه شرفريز اولماز ايسه انتظام و زينت دنيا خراب و نوع بشر محزون و بى تاب اولور .

مشنوی

❦ اين جهان ويران شدى اندر زمان ❦

❦ حرصها بيرون شدى از مردمان ❦

« تَبَجِّهْ » بوجهان اوزمانده خراب اولور ايدى . انسانلردن حرص و هوس خارجه چيقار ايدى . « شَرْح » اكر غم و كدر بالا انقطاع قلوب و عقولى احاطه ايده جك اولسه دنيا نك زينت و معمورى تنى باعث اولان حرص و طمع كلياً زائل و عبادات و افكار اخرويه ايله متوغل اولور ايدى . دنيا ده انشأى بيوت ايتك ، باغ باغچه يتشدير مك ، صورى معمورى تترك و جود پذير اولسنه چالشمق انسانلرك حرص و طمع ملر ننددر ؛ بوايكى سائق ، عقول و قلوبدن زائل و يرلرينه غم و كدر قائم اوله جق اولسه دنيا نك معمورى تنه مدار اولان احوال دن هيچ برينه انسانلر توسل و ابتدار ايتمز . دنيا يى حاليله ترك ايدر لر ايدى . بوترك و عطالت دارين ايچون موجب ذلت و مضرتدر ، جناب حق ايجاب ايتدكجه سهاى ملكوتدن باران مرحمت ايندير رويك چوق آدملرك قلبلرنده كى نار حزن و اسفى كمال لطف ايله اطفا بيور مش اولور .

مشنوی

❦ استن اين عالم اى جان غفلتست ❦

❦ هوشيارى اين جهان را آفتست ❦

« تَبَجِّهْ » اى جان ؛ دنيا نك ديركى غفلتدر ؛ عقليلق بوجهانه آفت و مضرتدر . « شَرْح » دنيا و عقبا سلامتنه مقتضى اولان غيرت و حر كتى ترك ايله مستغرق - عطالت و بى درمان اولق غفلتلك مضرى و اشنعيدر . كرچه دنيا نك معمورى تنى ايچون انسان فوق العاده چالشيور ايسه ده آخرت و ابديته متعلق اولان تدابيرك اتخاذه غافل و عاطل قالير ؛ بوحال ده غايت مضرتدر ؛ معتدل غفلت اسحابى اوامر - ربانيه نك اجرا سندن و وظائف انسانيه نك ايفاسندن اصلا منع ايتديكى حاله دنيا نك

وجودی عین خیال و عمر انسانی ابدیتہ نسبہ آن واحد دن اقل اولدیغنی کورمکدن منع ایله دنیا و عقبا سلامتی چون چالیشمق اوزره لذا نذ کوستر و اصحابنی ذوالخنا حین ایدر . اصلا غفلت ایتمه رک دنیا ده مرئی فانی و آن واحد دن دها از اولدیغنی هر آن تأمل ایدمه بیله جک برنوع عاقل آدم لر بولنسه اونلر فی الحقیقه آخرت لرینی معمور ایتمک ایچون مساعی روحانی ده بولنه جقلری درکاردر : اما دنیای ترک و ویران براقه جقلری و خرابه زاره چویره جکلری بدیداردر .

مشنوی

﴿ هوشیاری زان جهانست و چو آن ﴾

﴿ غالب آید پست گردد این جهان ﴾

« تَرْجِمَہُ » عقلایق او جهان معنوی دندر ؛ و غالب کلیرسه بوجہانی ، یعنی دنیایی حقیر و خراب ایدر . « شَرْح » عقلی اولان کیمسه ، سعادت و سلامت ابدیہی آرزو و تحری ایتمکده در . انسان خدا تعالی دن چیقوب کلیاً هوشیاری معنوی به طالار ایه دنیانک معموریتنی اہمال و اخلاص ایدر . شریعت مطہرہ نک اساسی اعتدال اوزرینہ مبنی بواندیغندن انسان حسب الشریعہ ہم امور دنیویہ ، ہم احوال - اخرویہ نک ایلر یلمسنہ سی ایتمک الزمدر .

مشنوی

﴿ زان جهان اندک ترشح میرسد ﴾

﴿ تانغرد در جهان حقد و حسد ﴾

« تَرْجِمَہُ » او جهان معنوی دن آزار آزار سوز و ملک ایریشیر که دنیا ده حرص و حسد کورله مسون . غلبه ایتسون . « شَرْح » جهان معنوی دن تدریجی عقل و ہدایت دنیایہ یتیشیر ؛ حکمتی بودر کہ اگر کثرتلہ حب آخرت و عقل معنوی اور تالنی محیط اولسه انسانلر منحصر اطلب ابدیت و عقبا ، تارک لذت دنیا و لورلر ایدی . اگر عالم روحانیت دن دنیاہ اصلا عقل و ہدایت ترشح ایتمز ایه هر کس

محبتی ظاهر کوزیاه کوریلان احوال دنیویہ بہ حصر ایله خوف الہی قلبلرندن
حقیقتمش و احوالہ انسانلرینتہ حرص و حسد زیادہ اشمش و حاللری بویوزدندہ
خراب و برباد اولمش اولور ایدی .

مثنوی

﴿ کر ترشح بیشتر کردد زغیب ﴾

﴿ نہ هنر مانددر این عالم نہ عیب ﴾

« ترجمہ » اگر عالم غیبدن ترشح زیادہ اولہ حق اولسہ بودنیادہ نہ هنر، نہ عیب
عیب قالمش اولور . « شرح » اگر عالم غیبدن کثرتلہ حب آخرت و فکر معنوی،
معرفت ظاهر و جلی اولہ حق اولسہ هر سن منحصر اسعادت ابدیہ یہ طالب اولہ جہندن
مساعی دنیویہ اور تہ دن قاقوب هنر مفقود اولور و جملہ بی اندیشہ آخرت احاطہ ایدر؛
دنیا کر قنار فنا اولور ایدی . بو حال ایسہ حکمت صمدانیہ یہ مخالف اولدینی
وارستہ امر یقدر .

مثنوی

﴿ این ندارد حدسوی آغازو ﴾

﴿ سوی قصہٴ مرد مطرب بازرو ﴾

« ترجمہ » بوکونہ معارف الہیہ و احوال غیبیہ حد و پایان یوقدر . سن اختیار
مطربک حکایہ سی طرفہ کیت ! « شرح » حکم الہیہ و اسرار غیبیہ بی نہایہ
و بو حکم و اسرارک تمامہ اظہاری غیر جائزدر . بوکابنا حضرت مولانا کندی ذات
علیہ سہ خطاباً : نہایت سز اولان بو بحثی شمیلک ترک ایله پرمطربک حکایہ سئدہ کی
احوال حکمت مائی بیان ایت ! بیور مشدر

﴿ بقیہٴ قصہٴ پیر چنکی و بیان مخلص آن ﴾

پیر مطربک بقیہٴ حکایہ سی و خلاص و نہجائی بیانندہ در :

مثنوی

﴿ مطربى كزوى جهان شد بر طرب ﴾

﴿ رسته ز آوازش خیالات عجب ﴾

« ترجمه » ، بر مطرب که جهان آندن بر سرور و بر طرب اولدی . آنک آوازندن عجیب خیالات ظهور ایتش ایدی . « شرح » ذکر اولنان مطربك صدای طرب افزاننده سامعین ذوق و لطافت ایله مالی و حساس اولان قلوب و عقول علی اولور ایدی .

مثنوی

﴿ از نوایش مرغ جان پران شدی ﴾

﴿ وز صدایش هوش دل حیران شدی ﴾

« ترجمه » نفه سندن جان قوشی پران و صداسندن کولک عقی حیران اولور ایدی . « شرح » مطربك نفه و صداسی اودر جده و مؤثر ایتش که مرغ روح غلبان محبت ایله طبقات عالییه پران و قلبك حیات رقیقه سیده اوصدانك تأثیر لطیفندن حیرتله اثر نمای فیضان اولور ایدی .

مثنوی

﴿ چون بر آمد روزگار و پیر شد ﴾

﴿ باز جانش از عجز پشه کیر شد ﴾

« ترجمه » اونک عمرندن کچن زماندن طولای مطرب پیر اولدی . جانك شاهینی سیوری سینك طویجی اولدی . « شرح » دنیاده جمال شباب مرور ایام و لیال ایله فنیایب اولور ؛ یالکز باقی ، حب و رضای مولادن متحصل اولان حکمت و معالیدر . مطربك مرور زمان ایله سن و سالی ایلر یلیوب حال هر مه و وارمش ، سیوری سینك طومغه ، یعنی اشیای خسیسه و حقیره مه مراجعته مجبور اولش ایدی . بو حکمته

مبفی دركه سورء رحمانك يكرمى التنجى آيت كريمه سنده (كل من عليه امان ويبنى وجهه ربك ذوالجلال والاكرام) معنای شریفی : « هر کیم بر یوزنده در ، فانی ونابدید اوله جقدر ؛ ویا لکر صاحب جلال واکرام اولان الله تعالی حضر تکرینک وجهه وذات ربانیه سی باقیدر . »

مشنوی

﴿ پشت اوخم کشت همچون پشت خم ﴾

﴿ ابر وان بر چشم همچون پار دم ﴾

« تَنْجِيْمُهُ » کوپ آرقه سی کی او مطربك ارقه سی بو کولدی . قاشلری کوزی اوزرنده بالدم یعنی قوستون کی اولدی . « شَرْحُ » سن وسالك ایلر یلمسیله عالمک الک کوزل بر قزی بیله چیرکینلشیر . کندیسندن آثار طراوت ولطافت زائل اولور . دنیانک زینتلرنده بقا اولمدیغی اثبات ایدن کیفیاتند تدرکه ابتدا آفت دوران ، صکره اختیار و بی درمان اولمش بر قادینک بوزی لسان حال ایله بو حقیقتک ترجمان بلیغیدر . بومطربده مقتضای ببری مفتورو نظر خلقدن منفور اولمش ایدی .

مشنوی

﴿ کشت آواز لطیف جان فزاش ﴾

﴿ زشت و نزدکس نیر زیدی بلاش ﴾

« تَنْجِيْمُهُ » آواز جان فزاشی چیرکین اولمش ، کیمسه نک یاننده هیچ بر تأثیر واعتباری قالماش ایدی . « شَرْحُ » صدانک جهت جسمانیت و روحانیتی اولدیغندن کوزل بر صدانک ایشیدیله بیلمسی ، آلات بدنیه نک منتظم اولمسنه متوقفدر . آلات جسمانیه ذاتاً غیر منتظم و یاسرور زمان ایله خلل پذیر و ویران اولور ایسه تأثیر صدانمفک و هبا اولور . عقل و فراستده ، معیندن نبعان ایتدیکی حالده اگر جسمانی اولان دماغ ذاتاً مکمل اولماز ، یاخود مختل اولور ایسه قوه ذهنیه مفقود و بی سود اولور ؛ زیرا خلقه عالی اولان روحانیت مختل بر محلی اقامتگاه اتخاذ ایتمز ، ییچاره مطربك صنعتی ، سسی ، امید یی هپ هوا ایدی !

❦ آن نوا که رشك زهره آمده ❦

❦ همچو آواز خر پیری شده ❦

« تَبَجَّيْزُ » اوصدا ونغمه به زهره کو کینک حسدی گلش، اختیار لقدم بر اشک
آوازی کی اولمش ایدی. « شَرَحْ » مطربک لطیف سعی ابتدا زهره کی کو اکب-
سنانک بادی رشکی اولمش ایکن بدم غارتگیری زمان ایله اشک آوازی نه
دوئمش و مطربی چرکاب ذلت و نفرت ایچنه باتیرمش ایدی.

مشنوی

❦ خود کدما مین خوش که ان ناخوش نشد ❦

❦ یا کدا مین سقف کان مقرش نشد ❦

« تَبَجَّيْزُ » هانکی خوش و لطیف در که ناخوش اولمدی؟ یا هانکی طاواندر که
یره یا ییلمش، ییقلمش اولمدی؟ « شَرَحْ » دنیایه متعلق لذائذ و آمال و معالینک
فنا پذیر اولدیغنه دائر بویت شریفده کی تعریف مؤثرانه و محزونانه قلبی حساس
اولانلر القلی عبرت ایدر. خوش و لطیف کوردیکی برشی مرور زمان ایله مسموم
و مغموم، هر نوع یوکسک بنا منهدم و آشیان بوم اولور.

مشنوی

❦ غیر آواز عزیزان در صدور ❦

❦ که بود از عکس دیشان نفخ صور ❦

« تَبَجَّيْزُ » صدورده اولان آواز عزیزان بشقه خاصیت ثابته به مالکدر که
دمنک عکسندن نفخ صور اولور. « شَرَحْ » فانی اولان شیر مرور زمان ایله
ناخوش اولور. نشو و باب معرفت بقا اولان اولیاء اللهک حالی، آواز و کلامی بر لطافت
مخصوصه ابدیه به مالکدر. نفخ صور مردان خدانک دم و کلاملرینک عکسیدر؛

زیرا انك وجودی انتر خبر ویرمشر ودها دنیا ده ایكن بك جوق مرده دلی احیا
ایتمشلدرد .

مشنوی

﴿ اندرونی کاین درونهامست ازوست ﴾

﴿ نیستی کاین هسته امان هست ازوست ﴾

« تَبَجِّهْ » انلرك درونی كه جمیع درونلر انلردن مستدر ؛ بر یوقا قدر كه
وارقلر یزاندن واردرد . « شَرْحْ » اوزمره واصلینك اویله قلاباری واردركه
بز عشق و محبت الهیه بی انلرك تأثیر فیضی ایله حس ایده بیلیرز . انبیای ذیشان
واولایای کرامك واصل اولدقلاری مراتب غیبیه بزه کورونمز ایسه ده حقیقته
وجوددر . بزم ظاهرأ طانیوب کوردیکمز بو عالم صوری او عالم غیب و باطنك
عكسیدر .

مشنوی

﴿ کهربای فکر وهر آواز ازو ﴾

﴿ لذت الهام ووحی وساز ازو ﴾

« تَبَجِّهْ » اولنر ، هر فکر و آوازك کهرباسیدر ، الهام ووحی ورازك
لدتیدر . « شَرْحْ » هر فکر وصدای صدق انتمای مقام مقبولیه جذب ایدن ،
رضای باری بی استیصال ایدنلردر . انلرك همیتله الهام ورازك لذائذ نامتناهی سی
حس اولنور . انسان سفلی ، عالی اولور .

مشنوی

﴿ چونكه مطرب پیرتر کشت وضعیف ﴾

﴿ شد زنی کسبی رهین يك رغیف ﴾

« تَبَجِّهْ » وقتا كه مطرب اختیار وضعیف اولدی ، کسبیزلکدن طولانی
یوقفه براكك بارچه سنه مرهون و محتاج اولدی . « شَرْحْ » مطرب ، صدا کی

فانی برهوائیه بل باغلا دیغندن هرشیدن محروم و برپارچه ا کمکه بیله محتاج و مرهون اولدی . عاقل ، دنیا و عقبا ده محتاج و مضطرب قالیه حق زاد بقا نهادی و قتیله تدارک ایدر و هوادن قور تولوب مسمود جان و محسود جهان اولور .

مشنوی

﴿ گفت عمر و مهلت دادی بسی ﴾

﴿ لطفها کردی خدایا باخسی ﴾

« تَرْجَمَهُ » [اختیار مطرب] دیدی : الہی ! بکاجوق عمر و مهلت ویردک !

نم کی عادی برانسانه لطفلر ایتدک ! « شَرْحْ » مطرب ، کرچه عمری فی او آنه قدر مالا یعنی شیر ایلہ اضاعه ایتمش ایسه ده استعداد فطریسی عمرینک نہایتندہ امدادینہ یتیشوب جناب ارحم الراحمینک عفو و مرحمتہ دخالت و کمال خلوص ایلہ بارکاه کبریایہ عرض استرحام ایلمشدر . یازیق او انسانلره که تأمین سعادت ایچون چالیشمازلر و اختیار مطرب قدر اولسون اثر ایتباه و فعالیت کوسترمزلر .

مشنوی

﴿ معصیت ورزیده ام هفتاد سال ﴾

﴿ باز نکر فتنی زمن روزی نوال ﴾

« تَرْجَمَهُ » الہی ! یتمش سنہ کنہه ایشلدم ؛ هیچ بر کون بندن نوال

واحسانکی کری طوتمدک ! « شَرْحْ » مطرب پشیمان اولدینی و قه قدر کوردیکی الطاف ربانیہ کی کمال صدق و عرفان ایلہ بیانه باشلامش ، بواندینی اضطرابدن طولانی کمال خضوع ایلہ جناب ارحم الراحمینہ عرض حاجات ایلمش !

مشنوی

﴿ نیست کسب امروز مهمان توام ﴾

﴿ چنک بهر توزنم کان توام ﴾

« تَنْجِيْهُ » الهی ! بوکون کسبم یوفدر ؛ سنک مسافرکم ! چالنی یی سنک ایچون چالیورم . سنک ملوککم . [پک چوق نسیخه لرده « کان توام » دیه محررایسه ده جلد ثانیه ذ کری سبق ایدن و سلطان ولد حضرت تارینک زمان عالیسنده یازیلان اسکی نسیخه ده « آن توام » یازلمشدر و « آن توام » معنایه دهامناسبتایدیر .] « شَرْح » عبدنه وقت کمال خلوص قلب ایله الله تعالی حضرت تارینک مرحمتنه التجا ایدر ایسه مقبول اولور ، شوقدرکه رجوعنک خالصانه اولسی شرطدر ؛ یوقسه مثلاً میخور شراب ایچه جک پاره سی قالیوبده تک شراب تدارک ایتک ایچون الهی ! بکاعنایت ایت دیمنی کبی بر رجوع ، غیر مؤثر و بلکه اسکی حالندن دهامضرر . الله تعالی حضرت تاریننه مراجعه تک اوج شرط اعظمی واردر : بری ، خلوص قلبک بولنسی ، دیکری رجوع ایدنه تک معاصیدن کلیاً انقطاعی ، دیکری اوامر ربانیه تک اجرا سنه افتداری قدر مداومتیدر .

مشنوی

﴿ چنک را برداشت شد الله جو ﴾

﴿ سوی کورستان یثرب آه کو ﴾

« تَنْجِيْهُ » چنک دینلن چالنی یی یوقاری قالدیردی . طالب حق اولدینی حالده مدینه منوره تک قبرستانی طرفنه واروب آه دییجی اولدی . « شَرْح » مطرب مدینه منوره ده ایدی ، مناجاتده بواندقدن صکره النده سرمایه عد ایلدیکی چالنی یی الله تعالی حضرت تارینک عشق و رضاسنه اوله رق چالغه باشلامش ، کچمش زمانده الطاف ربانیه یی اونوتوب ایفسای عبادت و اجرای وظیفه و عبودیت ایلمدیکندن طولانی آه و فغان ایدرک عالم قانینک حدودی و رحلت ابدیه تک باب مجسمی مثابه سنده اولان قبرستانه کتمش ! مطربک قلبنده صفوت و خلوص تام کورلدیکندن نزد حقه ده انک چالغیسی بریا کارک تسییخندن دهامقبولدر .

مشنوی

﴿ کفت خواهم از حق ابریشم بها ﴾

﴿ کو به نیکویی پذیرد قلبها ﴾

« **تَرْجَمَه** » کندی کندینه دیدی : حقدن ابریشم‌ها ایسترم، خدای متعال
 حضرتلری ایملک واحسان ایله قیلیری قبول ایدر. « **شَرَحْ** » ابریشم بهسا
 تعیرندن اوچ معنا اکلایلیر ۱۰: کندیعی بوکون بسایه جک قدر جزئی براحسان .
 ۲: چنک چالغه برابریشم وتل اله حق قدر برلطف ۳ : کنهاریمی عفو ایده جک
 برشمه مرحمت صمدانیه ایسترم دیمکدر .

مشنوی

﴿ چنک زدبسیار و کریان سر نهاد ﴾
 ﴿ چنک بالین کرد و بر کوری فتاد ﴾

« **تَرْجَمَه** » قبرستانده چوق چالغی چالیدی و اغلایه رق باشی یرمه قودی ؛ چالغی یی
 یاصدیق یاپوب مزارک بری اوستنه دوشدی. « **شَرَحْ** » مطرب مستعد، استحصال-
 رضای باری امیدیه عاشقانه چالغی چالیدی. او وقته قدر ایشلیدیکی معاصی وایتدیکی
 غفلتدن طولای غایت بشیان ایدی. چوق اغلادی ، اندن صکره بی تاب اوله رق
 قبرک بری اوستنه دوشدی. رضای حقلک استحصالنه وسیله اتخاذا ایلدیکی چالغی یی ده
 یاصدیق کجی باشی التنه قودی.

مشنوی

﴿ خواب بردش مرغ جان از حبس رست ﴾
 ﴿ چنک و چنکی رارها کرد و بجست ﴾

« **تَرْجَمَه** » انی اویقو قابدی. روحی حبسدن قور تولدی. روح قوشی چالغی یی
 و چالغی چالغی ترک ایله زندان بدنن صیچرادی. « **شَرَحْ** » مطرب چالغی چالقدن
 و آه و فریاد ایدوب اغلادقدن و نهایت بی تاب قالدقدن صکره و اویقوبه وارمسیله برابر
 مرغ جانی حبس بدنن قور تولمش، چنک و چنکی یی و پک چوق بهوده افکار-
 دنیویه بی ترک ایله اثر حکمت خدا اوله رق معنوی برعاله کیرمش!

مشنوی

﴿ کشت آزاد از تن رنج جهان ﴾

﴿ در جهان ساده و صحرای جان ﴾

« تَرْجَمَه » اویقوسیبیلره روح بدنن و جهانك رنج و کدرندن آزاد اولدی، ساده بر جهانده و صحرای جانده بولندی. « شَرْح » انسان اویانق ایکن نه قدر سعادت و بختیاری ایچنده اولورسه اولسون عوارض و حوایج دنیویه نك پنجه اضطرابنده زبون اولدیفی ایچون استراحت محضه اویقو عالنده بولنور. انسان اویقوده ایکن غموم واکدارك عذابندن قورتولور و جانی بشقه بر عالم و حالده بولنور که اوجهان غایت واسع و غلغش دنیادن وارسته در.

مشنوی

﴿ جان او انجا سرایان ماجرا ﴾

﴿ کاندیرین جا کر بماندندی مرا ﴾

« تَرْجَمَه » انك روحی صحرای جانده قوش کبی تقی ایدرهك دیر ایدی که : کاشکی بقی بو محله براقسه لر ! [« سرایان » صفت حالیه در که تقی ایدرهك دیمکدر . بونك مصدری « سراییدن » در . « سراییدن » ایسه تقی ایتك . مناسنه در .] « شَرْح » مطربك جانی حبس بدنن قورتولوبده فیض حق ایله غیبده کی وسعت و لذتی حس ایتدکجه کمال ذوقندن اظهار صفا و او عالم عالیده فالسفی دعا یلر ایدی .

مشنوی

﴿ خوش بدی جانم ازین باغ و بهار ﴾

﴿ مست این صحرای غیب لاله زار ﴾

« تَجَمُّد » بویاغ و بهار معنویده بنم جانم خوش و راحت ایدی ، بوحیرانک
و عالم غیبه متعلق لاله زارک مستی اولدی . « شَرَح » مطرب او یاندینی وقت عالم خواب
و غیبده حس ایلدیکی احوال علویه بی خاطرینه کتیروب کمال حسرتله باغ سعادت
بار معنیده نصل خوش و راحت و اوحرای واسعه و لاله زار غیبده
نصل مست و پر طرب ایدم ، کاشکی الطاف سبحانیه بنی اوراده براقش و بو آلام-
مالانهایه دنیویه دن رها ایتمش اولیدی ! دیمشدر .

مثنوی

« بی پروبی پا سفر میگردی »

« بی اب و دندان شکر میخوردی »

« تَجَمُّد » اوجهان صافیده قنادسز و ایاقسز سفرایدر ایدم ، دوداقسز ،
دیشمنز شکر یردم . « شَرَح » عالم غیبده وسائط جسمانییه اصلا محتاج اولدیغم حالده
طی مکان و ترقی ایدوب تعریفه صیغیان لذائذ روحانییه بولدم . جسمه متعلق عذاب و اذایه
کرفتار اولدم ؛ رضای ربانی بی قازانغه موفق اولانر ایچون اوجهان بر مکان لاهوتی-
معالی افشاندر .

مثنوی

« ذکر و فکری فارغ از رنج دماغ »

« کردم با ساکنان چرخ لاغ »

« تَجَمُّد » عالم معنیده ایکن ذکر و فکر - ماعنک اغریسندن ، یورغو و لغندن
قور تولدی . جهان ملکوت ساکنانر یله لطیفه لر ایدر ایدم . « شَرَح » بعض نسخه لرده
« رنج و دماغ ، یازلمش ایسه ده بویکی کله اره سنده » و او « یازمق حسب العبارده سهو
اولدینی آشکاردر . مطرب عالم ملکوتده رنج دماغدن ذکر و فکر فارغ اولدینی
حالده کمال ذوق و صفایله الله تعالی حصر تلرینک دریای عبادت و مرحتنده مستغرق
ایدم . اوجهان معنویده ارواح انبیا و اولیا و صلحایی ، ملائک کرامی کوردیم ؛ ارواح-

مقدسه نك هر حالی حظوظات بخشا ایدی دیمشدر . رنج فکر ، دماغ واسطه سیله
اولدیفنی ایما ایدن بوییت شریف طب جدیدك کشفیاتنه موافقدر .

مشنوی

﴿ چشم بسته عالمی مید یدی ﴾

﴿ ورد وریحان بی کفی می چیدی ﴾

« **تَرْجِمَه** » کوزی باغلانمش اولدینم حالده بر عالم کورر ایدم ؛ السز کل
وفسلکن طوبلار ایدم . « **شَرَحْ** » دنیاده اویقوس سیله کوزم باغلاندینی صروده
بن عالم معنیده بشقه بر عالم واسع کورر ایدم ؛ ال کبی وسائط مادیه و وسائل جسمانیه
محتاج اولدینم حالده کل وفسلکن کبی ذوق و شامیه لطافت کامله و یرن رواج لطیفه
بی پایان ابله مسترچ الجنان اولوردم دیمك ایسته بن مطربك قابلیت فطریه - فی شرح
صد دنده کی بوییت شریف سرائر غیبیه نك صدفچه تعریفیدر .

مشنوی

﴿ مرغ آبی غرق دریای عسل ﴾

﴿ عین ایوبی شراب مغتسل ﴾

« **تَرْجِمَه** » اختیار مطربك دریای احدیته نسبت خاصه سی اولان جانی عالم
غیبده بال دریاسنده مستغرق و صویه منسوب بر قوش ایدی ، اوبله بال دریای کی :
حضرت ایوبك یقینان دینی شرابك عینی ایدی . « **شَرَحْ** » بال دریانندن
مقصد ، کمال لذتن کنایه در . مطرب قبرستانده اویقوده عالم غیبی مشاهده ایتمکه
لیکن عمان معنوییه ، منسوب ، روحانی بر قوش حالی آلمش ، دریای ذوق و حلالت
معنویه به طالمش ایدی . اودریانك انسانه بخش ایلدیکی فوایدی اکلامق ایچون
حضرت ایوبك چکدیکی درد و جفالردن صکره جناب ارحم الراحمینك خلق واحسان
ایلدیکی صوبی خاطره کتیر ملیدر . اوصودن ایچمك و بدن شریفنی غسل ایتمکه
برابر حضرت ایوب کسب افاقت ایتمش و امراض و بلا یادن قور تولمشدر .

سورۃ (ص) ده (ارخص بر جلك) بیورلمشدر . الله تعالى حضرتلری وحی بیوردیلرکه: یایوب! یرہ ایاغکله اور! حضرت ایوبك اور مسیلہ یردن صوقاینادی. انك اوزرینه وحی صورتیلہ ینہ بیورلدی کہ: (هذامغتسل باردوشراب) یردن جیقان بو صویقانه حق وغسل ایدیلہ جك وایچیلہ جك صودر . « حضرت ایوب امر ربانی به در حال اطاعت ایدوب اومبارك صودن ایچدی وبلاغتسال امراض- ظاهره وباطنه دن کلیاً کسب افاقت ایلدی . اختیار مطربده ماء حیات معنویه دن بویله تازه جان بولمش ودنیانك اضطراباتندن قور تولمشدر.

مشنوی

﴿ که بدو ایوب را پا تا بفرق ﴾

﴿ پاك شد از رنجها چون نور شرق ﴾

« تَرْجِمَهُ » زیرا او چشمه ایچنده ایوب علیه السلام ایاقدن تپه یه قدر نور شرق یعنی کونش کی رنج و کدر لردن پاك اولدی. « شَرْح » امر حق ایله ظهور ایدن چشمه حیات بخشا ایوب علیه السلامه معنا و ماده صفوت و افاقت و یردی. اختیار معربك ده امر ربانیله واصل اولدینی دریای صاف معنوی معاصی یی ازاله ایتدی. طهارت وجدان و قلی، نور پاك ایمانی، ایما صدندہ نور شرق، کونش کی توصیف بیورلمسندہ کی انوار بلاغتک پارلاقانی پك بیوکدر.

مشنوی

﴿ مثنوی در حجبم اگر بودی چو چرخ ﴾

﴿ در نكنجیدی در این زان نیم برخ ﴾

« تَرْجِمَهُ » مثنوی شریف اگر حجبم وجسامتمده چرخ قدر یعنی سماوات قدر کنیش اوله ایدی بوسر و حکمتدن اکا اوفاق برابرچه بیلہ صیغماز ایدی. « شَرْح » ایما اولنان حالات و اسرار روحانیه او قدر و اسعدرکه برازینی هر کس آ کلا یه حق یولده حروف و عبارات ظاهره ایله تعریف و اشعار اولنق لازم کلسه مثنوی شریفك ییراقلری، حجبم و جلبدی چرخ قدر کنیش اولسه ینہ استیعابه

کافی دکلدر . بوییت شریف سورہ کہفک یوزاونجی آیت کریمہ سنہ اشارتدر .
 (قل لو کان البحر مدداً لکلمات ربی لنفد البحر قبل ان تنفد کلمات ربی ولو جئنا
 بمثله مدداً) معنای شریفی : « یا محمد ! سویله الله تعالیٰ حضرت تلیسک کلماتی یازلمق
 ایچون اکر دکز مرکب اولسه ایدی البتہ صولری توکنیر ایدی . حق تعالیٰ حضرت تلیسک
 کلماتی توکنمزدن اول . ولودریالک دیکر مثلی کتیر سه ایدک ! یعنی یکیدن
 کتیر یله جک دریالک صوی ده توکنیر . حق تعالیٰ حضرت تلیسک کلماتی توکنمز
 ایدی . »

مشنوی

❦ کان زمین وآسمان بس فراخ ❦

❦ کرد از تنکی دلم راشاخ شاخ ❦

« تَرْجِمَہٗ » ، زیراجوق کنیش اولان یروکوک طارلغندن طولانی کوکلی پارچه
 پارچه ایلدی . « شَرْحُ » عالم روحانینک اسرار وانواری دائرہ تعریف و بیانہ
 صیغماز . یرلر ، کوکلر ، اوجہان علوینک وسعت بی پایانہ نظر آ پک محدود قالیر .
 جہان وسیع معنوی بہ کورن جہان مادینک طارلغندن مضطرب اولور .

مشنوی

❦ وین جہانی کاندیرین خوابم نمود ❦

❦ از کشایش پرو بالم را کشود ❦

« تَرْجِمَہٗ » ، بو جہان غیبکہ بو اویقو ایچندہ بکا کوروندی . آجیق اقدن
 طولانی پروبالی آجدی . « شَرْحُ » مطرب اویاندقدن صکرہ بوجہان معنوی
 اویقودہ بکا ، اوقدر بارلاق ، اوقدر آجیق کوروندی کہ بخش ایلدیکی صفا ،
 پروبالم مثابہ سندہ اولان قلب وعقلی آجدی وخیال وخاطرہ گلز حقائق روحانیہ
 کوستردی ؛ اماقضا وقدرینی اومسعود محلدہ بر اقدی وینہ بو حالہ ارجاع ایلدی
 دیمشدر .

مشنوی

﴿ این جهان و راهش ار پیدا بدی ﴾

﴿ کم کسی يك لحظه در اینجا بدی ﴾

« تَنْجِيْهُ » بوجہان معنوی ایله انک یولی ا کر ظاہر اولیدی ، آزکیمسه
بودنیاده بر لحظه قالیر ایدی . « شَرْح » عالم غیب نه قدر فرح افزا ویولی نصل
واسع اولدینی ظاہر و پیدا اولیدی ، دنیا انسانلره محل اذ اوجفا اولور و هر کس
همان عالم غیبه کتمک سوداسنه دوشر ایدی . حق تعالی حضرتلری حسب الحکمه
عالم غیبی هر کسه کوسترمدی و هانکی قولنه کوستردیسه مستغرق ذوق عظیم ،
صاحب خاق کریم ایلدی . اختیار مطرب ، اوعلی باذن الله تعالی کورمش ،
مدح و ثناییه مشغول اولشد . عالم روحانیک عظمت شانی ، بودنیایه نسبت ایله
فضل و رحمانی تصویر ایدن بویت بدیع زبدہ حکمتدر .

مشنوی

﴿ امری آمد که هین طامع مشو ﴾

﴿ چون ز پایت خار بیرون شو برو ﴾

« تَنْجِيْهُ » مطربک روحنه بوصورتله امر الهی کلدیکه صاقین طمعکار
اوله ! زیرا ایاغکن دیکن دیشاری چیقدی . یوری ! « شَرْح » پیر مطرب
عالم روحانیک ذوق اصفاسنی اکلادقن صکره اوراده قالمق آرزو ایتمش ایدی ؛
اما اجل موعودی دها کلامش اولدیفندن امر الهی ا کابیه لیدردی که بولدا نذ-
روحانیه ایچون ایجابندن زیاده طمعکار اوله ! جهان معنوی به کیده جک ایاغنده کی
دیکن چیقدینی ایچون طریقه حقیقتده یورویه بیلیرسک ! انجق دنیایه عودت ،
استحصال رضای صمدانی ایچون دها زیاده چالیشهرق جلب سعادت ایتلیسک !

مشنوی

﴿ مول مولی میزد انجا جان او ﴾

﴿ در فضای رحمت واحسان او ﴾

« تَجَمُّعٌ » اختیار مطربك روحی او عالم روحانیده مولی ، مولی آوردی . یعنی توقف وانتظار صدالرفی چیقاردی . رحمت واحسان آلہینک نہایتسز صحرانسدہ ! « شَرَحٌ » اللہ تعالیٰ حضرتلری اختیار مطربك روحنہ « طامع اولہ » دیہ امر بیورنجہ مطربك حواس باطنہسی خبردار اولمغلہ برابر زیادہ نعمت وسعدت روحانیہ بولمق ایچون بر مدت دہا بزہ دنیادہ توقف ایتمك واجب اولدی ؛ یاخودیرمطرب عالم روحانیتك ذوقنی کوردکدن صکرہ حق تعالیٰ حضرتلرنندن برازدها بوجہان مغنوبدہ توقف ایدہیم دیمش اولمسی حاز اولہجنی کبی کیجیلرلسانسدہ مولی مولی ، اللہ سلامت ویرہ معناسنہ کلدیکندن مطربك روحی دہ جہان ومأمن مغنیدن آیریلہجنی صرہدہ مولی مولی ؛ یعنی آلہی ! آلہی ! ینہ کرداب دنیایہ کیدرم بکاسلامت ویر ! نیازندہ بولمش اولدیغنہدہ دلیل اولہ بیلیر .

﴿ در خواب کفتن هاتف عمر رضی اللہ ﴾

﴿ عنہ را کہ چندین زراز بیت المال بآن مرد دہ کہ ﴾

﴿ در کوہستان خفتہ است ﴾

حضرت عمر رضی اللہ عنہ رؤیادہ هاتف دیدی : بیت المالدن بر مقدار التون آلدہ قبرستاندہ او بومش اولان او آدمہ ویر !

مشنوی

﴿ آن زمان حق بر عمر خوابی کاشت ﴾

﴿ تاکہ خویش از خواب نتوانست داشت ﴾

« تَجَمُّعٌ » او ، زمان حق تعالیٰ حضرتلری حضرت عمر اوزرینہ براویقو حوالہ اینسدی ، کہ کندیسنی اویقودن طومتغہ ، یعنی اویقوی دفع ایتمکہ قادراولہمدی . « شَرَحٌ » جناب خدای متعال حضرت عمرہ اویقوی حوالہ بیورمسی قبرستاندہ بولنان یرمطربہ التفات ایتمك ایچون اولدیفنی آتیدہ کی ابیات - شریفدن معلوم اولہ بقدر .

﴿ در عجب افتاد کین مهود نیست ﴾

﴿ این زغیب افتاد بی مقصود نیست ﴾

« تَبَجَّهْ » حضرت عمر تعجبه دوشدی . بواویقو مهود و معتاد دکلدر .
عالم غیبدن واقع اولدی ؛ مقصود سز و سبب سز دکلدر . « شَرَح » حضرت عمر
عادتك خارجنده اویقویه بر میل غیر اختیاری حس ایدنجه کال فراستندن آکلادی که
وقت سز کلن بو میل خواب ، بر مقصوده مبتیدر .

مشنوی

﴿ سر نهاد و خواب بردش خواب دید ﴾

﴿ کامدش از حق ندا جانش شنید ﴾

« تَبَجَّهْ » یاصدیفه باش قویدی . کندینی اویقویه قاپدیردی . رؤیاسنده
حقدن بر ندا کلدی ، روحی آنی ایشتمدی . [شرح اتمکه حاجت یوقدر .]

مشنوی

﴿ آن ندا که اصل هر بانك و نواست ﴾

﴿ خود ندا آنست و این باقی صداست ﴾

« تَبَجَّهْ » او بر ندا که هر صدانك اصلیدر ، حقیقته اصل ندا اودر ،
باقیسی ایشیدیلن ندا دکل ، یالکز صدادر . « شَرَح » اصل نداندای روحانیدر که
واصلین خدا نزدنده ندا نامه شایان یالکز اودر . قصور ایشیدیلن عادی سسلردر .
ندای مغویدن معدود دکلدر . لفظاًده فرق اولنق اوزره انلره عادی صدا دینه
سزادر .

مثنوی

﴿ ترك و کرد و پارسی کو و عرب ﴾

﴿ فهم کرده ان ندایی کوش و لب ﴾

« تَرْجَمَه » ترك ، کرد ، عجم ، صاغر ، عرب جمله سی اوندایی قولاقسز ، دوداقسز فهم ایتمشدر . « شَرْح » حق تعالی حضرتلری بر قولنه مرحمت ایدوب برندا ویا بروحی والهام بیوره حق اولورایسه ایسترایسه ترکی ، ایسترایسه فارسی الحاصل هانکی لسانی بیایرایسه بیاسون الهام ربانی بی تمامها آکلار . الهام حق دوداغه ، قولاغه محتاج دکدر .

مثنوی

﴿ خودچه جای ترك و تاجیکست و زنك ﴾

﴿ فهم کردست آن ندارا چوب و سنك ﴾

« تَرْجَمَه » ترك ، عجم ، عرب نه دیمك ؟ او ، ندای معنوی بی دكنك و طاش بیله فهم ایلمشدر . « شَرْح » ندا والهام حق اكلایه حق قابلیق پیدا ایتدكن بدن صكره قومیتك ، اختلاف السنهك بونی اكلامقده بر تأثیر مانعی یوقدر . چوب و طاش — كه انسانلره كوره جماداتدن معدوددر . — ندا و امر حق اصفا ایلدكلری شهیدن مبرادر ؛ زیرا عدمدن وجوده كلك ایچون كندی حاللرینه كوره استماع انلرده لابد و احرا ایدی . شو قدر كه استماعلری انسانلرك اعصاب و اعضای بدنیه سی واسطه سیله حاصل اولان نوع سعادتن اولیوب بر حالت مغنویه ایله حاصل اولور . مثلاً دكزده ایكن رفورطنیه طو تولدقدن صكره « امان الله ! » بوفورطنیه دفع ایت ! دیه نیاز ایدیایر ، معافییه بیلینیركه دكزه اوله حق فرمان الهی لسانمزده جاری اولان الفاظ و تعبیرات ایله دکدر . دكزك استماع ایده چکی فرمان خدا ، صرف معنوی و روحانی بر امر و ندادر ؛ بالجمله جمادات كندی خلقتلرینه مخصوص بر صورتله امر حق استماع و فرمان خدایه انقیاد ایدر .

مثنوی

﴿ هر دمی از وی همی آیدالست ﴾

﴿ جوهر و اعراض می کردند مست ﴾

« تَبَجَّهْ » هر بر آمده جانب خدادان مخلوقاته لسان معنوی ایله
 (الست بر بکم) نداسی کلیر . او ، ندادن جوهر و اعراض مست اولور .
 [بوحلده جوهر ، ذاتیله قائم اولان ؛ اعراض ، ذاتیله قائم اولمیان اشیادر .
 بوییت شریفک شرحی آتیده در .]

مثنوی

﴿ کرنی آید بلی ذیشان ولی ﴾

﴿ آمد نشان از عدم باشد بلی ﴾

« تَبَجَّهْ » مخلوقاتدن ظاهراً و الفاظ ایله « بلی » جوابی کثر ایسه ده عدمدن
 وجوده کلری « بلی » جوابی محتوی اولمش اولور . « شَرْح » بویکی بیت شریفه
 ایما بیوریلان « الست » و « بلی » امر و جوابی سورة اعرافک یتمش ایکنجی
 آیت کریمه سنده شویله فرمان بیورلمشدر : « وَاِذَا خَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ
 ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَاسْتَهْدَهُمْ عَلَىٰ انْفُسِهِم اَلْتَ بَرَّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ » معنای شریفی :
 « یا محمد ! او وقتی ذکر ایت که ربک بنی آدم آرقه لرندن ذریتلرینی آلدی
 و روحلری اوزرینه کندیلرینی شاهد طوتدی و بیوردی : بَن سَزَك رَبَكْز
 دَکَلِیْم ؟ بنی آدم جواباً دیدی : اوت ! سَن رَبْمَزَك و نفسمز اوزرینه شاهد
 اولدق ! » بو آیت کریمه اوزرینه مفسرین چوق شیلریازمشلدر . محققین و اصحاب
 یقین دیرکه : اعیان نأبتهده یعنی ابدان خاق اولنمندن اول الله تعالی حضرتلرینه
 ظهور آدمدن اولاد چیقه جفی معلوم ایدی . دنیایه قبل الورود انسانلری تشکیل
 ایدن ارواح و شخصیت معنویه لرینه بَن سَزَك رَبَكْز دَکَلِیْم ؟ فرمانی صدور
 ایندی و انلر اوت ! رَبْمَزَك . جوابی و یردیلر . آیت کریمه نك بو صورتله
 تفسیری ده ا و جیهدر . « اوت » رَبْمَزَك ! جوابی دنیاده واقع اولمش اولسیدی
 منکرلرده الوهینی افرار ایلملری اقتضا ایدر ایدی ؛ معافیله بو آیت کریمه نك

حقیقتی یالکز الله تعالی حضرت تهرینه و سـ ویدی قوللرینه معلومدر . جناب حق
هر آن مخلوقاته « الست برکم » دیه لسان عال و حکمت ایله فرمان بیورر و بو
فرمانک قبولی کائناتک انتظامیله معلوم اولور .

مشنوی

﴿ آن چه کفتم من ز فهم سنک و چوب ﴾

﴿ در بیا نش قصه هاش دار خوب ﴾

« ترجمه » اوشیدن که بن طاش و چوبک فهمندن سویلدم ، انک بیاننده کی

قصه یه کوزل عقل طوت ! « شرح » جاداتک بیله وجود حق اقرار ایمکده
بولندقلری اهل عرفان نزدنده مجزومدر .

مشنوی

﴿ زانکه کفتم زآ کهی چوب و سنک ﴾

﴿ در بیا نش قصه بشنوبی درنک ﴾

« ترجمه » چوب و طاشک ا کا هلقندن اول شیء که دیدم ، انک بیاننده

بی توقف قصه ایشیت !

[بوندن صکره بیسان بیوریلان قصه مندرج اولدیغندن بویت شریف

وارسته شرحدر .]

﴿ نالیدن ستون حنانه چون از برای پیغمبر صلی الله

﴿ تعالی علیه وسلم منبر ساختند که جماعت انبوه شده

﴿ و گفتند ماروی مبارک ترا بهنکام وعظ نمی بینم

﴿ و شنیدن رسول و اصحاب آن ناله را و سؤال

﴿ و جواب دادن مصطفی علیه السلام باستون صریح

ستون خزانہ نالہ ایتمی بیانہ در: اہل ایمان فخر عالم علیہ الصلوٰۃ والسلام
افندمن ایچون برمنبر یابدیلر ؛ زیرا جماعت چوق اولیدی و او جماعت فخر عالم
افندمن حضرت تلیزینہ عرض ایتدیلر کہ: حین وعظہ بزسنک مبارک یوزنی کورہ میوزر.
بونک اوزرینہ اووقہ قدر خطبہ او قورایکن فخر عالم افندمنک طیانندی ستونک
نالہ سنی اصحاب کرام ایلہ برابر مفخر موجودات علیہ الصلوٰۃ والسلام افندمن
ایشتدی ، سؤال بیوردی ، وستون آجیق جواب ویردی .

بوکا دائر روایات صحیحہ واردر . علمادن بعضی بونالہ باطنیدر و بعضی
ظاہریدر دیدیلر . پیغمبر ذیشانمز افندمن حضرت تلیزینک معجزات باہرہ نبویہ لری
عقل و فکرہ صغیمہ حق مرتبہ بدیمی البیان و قطعی البرہان اولہ جفندن بو حقیقت .
صریحہ توضیحہ محتاج اولیان بدیہیاتدندر .

مشنوی

﴿ آستن خزانہ ازہجر رسول ﴾

﴿ نالہ میزد ہم چوار باب عقول ﴾

﴿ ترجمہ ﴾ « اولجہ اثنای خطبہ دہ اتسکا ، بیوریلان ستون فخر عالم علیہ الصلوٰۃ والسلام
افندمن حضرت تلیزینک فراقدن صاحب عقل اولانلر کی نالہ اوردی ، فریاد ایلدی
برحنین و دلخون اولدی . [شرحہ لزوم یوقدر .]

مشنوی

﴿ درمیان مجلس وعظ آنچنان ﴾

﴿ کزوی آ کہ کشت ہم پیر و جوان ﴾

﴿ ترجمہ ﴾ « وعظ مجلسنک اورتہ سندہ ستون او قدر نالہ ایتدی کہ اورادہ

بولنان اختیار و کنج نالہ سندن خبردار اولدی . ﴿ شرح ﴾ فخر عالم علیہ الصلوٰۃ والسلام
افندمن حضرت تلیزینہ منبرہ چیقوب اہل ایمانہ وعظ و نصیحت بیورر ایکن ابتدا
طیانندی ستونک نالہ و فریادی او قدر علنی ایدی کہ حاضر بالمجلس اولان کافہ
اہل ایمان بونالہ ای شیدہ رک تقویہ ایمان و کسب اطمنان ایتدیلر .

مشنوی

﴿ در تحیر ماند اصحاب رسول ﴾

﴿ کز چه می نالد ستون باعرض و طول ﴾

« تَبَجَّيْهُمْ » اصحاب کرام ستونک ناله سی اوزرینه حیرتده قالدیلر . ستون
عرض و طولی ایله ، یعنی هر طرفدن بتون جسمی ایله ندن ناله و فریاد ایدیور ؟
[وارسته شرحدر .]

مشنوی

﴿ کفت پیغمبر چه خواهی ای ستون ﴾

﴿ کفت جانم از فراق کشت خون ﴾

« تَبَجَّيْهُمْ » پیغمبر ذیشانم از افدمز حضرتلری بیوردی : ای ستون ! نه
ایسترسک ؟ ستون جواباً دیدی : سنک هجر و فراقکدن جانم قان اولدی .
« شَرِّحْ » رسول محبتاً علیه افضل التحایا افدمز حضرتلرینک بوامر و سؤالنه
جواباً بوستون دلخون لسان حال ایله یار رسول الله ! شمدی به قدر حین و عظم و خطبه ده
بکا استناد ایدر ، طیانیر ایدیکز ، شمدی بشقه بر منبری تشریف ایلدیکدزدن
سزدن مهجور و بی حضور اولدم . انک ایچون فریاد ایدردم دیمشدر .

مشنوی

﴿ مسندت من بودم از من تاختی ﴾

﴿ بر سر منبر تو مسند ساختی ﴾

« تَبَجَّيْهُمْ » - نك حین وعظده طیانیدیغ محل بن ایدم ؛ شمدی بندن
کیتدک . یکی منبرک بانئ اوزرینه مسند اتخاذا ایلدک ! [آزاده شرحدر .]

مشنوی

﴿ کفت خواهی که تراغلی کنند ﴾

﴿ مشرقی غربی ز تو میوه چنند ﴾

« تَبَجَّهْ » بیوردیلر : ایسترمیسک ؟ سنی خرما اغاجی یابسونلرده سندن مشرق و مغرب اهل میوه طوبلاسون ! « شَرَحْ » ستون کبی وقتیه کیلوب قورومش براغاج ایچون اک زیاده فائده لی برحاله کیرمک تکرار ترونازه و میوه بر اولمسیدر ؛ بناءً علیه فخر عالم علیه الصلوٰۃ والسلام افندمن حضرتلری ستونه بیورمشلرکه : ای ستون ! سنک بوناله و فریاد کله ابراز ایلدیکک صدق و محبت مقابلنده ارزو ایدرمیسک ؟ الله تعالی حضرتلرینه دعا ایدیمده الطاف ربانیه ، سنی تازه بر خرما اغاجی حاله کتیرسون ! شرق و غرب اهل سندن استفاده ایتسون !

مشنوی

﴿ یاداران عالم حقت سروی کند ﴾

﴿ تا تر و تازه بمانی تا ابد ﴾

« تَبَجَّهْ » یاخود ایسترمیسک ؟ او عالمده حق تعالی سنی بر سروی ایدوبده ابدی ترونازه قالهسک ! « شَرَحْ » بودنیاده خرما اغاجی اولمق ایستمزایسه دعای نبوی ایله دائمًا ترونازه بر اغاج اولمسنی می طاب ایتدیکنی مبین بویت شریفک طوبای معرفدن تشب ایدن اوراق و اغصان حکمتی آتیده کوریه جکدر .

مشنوی

﴿ کفت آن خواهم که دایم شد بقاش ﴾

﴿ بشنو ای غافل کم از چوبی مباش ﴾

« تَبَجَّهْ » ستون دیدی : بن آتی ایسترم که آنک بقاسی دایم اولدی . ای غافل ! سن بوقصه بی ایشیتده برچوبدن اشاغی اولمه ! « شَرَحْ » فخر عالم علیه الصلوٰۃ والسلام افندمن حضرتلرینک امری اوزرینه ستون دیمشدرکه : یارسول الله ! بن بقاسی ، دایم اولان برحالی کندم ایچون ایستر و استرحام ایلرم . بوجواب صوابه ابتناءً حضرت مولانای رومی قدس سره السامی ای انسان غافل ! عادی دیرک اولان ستونک ارزوسنی ایشیتده سنده بقای تحری ایت ! ابدیتیه ذبّه بر ثانیه دن

اقل اولان و او تانیه ایچنده بیله غم و المدن غیر خالی بولنن دنیا نك لذت ابا له فریبانه سنه
انسان عاقل ربط قلب و تعلیق امل ایله حیات ابدیه یی ترك ایدرمی؟ بیور بیور لر.

مشنوی

﴿ آن ستون را دفن کرد اندر زمین ﴾

﴿ ناچو مردم حشر گردد یوم دین ﴾

« تَبَجِّمُ » او ، ستونی یر ایچنه کو مدی که یوم قیامتده انسان کی حشر اوله !
« شَرِّحُ » بقایه دائر اولان استر امنك قبول بیورلدیغنه دائر ستونه قباعت بخش
اولق ایچون فخر عالم افندمن حضر تتری امر بیور دیلر که مذکور ستون، انسان
کی دفن اولسون ! کو ستر دیکی محبت اوزرینه روز قیامتده مظهر مکافاة و واصل-
سر ادقات علویات اولسون !

مشنوی

﴿ تابدانی هر که را ایزد بخواند ﴾

﴿ ار همه کار جهان بیکار ماند ﴾

« تَبَجِّمُ » تابونی بیله سك ! هر کی می جناب حق دعوت ایتدی . او کیسه
جهانك کافه کارندن بیکار قالدی . « شَرِّحُ » حق تعالی حضر تتری هر هانکی انسانی
و سائط روحانیه ایله عالم بقایه دعوت ایتدیه او کیسه امور فانیه و دنیویه دن
فارغ اولوب سعادته کامکار اولور .

مشنوی

﴿ هر که را باشد زیزدان کاروبار ﴾

﴿ یافت بار آنجا و بیرون شد ز کار ﴾

« تَبَجِّمُ » هر کی مك جناب خدادن کاروبار و مشغولیتی اولدی ، درگاه حقه
یول بولوب ایشدن چیقدی کیتدی . [ایکنجی . صراعه کی بار ، طریق ، یول

معنا-نه کلیر . [« شَرْح » ، الله تعالى حضرتلری قرآن عظیم الشان واسطه-سینه
لایق اولان کاروباری ارائه وانسانیتی احیا بیوردی؛ بناءً علیه هر هانکی انسان
او امر و تبلیغات ربانیه اطاعت ایدر ایسه رضای باری بی بولور .

مشنوی

﴿ آنکه اورانبود ازاسرار داد ﴾

﴿ کی کند تصدیق اوناله جماد ﴾

« تَجَمُّعٌ » اول کیمسه یه اسرار الهیه دن احسان وعطا اولدی . اوجادک
ناله و فریادی نصل تصدیق ایدر؟ « شَرْح » ، اسرار حق ایکی صورته ظهور ایدر .
بری : احوال واسرار روحانیه نک فهم ورؤیتی ، دیگرى : انبیای ذی-شانک بیان
وتبلیغ بیوردقلری احکام واحواله خلوص قلب ایله ایمان ایتمکدر . احوال-
روحانیه یی قوه کاشفه ایله کورمدکلری حالده قویاً ایمان ایدنلر سورۀ بقره نک
ابتداسنده مدح وثنا اولمشدر . شویله که : (« الْمَذْكَابُ الْكَتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ »)
[حروف مقطعه دن صکره] معنای شریفی : « بوکتاب که قرآن عظیم الشاندر ؛ ایچنده
شبهه یوقدر . » (« هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ ») « متقی اولانلر ایچون طوغری
یول کوستریجیدر ؛ شول متقیلر که غیب اولان و فقط الله تعالى حضرتلری طرفندن
نبی ذیشان معرفتیه تبلیغ اولنان احوال روحانیه یه ایناندیلر . »

مشنوی

﴿ کوید اری نی زدل بهروفاق ﴾

﴿ تانکویندش که هست اهل نفاق ﴾

« تَجَمُّعٌ » جماداتک تسبیحی کی سرائر خلقته اعتقاد ایدنلری ظاهراً تصدیق
ایدوب باطناً انکار وتکذیب ایدر ؛ اما بوصورت تصدیق کندیسنک اهل نفاقدن
اولدیغی مؤمنلر سویلماک ایچوندر . « شَرْح » ، اهل ایماندن قورددقلری
ایچون انکارلرینی ستر و روحانیتی تصدیق ایدر کی کورونن منکرلر کندیلری کی

ایمانسز اولانلرک یانسه کیدنجیه مؤمنلری اغفال واستهزا ایلدک دیه جهولانه افتخار وکنیدیلرینی بر باد ایدرلر ؛ اومقوله منافقین حقنده سورۀ بقره نك اون دردنجی آیت کریمه سنده : (واذا لقوا الذين آمنوا قالوا آمنا) بیورلمشدر . وهر نه وقت اهل نفاق ایمان ایدنلره ملاقی اولسه لر دیرلر : بز ایمان ایتدک . « (واذ خلوا الی شیطانیهم قالوا انا معکم انما نحن مستهزؤن) » و اوقت که شیطان صفت اولان ارقداشلریله تمثالیرلر . دیرلر که شبهه سز بسز که اولوب صرف استهزا ایدیجیلردنر . « (اللهیستهزؤبهم ویمدهم فی طغیانهم یغمهون) » الله تعالی حضرتلری انلر حقنده ترتیب بیوردینی جزا ایله آللری استهزا ایدر ، ودهاشدید جزایه مستحق اولمق ایچون حاللری ضالانده براققله طغیانلرنده مهلت ویرر ، اول منافقین متحیر اولدقلری حالده .

مشنوی

﴿ کریندی واقفان امرکن ﴾

﴿ درجهان رد کشته بودی این سخن ﴾

« ترجمیم » هر نوع مخلوقات « کن » امرینه واقف و مطلع اولماش اولیدی بو « کن » کلامی جهانده رد اولنور ایدی . « شرح » کافه مخلوقات کندی خلقتلرینه مناسب صورتده حق تعالی حضرتلرینه اطاعت و عبادت ایتمکن و اوامر ربانییه اکلامقدن مبرا و محروم اولمش اولسه لر ایدی حق تعالی حضرتلرینک « کن » یعنی « وجود بولکنز ! » امری غیر مقتضی قالیر ایدی .

مشنوی

﴿ صدهزاران اهل تقلید و نشان ﴾

﴿ افکند شان نیم وهم در کمان ﴾

« ترجمیم » یوز بیکار جه اهل تقلیدی و صاحب علایمی یارم توهم ، شبهه ده براقدی . « شرح » حقایق روحانییه واقف اولیوب بزده ایناندق دیه تقلید صورتیه

حرکت و اساسی ترك ايله بعض ادله و علامت و هوومه اوزرينه ايمانلرينى تعلق ايدنلره بروهم كله جك اولسه او مقوله اهل تقليد و صاحب استدلال شبهه دوشر .
دوچار ضلال اولور .

مثنوى

﴿ كه بظن تقليد و استدلال شان ﴾

﴿ قائمست و جمله پر وبال شان ﴾

« تَرْجِمَه » زیرا انك تقليد و استدلالی ظن ايله قائمدر . و جمله پروبالری [یعنی عقل و فکرلری] ظن اوزرینه قائمدر . « شَرَح » دنیایه متعلق امور و احوالده بیله ظنیات اکثر فائده سز و نتیجه سز قالیر . هله امور روحانیه ایچون ظنیات صرف خیالاتدر . ظنك بعض دفعه مهما امکن اصابت ایده بیلیمسی تجارب سابقه یه قیاسأدر . امور روحانیه و سرأرغیبیه حقنده ولی اللهدن اولمیانك شخصنه مخصوص مشاهدات و تجاربی اولمدیقندن روحانی ظنیات ايله ارامق اضاعه اوقات ایتمکدر . روحانیك احوال و دقائق انبیای ذیشان واسطه سیله الله تعالی حضرتلرینك او امریله معلوم اولور . برعقلدی ، برصاحب استدلالی عادی بروهم ضال و پریشان و معاذالله تعالی بلکه محروم ایمان ایدر . امور روحانیده ظنیاتك تركیله قرآن . عظیم الشانك اراداته و شریعت مطهره نك احکامنه اتباع هرؤمن ایچون الزمدر . ظنیاتك حق یولنده بیورلمشدر : ﴿ وما یبغ اکثرهم الا ظناً و ان الظن لا یغنی من الحق شیئاً ﴾ . اصحاب سیئاتك اکثری ظن و خیاله تبعیت ایدر ؛ تحقیقا ظن حقندن یعنی حق یولنده هیچ برشیته فائده ویرمز .

مثنوى

﴿ شبهه می انکیزد آن شیطان دون ﴾

﴿ درفتند این جمله کوران سر نکون ﴾

« تَرْجِمَه » آلاق شیطان انك ایچنده برشبهه او یاندیرر . بو کوزلری کور

اولانك هېسى باش اشاغى يورالانير . « شېرئىج » دين ميدينك اساسلارنى بحق تحقيق ايتاماش والهام وسراثر روحانيه يه واقف اولمامش اهل استدلالك عقللرينه شيطان قوتلى بروسوسه القا ايدنجه انلرى زبون ايدر . قرآن عظيم الشانك ارادات جليله سندن وشرعت مطهره نك وضع ايلديكى احكام عليه سندن اصلا آيرلمايلى وحل شهادت ايچون برمرشد كامله انتساب ومراجعت ايتىلى !

مثنوى

﴿ پاي استدلاليان چووين بود ﴾

﴿ پاي چووين سخت بى تمكين بود ﴾

« تَرْجِيْمُهُ » ، تقليد واستدلاله استناد ايدنلرك اياغى ضعيف اولور . قاتى اغاجدن ياپلمش آياق ايسه غايت تمكينسز اولور . « شېرئىج » ، اصحاب تقليد واستدلالك ادراكلى ضعفدن خالى اولمدينى ايچون حاللرى اغاج دالندن ياپلمش صنئى براياقلى يورومكه بگزركه هر وقت قيرلىق ، دوشمك تهلكه سى اولور .

مثنوى

﴿ غير آن قطب زمان ديده ور ﴾

﴿ كز ثباتش كوه كردد خيره سر ﴾

« تَرْجِيْمُهُ » ، صاحب بصيرت اولان اوقطب زمانك ثباتندن طاف ، حيرت ايچنده سرسم اولور . غيريسنك باي عقل وادراكى بى تمكيندر . « شېرئىج » ، شيطانك القا ايلديكى وهم وشبهه مقلد وصاحب استدلال اولانلرك ذهن واعتقادلرىنى پریشان ايدر ايسه ده قطب زمانك طريق سلامت رقيقى اختيار ايدمىلنلر مضراتدن امين اولور . زيرا قطب زمان دين ميدينده قوى البيناندر . كال ثباتندن طاغىر بيله حيران وسرسم اولور .

مثنوى

﴿ پاي نابينا عصا باشد عصا ﴾

﴿ تانيقتند سر نكون اوبر خصا ﴾

« تَبَجَّهْ » کور اولانك اياغی عصا اولور . عصا که طاش پارچهلری اوزرینه باشی اشاغی دوشمسون ! « شَرْح » عالم روحانیکی کورمه‌ین، یاخود اکامنسوب ارباب همته انتساب ایتهمش اولان اعمای معنوی غافل اولور . استدلالی عصای-چوین ایسه بی‌تمکین اولدیغندن اوفاق برمانعه سیر ، کندینی دوشورر . بر باد و مجروح الفواد ایدر .

مشنوی

﴿ آن سواری کوسپه را شد ظفر ﴾

﴿ اهل دین را کیست سلطان بصر ﴾

« تَبَجَّهْ » اول سوار که اهل دین اولان عسکره ظهیر و باعث ظفر اولدی ، کیمدر ؟ دیر ایسک صاحب بصر اولان ذاتدر . « شَرْح » سلطان بصر دن مر ام : سلطان الانبیا محمد مصطفی علیه افضل النحایا افندمن حضر تلیدر که کرک صوری محاربه ده ، کرک قلبی اولان جهاد اکبرده اهل ایمانه معین و سپاه نصرت اکتناه - دینه ظفر بخش اولان باعث تمکیندر . عاقل و محب حقیقت و متحری طریقت ایسک فخر کائناته تابع اول !

مشنوی

﴿ باعصا کوران کرره دیده اند ﴾

﴿ درپناه خلق روشن دیده اند ﴾

« تَبَجَّهْ » کورلر کرچه عصا ایله یول کورمشلردر . مقصوده ایرمشلردر - انجق خلقک معاونتده بولنان روشن کورنلردر . « شَرْح » کورلر عصا لره یولی بولورلر ایسه ده حقیقته کورنلرک هم‌تیله یورلر ؛ کورنلر اولماش اولیدی کورلر ایچون عصا ، یول ، ساثر مالزمه بولماز ایدی . تقلید و استدلال ده مانند عصادر . هر حالده اهل بصیرت بر صاحب عرفانه احتیاج واردر .

مثنوی

﴿ کر نه بینایان بدن دی و شهان ﴾

﴿ جمله کوران مرده اندی در جهان ﴾

« تَبَجِّمُ » کورلر وشاهر اولسه ایدی، کورلرک هپسی جهانده اولمش اولور ایدی « شَرَح » اکر روشن دل اولان انیا واولیا دنیا به کلامش اولسه اصحاب استدلال ضال وخیول خیالات آلتنه کلیاً پامال اولور ایدی. بو ابیات- شریفه دن اکلاشیلورکه : کرچه مقلدین و مستدلین درجات علیه روحانیه به قدم باصمامش و کورلر مثابه سنده بولتمشله ایهده ایچلرندن طریق حق بولاق نیت خالصه سنه مستند اولانلر اهل عرفان مشعله هدایت اولور . نتمک اصحاب خیرات کورلره آجیوب صدقه وزکاة ویررلر .

مثنوی

﴿ نی ز کوران کشت آیدنی درود ﴾

﴿ نی عمارت نی تجارتها وسود ﴾

« تَبَجِّمُ » کورلرک النندن اکمک، بیچمک کلز. بناری عمارت ایده مز، تجارتلر وفائده حاصل اولماز . « شَرَح » زراعت ، عمارت ، نفع و تجارت کورلرک النندن کلدیکنندن بنی بشرک ، اسباب تعیشنی میداننه کتیره جک اهل بصیرت اولسه اعمالر مضمحل اولور ایدی . ایشته مقلد اولانلرک فیکری ، طریق حق اوزره مشی ایتمک مقصودینه مبتنی اولدیفنی حالد اصحاب بقینک همت و معاونتی بونلره مهما ممکن جاری وسعادتلرینه بادی اولور . شوقدرکه اهل استدلال حدلری نسبتنده استفاده ایدوب بشقه لره چاره ساز اوله ماز . هیچ اعمال اولان کیمسه، کحال ورهنا اوله بیلیرمی؟

مثنوی

﴿ کر نکردی رحمت افضالشان ﴾

﴿ در شکستی چوب استدلالشان ﴾

« تَرْجِمَهُ » اكر الله تعالى حضرت تلى سزه افضل رحمت ايلماش اوليدى ،
سزك چوب استدلالكز قريليرايدى . [مقاسى واضحدر .]

مثنوى

﴿ اين عصاچه بود قياسات و دليل ﴾

﴿ آن عصا كه دادشان بينا جليل ﴾

« تَرْجِمَهُ » بو ، عصانه اوليور ؟ قياسات و دليلدر كه : او عصايي بينا و جليل
اولان الله تعالى حضرت تلى و ىردى « شَرْح » عصادن مقصد قياسات عقليه و دلائل
ذهنيه در ، كه روحانيتدن محروم ايسده طريق حقى بولمق ارزو ايدنلر
و قرآن عظيم الشانك احكام جليله سنى لايقيه اكلايه ميوب بر مرشد كامله ده مراجعت
ايتاماش اولانلر بالضروره قياساب و دلائل عقليه مراجعت مجبور درلر .
دلائل اولان بو عقل ظاهرى ده بخش و احسان ايدن ينه جناب خدا اولدينى بديهيدر .
شو قدر كه روحانيته كوره عقلك قوت و نورى جزئى و غير صافيدر .

مثنوى

﴿ چون عصاد شد آلت جنك و نفير ﴾

﴿ آن عصارا خورد بشكن اى ضرير ﴾

« تَرْجِمَهُ » وقتا كه عصاد جنك و عوغايه آلت اولدى ، اى اعما ! اول عصايي
قروب پارچه له ! اقايت ا « شَرْح » قياسات و دلائل عقليه قطع مسافات ايتك
و طريق حقى بولمق ايجون جناب خدا سكا اعطا ايتش ايكن ، سن او عصايي قطع
مسافات ايجون دكل ، وسيله حرب و جدال و سوء استعمال ايلرايسك سكا
و همجنسكه باعث مضرت اولور . يعنى عقلى ارادات قرآنيه نك و احكام شرعيه نك
خارجنده استعمالدن اجتناب و تحاشى ايت 1

مثنوى

﴿ او عصا تان داد تا پيش آمديد ﴾

﴿ آن عصا از خشم هم بروى زنيد ﴾

« تَبَجَّحْ » حق تعالی حضرتلری او عصای ایلری کلمک ایچون سزه وردی .
 سز ایسه غضب و عناد ایله عصای ویره نك اوزرینه آتمق ایستدیکز ! « شَرَحْ »
 بو عقل جزئی ، ترقیات و قطع مسافات ایچون احسان خدا اولدینی حالدده بوامانلی
 سوء استعمال اتمک کفران نعمت و داعی نکبتدر . استنادگاه اهل دین و متکای
 اصحاب یقین اولمق ایجاب ایدن او عصای استدلال ایله انبیا و اولیای عظامه اورمق
 نه بیوک خسران و حماقتدر .

مشنوی

﴿ حلقة کوران بچه کار اندید ﴾

﴿ دیده بانرا درمیانه آورید ﴾

« تَبَجَّحْ » ای کورلر حلقه سی ! نه ایش ایچنده بوانیورسکیز ؟ اره کزه
 کوزلری کورن بر صاحب بصیرت کتیریکز ! « شَرَحْ » ای اعمای معنوی !
 بو قیاسات و ادله موهمه بی نه ایچون استعمال و کندیکزی پامال ایدبورسکیز ؟
 آرزومند سعادت و هدایت ایسه کز بر اهل بصیرتی اورته کزه کتیریکزده همت
 و ارشادی ایله واصل سعادت اولدکز !

مشنوی

﴿ دامن او کیر کو دارد عصا ﴾

﴿ درنکر کادم جهادید از عصا ﴾

« تَبَجَّحْ » او ، عصای عقل و استدلالی ویرن جناب حَق دامن عنایتی
 طوت ! وردی ، حضرت آدمک عصادن نه لر کوردیکنی ، نه لر چکدیکنی کور !
 « شَرَحْ » احکام قرآنیه و مشروعیه بی قبول و اجرا ایله قیاسات و دلائل عقلیه دن
 فارغ اول ! حضرت آدم کی برنبی ذیشانک جنتده ایکن جناب خدا بی بوشجردن
 نهی بیورمش ایسه نهی تحریمی در ؟ یوقسه تزییه میدر ؟ دیه امر صریحه

قارشی دلائل عقلیہ یہ مراجعت و او دلائلہ استناداً حرکت ایتدیکندن او جهان اعلادن جدا و دنیاده بالطبع گرفتار تعب و اذا اولدی ؛ امور روحانیہ یہ متعاق اولان کیفیاتده او امر جلیله قرآنیہ یہ توفیق حرکت ایتدیکدر .

مشنوی

﴿ معجز موسی و احمد زانکر ﴾

﴿ چون عصا شد مار و استین باخبر ﴾

« تَرْجِمَہٗ » حضرت موسی و فخر عالم علیہما الصلوٰۃ والسلام افندیل مرکز معجزہ سنہ نظرایت ! عصا نصل اذردها و ستون نصل خبردار اولدی ؛ « شَرَحْ » انبیای ذیشانک معجزات باہر اتہ ایمانق اہل ایمانہ لابدر . موسی علیہ السلامک عصاسنک اذردها و ستونک ہجر و فراق حضرت فخر عالمدن طولای تاثیر نمای بکا اولسی کی احوال حقیقیہ بی استدالات عقایہ یہ تدفیدن زیادہ حقایق معنویہ یہ عرض اطمینان ایلہ آکلاملیدر .

مشنوی

﴿ از عصاماری و از ستین چین ﴾

﴿ پنج نوبت می زنند از بہر دین ﴾

« تَرْجِمَہٗ » عصادن براذردها و ستوندن نالہ پیدا اولدی ؛ دین ایچون بش دفعہ نوبت اورر لر . « شَرَحْ » موسی علیہ السلامک عصاسی اذردها و ستون حنانہ نالہ زن و بقائما اولدی . فرعون کی مستکبر لک افکار باطلہ سی احکام جلیلہ قرآنیہ مانند اذر محو ایدر ، اہل ایمان مثال ستون حنانہ اولان منارہ لر دن اوقات خمسہ دہ آزان محمدی صدای سعادت اتما سی ایشیدوب صاحب ایقان اولور . همان بتون عالمہ ہر کون بش دفعہ دین مبینک اعلان فیض توحیدی معجزہ سی ستونک نالہ سندن دہا بیوک بر معجزہ باہرہ اولدیغی ستوندن برشی اکلامیان کیمسہ یہ واضحاً کوستر .

مشنوی

﴿ کر نه نامعقول بودی این مزه ﴾

﴿ کی بدی حاجت بچندین معجزه ﴾

« تَبَجَّهْ » بولدت دین و طریقت اگر عقله مخالف کلامش اولسه یدی .
 انبیای ذیشانک بونجه معجزاته نه وقت حاجت قالیر ایدی ؟ « شَرَحْ » لذاذند .
 واسرار روحانیه دلائل و تجاربه مستند اولان عقل محدودک مطلع اوله جنی
 حالاتدن دکدر . جناب قادر مطلق ، انبیای ذیشانى اعزام و معجزات کثیره
 اظهارینه قدرتیاب ایدرک دین مبینی اتمام ایتدی . عقلک هوسات نفسانیه یه
 مصروف اولان ادراکاتی خارجنده بر جهان معنوی کالات و علویات اولدینی
 بوجه ایلده ثابت اولورکه اگر عقل بشرک استدالات و استدراکات محدوده سی .
 احاطه معنویاته قادر اولسه ایدی بالمله انبیای مبعوثی بلا مخالفت هر کسک قبول
 ایتسی لازم کلیردی . حال بوکه حین بعثده کوریلان مخالفت ، عقل هواداره مطابق
 اولیان بر مشروعت روحانیه نک عکس حقیقتیدر .

مشنوی

﴿ هرچه معقولست عقلش می خورد ﴾

﴿ بی یسان معجزه بی جزر و مسد ﴾

« تَبَجَّهْ » نه که معقول ایه عقل قبول ایدر . بیانسر ، معجزه سر ، برطرفه
 چکوب بوزمکسزین ... [یعنی معقول عد اولسان برشیی عقل محدود ، بیان
 و معجزه یه ، شویله بویله تعریف و توصیفه حاجت اولمقسزین قبول ایدر .]
 « شَرَحْ » قیشین صفوق ، یازین صیجاق اوله جغنی هر عقل قبول ایدر .
 قیش موسمی برودت و صیفده حرارت اولور دیه انسانلری ایتاندرمق ایچون
 اقلایات و تبلیغاته حاجت یوقدر . لکن انسان وفات ایتدکن صکره نعم و مجازات
 اخروییه بی یلدریمک و ایتاندرمق ایچون تبلیغات و اظهار معجزات ایتک لابدر .

تأثیرات روحانیہ احوال خارقہ فی قبول و تصدیق استیذیرر . او قبول ، الی آخر الدوران ایمانہ استعدادی اولانلرہ انتقال و جریان ایدر . شمدی اهل ایمان باقی اولان قرآن عظیم الشان بمعجزہ باہرہ سندن غیرى معجزات کور مدکلری حالده استعدادلری حسینلہ روحانیہ تمامہا ایمان ایتشلر در . اعجاز قرآن ، مادام الدوران ہادی سبیل ایماندر .

مشنوی

﴿ این طریق بکر نا معقول بین ﴾

﴿ دردی ہر مقبلی مقبول بین ﴾

« تَبَيَّنَ » خفی اولان بو طریق روحانی عقل ظاہرہ مخالف کور! انی ہر مقبلک قلبندہ مقبول کور! « شَرَحَ » غیبہ منسوب اولان طریق روحانی ، عقلک فوقندہ در . عالم غیبہ ایمان باعث سلامت دوجہاندر . روحانی قرآن عظیم الشاندہ و مردان خدانک تبلیغات معنویہ سندہ اراملیدر .

مشنوی

﴿ این چنان کز بیم آدم دیو ودد ﴾

﴿ در جزایر درر میدند از حسد ﴾

« تَبَيَّنَ » بونک کی انسانک قور قوسندن شیطان و یرتیجی حیوان اور کدیلر . حسدن اطہلرہ فرار استیلر . « شَرَحَ » مشہور در کہ شیطان ، یرتیجی حیواندن بشقہ بوصفتلرہ انساندہ اولہ بیلیر . سورۃ ناسدہ بیوریلور کہ : ﴿ قُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ النَّاسِ مَلِكِ النَّاسِ اِلٰهِ النَّاسِ ﴾ یا محمد! سویلہ اللہ تعالیٰ یہ صغینیرم کہ انسانلرک ملک و سلطانی و انسانلرک اللہ وہہ بودیدر . « (من شر الوسواس الخناس) » وسوسہ ایدیجی شیطان خناسک شرنندن « (خناس وسوسہ ایدوب صکرہ سکون بعدہ ینہ کلن شیطانہ دیرلر) . (الذی یوسوس فی صدور الناس) » شول شیطان . خناس ، کہ انسانلرک صدورندہ وسوسہ ایدر . « (من الجنة والناس) » اوشیطان . خناس ہم جندن ، ہم انساندندر . ایمدی شیطان یالکز جندن دکل انساندن دہ اولور . قطلاع طریق ، قائل کی نفوس خبیثہ سائرلر دہ کوردکلری نعمتلرہ حسد ایدوب

الرنندن الموق و اصحاب نعمتی محروم برافق فکر و حسد بیلہ متجاسر جنایت و گرفتار۔
فلاکت اولور .

مشنوی

﴿ هم زیم معجزات انبیاء ﴾

﴿ سرکشیده منکران زیر کیا ﴾

« تَبَجَّيْهُمْ » پیغمبر لر لکه معجزه لر ی خوفندن منکر لر اوت الله باش چکه شلدره .
« شَرِّحْ » انبیای ذیشانک معجزاتی میدانده و منکران عناد و اصراده اولدقلرندن
مرسلین حضراتندن حیوانات کبی اوزا قدر .

مشنوی

﴿ تابنا موس مسلمان ی زبند ﴾

﴿ در تسلس ناندانی که کیند ﴾

« تَبَجَّيْهُمْ » حتی مسلمانان ی ناموسیله دیر یلوب دین حجابی التنده یاشایه لر ! کذب
ور یالرنده بونلر کیملر اولدیغنی بیله میسه سک ! « شَرِّحْ » منکر و منافق اولانلر انبیای
ذیشانک معجزات باهر اتنندن کیزلیرلر . معجزاته ذاتاً تحمل ایده میه جکلری
حسبیلہ اختفای اختیار فقط مسلمانلر کبی ناموس و اعتبار یله یاشامق ایچون انکار
و نفاق لرینی ده منافقانه اضاها ریدرک شخصلرینی دارینده گرفتار خسران و دوچار ذلت
وزیان ایلرلر .

مشنوی

﴿ همچو قلابان بر آن نقد تباه ﴾

﴿ تقره می مالند و نام پادشاه ﴾

« تَبَجَّيْهُمْ » بونلر ، اولقیزنلر کیدر که محو اولان پاره اوزرینه کوش سوررلر .
و پادشاهک نامی اوررلر . « شَرِّحْ » قلبزنلر قیمت حقیقیه سی اولمیان عادی شیلره

ساخته اوله رق التون وکوش سوروب نام پادشاهی بی علاوه ایلدکری کبی منافقین ده
طینتلرنده مرکوز اولان خبائتی بعض عبارات سه طلیحه ایله اخفا و یوم قیامته ،
حق چوق دفعه دیاده شخصلرینی رسوا ایدرلر .

مثنوی

﴿ ظاهر الفاظشان توحید شرع ﴾

﴿ باطن آن هیچو در نان تخم صرع ﴾

« ترجمه » بومنافقینک ظاهراً لفظلری توحیدشرعه مبیدر . باطنلری ایسه

اکمک ایچنده تخم صرع یعنی دلجه تخمی کیدر . « شرح » اکثر منافقلرک
ظاهری توحید اوزرینه شرع شریفه مطابق ایسه ده باطنلری انکار و عناد و فساد
ایله طولمشدر . ظاهر حاللری اکمک بکزرسه ایچی دلجه تخمی کبی مضرت ویرره .

مثنوی

﴿ فلسفی رازهره فی تادم زند ﴾

﴿ دم زند دین حقش برهم زند ﴾

« ترجمه » فیلسوفک طاقت و قدرتی یوقدرکه انکارندن آشکاردم اورسون .

لاقردی سویلسون ! زیرا اهل دین انی التاوست ایدر . « شرح » بو محله فلسفی
تعبیرندن مقصد ، روحانیق وهرشیی دلائل عقلیه ایله حل ایمکه ذهنأقرار ویرن
طائفه منکر اندر ، اوشرذمه خبیثه بونجه مکونات منتظمه نک خالقنی اونوتوب کندیلرینی
شراب غفلت و شهوتله بیوش ایدرلر . قرون ماضیه منکران انکارلرینی آشکار
واعلان ایتش اولسه لر اهل ایمان انلری پریشان ویدرمان ایدر ایدی .

مثنوی

﴿ دست و پای او جماد و جان او ﴾

﴿ هر چه گوید آن دودر فرمان او ﴾

« تَبَجَّهْ » منكر لك الواقي جاددر. وانك جانی هر نه دیرایسه هراییکی
 اول جانك فرمانده در. « شَرْح » بی ارادت اولان ال وایاق جادادن عداولتور.
 جان نه امر ایدر ایسه انی قیون و اجرا ایدر . بوحال میدانده ایکن منكر
 دوشونمز که اعضای بدنیه منه جاری اولان امر و مشیت نرهدن ظهور ایدیور.
 اکر انسان و سایر حیوان بلاروح صرف اعضادن عبارت اولمش اولسه اقتضا ایدر
 ایدی که اطبا بدنی تشکیل ایدن اعضادم و اعصابی تدارك ایدوب یکیدن برانسان
 اعمال و انشا ایده بیلسونلر ! یاخود وجود میتك باعث موتی اولان عضوی اصلاح
 و تجدید ایله احیایه قدرت اوله بیلسون ! بوممكن اولیور. انسان ، حیوان یا لکیز
 جسمدن عبارت دکدر. روحك تصرفدن قور تولان بدن لاشه و بی فائده قالیر.
 قدرت ربانیه کافه کائناتده آشکار و انسانلرک وجودنده بدیدار ایکن منكران
 حکم و نعم ربانیه قارشی اظهار کفران ایدرک ال وایاق حکمنده روحسز برعضو.
 جادتما حالی آلیور .

مشنوی

﴿ باز بان کرچه که تهمت می نهند ﴾

﴿ دست و پاهاشان کواهی میدهند ﴾

« تَبَجَّهْ » کرچه منكرلر ، دیلر ایله تسبیح اشباح ایچون تهمت وضع ایدرلر
 ایسه ده ، ال وایاقلری الله تعالی حضرتلرینک الوهیتنه وقوه روحانیه نك تأثیراته
 لسان حال ایله شهادت ایدر . « شَرْح » منكران ایستدکاری قدر انکار و اصرار
 ایتسون ! کمال صنع ایله خلق اولنش و هر بار روحك امرینه تابع بولنش اولان ال
 وایاقلری قدرت ربانیه بی و روحك تأثیراتی لسان حال ایله دنیاده اقرار ایدر.
 آخرتده . ماجرالری آشکار ایده جکدر . سورة (یس) ك الشمس دردنچی
 آیت کریمه سنده (الیوم نختم علی افواههم و تکلمنا ایدیهم و تشهدارجلهم بما کانوا
 یکسبون) بیورلمشدر که معنای شریفی : « بوکون (یوم بمشده) مجرملرک اغزلری
 اوزرینه مهر اورورز . والاری بزمه - ویشیر وایاقلری شهادت ایدر . اوشی ایله که
 دنیاده کسب ایدرلر . »

﴿ اظهار معجزه پیغمبر علیه السلام بسخن آمدن سنک ریزه ﴾

﴿ در دست ابو جهل و کواهی دادن بر حقیقت محمد علیه السلام ﴾

پیغمبر من محمد مصطفی علیه افضل التحایا افندمن حضرت تبار سنک اظهار معجزه
ایتمه سنک بیاننده در که : ابو جهلک النده کی طاش بار چهلری سوزه کلکله حقیقت-
محمدیه به شهادت ایستدیلر .

مشنوی

﴿ سنکها اندر کف ابو جهل بود ﴾

﴿ گفت ای احمد بکو این چیست زود ﴾

« تَبَجَّهْ » ابو جهلک آو جنده طاشلر وارایدی . دیدی : یا احمد ! آو جهلک
ایچنده کی ندر ؟ چابک سویله !

مشنوی

﴿ کر رسولی چیست در مشتم نهان ﴾

﴿ کر خبرداری زراز آسمان ﴾

« تَبَجَّهْ » یا احمد ! اگر رسول الله ایسک آو جده کیزی اولان ندر ؟
آسمانک ، عالم علویاتک سرورازندن خبردار ایسک بونی خبرور !
[آزاده شرحدر .]

مشنوی

﴿ گفت چون خواهی بکویم کان چه است ﴾

﴿ تاب کویند آنکه ما حقیق و راست ﴾

« تَبَجَّهْ » [حضرت پیغمبر افندمن] بیوردی : فصل ایسترسک ؟ النده کی

نه اولديغى بن مى سويليه يم؟ يا خود آنلرى سويلسونلر؟ بزحق ومستقيمز. «شرح»
ابوجهل عنيدك سؤالى اوزرينه رسول مجتبا عليه افضل التحايا افندمك جواب
قدسيلىزندهكى «آنلرى سويلسونلر؟» تميرى جمع ايله ايراد ووافق طاشلر ايهام
بيورلش ايسه ده ابوجهل عنوده، انكار وغفلته اصرار ايتمشدر.

مثنوى

﴿ كفت بوجهل اين دوم نادر ترست ﴾

﴿ كفت حق ارى ازان قادر ترست ﴾

«تَبَجَّيْهْرُ» ابوجهل ديدى : ايكنجى صورت، يعنى المده كيلرك سوز سويلمسي
غايث نادر، غيرممكندر؛ فخر عالم عليه الصلوة والسلام بيورديلر : حق بوندن
دها قادردر. «شرح» قدرت ربانيه بي نهايه اولديغى يالكز اهل كال واصحاب عرفانه
معلوم وعياندر. منكران وجهلا او حقائق فهم وادراك ايده من.

مثنوى

﴿ ازميان مشت اوهر پاره سنك ﴾

﴿ درشهادت كفتن آمدي درنك ﴾

«تَبَجَّيْهْرُ» ابوجهلك آووجندهكى هر طاش بارچهسى تأمل وتوقف ايتكمسزين
شهادت ايدرك سوزه كلدى. [آتيدهكى بيت شريف اكال وتوضيح مأل بيورمشدر.]

مثنوى

﴿ لا اله كفت والا لله كفت ﴾

﴿ كوهرا احمد رسول الله سفت ﴾

«تَبَجَّيْهْرُ» ابوجهلك آووجندهكى طاشلر (لا اله) ديدى. و (الا لله)
ديدى. احمد رسول الله اقرار كوهرى ديدى. «شرح» آووجنده اوان طاشلر (لا اله الا الله)

و محمد مصطفیٰ حق یغیر اولدیفنی اقرار و اظهار ایلدک لری حالده ینه ابو جهل لعین
بومعجزه بی سحره اسناد ایله اظهار جهل و کین ایلدی .

مشنوی

﴿ چون شنید از سنگها بوجهل این ﴾

﴿ زد زخمش آن سنگهارا بر زمین ﴾

« تَبَجَّجَهُمْ » و قنا که طاشلردن بوشهادتی ابو جهل ایشندی . غضبندن او طاشلری
بره اوردی . « شَرَّحْ » بر انسانک انکار و عنادی و کین و فسادی نه درجه له قدر
واره بیله جکنک اکلادلسی کوجدر . بیک حکمتلر کورسه ، نهایتسز حقایق
ایشته قابلیت اولمدقدن صکره کورمن . ایشتمز . سورة حجرك اون دردنجی آیت
کریمه منده : (وَلَوْ فِئْحَا عَلَيْهِم بِآبَاءِ الْمُنَافِقِينَ فِئْحَا بِهِمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ)
ابصارنا بل نحن قوم مسحورون) بیورلمشدر . معنای شریفی : « وا کر منکر
و معاندلر اوزرینه کوکدن برقیو آچسهق و آنلر او قودن یوقاری چیقه حق اولسهلر
و عجائبی کورسهلر دیه جکلر ایدی که ابصارمن سر سملندی ، بلکه بز سحر اولمشیز . »

مشنوی

﴿ گفت نبود مثل توساحر دکر ﴾

﴿ ساحرانرا سرتویی و تاج سر ﴾

« تَبَجَّجَهُمْ » [ابو جهل کمال کفر ایله فخر عالم علیه الصلوة والسلام افندمن
حضرتلرینه] دیدی : سنک کی بشقه بر ساحر مامر اولماز ؛ سن ساحر لک رئیس
و باشنک تاجی سک !

مشنوی

﴿ خاک برفرفش که بود کور و لعین ﴾

﴿ چشم او ابلیس آمد خاک بین ﴾

« تَبَجَّجَهُمْ » ابو جهلک باشی اوزرینه طوبراق صاچیلسون که کور و لعین ایدی .
کوزی طوبراق کورن شیطان کلدی . [معنای آچقدر .]

﴿ بقیه قصه مطرب و پیغام رسانیدن با او ﴾

مطرب قصه سنک بقیه سی واکا خبر ایری شمی بیاننده در :

مشنوی

﴿ باز کرد حال مطرب کوش دار ﴾

﴿ زانکه عاجز گشت مطرب ز انتظار ﴾

« تَرْجِمَه » تکرار مطرب حکایه سنه رجوع ایت ! قولاق طوت ! زیرا

مطرب قبرستانده انتظار دن عاجز قالدی . « شَرْح » حضرت مولانا مستمع وقاری مشنوی اولانله خطاب ایله امداد روحانی و چاره جسمانی انتظار ندن عاجز قالان مطرب حکایه سنه دونه ! چونکه مطرب انتظارده در ؛ بیورده رق اظهار ظرافت و معالی آشنایی بیور مشلدر .

مشنوی

﴿ بانك آمد مر عمر را کای عمر ﴾

﴿ بنده مارا ز حاجت باز خر ﴾

« تَرْجِمَه » هاتف غیبدن حضرت عمره برندا کلدی ، که ای عمر ! بزم

بنده منی حاجتدن تکرار صاتون آل ! « شَرْح » بیر مطربك کوستردیکی تسلیمیت و حسن ایلدیکی ندامت اوزرینه بر مرتبه مغنویه قازانمش و بنده خاص خدا اولمشدر . هاتف غیب واسطه سیله کلن امر رباییده مطربك بولدینی موقع تصریح اولنمش ایسه ده بنده دن مقصد ، مطرب اولدینی تصریح اولنما مشدر که حضرت فاروق آنی صکره بیلسونده حکم صمدانییه ده زیاده متحیر قالسون !

مثنوی

﴿ بنده داریم خاص و محترم ﴾

﴿ سوی کورستان تورنجه کن قدم ﴾

« تَبَجَّيْهُرُ » خاص و محترم بر بنده طوتارم . ایانکه زحمت و یروب قبرستان طرفنه کیت ! « شَرْح » رضای باری نی استحصال ایچون کال خلوص بال ایله عبودیت حقیقیه رجوع ایدن عبد ، ولویر مطرب کی سنه لرجه مالایه نی شیر ایله امرار اوقات ایتیش اولسون . ینه مرحمت خدا آنی خاص واءلا ایدر .

مثنوی

﴿ ای عمر برچه زیت المال عام ﴾

﴿ هفت صد دینار برکف نه تمام ﴾

« تَبَجَّيْهُرُ » ای عمر ، او یقودن صیچرا ! قالق ! بیت المال عامدن یدی یوزالتونی تمام اوله رق آووچکه قو !
[وارسته شرحدر .]

مثنوی

﴿ پیش او بُر کای تومارا اختیار ﴾

﴿ این قدر بستان کنون معذوردار ﴾

« تَبَجَّيْهُرُ » التونی او ، بنده نک او کنه کوتور ! دی که بزم مقبولز سک !
بو قدر التونی شمذیک آل ! معذور طوت ! « شَرْح » دریای مرحمت ربانیه جوششه کلنجه هم لائی معنویه ، هم اسباب مادیه بخش ایدر . او ، انسان مسعود در که .
عمران عشق خداده غریق اولغه چالیشیر و رضای حق [استحصاله چاره یاب اولور .

مثنوی

﴿ این قدر زربهر ابریشم بها ﴾

﴿ خرج کن چون خرج شد اینجایا ﴾

« تَنْجِيْمٌ » بوقدر التون سکا ابريشم بها ایچوندر ؛ خرج وصرف ایت ا
 صکره ینہ بورایہ کل ا « شَرْحٌ » هاتف حضرت عمرہ دیمشدر کہ پیر مطربہ
 سکاویردیکم یدی یوز التون ابريشم بهامی کی آذر انلری صرف ایت ! ینہ
 بورایہ کل دیہ سویلہ مشدر ! [ابريشم بها تعیری ، هم التونک جزئیتنه ، هم جانیہ
 مقتضی اولان تله اشارتدر .]

مشنوی

﴿ پس عمر زان هیبت آواز جست ﴾

﴿ تامیان راہر این خدمت بیست ﴾

« تَنْجِيْمٌ » حضرت عمر او ، آوازک هیئتندن فیرلادی ، قالقدی . بلی
 بوخدمت ایچون باغلادی . « شَرْحٌ » حضرت فاروق رضی اللہ تعالیٰ عنہ اویقوده
 بوصدای هیبت انتمایی ایشستدیکنی متعاقب عاجلاً قالقوب بیت المالدن یدی یوز
 آلتونی آلمش وقبرستانہ کیدوب اوراده بولتان بندہ خاص ومحترمی تلطف ایتمکہ
 فکرنی حصرا یمشدر .

مشنوی

﴿ سوی کورستان عمر بنهاد رو ﴾

﴿ در بغل همیان دوان در جست وجو ﴾

« تَنْجِيْمٌ » حضرت عمر قبرستان طرفنه متوجه اولدی ، التون کیسه سی
 قولتوغنده اولدینی حالده بندہ خاصی آرایہ رق کندی . [وارستہ شرحد .]

مشنوی

﴿ کرد کورستان دوانہ شد بسی ﴾

﴿ غیر آن پیر اوندید آنجا کسی ﴾

﴿ تَرْجِمَهُ ﴾ حضرت فاروق قبرستانك اطرافنده دوندی طولاشدی. او، پیر
مطربدن غیری هیچ بر آدم کورمدی. [آزاده شرحدر .]

مشنوی

﴿ گفت این نبود دکر باره دوید ﴾

﴿ مانده کشت وغیرآن پیر اوندید ﴾

﴿ تَرْجِمَهُ ﴾ کندی کندینه دیدی : بنده خاص خدا بودکلدر. بر دفعه دها
طولاشدی او، پیرمطربدن بشقه کیمسه پی کورمدی. ﴿ تَرْجِمَهُ ﴾ جناب حَقِّک بر
بنده خاصی قبرستانده بوله جنی هاتق غیب طرفندن امر و اخبار ایدلایکندن
حضرت عمر رضی الله تعالی عنه تخمین ایدرایدی که ظاهر و باطنی مظهر سعادت
اولمش بر ذات عالی همت بولسون! اما پیرمطربدن بشقه آدم کورمینجه تعجب ایتدی
و حکم ربانیه پی تأمله باشلادی.

مشنوی

﴿ گفت حق فرموده مارابنده ایست ﴾

﴿ صافی و شایسته وفرخنده ایست ﴾

﴿ تَرْجِمَهُ ﴾ دیدی : حق تعالی حضرت تلی بکابیوردی. بِنِ اِیچون قبرستانده
بربنده واردر ، اوبنده صافی وشایسته وه بارک، میمنتلیدر. ﴿ تَرْجِمَهُ ﴾ حضرت
عمر رضی الله تعالی عنه قبرستانده بولنه حق بنده خاصک اوصافی دوشونوبده
قبرستانده بو پیرمطربدن بشقه بر آدم کورمینجه تعجب زیاده لشدی .

مشنوی

﴿ پیرچنکی کی بود خاص خدا ﴾

﴿ حبذا ای سرپنهان حبذا ﴾

« تَبَجَّهْ » یرمطرب نه وقت نصل مرد خدا اولور ؟ نه مرغوب و محبوبسك !
ای سرپنهان ، نه محبوب و مرغوبسك ! [حیدانداسی ، نه محبوب و مرغوبسك !
آفرین معنارینه کثیر .] « شَرَحْ » حضرت عمر رضی الله تعالی عنه کندی کندینه :
یر انسان الله تعالی حضرت تلرینك بنده سی اولق ، صفات جلیله و خصائل مقبوله یه مالک
اولغه وابسته در . شمدی کوردیکم یرمطرب کلیاً بو حالک عکسیدر . آلهی ! اسرار-
مالانهایه صمدانیه که نه بیو کدر دیمشدر .

مشنوی

﴿ باردیکر کرد کورستان بکشت ﴾

﴿ همچوان شیرشکاری کرد دشت ﴾

« تَبَجَّهْ » بردفه دها قبرستانك اطرافنی طولاشدی . او آوجی ارسلان
کبی که سحرانك اطرافنی کشت و کذار ایدر . [وارسته شرحدر .]

مشنوی

﴿ چون یقین کشتش که غیر پیر نیست ﴾

﴿ گفت در ظلمت دل روشن بسیست ﴾

« تَبَجَّهْ » او وقت یقین حاصل ایتدی که قبرستانده یرمطربدن بشقه انسان
یوقدر . [حضرت عمر] دیدی : قارانلق ایچنده جوق کوکلی بارلاق واردر .
« شَرَحْ » حضرت عمر رضی الله تعالی عنه احتیاطه رعایه بردفه دها قبرستانی
یوقلایوبده یرمطربدن بشقه انسان کورمینجه قطعاً اکلامشدر که هاتق غیب
واسطه سیله الله تعالی حضرت تلرینك فرمان بیوردینی بنده خاص و محترم اول پیر-
صاحب الم ایدی ؛ حکمت عاشقانه ایچنده دیدی : آلهی ! بو عالم صوری یه کوره
ظلمت عداولنان عالم غیبده نه حکمتلر ، نه روشن قلبلر واردر !

مشنوی

﴿ آمد و باصد ادب آنجا نشست ﴾

﴿ بر عمر عطسه فتادوپیر جست ﴾

« تَرْجَمَهُ » کلدی و پیرمطربك اولدینی یرده یوزادبله اوطوردی . آقسیریق طوتدی . و آنک اوزرینه پیرمطرب او یقودن قالقدی . « شَرْح » حضرت فاروق رضی الله تعالی عنه کی بذات عالیقدرک سطوت و هیبتدن بتون عالم لرزان و حیران اولور ایکن فرمان الہی جاری اولنجه برفقیر اختیار مطربك یانته کیتمش و او یقودن او یانسنی بکله مشدر .

مثنوی

﴿ چون عمر را دید ماند اندر شکفت ﴾

﴿ عزم رفتن کرد و لرزیدن گرفت ﴾

« تَرْجَمَهُ » او یاندینی وقت پیرمطرب ، حضرت عمری کوردی ، حیرت و تعجب ایچنده قالدی . کیتمکه عزم و نیت ایلدی ایسه ده بدنی برتره مه طوتدی . [و ارسته شرحدر .]

مثنوی

﴿ کفت در باطن خدایا از توداد ﴾

﴿ محتسب بر پیرك چنکی فتاد ﴾

« تَرْجَمَهُ » پیرمطرب ایچندن دیدی : الہی اسندن داد و فریاد ! زیراحتسب ، چنکی پیرجکز اوزرینه دوشدی . « شَرْح » پیرمطرب حق تعالی حضرت تلبینه رجوع ایدوب الہی ! بوکون بن سکا مسافر اولدم ، سندن مرحمت ایسترم ! ديه فریاد ایتش و مرحمت ربانیه منتظر بولنش ایکن برده حضرت عمری کورنجه حالی شمدی زیاده اشکال و بدغنی لرزان و اضمحلال ایلدک . دیمشدر . پیرمطربك صنعق حسبله بالطبع مدت عمر نده الک زیاده خوف و اضطرابی محتسب و ضابطلردن حصوله کلش ایدی ، بونک اوزرینه محتسبلرک : « آمرلک الک بیوکفی یاننده کورنجه حال پر ملال ایچنه دوشمشدر . »

مشنوی

﴿ چون نظر اندر رخ آن پیر کرد ﴾

﴿ دید اورا شرمسار و روی زرد ﴾

« تَرْجَمَه » حضرت عمرو قنقا که او، مطربک یوزینه نظرایتدی. انی اوتامش ویوزینی صارارمش کوردی. « شَرْح » پیر مطرب او یانوب قارشیسنده حضرت عمر کی دهشت انکیز بر مرد خدایی کورونجه کناهلرندن اوتاندی. بوندنصره سیاست شدیده اربابندن اولان جناب فاروقدن انتظار ایلدیکی شداند. مامله دن قورقدینی ایچون یوزی صاپ صاری اولدی.

مشنوی

﴿ پس عمر کفتش مترس ازمن مرم ﴾

﴿ کت بشارتہا زحق آورده ام ﴾

« تَرْجَمَه » پیر مطربک تلاشی کورونجه حضرت عمر دیدی: بندن قورقه، اورکه ابن سکا جناب حقندن ژدملر کتیردم. « شَرْح » تلاش و خوف و حزنه گرفتار اولانلری تاطیف و قبلبرینی تطیب ایتک انسانیتک العالی وظیفه سی واک بیوک لذتیدر، اما بو حالاتی بحق کلامق و اولداندی طامق ایچون مرحتلی و حساس برقلب علوی به مالک اولق مقتضیدر.

مشنوی

﴿ چند یزدان مدحت خوی تو کرد ﴾

﴿ تا عمر را عاشق روی تو کرد ﴾

« تَرْجَمَه » حضرت عمر دیدی: ای پیر مطرب! الله تعالی سنک خویکی او قدر مدح و ثنا ایلدی که عمری (یعنی بنی) سنک یوزیکه عاشق ایتدی. « شَرْح » اختیار وضعیف بر مطربه قارشی حضرت فاروق رضی الله تعالی

عنك استعمال بيورديني لسان مرحمت نشان نه قدر الطف ، نه قدر موفس جان
اولدني وارسته ايضاح و بيان و برجوق نادان ايجون باعث انتباه فراواندر .

مشنوی

﴿ پيش من بنشين و مهجوري مساز ﴾

﴿ تابكويشت كويم از اقبال راز ﴾

«تَجَمُّدُ» بنم حضورمده او طور واوزاقلاشمه ! اقبال و دولتدن سنك
قولاغكه راز و اسرار سويليم . « شَرْحُ » حضرت فاروق رضی الله تعالی عنه
پير مطربك قلبی تعیرات مرحمتكارانه ايله تألیف و تأنیس ایشم ، کنديسی
بیان ایدهجکی اسرار معنویه و تبشیرات روحانیه ايله مزدهلمشدر . قوی ضعیفه
یتیشیر . طیب مریضه باقار .

مشنوی

﴿ حق سلامت میكندمی پرسدت ﴾

﴿ چونی از رنج و غمان بی حدت ﴾

«تَجَمُّدُ» حق تعالی حضرتلری سكا سلام ایدر و سنی صورار ، بی حد
اولان رنج و غملر کدن فصلسك؟ « شَرْحُ » مرحمت ربانیه واسع بر عماندرکه
ادراکنده عقل بشر همه حال حیران اولور . الطاف و سرائر خدا البسه فاخره بی
وذوات مشهوره بی دکل خلوص قلب و طبع مستقیم اربابی آدار .

مشنوی

﴿ نك قراضه چند ابریشم بها ﴾

﴿ خرج كن این را و باز اینجا بیا ﴾

«تَجَمُّدُ» ایشته بر قاج آلتون پارچه سی ! ابریشم بها نسبتده آذر .
آل ! انلری خرج و صرف ایت ! صکره ینه بورایه کل ! « شَرْحُ » پیر مطرب

اوقته قدر هوا و مادیات ایله مشغول اولمش و عمری هبا ایتمش ایدی. حضرت. عمر سرائر و بشارات روحانیهدن مقدم، یدی یوز آلتونوی و یردی و خرچ و صرفدن صکرهینه مناسب مقدار آقچه و یره جکندن بختله قلب پیری تلطیف بیوردی.

مشنوی

﴿ پیر لرزان کشت چون این راشنید ﴾

﴿ دست می خابید و بر خود می طپید ﴾

« تَرْجِمَه » پیر بو اراداتی ایشندکدن صکره تتره دی. حجاب و ندامتدن الی چیکنه دی. وجودی اوینایوب کندینی یره اوردی. « شَرْح » پیر مطرب حضرت عمر رضی الله تعالی عنهدن جزا و سیاست بکلر اووقته قدر نقد عمرینی منہیات ایله امرار و اضاعه ایلدیکنی بیلیر ایکن برده کورسون که بر ذات عالیقدر کمال ادبله نزدینه واروب سلام اللهی تبلیغ و بیان و بونجه آلتونلری و استقبالی ایچون انواع مواعیدی احسان بیوریور. آرتق شخصنه عائد خوف و دهشتی خاطرندن چیقاروب مرحت و وسیعة الهیه نک عظمت و قدرتی قلبی احاطه ایتمش، اووقته قدر عبودیتده قصور ایتدیکندن متولد خجلت و شدت پشیمانیدن پارماغنی ایصروب کندینی یره اورمشدیر.

مشنوی

﴿ بانك میزدکای خدای بی نظیر ﴾

﴿ پس که از شرم آب شد بیچاره پیر ﴾

« تَرْجِمَه » پیر مطرب باغیردی: ای بی نظیر اولان جناب واجب الوجود! زیاده شرم و حجابندن بیچاره پیر، صوکی ایدی. « شَرْح » بر انسان قهر و شدت بکلر ایکن بالعمکس قصوری عالیجنابانه عفو و احاطه و فضلله اوله رق شده بدل کندینه لطف و احسان ارانه اولنور ایسه محسنه قارشی اربطه و محبتی حسابسز و پاک جدی اولور.

مثنوی

﴿ چون بسی بگریست وز حد رفت درد ﴾

﴿ چنك رازد بر زمین و خرد کرد ﴾

« تَبَجَّهْ » حتی پیر مطرب يك چوق اغلادی و درد والی حددن آشدی .

چالغیسنی یره اوروب پارچه پارچه ایتدی . « شَرْجْ » پیر مطرب حضرت عمر رضی الله تعالی عنه واسطه سیله احسانات و تبشیرات ربانیه نائل اولدقدن صکره قلبنده حس ایتدیکی ندامت و عبودیت و لطف و محبت کبی حالات مؤثره دن طولایی چوق اغلامش ، فریادی حددن تجاوز ایتمش ، او زمانه قدر باعث غفاتی اولان چالغی یره اوروب پارچه لامشدر .

مثنوی

﴿ کفت ای بوده حجابم از اله ﴾

﴿ ای مرا تو راهزن از شاهراه ﴾

« تَبَجَّهْ » [چالغیسنه خطاباً] دیدی : ای اللهدن بکا پرده اولان چالغی !

سن بنم طوغری یولدن یولمی اوریمی سک ! « شَرْجْ » باعث غفاتی اولمش اولان چالغی یره پیر مطرب خطاب و عتاب ایدرک کندنده حس ایتدیکی ندامتی اعلان ایتمشدر . ندامتدن اله حق حصه ، ایراث ایلدیکی الم دکل باعث پشیمانی اولان کیفیت اذن حق ایله نادمی من بعد خطا ایتیه جک برحاله وضع ایتمسیدر .

مثنوی

﴿ ای بخورده خون من هفتاد سال ﴾

﴿ ای ز توروم سیه پیش کمال ﴾

« تَبَجَّهْ » ای چالغی ! یتش سنه بنم قانمی ایچدک ! سنک سیکدن

کمال صاحبی اولان جناب حق قارش یوزم سیاهدر ! « شَرْجْ » انسانک

عقل وجودی او امر و ارادات ربانیه نك اجراسنه مخصوص بر نعمت و امانت
ایكن صاحبی عكسفی اختیار ایدر ایسه امانتی اسراف و اتلاف ایتمش اولور .
پیر مطرب چنك بدست اوله رق او وقته قدر فائده سزیره عمری تلف ایلدیکندن
آلت غفلتی اولان سازه و حقیقته هوا و هوسه : سن قانمی ایچدك ! شمدی یه
قدر بنی الطاف السیه دن محروم براقدك و بصر بصیرتمه پرده اولدك ! دیمشدر .

مشنوی

﴿ ای خدای باعطا و باوفا ﴾

﴿ رحم کن بر عمر رفته در جفا ﴾

« تَرْجِمَه » ای عطا و وفا صاحبی اولان جناب خدا ! جفا و معصیت ایچنده کچمش
اولان عمرمه مرحمت ایت ! « شَرْح » پیر مطرب ایشلدیکی منهیاتدن و اختیار
ایتدیکی غفلت بی حددن مضطرب اولان کوکلنی کاملاً درگاه حقّه توجیه ايله معصیت
و جفا ایچنده محو و هبا اولان عمر گذشته سندن طولانی استعجاب مرحمت السیه
ایچون فریاد استعظافکارانه و تائبانه قویولمشدر .

مشنوی

﴿ داد حق عمری که هر روزی ازان ﴾

﴿ کس ندانت قیمت آن در جهان ﴾

« تَرْجِمَه » حق تعالی حضرت تبری پیر مطربه بر عمر و یردی که اندن هر
برکونك قیمتفی جهانده کیمسه بیلمز . « شَرْح » جناب واجب الوجود کمال رحم
وجود ايله مطربك دعاسی قبول و کندینی مقبول بر قول ایتدی . بر عمر معنوی
احدیان بیوردی که هر کونك قیمتفی هیچ برانسان فهم و اذعان ایلیمز . ذهنه
کله بیلیرکه : بونجه اولیاء الله نضل او کونك بهاسنه آشنا دکلدرد ؟ تجلیات ربانیه متنوع
و نهایتسزدر . انسانلر جهت تولدن و اعضای بدنیه دن بری برینه هم حال ایکن
بری دیگرینك نه عقلاً ، نه بدنأ عینی دکلدرد . بونك کبی بوندن بیک قات ده ازیاده
تجلیات ربانیه مختلفدر . بو اختلافی حکمتله فهم ایدن یالکز عارف باللهدر .

مشنوی

﴿ خرج کردم عمر خود را دمبدم ﴾

﴿ در دمبدم جمله را با زیر و بم ﴾

« تَرْجَمَه » عمری دمبدم خرج وافنا ایتم ؛ جمله سنی آلقاق ، یوکسک صداده اوفله یوب ضایع ایتم ! « شَرْح » بعض سازك اینجه تلنه « زیر » ، قیاسنه « بم » دیرلر . پیر مطرب مدت عمرینی اینجه وقبا تلار کبی فائده سنر شیلرده ضایع ایتمدیکنی کمال حزن وندامتله اقرار و نفسی تکدیر ایتمشدر . بو حزن و پشیمانی بی نادم تائبک صنعتی اولان موسیقی الفاظ و تعبیراتی ایله اداده حضرت مولاناک ابراز بیوردینی حسن تأثیر بیان غشی آور وجداندر .

مشنوی

﴿ آه کز بادره و پرده عراق ﴾

﴿ رفت از یادم دم تلخ فراق ﴾

« تَرْجَمَه » آه که یول یادندن و پرده عراقدن طولایی آجی اولان فراقک دمی یاد و خاطر مدن کیتدی ! « شَرْح » عراق ، مقامات مو - سیقیه دن اون ایکی به منقسم مقامدن برینک آدیدر . ره لفظی ، بعض مقام معناسنه استعمال اولنور . مثلاً ره عرب ، ره عجم ، که مقام عرب ، مقام عجم دیمکدر . پیر مطرب فصل اضاعه اوقات ایلمدیکنی مطربانه تعبیرات ایله بیان ایدرک عمر عزیزک بهوده ضایع اولمسنه تحسیر ایله ای هوس وهوا ! بنی اغفال واغوا ایتمک ! حالت نزعی و اندن صکره بدء ایدن عمر اخروی بی و حیات ابدیه بی خاطر مدن چیقاردک . بنی بو حال اسف اشماله کتیردک !

مشنوی

﴿ وای کز تری زیرافکند خرد ﴾

﴿ خشک شد کشت دل من دل ببرد ﴾

« **تَرْجَمَه** » یاز که « زیر افکنند خرد » تعبیر اولان مقامک لطافتندن
 مزرعه قلم قورویوب کوکلم مرده اولدی ! [«تری» لطافت معناسنه در. » زیر
 افکنند خرد » موسیقیده بر مقامک اسمیدر.] « **شَرَح** » یکمیش عمرینک فائده.
 سرلکنه ، وظیفه انسانیه-نک عدم اجراسنه سبب اولان مقامات موسیقیه دن ،
 حقیقتده هوا وهوسدن بیرمطرب متحسرانه ومطربانه برلسان ندامت افشان ایله
 فریاد وجناب حقندن استرحام واستمداد ایتمشدیر .

مشنوی

❦ وای کز آوازاين بیست و چهار ❦
 ❦ کاروان بگذشت و بیکه شد نهار ❦
 « **تَرْجَمَه** » حیفاکه بویکرمی درت فرعک آوازه-سندن طولایی کاروان
 یکجی ووقتهز کوندوز اولدی .

مشنوی

❦ ای خدا فریاد زین فریاد خواه ❦
 ❦ دادخواهم نی زکس زین دادخواه ❦
 « **تَرْجَمَه** » ای خدای متعال! بوفریاد طلب ایدیجیدن فریادا بوعدل و داد
 ایستدیجیدن دادوعدل ایسترم ! « **شَرَح** » بیر مطربک ندامت مضطربانه سنی
 تصویر ایدن بوایات شریفه نفس هوا یولنده ضایع اولان عمره-پشیمان اولانلرک
 عافیت احوالی کوستر .

مشنوی

❦ داد خود ازکس نیابم جز مکر ❦
 ❦ زانکه هست ازمن بمن نزدیکتر ❦

« تَنْجِيْهُ » كندیمك دادوعدالتنی بشقه کیمسه دن بولام ؛ مکر او ارحم -

الراحمیندن، که او بکا بدنن دها یقیندر. « شَرْح » پیر مطرب داد و عدل طلبنه حقم یوقدر ، زیرا قباحتی کندم ایشلدم. او ، ارحم الراحمیندن مرحمت ایسترم که او بکا بدنن دها قریب و ییچاركانك دعواتی مجیدر دیمشدر. سورة قافك اون بدنجی آیت کریمه سنده : (ونحن اقرب الیه من جبل الوریث) الله تعالی حضر تتری بیوررکه : « بز ، انسانه بو یوننده اولان شاخ طمرندن دها قریز . . سورة - بقره نك یوز سكران التنجی آیت کریمه سنده : (و اذا سئلك عبادى عفى فانى قریب اجیب دعوت الداع اذا دعان فلیستجیبولى والیؤمنوا بى اعلمهم یرشدون) بیورلمشدر. معنای شریفی : « یا محمد ! نه وقت قولارم سنی بدنن سؤال ایدرلر ایسه کندیلرینه دیکه تحقیقا غایتله قریم ، دعا ایدنك دعوتی اجابت و قبول ایدرم . او وقت — که خلوص قلب و اخلاق حمیده ایله — بکا دعا ایلر . ایمدی لازمدر که امریعی قبول ایتسونلر و بکا ایمان کتیرسونلر. طوغری یولی بولسونلر. »

مشنوی

﴿ کین منی ازوی رسد دم مرا ﴾

﴿ پس ورا بینم چو این شد کم مرا ﴾

« تَنْجِيْهُ » زیرا بلك جناب واجب الوجوددن دم بدم بکا یتشیر ؛ ایمدی بن او، موجود حقیقی بی کوررم. چونکه بلكم فانی اولدی. « شَرْح » شخصیت - موهومهم و انائیت خیالیم جناب واجب الوجودك هستی حقیقیسندن دم بدم ظهور ایدر ، شوقدرکه بو ظهور بکا برنوع جزا ، زیرا مانع رؤیت حقیقت عظمادر ؛ اگر پرده انائیت بصر معنومدن رفع و ازاله اولنور ایسه جناب کبریا نك آثار و حکم ربانیه سنی بلا حائل کورر و عالم غیبك اسرارینه مطلع اولورم .

مشنوی

﴿ همچوان کوباتو باشد زر شمر ﴾

﴿ سوی اوداری نه سوی خود نظر ﴾

« تَرْجَمَه » او کیمسه کی که سکا آلتون صایچی اولنجه سن آنک طرفه
 حصر نظر ایدوب دقت ایدرسک! اوصره ده سن کندی که نظر ایتمزسک! « شَرْح »
 اکر پرده وظلمت انانیت اورته دن قالقارسه جناب وهاب مطلقدن بر آن بیله
 انصراف چشم بصیرت ایتمزسک! بو حقیقی بر مثال مادی ایله آکلا! بر کیمسه
 سکا آلتون صایار ایکن کنیدی اونودیر واکا ناظر اولورسک! یا عادی اتون
 دکل بلکه هر نعمتک الک اوافق ذره سی بیله دنیانک کافه سیم وزرندن بالاتر
 اولان ارحم الراحمینک حقیقت صمدانیه سنه براز مطاع اولور ایسک جناب وهاب
 صورتن هیچ بروقت منصرف اولمازسک!

مشنوی

❦ همچونین در کریه و در ناله او ❦

❦ می شمردی جرم چندین ساله او ❦

« تَرْجَمَه » اوله جه فریاد ایدرک، آغایه رق بونجه ییلق جرم و خطاسی
 صایدی. « شَرْح » پیر مطرب مدت عمر نده ایشلیدی جرم و خطایی و اختیار
 ایلدی غفلت عذاب افزایی برر برر خاطرندن کچیرمش، بو میدان امتحان-
 فزاده نصل کری قالدیفی تأمل ایش و مرحمت ربانیه پی هپسندن بیوک کورمشدر.
 بوکا مبنی ابیات آنفده کی حزن انکیز کلمات نادمانه پی ایراد ایتدی و منتظر
 مرحمت جناب رب العباد اولدی.

❦ کردانیدن عمر رضی الله عنه نظر اورا ازمقام کریه که ❦

❦ هستیست بمقام استغراق که هستیست ❦

حضرت عمر رضی الله تعالی عنہک پیر مطربی ارشاداً وارلق مقامی اولان
 کریه وناله دن محض محویت اولان مرتبه مست واستغراقه طوغری جویرمی
 بیانده در :

مشنوی

﴿ پس عمر گفتش که این زاری تو ﴾

﴿ هست هم آثار هشیاری تو ﴾

« تَرْجِمَهُ » ایمدی حضرت عمر پیر مطربه دیدی که: بوزار و فریادك سنك عقلیغك آثاریدر. « شَرَحْ » ای پیر مطرب! بو ندامت و فریاد-سنك عقلی اثبات ایدر ایسه ده مقصد اصلی فریاد ایتك دکل، راه حقه محو وفانی اولمقدرد.

مشنوی

﴿ راه فانی کشته راهی دیگرست ﴾

﴿ زانکه هشیار و کناهی دیگرست ﴾

« تَرْجِمَهُ » عشق حق ایله فانی اولمش انسانك یولی بشقه در . او یولده عقل ایله کندینه وجود ویرمك بشقه برکناهدر . « شَرَحْ » حضرت فاروق- اعظم ، کچمش کناهلرک تاملیه کریه ایلمك فنا فی الله دکل، بلکه برطریق سقیم و عقیمدر ؛ زیرا مظهر فنا فی الله اولمش مرد خدا کندینه عائد احوالی تفکر درن ، برادر دیمشدر . ندامت و ناله، واحد مطلق حضرتلرندن غیری کندی کندینی بوجود عدایتدیره چکی ایچون صورتا نالان، حقیقته نفسنه رام اولمش اولور؛ فنا فی الله مرتبه سنك واصلینی ایچون فریاد و فغان آیریجه برکناهدر .

مشنوی

﴿ هست هشیاری زیاده مضی ﴾

﴿ ماضی و مستقبل پرده خدا ﴾

« تَرْجِمَهُ » کچمش زمانی خاطره کتیرمك ، آکق عقلک ایشیدر . ماضی و مستقبل ایسه جناب خدایی کورمکه پرده در . « شَرَحْ » ماضی و استقبالی دوشونمک ایچون کچمش زمانده کندی احوالی و استقباله آمالی یادایتك اقتضا ایدر . بودوشونجه اثر هشیاری و بالنتیجه انانیت زنجیری ، شرک خفیدر .

مثنوی

﴿ آتش اندر زن بهر دو تایی ﴾

﴿ پر کره باشی از آن هر دو چونی ﴾

« تَرْجِمَہُ » ایکسٹہ [ماضی بہ، مستقبلہ شعلہ باش توحید اولق اوزرہ] آتش اور! نہ وقتہ قدر بوقیدایہ طولوب ہر ایکسندن طولانی قامش کی اولہ سک! « شَرْحُ » ماضی و مستقبل آتش عشق ربانی ایلہ یاق! ماضیدہ بویلہ اولدی، استقبالہ نصل اولہ جقدر؟ کی افکار کدورت نثار قامشدہ کی قیود ناہموار کیدر؛ اونوع قیود قطع مسافات ایچون پای اقدامہ مانعہ در. احوال ماضیدہ دن فریاد ایتدکجہ انایت اقرار ایدرک مثنی و حرکتک طریق حقدہ دشوار اولور.

مثنوی

﴿ تا کرہ بانی بود ہماز نیست ﴾

﴿ ہم نشین آن اب و آواز نیست ﴾

« تَرْجِمَہُ » مادامکہ فی ایلہ برابر دو کولمنش اولدی. سرداش دکلدر. اودوداق، اوسسہ ارقداس دکلدر. « شَرْحُ » خام قامشدہ دو کولمر اولنجه او قامش قابل نفخ و ہماز اب استاد اولہ میہ جفی کی سندہ ماضی و مستقبل کی سائر قیود۔ بشریہ بولنجه روح صافی ایلہ مظهر تجلیات جناب کردار اولہ ماز سک!

مثنوی

﴿ چون بطوفی خود بطوفی مرتدی ﴾

﴿ چون بخانہ آمدی ہم با خودی ﴾

« تَرْجِمَہُ » کندی اورتو ولباسی کیمش اولدینک حالدہ کبہ فی نصل طواف ایدہ بیلبر سک؟ نصل اولور؟ توحیدخانہ حقدہ بنہ کندکھ برابر اولہ سک!

• **شرح** • بویت شریفک ترجمه سی غایت کوجدر . مع مافیہ معناسی بالادہ بیان و ترجمہ اولندیغی کی اولسی الطاف ربانیہ دن مأمولدر . حضرت عمر رضی اللہ عنہ مقام کریہ و توبہ دن مرتبہ بقا باللہ تعریف و ترغیب ایچون پیرمطربہ ، یاخود دیگر استغراق مرتبہ سنہ وارمق ایستہ یں طالبہ بیورمشدرکہ : کعبہ بی زیارت ایتک ایچون سائر لباسدن عاری اولہرق احرامہ کیرمک لازمدر . سنک ابتدا کیدیکک لباس ایله طواف کعبہ یہ قیامک غیر جائزدر . برده ماضی و مستقبلہ عائد البسۃ انائیقی لابس و وھم وسوسہ لرہ ملابس ایکن طواف کعبہ توحیدہ فصل موفق اولورسک ؟ سن لباس . نفسکہ دوز و نفسکہ مشغول بولنورکن طوافک صحیح اولیوب مرتدک بری کی دوش اولورسک ! صورتندہ شرح اولہ بیلیر .

[اولکی ، طوفی ، ده کی «یا» نوع ایچوندر . «طوف» ایسہ یون کی شیدن نسج اولمش قماش معناسندہ در . اکنچی «طوفی» دوزسک دیمکدر . «مرتدی» مکتسی ، کینمش معناسندہ درکہ ردایک مشتقیدر . اکر «مرتدی» مرتد معناسنہ آتیر ایسہ نہایتندہ کی «یا» توحید ایچون اولور . برمرتد کی دیمکدر . لکن بومقامدہ طوفی قرینہ سیلہ مکتسی ، ردالی معناسنہ آلتیق اولادر .]

مثنوی

❖ ای خبرہات از خبردہ بی خبر ❖

❖ توبہ تواز کناہ توبتر ❖

« **توبتر** » ای خبرلرک خبر ویریحیسندن بی خبر اسنک توبہ کسنک کناھکدن بتردر .
 « **شرح** » بن ماضیدہ بویلہ کناہ ایشلدم . شویلہ غفلت ایتدم . دیہ اللہ تعالیٰ حضرت تلبینہ اخبار و احوال ماضیہ کی تذکار ایلمہ دہ اصرار ایتک ، کافہ خبرلری ویریحی و ہر شیئ بیلچی اولان جناب عالم مطاقی بیللمہ مکدر . بردها کناہ ایشلمہ مکہ توبہ ایدیشک کناھکدن بتردر ؛ زیرا «توبہ ایتدم .» تعبیر کدہ استقبالہ تصرف و اقرار انائیت کی برحال مردود واردر . بوایسہ برحال ردائت اشتہال اولدینی آشکاردر .

مثنوی

❖ ای تواز حال کدزشتہ توبہ جو ❖

❖ کی کنی توبہ ازین توبہ بکو ❖

« تَبَجَّهْ » ای سن ! که کچمش خالدن توبه ایتک آریورسک ! بوسنتک
آرادیگ توبه دن نه وقت توبه ایدرسک ؟ « شَرَحْ » برکیمسه ماضیده ایشلیدیکی
احوالدن توبه ایله فنا فی الله اولمق زعمنده بولورسه بوزعم ثابانه عین انائیت
وغفلتدر ؛ اکر توبه ایدیه جک ایه معین انائیت اولان او یله بر توبه دن توبه ایتلی ،
ماضی واستقبالی ، کندینی اونوتملی ! یالکر جناب واحد مطلق تأمل ایتلیدر .
فنا فی الله و بقا بالله عمائی ایچنده عشقه مستغرق اولمیلیدر .

مشنوی

﴿ کاه بانک زیر را قبله کنی ﴾

﴿ کاه کریه زار را قبله زنی ﴾

« تَبَجَّهْ » بعضاً « بانک زیری » قبله ایدرسک ! بعضاً زار یلقه اولان اغلامی
اوپرسک ! [مصراع اولده کی « بانک زیر » اصطلاحات موسیقیه دندر . صدای بسته
دیر لر . ایکنجی مصراعده « قبله » ضم قاف ایله بوسه ، اوپمک معنا سنه در .]
« شَرَحْ » ای مطرب ! بعضاً موسیقی یی وهوا وهوسه دائر احوالی خاطر که
کتیروب ذکر وفکر کی انلره اماله ایله حب اللهدن غیری احوال ایله مقید اولورسک !
بعضاً ندامت ایچنده کی کریه و فریادی باعث سلامت برحالت ظن ایدوب بوسه
محبوبه کی انی سور ، اوپرسک ! قانی فی الله اوله جق انسان ، ماضی و مستقبلدن ، نفس
واملدن کاملاً تخلیه قلب ایدر .

مشنوی

﴿ چونکه فاروق آینه اسرار شد ﴾

﴿ جان پیر از اندرون بیدار شد ﴾

« تَبَجَّهْ » و قنا که حضرت فاروق آینه اسرار اولدی ، پیر مطربک روحی
ایچندن او یاندی . « شَرَحْ » حضرت عمر رضی الله تعالی عنه ذکر ی سبق ایتدیکی
یولده بک جوق اسرار روحانیه و حقائق معنویه یاد و ایما ایتسندن و پیر مطرب به قارشی

آینه جهان غیب اولسندن طولای بی چاره پیر، ماضی و مستقبله عائد مورث.
نوم کرام اولان حالت غفلت افز ادن اویاتمش، روخنه دو کولن نور علوی معنویاتدن
حصه یاب صفا اولمش و غم و خنده کبی احوال فایه دن کنیدی پاک کور مشدر.

مشنوی

﴿ همچو جان بی کریه و بی خنده شد ﴾

﴿ جانش رفت و جان دیگر زنده شد ﴾

« تَبَجَّهْ » روح کبی کریه سز و خنده سز اولدی؛ جانی کتیدی و دیگر روح
ایله دیرلدی. « شَرَحْ » پیر مطرب او وقته قدر آمال حیوانیه و هوسات نفسانیه
ایله مشغول ایکن حضرت فاروقدن اسرار ربانیه بی ایشیدنجه غم و خنده دن
واز کهرک او آینه تجلیک عکس انوار الهاماتندن تازه جان بولدی. لوٹ آلود اولان
وجود نفسانیدن کچدی.

مشنوی

﴿ حیرتی آمد درونش آن زمان ﴾

﴿ که بیرون شد از زمین و آسمان ﴾

« تَبَجَّهْ » اوزمان پیر مطربک کوکنه بر حیرت کلدی که زمین و آسمانندن
دیشاری کتیدی. « شَرَحْ » پیر مطرب اسرار روحانیه بی حس ایتدکن صکره
حکمت و عظمت بی نهایت ربانیه اودرجه حیران اولمش در که زمین و آسمانندن،
ماسوای اذعانندن خارج بر عالم فیضافضک شوق روحانیه طلالمشدر.

مشنوی

﴿ جست و جویی ازورای جست جو ﴾

﴿ من نمیدانم تومی دانی بکو ﴾

« تَبَجَّهْ » پیر مطرب بر ارشدیرمق حسی مستولی اولدی که بوجست و جوی

ظاهر فوئنده ایدی . بو حال معنویه بی بن عقلاً بیلهم ! سن بیلیر ایسک سویله !
 « شَرَحْ » حقایق کبرای صمدانینک طالب و متحریری اولق بر ذوق روحانیدر که
 عقل و لسان بشر تعریفنه امکان بوله ماز . سبیل هدایت و معرفتده کی جست و جو
 بوظاهر جست و جونک غیری بر کیفیت عالیه در که ادراک محدود ایله بیلنمسی
 و الفاظ صوریه ایله سویلنمسی یک کو جدر . متنوی شریفده : « سن بیلیر ایسک سویله ! »
 دیه خطاب بیورلمسی فضای بی انتهای کمالنک قوه ناطقه بی عجز تام ایچنده بر اقه حق
 مناظر علویه سی کلا تمق مقصدینه مستنددر .

مشنوی

﴿ حال و قالی ازورای حال و قال ﴾

﴿ غرقه کشته از جمال ذوالجلال ﴾

« تَبَجَّهْ » بر حال و قال که بوظاهر حال و قالک و راسنده در ؛ پیرمطرب
 ذوالجلالک جماله غرق اولمشدر . « شَرَحْ » پیرمطرب جهان روحانیده بر حال
 و قاله مظهر اولمشدر که الفاظ ظاهره و تعبیرات صوریه ایله انک تعریفی محالدر ؛
 یالکز شوقدر سویلنه بیلیر که اکامظهر اولان انسان جمال با کمال ذوالجلاله مستغرق
 اوله رق نعمت ابدیه یارر .

مشنوی

﴿ غرقه نی که خلاصی باشدش ﴾

﴿ یا بجز دریا کسی بشنا سددش ﴾

« تَبَجَّهْ » او یله بر غرقه دکل که انک بر خلاصی اولسون . یا خود او غرقه نک
 حالنی دریادن غیری بر کیسه بیاسون ! « شَرَحْ » پیرمطرب او مرتبه تجلیات جمالیه
 مستغرق اولمش که اندن چیقمق ، لسان معروف ایله واستغرق عظیمدن خبر ویرمک
 ممکن دکل ایدی . جمال ذوالجلاله مستغرق اولق فصلدر ؛ دیه کلامق ایسته یین
 بر کیسه یه کلا تمق ایچون بو استغرق معنوی بی عمان آلهیدن غیری بولنان بیله من
 بیورلمشدر .

مثنوی

﴿ عقل جزوا از کل کویا نیستی ﴾

﴿ کر تقاضا بر تقاضا نیستی ﴾

« تَبَجَّهْ » عقل جزء ، عقل کادن بحث ایتمز ایدی ؛ اگر تقاضا تقاضا اوزرینه ، یعنی لزوم و اجبار اولمیدی ! [بوییت شریفک مالی آتیده کی بیت شریفک مالیله اکال اولنمشدر .]

مثنوی

﴿ چون تقاضا بر تقاضی می رسد ﴾

﴿ موج آن دریا بدینجا میرسد ﴾

« تَبَجَّهْ » چونکه تقاضا و لزوم لزوم اوزرینه ایریشیر ؛ او ، دریای- حقیقینک طالعسی بوحله ، یعنی بو عالم صوری یه واصل اولور . « شَرَحْ » عالم غیبک حالی الفاظ صوریه ایله اکلاشلمیه جق ایسه نه ایچون بحث اولنیور؟ زمینده دوچار تردد اولان بر سائل موهومه جواباً بیوریلورکه : عالم غیبک عین حقیقی الفاظ صوریه ایله اکلاشلماز ایسه ده وجود نورانیسندن خبر ویریه بیلیر . مستعدینک فکر و محبتی او دریای سلامت احتوایه طوغری جذب اولنور . عقل- جزء واسطه سیله عقل کلدن و عالم غیبیدن بحث ایدیشم اختیاری دکل ، حس اولنان تقاضا و تصدیق معنوی اوزرینه در . بوجواهر غیبیه دن ساحل امکان تعریفه چیقان شهدانه کالات مثنوی شریفک لائی روحانیه سی کی عالم صوری یه نورافزای استرشاد اولدیغنی دوشونمک بیت شریفک شرحی ایچون کافیدر .

مثنوی

﴿ چونکه قصه حال پیر آنجار سید ﴾

﴿ پیر و حالش روی در پرده کشید ﴾

« تَبَجَّهْ » نه وقت پیر مطربک قصه حالی بورایه ایریشدی ، پیروانک حالی

یوزنی برده چکدی . « **شترج** » پیر مطرب ماضی و مستقبه عائد احوالی متامل
ایکن هوا وهوس و موسیقی مقاماتی اوزرینه چوق شیر سویلر ایدی؛ اما حضرت.
عمر رضی الله تعالی عنہک ارشادندن و تجلیات روحانیه به مظهریتندن صکره دنیایه
متعلق احوالندن فراغت ایله شخص معنویسیله و جهر و حانیسی برده غیب ارقه سنه چککدی.

مشنوی

❦ پیردامن راز کفت و کوفشاند ❦

❦ نیم گفته در دهان ما بماند ❦

« **تَرْجِمَهُ** » پیر مطرب اتکی کفت و کودن چکوب سیلکدی . قصه سندن
یازم سوز بزم اغریزده قالدی . « **شترج** » پیر مطرب سبیل هدای خداداده
مستغرق عشق صمدانی و همبزم ذوق جاودانی اولدیغنی بلاغت بیانک تصویر
فوقنده کی نزاهت مقالیه تعریف بیوران حضرت مولانا بر تواضع کامالانه ایله
شمدی بوقصه یه دائر بر قاچ سوز قالمش ایسه اوده پیردن دکل بزدن بیان اولنه جق
بیورمسی نه قدر وجد آمیز بر زمزمه تهلیل عارفانه در .

مشنوی

❦ از پی این عیش و عشرت ساختن ❦

❦ صد هزاران جان نباید باختن ❦

« **تَرْجِمَهُ** » بو عیش و عشرت معنویه بی اعمال ایچون نیجه بیک جانی اویناتق،
فدا ایتمک لازمدر . « **شترج** » پیر مطربک عیش و ذوقنی بولمق ایچون روحاً نه قدر
فداکار بولمق ، انسانده یوز بیک جان اولمش اواسه انلری کاملاً فدا ایده بیله جک
بر تسلیمیت تامه کوسترمک ایجاب ایدر . بوقصه هر کس قبرستانه چکیلوب فریاد
و فغان صوری ایتمکله پیر مطربک مظهریت حقیقیه سنه واره ماز .

مشنوی

❦ در شکار پیشه جان باز باش ❦

❦ همچو خورشید جهان جانباز باش ❦

« تَرْجِمَه » روح فدا لنگ آویخته شاهین قوشی اول ! جهان کونشی کی
 جان اوینادیچی اول ! « شَرْح » بیت بالاده کی تعریف معالایی انچون جان
 انا جلغنده شکار ایچون شاهین کی سرعتی ، معرفت عالنده کونش کی فیض
 و برکتی اول ! معناسنده کی بوکلات قدسیه عبرت بخش ارباب بصیرتدر .

مشنوی

﴿ جان فشان افتاد خورشید بلند ﴾

﴿ هر دمی تی میشود پری کنند ﴾

« تَرْجِمَه » یوسک اولان کونش روح صاچار ، هر برآنده بوشالیر ، ینه
 نور ایله طولار . [مصراع ثانیه کی « تی » هیدن مخفدر . « شَرْح » کونشک
 فیضی جانی مثابه سنده اولان شعاعیدر . ضیاسنک تمادی و رودی تهی قالمسی
 اقتضایدر ظن اولنور سنده بر منبع دائمیک تمادی الورود اولان انوار متابعه سی
 اکسیلمز بر نور ایله طولیدر . ولی اللهک تأثیر فیض و معرفتی ده بو مثال ظاهری ایله
 اکلاشیایر . بر مرد روحانیک انوار معنویه سی جهان مادی بی وطالبینک قلوبی
 تنویر ایچون بذل ایتک اوغورنده تهی اولمش ظن ایدیلیر ایسه ده اصلا حس
 ایتدیر مکسزین مرحمت و قدرت ربانیه آفتابک وجودی و کاملک قلبی شعاع
 وانوار جدیده ایله املا ایدر . ایشته صدقه و یرمک صورتا مورث تقلیل مال
 ایکن صاحبک مالی و برکتی تزییده سبب اولور . فعال ظاهر آقوای موجوده سی
 صرف ایلر ؛ اما حقیقتده شوق و قوتی آرمش بولنور ؛ حق یولنده فدای جان
 موجب سعادت انساندر .

مشنوی

﴿ جان فشان ای آفتاب معنوی ﴾

﴿ مرجهان کهنه رانما نوی ﴾

« **ترجمہ** » ای معنوی اولان کونش ! روح صاج ! اسکی جہانہ یکملک کوستر ! « **شرح** » ای آفتاب جہان معنوی اولان عارف باللہ ! ارشاد و ہدایت کہ حضرت فاروق کبی طالب حقیقت اولانلرہ جان معنوی نشار و آنلری منہا مستغرق اشواق کردکارایت ! اسکی اولان دنیا ایچندہ علو ہمت کہ یکملک و شوق و رونق کوستر ! بوییت شریف حالت جذبہ مناجات صورتیلہ حق تعالیٰ حضرت تیرینہ خطاب اولسہ جائزدر . احوالہ : ای موجد نور کائنات اولان جناب کبریا ! مرحۃ قوللریکے روحانی احسان و عطا و عدایت ربانیہ کہ بوجہان کھنہ پی یکیدن احیا و مانند دنیا فیض سز قالمش بعض قلبی ظلمتدن خلاصایت ! دیمک اولور .

مشنوی

﴿ در وجود آدمی جان و روان ﴾

﴿ می رسد از غیب چون آب روان ﴾

« **ترجمہ** » عالم غیبدن آدمینک وجودینہ جان و روان ، آقان سو کبی ایریشیر . [برنجی مصراعدہ کی « روان » روح ، ایکنجی مصراعدہ کی « روان » آقبی . مناسندہ در .] « **شرح** » ای طالب حقیقت ! طریق حقدہ اختیار ایدہ جکک فدا کارلقدن فورقمہ ! حق یوانسدہ جان فدا ایدرسم جان سز قالیرم ظن و اھیسنہ فابلہ ! قان صربرینہ فصل متابع الجریان ماء صافی کلیرسہ ابدان مسعدہ بہ اولہ روح کلیر . روان معنوی حق پرستانی احیا بیورر .

مشنوی

﴿ ہر زمان از غیب نو نو میرسد ﴾

﴿ وز جہان تن برون شو میرسد ﴾

« **ترجمہ** » مر زمان عالم غیبدن یکی یکی فیض و جان یتیشیر . بدن جہانندن دیشاری جیق اندا سی ایریشیر . « **شرح** » عنایات و تجلیات دائۃ النہیہ ، قلب کاملہ

كثافت نفسانية نك ثقلت هوسندن قور تولوب سهای علویت افزای عبودیتده متمم-
الطاف پروردگار اولمخی الهام ایدر. [بوییت شریف اسکی نسخه ده محرر دکلدر.]

﴿ معنی دعای این دوفرشته که هر روز بر سربازار منادی ﴾

﴿ میکنندکه اللهم اعط كل منفق خلفاً واعط كل ممسك تلماً ﴾

﴿ و بیان کردن آن که منفق و مجاهد را اخوانستنی مسرف ﴾

او، ایکی ملکک معنای دعا-ایدر : هر کون بازار باشند ندا ایدوب دیرلر که :
الهی ! صدقه و یرنه خلف و برکت ، ممسک و طمعکاره تلف و نکبت و بر !
[منفق ایکی نوعدر . بری ، یا لکنز آفجه و مال انفاق و تصدق ایدر . او کیسه که
منفق و مجاهددر . قرداشدر . مسرف بونلره اخوان اولمدیغنی بیان ایدر . دیکری ،
آفجه و مال تصدق ایلدکن بشقه الله تعالی حضرتلرینک یولنده تن و جاننی ده
فدا ایدر که بومنفق مجاهددر . انفاق مال و حق یوانده فدای جان و جهان ایتمین
مسکدر .]

مثنوی

﴿ گفت پیغمبر که دائم بهر پند ﴾

﴿ دوفرشته خوش منادی میکنند ﴾

« تَرْجِمَهُ » پیغمبر علیه الصلوة والسلام افندمز حضرتلری بیور مشدر که :

نصیحت ایتک ایچون دائماً ایکی ملک کوزل و خوش ندا ایدرلر . « شَرَحْ »

ایما اولنان حدیث شریف : (مامن یوم تصبح العباد فیہ الاملاکان ینزلان فیقول احدهما

اللهم اعط كل منفق خلفاً و یقول الاخر اللهم اعط كل ممسك تلماً) یعنی : « قوللرک

ایچون هیچ برکون یوقدر که عباد الله انده صباحه داخل واسونلر . الا که ایکی ملک

ایزلر . ایکیسندن بری دعا ایدوب دیر که : الہی ! کافه منفق و متصدقه خلف

و نعمتلر و بر ؛ دیکری دیر که : الہی ! کافه ممسک و خسیس اولانلره تلف و زیان

ویر . « بویکی ملکک ندای ملکوتیسی ارباب حال آکلار .

مثنوی

﴿ کای خدایا منفقانرا سیر دار ﴾

﴿ هر درمشان را عوض ده صد هزار ﴾

« تَبَجَّهْ » ای خدای متعال ! منفق و متصدق اولانلری طوق طوت ! آنلرک هر آچه سینه یوز بیک بدل ویر ! « شَرَحْ » اعطای صدقه ایدن جناب حقک امری قبول واجرا ایتش اولور . صدقه نک فوائدی بیلن انسانلر احسانه و مرحمت ربانیه مستحقدر .

مثنوی

﴿ ای خدایا ممسکانرا در جهان ﴾

﴿ تومده الازیان اندر زیان ﴾

« تَبَجَّهْ » ای خدای متعال ! ممسک و طمعکار اولانلره جهاند ویرمه ! الازیان ایچنده زیان ویر ! « شَرَحْ » مشروع زکات و صدقه بی منع و امساک ایدن کیمسه احسانات ربانیه بی سائر لردن منع و بلکه سرقه ایتش اولور . اونوع ممسک منفوردر . شوقدر که اتفاق و تصدق مشروع ایسه مقبولدر . دکل ایسه غیر مقبولدر .

مثنوی

﴿ ای بسا امساک کز انفق به ﴾

﴿ مال حق را جز بامرحق مده ﴾

« تَبَجَّهْ » ای انسان ! چوق امساک وارددر . انفاقدن ده ایدر ؛ حق تعالی حضرت تلریک مالی حقک امرندن غیری صورتده ویرمه ! « شَرَحْ » امساکدن کرچه بشقه لرینه ایملک کلز . اما بر ضرر رده وقوع بولماز . باعث ضررت اولان بعض غیر مشروع انفاقدن ، امساک دها خیر لیدر . مثلاً بر ممسک فقرا به صدقه ویرمز ایسه بو حرکتی فقرانک موجب آیو سیتی اولور . منفق و سخی نامیله کندی بی تزین ایدن . بذرو و سرف

بر ظالمك الله ، يا خود بره بخوره چوق باره ورنجه آنر ظلم و مستی بی و شناعتی
تزیید و انسانیتی گرفتار رنج و اذا ایدر . جناب حقك مالی حقك اسرندن غیر
صورته ویره . دیمك مال ظاهر اولدینی کی ، هنر ، ذکات ، کتابت ، فراست ، شجاعت
کبی بی حد و بی نهایت اولان انعام جناب رب عزتدر . مال و مذلك غیر مشروع
صورته صرفی غیر جائزدر . عقل و اقتداركده غیر مشروع صورته صرفی حرام
و متجاسری تا کام اولور .

مشنوی

﴿ تاعوض یا بی توکنج بی کران ﴾

﴿ تانباشی از عداد کافران ﴾

« تَنْجِيْهُهُ » تا ، عوض و بدل اوله رق جناب حق طرفندنم - ایتیز خزینه
بوله سک ! تا که کافرلرک صرمسند اولیه سک ! « شَرْح » معنأ ماده هرهانکی
مقبول شیئه مالک ایسک ناحق یره صرف و اسراف ایتیموب صورت مشروعده
صرف و اعطایت ! یونک مقابلنده و هاب حقیقی سکاد کرلی خزینه لر ویرد . میذر
و مسرف اخوان شیاطیندن اولدینی قرآن عظیم الشانده مصرح و شیطان ایسه
مردود اولدینی بی اشتباهدر .

مشنوی

﴿ کاشتران قربان همی کردندتا ﴾

﴿ چیره کردد تیغشان بر مصطفی ﴾

« تَنْجِيْهُهُ » زیرا کافرلر دوه لر قربان ایتیدلر که قلیج لر فیخر عالم صلی الله
علیه وسلم افندمزک اوزرینه غالب کلسون ! « شَرْح » دوه و لحمی قابل اکل اولان
سائر حیواناتی قربان ایله محتاجینه و یرمک مقبول بر صدقه در ؛ زیرا انسان بدنک
محتنی حفظ ایچون لحمه محتاجدر . اما بونوع صدقه نک ثواب و فائده سی ، متصدق
نیق خیر اوزرینه مبتی اولورسه حصوله کایر . یوقسه نور هدایت و عمان معرفت
اولان فخر عالم علیه الصلوة والسلام افندمز حضره لرینه غایه ایتک نیت فاسده سیله
ایدیان قربان متجاسرین ایچون الی الابد باعث زیان و خسران اولور .

مشنوی

﴿ امر حق را بازجو از واصلی ﴾

﴿ امر حق را در نیابد هر دلی ﴾

« ترجمه » حق تعالیٰ امری حقیقه واصل اولادن ایسته ! امر حق هر ر کوکل بوله ماز . « شرح » ا کر امر حق تمامها بیلکم و بولق ایسترایسک حق بولده افنای آمال نفسانیه ایش و مقام سعاده واصل اولمش بر انسان کاملی بولوب دقائق روحانیه ای اندن طاب و سؤال ایت ! که بوحالک بیلنمی هر صاحب دل ایچون قولای دکادر .

مشنوی

﴿ در نبی انذار اهل غفلتست ﴾

﴿ کان همه انفاقها شان حسرتست ﴾

« ترجمه » قرآن عظیم الشانده اهل غفلت ایچون انذار و تخویف واردر که انلرک کافه انفاق حسرتدر . [« نبأ » فتح نون ایله خبر و ضم نون ایله جمع اوله رق خبر معناسنده در . بو محله حقیقتدن خبر و یرن قرآن عظیم الشان دیکدر .] « شرح » اشارت بیوریلان آیت کریمه دن بری . سورة انفالک اوتوز التبی آیت کریمه سیدر : ﴿ اِنَّ الَّذِینَ یَنْفِقُونَ اَمْوَالَهُمْ لِیَصُدَّوْا عَنْ سَبِیلِ اللّٰهِ فَسَیَنْفِقُوْنَهَا ثُمَّ یُتَّکَوْنَ عَلَیْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ یَغْلِبُوْنَ ﴾ معنای شریفی : « تحقیقا شمول کیمسه لر ماللرینی انفاق ایدرلر که الله یولده . مؤمنلری منع ایتسونلر ؛ بونلر ماللرینی شبهه سز قریباً صرف ایدرلر . صکره اوزرلرینه حسرت چکرلر . بده مغلوب اولورلر . »

مشنوی

﴿ سروران مکه در حرب رسول ﴾

﴿ بودشان قربان بامید قبول ﴾

« ترجمه » مکه نك ایلری کلنلری رسول اکرم افندمن حضر تلریله واقع اولان

محاربه نرند بونلرك قربانى قبول اولنق ايمينده ايديلر. «**شرح**» مككك سروراني
اهل ايمان اولمقلرى وفخر عالم عليه الصلوة والسلام افندمن حضر تليله محاربه ده
بولنقلرى صرمده قربان كسرلردى كه فخر عالمه غلبه ايله دين مينك نورينى اطفاء
ايتسونلر ! بويله قربان امر حقه قارشى نقصان وعصيان اولمسنه مبنى موجب زبان
وخسران اولوردى. هر كيم ناحق يولده بذل نقد وصرف اموال ايدمك اولسه
كندى بام واستقبالا متالم اولور .

مثنوى

﴿ چون غلام باغی کوعدل کرد ﴾

﴿ مال شه برباغیان اوبذل کرد ﴾

«**ترجمه**» برعاصى ، ياراماز قول كي عدل ايتكم زعم فاسديله شاهك مانى
باغيلر وشقيلر اوزرينه بذل ايلدى . «**شرح**» ارغلام بدانجامك ده فعلى مال بذل
ايتكم ايدى ، اما نه وجه ايله بذل ايتمش ؟ ابتدا شاهدن چالمش ، شاهك اعداسى
اولان باغيلره ويرمش ! بونوع اعطا ايله شقيلرك جرأت وخباثتلىرىنى تزييد
ايلمشدر كه بواحوالك جمله سى ضرر وخساردر .

مثنوى

﴿ عدل این باغی و دادش نزدشاه ﴾

﴿ چه فزاید دوری و روی سیاه ﴾

«**ترجمه**» بو غلام باغينك زعم ابلديكي عدل، شاهك نزدنده نه يي زياده لشيرر ؟
اوز افاقنى ، سياه يوزليلكنى ! «**شرح**» غلام باغى باغيان واشقيايه شاهك مانى اعطا
ايله اجر اى عدل ايتكم ظننه دوشمش ايسه ده حقيقتده شاهك نزدنده كنديسنك
اوز اقلاشمىنى ويوزينسك قره سى اورته يه جيقمىنى مستلزم اولمشدر . كذاك
عالملرك وهر شينك شامى اولان خالق لم يزل حضر تلىرىنك انسانلره بخش وعنايت
بيوردينى مال ومنالى هر كيم امر حقل خارجده صرف ايدرايسه آنك جزا سى
الطاق ربانيه دن مجوريت وعذاب وذل اولور .

مشنوی

﴿ بهر این مؤمن همی گوید زبیم ﴾

﴿ در نماز اهدنا الصراط المستقیم ﴾

« تَبَجَّهْ » بونک ایچون مؤمن اولان خوف و خشوع ایله نمازده
الله تعالیٰ حضرت تهرینه دعا یدوب (اهدنا الصراط المستقیم) دیر . « شَرْح » مؤمن
اولان عدالتی باعث حیات حقیقی ، ظلمی موجب خسران ابدی بیلیر . اقوال
وافعالنده سهو و خطایتم کور قوسیلله الله تعالیٰ حضرت تهرینه دعا یدوب سوره فاتحه ده کی
(اهدنا الصراط المستقیم) آیت کریمه سنی او قورکه معنای شریفی : الهی ! اقوال
وافعالمزده بزه طوغری یولی کوستر دیمکدر .

مشنوی

﴿ آن درم دادن سخنی را ایقست ﴾

﴿ جان سپردن خود سخای عاشقست ﴾

« تَبَجَّهْ » اواقچه بی ویرمک جواتمرده لایقدر . جان فدا ایتمک عاشقک
سخاسیدر . « شَرْح » فقیر اولانلره تصدق ایتمک اهل مروتک شاننددر .
بوندن دها علوی بر حال ، مال و منال صرف ایتدکنن بشقه حق تعالیٰ حضرت تهرینک
یولنده جاننی فدا ایلمکدر . بو حال عال العال عاشق حقیقی اولان اصحاب کماله
مخصوصدرکه اوزمره جلیله اصحابی رضای کبریا ایچون اختیار ایلدکاری محن-
ریاضت و نوش ایتدکاری شربت شهادت الکیوک لذت ، الکیوک سعادت ، الکی
نعمت بیلیر .

مشنوی

﴿ نان دهی از بهر حق نانت دهند ﴾

﴿ جان دهی از بهر حق جانت دهند ﴾

« تَبَجَّهْ » الله تعالیٰ حضرت تهرینک رضاسیچون اکتک ویر رایسک مقابله سنده سکا

امک ویرلر. حق بولنده جان ویردایسک سکا جان ویرلر. «شرح» صورت.
مشروعده مال واقچه ویردایسک بحکمة الله تعالی مال و ممالک تزاراید، اما تصدق ایتمه کله
برابر میدان و غاده و یاریاضت بولنده مشروع صورتده جان ویردایسک ویردیکک
جاه بدل سکا فیاض منان، برجان، احسان ایدرکه جهان اکا حیران اولور.

مشنوی

﴿کر بریزد بر کهسای آن چنار﴾

﴿برک بی برکیش بخشد کر دکار﴾

«تبیخیم» اکر او چنار اغاجی باپراقلرینی دوکر ایسه الله تعالی حضرتلری
اکا باپراقسنزبیله رزق معنوی احسان ایدر. «شرح» چنار و سائر اغاجلر
باپراقلرینی دوکدیک وقت صورتا قوروش کبی کورینورایسه ده حقیقتده انلرا یچون
بررزق خفی واردرکه یالکیز رزاق حقیقی بسلیر. سخی اولان ذات مال و جانی
حقک امری اغورنده فدا ایدنجه کوتاه بینان نظرنده نعمت ظاهره دن محروم
ونی وایه کورینور. اما اهل عرفانه کوره قات قات کسب غنا و مکافات ایدر.

مشنوی

﴿کر نماند از جود در دست تو مل﴾

﴿کی کند فضل آهت پایمال﴾

«تبیخیم» اکر جو مردا کدن طولای الذمه مال قالمز ایسه فضل و کرم.
الهی سنی نه وقت پایمال ایدر؟ «شرح» حق بولنده سخاوتدن طولای الذمه مال
و ممال قالمیه حق و شیطان صفت اولان انسان فقر ایله سنی تحویف ایده جک اولسه
سنینه مرحمت و فضل خدایه استناد ایله اصلا قورقه! جناب حق سودیکی قولانی
پامال اکدار وجفا ایتمز. شاید اسباب اذا صورتا رونه اولسه بیله مطمئن قوللرینک
قلبنه معنوی اوقدر فرح و صفا بخش بیوریلورکه آنک ادراکنه حدود عقلیه
کافی دکلدرد.

مشنوی

❖ هر که کارد کردد انبارش تهی ❖

❖ لیکش اندر مزرعه باشد بهی ❖

«تَرْجِمَه» هر کیم زرع ایدزده انباری بوش اولورسه اونک ایچون تارلاده ایلیک ، زیاده لک واردر . «شَرْح» بالفرض ایکی چفتجینک انبارنده ذخیره اولسه عاقل اولان چفتجی موسم زراعتده ذخیره سنی تخم اوله رق تارلایه زرع ایدر . اوصرمده بالضروره انباری بوش اولور . احق ایسه زرع ایتیموب طمع اباها نه سی حسیله ذخیره سنی انبارده حفظ ایدر . اول امرده صورتا زارعتک انباری تهی وزرع ایتماش اولانک انباری از برمدت ایچون ذخیره لی کورینور ایسه ده وقت حصاده اکینجی قات مستفید اولور . دیگر ی تهی دست ونومید قالیر . ایشته طعمکار حفظ مال و تزئید منال ایتش صانیایر و جواترد آدمک و یردیکی صدقه دن صورتا مالنه نقصان کلیر کبی کورونور . اما حقیقته صاحب جود سعادتنی آتیرمش و بخیل کندینی اضرار و خاسر ایتش اولور .

مشنوی

❖ زانکه در انبار ماند و صرفه کرد ❖

❖ اسپش و موش حوادش هاش خورد ❖

«تَرْجِمَه» او کیمسه تخمی اکیوب انبارده براقدی و بیریکد یردی . کهله و فاره حوادنی او ذخیره بی ییدی . [اسپش ، بیت ، کهله دیمکدر .] «شَرْح» انبارده حبس اولنان ذخیره نهایت الامر اسباب و وقوعات کثیره دن ناشی محو و تلف اولور . خسیس اولان انسانک جمع ایلدیکی حالد کیمسه یه صدقه و زکات و یرمک ایستمدیکی مال و منالی محو و اتلاف و یا وارثان طرفندن بذل و اسراف اولنور .

مشنوی

❖ این جهان نفیست در اثبات جو ❖

❖ صورتت صفرست در معنات جو ❖

« تَنْجِيْهٌ » بودنیانی وفانیدر. سعادتی اُتبانده ، یعنی حقیقت روحانیده آرا !
 صورتك صفر ، یعنی بوشدر . سلامت وبقای معنیده آرا ! « شَرْحٌ » جناب-
 یزداندن غیرى هرشی هالك وفائی اولدینی (كل شیء هالك الا وجهه) و (كل من
 علمه فان) آیات بیناتیلّه ثابتدر . سن فانی اولان شیردن واز کچده حقیقتی ایسته !
 رضای رحمان وعشق سبحانی آرا که انلری بولدقدن صکره فنادن خلاص ووجه
 الهی ایله شرفیاب اولهرق مظهر فیض رب الناس اولهسک !

مثنوی

﴿ جان شسور وتلخ پیش تیغ بر ﴾

﴿ جان چون دریای شیرین رانجر ﴾

« تَنْجِيْهٌ » آجی و طوزلو جانی قلیج اوکنه کوتور ! طاتی دریاکی اولان
 جانی صاتون آل ! « شَرْحٌ » عین جان معنوی اول ! آجی اولان جان یعنی
 روح حیوانینک نفس اماره واسطه سیله سکا عیش و حیات دیه کوستردیکنی لذائذ-
 قلییه تیغ بران شریعت و حقیقت اوکنه کوتورده قطع و افایت ! دریای شیرین
 کبی اولان جان معنوی بی صاتون آل ! اصل سلامت وسعادت آنده موجود
 وفانی شیر الم افزا وی سوددر دیمکدر .

مثنوی

﴿ ورنمی دانی شدن زین آستان ﴾

﴿ باری ازم کوش کن این داستان ﴾

« تَنْجِيْهٌ » اکر بو آستاندن اولمغی بیلمز ایسک باری بندن بوداستان
 وحکایه بی ایشیت ! « شَرْحٌ » ای طالب حقیقت ! آجی ومضر اولان آمال فانییه
 و اخلاق ذمیمه بی ترک ایله کندینی وجه الله الحاق ایتک و اخلاق حمیده ایله
 مردان خدادن معدود اولمق ایسترایسک ترک کبر و غفلت و آتیده کی حکایه به نصب-
 سمع و دقت ایت ! بویت شویله ده ترجمه اولنه بیلیر : اکر بو آستان دنیادن کیتمک
 بیلمز و نفسکدن آیرلمغه مقتدر اولماز ایسک بندن بو حکایه حکمت نمای ایشیت !

﴿ قصه آن خلیفه که از کرم در زمان خود ﴾

﴿ از خاتم طایی گذشته بود ﴾

اول خلیفه نك قصه سی بیاننده در که : کندی زماننده کرمده سخیء مشهور
خاتم طایی یکمیش ایدی .

مثنوی

﴿ يك خایفه بود در ایام پیش ﴾

﴿ کرده خاتم را غلام جود خویش ﴾

« ترجمه » یکمیش زمانده بر خلیفه وار ایدی که : خاتم طایی کندی
جو مرد لکنك ، جود و سخاسنك قوی ، کوله سی ایتیش ایدی .

مثنوی

﴿ رایت اکرام وجود افراشته ﴾

﴿ فقر و حاجت از میان بر داشته ﴾

« ترجمه » جود و اکرام لواسنی یو کسلتمش ، اورته دن فقر و حاجتی
قالدیرمش ایدی . [بویکی بیت شریف اوزات سخینك سخاوتنی معرف اولغله
شرحنه لزوم کورلمدی .]

مثنوی

﴿ مجرد از بخشش صاف آمده ﴾

﴿ داد او از قاف تا قاف آمده ﴾

« ترجمه » اونك احساندن اینجی دکزی صفوته کلش ایدی . آنك عدالت
و عطاسی قافدن قافه ، یعنی بتون عالمه کلش ، مشهور اولمش ایدی .

مثنوی

﴿ در جهان خاك ابرو آب بود ﴾

﴿ مظهر بخشایش و هاب بود ﴾

« تَرْجِمَهُ » او ذات کریم جهانده طوبراق ، بلوط ، صو ایدی . مظهر-
احسان جناب وهاب ایدی . « شَرْح » محصولات ارضیه به طوبراق ، بلوط ، صو
نصل تأثیرات نافعہ اجرا ایدر ایه او جو مرد ، جهانہ اویله مکارم نثار اولور ایدی .

مشنوی

﴿ از عطایش بحر و کان در زلزله ﴾

﴿ سوی جودش قافله بر قافله ﴾

« تَرْجِمَهُ » آنک احسان و عطاسندن دکر و معدن صا ر صلمعده ایدی :

جود و کرمی طرفنه قافله قافله اوزرینه کلیر ایدی . « شَرْح » او - یخی عا ل ی قدرک
کمال احسان و کرمندن بحر و معدنک زلزله ده بولنشی ایکی وجه ایله تشریح اولنور :
آنک کرمی او قدر چوق ایدی که بحر و معدن اکا ن س ب ک ر م د ه ه ی ی چ م ث ا ب ه س ن د ه
اولد ی غ ی ا ذ ع ا ن ا ی ل م ل ر ن د ن کمال حجاب ایله متزلزل اولمشلر ایدی . وجه دیگر : او ذات -
عا ل ی قدرک کرم و احسان ا ر ز و س ی او قدر و ا س ع ا ی د ی که د ک ز د ه کی ا ی ن ج ی ل ر ی ، م د ن ل ر د ه کی
ا ل ت و ن و ک و ش ی چ ی ق ا ر و ب احسان ا ی ت م ک ا ی ح و ن آ د م ل ر ا ی ش ل د ی ر و آ ن ل ر ک ع م ل ی ا ت س ن د ن
بحر و معدن بالطبع زلزله ده بولنور ایدی .

مشنوی

﴿ قبله حاجت در و در وازه اش ﴾

﴿ رفته در عالم بجود آ وازه اش ﴾

« تَرْجِمَهُ » آنک قبوسی حاجت قبله سی ایدی : جو مرد لکده شهرتی عالمه
بایلمش ایدی . [شرحه محتاج دکلدر .]

مشنوی

﴿ هم عجم هم روم هم ترک و عرب ﴾

﴿ مانده از جود و سخایش در عجب ﴾

« تَنْجِيمٌ » عجم، روم، ترك، عرب، یعنی هر کس اونك سخاوتمندن طولايي حيرت و تعجبده قالمش ایدی [بوییت شریفده کمال جوددی معرف اولدوغندن وارسته شرح و تعریفدر .]

مشنوی

﴿ آب حیوان بود دریای کرم ﴾

﴿ زنده کشته هم عرب و هم عجم ﴾

« تَنْجِيمٌ » اوزات ، آب حیات و دریای کرم ایدی. عرب، عجم اندن حیات بولور ایدی . « شَرْحٌ » شمدی یه قدر بوقصه اوزرینه ایراد اولان ابیات شریفه نك جمله سی او ، سخیء علوی مشربك کمال جوددینی معرف اولغله برابر جود و سخانك حد ذاتده علوقدرینی ایضاح و احجابنك مزیات عالیه سی شایان تفصیل اولدینی ایما ایدر . انسانلردن برصاحب عنایتك مدح و ثنائی اولدینی وقت هرشیء بخش و احسان ایدن جناب و هاب مطلقك احسانات و مراحم ربانیه سی تذکیر ایله لازمه حمد و تقدیمی ایفا هر مؤمن و موحد ایچون اقدم و جائبنددر .

﴿ قصه اعرابی و ماجرای زن او بسبب فاقه ﴾

اعرابینك حکایه سی و زوجه سیاه فقردن طولایي ماجرا سیدر :
[« اعرابی » تمیزی عربانه اطلاق اولور . « اعرابی » دن مقصد ، عقل کلدن ظاهر اولمش برانسان کاملک عقلی ، زوجه سندن مرام ، حسب البشریه نفسیدر ، که فقدان اسباب لذائذ ظاهره دن نفس شکایت و عقله ایراث اذیت ایدر . عقل ایسه صبر و قناعتك فوائدندن بحث ایدرک نهایت الامر نفسی اقناع و اصلاح ایدر .]

مشنوی

﴿ يك شب اعرابی زنی مرشوی را ﴾

﴿ گفت و از حد بردگفت و کوی را ﴾

« تَنْجِيهٌ » بر کجه اعراینک زوجه سی زوجه سوز سويلدی . گفت
و کوی حددن دیشاری کوتوردی . [سويلدیکی سوزلر ایات آیه ده یاد
اولنه جقدر .]

مشنوی

﴿ کین همه فقر و جفا مای کشیم ﴾

﴿ جمله در عالم خوش و مانا خوشیم ﴾

« تَنْجِيهٌ » زیرا کافه فقر و جفای بزچکرز . جمله عالم خوشاق و صفاده ،
بز ایسه رنج و اذاده یز ! « شَرَحٌ » نفس اماره مشتهیاتدن محروم اولورسه مغموم
اولور . بعض انسانلرک مظهر اولدقلری لذائذ مادییه مطلع اولنجه غایت مضطرب
اوله رق لسان حال ایله عقله عتاب ایدرده دیرکه : دنیا لذائذندن محرومیت مزه سبب
اولوق اوزره میداننه آتدیغک مقولات ، صرف خیالات و ترهاتدر . هرکس ذوق
و صفاده ، حیفاکه بزدریای خیالاتده رنج و جفاده یز !

مشنوی

﴿ نان مان نی نان خورش مان در دورشک ﴾

﴿ کوزه مان نی آب مان از دیده اشک ﴾

« تَنْجِيهٌ » بزم الکمز یوقدر ، قاتیغمز در دو غبطه در ؛ صوابجه جک قابمز
یوقدر ، صومیز کوزمزدن چیقان کوزباشیدر . « شَرَحٌ » نفس دیر : بز لئانندن
کلیاً محرومز . بزده برشی وار ایسه اوده چکدیکمز جور و جفادن متحصل کوزیاشی ،
فائده سز یورغونلق ، جان یاقیجی طور غونلقدر .

مشنوی

﴿ جامه ما روز تاب آفتاب ﴾

﴿ شب نهالین ولحاف از ماه تاب ﴾

« تَرْجِمَهُ » کوندوز لباسز کونشك حرارت و آیدینلی، کیجه اورتومز، یورغانز، یاصدیغمز آی ایشیغندندر. « شَرْح » دقت ایدملیدر که فقرنه قدر مؤثر تعبیرات ایله توصیف و تفسیر بیورلمشدر. مثنوی شریفك تشریح احوالده ابراز ایتدیکی بلاغت افاده و فصاحت تصویر چوقعالیدر.

مثنوی

﴿ قرص مه را قرص نان پنداشته ﴾

﴿ دست سوی آسمان برداشته ﴾

« تَرْجِمَهُ » آی پارچه سنی الك صاندق. آنی قایق ایچون المز کولک یوزینه قالقمش اولدی. « شَرْح » نفس کندی اضطرابات و خیالاتنه ابتداء قوه عاقله یه : اوزاقدن لذت بخشارش ی ورونسه شدت فقر و محرومیت مز حسیله بزا کاطوغری میل ایدرز ؛ نه چاره که سنك غفلتکدن اندن و هر نوع صفادن محروم وجدا بولنورز دیمشدر .

مثنوی

﴿ نك درویشان ز درویشی ما ﴾

﴿ روز و شب از روی اندیشی ما ﴾

« تَرْجِمَهُ » فقر مزدن درویش و فقیر لر عار و عیب واردر . بزم ، رزق دوشونجه مزدن کوندوز بیله قارانا ق کیجه در . « شَرْح » احتیاج و محرومیت مز بر درجه یه وارمشددر که لك محتاج اولان گروه درویشان و فقرا بیله بزدن اجتناب و حیا ایدر . خیالان مجنونانه مزدن کوندوز مز ایل مظلم ، کیجه مز بر قهر عذاب افزای و ملدر .

مثنوی

﴿ خویش و بیگانه شده از مارمان ﴾

﴿ بر مثال سامری از مردمان ﴾

«تَنْجِيْهٌ» اقربا و غربا بزدن اور کُش ! سامريٺڪ انسانلردن نفرت ايتديکي
کي ... «شَرْحُ» سامري، موسي عليه السلامك بددعاسي اوزرينه يفي بشردن
اوزاق ياشايان بدبخت بر آدم ايدى .

مثنوى

❖ کربخواهم از کسى يك مشت نسك ❖

❖ مر مرا کويدمخش کن مرڪ وجسك ❖

«تَنْجِيْهٌ» اکر بر کيمسه دن بر آووج مر جڪ ايسته سم او بکا دير که اى موت
ووجع و کدر ! صوص ! بدن کج ! «شَرْحُ» اى عقل بى سود ! اصحاب لذائذدن
بر لذت بيله طلب ايدم جڪ اولسه سم نسك - ييکن کرفتار اولديغ فقر و احتياج حسيله
اعطا ايتدکن بشقه ذاتم مر کسدن مردود و حياتم بر آه و دود اولورديه نفس
عقله عتاب ايدر .

مثنوى

❖ مر عرب را فخر و غر و ست و عطا ❖

❖ در عرب ما همچو خط اندر خطا ❖

«تَنْجِيْهٌ» عرب ايجون فخر و غزا و احسان و عطا واردر . بزعر ب آره سنده
خط ايجنده کى خطايه بکنرز . «شَرْحُ» باعث فخر و اولان آمال، جمع مال ايتمک
و غزا و محاربه ده را احسان و عطاده بولنق و شان و شهرت قازاتمک کي نفسک حظ ايتديکي
خصوصا تندر . غل ايسه کليا عکس بر حالده بولنديغندن بر خطک شکلي ايجنده
سهو و خطا نصل چيرکين کور و نور سه عقوله نسبت او قدر چيرکين نسك ديمش !

مثنوى

❖ چه عز را مابى غزا خود گشته ايم ❖

❖ ما بشمشير عدم بى سر گشته ايم ❖

« تَبَجَّهْ » فصل غزا ؟ بزغز اسز اولد يرلك ! . بز يو قلق قلیجیله باشسز قالدق !
 . شَرَحْ ، نفس دیر : بن شمدی غزا لفظنی اغزیمه آلم . اما غزا ، شرف غزا
 زرده ؟ بالعکس بزاک چیرکین اولان سیف احتیاج ایله کنندیمزی هلاک ایتمش
 و محروم لذت و گرفتار ذلت اولمشز .

مشنوی

﴿ چه عظاما بر کدایی تنیم ﴾
 ﴿ مرمرکس رادر هواری می زنیم ﴾

« تَبَجَّهْ » فصل احسان و عطادن بحث ایلرز ؛ بز دیلنجیلیلکه طولاشیر
 و هواده سینک طمرینی اورورز . [یعنی کعادی برشی آلامغه چابالارز .]

مشنوی

﴿ کر کسی مهمان رسد کر من منم ﴾
 ﴿ شب بخسبد دلقش از تن برکنم ﴾

« تَبَجَّهْ » اکر بزه بر مسافر ایریشه بن ، بن ایسم ، کیجه او یور ایکن
 مسافرک عبا و البسه سنی بدندن چکر ، چالارم . « شَرَحْ » او قدر محروم لذت
 وصفا و گرفتار فقر و اذایز که بالفرض اکر اصحاب لذا نذدن بری بزه مسافر کلسه
 کدا چشمک ایله مشهور اولان بن ، اکر بن ایسم او یقوده ایکن مطلق مسافر مک
 صرتندن البسه سنی چالارم . دیمک ایسته بن نفسک تمایلات خسیسه سنی تصویر
 صورتده حضرت مولانا بوزن اعرا اینک کدا چشمک کنه و حرص و طمعنه گرفتار
 اولان بعض متشیخ و مدعیلرک احوال اسف اشتمالی نظماً آئیده کی ابیات .
 حکمت آیات ایله ایضاح بیورمشلردر .

﴿ مغرور شدن مریدان محتاج بمذعیان مزور وایشا رشیخ ﴾
 ﴿ ومحشتم وواصل پنداشتن ونقل را نقد فرق ندانستن ﴾
 ﴿ وربسته را از برسته نشناختن ﴾

محتاج اولان مریدلرک مدعی اولان شیخلره مغرور اوله رق آدامش اولسنک وانلری شیخ ومحشتم وواصل مقام حقیقت ظن ایدرک نقلی نقددن فرق ایتمک بیامه مسنک و مجاز ایله باغلامش اولانی حقیقت ایله قورتموش اولانلردن آکلایه مامسنک بیاننده در :

مثنوی

﴿ بهر این گفتند دانایان بفن ﴾
 ﴿ مهمان محسنان باید شدن ﴾

« تَرْجِمَه » بونک حقیقتنی بیانلرفن و عرفان ایله دیدیلر : محسنلرک مسافری اولمق لازمدر . « شَرْح » عارف بالله اولان ذات ، کمال حکمتله بیان ایدرکه اکر بریره مسافر اوله حق ویا برمرشده انتاب ایده جک اولورایسک دقت ایت ! محسن وامین اولسون ! یوقه فائده حاصل اولمق شویله طورسون انلرمتاع دنیوی و اخروی بی سرقتله احوالی تارومار ایدر .

مثنوی

﴿ تو مرید و مهمان آن کسی ﴾
 ﴿ کویستاند حاصلت را از خبی ﴾

« تَرْجِمَه » سن رکیسه نیک مرید و مهمانی سک که خست و دانائندن طولانی ماحصلکی آلیر . « شَرْح » انسانک بریره مهمان ویا برشیخه مرید و همزبان اولمسی بالطبع سلامت و استفاده منه مبی در . سن برمزور و مدعی یه راغب و طالب اولدک که

نقود و مالکی انواع دسائس ایله سرقت و سعادت ابدیه کی اغفالانیله ضاعه و برباد ایدیور . هرکسه امنیت و تسلیمیت کوسستمه ملیدر . مستقیمی مزور دن فصل تقریق ایده بیلیم ؟ دیرایسک ذکاوت فطریه نك بخش ایلدیکی کشفیاتدن بشقه اوج اساسلی واسطه واردرکه بوکادقت لازمدر . اولاً: شیخ انخاذایده جکک ذاته دقت ایت ! کافه حرکاتی شریعت مطهره یه مطابق اولسون ! زیر اشریت غرآنک خارجنده اولان کرامات و افادات خیالات و ترهاتدر . ثانیاً: تحقیق ایت ! اوشیخ بولندیفی بلدهده اهل کلاک نزدنده مقبول و معتبر اولسون ! دکسه عوامی اغفال ایتش برملحد و کاذب اولدیغنی بیل ! ثالثاً: شیخ کندینی مدح و ثنا ایدن اصحاب- افتخار و انائیتدن ایسه اندن اوزاق اول ! زیرا اومقوله مفتخرین مغالطه جی برطاقم اصحاب ضالادر .

مشنوی

﴿ نیست چیره چون ترا چیره کند ﴾

﴿ نور ندهد مر ترا تیره کند ﴾

« تَرْجِمَه » غالب وقوی اولمیان ، سنی فصل غالب ایده بیایر ؟ نور ویره مز . سکا ظلمت ایراث ایدر . « شَرْح » مزور و مرائی اولان مقلد و مدعی عرصه معنیده ، هیچ برحالده غالب وقوی دکل ایکن آنک کبی واسطه سقیمه ایله شهرام . مستقیمه واصل اولمق فصل امیداولنه بیایر ؟ بالعکس اولیه برمزوک سوء اخلاقی سکاسرایت ایدرک نهایت پریشان و غرقه چرکاب ذات افشان ایدر .

مشنوی

﴿ چون ورا نوری نبود اندر قران ﴾

﴿ نور کی یابند ازوی دیگران ﴾

« تَرْجِمَه » زیرا انک حالنده ، یقینده نوری یوقدر . بشقه لری اندن فصل نور بوله بیلیر ؟ « شَرْح » کندینی شیخ کوسترن بر ساخته کارک هیچ بروقتده .

نور و وفاسی، سلامت و صفاسی اولمدنی حاله اکا انتساب ایده جک بد بختان
نصل امن و امام بوله بیلیر ؟ او مقوله دن اجتناب، محض ثوابدر .

مشنوی

﴿ همچو اعمش کو کند داروی چشم ﴾

﴿ چه کشد در چشمها الا که چشم ﴾

« تَرْجِمَه » مدعی مزور او، اعمایه بکزرکه سائرلرک کوزلرینه علاج و دوا
ایدر. کندی کور اولان طیب خسته لرک کوزلرینه نه سورر ؟ الا که قیل سورر .
دها بترایدر . « شَرْح » کوزلری کور اولان بر شخص کوز حکیمی بم ادعا سنده
بولسه بک تحف اولور . زیرا کورمه یں کوزلریله تداوی ایده جکی شخصه
پایه جفی علاج، فنا بر نتیجه ویره جکی شه سزدر. ایشته هدا ییدن محروم بر ریا کار.
بی عار نصل ایثار نور هدا یث ، نشر فیض و سعادت ایده بیلیر ؟

مشنوی

﴿ حال ما اینست در فقر و غنا ﴾

﴿ هیچ مهمانی مبا مفرو ر ما ﴾

« تَرْجِمَه » فقر و زحمتده بزم حالمز بودر ؛ هیچ بر مسافر بزه الدامش
اولسون ! [« مبا » « مباد » دن مخفدر ؛ اولسون دیمکدر .] « شَرْح » بر مقتضای-
دأب جلیل حضرت مولانا بو و آئیده کی ایبات شریفه . ینه اعرابی لسانندن
سویانمشدر . قصه ارسنده بر شخصدن دیگر شخصه مناسبتله انتقال کلام ایتک
بلیغ ولذیذ بر قاعده در . بیتک شرحه کلنجه ، زن اعرابی زوجنه دیمش که : بزم
حالمز شدت فقرده مسافر مزک البسه سفی بیله سرقت درجه سفی بولمشدر . اولادرکه
بزه مسافر بیله کلسون ! بر مدعی مزور دن بر طالب نه قدر هدا یث بوله بیلیر
ایسه بزده ده مسافر او قدر راحت و رعایت بولغه حاضر اولسون !

مشنوی

﴿ قحطده سال ارندیدی درصور ﴾

﴿ چشمها بکشا واندر مانکر ﴾

« تَبَجَّهْ » صورتلرده اون سنه لك قحطی کورمدکسه کوزاریکی آچده بزہ باق ! « شَرْح » اعرابی دیمش که : قحطك نتائج المیسی نصل اولدایغنه برکیمسه مراق ایدرده اوحالی کوزمک ایسترایسه بشقه تحقیقاته نه حاجت ! بزم حالمزه عطف نظر عبرت ایتسون . یالکز بر سنه لك دکل ، اون سنه لك قحطك تأثیراتی کورمنش اولور .

مشنوی

﴿ ظاهرما چون درون مدعی ﴾

﴿ دردلدش ظلمت زبانش شمعشی ﴾

« تَبَجَّهْ » بزم ظاهر حالمز مدعی کاذبک باطنی کییدر . قلبنده قارارتی ، لسان حالنده بارلاقاق واردر . « شَرْح » بوافاده هم زن اعرابی ، هم مدعی . کاذبه عائددر . ظاهرمز کوزل وورع وتقوايه مشاهددر ؛ اما حقیقت حالمز ، قاب . منافق کبی قاراناغ ، حيله ایچنده در .

مشنوی

﴿ از خدا اورا نه بوی نه اثر ﴾

﴿ دعویش افزون زشیت و بوالبشر ﴾

« تَبَجَّهْ » مدعی کاذبه جناب خدادن رایحه ، اثر یوقدر . اونک دعواسی حضرت شیت و حضرت آدمدن زیاده در . « شَرْح » غبی یالکز الله تعالی حضرتلری بیلدیکنی انبیای ذیشان بيله اقرار ایتمشلر ایکن اوردیخت

ومدعی هیچ بروقت جهالتی سویلمز . سرائر غیبه‌دن نه‌صورلسه بن آتی بیلیرم
ادعاسیله اورتیه آتیه‌له رق اضلال افکار وتشویش قلوبدن بشقه برشیئه یارامیان
اکاذیب نشرینه اجتراید.

مشنوی

❦ دیونموده وراهم نقش خویش ❦

❦ اوهمی کوید زابدالیم ویش ❦

« تَبَجِّمُ » شیطان بیله مدعی به‌کندی نقشی کوسترامش ایکن اودائمدیر:
بزابدال حق واولیاءاللهدن ده‌زاده، اعلایز . « شَرِّحْ » دیاکار وکاذب مرتبه-
انسانیه‌دن اوقدر ساقط اولمشدرکه شیطان بیله اندن نفرت‌اید، بدطینت‌دعوای-
کرامت‌ایدرك‌کنندن اولیاءاللهدن صایار. اظهار جهل وانائیت ایلر .

مشنوی

❦ حرف دریشان بدزدیده بسی ❦

❦ تا کجا نآید که خود هست او کی ❦

« تَبَجِّمُ » حقیقی درویشلرك حروف وکلماتندن چوغنی چالمشدر . ناخلفه
شبهه‌کلسونیکه کندی اهل حال بر کیمسه‌در . « شَرِّحْ » مدعی کاذب ، قوه .
روحانیه‌دن کلیاً بی‌بهره‌ایکن درویشانك، حقیقت بر-تآنك حالت وجد وعشق‌ارنده
ایراد بیوردقلری کلمات حکمت آیاتی سرقت‌ایدوب برطاقم صافدرونلر اره‌سنده
صرف وایعمال‌ایدرك ساده دلانی اغفال ایتمکده‌در .

مشنوی

❦ خرده کیرد درسخن بر بایزید ❦

❦ ننگ دارد از درون او یزید ❦

« تَبَجِّمُ » بایزید بسطامی‌حضر تارندن سوزده‌دها حقیق کلمات سویلر . مردار اولان
باطن-دن یزید امین ننگ و عار طوتار . « شَرِّحْ » ساده دلانی وبلکه

اهل ایمانی اغفال ایتمک نیت فاسده سیله مدعی کاذب ذهننده ولساننده اوقدر دقیق کلمات و نکات ترتیب و ایراد ایدرکه حکمتله شهرت شه مار اولان حضرت بایزید بسطامی قدس سره السامیدن بیله ده دقیقه سوز سویا ک زعمنده بولنور ، اما هنری یالکیز لاف و کذافدن عبارتدر ؛ باطن و قلبتک نه قدر ملوث اولدیفنی اکلامق ایچون منبع نفاق و ملعت اولان یزید پلید اندن ننک ؛ نفرت ایستیکنی دوشونک کافیدر . مصراع ثانی بویله ده توجیه اولنه بیلیر : عین یزید اولان کاذب وریا کار کندی درونک شناعتمدن خجیل و بی قراردر .

مشنوی

﴿ بی نوا ازنان و خـوان آسمان ﴾

﴿ پیش او ننداخت حق یک استخوان ﴾

« تَرْجِمَه » آسمانک اتمک و سفره سندن نصیبسزدر ؛ آنک اوکنه حق تعالی حضرتاری بریک بیله آمدی . « شَرَح » مدعی کاذب انعام و فیوضات ربانیه دن او درجه ده بی نصیبدرکه کوپکاره بکزه دلمک لازم کسه اناره آتیلان بر کیم پارچسی قدر رزق معنوی کلا اتدن حصه دار اولمدقارندن کوپک قدر حائر . موقع بولمدقاری اکلاشیلیر .

مشنوی

﴿ او ندا کرده که خوان بنهاده ام ﴾

﴿ نایب حقم خلیفه زاده ام ﴾

« تَرْجِمَه » او ، [مدعی کاذب] ندا و دعوا ایتش که بن سفره قوردم . حق تعالینک نایبیم . شیخ اولادندیم ! « شَرَح » او یله بر مقلد وریا کارا فکار مفسدت نشاری اوتانمده دن اعلان ایله نعمت روحانیه بتمامها قلبمده حاضر و هر کیم بکا انتساب ایدر ایسه انعام متنوعه و روحانیه ایله دلسیر اولور . بن دایما کلام حق سوبلدیکمدن بعض آدمیر سومزیر ؛ اما انلرک محبتنی آرامام ، چونکه نایب حق و پدر واجدادمدن خلیفه طریقم ؛ دیمسی کبی افادات و ترهات ، ساده دلانی انداخته دام بلا و سوخته آتش الم و اذا ایدر .

مثنوی

﴿ الصلا ساده دلان پیچ پیچ ﴾

﴿ تا خورید از خوان جودم سیر هیچ ﴾

« تَبَجَّحْ » الصلا ! جمع اولکمز ! ساده دللر ! قاریشیق، طولاشیق مرتبه سنده اولانلر ! تا که بنم جود و کرمک سفره سندن طوینجیه قدر هیچ اکل ایدیکمز ! « شَرَح » مدعی کاذبک لسان حالی ساده دللره دیرکه : ذاتاً سزک عقل و اخلاقکز مشوشدر . سزه کوره بنم کبی بر ممشیح کاذب لازمدر . کنیدی احوال . روحانیه دن هیچ بر شیئه مالک اولمدینی کبی سفره کرمی و مریدانی ده کوکلی طوینجیه قدر هیچ یه جک بوش قفالی ، پیس قلبی ارباب هوادن مرکبدر .

مثنوی

﴿ سالها بروعدۀ فردا کسان ﴾

﴿ کرد آن در کشته فردا نارسان ﴾

« تَبَجَّحْ » سنه لرحه ایرتسی کون وعده سی اوزرینه چوق کیمسه اوپونک اطرافده طولاشمش ایکن وعد اولان «فردا» آنلره ایریشمدی . « شَرَح » الدانوب برمدعی کاذبدن فیض انتظار ایدن ساده دلان لسان قال و حال ایله دیرلرکه : ای شیخمز ! بزم ایچون شمدیه قدر فیضککز اثری بیله کورنمدی ، شیخنری ، فردا قدر از بر مدت قالدی ، تاسزه فیض ایریشسون ! دیه رک او بیچار کافی انتظار ایچنده الدایر . فردا از مدت ایسهده هیچ بروقت توکنمز و غفلت زدکانک حالی کوندن کونه بتر اولورده ینه اوفرده یتشمز .

مثنوی

﴿ دیر باید تا که سری آدمی ﴾

﴿ اشکارا گردد از پیش و کمی ﴾

﴿ تَرْجِمَهْ ﴾ چوق زمان لازمدرکه آدمینک سرو حقیقی از لقدن و چوقا قادن آشکار اولسون ! « شَرْحْ » بر متشیخک ، یا خود دیگر بر آدمک سرو حقیقی اکلانلق اوزره تجارب و تحقیقات کثیره لازمدر . مجرب اولیانلره قارشى دقت واجتناب کرکدر ؛ اما تحقیقات و تجارب کافیه دن صکره انتساب ایدیلرده شیخ کامل و مرشد عاقل اولدینی اکلانلیلر ایسه اراقى اکا رعایت و تسلیمیت کوسترلمی لابدر ؛ زیرا بلا تحقیق انتساب نصل مضرت ویرایسه بعدالتحقیق شبهه و مراقده اوندن زیاده موجب مضار و خسار اولور .

مشنوی

﴿ زیر دیوار بدن کنجیست یا ﴾

﴿ خانه مارست و مورواژ دها ﴾

﴿ تَرْجِمَهْ ﴾ بدن دیوارینک التنده بر خزینهمی ؟ یا خود بیلان و قارنجیه و اوزدرها یوواسیمی ؟ واردر . [قبل الکشف بیلنه مز.] « شَرْحْ » بر قلعه ، یا خودخانه نک دیواری التنده التون ، کوشمی ، یا خود اکثر واقع اولدینی اوزره بیلان کی حشرات- مضرمی واردر ؟ قبل الکشف بیلنهمیه جکی کی بدن انسانک دیوار قلبنده اخلاق حمیده می ، یوقسه ذمیمه می ؟ فیض معنوی ، یا خود ادبار روحانی می ؟ وار . قبل التجربه معلوم و آشکاره اوله ماز .

مشنوی

﴿ چونکه پیدا کشت کانچیزی نبود ﴾

﴿ عمر طالب رفته آگاهی چه سود ﴾

﴿ تَرْجِمَهْ ﴾ وقتا که عاقبت الامر ظالم اولدی : اومدعی وریا کار برنی بکل ایدی ، بوحالک ظالم اولمسندن طالبه نه فائده اولور ؟ عمری بیهوده کچمشدرد . « شَرْحْ » اگر طالبک بری دیرایسه که : کندینی شینخ کوسترن کیسه یه بن ولوبلا تحقیق انتساب ایتسم بکانه ضرر ارله بیایر ؟ کامل دکل ایسه نهایت الامر

ا کلاشیلیر واندن صکره بن کندیسندن چکیلیرم ! بوفکر وادعاده بولسان طالبه نصیحهٔ مثنویء شریفده بیوریلدورکه : بر طالبک حیاتی غفلت و ضلالت ایچنده صرف و افنا وطریق سلامت رفیق حقهده قطع مسافات ایچون عمرو طاقی قالمیوب مساعدیسی هبا اولدقدن صکره حاصل ایده جکی معلومات و انتباهدن نه استفاده ایدیله بیایر ؟ مکر آتیده کوریله جکی اوزره بر فیض مخصوص ربانی اکامعین و قرین اوله !

- ﴿ در بیان آنکه نادر افتد مریدی در مدعی مزور ﴾
- ﴿ بصدق اعتقاد بنده که او کسی است و بدین ﴾
- ﴿ اعتقاد بمقامی برسد که شیخش در خواب ندیده ﴾
- ﴿ باشد و آب و آتش او را کز ندنه کند و شیخش را کزنند ﴾
- ﴿ کند و لیکن بنادر باشد نادر ﴾

آز واقع اولورکه بر مرید بر مدعی مزوره صدقه اعتقاد و آنک کامل بر کیمسه اولدیغنه اعتماد ایتسور ! خلوص قلب ایله اعتماد و او امر رانیه و احکام شرعییه بی اجراءه ثبات ایدرایسه مرید بر مقامه ایریشیر که شیخی او مقامی رؤیاسنده بیله کور مامش اولور ، و آتش و صو ، یعنی شهوت و غفلت او مریده بنده اولوب ضرر ویرمز . لیکن شیخنه ضرر ایدر . شو قدر که بوذ کر اولنان حالت غایت نادر اولور نادر ! ...

مثنوی

- ﴿ ایک نادر طالب آید کز فروغ ﴾
- ﴿ در حق آن نافع آید آن دروغ ﴾

« تَرْجِمَهُ » لیکن نادر کلیر . اعتقادک شعله سندن او مریدک حقنده او یالان فائده لی کلسون ! « شَرَحْ » فی الحقیقه کمال صدق و تسلیمیت نور هدایت شکلنده انسانه طوغری یولی کو ستره جکندن بر مدعی کاذبه انتساب ایدن طالب ، مستقیم

وادیب ایسه شعله صدق ایله رسدیل منورده قطع مراحل ایدر. لکن مدعی کاذبک اضلالی او قدر، ضرر، او قدر مانع تر قیدر که بویله طالب طریق سلامتی اندر بولمش اولور.

مشنوی

❦ اوبقصد نیک خود جایی رسد ❦

❦ کرچه جان پنداشت آن آمد جسد ❦

« تَبَجَّهْرُ » مرید کندینک ابی اولان مقصدی ایله بریره ایریشیر، کرچه مدعی بی جان ظن ایتمش ایکن جسد کلدی. « شَرْح » الله تعالی حضر تارینک او امرینی اجرا ایتمش و ارادات ربانیه بی اکلامق ایچون بر شیخه انتساب ایدن طالب، مستقیمانه حرکت ایلمسندن ممکن اولدیفی قدر بر مقامه واره بیلیر ایسه ده مرد. روحانی ظن ایلدیکی مدعی کاذب روحانیتدن محروم عادی بر قالب اولماش اولیدی او مرید بر جوق درجات روحانیه قطع ایدر؛ عارف و کامل اولمش اولور ایدی.

مشنوی

❦ چون تحری دردل شب قبله را ❦

❦ قبله نی و آن نماز او روا ❦

« تَبَجَّهْرُ » کیجه ادرته سنده قبله بی آراق کیدر. کرچه قبله ظن اولنان طرف قبله دکل ایسه ده مصلینک نمازی جائزدر. « شَرْح » بر کیسه کیجه بر محله بولوبده قبله نه طرفده اولدیفی بیامسه ذهناً قبله بی آرایه رق اعتقاد ایله توجه ایتدیکی نقطه ده نماز قیلسه او طرف طوغری اولدیفی حالده مصلی نیت خالصه ایله قبله بی تحری ایتدیکندن نمازی مقبول و عالیدر. ایشته صاحب صدق اولان بر طالب، طریق. مستقیم بولق امیددی ایله بر مدعی کاذبه انتساب ایدر سه فیض مخصوص ربانی تعاق ایدنجه حسن نیتی بر کتیله انتسابی مقبول اولمش اولور. شو قدر که کیجه قبله ده تصادف ایتمکده بر خطر و تهلکه یوغیکن ریاکاره انتساب ایتک انواع مخاطره بی بادی و ندامت الیه بی داعی اوله جغندن کاذبلردن هر حالده اوزاق بوانق، اولادر.

مثنوی

❦ مدعی راقحط جان اندر سرست ❦

❦ لیک مارا قحط نان در ظاهرست ❦

« تَجَمُّعٌ » مدعینک جان قحطی، سرو حقیقتده در، لیکن بزم اکمل
 وقحطمز ظامرده در. « شَرَحٌ » کلامینه اعرابی قادینه انتقال ایله زوجنه بیسان
 ایدرده دیرکه: مدعی کاذبک جان قحطی خفی وباطنی اولوب سهولتله کورونمز؛
 اما بزم فقر وقحطمز ظاهر وبامدر. حال بویه لیکن نه ایچون ظام برکیفی
 صاقلامغه چابالار ودها زیاده ریاکار ومضطرب اولورز؟

مثنوی

❦ ماچرا چون مدعی پنهان کنیم ❦

❦ بهر ناموسی مزور جان کشیم ❦

« تَجَمُّعٌ » بز نه ایچون مدعی کاذب کبی فقرمزی صاقلارز؟ مزور اولان
 بر ناموسدن طولانی چکیشیرز. « شَرَحٌ » نفس عقله دیرکه: بزم هر نوع فقر
 وقصورمز میدانده وجهلهیه معلوم ورعنا اولدینی حالده یالانچی بر ناموس ایچون
 ندن بو حال برمالمز صاقلامغه چالیشیر، هر نوع نعمت و خاصیتدن محروم اولورز؟
 حامزی جملهیه اعلان ایتسک دهانی دگی؟ نفس مقاصد فاسدهسنه نائل اولمینگه
 غایت مضطرب اولور. فقدان اسبابی صاحبک عجزینه حل ایله درونی تکدیر
 والقای اضطرابات ایله متأثر ایتسک ایستر! اما عقل کامل بوتکدیرات والقات
 نفسیه دن تلاش ایتیموب محرومیت ونواقصده بر حکمت ربانیه حس ایله شکایت دکل،
 حق تعالی حضر تلمینه تشکر واصلاح احوالی ایچون صابرانه، مطیعانه سکوت ایله
 تفکر ایدر.

❦ صبر فرمود اعرابی زن خود را و فضیلت صبر ❦

❦ و فقر گفتن بازن ❦

مرد اعرابینك زوجه سنه صبر امر ایتمی و فضیلت صبر
و فقری قالدینه سویلمسی بیاننده در :

مشنوی

❦ شوی گفتش چند کوی دخل و کشت ❦

❦ خود چه ماند از عمر افزونتر گذشت ❦

« تَبَجَّهْ » زوج زوج سنه دیدی : ای خاتون ! نه قدر دخل ایتدك ! فائده .
لردن دم اوردك ! عمر دن نه قالدی ؟ حیاتمك زیاده سی بکدی . [« مصراع اولده
كافك كسریله » کشت « اکین ، تارلام عسانه کلیر . اسکی نسیخلر « كافك » کسریله
یازلمشدر ؛ اما « كاف » فارسی ایله مفتوح . او قونسه دها منسابتلی اولور .]
« شَرَحْ » عقل نفسه دیمشكه : چوق سویلدك ! چوق دخل و تجاوز ایلدك و بوفانی
دنیا ده ایجابسز فائده لر دوشوندك ! خاطره کتیر میورمیسك ؟ عمرمك زیاده سی
کیتدی . آخرتده فائده بخش اوله جق احوالك اتخا دی ایچون اضاعه وقت ایتمك
الزیمتی چوقدنبیری رونما اولدی .

مشنوی

❦ عاقل اندر بیش و نقصان نسکرد ❦

❦ زانکه هرد و همچو سیلی بگذرد ❦

« تَبَجَّهْ » عاقل اولان کیمسه زیاده واکسیکه باقاز ؛ زیرا بونك هر ایکسی
سیل کبی بکیر . « شَرَحْ » عقل کامل اضطراب بخشا اولان نفسه معنا ایما ایدرده
دیركه : ای نفس ! فقدان نقود و نقص و نقض اموال و بدن و دنیا به متعلق بعض
نعمك بولنم افسندن عاقل متأسف و عاطل اولماز . انلره اهمیت ویرمز ؛ فناپذیر

هرشی مانند سیل سرعته بچر کیدر . بناءً علیه فانی دکل باقی اولان احوال معنویه به ناظر و عالم عقوبه مسعودانه واصل اولمق ایچون اسباب خیریه استحصالت حاضراول !

مثنوی

﴿ خواه صاف و خواه سیل تیره رو ﴾

﴿ چون نمی پاید دی ازوی مکو ﴾

« تَرْجِمَه » ایستراف ، ایستربولانیق اولسون ! برسیل که برقرار اولیوب بچر . آرتق اندن بر آن بحث ایتمه ! « شَرْح » دنیایه متعلق احوال و وقوعات ایسترافناخشا ، ایسترایسه حزن افزا اولسون ، متأثر اوله ! بلکه انلردن بحث بیله ایتمه ! زیرا دنیایک غم و مسرتی سیل کبی سربیع الجریاندر . انلره ربط قلب ایدن دائماً مضطربدر . صوری نظردن ضایع اوله جق شیلرک غیوبت و تحولندن عاقل ممنون ده اولماز . محزون ده اولماز . انک آرایه جفی ، سوه جکی شی ، رضای باری ذوق ابدیدر .

مثنوی

﴿ اندرین عالم هزاران جانور ﴾

﴿ میزید خوش عیش بی زیروزبر ﴾

« تَرْجِمَه » بو عالمده بیکلرجه حیوان کوزل حیاتله یاشایور . اشاخی ، یوقاری اولمق-سزین دیریلور . « شَرْح » قوه عاقله انک تمایلات نفسانییه قارشى واقع اولان خطایی صره سنده : سن فقردن شکایت ایدرسک ! دقت ایتمیور . یسک ؟ که عالمده هرشیدن محروم نیجه بیک حیوانات موجود و بر حیاتدر . بونلرک یاناخی ، یورغانی و مال و منالی اولمدینی حالد مرحت ربانیه جمله سنی حفظ و حمایت ایتمکده در . بو حقیقت ، میدانده ایکن سن فقردن نه ایچون بونجه شکایتلر ایله اضطرابه گرفتار اوایورسک ؟

مثنوی

﴿ شکر میگوید خدا را فاخته ﴾

﴿ بر درخت و برک شب ناساخته ﴾

« تَبَجِّهْ » او كيك قوشی، كو كر جین خدای . تعال حضرت تیرینه شكر ایدر .
 اغاج ویا براق اوستنده کیجه این رزقی میدانده یوق ایکن ! .. « شَرَحْ » عقلک
 نصیحتی نه قدر مؤثر، نه درجه بلیغ صورتده یویت شریفده تصور بیورلمشدر .
 ای نفس ! قوشلری کورمز . یسک ؟ حفظ حیاته . سبب اوله جق رزقلری میدانده
 یوق ایکن کیجه لری یالکز ، هر طرفی بوش و آجیق آغاجلرک دالترینه طیانش ،
 لسان حاللریله ینه خالق تعالی حضرت تیرینه شكر ایدرلر . کیجه نك سكون تنهائینی
 ارسنده سامعه ادرا که کن تهلیلات طیور اویاتیق قیلمه نه قدر تأثیر بخشد .
 بونجه نعمت الهیه مستغرق اولان انسان عنایت ربانیه بی اونوتوب یالکز
 لذاذ فانیه حصرو وجدان ایدرک مال نفسانیه بی اله کجیره مندیکندن طولای نالان
 اولمی لایق میدر ؟

مشنوی

﴿ حمدی خواند خدارا عندلیب ﴾

﴿ کاعتماد رزق بر تست ای مجیب ﴾

« تَبَجِّهْ » ببلبل، الله تعالی حضرت تیرینه حمدو ثنا ایدوب دیر : ای دعالری
 اجابت ایدن مولا ! رزق خصوصنده اعتماد سنك اوزرینه در . « شَرَحْ » بهار
 خواننده سی ، کستان عاشقی اولان ببلبل ، شدت عشقدن یانمش ضعیف بر قوش ایکن
 لسان حال ایله رزق خصوصنده اعتماد سنك اوزرینه در . ای رزاق و کریم !
 دیمکه اولمنسه دقت ایت ! عاشق حقیقی ضعف صوری سی سبیلله بووادیله بر لسان-
 معنوی استعمال و امیدینی جناب خالق ربط ایله کندینی خوش حال ایدر .

مشنوی

﴿ باز دست شاهرا کرده نوید ﴾

﴿ از همه مردار ببریده امید ﴾

« تَبَجِّهْ » شاهین ، شاهک الی محل امید ونواله اتخاذ ایتمشدر . تکمیل
 مردارلردن امیدینی کممشدر . « شَرَحْ » عالم عالی روحانیده شاهین . نال اولان

ولی کامل ، الله تعالی حضرت تیرینک مرحمتہ استناد و عشق ربانی ایہ حیات یاب اولور .
 . منّا مردار اولان احوال فانیہ دن دائماً یوز جویرر .

مشنوی

﴿ همچنین از پشه گیری تا بفیل ﴾

﴿ شد عیال الله وحق نعم المعیل ﴾

« تَرْجِمَہُ » بونک کی سیوری سینکدن طوت تافیلہ وارنجہ جملہ سی عیال الله اولدی . حق تعالی نہ کوزل عیال پرورد . « شَرَحْ » ایما بیوریلان حدیث شریف ایکنجی جلدده ارسلان ایہ حیوانات قصہ سندہ مندر جدر . سیوری سینکدن باشلا یہ رق فیلہ قدر جملہ سنی جناب رزاق مطاق مرزوق ایدر . عاجز اولان انسان بیلہ عیالک رزقی اونو تمیوب تدارکہ ساعی ایکن الله تعالی حضرت تیری کنندی مخلوق اتنی فصل رزق دن محروم ایدر ؟ انصاف ایہ دوشونملی !

مشنوی

﴿ این همه غمها که اندر سینهاست ﴾

﴿ از بخار و کرد باد و بود ماست ﴾

« تَرْجِمَہُ » بوغم و کدر لرکہ سینہ لردہ واردر . بزم وجود مزک بخاری ایہ توز ، طوبراق قالدیران روز کار ننددر . « شَرَحْ » جناب واجب الوجود ، رحیم و صاحب جود اولدی غمدن انسانلرہ نعم مالانہایہ احسان بیورہ شدہ . غم و وا کدارمز فقدان انعامدن دکل ، یولسز حرکا تمزک آتشدن حاصل اولان بخار و هوا و هو سمزک غبار کدورت نشار ننددر . یوقسہ اخلاق حمیدہ ایہ اوامر ربانیہ بی اجرا ایدنلر ﴿ لاخوف علیہم ولا هم یحزنون ﴾ زمرد جایلہ سنہ داخل و خوف و حزن دن وارستہ اولور .

مشنوی

﴿ این غمان بیخ کن چون داس ماست ﴾

﴿ اینچنین شد و اینچنین و سواس ماست ﴾

« تَبَجِّهْ » بو، کوک قوباریجی غملر بزم اورا غمز کیدر ، بویه اولدی و بویه اوله جق دیمک بزم و سواسمزد . « شَرَحْ » موسمندما کینلری اوراق نصل بچرسه غملرده انسانی اوپله کسوب معنا و ماده و وجوددن دوشورر . غملرک اکثری انسانلرک کندی فکر و خیال لارندن کلیرکه رزق و صحتمز و خلقجه شان و اعتبار من نصل اوله جقدر ؟ طرزنده اسرافات ذهنیه ، و سوسه بی مال آدمه رنج و وبالدر .

مثنوی

﴿ دانکه هر رنجی ز مردن پاره ایست ﴾

﴿ جز و مرگ از خود بران کر چاره ایست ﴾

« تَبَجِّهْ » بیل که هر بردرد ، موتدن برپارچه در ؛ موتک جزئی کنندن چیقار ! اکر چاره و ارایسه ! « شَرَحْ » درد و جفا ، مرض و اذا موتک جزء لیدر ، موتی اوزر کدن آتمغه و پیشدارلری اولان رنج و مرضی سورمهک سنجه بر چاره و ارایسه سویه ! بوکا چاره یوقدر . بونلرک وقوع بولماسی ممکنزد . اهل حکمت صابر و الطاف مالانهایه صمدانییه منتظر اولور . بیکلرجه آدم کوریلورکه آتی برکیف سزلکدن تلاش و فریاد ایله کندی بی بر باد ایدر ؛ یوزلرجه انسان کامل بولنورکه امراض و آلام شدیدیه ایچنده مضطرب ایکن صبر و سکوت ایله سائرلره بیله قولاً و فعلاً تسلیت ویرر . اما بویه بر صبر و رضایه نائل اولمق ایچون الله تعالی حضرتلرینه ربط قلب ایتک لابدر ، یوقسه جناب خدایه ربط قلب ایتکمزین صبر و ثبات ، خیال و عناددر .

مثنوی

﴿ چون ز جز و مرگ نتوانی گریخت ﴾

﴿ دانکه کلش بر سرت خواهند ریخت ﴾

« تَنْجِيْمُهُ » موتك جزئندن قاجقه اقتدارك يوق ايسه بيلكه كل اولان موتى
سك باشنه دوكمك ايسديه جكاردر . « شَرْح » موتك جزئياتى متابه سنده اولان
الم ومرضدن قورتولمق ممكن اولديني تقديرده كلياتى اولان موتدن هييج خلاص
اولنه ماز .

مثنوى

﴿ جزؤمرك ارگشت شيرين مرترا ﴾

﴿ دانكه شيرين ميكند كل راخدا ﴾

« تَنْجِيْمُهُ » موتك جزئى - كه درد ومرضدر . - سكا طائلى اولدى ايسه
بيلكه خداى لم يزل حضرتلى كاتى سكا خوش ولطيف ايدر . « شَرْح » مرقيم
رنج ومرضه تحمل ايتيوب حزن و فرياد ايدر ايسه كرفتار اوله جنى حسيات -
اليمه دن بشقه موت اكا اليمو وخيم اولور ، بالعكس مرقيم رنج ومرضى وهرنوع
امرحقى حمدايه تلقى واستغفار تسليميت كارانه يه دوام ايدرسه جناب غفار الذنوب
اكا موتى بيله خوش كوسترر .

مثنوى

﴿ دردها ازمرک می آید رسول ﴾

﴿ ازرسولش رومگردان ای فضول ﴾

« تَنْجِيْمُهُ » دردلر موتدن ايلچي كلير . آنك ايلچيسندن يوزيني دوندرمه
اي جهول و متجاوز ! « شَرْح » برحکمدار طرفنسدن اعزام اولنان ايلچي يه
التفات اولنوب حسن معامله كوسترلمش اولسه او حکمدار بمنون اولور . اكدار
وامراضده شيرينلکه قبول اولنور ايسه موت ، اذن حق ايله لطيف وشيرين كلير .
بوجهت شايان اخطاردر كه اكدار وامراضى دعوت ايتمك جائز دكلدر . بالعكس

ممکن اولادینی قدر اسباب مشروعه ایله عدم وقوع لرینه چالیشمق مقتضیدر. بیت-
شریفده کی مقصدعالی، حسب القدر ا کدار و امراضه دو چار اولنورسه مغموم اولمیوب
صابر اولمی ا کلا تمقدر .

مشنوی

❦ هر که شیرین می زید او تلخ مرد ❦

❦ هر که او تن را پرستد جان نبرد ❦

« تَنْجِیْمُ » هر کیم طاطلی یا شار ایسه آجیلقله ترك حیات ایتدی. هر کیم بدننه
طاپار ایسه جان کو تورمز . « شَرْح » انسان ا کر سعادت و راحت حقیقیه ارزو
ایدر ایسه تن پرور اولمیوب مقدم و فعال اولمیدر. زیر طاطلی، راحت یا شامق امیدنده
اولان تن پرست هر بار بی قرار و موته وضعف و مرضه تقرب ایتمکه بالضروره
یزار اوله جقدر. تن پرور ک مرض موتی غایت الیم و قلب و تنی سقمیدر . بو حال-
اسف اشتالدن خلاص بولمق ایچون عبادت و وظائف انسانیه نك اجرا سنه مربوط
اولان مشاقی اختیار ایله امور مشروعه یه مداومت ایتلیدر .

مشنوی

❦ کو سفندان را ز صحرایم بکشند ❦

❦ آنکه فربه تر مرا و را می کشند ❦

« تَنْجِیْمُ » قیونلری صحرادن چکر لر ، هانکیسی دها سمیز ایسه آنی
بوغاز لار لر . « شَرْح » تن پرور انک جسم ا بیله ضرر دیدده اوله جقلری مثال مادی ایله
ایا بیوریلور . مثلاً: قیونلرک هانکیسی دها زیاده سمیز ایسه قصاب آنی صحرادن
چکوب شهر و قریبه کوتورر ، بوغاز لار . ایشه هانکی انسان تن پرور ایسه موت
و کدر آنی دها زیاده تعقیب ایدر .

مشنوی

❦ شب گذشت و صبح آمدای ثمر ❦

❦ چند کیری این فسانه را ز سر ❦

« تَرْجَمَه » کیجه کجی و صباح کدی . [*] ای نمر ! [ای میوه دل !] التون و مال حکایه باطله سنی نه زمانه قدر باشده طوتارسک ؟ « شَرْح » اعرابی : ای سوکیلی زوجه م ! صورتا التون کبی پارلاق و حقیقته فانی و طوبراق اولان حظوظ-دنیا بی نه وقته قدر باشکده طوتار و لذائذ فانیه بی ارارسک ؟ کور میور میسک ؟ عین ظلمت لیل اولان عمر انسان هر آن جریان ایله انهایه وارمقده و صبح دائم اولان عالم عقبا یناشمقده در . خیالات فانیه دن روگردان و رضای جناب مولای تهری ایله حقیقته انسان اول ! دیمک ایسته مش !

مشنوی

﴿ توجوان بودی وقانعتریدی ﴾

﴿ زرطلب کشتی خود اول زربدی ﴾

« تَرْجَمَه » سن ابتدا جوان ایدک ! زیاده قناعت ایدیجی بولنیوردک ! شمدی التون طلب ایدیجی اولدک ! کنجلکنده کنده التون ایدک ! « شَرْح » عقلک نفسه خطابنده : شمدی نقود و امواله طالب و محب سک ! سن جوان و صفوت شبابه خندان ایکن ده قانع ، ده اعلی ایدک ! شمدی ختام عمرکه آزمدت قالدی . تقایله بدل حرص و طمعی تزئید و کنز قناعتی کندندن تبعید ایدک ! او پارلاق زمانک فانی اولدینی حالده شمدی بقای حیاتی و لذائذ و آمال فانیه نک دوامی امید ایدرسک ؟ هیهات ! بونلرک جمله سی بی ثباتدر . رنج و کدری تزئید ایدر . دیمک ایسته یور .

مشنوی

﴿ رزبندی پر میوه چون کاسد شدی ﴾

﴿ وقت میوه پختنت فاسد شدی ﴾

[*] بعض نسخه لرده تایلله « نمر » ، به ضلرنده سین ایله « سمر » یازلمشدر . بوتقه - برده اعرابی قادی نکه اسمنه اشارت ایله خطاب اولمش اولور . صحیحی ، میوه دل مهنا - سنده « نمر » اولمش کرکدر . (لاهصح)

« تَرْجِمَهُ » « میوه ایله طولش آصمه فدائی ایدك ! شمدي نصل اعتبارسنز اولدك ؟ میوه اوله جفی وقتده فاسد اولدك ! » « شَرْح » سن ، تازه لیکنده افکار و نیات و اخلاق مقبوله ایله مزین ایکن شمدي حرص و طمع کبی اخلاق ذمیمه ایله کاسد و افعال خیریه ایله مشغول اولوق لازم کلیر ایکن بالعمکس فاسد اولدك ! دیمکدر .

مشنوی

﴿ میوه ات بایدکه شیرین ترشود ﴾

﴿ چون رسن تابان نه واپستر رود ﴾

« تَرْجِمَهُ » « سنك میوهك یاقیشیرکه کوندن کونه دها طاطلی اولسون ! ایپ بوکشلر کبی کری کری کیمه ! » « شَرْح » یاش ایلرلدکجه افکار و اخلاقك دها عالی ، دها مقبول و علوی اولمی اقتضایدرکن عکسفی اختیار و کندیبی بی اعتبار ایتك نابجادر . ایپ بوکیجیلرکبی کری کتاملیدر . شویله بر حدیث شریف واردر : (من استوی یوماً فهو مغبون ومن کان یومه شراً من امسه فهو ملعون) معناسی : « اوکیمسه نك که ایکی کونی برابر اولور . یعنی بر کونی کچن کوندن دها خیرلی اولماز ایسه اوکیمسه الذاشمشدر . اگر بر کونی کچمش کوندن دها شرلی ایسه او ماعونددر . » دنیا طور دقجه اسلامی ترقیات ایله مکلف ایدن شو امر حکمت آموز پیغمبری سرتاج ابتهاج امت اولغه لایق بردستور . عالیدر .

مشنوی

﴿ جفت مانی جفت باید هم صفت ﴾

﴿ تا بر آید کارها با مصاحت ﴾

« تَرْجِمَهُ » « سن بزه جفتسك ! جفت ایسه خوی و صفتجه اش اولوق لازمدر ؛ تایشلر مصاحتله ، لایقیله حاصل اوله ! » « شَرْح » عقل نفسه : ای اش اولان

نفس ! ایجاب ایدرکه خوی و طبیعتک بکاموافق و امرحقه مطابق اولسون ده امور-
خیریه وجود پذیر اوله بیلسون ! سن بالعکس تعریضات و ازعاجات ایله الفت ایتیش
و طوغری بولدن صاعمشسک ! دیمشدر .

مشنوی

﴿ جفت باید هم مثال همدر ﴾

﴿ درد و جفت کفش و موزه درنکر ﴾

« تَنْجِمْهُ » جفت او بر جفتی کی اولق لازمدر . پاپوش و چیزمه نك ایکی
چفته باق ! بری برینه بکزر . « شَرْحُ » ای نفس ! سن بنم چفتم اولدیغندن
بندن فرقلی اولما مقلغك لازم کلیر . بو حقیقی کورمك ایچون مادیاته باق ! بر جفت
پاپوش ، بر جفت چیزمه بری بندن هیچ فرق ایدرمی ؟ اکر بری بشقه دیکری
بشقه اولور ایسه هیچ بر شینه یاراماز . ارد و اجده ده کفو اولق امر مشروعدر .

مشنوی

﴿ کریکی کفش ازدوتنك آیدیا ﴾

﴿ هر دو جفتش کار ناید مر ترا ﴾

« تَنْجِمْهُ » اکر ایکی پاپوشدن بری ایاغکه طار کلیر ایسه هر ایکسی ایشکه
کلز . « شَرْحُ » جفت بتون بتون مخالف دکلده براز فرقلی اولسه بیله ینه
راحق سالب واضطرابی جالب اولمش اولور . بو حکمته مبنی نفس عقل ایله برابر
یولنش ایسه تمایلات مضریه یی براقوب میل محاسنده عقله تابع اولسی لازمدر .

مشنوی

﴿ جفت دریک خرد وان دیکر بزرک ﴾

﴿ جفت شیر بیشه دیدی هیچ کرک ﴾

« تَنْجِيهٌ » قبونك قنادندن بری كوچك واو، بری بیوك كوردكى؟ هیچ اورمانده ارسلانك چفتی قورد كوردكى؟ « شَرْحٌ » قبونك ایكى قنادی بری برینه بکزه مزسه فائده اولماز . ایشه یاراماز . ارسلانك اشی قورد اولمق محالدر . ایشته برعابد مستقیمك زوجه سی ویادوستی ظالم ومعناً سقیم اولسه سعادت وراحتی مخل اولور . همده صورتا برابر اولسه حقیقتده يك اوزاق بولنور .

مشنوی

❦ راست ناید برشتر جفت چوال ❦

❦ آن یکی خالی وآن يك پرزمال ❦

« تَنْجِيهٌ » ایكى چوال دوهنك اوستنه طوغری كلز . چوالك بری بوش، دیگرى مال ایله طولش اولسه ! ... « شَرْحٌ » بدوهنك صیرتنه قونیلان ایكى چوالك بری بوش، دیگرى طولو اولسه موازنه حاصل اوله میه جنی کبی انسانك عقلی ده حکمتله مالی، نفسی سفلی و تربیه دن خالی اولنجه هر حالده مضرتی ووجوب اولمش اولور .

مشنوی

❦ من روم سوی قناعت دل قوی ❦

❦ تو چرا سوی شناعت میروی ❦

« تَنْجِيهٌ » قوت قلب ایله قناعت طرفته کیدرم ، سن نه ایچون شناعت طرفته طرفته کیدیورسك؟ « شَرْحٌ » ای نفس ! بن ورطه حرام وشناعته دوشمه مك ایچون قلعه متین اولان قناعت وشریعت جانبته کیدر ایکن سن نه ایچون حرص وطمع ایله طریق شناعت افزایه صاپیورسك؟ چفت لك، اشلک بویه می اولور؟

مشنوی

❦ مرد قانع از سر اخلاص وسوز ❦

❦ زین فسق می گفت بازن تابروز ❦

« تَرْجَمَهُ » صاحب قناعت اولان مرد اعرابی، اخلاص و سوز درون ايله بوالوبده صباحه قدر زوجه سنه سويلدی . « شَرْح » عقل کامل، نفس اماره یه اوزون اوزادی یه ذهناً اجرای تنبیها ت و طریق مستقیمی و حسیات عارفانه سنی تعریف و ایراد ايله نفس اماره یی باذن الله تعالی مطمئنه یه تبدیل ایچون برمتات تامه ابراز ایتش اولدی .

﴿ نصیحت کردن زن مرشوی را که سخن از قدم ﴾

﴿ و مقام خود افزونتر مگو که حق جل و علا فرماید که ﴾

﴿ « لَمْ تَقُولُوا مَالًا تَفْعَلُونَ » واکرچه این سخن ﴾

﴿ راستست این مقام توکی ترانست و این سخن ﴾

﴿ گفتن فوق معامله خود زیان دارد و السلام ﴾

زن اعرابینک زوجه نصیحت ایل مسنه دائر در : کندی قدم و درجه و مقام کن زیاد سوز سويلمه ! زیرا الله تعالی حضرتلری قرآن عظیم الشانده بیورر لرکه : ای انسانلر ! نه ایچون دیرسکنز اول شیلری که ایشلیه میه جکسکنز ؟ توکل کیفیتی نفس الامرده طوغری و مقبولدر . فقط مقام توکل ، سندن اوزا قدر . و بوکلام کندی معامله و مقامک مافوقنده اولوب سکا لایق دکدر . بالعکس دعوای توکل سنک ایچون باعث کبر و ذهولدر و زیان طوتار و السلام .

بیان بیوریلان آیت کریمه سوره صفک اوچنچی آیتدر : (یا ایها الذین آمنوا لم تقولون مالا تفعلون کبر مقتاً عند الله ان تقولوا مالا تفعلون) معنای شریفی : « ای ایمانه کلنلر ! نه ایچون ایشلمدیککنز شیئی سویلر و لسانه کتیر رسکنز ؟ ایشلمدیککنز شیئی ایشلر ز دیمکلککنز شدت و بغض جهتندن عند الله غایت بیوک اولدی . »

مثنوی

﴿ زن بروزدبانک کای ناموس کیش ﴾

﴿ من فسون تو نخو اهم خورد بیش ﴾

« تَرْجَمَه » زن اعرابی باغروب زوجه دیدی : ای ناموس مذهبی ! سنك فسون و ترهاتکی بوندن زیاده یمك . ایشتمك ایسته م ! « شَرَح » بو مخاطبه نفسدن عقله وقوع بولشد . قناعت و توکل کی فرسوده نمش و سنده هیچ بر وقت اثری بیله کورلماش اولان عبارات و خیالاتکی من بعد قبول ایدوب ایشیده م ! زیرا بویله ترهات ایله بزی برباد و بی عیش و بی ثبات ایلدک ! چوق فاسد آدم لر واردر که بولسانی بر ناصح مستقیمه فارشی استعمال وشوق ناصحی و کندی قلبی کسر و احما ایدر لر .

مثنوی

﴿ ترهات از دعوی و دعوت مکو ﴾

﴿ روسخن از کبر و از نخوت مکو ﴾

« تَرْجَمَه » دعوی و دعوتدن ترهات سویلمه ! کیت ! کبر و نخوتدن سوز سویلمه ! « شَرَح » سنك بیان ایلدیکک توکل و قناعت ، دعوا و عنادک جمله سی اثر کبر و ترهاتدر ؛ بونلر حدک خارچنده در . سنده اصلا بولنمیان احوالدن بحث ایتمکدن و از کج ! گرفتار اولدیغمز تنگی حاله باقی !

مثنوی

﴿ چند حرف طمطراق و کار بار ﴾

﴿ کار و حال خود ببین و شرم دار ﴾

« تَرْجَمَه » بونجه مصطلح ، کوسترشلی حرف و کلمه لر ، کار و باره متعلق خیالات سویلرسک ! کندی ایشی و حالی کورده اوتان ! « شَرَح » مصطلح و اهل تصوفک استعمال ایلدکاری الفاظ و تعبیراتی نه وقت قدر بیهوده و مقلدانه استعمال ایله کندینی بدحال و بی اغفال ایتمک ایسترسک ؟ اصل و فصلی اولمیان شیلردن صرف نظرله حال برمالمزی نظر اعتباره آل ! که بز فقر و اضطراب ایچنده چالقانیورز .

مشنوی

﴿ کبر زشت و از کدایان زشت تر ﴾

﴿ روز سرد و برف و آنکه جامه تر ﴾

« تَرْجَمَهُ » کبر، چیرکیندر، دیلنجیلردن ظهور ایدنجه دها چیرکیندر .
 کون، صفوق و قارلی ایکن برده البسه ایصلاق اولنجه ارتق نصل اولور ؟
 « شَرْحُ » قار، یاغمرور یاغوب انسانک البسه سی ایصلا نجه وجودی نصل، تیره تیر
 ایسه دیلنجیده کی کبر و نخوت ده او قدر داعی برودت و باعث ذلندر . ای زوجم !
 سنک حالک ده بویه درکه : هیچ بر خاصیت و مزیت یو غیکن توکل و قناعتدن دم
 اوروب متکبرانه اظهار تصوف و نشر افکار ایدرک نی ده ، کندنی ده بتون بتون
 برباد و نارمار ایدیورسک !

مشنوی

﴿ چند آخر دعوی و باد بروت ﴾

﴿ ای ترا خانه چو بیت العنکبوت ﴾

« تَرْجَمَهُ » نه قدر دعوی کبر و غرور ایدرسک ! ای آدم ! سنک خانه ک
 اورو و جک یو واسی کیدر . « شَرْحُ » ای زوجم ! سکا بو قدر دعوی کبر و هوا
 یا قیشیرمی ؟ کور میور میسک ؟ قوه عقلیه ک و درجه روحانیه ک اورو و جک یو واسندن
 دها ضعیف، دها بی اساسدر . بو حال اسف اشمالک نه وقته قدر او زانوب کیده جکدر ؟
 نیچون نایمحل کبر و عناد ایله کندنی برباد ایدیورسک ؟ [بیت شریفده « بروت »
 یق و « باد بروت ، کبر و هوای نفس دیمکدر .]

مشنوی

﴿ از قناعت کی توجاز افروختی ﴾

﴿ از قناعتها تو نام آموختی ﴾

« تَنْجِيهٌ » قناعتدن سن نه وقت جانکی شعله لندردك ! قناعتلردن سن يالكز اسم او كرنذك ! « شَرْحٌ » بن سنكله برابر م . حالكه واقفم . قناعت و توكل كې حالات روحانيه دن سنك جانك نه زمان مستفيد و مستفيض اولدى ؟ قناعتلره نوكله دائر طمطراقلى كلاتك حقيقى دكل يالكز ناملرىنى او كرنذك ! بنى و كندىنى بو حاله كتيردك !

مشنوی

﴿ كفت پیغمبر قناعت چیست کنج ﴾

﴿ کنج را تووا نمیدانی زرنج ﴾

« تَنْجِيهٌ » پیغمبر علیه الصلوة والسلام افندمن بیوردی : قناعت ندر ؟ خزینه در . سن ایسه خزینه یی درد و اذادن فرق ایدوب بیله مدك ! « شَرْحٌ » فخر عالم صلی الله علیه وسلم افندمن بیورمشدردك : (القناعة كثر لا يفنى) « قناعت تو كنمز بر خزینه در . » ای عقل ! بونك حقیقنى اكلامنه چالیشملى ! زیرا قناعتك يالكز آدىنى او كره نوب بر چوق كبر و خطاره ، رنج و اذالره دوشماملیدر . اهل قناعت ، هرجهت ایله خوش حالدر .

مشنوی

﴿ این قناعت نیست جز کنج روان ﴾

﴿ تو منن لاف ای غم زرنج روان ﴾

« تَنْجِيهٌ » بوقناعت ، روحك خزینه سندن بشقه برشى دكلدر . ای روحك دردورنجی اولان ! سن بوقناعتدن لاف اورمه ! « شَرْحٌ » مقبول و معتبر اولان قناعت ، جانه خزینه لایفى و محض صفادر . سنك قناعت ناميله تزیین ایتك ایستدیکك حال ، عین فلاكت و وبالدر كه اندن فائده دكل ، مضرت و جفا حاصل اولور ، قناعت ، بر خزینه سلامت ایکن سن انی کنج رنج ایلدك !

مثنوی

﴿ تو مخوانم جفت و کمتر زن بغل ﴾

﴿ جفت انصافم نیم جفت دغل ﴾

« ترجمہ » - سن بکا جفت او قومہ ! یک از قولنق اور ! بن انصافک جفتی یم .
 حیلہ نک جفتی دگم ! « شترج » ای عقل ! استہزا کارانہ بکاناقص سوبلدک ،
 بن سنک چفتک اولہ ماز ایسم باری طوغری سوزک وانصافک جفتی یم ! قناعت
 وتوکل کی مطمئن سوز چالوب حیلہ وریانک جفتی دگم !

مثنوی

﴿ چون قدم بامیر وبابک میزنی ﴾

﴿ چون مکس رادر هوارک میزنی ﴾

« ترجمہ » - فصل بکلکہ ایاق باصاار ، بحث ایدرسک ؟ سینسک
 طمرینی هوادہ اورورسک ! « شترج » بیوک شیلردن دم اوروب جهان معنیدہ یک
 اولانلرایلہ ہمتا اولیق ایسترسک ! حال بوکہ حد ذاتکدہ ہیچ برسرمایہ ک اولیوب
 الک عادی شیلری هوای کبر ونخوتدہ صید وشکار وکندینی ازہر جہت بی اعتبار
 وکم عیار ایدرسک !

مثنوی

﴿ باسکان زین استخوان در چالشی ﴾

﴿ چون نی اشکم تھی درنا لشی ﴾

« ترجمہ » - کوپکلرلہ بوکیک ایچون غوغادہ سک ! ایچی بوش برقماش کی
 نالشی و فریاددہ سک ! « شترج » کلب دنی کی محب دنیا اولان برچوق مدعیلر
 ایلہ کبروغرور کیکلری ایچون نزاع ایتمکدہ ایکن بردہ روحانیت وعظمت صائق
 ایسترسک ! باطنک معنأ ومادۃ ہر نوع نعمتدن خالی ومحرومیتلہ بوش قماش کی
 فریاد وفغان ایلہ مالیدر .

مثنوی

❦ سوی من منکر بخواری سست سست ❦

❦ تانکویم آنچه در رکهای تست ❦

« تَرْجِمَه » بنم جانمہ حقارتلہ ضعیف ویاں باقمہ ! تا سویلہ میہ یم اول شیی کہ سنک طمر کدہ وارد ر . « شَرْح » ای عقل ! بکا و قدر حقارت آمیز باقمہ ! ا کر براز دہا قیز ارایسم طمر لر کدہ نہ قدر حیله وریا و ارایسہ ہدسنی اور تہ یہ دو کدہ سنی ذلیل و بدنام ایدرم .

مثنوی

❦ عقل خود را از من افزون دیدہ ❦

❦ تو من کم عقل را چون دیدہ ❦

« تَرْجِمَه » کندی عقل کی بدن زیادہ کور مشک ! سن، بنم کی ناقص العقلی فصل کورہ بیلدک ؟ « شَرْح » کندی ہر کس دن چوق عقلی قیاس ایدن بر کیسہ ایکن قاریش کدہ کفی ناقص العقل کور پیورسک ! حقیقتہ نہ کندی ونہ بی کور پیورسک ! کندی عقل و ہر کدہ مشغول ایکن تدبیر سز فرض ایلدیکک بی فصل کورہ بیلدک ؟ کہ طعن ایتیکہ قیام ایلدک ! بوافادہ ہم تعریضی ، ہم استہزای حاویدر .

مثنوی

❦ همچو کرک غافل اندر ماجہ ❦

❦ ای زنک عقل تویی عقل بہ ❦

« تَرْجِمَه » غافل قورد کی بزہ صیچرامہ ! ای آدم ! عقانک عارندن عقل سز اولوق اولادر . « شَرْح » اعرابی خاتون دیورکہ : بن بو حقائق سویلدیکمدن طولای غافل قورد کی پر خشم و کین اولمش و بی تحقیر ایچون ہجومہ حاضر لہش

اولدیفنی کوریورم؛ مکر عقلک بوکی مهاجمه سباغانهیه، مصاوله الیمیه یارار! یازیق!
بویله بر مخلوق، عاقل نامنی آلدیفنی جهتله آنک عارندن عقاسز اولمق اولا واعلادر.
نه قدر حقارت آمیز سوزلر!

مشنوی

❦ چون که عقل تو عقیله مرد مست ❦

❦ آن نه عقلست آنکه مار و کژدمست ❦

« تَرْجِمَه » زیرا سنک عقلک 'انسانک' بند و قیدیدر؛ اوشی عقل دکلدر.
ییلاندر، عقربدر. « شَرْح » عقل، سلامت و سعادت، احسن حالات و کیفیاتی
بیلکه خدمت ایدر. سن ایسه بو حالات جاییله بی استحصال ایتک شویله طور سون معنیدن
تهی وریایله مالی کلمات مالایینی ایله هر کسی اغفال ایدر و باند جور و ملال اولورسک!
عقل داعی، سعادتدر. مانند عقرب انسانلری تسمیم و دلخون ایدن عقل دکلدر.
بو حقیقی ماده، اکلامق ایستر ایسک باق! که بی عقلک نه حاله کتیردی؟ راحت
ولتدن نصل محروم براقدی؟

مشنوی

❦ خصم مکر و ظلم تو الله باد ❦

❦ مکر عقل تو زما کوتاه باد ❦

« تَرْجِمَه » سنک حیل و ظلمتک خصمی الله اولسون! عقلکک حیل و ضرری
بزدن قیصه اولسون! « شَرْح » سن اوقدر ظالم و حیل کارسک که سندن کیسه
قولایقله قورتوله ماز. سنک کی قوی بر ریا کارک دشمنی قادر مطلق حضرتلری
اولسون! بی سنک مکر و شرکدن حفظ و خلاص بیورسون. بو افادات فی الحقیقه
حقسز اولان نفسدن صدور ایتش ایسه ده حیل کار وریا کار و شیخ قیافتند بولنان
بعض فرض کارک احوال ذات اشمالی بک کوزل تعریف و توصیف ایدیور.

مثنوی

﴿ هم توماری هم فسونکرای عجب ﴾

﴿ مارکیر ومارى اى نىك عرب ﴾

« تَبَجَّيْهُ » هم ییلان، هم سحر بازسك ! بو حال غایت عجیبدر ! هم ییلان طویخی، هم ییلانسك ! اى سن كه عربك عیب و عارى سك ! « شَرْح » نفس، هم نندی عقانه، هم ریاكار اولان مدعیلره دیركه : ییلان کبی حیلہ کارسك ! اویغونسز اولانلری کندی طرفكه چكرو کئندك کبی بداخلاق ایلرسك ! بو حاللرکله انسانلرك عیب و عارى واك شنیع ریا کاریسك !

مثنوی

﴿ زاغ اکر زشتی خود بشناختی ﴾

﴿ همچو برف ازدرد و غم بکداختی ﴾

« تَبَجَّيْهُ » قارغه نندینك چیرکینلکی بیامش اولیدی، درد و غمندن قار کبی اریر ایدی . « شَرْح » سن، حقیقتده نه قدر بدبخت و چیرکین اولدیغی بیلمزسك ! ریاکارلق ایله خاق اغفال ایدرم فکریله متسل اولورسك ! حقیقتده چیرکین قارغه کبی حاللرینی کاهی کورمش اولیدك گرفتار اولدیغك ذلتن طولایی کاملاً اریر و وجود غفات آلوددن خلاص اولمش اولوردك !

مثنوی

﴿ مرد افسو نکر بخواند چون عدو ﴾

﴿ اوفسون برمار ومار افسون برو ﴾

« تَبَجَّيْهُ » افسونکر اولان انسان، ییلانك او-سته دشمن کبی افسون اوقور . حقیقتده ییلانده اسان حال ایله آنك اوزرینه افسون اوقور ! « شَرْح » مدعی کاذب، احمق و بد اخلاق اولانلری اغفال و اضمار ایتدیکی کبی انلرده حال

وقالله انا اضرار وبى اعتبار ايدر؛ زيرا اويله مغل وبداخلاقى كورنلر كندى
شيخلرينكده يولسزافنى وزشقى حالى اكلازلر، بناءً عليه متشيخ ومريدانى
بى اعتبار براقيرلر .

مثنوى

﴿ كرنبودى دام افسون مار ﴾

﴿ كى فسون مار را كشتى شكار ﴾

« تَرْجِمَه » بيلانك افسونى اكر او افسونكره طوزاق اولماش اوليدى
بيلانك فسونه اونه وقت شكار وكرفتار اولور ايدى ؟ « شَرْح » افسونكر
بيلانى طوتار . دقت ايله باقيلير ايسه بيلانده افسونكرى ياقالار . چونكه مار ،
افسونكر ك قلبنه كندى محبتى القا ايتش ، او محبتله انى مشغول ونوعماشكارايلمش ،
امور خيريه ووظائف مقبوله اجرا سندن اليقو مشدر . برطرفدن افسونكرمارى ،
مار افسونكرى ياقالادىنى كى مدعى كاذب، بداخلاق اولانلرى ، بداخلاق اولانلر
مدعى فاسدى صيد وشكار وجهه سى برى برى پریشان وتارمار ايدر .

مثنوى

﴿ مرد افسونكر ز حرص كسب وكار ﴾

﴿ در نيا بدان زمان افسون مار ﴾

« تَرْجِمَه » افسونجى، حرص كسب وكاردن طولانى اوزمانده بيلانك افسونجى
ا كلايه ماز . « شَرْح » بداخلاق واحق اولانلرى جاب ودائم خدعه اتساميله
طوتوب رام ايدر ايكن حرص وطمعى حسه بيله انلر كده كنديسنه ايراث
ايدة جكلرى انواع مضراتى خاطرينه كتيرمز . ايكنى طرفده آلدانمش اولور .

مثنوى

﴿ مار كويد اى فسونكر هين هين ﴾

﴿ آن خود ديدى فسون ما بين ﴾

« تَرْجَمَهْ » ، یلان سویلر : ادا افسونجی ! خبرك اولسون ، آگاه اول !
 سن كندی خاصیت و هنركی كوردك ! شمدی بنم افسونمی ده كور ! « شَرَحْ » ، حیلہ كار
 یالانچیلر ، لسان حال ایله مدعی كاذبه دیرلر كه سن بزی اغفال ایتدك ! اما بزده
 سنی اغفال و بدل حال ایتدك ! سن بزی اقناع ایچون برچوق یالان استعمال و اختراع
 ایتدیك صرهدہ سن ده عبادات خالصه و افكار و اجراءات مقبوله دن محروم
 اولدك ! ایشته یالانجی ایله ییلانجینك حالی بودر .

مشنوی

﴿ تو بنام حق فریبی مر مرا ﴾

﴿ تا کنی رسوای شور و شر مرا ﴾

« تَرْجَمَهْ » ، سن بی حق تعالینك نام شریفیله آلتیورسك ! كه بی شروشورك
 رسواسی ایده سك ! [آتیده کی بیت شریب ایله اكمل مال اولمشدر] .

مشنوی

﴿ نام حقم بست نه آن رای تو ﴾

﴿ نام حق را دام کردی وای تو ﴾

« تَرْجَمَهْ » ، بی جناب حقك اسم شریفی باغلا دی . سنك رأبك باغلامدی .
 نام جلیل حق طوزاق ایتدك ! وای سنك حاله ! « شَرَحْ » ای متشیخ و مدعی -
 كاذب ! سن بی اذعان و بی عرفان بولدیقندن حق تعالینك امری شویله در ،
 جویله در ، دیه بر طاقم شیرل سویلدك ! قاندردك ! طریق مستقیمدن چویردك ! دقت
 ایت ! نه قازاندك ؟ نه بیوك كناه و خطا ایشدك ! زیرا نام پاك خدا سلامت
 و سعادت دوسرا ایچون قاله آلتق سزا ایکن سن ، بنم کبی حقیری آلتاق ایچون
 او نام عالی بی استعمال ایتدك ! بر کیسه بر آدمی اغفال ایده جك اولور ایسه
 بیلمونكه کندی کندینی آلتاقش و کاذب و مغفل عنوانی ایله بدنام اوله رق رذیل
 اولمش اولور .

شنوی

❦ نام حق بستاند از تو دادمن ❦

❦ من بنام حق سپردم جان و تن ❦

« تَرْجِمَهُ » جناب حقك نام یای سندن بنم حقمی آیر . بن جان و بدنمی حق تعالینك نام شریفنه ایصارلدم . « شَرْحُ » بویت شریفك مائی برشیخ کاذبه آلدانمش ، صكره خطاسنی آكلامش اولان برطالب حق لسانندن سویانمشدر . او بیچاره دیركه : ای متشیخ ، ای مغفل ! سن بنی اغفال و ذلیل ایدر ایكن حق یولی بودر دیر ایدك ! بنده حق سودیکمدن تعریفك وجه ایله حرکت و کندیمی گرفتار مذلت ایلدم . آلدانمش اولدینمی آكلادم ، گرفتار الم اولدم ؛ اما كرك آلدانديغم صرهده ، كرك شمديكي حالده جان و تنمی حق تعالی حضرتلرینه تفویض ایلدیکمدن سندن حقمی آلمی ینه جناب حقه حواله ایدر و منتقم الجباردن دادمی بکلام .

شنوی

❦ یا بزخم من رك جانت برد ❦

❦ یا كه همچون من بزندان برد ❦

« تَرْجِمَهُ » یا بنم یارهمله جانك طمرینی كسسون ! یا كه بنم كبی سنی زندانه کوتورسون ! « شَرْحُ » بویت شریفك مائی ، صورتا ییلانندن افسوننجی به خطابدر . سن افسون ایله بنی طوتدیفك ایچون یا بنم سم و زخم جان طمرینی تسمیم و قطع ایلسون ! یا خود بنی طور به زندانه آتمش اولدیفك كبی حق تعالی حضرتلری سنی ده زندان یأسه آتسون ! اصل خطاب ، حقیقته نادم اولمش بر بیچاره نك لسان حالندن مدعی كاذبه عاندر . سن بنی اغفال و اضمحلال ایتدیکك ایچون قادر مطلق حضرتلری سنی دنیا و عقبا زندانه الفا و معذب و پراذایتسون ! صورتنده شرح اولنه بیلیر .

مثنوی

﴿ زن ازین گونه خشن گفتار ﴾

﴿ خواند برشوی خود آن طومارها ﴾

« تَرْجَمَه » زن اعرابی بوکبی سرت؛ درشت سوزلردن کندی زوجی اوزرینه طومارلر، تو بیخنامه لر اوقودی. « شَرْح » زن اعرابی، زوجنه ونفس، عقله ویلان، مارکیره و اغفال اولمش طالب، مدعی کاذبه، بو یولده لسان استعمال ایتدیلر. بونلرک ایچنده زن ایله نفس حقسر، مارهم حقی، هم حقسر، اغفال اولمش بیچاره طالب هر حالده حقی ایدی؛ زن اعرابی ایله نفسک حقسرلغی بعده ندامتی بو حکایه حکمت علامه ده کوریه جکدر.

مثنوی

﴿ مرد چون این طعنها از زن شنفت ﴾

﴿ مستمع شد بعد ازین بین تاجه گفت ﴾

« تَرْجَمَه » مرد اعرابی وقتا که بو طعنلری خاتوندن ایشندی. دیکه یحیی اولدی. بوندن سکره باق! نه سویلیدی؟ « شَرْح » نفسک الفات و آمال حریصانه سنی عقل کامل استماع ایلدکدن سکره آتیده کی جواب حکمت مابنی ایشیتده بو حقیقتدن متنبه و مستفید اول!

﴿ نصیحت کردن مرزن خود را که در فقیران بخوری منکر و در کار ﴾

﴿ حق بکمان کمال نکر و طعنه مرزن در فقر و فقیران بخمال و کمان ﴾

﴿ بی نوایی خویشان ﴾

شخص اعرابی کندی قادینه: فقرایه حقارتله باقه! و حَق ایشنه کمال حسن ظن ایله نظرات! کندی بی نوالک خیال و ظنیه فقره و فقرایه طعنه زن اوله! دیه نصیحت ایتسه داژدر:

مشنوی

﴿ گفت ای زن تو زنی یا بوالحزن ﴾

﴿ فقر فخر آمد مرا بر سر من ﴾

« تَبَجَّهْ » [اعرابی] دیدی : ای قادین ! سن قادیمنسک ؟ یا خود حزن

صاحبیمسک ؟ فقر ، بکا فخر کلدی ! باشمه اورمه ! « شَرِّحْ » صور متوعه
ایله نفس عقلی از عاج اتمسی اوزرینه عقل کامل نفس مزعجه خطاباً : نفسی سک ؟
یوقسه منبع حزن و المیسک ؟ اصلا راحت طور مازسک ! باعث فخر اولان فقری
آلت از عاج اتخاذ ایدرک بنی تحقیر ایدرک !

مشنوی

﴿ مال وزر سر را بود همچون کلاه ﴾

﴿ کل بود او کز کله سازد پناه ﴾

« تَبَجَّهْ » مال والتون باشه کلاه کیدر ، صاحبمز اولور او کیمسه که کلاهدن

باشی صیغه جق یر یابار . « شَرِّحْ » کل و صاحبمز اولان کیمسه باشنک چیر کنلکنی
قپامق ایچون کلاسه محتاج اولدینی کبی صبر و غیرتی اولمیان انسان ده کندی
صبر سزافی و اخلاق ذمیسه سنی کیز له مک ایچون مال و مناله التجا ایدر .

مشنوی

﴿ آنکه زلف جمعد ورعنا باشدش ﴾

﴿ چون کلاهش رفت خوشتر آیدش ﴾

« تَبَجَّهْ » اول کیمسه نک که جمعد ورعنا زلفی اوله ! انک کلاهی باشندن

کیدنجه احوال دها کوزل کلیر . « شَرِّحْ » دلبک باشی آجیق اولور سه زلف
نظر ربانک طرء جاذبه داری نه قدر کوزل کورونه چکی محتاج ایضاح دکلدرد . ایشته
غیور و صابر اولان انسان حسب القدر مال و منالندن محروم اولنجه صبر و همی
دها پارلاق ، دهار عنا ظاهر اولور .

مشنوی

﴿ مرد حق باشد بمانند بصر ﴾

﴿ پس برهنه به که پوشیده نظر ﴾

« تَبَجَّهْ » الله آدمی ، کوز کیدر ؛ ایدی قابالی نظردن آجیق کوز اولادر . « شَرْحْ » مرد حق نور نظردر . انوار بصرک التماعی کوزک آجیق بولنسنه وابسته در ، مال و منال انسان کامله پرده ازلور . صبر و جسارتنی وسائر اوصاف مقبوله سنی اظهار ایتمکدن منع ایدر . شو قدر که مذموم اولان مال حب-دنیایی و کبر و غروری داعی اولوب یوقسه مشروع و مقبول صورتده استحصال واستعمال اولنان مال ، وبال دکل بر نعمت عال العادر .

مشنوی

﴿ وقت عرضه کردن آن بنده فروش ﴾

﴿ بر کند از بنده جامهٔ عیب پوش ﴾

« تَبَجَّهْ » اسیر صاقان کیمسه کوله بی کوستردیکی وقت اکر بر عیبی یوغیسه عیب اورتن البسه بی بدنندن قوبارر . « شَرْحْ » اسیرینک بدننده بر عیبی اولمدیغنی بیانجه مشترینک رغبت وامینیتی جلب ایتک اوزره بنده فروش اسیرک البسه سنی چیقاررده کوسترر . اخلاق حمیده سیله جسارت و صبرندن امین اولان کیمسه عیب پوش اولان مال و منالک ارقه سننده کندینی کیزله من-مردانه اورتنیه چیقار . اوصورتله قیمت معنویه سنی کوسترمش اولور .

مشنوی

﴿ و ربود عیبی برهنه اش کی کند ﴾

﴿ بل بجامه خدعهٔ باوی کند ﴾

« تَرْجِمَهُ » اگر اسیرك بر عیبي اولور ایسه اسیرجی انی فصل چپلاق ایدیه بیلیر ؟ بلکه البسه ایله اكا حیلله ایدر . « شَرْح » اسیرك بر عیبي بوغیسه اسیرجی آچیق ، البسه سز کوسترر ، وارا یسه عیبنی ستر ایتك اوزره البسه اكا سوا عیبنی خدعه ایله اخفا ایدر . اخلاق ذمیمه نك صاحب واسیری عیوبنی ستر ایتك ایچون مال و ماسكه احتیاج کوسترر . اسباب مستعار ایله چیر کینلکنی صافلامش اولور .

مشنوی

﴿ کوید این شرمنده است از نیک و بد ﴾

﴿ زین برهنه کردن از تو می رمد ﴾

« تَرْجِمَهُ » [اسیرجی مشتری به] سویلر : بو ، کوله ایی و فنادن اوتانیر . محجوبدر . البسه دن عاری ایلمکدن سندن اورکر . « شَرْح » عیبي اولدیغنی اسیرجی بیلنجه بالطبع اسیرك البسه سنی چیقارماز . چیقارما مقده کی سبب حقیقی بی ستر ایتك ایچون کمال حجابندن بحث ایدر ، بو حیلله ایله موجود اولان بر عیبي اخفا و موهوم بر خاصیت و عفت ایله قدر و قیمتنی اعلا یه چالیشیر . اخلاق ذمیمه اصحابی ده ، ضعف قلبنی و آمال غیر مقبوله سنی کیزله مك ایچون مالی سور و حقه دکل ماله طابار .

مشنوی

﴿ خواجه در عیست عرقه تابکوش ﴾

﴿ خواجه را مالست و مالش عیب پوش ﴾

« تَرْجِمَهُ » افندی قولاغه قدر عیبده بوغولمشدر ؛ افندیك مالی واردر . مالی عیبنی اورتر . « شَرْح » اخلاق ذمیمه ده مستغرق اولانك مالی عیوبنی ستر ایدر . معیوب اولانلر ماله بك چوق رغبت و محبت ایدر لر . حدیث شریفده : « العلم و المال یستران کل عیب و الفقر و الجهل یكشفسان کل عیب » بیورلمشدر . معنای شریفی : « علم ایله مال کافه عیوبنی ستر ایدر ، و فقر ایله جهل کافه عیوبنی

کشف ایدر. «اگر عیبی یوغیسه فقر صاحبی دهاعالی کوسترمش اولور. بی عیب اولانلر فقردن فخر ایدرلر. ماهر و مقتدر قبودان لیان ایچنده وآسایشده دکل فورطنه لی هواده امواج دریا اده سنده اظهار مهارت ومثانت ایدر.

مثنوی

﴿گز طمع عیش نیند طامعی﴾

﴿کشت دلهارا طمعها جامعی﴾

«تَرْجِمَه» بر حریص و طامع طمعندن طولای زنیکن افندیك عیبی کورمز، حرص و طمعلر کولکلی جامع و محیط اولدی. «شَرْح» ثروت عیبی نه وجه ایله اورتر؟ دنیلیرسه انسانلر ذاتاً طمعکاردر. بر اهل ثروتی کورونجه اندن نصل استفاده ایده جکلری دوشونوب عیبی کورمز لر. و کورسه لرده ستره چالیشیرلر. چونکه حرص و طمع اکثر خالق قلبی احاطه واماته ایتشددر. جوانی و یریلیر.

مثنوی

﴿ورکدا کوید سخن چون زرکان﴾

﴿ره نیا بد کاله اودر دکان﴾

«تَرْجِمَه» ا کردیلنجی خالص التون کبی بارلاق سوزسویلسه آنک قاشی دکان اعتباره یول بولماز. «شَرْح» انسانلر حریص و طامعدر؛ اهل معرفته دکل صاحب ثروب اولانلرک اغزلرینه باقارلر. حسب القدر مالاً فقیر، خلقه غنی و ذکی اولان بر انسان نه قدر بارلاق و معنیدار سوز سویلسه طمعکاران بوسوزی اذعان ایدمز. زیرا حب ثروت کوزلرینی قاپامش، برده دار حرص و طمع اولمشدر.

مشنوی

﴿ کار درویشی و رای فهم تست ﴾

﴿ سوی درویشان بنکر سست سست ﴾

« تَبَجَّهْ » درویشك ایشی سنك فهم وادرا كنك فوقنده در درویشلرك جانبته حقارتله یان باقه ! « شَرْحْ » فقر و قناعی آكلامغه مقتدر اولمیان شخص اهل فقر و قناعی تحقیر ایده چكی برده كندی فی اصلاح و افلاحه چالیشش اولسه هر حالده خیرلی اولور .

مشنوی

﴿ زانكه درویشان و رای ملك و مال ﴾

﴿ روزیء دارند ژرف از ذوالجلال ﴾

« تَبَجَّهْ » زیرا درویشلرك ملك و مال فوقنده صاحب جلال اولان الله دین بیوك رزق طوتارلر . « شَرْحْ » فقرلری حسیلله درویشلره حقارت كوزیله باقه ! اهل عرفان اولان فقرا ، اثر مرحمت جناب خدا اوله رق بوفانی ملكك وراسنده بررزق معنوی و غدای روحانی به مالكدر كه سنك فهمك آنی ادرا كه غیر مقتدر وانلرك نظر ننده ملك قانی ، شیء حقیر در .

مشنوی

﴿ حق تعالی عادلست و عادلان ﴾

﴿ کی كنند استمكیری بر بی دلان ﴾

« تَبَجَّهْ » حق تعالی عادلدر . عادللر ایسه فصل بی دل و عاجز اولانلره ظلم ایدرلر ؟ « شَرْحْ » فقیر و فقط امر حقه مطیع اولان بر مرد دلیر ، اجرای وظیفه ائناسنده اضطرابات چكمش و حب دنیادن تجرد ایتمش ایكن ممكنمیدر كه عادل مطلق اولان الله تعالی حضرتلری اكادمدرس اولسون ؟ او كونه مردان خدامسمعودیت . قلبیه ایچنده صور كثیره ایله متمتع اولور .

مثنوی

﴿ آن یکی رانعت وکالا دهند ﴾

﴿ وین دکر را بر سر آتش نهند ﴾

« تَبَجَّهْ » او ، برینه نعمت و متاع ویرسونده بو دیگری آتش باشنه قوسون ! « شَرْح » ممکنمیدر ؟ که امرحقه مطیع اولمیان کیمسه نعمت ولذت ایله مستغرق مسار ، امرحقه اطاعتله بذل وجود ایدن بنده خدا مؤبداً آتش- فقر و اضطرارده برقرار اولسون ! بومکن دکدر . حقه مطیع اولانلر ایچون عاقبت الامر سعادت و عاصیلر ایچون عذاب و ذلت محققدر .

مثنوی

﴿ آتشش سوزا که دارد این کمان ﴾

﴿ بر خدا و خالق هر دو جهان ﴾

« تَبَجَّهْ » هرکیم بوشبهه بی ایکی جهانی خلق ایدن جناب خدا اوزرنده طوتارایسه آتش آنی یاقسون ! « شَرْح » برنادان ، الله تعالی حضرتلری فقیر و مطیع اولانلری عقباده مضطرب بر اغوب ذوق و صفا زنکین اولانلره لایقدر . دیسه اوطن ، حق تعالی حضرتلرینه سوء ظن ایدلمسینه بی مفی مردود دو جهان اولور ، زیرا ظن ایتدیکی حال ، عادل مطلقه کوره محالدر .

مثنوی

﴿ فقر فخری نر کز افست و مجاز ﴾

﴿ نی هزاران عز پنهانست ناز ﴾

« تَبَجَّهْ » فقر فخری ، حدیث شریفی بیهوده و مجاز اولیوب حقیقیدر ، فقرده بیکلرجه عز و ناز پنهان دکلیدر ؟ « شَرْح » (الفقر فخری) حدیث-

شریفی مجاز دکلدر . حقیقیدر . هر شئیك حقیقتی نظر عبرتله کورن اهل حکمت
فقر ایچنده پك چوق نعمت بولدی . فقر حقیقی حب دنیایی رفع ایدن وكافه ملك
ومالی الله تعالی به منسوب بیلن فقر متواضعانه در .

مثنوی

❦ از غضب بر من لقبها راندی ❦

❦ یار کیر ومار کیرم خواندی ❦

« تَرْجِمَه » غضبدن بنم اوزریمه لقبلر سوردك ! بن یار طوتیجی ایكن سن
بكا مار طوتیجی دیدك ! « تَرْجِمَه » اعرابی زوجه سنه : حال غضبده بكا چیرکین
چیرکین سوزلر وغیر لایق لقبلر سوبلدك ! بكا دیدك كه مار کیرسك ! بن حقیقتده
مار کیر دكل یار کیرم . دیمش ! شیخ کامل تنه دخواستولان بر عنوده اخلاق ذمیمه
اصحابله احققلری صید وشكار واغفال ایدیورم ظن ایتمه ! بن هر کیمی طوتار ایسم
اخلاق ذمیمه اصحابندن اولسه ده باذن خدا آنی قنالقدن تخلیص وطریق حقه
سوق ایله باذن الله آنی احیا ایدرم دیر .

مثنوی

❦ کر بکیرم برکنم دندان مار ❦

❦ تاش از سر کوفتن نبود ضرار ❦

« تَرْجِمَه » اکر ییلانی طوتسم آنك دیشنی قویاریرم . تاكه اورمقدن
ضرری اولسون ! « تَرْجِمَه » بر انسان کامل ، ییلان کبی زهر افشان اولان بر
نفس اماره یی صیدایله بندصلاحه قیدایدن . اخلاق مقدوحه یی کوکندن قویاروب
خصائل مددوحه ایله بر قلب مستعدی احیا ایدن .

مثنوی

❦ زانكه آن دندان عدوجان اوست ❦

❦ من عدورا میکنم زین علم دوست ❦

« تَبَجَّهْ » او، ییلانك زهرلی دیشی جاننك دشمنیدر . بن دوستمك علمندن دشمنی دوست ایدرم . « شَرَحْ » ییلانك باعث هلاک و انسانلره دشمن- ا کبر اولسنك سببی آلت تسمیمی اولان دیشیدر ؛ بن ایسه دیشی قوپارنجه آنی کندیمه وهر کسه دوست ایتمش اولورم . شیخ عاقل ، انسانك دشمن جانی کندی اخلاق ذمیمه سی اولدیغنی بیلهرك اذن حق ایله آنی طریق مستقیمه ارشاد و اخلاق ذمیمه سی اوزرندن رفع ایله افلاح ایدنجه کمدینه وهر کسه یار وفا کار ایلمش اولور .

مشنوی

﴿ آن طمع هرگز نخواهم من فسون ﴾

﴿ این طمع را کرده ام من سرنگون ﴾

« تَبَجَّهْ » طمعدن طولای هیچ بروقت افسون اوقوم ا بن بوطمی ذاتاً باشی اشاغی ایتدم . « شَرَحْ » شیخ عاقل معترض غافله خطاباً : سن بکا طمعدن ناشی قناعت وتوکلدن دم اوروب مریدان جمع ایدیورسك دیرایسك خطا ایدرسك ! بنده طمع دکل اذن حق ایله انسانلرك قلبندن زهر طمی احواورطه . هولناك حرصدن رهایاب ایده جك ! کسیر عظیم التأثير روحانیات وار . دیر .

مشنوی

﴿ حاشالله طمع من از خالق نیست ﴾

﴿ از قناعت در دل ما عالمیست ﴾

« تَبَجَّهْ » حاشالله ! بنم خلقدن طمعمن یوقدر . بنم قلبیده قناعتدن برعالم واردر . « شَرَحْ » شیخ کاملک ارشاد ایچون انسانلری تحری و دلشاد ایتمی ، حرص و طمعدن و بوکی اسباب مقدوحه دن منبعث ، دکلدر . احسان حق اولان قناعتدن کوکلنده برعالم واسع معنوی واردر که مال و منال دنیادن مستغیدر . بوکلام حکمت انجام شیخ کامل لساننددر . اما بره متشیخ ده بوکلاتی سرقله

استعمال ایده بیلیمی ممکن اولدیغندن مستقیم کاذبدن فرق وتمیز ایتک اوزره دفعاتله بیان وایضاح اولندیفی وجهایله دقت اولنمایدیر ، هانکیسی شریعت غرائک احکام جلیله سنه موافق صورتده حرکت ایله بولندیفی محله اصحاب کمال طرفندن حسن قبول اولنیور . هانکیسی عکس حالده بولنیور ، پورالریفی نظر تمیز ودقده طوتوب دام اغفاله قاپلاملیدیر .

مشنوی

﴿ بر سر امرود بن بینی چنان ﴾

﴿ زان فرود تاغاند این کمان ﴾

« ترجمه » ارمود اغاجنک باشی اوزرنده ایکن اغاجنک دینده کیلری بویله کورورسک ! ارمود اغاجندن اشنای کل ده اوسو، ظن سنده قالمسک ! « شرح » ای انسان معترض ! سن ولی کامله کبر وخود بینک وحرص وطمع نقطه نظرندن باقارسک ! بالطبع لایقوله کورمزسک ! بحق کورمک ایسترایسه که یره یعنی میدان عرفانه کل ده صکره حقیقی کور ! ارمود اغاجنک باشندن باقمه ! تعبیری، ضرب مثل اولمش بر حکایه یه مستند اولدیفی سوبلنیور . کویا برقادین غیر مشروع صورتده بر سودیکفی فراش وصالنه آلق، قوجه سی اغفال و ترذیل ایتک ایچون تارلاده برارموداغاجنه چیقمش، اشاغیده قالان زوجنه دیمش کسنک یانکده یبانجی برقادین واردر . زوجی کمال تعجبله انکار ایدوب یاکلش کوریورسک، یانمده کیمسه یوقدره جوابی ویرمش ! صکره قوجه سی ارمود طوپلامق ایچون ارمود اغاجنه چیقنجه زوجهی اولجه سوزلشوب تارلانک یانسنده اوتلر ایچنه صافلادیفی بر زنیاره یی چاغروب بلا پروا ذوقه باشلادیفی زوجی ارمود اغاجی اوستندن کورونجه بونه خالدر ؟ دیه صورمش، حسد ایتمش ! زوجهی، یانمده کیمسه یوق ! بو ارمود اغاجنک خاصه سندندرکه اولیان شیلری انسانه کوستریور . دیه اغفال ایتمش ! بونک اوزرینه زنیاره یی یانسنده صاومش ! احق قوجه سی اغاجدن ایندیکی زمان زنیاره یی کورمدیکنندن زوجهنسک سوزینه، عفته قامش ! بویت شریف، صرف خیال اولان بو حکایه یه مستند کلدردر . قصه دن حصه اعتباریله نظم بیوریلهرق حقیقی ترجمه یی متعاقب شرح اولندیفی کییدر .

مشنوی

﴿ چونکه بر کردی توسر کرده شوی ﴾

﴿ خانه را کردان بدینی آن تویی ﴾

« ترجمه » - سن اولدیغك یرده دوزر ایسك باشك دونمش اولور .
 خانه بی دونجی کوررسك ! حال بوکه دونن خانه دکل سنسك ! « شترخ » شراب .
 حرص و غفلتله باشك دونمکده ایکن بی ده کندک کی ظن ایدیورسك . بوچرکاب -
 سوء ظن ، سنک فنا اولان حالکدن دوران و نبعان ایدیور .

﴿ دریاز آنکه جنیدن هر کسی از انجا که ویست هر کسی را ﴾

﴿ از جنبه وجود خود بیند تابه کبود آقابر کبود نماید و سرخ ﴾

﴿ سرخ نماید چون تابها از رنکها بیرون آید سپید شود از همه ﴾

﴿ تابهای دیگر اوراست کو تر باشد و امام همه باشد ﴾

بو بحث شریف آنک بیساننده در : که هر کسک حرکتی او ، یردندر آمده در .
 هر کسی کندی وجودینک دائره سندن کورور . مثلامائی جام کونشی مائی کوستر .
 و قرمزی جام قرمزی کوستر ؛ نه وقت جاملر رنکاردن خارج ایسه جمله
 مشهودات صاف و جامده بیاض رنک الک باشد الک طوغری کوستریجی اولور .
 [هر کس نه اخلاقده ایسه اکثر خالق او اخلاقده کورور ؛ اما الکی عالی اولان صفوت
 و حیات قلب ، جمله نک اعلاسی اولدیغندن انک صاحبی اشیا و احوالی بحق و بلاغل
 و غش کورور .]

مشنوی

﴿ دید احمد را ابو جهل بکفت ﴾

﴿ زشت نقشی کز بنی هاشم شکفت ﴾

« تَبَجَّهْ » فخر عالم علیه الصلوة والسلام افندمن حضرتلری ابو جهل کوردی . دیدی : بنی هاشمدن بر چبرکین نقش آچیلدی . [شرحی اشاغیده کله جکدر .]

مشنوی

﴿ گفت احمد مرورا که راستی ﴾

﴿ راست کفتی کر چه کار افزاستی ﴾

« تَبَجَّهْ » خاتم الانبیا علیه افضل التحایا افندمن حضرتلری ابو جهله بیوردی : طوغریسک ! طوغری سوبلدک ! کر چه ایش آرتیریجی ، یعنی حدینی تجاوز ایدیجیسک ! [طوغری سوبلدک ديه واقع اولان فرمان رسالتپناهینک حکمتی آئیده کوريله جکدر .]

مشنوی

﴿ دید صدیقش بکفت ای آفتاب ﴾

﴿ نی ز شرقی نی ز غربی خوش بتاب ﴾

« تَبَجَّهْ » ابو بکر الصدیق رضی الله تعالی عنه فخر عالمی کوردی . دیدی : ای کونش ! نه شرقدن ونه غربدن سک ! غایت کوزل نور ایله پارلارسک ! « تَبَجَّهْ » ابو بکر الصدیق رضی الله عنه ذاتاً وخلقاً لطیف وقلب منوری مالی حکمت سمادت الیف اولدیفندن فخر عالم علیه الصلوة والسلام افندمن حضرتلرینک کلمات مالانهایه نبویه سنی کوردی . دیدی : که یارسول المجتبا ! نور هدایت صاحبان بر کونشسک ! شرق وغربه منسوب اولمیان بر آفتاب معنویسک که کالاتکی یالکز خالق لم یزل حضرتلری کاینبنی بیلیر واهل ایمان دارینده سندن قبض و نور بولور .

مشنوی

﴿ گفت احمد راست کفتی ای عزیز ﴾

﴿ ای رسیده تو ز دنیای نه چیز ﴾

« تَجَمُّعٌ » فخر عالم عليه الصلوة والسلام افندمن حضرتلری بیوردی :
ای عزیز! طوغری سویلدک! سن ناچیز و هیج منابه سنده اولان دنیادن قورتولمشک!
« شَرَحٌ » حضرت ابوبکر الصدیقه دنیادن قورتولدک بیورلمسی، ظلمت دنیادن
وانک آمال فانیه سندن قورتولدیفنی تبشیر ایچوندر. حکمت جوابیه آتیده واضحا
کوريله جکدر .

مشنوی

﴿ حاضران کفتند ای صدر الورا ﴾

﴿ راست کو کفتی دوضد کور اچرا ﴾

« تَجَمُّعٌ » حاضر بولنانلر دیدیلر : ای خلقک صدر واشرفی ! ایکی ضد
سویلیجی به نه ایچون طوغری سویلر دیدیکیز ؟ « شَرَحٌ » فخر عالم صلی الله تعالی
علیه وسلم بر کیفیت اوزرینه بری برینه ضداوله رق عرض فکر ایدن ابوبکر صدیق
حضرترلره ابوجهل لعینه طوغری سویلدیکیز بیورنجه حاضر بولنانلر حیرته
قالوب استفسار کیفیت ایله اخذ جواب حکمت ایتمشلردر.

مشنوی

﴿ کفت من آینه ام مصقول دست ﴾

﴿ ترک و هندودر من آن بیند که هست ﴾

« تَجَمُّعٌ » [حضرت پیغمبر] بیوردی: بن یدقدر تدن جلابولش بر آینه یم.
ترک، هندو؛ یعنی هرافسان کندی حالتی بنده کورور. « شَرَحٌ » خاتم الانبیاء علیه
افضل التحایا افندمن حضرتلرینه بر تجلی عظیم وار ایدی که اخلاقی پاک اولانلر
کلمات مالانهایه پیغمبری بی فهم ایدروب دطینت اولانلر برودت حس ایله روگردان
اولورلر ایدی. «نحن مرآة مجلوة قدیری کل احدینا صورته» یعنی: «بزر آینه».
مجالیز که هر کس بزرده کندی صورتی کورور. «بوعبارہ نك، بعضی حدیث
اولدیفنی بیان ایتدیلر ایسه ده حدیث شریف اولدیفنه دائر صحیح خبرلر بولنیور .
امام مضمونی اصحدر .

مشنوی

﴿ ای زن ارطماع می بینی مرا ﴾

﴿ زین تحرّی زنانه بر تر آ ﴾

« تَرْجِمَه » [اعرابی حکایه سنه رجوع ایله] ای قادین! اگر بنی طمعکار کو در و رایسک

قادینلره مخصوص آر اشدیرمقدن یوقاری چیق! « شَرْح » عقل نفسه: بنی حیلہ کار و طمعکار ظن اتمه! بن آمال و آلائش دنیادن وارسته و حب الله و قناعت مشروعه ایله آراستهیم! سنک طعنک ایسه طمن زنان و مابه الحسرا ندر. قادیجه تحریدن واز کچده ارلر کبی یقین، مشاهده صاحبی اول! نصیحتنی ویرمشد.

مشنوی

﴿ آن طمع را ماند و رحمت بود ﴾

﴿ کو طمع آنجا که آن نعمت بود ﴾

« تَرْجِمَه » بنم اوسوزم طمعہ بکزر. لکن رحمت اولور، زرده او طمع که

او، یرده نعمت اولور؟ « شَرْح » صلاحه عائد نصایحدن کوتاه بینان ایله نامرد اولانلر بوی کبر و طمع استشمام ایدر، هر کسی طریق حقّه دعوت ایدن نصیحت، عین نعمتدر. نعمت فصل طمع و نکبت اوله بیلیر؟

مشنوی

﴿ امتحان کن فقر را روزی دو تو ﴾

﴿ تا بفقر اندر غنا بینی دو تو ﴾

« تَرْجِمَه » سن فقری بر ایکی کون امتحان و تجربه ایت! تا فقرده ایکی

قات غنا کورده سک! « شَرْح » فقر حقیقی: هر شی حق تعالی حضر تدرینک. ایکی اولدیفنی بیلیمک، اشیا و احوال فانیه به ربط قلب ایتمک، اله اولان مالی صورت مشروعه ده استعمال ایتمک لازمد.

مثنوی

﴿ ای دریفا مر ترا کنج ابدی ﴾

﴿ تاز جانم شرح دل پیدا شدی ﴾

« تَنْجِيْمٌ » کاشکی سنده وسعت حوصله اولیدی، تارو حمدن کوکلك شرحی ظاهر اولیدی ! « شَرْحٌ » بنم سوزلرمی بیهوده ظن ایله تعریضه قیام ایدرسک ! اگر استعداد معنوی ایله براز وسعت ادراک مالک اولسه ایدک دریای روحک امواج- پراسته اجندن کوکل دنیای ساحة تجلی به عکس انداز اولان آهنگ لطیف ازلی، قابله متجلی اولور و عالم روحانیت نصل عالی برفضای حقایق احتوا اولدیغنی اکلارده تعریضاتی تارک و طریق مستقیمه سالک اولور ایدک !

مثنوی

﴿ این سخن شیرست در بستان جان ﴾

﴿ بیکشنده خوش نمی کردد روان ﴾

« تَنْجِيْمٌ » بو، سوز روح مه سنده سوددر. امک ایچون چکن اولماز سه افازه. « شَرْحٌ » بر والد نک مه سندن سودی امک ایچون مطیع چو جق لازم اولدیغنی کبی بر عارف و کاملک اغزند ده لذت حکمتی جبقار مق ایچون بر طالب مستقیم الزمدر .

مثنوی

﴿ مستمع چون تشنه وجوینده شد ﴾

﴿ واعظ ارمرده بود کوینده شد ﴾

« تَنْجِيْمٌ » دیکله بن کیمسه حقیقه صوصامش، آرایجی اولدقجه واعظ جاننر فرض اولنسه ده سویلیجی اولور. « شَرْحٌ » عاقلک ایراد کلام ایتمی

قارشیدنده کی آدمه معلومات و یرمک مقصدینه مبنی در. یوقسه یالکز اولسه؛ یاخود قارشیدنده صاغر برانسان بوانسه سکوتی اختیاراید. مستمعک طلب و اشتهاسنک وجود تکلمده تاثیر عظیمی وارد. عارف و کاملدن حصه آلمق ایچون استعداد و طلب لازمدر؛ اوילה طالب بولنجه مرده مثال برواعظ اولسه بيله نشوه یاب اولوب اظهار حقائقه باشلار.

مثنوی

﴿ مستمع چون تازه آیدنی ملال ﴾

﴿ صد زبان گردد بکفتن کنک و لال ﴾

« تَبَجَّهْ » مستمع غمخیز، غرضمنز لطیف کلنجه دیلمنز بيله یوزلسانی اولور. « شَرْحْ » رضای ربانی بی آرایه رق طالب حقیقت اولان بره مستمع مستعدی کورن بر ناصح حقائق آشنا، منبع عرفاندن جریان ایده جک آب صافی حکمتی حفظ و ضبط ایده جک محفظه قابله اساله ایله نشر زلال کالات ایدر.

مثنوی

﴿ چونکه نامحرم در آید از درم ﴾

﴿ پرده درپنهان شوند اهل حرم ﴾

« تَبَجَّهْ » وقتا که قبو مدن ایچری نامحرم کلیر، اهل حرم پرده ایچنه کیزلیرلر. « شَرْحْ » مخدرات، نامحرم اولانلردن کنیدیلرینی فصل صاقلارلر ایسه اهل عرفانده نادان اولانلردن صاقلانوب عرفان و حکمته دائر سوز سویلمز.

مثنوی

﴿ وردر آید محرمی دور از کنزد ﴾

﴿ بر کشاید آن ستیران روی بند ﴾

« تَبَجَّهْ » اگر ضرر ویرمکدن اوزاق بر محرم کلیرسه قابلمش اولانلر یوزلرینک

نقابى آچارلر . « شَرَح » بر مستعد بر عارفك نَزْدِينَه كَلِيدَه طالب حَكْمَت اولور
اينَه صاحب عرفان كَنَدِينِى بِحَقِّ كُوسْتَرُوب نِجَه نِجَه حَكْم و حَقَائِق اظهار ايدر .

مثنوى

﴿ هر چه را خوب و خوش و زيبا كنند ﴾

﴿ از براى ديدۀ بينا كنند ﴾

« تَرْجِمَه » هَرَنَبِى كُوزِل ، خُوش ، لُطْف ايدر لَر سَه كُورِن كُوزِك قابِلَتِى
اِيچُون ايدر لَر . « شَرَح » هَانِكِى بَرَاوَسْتَه ، كُوزِل بَر شِى اَعْمَال ايدر ايسَه اَنِ اَهْلِـ
نَظَر اِيچُون يَابَار . اَعْمَا اِيچُون اَعْمَال اِيْتَمَز . بَر عَارِف و كَامِل كَلَام حَكْمَت اَنْجَامِى مُسْتَمِع
مُسْتَعْدَاو لَانَلَرَه سَوِيلَر ، كُور و صَاغَر لَرَه قَارَشِى عَارِف بِاللّٰه بِالطَّبِيع سَكُوتِى اَخْتِيَار ايدر .

مثنوى

﴿ كى بود آواز چنك وزير وبم ﴾

﴿ از براى كوش بى حس اصم ﴾

« تَرْجِمَه » چَنك دَنِيَان آلَت مَوْسِيقِى اِيلَه زِير وَبِم تَعْبِير اولَسَنَان مَوْسِيقِى
صَدَارِى صَاغَر بَر آدَمَك حَسِى اولَمِيَان قُولَاغِى اِيچُون اولُور مى ؟ « شَرَح » مَوْسِيقِى
آلَتِيَه مَقَامَات ، صَاغَر لَرَه مَخْصُوص دَكْلَدَر . عَارِف و كَامِلَك دَه بِيَانَات حَكْمَت آيَاتِى
مَعْنَا مُسْتَمِع اولَان طَالِبَلَرَه دَر . بَر كِمَسَه رُوحَانِى هِيچ بَر شِئِى كُور مَدَم و اِيشْتَمَدَم
دِير ايسَه قَبَا حَقِّى كَنَدِيسَنَدَه آرَا مَايَدَر . ايشِيدَه چَك قُولَاق ، كُورَه چَك كُوز ،
ايسْتِيَه چَك كُوكُل وَاَرَسَه نَه اِلَدَه ايدَلَز ؟

مثنوى

﴿ مشك را بيهوده حق خوش دم نكرد ﴾

﴿ بـهـر حس كرد و پى اخشم نكرد ﴾

« تَرْجِمَهُ » جناب حق مسکی بیهوده یرہ کوزل قوقولو یامدی . حس وادرا کدن طولایی یاراتدی، وقوۀ شامہ سی اولیان کیمسه ایچون خلق بیورمدی .
 « شَرْحُ » حق تعالیٰ حضرت تلی روی طیبہ یی وقوۀ شامہ دن محروم اولانلر ایچون دکل بقوتہ صاحب اولانلر ایچون خاق بیوردی . عارف وکاملده معناً راجحه طویمیان ارباب هوا یاننده نشر بوی عرفان ایتمز . ایتسه ده قارشیسنده کی غیر مستعد مستفید اوله ماز .

مشنوی

﴿ حق زمین وآسمان بر ساختست ﴾

﴿ در میان بس نار و نور افراختست ﴾

« تَرْجِمَهُ » حق تعالیٰ حضرت تلی یری، کوکی یاراتدی . اره لرنده چوق نور و آتش پارلاتدی . « شَرْحُ » زمین و سائر اجرام سماویہ ده چوق نار و نور موجوددر . بو نور و نار هم مادی ، هم معنوی اوله جنی آشکاردر . بیت شریفک مضمون - عالیمی ایسه آتیده اکال بیورلشدر .

مشنوی

﴿ این زمین را از برای خاکیان ﴾

﴿ آسما ترا مسکن افلاکیان ﴾

« تَرْجِمَهُ » ، بو، یری، طوپراغه منسوب اولانلر، کوکی افلاکه متعلق بولنانلر ایچون مسکن خلق بیوردی . « شَرْحُ » حق تعالیٰ حضرت تلی زمین ایچنده بولنان سفلی مخلوقات و عالم عالی یی علویلر ایچون خلق وایجاد بیوردی ؛ کذلک عادی و سفلی کلمات و حرکات طبعاً عادی و استعداددن عاری بولنانلره، حقائق و حکم - علویہ ذاتاً و خلقهٔ عالی اولانلره مخصوصدر .

مثنوی

﴿ مرد سفلی دشمن بالا بود ﴾

﴿ مشتری هر مکان پیدا بود ﴾

« ترجمه » سفلی اولان انسان بالانك دشمنی اولور؛ هر مكانك مشتری پیدا اولور. « شرح » عادی و مادی اولان کیمسه روحانیت و علویته معترض اولور. بونلرده دنات ایچینده جهل و حسد وارد. اخلاق حمیده ایحایی ایسه باعث علویت و موجب عدلت اولان حالات و مقاماتی تحری ایدر.

مثنوی

﴿ ای سستیزه هیچ تو بر خاستی ﴾

﴿ خویشان را بهر کور آراستی ﴾

« ترجمه » [ینه اعرابی زوجه سنه دییورکه :] ای عنوده ! سن اعمار اولانلر ایچون هیچ قالقوب کندینی تزیین ایتدیك وارمیدر ؟ « شرح » ای نفس ! اگر حقائق عقلیه و دقایق روحانیه بی اکلامدکسه قصوری کندکده بیل ! الان نفس اماره درجه سفلیه سنده سک ! برقادین اعمار اولانلر ایچون کندینی تزیین ایتیه چکی کبی روح حلاوت و زینت معنویه بی اعمار مثال اولان نفس اماره به کوسترمز . فقط علویت ایستر ایسك نفس مطمئنه واصل اولده بعده کالات روحانیه بی کور !

مثنوی

﴿ کرچه انرا پردر مکنون کنم ﴾

﴿ روزی تو چون نباشد چون کنم ﴾

« ترجمه » اگر جهانی الذیمتی اینجی ایله طولدرسم سنك نصیبك اولدقجه بن نه باییم ؟ « شرح » اعرابی زوجه سنه و حقیقتنده انسان کامل غیر مستعد اولان

معند و معترضه : بن ولواویله بر قوت و اقتداره مالک اولسه که جهانی حقائق و حکم-
معنویه ایله طولدیره بیلسه سنک نصیب واستعدادک اولدقجه ینه محروم ونادان
قالیرسک ! دیه سویلر .

مشنوی

﴿ ترك جنك ورهزنی ای زن بکو ﴾

﴿ ورنمی کوی بترك من بکو ﴾

« تَرْجِمَه » ای قادین ! غوغایی، یول کسیجیایی براق ! اکر بویاکی حاکم
ترکی اقرار و اختیار ایتمزایسه بنم ترکی سویله ! یعنی بدن مفارقت ایت !
« شَرْح » عقل نفسه خطا بنده : یا امال فانیه طلبیدن و تعریضات مزعجه ایرادن
واز کچوب بکا ارائه تسلیمیت ایله کسب صلاح ایت ! یا خود بن سندن آریلوب سنی
اعما کی ظلمتگاه دنیاده بی خبر و خیره سر براغیرم . نفس عقله محتاجدر . عقل
بوصورتنده نفسه قارشی جبر و متانت کوسترنجه نفس عقله رام اولور .

مشنوی

﴿ مرمر اچه جای جنك و نيك و بد ﴾

﴿ کین دلم از صلحها هم می رمد ﴾

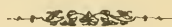
« تَرْجِمَه » بکا ای، فنا و غوغا ایچون نه روار؟ بو کوکلم صلحلردن بیله اورکره
« شَرْح » عقل نفسه دیرکه مباحثاتک نتائجنیدن اولان قیل و قال و جدال شویله
طورسون ، مشقت دیده اولان کوکلم صلحلری بیله استماعدن بیقمشدیر . برانسان
محنت و مشقت چکسه اوزون اوزادی مباحثلردن نفرت ایدوب سویلدیکی سوز
امرقطعی کی تاقی اولنمسی ارزو ایدر . تعریضاتدن اصلا خوشلانماز . معترضله
یوز ویرمز . زیرا تجارب کثیره سی حسیله فکرینک اصابتدن مطمئندر .

مشنوی

﴿ کرخمش کردی و کرنی آن کنم ﴾

﴿ که همین دم ترك خان و مان کنم ﴾

« تَرْجَمَهْ » اكر سكوت ايدر ايسك پك اعلا ا يوقسه بودقيقه اوى، بارقى ترك ايدرم. « شَرْحْ » يانم نصيحت وامرمله حركت، ياخود بندن مفارقت ايت ا بوامر برعارف ودانا طرفندن برغنود ونادانه اولسه كر كدر. دقت ايدلمليدر كه ابتدا حسب الحكمه پك چوق كلات ايراد بيسورلش، صكره عقل نفسى تخويف وتهديدده باشلامشدر. برغنود انسانى طريق مستقيمه جلب ايتك ارزو اولندينى وقت وهلة عنف وشدت كو سترميوب ابتدا كافه ادله مقبوله ي ايراد، بعدينه عناد ايدرايسه تهديد واخافيه دائر كلات استعمال ايتاملكه برابر كنديسنده حاصل اولان اغبرارى منفعلانه برطورايله كو سترمك عين حكمتدر. شوقدر كه : بودقانك فرق و تميزى تجارب كثيره عرفان پرورى يه وابسته در.

﴿ مراعات كردن زن شوهر را واستغفار كردن از گفته ﴾

﴿ خویش ﴾

قادينك قوجه سنه رعايت ايتسنه، كندى كلام و تعريضندن توبه واستغفار ايلمسنه دائردر :

مشنوى

﴿ زن چوديد اورا كه تند وتوسنست ﴾

﴿ كشت كريان كريه خود دام زنست ﴾

« تَرْجَمَهْ » نه وقت قادين كوردى كه قوجه سى سرت و حروندر ؛ آغلامغه باشلادى ؛ آغلامق قادينك باشليجه طوزاغيدر. « شَرْحْ » نفس، قدينه بگزده دلمشدر. استغفاى قصورده اخاونه مخصوص تعبيرات قولالانلق طبيعى اولمى جهتله بوايات. شريفه نك شرحنده اكثر « خاتون » و « اعرابى » تعبيريله اكتفا اوله جقدر.

عنود اولان زوجنك ویردیکی قراری قادین کورونجه تعریضدن واز یکمیش ، اطاعت یولنه کلش ! فضله اوله رق جاب مرحمت ایچون نساً وضعفایه مخصوص اولان آغلامغه باشلامشدر . حال ضعفده تواضع کوسترمک ، آغلاقی وسیله .
تجاندیر .

مشنوی

﴿ گفت از تو کی چونین پنداشتم ﴾

﴿ از تو من امید دیگر داشتم ﴾

« تَبَجَّهْ » دیدی : بن سندن بویه شدید بر معامله او نماز ایدم . بن سندن بشقه طور امید ایدر ایدم . « شَرِّحْ » زوجه سی قوجه سنه اسکی محبتیزی و بکا اولان الفتکزی خاطره کتیر دجه سکا نه قدر ناز و استغنا ایله جه اولسه سن بکا لطف و عطا ایله معامله و احسان و مروت ایله مقابله ایده جهسک صانیردم . شمدی قصور می یوزمه اوزوب بی اونوتدک ! دیمش !

مشنوی

﴿ زن در آمد از طریق نیستی

﴿ گفت من خاك شمايم نیستی ﴾

« تَبَجَّهْ » قادین ، یوقاق یولندن کلدی . دیدی : بن سزک طور اغکزم . خاتون دگم ! « شَرِّحْ » زوجنك رقت و مرحمتی جلب ایتک قصدیله طریق . محویق اختیار ایدرک زوجیت منزله سندن بیله کندینی اشانی طو توب بن سکا زوجه اولمغه بیله لایق دگم ! امیدم محویتمه مرحمتکده در دیمشدر .

مشنوی

﴿ جیم و جانم هر چه هستم آن تست ﴾

﴿ حکم و فرمان جمله کی فرمان تست ﴾

« **تَرْجِمَه** » جسم و جانم هر نه وار ایسه سنکدر . حکم وفرمان جمله
سنک فرمانکدر . [بوییت شریف وارسته شرحدر .]

مشنوی

﴿ کر زدرویشی دلم از صبر جست ﴾

﴿ بهر خویشم نیست آن بهر تو است ﴾

« **تَرْجِمَه** » کر چه درویشلکدن بنم کو کلم صبر ایتمیوب اور کدی ایسه کندم
ایچون اور کدی ، سنک ایچون اور کدی . « **شَرْح** » ای زوج محترم ! فی الحقیقه
بن فمرك اضطراباتندن اوزون اوزادی بحث ایتش ایسه مده کنیدی اضطرابده
براقامق ایچون بحث ایتدم . شکایت واضطرابم سفی مضطرب کورمامک نیته مبنی در .
سن فقردن نمون ومتشکرسک ! بنم تعریضم یوقدر . جان وتنم سکا کلیاً منقاد
وفدا اولسون !

مشنوی

﴿ تو مرادر دردها بودی دوا ﴾

﴿ من نمی خواهم که باشی بی نوا ﴾

« **تَرْجِمَه** » سن بکا دردلرده دوا اولدک ! ایسته منم که محتاج وبی نوا اولهسک !
« **شَرْح** » ای زوجم ! بن شمدی به قدر هانکی درد واضطرابه گرفتار اولمش
ایسه من لطف و مروتکه بکا عین دوا و شفا اولدک ! بوالطافکه رشی محبتم
زیاده لندی سفی محتاج کورمکه قلم راضی اولمیور . شمدی امر بویولده واقع
اولدی ؛ بنمده من بعد اقیادم دوام ایده جکدر .

مشنوی

﴿ جان تو کر بهر خویشم نیست این ﴾

﴿ از برای تست این بانک وحنین ﴾

﴿ تَنْجِيْهُ ﴾ « حیاتك حقیقچون بوفریادوشكایت كندم ایچون دكل، سنك ایچوندر. [شرحه محتاج دكلدر .]

مشنوی

﴿ خویش من واللّه به. خویش تو ﴾

﴿ هرنفس خواهدكه یرد پش تو ﴾

﴿ تَنْجِيْهُ ﴾ « الله یمین اولسونكه ذاتم سنك ذاتك ایچوندر. هر وقت ایستركه وجودم سنك او كنده فدا و قربان اولسون ! [وارسته شرحدر .]

مشنوی

﴿ كاش جانش كش رواز من فدی ﴾

﴿ ارضمیر جان من واقف بدی ﴾

﴿ تَنْجِيْهُ ﴾ « نه اولیدی او غورنده فدای جان ایتدیكم جانك بنم روحك حقیقتی بیلیدی ! [« فدی » فدا دیمكدر ؛ لکن سجعہ رعایه یا ایله یازلمشدر .] [برخانونك زوجنه محبتی سببیه ایراد ایده جکی اقناعیادن عبارت و معنای واضح اولان بوابیات - شریفه فی آریجه شرحه لزوم کورلماشدر .]

مشنوی

﴿ چون تو بامن این چنین بودی بظن ﴾

﴿ هم زجان یزار كشتم هم زتن ﴾

﴿ تَنْجِيْهُ ﴾ « نه زمان سن بكا ظن ایله بویه اولدك ! هم جاندن ، هم تمدن بزار اولدم . » ﴿ شَرْح ﴾ « بنم كافه امید و سـ مادتم سنك لطف و محبتكه منحصر ایکن براز شكایت اوزرینه سوء ظن ایلدك ! حقمده ظنك بویه اولنجه بن جان و تمدن و از كچدم. زیرا جان و تنمی سنك ایچون سور ایدم، شمدی سن بنی سو مینجه كندمی فدا ایتمکی بر چاره سلامت بلیرم !

مثنوی

❧ خاك رابرسیم وزر كرديم چون ❧

❧ توجینى بامن اى جازرا سكون ❧

« تَرْجَمَه » كوش والتون اوستنه طور اراق صاچك ! زيرا سن بنله بويله

منفعل سك ! اى جانه باعث سكون اولان زوجم ! « شَرْح » لئانذدن قطعياً
يوزچويرن انسان مال و منال اوزرينه طور اراق آتوب انلرى قلوبندن چيقارر.
زوجه اعرانى ده ندامت ايچنده كندى حالته جلب مرحمت ايچون اى جانمك
سعادت و سكونى اولان زوجم ! جان و تنم سنك محبتك ايچون ايدى . شمدى
بندن منفعل سك ! دنيا بنم ايچون زندان اذادر ديمك ايسته يور .

مثنوی

❧ توكه درجان و دلم جاميكنى ❧

❧ زين قدر ازمن تبرا ميكنى ❧

« تَرْجَمَه » سن كه جان و كوكلده يربايمشك ! بو قدر شكايتمدن تبرى

ايدرسك ! « شَرْح » اى زوجم ! سنك محبتك قلوبمده يرلشمش ايكن محضا
سنك راحتك ايچون ايلديكم شكايتم اوزرينه شمدى بندن وازكچوب بنى حياتم
برافق رواميدر ؟

مثنوی

❧ تو تبراكن كه هستت دستكاه ❧

❧ اى تبراى توجازرا عذرخواه ❧

« تَرْجَمَه » سن تبرا واستغنايت ! زيرا دستكاه و قوت سنده در ، اى سنك

تبرى واستغناك ! كه جانه عذر ديله يچيدر . « شَرْح » اى مابه الحياتم اولان زوجم !

محبت و زوجیت رابطه سیله سنك قدرت و تأثیرك واردر . هر نه قدر تبرا
واستغنا ایدر ایسك بجادر . بنم بر چاره وعذر خواهم وار ایسه اوده جانمدرکه
کنندینی حضورکده فدا و حیاتدن تبرا ایدر .

مشنوی

﴿ یاد میکن آن زمانی را که من ﴾

﴿ چون صنم بودم تو بودی چون شمن ﴾

« تَبَجَّهْ » اول زمانی خاطره کنترکه بن، کوزللاکده بت کبی ایدم؛ سن، بت
پرست کبی بکا طابیر ایدک ! « شَرَحْ » شمدی یه قدر زن اعرابی اعتذار و محبتی
اختیار ایدرک بو وسیله ایله زوجنده رقت آمیز تأثرات حس ایدنجه زوجنک کلیاً
عفوینی قازانق ایچون بشقه برزمینه نقل کلام ایش ! ای زوجم ! وقتيله بنم
کوزلاکمی، سنك بکا طابیرچه سنه شدت محبتنی خاطره کتیرده لطف یادی باعث
ذوق و ملائمت اولان اوزمانده کیمک ذهنته کله بیلیر ایدی؟ که پرستش اولنان
بروجود شمدی سندن عفف و استغنا و فرقت و تبرا کورسون ! بو اثر انصاف
و وفامیدر ؟

مشنوی

﴿ بنده بروفق تودل افر وختست ﴾

﴿ هرکه کویی پخت کوید سوختست ﴾

« تَبَجَّهْ » بوجاریه موافقتک اوزرینسه کوکلی پارلاندی . نهقت آتش
عشقمنده یان ! دیسک کوکلم یانمش دیر ایدی . « شَرَحْ » زن اعرابی زوجنه :
جانمک نوری، سنك نور محبتک ایدی . انقیاد کوستر ! یان ! دیدیکک زمان یالکز
انقیاد دکل ، یانار و ترک حیات ایتمکه بختیار اولورم . دیمشدر .

مشنوی

﴿ من سپاناخ توام هرچم پزی ﴾

﴿ یاترش بایا که شیرین می سزی ﴾

« تَنْجِيْهٌ » بن اسدناق [حوائج طعامك] کبی یم ! هر نه ایله بی پیشیرسن ،
و یا اکشی ، یا خود طابلی ایله قایناتسک بن لایق و قابل !
[« سپناخ » اسدناق ، « پزی » پیشیرمک ، « ترش » اکشی ، « با » چوربا کبی
قاینامش اگله صالح مواد ، « می سزی » فعل مضارع ، لایق اولور ، و بوراده لایق
اولورم دیمکدر .] « شَرْحٌ » زن اعرابی دیورکه : طعام آلكك اوکنده فصل
افنای وجود ایدر ایسه بن ده سکا قارشی اولیله یم ! سندن ایستر بدمعامله ، ایستر
لطیف و جمیله کوریم ، جملیه اقیاد و کنیدی ارزو و اختیارمدن مبر او آزاد
ایدرم . ارزوم استحصال رضا و محبتکدر .

مشنوی

﴿ کفر کفتم نك بایمان آمدم ﴾

﴿ پیش حکمت از سر جان آمدم ﴾

« تَنْجِيْهٌ » کفر سویلدم . ایشته شمدی ایمانه کلدیم ؛ امرك اولنه جانمک
باشندن کچمرك کلدیم . « شَرْحٌ » زن اعرابی قصورینی اعتراف ایتدکن صکره
توبه ایتدیکنی و توبه سی قوی و معنوی اولدیغنی زوجه بیان ایله قصورینك عفوی
ایچون استرحام ایتمشدر . نفس کسب اطمئنان ایدنجه عقل و روحه کلیاً منقاد
و شائبه انانیتدن آزاد اولور .

مشنوی

﴿ خوی شاهانه ترانشنا ختم ﴾

﴿ پیش توکستاخ اندرتا ختم ﴾

« تَرْجَمَه » سنك شاهانه اولان خويكي اكلامدم . حضور كده كستاخانه
وبى ادبانه سوق كلام ايتدم . « شَرْح » بن شمدى دوشوندم . كالات مالانهايه كي
آكلادم . سن جوهر حقيقت سنك ! سويلديكم سوزلر ، شكايترلر بيوك خطا ايدى .
نادم اولدم . ديه ناله زن اولان زن اعرابنك لسانندن يازيلان شو كلمت ، انتباه -
آور ارباب معلوماتدر .

مشنوی

﴿ چون زعفرانو تو چراغی ساختم ﴾

﴿ توبه کردم اعتراض انداختم ﴾

« تَرْجَمَه » وقتا كه سنك عفو كدن بر موم باقدم ، خطامدن توبه ايتدم ، اعتراضى
اوستمدن آندم . « شَرْح » زوجه اعرابى : بو خطامده چراغ ايميدى سنك نور
عفو كدن شعله لنديره رك مر حتمكه ربط قلب ايله كنديمى توبه كار ايتدم بيوكره
قارشى اعتراض تعبير اولتان بلای ندامت افزادن رو كردان وساحه انقيادده پويان
اولدم . ديمشدر .

مشنوی

﴿ می نهیم پیش تو شمشیر و کفن ﴾

﴿ میکشم پیش تو کردن را بزن ﴾

« تَرْجَمَه » سنك اوكنه قلیجی وكفى قورم ! بويى سنك اوكنه چكرم ! اورا !
« شَرْح » بويت شريف عاشقانه ومطيعانه فدا كارلق حسياتنى كوسترن بر لوحه -
مؤثره در . خطا - سنه نادم اوله رق استغفاى قصور ايدن هر عاشق حزن دیده نك
ورد لسانی اولمغله سزادر .

مشنوی

﴿ از فراق تلخ میكوي سخن ﴾

﴿ هر چه خواهی کن ولیکن آن مکن ﴾

« تَوَجِّهْ » آجی اولان آریلقدن سوز سویلرسک ! نه ایستر ایسک ایت !
 لکن اونو یاپه ! [آریلقدن بحث ایتمه !] « شَرَحْ » دقت ایدملیدکه زن اعرابی
 مهارتله مرحمت ورقتی جالب پک چوق نقطه لردن بحث ایتدیکی کبی شمدی اک
 زیاده قورقدینی مفارقته سوق کلام ایتشدرد. کرفتار محبت اولان بر قلب ایچون
 فراق ، اک آجی بر درددر . فراقک تأثیرات الیمه سنی حس ایتمش اولانلر تأمل
 ایدرلرکه هجران زده بر قلبک حزن و الم ایله تغذیسندن متولد بر پریشانی ایله هر آئی
 بر سوزش وجدانی ایله کچر .

مشنوی

﴿ در توازن عذر خواهی هست سر ﴾

﴿ باتو بی من او شفیع مستتر ﴾

« تَوَجِّهْ » بنم ایچون سنده کیزلیجه بر عذر و مرحمت طلب ایدن واردرد .
 او، سنک یاننده بن یوق ایکن اورتولی بر شفاعت ایدیجیدر . « شَرَحْ » زن اعرابینک تقصیر
 وشکایتدن طولایی زوجنده حاصل اولان غضب و تهوری رفع ایله قصوری عفو
 ایتدیردک درونی و قلبی بر عذر خواه ، بر طالب مرحمت ، بر شفیع مستور ،
 بر منبع غایت واردرد ، که اوده حسن خلق و طبیعتدر [بوییت شریفده جلب خاطر
 ایچون ایراد بیوریلان کلمات ، فیض افزای ارباب اشتیاقدر .

مشنوی

﴿ عذر خواهم در درونت خلق تست ﴾

﴿ زاعما داو ، دل من جرم جست ﴾

« تَوَجِّهْ » عذر خواهم درونکده کی اخلاقکدر ؛ اوکا اعتمادندن ناشی قلبم
 طالب جرم و قباحت اولدی . « شَرَحْ » ای مابه الافتخار اولان زوجم ! بنم عذر
 خواهم سنک طبیعتکدرکه اهل جرمه عفو و مرحمت ایتمکه . ملذذ و مرحمت
 ریز اولور ؛ علوی خلقتهک اعتماد اودرجده درک التفاتک ایچنده برده جرم ایتمک

ایسترم. عفو لكې بر آب زلالك اذواق لطیفه سندن شیرین مذاق و حیایاب اولهیم !
[بویت شریف صاحب جرم ولكن تائب و معتقد بر قول طرفدن جناب ارحم-
الراحیمه مناجات صورتیه عرض اولنسه بحادر .]

مشنوی

❦ رحم کن پنهان زخود ای خشمکین ❦

❦ ای که خلقت به زصد من انکسین ❦

« ترجمه » ای غضبی اولان زوجم ! کندندن بکا کیزلیجه مرحمت ایت !
ای سنک خویک، که یوز بظمان بالدن دها طالتیدر .

[« من » بظمان ، قدرت حلوائی ، احسان معنایینه کلیر که اوچنکده بویت-
شریفه درجه درجه مناسبتی واردر .] « شرح » ای خوبی کوزل اولان زوجم !
لطفکی اغزکله سویلمه سن بیله قلباً اولسون بکا مرحمت و مروت ایت ! سنک کی
عالی جناب، بنم کی بیچاره یه قارش حدت و عتاب ایتسه کال رقت و مرحمتدن
کندی دوچار اضطراب اولور . بندن بشقه کندی ذات علوی صفاتکده مرحله
ترك غضب ایت ! زیرا غضب اتمک مرحمتک حسیه کنه دیکه زحمت و یرمکدر ديه
نزاکت افاده سنی نزاهت بیان ایله تزین ایدن زن اعرابی بی شو و تجملات بر حسن-
مجرد کی نظره آرا ایدر .

مشنوی

❦ زین نسق میکفت بالطف و کشاد ❦

❦ درمیانه کریه بروی فتاد ❦

« ترجمه » قالدین بو طرزده لطف و صفوله آچیلوب سوز سویلدی . اوصره ده
کنه یه بر اغلامق دوشدی . [آزاده شرحدر .]

مشنوی

❦ کره چوز از حد گذشت وهای وهای ❦

❦ زو که بی کره بد او خود دلربای ❦

« تَبَجَّهْ » نه زمان های های دبه آغلامسی جندن کجدی. او قادیندنکه آغلامدینی حالدهده کوکل قاپیچی بر کوزل ایدی. [قادینک احوالی تصویردن عبارت اولسنه مبنی شرحه حاجت کورلمدی.]

مشنوی

﴿ شد ازان باران یکی برقی بدید ﴾

﴿ زدشراری بردل مرد وحید ﴾

« تَبَجَّهْ » کوزیاشدن ترکیب ایدن او یاغموردن بر شمشک ظاهر اولدی. قناعت عالمنده وحید اولان مرد اعراینک کوکلی اوزرینه قیغاجم صاچدی. « شَرَحْ » یاغمور وقتنده ظهور ایدن شمشک کی حرارتلی کوزیاشلری ده الیمین قلبلری یاقار. ایشته خلوص و صفوتله قادینک کوزلرندن آقان یاشر حسن اخلاقده فرید و ریاضت و قناعتده وحید اولان اول مرد کاملک قلبنه شراره باش رحم و شوق اولمش، ظلمت غضبی ازاله ایتمشدر .

مشنوی

﴿ انکه بنده روی خویش بودمرد ﴾

﴿ چون بود چون بندکی آغاز کرد ﴾

« تَبَجَّهْ » او، محبوبه که انسان آنک کوزل یوزینک بنده سی ایدی؛ اظهار بندکی به آغاز ایلر ایسه انسان فصل اولور ؟ « شَرَحْ » برحجب، محبوبه سنک بر نکاهنه، بر شیوه سنه، بر التفاتنه بنده ایکن برده او محبوبه عرض عبودیت ایدنبجه اراتق او عاشقک نه حال کسب ایده جکینی ذائقه سنجان عشق و محبت ایچون تعریفه احتیاج یوقدر .

مشنوی

﴿ انکه از کبرش دلت لرزان بود ﴾

﴿ چون شوی چون پیش تو کریان بود ﴾

« تَنْجِيْمٌ » او محبوبه كه كبرندن قلبك ترمه ؛ سكا قارشى كريان اولور
ايسه نصل اولورسك؟ « شَرْح » بر ملاحت پرورك محبته ناز واستغناسى قلبى
لرزان و بریشان ايدر . يا او محبوبه سكا قارشى ريان و نالان اولور ايسه قلب -
محبترده كه هييجان عشق ايله غليان مرحقى تصويره دائرة بيان مساعد دكلدر .

مشنوى

❖ آنكه از نازش دل و جان خون بود ❖

❖ چونكه آيد در نياز او چون بود ❖

« تَنْجِيْمٌ » انك نازندن كه دل و جان قان اولور؛ او، نيازه كلنجه نصل اولور؟
[بالاده كى شرح بو بيت شريفكده شرحيدر.]

مشنوى

❖ آنكه در جور و جفايش دام ماست ❖

❖ عذر ماچه بود چو او در عذر خاست ❖

« تَنْجِيْمٌ » او محبوبه كه انك جور و جفاى بزم طوز اغمزدرد . عذر مزك نه
اهمى اولور ؟ او حالده كه او دلر بابيان عذره قيام ايتدى . [بيت بالانك آهنگ علوى .
تصوير بنه تمه معالدر كه سلاست بيانى افهام معانى ايتديكى ايجون شرح اولمىدى .]

مشنوى

❖ زين للناس حق آرا مست ❖

❖ ز آنچه حق آراست چون دانست ❖

« تَنْجِيْمٌ » حق تعالى حضرتلى قادين محبتي ايله انسانلى تزين ايتمىدر .
جناب حقل تزين ايلديكى محبتدن انسانلر نصل خلاص اوله بيلير ؟ « شَرْح »
اشارت اولتان آيت كريمه سورة عمرانك اون دردنجى آيتدر : (زين للناس
حب الشهوات من النساء والبنين والقناطر المقنطرة من الذهب والفضة والحيل المسومة

والانعام والحرث ذلك متاع الحیوة الدنيا والله عنده حسن المآب) معنای شریفی :
 « حب الشهوات ارزولر انسان ایچون تزیین اولندی که بو ارزو اولنه حق شیلر
 قادیلر واولاد والتون وکوشدن جمع اولمن مال کثیر و نشانلی آتلا و حیوانات-
 مفیده واکیندر . بو ذکر اولنان شیلر دنیا حیاتنک متاع فانیسیدر ؛ والله تعالی
 حضرتلرینک نزدنده کوزل رجوع ایده جک جنات واردر . » دقت ایدملیدر که
 انسانلر ایچون الذریاده تزیین اولنان کیفیت آیت کریمه نک اولنده ذکر و فرمان
 بیوریلان حب نساادر . شرحه کلنجه : الله تعالی حضرتلری حب نساای تزیین
 بیوردقدن صکره هانکی انساندرکه محبت نساادن وارسته و آزاده اوله بیلیر ؟
 بوسیدندرکه اعرابی زوجه سنک نیاز و بکاسنه تحمل ایده میوب یکیدن عرض-
 محبت ایده جکدر . نفس ده مطمنه درجه سنه کلنجه عقل اکا بهمه حال محبت ایدر .

مثنوی

﴿ چون پی یسکن الیه اش آفرید ﴾

﴿ کی تواند آدم از حسوا برید ﴾

« تَبَجَّهْ » ، زیرا الله تعالی حضرتلری ارککله قادیفی سکون و آرام ایچون
 یاراتدی . حضرت آدم حضرت حوادن نصل کسلمکه ، یعنی آیرلغه قادر اوله بیلیر ؟
 « تَشْرَحْ » بوییت شریفده ایما اولنان آیت کریمه سورة اعرافک یوز سکسان
 سکن نخی شو آیت کریمه سیدر : ﴿ هو الذی خلقکم من نفس واحدة وجعل منها
 زوجها لیسکن الیها) معنای شریفی : « الله تعالی درکه سزى بر نفس وجانندن خاق
 ایتدی و آدمک جفتی اولان حوایی آدمدن پیدا ایلدی ؛ نا که انسیت حاصل ایدوب
 حضرت آدم آرام ایتسون . »

شرحه کلنجه : رجالک نایه محبت ایتمه اولان مجبوریتلری بالاده درجه
 تزیین صحیفه احترام اولنان آیت کریمه ایله مثبتدر . انسانلر محبت نساادن نصل
 قورتوله بیلیر ؟ بو محبت بقسای نوع بشر ایچون لزومه مبنی بر خدمت اولدیفی
 وارسته اشارتدر .

مثنوی

﴿ رستم زال اربود وز حمزه بیش ﴾

﴿ هست در فرمان اسیر زال خویش ﴾

« تَنْجِيْهُ » . برارکک اکر قهرمان مشهور رستم زال و حضرت حمزه دن زیاده جسور فرض اولنسه بيله حکم و فرمان قبول ایتمکده کندی قاریسنک اسیریدر . « شَرْح » ارکک نه قدر جسور و غیور اواسه کندی زوجه سنک یانسه بواننجه علناً اولسه بيله خفياً تابع و منقاد اولور ، اما انسانیتدن ، مرحمتدن ، حسابات عالیهدن محروم بر مخلوق حب نسا مزیندنن بی خبر بر حیوان حریص حکمنده قالیر .

مشنوی

﴿ آنکه عالم مست کفتش بدی ﴾

﴿ کلمینی یا حمیرای زدی ﴾

« تَنْجِيْهُ » . او [فخر عالم محمد، صطفی علیه الصلوٰۃ والسلام افندمن حضرتلری] که عالم کلامنه مست و حیران ایدی . (کلمینی یا حمیرا!) یعنی : یا عایشه صدیقه! بکا سویله! بیوررایدی . « شَرْح » بو بیت شریفده نسانک ارککلره اولان تأثیراتی بیان بیورلمشدر . بومثال ایله که ، فخر عالم ونبی محتم علیه الصلوٰۃ والسلام افندمن حضرتلرینک هر کلام و فرمان رسالتپناهیلری کمال حکمت و لطافتندن عالمی حیران براقدینی حالده عایشه صدیقه رضی الله تعالی عنهایه، یاصدیقه! بکا سویله! دیه فرمان و بوجهتله نسانک حب و قدرینی اعلا و اعلان بیوررلر ایدی .

مشنوی

﴿ آب غالب شد بر آتش از نهیب ﴾

﴿ آتش جوشد چو باشد در حجب ﴾

« تَنْجِيْهُ » . هیبت چهنندن صو آتسه غالب اولدی . انحق حجابده، یعنی قابده اولنجه آتش اوصوبی قیانتیر . « شَرْح » صو آتشی سوندورر واکا غالب اولورسده صو بر قاب ایچنه قونیلوب آتشک یاننه براقدینی زمان صو قابنده ار و تدریجاً بخاره منقلب اولوب بیتیر . ایشه ارککلرک قوه جسمانیه سی قادینه غالب ايسده ارکک نسا ایله برمدت برابر بوانسه نسا ارککه غلبه ایدوب ایستدیککی کی اوینتیر وامرینه رام ایتمش اولور .

مثنوی

﴿ چونکه دیکی حایل آمد هر دورا ﴾

﴿ نیست کردان ابرا کردش هوا ﴾

« تَبَجِّهْ » نه وقت بر قاب ایکسنت آره سته کیردی . او ، صوی یوق ایستدی .
 هوا ایلدی . « شَرَحْ » بر محبوبه انسانک کوکله نصل آتش بار ملاحه اولدیفنی
 ذائقه سنجان عشق و محبت بیلیر . ایشته صو ، ظاهر آ آتشی سونه ورر ظن
 اولنور سده صو طولدیرلمش اولان قابک آتش اوستنده بولنسی قاینایوب هوایه
 منقلب اولسنی ایجاب ایستدیک کی حس سودا ظرف قلبه انسانی مغلوب هوا ایدر .
 [هوای محبت معناسنه در .]

مثنوی

﴿ ظاهرا برزن چو آب ارغالی ﴾

﴿ باطناً مغلوب زرا طالی ﴾

« تَبَجِّهْ » ظاهر آ صو آتسه غالب اولدیفنی کی سن ده ظاهر آ قادینه غالب ایسه آمده
 باطناً مغلوب سیک ! چونکه قادینه طالب سیک ! « شَرَحْ » ارکک قوه جسمانیه ایله
 قادینه غالب کی کورینور ایسه ده اسباب کثیره الجاسیله اکا محتاج و طالب اولسنه
 مبنی بالضروره مغلوب اولور .

مثنوی

﴿ اینچنین خاصیتی در آدمیست ﴾

﴿ مهر حیوان را گشت آن از کمیت ﴾

« تَبَجِّهْ » بونک کی آدمیتده برخاصیت واردر . حیوانک محبتی ناقصدر .
 اونقصان حیوانک ناقص لغنددر . « شَرَحْ » بوراده خاصیت انسانیه ، عقل و محبتدر که
 آدمه مخصوصدر . حیوانده بو خواص رقیقه بولندیفنی ایچون حال بهیمیتده دیشی سیک
 مغلوبی اولماز .

﴿ در بیان این خبر که انهن یغلبن العاقل ویغلبن الجاهل ﴾

بوخبرك بيانده در كه : قادين ، عاقله غلبه ايدر و جاهلدن مغلوب اولورلر .
[عاقل عين عقل و روحدر . نسانك نزاکت و لطافتی حس ايدر . جاهل مظهریت-
نسائییه بی بیلمیه رك قادینه ضعیف بر مخلوق نظریه باقار .]

مشنوی

﴿ گفت پیغمبر که زن بر عاقلان ﴾

﴿ غالب آید سخت بر صاحب دلان ﴾

« ترجمه » پیغمبر علیه الصلوة والسلام افندمن حضرتلری بیسوردیلرکه :
خاتون عاقللر و صاحب دلان اوزرینه غالب کلیر . « شرح » فرمان جناب حبیب-
کبریا حکمت و حقیقی محتویدر . عاقل و صاحب دل اولان رجالک موجودیت-
معنویه سی عقل و روحانیت و کمال رقت و محبتہ مستنددر . بونک ایچسون قادین
کی ناز کتر بر مخلوق ظریفه مغلوب و افتاده اولور .

مشنوی

﴿ باز بر زن جاهلان غالب شوند ﴾

﴿ زانکه ایشان تندوبس خیره روند ﴾

« ترجمه » تکرار نسا اوزرینه جاهللر غالب اولورلر ؛ اوجاهللر زیاده سرت
و غضبلی حرکت ایدرلر . « شرح » جاهللر سیاهوسیرت اعتباریه کوزل بر قادینه
مالک اولسلر بیه قدر و قیمتی بیلمزلر .

مشنوی

﴿ کم بودشان رقت و لطف و وداد ﴾

﴿ زانکه حیوانیست غالب بر نهاد ﴾

« تَنْجِيْهٌ » ، جاهللك رقت قلبی و لطف و محبتی آز اولور . انلك طييمتده
حيواناق غالبدر . « شَرْحٌ » علما و فضلائك مرحمتلری چوق ، قلبلری
رقیق ، معاملهلری لطیف و ملائمدر . جاهللك ایسه حدت و غضبلری زیاده ،
خشونت قلبیهلری تعریفدن آزاده در .

مشنوی

❧ مهر و رقت وصف انسانی بود ❧

❧ خشم و شهوت وصف حیوانی بود ❧

« تَنْجِيْهٌ » محبت و رقت انسانه لایق وصف اولور ، غضب و شهوت حیوانه
مخصوص صفت اولور . « شَرْحٌ » حواس حیوانیه سی غلبه ایدن
وحشیللك غضبی چوق ایکن میدان حرب و تهلكده جسارتلری آز و صاحب رقت
و محبت اولان عالیجنابللك بسالتی ایسه محبتلری کی چوقدر . حرب کسب کرمی
ایندکجه و تهلكه آرتدقجه شجاعتلری اودرجهده آرنار . معلومدورکه پر خشم
و شهوت اولان و وحشیلر مدنی بر انسان کورورلر ایسه قاچارلر . مثلاً بیک نفر مدنی
اون بیک نفر بدوییه مقابله ایدر . عقل و ادراك کی براستحکام متین بولنماز .

مشنوی

❧ پرتو حقست آن معشوق نیست ❧

❧ خالقست آن کویا مخلوق نیست ❧

« تَنْجِيْهٌ » ملاحظت و جاذبه یه مالک اولان محبوبه پرتو حقدر . یالکزمعشوق .
صوری دکدر ؛ او معشوقه خالقدر . کویا مخلوق دکدر . « شَرْحٌ » بویت .
شریفده صاحب حسن و جذبه اولان لسا ، مدح و ثنا اولنمشدر . « آن و لطافته
صاحب اولان معشوقه خالقدر ، کویا مخلوق دکدر . » بیورلمشدر . بوراده (خالقدر)
تعبیری اکلاشاق ایچون حقیقت کوزیله دقت لازمدر . (خلق) یار آفاق مناسنه

کلیدی که بشقه معنای ده واردر . مثلاً قرآن عظیم الشانده : (قبارک الله احسن الخالقین) یعنی : « الله تعالی حضرت تری عالی اولدی که خالقلرک کوزلیدر . دیمک که (خالق) کلهسی یار اتمقدن بشقه معناده ده قولانیلیر . اعتبار ایتدی کمز (خالق) یالکمز یار اتمق معناسنده اولمش اولسه الله تعالی حضرت تریندن بشقه سمنه (خالقین) تعبیری استعمال اولتماز ایدی . قرآن عظیم الشانده بیورلمشدرکه : (یخلقون افکاً) یعنی : « بعض انسانلر افک و افتر خلق ایدرلر . » (خالق) لفظی افک و افتر ایدنلر ایچونده استعمال اولنمشدر . بوندن ماعدا تجلیات جمالیه نورندن مخلوق بر صاحبه حسن جاذبه دارک سیاهی لطیفنده کی تأثیر معنوی ، پر تو حق ایله انجلا بولان بر آینه صاف حکمنده درکه بر عاشق جمالک کوکلنده ایجاد حسیات ایدر . شو ظاهریت کوستر که بر معشوقه نک حلاوتدار نظری ، جاذبه لی سیاهی قلب عاشقده ابداع حسیات ایتمش ، بو حسیاتی خلق ایتمش کبیدر . خالق حقیقی امر خلقی بر سببه ربط بیورمش اولمنه مبنی انسان امر حق ایله وجود پذیر اولور . آنجق والد سنی رحم و بدندن ظهور ایلدی کی جهتل و اله سی اولادینه کوره ظاهرده خالق کی کورونور . ایشته تعداد اولتان ودها زیاده تعداد وایضاحی ممکن اولان دلائلدن اکلا شیلیر که بیت شریفده کی (خالق) تعبیری قابل تعریض دکلدیر .

﴿ تسلیم کردن مرد خود را با آنچه التماس زن بود طلب معیشت ﴾
 ﴿ و آن اعتراض زن را اشارت حق دانستن بنزد عقل هر داننده ﴾
 ﴿ هست که با کرده کرده داننده هست ﴾

اعرابی ، قادینک طلب معیشت ایچون التماسی اوزرینه کندی فکری تسلیم ایللمسی و خاتونک ، و اعتراضی اشارت حق بیللمسی بیاننده در . زیرا هر عاقل و دانا نزدنده معلومدر که : هر دو نیچی ایله بر دوندیریچی واردر .

[خاتونک ابتدا شکایت و تعریض ایدیشنده بر حکمت خفیه اولدینی کی نفسک اماره ، لوازه و معامته اولمسی ده بر حکمت مبتیدر . انلردن ظهور ایدن

التماسات ایچنده مشروعیتی تعین ایدن جهتلرک تحریسی مقتضای حکمتدر . مثلاً نفس اماره هر چه باد آباد بر محبوبه ایتر، عقل ایسه زنادن کلیاً تحاشی ایدر؛ اما بقای نوع بشر وسائر اسباب ایچون نکاح ایله زوجنهک وجودی لابد اولدیفندن عقل، نفس وبدن ایچون مشروع صورتده زوجہ تدارک ایدر . بو صورتله بنی بشرک قیامته قدر ابقا وادامه سنه بادی وبدنک راحتنی مؤدی اولور . فرق بونده درکه : نفس اماره غیر مشروع ومضر صورتده لذائذی قبول ایدر . عقل کامل ایسه نافع ومشروع صورتده اختیار اذواق ایدر . عقل کامل نفسنک تضییقاتسندهده حقندن برحکمت خفیه حس ایله انادن بیلله فائده مند اولور .]

مشنوی

﴿ مردازان کفته پشیمان شد چنان ﴾

﴿ کز عوانی ساعت مردن عوان ﴾

« ترجمہ » اعرابی زوجہ سنه سویلدیکی سوزدن پشیمان اولدی . او یله که ظالم ، اوله جکی وقت ظلمتدن نادم اولدینی کی ! « شرح اعرابی » زوجہ سنک عذرینی دیکله یوب کوز یاشرینی کورونجه کوستردیکی شدتن طولایی اودرجه ندامت کوسترمشدرکه ظلم واعتسافده بولنان بر شخص ، صوک نفسنی آله جننی زمانه قدر ندامت وپشیمانی ایچنده بولنورسه اعرابی ده او حالده بولنیوردی . بویت شریفده رجالک نسیاه مرحمتلری وظالملرک غایه خسران وندامتلی عارفانه اشارت بیورلمشدر .

مشنوی

﴿ گفت خصم جاز جان چون آمدم ﴾

﴿ بر سر جان من لکدها چون زدم ﴾

« ترجمہ » اعرابی دیدی : نیچون جانمک جاننه دشمن کلدیم ؟ بن روحمک باشنه نیچون دیمهلر اوردم ؟ « شرح » زوجہ اعرابینک تعریضات وشکایاتی زوجنک

استحصال راحتى اميدينه مستند ايكن بونى اكلاماش اولان اعرابى : جانك
جانى كې سوكيلمى، بن شدتله تعذير و تنكدير ايديشم كندى جانمە تكمە اورمق
كې اولدى. ديشدر .

مشنوى

❦ چون قضا يد فرو پوشد بصر ❦

❦ تا نداند عقل مابار زسر ❦

« تَبَجِّهْ » نه زمان قضای الہی کلیر . کوزى کورمکدن اورتر . اوقدرکه عقلمز
آيانى باشند بيله فرق ايدە مز . « شَرَحْ » واقع اولان خطالر واستعمال ايديان
شدت اسانلر ، باعث ندامت و خسران اولور . انسان خطالر ايله شدتک و خامتنى
عقلاً بيلير ايسەدە نه فائده که قضا سر نما اولنجه خطا ارتکاب اولنور . و واجب الزعاية
اولانلر نادانلر طرفندن تحقير اولنور . نه دن صکره مخطى ايشلديكى خطا نك
نتايج و خيمه سنى کورور . نه چاره که اکثر اوقاتده بو خطيائى تعميره چاره بولماز .

مشنوى

❦ چون قضا بگذشت خود را می خورد ❦

❦ پرده بدریده کريبان می درد ❦

« تَبَجِّهْ » نه وقت قضا کچر . مخطى ، کندی کندی یر . پرده ناموس
و تربيه سى یر تلمش اولان کيمسه کندی يقه سنى یر تار . « شَرَحْ » دومانلى فور-
تنه به بکزه بن قضای الہى کچوبده انسان ايشلديكى خطايى و پرده ناموس نك
درجه کسرو محوبنى کورونجه شدت ندامت و کدورتدن کندی يقه سنى یر تار . نالان
اولور . قضای ربانى دعوت ايتامک ايجون و قتيله عبادت و حسن اخلاق ايله
وظائف انسانيه نك اجرا سنه مواظبت ايتلدير .

مشنوى

❦ مرد گفت ای زن پشیمان می شوم ❦

❦ کربدم کافر مسلمان می شوم ❦

« **تَبَجَّهْ** » مرد عرب، دیدی : ای خاتون ! سکا کوستردیکم شدتدن طولای
پشیمان اولدم . اگر کافر ایديسم مسلمان اولدم . « **شَرَحْ** » بوراده کافراهل-
خطا و مسلمان، صاحب صواب و صفا معناسنده در . اعرابی : بنی جانندن سون
زوجهم ! سکا شدت کوستردیکمه کلیاً نادم، ارتکاب ایلدیکم خطا دن فارغ اولدم.
کندیچی یکی مسلمان کی شایان عفو کوردم. دیمشدر . نفسک، مطمئنه و راضیه
اولدیغی عقل کورونجه ریاضات و سائر جهات ایله نفسه ایلدیکي جفالری اونوتد رفق
اوزره اظهار ندامت ایدر . بیلیرکه نفس، مطمئنه و راضیه اولدق دن صکره باذن الله
تعالی بردها طریق ناصوابه رجوع ایتمز . سورة فجرک یدنجی آیت کریمه سنده :
(**يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً فَادْخُلِي فِي عِبَادِي وَادْخُلِي**
جَنَّتِي) بیورلمشدر . معنای شریفی : « ارادات ربانیه یی قبول ایله آرام ایدوب
مطمئنه اولان نفس و جان ! ربکه رجوع ایت ! سن خوشنود و بنم نزد مده مرضیه
و پسندیده اولدیغک حالدده ، خالص قوللار مک زمره سنده داخل اول و جنته
گیر . »

مشنوی

❦ من کنهکار توام رحمی بکن ❦

❦ بر مکن یکبار کیم از یسخ و بن ❦

« **تَبَجَّهْ** » بن سنک کنهکار کم ! مرحمت ایت ! بردنبه بنی کو مکدن قویارمه !
« **شَرَحْ** » کوستردیکی شدتله کنهکار و شمعی نادم و بیزار اولان اعرابی ،
بو حاله مرحمت و مروت ایتده وجود می افنا و عقلمی احما ایتمه ! دیه تظلم
ایتمشدر .

مشنوی

❦ کافر پیر ار پشیمان میشود ❦

❦ چونکه عذر آرد مسلمان میشود ❦

« تَنْجِيْهُ » اگر پیراوان کافر کفر دین پیمان اولورده عذر وندامت
 کتیرسه مسلمان اولور . « شَرْح » بنم کی آز مدته بر خطاه بولنان
 کیمسه دکل مدت عمرینی خطا ایلچنده کچروب اختیار لامش اولان کافر بیله هدایت
 وجدانیه ایله ندامت حقیقیه سی اظهار ایدرسه مظهر مغفرت وصاحب ایمان
 وسعادت اولور . بونداتم ازهر جهت سنک لطف وعفوکه لایقدر . خطابیه
 اعرابی لساندن سویلنمش اولان بوکلات مؤثره نک قوت معنای صلاح آورارباب
 هوادر .

مشنوی

﴿ حضرتی پر رحمتست و پر کرم ﴾

﴿ عاشق اوهم وجود وهم عدم ﴾

« تَنْجِيْهُ » الهی ! ذات پاک پر رحمت و پر کرمدر ، هم وجود ، هم عدم
 سنک طالب وعاشق کدر . « شَرْح » کافر ومسلماندن ، عذر وندامتدن بحث
 و بیان اولنجه ، بر مقتضای دآب جلیل مولانا اعرابینک افاده سی ترک اولنهرق
 بر تائب جدی طرفندن مناجات صورتیه الله تعالی حضرتلرینه بالاده طرز ظریفه
 عاشقانه عرض استرحامات اولنمشدر

مشنوی

﴿ کفر وایان عاشق آن کبریا ﴾

﴿ مس وقره بنده آن کیمیا ﴾

« تَنْجِيْهُ » کفر وایمان او ، جناب کبریانک عاشقیدر . باقر وکوش او ،
 کیمیانک بنده سیدر . « شَرْح » کفر وایمان اصحابی طوعاً ویا کرهاً حق تعالی
 حضرتلرینک عاشقیدر . صورتا صاحب کفر ومنکر هر شیئی انکار ایدر لر ایه دهینه
 قادر مطلق حضرتلرینک مخلوقاتنه محبت و اظهار حاجت ایتکه مجبور اولدقلرندن منکرین

معنا خالق عاشق اولد قلربی غفلت لری سییله کندیلری اکلماز، شو قدرکه: منکر و غیر مطیع اولانلرک محبت لری طوعاً دکل کرها اولسنه مبنی کندیلری معذب و مذموم اولور. بوییت شریفده مس و فقره دن مقصد، طینتی عادی، یاخود خالق کریم و عالی اولانلر درکه جمه سی کیمیای قدرت اولان فیض رحماه تابعدر.

﴿ در بیان آنکه موسی و فرعون هر دو مسخر مشیتند ﴾

﴿ چنانکه زهر و پاد زهر و ظلمت و نور و مناجات کردن ﴾

﴿ فرعون بخلوت تا ناموسی نشکنند ﴾

انک بیاننده درکه موسی علیه السلام ایله فرعون هر ایکه سی مشیت و ارادات. الهیهده مسخر درلر؛ زهر ایله پاد زهر و ظلمات و نور کیدر. و کندی ناموسی شکسته اولماق ایچون فرعونک خلوتده مناجات ایتمسیدر:

مشنوی

﴿ موسی و فرعون معنی راهی ﴾

﴿ ظاهران ره دارد و این بی رهی ﴾

« تَبَجَّهْ » موسی علیه السلام و فرعون معنائک بنده سیدر. او [حضرت موسی] آشکار بر هدایت بولی طوتار. بو [فرعون] یولسزدر. [برنجی مصرع نهایتده کی (ره) کوله، قول، ایکنجی مصرع نهایتده کی (بی رهی) یولسز دیمکدر]. « شَبَّحْ » موسی علیه السلام ایله فرعون معنی و حقیقتده خالق لم یزل حضرت ترینک بنده سیدر. شو قدرکه: حضرت موسی باعث نجات و موجب استحصال رضای کبریا اولان طریق مستقیم طوتمش و فرعون هدایت یوانی شاشیروب کریویه صاعشدر.

مشنوی

﴿ روز موسی پیش حق نالان شده ﴾

﴿ نیم شب فرعون هم کریان شده ﴾

« تَنْجِيْهُ » کوندوز موسی علیه السلام حق حضورنده ناله و فریاد ایدیجی

اولدی. کیجه یاریسند فرعونده آغلاییدی اولدی. « شَرْح » موسی علیه السلام پیغمبر پاك نهاد اولدینی ایچون کیجه کوندوز، کیزی آشکار جناب حقه ناله واستغفار و عبادت ایدر ایدی. فرعون یسه هر کسک یاننده قصور و خطالربنی اعتراف واستغفار ایتدی کبرینه یدیر. یوب کوندوز بی پروا دعوای الوهیتده بولنور و کیجه یاریسند آغلامغه باشلایه رق خدعه ماعوانانه جرأت ایدر ایدی.

مشنوی

﴿ کین چه غلست ای خدا بر کردیم ﴾

﴿ ورنه غل باشد که کویدمن منم ﴾

« تَنْجِيْهُ » ای خدای متعال ! بوغازمده کی بو فصل زنجیردر ؟ اکر

بوزنجیر اولیدی کیم دیه بیلیر ایدی ؟ که (بن) بنم ! « شَرْح » فرعون لعین کیجه یاریسی خلقدن کیزی ، الله تعالی حضرت تلبینه آغلایه رق فریاد ایدردی که آلمی ! بنم بوینده بو فصل زنجیر ضالالتدر. بی باعث هلاک اولان کبروانایت قهرینه چکره و (بنم) دیدیر ! فرعون لعین بیلدز ایدی که اوزنجیرک خلقه لری کندی انایت و کبر و خطالربدن معمول بر آلت ایدی .

مشنوی

﴿ زانکه موسی رانور کرده ﴾

﴿ مر مرا زان هم مکدر کرده ﴾

« تَرْجِمَهُ » الهی ! او علم و ارادتدن موسی بی منور ایتدک . ینہ او علم و حکمتدن بی مظلم و مکدر ایتدک ! [فریاد فرعون بی مصوردن . ابیات آتیہ نیک ترجمہ و شروحی توضیح ماده ایدر .]

شنوی

﴿ زانکه موسی راتومهر و کرده ﴾

﴿ ماه جانم راسیهر و کرده ﴾

« تَرْجِمَهُ » او ، حکمتدن که موسی بی آی یوزلو ، مقبول ایتدک ! جانمک ماهی سیاه یوزلو ایتدک ! « شَرْحُ » الهی ! حکمت بالغه ک اقتضاسندن اوله رق ایمان و تسلیمیت ایله حضرت موسی بی مقبول جهانیان ، بی عدم ایمان و کثرت . عصیان ایله معذب و نالان ایتدک !

مشنوی

﴿ بهتر از ماهی نمود استاره ام ﴾

﴿ چون خوف آمد چه باشد چاره ام ﴾

« تَرْجِمَهُ » نجم طالع بر آیدن دها ای کور و نمدی . چونکه خسوف کلدی ، بکا چارنه اولور ؟ « شَرْحُ » الهی ! طالع ماه تاباندن دها بارلاق ، دها منور اوله حق دکلدر ، حال بوکه عظیم اولان قدرت و قضا ظهیر ایدنجه ماه تابان بیله خسوفه اوغرار . زرده قالدی نجم اقبالم ، که ماهه نسبت هیچدر . جلالت کلیاً پریشانی حالمی انتاج ایلمش و بوظلمتگاهده بی بی سراج بر افشدر . [فرعون لعین شیطان معین اوله رق قباحتی کندنده آرامشدر . جبری صورتندہ خطائی جناب عادل مطلقه اسناد بوضورتله کندی کلیاً برباد ایتشد .]

مشنوی

﴿ نوبتم کرب و سلطان میزند ﴾

﴿ مه گرفت و خلق پنگان میزند ﴾

« تَبَجَّهْ » نوبتی کر چه رب و صاحب قوت دیه اورر لر و تعظیم ایدر لر .
 [حالم شوکا بکزر که] آی طو تولدی و خلق عادت لری وجه ایله طاس اورر لر .
 « شَرَحْ » آی طو تولدینی وقت خاق بلا سبب معقول طاس، تپسی و بوکا بکزر
 باقر اوانی بی بری رینه اورر لر و شماته ایدر لر . او کورلدی، او شماته قره فائده دکل
 کرفنار اولدینی خسوف و ظلمتی عمومه دها زیاده اعلان و ماهی رسوا ایدر .
 فرعون ده کندینی بوکا بکزره تمش، دیمش که خلقل بکا ا کرام و تعظیمی حقیقه ده
 ذلت ایله بی شهر و معناً تسیم ایتمکده در . بو صورتله عدم اقتدار مظاهر و پیدا
 و شخص رسوا اولمده در .

مشنوی

﴿ میزند آن طاس و غوغا میکشند ﴾

﴿ ماه را زان زخمه رسوا میکشند ﴾

« تَبَجَّهْ » خلق خسوفده طاس چالار لر و غوغا و کورلدی ایدر لر ؛ بو
 صورتله ماهی رسوا ایدوب طو تولدینی اعلان ایدر لر . [بالاده کی شرح بویت
 شریفکده شرحیدر .]

مشنوی

﴿ من که فرعونم زخلق ای وای من ﴾

﴿ زخم طاس آن ربی الاعلا ی من ﴾

« تَبَجَّهْ » بنکه فرعونم خلقدن ای واه بکا ! « ربی الاعلا » دیمک، طاس
 اورمق بی رسوا ایتمکدر . « شَرَحْ » وای حالمه ! که اختیار ایلدیکم اطوار-
 متکبرانه اوزرینه بکا « ربی الاعلا » دیمک محو ایتمکدر . محض کفر و خطا و باعث
 رسوا در . چونکه الوهیت و ربوبیت مخصوص قوت و قدرت بنده موجود دکدر .
 بالعکس مراحل و کارمده ضعف و ذلت و سفلیت واردر . بو احوال اندراس
 مال میدانده ایکن بکا (رب) دیمک عینی خسوفه قارشی طاس اورمق و ترزبل
 ایتمکدر .

مثنوی

﴿ خواجه تاشانیم اماتیشه ات ﴾

﴿ میشکافد شاخ را در بیشه ات ﴾

« تَنْجِيْمٌ » بن ایله موسی برافندینک بنده سی یز ، اما قدرت باله سی کائنات
اغا جلغنده دالی یارار . بارچه لار . [بویت شریفک مالی آتیده کی بیت شریف
ایله کال بیورلمشدر .

مثنوی

﴿ باز شاخی را موصل میکند ﴾

﴿ شاخ دیگر را معطل میکند ﴾

« تَنْجِيْمٌ » بردالی یتشدیروب میوه دار ومکمل ایدر . دیگر دالی کسوب
معطل ایدر . « مَشْرِحٌ » فرعون ، بوا یکی بیت شریفک مالی وجه ایله الله تعالی
حضرتلرینه دیرکه : الہی ! کرک موسی کرک بن مخلوقکز بولنیورز . بیشه زار کائناتده
حکم وقدرتک نصل فرمان ایلرایسه او یله اجرا وبعضیلرینی اماته وبعضیلرینی احیا
ایدر . موسی یی مقبول وعالی ، بنی ذلیل وسفلی ایدن ینه سنسک . [فرعونک بوافادانی ده
شیطانجه اولدیغنه دقت ایدلملیدر .]

مثنوی

﴿ شاخ را بر تیشه دستی هست نی ﴾

﴿ هیچ شاخ از دست تیشه رست نی ﴾

« تَنْجِيْمٌ » باله سی دفع ایتمکه دالک هیچ الی ، قوتی وارمیدر ؟
هیچ دال باله نلک الندن قور توله بیلیرمی ؟ « مَشْرِحٌ » فرعون لعین ینه
جبری مسلکنه کوره اظهار جهل و کین ایدرک دیمشکه : اورمانده ضعیف بردال

کجی یم. باغبان فصل کسرایسه اویله جه کسلسش اولورم. تیشه باغبانه قارشی عاجز و ناجار بولنورم. صانع کائنات اولان الله تعالی حضرتلری بی کبر و کفر ایله معطل اولمق اوزره خاق ایلدی و بکا اوتربیه بی وردی. بالضروره بوحال اسف اشتمالی کسب، کذاباً (ربم) دیه خالقه اعلان ایلدم. صاحب جرم و خطا اولانلرک بعضیسی شیطان و فرعون لعین کی جرملرینی سترایله کسب ایلدکاری حال کدورت اشتمالی عادل مطلق حضرتلرینه اسناده جرات و کندیلرینی برقات ده اقتاده خالک ذات ایدرلر. عدالت ربانیه بی و کندیلرینه احسان اولنان اراده جزئیلر ایله انبیای- ذیشانک تبلیغات سلامت آیاتی کان لم یکن حکمنده طوتارلر. بوعقیده ضاله، جبری مسلمانکه نأند احوال مردوده دندرکه بطلانی بدیدیر.

مشنوی

❦ حق آن قدرت که آن تیشه تراست ❦

❦ از کرم کن این کژیهار اتورااست ❦

« تَرْجِمَه » او قدرت حقیچون که بو تیشه ارادات سنک یدکده در. کر مکدن بوا کریکری طوغری ایله ! « شَرْح » الهی ! کال قدرت و حکمتک برکاتی اولمق اوزره غیر مستقیم مستقیم، سقیم صاحب خاق کریم قیل ! بوفاده کرچه فرعونک افاداتی صبره سنده واقع ايسده بر صاحب انصاف اسانندن اولمسی دها وجیه در.

مشنوی

❦ باز باخود گفت فرعون ای عجب ❦

❦ من نه در یار بنا ام جمله شب ❦

« تَرْجِمَه » تکرار فرعون کندی کندینه دیدی : ای عجب ! بن هر کیجه « یار بنا ! » دیمکه دکل می یم ؟ « شَرْح » فرعون کندی کندینه : کیجه لری الهی ! دیورم. جناب خالقه مراجعت ایدیورم. مبرار ادباره اوغرا یورم دیه - ویلنمشدره فرعون، کال کبرندن کوندوز حق تعالی حضرتلرینک اسم با کنی بیسه اغزینه

آمد قدن بشقه كندی شخص مظلمی ایچون علی ملاء الناس دعواى الوهیت و اظهار-
بلاهت ایلر ایدی. سترعیوب و ذنوب ایچون کیجه لری « یاربنا ! » دیمسنى وسیله-
ع-ب و افتخار ایدن بوماعون ، دائماً بچه قهر و غضبه زبون و دختون ایدی .

مشنوی

﴿ در نهان خاکی و موزون میشوم ﴾

﴿ چون بموسی میرسم چون میشوم ﴾

« تَبَجَّجْهُمْ » کز ایجه متواضع و او یغون اولورم ؛ نه وقت موسایه ایریشم
نه ایچون دیگر کون اولورم ؟ « شَرِّحْ » کیزلی اوله رق حق تعالی حضرت لرینه
مراجعت و قدرت ربانیه سندن استمداد ایدرم ، لکن حضرت موسایی کورونجه نه
ایچون منکر و متکبر و نیجه خطا ره گرفتار و اسیر اولورم ؟ دیه کندی کندینه سویلن
فرعونك شوسوزلری هوا داران نفس اماره نك كوش ایتباهنه منكوش اولغه سزادر .

مشنوی

﴿ رنك زرقابده تومیشود ﴾

﴿ پیش آتش چون سیه رومیشود ﴾

« تَبَجَّجْهُمْ » قلب اتونك رنكي اون قات بارلاق اولسه آتشك اوکنده
نصل - اه یوزلو اولور ؟ ! « شَرِّحْ » ساخته التون ، حيله ایله نه قدر بارلاق اعمال
اولنسه ، محل امتحانی اولان آتسه کوسترلدیکی وقت اعتبار سزلنی ، سیاهلنی
میدانه جبقه جنی کی فرعون لعینك آوده معاصی اولان قای بی اعتبار ، مخفی اولان
مناجاتی کبرینك تقویه سنه مدار اولق ایچون بر صغیه غفلت باردرد . فائده بخش
اولماز . حالی پریشان ، موسایه قارشی بی درمان ، خلقی اغفال ایتک قصدیه
دندینه اسناد ربوبیت ایدرك افتاده ورطه خسروان اولور ایدی .

مثنوی

❦ نی که قلب و قالیم در حکم اوست ❦

❦ لحظه مغزم کند یک لحظه پوست ❦

« تَبَجَّهْ » قلب و قالیم حاکم مطلق حکمنده دگیدر ؟ او ، قادر مطلق بنی بر آن دوست ، بر آن پوست ایدر . « شَرَحْ » بر مسلک ناهموار اتخاذ ایدن بدبخت ، هر نه یابار ایسه تزید خطا یلر . نصلکه فرعون کوندوز (رب) ادعایله اعلان ضلال ایتدیکی حالده لیالیده خطاسنی الله تعالی حضرت تلرینه اسناد ایتک ایسترایدی .

مثنوی

❦ سبز کردم چونکه کوید کشت باش ❦

❦ زرد کردم چونکه کوید زشت باش ❦

« تَبَجَّهْ » تازہ ، یشیل اولورم ، چونکه حق تعالی اکیں و مزرع اولدیر . صاری و پژمرده اولورم ؛ چونکه الله تعالی بکاچیر کین اولدیر ! « شَرَحْ » فرعونک بو افاده سی ده محض جبردر . کویا الندن نه کلیر ؟ ثواب و کناه الله تعالی حضرت تلرینک فرمایله واقع اولورکچی ترهات ایله خطاسنی قات قات ایدر .

مثنوی

❦ لحظه ماهم کند یکدم سیاه ❦

❦ خود چه باشد غیر این کاراله ❦

« تَبَجَّهْ » جناب حق بر لحظه ده بی ماه ، بر آنده سیاه ایدر . الله تعالی - حضرت تلرینک ایشی بوندن بشقه نه اولور ؟ « شَرَحْ » فرعون لعین کال عناد و کین ایله دیش که : حق تعالینک ایشی انسانی بعضاً زندیق و غافل ایتمکدر ، زیرا

مقلب القلوب و محول الاحوال کنیدر ؛ ایستدیکي کي حکم ایدر . صکره خالق
جزا دیده ایلر . فرعون غبی ، اراده جزئیة فی احقچه انکار ایستدیکندن خبردار
دکدر .

مثنوی

﴿ پیش چو کانهای حکم کن فکان ﴾

﴿ میدویم اندر مکان و لامکان ﴾

« ترجمه » کن فکان حکمت دکنکری اوکنده مکان و لامکانده قوشیورز .
« شرح » ینہ فرعون دیر : « کن فکان » امر عظیمی چوکان کیدر که بزم کي مخلوقات
طوب کي اوکنده دوران و جولان ایدر . امر جلیل ربانی بزی بعضاً وجوده ،
بعضاً عدمه . سوق ایدر که هرزه کیتسه هپ خدای متعال حضرت تلرینک کاریدر ،
بزه نه ایچون اسناد قباحت ایدلسونده عذاب ویرلسون ؟

مثنوی

﴿ چونکه بی رنگی اسیر رنگ شد ﴾

﴿ موسیٰ با موسیٰ در جنک شد ﴾

« ترجمه » چونکه رنگسزلک رنگه اسیر اولدی . موسی ، موسی ایله جنک
وغوغاده اولدی . « شرح » بوییت شریف ایله مابعدی بر صاحب حکمت طرفندن
دیگر بر نقطه عبرتدن ایراد ایدلشدر . بی رنگلک عالمی مرتبه احدیتدر .
خزینة الغیب الوهیتدن ظهور ایدن مخلوقات ، عالم وجوده کلوب اسیر رنگ اوله رق
تعین و تشخیص ایستدیکي وقت بالضروره حضرت موسانک جهان غیبده کی حالی
بشقّه و عالم شهودده کی تعینی بشقه اولور . بعض انسان حضرت موسی کي حق تعالی یه
ایمان و تسامیت ، بعضی عکسی اختیار ایله کفر ایدر .

مثنوی

﴿ چون بی رنگی رسی کازد اشقی ﴾

﴿ موسی و فرعون کردند آشتی ﴾

« تَنْجِيْهُ » نه وقت رنگسزلك مرتبه سینه پیش رسیك او مرتبه ده موسی و فرعون صاحب اتحاد ایتدکری کورورسك. « شَرْح » ای خطاری ارتکاب ایدن انسان! سن بحق امر حق رجوع ایدر ایسك مرحمت ربانیه لایق اولورسك! عالم رنگ قیل وقال، وهم و خیال، نزاع وجدال کی احوال دن خالی دکدر. اتحاد اضداد، جهان کثرته دکل عالم وحدته در. وحدت، مقامی قبول ایله تعینات قائیه دن فراغت و تصفیة قلب ایله بی رنگ اولان همان احدیته منقلب اولور ایسك اوجهانده حضرت موسی کی بر فی ذیشانك معاصیدن رجوع ایدن بر تائب ایله صالح و آشتی طو تدیفی کورورسك! زیرا نزاع، دریای خیالات اولان تعینانده اولوب بی رنگی عالمنده وحدت مطلقه وارد ر. اوراده اختلاف محو و نابید ایلور.

مثنوی

﴿ کر ترا آید برین نکته سؤال ﴾

﴿ رنگ کی خالی بود از قیل وقال ﴾

« تَنْجِيْهُ » اکر بونکته اوزر یه سکا بر سؤال کلیر ایسه : رنگ نه وقت قیل و قال دن خالی اولور؟ « شَرْح » عالم بی رنگیده فصل کافه ارواح هم حال و بی قیل وقال اولور؟ بو محله داعی سهو و خطا اسباب قالمیوب او عالمی نور ربانی بشقه بر یولده تنویر و آب زلال اطمنان ایله ارواحی دلگیر ایدر؛ بو تعرض عالم رنگ و تعینانده بولمقدن نشأت ایدر. عالم رنگ و تعینات تعرضات و قیل و قاله متاد اولوب اصحابی اندن کوچ خلاص بولور.

مثنوی

﴿ این عجب کین رنك از بی رنك خاست ﴾

﴿ رنك بابی رنك چوز در جنك خاست ﴾

« ترجمه » بو تعجبه شایاندر که: بو عالم رنك ، عالم بی رنكیدن قالقوب پیدا اولدی ، ایمدی رنك رنكسزلك عالمیله فصل غوغایه قیام ایلدی ؟ « شرح » ای معارض ! عالم غیبیده حضرت موسی ایله بر تائب و مستغفرک صاحده بولمسنه تعجب اتمه ! جای تعجب بر جهت وار ایسه اوده شو جهان صوری عالم غیبیدن پیدا اولمش ایکن جوق دفعه آنی انکاره واکا قارشى جنك وجداله اجترا و مردان خدانك علویت معنویه لرینى اضمار و اخفا ایتمکدر . مرتبه وحدت واصلیف اثبات وحدت و مرتبه کثرت اهلی اظهار کدورت ایدر . بی رنكك اهلی ترك کدورات و مخالفات و بار نكلك اهلی اظهار معاصی و کدورت و اختلافات ایدر نفس مرتبه سنده بعض وجوه اعتباریله ضدیت کور و نور . ایشته معقولى محسوسه تمثیل ایدرک تفهیماً لالها لین حضرت مولانا بیور مشدر :

مثنوی

﴿ اصل روغن زآب افزون میشود ﴾

﴿ عاقبت با آب ضد چون میشود ﴾

« ترجمه » زیتون یاغی صودن جو غالیبر ایکن نهایتده نه ایچون صوایله ضد و مخالف اولور ؟ « شرح » زیتون اغاجی یاغموردن ، صوورطوبتدن فیض بولوب میوه دار اولور . زیتون یاغی محصولانى ویرر . زیتوندن یاغ اولدقدن صکره یاغی صوایله ضد اولوب بر قابه قوناسه همان بری برندن آریلیر . بونك کبیدر که رنك عالمی رنكیده فیض بولمش ایکن اهل دنیا روحانیونه تعریض وجفا ایدر .

مثنوی

﴿ چونکه روغن را ز آب اسرشته اند ﴾

﴿ آب باروغن چرا ضد کشته اند ﴾

« تَنْجِيْمُهُ » چونکه زيتون ياغنی صودن تخمير ايلديلر . صوزيتون ياغيله

نه ايچون ضد اولديلر ؟ « شَرْحُ » عالم ناسوت عالم غيبك فيضيله تخمير اولنوب
وجود پذير اولمش ايكن فصل اولدی ده اهل دنيا روحانیت و روحانیونی انکاره
و تعریضه اجترأ ایلدیلر ؟

مثنوی

﴿ چون کل از خارست و خار از کل چرا ﴾

﴿ هر دو در جنک‌کنند و اندر ماجرا ﴾

« تَنْجِيْمُهُ » چونکه کل دیکمندن و دیکن کلدندر . نه ایچون هر ایکسی جنک و قیل

و قالده در ؟ « شَرْحُ » انبیای ذیشانندن و اولیای کرامدن بعضیسنک پدر و والده لری
دیکن کبی اهل دنیا و بدیکه اهل کفردن بولنش و بالعکس بعض ظالم انسانلر مانند .
و در در عنا اولان عادل و صالح بر پدر و مادر دن دنیا به کش و بناء علیه بر طائفه دیگر
طائفه به معارض و صدا و لمشدر . بو تخالف ، عین حکمت و باعث حیرت اولدینی آتیده کی
ابیات شریفه ده کور به جکدر .

مثنوی

﴿ یانه جنکست این برای حکمتست ﴾

﴿ همچو جنک خرفروشان صنعتست ﴾

« تَنْجِيْمُهُ » بو اختلاف جنک و غوغا دکلدر . بر حیوان صاتانک جنک و نزاعی

کبیدر ؟ « شَرْحُ » بوییت شریف بر عاقل و عارف طرفندن استفهام صورتیه ایراد

اولنمشد. عالم غیب ایله عالم ظاهر بیننده مشهود اولان اختلاف طالب حقیقت اولان مستعدینک رغبتلرینی تزیید ایچون بر حکمت معنویه، بتنیدر. مثلاً بر حیوان صائان بن بومالی شو قدر غروشه نصل صائانم؟ دهرک جنسکه بکزر طور کوستردیکی حالد اوطوری حقیق دکل بلکه مقصدینک استحصالی ایچون حیلله و جلب منفعته وسیله در.

مشنوی

❦ یانه اینست ونه آن حیرانیست ❦

❦ کنج باید جست این ویرانیست ❦

« تَرْجَمَه » یاخود نه بصورت ونه اوصورت دکادر. بلکه بو اختلاف انسانلره حیرانلق کتیرمک ایچون بر حکمت دیکر در. بناء علیه عات غایبه شو ویرانخانه دنیاده خزینه خفیه بی تحری ایتک ورنسکاردن خلاص وبری اولمقدر. « شَرْح » اختلاف صوری نه غوغا ونه بشقه سبب ایچون دکل نوع بشرک انتباه ایچون بر کیفیت معنویه در. مانند ویرانه اولان دنیاده خزینه صوریه دن بیک قات دها اعلا اولان رضای باری بی آرامق و بولمق وجیه انسانیه در.

مشنوی

❦ آنجه توکنجش توهم میکنی ❦

❦ زان توهم کنج را کم میکنی ❦

« تَرْجَمَه » اوکیفیتی که، سن آنی خزینه وهم وظن ایدرسک! او توهم وظندن طولانی اصل خزینه بی غائب ایدرسک! « شَرْح » ای غافل! سن لذاذد فانی بی خزینه سعادت ظن ایدرده نم عقبات ضایع و کندی اصل خزینه دن تبعید و محروم ایدرسک! خزینه بی بولدم توهمی موجود ایکن او خزینه دن اوزاق قالمق محق قدر.

مثنوی

﴿ چون عمارت دان توهم و رایها ﴾

﴿ کنج نبود در عمارت جایها ﴾

« تَرْجَمَه » وهم و رأیبری سن عمارت کی بیل ! عمارتده ایسه خزینه‌نک
یرلری اوله‌ماز . « شَرَح » وقتیه کیزلنش اولان خزینه ، ویرانه‌لرده بولنوب
عمارت یرلرنده بولنه‌میه‌جفی کی سعادت ابدیه خزینه‌سی‌ده ویرانه ظن اولانسان
عالم غیبده و محن و مشاق بدینه‌ده بولنوب عمارت موقته رنکننده اولان دنیا‌نک
لذا نذ و ذوقیاتنده بولنه‌ماز . سن خزینه سعادتی ایستر ایسه‌ک و ظمائم مکلفه
و مشروعه‌نک اجر اسندن و دنیا‌نک تحولاتندن طولایی وجودی ویرانه‌نک اولان
برولی‌اللهک ذاتنده آرا‌ایسک !

مثنوی

﴿ در عمارت هستی و جنکی بود ﴾

﴿ نیست را از هسته‌هایکی بود ﴾

« تَرْجَمَه » عمارتده و اراق و جنک و غوغا اولور . یوقاغه و اراقندن سنک
و عار اولور . « شَرَح » عمارت صوریه اولان لذا نذ دنیویه‌ده صوری برهستی
کور و نور و جنک و نزاع بولور . عالم غیبک اهلای ایسه بوصوری و اراقلردن وفائی
لذا نذدن نفرت ایدر . مثلاً برلاشی کی کلبلر اکل ایدر ایکن انسان بوندن برکراحت
و نفرت حس ایدر . دنیا‌نک ذوقیاتنه حصر محبت ایدنلردن ده عالم غیب اهلای
بالطبع اجتناب ایلر . دنیا صوری انسانلره کوره و اراق ، « عالم غیب » یوقاق
عد اولندیغندن اهل دنیا‌نک امیراتنه کوره دنیا به « هستی » ، عالم غیب « نیستی »
دینلمشدر . اما حقیقتده یوقاق دنیا ده و اراق عقبا ده در .

مثنوی

❖ نی که هست از نیستی فریاد کرد ❖

❖ بلکه نیست از هست را واداد کرد ❖

« تَبَجَّهْ » خیر! وارلق یوقلقدن فریاد ایتمدی ، بلکه یوقلق وارلقی
 کئندندن دفع ایتمدی ، « شَرَحْ » محب دنیا اولانلر عالم غیب اهانی صورتا رد
 ایله انلره قارشى برودت و نفرت کؤسترلر ایسهده حقیقتمده بو نفرت و برودت
 اهل غیب و احباب روحانیتدن نشأت ایلر . یوقسه روحانیلر ایستسلر اهل-
 دنیایی کئدیلمیه کلیاً جلب ایدرلر ایدی . جلب ایتک ایسته ماملرنده چوق حکمتلر
 واردر از جمله رضای حق استحصال ایچون بحق سعی ایدنلر ایله سعی ایتمه ین و فسق
 و فجورده بولنلر هم حال و محل تعینات اولان عالم ناسوت عالم غیب کی یک رنگ
 و حکمتدن عاری و وخامق بادی اولور ایدی .

مثنوی

❖ تو مکه که من کر زانم ز نیست ❖

❖ بلکه او از تو کر زانست بیست ❖

« تَبَجَّهْ » من دیمه اکه عالم غیب وانک اهلندن بن قاجارم . بلکه یوقلق
 عالمی وانک اهلی یکر می مرتبه زیاده سئندن قاجار و سئندن نفرت ایدر .
 [بالاده کی شرح بو بیت شریفکده شرحی اولور .]

مثنوی

❖ ظاهر امیخواندت اوسوی خود ❖

❖ وز درون میراندت باچوب رد ❖

« تَبَجَّهْ » عالم غیب ظاهراً اهل دنیایی کئندی طرفنه دعوت ایدر . اما

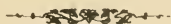
باطندن سنی چوب رد ایله سورر. کئندن اوزاقلاشديرر. «شرح» انبياي
 ذیشان و اوليای کرام حضراتی انسانلره اجرای تبلیغات ایلدکلی صروده دنیا
 محبتده مصر و عالم روحانیق منکر اولانلرده نصیحت اجرا ایتدیلر ایسه ده
 منکرین و بد اخلاقدن نفرت و آنلری باطننا رد ایتدیلر؛ بویله اولسه ذاتاً حرکات
 و اخلاقی مقبول بولنانلره اطوار و افکاری مکروه و غیر معقول اولانلر، یعنی مؤمن
 و منکرلر بر اولق لازم کلیر ایدی!

مشنوی

﴿ نعلهای باز کونست ای سلیم ﴾

﴿ نفرت فرعون می دان از کلیم ﴾

«تَبَجَّهْ» ای ساده دل! نعللر تر سدر. نفرت فرعونی. موسای کلیمدن
 بیل: «شرح» طریق ایمان و عرفانه سالک اولانلرک اسب همتلرنده اولان نعللری،
 یعنی آثار ظاهره یی باز کون و عکسی قورلرکه احققلر ایزلرندن خبردار اولسونلر.
 کذلک انبیای ذیشان و اولیای کرام مظهر اولدقلری سعادت و لذت روحانیه یی
 صورتاً اضطراب و مشقت کی ارائه ایتلری اخلاق ذمیمه اصحابی کندیلرندن
 اوزاق بولندیرمق مقصدینه مبیدر. بو حکمت اوزرینه ایدی که ظاهرده فرعون
 موسی علیه السلامدن، حقیقتهده حضرت موسی فرعونندن نفرت ایدر و انک نفرتنی ده
 جلب ایدر ایدی.

﴿ سبب حرمان اشقیاء از دو جهان که خسر الدنيا والاخرة ﴾

اشقیاء ایکی جهانک سعادتندن محروم اولدقلری سببیک بیاننده در:
 خسر الدنيا والاخرة در.

مشنوی

﴿ چون حکیمك اعتقادى کرده است ﴾

﴿ کاسمان بیضه زمین چون زرده است ﴾

« ترجمہ » بر حکیم اعتقاد ایلے شدہ کہ آسمان یمورطہ نك بیاضی وزمین صاریسی کیدر . « شرح » بر حکیم جکز دیدی کہ آسمان وفلك زمینك اطرافنی محیط اولوب زمین اورتہ دہ قالمشدر . بوفکر آتیدہ کی ایسات شریفہ دہ ایضاح اولنہ جقدر .

مشنوی

﴿ گفت سایل چون بمانداین خا کدان ﴾

﴿ درمیان این محیط آسمان ﴾

« ترجمہ » بو سؤالی ایدن دیدی : بوزمین ، محیط اولان آسمانك اورتہ سندہ قالمش کیدر . [سائل ، فکرینی بیت شریف آتینك مالیلہ تفصیل ایتمشدر .]

مشنوی

﴿ همچو قندیل معلق در هوا ﴾

﴿ نی براسفل میرود نی برعلا ﴾

« ترجمہ » بورمین برقندیل کبی هوادہ معلقدر . نہ اشاغی ، نہ یوقاری کیدر . « شرح » بنہ سائل دیر : بونصل ممکن اولورکہ ارض هیچ بر طرفہ طیانقسنزین معلق اوله رق هوادہ طورسون ؟ دقت ایدلیدرکہ کرہ ارضك هیچ بر طرفہ طیانقوب هوادہ معلق طورمسی فیکری بعض آدملرک ظنی کبی اوروبا حکمای جدیدہ سنک کشف واختراعی دکدر . اسکیدن بری معلومدر . حتی آتیدہ کی ایسات شریفہ دہ ارضك معلق بولمنسك اسبابی (غالیله) (نوتون) کبی اوروپادہ الکامہر متفنتلرک کوستردیکی اسبابہ نظراً دها عارفانہ مندرجدر .

مثنوی

﴿آن حکیمش گفت کز جذب سما﴾

﴿از جهات شش بماند اندر هوا﴾

«تَبَجِّمُ» سؤال ایده نه جواباً او حکیم دیدی : کرۂ ارضك هواده

قلمی آسمانك الى جهتن آتی جذب ایلمسنددر. «شرح» بو و آتیده کی

بیت شریف ایله قوه جاذبه و اندن صکره قوه دافعه بیان اولمشدر . کرۂ

ارضك بریره مستند اولیوب هواده معلق اولدیغنه دائر کشفیات جدیدنك

اسبایله برابر مثنوی شریفده بیان بیورلمشدر .

مثنوی

﴿چون زمقنا طیس قبه ریخته﴾

﴿در میان ماند آهنی آویخته﴾

«تَبَجِّمُ» کرۂ ارض بالفرض مقناطیسدن دوکیش بر قبه نك اورتمسند

بولنان بر دیر پارچه سی کبیدر. «شرح» کرۂ ارض هر طرفدن کوردیکی جذب

حسیله هیچ بر طرفه تعلق ایتمیوب هواده معلق طورر .

مثنوی

﴿آن دکر گفت آسمان باصفا﴾

﴿کی کشد در خود زمین تیره را﴾

«تَبَجِّمُ» دیگر بر حکیم دیدی : آسمان باصفا کثیف اولان زیمو

کندینه طوغری نهقت نصل چکر؟ «شرح» بر دیگر حکیمده آتیده کی

بیت شریف ایله مقصدینی اکال ایدوب قوه دافعه دن بحث ایتمشدر و بو وجهه

اجرام ایچون غیر منکر اولان هم قوه جاذبه ، هم قوه دافعه بیان اولمشدر .

مثنوی

﴿ بلکه دفعش میکنند از شش جهات ﴾

﴿ زان باند اندر میان عافیات ﴾

﴿ تَبَجَّهْ ﴾ بر دیگر حکیم دیر : القی حمت کره ارضی دفع و رد ایلدیکندن ارض ، روز کار و هوا اورتہ سنده قالیر « شَرَحْ » بو بیت شریفدهده قوه دافعه صراحه بیان و کره ارض هوانک یعنی « آتموسفر » ک اورتاسنده اولدینی اتیان و بوجه ایله کشفیات جدیدیه موافق صورته قواعد جاذبه و دافعه ایضاح و اتمام اولمشدر . بوندن صکره تصوفاته نقل کلام بیورلمشدر .

مثنوی

﴿ پس زدفع خاطری اهل کمال ﴾

﴿ جان فرعونان بماند اندر ضلال ﴾

﴿ تَبَجَّهْ ﴾ ایمدی اهل کمال اولان اولیانک ده خاطری ایچون دفع اولنسدن فرعونلرک جانی ضالته قالمشدر . « شَرَحْ » اجرام سماویه کره ارضی دفع ایلدیکری کبی ، اصحاب کمال اولان اولیاء اللہک ده خاطری ایچون قدرت ربانیه فرعون آسا اولان انشقایی علویت و سلامت جهاتندن دفع ایچون میانه ضالته سرگردان و بی درمان براقیر .

مثنوی

﴿ پس زدفع این جهان و آن جهان ﴾

﴿ مانده اند این بی رهان بی این و آن ﴾

﴿ تَبَجَّهْ ﴾ بناء علیه بو جهانک و او جهانک دفعه دن طولایی بویواسمز انسانلر خسر الدنیا و الاخره قالدیلر . « شَرَحْ » جهان معنیده انبیای ذیشان و اوایاء . کرام ایله آلآن دنیاده بولنان اهل کمال و عرفانک دفعندن ناشی اهل ضلال ، خطا و وبال اورتہ سنده قالب ازم جهات شایان عذاب و ملال اولدیلر .

مشنوی

﴿ سرکشی از بندکان ذوالجلال ﴾

﴿ دانکه دارند از وجود تو ملال ﴾

« تَرْجِمَهُ » ذوالجلال حضرت تیرینک بنده لری اولان احباب عرفاندن اکر باش
چکر وانلره قارشى اطاعت سزاک ایدر ایسک بیل ! که اوزمره جلیله سندن ملال
طوتوب نفرت ایدر لر . « شَرْحُ » اکر اولیاء کرامدن وسائر احباب عرفاندن درونی
بررودت حس ایله اوزمره جلیله احبابنه قارشى سرکش وسردان بولنور ایسه
اودوات پاک جزاء سنی بی ادب و بی باک وانجایى معنا هلاک ایدر لر . حس ایلدیکک
نفرت وبرودت اول مردان خدانک سندن ملول اولملرندن نشأت ایله ؛ بناءً علیه
چاره منفرد بتمامها روحانیه معتمد و روحانیونه ربط قلب ایله پرامید اولمقدر .

مشنوی

﴿ کهربا دارند چون پنهان کنند ﴾

﴿ زود تسلیم ترا طغیان کنند ﴾

« تَرْجِمَهُ » اولیاء الله کهربا طوتالر ، چونکه آنی کیزلی ایدر لر ،
سَنک تسلیمک چابک طغیان ایدر . « شَرْحُ » اولیاء الله کهرباسی
جاذب اولان قلب پاکر ایدر ؛ قلبیرینک قوه جاذبه روحانیه سی حسب الحکمه برید
اخلاقدن ستر و اخفا ایتسهر اوبد اخلاق ولوبعض مرتبه تسلیمیت کوسترسده
اوزمره جلیله نیک کندیسدن حاصل اولان نفرتی حبیله تسلیمیتی هان طغیانه تبدیل
اولیور ؛ بناءً علیه بن پایه جغمی بیلیرم ، اولیایه لزوم یوقدر ، دیمایلی ! زیرا بویه
دیان انسان کرقتار خسران اولور .

مشنوی

﴿ آنچنانکه مرتبه حیوانیست ﴾

﴿ کواسیر وسغبه انسانیست ﴾

«تَبَجَّهْ» ، نصل که حیوانات مرتبه‌سی انسانیت مرتبه‌سنه اسیر و زبوندر
[بوبیت شریفک مآلی آتیده کی بیت شریفایله اکمال اولور]

مثنوی

﴿ مرتبه انسان بدست اولیا ﴾

﴿ سغبه چون حیوان شناسش ای کیا ﴾

«تَبَجَّهْ» ، انسان مرتبه‌سی دخی اولیاء اللہک النده اویله زبوندر، که حیوان
مرتبه‌سی انسانیت زبوندر ؛ بونی بویله بیل ، ای بیوک وزکی اولان ذات !
«شَرِّحْ» حیوانات ، انسانه کوره نصل زبون و منقاد ایسه انسانلر دخی
اولیاء اللہک قوه معنویه لرینه قارشو اویله بلکه اندن زیاده زبوندر لر. اوزمره
جليله احبابی هرکیمی سورلر ایسه مؤبدأ بختیار وهانکیسنی سومزلر ایسه معذب
وبی اعتبار اولور .

مثنوی

﴿ بنده خود خواند احمد در رشاد ﴾

﴿ جمله عالم را بخوان قل یا عباد ﴾

«تَبَجَّهْ» ، عبدالله اولان فخر عالم محمد مصطفی علیه افضل التحایا افندمن
حضرت لرینه باب ارشاده بتون عالمک خلقنه (قل یا عبادی) آتینک اوقونمسی
امراولندی . «شَرِّحْ» بوبیت شریف سورة زمرك الی اوچنچی آیت کریمه‌سنه
اشارتدر . شویله که : (قل یا عبادی الذین اسرفوا علی انفسهم لا تقنطوا من رحمة الله
ان الله یغفر الذنوب جمیعاً انه هو الغفور الرحیم) معنای شریفی : یا محمد ! سویله
(ای قوللرم) که معاصیده اسراف ایتمکله کندیلرینه ظلم ایستدیلر . الله تعالی نیک
رحمتدن امیددی قطع ایلمیکز . تحقیق الله تعالی کافه ذنوب و کناهلری عفو و مغفرت
ایلر . اول خدای متعال غفور و رحیمدر « قل یا عبادی » خطاب مستطابندن

مقصد ، الله تعالى حضرت تریسک قولاری اولان انسانلر دیمکدر ؛ اما فخر عالم علیه الصلوٰۃ والسلام افندمن حضرت تری مقصد خلقت ثقلین اولان باب عبادتده سید عباد وخواجه علمین اولمسیله قدر جلیلترینی تشریفاً لسان حقندن انلره ای قولارم دیو خطاب اولنسی امر بیورلشدر .

مشنوی

﴿ عقل توه همچون شتر بان تو شتر ﴾

﴿ میکشاند هر طرف در حکم مر ﴾

« تَرْجِمَه » سنک عقلک دوه جی کیدر . سن دوه کبی سین ، عقل سنی آجی طاطلی حکمده هر طرفه چکرو عقل سکا امر ایدر « شَرَح » حکم حقیقی غیر مادی اولان معنویاتده جاریدر . بوکار مثال عانی استرایسک عقل ایله بدنی کورکه: عقل کورنمز ایکن بدنی استدیکی یره حیوان واری چکر . مثلاً عقل مناسب کوررکه بدن بر مسافه بعیده قطع ایسون ، بوندن بدن رنج و الم حس ایدر ایسه ده طوعاً و کرهاً اقیاد و اختیار متاع ایله قطع مسافات ایلر .

مشنوی

﴿ عقل عقلند اولیا و عقلها ﴾

﴿ بر مثال اشتران تا انتها ﴾

« تَرْجِمَه » ارایاء الله عقلک عقایدر ؛ سائر عقللر نهایتنه قدر دوه کیدر « شَرَح » حقیقتده اولیاء الله عقللرک عقایدر ، عقل بدنی استدیکی یره چکر انبیا وکلین اولیاء الله دخی عقلی ارزو ایلدیکی جهتیه جلب و جذب ایلر ، و بو جذب و جلب ماده سی درجه درجه عقل کله و جناب قادر مطلقه قدر منتهی و کتدکجه مسعود و علوی اولور .

مشنوی

﴿ اندر ایشان بنکر آخر زاعتبار ﴾

﴿ يك قلاووزست جاں صدهزار ﴾

« تَرْجِمَه » « اولیاء اللہک شان وحالربنہ من حیث الاعتبار عطف نظر ایت .
نیجہ یوزبیک جانہ برولی رهنما در « شَرْح » معنی اعتبار یلہ انبیای ذیشانک و اولیا ،
کرامک حالنہ نظر ایت ، کہ ہر برینک تبلیغات حکمت آیاتنہ بیکار جہ انسائیلر
و جانلر تابع و منزل سعادتہ وصول ایچون اوزمرہ جایلہ مستعدینہ رهنما و ہادی .
اولور .

مشنوی

﴿ چه قلاووزوچہ اشتربان بیاب ﴾

﴿ دیدہ کان دیدہ بید آفتاب ﴾

« تَرْجِمَه » « قلاووزنہ در اشتربان یعنی دودجی نہ درسن . بولردن مقصود .
اولان بردیدہ بی بول ، کہ اودیدہ آفتابی کورر « شَرْح » قلاوز و دودجی کبی
الفاظ و تعبیرات لسان ظامرک استعمالار ، ضروریہ سندندر ؛ سن ایسہ بوتعیراتدن
عالی و آفتاب معنوی اولان بر مرشد کاملی بول .

مشنوی

﴿ نك جهان در شب بمانده میخ دوز ﴾

﴿ منتظر موقوف خورشیدست و روز ﴾

« تَرْجِمَه » « اشتہ جهان کیجہدہ قالمش و میخلنمشدر . آفتاب و روزہ منتظر
و موقوفدر « شَرْح » ، اشتہ دنیا و دنیا اہلی شب و ظلمت شہات و جہالتدہ میخلانمش .
کبی قالمش و معنوی بر آفتاب روزا فروزہ منتظر بولمشدر ؛

مثنوی

❧ اینت خورشید نهان در ذره ❧

❧ شیر زر در پوستین بره ❧

« تَبَجَّهْ » اشته سکا ذرده کیزلفش کونش ، وقوزی پوستنده ارکک بر
ارسلان « شَرْح » انسان کامل کوراشده ذره کی اوفق برنی ایکن حقیقته
برخورشید درخشاندر . مرد کامل بوصوری بدن ایچنده قوزی کی ضعیف وحلیم
کورینور ، اما حقیقته بر شیر زور بر مرد قدرت آورددر .

مثنوی

❧ اینت دریای نهان زیر کاه ❧

❧ پابرین که هین منه در اشتباه ❧

« تَبَجَّهْ » اشته سکا صمان التنده کیزی بردریا ، زهار سن باطنی بویله دریا
اولان صمانک باطنندن اشتباه ایدوب اوزرینه ایاق قومه ! « شَرْح » عرفان
وروحانیتله دریا مثال اولان بر انسانک حقیقی صمان کی اولان بدن ایچنده
صاقلانمشدر ، آنلرک ضعف جسمانیلرینه ، فقر اختیاریلرینه باقوب کندولربی بازده
تحقیر ایتمه صکره غرق اولورسک .

مثنوی

❧ اشتباهی وکانی در درون ❧

❧ رحمت حقست بهر رهنمون ❧

« تَبَجَّهْ » بر اشتباه وکان که طالبک دروننده واردر ، او شبهه رهنمون
ایچون حق تعالی حضر تلرینک رحمتیدر « شَرْح » طالبک دروننده اولان بواشتباه
وکان مرشد کاملی سائرلرندن تمیز ایله حقیقته وصوله وسیله اوله جفندن بواشتباه وکان
مرشد کامل حقنده حَقْ محض رحمتیدر .

مثنوی

﴿ هر پیغمبر فرد آمد در جهان ﴾

﴿ فرد بود و صد جهانش در نهان ﴾

« تَرْجِمَه » هر پیغمبر ذیشان جهانۀ فرد تک کلدی ، فرد ایدی ، اما جهت باطنیه سنده یوز جهان کیزی ایدی « شَرَح » هر پیغمبر ذیشان دنیا به فرد کلدی ، و صورتا سائر انسانلر کبی کوردندی اما احسان ربانی اوله رق حائر اولدینی فیض و تصرف اولقدر عظیم و واسع ایدی ، که انک جهت باطنیه سنده یوز جهان مخفی و پنهان ایدی .

مثنوی

﴿ عالم کبری بقدرت سخره کرد ﴾

﴿ کرد خود را در کهن نقش نورد ﴾

« تَرْجِمَه » فرد فرد کان هر پیغمبر قدرت باطنیه ایله عالم کبرایی تسخیر ایلدی .
حالبوکه کندی ذره جسمانیته ک کوچک بر نقش ایچنده صاروب صافلادی . « شَرَح » عالم ظاهر عالم صغری و حقیقت انسانیه عالم کبری در انسانک عقل و قلبی عالم ظاهری ظاهر آ بیله آن واحده احاطه ایامکده اولدینی کورن عالم کبرانک حقیقت انسانیه دیمک اولدینی آ کلایوب سماوارضک دخی اکامسخر بولندینی تسلیم ایدز .

مثنوی

﴿ ابلهانش فرد دیدند وضعیف ﴾

﴿ کی ضعیفست انکه باشه شد حریف ﴾

« تَرْجِمَه » بلها ، پیغمبری فرد وضعیف کوردیلر ، اما نصل ضعیفدر اول کیسه که ملک الملوک اولان الله تعالی حضر تلیله دوست و مصاحب اولدی ؟
« شَرَح » محتاج شرح دکادر .

مثنوی

﴿ ابلهان گفتند مردی بیش نیست ﴾

﴿ وای آن کو عاقبت اندیش نیست ﴾

« ترجمه » ابلهان دیدلر : پیغمبر برانساندر . اندن زیاده برشی دکلدر .

وای اول کیمسه به که عاقبتی دوشونمز . « شرح » احمقلر هر بی ذیشانک سائر انسانلر ایله اولان مشابہت صوریه سنه باقوب حقیقت و علویت معنویه سنه مطلع اوله مدفلرندن نبی ده بزم کبی بر انساندر دیدلر . بو فکر و خطا ایله کندیلرینی پریشان ایلدیلر . اکر عاقبت اندیش اولسه لرایدی تبلیغات نبویه ده سلامت دارینی مشاهده و کندیلرینی عذاب و ذلندن تخلیص ایدرلر ایدی . عاقبت اندیشلک انسانیتک اک بیوک خصائصندن معدود بر احسان جناب و دوددر . عاقبت اندیشلک سعادت دنییه و اخروییه بی کافلدر بونک ضدی ظاهر پر سنلک سطح ینلک نفسپرورلک کبی اخلاق ذمیمه در که نتایجی هر کس ایچون معلومه در .

﴿ حقیر وبی معین دیدن دیدهای حس صالح و نفاقه صالح را ﴾

﴿ علیه السلام . حق تعالی چون خو هدکه اشکری را هلاک کند ﴾

﴿ در نظر ایشان حقیر نماید خصما را و اندک واکر چه غالب باشد ﴾

﴿ آن خصم «و یقللکم فی اعینهم ایقضی الله امرأ کان مفعولاً» ﴾

حضرت صالح علیه السلام ایله دوه سنی خائفک حس کورلری حقیر وبی معین کوردکلرینک بیاننده در . الله تعالی حضرتلری بر عسکری هلاک اتمک اراده ایلر ایسه آنک نظرندہ خصم و دشمنلرینی حقیر و قلیل ارانه ایدر . بومعناده کی آیت کریمه سورہ انفالک قرق بشنجی آیتدر . شویله که : (واذیریکموهم اذالتقیم فی اعینکم قلیلاً و یقللکم فی اعینهم ایقضی الله امرأ کان مفعولاً والی الله ترجع الامور) معنای شرابی : ای مؤمنلر ، ذکر ایدیکز اول وقت تلاقی بی که ، الله تعالی سنزه کافرلری کوزلریکزده آزکوستردی و سزی دخی

انلرك كوزلرنده قلیل قیلدی ؛ تا كه جناب حق ازله محكوم به اولان یعنی ایشانمش اولان برامری قضاوت سفید ایده فخر عالم علیه الصلوة والسلام افندمن حضر تلی رؤیاسنده کفارک عسکرینی قلیل کوردیکنندن اهل ایمانک قبلرنده سارت وامنیت بدیدار و کفسار دخی اهل ایمانی صورتا آز مشاهده ایتدکلرندن غفلت وعطالته کرفتار اوله رق میدان حربده مضمحل و بی قرار اولمشدر .

شنوی

﴿ ناقة صالح بصورت بدشتر ﴾

﴿ پی بریدنش ز جهل آن قوم مر ﴾

« تَرْجِمَهُ » حضرت صالح علیه السلامک ناقه سی صورتا دوه ایدی ، ارتلخ طینت اولان قومی ایسه آنک سکرینی کسیدیلر « شَرَحْ » بوقعه سورهُ شمسک اون ایکنجی آیت کریمه سنده در . شویله که : (کذبت ثمود بطغویها اذا نبعث اشقاها فقال لهم رسول الله ناقة الله وسقياها فیکذبوه فقروها فدمدم عليهم ربهم بذنهم فسواها ولا يخاف عقباها) معنای شریفی : ثمود قومی طغیانلری سببیله حضرت صالحی تکذیب ایتدیلر ، اولوقتکه قوم مذکورک اکیزاده شقی و بدبختلری اللهک ناقه سی هلاکه قصد ایدی حضرت صالح انلره دیدی ، ناقه الله ایله حق سقایتنه طوقتمقدن توقی ایدیکز اوشقیلر آنی تکذیب ایتدیلر و دوه بی کسوب اولدر دیلر ، الله تعالی حضرتنری انلرك کناهلری حبیبیه اوزر نرینه عذابی کوندردی و خاک ایله یکسان قیلدی والله تعالی او هلاکک عقینندن قورقماز ، هر ظالمه اولدینی کبی قوم ثموده دخی ظلم و خطالری بصیرتلیرینه پرده و غشاوه اولوب نه حضرت صالح علیه السلامک برنی دیشان اولدینغی و نه دوه نک ناقه الله بواندینغی کوره بیلدیلر ، بالعکس خطالری قبلرنده مرکوز اولان حرص وطمع لیرینی تزید ایدوب و ناقه نک سقینی منع ایله اکتفا ایتیبوب برده انی هلاک و کندیلرینی بتون بتون ظلوم و ناپاک ایتدیلر .

قرآن عظیم الشانک حکمت و بلاغت مالانهم ایه سی حبیبیه آیات کریمه سنک هم ظاهری هم باطنی معانی جلیله سی واردر که جمله سی سلامت بخشار حکمت افزادر .

بر قاج آیات شریفه دن صکره قطب العارفين مولانا جلال الدين رومی قدس سره السامی
حضرتلری ناقة نک جهت باطنیه سندن دخی بر مقدار بیان و قلوب اهل ایمانی آب
زال حکمت و عرفان ایله ریان بیورورلر .

مشنوی

❧ از برای آب چون خصم شدد ❧

❧ نان کور و آب کور ایشان بدند ❧

« تَرْجِمَهُ » صودن طولایی چونکه او ظالم دوهیه خصم و دشمن اولدیلر ،
آنلر آب کور و نان کور اولدیلر « شَرَح » اهل شقاوت و اصحاب ضلالت دوه
صو ایچمسون دیو عناد و اصرار ایله حضرت صالحه عداوت و کندیلرینی افتاده
کرداب عقوبت و نکبت ایتمدیلر . او کروه مفسدت انبوه بیله مدیلر ، که ماء و هوا
و بتون مخلوقات لاتخص عبادت و اهل عبادت اولان و ناقة کبی علومی سودیله
ارواح مستعین غدالتدیرن انسان کامل ایچون یرادلش برا حسان جناب کبر یادر .

مشنوی

❧ ناقة الله آب خورد از جو و میغ ❧

❧ آب حق را داشتند از حق دریغ ❧

« تَرْجِمَهُ » ناقة الله ایرمق و بلوطدن جاری و نازل اولان صودن ایچر ایدی ،
اهل شقاوت جناب حَق صوبنی حَق دوه سندن دریغ طوتوب منع ایلدیلر .
« شَرَح » مذکور دوهیه ناقة الله دینمی حق تعالی حضرتلرینک حضرت صالح
علیه السلامه اولان کمال محبت و مرحتندندر . اشقیا تأمل ایتمدیلر ، که نعمت خدا
عباد حقدن منع او انسه نار و ادر .

مشنوی

❧ ناقة صالح چو جسم صالحان ❧

❧ شد کینی در هلاک طالحان ❧

« تَبَجَّهْ » حضرت صالح علیه السلامك دوه سی صالح اولان ذواتك جسمی کی اویغونسز اولانلرك هلا كنه برکین وپوصو اولدی « شَرْح » انبیای ذیشانك واولیای کرامك وجود بهبودلری صورتا سائر انسانلره مشابه اولدیغندن ، من القديم طالح و اویغونسزلر ظاهره باقوب اوزمره جلیله نك جسمی بزم کیدر ، انلرك بزدن نه فرقی واردر ، ديهرك تحقیر ایتمه و برچوق دفعه شربت شهادتی نوش ایتدیرمه متعاسر اولدقلری مثللو ، قوم نمودك شقیلری دخی ناقة صالحی عادی بر جسم ظن و کانايله هلا که جبارت ایتدیلر و دنیا و عقبا ده گرفتار عذاب و ذلت اولدیلر

مشنوی

﴿ تَابِرَانِ اَمْتِ زَحْكَمِ مَرَكِ وَدَرْدِ ﴾

﴿ نَاقَةُ اللَّهِ وَسَقِيَاهَا چِه كَرْدِ ﴾

« تَبَجَّهْ » باق کور اول امت مقهوره اوزره موت و در د حکمندن « نَاقَةُ اللَّهِ وَسَقِيَاهَا » فرمانی نه لرایلدی ؟ « شَرْح » آیت کریمه سبق ایدن بیت شریفك شرحنده تحریر و حکایه اولندی . بیت شریفك مألئ نمود قومنك اویغونسزلری نَاقَةُ اللَّهِ وَسَقِيَاهَا تخذیرندن منته ادلما یوب نَاقَةُ سقیدن منع وبعده هلاک ایلد کلرندن بو تخذیردن عدم احترازلری کندولری چون نه اولوملری نه در دلری منتج اولدی .

مشنوی

﴿ شَحْنَةُ قَهْرِ خُدا زِيشانِ بِجَسْتِ ﴾

﴿ خُونِبهایِ اشتریِ شهریِ درستِ ﴾

« تَبَجَّهْ » الله تعالی حضرتلرینك قهری ضابطی اول دوه نك خون بهاسنه

بدل تمام بر شهر استدی « شَرَح » قهری ضابطی ، تعبیرندن مقصد عالی ، اجرای عدل و سیاست ایدن قهر رباندر . قوم نمود جناب حَق امری خلافتی اوله رق نافه صالحه اذا واثلافه اجترأ بتدکرنندن قهر یزدانی اول نافه نك خون بهاسنه بدل شهر لر یله کندیلرینی دوچار اضمحلال و دارینه معذب و پر ملال ایلدی .

مثنوی

﴿ روح همچون صالح وتن نافه است ﴾

﴿ روح اندر وصل تن در فاقه است ﴾

« تَرْجِمَه » روح ، حضرت صالح وتن ، دوه کبیر ؛ بَاك اولانك روحی وصل الهمیده وبدنی فقر و احتیاجده در « شَرَح » ذوات بَاك نهادك روحی حضرت صالح کبی مقبول و معتبر وتن و بدنلری ایسه مانند نافه اضطراب آوردر . انبیا و اولیاء اللہك روح برفتو حلری وصال و جمال خدای متعال ایله بر شوق و سرور وتن ایسه دنیانك تواید ایلدیکی اضطرابات متنوعه دن متالم و بی حضور در

مثنوی

﴿ روح صالح قابل آفات نیست ﴾

﴿ زخم بر نافه بود بر ذات نیست ﴾

« تَرْجِمَه » صالح و مقبول اولان روح ، قابل آفات و بلا یا اولیوب ، زخم و یاره دوه اوزره در ، ذات اوزره دکدر « شَرَح » بَاك و صالح اولان روح ، علوی اولدیغندن آفات و بلا یادن امیندر ؛ مزاجه گرفتار اولان تن و بدندر . ذاتاً انسان یالکز صورتیله دکل صورت و سیریتله انساندر . نته کیم قرآن کریمده سحره نك حضرت موسایه ایمانلری اوزرینه فرعونك آنلرك صلیله تهدید ایتسنه جواباً (انما فقصی هذه الحیوة الدنيا فاقضی ما انت قاضی) دیوب فرعونه عذابنك آنجق لباس مستعاردن عبارت اولان تنه اولوب کندی روحلرینه اولمیه جفنی بیانه آنی تجهیل ایتمش اولدقلری ذکر بیورلمشدر .

مثنوی

﴿ روح صالح قابل آزار نیست ﴾

﴿ نور یزدان سغبه کفار نیست ﴾

« تَجَمُّدٌ » صالح و مقبول اولان روح قابل آزار و جفا دکلدر؛ نور یزدان کافر لک زبون و مغلوبی دکلدر « شَرَحٌ » روح معنوی که نور و فیض سبحانیدر؛ هیچ قابل آزار و جفا و زبون کفار و سفها اولورمی؟ بر مرد خدا حسب الحکمه ظلم و اذالره کرفتار اولسه بيله ادا کورن روح پرفتوحی دکل، بدنیدر.

مثنوی

﴿ حق ازان پیوست با جسم نهان ﴾

﴿ تا اذا رانسد و بینسد امتحان ﴾

« تَجَمُّدٌ » حق تعالی حضرتلری جسم و تنه آندن طولایی نهانی متصلدر؛ تا که اول جسمی ظالم لر اینجس و نلر و امتحان و ابتلا کورسونلر « شَرَحٌ » حق تعالی حضرتلرینک جسمه اتسالی کمال قرینتدن کنایه دزکه، حبل الودیددن یعنی شاخ طماردن انسانه دها قریب اولدینی قرآن عظیم الشانده فرمان بیورلمشدر. بوا اتصال معنویک نهان اولسی هم صلحانک صبر و رضالری هم ظالمانک جرأت ناهم وارلری امتحان و ارئه ایمک و بوجله بر طرفه تزید اطمئنانه و دیگر جهته سو، نیتلری حسبيله ثبوت شقاوته وسیله اولقی ایچوندرد.

مثنوی

﴿ بی خبر کا زار این آزار اوست ﴾

﴿ آب این خم متصل بآب جوست ﴾

« تَجَمُّدٌ » غافل بی خبردرکه، صالح اولان انسانک آزاری حق تعالیکنک

آزایدرد، بوخم وقابك صوبی ایرمغك صوبيله متصلدر «شرح» صالح اولنارك
بدنی وعقل و خاطری روح معنوی و فیض ربانیه نور و عالی ایکن آنلره جزئی
صورتده بیله اذا ایتمك غضب کبریائی دعوت ایلمکدر . برقاپده بولنان صوچشمه
وسائر منابعدن حاصل اولدیفندن آنکله نسبت اتصالی اولدینی کبی، صالح اولان
انسانار فیض و نورینك دخی دریای بی انتهای صمدانیدن متحصل بولندینی
غند اولی النهاده امرجلیدر .

مثنوی

❦ زان تعلق کرد باجسمی اله ❦

❦ تا که گردد جمله عالم را پناه ❦

«تَرْجِمَه» آنك ایچون الله تعالی حضرتتاری بر جسم ایله تعلق ایلدی ، تا که
اوجسمی جمیع عالمه پناه و مابجا ایده «شرح» بو بیتدن مقصد دات احدیت
مشکوة روح احمدیدن هر عصرده ربی یاولی اکمل مظهرنده تجلی ایدر و جمله عالم
اومظهر اقدسدن مستفید جود و وجود اولوب اکا التجا ایلر دیمکدر . نته کم
انی لاجد نفس الرحمن من جهة اليمين) حدیث شریفنده بو حقیقته اشارت واردر

مثنوی

❦ کس نیابد بردل ایشان ظفر ❦

❦ بر صدف آید ضررنی بر کهر ❦

«تَرْجِمَه» اول زمرة جلیلهك کوکلی اوزره کمسه ظفر بولمز ؛ ضرر
صدفه کلور ، کهره کلز [سلطان ولد حضرتتارینك زمان عالیهسنده یازیلان مثنوی
شریفك نسخه سنده بو بیت محرر اولدیفندن شرحه نزوم کور نمدی]

مثنوی

❦ ناقة جسم ولی را بنده باش ❦

❦ تاشوی باروح صالح خواجه تاش ❦

« تَنْجِيْمُهُ » ولی اللہک جسمی دومنہ بندہ اول ؛ تا کہ روح صالح و یا حضرت صالح علیہ السلامک روحینہ خواجہ تاش و ارقداش اولہ سین « شَرْحُ » برولینک صورت ظاہرہ سنہ دخی بندہ اول ، اکا خدمت و خاطرینی جاب و کندوسنہ رعایت ایت ، تا کہ آنک فیض و دعاسیلہ روحک کسب علویت و استحصال نورانیت ایتسون و ارواح صالحایلہ ہم مکان و ہم حالت اولسون .

مثنوی

﴿ گفت صالح چونکہ کردید این حسد ﴾
﴿ بعد سه روز از خدا تقمت رسد ﴾

« تَنْجِيْمُهُ » حضرت صالح علیہ السلام اول قومہ دیدی ، چونکہ بو حسدی اجرا ایلدیکیز ، اوچ کوندن صکرہ خدای متعال حضر تلرندن تقمت و عقوبت کلور . « شَرْحُ » انبیای ذیشان ہم اجرای تبلیغات و نصائح ، ہم ایجاب ایدنلری تنذیر و تحویف بیوررلر . حضرت صالح علیہ السلام قوم نموده اجرا ایلدیکی بر چوق تبلیغات و نصائحندن صکرہ متنبہ اولمایانلری و ناقۃ اللہی تلف ایدنلری اوچ کوندن صکرہ ظهور ایدہ جک قهر ربانیلہ تنذیر ایلدی .

مثنوی

﴿ بعد سه روز دکر از جان ستان ﴾
﴿ آفتی آید کہ دارد سه نشان ﴾

« تَنْجِيْمُهُ » دیگر اوچ کوندن صکرہ جان آلیجیدن بر آفت و بلا کلور ، کہ اوچ نشان طور [ذکر اولنان نشان آتیده بیان بیوریلہ جقدر .

مثنوی

﴿ رنك روى جهاتان كردد دكر ﴾

﴿ رنك رنك مختلف اندر نظر ﴾

« تَرْجِمَه » جمله كزك يوزينك رنكى متغير و نظرده رنك رنك و مختلف اولور « شَرْح » رنكلرك متغير اولمى ياشديد برمرضدن و ياخوف و تلاش و غمندن حاصل اولور . تغير لون مادی ايسه طبيبه ، معنوی ايسه برمرد حقه مراجعت ايتمی و اذن حق ايله طالب نجات اولمی .

مثنوی

﴿ روز اول رويتان چون زعفران ﴾

﴿ دردوم رو سرخ همچون ارغوان ﴾

« تَرْجِمَه » اولكى كونده يوزكز زعفران كې صـاري و ايكنجى كونده ارغوان كې قرمزى اولور [امروتندير اولديغندن و ارسته شرحدر]

مثنوی

﴿ درسوم كردد همه روها سياه ﴾

﴿ بعد ازان اندر رسد قهراله ﴾

« تَرْجِمَه » اوچنجى كونده بتون يوزلريكنز سياه اولور ، اندن صكره قهر الهى ايريشور « شَرْح » ايكي كون ايچنده زرد و حمرتك شدتله سر نما اولمى غضب ربانى آثاردن اولدينى دركار اولوب اما كلياً وجودلرينى محو و تدمير ايدمه جاك قهر الهى يوزلرينك سياه اولمى سندن صكره ايدى . سياه و ظلمت ، كناه و كفر كك شديد درجاتى اينا و اشارت ايدر برحالتدر .

مثنوی

﴿ کر نشان خواهی از من زین وعید ﴾

﴿ کرد نایقه بسوی که دوید ﴾

« تَرْجِمَه » ، ا کبر بو وعید و غضبیدن بندن نشان و علامت ایسترایسه کز دوه نک
یا ورو سنی طاغ طرفنه قوشد وریکز « شَرْح » بعده کور یله جکی اوزره دوه نک
یا ورو سندن مقصد اصلی ، حضرت صالح علیه السلام مکسر اولان خاطر عالیلریدر .
اول نبی ذیشان قوم نموده فرمان بیورر لر ا کبر بو وعید و غضب ربانینک وقوع
بولوب بولیه جغه دأر بر نشان و علامت سؤال اتمک استرایسه کز یا ورو که بنم اینجمنش
اولان خاطر مدرر . خاطر می تطیب ایله یرینه کتور مک بذل مساعی و جهد نامتناهی
ایدیکر . کتوره بیلور ایسه ز امیدوار والا مایوس و تار مار اولکیز .

مثنوی

﴿ کرتو اندیش گرفتن چاره هست ﴾

﴿ ورنه خود مرغ امید از دام جست ﴾

« تَرْجِمَه » ، ا کرسن یا وروی طومنی آرزو ایدرایسه ک چاره واردر والا
مرغ امید رمیده اولوب طوزا قدن قور تیلوب کیتدی « شَرْح » قوم نموده
بیورر لر که : خاطر می یرینه کتوره بیلور ایسه کز سزک ایچون چاره نجات امید
اولنور والا مرغ امید سزدن رمیده و پران و شخصلر کز تدبیر فهر الهی ایله
کرفتار خسران اولور .

مثنوی

﴿ کس نیانست اندران کره رسید ﴾

﴿ رفت در کهسارها شد نابدد ﴾

« تَرْجِمَه » ، اول یا وروی ایر شه که کیمسه مقتدر اوله مدی : یا ورو طاغر

ایچره کیدوب نابید اولدی « **شرح** » قوم نمودن هیچ برکسه مقتدر اوله مدی، که حضرت صالح علیه السلام خاطرینی تعلیب ایله یرینه کتورسون؛ زیرا اولوقته قدر ارتکاب ایلدکری مظالم عظیمه جزالرینی استلزام و بناء علیه قضای جناب قهار رونما اولوب انلری ناکام ایلدی .

مشنوی

﴿ همچو روح پاک کوازنک تن ﴾

﴿ میکر یزد جانب رب المنن ﴾

• **ترجمه** : روح پاک بدنک عار و ننگندن مضطراولوب نعمتله صاحبی اولان الله تعالی حضرتلری جانبته التجا ایله کیتدیکی کبی ، حضرت صالح خاطرینی دخی قوم نمودن اوله کیتدی « **شرح** » حضرت صالح علیه السلام خاطرینی قوم نمودن رمیده اولدیغندن کلام و ابراملرینه بر دهسا التفات ایتیموب ارض الله واسعهیه شتاب ایلدی . یوانکسارک کمال درجاتی تعریف ایچون ارواح پاکی مثال کتوروب بیوریلور : خاطر صالح اولدرجهده متفر اوله رق کیتدی ، که روح پاک تندن متفر و مضطر و عالم لاهوته پویان و فنان روگردان اولوب کیتدیکی کیدر . دنیا و عقبا عالم ظاهر و عالم لاهوت جمله سی جناب واجب الوجودک ملکی اولوب شوقدرکه ارواح پاکک اکه زیاده میدان تجلیلری عالم لاهوت اولدیغندن بو عالم عالی (جناب رب المنن) طرفی تعیر اولندی .

مشنوی

﴿ کفت دیدیت آن قضا مبرم شدست ﴾

﴿ صورت امید را کردن زدست ﴾

• **ترجمه** : حضرت صالح علیه السلام قوم نموده دیدی که : کوردیکز می اول قضای الهی مبرم اولدی و امید صورتک بوینی اوروب قطع ایلدی ! « **شرح** » خاطر شریفلری جلب اولندیغنی کورنجه حضرت صالح علیه السلام

قوم نموده بیوردی که : مبرم اولان قضا حقکزده سرنما اولوب صورت-
امیدکزک کردنی سیف غضب ایله قطع و فنا ایلدی . [قضا ، صورت امیدک
کردنی قطع ایتدی تعبیری ، غایت بلیغانه در !]

مثنوی

﴿ کره ناقه چه باشد خاطرش ﴾

﴿ که بجا آرید از احسان و برش ﴾

« تَنْجِیْهِ » دونه ک یاوردی ندر ؟ صالح خاطر بدر که احسان و ایلکله
آنی یرینه کتیریکز ! « شَرْح » بواصرهم قوم نموده هم هروقت ایچون سائر
انسانلره لایق بر خطاب مستطابدر ، که ذوات پاک خاطر عالیرینی احسان
و ایلک ایله یرینه کتیروب تطیب ایتسونلر . زیرا مستقیم و مقبول بر قولک
خاطری نزد جناب کبریاده عظیم و کریمدر . خاطره کله بیلیر : ناقه صالح
تلف اولدی ، خاطری فصل قالدی ؟ بالاده عرض اولندی اوزره قرآن عظیم الشان
هم ظامری هم باطنی اولدیغندن ظاهر اولان ناقه الله قوم نموددن تلف اولدی
و باطن صورتیله کره ناقه به تشبیه اولان قاب شریف صالح اول قوم ظالمک اذاسندن
معناً قیرلدی .

مثنوی

﴿ کربجا آید داش رستیدازان ﴾

﴿ ورنه نومیدیت و ساعدرا کران ﴾

« تَنْجِیْهِ » اگرانک کوکلی یرینه کلیر ایسه او عذاب و عقابدن قور تولدیکز
والاخلاصدن ناامید و مایوس اولهرق بازو و دیرسکلریکزی ایصیریجی سکز .
« شَرْح » خاطر صالحی تطیب ایده بیایر ایسه کز عذاب و عقوبتدن خلاص بولور
والا کرفنار بریشانی و دوچار اندراس ایلور سکز . قضاء الهی سزک ایچون
مبرم اولدی دیه قوم نموده اراده بیورلش ایکن سمیک کمال قوتنی اعلام ایچون
اشبوییت شریفدهده خاطرک سعی ایله یرینه کتیرلمسی نجات و خلاصه ینه چاره
ارائه اولندی ؛ علی الخصوص بو خطاب وقتک معنیدنه اولسه سزا و صوابدر .

مشنوی

﴿ چون شنیدند این وعید منکدر ﴾

﴿ چشم نهادند و آنرا منتظر ﴾

« تَبَجَّهْ » وقتا که قوم نمود بو بولانیق وعیدی ایشمدیلر ، ظهورینه عطف نظر ایله منتظر اولدیلر . « شَرْح » قوم نمود عنود پک چوق مظالم ارتکاب ایتدکن بشقه برده حضرت صالح علیه السلامک خاطرینی رینه کتیر مکده کایلیق مساعی نمود اولدقلرندن وقضای الهینک تقرب ظهورینی خبر آندقلرندن اجرای مساعی مشروعه یعنی اعطای صدقه و نیاز واستغفاره توسل ایتک کبی توفیق ایدن محروم و خراب و مشؤم اولدیلر .

مشنوی

﴿ روز اول روی خود دیدند زرد ﴾

﴿ میزدند از نا امیدی آه سرد ﴾

« تَبَجَّهْ » برنجی کون کندی یوزلرینی صاری کوردیلر ، امید سزلکدن صغوق آه اوردیلر . [یعنی ندامت ایله آه و فریاد ایتدیلر] .

مشنوی

﴿ سرخ شد روی همه روز دوم ﴾

﴿ نوبت امید و توبه کشت کم ﴾

« تَبَجَّهْ » ایکنجی کونی جمله سنک یوزی قرمزی اولدی و امید و توبه نوبی ازالوب غیب اولدی . « شَرْح » بوییت شریفدن اکلاشیلیرکه : وعید منکدری ایشدکلری صره ده توبه و نیاز واسترحامه آغاز ایتش اولسه لر ایدی احتمالکه قوم نمود مرحمت واجب الوجوده نائل و گرفتار اولدقلری سحاب بلا اوزرلرنده زائل اولور ایدی .

مشنوی

﴿ شمسیه روز سوم روی همه ﴾

﴿ حکم صالح راست شدنی ملحمه ﴾

« تَرْجِمَهُ » اوچنچی کون جملہ سنک یوزی سیاہ اولدی ؛ صالح علیہ السلام
حکم و وعیدی جنک وجدالہز تحقق ایتدی . [وارستہ شر حدرد .]

مشنوی

﴿ چون همه برنا امیددی سرزدند ﴾

﴿ همچو مرغان دردوزانو آمدند ﴾

« تَرْجِمَهُ » نہ زمان جملہ سی امیدسنزلکہ باش قودیلر ، قوشلر کبی ایکی دیز
اوزرینہ کلدیلر . « شَرْحُ » اوچنچی کونی ده قوم نمود حق تعالیٰ حضر تلرینہ
نیاز واسترحام اتمک کبی برامر خیرده بولنہ جقلرینہ بدل ، امیدسنزلک کبی برکار-
مقدوحی اختیار ایلہ عذاب الیمہ کرفتار اولدیلر . شدت سرما وبشقہ بر اضطر ابدن
طولایی قوشلر نصل ایکی دیز اوزرینہ بلاسی طور لر ايسہ قوم نمودک شقیلری ده
اولہ مأیوسانہ قالدیلر و شدت مصیبتی حس اتمکہ باشلادیلر .

مشنوی

﴿ درنی آورد جبریل امین ﴾

﴿ شرح این زانوزدن راجائمین ﴾

« تَرْجِمَهُ » قرآن عظیم الشاندہ جبریل امین علیہ السلام بودیز اور مق وقعہ سی
(جائمین) تعبیرلہ کتیردی . « شَرْحُ » اشارت اولان آیت کریمہ سورہ اعرافک
یمش یدنجی آیتدر . شویلہ کہ : (فاخذتم الرجفة فاصبحوا فی دارہم جائمین)
معنای شریفی : ایمدی آنلری شدید زلزله واضطراب اخذ ایلدیکندن خانہ لرندہ
دیز چوکیچی اولہ رق صبا حلدیلر و هلاک اولدیلر .

بو آیت کریمه یی . مشهور نجم الدین کبری حضرت تری بوجه ایله تفسیر ایلر :
 عدم اصفا « نفس الامارة بالسوء » صفاتندتر ؛ اوحالده که اکا نصیح تأثیر ایتمز
 وانک ایچون دوشونه جک دلیل و التزام اولنه حق سبیل قالماز . نفس اماره ایچون
 هیچ بر نعمت اولماز که انک قدر و قیمتی بیلوب شکرنده بوانسون . بیان اولنان دیز
 چو کسی موتک ورودیدر . آیت کریمه نك مابعدی بویه در : (فتولی عنهم)
 (سینه نجم الدین کبری تفسیری اوزره) وانلردن روح علوی یوز چورروب دوندی
 (وقال یا قوم لقد ابلغتکم رسالت ربی) و دیدی که یافس و نفسک صفتلری اولان
 اخلاق ! ربکم رسالتی سزه تبایغ ایلدم . (ونصحت لکم) ونصیحت ایلدم که حسن .
 اخلاق ایله متصف و بنم خلقمله متخلق اوله سکر . (ولكن لا تحبون الناصحين)
 فقط سز ناصحلری سومز سکر .

مشنوی

﴿ زانو آندم زن که تعلیمت کنند ﴾

﴿ وزچنین زانو زدن بیت کنند ﴾

« تَنْجِيْهُ » دیزی اووقت یره اورکه ، سکا نصیحتلر تعلیم ایدرلر و بونک کبی
 دیز چو که کدن سف تخویف و تنذیر ایلرلر . « شَرْح » ای انسان ! دین مبین وانک
 اهلی حق یولنی ، طریق مستقیم سکا اراده و قوم نمودک دیز چو کمک مصیبتنی
 تعریف و انبا ایلر ایکن نصیحتی قبول ایدرک مرحمت ربانیه بی جاب ایتمک ایچون
 دیز چو کوب نماز و نیاز ایله برابر ارادات ربانیه ینه منقاد و اوصورتله اهل نجات
 اول ! دها وقتک وار ایکن رضای خدای تحری ایت ! یوقسه صوک نفسته شاهد .
 چاره رو کردل و شخصک مؤبد آنالان و کریان اولور .

مشنوی

﴿ منتظر کشتند زخم قهر را ﴾

﴿ قهر آمد نیست کرد آن شهر را ﴾

« تَنْجِيْهُ » قوم نمود قهر الهی زخمه منتظر اولدیلر ، قهر کلدی و اول
 شهری یوق ایلدی . [و ارسته شرحدر .]

مشنوی

﴿ صالح از خلوت بسوی شهر رفت ﴾

﴿ شهر دید اندر میان دود و تفت ﴾

« تَبَجَّهْ » حضرت صالح علیه السلام اولجه چکلمش اولدینی خلوتدن شهر جاننه کتدی. شهری دومان و حرارت ایچنده کوردی. « شَرْح » قوم نمودک شهرینه واقع اولان زلزله شدیددن صکره صالح علیه السلام کیدوب کوردی که قهر ربانی شهری واهل هلاک ایله خانه لری منهدم ایتمش و شهر و سکانی بر دومان و حرارت ایچنده حقیق برافشدر.

مشنوی

﴿ ناله از اجزای ایشان میشنید ﴾

﴿ نوحه پیدانوحه گویان نابدید ﴾

« تَبَجَّهْ » انلرک اجزا سندن حضرت صالح ناله ایشندی؛ نوحه، پیدافقط نوحه کروفریاد ایدیجیلر غائب و نابدید ایدی. « شَرْح » زلزله شدیدک عقبنده صالح علیه السلام قوم نمودک شهرینه وارد قدده بیقیلان بنسالر ایچنده مجروح و مأیوس قالانلرک فریادلری ایشیدیلر ایهده اشخاص مقهوره لری مردود و نابود ایدی.

مشنوی

﴿ راستخوانها شان شنید او نالها ﴾

﴿ اشک ریزان جان شان چون ژالها ﴾

« تَبَجَّهْ » آنلرک کیمکلرندن صالح علیه السلام ناله لر ایشندی. انلرک جانی شبنم کی کوز یاشی دوکیجی ایدی. « شَرْح » خرابه لر ایچنده مضطر

قالان کیکلدردن پیددا اولان نالهلر وجانلردن دوکیلان کوزیاشیله زالهلر، قوه-
روحانیه واسطه سیله حضرت صالح علیه السلام طرفندن استماع ورویت اولنش
وقاب عالیلری متأثر اولمشدر .

مشنوی

❦ صالح آن بشنید و کربه ساز کرد ❦

❦ نوحه بر نوحه کران آغاز کرد ❦

« تَبَجَّهْ » صالح علیه السلام بونی ایشتدی ، نوحه و فریاد ایدیجیلر اوزرینه
نوحه و فریاده باشلادی . « شَرَحْ » کرچه حضرت صالح علیه السلام ک خاطری
بو قوم ظلوم و عنوددن کلیاً منکسر اولمش ایدیسه ده بعده کرفتار اولدقلری
شدت بلا و مصیبت اوزرینه قلب عالیلرنده رقت و مرحمت حاصل اولوب فریاد
ایدنلرک حاله اغلادی .

مشنوی

❦ کفت ای قومی بباطل زیسته ❦

❦ وز شما من پیش حق بکریسته ❦

« تَبَجَّهْ » صالح علیه السلام دیدی : ای اول قوم که باطل ایله یشامشدر .
و کندیلرندن اوتری بن حضور حقه ده اغلامشم . « شَرَحْ » قوم نموده لاک و نابود
اولدینی حاله هم ائلرک ارواحنه ، هم سائر ظالم اولانلره خطاباً حضرت صالح
علیه السلام محض حقیقت اوله رق بعض کلمات بسط و بیان بیورمشلردر .

مشنوی

❦ حق بکفت صبر کن بر جورشان ❦

❦ پندشازده بس نماند از دورشان ❦

« تَجَمُّعُ » حق تعالی حضرتلری بکا دیدی : سن آنلرک جورلری اوزرینه صبر ایله ! آنلره نصیحت ویر ! زیرا آنلرک دوروزمانلرندن چوق شی قالدی .
[محتاج شرح دکلدر .]

مشنوی

❦ من بکفته پند شد بند از جفا ❦

❦ شیر پند از مهر جوشد وز صفا ❦

« تَجَمُّعُ » بن دیش ایدم : بوقومه نصیحت ویرمش ایسه مده نصیحتم بند و قید اولدی ، زیرا نصیحت سودی محبت و صفادن قاینار . « شَرَحُ » نصیحت اولندی حالده مستمع مستعد و مطیع ایسه مستفید و الا مضطر و نومید اولور . آرزو کش نصیحت اولیان کیسه ناصحک شوقی کسرو ازاله و فائده بی ضرره تبدیل و ذهنی بشقه حالاته اماله ایلر .

مشنوی

❦ بسکه کردید از جفا بر جای من ❦

❦ شیر پند افسرد در رکهای من ❦

« تَجَمُّعُ » مقام نبوته قارشی او قدر جور و جفا ایتدی کز که انک کثرتندن نصیحت سودی طمر لر مده طو کوب قالدی . [محتاج شرح دکلدر .]

مشنوی

❦ حق مرا گفته ترا لطفی دهم ❦

❦ بر سر آن زخمها مرهم نهم ❦

« تَجَمُّعُ » الله تعالی حضرتلری مرحمة بکا دیمشدر : سکا زیاده لطف ویررم و او یاره لک اوزرینه مرهم قورم . « شَرَحُ » سزبکا جور و جفا ایتدی کز که زده

جناب ارحم الراحمین بکامین اولور . قلب و خاطر منکسرمی تطیباً بیورر ایدیکه
ظالمک آچدقلری یاره لردن اسف ایتمه ! بن اویاره لر اوزرینه مرهم مرحمت
وضع ایلر و سنی دوجهانده مسعود و بختیار ایدرم .

مشنوی

❦ صاف کرده حق دلم را چون سما ❦

❦ روفته از خاطر م جوهر شما ❦

« تَنْجِیْهِ » حق تعالی حضرتلری قابلی مانسند سما صاف و اعلا ایلمش
و سزک جور کزی خاطر مدن سوپور مشدر . [محتاج شرح دکلدنر .]

مشنوی

❦ در نصیحت من شده بارد کر ❦

❦ گفته امثال و سخنها چون شکر ❦

« تَنْجِیْهِ » بن تکرار سزده نصیحتده بولمش و شکر کی امثال و کلمات سوپلمشم .
« شَرْح » ای قوم ظالم و ائیم ! سزهرنه قدر بکا جور و اذا ایتمکه مقدم اولمش
ایسه کزده بنینه لطف و مروت ایتمک ایستدم و اک مؤثر اک حلاوتلی امثال
و کلاتی نصیحه سزده تبلیغ ایلدم ؛ نه فائده که ظالمکز حسیله سز معناً میت و بی امید
ایدیکز .

مشنوی

❦ شیر تازه از شکر انکیخته ❦

❦ شیر و شهدی باسخن آمیخته ❦

« تَنْجِیْهِ » نصیحتم تازه بر سود اوله رق شکر ایله قاریشمش و سود ، بال
کلامله مزج اولمش ایدی . [محتاج شرح دکلدنر .]

مشنوی

﴿ در شما چون زهر کشته از سخن ﴾

﴿ زانکه زهرستان بدید از یسخ و بن ﴾

« تَرْجِمَهُ » او حلاوتلی کلام و نصیحتم سزه زهر اولدی ؛ زیرا ساسماً
کو کدن زهرستان ایدیکز . « شَرْح » اول قوم مشؤم اصحابی بی باک و ناپاک
اولدقلربی و حق تعالی حضرتلرینک اوامر و تبلیغاتی رد ایلدکلربی خاطر-
شریفلرینه کتیرنجہ حضرت صالحک حس بیوردقلری رقت و مرحمت بر نوع
غضب و حدته منقلب اولدی و انلرک اصلی زهرستان اولدیغنی بیان واراده بیوردی .

مشنوی

﴿ چون شوم غمکین که غم شد سر نکون ﴾

﴿ غم شما بودید ای قوم حرون ﴾

« تَرْجِمَهُ » نه ایچون غمکین و مکدر اولهیم که غم سر نکون و مکوس
ولوب اورتادن قالقدی ؛ اصل غم سز ایدیکز ، ای قوم حرون ! « شَرْح »
ظالملرک کرفتار اوله جقلری جزا و عقوبت اوزرینه غم و کدر ایتک نامجل اولدیغنه
امر و اشارت بیوردیلور . ظالملرک محوی باعث غم دکل ، بلکه رافع غم بر مرحمت
جناب منتقمدر ؛ زیرا ظالملرک عین شأمت اولان وجود مفسدت آلودلری
طوردقجه سائر انسانلره ده ایراث ظلم و غموم و هموم ایدرلر .

مشنوی

﴿ هیچ کس بر مرک غم نوحه کند ﴾

﴿ ریش سر چون شد کسی مو بر کند ﴾

« تَرْجِمَهُ » هیچ کیمسه غمک و فاتندن و زوانندن نوحه و فریاد ایلرمی ؟
باشک یارمه سی کیتمسندن صاحب یارم مغموم اوله رق قیل قوباررمی ؟ « شَرْح » حضرت

صالح علیه السلام بیورمشلر : غم میانه دن رفع و یاره محو و دفع اولسه غم و کدورت دکل بالعکس باعث حظ و مسرتدر. حقیقت بویه ایکن بن نه ایچون عین زخم و یاره اولان بوقوم حرون اوزرینه اسف و و قمتی نابمحل حزن حاللریله ضایع و تلف ایدهیم ؟

مشنوی

﴿ روبر خود کردو بکفایت ای نوحه کر ﴾

﴿ نوحه ات رامی نیر زندآن نفر ﴾

« تَبَجَّهْ » یوزینی کندیسنه چو یروب دیدی : ای نوحه کر اولان صالح ! او قوم ظالم سنک نوحه و فریاد که لایق اولمازلر. « شَرِّحْ » انسانک اغلایه جنی و آجیه جنی کیمسه لر شایان مرحمت اولاندردر؛ یوقسه ظالملم آجیمق نابجادر .

مشنوی

﴿ کز مخوان ای راست خواننده مبین ﴾

﴿ کیف آسا خلف قوم ظالمین ﴾

« تَبَجَّهْ » ای قرآن عظیم الشانی طوغری اوقویان کیمسه ! آنی اگری اوقومه ! قوم ظالمینک ارقه سندن بن فصل نه وجه ایله محزون اولهیم ؟ « شَرِّحْ » اشارت اولنان آیت کریمه سورۃ اعرافک الی سکنزنجی آیت کریمه سیدر : (الذین کذبوا شعباً کانوهم الخاسرین فتول عنهم وقال یاقوم لقد ابغضتکم رسالت ربی و انذحت لکم فکیف آسا علی قوم کافرین) معنای شریفی : « شول کیمسه لر که شعیب علیه السلامی تمکذیب ایتدیلر، خاسرین و مقهور اولدیلر . حضرت شعیب انلردن منصرف اولوب یوزینی چورودی و دیدی که : یاقوم ! تحقیقا بن ربکم رسالت و فرمانی سزه تبلیغ ایله نصحیت ایلدم، ایمدی نه ایچون محزون اولهیم . کافرلر قومنک هلاکی اوزرینه » بوراده قرآن مبینی اگری اوقومه دیتمکدن مقصد ایات رحمتی موضعنک غیریده اوقومه دیتمکدر .

مشنوی

﴿ باز اندر چشم و دل او کربیه یافت ﴾

﴿ رحمتی بی علتی در وی بتافت ﴾

« تَبَجَّهْ » تکرار صالح علیه السلام کوز و قلبنده کربیه و رقت بولدی ؛ سببش بر رحمت حضرت صالحه ظاهر اولدی . [محتاج شرح دکلدره]

مشنوی

﴿ قطره می بارید و حیران کشته بود ﴾

﴿ قطره بی علت از دریای جود ﴾

« تَبَجَّهْ » شو حاله برابر حضرت صالح علیه السلام مبارک کوز لرندن قطره یا غمقه ایدی اما نه قطره! دریای جود و رحماندن سببش علتش قطره. ایسته کن دیسیده بو حالدن حیران اولمش ایدی . « شَرَحْ » اول قوم ناپاک شایان هلاک اولد قلری ادله عقلیه صحیحیه ایله حضرت صالح علیه السلام نزدنده تحقق ایتدیکی حالده کمال رقتله مبارک کوزندن سرشک تَأْتِرُکْ آفدیفی کورنجه کننیده حیرتده قالدی ؛ فقط بو قطره نك اصلی ، دریای جود صمدانیدن اولدیفی کلا دی .

مشنوی

﴿ عقل او می گفت کین کربیه زچیت ﴾

﴿ بر چنان افسوسیان شاید کریست ﴾

« تَبَجَّهْ » حضرت صالح علیه السلام عقلی دیر ایدی که بو کربیه و کوزباشی نندند؛ بو کبی باطل و مستهزیلر اوزرینه اغلامق لایقمیدر؟ « شَرَحْ » غایت دقت اولسه حق کیفیتندر که : احوال عظیمه ده قلب ایله عقل توافق ایتیور . مثلاً قلبی رقیق و رحیم اولان ذات ولو عقلنک شایان رقت و معاونت

کورمدیکی و بلکه شایسته جزا عدایلدیکی بعض انسانلره آجیور و معاونتده بولنیور؛ بالعکس قالی غلیظ و بی رحم اولان کیمسه لر بر آدمک جزئی اولان قصورینی حسب الانسانیه عفو ایتمک و علیهنده بولنماق عقلاً مقتضی ایکن بواقضایی قبول ایتمیوب برسوق درون ایله صاحب قصور عد و ظن ایله کلری آدمک علیهنده بولنیورلر . بومشکلاتدن، بوخطالردن قور تولق و طوغری بریوله بولمق اوزره عقل و قالی شریعت مطهره نك احکامنه رام یعنی شریعت غرامرحمت امر ایستدیکی حالده مرحمت ایتملی ترتیب جزا ایلدیکی یردهده منصفانه جزا ویرملی !

مشنوی

❦ برچه می کربن بکو بر فعلشان ❦

❦ بر سپاه کینه بد نعلشان ❦

« تَرْجِمَه » عقل ، حضرت صالحه دیر: نه ایچون اغلار سک؟ سویله! انلرک افعال قییحهلری و بدروش اولان کینهلری جنودی اوزرینه می اغلار سک؟ « شَرْح » افعال قییحه و مانند جنود کین اولان حرکات ناجا و جفا پیمالری اوزرینه می اغلار سک؟ محقق دکلیدرکه بوقوم هلاک اولماش اولیدی ظلمه دوام و برچوق بیچارکانی بی امن و امان ایدرلر ایدی؟

مشنوی

❦ بردل تاریک پرژنکارشان ❦

❦ بر زبان زهر همچون مارشان ❦

« تَرْجِمَه » انلرک پاس ایله طولو اولان دل تاریکلری اوزرینه می اغلار سک؟ انلرک بیلان کبی زهرلی لسانلری اوزرینه می کربه ایلر سک؟ « شَرْح » ینه عقل دیر: بر انسانک موتی حائمه اخلاق مقبوله و حرکات مدوحه سی خاطره کتیریلیر. و مفارقتدن حزن و الم حس اولنور؛ حالبوکه سنک اغلامق ایستدیکک قوم نمودک اخلاق مقبوله سی اولمق شویله طور سون قلب و عقللری پرژنکار و لسانلری مار زهر بار ایدی؛ شمعی بویله بر قوم حرونک معدوم اولمسندن طولایی کربه ایتمک انلرک ایرات ایده جکی مضرائک دوام و تبحر دینی ایستمکدر .

مشنوی

﴿ بردم و دندان سکسارانه شان ﴾

﴿ بردهاز و چشم کزدم خانه شان ﴾

«تَبَجَّهْ» انلرك صانصاره بکزه ين قویروغی و دیشی اوزرینه می اغلار و بونلرك عقرب خانه سی اولان آغز و کوزلری اوزرینه می کریمه ایلر سک؟ [سکسار، باش، آغز و دیشلری کلبه بکزر بر حیواندر .] «شَرْحْ» دم و دندانن و عقرب خانه سی اولان آغز و کوزدن مقصد، اخلاقی و اطوار ذمیمه نك انواعیدر که اصحابی شایان کریهٔ مرحمت اولمیدیغی بیان وایتان ایلر .

مشنوی

﴿ برستیز و تسخر و افسوسشان ﴾

﴿ شکر کن چون کرد حق محبوسشان ﴾

«تَبَجَّهْ» انلرك نزاع و طعن و استهزا و فکر باطللری اوزرینه می اغلار سک؟ شکر ایله! الله تعالی حضرتلرینه که انلری محبوس خاک-یاه ایتدی. «شَرْحْ» بوده عقل طرفندن حضرت صالح علیه السلامک شخصیت جایله، منویه سنه خطاب و بیاندركه: قوم نمود غایت عنود و چرکاب طعن و استهزا ایله آلود اولمسی حسیده عدالت-ربانیه آنلری زندان قهرا یچره القا ایلمسندن حزن و فریاد دکل، بالعکس عرض شکر و اظهار مسرت ایتمک لازمدر . قرآن عظیم الشانده بیوریلورکه: (فقطع دابر القوم الذین ظلموا و الحمد لله رب العالمین) معنای شریفی : «ایمدی کسلدی. اول قومک ارقسی که ظلم ایدرلر ایدی حمد و ثنا اولسون عالملرك ربی و تربیه حیدسی اولان الله تعالی حضرتلرینه.»

مشنوی

﴿ دستشان کثر پایشان کثر چشم کثر ﴾

﴿ مهرشان کثر صاحبشان کثر خشم کثر ﴾

• ترجمہ • « انك اللرى اكرى، اياقلى اكرى، كوزلى اكرى، محبتلى اكرى، صاحلى اكرى، غضبلى ده اكرى ايدى. » « شَرَح » عقل ديركه: قوم نمود هيچ شاين كريبه ميدر كه كرك حالات و حر كات ظـامره، كرك احوال و حسيات باطنه لرى معوج و سقيم و هر ايشلى مضر و وخيم ايدى. سو اخلاقلى او راده يه وار مشدر كه محبت و صلح و بلكه خشم و غضبلى بيله حيله و دسيسه يه مبتنى و هر حاللى شخصلى كې سفللى و اكرى و دنى ايدى.

مشنوی

❖ از پی تقلید و از رایات نقل ❖

❖ پانهاده بر سر این پیر عقل ❖

• ترجمہ • تقلید ارقه سندن و نقل سنجاقلى نه اتباعدن طولايى پير عقلك سر سعادتنى اياق آلتنده بر اقدىلر. « شَرَح » قوم نمود آبا و اجدادينه تقلیداً و جهالتلى نه رعاية ديرلر ايدى كه: بز بويله يكي شيلر ايستمز و آنا و اجداد جاهله من عادتلى خارجنده اولان يكي تربيه لره و اعتقاد لره اهميت و یرميز. ايشته بو بر عنادايه سلامت و سعادتى ارايه ايدن و عقل كلدن منبعث اولان اخلاق بمدوحه و اوزرينه تقلید و رسم صرفدن عبارت اولان رأى باطللىرى تقدیم ايله حقيقى پامال و كنندىلىرى دارينده اضمحلال ايديلر. اقوام جاهله نك تقلید اباطيله اولان صورت اساتىلى سورء بقره نك يوزيته مشنجرى آيت كريمه سنده كوريلور. شويله كه: (واذيل لهم اتبعوا ما نزل الله قالوا بل نتبع ما الفينا عليه آباءنا واولوا كان آباؤهم لايهملوق شيئا و لا يهتدون) معنای شريفى: « و او وقت كه اهل شمره دينير، الله تعالى حضرت تلىرى نك انزال بيوردىنى قرآن عظيم الشانه اتباع ايدى كنز؛ شوكا جواباً ديديلر، بزاكانابع اولمىز. بلكه تابع اولورزشول شينته كه پدرلىرىمى انك اوزرينه بولدى. عجايب پدرلىرى هيچ برشى تعقل ايدمه من و طوغرى يولى بيله مز لرسده مى آنلره تابع اوله جقلىر؟ بو حكمت جليله قرآنيه يه اتباعاً لازم كلير كه انسان دائماً طوغرى يولى سلامت و سعادتى صورت مشروعه ده تحرى ايتسون و ديمسونكه بن آبا و اجداد مدن بويله بولدم؛ بويله كیده حكيم؛ زيرا نور ميدانده طور را يكن ظلمته ميل ظلم اولور.

مثنوی

﴿ پیر خرنی جمله کشته پیر خر ﴾

﴿ از رویای چشم و کوش همدگر ﴾

« تَبَجَّحْ » خردیعی پیر عقلی صاتون آلیجی اولمدیلر ؛ بلکه پیر خریعی پیر جمله طالب اولدیلر و بوده بری بریلرینک کوزینه وقولاغنه ریا ایلملرندن ناشی اولدی. « شَرَحْ » بری برینک کوز وقولاغنه ریادیملک یکدیگرینه یالاندن حسن حال کو سترمک و ایشتمک دیمکدر .

مثنوی

﴿ از بهشت آورد یزدان بندکان ﴾

﴿ تا نماید شان سقر پروردگان ﴾

« تَبَجَّحْ » حق تعالی حضرتلری برای ارشاد جنتدن دنیا به بندکان یعنی انبیای- ذیشان و اولیای کرام کتیردی ؛ تا که جهنم ایچون بسلمش اولانلری انلره ارائه ایلسون . [محتاج شرح دکدر] .

﴿ دریان معنی مرج البحرین یلتقیان ﴾

آنک معنای بیاننده در : « حق تعالی حضرتلری قران عظیم الشانده (مرج البحرین یلتقیان) بیورمشدر . بو آیت کریمه سورهُ رَحْمٰنْک اون طقوزنجی ایله یکرمنجی آیت کریمه سیدر .

شویله که : « (مرج البحرین یلتقیان) بینما برزخ لایبغیان فبای آلاء ربکم اتکذبان) معنای شریفی : الله تعالی حضرتلری ایکی دریایی یکدیگرینه ملتقی اوله رق صالی ویردی . بینلرنده بربرزخ وحاجز اولدیغندن بریسی دیکرینه غلبه ایله خاصیتنی ابطال ایده من . بناءً علیه ای انس و جن طاقه لری ، ربکذک هانکی نعمتلریفی تکذیب ایدرسکمز ؟ ذکر اولنان ایکی دریادن مقصد نه اولدیغنی جناب مولانا ابیات آتیه ایله تفسیر بیورمقدمدر .

مثنوی

﴿ اهل نار و خلدرا بین همدکان ﴾

﴿ در میان شان برزخ لایبغیان ﴾

« تَرْجِمَه » اهل نار ایله اهل خلد یعنی اهل جنته باق کور که بولر همدکاندر .
یعنی بر محل و دستگاهده در . بونکله برابر اورتالرنده بربرزخ و مانع اولدیقندن
بولردن بری دیگرینک مرتبه سی تجاوز ایتمز . « شَرْح » اهل جنت اولان مؤمنین
و اخلاق حمیده اصحابیله اهل جهنم اولان مشرکین مفسدین جمله سی رمدت معینه ده
دستگاه دنیاده برابر بولنور لر ایسه ده حکمت ربانیه بولری مزج ایمیوب خلوق
واهل دین بشقه و کفار و متکبرین بشقه در .

مثنوی

﴿ اهل نار و اهل نور میخته ﴾

﴿ در میان شان کوه قاف انکیخته ﴾

« تَرْجِمَه » اهل نار و اهل نور ظاهراً بری برینه قاریشمش . فقط میانه لرنده
قاف طاغی قائموب پیدا اولمشدر . « شَرْح » قاف طاغی ظاهرده کورینور بر طاغ
دکادر . انجق اهل نار ایله اهل نور کیک وجود اولسنه مانع اولان حکمت ربانیه طاغیدر .

مثنوی

﴿ همچو درکان خاك و زر کرد اختلاط ﴾

﴿ در میان شان صد بیابان و رباط ﴾

« تَرْجِمَه » طوبراق و التون کبی که معدنده اختلاط ایتدی ؛ اما بیلرنده
یوزلرجه بیابان و کار و انسر ایلر واردر . « شَرْح » معدنده التون جوهری ذراتیله
عادی طوبراق ذراتی مختلط و برابر ایسه لرده حقیقتده قیمت و مرجع لری بشقه
وبری برندن جدادر . كذلك احمق و بد اخلاق ، خلوق و اهل عرفان ایله کرچه
دنیاده برابر بولنور لر ، اما حقیقتده آیریدر .

مشنوی

﴿ همچو نانکه آید در وشبه ﴾

﴿ مختلط چون میهمان یکشبه ﴾

﴿ ترجمہ ﴾ ، گردانلکده دیزلش اینجی به بکزر که بعض سیاه وعادی طاشسرایله مختلط بولور ایسهده بواختلاط بر کیجه جک مسافر کییدر که صباح اولنجه مفارقت ایدر . ﴿ شرح ﴾ بر گردانلکده اینجینک بعض عادی طاشار ایله برابر بولنسی موقت بر کیفیت اولدینی کی اهل نورك بورباط بی ثبات - دنیاده تلاقی ایتماریده موقتدر . آفتاب حقیقت عالم عقباده تمامایله ظاهر و سر نما اولنجه بواکی صنف آریایر و اهل نور جتنه و اهل نار جهنمه داخل اولور .

مشنوی

﴿ بحر را نیش شیرین چون شکر ﴾

﴿ طعم شیرین رنگ روشن چون قر ﴾

﴿ ترجمہ ﴾ دکزک یاریمی شکر کی طائیدر . طعمی ده شیرین در . رنگی ایسه آی کی بارلاقدر . ﴿ شرح ﴾ اخلاق حمیده ایله اطوار ذمیمه اصحابی دنیاده مانند بحرین اولوب بری شیرین و نافع و ماه کی صاف و لامعدر .

مشنوی

﴿ نیم دیگر تلخ همچون زهرمار ﴾

﴿ طعم تلخ و رنگ مظلم قیراور ﴾

﴿ ترجمہ ﴾ دیگر نصفی بیلانک زهری کی تلخ و آجیدر ، طعمی تلخ و رنگی زفت کی مظلم و سیاهدر . ﴿ شرح ﴾ اخلاق ذمیمه اصحابی بر بحر در که ، صوبی زهر کی آجی و رنگی مظلم و حاللری دنیدر . انلره یقین بولنق گرفتار سم و الم اولقددر .

مثنوی

﴿ هر دو بر هم میزند از تحت و اوج ﴾

﴿ بر مثال آب دریا موج موج ﴾

« تَجَمُّعٌ » هرایکسی بری برینه اشاغیدن، یوقاریدن اورر لر. آب دریانک طالعہ، طالعہ اولہ رق چارپشدینی کی!... « شَرَحٌ » اخلاق مقبولہ ایلہ اخلاق ذمیمہ اصحابی دنیاہ امواجک زیر وبالادن چارپشدینی کی ہر دم مصادمہ حالندہ در.

مثنوی

﴿ صورت بر ہم زدن از جسم تنک ﴾

﴿ اختلاف جانہا در صلح وجنک ﴾

« تَجَمُّعٌ » بونلرک تنکنای جسمانیتمہ یکدیگریلہ چارپشمنک صورت و مثالی جانلرک صلح و جنکدہ اولان اختلافی اتریدر. « شَرَحٌ » اجسام وابدانک ظاہر اولان اختلافات واتفاسقاتی جانلرک صلح ویا جنکدہ بولنسننددر؛ زیرا تقابل تجلیات اسما ایلہ سریان عدل و مرحمت الہیہ کی بر حرکت بالغہ اقتضاسی بعض جانلر اسما لطیفہ وجمالہیہ وبعضیسی اوصاف قہریہ وجلالیہ مظهر اولدقلرندن جسملرینکدہ بری بریلہ اختلافاتی ضروریدر. شوقدرکہ عقل جزئی بویلہ عمیق حکمتلرک حلنہ غیرکافی اولدیغندن عقل، حکم و خفایای جناب رب عزتہ واعماق روحانیہیہ مصادف اولنجه اکا لایق اولان کیفیت اظهار عجز وعبودیت وحیرتدر.

مثنوی

﴿ موجهای صلح بر ہم میزند ﴾

﴿ کینہا از سینہا بر میکند ﴾

« تَجَمُّعٌ » صلح طالعہ لرینی بری برینہ اورر، سینہ لردن کینہ لر ایلہ خصوصت لری قویاروب ازالہ ایدر. « شَرَحٌ » دریای بی انتہای لطف وجمالدن ظاہر و بارز

اولان اخلاق افعال مقبوله حسب البشریه سینه لرده بولنان کینه و خصوصتاری
محو وازاله و آب زلال الفت وانسیقی قلوبه اجرا و-الله ایلمر.

مشنوی

﴿ موجهای جنک بر شکل دکر ﴾

﴿ مهر هارا میکند زیر وزبر ﴾

« تَبَجِّمُ » جنک و نزاع طالع لری ده شکل دیگر اوزره مهر و محبت لری
آلت ، اوست ایدر . [محتاج شرح دکلدر .]

مشنوی

﴿ مهر تلخانرا بشیرین میکشد ﴾

﴿ زانکه اصل مهرها باشد رشد ﴾

« تَبَجِّمُ » محبت آجی اولان احوالی طاتلی جهته چکر؛ زیرا محبت لک اصلی
رشد و هدایت و خیر و مروت در . [محتاج شرح دکلدر .]

مشنوی

﴿ قهر شیرینرا بتلخی میرد ﴾

﴿ تلخ باشیرین کجا اندر خورد ﴾

« تَبَجِّمُ » قهر و عداوت طاتلی بی آجی جهته کو توروب آجی باقمق ایستر.
حالبوکه آجی طاتلی ایله نرده هم بزم امتزاج و مؤنست اولور؛ « شَرَج » محبت
وانسینه و یا قهر و عداوته بر غایت مطلقه اعطا اولنمدی؛ او یله اولیدی و بری برینک
ضدی یارادلییدی نه طاتلی و نه آجی قالمش و ایکسیده محو اولمش اولور ایدی؛
بناءً علیه بحر شیرین ایله بحر تلخک بری برینه اتمدیمی مغایر عدالت و دنیا ده
ایکسینک بولنسی محض حکمت در .

مشنوی

﴿ تلخ شیرین زین نظر ناید بدید ﴾

﴿ از در یچه عاقبت دانند دید ﴾

« تَرْجِمَه » آجی ، طاتلی بو نظر ظاهر دن محسوس اوله ماز ؛ اهل بصیرت بونلری عاقبت اندیشی پنجره سندن کوره بیلیر . « شَرْح » مادی اولان تلخ و شیرینک فرقی لسان و دماغ ظاهری واسطه سیله معلوم و بدیهی اولور ، اما معنوی اولان تلخ و شیرینی یعنی اخلاق مقبوله ایله اخلاق ذمیمه بی بوظاهر انسان ایله حس ایتمک و بوضوری کوزله کورمک محال اولدیغندن اهل عرفان بوایکی ضدی در یچه معنیدن رؤیت و مضر و مفیدی تفریق و کندیلرینی بحر حکمته غریق ایدر لر .

مشنوی

﴿ چشم آخر بین تواند دید راست ﴾

﴿ چشم آخر بین غرور ست و خطاست ﴾

« تَرْجِمَه » عاقبت کورن کوز طوغری کوره بیلیر ؛ اما حیوانلرک باغلانندینی آخوری کور یچی اولان کوزک حالی غرور و خطادر . [مصراع اولده کی (آخر) خانک کسر یله عاقبت و ایکنجی مصراعده کی (آخر) خانک فتح یله حیوانلرک باغلانندینی آخور دیمکدر .] « شَرْح » عاقبت اندیش اولان و آخرت و عقبایی پیش نظره آلان اهل بصیرت دریای شیرین و تلخی و اعماق استقبالی معنا فہم و رؤیت ایدہ بیلیر ؛ اما حیوانلرک آخوری کبی ملوثات ایله مملو بولنوب دنیانک صرف مادیاتی کورمک انہا ک ایدن نادان مظهر جور و خسران اولور .

مشنوی

﴿ ای بسا شیرین که چون شکر بود ﴾

﴿ لیک زهر اندر شکر مضر بود ﴾

« تَرْجِمَه » بک چوق صودی طاتلی شنیلر وارد که شکر کیدر ؛ لکن

شکر ایچنده زهر کینلش اولور. « **شَرَحْ** » جناب مولانا بورا جده دیگر بر بحث عالی به نقل کلام ایدوب بیور مشدرکه: بحر شیرین وتلخک مظهر لری بشقه امانلری درک وفهم ایتک مشکل وعسرت بخشادر. چونکه صورتی کوزل دابر بر انسانک اخلاقی چیرکین و پرکین اوله بیلیر و صورته اعتماد اولندیجی حالدّه عکسی ظهور ایدر؛ نسکم چوق اجزا ظاهرده شیرین ولذت نما وباطنده رنج و الم افزادر. بو سببندرکه دریایی انتهای عرفان فخر عالم علیه الصلوٰۃ والسلام افندمن حضرتلری مناجات صورتيله دیرلر ایدی که: «اللّٰهم ارنا الاشياء کما هی» یعنی: «الّٰهی مرحمت ایدوب بزه اشیایی اولدقلری کبی کوستر».

مشنوی

﴿ آنکه زیرکتر شود بشنا سدش ﴾

﴿ وان در کز چون بر لب و دندان زدش ﴾

« **تَرْجِمَه** » زیرکتری یعنی یک عقلی اولان کیمسه ایچنده زهری بولان طانیانی تجربه دن اول طانیش اولور. دیگر زیرک بر کیمسه ده دوداغنه و دیشنه طوقندیره رق طانییر [محتاج شرح دکلدر .]

مشنوی

﴿ بس لبش ردش کند پیش از کلو ﴾

﴿ گرچه نعره میزند شیطان کلو ﴾

« **تَرْجِمَه** » او عاقل، شکرلی زهری دوداغنه دکبردیکی وقت زهرلی اولدیغی طانییدن آنی دوداغی بوغازندن اول رد ایدر؛ گرچه اوصرمده شیطان نعره اوروب اکل ایدیکز دیر. « **شَرَحْ** » زیرک کیمسه مثلا بیلیمکسزین برمال حرام، یا خود فعل محرمه تقرب ایده جک اولسه انک موهبه قدرت. ازلیه اولان ذائقه سی انی دها بوغازینه قدر کوتورمه دن اول باذن خدای متعال طانیوب اکل واجراسندن اول منع و رد ایدر. گرچه اوصرمده شیطان لعین محرماتدن منبعث اولان لذائذی بیک نوع تزینات ابلیسانه ایلّه تزین ایدر.

مشنوی

﴿ وان دکررا درکلو پیدا کند ﴾

﴿ وان دکررا در بدن رسوا کند ﴾

« تَرْجِمَهُ » او چندی مرتبه ده عقلی بر کیمسه ده زهری یعنی شیء محرمی
دها بوغازنده ایکن طانیوب اخراج ایدر . دیگر بر احقک ایسه بعدالا کل
مضرانی بدننده هویدا و کندی رسوا ایدر . [محتاج شرح دکلدر .]

مشنوی

﴿ وان دکررا در حدث سوزش دهد ﴾

﴿ ذوق آن زخم جگر دوزش دهد ﴾

« تَرْجِمَهُ » واول دیگر نادانه اکل ایتدیکی زهرلی شکر قضای حاجت
ایکن آتش ویرر وانک ذوق صوریسی جگر دایچی یاره ویرر . « شَرْحُ »
احق کیمسه مثلاً ابتلای فحش وزنا وادمان خمرکی محرماتک نتایج مؤله سنی در حال
حس ایدمز ایسه ده آثار قبیحه سی ظهوره کلویده قضای حاجت ایدر کر
سبیلنک یاندیفنی وتنفس ایلر ایکن جگرینسک دلندیکنی حس و کندی افتاده
چرکاب ذلت ایلر . خصوصیه زانی زنانک وخامتی ایتدالرده هیچ اکلاما
ایکن صکره کندی سندن حاصل اولان ولد زنالری اوکنده محزون ومغموم کورونج
وزانیه نك ناوسسزقله حال پرمالانی مشاهده وخلقک طعن وتعیینی تفکر
و غضب ربانی بی تأمل ایدنبجه جگری پر خون و خراب و دنیسانک لذاذی بی
کندیسی ایچون محو ونایاب اولور .

مشنوی

﴿ وآن دکررا بعد ایام وشهور ﴾

﴿ وآن دکررا بعد مرک از قمر کور ﴾

« تَرْجِمَهُ » دیگر بر نادانک اکل ایلدیکی حرامک وخامتی چوق کوندا

و آیلردن صکره کئندنده پید اولور و دیگرینه وفاتسندن صکره وخامت حرام
مزارینک دیندن اظهار اندام ایدر. «شرح» فعل حرامی ارتکاب ایدنلر درجه
درجه وخامت قوررلر. عذاب دهادنیاده ایکن کوروب جزا دیده اولانلر نسبة
ینه بختیار و بعض مرتبه نائل عفو جناب کردار اولور؛ اما دنیاده اصلا جزا کورمه یئر
اکشدیدمهم اولوب مظهر اولوب عفو اولمقلری جزا کورماملریله مثبت و مبرهندر.
انلر محل توبه و مکان استغفار اولمیان قبرده و علی الخصوص یوم قیامتد دنیاده
ارتکاب ایلدکاری حراملرک عذاب و عقابی چکوب گرفتار خیت و خسران
و مضمحل و بی درمان اولورلر.

مشنوی

﴿ در دهنش مهلت اندر قعر کور ﴾

﴿ لابد آن پیدا شود یوم النشور ﴾

«تبیحیه» بعضاً مرتکب حرامه قبرک دیننده مهلت ویررلر ایسه ده
او حرامک نتیجه سی حشر کوننده لابد پیدا و ظاهر اولور. «شرح» فعل حرامی
مرتکب اولان کیمسه ظن ایتسونکه رجوق مدت کجوب گرفتار عذاب و جزا
اولمقیندن جزای فراموش اولمش و کندی قور تولمشدر. خیر! اونودلاز.
جراسنر قالماز، زیرا قدرت و عدالت کبریا انسانلره مخصوص اولان نواقصدن
منزه و مبرادر.

مشنوی

﴿ هر نبات و شکر را در جهان ﴾

﴿ مهلتی پیدا است از دور زمان ﴾

«تبیحیه» هر نبات و شکر ایچون جه-انده دور زماندن بر مهلت پیدا
و موجوددر. «شرح» ضرر و فیدمر نباتک حصولی ایچون بر زمان مقدر اولدینی کی
انسانلرکد مزرعه دنیاده اکدکاری ایی کوتو تخم عملک نتیجه سی ایچون بر زمان
مقدر واردرکه ایشته اوزمانده هر کس ایشلیدی افعال حسنه و قبیحه نک مکافات
یا مجازاتی کورور. امور اوقاته مرهوندر کلام عالیندن مقصده بودر.

مثنوی

﴿ سالها باید که اندر آفتاب ﴾

﴿ لعل بابد رنگ رخشانی و تاب ﴾

« تَبَجَّجْهُمْ » اهل دنیان جوهر بار لافغانی. پارلاق رنگنی اله بیلیمک ایچون سنه لازمدرکه آفتابك پرتو و تربیه سنده بولنسون! « شَرْحُ » معتبر و قیمتمدار اولاق ایستین انسان امور خیریه نك اجرا سنده جهد فراوان و مدت مدیده و بلکه همیشه طریق مساعیده اقدام تام ایدر؛ زیرا عالی و باقی اولان سعادتلر علی الفور دکل طول و دراز جاری اولاجق عبادات و خدمات ایله کنذینی ابراز ایلر. لعل دینان کوهر کنذینه مخصوص اولان رنگ و نابی بولق ایچون شعاع خورشیدك شدت حرارتنه و اعصار و دهورك مرورینه محتاجدر.

مثنوی

﴿ باز تره در دوماه اندر رسد ﴾

﴿ باز تاسالی کل احمر رسد ﴾

« تَبَجَّجْهُمْ » تکرار ایده لم - بزه ایکی آیده یتیشیر. قرمزی کل ایسه برسنده یتیشیر. « شَرْحُ » افعال خیریه و آنلرک اصحابی مراتب عظیمه و کثیریه منقسمدر؛ بناءً عابه بعضیسی مدت قلیله ده و بعضیسی ازمنه مدیده ده ظهور ایدر.

مثنوی

﴿ بهر این فرمود حق عزوجل ﴾

﴿ سورة الانعام در ذکر اجل ﴾

« تَبَجَّجْهُمْ » بوندن طولای درکه حق تعالی عزوجل حضرتلری سورة الانعامه اجلک ذکرنده اولان آیت کریمه بی بیان بیوردی. « شَرْحُ » اشارت اولنان آیت کریمه سورة الانعامک ایکنجی آیت کریمه سیدر: (هو الذی خلقکم من طین ثم قضا اجلاً واجل مسمى عندهم اتم تموتون) معنا، شریفی: « کندیدر

اول ذات اجل و اعلا که سزی چاموردن خاق ایلدی. صکره بر اجل تعیین بیوردی. اجل مسمی ایسه نزد کبریا سنده در. بدمه سز شک و شهه ایدر سکر. یوم قیامت و بوکی احوال غیبیه و روحانیه دن. «اجايندن قیامت معناسنه اولان اجل مسمی به حق تعالی حضر تارندن غیری کیمسه مطلع اوله ماز.

مشنوی

﴿ این شنیدی موبمویت کوش باد ﴾

﴿ آب حیوانست خوردی نوش باد ﴾

« تَرْجِمَه » بو حکمتی ایشدکسه جمیع مویک کوش و سمع اولسون؛ ایشه بو کلام بر آب حیاتدر که سن ایچدک ! سکا عشق اولسون! « شَرْح » بحر شیرین و بحر تلخ معنویدن حاصل اولان نتایجک ظهورینی و اجل مسمانک احوالی اکر استعداد و دقت ایله فهم و استماع ایتدکسه آفرین و حق سکا معین و کافه احوالک حکمته قرین اولسون .

مشنوی

﴿ آب حیوان خوانمخوان این را سخن ﴾

﴿ روح نویین در تن حرف کهن ﴾

« تَرْجِمَه » بومعنایی آب حیات تسمیه ایت و بوکا سوزدیمه! بومعنایی بیاسکی حروفک بدننده یکی روح کور! [محتاج شرح دکلدر.]

مشنوی

﴿ نکتته دیگر تو بشنو ای رفیق ﴾

﴿ همچو جان او سخت پنهان و دقیق ﴾

« تَرْجِمَه » ای رفیق! ایشه سکا بشقه بر نکتته و حکمت دها! ایشیت که اونکتته جان کبی غایت کیزلی دقیقدر. « شَرْح » حکمت آمیز اولان الدقیق نکاتدن بری دنیا به متعلق لئانذ، خام اولان انسانلرایچون غایت مضرواندن انواع مشکلاتک

ظهوری حاضر ایکن بالعکس حرامدن اجتناب ایدن وظلمت دنیاده اوامر ربانیه یی مشعله اتخاذا ینله انجق او انوار التنده حرکت ایدن مردان خدا ایچون حدود وجه شرعیسی دائره سنده استعمال قیدیه مفیددر .

مشنوی

﴿ درمقامی هست هم این زهر مار ﴾

﴿ از تصارف خدای خوشکوار ﴾

« تَبَجَّهْ » شومعه و دزهر مار بیله بر مقتضای تصارف و حکم ربانیه بر مقامده خوشکوار ولذیددر . « شَرْح » اطبای حاذقه تلخ اولان علاجلری و بعضاً جزئی صورتده زهر مؤثری بیله استعمال و مریضی خوش حال استدکری حالده یا خالق کائناتک مرحمت و حکمنی شرفعلق ایدنجه بطریق اولی الک عظیم اکدار و غمومی ازاله و تصارف و حکم صمدانیه سیله مقید و بسته اولان اهل حالی اضطراباتدن آزاده ایلر .

مشنوی

﴿ درمقامی زهر و درجایی دوا ﴾

﴿ درمقامی کفر و درجایی روا ﴾

« تَبَجَّهْ » بر مقامده اولان شی زهر، دیگر بر محله دوا؛ بر مقامده کفر اولان شی، دیگر بر محله جائز حکمنده در . « شَرْح » سبق ایدن بیت شریفک شرخنده ایما اولندینی اوزره چوق زهر لر واردر که اطبای حاذقه جزئی بر مقدار استعمالیه خسته به دوا و بر صره واردر که شدت ضرورتدن بر اسیرک کفری ده روا اولور . مثلاً بر مؤمن هیچ بر خوف و جبر التنده اولندینی حالده معاذ الله تعالی « بن مؤمن دکم . » دیسه عظیم بر کفر اتمش و کندینی دارینده بر باد ایلمش اولور، اما کفار النده اسیردوشرده ایمانی انکار اتمزایسه قتل و اعدام اولنه جفنی قطعاً اکلا دینی حالده ایمانی موقتاً ستر اتمک کبی ظاهر بر کفرک موقتاً اختیاری شرعاً ضروری و بر مؤمنک حیاتی حفظ ایلمک کبی اسلامیتده بر امر مقتضیدر .

مثنوی

❦ کرچه آنجا اوکزند جان بود ❦

❦ چون بدینجا دررسد درمان بود ❦

« تَبَجَّهْ » کرچه برشی او محله جانه ضرر اولور، اما بومحله یتیشسه درمان اولور . [محتاج شرح دکلدر .]

مثنوی

❦ آب درغوره ترش باشد ولیک ❦

❦ چون بانکوری رسد شیرین و نیک ❦

« تَبَجَّهْ » صو ، قوروق مرتبه سنده ایکن اکشی اولور ؛ فقط یتیشمش اوزم درجه سنه کسه شیرین ولطیف اولور . [محتاج شرح دکلدر .]

مثنوی

❦ باز درخم او شود تلخ و حرام ❦

❦ در مقام سرکی نعم الادم ❦

« تَبَجَّهْ » طاتلیق مرتبه سنه کلش اولان اوزوم کوب ایچنده تکرار شراب حالنه کلوب آجی و حرام اولور ، اما سرکه لک حالنه کلدکده (نعم الادم الحل) حدیث شریفی موجبنه نه کوزل قاتیق اولور . « شَرَحْ » افعال واقوال نیات فاسده اوزرینه صادر اولور ایسه حرام وزیان واکر ارادات ربانیه ، شریعت مطهره یه مطابق بر صورتده واقع اولور ایسه ثواب و انعام اولمش اولور .

﴿ در معنی آنکه هر چه ولی کامل کند مریدانرا شاید کستاختی ﴾
 ﴿ کردن و همان فعل کردن که حلوا طیب را زیان ندارد ﴾
 ﴿ اما بیمار را زیان دارد و سرما و برف انکودر رسیده را زیان ندارد ﴾
 ﴿ اما غوره را زیان دارد که در راه است که ﴿ لیغفرک الله ﴾
 ﴿ ماتقدم من ذنبك و ماتاخر ﴾

بواب آنک بیاننده در که: ولی کاملک یابدینی شیلری بزده یا بارز دیه مریدلرک
 کستاخلق ایلمسی لایق اولما یوب همان امر لرینه امثال ایلملری لازمدر. زیرا حلوا طیبیه
 زیان ویرمز. اما خسته یه زیان ویرر و صغوق و قار یتیشمش اوزومه زیان ویرمز؛ اما
 قوروغه زیان ویرر. چونکه قوروق هنوز یولده در که قرآن کریمده ﴿ لیغفرک الله
 ماتقدم من ذنبك و ماتاخر ﴾ بیورلشدر.

بو آیت کریمه سورة فتحک برنجی وایکنجی آیت کریمه سیدر. شویله که:
 ﴿ انا فتحناک فتحاً مبیناً لیغفرک الله ماتقدم من ذنبك و ماتاخر و یتیم نعمته علیک
 و یتدیک صراطاً مستقیماً ﴾ معنای شریفی: «یا محمد! تحقیقاً بزسکا بر فتح مبین فتح
 ایلدک؛ که متقدم و متاخر کناهی سکا مغفرت و نعمتی سنک اوزرینه اتمام و سنی
 صراط مستقیمه اهدا اید.» فتح مبین مکرمه نک فتحی مژده سی اولمقله برابر
 فتح روحانی معناسنه در. نه کیم فتح قریب فتح قلبی معناسنه و فتح مطلق فتح باب.
 احادیث معناسنه در که بونلر انجق اهل حقیقت اولان اهل تجلیاتجه معلومدر.

مشنوی

﴿ کروی زهری خورد نوشی شود ﴾

﴿ ور خورد طالب سیه هوشی شود ﴾

﴿ تَبَجَّهْ ﴾ اکر ولی الله بر زهر یسه بال و صفا اولور و اکر طالب
 ایجه عقل و قلبی سیاه اولور. «شرح» بویتده کی مقصد مولانا ماقبل و مابعدی
 دلالتیه اکلایله جفندن ایریجه تشریحنه حاجت یوقدر.

مثنوی

﴿ رب هب لی از سلیمان آمدست ﴾

﴿ که مده غیر مرا این ملک و دست ﴾

« تَجَمُّدُ » یاربى بکاملك وقوت ویر ! دعایى سلیمان علیه السلامدن
 کَشْدَر که بوملك وقوتى بدن بشقه سنه اعطا ایتمه ! « شَرْحُ » اشارت اولنان آیت -
 کریمه سوره (ص) ک اوتوز بشنجی آیت کریمه سیدر : « قال رب اغفر لی
 وهب لی ما کما لا ینبغی لاحد من بعدی انک انت الوهاب » معنای شریفی : « حضرت
 سلیمان دیدی : الهمی ! بکا مغفرت ایت و بکا بر ملک ویر ، که بدن صکره بر کیمسه یه
 بردها اویله بر ملک ویر ملک اقتضایتمسون . سن ایسه وهاب یعنى غایتله بخشنده
 کار سک . »

مثنوی

﴿ تو ممکن باغیر من این لطف وجود ﴾

﴿ این حسد را ماند اما آن نبود ﴾

« تَجَمُّدُ » الهمی سن بدن غیری یه بولطف وجودی ایلمه ! بولکلام حسده
 مشابه ایسه ده حسد دکلدر . [محتاج شرح دکلدر .]

مثنوی

﴿ نکته لا ینبغی میخوان بجان ﴾

﴿ سر من بعدی ز بخل اومدان ﴾

« تَجَمُّدُ » لا ینبغی نکته سنی جانله اوقو ! « من بعدی قیدینک » سر و حکمتی
 آنک بخل و حسدنن بیلمه ! [محتاج شرح دکلدر .]

مثنوی

﴿ بلکه اندر ملک دید او صد خطر ﴾

﴿ موبو ملک جهان بود بیم سر ﴾

« تَرْجِمَهُ » حضرت سلیمان علیہ السلامک بو دعاسی بخل و حسد دن دکل بلکہ ملکہ یوز خطر و تہلکہ کوز دیکندندر؛ زیرا ملک جهان موبویم سر یعنی باش قورقوسیدر. محتاج شرح دکلدر .

مشنوی

﴿ یم سر بایم سر بایم دین ﴾

﴿ امتحانی نیست مارا مثل این ﴾

« تَرْجِمَهُ » یالکز باش قورقوسی دکل [کسر سینله] سر قورقوسی ایله دین قورقوسی ده برابر درکہ بزم ایچون بونک مثلی بر امتحان یوقدر . [محتاج شرح دکلدر .]

مشنوی

﴿ پس سلیمان همتی بایدکه او ﴾

﴿ بگذرد زین صد هزاران رنک و بو ﴾

« تَرْجِمَهُ » ایددی بر سلیمان همت کر کدرکہ ملک دنیانک یوز بیکلرجه رنک و بویندن کچوب بحق ایفای وظیفه امانت ایدہ ! [محتاج شرح دکلدر .]

مشنوی

﴿ باچخان قوت که اورا بودهم ﴾

﴿ موج آن ملکش فرومی بست دم ﴾

« تَرْجِمَهُ » بو قدر قوت ایله کہ سلیمان علیہ السلامده بولنور ایدی . او ملک معبودینک موجی نفسی طوتار ایدی . یعنی ذات نبوتنه نفس الدیرماز ایدی . « شَرْح » ایما اولنان کیفیت سورہ (ص) ک اوتوز برنجی آیت کریمہ . سندہ در : (اذ عرض علیہ بالعشی الصافات الحیاد فقال انی احیت حب الحیر عن ذکر ربی حتی توارت بالحجاب) معنای شریفی : او وقت کہ او یلہ دن صکرہ حضرت سلیمانہ صافات الحیاد یعنی اوج آغاغی هوا یہ فالدیروب بر آفاق اوزرنده طورن اصیل کوزل عرب آلتری عرض اولندی . ختام عرضده حضرت سلیمان دیدی :

کونش متواری، حجاب اولنجه یه قدر یعنی غروب قدر حب خیر ایله ربمک
ذکرندن قالمش. ملک دنیادن واسطه جهاد اولمغه خیر صرف مقامنده اولان
آتلرک تفتیش احواله اولان محبت کبی بر محبت مشروعه بیله کندی وظیفه.
عبودیتنه مزاحم اولدیفنی کوستروب بو باده کی مشکلاتی بیلدیرمکدر.

مشنوی

﴿ چون برونشست زین اندوه کرد ﴾

﴿ بر همه شاهان عالم رحم کرد ﴾

« تَبَجَّيْزُ » چونکه بو غصه دن قلب سلیمان غبار ماسوا قوندی. یعنی قلب عالی لری
مغیر اولدی. جمیع عالم شاهلری اوزرینه رحم ایلدی. « شَرْحُ » سلیمان علیه -
السلام قوت نبوتیه برابر بویله بر وظیفه مشروعه سنی ادا حالنده بیله ذکر.
ریدن قالدیشندن، کندیسنی حکومتدن غصه لر ایچنده کورنجه جمیع شاهلره رحم
ایدوب آنلر حقنده بر شفقت عظیمه اراده ایلدی.

مشنوی

﴿ شد شفیع و گفت این ملک ولوا ﴾

﴿ با کمالی ده که دادی مر مرا ﴾

« تَبَجَّيْزُ » بوسیدن سلیمان علیه السلام شفیع اولوب دیدی: اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَبُوْ مَلِكٍ
وَلَوَاۤیِیْ غَیْرِیْ لَهٗ بِرِکَالِیْهٖ بِرَابِرِیْ رِکَالِیْ سَنَبْکَا وِیْرَدُکَ. [محتاج شرح دکلدر.]

مشنوی

﴿ هر کرا بدهی و بکنی آن کرم ﴾

﴿ او سلیمانست آن کس هم منم ﴾

« تَبَجَّيْزُ » بوملک ولوایی هر کیمه ویرر ایسک و او کال کرمی هر کیمه
ایدر ایسک حقیقتده سلیمان اودر. و او کیمسه سلیماندر. [محتاج شرح دکلدر.]

مثنوی

﴿ او نباشد بعدی او باشد معی ﴾

﴿ خود می چه بود من بی مدعی ﴾

« تَنْجِيْهٌ » بوجه ايله ملك و كمال و یربان كيمسه (بعدي) يعنى بندين صكره اولماز. (مى) يعنى بمله اولور. همده بمله ديمك نه ديمكدر؟ بله او كيمسه بالاخاصم بنم! « شَرْحٌ » سليمان عليه السلام بومناجاتيله ملوك ذى كماله اولان محبتنى و آنلرك كنديسنه منسوبيتنى بيان بيورمشر. بوافادادن ده آشكار اولورك پادشاه عالم پناه اقدمن حضرتلرينه فوق العاده صداقت و عبوديت ايتك جمله مزه مفروض بر مرتبه فيض بخشادر.

مثنوی

﴿ شرح این فرضت گفتن ليك من ﴾

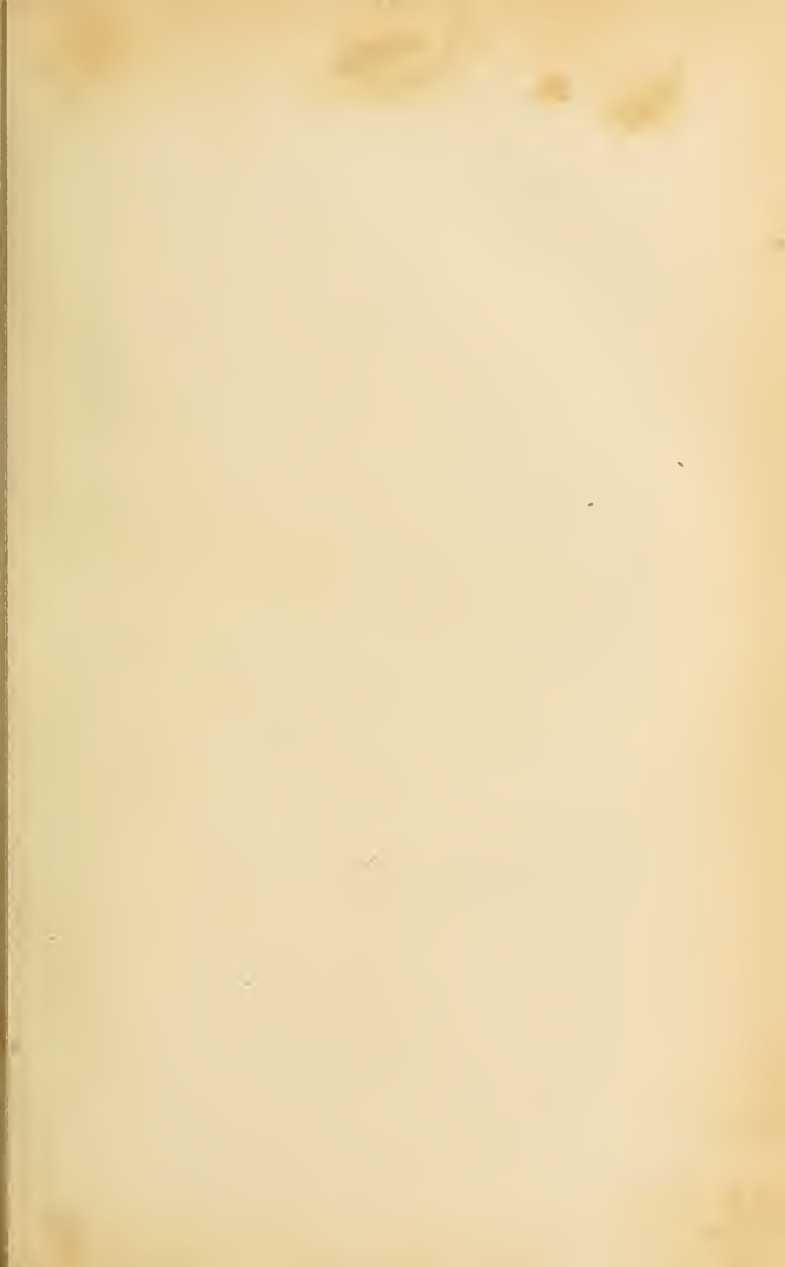
﴿ بازی کردم بقصهٔ مرد وزن ﴾

« تَنْجِيْهٌ » بوكيفيتك شرحنى بيان و تطويل ايتك فرضدر؛ ليكن بن تكرار اعرابى و آنك زوجه سى حكايه سنه رجوع ايدرم. « شَرْحٌ » جناب مولاناك ظاهرده شرح مذ كوردن حكايه به رجوعى حقيقتده شرح مذ كوره دخولى ديمك اولمغله ترك فريضه اولتمشدر دنيله مز.

مصححى : سليمان نافذ

در دنجی جلدك صوكی

- ۲ حکیم سنائی رحمه الله عليه حضرت تلمیذك بیت شریفك تفسیرینه دائر در .
- ۷ حدیث شریف تفسیرینه دائر در .
- ۱۳ فخر عالم افندمن حضرت تلمیذن حضرت عائشه ك ایتریک دیگر بر سؤاله دائر در .
- ۱۷ پیر مطربك بقیه حکایه سی بیاننده در .
- ۳۱ حضرت عمر رضی الله تعالی عنه ، رؤیاده برهاتفك تبلیغاتنه دائر در .
- ۳۵ ستون خنانهك ناله سی بیاننده در .
- ۵۴ حضرت رسول اکرم افندمنك معجزه رسالت پناهیلری بیاننده در .
- ۵۷ پیر مطربك بقیه حکایه سی واکا خبر ایریشمسی بیاننده در .
- ۷۱ پیر مطربك محض محویت اولان مرتبه مست واستغراقه وارمسی بیاننده در .
- ۸۲ ایکی ملکك هر کونکی دعالری بیاننده در .
- ۹۱ خلیفه سخینك قصه سیدر .
- ۹۳ اعرابینك حکایه سی و زوج سیله فقردن طولانی ماجرا سیدر .
- ۹۸ محتاج اولان مریدلرك مزور اولان مدعی شیخ زله الداعش اولمنك وسائرهك بیاننده در .
- ۱۰۶ نادر الوقوع بر اعتمادك تاثیر بیاننده در .
- ۱۰۹ اعرابینك زوج سینه صبر امرایتمسی و فضیلت فقری قاری سینه سویلمسی بیاننده در .
- ۱۲۰ زن اعرابینك قوجه سینه نصیحت ایلمسنه دائر در .
- ۱۳۱ مرد اعرابی زوج سینه نصیحت ایلمسنه دائر در .
- ۱۴۱ هرکسك حرکتی اول یرندن درکه او آنده در ؛ هرکس کندی وجودینك دائره سنی کورور . الخ بیاننده در .
- ۱۵۱ زن اعرابی قوجه سینه رعایت ایتمسنه و کندی تعریضندن استغفار ایلمسنه دائر در .
- ۱۶۶ نسا مرد عاقله غلبه ایدر و جاهلدن مغلوب اولور بونك حکمتی بیاننده در .
- ۱۶۸ مرد اعرابی زنك طلب معیشت ایچون ملتسمی اوزره کندی فکریفی تسلیم ایلمسی وزنك اول اعتراضی اشارت حق بیلمی بیاننده در .
- ۱۷۳ موسی علیه السلام ایله فرعون لعین هر ایکسی مشیت و ارادت الهیهده مسخر اولدقلرینه دائر در .
- ۱۸۸ اشقیای ایکی جهانك سعادتندن محروم اولدقلری سببك بیاننده در .
- ۱۹۸ صالح علیه السلام ایله دوه سنی خاقلك حس کوزلری حقیروبی معین کوردکلری بیاننده در .
- ۲۲۳ « مرج البحرين يلتقيان » آیت کریمه سنك معناسنه دائر در .
- ۲۳۶ ولیء کاملك اجرا ایلدیکی کیفیاتی بزده اجرا ایدرز دیه مریدلرك کستخاقل ایلمسی لایق اولمدینی و (الخ) بیاننده در .

تَجْمِيعُ مَشْنُونِ شَيْخِ الْإِسْلَامِ

مولانا جامينك . حضرت جلال الدين رومی قدس سره السامی
حقنہ کی قطعہ مشہورہ سیدر :

آن فریدون جہان معشوق
بس بود برہان ذاتش مستشوق

من چہ گویم وصف آن عالی حبسنا
نیست پیغمبر ولی دارد کتبنا

جلد خامس

(عابدین پاشا) مرحومك اريد .

معارف نظارت جلیہ سنہ فی ۲۸ صفر سنہ ۳۲۴ و فی ۹ نیسان سنہ ۳۲۲
تاریخی و ۳۲ نومرولی رخصتنامہ رسمینہ مستنداً باب عالی جادہ سہندہ

کتابخانہ شریفانہ

طرفندن طبع ونشر اولمشدر .

درسعارت — اقدام مطبعہ سی

۱۳۲۶

﴿ مخلص ماجرای عرب وجفت او ﴾

اعرابی وزوجه سی حقندہ کی حکایہ معلومہ نك خلاصہ سیدر .

مشنوی

﴿ ماجرای مرد وزن را مخلصی ﴾

﴿ بازی جوید درون مخلصی ﴾

« تَرْجِمَہُ » ارک و قادین ماجرا سنک مخلصی یعنی سوکئی بر مخلصک درونی ارزو اید یور . ابکنجی مصراعدہ کی (مخلصی) تعبیرندن مقصد حضرت حسام الدین چلی اولسہ کرکدر .

مشنوی

﴿ ماجرای مرد وزن افتاد نقل ﴾

﴿ این مثال نفس خود میدان و عقل ﴾

« تَرْجِمَہُ » مرد وزنک ماجرا سی ماسبقده موقع نقلہ قولشیدی . بومردی سن کندی عقلکہ و ہوزنی کندی نفسکہ مثال بیل !

« شَرَحُ » خاکہ منسوب اولان خانہ جسمدہ کیجہ کوندوز نفس وجدانک مجادلہ دائمہ لری ، بوتشہیک اصابتی کوسترر .

مشنوی

﴿ این زن و مردی کہ نفسست و خرد ﴾

﴿ نیک بایستست بہر نیک و بد ﴾

« تَرْجِمَہُ » بو قادین وارکک کہ نفس و عقلدر ؛ ای و فبائی تمیز ایچون زیادہ لازمدر .

[بولزوم ابیات آتیہ دن آکلاشیہ جفندن اورالری دقتہ مطالعہ اولمیلدر .]

مشنوی

﴿ وین دوبایسته درین خاکی سرا ﴾

﴿ روز و شب در جنک و اندر ماجرا ﴾

« تَرْجِمَهُ » طویراغه منسوب بو خانه جسمده نفس و عقل لازمدرکه ،

کیجه کوندوز جنک و ماجرا ده در . « شَرْحُ » دنیاده و انسانک جسمنده عقل

و نفس مقتضیدرکه حسب الحکمه بری بریله نزاع و ماجرا ده در . نفس آمال-
فانیه نك استحصاله و عقل کامل رضای ربانینک جنبه میال اولدقلری حالده
عقل مظفر ، نفس مغلوب و مطیع و بو وجهایله ایکسی ده مقبول و عالی اواسون!

مشنوی

﴿ زن همی خواهد حوائج خانقاه ﴾

﴿ یعنی آبرو و نان و خوان و جاه ﴾

« تَرْجِمَهُ » قادین دایما تکیه نك حوائج و لوازه نی ، یعنی آب رو (جمال-
حوری نی) اتمکی سفره نی جاه و عظمتی ایستر . « شَرْحُ » نفس دایما لذائذ -

فانیه نك تزیدی نی آزار . بو آمانه تابع اولان انسانی لذت و سعادت ابدیه دن
محروم ایدر .

مشنوی

﴿ نفس هم چون زن بی چاره کری ﴾

﴿ کاه خاکی کاه جوید سروری ﴾

« تَرْجِمَهُ » نفس ، قادین کبی چاره بولق مقصدیه بعضاً خاکی و بعضاً

سروری ، عظمتی اولغی آزار . « شَرْحُ » نفسک آمال و مشتهیات فانیه سنك

استحصاله چاره کرلک ارقه سنده یعنی یولنده کاه خاکی لک ، کاه سرورلک
ایسته مکده اولدیغی هر نفس کنه دیسنده کورمش اوله جغندن بورا سنی تشریح
لزام یوقدر .

مشنوی

﴿ عقل خود زین فکرها آگاه نیست ﴾

﴿ درد ما غش جز غم الله نیست ﴾

« تَنْجِيْهُ » عَمَلْكَ اَيْسِه بُو فِكْر لَرْدَن اَصْلًا خَبْرِي يُو قَدَر . اَنْك دِمَاغْنَدِه

الله تَعَالٰی حَضْرَتْلَرِيْنِ ك غَمْنَدَن اِشْقَه بَر شِي يُو قَدَر . « شَرْح » نُوْر عَقْل
آلَايِش ظَاهِرِي يَه قَابِلِيُوْب دَائِمًا ذِكْرُ اللهِ اَيْلَه مَشْغُوْل اَوَلْدِيْغْنَدَن رُوْح مَعْنُوِي
مَظْهَر تَجَلِيْ اَوَلَهَرَق جَنَاب حَقْدَن اِشْقَه بَر شِي دُو شُوْنَمَز .

مشنوی

﴿ كَر چِه سِر قَصِه اَيْن دَانَسْت وَ دَام ﴾

﴿ صَوْرَت قَصِه شِنُو اَكْنُوْن تَمَام ﴾

« تَنْجِيْهُ » كَر چِه قَصَه ك سِر وَ حَقِيْقَتِي بُو . دَانِه وَ طُوْزَاق اَيْسَه دِه شَمْدِي

قَصَه ك صَوْرَتِي تَمَام اَيْشِيْت ! « شَرْح » بُو قَصَه دَن حَصَه عَقْل وَ نَفْس دِرْ كِه
دَانِه ، طُوْزَاق كِيْدِر . اِنْجَق صَوْرَت ، مَعْنَا يَه ، مَعْنَا وَ بَاطِن ، صَوْرَت وَ ظَاهِر
لَا زِم اَوَلْمَسْنَه مَبْنِي قَصَه ك صَوْرَتِي تَمَام اَيْشِيْدِر اَيْسَك مَعْنَا سِي اَكْلَا مَغَه
يُوْل بُوْلُوْر سَك دِيْمَكْدِر .

مشنوی

﴿ كَر بِيَان مَعْنُوِي كَافِي شَدِي ﴾

﴿ خَلَقْ عَالَمْ عَاطِل وَ بَاطِل بَدِي ﴾

« تَنْجِيْهُ » اَكْر بِيَان مَعْنُوِي كَافِي اَوَلِيْدِي خَاقَتْ عَالَمْ عَاطِل وَ بَاطِل

اَوَلُوْر اَيْدِي . « شَرْح » بُو بِيْت شَرِيْفَه عِلْمْ كِ عَمَلْ اَيْلَه وَ عَمَلْ كِ عِلْمْ اَيْلَه بَرَا بَر
بُوْلَنْدِيْنِي بِيَان بِيُوْر يَادُوْر . زِيْرَا اِنْسَانِيْت اَكْر يَالْ كَز عِلْمْدَن عِبَارَتْ فَرَض
اَوَلْمَسْنَه عَالَمْدِه هِيْج بَر شِيْ كِ وَ جُوْد خَارِجِيْسِي وَ صَوْرَت ظَاهِرَه سِي اَوَلْمَاق
لَا زِم كَلِيْر . وَاوْ حَالْمِه نُوْعْ كِ سَعَادَتْ دُنْيُوِيَه وَ آخِرُوِيَه سَنِي كَافِلْ اَوَلَانْ تَعْبَادَاتِه

او تعبدات یولنده خواص اشیدان استفادیه عائد تشبثات و مساعی بی معنا اولور ایدی . فوق العاده شایان تذکیر و اخطار بر کیفیت بودرکه مادیون عقل-کامل ایچون قابل انکار اولیان روحانیتی کلیاً انکار ایلدکلرندن دنیا و عقبا ده بیولر بر خطا اختیار و کندیلرینی ابدی صورته عذابه گرفتار ایدرلر؛ اما عرفاندن بی بهره اولدقلری حالد روحانیون نامیله کندیلرینی تزینه مایل اولان بعض انسانلر واردرکه امور دنیویه ایچون بیه مادیاته اصلاً اهمیت ویرمک ایسته مزلرده سهو و خطا ده بولورلر . صور و مادیانک اعتبار سزلکی ماده تأثیر سز اولدیغندن دکل بلکه احوال اخرویه یه نسبۀ فانی بولندقلر ننددر . اک کوزل مسلك وسط و مشروع اولان طریقه درکه هم روحانیاتی . هم مادیاتی قبول و اسحابی ایکیسنگ ده لذت معتقدانه سیله کسب صفا و عبرت ایدر .

مشنوی

﴿ کر محبت فکرت و معنیستی ﴾

﴿ صورت روزه و نمازت نیستی ﴾

« **تنبیحه** » اگر محبت مجرد فکر و معنی اولیدی سنک صوم و صلاتنک صورتی اولماز ایدی . « **شترج** » محبت الله اگر یالکز عقلاً تأمل و تفکر ایله حاصل اولمق ممکن اولیدی ، مصلینک قیام . رکوع ، سجود کی صورتی حرکاتی و صائمک اکل و شرب ایتماسی کی صرف ظاهر و مادی کیفیاتی مقتضی دکل ایدی . دنیاده یالکز فکر و معنی ایله ایش تمام اولماز . عمل لازم و عملی اہمال ایدن خیالات پرست عاقل و جنونه مقارنندر .

مشنوی

﴿ هدیهای دوستان بایکد کر ﴾

﴿ نیست اندر دوستی الا صور ﴾

« **تنبیحه** » دوستلرک بری برینه هدیهلری دوستاقدده صورتلردن بشقه بر شی دکلدر . « **شترج** » محبت جسمانی دکل روحانیدر . نورانیدر . احبا و د و محبتی مادی هدیهلر ایله صورت بند عالم تجسم ایدرلر .

مشنوی

❦ تا کواهی داده باشد هدیهها ❦

❦ بر محبتهای مضمهر در خفا ❦

« **تَبَجَّهْرُ** » تا که صوری اولان هدیهلر شهادت ویرمش اولسون . علم خفاده مضمرا اولان محبتلر اوزرینه ! . . . « **شَرِّحْ** » مثلاً جسمک حرکاتنه محتاج اولان نماز محبت الله شهادت ایتدیکی کبی هدیه لرده کوزله کورونمهین ود و محبت شهادت ایدر .

مشنوی

❦ زانکه احسانهای ظاهر شاهدند ❦

❦ بر محبتهای سرای ارجمند ❦

« **تَبَجَّهْرُ** » ، زیرا ظاهری احسانلر سر و خفاده اولان محبتلر اوزرینه شاهدلردر ؛ ای محترم اولان کیمسه ! [سبق ایدن ابیات شریفه نک شرحی بوبیت شریفه ده شرح اولور .]

مشنوی

❦ شاهدت که راست باشد که دروغ ❦

❦ مست کاهی از می و کاهی زدوغ ❦

« **تَبَجَّهْرُ** » شاهدک بعضاً طوغری . بعضاً یالان اولور ؛ مست بعضاً میدن . یعنی شراب عشق حقیقتدن . بعضاً آیران تعبیر اولانان صولو یوغورتدن اولور . « **شَرِّحْ** » صورت معانییه شاهد اولدینی تعریف اولندی . شمعی بیوریلور که شاهدلر بعضاً طوغری و بعضاً کاذب اولدینی کبی نماز و هدیه وسائر صوری کیفیات ده بعضاً صادق و بعضاً کاذب اولور . مثلاً مستقیم و عاشق بر ذاتک نمازی کرچه صورتده بدنا اجرا اولنور بر حرکت ایسه ده حقیقتده بر معراج روحانی مؤمنانه در . بالعکس برر یا کارک نمازی معراج روحدن عاری

بر صورت نفس پرستانه‌دن عبارت‌در . عشق ربانیه مست و حیران اولان عاشق حقیقی
بشقه و لاف و کذاب ایله دوغ ریائی نوش ایدن اهل ریا بشقه‌در . معنی ایله
صورتی ربط ایدوب فوائد بخش اولان کیفیت ایسه انجق نیات خالصه‌در .

مشنوی

﴿ دوغ خورده مستی پیدا کند ﴾

﴿ های و هوی سر کرانیا کند ﴾

« ترجمه » شراب روحانی حقیقه بدل ایران اچمش اولان کیمسه
کندیسنده برنوع مستلک پیدا ایدر . باش اغریلینی ایله های و هوی یاپار .
« شرح » مثلاً تقلید آیرانی اچمن متشیخ و مرایی . صورتده عاشق حقیقی
کچی و بلکه اندن زیاده آه و واه و های و هویلر و تاهفلر ایلر ؛ اما عاشق اولیانک
بوتقوهات و حرکاتی بی اساس و اکثر اغفالات و آثار و سواس خناسدر .

مشنوی

﴿ آن مرایی در صیام و در صلاست ﴾

﴿ تا کن آیدکه او مست و لاست ﴾

« ترجمه » او ، مرایی اوروج و نمازده بوتور ؛ تاخاقه شبهه کاسون که
اوده مست محبت الهیه‌در . « شرح » اصابت و موفقیت کرچه صرف عقل
و معنی ایله پذیرای صورت اوله مازایسه‌ده بلا معنی صورت ذات ورذالت‌در .
مثلاً مرایی اولان کاذب نمازک و اوروجک صورتلرینی کاملاً اجرا ایدر ؛ امانیت-
خالصه‌دن عاری و کذب و تقلید چرکابیله مالی اولدیغندن ایکی جهانده پریشان
اولور .

مشنوی

﴿ حاصل افعال برونی دیکرست ﴾

﴿ تا نشان باشد بر آنچه مضمهرست ﴾

« تَرْجِمَه » افعال ظاهره نك، حاصلی، یعنی محصل و معناسی دیگر بر شیدر.
یعنی افعال ظاهره دن بشقه در؛ تا که کورونمز اولان حالاته نشان و علامت
اولسون؛ « شَرْح » اصل مغز و حقیقت باطندر؛ اما روحه بدن لازم اولدینی
کی احوال باطنه یهده صر ت لازمدر؛ علی الخصوص بوعالم ناسوتده مقبول اولان
باطنك شاهی احوال ظاهره و افعال مشرعه در.

مشنوی

﴿ یارب این تمیزده مارا بخواست ﴾
﴿ ناشناسیم آن نشان کثر ز راست ﴾

« تَرْجِمَه » یارب! بزه بوتیمیزی ویر دعاسنی ایسته؛ که اکر یلك نشانی
طوغریدن فرق و تمیز ایدلم؛ « شَرْح » حکمت شرعیده ظاهری اولان افعال
و احوال حالات باطنه یه نشان آخاذا و انور ایسهده انلرك هانکیلیری باطن و حقیقه
مراغق و هانکیلیری کذب و ریاهه متعلق اولدینی فرق و تمیز ایتکه اقتدارمز
اولدیغدن یارب بزه بونلری تقریق ایده جك بر قوه میزه احسان و عنایت و ایسته
اوقوتله بزی سهو و خطا دن حفظ و صیانت ایت؛ تمیزینده بولنمیدر.

مشنوی

﴿ حس را تمیز دانی چون شود ﴾
﴿ انکه حس بنظر بنور الله بود ﴾

« تَرْجِمَه » حسک تمیزی فصل اولور بیلیر میسك؛ اول حس که (بنظر
بنور الله) اولور. « شَرْح » مستقیمی سقیمدن و صدق کذبدن فرق و تمیز
ایدن حس بوحس ظاهری دکلدر. نور الله ایله نظر ایدن کامل و عارفک
حسیدر. مستعد اولان کیمسه اوحسی آرار، بولور کندینی حقیقت کوزیاه
اشیای کورن بر بصیر عارف ایدر.

مثنوی

﴿ وراثت نبود سبب هم مظهرست ﴾

﴿ همچو خویشی کز محبت مخبرست ﴾

« **ترجمه** » واکر ظاهرده اثر اولسه ، یعنی کورمسه سبب ، محل ظهور محبت اوله بیلیر . شول قرابت کبی که محبتدن خبر ویرر . « **شرح** » برکیمسه ده نماز و نیاز کبی اثر محبت الیه بی کورمماکه ظاهرده انک بالکلیه محبت الیه دن خالی اولدیغنه حکم ایده میزه . چونکه اثر محبت کبی سبب محبت ده وجود محبتی اظهار ایدر . مثلاً اوکیسه نك ظاهرده اثر محبتی کورمماکه برابر سبب محبت اولان اهل حقه تقرب و ترددندن محبتنه استدلال اولنه بیلیر . نصل که اقربا بیننده هدیه کوندرمک کبی آثار ظاهره کورمسه بیله حسب القرابه میانه لرنده بر محبت ظن و بلکه فعلاً رؤیت اوانور ؛ اما مقبولی نیات و منویات ایله برابر آثار ظاهره مرغوبه نك وجودیدر که اوده اسلام ایچون صوم و صلاة و محض خیر اولان پک چوق اجرا آت و حسنا تدر .

مثنوی

﴿ نبود آن کس نور حقش شد امام ﴾

﴿ مرا اثر را یا سبب را غلام ﴾

« **ترجمه** » اوکیسه یه که نور حق امام وره نما اولدی ؛ او آثاره و اسبابه کوله ، بنده ، اسیر اولماز . « **شرح** » برکیمسه نك نیت صالحه سنی ، یا خود انکار . فاسده سنی ا کلامی ایچون قوه روحانیه یه مظهر اولمیان انسانلر بالضروره حرکات و اجرا آت ظاهره نك مشاهده سنه محتاجدر ، اما نور الله ایله نظر ایدن مرد کامل هیچ آثار کورمسه صالحی فاسقدن تمیزه مقتدردر . اسباب و آثار صوریه یه کندی غلام و بنده اولمش کورمز .

مثنوی

❦ تا محبت در درون شعله زند ❦

❦ زفت گردد و ز اثر فارغ کند ❦

« تَبَجَّهْ » اول وقت که نور محبت (انظار نورانیة احبابی ایچون) درونده محبت ربانیه ایله شعله اورر ، عظیم و قوی اولور و بولندینی قلبک صاحبی اثر دن فارغ و مستغنی ایدر . « شَرْح » بختیار و مظهر انوار جناب کردکار و طریق- مستقیمده ثابت قدم و کامکار اولان ذواتک قلبنده لمعان ایده جک نور محبت آنی تقش اثار و اسبابدن مستغنی قیلوب قوه قدسیه ربانیه ایله آنی واقف اسرار- امور ایدر .

مثنوی

❦ حاجتش نبود پی اعلام مهر ❦

❦ چون محبت نور خود زد بر سپهر ❦

« تَبَجَّهْ » انظار نورانیة احبابنه بر کیمسه نك محبت حقیقیه سنی بیلدیرمه حاجت یوقدر . چونکه محبت ، کندی نورینی آسمان اوزرینه اوردی . « شَرْح » مؤمن حقیقی اولوب نور الهی ایله نظر ایدن بر کیمسه نك نور- محبتی سموات غیوبه قدر عکس انداز وصول اوله جغندن انك لسان حکمت بیان- پیغمبریده (فراست) تعبیر بیوریلان شو قوه قدسیه سی دیگر بر صاحب محبتی اکلامق ایچون محبتک آثار و حرکات ظاهره سنه محتاج اولماز . او کیمسه محبت حقیقیه اربابی دفعه فهم و ادراک و سوء ظن و رجم بالغیب کی شواهددن همیشه کندینی پاک ایلر .

مثنوی

❦ هست تفصیلات تا گردد تمام ❦

❦ این سخن لیکن بگو تو والسلام ❦

« تَرْجِمَه » بو بحثك تمام اولسی ایچون دهـا چوق تفصیلات وار. لکن سن ای جلال‌الدین رومی ! بو بحثده شو والسلام سوزینی سـویایوب بحثه ختام ویر ! « شَرْح » حضرت مولانای رومی کندی ذات جلیله خطاباً دیرلرکه بو اسرار قدسیه ربانیه ایچون ویریله جک دهـا چوق تفصیلات موجود ایسهـده سن شمدیک بوکا ختام ویر . زیرا اسرار الهیه ذاتاً اهلنه منکشندر . مؤخرأ یازیلان نسخه‌لرده بو بیت شریفک ایکنجی مصراعنده کی (بکو) یرینه (بجو) محرردر . او تقدیرده ای طالب ! بو تفصیلاتی سن اهلندن ارا دیکدر ، اما سلطان ولدك زمان جایلمنده یازیلان نسخه‌ده (بجو) التـهـده (بکو) ده یازلدیغندن دهـا معیندار اولان (بکو) یازمق مناسب کورلمشدر .

مثنوی

﴿ کرچه شد معنی درین صورت بدید ﴾

﴿ صورت از معنی قریبـست و بعید ﴾

« تَرْجِمَه » کرچه معنی بو صورتده ظاهر اولدیسهـده صورت معیندن هم قریب، هم بعیددر . « شَرْح » کرچه عالم معنی شو عالم حسده شو صورت محسوسه سی اوزره رونما اولیورسهـده صورت معنسادن ینه بعضاً قریب بعضاً بعید بولنیور . مثلاً کونشک آثار ظاهره سی اولان انواری هم ظاهر هم مظهر اولهـرق محسوس ایسهـده ماهیتی کاینبنی معلوم وجلی اولهـماز . صورت بعض مرتبه بر شیک وجودینی اثبات ایلسندن معنیه قریب و حقیقتی کاینبنی اعلام ایدهـماسندن معیندن بعیددر . چوق احوالده صورتلر اصلاً حقیقته مطابق اولـماز . تنکیم مرایانک صوری تمازی بشقه و بالغنی حقیقتدن جدا اولغله ینه بشقه‌در .

مثنوی

﴿ در دلالت هم‌چو آبنـد و درخت ﴾

﴿ چون بمـاهیت روی دور ندسخت ﴾

« **تَبَجَّهْ** » معنی ایه صورت دالته ، بری برنی اثبات ایتکده سو
 و اناج کیدر ؛ اما ایکسک ماہیتہ کیدر ایسہک بری برندن غایت اوزا قدر .
 « **شَرَحْ** » فی الحقیقہ صورت معنیہ دلالت ایدر ، صورت بشقہ ، معنی بشقہ در .
 مثلاً اغاجلرک اول و آخر سویہ . رطوبتہ قرین اولدینی آشکار ایسده ماہیتہ
 کنبجہ سو بشقہ ، اغاج بشقہ در . بونک کیدرکہ عالم صدوری عالم غیبہ
 دلالت ایتدیکی حالہ حقیقہ بربرینہ بکزه مر .

مثنوی

﴿ **ترك ماهیات و خاصیات کو** ﴾

﴿ **شرح کن احوال آن دو ماہرو** ﴾

« **تَبَجَّهْ** » ماہیات و خاصیاتک ترکی سویہ ! او ایکی آی یوزلو اولان
 اعرابی و زوجہ سی احوالی شرح ایت ! « **شَرَحْ** » حضرت جلال الدین رومی
 قدس سرہ السامی کندی ذات جلیلہ لرینہ خطاباً دیرکہ : ای کیمسہ ! ماہیات
 و خاصیاتک یعنی ہر شیئک احوال مخصوصہ سنی تفصیل ایتکدن فارغ اول !
 زیرا بونلر انظار نورانیہ اصحابنجہ معلوم و سائرلری نزدندہ غیر مفہوم اسرار
 خدادندر . انجق او ایکی ماہ یوزلو اولان مرد وزن اعرابی کہ عقل کامل ایلہ
 نفس مطمئنہ در ، بونلرک احوال علویت اشتہالی شرح و بیان ایت !

﴿ **دل نہادن مرد عرب بر التماس دابر خویش و سو کند** ﴾

﴿ **خوردن کہ درین تسلیم مرا حیلہ و امتحان نیست** ﴾

مرد اعرابینک کندی دلبری اولان زوجہ سنک التماسہ کوکل و یروب
 تسلیم اواسی وارلق بو تسلیمہ بر حیلہ و امتحانم یوقدر دیہ زوجہ سنہ عین
 ایتسی بیانندہ در :

اعرابی زوجہ سنک ندامت و کریمہ سنی و کندینہ اولان فرط مطاوعت
 و چغتئی کورنجه استعمال ایلدیکی شدت لساندن فراغتہ زوجہ سنک التماسی

اوزرینه حرکت ایده جکینه دائر اکا تأمیات ویردی . یعنی عقل کامل نفسک ،
نفس مطمئه اولدیفنی کورنجه ارزومی خلافتده بولنیوب اکا مطابق صورتده
اجرا آتده بولنه جغنی ایما ایلر ؛ زیرا بیلیررکه نفس مطمئنه نك آمالی رضای-
حقه قرین واستحصال سعادت ابدیه یه معیندر ،

مشنوی

﴿ مرد گفت اکنون کدشتم از خلاف ﴾

﴿ حکم داری تیغ برکش از غلاف ﴾

« تَرْجِمَه » [اعرابی زوجه سنه] دیدی : شمدی بن نزاع و خلافتدن
کچدم ؛ بنم اوزریمه حکم طوتارسک ! قیندن قلیجکی چک ! جیقار !
« شَرَح » عقل کامل نفس مطمئنه یه دیرکه شمدی بن سنکه نزاع و مخالفتده
بولنیوب ویره جکک امر تیغ بران وقاطع کبی نافذ و نافع اوله جقدر .

مشنوی

﴿ هر چه کویی من ترا فرمان برم ﴾

﴿ در بدو نیک آمد آن نیکرم ﴾

« تَرْجِمَه » هر نه دیر ایسک بن سکا مطیع و فرمان برم ! فرمانک
ای و فنا ، نفع و ضرر حقنده کسه بن اکا باقام . الا سنک امرکه باقار واکا
مطاوعتله بختیار اولورم . « شَرَح » بو بیت شریف عقل کاملک نفس-
مطمئنه یه اولان کمال محبتنی ارئه ایدر .

مشنوی

﴿ در وجود توشوم من منعدم ﴾

﴿ چون محبم حب یعنی ویضم ﴾

« تَرْجَمَهُ » سنك وجودكده بن هیچ ومنعدم اولورم ؛ چونكه بن محم .
 محبت ایسه انسانی کور و صاغرایلر . « شَرَح » محبت او یله بر نور جامع الاضداد در كه
 احسن و محسناتی و مظهر و مساوی و سیاتی سائر در . انكچون محب محبوبنك
 احسن و محسناتندن بشقه شیلرده کور و صاغردر . نتهكم حدیث شریفده
 (حبك الشئ یعمی ویصم) بیورلمشدر .

مشنوی

﴿ كفت زن آهنگ برم می کنی ﴾

﴿ یا بحیلت کشف سرم می کنی ﴾

« تَرْجَمَهُ » قادین زوجنه دیدی : بکا حقیقهٔ قصد احسانمی ایلرسك ؛
 یوقسه حیلها یله راز و سرمی کشف ایتمک می ایسترسك ؛ « شَرَح » زن اعرابی
 زوجندن سبق ایدن بیانات و تأمیناتی استماع ایستدیکی حالده ینسه شبهه ایله
 بوجه بالا سؤال ایلشدر . گرفتار شدت و دوچار بلا و عقوبت اولانلر احتیاطی
 هیچ بر وقت الدن براقق اینسته مزلر . احتیاط حسیهله فائده مند اولورلر .
 [مصراع اولده کی (بر) احسان معناسه در و (م) نفس متکلم ایچوندر .]

مشنوی

﴿ كفت والله عالم السر الخفی ﴾

﴿ كافرید از خاك آدم را صفی ﴾

« تَرْجَمَهُ » [اعرابی زوجه سنه جواباً] دیدی : عالم سر خفی اولان
 جناب کبریا حق ایچون، كه طر پر اقدن آدم علیه السلامی صفی اوله رق یاراتدی .
 « شَرَح » اعرابی بیت شریفده ذکر اولانان تعیرات علیه ایله یمین و زوجه سنی
 تأمین ایتمش ! بیاناتی حیلها اولیوب حقیقی و خدعه دن عاری اولدیغنی سویله مش
 بو یمین بلیغده آدم علیه السلامك اسم شریفی یاد اولتمسندن و وصف جلیل
 بوالبشرده چوق حقایق مندمج بولندیغدن جناب مولانا او حقایق تفهیم
 ایات آئییه ده وصف آدم و آدمیته دوام بیوره شددر .

مثنوی

﴿ درسه کز قالب که دادش وانمود ﴾

﴿ هر چه در الواح و در ارواح بود ﴾

« تَبَجِّهْ » اوچ آرشون قالب و بدن، که حق تعالی حضرت تری حضرت آدمه ویردی ؛ هر نه که الواح و ارواحده واقع اولدیه ابتدادن ا کا کوستردی .
« شَرْح » آدم علیه السلام بدن سائر انسانلرک بدن کی یکی اوچ آرشوندن عبارت ایدیهده حکمت ربانیه او جسم صغیر ایچنده روح و عقل کی جواهر روحانیه القا و کافئه اسما و موجوداتک حقائق و عواقب تعلیم و انبا ایتدی ، بیت شریفده کی الواحدن مقصد . لوح قضا و قدر اوله بیه چکی کی عالم اجساد و اشباح و الحاصل بتون عالم انفعالاتده اوله بیلیر .

مثنوی

﴿ تا ابد هر چه بود او پیش پیش ﴾

﴿ درس کرد از علم الاسماء خویش ﴾

« تَبَجِّهْ » ازل الازلدن تا ابد قدر هر نه اوله حق اولسه کافه سی
آدم علیه السلام کندی علم الاسما سندن درس و تعلم ایتدی . « شَرْح » صاحب سر -
خفی اولان جناب خدا آدم علیه السلامه کافئه اشیا و کیفیاتک ارائل و عواقب و حقائق فی فصل تعلیم بیوردینی قرآن عظیم الشانده انبا بیورلش و بو شرح چوق یرنده تفصیل اولنمش اولدیفندن بوبحی یکیدن تحریره لزوم یوقدر .

مثنوی

﴿ تا ملک بیخود شد از تدریس او ﴾

﴿ قدس دیگر یافت از تقدیس او ﴾

« تَبَجَّهْ » تا ملائک کرام آدم علیه السلام تدریس و تعلیمند بخود اولدی . هر بری حضرت آدمک تقدیسندن بر قدس دیگر بولدی . « شَرَحْ » قرآن عظیم الشانده بیان و فرمان بیورلدینی اوزره ملائک کرام اشیانک آسمانی یعنی حقائق و عواقبی تعریفدن اظهار عجز تام ایلمری حسینیه حضرت آدم اذن و فرمان جناب یزدان ایله کافه احوالی تعداد و ایراد ایدنجه فرشتگان حیران و بوالبشر حقنده واقع اولان تعریضاتندن نادم و او صورته متم اولوب (سبحانک لا علم لنا الا ما علمتنا) دیه بارگاه جناب خدایه عجز و عذرلرینی عرض و بیان ایتدیلر . حضرت آدم حقائق اشیایی تعداد ایلسندن حصه مند درس عظیم و حکمت اولدیلر . ملائک کرام جناب واجب الوجودی ابتدا یالکز صفات سلبیه ایله تسبیح و تقدیس ایدرلر ایکن حضرت آدمک تعلیم و تعریفندن صکره هم صفات سلبیه ، هم ثبوتیه ایله جناب حق تقدیس و تسبیح ایتمش و بناءً علیه یکی بر قدسیت بولمشلردر .

مثنوی

﴿ آن کشادی شان کز آدم رونمود ﴾

﴿ در کشاد آسمانها شان نبود ﴾

« تَبَجَّهْ » آنلرک کشایش و فتح معنویسی که ، حضرت آدمدن یوز کوستردی ، آسمانلرک کشادنده انلره میسر اولماش ایدی . « شَرَحْ » مرحمت جناب خدا فی الحقیقه آسمانی کشاد ایتمش و ملائکی او مرتبه علیه اسنا بیورمش ایسهده او کشاد حضرت آدمک معنوی و عقلی اولان فتحی قدر حکمت بخشا اولماش و انلره حقائق اشیایی کا ینبنی تعلیم و ایما ایتماش ایدی ، زیرا فتح و تعلیم ربانی آدم علیه السلامه میسر اولدی .

مثنوی

﴿ در فراخی عرصه آن پاک جان ﴾

﴿ تنک آمد عرصه هفت آسمان ﴾

« تَنْجِيْهُ » اول پاك جانك ميدان علم و اقتدارى سعه سته نسبتده یدى
آسمانك ميدانى طاركلدى. « شَرْح » آسمانك كشادى نه ايچون آدم عليه السلامك
كشاد و فتى قدر ملائك كرامه فيض و كمال و یرمدى ؟ ديه سؤال ايديله جك
اولور ايسه هم او سؤال مقدره جواباً ، هم مظهریت آدمیه ی تفهیماً
بیوریلیور : بوالبشرك نائل اولدینی جان پاکی معنأ و حقیقه او قدر واسع
و عالیدر كه آنك ميدانى وسعتده یدى آسمانك جرمى طاركلیر .

مشنوی

﴿ كفت پیغمبركه حق فرموده است ﴾
﴿ من نكنجم هیچ در بالا و پست ﴾

« تَنْجِيْهُ » فخر عالم علیه الصلوة والسلام افندمز حضرتلری دیدی كه :
حق تعالی حضرتلری بیورمشدر : بن هیچ بالا و پسته صیغمام. « شَرْح »
اشارت اولنان حدیث شریفده جناب واجب الوجرددن حكاية بیورلمشدر كه :
(قال الله تعالى لا یسعی ارضی ولا سماءى ولكن یسعی قلب عبدی المؤمن
التقى الورع) معنای شریفی : « الله تعالی حضرتلری بیوردی ، بن ارض
و سماه صیغمام ولكن مؤمن و متقى و پاك اولان قولك قلبنه صیغارم . » چونكه
ارض و سما و اجرام بی انتهاك سعه سی عقل و فکردن خالیدر . حالبوكه
سعه قلب آدمیت ايسه نامتاهى بر جهان روحانی و مغنودر .

مشنوی

﴿ در زمین و آسمان و عرش نیز ﴾
﴿ من نه کنجم این یقین دان ای عزیز ﴾

« تَنْجِيْهُ » الله تعالی بیوردی : زمین و آسمانده و عرشده ده بن
صیغمام. ای عزیز ! بونی یقین بیل ! « شَرْح » ای عزیز ! خطاب عالم تابى

فیخر عالم علیه الصلوٰۃ والسلام افدمن حضر تلیزینہ اولہ جفی شہہ سزدر . سبق
ایدن شرح ، بو بیت شریفکده شریدر .

مشنوی

❖ در دل مؤمن بکنجیم ای عجب ❖

❖ کر مراجویی در ان دلها طلب ❖

« تَجَمُّد » ای نه عجب شیدر بوکه مؤمنک قلبه صیغارم . اکر بی
آرار ایسک قلبرده آرا ! « شَرَح » بو بیت شریفده عشاق الیهیه ، (بیت الله)
اولان قلب مرشد کامله دلالت واردر .

مشنوی

❖ کفت ادخل فی عبادی تلقی ❖

❖ جنۃ من رؤیتی یا متقی ❖

« تَجَمُّد » ، حق تعالی حضر تلیز بیوردی : « (ادخل فی عبادی) یعنی : ای نفس -
مطمئنہ صاحبی اولان متقی ! عبادم ایچنه داخل و بووجه ایله رؤیتم جنته ملاقی و واصل اول !
« شَرَح » اشارت اولنان آیت کریمه اولجه تحریر اولنش ایسه ده بو محله
تحریری مناسب عد اولندی . سورۃ فخرک یکریمی سکرنجی آیت کریمه سیدر .
شویله که : « یا ایها النفس المطمئنة ارجی الی ربک راضیة مرضیة » فادخلی
فی عبادی و ادخلی جنتی) معنای شریفی : « (الله تعالی حضر تلیز بیورر)
ای نفس مطمئنہ ! راضی و مرضی اولدیفک حالده ربکه رجوع ایله عبادمک
ایچنه کیر ! دخی بنم جنتمه کیر . » بیت شریفک شرحه عطف کلام ایدیلنجه :
بو خطاب مستطاب بعدالموت اهل سعادتك نائل اوله جقلری جنت اعلا اولدینی
کبی بیت الله اولمغله نور افزای جنات صوریه اولان برولی الالهک قلب پاکی ده
اولسه سزادر . او تقدیرده ولی اللهک قلبه کیر و انده افنای موجودیت ایله
مشاهد جمال حق و حقیقت اول دیمکدر .

مثنوی

﴿ عرش با آن نور با بهنای خویش ﴾
 ﴿ چون بدید اورا : فت از جای خویش ﴾

« تَبَجَّهْ » عرش اعظم او نوری ایله وکندی سعه سی ایله برابر وقتا که
 آدم علیه السلام قلبی کوردی ، یرندن کیتدی . « شَرَحْ » عرشك یرندن
 کتمسی دیمک سعه قلب آدم و آدمیتی کورنجه کندی موضع احاطه وعظمتدن
 حرکت کلسی دیمکدر .

مثنوی

﴿ خود بزرگی عرش باشد بس بدید ﴾
 ﴿ لیک صورت کیست چون معنی رسید ﴾

« تَبَجَّهْ » واقعا ، عرش اعظمك بیوکلکی بك ظاهر در : لکن
 معنی چیتی بجه یتشدی . آرتق صورت کیم اوله بیلیر ؟ « شَرَحْ » معنایه نسبت
 صورتك کوشك اولدیغنه دائر ایسات سالفهده کی اشارات بوراده
 تصریح بیورلشددر .

مثنوی

﴿ هر ملک می گفت مارا پیش ازین ﴾
 ﴿ الفتی می بود بر روی زمین ﴾

« تَبَجَّهْ » هر ملک دیر ایدی : بوندن اول روی زمینده بر الفت
 ومحبتمز وار ایدی . « شَرَحْ » ملائکه کرام کالات آدمیه یی کورنجه بزم وقتیه
 روی ارضده سببی بیلیمکسزین بر الفت ومحبتمز وار ایدی . مکر حضرت

آدم کي بر. کان حکمت. ارضدن ياراديله جق ايمش ! ايشته سبب الفت و محبتمز
بو سر ازلی ايمش !

مثنوی

﴿ تخم خدمت در زمین می کاشتیم ﴾
﴿ زان تعلق ما عجب می داشتیم ﴾

« تَرْجَمَهُ » زمینده خدمت تخمینی اکر ایدک و او خدهته تعلقدن « عجبا
سببی نه در ؟ ديه تعجب ایدر ایدک . » « شَرْحُ » بو بیت شریفده جناب مولانا
آدم علیه السلام خلقت جسمانیه سندن مقدم ملائکه کرامک ارضده اقامت
و بوراده ایقای خدمت ایش اولدقلرینی بیان بیوریور .

مثنوی

﴿ کین تعلق چیست با این خالک مان ﴾
﴿ چون سرشت ما بدست از آسمان ﴾

« تَرْجَمَهُ » حضرت آدمک خلقتندن اول ملائکه کرام کنیدی کنیدلرینه
دیرلر ایدی : طوپراقله اولان علاقه مز نه در ؟ بزم خمیره فطرتمز ایسه
آسماندن اولمشدر . [سبق ایدن ایسات شریفه نک شرحی ، بو بیت شریفده
شرح اولور .]

مثنوی

﴿ الف ما انوار با ظلمات چیست ﴾
﴿ چون تواند نور با ظلمات زیست ﴾

« **تَنْجِيْهٌ** » بز انوارك يعنى بزم كې انوارك ظلمات ايله الفت ومحبتى نهدر؟ نورظلمات ايله برابر فصل ياشايه بيلور؟ « **شرح** » كذلك بو بيت- شريفده ملائكة كرامك من حيث لا يشعر ارض آدميته مجذوبتندن متولد تعجب و حيرتلى بيان بيوريلور.

مشنوى

﴿ **آدم** آن الف از بوى تو بود ﴾

﴿ **زان** كه جسمت را زمين بود تار و بود ﴾

« **تَنْجِيْهٌ** » اى آدم! زمينه اولان او علاقه مزسنگ روحانى اولان رائج كدن ايمش! زيرا سنك جسمكه تار و بود زمين ايمش. [« تار و بود » قاش و منسوجاتى اعمال ايدن آرش و آراج معاننده در.] « **شرح** » بو بيت شريف ايه ايات- آتيهده جناب مولانا بر انسان كاملك اولجه قدرينى تقدير ايدمه ين ملك سیرت انسانلرك او انسان كاملى طانيدقده زمين اعتذار و تسليميت و تعظيمده وقوعبوله جق مخاطباتنه مثال اوله رق ملائكة كرامك حضرت آدمه اولان مخاطباتنى بيان بيورمه قدهدر.

مشنوى

﴿ **جسم** خاكت را ازین جا بافتند ﴾

﴿ **نور** پاكت را در این جا یافتند ﴾

« **تَنْجِيْهٌ** » جسم خاك كې بو محلدن يعنى زميندن طوقوديلر. نورپا كې بو محلدن بولديلر. « **شرح** » جناب مولانا بو بيت شريفده لسان ملائكةدن حضرت آدمه خطاباً آب حياتك ظلمتده . مسرت وصفانك جفا و كدورتنده بوانه جنى حكمتنى تقرير بيورمه قدهدر.

مشنوی

﴿ این که جان ما ز روحت یافتست ﴾

﴿ پیش پیش از خاک آن می یافتست ﴾

« ترجمه » بوکالات ، بو تعلیمات قدسیه که شجمدی بزم جانمز سنک روحکدن بولمشدر ؛ مکر بوندن اقدم وقت وقت طوپراقدن پارلامقده ایش ! [سرائر خلخته دائر اولان شو بیت معلا روشنائی بخش ارباب نور ذکادرکه شرحه حاجت بر اقامشدر .]

مشنوی

﴿ در زمین بودیم و غافل از زمین ﴾

﴿ غافل از کینچی که دروی بد دفین ﴾

« ترجمه » بز زمینده ایدک . حالبوکه زمیندن غافل ایدک . زمینده مدفون اولان خزینه دهنده غافل ایدک ! [وارسته شرحدر .]

مشنوی

﴿ چون سفر فرمود مارا زان مقام ﴾

﴿ تلخ شد مارا ازان تحویل کام ﴾

« ترجمه » چونکه الله تعالی حضرتلری اول مقامدن بزه سفر امر بیوردی . اوتحویل مقامدن ذائقه من دوچار مرارت اولمشیدی . « شرح » بالاده عرض اولشدیفی اوزره حضرت آدمک خلقندن اول ملائکه کرام بر مدت زمینده آرام ایدر ایکن زمیندن سمایه تحویل مقامی جناب عالم مطلق امر و فرمان بیورمش ایدی . بوتحویلدن ایسه بز تلخکام اولمش ایدک .

مشنوی

﴿ تا که صحبت‌های می گفتیم ما ﴾

﴿ که بجای ما که آید ای خدا ﴾

« ترجمان » . زمیندن آیرلغه او قدر آجیمش ایدک که اندن طولای صحبتلر ایدوب دیر ایدک : ای خدای متعال ! پریمزه کیم عجبا کیم کله جکدر ؟
[وارسته شرحدر .]

مشنوی

﴿ نور این تسبیح و این تهلیل را ﴾

﴿ می فروشی بهر قال و قیل را ﴾

« ترجمان » . الهمی ! بوتسبیحی ، بوتهلیمک نورینی قیل وقال ایچون ساتارمیسک ؟
[« تسبیح » : سبحان الله دیه الله تعالی حضرتلرینی تقدیس و « تهلیل » :
(لا اله الا الله) دهرک وحدانیت ربانیه یی اقرار و اعلان ایتمکدر .] « شرح »
رب تعالی حضرتلرینک ملائکه یه بر موجب آیه (انی جاعل فی الارض خلیفه)
بیوره جغنی اعلامنده ملائکه نک بر موجب آیه (اتجعل فیها من یفسد فیها ویسفف
الدماء ونحن نسبح بحمدک ونقدس لک) دیه و یردیکجی جواب بوشرحک بر قاج
یرنده بیان ایدلش اولسنه منی تکرار ایا زلسنه لزوم کورنمدی .

مشنوی

﴿ حکم حق کسترده بهر ما بساط ﴾

﴿ که بکویسد از طریق انبساط ﴾

« ترجمان » . حق تعالی حضرتلرینک حکمی بزم ایچون عفو دوشکنی

دوشه یوب بزه اذن ویردی که : طریق انبساطدن سویله ییکز. « **تشریح** » ملائکه کرامک بو ادعالری حضرت آدمک سر جامعیتدن بی خبر اولدقلرندن نشأت ایلدیکی حق تعالی حضرتلرینک علم ربانیسنده معلوم اولدیغی جهته کمال حلم و مرحمتله فرمان ربانی واقع اولمش ایدی که ای ملائکه! ارضده استخلاف آدم حقنده بیلدیکنیزی سویله که طریق انبساطده سزه اذن ویرلدی .

مشنوی

﴿ هر چه آید بر زبانتان بی حذر ﴾
﴿ همچو طفلان یکانه با پدر ﴾

« **تَجَمُّدُ** » چو قفلک بر لشوب جمله سنک بردن پدرلرینه بلا حذر لسانلرینه کلن هر شیئی سویلیدیکی کی سزده بیلدیکنیزی سویلیکز .
« **تشریح** » حق تعالی حضرتلری فرمان بیوردی که بی خبر اولان سویلی اطفالک افاداتی پدر مشفق نزدنده نصل معفو ایسه آدمک حکمتندن بی خبر اولان سزده سهو کزدن طولای معفوسکنز !

مشنوی

﴿ زانکه این دمهها چه کر نالا یقست ﴾
﴿ رحمت من بر غضب هم سابقست ﴾

« **تَجَمُّدُ** » زیرا بو سوزلرکز کر چه لایق دکل ایسه ده رحم غضب اوزرینه سابق و غالبدر . [« چه کر » بوراده « کر چه » تقدیرنده در .]
« **تشریح** » بو بیتده سوره اعرافک یوز الی بشنچی آیت کریمه سنک معناسه اشارت اولئیور که آیتده : ﴿ قال عذابی اصیب به من اشاء ورحمتی وسعت کل شیء ﴾ بیورلشدر . معنای شریفی : « حق تعالی حضرتلری دیدی : عندالله

ایستدیکم کیسه‌ی مصیبتدار ایدرم . رحمت ایسه هر شیئه واسعدر .
 حدیث قدسیده حق تعالی حضرتلری : (سبقت رحمتی علی غضبی)
 بیورمشدی که معنای شریفی : رحمت غضب اوزرینه سبق ایتدی . دپکدر .

مثنوی

❦ از پی اظهار این سبق ای ملک ❦
 ❦ در تو بنهم داعیه اشکال و شک ❦

« تَبَجَّهْ » ای ملک ! بوسبقدن سنک وجودکده اشکال و شک
 داعیه‌سنی وضع ایدرم . « شَرَحْ » حق تعالی حضرتلری جنس ملکه خطاباً
 بیوررلرکه : سبق ایدن مرحمتی اظهار واعلام ایتک ایچون ای ملک ! سنک
 ذهنگده اشکال و شبهه داعیه‌سنی وضع ایلرم : تاکه سن « الهی ! بزی‌نه ایچون
 زمیندن چکر و بشقه بر مخلوق خلق واعزام ایلرسک ؟ » دیه نالایق برادعاده
 بواندیغک حالده سنی عفو ایده‌یم وکمال مرحمتی بالفعل ارائه ایتمش اوله‌یم .

مثنوی

❦ صد پدر صد مادر اندر حامما ❦
 ❦ هر نفس زاید در افتد در فنا ❦

« تَبَجَّهْ » بزم حکم‌مزده هر نفس یوز پدر طوغار . ینه یوز مادر فنایه دوشر .
 « شَرَحْ » حق تعالی حضرتلری بیوررلر : دریای حلم و رحمت او قدر
 واسعدرکه هر نفس . صد پدر و مادرك حلمی آنده ظاهر و باهر اولورسده
 بونلرك حلمی حلم‌مزه نسبت قبول ایدر یولده اولمدیغندن ابوینک رحم و شفقتی
 عمان رحمتز یاننده فانی و نابود اولور .

مشنوی

﴿ حلم ایشان کف بحر حلم ماست ﴾
﴿ کف رود آید ولی دریا بجااست ﴾

« تَنْجِيهٌ » انانك، بابانك حلم و مرحتی . حلم و مرحتمز دریاسنك كوپوكیدر .
كوپوك کیدر ، محو اولور ؛ دریا دائماً یرنده قالیر . « شَرْحٌ » انانك، بابانك
اولادینه اولان حلم و مرحتی حق تعالی حضر تلرینك حلم و مرحتی دریاسنك
انجق كوپوكی مشابه سنده اولغله كوپوك، فانی و دریای حلم و رحم ربانی ابدی و باقیدر .

مشنوی

﴿ خود چه گویم پیش آن در این صدف ﴾
﴿ نیست الا کف کف کف کف ﴾

« تَنْجِيهٌ » بن نه سویلیهیم ؛ او ایجی دریاسنك یاننده بو صدف دکلدر .
الا کفدر کف کف کف .
« شَرْحٌ » حق تعالی حضر تلرینك حلم و مرحتی دریای لؤلؤدر . ابوینك مرحتی
او درك قشر و صدیدر . حاصلی الطاف ربانیه به نسبة پدر و مادرک شفقتی
کف ، کوبو کدن عبارتدر .

مشنوی

﴿ حق آن کف حق آن دریای صاف ﴾
﴿ کامتجانی نیست این کفت ونه لاف ﴾

« تَنْجِيهٌ » او ، کف حقیچون ، اول دریای صاف حقیچون یمین
ایدر . که بو کلام بر امتحان دکلدر ، لاف دکلد . « شَرْحٌ » ینه اعرابی

حکایه سنه نقل کلام ایدلایکندن اعرابی زوجه سنه دیرکه سنک وجود کده منعدم
وامرکه تابع دیدیکمی برای متحان یالان ظن ایتمه ! او کف حق ایچون،
او دریای صاف حقیچون قسمله بو کلام بهوده بر لاف دکل بلکه
محض صداقت وعین حقیقتدر.

مشنوی

﴿ از سر مهر و صفا است و خضوع ﴾
﴿ حق انکس که بدو دارم رجوع ﴾

« تَرْجِمَهُ » کلام و تسلیمیم کمال محبت و تواضع و صفا و صفوتمنددر ؛
اول الله تعالی حضرتلری حقیچون که اکار رجوع طوتارم . « شَرَحْ » ینه اعرابی
زوجه سنی تأمیناً : هر حالده کندیسنه رجوع عمر . قمر اولان حق تعالی حضرتلرینک
حقیچون سنی تأمین ایلم که محبت و خضوع ظن ایتدیک امتحان کی بعض
اسباب مستوره به مبتنی دکل صرف محبت و محض تسلیمیتدر دیمشدر .

مشنوی

﴿ کر بهیشت امتحانست این هوس ﴾
﴿ امتحانرا امتحان کن یک نفس ﴾

« تَرْجِمَهُ » بو هوس و محبت اکر سنک نزد کده امتحان ایسه بو ظن ایتدیک
امتحانی بر نفس و آنده امتحان ایت ! « شَرَحْ » ای زوجه م ! سکا کوستردیکم
محبت و تسلیمیتی بر نوع امتحان ظن ایدر ایسک حقیقت نمایان اولمق ایچون
سن بی امتحان و او صورته کسب اطمئنان ایت ! مثلاً بکا دی که :
خاطریم ایچون ترک حیات ایله ! او حالده کوردرسک که امریکه انقیاد
و ترک حیات ایلم .

مثنوی

﴿ سر مپوشان تا بدید آید سرم ﴾

﴿ امر کن تو هر چه بروی قادرم ﴾

« تَرْجِمَه » راز درونکی ستر ایله ! تا که رازم ویا (باشم) میدانه

کاسون ! سن بکا مقتدر اولدیغ هر شیئی امرایت ! « شَرْح » قلبکده هر نه
حس ایلر ایسک آنی میدانه وضع ایت ! تا که صدق اوزرینه مبتنی اولان
راز و محبتم سنجه ده بدید اولسون و بی مقتدر عد ایلیکک افعالی اراده ایله که
حقیقت و حسیاتم یقیناً اکلاشلسون !

بیت شریفک برنجی مصراعنده ایکنجی (سرم) راز معناسنه اولنجه
مناسبتلی دوشه چکی کچی (رأس) معناسنه ده توجیه اولنسه ینه مناسبتدن
خالی قالماساز ؛ او حالده معنای مصراع بویه اولور : ای زوجهم ! راز کی
سویله ! انک اجرایی باشمک . فدا سنی مستلزم ایسه فدا یه حاضر و امر که منتظرم !

مثنوی

﴿ دل مپوشان تا بدید آید دلم ﴾

﴿ تا قبول آرم هر آنچه قابلم ﴾

« تَرْجِمَه » کوکلکی ستر ایله ! تا کر کم ظاهره کاسون ! یعنی سن قلبکده کنی

ستر ایتمه بنده قابلمده کنی اظهار ایله یم و قابلیتم اولان هر شیئی قبول ایدیم .

« شَرْح » اعرابی بر امرک تکلیفیه کندینی امتحان و تجربه ایلسنی رجایدیور که

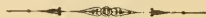
حقنده زوجه سنک شک و شبهه سی قالماس واهنیت و محبتی آرمش اولسون !

مثنوی

﴿ چون کنم در دست من چه چاره است ﴾

﴿ در نکر تا جان من چه کاره است ﴾

« تَبَجَّهْ » نصل ایده یم ؟ بنم المده نه چاره واردر ؟ باق ! بنم جانمک
نه فعالیت واردر ؟ « شَرَحْ » بو پتده جانب عاقلدن نفس مطمئنه تسلیمیت -
واقعسندن طولانی کندینک ده اکا تسلیمیتی نتیجه سی اوله رق موعود الهی
اولان فتوحات و مکاشفات متعلق تبشیرات عظیمه واردر.

﴿ تعیین کردن زن طریق طلب روزی که خدای خود را ﴾
﴿ و قبول کردن او ﴾

زن اعرابنک زوجته رزق طلبنک طریقنی تعیین و ارائه ایتمی وانک ده
قبول ایتمی بیاننده در :

مثنوی

﴿ گفت زن یک آفتابی تا فتست ﴾
﴿ عالمی زو روشنایی یافتست ﴾

« تَبَجَّهْ » زن دیدی : بر کونش طوغمشدر که عالم آندن
آیدینلق بولمشدر . « شَرَحْ » نفس مطمئنه عقاه دیر که دنیاده مانند آفتاب
بر ذات کامل و عالیجناب ظهور ایتشدر . خلق آنک فیض و روحایتدن
منور اولدی . بو بحث آتیسنده کوریه چکی اوزره ظهور ایدن آفتابدن مقصد
بر مرشد کامل اولدیغنی تصریح و انبا ایدر ایکن جناب مولانا بر مقتضای صفت
النفات دونوب مرشد کاملدن فیاض مطلق اولان الله تعالی حضرت تدرینه
نقل کلام ایله جوشش دریای مرحمت ربانیه دن بحث ایده جک ، مع مافیه
صورتا مکالمه ینه اعرابیه زوجته سی بیننده جریان ایلده جکدر.

مثنوی

﴿ نایب رحمان خلیفه کردگار ﴾

﴿ شهر بغدادست ازوی چون بهار ﴾

« تَرْجِمَهُ » بو آفتاب جناب رحمانك نایب، تکرری تعالیٰ حضرت تارینک
خلیفه سیدر . بغداد شهری انک کرم و احسانندن بهار کیدرکه « السلطان ظل الله
فی ارضه یاوی الیه کل مظلوم » بیورلشدر . « شَرْح » نفس مطمئنه دیرکه نور .
انداز اولان ذات ، نایب جناب و هابدر ؛ زیرا اوامر ربانیه هر نه یولده ایسه
آنلری اجرا و ارشادنده عدل و حق بیان و نیجه نیجه فیوضات روحانیه ایه
برچوق مستعدانه احسان ایلر .

مثنوی

﴿ کر پیوندی بدان شه شه شوی ﴾

﴿ سوی هر ادبار تاکی میروی ﴾

« تَرْجِمَهُ » اگر او شاهه واصل اولور ایسک سن ده شاه اولورسک ؛
نه وقته قدر هر ادبار جاننه کیدرسک ؟ « شَرْح » بوندن اول عقل نفسه نصیحت
و یردیکی حالده شمعی نفس مطمئنه عقله اعطای نصیحت و کسب ایلدیکی
سعادت و علوتی بو وجه ایه اثبات ایدرک مرشد حقیقی به اولان انجذابی
کو سترمک ایستر .

مثنوی

﴿ هم نشینی مقبلان چون کیمیاست ﴾

﴿ چون نظرشان کیمیایی خود بجاست ﴾

« تَبَجَّهْ » ، مَقْبَلِ اَوْلَانِكَ هَمَشِينِدْكِ كِيْمِيَا كِيْدَر ؛ اَنْلَرِكْ نَظَرِي كَجِي
 كِيْمِيَا نَرْدَهْدَر ؛ « شَرْحْ » مَقْبَلَانِ مَوْلِيْ يَعْنِي مَرْدَانِ خُدَا اَيْلَهْ بَرَا بَر بُولْمَقْ
 وَ اَنْلَرِكْ نَظَرِ ثَوَجْهَلَرْنِي قَاَزَانْمَقْ كِيْمِيَايْ حَقِيْقَتْدَر ، يَوْقْسَه خَالَقْ بَاقَرِي
 التَّوْنِ يَامَقْ ظَنِّ اَيْلِدِيْ كِيْمِيَا نَكْ نَهْ اَهْمِيْت وَ حَكْمِيْ وَ اَرْدَر ؛ مَرْدَانِ خُدَا نَكْ
 فَيْضِ نَظَرِي اَوِيْلَهْ بَر كِيْمِيَا دَر كِهْ اَخْلَاقْ ذَمِيْمَهْ يِيْ اَخْلَاقْ حَمِيْدَهْ يَهْ تَبْدِيْلِ
 وَ صَا حَبْنِيْ عَالِيْ وَ دُوْ جِهَانْدَهْ خُوشِ دَلِ اَيْلَر .

مثنوی

﴿ چشَمِ اَحْمَدِ بَر اَبُو بَكْرِي زَدَه ﴾

﴿ اَوْ زِيَكْ تَصْدِيْقْ صَدِيْقْ اَمْدَه ﴾

« تَبَجَّهْ » ، حِيَابِ جَنَابِ كَرْدَكَارِ حَضْرَتِ اَحْمَدِ مَحْتَارِ اَفَنْدَمَزَكْ چَشْمِ
 سَعَادَتِيْ اَوْزَرِيْنَهْ عَمَلْفِ نُوْرِ اَنْظَارِ اَيْدِنْجَهْ حَضْرَتِ اَبُو بَكْرِ بَر تَصْدِيْقْدَنْ صَدِيْقِ
 اَوْلَشْدَر . [مَحْتَاجِ شَرْحِ دَكْلَدَر .]

مثنوی

﴿ كَفْتِ مَنْ شَهْرَا پَذِيْرَا چُونِ شُومِ ﴾

﴿ بِيْ بَهَانَهْ سُوْیْ اَوْ مَنْ چُونِ رُومِ ﴾

« شَرْحْ » اَعْرَابِيْ زَوْجَهْسَنَهْ خَطَاباً دِيْدِيْ : بَنْ شَاهَهْ نَصْلِ مَقْبُولِ اَوْلُورْمِ ؟
 بِيْ بَهَانَهْ اَنْكْ جَانِبَهْ نَصْلِ كِيْدَرْمِ ؟ « شَرْحْ » عَقْلِ جَوَاباً دِيْر كِهْ اِيْ نَفْسِ مَطْمَئِنَهْ
 اَوْ مَرْدِ خُدَا حَضْرَتْلَرِيْنَهْ يَا خُودِ جَانِبِ دَر كَاهِ السَّهْمِيْ يَهْ بَنْ نَهْ وَ سِيْلَهْ اَيْلَهْ كِيْدَهْ بِيْلِيْرْمِ ؟ كِهْ
 تَحْسِيْنِ اَوْلَنَهْ جَقْ وَ مَقْبُولَهْ كَچَهْ جَكْ هِيْچْ بَر مَزِيْتَمْ يَوْقَدَر ،

مثنوی

﴿ اَنْسَبَتِيْ بَايْدِ مَرَايَا حِيْلَتِيْ ﴾

﴿ هِيْچْ پِيْشَهْ رَاسْتِ شَدْنِيْ اَلْتِيْ ﴾

« تَرْجَمَه » بکا بر نسبت یا بر بهانه لازمدر . هیچ بر صنعت بلا آلت
 راست کلوب وجود پذیر اولدیمی ؟ « شَرَح » عقل نفس معلّمته دیر که
 هر هنر و صنعتک تعلّمی بعض آلاته محتاج اولدینی کبی نظر مرد خدایی
 و رضای پاك کبریایی استحصّال ایده بیامک ایچون بکا آلات سعادت آیات -
 روحانیه دن معدود اولان ثوابلر لازمدر ؛ حالبوکه ثوابلردن جدا و عالم
 روحانیتده بی نوایم .

مشنوی

﴿ همچو مجنونی که بشنید از یکی ﴾
 ﴿ که مرض آمد بلیلی اند کی ﴾

« تَرْجَمَه » مجنون کبی که بر کیمسه دن لیایه براز کیفسزلك کلدی
 دیه ایشیتدی . [بو بیت شریفک تمامیه مأل عالیمی آتیده کله جک ابیات -
 شریفه دن آکلاشیاه جقدر .]

مشنوی

﴿ کفت آوه بی بهانه چون روم ﴾
 ﴿ ور بمانم از عیادت چون شوم ﴾

« تَرْجَمَه » مجنون دیدی : ای واه ! لیایه بهانه سز نصل گیده یم ؛
 واکر کری قالیرسم ، کیدوب استفسار خاطر ایتمزسم نصل اولور و نه حال
 کسب ایلرم ؟ [محتاج شرح دکلدرد .]

مشنوی

﴿ لیتنی کنت طیباً حاذقاً ﴾
 ﴿ کنت امشی نحو لیلی سابقاً ﴾

« تَنْجِيْهُمْ » کاشکی بر طبیب حاذق اولایدم ده ایـ لایک یانسه کچه ایدم .
[محتاج شرح دکلدر .]

مثنوی

﴿ قل تعالوا کفت حق مار ابدان ﴾
﴿ تا بود شرم اشکنی مارا نشان ﴾

« تَنْجِيْهُمْ » حق تعالی حضرتلری (تعالوا) یعنی کلکنز بیسوردی ؛
تا که بو امر نشان وسبب اوله ؛ « شَرَح » (تعالوا) کلهسیله اشارت اولنان
آیت کریمه سورهُ آل عمرانک یتیمش اوچنجه آیت جلیله سیدرکه تمامی شو
وجهایله در . (قل یا اهل الکتاب تعالوا الی کلمه سواء بیننا و بینکم ان لانهبد
الا الله ولا تشرک به شیئا ولا یخذ بعضنا بعضاً اربابا من دون الله فان تولوا فقولوا
اشهدوا بانا مسلمون) مأل منیفی : ای حیدیم سویله ! ای اهل کتاب اولان موسوی
وعیسویلر ! الاهدن ماعداسنه عبادت ایتماک و اوکا شریک قوشماق وجنابـ
حقدن بشقه بعضمزی رب اتخاذا ایتماک اوزره ارامزده مساوی اولان کلمهـ
حقه کلک . اکر اولر توحید الیهدن اعراض ایدرلرسه ای مؤمنلر سز
شاهد اولک که بز مسلمز دیککز .

عقل ، بیت اولده کنه دینک بی بهانه اولیشندن بحث ایتمشکن جناب حقل
لطف و کرمی و (تعالوا) امر جلیله قدسیت معناسنی تخطارله بو امر الاهی
بر دعوت جلیله ربانیه درکه ازاله خجلت ایچون الک بیوک واسطه بودر .
دیه متسلی اولور .

مثنوی

﴿ شب پر انرا ککر نظر و آلت بدی ﴾
﴿ روز شان جولان و خوش حالت بدی ﴾

« تَنْجِيْهُمْ » یراسه تعبیر اولنان قوشلرک نظری و آلت استعدادی اولایدی

کوندوز جولان ایدر و خوش حال اولور ایدی. «**شرح**» (تعالوا: کلیکز) بر امر اولدینی کی آفتاب علمتابک ده نوری کافه ذی روحه نافذ بر امر مجسمدرکه (یورویکیز) و حرکت ایدیکز اراده سنی مشعردر. نه چاره که بو امر مشهود و مادیدن ده خفاش استفاده ایده هیوب عجزی حبسیله نورك سلوتسندن چکینیر و هنگام رؤیتده کور اولور. بن ده ای زوجهم! هر نه قدر (تعالوا) امر بشارتی استماع ایتش ایسه هده کندمده استعداد کوره مدیکمدن او حال فیض اشتالدن استفاضیه جرأت ایده هیورم. [عقل کندی عجزینی کمال تواضع ایله نفس مطمئنه به نقل ایتکده در.]

مشنوی

﴿ گفت چون شاه کرم میدان رود ﴾

﴿ عین هر بی آلتی آلت شود ﴾

«**ترجمه**» زن دیدی: ای زوجم! چونکه شاه کرم میدان عطا واحسانه کیده! یعنی عطا الاهی جوش و خروشه کلیرسه هر بر آلتسزک عین آلت و وسیله اولور. «**شرح**» نفس مطمئنه عقلمه دیرکه سن فقدان علم و عملدن مأیوس اوله! زیرا نزد عطا الهمیده سرمایه سزک سرمایه اولور.

مشنوی

﴿ زانکه آلت دعویست و هستیست ﴾

﴿ کار در بی آلتی و پستیست ﴾

«**ترجمه**» زیرا آلت، دعوا و وارلقدر، اصل کار آلتسزکده و تواضعده در. «**شرح**» نفس مطمئنه عقلی ادعا و انانیتدن فارغ قیلمق ایچون دیرکه: ای عقل! حقه تقدیم اوزره ارادینک وسیله عین دعوا و جنساب واجب الوجودک علم و قدرتنه قارشی ادعای نابجادر، سنک وسیله و ثوابکدن

حق تعالیٰ حضرت تلیسینہ نہ کار وفائدہ اولہ بیلیر که غنی عن العالمیندر . نفس ، اطمئنان بولنجه یه قدر عقلک کندی یوزندن چکدیکی زحمت و مشقتلر حسابله عقلک حالندن امین اولدیغندن شمدیکی قورقدینی شیئی عقلک کندی کالاتنی کوروب کرفتار انائیت و ذلت اولماسیدر . جناب حقہ قارشئ دعوائی ترک ایلہ تواضع ایتک ال بیوک سعایت و سلامت اولدینی وارسته اشارتدر . فقط بر قایچ ابیات شریفه دن صکره کوریله جکی اوزره نفس مطمئنه هر نه قدر عقلی اصلاح ایچون بویله نصیحتلر بیان ایدر ایسه ده کندی عقل و بدنک علم و هنر و عبادتک جناب حقہ عرض و هدیه شایان بر کوهر اولدینی آسنان و حسب الخلقه بر مقدار وادی انا یتده پویان اولور .

مثنوی

﴿ گفت کی بی آلتی سودا کنم ﴾

﴿ تانه من بی آلتی پیدا کنم ﴾

« تَنْجِیْمُ » عقل دیدی: نه وقت بی آلتلکه سودا ایلرم، بن بی آلتی وی- وجودلک مرتبه سنی پیدا ایتنجه!... « شَرْحُ » کالاتی حسابله عقل نفس مطمئنه یه دیر که ای نفس! دقت ایلر ایسلک انائیت بنم افاده مده دکل پسندکده در . بیلیرم که حق تعالیٰ یه قارشئ فنای مطلق مرتبه سی اعلا در . اما بو مرتبه علیه دن دم اورمغه فصل حقمز اوله بیلیر که الآن وجود مزله قائم و کندیمزدن بحث ایتکه مداومز . بیان ایلدیکنک مرتبه یی ارزو ایدرم؛ اگر کندی وجود و انائیتی کلیاً محو و افنایه قادر و آمال فانیه دن فارغ اوله بیایر ایسه م!....

مثنوی

﴿ بس کواهی بایدم بر مفلسی ﴾

﴿ تاشهی رحمی کند بامونسی ﴾

« تَنْجِیْمُ » مفلسلکک اثباتیچون بکا چوق شاهد لازمدر؛ تا که یوقلق ثابت اولدقدن صکره شاه عالم، مونسلکه رحم و کرم ایده! « شَرْحُ » عقل دیر که؛

انائیتدن فارغ اولدیغمی اثبات ایدیهیلمک ایچون بهمه حال پک چوق احوال
لابددر ، تا که حق تعالی حضرتلری کال مرحمتی حسابله احسان وانعام ایده !
حالبوکه بز الان کندیمزی دوشونور وانائیتله مشغول اولورز . مفلس : شریعتده
درهم و دیناری اولمایانه ، طریقتده درهم و دیناره محبت ایتمه ینه ، حقیقتده ایسه
نفسانی و روحانی کلیاً محو وجود ایدن ذاته دیرلر .

مشنوی

﴿ تو کواهی غیر گفت و کو ورنک ﴾

﴿ وانما تارحم آرد شاه شنک ﴾

« تَرْجِمَهُ » سن فقر حقیقیه وانائیتسزلکه گفت و کو ورنکدن غیری
شاهد اراءه ایت که لطف و جمال صاحبی اولان شاه جهان مرحمت واحسان ایتسون .
« شَرْح » عقل ، ای نفس ! فقر حقیقی و بی آلتی کبی عالی بر دعواده
بولنق ایستر ایسک او دعوائی اثبات ایچون قیل وقال ورنک انائیت مآلدن
بشقه شاهد و کواه اراءه و کندینی کلیاً افنا ایت ! او حالده جناب واجب الوجودک
کال مرحمتی بولور و بختیار و سعادتمند اولورسک . دیمشدر .

مشنوی

﴿ کین کواهی که ز گفت ورنک بود ﴾

﴿ نزد آن قاضی القضات آن جرح شد ﴾

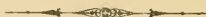
« تَرْجِمَهُ » زیرا بو گفت و کو ورنکدن عبارت اولان شهادت
قاضیلر قاضیسنک نزدنده مجروح و غیر معتبردر . « شَرْح » ینه عقل نفسه
نصیحتله پک چوق گفت و کو ورنک انائیتدن عبارتدر . عین انائیت و سهوایله
ملو ، مجروح بر شهادتدر ؛ شهادت ایسه قاضی القضات اولان عالم مطلق
حضرتلرینک نزدنده مردود و غیر مفیددر .

مثنوی

﴿ صدق می خواهد کواه حال او ﴾

﴿ تا بتابد نور او بی قال او ﴾

« ترجمه » یوقلق کوستره نك حالى صادق اولق لازمدرکه نوری
آشکار اولسون . [شرحدن مستفیدر .]

﴿ هدیه بردن عرب سبوی آب باران از میان بادیه سوی بغداد ﴾

﴿ با امیر المؤمنین برپنداشت آنکه آنجاهم قحط آبست ﴾

بغدادده صو قحطی وار ظنیله اعرابینک بادیه دن یاغور ضوییه طولش
دستی بی بغدادده امیر المؤمنینه هدیه کوتورمه سی بیاننده در :

مثنوی

﴿ کفت زن صدق آن بود کز بود خویش ﴾

﴿ پاک بر خیزی تواز مجهود خویش ﴾

« ترجمه » زن اعرابی دیدی : ای زوجم ! صدق او اولورکه کندی
وار لغکدن و مجهود کدن سن پاک قافه سک ! « شترج » نفس معلّمته عقلاه :
صدق اودرکه سن کندی وار لغکدن و کندی اجتهد کدن بری و پاک اولوب
مغفرت ربانیه التجا ایده سک . دیمش !

شنوی

﴿ آب با رانست مارا در سبو ﴾

﴿ ملکت و سرمایہ واسباب تو ﴾

« تَجَمُّعُ » دستمزدہ یا غمور صوبی وارد رکہ : او صو سنک ملک

و سرمایہ واسبابکدر . « شَرَحُ » نفس عقلہ دیرکہ آثار مرحمت ربانیہ اولہرق

دستی کی اولان بدتمزدہ عرض عبودیت ایدہ جک حواسمز واردر : او حواسی
حق تعالیٰ حضرتلرینہ عرض ایلہ ! ایجاب ایدر ایسہ حق یولندہ انلری فدا
و بو وجہ اللہ رضای باری بی تحصیلہ جہد اوفی ایت !

شنوی

﴿ این سبوی آب را بردارو رو ﴾

﴿ ہدیہ سار ویش شاہنشاہ شو ﴾

« تَجَمُّعُ » ایچندہ صو اولان بو دستی قالدیر ! بونی ارمغان اولہرق

شاہک حضورینہ کوتور ! « شَرَحُ » ینہ نفس مطمئنہ دیرکہ ای عقل !

حائز اولدیغک حواسی شامل اولان بو بدنی میدان عطالتدن قالدیر و جنساب
ارحم الراحمینک علمی حضورینہ کوتورده ارادات صمدانیہ یولندہ فدا اولمق
اوزرہ ہدیہ اولہرق عرض ایت !

شنوی

﴿ کوکہ مارا غیر این اسباب نیست ﴾

﴿ درمفازہ ہیچ بہزین آب نیست ﴾

« تَرْجِمَهُ » سزیه که بوندن غیری است بامز یوقدر ؛ چولهده بوندن
دها کوزل صو یوقدر . « شَرْحُ » نفس دیرکه : ای عقل ! حضور رب العالمینه
وارمغه نائل اوله بیایر ایسک عرض ایت که بیابان دنیاده بدتمزک شامل اولدینی
حواسدن و علوم و حسیاتدن باشقه قیمتدار برشی بوله مدم ؛ بونک ایچون کندیمی
فرمانکزه قارشى فدا و بازگاه کبریا کززه اهدا ایلرم .

مشنوی

﴿ کر خزینش پر متاع فاخرست ﴾
﴿ ایچنین آتش نباشد نادرست ﴾

« تَرْجِمَهُ » کرچه آنک خزینه سی متاع فاخر ایله مالی ایسهده
بونک کبی بر صو بولنه ماز ؛ نادر در . « شَرْحُ » نفس . کرچه مطمئنه
اولمش ایسهده دریای علم و معرفت ربانیه نک اعماقندن و غامض اولان حقائقندن
کما ینبغی خبردار دکل ایدی و بیامز ایدی که ، کافه عقول و علوم ظاهره ایله
طاعات و عبادات دریای واسع ربانینک بر قطره سی بیله اوله ماز . جناب حق
اونلری محض کرمنسدن قبول بیورر . بو حقیقتی لایقیله فرق ایده مدیکندن
عقله دیرکه کرچه حق تعالی حضرتلرینک خزائی کثیردر ؛ فقط عاقل و ذکی
اولان برانسانده کی هنرلر و عبادتلر کی امتعه مقبوله پک نادر در .

مشنوی

﴿ چیست آن کوزه تن محصور ما ﴾
﴿ اندر او آب حواس شور ما ﴾

« تَرْجِمَهُ » او . دستی ندر ؛ محدود و محفوظ اولان بدتمزدر که او بدن
ایچنده آجی صو کبی اولان حسلرمز واردر . « شَرْحُ » بو بیت شریفک مالی

بر صاحب عرفان طرفندن عمومه خطاباً بیسان واتیان اولنمش و بیورلمش که دستیدن مقصد ، بدن انسانی وصولن مرام فیض ربانیدرکه اکا نسبه حواس متنوعه تلخ و زیاده سیله رنج آورد.

مشنوی

﴿ ای خداوند این خم و کوزه مرا ﴾
﴿ در پذیر از فضل الله اشترا ﴾

« تَرْجِمَهُ » ای ارحم الراحمین ! بو بنم کوی و دستیمی قبول ایله ! (الله اشتری) دیدیک فضلکدن طولانی ! .. « تَرْجِمَهُ » اشارت اولنان آیت کریمه سورة توبه نك قرق یدنجی آیت کریمه سیدر . شویله که : (ان الله اشتری من المؤمنین انفسهم واموالهم بان لهم الجنة) معنای شریفی : « تحقیقاً الله تعالی حضرتلری اشترا ایلدی ، مؤمنلردن نفسلرینی و ماللرینی ، زیرا او اشترایه مقابل مؤمنلر ایچون جنت واردر . » رضای جناب باری بی استحصال ایتک نیت خالصانه سیله جهاد و عباداتده و مساعی مشروعه ده نفس و مالی فدا ایدن مردان خدانک فدا کارلقلرینی الله تعالی حضرتلری قبول و اشترا ایله اکا مقابل اهل ایمانه جنت اعلا اجسان و اعطا و مؤبداً سعادتله احیا ایلر . بو آیت کریمه یه استناداً بیورلمشدرکه : ای خداوند کریم دستی مانند اولان بدنمی و معارف و عباداتی و هنرلرمی رضای باریکی استحصال ایچون تقدیم و فدا ایلرم ؛ آنی (ان الله اشتری) آیت کریمه سنک جرمنه اوله رق قبول و بی بر مرد مقبول ایت .

مشنوی

﴿ کوزه با پنج لوله پنج حس ﴾
﴿ پاک دار این آب را از هر نجس ﴾

« تَرْجِمَهُ » بش حسدن عبارت اولق اوزره بش موصلنی بوانان

بو دستی نی وایچنده کی صوبی هر درلو نجسدن، یعنی بودستی بدنی و آب ایمانی جمیع
نجس و ملوثاتدن پاک طوت ! « **شَرَحْ** » بدن دستی و حواس خمس و کالاتی
انک صوبی اولوب جمله سنک حرامدن و حرکات غیره مقبوله دن حفظی یا ارحم الراحمین،
مرحمت و کر مکن تضرع ایلرم .

مشنوی

❦ تاشود زین کوزه منفذ سوی بحر ❦

❦ تا بکیرد کوزه من خوی بحر ❦

« **تَرْجِمَه** » تا که بو دستیدن بحر جاننه منفذ اولسون ! تا نیم کوزه م
بحرک خوینی طوتسون . « **شَرَحْ** » الهی ! دستی مثالی اولان بو بدنن عین علم
و عرفان و محض مرحمت و غفران اولان دریای واسع رحمانکه طوغری معنوی
بر منفذ خلق بیور که قطره وجود و علم اول دریاه واصل و او عمان -
بیکرانک خوی و طبعی آنده حاصل اولسون ! یعنی « **تَحَاقُّوا بِاخْلَاقِ اللَّهِ** »
سر عظیمی بنده ظهوره کلسون !

مشنوی

❦ تا چو هدیه پیش سلطانش بری ❦

❦ پاک بیند باشدش شه مشتری ❦

« **تَرْجِمَه** » تا که بو بدن دستیسنی شاهک حضورینه هدیه کی کوتوره سک !
او هدیه نی شاه پاک کوروب مشتری اوله . « **شَرَحْ** » بو بیت شریفک مالی ، هم
زن اعرابیدن ، هم بر اهل عرفان طرفندن سویلنمش اولسه جائزدر .
دینلیورکه : بو وجود و عبادات و حسن اجرا آتکی عندالموت ویا « **موتوا قبل**
ان تموتوا » سرینه مظهریتکده بارگاه جناب کبریاه کوتور ده پاک و خالص
اولان حالک تعین ایتسون و عند الهیده مقبول اولسون .

مثنوی

﴿ بی نهایت کردد آتش بعد ازان ﴾

﴿ پرشود از کوزه من صد جهان ﴾

« ترجمہ » « بوجود دستیسی پاک اولدینی کوریلنجہ آنک آب عرفانی نہایتسز چوق اولور ، اندن صکر بنم دستیمدن یوزجهان آب عرفان ایلہ طولار .
« شرح » « وجود انسانی بر کوزه ودستی کبی محدوددر . اما اوامر ربانیسہ یہ تابع وعشق ربانیلہ پاک وعلی اولنجہ حکمت جناب خدا آنی عقلہ صیغماہ جق درجہدہ آب زلال عرفان ایلہ املا و احیا ایدہ رک قدر و قیمتنی اعلا ایلر .

مثنوی

﴿ لولہا بر بند و پر دارش زخم ﴾

﴿ گفت غصوا عن هوا ابصارهم ﴾

« ترجمہ » « لولہ لری قاپا و دستی بی کوپدن طولدور ! کوزلریکزی هوادن قاپاییکزدیہ حق تعالی حضر تلی فرمان بیوردی . « شرح » « اشارت اولنان آیت کریمہ سورہ نورک اوتوزنجی آیت کریمہ سیدر . شویلہ کہ : (قل للمؤمنین یغضوا من ابصارهم ویحفظوا فروجهم ذلک اذکی لهم ان الله خبیر بما یصنعون) معنای شریفی : « یا محمد ، مؤمنلرہ سہویلہ کہ حرام اولان شیلری کورمکدن کوزلرینی منع ایتسونلر وفرجلرینی محرماتدن حفظ ایتسونلر . بو منع ابصار وحفظ فروج کیفیاتی آنلرہ اطہر وغایت پاکدر . تحقیقا حق تعالی حضر تلی آنلرک ایشلدکلری شیہ خیبردر . « منع بصر حقندہ تفاسیر شریفہدہ پاک چوق ایضاحات واردر ؛ علی الخصوص تفسیر کبیر بوکیفیتی تفصیل ایلشددر . منع بصردن مقصد صریح : زوجہ وجاریہدن غیری اولان نسایہ شہوتلہ باققدر . نا محرم نسانک یوزیلہ اللری بلا سوء قصد کورلسہ حرام دکلددر ؛ اما بر کیمسہ کندیسندہ شہوت حس ایدر ایسہ نظرہ اولی معفو اولمقلہ ایکنجی نظر ممنوعدر . شہوت ویا میل حس ایتمز ایسہ بروجہ محرر یالکزد وجہ ایلہ الاری

تکراراً کورسه ممنوع دکلدرد . طیب صالح و مستقیمک بر مریضه نك وجودی
بلا سوء قصد کورمه سی جائزدر .

بیت شریفه رجوع ایدیلنجه بیوریلورکه بر طرفدن حواس خمس
محرمات وغیر مشروع کیفیاتدن منع ودیکر طرفدن او امر ربانیه یی اجرا
و وجودکی بخشایش الهمی اولان آب عرفان یله املا و احیا ایت ! او حسلردن
برخی ماخلق اهلك غیرسنه صرف ایدرسک کویا لوله لردن برنی آجوب آب ایمانی
ضایع ایتش اولورسک .

مشنوی

﴿ ریش اوپر باد کین هدیه کراست ﴾

﴿ لایق چون اوشبی اینست راست ﴾

• **تَبَجَّهْ** • اعرابنک صقالی روز کارایله مایدر . یعنی خویایله دوشمشدرکه
کیمک بویله هدیه سی واردرد ؛ اویله عظیم بر شاهه ایشته بویله بر هدیه لایقدر .
« **شَرَّحْ** » نفس مطمئنه نك سبق ایدن افادات و اشاراتی اوزرینه انجایی عقل .
قانع اولوب کندی کندی دیمشدرکه فی الحقیقه نسخه کبری اولان وجودم
کبی حق تعالی حضرت تلرینک امرینه فدا و اهدا ایدله جک بر هدیه نرده بولنور؛
بو فکر و وهم اوزرینه عقلک صقالی مذهب سنده اولان خیالاتی پر هوا و فقط
آرزویی استحصال رضای کبریا ایچون اولدیغندن مقبول خدا اولمشدر .
بو بیت شریفده : صورتا مرد عربیه . معناً کندی علم و عمل لرینه مغرور
اولانله توبیخ و تعریض واردرد .

مشنوی

﴿ زن نمیدانست کانبجـا بر کذر ﴾

﴿ هست جاری دجله هم چون شکر ﴾

« **تَبَجَّهْ** » زن اعرانی -- که بردستی یا غمور صوینی شاهه کوتور . نصیحتی
و یرمشدر . -- بیلمز ایدی که آنده شکر کبی طاتلی آقان دجله نهری آقوردی .

« **شرح** » عبادات و حواس مقبوله بی شامل اولان وجود کی حضور رب العالمینه کوتور ، هدیه ایت ! دیه نفس عقله نصیحت و پرر ایکن بیلمز ایدی که عمان عرفان مولا واسع و بی اتهاوهر شیدن غنی واعلادر .

مشنوی

﴿ در میان شهر چون دریا روان ﴾

﴿ پرز کشتیهای وشست ماهیان ﴾

« **ترجمه** » بغداد شهری اورناسنده دریا کی جاری و سفینه لایله ، بالق اولطه لایله طولو دجله کی عظیم بر نهرک وجودندن زن اعرابی بی خبر ایدی . « **شرح** » نفس کندی علم و هنری و عبادتی چوق کورمسی دریای واسع . معرفت ربانیه دن بی خبر اولمسندن ایدی : یوقسه او عمان صمدانی ایچنده اولان علوم و معارفی و حکم و لطائف بیلمش اولایدی کندی علم و هنرینک جزئیتنی تما میله ادراک و او کی خیالاتدن کنندنی پاک ایدر ایدی . سورة اسرناک سکساندینجی آیت کریمه سنده : (وما او یتیم من العلم الاقلیلا) بیورلمشدرکه عامدن انسانره ویرلدی ، الا آزشنی ویرلدی مألنده در .

مشنوی

﴿ رو بر سلطان و کار و بار بین ﴾

﴿ حس تجری تحتها الانهار بین ﴾

« **ترجمه** » سلطانک نزدینه کیت وایش کوچ کور! محتده انهار جاریه اولان حسه نظر ایت ! « **شرح** » تحتها الانهار بشارتنی حاوی پک چوق آیت کریمه واردر . بو محله سورة توبه نک یتمش ایکنجی ایله یتمش اوچنجی ایت کریمه لرینک تخریریه تزین صحائف واکتفا ایدلمشدر . شویه که : (المؤمنون والمؤمنات بعضهم اولیاء بعض یأمرون بالمعروف وینهون عن المنکر و یقیمون الصلوة و یؤتون الزکاة و یطیعون الله ورسوله اولئک سیرحمهم الله ان الله عزیز حکیم . وعد الله المؤمنین و المؤمنات جنات تجری من تحتها الانهار خالدين

فیه و مساکن طیبہ فی جنات عدن و رضوان من اللہ اکبر ذلك الفوز العظيم) معنای شریفی : و اهل ایمان اولان ارککله ایلہ قادینلر بری برلرینک یارد مجیسیدر ؛ آنلر شرعاً مستحسن اولان وجه اوزره امر ایدرلر و قبیح و غیر مشروع کیفیاتدن منع ایدرلر و شریعت مطهره نك امر ایتدیکی یولده نمازی قیلوب زکائی ویزرلر و حق تعالی ایلہ رسولنک امرلرینه اطاعت ایدرلر . قریباً حق تعالی آنلره مرحمت ایده جکدر ؛ حقیقه اللہ تعالی عزیز و هراستدیکی ایشه غالب و حکیم و دانادر . جناب خدا مؤمنیندن اولان ارککله ایلہ مؤمناندن بولنسان قادینلره جنائی وعد ایلدی که اونک اغاجلری آلتنده ایرماقلر اقلر و اول مؤمنین و مؤمناتی جنات ایچنده دائمی صورته مقیم قیلدی و کذلک او اهل ایمان ایچون جنات عدنده کوزل و پاک مساکن وعد بیوردی و حق تعالی نك رضا و خوشنودی بی جناتک نعمتلرندن (یعنی جنتده من غیر رضا الله سائر بولنسان نعمتلردن) دها بیوکدر ؛ ایشه فوز عظیم و بیوک خلاص اودر . « بیت شریفک شرحه کلنجه کندی علم و هنر که مغرور اوله ! اللہ تعالی حضرتلرینک رضاسی جانبه کیت و اول عمران حکمتده کار وباری کور ! بو محله انهار جاریه نك حقیقتندن مقصد عالی ؛ انیا و سائر مردان خدانک مانند جنات عالیات اولان قلوب و افکارینک التنده جاری اولان حسیات عظیمه و حقائق بی نهایتدر .

مشنوی

﴿ اینچنین حسها و ادراکات ما ﴾

﴿ قطره باشد دران بحر صفا ﴾

« تَبَجَّهْ » . بزم بویه حسله مزله ادراکاتمز اول بحر صفای ربانیده

برقطره اولور . « شَرْحْ » انسانلرک حس و ادراکلری عمران عرفان جناب -

یزدانه کوره برقطره کیدر ؛ بناءً علیه علم و عرفان و معرفتمز وارکی دعوالردن فراغت و رضای باری بی استحصال ایچون اقدام و دقت ایدیکز .

﴿ در آمد دوختن زن عرب سبوی آب باران او مهر نهادن ﴾

﴿ بروی از غایت اعتقاد عرب ﴾

یا غمور صویله طولش اولان دستی به زن اعرابی نک کیچه دیکمه سی و عربك کمال-
اعتقادندن او دستی اوزرینه مهر وضع ایتمی بیاننده در :

مشنوی

﴿ مرد گفت آری سبورا سر بنهد ﴾

﴿ هین که این هدیه است مارا سود مند ﴾

« تَجَمُّعُ » اعرابی زوجه سنه دیدی : اوت ! دستینک باشی باغلا و آگاه
اول ! که بو هدیه بزه نافع و فائده لیدر . « شَرَحْ » عقل نفسه دیر : بز
مادام که حق تعالی حضرتلرینه التجا و بدتمزی اهدا ایده جکز ؛ آرتق بدتمزك
آغزی اوزرینه مهر سکوت وضع ایت که ویردیکمز قراری آغزمن
هرکسه افشا و اشاعه ایتسون ! زیرا افشای اسرار و خفایا ، عین خطا
و محض بلادر .

مشنوی

﴿ در آمد در دوز تو این کوزه را ﴾

﴿ تا کشاید شه بهدیه روزه را ﴾

« تَجَمُّعُ » ای زوجه ! بو دستینک آغزینه کیچه دیک ! تا که شاه
بو هدیه ایله اوروجنی آچسون . « شَرَحْ » ای نفس ! کورونیه جک و اهل اغراضك
طعن و تعریضنی دعوت ایتیه جک یولده و کیچه کی مستور صورته اغزا اوزرینه
مهر سکوت وضع ایت ! تا که فک اولند قدده رضای باری بی مستلزم حقایق
میر نما اولسون .

مثنوی

﴿ کین چنین اندر همه آفاق نیست ﴾

﴿ جز ر حقیق و مایه اذواق نیست ﴾

« تَرْجَمَهُ » زیرا بو کبی لذیذ صو کافه آفاقده یوقدر ؛ بو صو شراب خالص و مایه اذواقدن غیری دکدر . « شَرْح » عقل ایله نفس مرتبه حقیقته واصل اوله مادقلرندن کندی علم و عملارینی نادرالوجود بر شی ظن ایتدکلرینه اشارتدر .

مثنوی

﴿ زانکه ایشان زآبهای تلخ و شور ﴾

﴿ دائما پر علتند و نیم کور ﴾

« تَرْجَمَهُ » زیرا آنلر آجی و طوزلو صولردن طولایي دائما پر علت و نیم کور و بی نور دیرلر . « شَرْح » سبق ایدن بیت شریفک مألئ ، نفس ایله عقلدن ایراد اولاندیدی . شمدی حضرت مولانای رومی قدس سره السامی بیور یورلرکه بزم صومنز شراب خالص و مایه اذواقدن غیری دکدر دیانلر و علممزده شک ، علممزده ریا یوقدر دعواسنده بولانلر مایه شراب غرور اولان بو دنیانک احوالیله مشغول و دریای حقیقتدن بی خبر و بی نور اولملرندندر .

مثنوی

﴿ مرغ کاب شور باشد مسکنش ﴾

﴿ اوچه داند جای آب روشنش ﴾

« تَرْجَمَهُ » بر قوش که آنک مسکنی آجی صو اوله . روشن و طاتلی اولان دیگر صو محلی نه بیلیر ؟ « شَرْح » احوال دنیویه ایله مشغول اولانلر

آب زلال کبی اولان عالم بالادن وجهان عقیدان بالضروره بی خبر و خیره سر
اولور لر .

مشنوی

❖ ای که اندر چشمه شورست جات ❖

❖ توجه دانی شط و جیحون و فرات ❖

« **تَبَجَّهْمُ** » ای کیمسه ! سنك محلك آجی اولان چشمه در ، سن شط
و جیحون و فراتی نه بیلیرسك ؟ « **شَرْحُ** » ای احوال فانیه و حظوظات نفسانیه
ایله مشغول اولان غافل ! درجات عالیه و علوم بی نهایتی راذواق شامل اولان
جهان معیندن سن نه بیلیرسك و بیلمدیکك احواله قارشى نصل عناد
و دعواده بولئورسك ؟

مشنوی

❖ ای که نارسته ازین فانی رباط ❖

❖ توجه دانی محو و سکر و انبساط ❖

« **تَبَجَّهْمُ** » ای کیمسه ! بوفانی رباط و کاروانسرایدن خلاص بولما مشك !
سن محو و سکر و انبساط ذوقی نه بیلیرسك ؟ « **شَرْحُ** » کند یسنه
کلنلری بعض صور ایله قبول و بعده رباط آسا رد ایله مشکلات افزا اولان
بو دنیای بی بقانك احوالیله منحصرأ اشتغال و انهماك ایدن احمق ! حق یولنده
افسای وجود ایتکی و سکران حق اولق و مرتبه انبساطی بولق کبی
احوال معالی مألئ سن نه بیلیرسك ؟ که بولنرك شهودی ارباب صورت
میسر دکدر .

مشنوی

❖ ور بدائی نقلت از اب وجدست ❖

❖ پیش تو این نامه چون ابجدست ❖

« **تَبَجَّزْ** » اگر بیلیر ایسک آبا واجدادکدن منقولدر . سنک پیشکده بوروخانی ناملر ابجد کیدر . [بو بیت شریفک مال عالیمی ، آتیدهکی بیت شریف ایله اکال اولمشدر .]

مشنوی

﴿ ابجد وهوز جه فاشست وبدید ﴾

﴿ بر همه طفلان معنی نابدید ﴾

« **تَبَجَّزْ** » ابجد و هوز جه اطفال ایچون نصل آشکار اولدینی معلومدر . اما معناسی اطفال ایچون غائبدر . « **شرح** » سن کندیکی احوال-فانیه دنیویه حصر ایتیش ایکن برده اره صره کیفیات جلیله روحانیهدن بحث ایله او عرصه واسعهده اندام نما اولمق ایسترسک ! سن اندن نه بیلیرسک ؟ معلوماتک آبا واجدادکدن مأخوذ اوله رق صرف تقلید و غیر مفیددر ؛ یالکز مسموعات ایله حصول مقصد ممکن ومعتاد اولمش اولیدی او حالده اطفالده ازبر اوله رق دائماً قرائت ایتمکده اولدقلری ابجدک معانیسندن خبردار وحقائق نثار اولور ایدی ؛ فقط جهلیه معلوم اولدینی اوزره اطفال ابجد هوز دیرلر و آنک حقیقتدن خبرسز بوانورلر . ارباب حقیقتک اصطلاحاتی مجرد بیلوب اوئی خلقه صانانلرده عینیه ابجدی اوقوبوب معناسی بیلمین چوجقلر کیدر .

مشنوی

﴿ پس سبو برداشت آن مرد عرب ﴾

﴿ در سفر شدی کشیدش روز و شب ﴾

« **تَبَجَّزْ** » بونک اوزرینه مرد عرب صو دستیسنی قالدیروب سفره کتیدی کیجه . کوندوز آنی طاشیدی . « **شرح** » علم وهنرلیه وجودینی حقه تقدیم ایتک و حق یوانده غیور و مقدم اولمق ایچون نفسک ارانه ایلدیکی طریق اوزره عقل ، قانع وهنرینک کال قیمتدن امیدوار اوله رق طریق مستقیمده ساعی وعزم سلوک ایله متوجه الی الله اولدی .

مثنوی

﴿ بر سبو لرزان بد از آفات دهر ﴾

﴿ هم کشیدش از بیابان تا بشهر ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » ازمانك آفات و بلیاتندن دستی لرزان ایدی ؛ سبویی بیاباندن شهره قدر طاشیدی . « **شَرَحْ** » عقل حائز اولدینی معارفك واو وقته قدر بدنی واسطه سیله اجرا ایلدیکی عباداتك کمال قیمتندن امین و دهرك آفاتندن مطلع و پریم اولدیغندن مصارف و عباداتی کرفتار انقراض و بلا اولماق ایچون غایت اعتسا ایلدیکی حالده عالم حقیقت کندیسنه مشهود و آنده کی وسعتندن حیران و بیهود اولدی .

مثنوی

﴿ زن مصلا باز کرده از نیاز ﴾

﴿ رب سلم ورد کرده در نماز ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » زن نیاز جهتندن سجاده سنی آچش و رب سلم دیمکی نمازده ورد زبان ایتمشدر . « **شَرَحْ** » عقل بروجہ محرر معارف و عباداتیه حق یوانده سالک و مفتخر اولدینی حالده معارف و عباداتی دهرك آفاتندن مصون اولسیچون نفس ، دعایه قیام و الهی ! بو خصائل مقبوله مزی خللدن سالم قیل ! ورد زبانیله نمازه دوام و اقدام ایدر ایدی .

مثنوی

﴿ که نگاه دار آب مارا از خسان ﴾

﴿ یارب آن کوهر بدان دریارسان ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » که بزم صومیزی ادانیدن ، خسیسلردن صاقلا ! حفظ ایت ؛ یاربی ! اول کوهری دریابه ایرشدیر ! « **شَرَحْ** » نفس مطمئنه دیر که الهی !

آب عرفان و عبودیت می شیطانی و شیطان صفت اولان انسانلردن حفظ و صیانت و وارلغمیزی عثمان بی پایان الوهیتکه ایصاله مرحمت ایت ! جناب - واجب الوجوده دعا دائماً فیض افرا اولدینی وارسته تفصیل و انباده.

مثنوی

﴿ کر چه شویم آ کهست و پرفست ﴾

﴿ لیک کوهر را هزاران دشمنست ﴾

« تَرْجِمَه » کر چه زوجم آگاه ز ذوفنوندر ؛ فقط کوهرک بیکلرجه دشمنی واردر.

« شَرْح » مستعار اولان زن اعرابی اغزندن نفس مطمئنه جناب حقه لسان

معنویه دیرکه : عظم فی الحقیقه آگاه و کامل ایسه ده معارف و عبادات کی کوهر کران قیمتک اعداسی کثیر و حفظی عسیر اولدیغندن ینهن ای مولای متعال ، آنی صیانت و بزی امین و پر میمنت ایت !

مثنوی

﴿ خود چه باشد کوهر آب کوثرست ﴾

﴿ قطره زینست کاصل کوهرست ﴾

« تَرْجِمَه » کوهر نه اولور ؛ بو آئمز آب کوثردر ؛ بو برقطره درکه کوهرک

اصلیدر . « شَرْح » نفس مطمئنه دیرکه عرفان و عبادتمزک یاننده کوهر لفظیه تعبیر

و تعریف ایلدم . سهو ایتدم ؛ زیرا جناب حقه اولان عرفان و عبادتمزک یاننده کوهر بیله

بی بها قالیر ؛ چونکه کوهر ، فرع ، عرفان و عبادت ایسه ، اصل و دریای .

وسیمع کوثردر . بعض مفسرین (انا اعطیناک الکوثر) آیت کریمه سنده کی کوثری

« علم و عملدن متحصل خیر کثیر . » دیه تفسیر ایشلردر .

مثنوی

﴿ از دعا های زن وزاری او ﴾

﴿ وزغم مرد و کرانباری او ﴾

« تَرْجِمَهُ » زَنك دعاليله زارى و نيازندن و مردك غميه كرانبار لكندن
يعنى چكدىكى زحمت و مشقتدن . [بويت شريفك مال عالىسى آتیده
اکمال اولنه جقدر .]

مشنوی

﴿ سالم از دزدان واز آسیب سنك ﴾

﴿ برد تا دارالخلافه بی درنك ﴾

« تَرْجِمَهُ » خرس زلردن و طعاش طوق و نمسندن سالم اوله رق بلا توقف
دارالخلافه قدر صو دستیسنى کوتوردی . « شَرْحُ » نفس مطمئنه ايله عقل .
حق تعالی حضرتلرینه ایتدیكى زارى و تضرع و اجرای وظیفه ده چكدىكى زحمت
و ابراز ایتدیكى خشوع و خضوع اوزرینه ، شیطانلرك شرندن خلاص اوله رق
شایان تشكر بر مرتبه علیه واصل و عالم حقیقی بی رؤیته نائل اولدی .

مشنوی

﴿ دید درکاهی بر از انعامها ﴾

﴿ اهل حاجت کستریده دامها ﴾

« تَرْجِمَهُ » نعمتله طولو بر درگاه کوردی ، که اهل حاجت آنده داملر
دوشه مشلر ! « شَرْحُ » صاحب نفس مطمئنه ، حق یولنده اختیار ایلدیكى
زحمتلر و ایتدیكى نیازلر اوزرینه درگاه معالی اکتناه حقیقته واصل اولدقده
نائل انعام سعادت انجام اولق امیديله يك چوق کیمسه لری کوردی که هر بری
مرغ مقصدینی طوتمق ایچون رضای باری به موافق حسن اخلاق و عبادات
مقبوله دن معمول بر دام دل آرام قورمشدر .

مشنوی

﴿ دمبدم هر سوی صاحب حاجتی ﴾

﴿ یافتسه زان در عطا و خلعتی ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » اوراده آن بآن . هر جاننده بر صاحب حاجت ، او باب سعادت مأبدن بر احسان و قفتان بولمده ایدی . « **شَرَحْ** » ذکر ی سبق ایدن مرد . عالم روحانیتده کوردی که اصحاب حاجات کمال لطف بی انباز الهمیدن پک چوق انعام و مراتبه نائل و کالات انسانیه واصل اولمشلر در .

مثنوی

﴿ بهر کبر و مؤمن و زیبا و زشت ﴾

﴿ همچو خورشید و مطر نی چون بهشت ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » کافر و مؤمن و کوزل و چیرکیندن طولانی کونش و یا غمور کبی ایدی . جنت کبی دکل ایدی . « **شَرَحْ** » حق تعالی حضرت تیرینک مرحمتی مستحق کوردیکی کیمسه لره شامل اولنجه مثال آفتاب عالمساب و مانند باران . مرحمت فشان انوار اولدینی حالده اظهار فیوضات بی شمار ایلر . بر نوع مرحمت شامله کبریا جنت آسا بعض ذواته منحصر دکل بلکه عموم اوزرینه شامل بردریای مرحمت احتوادر . توجیه آخر : بیت شریفک ایکنجی مصراعنده بولنان (نی) حرفی ماقبلانی نفی ایدوب او حالده مرحمت خدا آفتاب و باران کبی فائده سی یالکز بعض یرلره منحصر و مخصوص دکل ، بلکه جنت آسا سکانک جمله سنه سعادت افزادر .

مثنوی

﴿ دید قومی در نظر آراسته ﴾

﴿ قوم دیگر منتظر بر خاسته ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » بر قومی کوردی که ، نظرده مزین اولمش دیگر بر قوم منتظر اوله رق قیامده بولمشدر . « **شَرَحْ** » اول مرد مقبول عالم حقیقه وصول بولنجه کورمشدر که بعض ذوات پاک صفات انعام و احسانات بی غایات ایله نظر الطاف . باریده مزین و آراسته و آنلرک مرتبه سنه ده قدم باصماین متقین . عبادات ایله قیامده منتظر مراحم و عطایای جناب خدا ایدیلر .

مشنوی

﴿ خاص و عامه از سلیمان تا بمور ﴾

﴿ زنده کشته چون جهان از نفع صور ﴾

« **ترجمہ** » خواص و عوام ، حضرت سلیمان قارنجیہ قدر نفع خوردن
جهان حیاتاب اولدینی کبی حی و زنده اولمش ایدی . « **شرح** » عالم حقیقده
اک بیرک بر ذات ایلہ قارنجیہ قدر اک اوفاق بر بنده خدا جمله سی نائل حیات
بی انتہا اولور . درکاه حقیقت بالاده دارالخلافہ تشبیه اولدیغندن
حسب البلاغہ ایسات شریفده اول دار لطافت باره مناسب تعییرات استعمال
بیوریلہ جنی اخطار اولتور .

مشنوی

﴿ اهل صورت در حواہر بافته ﴾

﴿ اهل معنی بحر معنی یافته ﴾

« **ترجمہ** » اهل صورت جراہرده اولمش ، اهل معنی بحر معنی یبولمشدر .
« **شرح** » مستحق انعام اولمش اهل حاجات و اصحاب نیاز ، خلقت وارزولرینہ
مناسب صورتده مظهر مراحم جناب خدای بی انباز اولمقده ایدی . مثلاً
اهل صورت جواہر کبی صوری نعمتله و اهل معنی رؤیت لقیا واستیصال
رضای جناب کبریا کبی غیر مادی احسانات مغنویہ نائل و جمله سی علی مراتبہم
مسعود و خوش دل ایدیلر .

مشنوی

﴿ انکہ بی ہمت چہ باہمت شدہ ﴾

﴿ وانکہ باہمت چہ با نعمت شدہ ﴾

« **ترجمہ** » او کیمسہ کہ بی ہمت ایدی ، صاحب ہمت اولمش ، و او کیمسہ کہ
اهل ہمتدن ایدی . پک چوق نعمتہ نائل اولمش ایدی . « **شرح** » اول درکاه

عالیه واصل اولان ذرات پاك نهاد درجه درجه مظهر انعام جناب وهاب
اولمشلردر. ابتدای احوالده بی همت کورینانلرده بعدالوصول معنأ ترقی ایتش،
ذاتأ مستعد اولانلر درجات عظیمه اولمشدر .

- ﴿ در بیان آن که چنانکه کدا عاشق کرمست وعاشق کریم ﴾
- ﴿ کریم و کریم هم عاشق کداست کر کدار صبر پیش بود کریم بردر ﴾
- ﴿ او آید و کریم را صبر پیش باشد کدا بردر او آید اما صبر ﴾
- ﴿ کدا اکمال کداست و صبر کریم نقصان اوست ﴾

بحث اونک بیاننده درکه: فصل فقیر، کرمک عاشقیدر؛ کریم اولانک کرمی ده
کدانک عاشقیدر؛ اکر کدانک صبری زیاده اولور سه کریم آنک قپوسنه کلیر
و کریمک صبری زیاده اولسه دیانجی آنک قپوسنه کلیر، فقط فقیرک صبری
کندینه کالدلر و کریمک صبری و فقیری ارامامسی کندینه نقصاندر.

مثنوی

- ﴿ بانک می آمد که ای طالب بیا ﴾
- ﴿ جود محتاج کدایان چون کدا ﴾

« قَرِیْبُكَرِّمٍ » صدا کدی که ای طالب ! کل ! زیرا جود و کرم فقیر

کی فقیر لره محتاجدر . « شَرْحُ » مقتضای جود و کرم، محتاجلره
احسان ایتکدر؛ محتاجین بولماز ایسه جود و کرم وسخا قوهده قالب آتاری
ظاهر و رونما اوله میه جفتدن کدایان اهل سخایه محتاج اولدقلری کی اصحاب سخاده
محتاجینه محتاج اولملری مقتضای حکمت و سیمه مروندر .

مثنوی

- ﴿ جود می جوید کدایان و ضماف ﴾
- ﴿ همچو خوبان کاینه جویند صاف ﴾

« تَنْجِيْهُهُ » جو مردك فقير لری . ضعفاي ارار . شر كوزلار و محبوبلر
 كې كه صاف آينه ايسترلر . « شَرْحُ » خرب و محبوب اولانلر مالك اولدقلری
 جمال و ملاحتی كورمك ايچون نصل آينه صافه محتاج ايسلر از هر جهت
 جميل و اوصاف و خصائل انسانيه ايچنده بي مثيل اولان جود و سخاده كمالاتی
 كوسترمك ايچون فقير وكدا ارار ولائی مروتی نثار ايلر .

مشنوی

﴿ روی خوبان ز آینه زیبا شود ﴾
 ﴿ روی احسان از کدا پیدا شود ﴾

« تَنْجِيْهُهُ » كوزلارك يوزی آينه دن زیبا اولور ؛ احسانك يوزی ده
 فقيرلردن آشكار و پیدا اولور . « شَرْحُ » خوبان و محبوبان آينه یه عطف نظر
 ایدنجه حسن و ملاحظتلردن مسرور و حس ایتدكلری سروری تزئید صحت
 و نوره باعث اولور . اصحاب حسنه دها زیبا اولمق ايچون مقتضی اولان
 حرکات و تزیناتی آينه ارأه و حسنلرینی ازید و اعلا ایلدیکی كې اهل سخاده
 فقير وكدا بولنجه اسباب تصدق و ابدال كرمه دها زیاده منهك اوله رق محاسن-
 قلبیه سنی اظهار و تزئید ايله ابراز جود و مروت ایدر .

مشنوی

﴿ پس ازین فرمود حق در والضی ﴾
 ﴿ بانك كم زن ای محمد بر كدا ﴾

« تَنْجِيْهُهُ » ایمدی بوسیددن حق تعالی حضر تلری سورة والضی ده بیوردی كه:
 ای محمد ! کدا ، یعنی فقير اوزرینه صدا اورمه ! « شَرْحُ » سورة والضی ده
 فخر کائنات عایه افضل التحیات افندیمز حضر تلرینه فرمان بیوریلور كه :
 یا محمد ! « دینجی یه عنف ايله معامله ایتمه ! » زیرا دینجی ده بر حکمت خفییه مبنی
 خلق اولنوب فقره گرفتار وجود و سخایه قارشی بر آينه زینت نثار اولدی .

مثنوی

﴿ چون کدا آینه جودست هان ﴾
﴿ دم بود بر روی آینه زیان ﴾

« ترجمہ » : زیرا کدا جود و سخاوت آینه سیدر ؛ آگاه اول کہ آینه ناک
یوزینہ نفس زیان اولور ! « شرح » : کدا جود و سخاوت آینه کیدر .
آینه یہ قارشى دم و نفس اور مق جلا و صفوتنک ازالہ سنہ باعث ازلہ جفی
هویدا اولدیغندن آینه و کرم نما اولان کدالره غف و شدت اراۃ اتمہ !
ایدر ایسک نعمت سخاوت محروم و مکدر و مغموم اولورسک !

مثنوی

﴿ آن یکی جودش کدا آرد بدید ﴾
﴿ وین دکر بخشد کدایا نرا مزید ﴾

« ترجمہ » : او بری بر الای محتاج و کدالری وجود و ظاہرہ کتیرر .
دیگری کدالره زیاده لک بخش و احسان ایلر ! « شرح » : و هاب مطلق
حضرتلرینک کیفیت کرمده ایکی عظیم جودی واردر : بری عدمدن کائناتی
خلق و ایجاد بیورمسیدر کہ بوکا لسان تصوفده (فیض اقدس) و دیگری
بعدالخلق و الایجاد مخلوقاتک فقر و احتیاجلری درکار ایکن حاجتلری مع زیادہ
احسان و اعطا اتمکدر کہ بوکا (فیض مقدس) دیرلر . بو بیت شریفده ایشته
بو ایکی نوع فیض ایما و انبا اولمشدر .

مثنوی

﴿ پس کدایان آینه جود حقند ﴾
﴿ وانکہ با حقند جود مطلقند ﴾

« ترجمہ » : ائیدی کدایان حق تعالی حضرتلرینک جود و کرمک آینه سیدر .

و اول فقر و کدا که حق ایلدر ، جود و کرم مطلقدرلر . «شرح» سبق ایدن افادادن معلوم ارلدی که کدایان آینه جود جناب یزداندر . فقط بونلر ایکی صنفدر : بری جناب حقه و دیگرکی خلقه قارشی کدادرلر . او صنف که حقه قارشی کدادر ، حق وجود مطلقدرلر . بو ایکی صنف کدایان آتیده تعریف و اتیان اولنه جقدر .

مثنوی

﴿ وانکه جزاین دوست او خود مرده است ﴾

﴿ او برین در نیست نقش پرده است ﴾

«ترجمه» و او فقیر و محتاج که بو ایکیدن غیری اوله ! اومیت و مردهدر .

او بو قبوده دکل خلق قبوسنده نقش پردهدر . «شرح» اول فقیر و محتاج که کرم جناب کبریا ایله عدمدن ایجاد اولمش و بعده ینه مرحمت حقه محتاج بولمش اولدیغنی بیایمه و یا فقیر الی الله و فقیر فانی فی الله اولمه ! او نوع فقیر مرده و فیض حقدن بی بهرهدر .

﴿ فرق بیان آنکه در ویشست بخدا و میان آنکه ﴾

﴿ در ویشست از خدا و تشنه غیر است ﴾

آنک میانی فرق اینک بیانندهدر که : بری خدا حضر تلرینه درویش و فقیردر و لطف خدا آنک تشنه سیدر . و اول دیگرکی ، که جانب خدادن درویش و فقیردر ، یعنی سوہ حرکتی حسیله حق تعالی حضر تلرندن هیچ بر فیضه نائل اولمیوب مخلوق جانبه محتاج و تشنه و بناءً علیه بی فیض و بی وایهدر .

مثنوی

﴿ نقش درویشست او نی اهل جان ﴾

﴿ نقش سک را تو میند از استخوان ﴾

« تَبَجَّهْ » حق تعالی دن غیره تشنه اولان دنی بحق درویش و فقیر دکل
 یالکز درویش نقشیدر ، اهل جان دکلدر ؛ کوپکک نقشنه سن کمیک آتمه !
 « شَرَحْ » فکر و ذکر و امیدی حق تعالی حضر تدرینه مربوط اولمیان و خلقل
 و دنیانک احسانات فانیه سنه ربط قلب ایدن دنی و بی معنی کیمسه لر نقش بی روحدر .
 آنلره حقائق انسانیه بی و دقائق مغویه بی تفهیم ایتک بر کوپکک نقشنه قارشی
 کمیک آتمق کیدر که پهوده و بی فائدهدر .

مثنوی

﴿ فقر لقمه دارد او نی فقر حق ﴾

﴿ پیش نقش مرده کم نه طبق ﴾

« شَرَحْ » او دنی الطبع و مثال نقش اولان فقیر لقمه فقرینی طوتار .
 حق فقرینی طوتماز . مرده نک نقشی اوکنه طبق قومه ! [بالاده کی شرح بو بیت
 شریفک دخی شرحی اولور ؟]

مثنوی

﴿ ماهی* خا کی بود درویش نان ﴾

﴿ ش-کل ماهی لیک از دریا رمان ﴾

« تَبَجَّهْ » اکمه فقر و احتیاج کوستن درویش طوبراق بالغیدر ؛
 او نوع حیوانده بالغک شکلی وار ایسهده او دکزدن اورکر . قاجار .
 « شَرَحْ » بعض کیمسه لر درویشان شکله کیروب حقیقی اولان درویشلرک
 لباس و کلامنی تقلید ایدر لر ، اما درویشلکدن دور و په جور بولور لر . او مقوله
 کاذبین ، دریای حقیقه تقریدن متفر و جبین اولور لر ،

مثنوی

﴿ مرغ خانست اونه سیمرغ هوا ﴾

﴿ لوت نوشد اونه نوشد از خدا ﴾

« **تَرْجَمَهُ** » اول درویش کاذب خانه قوشیدر ، سیمِرخ هوا دکلدَر ؛
 او نوع درویش قوت اکل ایلر ، آب زلال فیض حقدن هیچ برشی ایچمه ز!
 « **شَرْحْ** » درویش کاذب ، سفلی اولان دنیانک ملوث مرغیدر ؛ عالم لاهوتک
 سیمِرخ عشق انکیزی دکلدَر ؛ او دنی تلویثات دنیویه ایله افتخار و صورتا
 قرار ایدر ؛ او فیوضات مالانهایه ربانیه دن بی بهره و معناً نقش و مرده در .

مشنوی

﴿ عاشق حقست او بهر نوال ﴾

﴿ نیست جانش عاشق حسن و جمال ﴾

« **تَرْجَمَهُ** » او نوع درویش ، نوال و عطیه و طعام ایچون جناب حقه
 عاشقدَر ؛ حسن و جمال اللهک عاشق دکلدَر . « **شَرْحْ** » بو بیت شریفده ایما اولنان
 درویشان او نوع فقیران و درویشاندرکه : نائل نعم صوریه اولمق اوزره
 حق تعالی حضرتلرندن بعضاً استرحام ، فقط آنلرجه اصل مرام طعام وانعام
 اولدیغندن بالطبع جمال حقدن بی بهره و ناکام اولورلر .

مشنوی

﴿ کر توهم میکنند او عشق ذات ﴾

﴿ ذات نبود وهم ایما و صفات ﴾

« **تَرْجَمَهُ** » اکر او درویش کندینی جناب کبریانک ذاته عاشقدَر
 ظن و توهم ایلرایسه سهوی واردر ؛ زیرا ذات جناب خدا وهم صفات واسما دکلدَر .
 [بو بیت شریفک شرحی حسب المناسبه آتیده یازلمشدر .]

مشنوی

﴿ وهم مخلوقست مولود آمدست ﴾

﴿ حق نزایدست اولم یولدست ﴾

« تَرْجَمَهُ » وهم وعقل مخلوقدر ومولود کلوب طوغمشدر ؛ جناب حق ایسه
والد ومولود اولمامشدر . (لم یلد ولم یولد) اولدینی قرآن عظیم الشان ایله مثبتدر .
« شَرْح » حقیقت ربانیه یه غیر مطلع اولان بعض درویشان جناب حق کندی
ذهنلرنده یا جسماً تصویر ویا صفاتاً تصور ایدوب تصویر تصورلری اوزرینه
اولدینی ظن ایدرلر . حالبوکه حق تعالی حضر تلرینک هیچ مثلی اولدیغندن
حق صمدانیسنده عقل هر نه تصور وارائه ایلر ایسه هپ وهم وخیال بی مآلدر ؛
چونکه ذاتاً عقل مخلوق ومولود اولوب آرتق آنک جناب حق دیه تأمل ایلدیکی
خیالات حاشا ! ذات حق دکل عقلک مولودی اولان بعض تصوراتدر ؛
عقل دیر ایسه بنم تصور ایلدیکم (الله) کریم ورحیمدر . اوت !
حق تعالی حضر تلری کریم ورحیمدر ؛ فقط کرم ورحم اسما و صفاتدر .
حالبوکه صفات بشقه ذات بشقه اولدینی وارسته تفصیل وانبادر . سوره -
اخلاصده بیوریاورکه : (لم یلد ولم یولد) یعنی حق تعالی حضر تلری طوغورمدی
وغیریدن ده طوغمدی . بو حقیقت نص ایله مثبت ایکن عقل انسان جناب حق
تصویر وتولید ایتمه قیام ایدنجه فصل خطا آلود خیالاته کرفنار اوله جفی آزاد ائباتدر .

مشنوی

﴿ عاشق تصویر وهم خویشان ﴾

﴿ کی بود از عاشقان ذوالمنن ﴾

« تَرْجَمَهُ » . کندی تصویر و وهنک عاشق اولان کیمسه نه وقت وتصل
جناب ذوالمننک عاشقلرندن اولور ؟ « شَرْح » بر انسان حقیقت ربانیه یی عالم -
روحانیده کسب ترقی ایله ارامیوب بالعکس ضعیف و بی قوت اولان عقل جزئی
واسطه سیله ارار وذات صمدانی یی تصویر وبعده کندی تولید ایلدیکی وهم
وتصویرک محبته اسیر اولنجه او کیمسه هیچ عاشقان جناب ذوالمانندن معدود
اوله بیلیری ؟ بالطبع اوله ماز ؛ فقط عشق ومحبتنی لذاذ صوریه غیر مشروعه دن
قطع وکمال صدق ایله حق بودر دیه وهم ایلدیکی کیفیت کرچه ذات جناب کبریا
اولدینی هویدا ومثبت ایسه ده او کیمسه نک محبت وعشق صدق اوزرینه مبتنی اولنجه
ابتدا مجاز ، بعده لطف حق ایله حقیقته مبدل ومستحق مرحمت وامل اولور .

مثنوی

﴿ عاشق آن وهم اگر صادق بود ﴾

﴿ آن مجاز او حقیقت کش شود ﴾

« تَرْجِمَه » او ، وهمك عاشق اگر صادق ایسه او مجاز آنی حقیقه چكر.

« المجاز قطرة الحقیقه » دیندیکی « جمله یه معلومدر . [اشبو بیت شریفك

شرحی ، سبق ایدن بیت شریفك شرحده داخلدر .]

مثنوی

﴿ شرح میخواهد بیان این سخن ﴾

﴿ لیسك می ترسم زافهام كهن ﴾

« تَرْجِمَه » بوكلامك بیانی شرح ایستر ، فقط كهنه وضعیف فهملردن

فورقارم ! « شَرْح » ذكری سبق ایدن ابیات شریفه ده ایراد اولنان کلمات

وحقائق دها زیاده تفصیل ایتك آرزو اولنور ایسهده عقل ضعیف وارواح خام

اصحابی اعطا اولنه جق تفصیلاتی کاینبنی حس وفهم ایده میوب کریوۀ ضالانده

پویان وکرفتار رنج وزیان اولملرندن خوف اولندیبنی ایچون بالضروره دها زیاده

تصیریمحاذن اجتساب ومع مافیہ اهل حال اولانلر ایچون بویولده کی تفهیمات

کافی عد اولنور .

مثنوی

﴿ فهمهای كهنه كوته نظر ﴾

﴿ صد خیال بددر آرد در صور ﴾

« تَرْجِمَه » نظری قیصه اولان کیمسه نك كهنه وپیوده افهامی یوزلرجه

فنا خیاللری صورتلره کوتورر ، « شَرْح » عقل جزئینی وقوه روحانیه می

نقصان وناتوان اولانلر افهام خیالات انجاملری میدان بولور وحقائق روحانیه دن

دم اورمغه قالقیشیلیر ، بو ایسه فائدهیه بدل ضرر و خلل کتیره جکی بدیهی اولدیغندن آنلره دائر تفصیلات و تصریحات ویرمامک محض حکمت و عین صیانتدره

مشنوی

﴿ بر سماع راست هر کس چیر نیست ﴾

﴿ لقمه هر مرغی انجیر نیست ﴾

« **ترجمه** » زیرا راست یعنی طوغری بی استماعه هر کس قادر و غالب دکلدرد؛

هر قوش جغزک لقمه سی انجیر دکلدرد ! « **شرح** » دینسونکه انسان حقائق روحانیه بی واحوال غامضه بی تفهیم و بیانه مقتدر دکل ایسه استماعه ده می مقتدر دکل ؟ چونکه استماعدن صکره اجراءات صره سی کلیر . حالبوکه معناً ضعیف اولانلرک اجراءاتی بالطبع وخامت نما وزیان افزا اولور . مثلاً اوقافی وضعیف بر مرغک اغزینه بیوک بر انجیر دانه سی وضع ایله بیدیرلمکه قیام اولنور ایسه ضعیف قوش فائدهیه بدل کرفتار فنا و دوچار خلل اولور .

مشنوی

﴿ خاصه مرغی مرده و پوسیده ﴾

﴿ پر خیال اعمی بی دیده ﴾

« **ترجمه** » ، علی الخصوص مرده اولمش چورومش و خیال ایله طولمش کوزسز

اعمی بر قوش اولور ایسه ! . . . « **شرح** » حقائق روحانیه بی استماعه هر کس مقتدر اولمدینی بالاده ذکر و ایما اولنمشدر ؛ شمدی فرض اولنسونکه استماع ایده جک کیمسه برده خیالات و ترهات ایله مالی و روحانیتدن حالی لوث سیئات ایچنده پوشیده وفانی بر دنی ومع مافیه برده مدعی اولور ایسه او یله بر مستمعدن نشر اولنه جق رائحه کر یهه بالطبع فلاکت نما اولور .

مشنوی

﴿ نقش ماهی راجه دریا وجه خاك ﴾

﴿ رنگ هند و راجه صابون وجه زالك ﴾

« **ترجمہ** » بالغك نقش و تصویرینہ دریا ندر؟ طور اراق ندر؟ هندو وزنجینك
رنكنہ صابون نہ ، قرہ بویا ندر؟ « **شرح** » بالغك نقشی ایسترسہ خاکدہ
ایسترایسہ دریادہ اولسون و سیاہك رنكي ایسترایسہ صابون ایسترایسہ زائیلہ
یقانسون! نقش هیچ برشی حس ایدہ میہ جکی وزنجینك رنكي بیاض اولہ میہ جفی
کبی احمق و بی استعداد و سپا خلقہٴ مفسد و برباد اولانلردہ ہر نہ معاملہ یہ
مظہر اولسہ لرینہ کریوہٴ حق و فسادہ پویان و حقیقتدن روگردان اولہ جقلری
وارستہٴ تفصیل واتیاندر؛ بو بیت شریفدہ بیان اولنان بدبختان قہر جناب
یزدانہ گرفتار اولوب ناقابل درمان اولانلردر؛ یوقسہ برانساندہ براز
قابلیت اولسہ و اہل عرفانہ خدمت ایتسہ برکت مردان خدا آتی اصلاح و اعلایلر.

مشنوی

﴿ نقش اگر غمکین نکاری بر ورق ﴾

﴿ او ندارد از غم و شادی سبق ﴾

« **ترجمہ** » کاغذک اوستنہ اگر غمکین بر نقش تصویر ایلسک او نقش
غم و شادیدن سبق و خبر طوماز! « **شرح** » عادی بر عقل و قلب صاحبہ
برای ارشاد دینسہ کہ : فکر آخرت و سائر مشکلات انسانہ بی تأمل و طریق
سقیمدن عدول ایلہ عاقبت بین اولہ رق اجرای عبادتہ برابر خوف حقدن
محزون و مغموم اول! او مرد عادی و لو حزن نما بر طور دہ بولنسہدہ
غم و شادی حقیقیدن بی خبر و ہمیشہ خیرہ سر اولور .

مشنوی

﴿ صورتش غمکین او فارغ از آن ﴾

﴿ صورتش خندان و اوزار بی نشان ﴾

« **ترجمہ** » آنك صورتی غمکین ، فقط او غمدن فارغ ، صورتی خندان
و او خندہدن بی نشان و بی خبردر! « **شرح** » نقش و احمق ایسترایسہ
غمکین ایسترایسہ خندان اولسون! غم و شادی حقیقیدن بی خبر اولدیغندن
آنك حزن و مسرتی برخیاں عایددر،

مثنوی

﴿وین غم وشادی که اندر دل خطیست﴾

﴿پیش ازان شادی وغم جز نقش نیست﴾

«تَجَمُّدُ» بو غم وشادی که کوکل ایچنده یازی کیدر . او غم وشادی

حقیقی به نسبت ایدیلیرسه نقشدن باشقه بر شی دکدر . «شرح» کاغده رسم
اولانان نقش ایستر شادی ومرتی ، ایستر الم وكدورتی مصور اولسون !
صورتدن عبارتدر .

مثنوی

﴿صورت غمکین نقش از بهر ماست﴾

﴿تا که مارا یاد آید راه راست﴾

«تَجَمُّدُ» نقشك غمکین صورتی بزم ایچوندر . تا که طوغری یول

خاطر مزه کله ! «شرح» بو بیت شریف بر کامل وعارف لساننددر . کرک
کاغذ اوزرنده ، کرک عادی بر انسانک صورتنده غمکین بر صورت کوررایسهك
دنیهاده فراق یار حقیقتدن متحصل غمی در حال تجدید و تخطر ایله آنک
وصوانه چاره باب اولوق ایچون طریق مستقیمی تأمل واکا سالوک وتوسل
ایلرز . دیمکدر .

مثنوی

﴿صورت خندان نقش از بهر تست﴾

﴿تا ازان صورت شود معنی درست﴾

«تَجَمُّدُ» نقشك یوزه کولن صورتی سنک ایچوندر که او صورتدن

معنی طوغری اوله ! «شرح» عارف بالله اولان عاشق حقیقی ، مرت
وشادی بی ایستهین روشن ضمیر و خوش دل بر سالکه دیر که : بز نقش غمکیندن
مستفید اولورز ؛ زیرا قلبمز غم فراق و هجر ایله احتراق ایدر ؛ سن مرتکارانه

بر نقشیدن و یا خندان به انسانك حائندن فائده مند اوله بیلیرسك ! صوری اولان شادی فرح بخشا اولدینی حالدہ یا . شادی حقیقی نه قدر عالی اولدینی آندن آکلامی ، ارادات و عبادات مشروعه‌ی اجرا و قلبی تطهیر ایتلیدر.

مثنوی

﴿ نقشهای کاندین کرما بهاست ﴾

﴿ زبرون جامه کن چون جامه هاست ﴾

« **تَرْجِمَه** » شول نقش و صورتلرکه حاملرده واردر ، جامكانك طیشاریسندن باقلدینی وقت کورون لباسلر کیدر . [بو بیت شریفك مآلی آتیده کی آیات شریفه دن معلوم اولور .]

مثنوی

﴿ تا برونی جامه ها بینی و بس ﴾

﴿ جامه بیرون کن در آ ای هم نفس ﴾

« **تَرْجِمَه** » دیشاریده بواند قچه یالکز البسه‌ك صورتلرینی کورر . باشقه‌سنی کوره‌مزسك ! ای همدؤ طریقداشم ! البسه‌کی چیقارده ایجری به کیر . « **شَرْح** » ساحة فسحت نماسنه داخل اولانلری پاك و تطهیر ایدن جهان روحانیتك خارجنده بولنجه درویشا‌ك مثال نقش اولان بعض تعبی‌رات و حرکاتی ، ایشیدوب کورمکه متاع حقیقی آندن عبارت ظن ایدرسك ؛ اکر جهان معنوی‌ی بحق فهم و مشاهده اتمك ایستر ايسه‌ك جامه صوری‌ی و امتعه فانیه دنیوی‌ی ترك ایله . برای تطهیر ، عالم معنوی‌ی به کیر . آندن صکره حقیقی نظر و معنا کسب طهارت و اعتبار ایت !

مثنوی

﴿ زانکه باجامه درون سوره نیست ﴾

﴿ تن زجان جامه زتن آگاه نیست ﴾

« تَنْجِيْهُ » ، زیرا جامه ايله بو جنبه کيرمک ايچون يول يوقدر؛ تن جاندن
و جامه تنندن آگاه و خبردار دکدر . « شَرْح » اوصاف حيوانييه ني ومشتبهات
بدييه بي ترك ايتمز ايسه ك جهان روحانيته دخول و وصول محالدر . محبتك
بدنه منحصر ايكن سن تنندن عبارت و بناءً عليه جانندن بي خبر و ازهر جهت
بي مزيت اولورسك ؛ جامه . تنندن نصل بي خبر ايسه تن دخي جانندن اويله
بي خبر و خيره سردر .

﴿ پيش آمدن نقييان و در بانان خليفه از بهر اکرام اعرابي ﴾
﴿ و پذيرفتن هديه او ﴾

مأورين و قوجيلر اول اعرابنك اكرام چون استقباله كلوب كيرديكي
هديه بي قبول ايله لري بيانندهدر .

مثنوی

﴿ پس نقييان پيش او باز آمدند ﴾
﴿ بس كلاب لطف برجيش زدند ﴾

« تَنْجِيْهُ » ائيمدى نقييان و مأورين آنك اوكنه كلدیلر یعنی قارشیلادیلر
وجیب و کربسانه چوق لطف کلابی اوردیلر یعنی لطفاً و اکراماً اعرابنك
اوسته باشنه كل صوي سرپدیلر . « شَرْح » صاحب نفس مطمئنه اولان اول ذات ،
حق یوانده اختیار ایلدیکی متاع و مشاق و ابراز ایلدیکی خضوع و خشوع
اوزرینه انجامکار واصل درگاه جناب کردکار اولوب سیر فی الله مرتبه سنی احراز
ایدنجه نقبای درگاه الهی اولان مردان خدادن پك چوق ذوات قلبی تنویر
ونعم روحانیه ايله ذاتی دلشاد و داسیر ایلدیلر .

مثنوی

﴿ حاجت او فهم شان شد بی مقال ﴾
﴿ کار ایشان بد عطا پيش از سؤال ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » اعرابی نك حاجتی مقالہ از اولہرق یعنی بلا طلب آنلرك معلومی اولدی ، ذاتاً آنلرك عادتی سؤال وطلبدن اول احسان و عطا ایدی .
« **شَرْحُ** » واصل دركاه حق اولان اعرابینك نه كبی شیلره محتاج اولدیغی روحانیونه معلوم و مجزوم اولوب شیمة لطف علامه لری مقتضاسنجه او ، سؤال و طلب ایتمه دن اول عطا و اكرام و كنديسنى نائل مرام ایتدیلر .

مشنوی

﴿ پس بدو گفتند یا وجه العرب ﴾
﴿ از بجای چونی از راه و تعب ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » ایمدی اول نقییار آكا دیدیلركه . ای عربك وجیه و شریفی و آب روی! نره لیسك، یولدن وزمندن نصلسك ؟ « **شَرْحُ** » چونكه دركاه حق ، بطریق الاستعاره دارالخلافیه و مردان خدا و الهامات كبریا نقییان و دربانانہ تشبیہ اوندی . بالطبع نقییان ایله یكی كمش بر مسافره مناسب مقالات اتیان و ایراد اوانور . توجیه كانه : عالم حقیقیده بولسان زمرة جلیله اصحابی یكی واصل اولمش بر انسان كامرانی كورنجه بعدالاکرام ، اولجه نه مقامده بولنش و جاده دنیاده نصل مشاق و متاعبه كرفتار اولمش اولدیغنی سؤال و بوكی وسائل ایله لطفاً تطویل مقال و مسافری خوش حال ایدلر .

مشنوی

﴿ كفت وجهم كرمنا وجهی دهید ﴾
﴿ بی وجوهم چون پس پشتم نهید ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » اعرابی اول زمرة جلیله اصحابنه دیدی كه : اكر بكا یوز ویرر یعنی التفات بیورر ایسه كز بن وجیه و شریفم ، اما بنی و رای ظهره آتارده اعتبار ایتمز ایسه كز احوالده اصلاً وجهم و شرفه مناسبتم قالماز . « **شَرْحُ** » ترقی ایتمش بر سالك راه حقیقت ، اهل عرفان و مردان یزدانه جواباً و تأدباً عرض

ایدرکه : بنم شرف وسعادتتم سزك لطف ومروتكزه وابسته در ؛ سز بكا
اکرام ایدر ایسه کز طریق مستقیمده پایدار والا پریشان وبی قرار اولورم .

مشنوی

❖ ای که در روتان نشان مهتری ❖

❖ فرتان خوشتر ز زر جعفری ❖

« **تَرْجِمَه** » ای یوزلرنده بیوکلک نشانی بولسان مردان الهی ! سزك
فروشوکتکز، جعفری آلتونندن دهاخوش ودها پارلاقدر . « **شَرْح** » بویت
شریفك مألله اعرابی نقیبانی ثنا و مروتلرینك جلبی ایچون عارفانه نیاز
ورجا ایلر . زر جعفری : خالص بر آلتوندرکه جعفر اسمنده برکیمییاکره
یاخود وزرای عباسیه دن جعفر برمکیه منسوب دیمکدر . تداولیدن آلتونلرک
پک زیاده مغشوش اولماسی اوزرینه وزیر مشار الیهک همتیله اصلاح وتصفیه
ایدیلن آلتون سکه لره (زر جعفری) دیمشدر .

مشنوی

❖ ای که یک دیدار تان دیدارها ❖

❖ ای نشار دید تان دینارها ❖

« **تَرْجِمَه** » ای نقیبلرکه ، سزك بر اقا کز نیجه دیدارلره معادلر ؛ سزك
رؤیت و شهودکنزه دینارلر نشار اواسون ! « **شَرْح** » مردان خدانک برلقای
فیض بخشاشنی و وجه مبارکلرینك انوار سعادت اتماسی حد و حسابیه کلز
فیوضات احسان ایتدیکنی و بو شرفه مظهر اولانی مسعود و کامران ایلدیکنی
ینه اعرابی کندیلرینه عرض و بیان ایدرک ادبی حسبیله نائل التفات و مرام اولور .

مشنوی

❖ ای همه ینظر بنورالله شده ❖

❖ در بر شه بهر بخشش آمده ❖

« **تَرْجِمَهُ** » ای کافه سی نور الهی ایه نظر ایدنلر و برای احسان نزد شاهه کلمش بولنانلر ! « **شَرْحُ** » نقییانک کالاتی بیان اولندی صیروده کاللرندن بری نظر حق ایه کررملری و احسانات خدایه ابراز احتیاج ایلریدر، که بو کبی اسباب مقبوله ایه واصل اولدقلری مرتبه علیه و کافه مخلوقات محتاج الطاف جناب یزدان اولدقلری اتیان اولنور . ارباب حقیقت عندنده (نقباء) ده نیان و (ان الله ثلاثه قلوبهم کقلب آدم) حدیث شریفیه بیان بیوریلان اوچیوز ذات شریف واردر که حوائج ناسی ادا ایتکه امور درلر . بونلرک مرتبه سی ابرار و اخیار مرتبه سندن عالی اولوب ایچلرندن بری عالم بقایه انتقال ایدنجه یرینه زمره اخیاردن بری تعیین اولنور.

مثنوی

﴿ تاز نید آن کیمیا های نظر ﴾

﴿ بر سر مسهای اشخاص بشر ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » تا که نظریکز کیمیا لرینی باقیر کبی اشخاص بشر اوزرینه اویره سکر ! « **شَرْحُ** » ای زمره جلیله اصحابی ! سزک اختیار و اجرا ایلدیککز عبادات و خیراتی و درگاه حقه واصل و نائل احسانات اولمکز کیفیاتی حکمت بالغه جناب خدادندر ؛ تا که بو ترقیات جلیله ایه نظر فیض نشارکز کیمیای حقیقت اوله رق نوع بشرک مستعدانی اوزره منطف اولنجه اکا مظهر اوله حق انسان باقیر کبی صورتانی بها اولسه دخی فیضکز برکتیه حال سعادتیه منقلب و نفس اماره ایه شیطان لعینه غالب اولمش اولور.

مثنوی

﴿ من غریم از بیابان آمدم ﴾

﴿ بر امید لطف سلطان آمدم ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » بن غریم ، بیاباندن سلطانک لطفی امید ایه کادم ! « **شَرْحُ** » اعرابی دیرکه : ای نقیان درگاه حقیقت ! بن رباط فنا بنیاد دیاندن حضور کرزه یکی کلمش بر غریم ، لکن سلطان کائناتک مرحمت ربانیه سندن مطمئن و پر امیدم .

مشنوی

﴿ بوی لطف او بیا بانها گرفت ﴾

﴿ ذرهای ریک هم جانها گرفت ﴾

«ترجمہ» آنک لطفی رایحہ سی بیابانری طو تدی، قوم ذرہ لرندن ارواحہ وارنجہ یہ

قدر بالعموم مکونانی احاطہ ایتدی! «شرح» اول سلطان کائنات الطاف مالانہایہ سی

دنیا بی وسائر اجرام بی اتہانک خالی ومالی یرلرنی احاطہ والک اوافق نعمتی بیلہ
حانلری معناً ومادۃً احیا ایلدی .

مشنوی

﴿ تا بدینجا بہر دینار آدمم ﴾

﴿ چون رسیدم مست دیدار آدمم ﴾

«ترجمہ» تا بورایہ قدر آلتون ایچن کشدم ، بورایہ واصل اولنجہ

مست دیدار اولدم . «شرح» مرتبۂ بالایہ وارمق آرزوسنک ، قلب وعقلی

اولجہ احاطہ ایتہمی جنتدن وسائر انعام ربانیہدن مستفید اولمق ایچون ایدی .

بو آرزو، بنی مقام حقیقہ قدر ایریشدیردی ؛ اما شیمدی بو حال روحانیت اشتالہ

واصل اولنجہ، دنیا وعقبانک نعم مادیہ سندن روگردان اولدم ویالکیز اقا و رضای

جناب یزدانہ حصر روح وجان ایلدم .

مشنوی

﴿ بہر نان شخصی سوی نانبا دوید ﴾

﴿ داد جان چون حسن نانبارا بدید ﴾

«ترجمہ» املک ایچون برکیمسہ اتمکچی جاننہ کیتدی، اتمکچینک حسننی

کورنجہ جان ویردی یعنی اکا عاشق اولدی . «شرح» حسن صورتلہ حرکت ایدن

انسانلر ؛ بر مقتضای حکمت خدا بعض دفعہ اہمیتمز برایشدن طولانی خاطر

وخیالہ کلز عظیم نعمتہ نائل وامبدلری خارجندہ بر مقامہ واصل اولورلر .

مشنوی

﴿ بهر فرجه شدیکی تا کاستان ﴾

﴿ فرجه او شد جمال باغبان ﴾

« **ترجمہ** » سیر و تفرج ایچون بر کیمسه کلستانه کندی، باغبانک حسن و جمالی
آنک تفرجی و بہرء جان فزاسی اولدی ! « **شرح** » بوده بر مثال دیگر در کہ :
بری، برای تفرج کلستانه کتیدیکی حالہ امید ایلدیکی باغبانک حسن و ملاحتی
کوزلرینہ چاریمش وابتدا تصور ایلدیکی باغچہ لذتی، کوردیکی حسن دلربایہ کورہ
ہیچ مثاہ سندیہ قلمشدر ؛ بناءً علیہ حکمۃً باقلیر ایسہ دائماً ایشدن ایش چیقار.
اما جای دقت بودر کہ بر مقتضای ارادات جناب خدا حرکت ایدن مرد دانانک
نائل اولہ جنی نتایج ، ہمیشہ سعادت افزا ؛ و بر فاسق و مفسدک مظهر اولہ جنی
احوال، معناً فلاکت ورنج نما اولور.

مشنوی

﴿ همچو اعرابی کہ آب از چہ کشید ﴾

﴿ آب حیوان از رخ یوسف چشید ﴾

« **ترجمہ** » او اعرابی کبی کہ ، قیودن صو چکمک ایستر ایکن حضرت
یوسف علیہ السلام مبارک یوزندن آب حیات طاتدی. « **شرح** » بویت شریفده
(اعرابی) تعبیرندن مقصد ، حکایہ سی سبق ایتمکده اولان اعرابی اولیوب
حضرت یوسفی برادرلرینک آتدقلری قیودن چیقاران (مالک بن زعیر) اسمندہ کی
(یا بشری هذا غلام) دیان یولجیدر کہ صو چیقار مق آرزویاہ قوغہ یی قیویہ
براقده ایچندہ بولنان حضرت یوسف طوتونوب چیقمش و دیدار ملاحت نزاری
شمس منیر کی صخرای احاطہ و بعدہ مصری و بتسون عالم حکمتی انوار نبوتیہ
اضاہ ایشدی. ایشتہ ذکر اولنان یولجی صو آرار ایکن حسن نیتی حسیدیہ
مانند آب حیات اولان حضرت یوسفی بولدی و انواع نعمہ نائل اولدی .

مشنوی

﴿ رفت موسی کا آتش آرد او بدست ﴾

﴿ آتشی دید او که از آتش برست ﴾

« ترجمه » ، حضرت موسی علیه السلام کتدی ، که آتش کتیرسون :

بر آتش کوردی که آتشدن قرتولدی . « **شرح** » سورة (طه) نك اونجی آیت کریمه سنده بیوریلورکه : (وهل اناك حديث موسى اذ رأى ناراً فقال لاهله امكثوا انى آنست ناراً لعلى آتيكم منها بقبس او اجد على النار هدى فلما اتيا نودى يا موسى انى انا ربك) معنای شریفی « یا محمد ! سکا حضرت موسانك خبری کلدیمی ؟ اولحاله که بر آتش کوردی و آنك اوزرینه اهلنه دیدی : مكث واقامت ایدیکز ، تحقیقا بن بر آتش کوردم ، بلکه سزه اندن بر شعله کتیریم ، یاخود آتش اوزرنده ریول وهدایت کوستریجی بولورم : وقتا که موسی کوردیکی آتشیك یرینه واردی ، کندوسنه صدا کلدیکه : یا موسی ! تحقیقا بن سنك ربکم یعنی بو محله سنك ایچون تجلی قیلدم . « بو حقیقت اوزرینه شرح عاجزانه مك برنجی جلدنده تفصیلات ویرلمشدر . ایمدی بو بیت شریفده دخی ینه او مقصد بو مثال ایله دخی اثبات اوانورکه : حضرت موسی نار آرار ایکن تجلی ونور بولش وکندیسی نار مادی و معنویدن قورتولمشدر .

مشنوی

﴿ جست عیسی تا رهد از دشمنان ﴾

﴿ برد آن جستن بچارم آسمان ﴾

« ترجمه » ، حضرت عیسی علیه السلام صیچرادی ، تا که دشمنلرندن

خلاص بولسون ؛ او حرکت آنی دردنجی آسمانه کوتوردی . « **شرح** » اشارت اولتان کیفیت ، سورة نسانك يوز اللى التنجى آیت کریمه سنده در : شویله که : (وما قتلوه وما صلبوه و لكن شبه لهم وان الذين اختلفوا فيه لاني شك منه ما لهم به من علم الا اتباع الظن و ما قتلوه يقيناً بل رفعه الله اليه

وكان الله عزيراً حكيماً) معنای شریفی « حضرت عیسیٰ نه اولدیردیلر ، نه ده آصدیلر و لیکن آنلره بویله کوروندی و اوزرلرینه مشابیه اولدی و تحقیقا شول کیمسه لره که آنک حقنده اختلاف ایلدیلر ، اندن شک و شبهه درلر . (یعنی اولدیردکاری عیسانی ، دکلّی دییه) آنلرده ظن و شبهه یه تبعیتدن باشقه علمدن هیچ برشی یوقدر ؛ و اونی اولدیرمدیلر بلکه حقیقتده عیسانی الله تعالی محل کراهه قالدیردی و حق تعالی حضرتلری عزیز و حکیمدر » حضرت عیسی علیه السلام طریق حق تبلیغ و اعلام ایلدکده مفسدین ، پر عناد و کین اولوب قتلنه قیام و قتل ایلدکارینی ظن ایتشلر ایسه ده حکمت و مرحمت خدا حضرت عیسانی محافظه واکر ادا عالم لاهوته اعلا بیوردی . بیت شریفه کانهجه : ایشه حضرت عیسی دخی حق یولنده غیرت کوستردیکی جهته جفا یرینه ارتقا و صفا کوردی .

مشنوی

﴿ دام آدم خوشه کندم شده ، ﴾

﴿ تا وجودش خوشه مردم شده ﴾

« نَبِّیِّهِمْ » حضرت آدم علیه السلام طوزاغی بوغداک باشاغی اولدی ؛

او سببله وجود شریفی انسان صالیمی اولدی . « « شَرِّح » بوده مثال دیکر در :

قرآن عظیم الشانده بیان بیورلدینی و بو شرح عاجزانه مده دفعاتله ایضاح اولندینی اوزره حضرت آدم منع اولندینی بغدایه تقرب ایلدیکندن جنتدن چیقمش و بناءً علیه او بغدای صورتا کنیدیسنه طوزاق کبی اولمش ایسه ده حقیقتده بر چوق فوائد عظاما سر نما اولمشدر که حضرت ابوالبشر دنیاده رضای جناب خدایی قرآنمش و حقیقه انسان صالیمی اولوب صلب جیلندن بر چوق انبیا و اولیا و عرفا و علما ظهور ایتمشدر .

مشنوی

﴿ باز آید سوی دام از بهر خور ﴾

﴿ ساعد شه یابد و اقبال وافر ﴾

« **ترجیمہ** » طوغان و شاعین دینلان قوش ، غذا بولق ایچون طوزاق جاننه کلوب طوتیلور ایسه ده شاهک بیلکنی بولور ودوات وقوت قازانیر .
« **شرح** » طوغان و شاهینار واسطه سیله صید و شکار ایتک ارزره آنلری طوتوب آلیشدر لر و حین شکارده شاه و سائی آنلری بیلکلرنده کوتور لر و یک کوزل باقار لر . ائدی کور و لور که شاعین طوتلدیغنده غمکین اولور ایسه ده بعده سعادت و عزت بولور .

مشنوی

﴿ طفل شد مکتب بی کسب هنر ﴾

﴿ بر امید مرغ بالطف پدر ﴾

« **ترجیمہ** » طفل کسب هنر ایچون مکتبه کتدی ، پدرینک لطایفه و قوش آئمه سی امیدیه [بو بیت شریفک مالی آئیده کی بیت شریف ایله اکال اولور .]

مشنوی

﴿ پس زمکتب آن یکی صدری شده ﴾

﴿ ماهکانه داده و بدری شده ﴾

« **ترجیمہ** » ائدی او طفل بعدالتحصیل صدره منسوب اولمش و ابتدا معلمه آیلق و یرمش ایکن بعده بدر کامل اولمشدر . « **شرح** » بو بیت شریفده دخی مقصد عالی مجوئی اثبات ایچون بیور و لور که : بر چوجق مکتبه کیده جکی وقتده حاصل اوله جق فوائدن بی خبر اولوب او صروده یالکز پدرینک صوری لطفی کورر ، بکا قوشلر و یریلور آنلرله اوینارم کی عادی اولمره دوشر . اما کسب علم و هنر ایله کدن صکره ترقی و تعالی ایدر و معلمه جزئی معاش و یرمش ایکن کندی یک چوق نعمت الله ایدر و مانند بدر ، عالی و علوی اولور [(ماه) ایله (بدر) اراسنده کی مناسبتدن « ماهیه » و یرایکن بدر اولدی تعبیر شریفی یک بلیغ واقع اولمشدر .]

مثنوی

﴿ آمده عباس حرب از بهر کین ﴾

﴿ بهر قع احمد واسـتیز دین ﴾

« تَرْجِمَهُ » حضرت عباس رضی الله عنه کیندن طولای حرب و قتاله
ککش. حضرت احمد علیه الصلوٰۃ والسلام افندمزك قع ورفعی وزمان جاهلیتده کی
باطل دینك ستیز و عنادیچون « شَرْح » دین مبین احمدیه کنندی احیا و تزییندن
اول حضرت عباس رضی الله عنه اسکی مذهب باطلک عناد و اعانه سیچون فخر عالم
صلی الله علیه وسلم افندمزله برای محاربه ککش ایکن او صروده حقیقی الکلامش
و دین مبینی قبول ایله دنیا و عقباده سلامت یاب اولمشدر.

مثنوی

﴿ کشت دین را تا قیامت پشت و رو ﴾

﴿ در خلافت او و فرزندان او ﴾

« تَرْجِمَهُ » قیامته قدر حضرت عباس دین مینه ظهیر و معین اولدی
و کندی اولادی خلافتده بولندی. « شَرْح » حضرت عباس و اولادی دین مینه
عظیم معاونت ایدوب بعده متفرق و منقطع اولمشدر ایسهده زمانلرنده اسلامیت
توسیع و بر چوق کتب معتبره انتشار ایتمشدر که آنلرک فوایدی یوم قیامته قدر
باقی در ؛ الحاصل بر انسانک خلقی خالص و فکر و ذکر حق تعالی حضرت تلرینک
امریله مألوف و مزنس اولنجه اک اوفق اسباب و وسائلدن اک بیـوـک نعمتله
مظاهر و رضای حق ایله دارینده مسعود و کامکار اولور.

مثنوی

﴿ من در این در طـالب چیز آمدم ﴾

﴿ صدر کـشـتم چون بد هلیز آمدم ﴾

« **تَنْجِيْهٌ** » بن بوقبوه برشی طلب ایتک اوزره کشدیم ؛ دهلیزه چیقنجه صدر و عالیقدر اولدم . « **شَرْحٌ** » اعرابی دیرکه : بن درگاه حقیقته اسباب عادیه ایچون کلدیم ایسه ده کلنجه حقائق عظیمه مشاهده ایتدم و اذن حق ایله ازهر جهت ترقی و کندی می قیود فانیه دن تخلص ایلدم .

مشنوی

﴿ آب آوردم تحفه بهر نان ﴾

﴿ بوی نانم برد تا صدر جنان ﴾

« **تَنْجِيْهٌ** » املک ایچون صو هدیه کتیردم ، نان رایحه سی بنی جنتلرک صدرینه قدر کوتوردی . « **شَرْحٌ** » ینه اعرابی دیرکه : مقاصد مادیه استحصال ایچون بو کوزه وجودی درگاه حقیقته ایصال ایلدیکمدن بر جهان علوی کوردیم و رایحه طیبه معنویه سیاه مست و دیکر کون اولدم .

مشنوی

﴿ نان برون راند آدمی را از بهشت ﴾

﴿ نان مرا اندر بهشتی در سرشت ﴾

« **تَنْجِيْهٌ** » حضرت آدمی بغدادی جنتدن خارجه چیقارمشکن نان بنی جنته ادخال ایلدی . « **شَرْحٌ** » حضرت آدم علیه الصلوة والسلام بردانه بغدادی کی اوافق برشی اخذ ایتمه قیام ایلدیکسندن او کیفیت جنتدن چیقمسنه سبیت ویرمش ایکن آرزوی نان ، بالعکس بنی داخل جان ایلدی و تجلیات ربانیه نک عظمتی بیلدیردی .

مشنوی

﴿ رسم از آب و زنان همچون ملک ﴾

﴿ بی غرض کردم درین در چون فلک ﴾

« تَنْجِيْمُهُ » بورایه کانیجه ملک کی آب و ناندن قورتلدم؛ شیمدی بی غرض
اوله رق بو باب سلامت مآب اوزره مانند فلک دور ایلرم . « شَرْحُ » ابته
اسباب مادیه و ظاهریه مقید و بسته ایدم . بو درگاه معالی اکتناهه کانیجه انلرد
قورتلدم و شمدی هیچ بر مقصد و غرضه مبنی اولیه رق عشق پاك ربانی ا
دوران و سیران ایلرم .

مثنوی

﴿ بی غرض نبود بکردش در جهان ﴾

﴿ غیر جسم و غیر جان عاشقان ﴾

« تَنْجِيْمُهُ » جهانده عاشقارک جسم و جانندن باشقه هیچ برشی بلا غرض
دور ایتمز . « شَرْحُ » جهانده کافه مخلوقاتک دوران و حرکتی بر مقصد
مبتنی و هر کیفیت بر غرض اوزرینه جاری ایکن کافه کائناتدن مستتبا اوله
یالکز جسم و جان عاشقان ، بلا مقصد و بلا غرض سیر و دوران ایلر .

﴿ بیان آنکه عاشق دنیا بر مثال عاشق دیوارست که بروتاب ﴾

﴿ آفتاب زده باشد و جهد و جهد نکرد تا فهم کند که آن تاب ﴾

﴿ و رونق از دیوار نیست از قرص آفتابست در آسمان چهارم ﴾

﴿ لاجرم دل بر دیوار نهاد چون پرتو آفتاب پیوسته او محروم مانند ﴾

﴿ « و جیل بلنهم و بین ما یشتهون » ﴾

بو باب ائک بیاننده درکه دنیا عاشق ، اوزرینه کونشک ضیایی در شمس
دیواره عاشق اولان کیمسه کیدر . او ، عاشق دنیا جهد و سعی ایتمه مشدر
دیوار اوزره کوریلان پرتو و رونق دیواردن اولیوب فلک رابعده بولنه
آفتابک قرص و ذاتندن اولدیغنی آکلاسون . او سبیدن لاجرم دیوار

عاشق اولمشدر ، اما رونق ونور ، آفتابه رجوع ایدنجه او ، عاشق دیوار ،
ظلمت لیلده نوردن محروم قالیر . (وحیل بینهم و بین ما یشتهون) معنای شریفی :
« حائل اولدی . کفار و منافقینک ایله آرزو ایلدکاری شی آره سنه » بو آیت کریمه
سوره (سبأ) ک الہی دردنجی آیتده در .

مشق

﴿ عاشقان کل فی عشاق جزؤ ﴾
﴿ ماندازکل آنکه شدمشقی جزؤ ﴾

ترجمہ : عاشقان کل ، یعنی حق تعالیٰ حضرت تیرینه عاشق اولانلر
بو جزءک عاشق دکلدر ؛ شول کیمسه که جزئہ مشتاق اولدی ، کلدن محروم قالدی .
« شرح » دنیایه ویا بعض اسمایه ویا اسبابه ویا محبوب و محبوبیه مشتاق اولان
کیمسلر عشق ربانیدن وسعادت حقیقیه دن محروم و مغموم اولورلر ؛ زیرا
سعادت و سلامت ابدیه عشق الہیدہ موجود و سائر مخلوقاتده مفقوددر ؛
بناءً علیہ حقہ عاشق اولان اهل عرفان ، مخلوقاته ربط قلب ایتمکدن روگردان
اولور ، شو قدرکه انسان ، دولت و عیالنه بالطبع محبت ایدمکدر ؛
اما بو محبت و ولا ، حق تعالیٰ حضرتلرندن فرمان و انبیا بیورلدیفندن
عین سعادت و محض سلامتدر . انسان کاملک اصل آرزوسی استحصال رضای
باری و عشق عظیمی فکر و ذکر جناب یزدان ایله جاری و املی حقہ منحصر
وارادات ربانیہ ایجرايه حاضردر . صاحب تعریفات ، جزؤی (الجزء) ماترکب
الشیء منه ومن غیره (الکل ماترکب من الاجزاء) دیسه تعریف
ایدرکه (جزؤ : برشی کندیدی و سائر یله ترکب ایدندر) و (کل : برچوق
اجزادن مرکب اولان شیئدر) دیمکدر . لکن اصطلاح صوفیهده جزؤدن
مراد : ظاهر اسماء الہیه اولان تعینات وکلدن مقصد : مرتبہ جامعہ
الوہیتدر . کما قیل : الکل اسم للحق تعالیٰ باعتبار الحضرة الالهية الجامعة
للاسماء والصفات .

مشنوی

﴿ چونکه جزوی عاشق جزوی شود ﴾

﴿ زود معشوقش بکل خود رود ﴾

« تَبَجَّيْزُ » چونکه بر جزء بر آخر جزء عاشقی اوله ، معشوقی چابک اوله رق کندی کله کیدر . [بو بیت شریفک مال عالیمی ، بیت شریف آتیده اکمال اولنور .]

مشنوی

﴿ ریش کاو بنده غیری شد او ﴾

﴿ غرقه شد کف در ضعیفی در زد او ﴾

« تَبَجَّيْزُ » عاشق جزء ، غیرک بنده سنک ریش کاوی و مستخره سی اولدی ؛ غرقه اولان کیمسه النی ضعیف شیلر اوزره اوردی . « شَرَحْ » بر انسان فنا پذیر اولان شیلره عاشق اولسه بالضروره معشوقدن محروم و بی فائده قالور ؛ چونکه معشوقی ایستر ایسه منصوب ایستر ایسه ثروته منسوب ایستر ایسه محبوبه و محبوب اولسون جمله سی مدت قلیله ایچنده فناپذیر و بو نوع فانی شیلره عاشق اولانلر یأس و حرمانه و سخره و رزالتیه اسیر اولورلر و بوغواقده اولانلر کبی بی فائده هر خسیس شیئه دست یأس اوزادیرلر .

مشنوی

﴿ نیست حاکم تا کند تیمار او ﴾

﴿ کار خواجه خود کند یا کار او ﴾

« تَبَجَّيْزُ » اول معشوق ضعیف ، صاحب حکم دکلدرکه اول عاشقه تیمار و معاونت ایلسون ؛ افندی و دوستنک ایشینمی ، یا کندی کاری می کورسون ؟ « شَرَحْ » فنا پذیر اولان مابه المحبه بر مدت صکره حکم و قوتدن عاری اولدینی

امر بدیمی اولدیغندن ، نه کندیسنه ، نه افدیسنه ، نه عاشقنه سلامت وسعادت بخش
ایده بیلیر ؛ جزئی بر لذت بخش ایتسه دخی سریع الزوال اوله جفغندن
او لذت حقیقته نقیمت وندامتدر.

مشنوی

﴿ فازن بالحره پی این شد مثل ﴾

﴿ فاسرق الدرہ بدین شد منتقل ﴾

« تَرْجِمَہٗ » بونک ایچون عربلرک (فازن بالحره) کلامی ضرب مثل ،

و (فاسرق الدرہ) سوزی ، مروی و منتقل اولدی . « شَرَحْ » حره برقادین
ایله زنا ایله و کوهری سرقت ایت دیمک حاشا زنا و سرقت اجرا ایتک
ایچون مساع اولیوب عوامک بر ضرب مثلندن عبارتدرکه بوندن مقصد :
بر شیء سوءجک و آرزو ایده جک ایسه ک دقت ایت که ، بغایت مقبول
و قیمتدار و برقرار اوله . بو مثلک موردی حرام ایسه ده مضربی حالدر ،
بو ، ایسه مذموم بر شیء اولمایوب مقبولدر . حتی ائرده وارد اولمشدرکه : نبی اکرم
صلی الله تعالی علیه وسلم افدیمز حضرتلری (ان من البیان لسحرا) حدیث
عالیسیله بیانی ، سحره یعنی مباحی حرامه تشبیه بیورمشلردر . ایدی ای طالب
حقیقت ! محبت وارزوکی فانی و عادی شیلردن قطع ایله کندیکی آنلردن روگردان
و یالکز حق تعالی حضرتلرینک عشق و رضای صمدانیسی یولنده
بذل تن و جان ایت !

مشنوی

﴿ بنده سوی خواجه شد او ماند زار ﴾

﴿ بوی کل شد سوی کل او ماند خار ﴾

« تَرْجِمَہٗ » بنده ، افدیمی جانبه کیتدی و عاشق ، زار و محزون قالدی ؛

کلک رایحه سی کل جانبه کیتدی و او محب دیکن قالدی . « شَرَحْ » معشوق
اولان مخلوق ، بر مدت صکره خلل پذیر اولوب خالق لم یزل حضرتلرینک
تعیین و فرمان بیوردینی مرجع و مصیره رجوع ایدنجه عاشقی زار و بی قرار

قاله جنی آشکاردر ؛ معشوق مخلوقده بولسان لطف ولذت عاریتدر ؛ بو حالت
 بوکا دخی تشبیه بیـ وریلورکه : کل ، خاردن آیرلدقده کلک بوی بالطبع خاردن
 زائل اولور و او حالده خار، رایحه سز و اعتبارسز اولور ؛ یعنی روح ولطافت ،
 بدندن مفارقت ایدنجه بدن لذتسز وشایان کفن قالیر .

مشنوی

﴿ او بماند دور از مطلوب خویش ﴾
 ﴿ سعی ضایع . رنج باطل : پای ریش ﴾

« تنبیحیه » عاشق ، سعی ضایع ، چکدیک مشقت بهوده . وایاغی قوشوب یورولمقدن
 مجروح اولدینی حالده معشوق و مطلوب فانیسندن جدا قالیر ، « شرح » فنا پذیر
 کیفیاته عاشق اولان کیمسه نك معشوق و مطلوب بدن محروم و معنأ و جسمأ
 مجروح و مغموم قالسی مقرر اولدیغندن مرد و دانا اولان ذات ، فانیله
 ربط قلب و التفات ایتمکدن اجتناب ایلر .

مشنوی

﴿ همچو صیادی که کرد سایه ﴾
 ﴿ سایه کی گردد و را سرمایه ﴾

« تنبیحیه » شول صیاد کبی که ، بر سایه طوتار ، سایه ایسه اکا نه وقت
 و نصل سرمایه اولور ؟ « شرح » بدلا بر آوجی هواده اوچان ویاغاجده
 دوران قوشك سایه سنی یرده کورنجه آنی قوش صانوب طومتغه چالیشیر ؛
 حالبوکه بی ثبات اولان اویله بر سایه هیج سرمایه اولورمی ؟ کذلک لطافت
 و سعادت حقیقه جناب خالق لم یزلک ذات واردات علویت آیات ربانیه سسنده
 موجود اولوب آنک خارجنده امید سعادت ، قوشك سایه سنی دردست ایتک کبی
 بر ذلت وخیم العاقبتدر .

مشنوی

﴿ سایه مرغی گرفته مرد سخت ﴾
 ﴿ مرغ حیران کشته بر شاخ درخت ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » بر بدلا انسان، قوشك كوله سنی قوی بر صورئده طومش ایکن
 اغاجك دالی اوستنده بولسان او قوش، بو ساده دلك حماقته حیران
 و خندان اولشدر. « **شَرْحُ** » عادى اولان کیمسه لر لذا نذ فانیه یی دردست
 ایتش ظن و آنلرله افتخار ایدر ایکن احباب روحانیت، آنلرک حانمه
 اظهار حیرت ایدرلر.

مشنوی

﴿ کین مدمغ برکه می خندد عجب ﴾
 ﴿ اینت باطل اینت پوسیده سبب ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » بومدمغ و بدلا کیمه کولیور و خندان و شادان اولیور؛ ایشه سکا
 بر باطل، ایشه سکا چورومش بر سبب « **شَرْحُ** » بدلا اولان کیمسه ظل
 و خیال آسا فانی شیلره عاشق اوانیجه روحانیون ویا اسمای حسنا معناً دیرلرکه؛
 بوکی عادى شیلره عاشق اولمش ایشه بر چورومش بدلا، ایشه باطل بر ناپاک!

مشنوی

﴿ ورنه کوپی جزو پیوسته کاست ﴾
 ﴿ خار می خور خار مقرون کاست ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » اگر جزء کله مربوطدر، اوندن منفك اولماز دیر ایسهك
 دیکن اکل ایت؛ زیرا خار دخی کلك مقرونیدر. « **شَرْحُ** » ای عاشق صورت!
 ستر خطا ایچون دیر ایسهك که: بنم سودیکم فانیدن نه ضرر وار؟ او فانی دخی

مخلوق ربانی دکلیدر ؟ وکلک جزئ شدن صایلمی ؟ اوت ، مخلوق ربانیدر ؛ فقط خالق باشقه مخلوق باشقه . باقی باشقه فانی باشقه در . سن بو ادعاده بولنور ایسه ک حیوان کبی دیکن اکل ایت و خاری قوقلا ، زیرا خار دخی کله صورتا یاقین و یار ایدی .

مشنوی

﴿ جزؤ يك رونيست پیوسته بکل ﴾

﴿ ورنه خود باطل بدی بعث رسل ﴾

« تَبَجَّيْهِمُ » جزء . کله بر یوزدن غیری مربوط دکلدر ، بویه اولسه رسل و انبیانک یعنی باطل و عبث اولور ایدی . « شَرِّحْ » جزء ، کله و تعبیر آخرله مخلوق خالقه خلقت و انقیاد جهتن مربوط اولوب یوقسه خالق باشقه ، مخلوق مخلوق باشقه اولدینی امر هویدادر . بویه اولماش و حاشا جزء ، کل و مخلوق ، خالق منزله سنده اولمش اولسه ایدی رسل کرام و انبیای عظامک یعنی عبث اولور ایدی . زیرا کل و خالق ، سهو و عذابدن وارسته اوله جفی جهته زمره جلیله انبیانک تبایغاتی بی فائده قالیر ایدی ؛ بو ایسه عقل و حقیقتدن بعیددر و بویه ادعالر حماقت و ضلالت اثریدر .

مشنوی

﴿ چون رسولان از پی پیوستند ﴾

﴿ پس چه پیوندندشان چون يك تنند ﴾

« تَبَجَّيْهِمُ » چونکه رسوللر ربط ایچوندلر ؛ جمله سی بر تن و بر وجود اولور ایسه رسل کرام نه پی ربط ایدرلر ؟ « شَرِّحْ » رسل کرام و انبیای عظام حضراتی نوع بنی بشری جناب خالق لم یزلک حکمت و رحمتیه ربط ایله نائل سعادت و سلامت ایتمک ایچون کلیدلر ؛ اگر بعض کیمسه لک افاده سی کبی جزء وکل و مخلوق و خالق بر ایسه واحد اولان کندی کندینه

نصل ربط و تعلیقہ لزوم کورر؟ و او تقدیرده انبیاه نه حاجت قالیر ایدی .
اوت ، عاشقین حقیقینک بعض مرتبه و بعض حالاتده وحدانیت مطلقه نوری
قبلرینی احاطه ایدر ایسهده او حکمت مخلوقات و مادیات ایله مشغول اولانلردن
بعید و روحانیونه عائددر .

مشنوی

﴿ این سخن بایان ندارد ای غلام ﴾

﴿ روز بیکه شد حکایت کن تمام ﴾

« تَبَجَّهْ » ای اوغل ، بو کلام حکمت انجرام بی پایاندر ، کون کجیکدی
و حکایه ناک تعریفی کج قالدی . حکایه بی تمام ایله
اعرابینک حکایه سنه ارجاع کلام ایچون حضرت مولانای رومی
قدس سره السامی کمال لطافتله بو بیت شریفی ایراد و انبیا بیوردیلر ؛
[وارسته شرحددر]

﴿ سپردن عرب هدیه را یعنی سبورا بعلامان خلیفه ﴾

اعرابینک هدیه اوله رق کتبردیکی دستی بی خلیفه ناک بنده لرینه یعنی دجله
علم خدانک قرینلرینه تسلیم ایلدیکنه دائردر .

مشنوی

﴿ آن سبوی آب را در پیش داشت ﴾

﴿ تخم خدمت را دران حضرت بکاشت ﴾

« تَبَجَّهْ » اول صو دستیسینی تقدیم ایستدی و او درگاه حضرتده
خدمت تخمینی اکدی « شَرَحْ » اعرابی عقل و علمنی شامل اولان دستی
بدنی رضای مراحم ارتضای جناب باری بی جلب ایچون فدا ایتک ایستدی
و بو وجهله حسن خدمت ابرازینه موفق اولدی .

شنوی

﴿ گفت این هدیه بدان سلطان برید ﴾

﴿ سائل شه را ز حاجت و اخريد ﴾

« تَنْجِيْهُمُ » اعرابی نقیبان و بندکانه دیدی که : بو هدیه یی اول سلطانه کوتوریکز ، شاهک سائلی احتیاجدن خلاص ایدیکز « شَرْحُ » ای ارواح مقدسه و یا ای مردان خدا ! حق یولنده برای فدا ، تقدیم ایلدیکم وجود و علممی بارگاه جناب کبریا به ودجله علم صمدانی به ایصال و حاجتی روا و بن کبی بر سائل و طالبی خوش حال و مرتضا ایدیکز .

مشنوی

﴿ آب شیرین و سبوی سبز نو ﴾

﴿ زاب بارانی که جمع آمد بکو ﴾

« تَنْجِيْهُمُ » بو هدیه طائلی صوایله یکی ویشیل دستیر ، چوقورده بیریکمش یاغمور صویندندر . « شَرْحُ » اعرابی ، علم و عقل و بدنی ای بر شی ظن ایدوب دیر که : بو عقل و علم ، باران رحمت رسان باریدن دنیا چوقورنده حاصل اولان فیض صمدانیدندر .

شنوی

﴿ خنده می آمد نقیبا را ازان ﴾

﴿ لیک پذیرفتند آنرا همچو جان ﴾

« تَنْجِيْهُمُ » بوسوزدن نقیبارک کوله چکی کلدی ؛ لکن آتی جان کبی حرمله قبول ایلدیلر . « شَرْحُ » نقیان ، عمان علم جناب یزدانه کسب اطلاع و اطمئنان ایتمش ایکن ، بر انسانک کندی عقل و علم و بدنی معتبر بر شی ظن ایلندن متعجباً کولدیلر ؛ فقط اخلاق حسنه لری حسدیه اول اعرابی به بر شی دیموب هدیه ناچیزی کمال حرمله قبول ایلدیلر .

مثنوی

﴿ زانکه لطف شاه خوب باخبر ﴾

﴿ کرده بود اندر همه ارکان اثر ﴾

« تَرْجِمَه » زیرا که خیر ودانا اولان شاهک لطفی جمیع ارکانه اثر ایشیدی .

« شَرْح » اعرا اینک هدیه سنی کمال لطف ایله قبول ایدن نقیبان ، عالم ودانا اولان جناب مولانک اسما و اخلاقیه متخلق اولمش و اثر تربیه خدا آنلری از هر جهت احیا ایشیدی .

مثنوی

﴿ خوی شاهان در رعیت جا کند ﴾

﴿ چرخ اخضر خاک را خضرا کند ﴾

« تَرْجِمَه » شاهلرک خوبی رعایایه تسلیم ایلر ، نیته یکم یشیل فلک

زمینی یشیل ایلر . « شَرْح » فلک اخضرده سباحث و سیاحت ایدن صحابه لردن تقاطر ایلان باران فیض رساندن روی زمینده نباتات نشو و نما بوله رق سطح ارض اخضرار ایتدیکی کبی سلاطین عدل آیین حضراتنک متصف اولدقلری شیعه کریمه و اخلاق حسنه ، بنده لرینه ده سرایت ایده رک آنلری ده اخلاق حمیده صاحبی ایلر .

مثنوی

﴿ شه چو حوضی دان ، حشم چون لولها ﴾

﴿ آب از لوله روان در کولها ﴾

« تَرْجِمَه » شاهی بر حوض کبی ، و حشم و خدمتی لوله لر کبی بیل ،

آب لوله دن کوللره روان اولور . [وارسته شرحدر]

مثنوی

﴿ چونکه آب جمله از حوضیست پاك ﴾

﴿ هر یکی آبی دهد خوش ذوقناك ﴾

« تَرْجِمَه » چونکه جمله لوله لرك صوبی بر پاك حوضدندر ، هر لوله خوش
و ذوقی بر صو ویرر . [وارسته شرحدر]

مثنوی

﴿ ور دران حوض ، آب شورست و پلید ﴾

﴿ هر یکی لوله همان آرد بدید ﴾

« تَرْجِمَه » ، واکر اول حوضده شور و ناپاك صو وار ایسه هر بر لوله
همان او ناپاك صوبی میدانه کتیرر . [بو بیت شریفك مال عالیمی آتیده کی
بیت شریف ایله اکمال اولنور]

مثنوی

﴿ زانکه پیوستست هر لوله بحوض ﴾

﴿ خوض کن در معنی این حرف خوض ﴾

« تَرْجِمَه » زیرا که هر لوله حوضه متصلدر ، بو کلامك معناسنده
تعمق ایت « شَرْح » چونکه لوله دن چیقان صو حوضه پیوسته در ، حوضده
صو ایی ایسه لوله دن دخی ایی چیقار ، بو حقیقی کمال حکمتله تعمیق و تفکر
و کندی نائل انعام و فور ایت : بر انسانك قلب و عقلی اخلاق ذمیمه دن پاك
و براق ایسه او انسانك کافه افعال و اقوالی معقول و مقبول اولور ؛ زیرا
حواس ظاهره لوله لر کیدر ، آنلردن ظهور ایدن کیفیاتك اصلی و منبعی قلب
و عقل انسانیدر . حدیث شریفده دخی ﴿ ان فی جسد ابن آدم لمضغه اذا
صلحت صلح الجسد و اذا فسدت فسد الجسد الا وهی القلب ﴾ پیورلمشدر . معنای شریفی :
انسانك جسدنده بر پارچه واردر که ، ایی اولور ایسه جسدده ایی اولور

واکر او فنا لاشیر ایسه جسد دخی فنا لاشیر ، آگاه اول که او پارچه دخی
 قلندر « قلب تعبیرینک هم صدرده کی قلبه وهم عقله شمولی واردر . برده
 (کل اناء یترشح بما فیہ) دهنیرکه: هر برقابدن ایچنده کی شی ترشح ایلر. دیمکدر.

مشنوی

﴿ لطف شاهنشاه جان بی وطن ﴾

﴿ چون اثر کردست اندر کل تن ﴾

« ترجمانه » بی مکان اولان جان شاهنک لطف و صفاسی بدنک کافه
 اجزاسنه نصل اثر ایتشدرد. « شرح » بر کیمسه نک وجود و حواسندن افعال
 و آثار مقبوله ظهور ایدنجه بیل که ، جان شاهنک لطف و صفاسی او ، انسانه
 حسن تأثیر ایتش و معنأ و جسمأ احیا ایتشدرد.

مشنوی

﴿ لطف عقل خوش نهاد و خوش نسب ﴾

﴿ چون همه تن را در آرد در ادب ﴾

« ترجمانه » خوش نسب و خوش نهاد اولان عقلک لطفی ، تکمیل بدنی نصل
 ادبه کتیرر. « شرح » عقلک خوش نهاد و خوش نسب کی کند ی جان و قلبنک
 خوشلغندن حاصل اولور ، جان و قلبی اولان بر عقلک آلات جسمانیه سی دخی
 مکمل ایسه مدیر اولدینی انسانک بدنی و ادب و تربیه سی برکال و خوش حال
 اوله جنی بدیهیدر.

مشنوی

﴿ عشق شنک بی قرار و بی سکون ﴾

﴿ چون در آرد کل تن را در جنون ﴾

« ترجمانه » بی قرار و بی سکون و شوخ و شنک اولان عشق ، جمیع
 وجودی نصل جنونه کتیرر. « شرح » تأثیرات عشقیه یی دها زیاده ایضاح

ایچون بیوریلورکه : ابتدا ساکن و برقرار بولان برکیمسه شوخ و شنک
اولان عشقه کرفتار اولنجه بی سکون و بی قرار اولور . بو بیت شریفده عشقک
حال شوخی و بی قراریمی بیسان اولنور ایکن تأثیرات عظیمه سی دخی ایما
وانبا اولنور.

مشنوی

﴿ لطف آب بحر کوچون کوثرست ﴾

﴿ سنک ریزهش جمله در و کوهرست ﴾

« ترجمه » ، بحر صوینک لطافتی که کوثر کبیر ؛ آنک اوفاق طاشلری

بیله در و جوهر در . « شرح » بحرك صوي، تلویثائی ردایله همیشه براق
ومطهر اولدیغندن ایچنده کی طاش بیله کوهر و معتبر اولور ؛ یا دریای روحانیتک
ساکنانی و جان و عقل کاملک آثار لطافت رسائی معنائ فصل لالی ذی اعتبار
اوله جنی وارسته اشعاردر .

مشنوی

﴿ هر هنر کاستا بدان معروف شد ﴾

﴿ جان شا کردان بدان موصوف شد ﴾

« ترجمه » ، بر استاد هانکی هنر ایله معروف ایسه ، شا کردلرک جانی دخی

آنکله موصوف اولور . « شرح » بو و بوندن صکره کله جک درت عدد بیت
شریفدن مقصد عالی ، بیوکلرک و استادلرک هنری شا کردلرینه نافذ و جاری
اولدیغنی تأکید و اثبات ایچوندور . مثلاً بر استاد فلان نوع قماشک اعمالیله
معروف و مشهور ایسه شا کردلری دخی آنی تحصیل ایدر و او هنر ایله
مهما ممکن شهرته نائل اولور .

مشنوی

﴿ پیش استاد اصولی هم اصول ﴾

﴿ خواند آن شا کردچست باحصول ﴾

« تَجْمِیْمُ » علم اصوله منسوب بر استادك حضورنده حصول و تحصیل ايله مشغول ، ذكي و غيور اولان شاگرد . علم اصولی او قور . [وارسته شرحدر]

مشنوی

﴿ پيش استاد فقيه آن فقه خوان ﴾

﴿ فقه خواندن اصول اندر بيان ﴾

« تَجْمِیْمُ » فقيه اولان استادك حضورنده علم فقه او قویان شاگرد ، خواجه سنك بیان و تقریری صره سنده فقه او قور ، علم اصول او قوماز . « شَرْحُ » استاد و خواجه هر نه یولده تقریر و افاده ده بولور ایسه طالبان او یولده نصب و حصر اذهان ایدر لر . [مصراع نانیده کی (بیان) لفظیله هم خواجه نك تقریری . هم (علم بیان) ماهرانه ایما و اتیان بیورلمشدر .]

مشنوی

﴿ پيش استادی که او نحوی بود ﴾

﴿ جان شاگردش از و نحوی شود ﴾

« تَجْمِیْمُ » نحوی اولان بر استادك حضورنده شاگردینك جانی دخی نحوی اولور . [وارسته شرحدر]

مشنوی

﴿ باز اوستادی که او محو رهست ﴾

﴿ جان شاگردش از و محو شهست ﴾

« تَجْمِیْمُ » بر استادك طریق حقه محو وفانیدر ، شاگردینك جانی ده آندن . شاهك اغورنده کندینی محوایتمك علمنی او کرده نیر . « شَرْحُ » شیمدی به قدر سبق ایدن بو ایسات شریفده علوم ظاهرده مثال کتیرلمش ایکن بو بیت شریفده کلام و مقال احوال باطنیه انتقال ایلدی . بیوریلور که

شیخ و مرشد اگر طریق حقه هستی صوریستی محو وافنا و کنیدی معاً
عالم بالایه اعلا و اسنا ایتش ایسه اکا انتساب ایدن مرید دخی محوی و درگاه
رضای جناب حقه قریب و علوی اولور .

مثنوی

﴿ زین همه انواع دانش روز مرک ﴾

﴿ دانش فقر ست ساز راه و برک ﴾

« تَبَجِّهْ » بو انواع علومك كافه سندن زیاده موت کوننده
زاد آخرت اوله حق علم فقر در . « بَشْرَحْ » دنیاده موجود و معروف اولان
علومدن یوم موده ساحه سلامتیه ایصال ایده جک اولان علم فقر و فسادرکه
بونك عالمی استحصا رضای حق ایچون مدت حیاتنده کندی آرزو واملرینی
طریق حقه افنا و بو فنای سلامت افزا ایچنده ذاتی مؤبداً مسعود و احیا
ایلشدر . سائر علومك فوایدی ایسه دنیاده کی عمر مستعار ایله محدود و عالم
عقبایچون همان بی سود در ؛ شو قدر وارکه : علوم ظاهره کرچه بذاتهم
و طوغریدن طوغری به آخرته مفید دکل ایسه لرده تحصیل ایده نك عقلنی
تنویر ایلدکلرندن طریق حق آرامق اوزره چوق دفعه فواید بخشا اولورلر .
کمال قال علیه الصلوۃ والسلام : العلم علمان علم فی القلب و ذلك العلم النافع و علم
على اللسان فذلك حجة الله على ابن آدم . رواه جابر . مأل منی : علم ایکیدر .
بری قلبه متعلق اولاندركه علم نافع بودر . دیگرى اسانه متعلق اولاندركه
اللهك انسانلر اوزرینه حجتیدر .

﴿ حکایت ماجرای نحوی و کشتیبان ﴾

بر نحو عالمی ایله ، بر سفینه قپودانك ماجراسی بیاننده در .

مشنوی

﴿ آن یکی نحوی بکشتی در نشست ﴾

﴿ رو بکشتیبان نهاد آن خود پرست ﴾

« ترجمه » بر نحوی خود پرست ، بر سفینه ده اوطوردی و قپودانه توجه ایلدی . « شرح » علوم ظاهره احتسابندن بعضیسی کندیلرینی اول قدر بکنیرلرکه : کال عجیلری حسبله (خود پرست) دینکه شایان و حین اضطراب و مضایقه ده مفتور و بی درمان اولورلر .

مشنوی

﴿ کفت هیچ از نحو خواندی کفت لا ﴾

﴿ کفت نیم عمر تو شد در فنا ﴾

« ترجمه » اول نحوی قپودانه دیدی که : هیچ نحو او قودمی ؟ قپودان خیر ، او قومدم دیدی ؛ آنک اوزرینه پنه نحوی دیدی که : ای قپودان ، سنک عمریکک یاریسنی فنایه کتیدی ! [شرحی آتیده یازیلیر]

مشنوی

﴿ دل شکسته کشت کشتیبان زتاب ﴾

﴿ لیک آن دم کشت خامش از جواب ﴾

« ترجمه » قپودان ، بوسؤالک حرارتندن منکسر القلب و لمقله برابر او آنده جوابدن ساکت اولدی ! [قپودانک جوابی آتیده کوریله جکندن بویت شریف دخی وارسته شرحدر .]

مشنوی

﴿ باد کشتی را بکر دا بی فکند ﴾

﴿ گفت کشتیان بدان نحوی بلند ﴾

« تَبَجَّيْهُمْ » روز کار سفینه‌ی بر کردابه و تهله‌که‌ی القا ایلدی ، آنک اوزرینه
 قپودان بلند بر صدا ایله او نحوی به دیدی که : [بیت شریفک مال عالیه‌سی دخی
 آتیده اکمال بیوریلور .]

مشنوی

﴿ هیچ دانی آشنا کردن بکو ﴾

﴿ گفت نه‌ای خوش جواب و خوب رو ﴾

« تَبَجَّيْهُمْ » هیچ یوزمک بیلیر میسک ؟ سوویه ! نحوی دیدی که :

ای خوش جواب و کوزل یوزلی قپودان ، بیلیمورم ! « شَرَحْ » نحوی ، ابتدا
 متکبر اولمش و قپودانی تجهیل ایتمک ایسته‌مش ایسه ده بعده شدید فورطنه‌ک
 تهله‌که و مخاطره‌سنی کورنجه قپودانی تجهیل ایتمک شویله طورسون کال خوفدن
 مداهنه و فکر و ذهنی نخودن بری و قپودانک همته التجا ایله امید حتمدن دخی
 کندنی عاری ایلدی .

مشنوی

﴿ گفت کل عمرت ای نحوی فناست ﴾

﴿ زانکه کشتی غرق این کردا بهاست ﴾

« تَبَجَّيْهُمْ » قپودان نحوی به دیدی ، که : سنک عمریکک کافه‌سی قادار ؛

زیرا که سفینه‌بو کردابلرک غرقیدر ! « شَرَحْ » نحوینک فخر و کبرینه قارش
 قپودانک استعمال ایلدیکی لسان عبرت رسان غایت تحف و مؤثر اولدینی
 وارسته ایضاح اولوب اما مکالمه مذکوردهن آله‌جق حصه آتیده تعریف
 و حکایه بیوریلور .

مشنوی

﴿ محوی باید نه نحو اینجا بدان ﴾
﴿ کرتو محوی بی خطر در آبران ﴾

« تَبَجَّهْ » بومحله بیل، که نحو دکل، محو لازمدر ؛ اگر سن محوی ایسه که
صو و دریا ایچنه بالاخوف و خطر سور یور. « شَرَحْ » کشتی بدنک دریای
موت ایچنده غریق و شکسته اوله جنی و قتده نحو کی علوم و اسباب ظاهره
فائده بخش اولیوب آنلرک کافه سی بو حیات ماده ایله محو و نابود و همیشه
حی و قیوم یالکز جناب رب الودود در ؛ بناءً علیه عاقل و کامل ایسه که علوم
و اسباب ظاهره بی صورت مشروعه ده تحصیل و استحصال ، و کبر و عظمتی احیا
و آمال نا مشروعه بی پایمال ایده رک کندیکی طریق حقه ده محو و خوش حال ایت !

مشنوی

﴿ آب دریا مرده را بر سر نهد ﴾
﴿ ور بود زنده ز دریا کی رهد ﴾

« تَبَجَّهْ » دریانک صوی میقی باشی اوزره قور ، و اگر دیری اولور ایسه
دریادن نصل قورتیلور ؟ « شَرَحْ » دریا مرده بی باشی اوزره وضع ایلدیکی کی،
آمال و اوصاف فانیه سنی و اخلاق ذمیه سنی اماته ایدن انسانی دخی دریای
حکمت احتوای جناب مولا که عالی مقاماته اعلا و اسنا ایلر ؛ بالعکس برکیمسه
کبر و انانیت و اخلاق ذمیه صاحبی ایسه درکه اسفله تنزل و معنوی و مادی
دوزخه دخول ایدر.

مشنوی

﴿ چون بمردی توز اوصاف بشر ﴾
﴿ بحر اسرار ت نهد بر فرق سر ﴾

« تَرْجِمَهُ » سن اوصاف بشریه دن مرده اولنجه ؛ اسرار الہی دریسی سنی باشی اوزره قور ! « شَرْح » بر انسان (موتوا قبل ان تموتوا) حکمنجه اولمزدن اول موت اختیارله اولور یعنی تکمیل هوا وهوسی ازاله ایدہ رک اوصاف بشریه دن قورتولورسه دریای اسرار الہیہ اونی اموج فیوضاتی اوزرینه چیقاریر .

مشنوی

﴿ ای که خلقا نرا تو خرمی خوانده ﴾

﴿ این زمان چون خر برین میخ مانده ﴾

« تَرْجِمَهُ » ای هرکسه خر وبی اعتبار تعبیر ایدن ! ایشته شیمدی سنده مرکب کی بوز اوزرنده قالمشک ! « شَرْح » ای علوم ظاهره یه و ثروت و مالہ مالک اولان غافل و متکبر ! مدت حیاتکده خلقی تحمیق و تحقیر و کندیکی فخر و انانیّت ایله دلسیر ایتک ایستردک ! علوم و اسباب قانیہ ک زائل و موت بدن خراش و اصل اولدی ، آرتق ایتدیکک فخر و حقارتک نتایج الیمه سنی مشاهده قیل ، بوز اوزرنده قالان مرکب کی عاجز و پابسته اول !

مشنوی

﴿ کَرْتُو علامهٔ زمانی در جهان ﴾

﴿ نَک فنای این جهان بین وین زمان ﴾

« تَرْجِمَهُ » اکر سن جهانده زمانک علامه سی ایسه ک ایشته بوجهانک و بو زمانک محو و فاسفی کور ! « شَرْح » ای متکبر و مفتخر و خلقی تحقیره مصر اولان نادان ! ولو علامهٔ زمان اولسه ک موت سنی دخی افتاده خاک هلاک ایدہ جک و اولخالده سنده نه علم ، نه زمان ، نه جهان قاله بقدر ؟ یالکز ایلدیکک کبرک و ایشلدیکک فالغک نتایج و خیمه سی همیشه سنده باقی قاله جق و استقبالک الم ایله مالی اوله بقدر .

مثنوی

﴿مرد نحوی را ازان در دو ختم﴾

﴿تا شمارا نحو محو آموختیم﴾

«ترجمه» سزه نحو محوی یعنی اصول فقری او کرمک ایچون مردنحوی و اعرابی قصه لرینی بربرینه مربوط و متصل ایراد ایلدک ؛ «شرح» شیمدی یه قدر اعرابی و نحوی حکایه سنی بیان و اتیان ایتمکن مرامز ، طالب اولانلرک کبر و انائیتی ازاله و قلب و عقل لرینی طریق محو و فایه اماله ایتمک ایچون ایدی.

مثنوی

﴿فقه فقه و نحو نحو و صرف صرف﴾

﴿در کم آمد یابی ای یار شکرف﴾

«ترجمه» فقهک مفهرمنی و نحوک مقصودینی و صرفک تغیرینی یوقلقده بولورسک ؛ ای بیوک و عالی اولان دوست ! «شرح» فقه : لغته آکلامق دیمکدر . اصطلاحده : مسائل و احکام شرعیه یی ادله سیاه بیلیمکه دیرلر . نحو : لغته معانی عذیده افاده ایدرسده بوراده (قصد) دیمکدر . اصطلاحده ایسه : تراکیب عربیه یه اعراب جهندن عارض اولان احواله عائد قواعد و قوانین معناسنه در . صرف : لغته تبدیل و تغیر معناسنه در . اصطلاحده : کلماتک تبدلات و تغیراتی بیلدیرن علم دیمکدر . توجیه کنجه : علم فقهک مفهومی آداب عبردیتک کلیلله ایفاسی دیمک اولوب بو ایسه یوقلقده و فقر و فنا مرتبه سنده در . کذلک ، علم نحوک قصدی الفاظک اصلاحی ، بناء علیه معنائک طوغریلنی اولوب درستی معنا و مغویت ینه مرتبه فاده حصوله کلیر . کذا : علم صرفده ، کله تبدل و تغیر ایتدیکی کبی فقر و فواده دخی بنای انسانی تبدل ایدوب ملکیت و روحانیت غلبه ایلر و نشأة بشریت نشأة اخرایه تحویل ایدر . ایشته شو اعتباراته کوره فقه ، نحو ، صرف و سائر علومک غایه بی علم فقر و فواده مندرجدر .

مثنوی

﴿ آن سبوی آب دانشهای ماست ﴾

﴿ و آن خلیفه دجله علم خداست ﴾

« ترجمه » اول صو دستیسندن مرام . بزم علممز و خلیفه دن مقصد ،

دجله علم خدادار . « شرح » اعرابی حکایه سنک سائر یرلرنده بیان اولندینی

اوزره بو خلیفه تعبیرندن مقصد : علم ربانی و صو دستیسندن مراد : بزم جزئی

اولان علممز اولوب اعرابی کندیمز ، زن ایسه نفسمزددر ؛ بناء علیه بو توجه

وجیه اوزره ابیات شریفه نك معناسی تفکر و حقیقتی تأمل ایت !

مثنوی

﴿ ماسبوها پر بدجله می بریم ﴾

﴿ کر نه خردانیم خود را ماخریم ﴾

« ترجمه » بز دستیلری طولو اوله رق دجله نه رینه کوتور دیکمز ایچون

کندیمزی خر بیلمز ایسه نك خر واحقر . « شرح » بزم جزئی اولان علم

ودانشمزی معتبر و تقدیمه شایان بیوک بر اثر وجوه ظن ایله افتخار ایدرز ؛

حالبوکه دجله نه رینه کوره بردستی صو هیچ ولاشی اولدینی کبی دریای بی انتها

اولان علم خدایه نسبتله بزم علممزده اوله در ؛ بو حقیقتی بیلمز ایسه نك احق

ونا پاکتر . آیت کریمه ایله دخی مثبتدرکه : (وما او یتیم من العلم الا قلیلاً)

معنای شریفی : علمدن سزه ویرلمدی ، الا نك جزئی ویرلدی .

مثنوی

﴿ باری اعرابی بدان معذور بود ﴾

﴿ کو ز دجله غافل و بس دور برد ﴾

« تَرْجَمَه » باری اعرابی فعل و حرکتده معذور ایدی ؛ زیرا دجله دن غافل و زیاده دور ایدی . « شَرْح » بالاده بزه کوره اعرابی (کندیتز) و (دجله) علم خدا اولدینی بیان و انبا بیورلدیسه ده حکایه . اعرابی اوزرینه جریان ایلدیکندن حسب الحکمه حکایه نك اشخاصی ترك اولمیه رق بیوریلورکه : اعرابی بر دستی صوبی دجله نه ری صاحبه کوتورمش ایسه دجله دن بعید و بی خبر اولدیغندن بعض مرتبه معذور اوله بیلیر ؛ اما بزکه بونجه اجرام عظیمه و منتظمه و بونجه حکم مالا نهایت صمدانیه ایچنده کمال علم و قدرت ربانیه یی همیشه کوریرز ، بز ، علم و قدرت حق دن غافل اولور و هیچ مثابه سننده اولان علم و دانشمزی شایان تقدیم بر شی صایارسوق بزم ایچون او حال صرف اثر غفلت و موجب ضلال اولور . بنسأ علیه بزه لازم اولان جهت ، ترك افتخار و انائیت و جناب حقه قارشی اظهار عجز و تسلیمیتدر .

مثنوی

﴿ کر زدجله باخبر بودی چوما ﴾

﴿ او نبردی آن - سبورا جابجسا ﴾

« تَرْجَمَه » اگر اعرابی بزم کی خبردار اولایدی ، دستی یی محلدن محله کوتورمزایدی . « شَرْح » علم و قدرت ربانیه نك کالاتی بزم بیلدیکمزکی اعرابی دخی دجله نك وجودینی بیامش اولایدی بر دستی ایچنده جزئی و عادی بر مقدار صوبی منزلدن منزله دجله صاحبه کوتورمکدن حجاب ایدر ایدی .

مثنوی

﴿ بلکه از دجله چو واقف آمدی ﴾

﴿ آن سبورا بر سر سنکی زدی ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » بلکه اعرابی دجله‌یه واقف اولنجه ؛ او دستی بی بر طاشه
 اورر، قیاز ایدی . « **شَرْحُ** » بز دخی عاقل و منصف اولسهق بو علم جزئی بی
 علم خدایه قارشی هیچ بیلوب افشا و کندیمزی علم فقر ایله و حیات ابدیه ایله
 احیا ایدر ایدک .

﴿ قبول کردن خلیفه هدیه را و عطا فرمودن با کمال بی نیازی ﴾

﴿ ازان هدیه و ازان سبو ﴾

خلیفه نك كمال استغنايله برابر اعرابيك هدیه سنی قبول و اوندن طولای
 انعام و احسان بیوردیغه دائردر .

مشنوی

﴿ چون خلیفه دید احوالش شنید ﴾

﴿ آن سبورا پرز زر کرد و مزید ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » خلیفه اعرابيك هدیه سنی کوروب احوالی ایشیدنجه
 او دستی بی آلتون ایله طولدردی و فضله فضله احسانلر ایتدی . « **شَرْحُ** » انسان کمال
 عجز و جهایلله برابر حسن و خلوص نیت ایله محصول عقل و سعینی دریای علم حقه
 تقدیم اتمک ایستینجه اول غنی عن العالمین عبد مخلوقنی خجیل و غمکین ایتماک
 ایچون آنی مرحة قبول و مقابله احسان سعادت ایلر .

مشنوی

﴿ آن عمر را کرد از فقه خلاص ﴾

﴿ داد بنخشها و خاتهای خاص ﴾

« تَبَجَّهْمُ » اول اعرابی بی فقر و فاقه‌دن خلاص ایلدی ؛ و بَخَشْشَلَر
و خاص خلعتلر ویردی . « شَرْح » جناب و هاب مطلق اول انسان خالصی
اضطرابات فانیه‌دن تخلص و انواع نعم ایله مالی و علم حقیقته تعلیم بیوردی .

مشنوی

﴿ پس نقیبا نرا بفرمود آن قباد ﴾

﴿ آن جهان بَخَشْش و آن بحر داد ﴾

« تَبَجَّهْمُ » ایملدی اول . احسان جهانی و عدالت دریاسی اولان شاه جلیل ،
نقیبلره آتیده کوریه جکی و جهله اراده بیوردی .

مشنوی

﴿ کین سبو پر زر بدست او دهید ﴾

﴿ چونکه واکرد دسوی دجاش برید ﴾

« تَبَجَّهْمُ » بودستی . آلتون ایله طولدیر و ب اول اعرابینک اله و یریکز ؛
بورادن مملکته عودت ایده جکی وقت آنی دجله نهری جانبسه کوتوریکز .
« شَرْح » حق تعالی حضرتلری اول مرد خالصه بر چوق احسان ایتدکن
صکره خاص قوللرینه بیوردی که : بو قومک ینه دنیا به عودت ایتسی چونکه
مقدر در ؛ دریای عالمی کندیسنه ارئه و کبر و نخوتی ازاله و افنا ایدیکز ؛
تا که بو صورته نائل کال و مظهر فیض عال اعمال اولسون .

مشنوی

﴿ از ره خشک آمدست و از سفر ﴾

﴿ از ره دجلش بود نزدیکتر ﴾

« تَرْجِمَهُ » اول اعرابی قوراق یولدن و قاره دن کیشدر ؛ دجله دن
 عودتی ده یاقین و قولای اولور. « شَرْحُ » اراده ربانیه شرف تعلق ایدرکه :
 بو مرد خالص ، خشک اولان دنیاده علم صوری و سائر اسبابک استحصالی
 ضمتنده پک چوق محن و متاعب چکمش و نهایت بوه قماه کیشدر ، شیمدی ایسه
 نائل امن و سهولت و صاحب عرفان و سعادت اولق اوزره دریای علم لدنی
 کندینه ارئه و معناً احیا ایدیکز .

مشنوی

﴿ چون بکشتی در نشست و دجله دید ﴾
 ﴿ سجده می کرد از حیا و می خمید ﴾

« تَرْجِمَهُ » سفینه یه یینجه دجله نهرینک و سعتی کوردی : شرم و حیاسندن
 طولانی سجده ایلدی و اکیلدی « شَرْحُ » اول مرد خالص ، ابتدا کندی علم
 جزئیسیله مفتخر ایدی ، بعده دریای بی اتهای علم خدایی مشاهده ایلدیکنده
 انانیت و فخرندن محجوب و خجیل اولوب سجده سهوا تمکه تعجیل ایلدی .

مشنوی

﴿ کای عجب لطف این شه و هاب را ﴾
 ﴿ وان عجبت کوسند آن آب را ﴾

« تَرْجِمَهُ » که بو و هاب اولان شاهک نه عجب لطفی واردر . الک عجیبی
 ایسه اول دجله صاحبک بویه جزئی و عادی بر صوبی اشترا ایلسیدر .
 « شَرْحُ » حق تعالی حضرتلرینک الطاف مالانهایه سندن باشقه عجیب بر لطفی
 واردرکه : عمان علم صمدانیسیله برابر انسانک جزئی علمنی دخی قبول و قولنی
 مقبول ایدر . بو افاده ، سورده بقره نک حکمت انکیز بر آیت کریمه سنی دخی
 ایما و انبا ایلرکه (ان الله اشتری من المؤمنین انفسهم و اموالهم بان لهم الجنة)
 معنای شریفی : (حقیقه الله تعالی حضرتلری ، مؤمنلره جنت اعطاسیله نفسلرینی
 و ماللرینی اشترا ایتدی)

مثنوی

﴿ چون پذیرفت از من آن دریای جود ﴾
 ﴿ انجنان نقد دغل را زود زود ﴾

« تَبَجَّهْ » اول جود و کرم دریایی . بندن نه حال ایله علی الفور بویه
 قلباچه کبی حقیر بر شیئی قبول ایلدی؛ « شَرَحْ » اول مرد خالص دیرکه: جود
 و کرم صاحبی اولان حق تعالی حضرت تری دریای بی انتهای علمه مالک ایکن
 بنم هیچ مثابه سنده اولان علم جزئی فصل قبول ایلدی و فصل عظیم
 مکرمت و مرحمت کوستردی !

مثنوی

﴿ کل عالم را سبودان ای پسر ﴾
 ﴿ کو بود از علم خوبی تا بسر ﴾

« تَبَجَّهْ » ای پسر ! جمیع عالمی دستی کبی بیل که . او دستی علم جناب
 و هابک کوزلکندن تا بسر مالی اولور . « شَرَحْ » دریاه کوره دستی . اوافق بر شی
 اولوب فقط اوافلغیه برابر علم و عرفان ایله مالی اولسی و او عرفانک دنیاده
 چوق کورنمی اثر جود صمدانیدر .

مثنوی

﴿ قطره از دجله خوبی اوست ﴾
 ﴿ کان نمیکند زری زیر پوست ﴾

« تَبَجَّهْ » حق تعالی حضرت تری نک لطافتی دجله سندن بو عالمده اولان
 کوزلک بر قطره درکه . او قطره عظمتی حسیه پوست آینه صیغمز .
 « شَرَحْ » عمان لطافت کبریا عقول و اذهاندن خارج و جدا اولدینی هویدادر .

لطافت خدادن عالمه ویا انسانه یالکز بر قطره بخش و اعطا بیورلدینی حالده او قطره‌یی بونجه مادیات و جسمانیات ستر و اخفایه مقتدر اوله میوب دایما نمایان و باعث مزید ملاحظت و عرفاندر .

مشنوی

﴿ کنج مخفی بد ز پری چاء کرد ﴾

﴿ خاک را تا با نتر از افلاک کرد ﴾

« **تَرْجِمَه** » جناب حق کیزی بر خزینه ایدی ، طولواغندن پرده غیبی

چاک ایده رک طبرای افلاکدن دها پارلاق ایلدی . « **شَرْح** » (کنت کنزاً مخفياً

فاحببت ان اعرف فخلقت الخلق لاعرف) حدیث قدسی ايله حق تعالی

حضرتلری بیوررکه : بر کنز خفی ایدم ، بیلنمکلیکی ایستدم و بیانمک ایچون

مخلوقاتی خلق ایلدم » بو حدیث جلیلک حقیقته مطلع اولق قوه روحانییه

وابسته در . جهت ظاهره سی ایسه : حق تعالی حضرتلری مخلوقات خلق ایتمزدن اول

جواهر اسما و صفات ايله مالی بر خزینه خفیه اولوب فقط اسمای حسناک مظهرلری

اولدیغندن کافه مخلوقات خلق بیوزلمش و بونجه کنوز و حقائق رونما اولمش

و حضرت آدم ايله سائر انبیای ذیشان و بالتخصیص سبق آموز کائنات عرفان

پیغمبر آخر الزمان علیه وعلیهم السلامک وجودیله حق تعالی حضرتلری

خاکی سعادن دها تابان و محل عرفان قیلمشدر .

مشنوی

﴿ کنج مخفی بد ز پری جوش کرد ﴾

﴿ خاک را سلطان اطلس پوش کرد ﴾

« **تَرْجِمَه** » حق تعالی حضرتلری کنز مخفی ایدی ، اسما و صفات

ربانیه سنک طولواغندن جوش ایتدی و طوپرای اطلس کیچی سلطان ایلدی .

« **شَرْح** » جناب واجب الوجود ، غیب هویت و مرتبه احدیتده مثال کنز مخفی

ایدی ؛ فقط اسما و صفات بی غایات صمدانیه سی حسینیه کائناتک خلق و ظهورینی

اراده بیوروب بونجه مخلوقاتى عدمدن پیدا قیلدی وترابی یعنی انسانى ، اطلس
عرفانى لابس سلطان معنوى ایلدی .

مثنوی

﴿ وړ بدیدی شاخی از دجله خدا ﴾
﴿ آن سبورا او فنا کړدی فنا ﴾

« ترجمه » اکر اعرابی ، دجله خدادن اوفاق بر جمدول کورمش
اولسه ایدی اول دستیي مطلق افنا وشکسته ایلر ایدی . « شرح » اکر دانش
واسباب ظاهره حامی اولان کیمسه عمان علم و عرفان حقدن ذره قدر کوروب
خبردار اولسه ایدی علم جزئینک محل حفظی اولان بدنی متاعب ریاضیه ایه
افنا وانائیتی کلیاً احیا و کندی نی احیا ایلر ایدی .

مثنوی

﴿ آنکه دید ندش همیشه بی خودند ﴾
﴿ یخو دانه بر سبو سنکی زدند ﴾

« ترجمه » اول کیمسه لرکه علم ربانینک بر جزئیسنی بیله کوردیلر . آنلر
همیشه بی خود درلر و بی خودانه دستی اوزره طاش اوردیلر . « شرح » علم و خوبی
ربانیدن بر مقدار کورمه نائل اولانلر عاشق جمال کبریا درلر ؛ او زمره
جلیه مست عشق خدا ایکن بدنلرینی و کبر وانائیلرینی قیردیلر و از هر جهت
مسعود و علوی اولدیلر .

مثنوی

﴿ ای زغیرت بر سبو سنکی زده ﴾
﴿ وین سبو زشکست کامل تر شده ﴾

«تَرْجِمَهُ» ای غیرتدن دستی به بر طاش اوروب قیران ! بو دستی
 قیریلدیعدن طولای دهاه کمل اولمشدر. «شَرْحُ» ای مرد خدا که ، وجود
 و انائی اطاعت و محبت مولا ایله کسر ایتش و کندیکی صورتا قیرمش و حقیقتده
 اکمل و احیا ایشسک . نه موطلو سکا !

مثنوی

﴿ خَم شَكُستَه آب ازو نارِیخْتَه ﴾

﴿ صَددرستی زین شکست انکیخْتَه ﴾

«تَرْجِمَهُ» کوپ قیرلمش ایسهده اندن صو دو کلامشدر. بو قیریلقدن یوز
 صاعلاملق پیدا و حاصل اولمشدر . «شَرْحُ» محبت و عبادتدن ، انائیت و بعض
 مرتبه بدن و عزت منکسر و متأثر اولمس ایسهده بوندن نه غم واردر ؟ مطلق
 بو شکستیدن یوز درستی حاصل و صاحبی فیض حقّه نائل اولمشدر .

مثنوی

﴿ جَزْؤُ جَزْؤُ خَم در رَقصست و حال ﴾

﴿ عقل جَزْؤی را نموده این محال ﴾

«تَرْجِمَهُ» . کوپک جزئسک جزئی رقص و حاله در : فقط بو کیفیت
 عقل جزئی به کوره محالدر . «شَرْحُ» کوپدن مراد : وجود انسانی
 و جزئندن مقصد : اعضا اولوب جزء جزئندن مرام ایسه : آنک تابعلری
 و آناریدر . سالک راه الهی ، وجود موهوم کوپنی قیروب آب مغایه واصل
 اولنجه روح مشتاق او آب صفا ایله لبریز اولهرق هر برعضوی او ذوق ایله
 نشوهدار اولور . لکن شو حاله ، عقول جزئیّه اصحابی بیکانه قاله جقلری جهتله
 اولنره تفهیم ایتک متعسر و بلکه محالدر .

مشنوی

﴿ نه سبو پیدا درین حالت نه آب ﴾

﴿ خوش بین والله اعلم بالصواب ﴾

« تَبَجَّهْ » ، بو حالتده ایجه باق که نه دستی و نه صو پیدادر ، طوغری یه الله تعالی اعلمدر . « شَرْح » نظر صورت بین ایله باقه جق اولسهک میدانده نه عاشق ، نده آثار فیوضات نشاری ظاهر و باهردر ؛ فقط سن صورتی ترک و برنظر حقایق بین ایله حقیقی رؤیت و کسب سعادت ایت. احوال روحانیه یی دائما ای کور و تعریض ایتمه ؛ زیرا راست و صوابه جناب مولا اعلم و دانادر.

مشنوی

﴿ چون در معنی زنی بازت کنند ﴾

﴿ پر فکر زن که شهبازت کنند ﴾

« تَبَجَّهْ » معنی قپوسنی چاله جق اولورسهک سکا آچارلر ؛ فکر قنادینی آپ که سنی شاهین و شهباز ایتسونلر ! « شَرْح » بن ، احوال روحانیه نک فهم و درکنه مستعد دکم دیمه . او یله دیمک فتور و منفوردر . المرء یطیر بمجنحی الهممة والفكرة فحواسه انسان همت و فکر قنادلری ایله آسمان تعالیده طیران ایلر ؛ سن ده باب سلامت مأب روحانیه اجرای عبادات مشروعه و ایفای وظائف مقبوله ایله مراجعت ایدرسهک اول باب سعادت مأبی آچارلر و سنی افلاک پاک حقیقته شهباز بالا پرواز ایدرلر .

مشنوی

﴿ پر فکر شد کل آلود و کران ﴾

﴿ زانکه کل خواری ترا کل شد چونان ﴾

« تَنْجِيهٌ » سنك فكر قنالك بالحقه بولاشمش و آغیرلاشمشدر . زیرا
سن بالحق اكل ايدیحيسك وبالحق سكا اكمك كي اولمشدر . « شَرْحٌ » شیمدیكى
حال ظلمت اشتمالكه باقمه ، زیرا الآن عادى ودنى شيلر ايله شمر وى ثمرسك .
اويله حالات كدورت آياتدن فراغت وطريق حقه رجعت ايله . بعده روحانيت
وسعادت نه اولديغنى رؤيت ايت !

مشنوی

﴿ نان كلست و كوشت كتر خوار ازين ﴾
﴿ تانمانى همچو كل اندر زمين ﴾

« تَنْجِيهٌ » اكمك وات بالحقدر . بوندن آزاكل ايت ، تا بالحق كي
زمينده قالميه سك ! « شَرْحٌ » كثر طعام ايله وجودكه ثقلت وزحمت ويرمه ؛
زيرا او حالده اجرای وظيفه و ايفای عبادتده عاجز و ناچيز قالب ترقيدن
محروم و مشغوم اولورسك !

مشنوی

﴿ چون کر سنه می شوی سك می شوی ﴾
﴿ تنهد و بد پیوند و بدرک می شوی ﴾

« تَنْجِيهٌ » آجیقنجه كوپك كي تنهد و بد پیوند و غایت فنا اولورسك !
« شَرْحٌ » ای ره حایتدن و بلکه صوری تربیه دن محروم اولان غافل و عاطل !
سنك ایچون هر حال بهمه حال ، مضرت اشتمال اولور . مثلاً آج قاله جق اولسهك
صابر و شاكر اوله جفكه حدتله نیر و بد و تند فلاکت پیوند اولورسك !

مشنوی

﴿ چون شدی توسیر مرداری شدی ﴾
﴿ بی خبر بی پا چو دیواری بدی ﴾

« تَبَجَّيْزْ » قازنك طویارسه بر مردار اولور و مانند دیوار خیرسز
و آیاقیز قالیرسك . « شَرْحْ » ای روحانیت و تربیه دن محروم اولان غافل !
آج قالسهك غضوب و بداخلاق ، طوق اولسهك مردار و ناپاك و قوری دیوار کی
ثقلت معده و بدنن طولانی بی حرکت و بی ادراك اولورسك .

مشنوی

﴿ پس دی مردار دیگر دم سکی ﴾
﴿ چون کنی در راه شیران خوش تکی ﴾

« تَبَجَّيْزْ » ایمدی بر دم مردار و دیگر بر دمده کلبسك . بو حال ایله برابر
ارسلانلریوانده نصل کوزل قوشه بیلیرسك ؟ « شَرْحْ » ای غافل و عاطل !
سن آج و یا طوق اولسهك ینه بد و ناپاك و مردار و مانند دیوارسك ! بو حال ایله
برابر میدان معنیده شیران خدا اولان مردان صاحب عرفان کی نصل قطع مسافات ایله
واصل سرای سعادت اوله بیلیرسك !

مشنوی

﴿ آت اشکار خود جز سك مدان ﴾
﴿ کیم ترک انداز سك را استخوان ﴾

« تَبَجَّيْزْ » کندی شکار و صیدینك آتی اولان نفس اماره یی کلبدن باشقه
بر شی بیلده ، کابه پاك آ ز کیك آت ؟ « شَرْحْ » انسانه مشته یاتی ارا نه
و جلب و اعطا ایدن ، مانند کاب اولان نفس اماره در ، نفس اماره یی ایستدیکی
شیلری ویرمه ، ویرسهك سرکش و فنا اوله رق سنی گرفتار رنج و اذا ایلر !

مشنوی

﴿ زانکه سك چون سیر شد سرکش شود ﴾
﴿ کی سوی صید و شکار خوش دود ﴾

« **تَجَمُّعُ** » زیرا کلب طویخه سرکش و اطاعتسز اولور و او یله اولنجه
 آو جاننه نصل ای قوشار ؟ « **شَرَحْ** » کلب سرکش اولدینی حالد صیاده تابع
 اوله مدینی مثللو ، نفس دخی سیر وقوی اولنجه ساحه روحانیده صید معانی
 ایچون غیر منقاد اولور وصاحبی ملوث و برباد ایلر !

مشنوی

﴿ آن عمر برا بی نوایی می کشید ﴾
 ﴿ تابدان درگاه و آن دولت رسید ﴾

« **تَجَمُّعُ** » اول اعرابی زیاد و ذخیره سزلاک چکدی ؛ اول درگاه
 و دولته قدر یتیشدی ؟ « **شَرَحْ** » سبق ایدن ابیات شریفه نك حقیقتی بر مثال
 مشخص ایله اثبات ایتک اوزره بیوریلورکه : حکایه سی تفصیل اولنان اعرابی
 ابتدا بی نوا اولدیغندن کندی نفسی آنی تحریر رزق ایچون سوق ایتمش
 وسی واسترزا قده مقدم وغیر اولمش اولدیغندن درگاه حقیقته واصل و نعمت
 لقایه نائل اولدی .

مشنوی

﴿ در حکایت گفته ایم احسان شاه ﴾
 ﴿ در حق آن بی نوای بی پناه ﴾

« **تَجَمُّعُ** » شاهک اول ، پناه سز اولان بی نوا حقنده کی احسان کی حکایه اراسنده
 بیان ایتدک . « **شَرَحْ** » ابتدا بی نوا بولتمش اعرابینک احوالی و آنک حقنده
 جناب خدانک شرفریز اولان مرحمتی بو حکایه ده بیان و اتیان ایلدیکمزدن
 او جهتلرک تکرارندن فراغت وجهات حکمیه نك ایضاحنه مبادرت ایلرز .

مشنوی

﴿ هر چه کوید مرد عاشق بوی عشق ﴾
 ﴿ از دهانش می جهد در کوی عشق ﴾

« تَبَجَّهْ » مرد عاشق هر نه سویلر ایسه رایحه عشق آنک اغزندن
 ظهور ایله کوی عشقه انتشار ایدر . « شَرْح » عاشق حقیقی اولان ذات
 پاک دهان حقایق افشانندن هر نه کلام ظهور ایدر ایسه بوی عشق ایما
 و مستمعین مستعدنی احیا ایلر .

مثنوی

﴿ کَر بکَویِد فقه فقر آید همه ﴾

﴿ بوی فقر آید ازان خوش دمدمه ﴾

« تَبَجَّهْ » اگر فقه سویلر ایسه اندن تمامها فقر کلیر ، اول خوش
 سوزلی و لطیف صدالی عاشقن فقر رایحه سی کلیر . « شَرْح » معاملات عباد
 ایچون وضع اولنان علم فقهن بیه عاشق حقیقی ، بحث و بیان ایسه بالمناصبه
 او سرده دخی حق تعالی حضرتلرینک قدرت و کمال بی زوالندن و عشق پاک
 لایزالندن بحث و اتیان ایده چی حسبیه رایحه عشق جاری و مستمع مسعود ،
 معنا معطر و عالی ادرلور .

مثنوی

﴿ وَر بکَویِد کفر دارد بوی دین ﴾

﴿ آید از کفت شکش بوی یقین ﴾

« تَبَجَّهْ » و اگر صورتا کفر سویله سه بیه او کلامی . دین رایحه سی
 نشر ایدر و آنک شک و کمان صور یسندن بوی یقین حس اولنور . « شَرْح » بر عاشق
 حقیقی حالت جذبه ده ایکن صوری کفر عد اولنه بیه جک بر کلام سویله جک
 اولسه آنده دخی دین رایحه سی حس اولنور ؛ نته کیم اولیاء اللهک (سبحانی
 ما اعظم شانی) و (لیس فی جبق سوی الله) و (انا الحق) کبی حالت استغراقده
 مسموع و معلوم اولان کلام عشق انجاملرندن و برای اظهار حقیقت ،
 صورت شکدن واقع اولان سؤالرندن شک یرینه دینه یقین و قوت کلیر .

مثنوی

﴿ گفت کز بحر صدقی خاستست ﴾

﴿ اصل صاف آن فرع را آراستست ﴾

« تَرْجِمَه »

بر صدق دریاسندن پیدا اولان کوپوک صورتا اکری اولسه ده
اصلاً صافی اولان دریا ، فرعی بولنان او ، اکری وغیر صافی کوپوکی تزیین ایدر .
« شَرْح » صورتا غیر مقبول کورینان بعض کلمات وشبهات عاشق حقیق اولیان
بر انسان طرفندن اظهار اونور ایسه محض عناد و بلکه باعث فساد اولور ؛
اما او نوع بیانات وشبهات حالت جذبه ده بولنان بر عاشق خدا داد جانبدن
بیان واثان اونورسه او عاشق قلبی دریای پاک کبی صافی اولدیعندن ، آندن
ظهور ایدن حالات و کلمات مقبول و صدق شمول اولور ؛ زیرا انک قلبی اصل
و صورتا غیر لایق کورینان کلام وشبهه سی فرعدر .

مثنوی

﴿ آن کفش را صافی و محقوق دان ﴾

﴿ همچو دشنام لب معشوق دان ﴾

« تَرْجِمَه »

او کوپوکی ، صافی ولایق و حقیق بیل ؛ معشوق لبک
دشنام و تکدیری کبی قیاس ایت ! « شَرْح » بر دلبرک کلامی ولو تکدیر و دشنام آمیز
اولسه عاشقنه ، (سن همان ایله تکلم راضی یم دشنامه بن) دیدیر ته جک مرتبه
طائلی کله جکی بدیهی اولدنی مثللو ، عاشق حقیقینک دخی صورتا نامعقول
کورونن کلام حکمت انجامی حقیقتده مقبول و صافی اوله جفی امر جلیدر .

مثنوی

﴿ کر بکرید کز نماید راستی ﴾

﴿ ای کزئی که راست را آراستی ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » اگر اگری سویاه سه طوغر بلق کوستر، ای مقبول برا کریاک، که طوغریلغی تزیین ایلدی. « **شَرْحُ** » عاشق حقیقی، بعض دفعه صورتا غیر معقول کلمات و شبهات، بیان و ایراد ایده جک اولسه دخی انلرده حکمت و سلامت مخفی بولندیغندن هم حقیقت، همده حقیقتپروان و هوشیاران اندن مستفید و فیضاری مزید اولور.

مشنوی

﴿ از شکر که شکل نانی می پزی ﴾

﴿ طعم قند آید ترا چون می مزی ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » اگر شکردن بر اکمک شکلی یاپوب پیشیرر و امه جک اولور ایسه اندن سکا شکر لذتی کلیر. « **شَرْحُ** » مطلوب اولان اصلدر، صورت دکلدر؛ مثلا شکرک اصلی طاتلی اولدیغندن اکمک شکلنه وضع ایتسهک دخی اغزه کلنجه حلاوتی ارائه ایلر؛ کذلک کلمات عشق آیات مردان خدای هانکی صورته افراغ ایده جک اولورسهک ماهیتلری تحری اولنجه ایچلرنده کی حکمت عیان و آشکار اولور.

مشنوی

﴿ ور بیابد مؤمنی زرین وثن ﴾

﴿ کی هلد اآرا برای هر شمن ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » اگر بر مؤمن اتوندن یاپلش بر بت بولسه، هر بت پرست ایچون انی نصل ترك ایده بیایر؟ « **شَرْحُ** » اوزرینه بت صورتی نقش اولنمش بر آلتونی یاخود آلتوندن معمول، بر صنمی عاقل بر مؤمن بولنجه بو آلتونده بت رسمی واردر آلهام دیو هیچ بر وقت ترك ایده میسه جکی درکار اولدینی مثالو، ظاهری نامعقول، حقیقتی مقبول اولان بر کیفیتی دخی مؤمن عاقل ترك ایده مز، بلکه آلیر و آلدقده نامعقول اولان جهتنی محو و ازاله و دیگر جهاتندن استفاده ایدر. کذلک ولو کفاردن اختراع و تألیف اولنمش بر صنعت

و یا آلت حربی و یا بر کتابی مؤمن ترك ایتوب آنده شرعاً غیر مقبول شیلر
وار ایسه آنلری ترك و احما ایله فواید بخش اولان جهاتی اخذ و قبول
و او صورتله کندینی مستفید و کارینی مشروع و معقول ایلر .

(بیت شریفده کی (شمن) لفظی چن وزنده اولوب بت پرست معناسه
ایکن هر فصلسه بوندن اولکی شرحلرده (ثمن) صورتسده یا کلش باصلمش
اولدینی اخطار اولنور .)

مشنوی

﴿ بلکه کیرد اندر آتش افکند ﴾

﴿ صورت عاریتش را بشکند ﴾

« تَرْجِمَه » بلکه مؤمن اوصفم زرینی طوتار، آتسه آثار واریدوب عاریت
اولان صورتی ازاله ایدر . « شَرْح » مؤمن عاقل بر شیئک نا معقول اولان
جهتی نور عقلیه احما و مفید و معقول اولان کیفیتی قبول و حفظ ایله حالنی
اعلا ایلر .

مشنوی

﴿ تا نماند بر ذهب نقش و ثن ﴾

﴿ زانکه صورت مانعست و راهزن ﴾

« تَرْجِمَه » تا التون اوزره بت نقشی قالمیه؛ زیرا که صورت مانع و رهزندر.
« شَرْح » عاقل اولان مؤمن بر کیفیتک غیر مشروع اولان جهت و صورتی
نور عقل و اسباب مشروعه ایله ازاله ایلر؛ زیرا صورت، کرچه حد ذاتسده
وارسته اهمیت ایسه ده کندی اصلنه القای میل و محبت سبب و آلت اوله جنی
محرّب اولدیفندن عاقل اولان ذات غیر مشروع صورتی احما و جهت مفیده سنی
محافظه و اولوجهله بر چوق فوایدی استحصال و معناً کندینی احیا ایلر . مثلاً
جهانک معلومی اولان اصنام، عادی طاش و کرسته دن و یاسا تر بوکی مواد دن اوسته لر
معرفتیله اعمال اولدینی بدیهی و بو نقطه نظر دن با قیلیر ایسه اهمیتدن عاری اولوب
امابت پرست اولانلره آلهیی اشارت و آنلرک پرستش و عبادتلی ایچون مشرکینک
قلبنه میل و محبت القا ایلدیکدن ممکن اوانجه شکست ایتک مقتضای حکمتدندر .

مشنوی

﴿ ذات زرش داد ربانیتست ﴾

﴿ نقش بت بر نقد زر عاریتست ﴾

« ترجمه » « زردن مصنوع اولان بنده کی آلتون، عطاوا احسان ربانیدر؛
نقش بت ایسه نقد زر اوزره عاریتدر . » « شرح » « آلتونك حد ذاتنده
قیمتدار وفوائد نثار اولسی احسان ربانیدر ؛ اما اوزرینه مؤخرأً نقش اولنان
صنم، شیطانك القاآتی اوزرینه ذات واعتباردن خالی وعاریت وعادیدر؛ بناءً علیه
حسب العقل عاریت وعادی بی ذاتی و حقیقی اولان جهتدن تفریق ایتیمک مقتضیدر.
مثلاً عقل صوری صاحبی بر غیر مؤمن بالاده بیان اولندینی اوزره مقبول
برئی اختراع ویا تألیف ایدر ایسه آنده ایکی حالت موجوددر : بری ،
داد حق وباعث اختراع وموجب تألیف اولان ذکاوت فطریه ودیکری صاحبك
حقایقه دائر عاریت وبی اساس اولان فکریدر ؛ ایمدی عاقل اولان مؤمن ،
استادك حقایق روحانیه و آخرته متعلق سطحی وعادی فکرینی ترك وابطال
وداد حق اولان صنعت وکمالنی قبول وکنندینی وهم جنسنی خوش حال ایلرکه :
(الحکمة ضالة المؤمن) حدیث حکمت تحدیثی بومهنايه اشارتدر .

مشنوی

﴿ بهر کی کی تو کلمی را مسوز ﴾

﴿ وز صدای هر مکس مگذار روز ﴾

« ترجمه » « بر پیره ایچون سن کلمی یاقمه ، وهر سینکک صداسندن ناشی
کوندزدن واز کچمه ؟ » « شرح » « ای قیل وقال ایله دمگذار اولوب ذات
معنادن غافل اولان ! بر خیالدن ویا عادی بر سبیدن طولانی کورولهجک
فائده بی ترك ایتمه ، شوئك بونك معناسز وغیر . شروع کلمات و تعریضاتندن
طولانی نور افزا اولان حقیقتدن واز کچمه ؛ هر حالده صورت . شروعده
طالب محسنات ومرد پر ثبات اول !

مثنوی

﴿ بت پرستی چون بمانی درصور ﴾

﴿ صورتش بگذار و در معنی نگر ﴾

« تَبَجَّحْ » اگر صورتلرده قالبر ایسهك بت پرستسك . سن آنك صورتی براقده معنایه نظر ایت ؟ « شَرْحْ » مثلاً اوزرینه بت صورتی منقوش بر آلتونی بولورده او صورتدن طولای آلتونی ترك ایدر ایسهك او حالده سن دخی نوعاً بت پرستسك ؛ زیرا بت حسیله آلتونك فائدهسندن کندیکی محروم ایش اولورسك . كذلك بعض جهتی مقبول اولان شیلری غیر مشروع حالادن تفریق ایتك ممکن ایکن وهم و جهل حسیله جهات مقبوله یی ترك ایدهك اولورسهك صورته مربوط ومعناً بت پرستلردن معدود اولمش اولورسك .

مثنوی

﴿ مرد حبی همره حاجی طلب ﴾

﴿ خواه هند و خواه ترك و یا عرب ﴾

« تَبَجَّحْ » اگر حجه منسوب مرد ایسهك همراهك اولمق ایچون برحاجی طلب ایت ؛ او حاجی ایستر هندلی ، ایستر ایسه ترك و یا عرب اولسون . « شَرْحْ » ای نیت مقبوله صاحبی اولان طالب حقیقت ! سن همیشه معنایه میل و دقت ایت . زیرا صورت ، اهمیتدن عاری و عاریتدر . مثلاً حجه کیدهك کیمسیه یولداش اولمق اوزره حبی نیت ایتش بر مؤمن لازم اولوب اما او مؤمنك رنك و صورتی بیاض و یا سیاه ایش ؟ طالب حج اولان ذاته کوره او جهت مساوی ورنك و صورت خیال عایددر .

مثنوی

﴿ منکراندر نقش و اندر رنك او ﴾

﴿ بنکراندر عزم و در آهنگ او ﴾

« تَرْجِمَه » آنك نقشنه ورنكنه باقه ، عزم وقصد ونیتنه نظر ایت !

[بالاده کی شرح بو بیت شریفك دخی شرحی اولور .]

مشنوی

﴿ کوسیا هست اوهم آهنگ تو است ﴾

﴿ توسپیدش خوانکه همرنگ تو است ﴾

« تَرْجِمَه » سنکله برابر حجه کیدن کیمسه سیاه ایسه ده ینه سنك هم آهنگ کدر .

سن ، او سیاهی بیاض عدايله و بیاض اعتبار ایت که من حیث المعنی سنك همرنگ کدر .

« شَرْح » حقیقت ، رنگ و صورته دکل اصل معنیده در . اخلاق و اطواری مقبول

و مشروع اولان بر ارقداشك عرق اصفر و اسوده منسوب اولسه ده آنك

رنكنه دکل ، نیت و آهنگنه وسکا اولان صدق و محبتنه نظرایلر و مثلاً قرداشم

دیرسك . کرچه سنك پدر و مادرك بیاض و آنك ابوینی سیاه وسندن جدادر .

مشنوی

﴿ این حکایت گفته شد زیر وزبر ﴾

﴿ همچو فکر عاشقان بی پاورسر ﴾

« تَرْجِمَه » بو حکایه ، عاشقرك بی سرو پا اولان فکری کبی زیر وزبر

سویلدی ، یعنی منتظماً دوام ایدیه مدی . « شَرْح » حضرت مولانای رومی

قدس سره السامی مشوی شریفك ابیات حکمت آیاتی جذبات عشق آیات ایله

ایراد و تألیف بیورد قلرندن حکایه لرك صورت ترتیبی دکل آنلرده مضمر و مکنوز

اولان حقایق و دقائق بیسان و مستعد اولان طابعلری ریان عرفان بیورمق

مسلکینی اختیار ایتدکلری جهته بو حکایه ده دخی او مسلک موجبنه حرکت

وقصه اراسنده بر چوق حکمیات عالیله افاده ایتمش اولدقلرینی تفهیم بیوررلر .

مشنوی

﴿ سرندارد چون ازل بودست پیش ﴾

﴿ پا ندارد با ابد بو دست خویش ﴾

تَرْجِمَهُ ازل کبی ابتدائی وابد مثالی اتهاسی یوقدر . « شَرَحْ

بو اعرابی حکایه سنده کورینان دقایق ویا خود من حیث المجموع مثنوی شریفده کی
حقایق ، ازلی وابدی اولان علم لندن باحث اولدینی جهتله ابتدا سز اولوب
ابد ایله پیوسته بر عثمان حکمت آراسته درکه ، آنده ابتدا و انتها بولانه میوب
محیط اسرار بی شماردر .

مثنوی

﴿ بلکه چون آبست هر قطره ازان ﴾

﴿ هم سرست وپا وهم بی هر دوآ ﴾

تَرْجِمَهُ « بلکه صو کیدرکه ، هر قطره سی هم ابتدا هم انتهادر . هم بو

ایکسندنده خارجدر . « شَرَحْ » بو نظم شریف بر آب لطیف کیدرکه ، هر
قطره سی هم ابتدا هم انتها تعیرینه ، همده بو ایکی اعتباردن عالی ، توصیفه
سزا و احراردر . زیرا صونی ترکیب ایدن قطراتدن هانکیسی اول هانکیسی
صکردهدر ، تعیین ایتک ممکن اولمدینی مثللو ، بو حقایق و دقایق دخی زمان
و مکان ایله تقید ایتک قابل دکلدر .

مثنوی

﴿ حاشا لله این حکایت نیست هین ﴾

﴿ نقد حال ماوتست این خوش بین ﴾

« تَرْجِمَهُ حاشا لله ! بو حکایه دکلدر ، دقت ایت که بزم و سنک نقد حالمزدر .

شَرَحْ » مثنوی شریفده ویا اعرابی حکایه سنده بیان و اتیان اولنان کلمات
حکمت آیات ، حاشا لله . که عادی بروقه ماضیه نی تعریف ایدیحی برنوع داستان اوله ؛
بلکه الآن والی آخر الزمان عریف و دانا اولانلرک و سنک ، بنم و جمله نک
عینیه حالی و اجرایی مقتضی احوال حکمت اشتهاک تعریف و توصیفدر .

مثنوی

﴿ زانکه صوفی با کرو بافر بود ﴾

﴿ هر چه آن ماضیست لایذ کر بود ﴾

« تَرْجِمَهُ » زیرا صوفی کروفر صاحب اولوب عندند ماضی لایذکر
 وغیر معتبردر. « شَرْح » بو محله (صوفی) افطلدن مقصد، صاحب تصوفدر.
 اوپله بر مرد خدا صاحب قوت وشمسبعه اولوب فائدهدن خالی اولان ماضینک
 حکایه سیاه اضاعه اوقات ایتمز، بلکه (صوفی ابن الوقت باشد ای رفیق)
 بیوردقلری اوزره الآن جاری اولان احوالدن مستعدینه افاضه ایمان
 و بخش اطمنان ایلر.

مثنوی

﴿ هم عرب ما هم سبوما هم ملک ﴾
 ﴿ جمله مایؤفک عنه من افک ﴾

« تَرْجِمَهُ » هم عرب، هم دسقی، هم ملک، جمله بزر، من عبدالله
 مصروف و محروم اولان بو حقیقتدن ده مصروف و محروم اولدی.
 « شَرْح » مصراع نانیده اشارت بیوریلان آیت، سورۀ زاریاتک یدنجی آیت کریمه سیدر.
 شوبه که: « والسماء ذات الحلب انکم لفی قول مختلف یؤفک عنه من افک »
 معنای شریفی: یوللری بولنان سمایه قسم ایدرم که، تحقیقا سز بر مختلف کلام
 و قولده سکنز، کیری دوندیریلور قرارندن اول کیمسه که دوندیرلمشدر « آیت کریمه ده
 بیان بیوریلان طرایقندن مقصد عالی: یاهنهای سماده مسیره کواکب اولان
 طرائق محسوسه و یاخود قلب و دماغ انسانده کی حسیات و تصورات عمیقہ اولمی
 وارد خاطر در. کفار و منافقینک مختلف قولی: حق تعالی حضر تلریله پیغمبر
 ذیشان و احوال روحانییه دأر اولان اختلافلریدر و اختلافدن وعدم اطاعتدن
 ناشی اول کروده مفسدت انبوه خیردن دوندیریلور و مستحق جزا اولورلر »
 بیت شریفک شرحه نقل کلام اولنجه بیوریلور که: اعرابی حکایه سنده
 بیان اولنان (عرب)، (دسقی)، (ملک)، کبی شیر جمله بزم عین حالمزی معرف
 احوال حکمت مألدر؛ اما بوکا دأر مختلف فکرده بوانوب تعریض ایدن بولنور
 ایسه اوکی معترض و عنود، خیردن محروم و مشوم اولور

مثنوی

﴿ عقل را شودن وزن را نفس و طمع ﴾

﴿ این دو ظلمانی و منکر عقل شمع ﴾

« تَرْجِمَهُ » بوقصده کی مردی : عقل وزنی : نفس و طمع بیل. بو ایکیدی

ظلمانی و شمع عقلی انکار ایدیجدر « شَرْحُ » جریان ایدن بو حکایه نك دیگر

مخاندده اخطار و بیان اولدینی وجهله اعرابیدن مقصد : عقل وزندن مرام :
نفس و طمعدر ؛ نفس و طمع ایسه ظلمانی و انوار نشار اولان عقلی انکار
ایدیجدر لر

مثنوی

﴿ بشنوا کنون اصل انکار از چه خاست ﴾

﴿ زانکه کل را کونه کونه جزؤ هاست ﴾

« تَرْجِمَهُ » شیمدی، اصل انکار، نهدن پیدا اولدینی ایشیت و اوکره ن :

او سبیدن پیدا اولدی که : کلک درلودر لو جزؤ لری واردر « شَرْحُ » بری دیه

بیلیرکه، انسانده شمع عقلک نوری وار ایکن نه ایچون اختلاف و انکار ظاهر

و بدیدار اولمش اولسون ؛ او یله برسؤال مقدره جواباً بیرریلور که : کلک، برچوق

جزؤ لری اولدیغندن عقل و هدایت کاینبنی مالک اولیان کیمسه برجزؤ ویا برقاچ

اجزایه حصر فکر و نصب نظر ایدوب کلی کور مکدن محروم وزبون اولور. -

کلدن مقصد : مرتبه الوهیت و جناب خدا ؛ و جزؤ لردن مرام : اسما و صفات

متنوعدر. وجود انسانی، اسما و صفات الهیه نك مظهری اولدیغندن ظهور اسما

اعتبار یله نفس، مطمئنه مرتبه سنه و انجیه قدر عقل ایله اختلاف و نزاعیدن
خالی قالماز .

مثنوی

﴿ جزؤ کل نه جزؤ ها نسبت بکل ﴾

﴿ نه چو بوی کل که باشد جزؤ کل ﴾

« تَنْجِيْمُهُ » كلك جزئى . جزء لرك كله نسبتي كى دكلدر ، وکل رايحه سى
 كى دده دكلدر ، كه اورايحه كل چيچكنك جزئى اونه « شَرْحُ » بيان ايتمكده اولديغمز
 جزء ، اويله جزء لردن دكلدر كه . كله نسبتي اولسون و او اجزا جمع اوانه جق
 اولسه كلى تركيب ايتمش ومثلا كلك رايحه سى كى كنديسنك بر جزئى او اش
 اولسون . حاشا ! اويله دكلدر ؛ كافه جزء لر يعنى بالجملة كائنات ومخلوقات واسما
 وصفات ، الوهيتى تركيب ايتمز . الوهيت ، قياس واجزادن منز واعلادر

مشنوی

﴿ لطف سبزه جزؤ لطف گل بود ﴾

﴿ بانك قمرى جزؤ آن بلبل بود ﴾

« تَنْجِيْمُهُ » سبزه نك لطافى ، كل چيچكى لطافتك جزئى ؛ وقمرى دنيلان
 قوشك صدامى ، بلبل صدا سنك جزئى اولور « شَرْحُ » كلك لطافى ، جامع
 لطايف سبزه اعتبار اولتنجه سبزه ده كى لطافت انك جزئى وصدای بلبل ميانه
 آواز مرغانده اك كوزل فرض ايدلنجه مثلا قمرى نك صدامى انك جزئى
 اولمش اولور ؛ حالوكه كائنات ومخلوقات واسما وصفات ، الوهيت كوره اويله
 جزء لر دكلدر ؛ الحاصل الوهيت ، اجزادن مركب اوليوب انك عمق وحقىقه
 ذات احدتن غيرى كپاينجى كيمسه مطلع دكلدر (ماعرفاك حق معرفتك)
 ديتكدن وبوبابده اظهار عجز وحيرت ايتكدن باشقه چاره بولنه مز

مشنوی

﴿ كرشوم مشغول اشكال وجواب ﴾

﴿ تشنكا نرا كى توانم داد آب ﴾

« تَنْجِيْمُهُ » اكر اشكال وجواب ايله اشتغال ايدر ايسهم ، تشنه اولانلره
 صو ويرمكه نصل قادر اولورم ؟ « شَرْحُ » كل وجزء كيفيتدن عقلارده حاصل
 اولان اشكال وشبهاتك اسئله واجوابه سيله مشغول اوله جق اولسه مشوى

شریفک مانند آب زلال اولان نظم و حکمتنه راغب و تشنه بولنان اهل حالک امدادینه نصل یتشه بیلورم ؟ یعنی قیل وقال وجدال وحل اشکال ایله مشغول اولنجه مشنوی شریفک تألیفندن و حکم و اسرارک تعریفندن بالضروره کری و قالمش اولور .

مشنوی

﴿ کر تو اشکالی وکلی و حرج ﴾

﴿ صبر کن الصبر مفتاح الفرج ﴾

« تَرْجِمَهُ » بالکلیه کرفتار مشکلات وزحمت ایسهک وکلک حقیقتی نصلدر دیو اشکالده بولنور ایسهک صبر ایت؛ زیرا صبر، فرج و صفانک اناختاریدر « شَرْحُ » اکر ازهرجهت دوچار مشکلات و محنت وکل حقیقتیک عدم فهمندن متأسف دوچار اذیت ایسهک اجرای عبادتده و ایقای وظیفه عبودیتده صابرانه مقدم و مستقیم اول، زیراصر؛ دارینده موجب سلامت عظمادر . دنیاده حقیقت روحانیتی کشف ایتک سکا ممکن اولسه بیله ینه عبادتده صبر و دوام ایت، زیرا موت کانجه (در دم آخر دم آخر بود) بیورلدینی اوزره کلک وهرشیک حقیقتی ظاهر و باهر و عارف و صادق اولانلر نعم روحانیه ایله دلیراولورلر.

مشنوی

﴿ احتما کن احتما زانديشها ﴾

﴿ فکر شیروکور و دلها بیشها ﴾

« تَرْجِمَهُ » پرافکار و خواطر فاسدهدن پرهیز ایت؛ زیرا فکر، ارسلان و بیانی اشک؛ و کوکلر اورمانلردر « شَرْحُ » خواطر فاسدهدن، وسواس شیطانیه دن عقل و قلبکی حفظ ایله، وقت پرهیزده اولدینی مثلاًو افکارک ال مقبولی قبول ایت؛ زیرا فکر هم ارسلان، هم وحشی اشک کی اولوب هر فکری قبول و ذهنی انلرله آشغال ایلر ایسهک بیشه قلب و عقلک فائده سز شمهاته ایدن وحشی مرکبلر یعنی افکار فاسده ایله مالی و حکمتدن خالی اولور.

مشنوی

﴿احتمایا بر دواها سرورست﴾

﴿زانکه خاریدن فزونی کرست﴾

«تَجَمُّدُ» پرهیز لر. علاجلرک سروریدر، زیراقاشیق او یوزک زیادد لکنه سیدر «شَرَحُ» بدنأ ویا معناً خسته اولانلر ایچون پرهیز واحتمایا دوا ونجات عظمادر. حدیث شریفده دخی «الحمیة رأس کل دواء» بیورلشدرکه «پرهیز کافه دوانک باشی واعلا سیدر» دیمکدر فقط شریعت مطهره نك اساسی اولان اعتدال دن آیرله، یعنی پرهیز ایدیم دیر ایکن اکل ویا تفکر دن بالکلیه اجتناب ایتمه. کلیاً اجتناب ایتمک افراط اولوب اولحاله بدن وعقله ضعف کلی سر نمون صاحبی ازهر جهت دیگر کون اولور، بناءً علیه پرهیز مقبول؛ معتدل اولان احتیاد رکه، مدت قلیله ده فیض نما اولور. قاشیق او یوزک زیادد لکنه سیب اولدینی کبی، برفکر الم افرا نك دفعی ایچون تأمل کثیر دخی دماغ رنج و تعب و یروب تعب دماغ ایسه ارادت و مشیت انسانیه یی قوتسز براغه جنی واندن صکره اوفکر الم خارق العاده بر صورته تزايد ايله صاحبنی کلیاً مضطر ومتألم ایده جکی طبیعیدر.

مشنوی

﴿احتمایا اصل دوا آمد یقین﴾

﴿احتمایا کن قوت جانت بین﴾

«تَجَمُّدُ» اصل دوا بلاشبه پرهیزدر؛ پرهیز ایتده جانکک قوتی کور. «شَرَحُ» بو ابیات شریفده ذکر اولمقده اولان احتمایا بالاده کورندیکی وجهله اندیشه وخواطر پرهیزیدر. فقط کرک معنوی کرک بدنی اولان معتدل احتیامانک فوایدی بدیهیدر. آنکه انسان تصویری ناقابل بر مرتبه ده کسب قوت جان ایدر، حتی حوق سویامک وفائده سز صورته ذهنی اتعاب ایتماک کیفیتی اعصابک قوای مادیه سندن باشقه نوعاً معنوی اولان قوتلرینی دخی حفظ و تزید ایده جکی طبک اجرا ایلدیکی تجارب کثیره ايله مثبتدر.

مثنوی

﴿ قابل این نکته‌ها شو کوش وار ﴾

﴿ تا که از زر سازم من کوشوار ﴾

« تَرْجِمَهُ » بونکته‌لری سن قولاق کبی قبول ایدیجی اول که بنسکا آلتوندن
کوپه یاپه‌یم . « شَرْح » مثنوی شریفک نکات و حکمنی کال اطاعتله قبول
ایت که ، کوش استعدادک اوزره علم لدنی جواهرندن کوشوار عرفان تعلیق
واذن حق ایله قلب و عقلکی سقامتدن تخلص ایدیم .

مثنوی

﴿ حلقه در کوش مه زر کر شوی ﴾

﴿ تا ماه و تا ثریا بر شوی ﴾

« تَرْجِمَهُ » ماه زر کرک قولاغنه حلقه اولوب ماهه و ثریا به قدر تعالی ایده‌سک .
« شَرْح » بیان ایلدیکم حکم و نکاتی قبول و اولوجهله کندیکی مقبول ایدر
ایسه‌ک ماندرک زر کوریه اورتالنی یالیزلیوب تنویر ایدن ماه منیرک کوشواری
وباعت الافتخاری و حتی ماه جهان پیرا ایله نجم ثریان دها عالی و دها علوی
اولورسک . اکثر شراح (مه زر کر) کلماتنده کی (مه) لفظنی میمک فتحیه
او قویوب آی معناسی ویرمشر و (مه زر کر) ی اسکی (قویوبجی کبی جهانی
یالیزلایان آی) مألنده بر ترکیب عد ایشم لردر . بو توجیه ایله برابر میمک
کسریله او قویوب (بیوک و عالی بر قویوبجی) معناسی ویریلکده نمکندر .

مثنوی

﴿ اولاً بشنو که خلق مختلف ﴾

﴿ مختلف جانند ازیا تا الف ﴾

« تَبَجَّهْ » اولایشت که، یا حرفدن الفه قدر حروفک اختلافی کبی خلق، روحاً متخالفدر. « شَرَحْ » خلقک ابدانی ابیض، اصفر، اسود و طویل و قصیر اولمده مختلف اولدینی مثللو، جانلری دخی بر برینه مختلف ومانند یا والفدر؛ یعنی حرفلر نصل شکلاً و مخرجاً بر برینه مشابه دکل ایسه جانلرده بر برینه مشابه دکلدر.

مشنوی

﴿ در حروف مختلف شور و شکست ﴾

﴿ کرچه ازیك روی سرتا پاییکست ﴾

« تَبَجَّهْ » حروف مختلفده شور و شبهه واردر. کرچه بر وجهدن سرتا پا بردر. « شَرَحْ » حروفده مثلاً (الف) ك ظاهرأ شکلی، صداسی، محلی باشقه ایسهده حقیقت و مقصد نقطه نظرندن باقیلنجه جملهسی بردر؛ زیرا مختلف الاشکال اولان بر حروفک کاری ترکیب الفاظ و اظهار معانیدر؛ ارواح مختلفه دخی متنوع و کثیر اولان اسما و صفات ربانییهی اظهاره آلت اولدقلرندن جملهسی بر امر اوزره خاق اولندیلر.

مشنوی

﴿ ازیکی روضد و یک رومتحد ﴾

﴿ ازیکی روهزل و ازیك روی جد ﴾

« تَبَجَّهْ » بر یوزدن بر برینه ضد و بر یوزدن متحد، بر یوزدن هزل و بیهوده، دیگر یوزدن جدی و حقیقیدر. « شَرَحْ » سبق ایدن بیت شریفک شرحنده بیان اولدینی اوزره بر حرف شکل و صدا و محل حسیهله دیگرینه مختلف ایسهده مقصد اصلییه کلنجه بر بریه متحددر؛ حروفک بر قاجنی بلا انتظام مزج ایدجک اولسهك هزل و بیهوده لك کورینور؛ فقط منتظماً ترتیب اولنسه جدیت و حقیقت رونما اولور. ارواح و ابدان و اجناس دخی بویهدر. بر نقطه نظرندن مختلف، دیگر نقطهدن مقصد اصلی لدنییه کوره متحددرلر.

مثنوی

﴿ پس قیامت روز عرض اکبرست ﴾

﴿ عرض او خواهد که بازیب و فرست ﴾

« تَرْجِمَه » ایمدی قیامت عرض کونیدر ، عرضی اول کیمسه ایست که زیب و فرایله مزین و رونقدار در . « شَرْح » ابدانک اختلافی دنیاده کورینور ایسه ده ، ارواح مختلفه نك احوالی غیر مرئیدر ، اما قیامت که روز عرض اکبر در ؛ انده ارواحك دخی حقائق رونما اوله جنی هویدادر ؛ بناءً علیه اهل صدق و ایمان اولانلر آخرته طالب و منکرین موت ایله قیامتدن مجانبدرلر .

مثنوی

﴿ هرکه چون هندوی بدسودا بیست ﴾

﴿ روز عرضش نوبت رسوا بیست ﴾

« تَرْجِمَه » هرکیم هندوکی سیاه ایسه ؛ عرض کونی انک روز رسوایی-ی او لور . « شَرْح » هر هانکی انسان سواد کفر و معصیت و اخلاق ذمیمه ایله بد حال و بد طینت ایسه عرض اکبر اولان یوم قیامتده خجیل و رسوا اولوب انعام جنتدن محروم و بی نوا قالیر . (هندو) سیاه رنگلی معنسانه اولوب (هندی) دیمک دکلدر .

مثنوی

﴿ چون ندا د روی همچون آفتاب ﴾

﴿ او نحو همد جز شبی همچون نقاب ﴾

« تَرْجِمَه » آفتاب کی یوزی پارلاق اولمایان کیمسه ، نقاب و پرده کی یوز اورتوجی برکیجه دن باشقه شی ایستمز . « شَرْح » صاحب کفر و معصیت اولان کیمسه یوم قیامتده محجوب و معیوب اوله جفنی کرک کفرندن ، کرک

اخلاق و افعال ذمیمہ سندن فہم و ادراک ایلہ عالم عقیدان متحاشی اولیور و ظلمات انکیز اولان پردہ دنیا التندہ مخفی قالمق ایستہ . حالبوکہ (یوم تبلی السرائر) قالہ من قوۃ ولا ناصر (نظم جلیلی منطوق منیفجہ یوم قیامتہ ہرکسک و اصحاب معصیتک سرائر و ضماڑی بللی اولوب او کروزہ ایچون قوتدن حصہ اولمدینی کی ناصر و معین دخی یوقدو .

مشنوی

﴿ برك يك كل چون ندارد خار او ﴾

﴿ شد بہا ران دشمن اسرار او ﴾

« ترجمہ » دیکنی برکل یا پراغنی بیلہ طوئیمان کیمسہ نک اسرار و اطواری بہارک دشمنی در . « شرح » وجود سیئات آلودندہ حسنات و اعمال صالحہ و اخلاق حمیدہ اولمایان و شخصی دیکنی براغاج کی اولان برفاسقک دیکنلری دیمک اولان سیئاتی ازہار حسناتک بہار کی دم انکشافی اولان قیامت کونندہ آشکار اولہ جغندن او فاسق عاصی یوم الحسابدن متفر و محترزدہ .

مشنوی

﴿ وانکہ سرتاپا کلست و سوسنست ﴾

﴿ پس بہار اورا دوچشم روشنست ﴾

« ترجمہ » اما اول کیمسہ کہ باشند ایاغہ قدر کل و سوسندر ، بہار اکا ایکی چشم روشندر . « شرح » ایمان و اخلاق حمیدہ و افعال خیرہ ایلہ تزین وجود و جان ایدن انسان ، مثال بہار رحمت رسان اولان یوم قیامتہ آرزوکشدر . زیرا حائر اولدینی ازہار لطافت دثاری او کون کلیاً منکشف و نمایان اولور .

مشنوی

﴿ خاربی معنی خزان خواهد خزان ﴾

﴿ تازند پہلوی خود باکلستان ﴾

« تَرْجِمَه » میان کاستانده بولمق ایچون بی معنا اولان خار ، خزان ایستر؛
 « شَرْح » ذاتاً مثال خار و بیکار اولان اشیا کلله و سائر از هزاره قارشى درکار
 اولان ذلّیلرینی ستر و اخفا ایچون جمله سنی یکسان اراهه ایدن موسم خزان
 حزن رسانه محتاج اولدقلری مثللو ، بی معنا و مانند خار بدکردار اولان اصحاب
 معاصی دخی اهل ایمان و اصحاب عرفان ایله یکسان کورنمک اوزره عین خزان
 اولان دنیای کدورت نمایان آرزو ایدرلر و فائده سز بر آرزو ایله کندیلرینی
 دهها زیاده برباد ورسوا ایلرلر .

مثنوی

﴿ تابوشد حسن آن و نك این ﴾

﴿ تانیینی رنك آن و ژنك این ﴾

« تَرْجِمَه » تا کاستانك حسننی و خار بی معنائك عینی ستر ایتمک ،
 و کاستانك لطیف رنکی و خارک پاسنی و بور و شغلغنی کوسه تر مامک ایچون
 « شَرْح » اهل معاصینك عقبادن اجتناب و دنیایه محبت و لذائذ صوریه سینه
 شتاب ایلمی ، اهل ایمان و اخلاق حمیده اولان مردانك لطافتی و کندیلرینك
 ذلتی خفی قالب بدیدار و آشکار اولمامق ایچوندر .

مثنوی

﴿ پس خزان اورا بها رست و حیات ﴾

﴿ يك نماید سنك و یاقوت زکات ﴾

« تَرْجِمَه » ایمدی اول بی معنییه موسم خزان ، بهار و حیاتدر ، زیرا ظالمتمده
 عادى طاش ایله پاك اولان یاقوت بر کورینور [زکات بو محله پاك و طاهر دیمکدر .]
 « شَرْح » معانیدن عاری اولان اصحاب معاصی ایچون خزان دنیا ، مانند بهار
 و حیات افزادر ؛ زیرا آخرتده اهل ایمانك رفاهی و کندیلرینك ذلت و عذابى
 ظاهر و باهر اولور ؛ نور هدایت و فراسته منور و مزین اولمیان انسانلره کوره
 ظلمت دنیا ، مثال یاقوت و لذت فزادر ، دنیاده مؤمن و اهل یقین ایله صاحب
 کین و خاین صورتا بر کورینور .

مشنوی

﴿ باغبان هم داند اورا در خزان ﴾

﴿ ليک دید يك به از دید جهان ﴾

« ترجمان » باغبان، اوخار بی معنی بی خزانه دخی بیلیر. لکن برینک کوزل

کورمسی جهانک کورمسندن دها ای در « شرح » باغبان و قطب زمان اولان اهل عرفان، دنیاده ماتسد خار وداعی ضرر اولان بد کارانی فرق و تمیز ایلر. بر کیمسه تعریض ایده بیلیر که حقیقی یالکیز باغبان و اهل عرفان کوروبده سائر انسانلر کوره منیجه نه فائده حاصل اولور؟ بو تعریض مقدره جواباً ایکنجی مصراعده بیوریلور که: ای معترض! سن اویله دیرسک. لکن تأمل ایلرسک که، خلق جهانک یعنی عوامک پیوده کورمسندن بر صاحب نظرک کورمسی اولی واعلادر. مثلاً ظاهرده اولیان مرضی بتون خلق کورسه مریضه فائده حاصل اولمدینی حانده یالکیز برطیب حاذقک کورمسی کافی و نافعدر.

مشنوی

﴿ خود جهان آن يك كسست اوابلهست ﴾

﴿ هر ستاره بر فلک جزؤ مهست ﴾

« ترجمان » جهان یالکیز او بر ذاتدر، اوابلهدر؛ هر ستاره فلک اوزره

ماهک جزئیدر « شرح » ای معترض! یالکیز او ذات پاکک کورمسی کافی اولیوب جهان، یعنی خلق جهان دخی کورسون دیرسک. فقط جهاندن مقصد، یالکیز او ذات پاکدر، سنک جهان دیدیکک خلق و عوام، اودات پاکه کوره ابله و احق عد اولنسه جسابندر، خالقده بر مقدار نور یقین و ارایسه بیله ستاره نلک نوری کبی ماه و آفتاب و اجرام منوره دن منبعدر.

« خود جهان آن يك كسست » عباره سنده کی (آن يك) تعبیر شریفندن مقصد، یا صانع حقیقی اولان جناب منان و یا اصحاب عرفاندر؛ چونکه مثنوی شریفده ذکر ی سبق ایدن حضرت موسی ایله فرعونک حکایه سنده دخی کمال تصرف و قدرت صمدانیه سی حسبیله جناب خدایه باغبان تعبیری تشبیهاً استعمال

اولنشد. بیت شریفک برنجی مصراعنده کی «اوابلهست» جمله سنده کی (او) ضمیری رأی عاجزانه مه کوره جهانہ یعنی خلق جهانہ؛ عوامه راجعدر. «جهان ابلهدر» دینسه خلق جهان ابلهدر. دیتک اوله جفی شبهه سزدر. فصل که هر وقت دیرز که: «عالمک ویا جهانک سوزینه باقه» یعنی خلقک سوزینه باقه؛ بناء علیه خلق. چوق دفعه جهان تعبیرله اشارت اوانور. «او ابلهست» جمله سیچون دیگر بهض افکاری دخی علاوه بیان ایتک مناسب عداوانور: اولاً، «اوابلهست» جمله سنده بونان (او) ضمیری ذات پاک و مرد کامله راجعدر دیرلر؛ زیرا او کامل ابلهدر و ابلهدن مقصد: کاملک، غافل عن الشر، مطبوع علی الخير. صافی القلب و سلیم الصدر اولسیدر که، او اوصافی حائز اولنجه اهل جنتدن اولوب کندیلرینه (ابه) دینور؛ حالبوکه (ابه) تعبیری غایت احقر حقنده استعمال اولندیغی عالمک معلومیدر. علی الخصوص مقصد عالی بویه اولسه «او ابلهست» یرینه «کوابلهست» یازلمسی اقتضا ایدر ایدی. ثانیاً؛ «او ابلهست» تعبیری ایچون بعض ذوات استفهام انکاریدر دیرلر؛ یعنی باغبان الهی ابلهمیدر؟ او فصل ابلهدر که: اعلم جهان وصاحب عرفاندر. بو توجیه ثانی براز دها اینی ایسه ده رأی عاجزانه مه کوره بیت شریفک عقبنده یازدیغی شرح، مرجحدر. مع مافیه صوابه جناب حق اعلمدر.

مثنوی

﴿پس همی کویند هر نقش و نگار﴾

﴿مژده مژده نك همی آید بهار﴾

«ترجمه» ایمدی هر نقش و نگار: مژده مژده! اشته بهار کلیور دیرلر.

«شرح» اهل معاصی، یوم قیامتدن خائب و خائف ایکن اهل ایمان بالعکس

اول یوم سلامت رسانک تقریدن مبشر و خندان اولورلر.

مثنوی

﴿تابود تابان شکوفه چون زره﴾

﴿کی کند آن میوها پیدا کره﴾

« تَنْجِيْهٌ » چیچک زره کی پارلادجه میوه لر نصل دوکوم پیدا ایدر لر .
 نصل یتیشوب بویویه بیلیر لر ؟ « شَرْحٌ » ابدان ، حیاته ده و ذوق و صفاده ایکن
 انسانک اخروی اولان کمالی نصل وجود بوله بیلیر ؟ ممکن دکلدر . [« زره »
 محاربه ده حفظ بدن ایچون استعمال اولنان برنوع لباس درکه عربجه « درع » دیر لر
 و کونشه قارشو پارلاق کورینور]

مشنوی

﴿ چون شکوفه ریخت میوه سر کند ﴾

﴿ چون که تن بشکست جان سر برزند ﴾

« تَنْجِيْهٌ » چیچک دوکوانجه ، میوه باش کوسترر ؛ بدن شکسته اولنجه
 جان ، تعالی ایلر . « شَرْحٌ » شکوفه نك دوکلکندن صکره میوه یتیشه جکی کی ،
 بدنک دخی کرک (موتوا قبل ان تموتوا) دلالتنجه موت اختیار یله ، کرک
 حلول اجل موعود یله وفاتندن صکره جان ، سر نما و فیض افزا اوله جنی هویدادر .

مشنوی

﴿ میوه معنی وشکوفه صورتش ﴾

﴿ آن شکوفه مژده میوه نعمتش ﴾

« تَنْجِيْهٌ » میوه ، معنا و چیچک صورتیدر ؛ اول چیچک مژده
 و میوه نعمتیدر . « شَرْحٌ » روح ایله بدن میوه وشکوفه یه تشبیه اولنجه میوه ،
 روح وشکوفه ، بدندر . شکوفه نك دوشمسی میوه نعمتک ظهورینه علامت
 و مژده اولدینی مثالو ، بدنک دخی موتی روحتک کسب قوت ایتسنه و کماله
 کلکسنه بر مژده در .

مشنوی

﴿ چون شکوفه ریخت میوه شد بدید ﴾

﴿ چون که آن کم شدش داین اندر مزید ﴾

« **تَرْجَمَه** » شکوفه دوکولنجه ، میوه آشکار اولور . او . غیب اولنجه
 بو، تزاید ایدر و کال بولور. « **شَرَح** » بالاده بیان اولندی اوزره شکوفه نك
 دوکیلوب نابدید اولسی میوه نك کانی و ظهورنی موجب اولدینی مثلاً، بدنك دخی
 موت ایله نابدید اولسی روحك ظاهر و بدید اولسنه بادی و داعیدر .

مثنوی

﴿ تا که نان نشکست قوت کی دهد ﴾
 ﴿ ناشکسته خوشمها کی می دهد ﴾

« **تَرْجَمَه** » ا کمک قیرلمايجه نصل قوت ویرر ؛ اوزوم صالقیملری
 صیقلمایجه نصل شراب ویرر ؟ « **شَرَح** » مقصد عالی ی تأییداً بیوریلورکه :
 ا کمک قیرلمايجه قابل اکل اولیوب قوت ویرمه جکی و اوزوم صالقیمی قوپارلمايجه
 شراب حاصل اوله میه جنی مثلاً، بدن دخی کرفتار موت اولمايجه روحك کالی
 بعض مرتبه خفی و غیر جلیدر .

مثنوی

﴿ تا هلیله نشکند با ادویه ﴾
 ﴿ کی شود خو صحت افزا ادویه ﴾

« **تَرْجَمَه** » قاره هلیله سائر علاجلر ایله برابر قیرلمايجه نصل صحت افزا
 ادویه اوله بیلیر ؟ « **شَرَح** » [هلیله ، بر نوع هند میوه سیدرکه ، طبابتده مسهل
 اوله رق استعمال اولنور .] « **شَرَح** » بوده مثال دیکردرکه : هلیله کبی
 مفید بر میوه سائر ادویه ایله قیرلمايجه داعی طهارت و علاج اولیه جنی مثلاً ،
 بدن انسانی دخی اسباب مادیه ایله فنا پذیر اولمايجه روحك کال فیضی مکتوم و مختوم قالیر .

﴿ در صفت پیر و مطاوعت وی ﴾

پیرك صفتته واكا مطاوعتك لزومه دائردر.

﴿ ای ضیاء الحق حسام الدین بکیر ﴾

﴿ يك دو كاغد بر فنا در وصف پیر ﴾

« ترجمه » ای ضیاء الحق حسام الدین ! برایکی کاغد آلوب پیرك وصفی

تطویل و تفصیل ایت ؟ « شرح » شرح عاجزانہ مک برنجی جلدینک مقدمه سنده تفصیل او انسدینی ارزده حسام الدین جلی ، حضرت مولانای رومی قدس سره السامینک مریدی ، ولد مغویسی و خلیفه سی ایدی . دریای کمال و یقین ، حضرت مولانا جلال الدین ، متوی شریفک ابیات حکمت آیاتی کمال عشق خدا و فیض مولا ایلہ نظم و ایراد بیوردقلری صروده مشار الیه حسام الدین جلی ضبط و تحریر ایدر ایدی . (ضیاء الدین) اتقی مشار الیهک انوار مالا نهاییه مغویه سنه احرادر . اشبو بیت شریفک مال عالینجه بیوریلورکه : ای منبع عرفان و یقین اولان او غم حسام الدین ! برایکی کاغد ایلہ خامه بی دست فیض یه سته آله پیر روشن ضمیرک احوال حکمت اشتمالی حقیقده نظم ایده حکم ابیاتی تحریر و مشتاقین معرفتی داسیر ایت !

مشنوی

﴿ کرچه جسم نازکت را زور نیست ﴾

﴿ لیک بی خورشید مارا نور نیست ﴾

« ترجمه » کرچه سینک نازک اولان جسمک قوتی یوقدر ؛ فقط

آفتابسر بزه نور یوقدر ؟ « شرح » ای حسام الدین ! جسم نازک بی زور و ضعیف اولدینی درکار و سکا زحمت و یرمه کلب راضی اوله میه جنی آشکار ایه ده سن سمای انوار نمای حقیقده آفتاب عالم تاب اولدیغندن نور و فیضک اظهار احتیاج ایتک ضروریدر . حضرت مولانا کبی

بر دریای بی انتهای عرفانك، كندی مریدی اولان حسام الدین چلبی حضرت تلرینه
بو یولده لسان استعمال بیورمسندن ذات جلیل القدر لرینك تواضعی وخلق عظیم
و کریمی ایله حسام الدین چلینك کالات معنویه سی برقاقدها ظاهر و باهر اولور.

مثنوی

﴿ کرچه مصباح وز جاجه کشته ﴾

﴿ لیک سرخیل دلی سر رشته ﴾

« تَجَمُّدُ » کرچه چراغ و قندیل و جام اولمشسك ، لكن اهل دلاک
رئیسى و سرعسكریسك: « شَرَحْ » ای حسام الدین ! ایفا ایلدیكك عبادت و ذکر
و فکر خداده کوسـتردیكك ثبات و همت ، باعث ضعف وجود و جسم پاک
مانند مصباح و زجاج ، انوار آلود اولمش ایسهده ینه سن جنود ارواحك
رئیسى و سرعسكریسك . حضرت حسام الدین حقنده ایراد بیوریلان مصباح
و زجاجه تعبیراتی قرآن عظیم الشانده سورهُ نورك اوتوز بشنچی آیت کریمه سـنه
اشارتدرکه ، شرح عاجزانه مك دیگر جلدنده تفسیر اولمشدر.

مثنوی

﴿ چون سر رشته بدست کام تست ﴾

﴿ درهای عقد دل زانعام تست ﴾

« تَجَمُّدُ » چونکه ایپلکك اوجی سنك الكدهدر ، کوکل عقدینك
جوهرلری سنك نعمتلكدندر . « شَرَحْ » ای حسام الدین ! چونکه معنأ
رئیس و عاليسك . سر رشته مطالب و آمال اهل حال سنك دست کام و انعام
پیوستكه محول و کوکل كردانلغنده کی انجولرك انسجامی و درر و غرر فیض انجـامی
سنك انعام فرجامكدندر.

(جناب پیر قدس سره بو بیت شریف ایله حسام الدین چلبی حضرت تلرینك
قطیبتنه اشارت بیوردرلر .)

مثنوی

﴿ برنویس احوال پیر را همدان ﴾

﴿ پیر را بگزین و عین راه دان ﴾

« تَرْجِمَه » یول بایچی پیرك احوالی یاز . پیری اختیار و انتخاب ایت
و بو انتخابی عین طریق سلامت بیل ؛ « شَرْح » دنیادن عقبایه سلامتله وارمق
ایچون بر طریق سعادت رفیق واردرکه . آنی هرکس بیله مز ؛ مکر پیر
روشن ضمیر اوله ؛ بناءً علیه ای حسام الدین ؛ او نوع پیری تعریف و اشعار
وای طالب راه حقیقت ؛ تعریف اولنه حق اولان پیرك خدمتی اختیار ایت !

مثنوی

﴿ پیر تابستان و خلتان تیر ماه ﴾

﴿ خلق مانند شبند و پیر ما ﴾

« تَرْجِمَه » پیر . موسم صیف مثالی و سائر خلایق موسم خریف کبی در .
خلق ، کیجه و پیر ، ماه کیدر . « شَرْح » تابستان : یاز موسمه اطلاق اولتور
ایسه ده (تاب) نوری و (تیر ماه) ده کی (تیر) ظلمتی ایما ایلدیکسندن
بیت شریف پک بلیغ و هنرلی دوشمشدر . مقصده کلنجه : پیر : مثال تابستان ،
منبع فیض و عرفان و ظلمت جهالری حسبله خلق : مثال خزاندر . کذلک
خلق ، کیجه و پیر منیر . ماهه مشاهد رکه ، مستعدنی تنویر و نعم روحانیه ایله
مسعود و دلسیر ایلر .

مثنوی

﴿ کرده ام بخت جوانرا نام پیر ﴾

﴿ کوز حق پیرست نه از ایام پیر ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » بن جوان بخت بر ذاته پیر ناهنی و یردم، حال بو که او جناب حق دین یردر، ایامدن پیر دکلدن ؟ « **شَرْحُ** » بو بیت شریفده اولوقت سنّا دها پیر اولمامش حضرت حسام الدین وسنّا کنج فقط هر عصرده کامل و عاقل اولان مردان خدا اشارت وانبا بیوریلور . ای حسام الدین ! بنم تعریف و توصیف ایتک ایستدیکم انسان کاملی پیر تعبیر ایلمد ایسه ده پیردن مقصدم ، سالخوردده و جسمّا اختیار اولمس کیمسه لره عائد اولیوب بلکه فیض و نعمت جناب کبریا ایله عقل و کماله نائل اولمش اولانلردرکه، او نوع کامل و عاقل، ایستر کنج ایستر اختیار اولسون شیخ و مرشد ورشیددر .

مشنوی

﴿ اوچنان پیرست کش آغاز نیست ﴾
 ﴿ با چنان در یتیم انباز نیست ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » او او یله بر پیردرکه : اکا ابتدا یوقدر . بویه بر در یتیم و کوهر کران قیمته نظیر اولاماز . « **شَرْحُ** » ایامدن دکل ، طرف حق دین پیرنیر اولان ذاتک عقل و حکمتی بر قاج سنه لک اولیوب بلکه ازلی و ابدیدر ؛ زیرا اعیان نابتده کی حال حیرت مالدن بری اطف خدا آنک اوزرینه جاری وهویدادر . او یله بر پیر روشن ضمیر، قطب الوقت و عصرنده بی نظیر اولور .

مشنوی

﴿ خود قوی ترمی شود خمر کهن ﴾
 ﴿ خاصه آن خمری که باشد من لدن ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » اسکی شراب بالطبع غایت قوی اولور ؛ علی الخصوص بر شرابکه الله تعالی حضرت تلمینک علم لدنندن اوله ؟ « **شَرْحُ** » مادیاتده بیله اسکی شراب و تجربه دیده اولان انسان دها قوی و محبته شایان اولور ؛ یا اول پیرکه ازلی و علی الخصوص فیض علم لدنندن مالیدر ؛ فصل عالی اوله جفی بر مقدار تأمل ایله بدیهی اولور .

مثنوی

﴿ پیرا بکزین که بی پیراین سفر ﴾
﴿ هست بس پر آفت و خوف و خطر ﴾

« تَرْجِمَهُ » پیری اختیار و انتخاب ایت . زیرا پیرسز بوسفر پک چوق
بلا و خوف و تهلکه ایله مالیدر . « شَرْحُ » ای طالب حقیقت ! طریق سلامت
رفیق بولق آرزو ایدر ایسه ک سفر دنیا ده بر مرشد عاقل و کامل آرا که
سکا سلامت افزا بر یولی آراه و بو جهانک لایعد و لایحصی اولان آفت
و خوف و خطرندن سنی رهایاب ایتسون !

مثنوی

﴿ آن رهی که بارها تورفته ﴾
﴿ بی قلاوز اندر آن آشفته ﴾

« تَرْجِمَهُ » بر چوق دفعه لر کیتدی کک بر یوله قلاووزسز کیده جک
اولسه ک شایرر سک ؟ « شَرْحُ » چوللرده . بیوک سفرلرده و دکزلرده
انسان بر چوق دفعه کچمش کیتمش اولسه بیله ینه او محللردن
مرور ایتک ایستینجه بالضروره قلاووزده محتاجدر ؛ یا اصلا مرور و عبور
ایتمدیکی واحوانندن بی خبر بولسدیفی طریق روحانیت و آخرتی شیخسز .
مرشدسز بالکز اوله رق بالاخطر و تهلکه فصل بوله بیلیر ؛ و فصل امین اولور ؟

مثنوی

﴿ پس رهی را که ندیدستی توهیج ﴾
﴿ هین مروتنها ز رهبر سرمیج ﴾

« تَرْجِمَهُ » ایمدی سن هیج کورمدیکک بر یوله ، صاقین ، تنها کیتمه ؛
و دلیلدن اعراض ایدوب استغنا کوسترمه ؟ « شَرْحُ » دنیا ده بر چوق دفعه

مرور ایلدیکک بیابان و بحاردن یالکز مرور ایتک ممکن اوله مدیننی حالدده ، یا هیچ
کور مدیکک طریق عقبایه کیتک خصوصنده رهبردن ، یعنی مرشد کاملدن
نصل روکردان اولورسک ؟

مثنوی

﴿ کر نه باشد سایه او بر تو کول ﴾

﴿ بس ترا مرگشته دارد بانک غول ﴾

« تَبَجَّهْ » ای نادان ! سنک اوزرکده آنک سایه سی اولماز ایسه غول
یباینک آوازی سنی شاشیرتیر ؟ « شَرَحْ » ای غافل ! سن ، شیخ
وعاقل آدمی بن نه یاپهیم ؟ دیو اصرار و بو حقیقی انکار ایدرسک ؛
بو سفر دنیاده باطنی اولان وسوسدن باشقه غول و شیطان صفت اولان بعض
خدعه کار انسانلرک مداهنه لری و تشویقات آفت غایاتلری سنی سرکردان
و پریشان ایدر . بناء علیه دنیاده قطع مسافات ایتک ایچون مرشد سز اوله رق
یالکز قالمغه زنه ار اجتسار ایتمه ؟

مثنوی

﴿ غولت از ره افکنند اندر کزند ﴾

﴿ از تو داهی تر درین ره بس بدند ﴾

« تَبَجَّهْ » غول و شیطان سنی طوغری یولدن چویرر . بو یولده سندن
دها ذکی بر چوق کیمسه کمره اولدی ؟ « شَرَحْ » دیمه که : بنده فطرت
ذکاوت و فراست اولدیغندن بلا مرشد قطع مسافاته ایلرم ؛ ذکاوتک اولسه دخی
ذکاوتکه استناد و اعتماد ایتمه ؛ چونکه سندن دها داهی ، دها ذکی بر چوق
انسانلر ، مرشد مرارجتی روا کور مدکلرندن پریشان وتار و مار اولدیلر .

مثنوی

﴿ از نبی بشنو ضلال رهروان ﴾

﴿ که چه شان کرد آن بلیس بدروان ﴾

« تَرْجَمَه » مرشده اتباع ائمه رك كندی عقلاری اوزره سلوك ايدنلرك ضلالتی قرآن عظیم الشانیدن ایشیت و آندن آكلا كه اول بدروان اولان شیطان آنلره نلر ایلدی ؛ « شَرْح » ارادات صمدانیه و انبیای ذیشانہ اطاعت ائیموب افكار سرکشانه و آمال خردسرا نه لریه حرکت ایتك ایستیان اهل ضلالك فصل پریشان حال اولدقلری قرآن عظیم الشانك بر جوق آیات بیناتنه نقل و انبا بیورلمش اولدیغندن عبرته مطالعه ایدرلك بلا مرشد سلوك طریقك وخامت عاقبتی آكلا !

مشوی

﴿ صد هزاران ساله راه ازجاده دور ﴾

﴿ بر دشمنان و کر دشان ادبیر و عور ﴾

« تَرْجَمَه » شیطان ، آنلری طریق مستقیمدن یوز بیك سَنَه لَك اوزاق یوللره کوتوردی و کریوۀ ادباره دوشوروب لباس ایماندن صویدی ! [بویت شریف دخی شیطان صفت اولان انسانلرك ایراث ایلدكلری مضرت و فلاکتی مشعر اولدیغندن وارسته شرحدر]

مشوی

﴿ استخوانها شان بین و موی شان ﴾

﴿ عبرتی کیر و مران خرسوی شان ﴾

« تَرْجَمَه » آنلرك کیکلرینی و قیللرینی کوروب عبرت آلدده مرکبکی آنلرك جاننه سورمه ؛ « شَرْح » انبیای عظام حضراتنك تبلیغاتی رد و تکذیب ایله ، شیطانك وسواسنه تابع و کرفتار فریب اولان ائم سالفه نك موی و استخوانلری دیمك اولان خرابه لرینی و سیم قرآن عظیم الشانده « روی ارضده کزك . تکذیب انبیا ایدن اشقیانك عاقبت احوالی فصل اولدیغنی کورك » مأنده ازلان (فسیروا فی الارض فانظروا کیف کان عاقبة المکذبین) آیت کریمه سی و آیات سائر ایله انبا بیوریلان حاللرینی نظر عبرت ایله کوروب مرشد عاقله تابع اول . و عناد و انایت مرکبکی کرداب فلاکت مأبه سورمه !

مثنوی

﴿ کردن خرکیرو سوی راه کش ﴾

﴿ سوی ره بانان وره دانان خوش ﴾

« ترجمہ » مرکبک بونی طوت ، یول طرفنه وخوش اولان حافظ الطرق
ویول بیلجیلر جانبہ چک ! « شرح » مثال خر، بد آثار اولان نفس امارہ نک
کردن فلاکت توأمی حر براقہ ، ہمیشہ طریق استقامتہ طوغری چک وراہ
حقیقی حفظ ایدیجی مرشد وعقلارہ اتباع و اولوجهلہ کنیدیکی اصلاح
وافلاح ایت !

مثنوی

﴿ هین مهل خررا ودست ازوی مدار ﴾

﴿ زانکہ میل اوست سوی سبزہ زار ﴾

« ترجمہ » زہار ، مرکبی صالیورمہ وآندن ال چکمہ ؛ زیرا کہ آنک
میلی سبزہ زار جانبہ در . « شرح » زہار ، نفس امارہ یی براقہ ؛ زیرا نفسک
میلی صورتا کوزل کورینان معاصیہ منحصردر ؛ بناءً علیہ آنی حر براقیر
ایسہک یایان وبی درمان قالورسک !

مثنوی

﴿ کریکی دم توبغفلت واهلش ﴾

﴿ اورود فرسنگها سوی حشیش ﴾

« ترجمہ » اگر سن بر آن مرکبی غفلتہ صالیورر ودقت ایتمز ایسہک
فرسخ فرسخ اوت جانبہ کیدر ! « شرح » نفس امارہ مرکبی اولقدر سرکش
وحریدرکہ ، سن آنی ولو بر آن حر براقہ حق اولسہک او درحال فناقلرہ
شتاب ایدرک سنی بدحال وبی مجال براقیر .

مثنوی

﴿ دشمن راهست خرمست علف ﴾

﴿ ای بسا خربنده را کرد اوتلف ﴾

« تَرْجِمَه » مرکب ، یولک دشمنی و علف و آره نك مست و محیدر ؛
ای غافل ! بیل که او بر چوق مرکبجیلری تلف ایتمشدر . « شَرْح » نفس اماره
طریق سلامت رفیق شریعتك دشمن اکبری و معاصینك محب اعظمیدر ؛
سن آن قیود شریعت مطهره و نصایح رجال مقبوله ایله ربط و بند ایت ؛
یوقسه سنك عقل ظاهر ك کبی بر چوق مرکبجیلری او هزار دفعه تلف ایتمشدر .

مثنوی

﴿ کردانی ره هر آنچه خر بنخواست ﴾

﴿ عکس آن کن خود بود آن راه راست ﴾

« تَرْجِمَه » اگر طریق صوابی بیلمز ایسه ك مرکب هر نه یا یمق ایسترسه
سن آنك عکسنی اختیار ایت ! زیرا آمانك عکسی طوغری یولدر .
« شَرْح » ای انسان ! اگر دیر ایسه ك که الآن بر مرشد کامله نائل اوله مدم
و نفس اماره نك حیل و مکایدنی بیله مدم ، نه یاپهیم ؟ او تقدیرده سکا بونصیحت
اعطا اولتور که : نفس اماره هر نه آرزو ایدر و خوش دیو ارئه ایلر ایسه
سن آنك عکسنی اختیار ایت و او عکسی ، طوغری یول بیل !

مثنوی

﴿ شا وروهن و آنکه خالفوا ﴾

﴿ ان من لم یعصهن تالفوا ﴾

« تَرْجِمَه » نسا ایله یعنی نفسکزله مشاوره ایلکیز ، آندن صکره
آنلرک رأیلرینه مخالف ایدکیز ، تحقیقا شول کیمسه که نفسنده مشتهیات
غیر مشروعه سنه عصیان ایتمدی ، او مشتهیات آنی تلف ایلدیلر ،

« **تشریح** » اهل تصوف، نساحقنده وارد اولان « شاور وهن خالفوهن » حدیثک نفسلر ایچون شرفواقع اولدیغنی بیان ایدرلر؛ زیرا نفس دخی اسم وئنت اولوب ضمیرینک جمعی نساک ضمیر جمعی کی (هن) کلیر و سیما نفس اماره مخالفته شایان کورینور؛ بناءً علیه اراده ییوریلورکه: ابتدا نفسلریکزی عقلاً و قلباً تفتیش ایدیکز و هر هانکی شیئه بر میل نامشروعلری حس ایدر ایسه کز زنهار، اجراسنه اجتناسار ایتیکز؛ بالعکس عکسنی اختیار ایدیکز.

مشئوی

﴿ باهوا و آرزو کم باش دوست ﴾

﴿ چون یضلك عن سبيل الله اوست ﴾

« **ترجمه** » هوا و آرزو ایله دوست اولما، چونکه سبیل اللهدن سنی اضلال ایدن اودر. « **تشریح** » هوا و هوسک آرزوسنه و نفس دسسه دوست و تابع اوله، زیرا او سنی طریق حقدن محروم و مشئوم ایدر. انسان علیهنده شیطانک برنجی آلتی نفس اماره و افکار و آمال مفسدهدر نفسک کید و ظلمندن باذن الله تعالی خلاص بوله ییلمک اوزره ذکر سبقت ایتدیک و جهله امر حقه تمامیه منقاد و نصایح و همیله سنی صیانت دقت ایدن بر مرشد رشیدک ارشادینه کندیک تسلیم ایله و اولوجهله امین و معظم اول. بیت شریفده اشارت اولنان آیت کریمه سوره (ص) ك یكرمی التنجی آیت کریمه سیدر. شویله که (یاداد انا جعلناک خلیفه فی الارض فاحکم بین الناس بالحق ولا تتبع الهوی فیضلك عن سبیل الله) معنای شریفی: یاداد! بز سنی ارضه خلیفه قیلدق ناس بیننده حق ایله حکم ایت و هوا و نفسه تابع اوله، زیرا هوای نفس سنی سبیل اللهدن اضلال ایلر! « بو آیت کریمه ظاهرأ نبی ذیشان حضرت داود علیه السلام و سائر انبیای کرام و حکمداران صاحب الاحتشامه برامروفرماندر، باطنأ ایسه مستعد ترقی اولان هر بر انساندر. شویله که: ای انسان! دقت ایت، روی زمینده سنک کی عاقل و کامل هیچ باشقه بر مخلوق وارمیدر؟ یوقدر! بناءً علیه روح و قلب و عقلک محل اجرا آتی اولان ارض وجودده متصرف

اولدیفکدن حق ایله حکم ایت وهر اعضائک وحواسک وظائف متنوعه
مشروحه سنی مشیت باطنه ک حسیه اجرا ایتدیر و بو حکم وجودده
هوای نفسه تابع اوله !

مشنوی

﴿ این هوارا نشکند اند جهان ﴾

﴿ هیچ چیزی همچو سایه همرهان ﴾

« تَرْجَمَه » بو هوا وهوسی جهانده یولد اشک سایه سی کی هیچ برشی قیره مز؟
« شرح » هوای نفسی همیشه کسر و رفع ایت ، فقط بونیده بیل که آنی قیرمق
ایچون طریق سلامت رفیق بحق بیلر مرشد کامل و عاقل لک سایه سی وهمتی
قدر مؤثر چاره بولنه مز ، بناءً علیه او زمره جلیله ک همته التجا و کندیکی
هوای نفس ایله وسوس شیطانیه دن رها ایت !

﴿ وصیت کردن رسول علیه السلام علی را کرم الله وجهه که ﴾

﴿ چون هر کس بنوع طاعتی تقرب جویند بحق تو تقرب ﴾

﴿ جوی بصحبت عاقل و بنده خاص. تا از ایشان همه پیش قدم باشی ﴾

فخر عالم صلی الله تعالی علیه وسلم افندیز حضرت ترینک جناب علی کرم الله
وجهه « یا علی ! هر کس بر نوع طاعتله حق تعالی حضرت ترینه تقرب ایتک
ایستر ، سن عاقل و عبد خاص الیهینک صحبتله حضرت حقه تقرب ایسته که
آنلرک کافه سندن ایلریده بولنه سک ! » دیه وصیت بیورمه لری بیاننده در

بو حدیث شریفک مال حکمت اشتالی ﴿ یا علی اذا تقرب الناس الی خالقهم
بانواع البر فتقرب الی الله بانواع العفل تسبقهم درجهً و زلفی عند الناس فی الدنیا
وعند الله فی الآخرة ﴾ عباره جلیله سیله روایت اولنور

مشنوی

﴿ گفت پیغمبر علی را کای علی ﴾

﴿ شیر حق پهلوانی پردلی ﴾

« تَبَجَّيْكُمْ » پیغمبر علیه الصلوة والسلام افندیز حضرتلری جناب علی به بیوردیلرکه : ای علی ! حَقَّ آرسلانی سَاک و پهلوان و قوی القلب سَاک ! [حضرت علی کرم الله وجهه نك جسارت و شجاعتی ، عقل و علم و ولایتی و سائر کالات بی نهایتی عالمک معلوم و معروفی اولدینندن بو جهتلرک شرحی بیرون اقتدار خامه در]

مشنوی

﴿ لیک بر شیری مکن هم اعتمید ﴾

﴿ اندر آ در سایه نخل امید ﴾

« تَبَجَّيْكُمْ » لکن آرسلانغه و شجاعته اعتماد ایله ، امید نخلنک سایه سنه کل ! « شَرَحْ » فخر عالم علیه الصلوة والسلام افندیز حضرتلری بیوردیلرکه : یا علی ، و پهلوان و پر دل اولدیغک حالده ینه شجاعت و کالاتکه اعتماد و استاد ایتمه ، نخل امید اولان بر مرد عاقلک نصیحت و مشاوره سنه مراجعت و او سایه ده اکتساب فیض حقیقت ایت !

مشنوی

﴿ اندر آ در سایه آن عاقلی ﴾

﴿ کس نتساند برد از ره ناقلی ﴾

« تَبَجَّيْكُمْ » او عاقلک سایه سنه کل که ، انی بر ناقل یولدن کوتورمکه قادراوله من ! « شَرَحْ » یا علی ! بوله جفک عاقل بویله بر کامل اولسونکه جناب حقه اولان اطمینانی حسیده پر خیر و ثبات اولوب شیطان و نفس ایله ابلیس صفت اولان بعض کیمسه لرک قیل و قالی و القآت مضرت اشتعالی کندیسنه تأثیر ایدرک یولندن چویرمکه مقتدر اوله ماسون

مشنوی

﴿ ظل اوانا ر زمین چون کوه قاف ﴾

﴿ روح اوسیمرغ بس عالی طواف ﴾

« تَجَمُّد » آنک کولکھسی برده قاف طاعی کبیر. روحی زیاده عالی طواف
ایتمکده سیمرغ مثالیدر. « شَرَح » یا علی ! مرشدك بویه بر مرشد اولسون که
سایه سی حقیقتده روی زمینی احاطه ایتدیکی حالدہ ظاہرینان نزدندہ کوه قاف کبی
غیر مرئی و روحی عالی طواف و علوی اولسون. حضرت علی رضی الله عنہک
زمان عالیندہ کنیدیسنہ بو یولده مرشد اوله جق فخر عالم محمد مصطفیٰ علیہ
افضل التحایا افدیمز حضر تلیدر. فقط بوا مر و نصیحت کافہ علی مشرب اولان
مردان خدایہ عائد اولدیغندن بیوریلور که : ای طالبان ! بر مرشد کاملی بولغه
دائما شتابان اولکز !

مشنوی

﴿ کر بکویم تا قیامت نعت او ﴾

﴿ هیج آنرا مقطع و غایت مجو ﴾

« تَجَمُّد » اگر اول عاقل و کاملک نعتی قیامتہ قدر سویلیه جک اولسه م،
آنک وصف جلیله مقطع و غایت ایستمه ! « شَرَح » بو بیت شریفک مأل عالینسی،
حضرت مولانای رومی قدس سره السامی کندی لسان حکمت بیانندن
بیوریلور که : اگر فخر عالمک یا خود تابع شریعت و حقیقت محمدیه اولان بر مرد،
عاقل و کاملک نعت و مدحی قیامتہ قدر بیان و اتیان ایدہ جک اولسه م اوصاف
جلیله سی کبی مدح ابدی و نامتناهی اولور .

مشنوی

﴿ دربشر روپوش کردست آفتاب ﴾

﴿ فهم کن والله اعلم بالصواب ﴾

« تَرْجِمَهُمْ » کونش قلب انسانده یوزخی اورتمشدر. یعنی آینه قلبه تجلی ایدن نور اسماء و صفات ایجابجه صورت بشریه کونشه نقاب اولمشدر. بو نکته یی فهم ایله الله تعالی صوابه اعلمدر. « شَرْحُ » بو بیت شریفده انسان عاقل و کاملک درجات عالیه سنی تعریف ایلر، بیوریلررکه: آفتاب حقیقی بر صورتله ظاهر و جلی اولدینی کبی دیگر صورتله باطنی و هرکسه غیر مرئیدر؛ و رؤیت اولنماق اوزره بشری مانند نقاب، اتخاذ ایدوب ظاهر بیناندن صاقلانمشدر، بناءً علیه سن آفتاب حقیقی باطندن اخذ و قابض انوار شمع معنویه اولمق ایستر ایسک بر مرد عاقل و کاملک قلبه مراجعت و خاطر پاکنک جلبنه مواظبت ایت! بیت شریفده مذکور (آفتاب) دن مقصد، روح معنوی اولسه مناسبلی اولورکه آفتاب روح و نقاب بدن بشر اولمش اولور.

مشنوی

﴿ یا علی از جمله طاعات راه ﴾
﴿ بر کزین توسایه خاص آله ﴾

« تَرْجِمَهُمْ » یا علی! حق یولنک طاعاتی جمله سندن، سن خاص اله اولان عاقلک طریقی اختیار و انتخاب ایت! « شَرْحُ » نماز، صدقه، صوم کبی مفروض و مشهود اولان عبادتدن باشقه مستعدین، قرب حقه و اصل ونعم معنویه نائل اولمق اوزره بر طریقت اختیار ایلدکلری جمله معلومدر. ایشه بو طریقت کیفیتی اوزرینه فخر عالم صلی الله علیه وسلم افندیمز حضرتلری حضرت علی رضی الله عنه بیوریلررکه بر عبد خاصک همت و نصیحتنه التجا و بو صورتله بر قاتدها ارتقا ایت!

مشنوی

﴿ هرکسی در طاعتی بگریختند ﴾
﴿ خویشان را مخلصی انکیختند ﴾

« تَرْجِمَهُمْ » هرکس بر نوع طاعته قاجوب التجا ایلدیلر و بو التجایی کندیلرینه محل خلاص اتخاذ ایلدیلر. هرکس برر صورتله نجات و سلامتی آرامشدر. [وارسته شرحدر]

مثنوی

﴿ تو برو در سایهٔ عاقل کریز ﴾

﴿ تارهی زان دشمن پنهان ستیز ﴾

« تَرْجِمَهْ » سنده کیت ! عاقلک سایه‌سنه التجا ایت که عداوت و عنادی
کیزی اولان دشمندن خلاص بوله‌سک ! « شَرَحْ » یا علی ! انسان عاقلک
رأی و همته التجا ایله که خفی اولان نفس اماره ایله شیطان خناس و انسان -
دساک عناد و شردن خلاص بولوب مرحمت ربانیه کندینه ملجأ ایده‌سک.

مثنوی

﴿ از همه طاعات ایزت به‌ترست ﴾

﴿ سبق یابی بر هر آن سابق که هست ﴾

« تَرْجِمَهْ » کافه طاعتلردن سکا اعلی و اولی در . بوجه ایله هر بر سابق اوزرینه
تقدم ایده‌سک ! « شَرَحْ » یا علی ! سنک ایچون الک مقبول طاعت بر مردکامک
عقل و همته مراجعت ایتمکدر ؛ بوصورتله حق یوانده ممتاز و بی‌انبار اولورسک ،
بیت شریفک برنجی مصراعنده « بو طاعت سکا اولی در . » عبارۀ جلیله‌سندن
آ کلاشیلیر که طرفدن هر بر طریق انسانک خاقت و استعدادینه و بولندینی
حال و موقعک اقتضاسنه کوردر . مثلاً قوت بدنیه‌دن کلیاً محروم بر انسانک
طاعتی بولندینی یرده کال صبر و شکر ایله حق تعالی حضرتلرینه عبادت ایتمکدر ؛
اما بر صاحب قوت و شجیع مؤمنک وظیفه‌سی بر محله قنوب تسبیح چکمگله
امرار اوقات اینک دکل ، بلکه زمان حربده و سائر اوقاتده اجرای فرائض ایله
برابر جهاد و ایفای وظیفه‌ده اقدام و ثبات ایتمکدر ؛ ایشته بو صورتله
هر بر انسانک استعدادینه کوره بر طریق وارد که آنی ارائه ایدن مرشد کامل
و مرد عاقلدر .

مثنوی

﴿ چون کرفتی پیر هین تسلیم شو ﴾

﴿ همچو موسی زر حکم خضر رو ﴾

« تَرْجَمَهُ » پیری بولنجه تسلیم اول ! حضرت موسی علیه السلام
 خضر علیه السلامه تبعی کی او مرشد کاملک حکمنه انقیاد ایت !
 « شَرْح » بن پیر وعاقلم ادعا سنده بولنن هر برانسانی پیر و مرشد اختیار ایتک
 سهو عظیم اولدینی مشوی شریفک پک چوق ایات شریفه سنده اول و آخر یاد و ایراد
 بیورلمشدر ؛ اکر بعدالت تحقیق بر پیر روشن ضمیره کسب انتساب ایدرایسک
 آرتق آندن صکره لایقوله تسلیم اول ! سست و سقیم اوله . [حضرت موسی
 علیه السلام ایله حضرت خضر پاتنده واقع اولان ماجرا بو شرح اولکی
 جلد لرنده بیان و انبا اولمش ایدی .]

مشنوی

﴿ صبر کن بر کار خضری بی نفاق ﴾
 ﴿ تا نکوید خضر رو هذا فراق ﴾

« تَرْجَمَهُ » خضرك كارينه بی نفاق اوله رق صبر ایت که خضر : ایشه
 بی فراقدر ، کیت دیسون ! [بو بیت شریفک شرحی آتیده در .]

مشنوی

﴿ کرچه کشتی بشکند تودم مزن ﴾
 ﴿ کرچه طفلی را کشد تومو مکن ﴾

« تَرْجَمَهُ » اکر کمی بی قیارسه سن اعتراض ایله ! اکر چوجنی
 اولدرسه سن فریاد و فغان ایته ! « شَرْح » شیخ و مرشد انخاذ ایده جکک
 بر مرد رشیدک اجرا آتی اوزره زنهار تعریض وانکار ایته ! چونکه اواجرا آنک
 حقیقته سن مطلع سک ! مثلاً حضرت موسی ایله همراه اولدقه حضرت خضر
 علم لدنن اخذ ایتدیکی حکمی وعواقب احواله وقوف ورؤیتی حسیهله متبی .
 عزیمت اولان بر سفینه بی دله رک سفرندن منع ایتمش و یولده تصادف ایلدیکی
 بر چوجنی اولدیرمش ، قبول اولمد قلری بر کویده مائل انه بدم اولان

بر خانه نك دیوارینی ید مبارکیله اصلاح و تقویه ایشدر . حضرت موسی ایسه بو احوال عجیبه نی مشاهده ایتدکجه بر نوع تعریض ایله سؤال ایدوب صبر و سکوت ایتک ایچون کندیسندجه مجال بولامش اولدیغندن حضرت خضر : یا موسی ! بونک اوزرینه آرتق مفارقتمز ایجاب ایدر دیوب فقط قبل الوداع اجراآت مذکورہ نك خفی اولان حکمتلرینی بیان وانبا ایلدی . سبق ایدن بیت شریفده ذکر اولندیغی اوزره بو ماجرا شرح مثنوینک دیگر محلیده تفصیلاً اشعار وانبا اولندیغندن تکرارندن صرف نظر اولور . [بوکا دائر اولان آیت کریمه سورہ کہفک التمش التیدن بدء ایله سکسان دردنجی آیت کریمه سنه قدر امتداد ایدر .]

مثنوی

﴿ دست اورا حق چو دست خویش خواند ﴾

﴿ تا یدالله فوق ایدیهم براند ﴾

• ترجمہ : « نہ وقت آنک الی حق تعالی کندی تعبیر ایلدی . حق (یدالله فوق ایدیهم) بیوردی . » شرح : اشارت اولنان آیت کریمه سورہ فتحک اونجی آیت کریمه سیدر . شویله کہ : ﴿ ان الذین یبایعونک انما یبایعون اللہ یدالله فوق ایدیهم ﴾ معنای شریفی : « تحقیقا یا محمد ! شول کیمسه لرکه سکا بیعت ایدرلر . آنلر الله تعالی یه بیعت ایلرلر ، حق تعالینک ید قدرتی آنلرک الہری اوزرنده در . یعنی فخر عالم محمد مصطفی علیہ افضل التحایا افندیمزہ بیعت و اطاعت ایدنلر حق تعالی حضرت تلرینک نزد صمدانیسیده او قدر مقبولدرکہ قدرت ربانیہ ینہ حقدن اولان اقتدار موہوبلری اوزرینه وضع اولنوب قوتلری مزداد و ذاتلری از هر جهت صاحب سداد اولور . فخر عالم صلی الله علیہ وسلم افندیمزہ الی آخر الزمان اهل ایمان و صاحب عرفان تمامیلہ اطاعت و بیعت ایدہ جکاری بدیہی و عیان اولدیغندن هر وقتده بولنان مرشد کاملر اوزرینه مرحمت ربانیہ جاری و ابدیدر : ای طالب حقیقت ! انتساب ایدہ جکک مرشدک دست قدرت پیوستنی کال تسلیمیتہ طوتوب ضعیف القاب و صاحب ریب اولمہرق اطاعت و انقیاد ایت !

مشنوی

﴿ دست حق میراندش زنده ش کند ﴾

﴿ زنده چه بود جان پاینده ش کند ﴾

« تَنْجِيْمُهُ » دست حق اولان خلیفه النبی آتی اولدیرر ایکن زنده ایدر،
 زنده ایلک ندر؛ آتی حی ابدی ایدر؛ « شَرْحُ » دست حق اولان حضرت-
 خضر وهر زمانک اولیاسی بر انسانی صورتا اولدیرسهر و اخلاق ذمیمه سنی
 اماته ایتسهر، الحاصل او زمره جلیله اصحابی ظاهرده حکمتی آکلاشلمز
 اجرا آتده بوانسهر او اجراءت عین حیاتدر؛ همده حیات صوریه
 نه دیمک؛ یدالله، او یله بر تازه جان بخش و احسان ایدرکه باقی و نعم
 غیر متناهیه ایله مالیدر.

مشنوی

﴿ هرکه تنها نادر این رهرا برید ﴾

﴿ هم بهون همت پیر ان رسید ﴾

« تَنْجِيْمُهُ » هرکیم بو یولی یالکز و تنها قطع ایلدی ایسه ینه پیرلرک
 و یاردیم یله قطع ایدوب منزل مقصوده ایرشدی. « شَرْحُ » مغنوی اولان طریق
 قطع ایله عالی بر صورتده منزل مقصوده وارمق بر پیرک ارشاد و همته و ابسته در.
 اثر حکمت و مرحت جناب خدا اوله رق صورتا بلا مرشد منزل سلامته
 واصل اولانلرک ده حقیقتلرینه باقلسه اجرا ایلدک لری افعال خیریه دن طولای
 پیر انک محبت و توجهلرینی جلب ایتسهر و آنلرک همته یله نعم رو حانیه یه
 نائل اولمشلر در.

مشنوی

﴿ دست پیر از غایبان کو تاه نیست ﴾

﴿ دست او جز قبضه الله نیست ﴾

« تَجِبْهُمْ » پیرك الى غائبردن قیسه، اوزاق دكلدر ، آنك الى جناب خدانك
قبضه سندن باشقه دكلدر . « شَرْح » اولیاء اللهك مروتی غائب اولان
مستعداندن بعید اولملوب آنلره همت ایدرلر . دینلیر ایسه که پیر حاضر اولمدیغی
حالدله نصل معاونت و همت ایده بیلیر ؟ او سؤال مقدره جواباً بیوریلورکه :
(یدالله فوق ایدیهم) آیت کریمه سنک مضمون مرحمت مشحونی وجه ایله
او زمره جلیله مرحمت ربانیه نائل اولدقلرندن صورتاً غائب اولسه لرده
ایستدکلری یرلرده حاضر درلر .

مشنوی

﴿ غایبانرا چون چونین خلعت دهند ﴾
﴿ حاضران از غایبان لاشک بهند ﴾

« تَجِبْهُمْ » غائب اولانلره چونبکه بونجه قفتان ویردرلر ، شبهه سزدرکه
حاضرلر غائبردن دها ای درلر . « شَرْح » اولیاء الله ایستدکلری خالدله غائب
اولانلرکده معاونته یتشیر ایکن ، یانلرنده بولسان مریدانه و اهل عرفانه
البته پک جوق همت و معاونت ایده جکلری آشکار و وارسته تفصیل و اشعاردر .

مشنوی

﴿ غایبانرا چون نواله می دهند ﴾
﴿ پیش مهمان تاجه نعمت نهند ﴾

« تَجِبْهُمْ » نه وقت غائبلره طعام ویردرلر ، مسافرلرک اوکنه عجب
نه نعمت قورلر ؟ — یعنی اولیاء الله حاضر اولان مستعدانه فوق العاده همت
ایدرلر . [وارسته شرحدر .]

مشنوی

﴿ کوکی کو پیش شان بسته کمر ﴾
﴿ تاکی کو هست بیرون سوی در ﴾

« **ترجمہ** » آنلرک حضورندہ کمر خدمت باغلايان نردہ ؟ قیونک خارچندہ اولان نردہ ؟ « **شرح** » منظور اولیا اولان ارباب استعدادہ ابدال ہمت اولندیغنی مصور اولان بو بیت شریف ، ابیات آنفہی تأکید در .

مثنوی

﴿ چون کزیدی پیر ناز کدل مباش ﴾
﴿ سست و وزیدہ چو آب و گل مباش ﴾

« **ترجمہ** » پیر و مرشدی اختیار و انتخاب ایدنبجہ نازک دل اولہ ! صو و پالچق کبی یومشاق و دوکولمش اولہ ! « **شرح** » بر مرشدی انتخاب ایچون یک چوق دقت و احتیاط ایت ! احوال و افعالی شریعت غرایہ مطابق اولان آنک امرینہ و حالنہ قارشئ کوشک طاوور اتمقدن و تابع اوہام اولمقدن اجتناب ایدرک اکا تسلیمیتلہ انقیاد ایت !

مثنوی

﴿ ور بہر زخمی تو پر کینہ شوی ﴾
﴿ پس جکا بی صیقل آینہ شوی ﴾

« **ترجمہ** » اگر ہر یارہ دن سن یحضور اولور ایسک نصل جلاسز آینہ اولورسک ؟ « **شرح** » مرشد کاملی بولدقدن صکرہ شاید معنأ و مادہ اضطرابانہ کرفتار ، یاخود سنک اعتماد و اعتقادکی کسر ایتک ایچون بر چوق بد خواهانک صورت حققدن ظہور ایدن کلاملرینی استماع ایلہ سست دل و بی قرار اولور ایسک بالضرورہ جلای مغنویدن محروم قالیرسک ! صیقل زحمتی چکمدن بر آینہ نصل مجلا اولور ؟ کرفتار زخم عشق اولیان بر کیمسہ نصل کسب کمال و سعادت ایدر ؟

﴿ کبود زدن قزوینی بر شانکاه صورت شیر و پشیمان شدن او ﴾
 ﴿ بسبب زخم سوزن ﴾

(قزوین) لی بر شخص ، صیرتنک ایکی کوره کی اوزرینه ارسلا ن صورتی
 دو کدورمه سی وایکنه نك آجیسندن پشیمان اولمی بیاننده در :

مثنوی

﴿ این حکایت بشنو از صاحب بیان ﴾
 ﴿ در طریق و عادت قزوینیان ﴾

« تَبَجَّهْ » بو حکایه یی صاحب بیاندن ایشیت ! قزوینلرک طریق
 وعادتلرندن ایدی که : [آتیده اکال اولنه جقدر .]

مثنوی

﴿ برتن و دست و کتفه ها بی کزند ﴾
 ﴿ از سر سوزن کبودیها زنند ﴾

« تَبَجَّهْ » بدنلرینه ، اللرینه ، آرقه لرینه ایکنه اوجیله دو که یاپدیر لرلردی .
 [فصل که آلآن عوامدن بعضیلری ایکنه ایله بدنلرینک بعض اعضاسنده
 رسملر نقش ایتدیر لرلر .]

مثنوی

﴿ سوی دلا کی بشد قزوینی ﴾
 ﴿ که کبودم زن بکن شیرینی ﴾

« تَبَجَّهْ » بر قزوینی ، بر ایکنه ایله رسم یاتمی صنعت ایدمش اولان
 شخصک یانه کیدوب طاتلی اسانله بکا بر دو که یاپ ! دیدی .

[دلاك ، حمامده بولسان خدمتكارلره اطلاق اولنديگي كي قان چيقاران و ايكنه ايله بو كي رسملر ترسيم ايدنلرده تعبير اولنور .] معنای بيتی ایضاحه حاجت یوقدر .

مشنوی

﴿ گفت چه صورت زنم ای پهلوان ﴾

﴿ گفت برزان صورت شیر ژیان ﴾

« تَرْجِمَه » [رسم یاپان ، قزوینی یه دیدی : ای پهلوان ! نه رسمی یاپیم ؟ غضبی بر آسلان صورتی رسم ایت ! جوانی وپردی .] وارسته شرحدر .

مشنوی

﴿ طالع شیرست نقش شیر زن ﴾

﴿ جهد کن رنگ کبودی سیرزن ﴾

« تَرْجِمَه » [قزوینی دیدی :] .نم طالع آسلاندر ؛ آسلان نقشی اور ! چالیش که نقشده مائی رنگی چوق و طوق اولسون ! بو بر قاچ بیت شریفدن مقصد عالی ، نه اولدینی آتیده کوريله چکی اوزره نقل ماجرادن عبارت اولدیغندن آریجه شرحه لزوم کورلماشدر .

مشنوی

﴿ گفت بر چه موضعت صورت زنم ﴾

﴿ گفت بر شانه کهم زن آن رقم ﴾

« تَرْجِمَه » [رسم یاپان قزوینی یه دیدی : صورتی نره که یاپه یم ؟] قزوینی [دیدی : صیرتمده ایکی کوره کم اوزرینه یاپ !

مشنوی

﴿ چون که او سوزن فرو بردن گرفت ﴾

﴿ درد آن در شانه که مسکن گرفت ﴾

« تَبَجَّهْ » رسمی یابه‌جق شخص ، ایکنه‌نی باتیرمغه باشلا پنجه ایکنه‌نك آجیسی ، حریفک صیرتنده یر ایتدی .

مشنوی

❦ پهلوان در ناله آمد کای سنی ❦

❦ مر مرا کشتی چه صورت می‌زنی ❦

« تَبَجَّهْ » کندینی پهلوان کوسترمک ایسته‌ین قزوینلی فریاده باشلادی .

ای سنی ! بنی اولدیردك ! نه رسمی یابیورسك ؟ « شَرَحْ » چوق آدملر واردرکه ضعف قلبلرینی بیامیوب کندیلرینی مرد غیور ظن ایدرلر . مع‌ما فیه کرک طریقتده ، کرک سائر معاملاتده پک جزئی برزخم واضطراب کوررلر ایسه فریاده باشلارلر و کندیلرینی شایان اسف و خنده ایدرلر .

مشنوی

❦ گفت آخر شیر فرمودی مرا ❦

❦ گفت از چه عضو کردی ابتدا ❦

« تَبَجَّهْ » رسام : بکا . آرسالان رسمی یاپ بیورمدکی ؟ دیدی .

قزوینلی اوت ! اما آرسالانک هانکی عضوندن ترسیمه باشلادك ؟ دیدی .

مشنوی

❦ گفت از دم‌کاه آغازیده ام ❦

❦ گفت دم‌بکذار ای دودیده‌ام ❦

« تَبَجَّهْ » رسمی بابان : آرسالانک قویروغندن باشلادم دیدی . قزوینی ده :

ای ایکی کوزم ! قویروغندن واز کج ! قویروغنی ترسیم ایته ! دیدی .

مشنوی

﴿ ازدم ودمکاء شیرم دم گرفت ﴾

﴿ دمکه او دمکههم محکم گرفت ﴾

« تَرْجِمَهُ » آرسلانك قويروغيله قويروق صوقومندن نفسم طوتلدى
آنك قويروق محلى بنم محل نفسم اولان بوغازمى طوتدى . « شَرْحُ » ذكرى
سبق ایدن و آتیده کلمکده ارلان ابیات حکمت آیات بر مقدار زحمت کوردکلری
کبی فریاده بدء ایدن نامردلر حقنده وارد در .

مشنوی

﴿ شیر بی دم باش کو ای شیر ساز ﴾

﴿ که دلم سستی گرفت وزخم کاز ﴾

« تَرْجِمَهُ » ای آرسلان ترسیم ایدن رسام ! وارسون ارسلان، قويروق
اولسون ! زیرا بنم کوکلم مقاص وایکنهك یارهسندن ضعیف اولدی .
[بو بیت شریف صبرسنلغی مشعردر .]

مشنوی

﴿ جانب دیگر گرفت آن شخص زخم ﴾

﴿ بی محابا و موا سایی و رحم ﴾

« تَرْجِمَهُ » رسام باشقه بر طرفه قیدسز و محبتسز و مرحتسز اوله رق
ایکنه یی باتیرمغه باشلادی .

مشنوی

﴿ بانك کرد او کین چه اندامست ازو ﴾

﴿ کفت این کوشست ای مردنکو ﴾

« **تَبَجَّهْ** » قزوینی باغیردی: ای رسم یاپان! شیمدی رسم اتمکه باشلادیغک
آرسلانک هانکی عضویدر؟ رسم ایدن: ای ای انسان! بو آرسلانک قولاغیدردیدی.

مشنوی

﴿ گفت تا کوشش نباشد ای حکیم ﴾

﴿ کوش را بگذار و کوته کن کلیم ﴾

« **تَبَجَّهْ** » قزوینی دیدی: ای حکیم! فولانغی اولمسون! قولاقدن
واز کج و کلیمی قیصه طوت! یعنی ایشی اوزاتمه!

مشنوی

﴿ جانب دیگر خلش آغاز کرد ﴾

﴿ باز قزوینی فغانرا ساز کرد ﴾

« **تَبَجَّهْ** » رسم یاپان دیگر طرفه ایکنه یی باتیرمغه باشلادی. قزوینی ده
تکرار باغیرمغه باشلادی.

مشنوی

﴿ کین سوم جانب چه اندامست نیز ﴾

﴿ گفت اینست اشکم شیر ای عزیز ﴾

« **تَبَجَّهْ** » بو اوچنجی طرفده آرسلانک هانکی عضویدر. رسم یاپان:
ای عزیز! بو آرسلانک قارنیدر دیدی.

مشنوی

﴿ گفت تا اشکم نباشد شیر را ﴾

﴿ کشت افزون در دم زن زخمها ﴾

« تَرْجَمَه » قزوینی دیدی : آرسلا نك قارنی ده اولسون ! زیرا
درد چو غالدی ، یاره بی اکیك اور !

مثنوی

﴿ خیره شد دلاک و بس حیران بماند ﴾
﴿ تا برین انکشت در دندان بماند ﴾

« تَرْجَمَه » رسم ایدن شخص ، قزوینلینك بو حاله شاشدی قالدی .
تعجبیدن بر چوق زمان پارماغی اغرنده قالدی .

مثنوی

﴿ بر زمین زد سوزن از خشم اوستاد ﴾
﴿ گفت در عالم کی را این فتاد ﴾

« تَرْجَمَه » رسم اوسته سی حدتندن ایکنه بی یره اوردی . دیدی :
عالمده بر یکمه یه بویه بر ایش واقع اولدیمی ؟

مثنوی

﴿ شیر بی دم و سرو اشکم که دید ﴾
﴿ این چنین شیری خدا خود نافرید ﴾

« تَرْجَمَه » قویروغی ، باشی ، قارنی اولمایان آرسلانی کیم کوردی ؟
خالق متعال حضر تتری بیله بویه بر آرسلان پارآمدی .

مثنوی

﴿ ای برا در صبر کن بر درد نیش ﴾
﴿ تارهی از نیش نفس کبر خویش ﴾

« تَبَجَّهْ » ای قارداش ! ایکنه نك زحمتنه قاتلان ! صبرایت ! نفس نیشترینك
 كندی کبر و مشقتندن قورتوله سئك ! « شَرْح » طالبان حقیقت ، هنوز
 نفس اماره دركه سنده بولندینی صره ده مجلوب هوا و مغلوب سودا اوله رق
 بر ارزویی موقع فعله کتیرمك ایستر ایکن وادی امتحانده که ره جکی اذیته
 صبر و تحمل ایتمزده بویه فریاد ایدرسه بو عالمده مصائب و اکداره صبر و ثبات
 ایتمك و آرسالن یورکلی ، متانتلی اولمق ، قطع مراتب مغنویه ایچون نفسك
 نیشتر اضطراب آورینه تابع اولیه رق مقدراته تسلیم کردن اطاعت ایتمك
 لازم کلدیکنی کوسترن بو بیت عارفانه بر نصیحت عاقلانه در . هر بر زخم و زحمتك
 ظهورنده فریاد و تحملسز لکه باشلار ایسك شیر زیان دکل بلکه ذکر سبکی ایدن
 مرد قزوینی کبی شایان خنده بر عاجز و بی درمان اولورسك ! نمازسز ، صومسز ،
 ریاضتسز ، جهادسز ، احصا صل زحمتسز اوله رق مرتبه علویه قازانمق امید
 و خیالنده بوانر ایسك قویروقسز ، قولاقسز ، قارنسز آرسالن وجوده
 کتیرمك خیالنه صابمش بر تهی دل ابله بکزه مش اولورسك !

مشنوی

﴿ کان گروهی که رهیدند از وجود ﴾

﴿ چرخ و مهر و ماه شان آرد سجود ﴾

« تَبَجَّهْ » قیود وجوددن خلاص اولان ازادکانه قارشی سما ، کونش ،
 آی سجده ایدر . « شَرْح » نفسك شرنندن خلاص اولوب افکار و افعالی
 ارادات ربانیه نك اجراسنه حصر ایتمش اولان انبیای ذیشان و اولیای کرامك
 درجات مغنویه سی او قدر علوی و حکمتله مالیدرکه ذکر اولنسان اجرام
 بیه آنلره معناً رعایت و خدمت ایدرلر . اجرام سما و یه نك سجودی قانون -
 خلقت ایجابجه غروب لری زمانسده کی وضعیت مائله لریدر . کرچه او غروبی
 هر بر انسان صورتا کورر ایسه ده طلوع و غروبده کی حکمت و حلول زمان
 عبادت ایچون اولان اشارت یالکز اهل عرفانه بحق عیان بر حالتدر ، اجرام فلکیه
 نوعا اول زمره جلیله اصحابنه خدمت و سجده ایتمش اولورلر . هله اهل حالک
 اجرامه و هر شیئه اولان عظیم تأثیراتی اصحاب عرفان نزدنده بدیهیدر ،

مشنوی

﴿ هر که مرد اندر تن او نفس کبر ﴾

﴿ مرورا فرمان برد خورشید وابر ﴾

« تَبَجَّهْ » بر کیمسه نك بدننده آتش پرست ارلان نفسی اولور ، محو

اولورسه کونش وبلوط آنک امرینه رام اولور. « شَرَحْ » هر کیم ارادات ربانیه نك

اجراسیله مثال آتش پرست اولان نفس اماره یی اماته وکندی فیض مغوبله
احیا ایتمش ایسه آفتاب و سحاب وهر شی اکا اطاعت و انقیاد ایله .

مشنوی

﴿ چون دلش آموخت شمع افروختن ﴾

﴿ آفتاب او را نیارد سوختن ﴾

« تَبَجَّهْ » او کیمسه نك قلبی ، شمع عشق یاقینی او کردی ؛ کونش

آنی یاقغه قادر اوله ماز . « شَرَحْ » آتش عشق خدا ایله موزان ونور افشان

اولان عاشقان ، شمسک حرارتندن محترق اولمق دکل ، نفسک بیله شدید
بولنان نار فلاکت بارندن نائل امان واذن حق ایله جهنمدن بیله « جز یا مؤمن

فان نورک اطفأ ناری » یعنی « ای مؤمن ! کچ که سنک نورک بنم آتشمی
سوندیریور. » خطابنه مظهر اوله رق جسر صراطدن گذران اولورلر .

مشنوی

﴿ گفت حق در آفتاب منتجم ﴾

﴿ ذکر تراور کذی عن کفهم ﴾

« تَبَجَّهْ » حق جل وعلی حضرتلری نور صاچان کونش حقنده کونش

« تراور عن کفهم » بیور مشدر . « شَرَحْ » بو بیت شریف سورده

كهفك اون يدنجي آيت كريمه سنى اشارت ايلر . شويلاه كه : ﴿ وترى الشمس اذا طلعت تزاور عن كهفهم ذات اليمين واذا غربت تقرضهم ذات الشمال وهم في فجوة منه ذلك من آيات الله من يهدي الله فهو المهتد ومن يضل فلن تجد له ولياً مرشداً ﴾ معنای شریفی : حبيب ! احباب كهفك مكاني بويلاه بريرده دركه آني كورمش اولسه ايدك كورر ايدك كه كوشن طوغديني زمان مغاره لر ينك صاغ طرفنه تمايل ايدر وغروب ايتديكي وقده صول جانبنه ميل ايلر ايدى واحباب كهف اول غار سبندن واسع بر حالده ايديلر . ذكر اولنان حاللري الله تعالينك آيات صمدانيه سندنذر . بر كيمسه يي الله تعالى طريق هدايته تسليك ايدرسه او انسان فلاح وسلامته يول بولور وبر كيمسه يي اضلال ايدرسه اكا هيچ بر يول كوستر ينجي ولي مرشد بولاه مازسك ! بيت شريفك شرحه كانجه : اولياء الله هر زرده بوانسه لر امين اولوب احباب كهف حضراتنه كوشن فصل ميل وخدمت ايدر ايسه جناب حقاك امرينه منقاد واحباب كهف مثالي اولان اولياء الله كه ده آفتاب وماهتاب ، خدمت لرينه شتاب ايلر .

مشنوی

﴿ خار جملاه لطف چون كل مى شود ﴾

﴿ بيش جزوى كو سوى كل ميروود ﴾

« ترجمه » كل جانبنه كيدين بر جزئك حضورنده ديكنلر ، بيله سراپا كل كبي لطيف اولور . « شرح » ديكن ، كلدن طولاي اعتبار بولديني كبي جزء اولان انسانده بر مرشد كاماك تربيه سيلاه كله طوغري متوجه وروان اولور وذاتي قيمت بيكران بولور ،

مشنوی

﴿ چيست تعظيم خدا افراشتن ﴾

﴿ خويشتن را خوار وخاكي داشتن ﴾

« ترجمه » حق تعالى حضرتلرينك تعظيمي يوكسلتمك نذر ؟ انسان كنديني حمير وخاكي طومتندر . « شرح » حق تعالى حضرتلرينك عظمت

و شان صمدانیسی اعلا و اعلان ایتمسی هر مؤمن ایستر و پک چوغی بوکا چالیشیر.
فقط بو مقصد عالییه واصل اولمق ایچون اک مؤثر چازه ترک کبر ایله کندینی
خوار و بی اعتبار عدا یتمکدر. حتی نمازده کی سجده نکده علویتی تواضعدن ناشیدر.

مشنوی

﴿ چیت توحید خدا آوختن ﴾

﴿ خویشتن را پیش واحد سوختن ﴾

« تَرْجِمَه » جناب خدانک توحیدینی اوکرمک ندر ؟ انسان کندینی
واحد حقیقینک حضورنده یاقق و محو یتمکدر . « شَرَح » توحید و تجیل
و تعظیم خدا کافه مؤمنین طرفدن لسان ایله ادا اولمقددر. بو اوراد لسانیه
داعی فائده در ؛ فقط معنوی صورتده تعظیم و توحید کبرایه کلنجه ، ابتدا
انسان ، کندینی خوار و خاکی طرتمق ، ثانیاً هسنی مجازیسی عشق جناب رب
ایله افنا و احراق ایلمکدر .

مشنوی

﴿ کر همی خواهی که بفروزی چوروز ﴾

﴿ هستی همچون شب خود را بسوز ﴾

« تَرْجِمَه » اگر دائماً کون کبی شعله لیمک ایستر ایسه ک قارالنق کیجهیه
بکزه بن هستی موهومی یاق ! « شَرَح » اگر دارینده کندینی علوی و نورانی
کورمک آرزو ایدر ایسه ک مظلوم اولان بو هستی صوری بی عشق خدا ایله یاق !
مثلاً موم یا تنجه پر نور اولور . شو قدرکه مومک و یردیک شمع ، موقت
و عشق خدادن حاصل اولان انوار ، ابدیدر .

مشنوی

﴿ هستیت در هست آن هستی نواز ﴾

﴿ همچو مس در کیمیا اندر کداز ﴾

« تَرْجَمَه » کیمیاده باقیر ایتیر کی کندی وارلغکی هستی نواز و واجب الوجود

اولان جناب حقک وارلغنده ایت و محوایت ! « شَرْح » جناب واجب الوجودک
وارلغی قارشیسنده باقر کی اولان کندی وارلغکی عشق و محبت خدا ایه
ایت که مظالم ایکن منور و جاهل ایکن عارف اوله سک !

مشنوی

﴿ در من وما سخت کردستی تودست ﴾

﴿ هست این جمله خرابی ازدو هست ﴾

« تَرْجَمَه » سن ، بن و بز دیمکده الکی قوی ایتدک ! اما خرابلغک جمله سی

ایکی وارلق اعتبارنددر . « شَرْح » بن بویه ایتدم ، بز بویه آدمز کی انائی
مشعر عقلاً و لساناً استعمال ایلدیکک حالات و تعبیرات سنک ایچون باعث تخریب
دنیا و عقبادر . سلامت ایستر ایسهک موجودیت کلیه حقیقه قارشیسنده کندیکه
وجود ویرمکه مزین وارلغکی ، نفسکک عظمتی قیروب محو وافنا ایتمه ایسک که
ترقی حقیقی به مظهر اوله بیله سک !

بو حقیقی مثال ایه بیان و اظهار ایچون آتیده کی قصه عبرت نما ، روشنائی
بخش اصحاب عقل و ذکادر .

﴿ رفتن کرک ور و به در خدمت شیر بشکار ﴾

قورد ایه تیلکی آرسلاک خدمت و معیتده اوله رق شکاره کیتدکارینه

داؤرد :

مشنوی

﴿ شیر و کرک و رو بهی بهر شکار ﴾

﴿ رفته بودند از طلب در کوهسار ﴾

« تَرْجَمَه » آرسالان و قورد و تیلکی ، صید و شکار ایتک ایچون طلب
و استفاده ضمنده طاغه کیتمش ایدیلر .

مشنوی

﴿ تابه پشت همدگر بر صیدها ﴾

﴿ سخت بر بندند بار و قیدها ﴾

« تَرْجَمَه » بر برینک یاردیمیه صید خصوصنده یوللرک لازم کلن یرلری
قوتلی باغلامق ایچون ! . . . [آرسالان و قورد و تیلکیدن مقصد نه اولدینی
بر قاچ بیتدن صکره آکلاشیله جقدر . هنوز حکایه نك صورت ظاهره سی
روئما اولدینی ایچون وادی شرحده اجاله قلمه لزوم کورلماشدر .]

مشنوی

﴿ هر سه باهم اندران صحرای ژرف ﴾

﴿ صیدها گیرند بسیار و شکر ف ﴾

« تَرْجَمَه » هر اوچی برابر او کنیش صحراده پک چوق آو اولامق
ایچون . .

مشنوی

﴿ کرچه زیشان شیر نر را نك بود ﴾

﴿ لیک کرد اکرام و همراهی نمود ﴾

« تَنْجِيْهِمْ » هر نه قدر ارکک آرسلا نه آنلرک رفاقندن عار توجه ایدر سه ده
او اکرام ایلدی و یولدا شلق کوستردی . « شَرْحُ » عظمت و قدرت جناب
کبریا زده ده ، انسانلرک عجز و مسکنتی زده ده در ؟ مع مافیه جناب مولا ایله
انیا و اولیاء الله حضراتی کال لطف و مریحتلرندن بنی بشره مروت و معاونت ایدر لر .

مثنوی

﴿ این چنین شهرا ز لشکر زحمتست ﴾
﴿ لیک همره شد جماعت رحمتست ﴾

« تَنْجِيْهِمْ » بویله بر شاهه عسکردن زحمت واردر ؛ لکن آنلره همراه
اولدی ، زیرا جماعت رحمتدر . « شَرْحُ » آرسلانن مقصد ، قدرت و عظمت
جناب خدا یا خود شیر بیشه حقیقت اولان مردان عرفان انما اولدینی بو قصه
حکمت افزاده بیان و انبا اوانه جقدر . فقط مثنوی مغنوینک دأب جلیلی
مقتضاسنجه محانه کوره مثاللر کوستریلیر . بو بیت شریفده آرسلانن مقصد :
بر ولی کامل ؛ قورد ، تیلکی کبی حیوانلرک ذکر و اتیانندن مرام : هنوز
صفت حیوانیه سنه غلبه ایده میه رک مرتبه انسانیه وارده میان ارباب نفس و هوا
و بی نوا یان کدا چشماندر . بونلرک وجودلری احوال نفسانیه لرینک مرکبی اولوب
صورتلری بشریتده . سیرتلی حیوانیتده در .

حدیث شریفده بیوریلور که : (اِجْمَاعَةُ رَحْمَةٍ) یعنی جماعت رحمتدر . شیر کبی
بر مرد دلیره عادی کیمسه لر دن فائده و معاونت دکل زحمت و اذیت کلیر ایسه ده
حسب المرحه آنلر ایله برابر بولنق بر صفت مدوحه در .

مثنوی

﴿ این چنین مه راز اختر نسکهاست ﴾
﴿ او میساه اختران بهر سیخاست ﴾

« تَرْجَمَهُ » بویله بر ماه منیره کوا کبدن عارلر واردر ؛ او ماهک میانه اخترانده بولنمی کال سخا و کرمندندر . « شَرْح » اویله بر شاه جلالت پناهک بعض آدملر ایله صحبت ایتمی کمال مرحمت و مروتندن طولاییدر . یوقسه آنک قدر و علوتی باشقه و عاجز ازلانلرک حالی باشقه اولدینی وارسته تفصیل و انبارد .

مشنوی

﴿ امر شاور هم پیمبر را رسید ﴾
﴿ کرچه رأی نیست رأیش را ندید ﴾

« تَرْجَمَهُ » « شاور هم » امری پیغمبر علیه الصلوة والسلام افندیمر حضرت تدرینه نازل اولدی ؛ کرچه اول ذات پاکک رأی شریفه هیچ بر رأی معادل و نظیر دکلدرد . « شَرْح » اشارت اولان آیت کریمه ، سورة آل عمرانک یوز الی طقوزنجی شو آیت کریمه سیدر : (فَمَا رَحْمَةً مِنْ اللَّهِ لَنت لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًا غَلِظَ الْقَلْبُ لَانْفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ) معنای شریفی : « ایمدی یا محمد حق تعالیدن اولان مرحمت حسبیلله غزادن فرار ایدن طائفهیه ملایمت ایتدک واکر شدید و اگر کوکلی اولایدک البته احبابک پراکنده اولور ، طاغیلیر ایدی ، ایتدکری تقصیردن طولای آ نلری عفو و آنلرایچون مغفرت طلب ایله وایش خصوصنده کندیلرله مشاوره ایت و مشاوره دن صکره عزم ایتدکده حق تعالییه متوکل اول ! زیرا الله تعالی متوکلری سور . » بو آیت کریمه حسن اداره امور حقنده بر دستور حکمتدر . غلیظ القلب اولماق و مشاوره یی سومک و عزم و نیتدن صکره تردد ایتماک ضمنتده اولان اوامر ، جهان سیاستده بر اکسیر اعظام و ظلمت دنیاده مانند ماه انوردر .

بیت شریفه کلنجه : حکایه اولنمقده اولان او ذاتک رأی مصیبی باعث حیرت جهان ایدسه ده اراده ربانییه امتثالاً قورد و تبلیکی صفتنده کی یرتیجی ، حیلہ جی احباب نفس ایله برابر بولنش و آنلر ایله مشاوره ایتشدرد .

مشنوی

﴿ در ترازو جو رفیق زر شدست ﴾

﴿ فی ازان که جو چوزر جوهر شدست ﴾

« تَنْجِيْهُمُ » ترازیده آرپه آلتونه آرقداش اولمشدر. بورفاقت، آرپه نك آلتون

کبی جوهر اولسی سبیدن دکل ! « شَرْحُ » نه حکمت آلود برئال ! بن بیوک
و حیثیتی بر انسام دیما میدر. فقیر کیمسه لر ایله نصل برابر بولنیم و مشاوره
ایده یم طرزنده عظمت فرو شلق یاپما میدر. مقصد، کشف حقیقتدر. کورمز میسک؟
ترازیده آلتونک قیمت صحیحه سی آرپه ایله طاریلیر. آرپه ایله برابر بواندیغندن
طولای آلتونه اصلا نقیصه حاصل اولماز. بالعکس آرپه نك آلتون ایله برابر
بولنسی آلتونک وزن قیمته خدمت ایدر.

مشنوی

﴿ روح قالب را کنون همراه شدست ﴾

﴿ مدتی سک حارسی در که شدست ﴾

« تَنْجِيْهُمُ » روح شیمدی قالبه یولداش اولمشدر. نیته کیم بر مدت کوپک

درکاهک بکجیسی اولمشدر. « شَرْحُ » بو بیت شریفک مانندن مقصد عالی :
آرپه آلتون ایله برابر ترازوده اولدینی حالده آلتونک قیمته خلل کلیه جکی کبی
بری بریله اعتبارده نسبت قبول ایتمز. روح ایله تنده برابر بواندقلرندن
روجک اعتبارینه خلل کلز. نیته کیم (وکلهم باسط ذراعیه بالوصید) آیت
کریمه سیله انبا بیورلدینی اوزره اصحاب کشف ایله برکاب مغاره ده برابر بولنمشدر.

مشنوی

﴿ چونکه رفتند این جماعت سوی کوه ﴾

﴿ در رکاب شیر بافر و شکوه ﴾

« تَرْجَمَه » چونکه بوجاعت — قوردایله تیلکی — طاغ طرفه آرسلانک
رکابنده اوله رق شوکت و عظمتله کیتدیلر. یعنی طاغه طوغری کیدیجه...

مثنوی

﴿ کاو کوهی و بز و خر کوش زفت ﴾

﴿ یافتند و کار ایشان پیش رفت ﴾

« تَرْجَمَه » طاغ صیغری و طاغ کچیسی و ایری ، سمیز بر طاوشان
بولدیلر و ایشلری ایلرلیدی ، یعنی یولنه کیردی .
صیده مخصوص بو تعبیرات و عبارات و ارسته شرحدر؛ فقط مقصد، آتیده
آ کلاشیله جنی اخطار اولنور .

مثنوی

﴿ هرکه باشد در پی شیر حراب ﴾

﴿ کم نیاید روز و شب اورا کباب ﴾

« تَرْجَمَه » هرکیم ، غایت حرب ایدیجی اولان آرسلانک ایزنده تابعی
اولور ایسه کیجه و کوندوز کبابی اکسیلمز . « شَرَح » هرکیم مقتدر و عاقل
بر مرشد و یابینوک بر ذاتک معیتده بولنور ایسه تربیه دائره سنده بولندینی
مدتجه لطف و نعمتلردن محروم قالماز .

مثنوی

﴿ چون زکه در پیشه آوردند شان ﴾

﴿ کشته و مجروح و اندر خون کشان ﴾

« تَرْجَمَه » چونکه آنلری طاغدن ، محل اقامتلی اولان اورمانه
اولدیرلش ، یاردهلش وقان ایچنده قالمش اوله رق چکهرک کتیردیلر . [بیت
شریفک مال عالمی ، آتیده کی بیت شریفه مربوطدر .]

مثنوی

﴿ كرك و روبه را طمع بود اندران ﴾

﴿ كه رود قسمت ببدل خسر وان ﴾

« تَرْجِمَه » « قورد ایله تیلکی بو شکارک ، خسر وانه بر عدالتله تقسیمه طمع ایندیله . « شَرْح » خلقت و طینتی عادی اولان ارباب خست ، کندی طمع و دنا نلرندن طولای بی-و ک اولان ذواتی ده کندیله کبی قیاس و آنک اوزرینه قیلرنده بر فکر بی اساس وضع ایدرله .

مثنوی

﴿ عکس طمع هر دوشان یر شیر زد ﴾

﴿ شیر دانست آن طمعهارا سندن ﴾

« تَرْجِمَه » « قورد و تیلکینک حرص و طمع ارسلا نه منعکس اولوب او طمعک سند و سینی بیلدی . « شَرْح » عقل و فراستی بیوک اولانلرک اک اوافق ، اک اهمیتسز بر حرکت و کلامدن ویا بر لفظ و نظردن قارشینسند که آدمک حسیات قلبیه و عقلیه سنی کاملاً فهم ایده جککاری محقق اولدینی جهتله او یله ذوات ستوده صفاتک نزدنده بواند قجه دکل خارجی صورتده ترک ادب ، حتی عقل و قلب واسطه سیله بیله افکار و حسیات ناروادن اجتناب و فراغت ایتمک الزمدر حتی : علما یاننده لسانی ، مشایخ عننده قلبی محافظه ایتمک ارباب عرفانک جمله و صایا سندندر .

مثنوی

﴿ هر که باشد شیر اسرار و امیر ﴾

﴿ او بداند هر چه اندیشه ضمیر ﴾

« تَرْجِمَه » « هر کیم . اسرار آسلا نی و امیری اولورسه ، ضمیر و قلب هر نه دوشونور ایسه بیلیر ! « شَرْح » اسرارک شیر و امیری تعبیراتیه صاحب فراست اولان ذواته اشارت اولمشدر . حدیث شریفده ﴿ اتقوا فراسة المؤمن

فانه ينظر بنورالله انهم جواسيس القلوب يدخلون في قلوبكم ويطلعون على اسراركم فاذا جالستموهم فجالسوهم بالصدق ﴿ بيورلمشدرکه : مؤمن اولان ذاك ذكاوت وفراستندن صاقيكز ، چونكه او مؤمن ، نورالله ايله نظر ايلر ، صاحب فراست اولانلر ، قلبلك مفتشلايدر ، قلبلريكزه كيررلر واسراريكزه مطلع اولورلر . هر نه وقت آنلر ايله بر محله او طورر ايسه كز صدق ايله او طوريكز . ﴾ ديمكدر .

مشنوی

﴿ هين نكه دار ای دل اندیشه خو ﴾

﴿ دل زانديشه بدی در پیش او ﴾

• ترجمه • « ای اندیشه خویلو کول ! صاحب فراستك حضورنده افكارسيته ده بولنمقدن قلبكي حفظ ايله . » ﴿ شرح ﴾ انسان ، دائما ادب و حیا ايله اعمال ممدوحه ده بولنمغه چايشوب افعال مقدوحه دن محاببت ایتسنی تأکیداً تنبيه صددنده کی بو بیت شریفده لطيفدر .

مشنوی

﴿ داند او خررا همی راند خموش ﴾

﴿ در رخت خندد برای روی پوش ﴾

• ترجمه • « صاحب فراست ، سنك جميع افكاركي بيلير ؛ مع مافیه مركبی ساكتانه سورر ؛ او ذات سنك یوزكه كولر ، فقط تغافل و تجاهل كوسه ترمك ایچون كولر ! » ﴿ شرح ﴾ نه بیوك حقیقت ! فوق العاده ذکی وعاقل آدملر کورینورکه ، مخاطبلری ولو غیر صحیح بر شی دیسه او ذات ذکی ، مطلع اولدیفنه رنك ویرمز ، بالعکس کویا نمون وقانع اولمش کبی كولر ، تبسم ایلر ومخاطب احق ، او عاقلی قاندردم ظن ایدر ؛ حالبوکه صاحب فراستك عقل وقبی مانند دریا واسع اولوب بحرك امواجی کبی صورتا كولر اما حقیقتده او مقوله خار وخاشاکي کناره آتار .

مثنوی

﴿ شیر چون دانست آن وسواس شان ﴾

﴿ وانگفت و داشت آن دم پاشان ﴾

« ترجمه » آرسلان آنلرک وسوسه لری آکلادیسه ده اظهار ایتیموب
او صروده سکوت ایتدی . [وارسته شرحدر .]

مثنوی

﴿ لیک باخود گفت بنمایم سزا ﴾

﴿ مر شمارا ای خسیسان وکدا ﴾

« ترجمه » فقط آرسلان کندی کندینه دیدی که : ای خسیس وکدا
اولان قورد وتیلکی ، سزه لایق اولانی کوستیریم . [آرسلانک ایده چکی معامله
آتی ده کوریه جکندن بویت شریف دخی وارسته شرحدر .]

مثنوی

﴿ مر شمارا بس نیامد رای من ﴾

﴿ ظن تان ایندت در اعطای من ﴾

« ترجمه » بنم رایم سزه کافی کلدی می ؟ بنم اعطا واحسانمه سزک ظنکر
بومی ایدی ؟ « شرح » بو افاده شیر دایرک ، قورد وتیلکی حقنده کندی کندینه
اولان کلایمدر . بیوک آدم لک احسان ومرتندن وسماجناب حقلک لطف ومرتندن
هیچ بروقت شبهه وسوء ظن ایتاملی ، ایدیلیر ایسه پک چوق مضرات رونما
وسوء ظن صاحبی دنیا وعقباده معنأ پریشان وبی نوا اولور .

مثنوی

﴿ ای عقول و رای تان از رای من ﴾

﴿ از عطا های جهان آرای من ﴾

« **ترجمہ** » ای عقلی و رأیی، ہم جهان آرا اولان عطا واحسانمدن بولنانلر!
 و **شرح** » دفعاتله عرض و بیان اولندینی اوزره جلالالدین رومی قدس
 سره السامی حضرتلرینک دأب جلیاننددرکه : بر حکایهده محبت و یا قدرت
 وعظمت بحتی ایلرلدکجه مظهری موقه ترک ایله کلامی جناب واجب الوجوده
 نقل ایدر . بوده شدت عشق و کمال محبتدن ناشی اولدینی بدیهیدر؛ بناءً علیه
 بو بیت شریفک دخی مضمونی جناب حقندن اولهرق سوء ظن اصحابنه بر خطاب
 و عتاب معنویدرکه : بو مضمون شریف ، قرآن عظیم الشانک بر چوق
 آیات یناتنده موجوددر .

مشنوی

﴿ نقش بانقش چه سکالدر دکر ﴾

﴿ چون سکالش اوش بخشید و خبر ﴾

« **ترجمہ** » نقش ، نقاشیه نصل سوء ظن ایدرکه ، فکر و خبری نقشه
 نقاش احسان ایتشدر . « سکال » ظن و فکر دیمکدر . « **شرح** » مثال نقش
 اولان انسان ، جناب خالقه قارشی سوء ظن ایله کندینی پریشان ایلر و تأمل
 ایلرکه ، واسطه ظن و فکر اولان عقلنی ینه جناب مولا کندیسنه احسان
 واعطا بیورمشدر .

مشنوی

﴿ این چنین ظن خسیسانه بمن ﴾

﴿ مر شمارا بود ننگان زمن ﴾

« **ترجمہ** » ای خلق جهانک عیبی وزمانک ننگ و عاری اولان سوء ظن
 اصحابی ؟ بو ظن خسیسانه بکامی ؟ [سوء ظن اصحابنه تکدیر ربانی اولدیغندن
 وارسته شرحدر .]

مشنوی

﴿ ظانین بالله ظن السوء را ﴾

﴿ کر نبرم سر بود عین خطا ﴾

« تَبَجَّهْ » حق تعالی به سوء ظن ایدنلرک باشی کسمز ایسم عین خطا اولور « شَرَحْ » اکر سوء ظن اصحابنه جزا ویرمز ایسم عین خطا اولور ؛ زیرا احواله حسن ظن وایمان ایدنلرله انلر مساوی اولمش اولورلر ؛ حالبوکه بوجهت منابر عدل و حکمتدر . اشارت بیوریلان آیت کریمه سورۃ فتحک التنبی آیت کریمه سیدر . شویله که : ﴿ و یعذب المنافقین و المنافقات و المشرکین و المشرکات الظانین بالله ظن السوء علیهم دائرة السوء و غضب الله علیهم و لعنهم و اعدلهم جهنم و سئات مصیراً ﴾ معنای شریفی : اړک و قادین اهل نفاق و اهل شرکی جناب حق معذب ایدر ؛ انلرکه حق تعالی به رسول الله علیه السلام و مؤمنین . مظفر و منصور اولماز دیو سوء ظن ایدرلر . انلرک اوزرینه مغلوب و مقهور و المرنیدن عبارت بر سوء دائره دائردر و الله تعالی انلرک اوزرینه غضب و انلره لعنت یلدی و انلرا یچون جهنمی حاضر لادی و جهنم نه فامصیر و مرجعدر .

مشنوی

﴿ وار هانم چرخ را از ننکتمان ﴾

﴿ تا بماند در جهان این داستان ﴾

« تَبَجَّهْ » چرخ سزک عار و عیب کزیدن خلاص ایدیمده جهانده بوداستان و ماجرا قالسون « شَرَحْ » بو بیت شریف ایله پیغمبر لرینه اطاعت ایتیموب احوال و اقوال نامرضیهده بولنشر اولان قوم نوح و نمدود و لوط کبی اقوام ظالمهیه اشارت اوانورکه ، کرتار اولدقلری غضب ربانی حکایه سی الآن و الی الابد جاریدر .

مشنوی

﴿ شیر با این فکر می زد خنده فاش ﴾

﴿ بر تبسمهای شیر ایتن مباش ﴾

« تَبَجَّهْ » ارسلان ، بو فکر ایله صورتا کولردی . لکن ارسلانک تبسم لرینه امین اولمه [سبق ایدن شرحلر ، بو بیت شریفک دخی شرحی اولور . شیرک تبسمندن مقصد عالی ، نه اولدیفی آئیده اشعار و ازبار اوانور]

مثنوی

﴿ مال دنیا شد تبسمهای حق ﴾
﴿ کردمارا هست و مغرور و خلق ﴾

« ترجمه » دنیا مالی ، حق تعالینک تبسمی اولدی که : اول ، بزی هست و غافل و کهنه ایلدی « شرح » بری دیه بیلیرکه : منکران ، حق تعالی حقنده الکی زیاده سوء ظن ایدرلر ، انلردن بعضیسی بر چسوق مال و مناله مالک و ذوق و صفایه منہمکدرلر . اوسؤال مقدره جواباً بیورولورکه : اومال و راحت دنیا ، نتیجه سی الیم اوله حق بر صورتده باعث قهر و غضب خدادر ؛ زیرا غایت منکر و مرتکب افعال ردیه اولان برید ضمیر ، دنیاده گرفتار جزا اولسه متنبه اولوب مرحمت ربانییه مراجعت و کندینی نائل نجات ایلر و جزادن خلاص بولور ابدی ؛ حالوکه سوء ظن ایله برابر ارتکاب ایلدیکی معاصی جزاسز قالسه مغایر عدالت و حکمت اولور . بوده شایان اخطاردرکه ، بعض تبسملر حقیقیدر ، یعنی منکر و سوء ظن صاحبی اولیان بر انسان مقبول مال و مناله مالک اولور ؛ ارتقیدرده اومال حلال و آنک ایچون اثر مرحمت و نعمت جناب ذوالجلالدر .

مثنوی

﴿ فقیر ورنجوری بهستت ای سند ﴾
﴿ کان تبسم دام خود را بر کنند ﴾

« ترجمه » فقر و خسته لک سکا اولی در ، ای قابل استناد اولان عالیقدر ! زیرا اول تبسم کنیدی دافنی عاقبت ظاهر ایلر « شرح » انجام کار ، دنیاده و سیما عقباده ظاهر اوله حق غضب جناب کبریایه گرفتار و حرام ماله مالک و دوچار اولمقندن ایسه فقر و مرض اولی اولدینی قبول کرده اولی النهار ؛ زیرا دنیانک فقر و مرضی موقت و جزای معنوی آخرت شدید و ابدیدر .

﴿ امتحان کردن شیر کرک را و گفتن که پیش ای کرک بخش کن ﴾
 ﴿ صیدها را میان ما ﴾

ارسلانك ، ای قورد! كل باقالم شو آولری آرمزده تقسیم ایت. دیو قوردی
 امتحان ایتمه سی بیانده در :

مشنوی

﴿ گفت شیر ای کرک این را بخش کن ﴾
 ﴿ معدلت را نو کن ای کرک کهن ﴾

« تَرْجَمَه » ارسلان : ای اسکی قورد ! تجدید معدلت ایده رک آولری
 و تقسیم ایت دیدی « شَرْح » قورد وتلکینک سوءظنی ارسلان، فهم واذعان
 ایتش ایکن افکار نامرضیه لرینی فعلاً دخی ظاهره اخراج ایتک ایچون عزم
 ونیت ایلدی وبروجه مشروح قورده امر ویردی .

مشنوی

﴿ نائب من باش در قسمتکری ﴾
 ﴿ تابدید آبدکه توجه کوهری ﴾

« تَرْجَمَه » ای قورد ! تقسیم خصوصنده بنم نایبم اول که نه جوهر اولدیغ
 میداننه چیقسون ! [وارسته شرحدر] .

مشنوی

﴿ گفت ای شاه کاو وحشی بخش تست ﴾
 ﴿ آن بزرک وتو بزرک وزفت وجست ﴾

« تَرْجَمَه » قورد ارسلانه دیدی که ، ای شاه ! بیان صغری سنک حصه گدره
 زیرا بیانی صغر بیوکدر سنده بیوک وچاکسک ! [بو معامله نک نتایجی آئیده
 کوریه جکندن وارسته شرحدر .]

مشنوی

﴿ بزمراکه بز میانہ ست ووسط ﴾

﴿ روہا خرکوش بستان بی غلط ﴾

« ترجمہ » بیان چکیسی دہ بکا عائد اولسون . زیرا بیان چکیسی وسطدر
ای تیلکی ! سنده بلا غلط طاوشانی آل [قوردک خطاسی گرفتار اولہ جفی جزا ایلہ
کورینہ جکندن وارستہ شرحدرد]

مشنوی

﴿ شیر کفت ای کرک چون کفتی بکو ﴾

﴿ چون کہ من بائم تو کو بی ماوتو ﴾

« ترجمہ » ارسلان قورده دیدی کہ : ای قورد ! سویلہ بقالم ؛ ہم بولندیغ
رده سن نصل بزوبن دیہ بیلورسک ؟ « شرح » حق تعالیٰ یہ قارشی قورد
صفلی وصاحب انایت اولان متکبر وطعمکارک انجام کار گرفتار اولہ جفی مصیبت
وعقوبت جناب کردکار وارستہ تفصیل واشعاردرد .

مشنوی

﴿ کرک خود چه سک بود کو خویش دید ﴾

﴿ پیش چون من شیر بی مثل ونیدد ﴾

« ترجمہ » قورد نہ کو پکدرکہ ہم کبی شریکسز ، نظرسز بر ارسلانک
حضورندہ کندینی کوروبدہ بن دیہ بیلور ؟ « شرح » اصحاب کبر وانا ئیتہ
قارشی غضب جناب کبریا ، لسان معنوی ایلہ ہمیشہ بوپولده فرمان وندا بیوررد ،

مشنوی

﴿ کفت پیش آ ای خری کو خود خربد ﴾

﴿ پیشمش آمد پنچہ زد اورا درید ﴾

« تَرْجِمَه » آرسالن قورده : ای کندیکی بکنمش اشک! بری کل دیدی.

قورد ایلری کلدی، آرسالن پنجه اوروب آنی پاره لادی. « شَرَح » قدرت وعظمت وجلال، جناب رب المتعاله مخصوص اولوب، هر کیمکه بو حقیقی کاینی فهم و ادراک ایتمه رک کندیسنی بر شی ظن ایله انائیت و تکبره ابستدار واجتسار ایلر ایسه قهر وجلال جناب کبریا آنی تدمیر وافنا ایده جکی عند اولی النها هویدادر. بو بیت شریفده دخی قوردن مقصد: اهل طمع وصاحب کبر وانائیت وشیردن مرام: قهر وجلال جناب عزتدر.

مشنوی

﴿ چون ندیدش مغز و تدبیر رشید ﴾

﴿ در سیاست پوستش از سر کشید ﴾

« تَرْجِمَه » آرسالن، قورده بین و تدبیر رشید کورمه پنجه سیاستده آنک

پوستنی باشندن چکدی و در یسنی یوزدی. « شَرَح » هر هانکی صاحب طمع و اهل کبر و ریاده قابل اصلاح احوال بولنماز و او متکبر بیلدیکندن شاشماز ایسه آنی هر حالده معناً و بعض دفعه حسب الحکمه ماده شیر قهر خدا هلاک و احوالیر.

مشنوی

﴿ گفت چون دید منت از خود نبرد ﴾

﴿ این چنین جانرا بیاید زار مرد ﴾

« تَرْجِمَه » آرسالن قورده دیدی که: بنی کورمک یعنی بنم دیدارم، سنی

کندیکدن کیدر مدیکی ایچون بویه جان، فغانله اولمک لازمدر. « شَرَح » قهر خدا، صاحب انائیت اولان دنی الطبعه دیر که: بنم کمال قدرت وجلالی کورمش، بیلمش ایکن سن، ینه متنبه وفانی اولیوب کبره دوام ایتدک و نافر جام اولدک، آرتق سنی کرفتار عذاب و قهر ایله هلاک ایتمک فرض اولدی، علی الخصوص بعض مرتبه اشارت معنویه مظهر اولدقن صکره ینه انائیت کوسترنلر ده ازیاده مظهر قهر و بلا اوله جقلری هویدادر.

مشنوی

﴿ چون نبودی فانی اندر پیش من ﴾

﴿ فرض آمد مرا ترا کر دن زدن ﴾

« ترجمہ » چونکہ ہم حضور مدہ فانی اولدک ، سنک بویسکی اور مق فرض اولدی . [بالادہ کی شرح بوبیت شریفک دخی شرحی اولور .]

مشنوی

﴿ کل شیء ہالک جز وجہ او ﴾

﴿ چون نہ در وجہ او ہستی بجو ﴾

« ترجمہ » ذات جناب کبریادن غیری جمیع اشیا ہالک وفانی در . چونکہ آنک وجہندہ دکل سک ، و اراق آرامہ ! « شرح » اشارت او انسان آیت کریمہ سورہ قصصک سکسان یدنبی آیت کریمہ سندہ در . شویلہ کہ : ﴿ ولا تدع مع الله شيئاً آخر لا اله الا هو کل شیء ہالک الا وجہہ لہ الحکم والیہ ترجعون ﴾ معنای شریفی : حق تعالیٰ حضرت تریلہ برابر باشقہ الہہ دعا ائمہ ، جناب حقندن غیری الہ یوقدر ؛ ہر شی فانی و ہالک اولہ جقدر . (بلکہ الان فانیدر) انجق وجہ وذات پاک خدا فانی دکادر وفانی اولیہ جقدر . حکم وفرمان حقہ مخصوصدر . سزدہ آنک جانبہ رجعت ایدر سکز . بیت شریفک مقصدع ایسنہ کانجہ : چونکہ ہر شی ہالک اولوب یالکز ذات پاک کبریا ہمیشہ باقی وابدیدر ، سن دخی ای طالب حقیقت ! بقا ایستہ ایسنہک موہوم وسریع الزوال اولان وجودکی حق یولندہ وعشق خدادہ افنا ایلہ . « الوجودہ » امر وفرمانی دائرہ سنہ داخل ورضای باری بی استحصالہ نائل وابدیتہ قائل اول !

آیت کریمہدہ (ہالک) بیورلدی (یہالک) بیورلدی ؛ جملہ اسمیہدہ دوام وثبات قیدی اولدیغندن بو ہالک ہر زمان ایچون جاریدر . (ازلدہ حق تعالیٰ وار ایدی وکندیسیلہ برابر باشقہ ہر شی یوغیدی) مائلندہکی « کان الله ولم یکن معہ شیء » حدیث شریفی جناب جنید بغدادی استماع

ایلدکده کمال ظرافت و حکمتله (الآن کما کان) بیورمشدرکه : (الآن دخی
بویله در) دیمکدر . عارف سامی مولانا جامی حضرت تلیک :
آن کان حسن بود و نبود از جهان نشان
الآن ان عرفت علی ما علیه کان
بیت حقیقت احتواسی ده بو مالی مفیددر .

مثنوی

﴿ هر چه اندر وجه ما باشد فنا ﴾

﴿ کل شیء هالک نبود جزا ﴾

« ترجمه » هر نه که بزم و جهم زده فانی اوله ، اکا (کل شیء هالک)

جزا اولماز ! « شرح » حضرت مولانای رومی قدس سره السامی دریای
عشق خداده مستغرق اولدقلری حالده قرآن عظیم الشانک عبارات و نکات
حکمت آیاتک دقایق جلیله سنه و کنیدیسنک فنا فی الله مرتبه سنی احراز ایتمش
اولمیرینه استاداً جناب خدا لسانندن ترجان اولوب بیوررلرکه : هر نه که بزم
وجهم زده فانی اوله (هر شیء هالکدر) جمله سنه داخل اولیوب وجه باقیده
داخل و بقا وابدیتله سعادتله واصلدر .

مثنوی

﴿ زانکه در الاست اواز لا گذشت ﴾

﴿ هر که در الاست او فانی نکشت ﴾

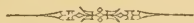
« ترجمه » زیرا وجه الهیده فانی اولان کیمسه (الا) استناسنده
اولوب (لا) دن کچمشدر . هر کیم که (الا) ده در ، او فانی دکلددر .
« شرح » فنا فی الله اولان کیمسه (کل شیء) دن چیقوب (الا وجهه) استناسنه
داخل و مترقی و حق تعالی حضرت تلی همیشه باقی اولدیغندن او مخلوق دخی باقی وابدیدر .

مثنوی

﴿ هر که بر در او «من» و «ما» می زند ﴾

﴿ رد بابست او بر «لا» می تند ﴾

« تَرْجَمَهُ » هر کیمکه باب المیده (بن) و (بز) تعبیر اتندن بحث ایدر،
 او کیمسه باب مرحتدن مردود اولوب (لا) اوزرینه طولاشیر .
 یعنی مرتبه هلا که دوشر ! « تَرْجَمَهُ » هر کیمکه کبر و انائیده بولنوب (بن)
 و (بز) کی انائی مشعر افکار و اقوالده بولنور ایسه باب مرحت مأب
 ربانیدن مطرود اوله رق (الا) استثناسندن فائده مند اولیوب بالعکس (لا)
 مرتبه سنه دوشر وهلاک اولور . بو هلا کدن مقصد (عدم) اولیوب سعادت
 ابدیه دن محروم و معذب و مغموم اولمقدرد .
 اخطار — مقصد عالی تا کیداً آتیده کی ماجرا نقل و انبا بیوریه جق
 و آرسالن ، قورد ، تیلکی حکایت علامه سی دها اکال اولمیوب بر قباچ
 ابیات شریفدن صکره کوریه جکدر .

﴿ قصه آن کس که دریاری بکوفت از درون گفت کیست آن ﴾
 ﴿ گفت منم گفت چون تو تویی در نمی کشایم هیچ کس را ﴾
 ﴿ از یاران نمی شناسم که او من باشد ﴾

بو قصه ، اول کیمسه نك حقنده درکه : بر دوستك قپوسنی چالیدی .
 ایچریدن صاحب خانه ، کیمدر ؟ دیدی . قپویی اوران کیمسه (بنم) دینجه
 صاحب خانه جواباً : چونکه سنسك ، سکا قپویی آچام ؛ زیرا دوستلردن
 هیچ بر کیمسه نی بیامم که او (بن) اولسون دیدی .

روایت اولنوزر که اصحاب کرامدن جابر رضی الله عنه فیخر عالم صلی الله تعالی
 علیه وسلم افندیز حضرتلرینسك باب مرحت مأب رسالتپناهیلرینی اوروب
 فخر عالم (کیمدر ؟) دییه فرمان بیوردقده حضرت جابر (بنم) دیدیکی جهته
 حضرت رسول المجتبا علیه افضل التحایا افندیز بو (بنم) تعبیرینی اصلا بکنمیوب
 من بعد بویه دیماک اوزره حضرت جابر امر و تنبیه بیوردیلر .

بو وقعه (مصابیح) شریفده حضرت جابردن بوجه آتی روایت اولنورکه
 « آیت باب النبی صلی الله علیه و آله وسلم فدقت الباب فقال من فقلت انا فقال
 انا انا کانه کرهها » مائی : جابر حضرت تری دیرکه : باب نبوته کلش و قیوی
 چالمشدم رسالتپناه افندیمز : کیم او ؟ بیوردیلر . بزم . دیدم . بو لفظی کره
 کوردکلرینی ایماء انا انا یعنی بن بن ! بیوردیلر .

بو حدیث « تنویر المصابیح » ده شوصورتله ایضاح اولنورکه : یعنی لم یرض
 النبی علیه السلام عن جابر التکلم بهذا اللفظ لان فی هذا اللفظ تعظماً وتکبراً
 فلم یرض النبی علیه السلام منه التکلم بلفظ فیہ التکبر والانائیة . یعنی : جناب جابر ،
 (انا) دینجه نبی اکرم علیه السلام افندیمز حضرت تری جابرک بو لفظ ایله تکلم
 ایتمهسنه راضی اولمادی . زیرا (انا) لفظنده تعظم و تکبر واردر . بناءً علیه
 صلی الله علیه وسلم حضرت تری محبائی مشار الیهک تکبر و انائیتی حاوی اولاز
 بر لفظ ایله تکلمنه رضا کوسترمدی .

مشنوی

﴿ آن یکی آمد در یاری بزد ﴾

﴿ گفت یارش کیستی ای معتمد ﴾

« ترجمہ » بر کیمسه کلدی . بر دوستک قپوسنی چالدی . ایچریدن
 دوستی . ای معتمد کیمسک ؟ دیدی ؟ [وارسته شرحدر .]

مشنوی

﴿ گفت « من » کفتش برو هنکام نیست ﴾

﴿ بر چنین خوانی مقام خام نیست ﴾

« ترجمہ » قپوی اوران کیمسه ، (بن) دهینجه صاحب خانه اکا جواباً
 وقتی دکل ، کیت . بونک کبی سفره کرم اوزرنده خام و ناپخته نک یری یوقدر ! دیدی .
 « شرح » مرشد وعاشق ، احباب انائی قبول ایتوب ترک انائیت ایتینجه
 خوان کرمندن رد و تبعید وانجام کار اذن حق ایله صالح ورشید ایلر .

مثنوی

﴿ خامرا جز آتش هجر و فراق ﴾
﴿ کی زد کی وارها ند از نفاق ﴾

« ترجمہ » خام بر کیمسہ پی ہجر و فراق آتشدن غیری کیم پیشیر ؟
و نفاقدن کیم قورتارر ؟ « شترج » خام بر میوہ ، طول مدت کولشک حرارتی
یمینجہ پختہ و مفید اولہ میہ جنی کی ، خام اولان کیمسہ دخی آتش ہجر و فراقہ
کرفتار اولمینجہ نہ پختہ ، نہ دہ نفاقدن آزادہ اولور . فراق ، اوچ نوعدر :
بری : دنیا فراقی کہ قابل ترقیات معنویہ اولان ذات ، دنیاک نار فراقندہ
پختہ وانعام اخرویہ ایچون آمادہ اولور ؛ دیگر کی : مرشدک امروارانہ ایدہ چکی
سیاحتدر ؛ اوچنجیسی ایسہ : مرید ، مرشدک خدمتندہ حاضر اولدینی حالہ
اذواق معنویہ دن موقہ مہجور و بعید اولمسیدر .

مثنوی

﴿ رفت آن مسکین و سالی در سفر ﴾
﴿ در فراق دوست سوزید از شرر ﴾

« ترجمہ » قیوی اورر ایکن (بنم) دیان او ، مسکین کیندی و بر سنہ
دوستک فراقندہ شرر ہجراندن یاندی . [وارستہ شرحدر .]

مثنوی

﴿ پختہ کشت آن سوختہ پس باز کشت ﴾
﴿ باز کرد خانہ ہباز کشت ﴾

« ترجمہ » اول فراق آتشنہ یانمش اولان پیشدی و کری دونوب
دوست و شریکنک خانہ سی اطرافہ طولاندی . « شترج » آتش فرقت آنی پختہ
و بلای انایتدن آزادہ ایلدکن صکرہ دوستی جانبہ عودت فقط بودفعہ کمال محویت
و تربیت ایلہ خانہ نک اطرافندہ طولانوب (بنم) کی تعبیرات انایت آمیزدن بجانب ایلدی .

مشنوی

﴿ حلقه زد بر در بصد ترس وادب ﴾

﴿ تا بجهد بی ادب لفظی ز لب ﴾

« ترجمان » بودفعه اغزندن بی ادبانه بر سوز ظهور ایتمسون دینه

یوز خوف وادبله قونک حلقه سنی آوردی ! « شرح » قیوی کمال ادبله اوروب
خوف ایلر ایدی که ، (بنم) کبی ادبه مخالف اغزندن ینه بر کلام نافر جام
چیمسون . انسانک اغزندن چیقان کبات ، غایت شایان دقت اولدینی وارسته
اثباتدر ؛ زیرا بعض دفعه الک اوفاق بر سوزدن بر آدمک محبتی ویا عداوتی
الی آخر العمر جلب اولنور واندن نتایج مهمه حاصل اولور .

مشنوی

﴿ بانک زد یارش که بر در کیست آن ﴾

﴿ کفت بر در هم تویی ای دلستان ﴾

« ترجمان » دوستی ایچریدن سسله نوب ، قپوده اولان کیمدر ؟ دیدی . قیوی

اوران فرقت زده ایسه : ای دلستان قپوده کی ده سنسک . جوانی ویردی !
« شرح » نار تربیت نشاز فرقتده پخته و عشق ربانیله تربیه و آراسته اولان
ذات کندینی کلیاً افسا و جناب واجب الوجود دن غیری بر شی کور مکدن
تبرا ایلدی .

مشنوی

﴿ کفت اکنون چون منی ای من درآ ﴾

﴿ نیست کنجایی دو من را در سرا ﴾

« ترجمان » صاحب خانه مادام که سن (بنسک) ای (بن) ایچری کیر .

شیمدی خانه سنکدر . زیرا ایکی (بن) بر اوه صیغماز . دیدی . « شرح » هر کیمکه

کندینی حق یولنده فدا ایدر و بنلکدن کلیاً فراغت ایلر ایسه او کیسه
 عمان حکم ربانیه آشنا والا بعید وجد اولور ؛ چونکه عظمت و قدرت
 ربانیه قارشى ایکیلاک شرک و موجب رد باب اولوب متجاسری دوسراده
 مهجور و خرابدر .

شئوی

﴿ نیست سوزنرا سر رشته دوتا ﴾

﴿ چونکه یکتائی درین سوزن در آ ﴾

« ترجمه » : بر ایکنه ایچون ایکی ایپلک اوجی اولاماز . یعنی ایکی ایپلک بر ایکنه

کچه مز ، چونکه بر سک بوایکنه نک ایچنه کیر ؛ « شرح » : ایکی ایپلک آیری آیری
 اولدقلری حالده بر ایکنه نک دلیکندن کچمک ممکن دکلدیر ؛ مکرکه او ایکی
 ایپلک ، بر اوله . کذلک اثنینیت و مغایرتله خانه وحدته وصول بولوق محال
 و بونی امید ایدن کرفتار خیالدر .

شئوی

﴿ رشته را با سوزن آمد ارتباط ﴾

﴿ نیست درخور باجمل سم الحیاط ﴾

« ترجمه » : ایپلک ایچون ایکنه ایله ارتباط واردر . اما ایکنه نک دلیکنه

دوه لایق دکلدیر . « شرح » : ایپلک بر چوق تعب و تاب کوردکدن صکره ایچلدی
 و بناءً علیه ایکنه نک سوراخندن کچمکه قابلیت کسب ایلدی ، اما جسماً بیوک
 اولان دوه ایکنه نک دلیکندن کچه میه جکی و بو مرتبه بی بوله میه جنی درکار
 اولدیغی مثللو ، انائیقی ترک ایتیمان و ریاضات و یا موت ایله وجودینی تربیه
 ایده میان کیسه سرای وحدته داخل اوله ماز . بیت شریفده اشارت اولنان
 آیت سورۃ اعرافک قرقنجی آیت کریمه سیدر . شوله که : (ان الذین کذبوا
 بآیاتنا واستکبروا عنها لا تفتح لهم ابواب السماء ولا یدخلون الجنة حتی یلج
 الجمل فی سم الحیاط) معنای شریفی : تحقیقا شول کیسه لرکه آیتمزی تکذیب
 ایدوب تصدیق ایتدیله و آنلره ایمان کتیرمکدن تکبر ایتدیله ، آنلر ایچون

سماںک قبولی آچماز و آنلر جنتہ کیرمزلر ؛ حق دوه ایکنه نك دلیکنه
کیرمینجه. دوه نك ایکنه دلیکنه کیرمه سی محال اولدیغندن کفارک جنتہ کیرمه سی ده
غیر ممکن اولدینی کنایه طریقیله بیان بیورلمشدر . بالاآخره بو نکته جلیله
بر چوق شعرا طرفندن ایراد ایدلمش ازان جمله بر عرب شاعری : (ولو ان
ما بی من جوی و صباۃ . علی جبل لم یبق فی النار کافر) دیدیکی کبی ، بو بیتک
هان ترجمه سی اولمق اوزرده فضولی بغدادی :

بم بو چکدیکم دردی بعیرک باشنه قویسهک

چیقار کافر جهنمدن ، کولر اهل عذاب اوینار

دیمشدر .

مشنوی

﴿ کی شود باریک هستیٔ جمل ﴾

﴿ جز بمقراض ریاضات و عمل ﴾

« تَجَهُّزْ » دوه نك وجودی اعمال و ریاضات مقراضندن باشقه بر شیه

نصل ایجه لیر ؟ « شَرَحْ » جنته کیرمک و سرای وحدته نائل و واصل اولمق
ایچون انائیتک احساسی و بدنک اتعابی لازمدر . بوده ریاضات و حق یولنده
حسن عمل و حسنات ایله حاصل اولور ؛ بناءً علیه ای طالب حقیقت ! بویولده
متاعبه و اجرای وظائفه آلیش و ریاضاته و حسن اعمال اجراسنه چالیش !

مشنوی

﴿ دست حق باید مرا ترا ای فلان ﴾

﴿ کو بود بر هر محالی کن فکان ﴾

« تَجَهُّزْ » ای فلان ! اکا حق تعالی حضرتلرینک ید قدرتی لازمدر .

او ید قدرت الهیه. هر بر محاله و هر بر کیفیت غیر ممکنه کن فکاندر . یعنی
محال بر شیئه امری تعلق ایدنجه او محال ، ممکن اولور . « شَرَحْ » ریاضات
و حسن اعمالی اجرا و کندینی قولای اصلاح و اعلا ایدر دیو کیمسه ظن
ایتمسون ؛ قولای دکلددر . اویله درجات عالییه نائل اوله بیلمک ایچون حق تعالی

حضرتلرینک ید مرحمت و قدرتی لازمدرکه ، (کن فکان) یالکز اندن حاصل ونمایان اولور . ذکر ی سبق ایدن ابیات شریفه دن مستبان اولدیغنه کوره اولیاء الله حضراتی ده (ید الله) مرتبه سنه واصل اولدقلرندن باذن الله تعالی او زمره جلیله دن برینک همتیله دخی طالب ، مرتبه مطلوبه واصل و حقیقه نائل اولور .

مشنوی

﴿ هر محال از دست ا ممکن شود ﴾

﴿ هر حرون از یم او سا کن شود ﴾

• ترجمه • « هر محال ، الله تعالی حضرتلرینک دست قدرتندن ممکن و هر حرون و سرکش ، آنک خوفندن رام و سا کن اولور . [بو بیت کمال قدرت ربانیه ینی مشعر اولدیغندن وارسته شرحدور .]

مشنوی

﴿ اکه و ابرص چه باشد مرده نیز ﴾

﴿ زنده گردد از فسون آن عزیز ﴾

• ترجمه • « انادن طوغمه و ابرص اولانی ای ایتک نه در ؟ میت بیساره اول عزیز اولان جناب حقک فسون و اراده سندن زنده اولور . • شرح • (عزیز) لفظیله صراحة جناب واجب الوجود و بعض مرتبه اشاره حضرت غیبی علیه السلام ایله انبیای ذیشان و اولیاء الله کرامه ایما و انور . اصلندن اعمی و ابرص و او یوز اولان کیمسه لری اذن حق ایله حضرت عیسی علیه السلام نصل افلاح و مرددی کذلک اذن حق ایله نصل احیا ایلدبکی قرآن عظیم الشانده مسطور و مذکور در . مادی و جسمانی اعمی و او یوز و مرده لر بولندقلری کبی معنوی دخی واردرکه ؛ آنلری جناب عزیز افلاح ایلدکده صاحب صورت هیچ برشی کور مامش و آ کلامامش اولور .

مشہوری

﴿کل یوم ہو فی شأن بخوان﴾

﴿مرورا بی کار و بی فعلی مدان﴾

«ترجمہ» (کل یوم ہو فی شأن) آیت کریمہ سنی اوقو، حق تعالیٰ

حضرت تریخی بی کار و بی فعل بیلیمہ ! «شرح» سورہ رحمانک یکرمی طقوزنجی
آیت کریمہ سنده بیوردیلورکہ : (یسئلہ من فی السموات والارض کل یوم ہو
فی شأن) معنای شریفی : سماوات و ارضہ اولان کافہ مخلوقات، استعداد
و خلقتاری اوزرہ مقصدلرینی حق تعالیٰ حضرت تریندن ایسترلر . حق تعالیٰ
ہر وقتہ بر امر و کاردہدر . بو آیت کریمہ، رسول اللہ صلی اللہ تعالیٰ علیہ و آلہ
وسلم حضرت تری تلاوت بیوردقارندہ وما ذلک الشان یعنی جناب حقک ایشہ دیکی
نہ کبی بر شیدر دیہہ سؤال اولمش علیہ الصلاۃ والسلام افندیمزدہ (من شانہ
ان یغفر ذنباً ویفرج کرباً و یرفع قوماً و یضع آخرین) بیورمشلردرکہ :
عبادینک کناہنی مغفرت ایتمک ، غم و کدرلرینی مبذل سرور ایلک وبر قومی
اعلا ، دیکرلرینی تنزیل قیلمق شأن الہیدندر . دیمکدر . بو نظم جلیل ایلہ
جناب حق ہم بر حقیقت عظاما بیان و ہم برای سہی ، انسانلری تشویق
و فرمان بیوریور ، زیرا ازہر جہت و ہر شیدن غنی اولان جناب واجب الوجود
ہمیشہ کاردہ بولدینی حالہ من کل الوجوہ عاجز و محتاج بولتان انسانک سہی
ایتموب معطل قلماسی غیر جہسان و باعث خسران اولدینی نمایاندر . الحاصل
ہر وقت جالیشمق انسانہ فرزندر . بیت شریفک مصرع اولنک «کل یوم»
عبارہ جلیلہ سنده بر نکستہ دخی حس اوانورکہ ! ای طالب حقیقت ! «ہو فی شأن»
آیت کریمہ سنی (ہر کون) اوقو و معنای عالیسلہ ہمیشہ عامل اول و زہار
عاطل اولمہ . دینلمشدرکہ یوم : عند الہیدہ دنیا و آخرتدن عبارت ایکی کوندر .
دنیاہ اولان شان الہی : احیا واماتہ ایتمک : و یرمک ، آلمق ؛ عزیز و ذلیل
قیلمق وامثالی شیلردر . آخرتہ کی شائی ایسہ : سوال و حساب و ثواب و عقابدر .
لکن ارباب تحقیقہ کورہ آیت کریمہ دہ کی (یوم) لفظی (آن) و (شأن)
کلمہ سی (تجلی) معناسہ اولوب جناب بدیع متعال ہر آن و زمان استعداد و قابلیتہ
کورہ تجلی ایدرکہ بو تجلیات ہر آن نوع دیگر اوزرہ متوالی و غیر متاہیدر .

مشنوی

❦ کمترین کارش بهر روز آن بود ❦

❦ کوسه لشکر را روانه میکند ❦

« تَنْجِيْهُ » حق تعالی حضرتلرینک ال اوفاق ایشی هر کون او چ عسکری
روان ایتمکدر. [بیت شریفک مال عالسی آتیده اکال بیورلیور .]

مشنوی

❦ لشکری ز اصلا ب سوی امهات ❦

❦ بهر آن تادر رحم روید نبات ❦

« تَنْجِيْهُ » ارحام والداده نبات یعنی اولاد یتشمه سیچون اصلا ب آبادن
جانب امهاته بر عسکر سوق ایدر. « شَرْح » فعال مطلق حضرتلرینک ال اوفاق
افعال حیرتآلندن بری : پدرلرک صلبیدن والدلرک رحمه نطفه سوقیدرکه
او نطفه لر، مشیمه مادرده علقه ومضغه یه تحول ایدرک کمیک وات باغلا دقدن
صکره خاق آخر یعنی نفخ روح ایله جنین حالنه کلوب حرکتیه باشلارلرکه
ال اوفاق بر فعلی بو درجه حکمت آمیز وحیرت بخش اولان صانع ذی کالک
نصل بر قادر متعال اولدینی شایان تأملدر.

مشنوی

❦ لشکری زار حام سوی خاکدان ❦

❦ تاز نر وماده پر کردد جهان ❦

« تَنْجِيْهُ » دنیای ذکور وانات ایله طولدورمق ایچون ارحام والداندده
جانب کأثاته بر عسکر سوق ایدر. « شَرْح » ینه جناب فاطر مطلقک قدرت
جلیله سنه نسبتله اوفاق واهیتسز کورون افعالندن بری ده : ارحام امهاتده

پرورده اوله رق وقتی کان چوجقلرك توليدركه ، صورتا روح وحياتدن عارى اولان بر قاچ قطره صودن بويله اجسام ذوى الحيات خلق ايدرك ساحه وجوده چيقاران او خداوند ذى قدرتك فصل بر مبدع صاحب صنعت اولدينى نمايان اولور.

مشنومى

❧ لشكرى از خاك زان سوي اجل ❧

❧ تا بيند هر كسى حسن عمل ❧

« **تَبَجَّهْ** » بر عسكرى ده حسن عملنى كورمك ايچون طوبراقدن يعنى عالم حياتدن جانب ماته روان ايدر . « **شَرَحْ** » جناب حقك الك اوافق بر فعلى كونده اوچ عسكر يعنى اوچ قسم خلقى سوق ايتمكدن بيورلش وبونك برى ارحام امهاتده جنينك تشكلى ، برى ده تولدى اولدينى بيان قلمشىدى . بو بيت شريفده ده اوچنچى قسمك دنيا ده بولنان ذوى الحياتك افعال حسنه وحركات سيئه سنك مكافات و مجازاتنى كورمك اوزره دار الجزا اولان آخرته سوق اولدينى اشارت اولتور كه شو اوچ بيت عالى نك احتوا ايتدىكى حكمت و حقيقت نه درجه ده عظيم اولدينى وارسته اثباتدر . بيت شريفك ايكنجى مصراعنده « تا كه هر كس حسن عملنى كورسون » عباره سيله سورة ملك برنجى آيت كريمه سنه اشارت اولتور : « **تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمَلِكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيُبْلِغَكُمْ اَيْكُم احسن عملاً** » معنای شريفى : على اولدى الله تعالى حضرتلى كه ملك ، يد قدرتمنددر و كنديسى هر شيه قدردر . او حق تعالى هانكيكزلك عملى كوزل اولدينى امتحان و تجربه ايچون موت و حياتى خلق ايلدى . « بو آيت كريمه ايله حيات و مماتك سبب و حكمتى بتمامها عيان اولور . حق تعالى سزى تجربه ايچون بيورلمسندن مقصد على ؛ سز اى انسانلر ، كندى عملكزى كوره سكر ديمكدنر ، يوقسه جناب واجب الوجود هر شيه اعلم اولوب امتحان و تجربه يه ادلا محتاج اولمدينى و هر شيى بيلديكى وارسته اشعار وازباردر ،

مثنوی

﴿ این سخن پایان ندارد هین بتاز ﴾

﴿ سوی آن دو یار پاك پاك باز ﴾

« ترجمه » بو سوزك نهايتی اولماز. آگاه اول ، او ايكي يار پاك سيرتك
حكايه سنی آنامه سعی ایله ! « شَرَح » قیوی چالوب (بن) دیدیکدن گرفتار
فرقت اوله رق بعده عودت و اثبات تربیت ایدن کیسه ایله خانه ده قالان
یار پاکزه سیرتك نأ تمام قصه سنه اشارت بیورلمقده در.

﴿ پشیمان شدن آن کوینده که گفت منم . و به ریاضت غرامت ﴾

﴿ کشیدن او یکسال جهت استغفار و باز کشتن آن مستغفر ﴾

﴿ بدر آن خانه و پرسیدن صاحب خانه که کیست بر در و جواب ﴾

﴿ گفتن آن مستغفر که تویی بر در ﴾

(بنم) دیان کیسه نك بو سوزندن پشیمان اولدیغنه و برای استغفار بر سه
ریاضتله غرامت و مشقت چکه رك تائب و مستغفر اولدقدن صکره او ، اوک قاپیسنه
مراجعتله صاحب خانه نك : قاپیده کی کیمر ؟ دییه صورماسنه جواباً قاپیده
اولان سنسك . دیمه سنه داژدر .

مثنوی

﴿ گفت یارش اندر آای جمله من ﴾

﴿ نی مخالف چون کل و خار چمن ﴾

« تَنْجِيْمٌ » قافی بی چالانه یاری دیدی که : ایجری کل ، ای جمله (بن)
یعنی ای بندن عبارت بولسان . چنده کله مخالف اولان دیکن کبی دکلسک !
« شَرْحٌ » غرامت و ریاضتی چکوب انا ئیدن فراغت و لطف یاره مراجعت ایدن
ذات ، صاحب خانه ایله یک فکر و یک جهت اولدیفندن رد اولنمه دکل شیمدی
دعوت ایدیلور . انا ئیتی ترک ایله ارادات ربانیسه انقیاد و اطاعت ایدن
مرد بختیار ، همیشه مقبول جناب کردکار اولور .

مشنوی

﴿ رشته یکتا شد غلط کم شوکنون ﴾
﴿ کر دو تا بینی حروف کاف و نون ﴾

« تَنْجِيْمٌ » ایپلک برقات اولدی ، ای غلط کوریجی ! شیمدی محو
وفانی اول ، اگر حروف کاف و نونی ایکی قات کوررسه ک . [مأل عالیسی
بیت شریف آتیه اکال اولور .]

مشنوی

﴿ کاف و نون همچون کند آمد جذوب ﴾
﴿ تا کشاند مر عدم را در خطوب ﴾

« تَنْجِيْمٌ » کاف و نون ، عدمی امور عظیمیه چکمک ایچون کمندکبی زیاده
جذب ایدیجی کلدی ! « شَرْحٌ » کاف و نون حرفی صورتا و نقشاً مشابه
دکل ایسه ده (کن) امریخی مشعر اولدقلرندن معاً متحد اولوب بو اتحاد ،
(عدمی) جذب ایده رک عدمدن بونجه مخلوقات و کائنات وجود پذیر اولمشدر ،
بناءً علیه کار و نیتده مقصد بر و یکتا اولدیفنی حالده صورته کی مخالفنک زیان
ویره میه جکی وارسته شرح و اشارتدر .

مشنوی

﴿ پس دو تا باید کمند اندر صور ﴾

﴿ کرچه یکتا باشد آن دو در اثر ﴾

« تَرْجِمَه » ایمی صورتلرده کمند ایکی قات لازمدر ؛ فقط حقیقتده وائرده اول ایکی قات بردر . شَرْح « کمند ، قوت و متانت ایچون ایکی قات ایپدن یاییلرسده مقصد ، بر حیوانی طوتمق اولدیغدن اثر و خدمتی اعتباریه او ایکی قات کمند ، حقیقتده بر قات دیمکدر .

مشنوی

﴿ کردو پا کر چاربا ره را برد ﴾

﴿ همچو مقراض دو تا یکتا برد ﴾

« تَرْجِمَه » کرک ایکی ایاق ، کرک درت ایاق یوروسون . ایکی قاتلی یعنی ایکی آغیزلی اولان مقراض کبی بر قات کسر « شَرْح » صورتده اهمیت اولیوب اهمیت نیت و مقصوده در ؛ مثلا ایستر درت ایاقلی بر حیوانه را کب اول ایستر یایان یورو . منزل مقصوده وارنجه مقصدک حاصل اولدی دیمکدر . مثلا مقراض ، صورتا ایکی تیموری حاملدر ؛ فقط کسمکده اول ایکی تیمور ، یک جهت اوله رق بروظیفه اجرا ایلدکلرندن ایکیسیده بر مقراض عداوندقلری بدیهیدر .

مشنوی

﴿ آن دو همبازان کازرا بین ﴾

﴿ هست در ظاهر خلا فی زان و این ﴾

« تَرْجِمَه » اول ایکی بز چریجی اورثاقلری کورکه ، ظاهرده برینسک معامله سی دیکرینه مخالفدر . [بو بیت شریفک مالی آئیده کی ابیات شریفه ایله اکمال اوانور .]

مثنوی

﴿ آن یکی کر پاس را در آب زد ﴾

﴿ وان دکر همباز خشکش می کند ﴾

« تَرْجِمَه » بری بزی ایصلا تیر ، دیگر شریکی ایسه قورو تور .
 « شَرْح » بو ایکی کشینک مقصدی بر اولدینی حالده صوری بر نظر ایله
 باقیلیر ایسه مخالف کورونور ؛ زیرا بری ، بزی ایصلا تیر . دیگر قورو تور .
 حالبوکه بو ایصلا تمق و قورو تمقدن مرام ؛ بَک تَمیز لَمَه سیدر . بِناءً علیه متحد
 مقصده وصول بولق ایچون معاملات ظاهره بر برینه موافق کورنسه ده زیانی
 اولمیوب بلکه تسریع حصول مرامه مدار و او وجهله درخت مطلب ، ثمره دار اولور .

مثنوی

﴿ باز او آن خشک را تری کند ﴾

﴿ کویا استیزه بر ضد می کند ﴾

« تَرْجِمَه » شریکک بری او قوری بزی تکرار ایصلا تیر ، کویا که بر برینه
 عناد و مخالفت ایدر لر . — حالبوکه بتون بو معامله چاماشیر جلیق صنعتنده بزی
 اصلاح ایچون لازمدر . [وارسته شرحدر .]

مثنوی

﴿ لیک این دو ضد استیزه نما ﴾

﴿ یک دل و یک کار باشد در رضا ﴾

« تَرْجِمَه » لکن بو ایکی ضد و معند کورونلر ، رضاده یک دل و یک کار
 اولور . صوری اوله رق ضد کورینان بو ایکی کشی نک ، بر مقصدک استحصالیچون
 بالرضا چالیشدقلری بیت شریف آتی ایله دهها زیاده ایضاح اولنور ،

مثنوی

﴿ هر نبی و هر ولی را مسله کیست ﴾

﴿ لیک تاحق می برد جمله یکیست ﴾

« تَبَجَّهْ » هر نبی و هر ولینک بر مسلکی وارد . فقط او مسلک ،
 سالکی حقه ایصال ایتدیکندن جمله سی بردیمکدر . « شَرَحْ » بالجمله انبیای عظام
 و اولیاء کرامک مقصد عالیلری امر حقه موافق صورتده انسانلرک دارینده
 وسپا آخرتده سعادت و سلامتیرنی استحصال ایتمکدر ؛ بناءً علیه وقت و حاله
 کوره و یردکری اوامر و ارائه ایلدکری طرق ، صورتا بر برینه بتمامها موافق
 کورنمسه بیله حقیقتده بردر ؛ زیرا واحد اولان جناب خدای متعالک فرماتی
 اجرا و ارادات صمدانیه سنی انبا ایلک ایچون منزل مقصوده وارمق اوزره
 بعض طرق ده سبیل و قریب و بعضیسی عسیر و بعید اولدینی غیر منکر ایسه ده
 هر قوم و هر شخص کندینه کوره بر موقع و بر نقطه مخصوصده بولسیدیگندن
 بعض دفعه چار ناچار بر طریق اشکالی اختیاره اجبار ارلنور و او وجهله
 کامکار اولور .

مشنوی

﴿ چونکه جمع مستمع را خواب برد ﴾
 ﴿ سننکهای آسیا را آب برد ﴾

« تَبَجَّهْ » چونکه جمیع مستمعی اویقواقیدی ، دکر منک طاشلرینی صو کو توردی .
 « شَرَحْ » بر کیمسه دیه بیلیرکه بونجه انبا و اولیا کلشدر ؛ نه ایچون انسانلرک
 کافه سی طریق سلامت رفیق رسیده اوله مدیلر ؟ جواباً بیوریلورکه : مادی
 اولان بر دکر منه بیله دقت اولنمیوب حالیه ترک اولنسه اندن فائده حاصل
 اوله میه جفی درکار اولدینی حالد یارقیق و دقیق اولان امور مغنویه مستمع
 اولانلر ایراد اولنان کلام حکمت انجامه دقت ایتمز لر ایسه فصل استفاده ایده بیلیرلر ؟
 بالطبع فائده دن محروم و خواب غفلتن طولای مشنوم اولورلر .

مشنوی

﴿ رفتن این آب فوق آسیاست ﴾
 ﴿ رفتنش در آسیا بهر شماست ﴾

« **تَرْجَمَه** » بو صویک کیتمی و جریان ایلمی دکرمنک اوزرنده در ؛
 او صویک دکرمنه کیتمی سزک ایچوندر. « **شَرَح** » ای مستمعین ! جمله کزه
 معلوم و یقیندرکه صویک دکرمن اوزرنده کی جدوله کیرمی و بعده دوکولوب
 طاشلری چورمی کتوره جککز ودقته وضع ایده جککز ذخیره نک طحنی
 ایچوندر ؛ اما سز بورالر دقت ایتمز ایسه کز صو ، دکرمن جدولندن آریلیر
 ویاخود زور ایله دوکیلوب طاشلری تخریب ایدر ، کذلک بر مقصد حیات افزا
 اوزره جریان ایدن کلمات و ارادات انیسا و اولیایه مقتضی اولان دقت حصر
 اولمازایسه فائده مند اولیوب همیشه خواب و غفلتده ورد و ذلتده قالیرسکز .

مشنوی

﴿ چون شمارا حاجت طاحون نماند ﴾
 ﴿ آب را در جوی اصلی باز راند ﴾

« **تَرْجَمَه** » چونکه سزک دکرمنه حاجتکز قالدی ؛ صوی اصلی اولان
 ایرمه کیری سوردی ؟ « **شَرَح** » سز ، عنادکز حبیلله مرشدک کلام
 و ارشادینه حاجت کوسترمیوب استغنا کوستردی ککزدن طولانی دکرمنجی ،
 اون اوکوتمدیکی زمان دکرمنی بیهوده دوندرمیوب ضوی دریه چوریدیکی کپی
 مرشد کامل ، مانند آب زلال اولان کلام حکمت انجامنی دجله علم خدایه
 اماله و سزی ظلمت جهل و عناده احاله ایلر .

مشنوی

﴿ ناطقه سوی دهان تعلیم راست ﴾
 ﴿ ورنه خود آن نطق را جویی جداست ﴾

« **تَرْجَمَه** » آغزدن چیقان نطق و کلام ، تعلیم و ارشاد ایچوندر . یوقسه
 او نطقک باشقه بر نهری واردر . « **شَرَح** » ای معنیدن ! نطق مرشدین ،
 تعلیم و تأیید دین ایچون اولوب اکر سز تعلیمه حاجت کوسترمیوب تبرا

ایدر ایسه کنز او بطق پاك دخی سزدن تبرا و باشقه بر جوی لطافت خویه
توجه وتولی ایلرکه ، اوده جوی جان واسهای بی اتهای جناب یزداندر. مع مافیه
مرشد ، آنلری یاد و ذکر ایله اوراد خوان و مستغرق امن وامان اولور.

مشنوی

❧ می رود بی بانك بی تکرارها ❧

❧ تحتها الانهار تا کلزارها ❧

« ترجمه » اول قوه ناطقه صداسز و تکرار سز کیدر ، آنك تحتده

نهرلر واردرکه ، کلزاره قدر جریان ایلر ؟ « شترج » ماء الحیوة اولان اول قوه
ناطقه نك تحتده صداسز و تکرار سز یعنی فوق العاده ساکن و ساکت اوله رق
حقایق و معانی نهرلری جاویدرکه ، او انهار ، کلزاره قدر جریان ایدر
و حقیقته وجنته روان اولور ؛ بناءً علیه گروه معنیدین ، کلام حق استماع
ایتمه دخی اهل عرفان گرفتار رنج و زیان اولماز .

مشنوی

❧ ای خدا جانرا تو بنما آن مقام ❧

❧ که درو بی حرف می روید کلام ❧

« ترجمه » الهی ! سن جان اول مقامی کوسترکه ، آنده کلام حرف سز

بیتوب وجود بولور ؟ « شترج » بو دعای مسعدت افزا اهل عرفان جانبدن
کندی جانلرینك ترقی و تعالی ایتمی ایچون اوله جفی مثللو ، جانلری کبی سوکیلی
اولان کیسه یه دخی حق تعالی حضرتلری بو مقام سلامت انجای اراؤه ایله یه ،
اوده دارینده پاك و بی پاك اولسون دیو بر دعای سلامت نمادر.

مشنوی

❧ تا که سازد جان پاك از سر قدم ❧

❧ سوی عرصه دور و پهنای عدم ❧

« تَبَجَّهْ » تا که عدمک دور و واسع اولان میداننه کیتمک ایچون جان پاك،
 باشند قدم یا بسون « شَرَحْ » سبق ایدن بیت شریفده کلامک حرفسز اوله رق
 حاصل اولدینی مقامی جان ایچون استرحام اولدیدی ؛ او بیت شریفه تعلیقاً
 بیوریلورکه ، او مقام فیض اتسامی جان کورسون ؛ تا که جان پاك، مادی دکل
 باشه منسوب اولان عقلی معنوی قدم یا بوب اهل دنیایه کوره عدم ظن اولنان
 عالم واسع لاهوته وجهان حقیقته وارسون !

مشنوی

﴿ عرصهٔ بس با کشاد و با فضا ﴾
 ﴿ وین خیال وهست یابد زو نوا ﴾

« تَبَجَّهْ » زیاده آچیق و وسعتلی اولان بر عرصه یه جان کیتسون که
 بو خیال و بو وجود اندن نوا و غدا بولور. « شَرَحْ » بیان اولنان عرصهٔ واسعه
 یعنی جهان حقیقت و عالم لاهوت اولیه وسعت و فضایه مالک و یحدوددرکه ،
 مثال خیالات اولان تصورات عقلیه و کائنات موجودهٔ مادیه اندن غدا و نوا بولور لر.

مشنوی

﴿ تنک تر آمد خیالات از عدم ﴾
 ﴿ زان سبب باشد خیال اسباب غم ﴾

« تَبَجَّهْ » خیالات ، عدمدن دهـا طاردر. اول سبیدن خیال ،
 اسباب غم و آلام اولدی ؟ « شَرَحْ » اهل دنیا عندننده عدم ظن اولنان
 عالم حقیقت و جهان لاهوت و اعیان ثابته غایت واسع و غیر منتهی اولوب
 تصورات عقلیه ایسه آنلردن طار بر صورته ظهوره کلمش و فکر صوری
 حقیقتی کاینینی فهم و ادراکه غیر کافی بولمش اولدیغندن دنیاده تأملات بالضروره
 داعی غم و الاملدر.

مثنوی

﴿ باز هستی تنکتر بود از خیال ﴾

﴿ زان شود دروی قر همچون هلال ﴾

« **تَبَجَّهْ** » بوندن ماعدا هستی دنیا ، خیالدن دها طار اولدی .
 بوسبیدنرکه دنیاد طار لغنده قر ، هلال کبی کورینور . « **شَرْحُ** » تصورات
 عالم لاهوته کوره غایت طار اولدینی بیان وازبار اولنیدی . شیمدی بیوریلیورکه
 تصورات عقلیه کوره دنیانک مادیات و وجودی دخی غایت طار و بی قراردر ؛
 چونکه عقل بر آنده ارض و سماواتی احاطه ایده بیلیدیکی میدانده اولوب حالبوکه
 هستی دنیا محدود و کثیف اولدینی جمله به معلوم ورغنادر . دنیانک طبیعی
 و خلقی اولان بو طارلنی حسبله درکه قر غایت عظیم بر جسم منور ایکن
 بو جهان اهلنه هلال کبی اینجه و اوافق کورینور . کذلک معناً صاحب عظمت
 و وسعت اولان بر صاحب عرفان ، عوامه کوره اوافق وضعیف بر انسان
 ظن اولتور .

مثنوی

﴿ باز هستی جهان حس و رنگ ﴾

﴿ تنکتر آمد که زندا نیست تنک ﴾

« **تَبَجَّهْ** » ، تکرار حس و رنگ جهاننک وجودی غایت طار کلدی .
 زیرا ذاتاً طار بر زنداندر . « **شَرْحُ** » تصورات عقلیه بیله که جهان مایدن
 غایت واسعدر ؛ جهان لاهوته کوره طار اولدیغندن باعث غم و آلام اولدی ؛
 یا جهان مادی و محسوسی که تصوراته کوره بیله غایت تنک و اوافقدر ؛ بالضروره
 زندان و بی امن و اماندر .

مثنوی

﴿ علت تنکیست ترکیب عدد ﴾

﴿ جانب ترکیب حسها می کشد ﴾

« **ترجمہ** » ترکیب وعدد طارلقه علت وسیدر ، حسلر ، انسانی ترکیب طرفه چکر ؟ « **شرح** » بر کیمسه سؤال ایتسه که دنیا نه ایچون زندان و محل غم عد و بیان اولنور ؟ او سؤال مقدره جواباً بیوریلورکه : بر قاپچ ذرات ویا اشیا آنلوبده بر برینه ربط ایدیله جک اولسه او ربط و ترکیب بالطبع تضیق و مضایقه یی موجب اولور . چونکه دنیا ذرات و سائر بوکی مواددن ترکیب اولنمش وایچنده کی عددلر تکثر ایلشدر ؛ بالطبع زندان و محل جور و فغاندر . بو ایضاحاتدن صکره ینه سؤال وارد اولورکه : اوله ایسه انسان بو محل ترکیب و عدد اولان زندان دنیایه نه ایچون میل و محبت ایدر و آنی بویله بر زندانه کیم چکر ؟ آکاده جواب اعطا اولنورکه : انسان دنیاده ایکن حواس ظاهره یی حاملدر ، او حواس ایسه هم ترکیباتی و همده عددی حاوی و بناءً علیه زندانی و سجنی و جنس جنسی سودیکی بدیهی اولدیفندن حواسک انسانلری دنیایه طوغری چکمی امر ضروریدر ؛ مکر انسان کامل اولوبده حواس ظاهره سنی لطف حق ایله مشروع بر صورتده معاً اماته و ﴿ موتوا قبل ان تموتوا ﴾ سربله کندیسنی هم مرده ، هم احیا ایتسون ؛ تا که بو زنداندن رها بولسون !

مشنوی

﴿ زان سوی حس عالم توحید دان ﴾

﴿ کر یکی خواهی بدان جانب بران ﴾

« **ترجمہ** » اول حس و صورت طرفندن عالم توحیدی بیل ؛ اگر سن وحدت ایستر ایسک اول جانبه سور ؟ « **شرح** » ینه سؤال وارد اوله بیلیرکه : اوله ایسه عدد و ترکیبات و حسیاتی شامل اولان و بناءً علیه زندان عد ایدیلن دنیاده بو مواد و موجودات نه ایچون خلق و ایجاد بیورلدی ؟ جواب ویریلورکه : ظاهر اولان اعداد و ترکیبات نظر حکمتله باقینجه مقصد اصلی و علت غائیہ اولان وحدت ربانیہ یی اثبات ایلدکلرندن اهل ایمان ایچون اذای زندان باعث وسعت و موجب غفران اولور ؛ اگر سن وحدتی آرزو ایدر ایسه که بو فکر اوزره حرکت و اعداد و کثرت ایچنده حتی رؤیت ایت !

مثنوی

﴿ امر كن يك فعل يود و نون وكاف ﴾

﴿ در سخن افتاد و معنی بود صاف ﴾

« ترجمان » امر (كن) بر فعل و بر كار اولدی و نون وكاف حرفی

كلامده واقع اما معنی صاف اولدی ؟ « شَرْح » كثر عددايله وحدانیت

نصل اوله بیلیر دیر ایشه سكا بر مثال كه (كن) فعل وامری صورتا

« كاف - نون » حرفلرنده وایکی عدد ایچنده كوردندی ایشهده حقیقته معنی

صاف و براق اولدی و عدمدن بونجه كائنات ایجاد اولندی .

مثنوی

﴿ این سخن پایان ندارد باز کرد ﴾

﴿ تاجه شد احوال كرك اندر نبرد ﴾

« ترجمان » بو كلامك صوکی یوقدر ، تکرار حکایه یه رجوع ایله ؛ جنك

ونزاعده قوردك احوالی نصل اولدی ؟ [وارسته شرحدر .]

﴿ ادب کردن شیر كرك را كه در قسمت بی ادبی کردی ﴾

تقسیمده ادبسرلك ایلدك دیه آرسلانك قوردی تأدیپ ایتدی بیانتهدر :

مثنوی

﴿ كرك را بر كند سر آن سر فراز ﴾

﴿ تانماند دو سری و امتیاز ﴾

« تَنْجِيْهُ » ایکی رئیس وایکی ممتاز قالماق ایچون او سرفراز وعلی قدراولان
 آرسلان، قوردک باشنی قویاردی؟ « شَرْح » قهر الاهی صاحب انائیتی ماده
 ویا معنا محو و تباہ ایلدی؛ تا که انائیت و مغایرت دعواسی قالمسون و عدالت
 ربانیه یرینی بولمش اولسون!

مشنوی

﴿ فانتقمنا منهم است ای کرک پیر ﴾

﴿ چون نبودی مرده در پیش امیر ﴾

« تَنْجِيْهُ » (آلردن انتقام آلدق) سرینه کرفتار اولدک، ای قوجه قورد!
 بو جزا سکا اعطا اولندی؛ چونکه امیرک اوکنده مرده اولدک؟
 « شَرْح » ای ماعت اوزره پیرو اولوب شیطانہ تابع اولان انائیت صاحبی!
 ارتکاب ایلدیکک معاصی و مساوی واعلا ابتدیکک کبر و انائیت دعواسی حسیله
 قهر ربانی اخذ انتقام و سنی هلاک و پریشان ایلدی. (فانتقمنا منهم) فرمان
 جناب خدا ائم و اقوام ظالمه و سالفه حقنده سورہ حجراتده و سورہ زخرفده
 وسائر آیات بیناتده شرفصدور ایتمش و جلالت افزا اولمشدر.

مشنوی

﴿ بعد ازان رو شیر بارو باه کرد ﴾

﴿ گفت این را بخش کن از بهر خورد ﴾

« تَنْجِيْهُ » قوردی هلاک ایتدکدن صکره آرسلان تیلکی یه توجهله
 دیدی که: ای تیلکی! طعام ایچون بونی تقسیم ایت؟ [بو امرک حکمتی
 آتیده کوریهلہ جکندن وارسته شرحدر.]

مشنوی

﴿ سجده کرد و گفت کین کاو سمین ﴾

﴿ چاشت خوردت باشد ای شاه کزین ﴾

« ترجمه » آرسلاک بو خطابى اوزره تیلکی سجده ایدوب دیدی که :
ای شاه کزین ! بو سمیز صغر قوشلق طعامک اولسون ! [تیلکینک سبب
خوفی ، وارسته شرحدر .]

مشنوی

﴿ وان بز از بهر میسان روز را ﴾
﴿ یغنی باشد شه پیروز را ﴾

« ترجمه » وبو کچی ، قوشلق وقتى ایچون مظفر اولان شاهه یغنی
اولسون ! [وارسته شرحدر .]

مشنوی

﴿ وان دکر خر کوش بهر شام هم ﴾
﴿ شب چره این شاه بالطف و کرم ﴾

« ترجمه » و دیگر طاوشان ، سنک کبی بر لطف و کرم صاحبی شاهک
کیجه طعامی اولسون ! [وارسته شرحدر .]

مشنوی

﴿ کفت ای روباه تو عدل افروختی ﴾
﴿ این چنین قسمت ز که آموختی ﴾

« ترجمه » آرسلان تیلکی به دیدی که : ای تیلکی ، سن عدلی شعله اندردک
بویله بر تقسیم کیمدن او کردند ؟ [تیلکینک تحف جوابی آتیده کوریه جکندن
وارسته شرحدر .]

مشنوی

﴿ از کجا آموختی این ای بزرك ﴾
﴿ کفت ای شاه جهان از حال کرك ﴾

« **تَرْجِمَه** » ارسلان دیدی که : ای بیوک طبعی اولان تیلکی ! بوقسمت وعدلی سن زردن او کردند ؟ تیلکی جواباً دیدی که : ای جهانک شاهی ، قوردک حالتدن از کردم ! « **شَرْح** » بو بیت شریفده دخی مشهود و وجود اولان لطافت بی حد و بی نهایتدر . بوندن حاصل اولان حکمت ، ابیات شریفه آتیهده بحث و اشارت اولور .

مشنوی

﴿ گفت چون در عشق ما کشتی کرو ﴾
 ﴿ هر سه را بر کبرو بستان و برو ﴾

« **تَرْجِمَه** » ارسلان تیلکی به دیدی که : چونکه بزم عشقمزده رهین اولدک و کندیکی فانی قیلدک بوصیدک او چنی ده آل و سلامتله کیت ! « **شَرْح** » کبر و انائیت و معصیتده بولسان طمعکار و بد کردار لک گرفتار اولدق لری قهر صمدانی بی نظر عبرت و حکمت ایله کورن صاحب احتیاط ، معاصیدن و کبر و انائیتدن کلیاً فراغت و کندیخی حق تعالی به قارشیی افنا ایله عرض انقیاد و عشق ربانیله ذاتی احراق ایلرایسه صوری و معنوی نعم ربانی به نائل و فرمان و مرحمت حق ایله مراتب عالییه واصل اولور .

مشنوی

﴿ رو بها چون جملکی مارا شدی ﴾
 ﴿ چونت آزاریم چون تو ماشدی ﴾

« **تَرْجِمَه** » ای تیلکی ! چونکه کاملاً بزم اولدک ، سنی فصل ایچیده لم که سن ، بز اولدک ؟ « **شَرْح** » قدرت ربانی به مقتضای مضمون جلیل آیات بنیات ، تارک انائیت و راغب و حدائیت اولان طالع دیرکه : چونکه سن کندیکی افنا ایتدک و بزم عشقمزده بقا آردک . سن خوف و حزنندن وارسته و نعم مالا نهایت مزله حی و آراسته سک .

مثنوی

﴿ ماترا و جمله اشکاران ترا ﴾

﴿ پای بر کردون هفتم نه بر آ ﴾

« ترجمه » بزده و جمله شکارلرده سنکدر ، یدنجی قات فلکک اوزرینه

وضع قدم ایده رک تعالی ایت! « شرح » ای تارک انانیت و راغب وحدانیت !
 قدرت ربانیه و بی حد اولان جنود صمدانیه سکا ناصر و ظاهر اولوب من بعد
 اکداردن خوف ایتمه و آسمان جهان معنوی به مردانه ترقی و تعالی ایت !
 حدیث شریفده (من کان لله کان الله له) وارد اولمشدرکه : برکیمسه اللهک
 اولور یعنی تمامیه جناب حق مطیع و منقاد بولنورسه الله تعالی حضرتلری ده
 اونک اولور. دیمکدر. بوکابناء حکایه بیوریلان قصه ده کی تیلدی کی تسلیمیتکارانه
 معاملات ادیبانه ده بولسانلر شیر قدرت الهیه دن ذکر اوانس دینی اوزره
 نائل التفات اولورلر.

مثنوی

﴿ چون کرفتی عبرت از کرک دنی ﴾

﴿ بس تو روبه نیستی شیر دنی ﴾

« ترجمه » مادام که سن دنی قوردن عبرت آلدک ، او حالده تیلدی

دکلسک ، بنم ارسالنسک ! « شرح » سندن اول مرورایدن اقوام و اشخاص
 ظالمه نک کرفسار اولدقلری قهر ربانی بی فهم و ادراک ایله عبرت آلوب انانیت
 و معاصیدن کنیدیک پاک ایلدک ، شیمدی حقیقته مرد خدا و مقبول جناب کبریا
 بر بنده خاص واعلا سک !

مثنوی

﴿ عاقل آن باشد که عبرت گیر داز ﴾

﴿ مرک یاران در بلای محترز ﴾

« تَبَجَّهْ » عاقل اولان دوستلرینک دوچار بلیه اوله رق ترك حیات ایدیشلرندن عبرت آلیز ؟ « شَرَحْ » جهان ، بیوک بر درس خانه وبر دار امتحاندر . مثلاً : دوسترك وساير انسانلرك موتی ، لسان حال ایله مال وملك دنیا فانی و بی بقا اولدیغنی سویلر ، طورر . عقل و عرفان صاحبی اولانلر ایسه (العاقل من اتعظ بموت جیرانه) یعنی : عاقل اولان قومشولرینک اولوميله متصح اولور . حقیقتجه بوندن حصه یاب اعتبار اولور .

مشنوی

﴿ روبه آن دم بر زبان صد شکر راند ﴾
﴿ که مرا شیر از پس آن کرک خواند ﴾

« تَبَجَّهْ » او آنده تیلکی ، ارسلان تقسیم صید ایچون بنی قوردن صکره دعوت ایلدی . دیو یوزلرجه شکر و ثنا ایتدی . « شَرَحْ » عاقل اولان کیسه ، جناب ارحم الراحمین یوز بیک شکر ایلرکه کندیسندن اول بونجه ام سالفه و اشخاص ماضیه مرور ایتمش و عادللرک سلامتی و ظالملرک گرفتار اولدقلری قهر و عذاب عبرت آنه جق مثال اولق اوزره قالمشدر .

مشنوی

﴿ کر مرا اول بفرمودی که تو ﴾
﴿ بخش کن این را که بردی جان ازو ﴾

« تَبَجَّهْ » اگر بکا ده اول سن بو صیدی تقسیم ایت . دیو امر ایتش اولسه ایدی ، او تکلیفدن کیم جان قورتارر ایدی ؟ « شَرَحْ » اگر بن ابتدا خلق اولمش انسانلردن اولوبده کبر و انانیت و معصیتدن حاصل اولان نتایج و خیمه یی کما ینبی بیامامش اولایدم بالطبع سوق طمعله بن ده دوچار قهر و عذاب اولورم .

مثنوی

❦ پس سپاس اورا که مارا در جهان ❦

❦ کرد پیدا از پس پیشینان ❦

« تَبَجَّهْ » ایمدی شکر اول خدایه که ، بزى ، جهان اول کلانلردن ،

یعنی امم سالفه دن صکره پیدا وخلق ایتدی؟ « شَرْح » بو بیت شریف ، امت مرحومه محمدیه اغزننن ایراد و تعریف اولنور و اک نهایت گلش بر امت اولدیغدن جناب حقه شکر و محدث و عرض عبودیت اولنور .

مثنوی

❦ تا شنیدیم آن سیاستهای حق ❦

❦ بر قرون ماضیه اندر سبق ❦

« تَبَجَّهْ » جهان ، مؤخر کلدی کمزدن طولایى حمد و ثنا اولسون که :
جناب حَقْ قرون ماضیه اقوامنه واقع اولان سیاست و قهری ایشیتدک ؟
« شَرْح » قوم نوح و تمود و عاد و لوط کبی اقوامده وقوع بولان مصائب عظیمه و بلاای الیمه معلومه کبی وقایعی ، کتاب مبین و ذات قدسی فخر المرسلیندن استماع ایدهرک آنلردن حصه چین اعتبار اولدق .

مثنوی

❦ تا که ما از حال آن کرکان پیش ❦

❦ همچورو به پاس خود داریم پیش ❦

« تَبَجَّهْ » بز ، اول مقدم اولان قوردلرک حالتدن تیلکی کبی کندیمزى حفظ ایدهل؟ « شَرْح » اقوام و امم سالفه ده اجرای ظلم و انانیت ایدهرک کرفتار مصیبت اولان کیمسه لری قوردلره تشبیهاً امت مرحومه اغزننن بیوریلورکه :
آنلرک حالی بزه بر درس نافع اولدی .

مشنوی

﴿ امت مرحومه زان رو خواند مان ﴾

﴿ آن رسول حق و صادق در بیان ﴾

« تَبَجَّهْ » رسول حق و صادق الوعد اولان پیغمبر اکبر افسدیمز
اوسیدن بزی امت مرحومه تسمیه بیوردی؟ « شَرْح » بوکا دائر اولان حدیث
شریف بودر: (امتی امة مرحومة) بنم اتم رحمت اولمش امتدر. زیرا
دین مبین احمدی متمم و مکمل ادیان اوله رق: (عادت بوکه آخرده کلیر
بزم اکابر) مؤداسنجه ام سالفه نك الك نهایتنده شرف ظهور ایتمش و او دین کزین
اصحابی اقوام سالفه ده جاری اولان عقوبات و مصائبدن خبردار اولوب ارادات
ربانیه نك اجر اسنه غیرت ایتمش و نیجه نیجه خصائل جلیله یه نائل اولمشدر.

مشنوی

﴿ استخوان و پشم آن کرکان عیان ﴾

﴿ بشکرید و بند کیرید ای مهان ﴾

« تَبَجَّهْ » اول قوردر لک کمیکلری و توپلری ظاهر در، ای بیوکار
یعنی ای امت جلیله! باق کده عبرت آلك؟ « شَرْح » مثال کرکان اولان اقوام
واشخاص ظالمه نك گرفتار قهر ربانی اولدقلری قرآن عظیم الشانده « روی ارضه
کزک، تکذیب انبیا ایدنلرک عاقبتلری نه اولدیفنی کورک » مآلنده کی « فسیروا
فی الارض فانظروا کیف کان عاقبة المکذبین » آیت کریمه سیله انبا بیوردیفنی
وادیان و اقوام مختلفه نك کتب و توارینخنده محرر اولدیفنی کی ام سالفه نك
خرابه لرله آثار باقیه لرلی آلآن شایان حیرت برحالده کوز اوکنده طور مقده در.

مشنوی

﴿ عاقل از سر بنهد این هستی و باد ﴾

﴿ چون شنید انجمام فرعونان و عاد ﴾

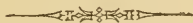
« تَنْجِيْهُمْ » فرعونيلرك وعاد قومك عاقبت حالى ايشيدن عاقل ، بوهسقى
 صورتى پى وهواى نفسانى پى باشندن آتوب ترك ايلر ! [وارسته شرحدر .]

مثنوى

﴿ ور نبهد ديكر ان از حال او ﴾

﴿ عبرتى كيرند از اضلال او ﴾

« تَنْجِيْهُمْ » اكر عاقل ، هسقى صورتى پى وهواى نفسى باشندن
 آتماز ايسه آنك ضلالتدن صكره باشقهلى عبرت آيلر؟ « شَرْح » انسان ،
 بحق انسان ايسه دوشونملى كه كنديسندن اول نه قدر اهل انائيت وصاحب
 معصيت اقوام واشخاص كلش ، كچمش وجله سى برباد و پريشان اولمش وانك
 قوتلى وحائز عظمت اولانلر بيله انجام كار مغلوب موت ومغضوب جناب كردكار
 اولمشلردر . اكر ظلم وستمه جرأت ايدرايسه نهايت الامر اوده دوچار اضمحلال
 وسائر انسانلره عبرت ومثال اولمش اولور .

﴿ تهديد كردن نوح عليه السلام مرقوم را كه با من ميپيچيد كه من ﴾

﴿ روى پوشم با خدا مى پيچيد درمیان اين بحقيقت اى محذولان ﴾

حضرت نوح عليه السلامك ، قومنه تهديد ايلسنك بياننده دركه : اى قوم !
 طولاشوب بكا عناد وخصومت ايليكز كه بن روپوشم ، بن صورتى جناب حقه
 نقاب كجى اولمش و او ، بنده تجلى ايدوب ظاهر كوزدن صاقلانمشدر ،
 بن روپوش اولنجه اورتاده يوغم ؛ بناءً عليه جرأتكز وار ايسه جناب خدايه
 صاريلوب عناد ايديكز كه بنى ميدانه آتمشدر ؛ اى مردودان ومحذولان !

مشنوی

﴿ گفت نوح ای سرکشان من «من» نیم ﴾

﴿ من زجان مردم بجانان می زیم ﴾

«تَرْجِمَہُ» قومندن سرکش اولانلره نوح علیہ السلام دیدی که : ای سرکشلر و متکبرلر ! بن (بن) دکلّم . بن روح حیوانیدن مرده و میت اولوب جانایله زندهیم . «شَرْحُ» بر میتده دنیایه متعلق هیچ بر امل و امید اولمدینی کبی ، بن ده دخی دنیایه دائر امل و آرزو قالمدی ؛ زیرا آمال فانییه حریص اولان روح حیوانیی اذن حق ایله اماته ایلدم ، روح مغنوی بی عشق- ربانییه حصر ایله اول جانان حقیقینک امر و محبتله کنیدی حی و بقانما ایلدم ؛ بناءً علیہ سزه هر نه سویلرایسم کلام حقیقته امر خدا وشایان اتباعدر.

مشنوی

﴿ چون بمردم از حواس بوالبشر ﴾

﴿ حق مراشد سمع و ادراک و بصر ﴾

«تَرْجِمَہُ» چونکہ ابوالبشره مخصوص اولان حواسدن مرده و آزاده اولدم . حق تعالی حضرتلری بنم سمع و ادراک و بصرم اولمشدر . «شَرْحُ» بوکا دائر اولان حدیث قدسی بویله در : (لا یزال العبد یتقرب الی بالنوافل حتی احبہ فاذا احببته کنت سمعہ الذی یسمع بہ و بصر الذی یبصر بہ و یدہ الی یمطش بہا) بو حدیث شریفک ترجمهسی و حقیقی بوندن اول شرح عاجزانه مده تفصیلاً درج اولندیغندن تکرارندن صرف نظر اولنور . بیت شریفک شرحه کلنجہ ، حضرت نوح علیہ السلام کندی قومنه یورمشدرکه : بن ، انسانلره مخصوص اولان حواسدن مرده و عشق حق ایله حی و زنده اولدیغندن بنم ، سمع و ادراک و بصر مرده هر نه واقع اولور ایسه نور و هدایتله واقع واکا تابع اولان ناجی و سعادتله باقی اولور .

مثنوی

❦ چونکه من « من » نیستم این دم زهوست ❦

❦ پیش این دم هرکه دم زد کافر اوست ❦

« تَنْجِيْهٌ » چونکه بن (بن) دکم ، بو نفس وکلام هودن یعنی جناب
 حقدندر . هر کیم که بو نفس وکلام اوکنده دم اوروب انکار و تعریضده
 بوانور ایسه کافردر . « شَرْحٌ » حسب النبوه بن ، او امر و ارادات جناب
 کردکاری سزه بیان وافاده ایلرم . اگر سز بو تبلیغاته ارائه روی انکار ایله
 تعریض ایدر ایسه کز بکا دکل جناب حقه تعریض ایتش و منکر و کافر
 اولمش اولورسکز .

مثنوی

❦ هست این دم نقش این رو باه شیر ❦

❦ سوی این رو باه نشاید شد دلیر ❦

« تَنْجِيْهٌ » بو کلام ، ارسلان اولمش بر تیلکینک نقش و تعریفده در ؛
 بو تیلکینک نزدینه دایر و بی محابا کیتمک لایق دکلدر . « شَرْحٌ » انائی ترک
 ایتش و حواسک آرزو ایلدیکی آمالدن واز کچمش و جناب حقه تمامیه
 تسلیمیت ارائه و عشق خدا ایله کندینی زنده و احیا ایلش و صورتا تیلکی کبی
 جسماً حقیر کورنش بر صاحب دل جاننه بی محابا و دلیرانه کیتمک غیر لایق
 و ناسازدر . زیرا صاحب قدرت آنی حقیقده شیر پر مزیت قلمشدز . شیر
 تابع اولمش دیه نقش و تعریف ایلدی کمز تیلکی ، صورت بینان نزدنده
 حقیر کورونن او انسان معنوی درکه : شیر دلیر و کلامی اکسیردر .

مثنوی

❦ کرز روی صورتش می نکروی ❦

❦ نعره شیران ازو می نشوی ❦

﴿ تَنْجِيهِمْ ﴾ « اگر صورت جهنم آنی تصدیق ایتمز ایسک بیلله ارسلا نلرک نعره سنی اندن ایشتمز میسک ؟ » « شَرْح » انبیای ذیشان و اولیای کرامک ظاهر حالرنده بر علویت معنویه واردرکه عارف اولسه ایدک وهله فرق و تمیز ایدر ایدک . فقط او عرفانده ، او درجه ده اولمیدیگک حالده بیلله دقت ایتمز میسک که سنجه تیلکی صورتنده کوریلن اول زمره جلیله اصحابی شیر سیرت و کان سعادتدر . استماع ایتمز میسک که آنلرک امر و کلامی ، امر خدا و تصدیق کرده خلق و مولادر .

مشنوی

﴿ کر نبودی نوح را از حق یدی ﴾
﴿ پس جهانی را چرا برهم زدی ﴾

﴿ تَنْجِيهِمْ ﴾ « اگر حضرت نوح علیه السلامده حضرت حقک ید قدرتی اولماش اولیدی ؛ جهانی نصل بر برینه اورردی ؟ » « شَرْح » حضرت نوح علیه السلام نصل بر نبی ذیشان اولدینی و امتنی دعوت ایلله کندینه تابع اولیوب انکار و تعریض ایدنلری ابتدا تکدیر و تنذیر ، بعده سفینه بی انشا ایلله واقع اولان طوفان عظیمده منکرانی ترک ایدرک قدرت ربانیه آنلری نصل غرق و تدمیر ایلدیکی کیفیاتی قرآن عظیم الشانده تفصیلاً فرمان و انبیا بیورلمشدر . ایتدی اگر حضرت نوح علیه السلام هرکس کبی صرف بر انسان اولسه و کندیسنده ید قدرت ربانیه اولسه هیچ بو قدر نتایج عظیمه میدانه کتیرمه قادر اوله بیلیرمی ایدی ؟

ذکری سبق ایتدیکی اوزره (یدالله) دن مقصد ، قدرت ربانیه در . حدیث شریفدهده بیورلمشدرکه : (یدالله علی الجماعه) حق تعالی حضرت تارینک قدرتی جماعت اوزرندهدر .

مشنوی

﴿ صد هزاران شیر بود او در تنی ﴾
﴿ او جو آتش بود عالم خرمنی ﴾

« تَرْجِمَهُ » حضرت نوح علیه السلام بر بنده یوزبیکلرجه ارسلان ایدی .
 او ، فی المثل آتش وعالم خرمن ایدی . « شَرْح » ظاهراً بینان و بی اذعان
 اولانلره کوره حضرت نوح وسائر انبیای عظام بر بندن عبارت هرکس کبی
 انسان ایدیلر ، حالبوکه حقیقته او بنده یوزبیکلرجه قدرت و تدبیر جناب
 کردکار موجود ایدی ؛ و بر خرمنده آتش نصل اجرای حکم ایدوب
 غالب اولور ایسه او زمره جلیله اصحابی ده عالمده او قوتله مظفر
 اولورلر .

مشنوی

﴿ چونکه خرمن پاس عشر او نداشت ﴾
 ﴿ او چنان شعله بر آن خرمن کاشت ﴾

« تَرْجِمَهُ » خرمن ، آنک عشرینی حفظ ایتوب حقنی ادا ایتمه نجبه
 او خرمن اوزرینه او یله بر شعله حواله ایلدی که ، احراق و خراب ایتدی .
 « شَرْح » چونکه اهل فساد و عناد اولانلر حضرت نوح علیه السلام حقنی
 طایمیش و تبلیغ ایلدیکی ارادات ربانیه بی قبولدن استکفاف ایلشدر ؛ آرتق
 اول نبی ذیشان علیه السلام (رب لا تذر علی الارض من الکافرین دیاراً)
 یعنی « یارب ! روی ارضه کفاردن کیمسه بی براقه » دیه منکران اوزرینه شعله
 طوفانی و قهر یزدانی دعوت و ظالمیری دارینده کرفتار عقوبت و مذلت ایلدی !

مشنوی

﴿ هر که آن در پیش آن شیر نهان ﴾
 ﴿ بی ادب چون کرک بکشاید دهان ﴾

« تَرْجِمَهُ » هرکیم او کیزلی ارسلانک اوکنده قورد کبی بی ادب اوله رق
 آغز آچار ایسه ! [بو بیت شریفک مأل عالسی بیت شریف آتی ایله
 اکمال اولنور .]

مثنوی

﴿ همچو كرك آن شیر بردر اندش ﴾

﴿ فانتقمنا منهم بر خواندش ﴾

« ترجمه » اول ارسالن قوردی یرتدیغی کبی انسان کاملده نهان اولان غضنفر قدر قدرتده اول بی ادبی یرتار و « فانتقمنا منهم » آیت کریمه سنک مفهومی اكا اوقور . « شرح » اصحاب عرفانك قلب وعقلارنده یوزبیکلرجه شیر نهان واردرکه اهل صورت آنلری رؤیت ایده مز ؛ بناء علیه هرحالده وعلی الخصوص او زمرة جلیلیه قارشى اظهار انائیت و بی ادبی محض خطا وفلاکت عظمادر ؛ زیرا او ذوات کرام مظهر اسم جلال اولنجه قارشیلرنده کی ادبسیزى کلیاً اخلال و اضلال و دوچار اضمحلال ایده رك ذکر جلیلی سبق ایدن « فانتقمنا » آیت کریمه سنک مفهوم جلالت نمونی وجه ایله اخذنار و مقهوری بی نام و نشان ایلرلر .

مثنوی

﴿ زخم یابد همچو كرك از دست شیر ﴾

﴿ پیش شیر ابله بود کوشد دلیر ﴾

« ترجمه » ارسالنك النیدن اول بی ادب یاره لایر ، ارسالن اوکنده جسورلق کوسترن کیمسه بدلادر . « شرح » قورد ، حکایه سی سبق ایتدیکی اوزره ارسالن طرفندن نصل هلاک اولمش ایسه ، ادبسیز لکه جرأت ایدن کیمسه ده انبیای ذیشان و اولیای کرام و اصحاب عقل و عرفان طرفندن و بجه شیر باطندن او یولده معنا و بعضاً ماده مجروح و مقهور اولور .

مثنوی

﴿ کاشکی آن زخم بر تن آمدی ﴾

﴿ تا بدی کایمان و دل سالم بدی ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » کاشکی اول یاره جسم اوزرینه کله ایدی ده ایمان و قلب سالم
 قاله ایدی . « **شَرْحُ** » بر غافل صورت بین ، عقلاً و یا لساناً دیه بیلیرکه :
 بن چوق منکرین و معرضین و معترضین کوردم و ایشیتدم . بدن و سختلری و مال
 و مناللری پک اعلا و یولنده و کندیلری ذوق و صفاده اولوب قهر خدا آنلره
 بر فلاکت و اذا و یرمدی ؛ ایشه او سؤال مقدره جواباً بیوریلورکه : کاشکی
 او سنک سختلری و عافیتلری یرنده و فلاکتدن آزاده ظن ایتش اولدینگ
 مجرمان ، دنیاده بدن و ماللارنده کرفتار قهر یزدان اولوبده ایمان و دللری سالم
 و غیر و خیم اولایدی ! اما قضیه بر عکسدر ؛ یعنی ظالمان و منکراندن هرکیم
 دنیاده کرفتار رنج و اذا اولمдіسه او بدبخت حقنده قهر ربانی باقی و غایت عظیم
 و عقباده عقوبتی مخوف و الیم اولور .

مشنوی

﴿ قوتم بکست چون اینجا رسید ﴾

﴿ چون تو آنم کرداین سررا بدید ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » سوز ، بو محله ایریشنجه قوتم کسیلدی ، بو سری نصل
 اظهار ایده بیلیم ؟ « **شَرْحُ** » حضرت مولانای رومی قدس سره السامی بدن
 و صورته و بعضاً ایمان و قلبه جانب حقندن و یریلن جزائک سر و بحثنه کلنجه
 کمال قدرت معنویه لريله برابر بیورمشلرکه : بو سر عظیم و بحث عمیقه کلنجه قوتم
 منقطع و سکوت مجبوری اولور .

مشنوی

﴿ همچو آن روباه کم اشکم کنید ﴾

﴿ پش او روباه بازی کم کنید ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » تیلکی کبی قارنکنزک آرزوسنی آزالتیکنز ! یعنی عبدالطن
 اولمایکنز . حق تعالینک و سودیکی عبادک حضورنده تیلکی شکننده حیلہ کارلق ایتیمکنز !
 « **شَرْحُ** » حکایه سی سبق ایدن تیلکی کندینی طمعدن قطع ایله صید اولسان

شیلردن فراغت و حرص معدہ سنی ضبط ایله اختیار قناعت ایتدیکی کبی
سز دخی آمال و طعامی آزالتیکنز و امر حقہ و مردان خدایہ قارشی حیلہ کارلوق
ایتمه یکنز! زیرا او حیلہ بی فائده اولدقدن باشقه باعث فلاکت عظیمه اولور.

مشنوی

﴿ جمله ما و من به پیش او نهید ﴾

﴿ ملك ملك اوست ملك اور ادهيد ﴾

« تَبَجَّيْهُمْ » جله (بز) و (بن) کبی انائی آنک اوکنه وضع ایدیکنز ؛
زیراملك، آنک ملکیدر. ملکی صاحبنه براقیکنز. « شَرْح » کبر و انائته دائر کافه.
اقوال و احوالی ترک ایله هر شی ، صاحب حقیقی اولان حق تعالی حضرتلرینک
ملکی اولدیغنی قویاً بیلکیکنز و سزه بخش و احسان بیوردینی بدن و عقل و قلبی
و مال و منالی ، ارادات ربانیه سنک اجر اسنه حصر ایدیکنز . زیرا او ملکوت
و قوا جمله سی جنود جناب خدادر . عکس صورتده حرکت ایدر ایسه کنز
معذب و معاتب اولمش اولور سکنز .

مشنوی

﴿ چون فقیر آید اندر راه راست ﴾

﴿ شیر و صید شیر خود آن شهاست ﴾

« تَبَجَّيْهُمْ » طریق مستقیمه فقیر، یعنی آزادۀ ملك اوله رق کلیر ایسه کنز
او حالده ارسلان و ارسلانک صیدی منحصراً سزه عائد و لایق اولمش اولور.
« شَرْح » سز طریق استقامته سالک و کبر و انائی تارک اولور ایسه کنز قدرت
ربانیه و او قدرتدن شرف طلوع ایله حاصل اولان نعم بی نهایت کافه سزه عائد
و لایق اوله جفی و ارسته شهیدر ؛ زیرا جناب ارحم الراحمین غنی عن العالمین
و اکرم الاکرمیندر.

مثنوی

﴿ زانکه او پاکست و سبحان وصف اوست ﴾

﴿ بی نیازست اوز نغز و مغز و پوست ﴾

« تَبَجَّيْهُمْ » زیرا خدای متعال پاکدر؛ و نواقصدن منزّه اولمق وصف.

سبحانیسیدر بی نیاز اولوب نغز و دماغ و پوستدن مستغیدر. « شَرْح » حق تعالی حضرتلری هر شیدن عالی و منزّه و مستغیدر؛ بناءً علیه هر نه که خلق ایتمش ایسه ینه مخلوقاته احسان اولمق اوزره خلق بیوردیغندن سز طریق استقامتی اختیار و رضاسنی استحصال ایله کندیکزی بختیار ایدیکزر.

مثنوی

﴿ هر شکار و هر کراماتی که هست ﴾

﴿ از برای بندهکان آن شهست ﴾

« تَبَجَّيْهُمْ » موجود اولان هر شکار و هر کرامات اول شاهک

بندهلری ایچوندور. « شَرْح » انعام و کراماتک جمله سی حقیقی بر صورتده حق تعالی حضرتلرینه ایمان کتیرن و وظائف مشروعه لرینی اجرا ایدن قوللری ایچوندور؛ منکرین و کافرین دنیاده صوری بعضی لذائذ فانییه نائل اولورلر ایسه ده او لذائذ، انعام دکل سرمایۀ فلاکت انجمادر.

مثنوی

﴿ نیست شهرا طمع بهر خلق ساخت ﴾

﴿ این همه دولت خنک آن کوشناخت ﴾

« تَبَجَّيْهُمْ » حق تعالی حضرتلرینک طمع یوقدر. نعمتلری خلق ایچون

خلق ایلدی. بو حقیقی بیلن کیسه ینه نه موطاو!... « شَرْح » حق تعالی حضرتلری

غنی عن العالمین اولوب انواع مخلوقاتدن معدود اولان انعامه و هیچ برینه احتیاجی یوقدر . بو حقیقی آکلایان ، منعم حقیقی به عشق و محبتی آرتمش و دارینده سعادت ابدیه ایله کامران اولمشدور .

مشنوی

﴿ آنکه دولت آفرید و دوسرا ﴾

﴿ ملک و دولتها چه کار آید و را ﴾

« ترجمه » اول خالق مطلق که دولتی ، دنیا و عقبایی خلق ایلدی ، ملک و دولتر آنک نه ایشنه یارار ؟ [وارسته شرحدر .]

مشنوی

﴿ پیش سبحان بس نگاه دارید دل ﴾

﴿ تانکر دید از کان بد خجل ﴾

« ترجمه » جناب خالق سبحانک حضورنده قلبکزی زیاده حفظ ایدیکز که سوء ظندن محجوب اولمیه سکنز ! « شرح » انسان ، هروقت وزمانده حضور جناب - یزدانده بولور . دقت ایتلیدر که حق تعالی حضرتلری حقننده سوء ظن و انکار کبی اوهامه کرفتار و پریشان اولسون . زیرا هرکس ایچون عقباه حقیقت نما اولان انوار صمدانیه لامع و سوء ظن ایدنلر انجسام کار خجل و بدکردار و کرفتار قهر و غضب جناب کردکار اولورلر . بونده بر سؤال وارد اولور که : ایسته میهرک امور روحانییه متعلق کیفیات ایچون برکیمسه نک ذهنه بعض شبهه عارض اولور ایسه او کیمسه او شبهه دن معاتب و معذب اوله جقمیدر ؟ بو سؤالک جوابی بودر : اعصابی غایت متحرک و حساس اولان انسانلرک دماغنده بالضروره یک چوق اوهام ظهور ایتمکده اولدینی احوال مسامه دندر . اما هنر ، قلباً اوهام مضره یی تصدیق ایله فعلاً اجرا ایتماکدر . قبول و اجرا ایدلدیکی حالده ذهنه ورودلری ضرر دکل بلکه باعث ثواب اولور .

بر مثال ایله مقصدی مهما ممکن توضیح ایدم : مثلاً اعصابی متحرک یعنی عصبی و موسوس اولان برانسانک خاطرینه کلیرکه بلکه دارمکافات و جزا اولان آخرت و موتدن صکره باشقه عالم و کیفیت یوقدر ؛ بناءً علیه نه ایچون کونده بش وقت نماز قیلوب کندیمی نافله یره اتعاب ایدیم ؟ ایدی اکر او انسان ، دماغ و اعصابنک بو وهنی قلباً تصدیق ایدر و نمازی ترک ایلر ایسه بیوک کناهه کرفتار و بلکه کفر ایله کندینی پریشان و تارمار ایلر. اما دماغ و اعصابی بو یولده بر وسوسه القا ایلدیکی حالده او ، وسوس بد انجاسی تصدیق ایتمز وعدم تصدیق ایله تأیید ایمان ایدرده نماز وسائر عباداته مردانه دوام ایلر ایسه او کیمسه دماغنه کلن افکار مضرهدن طولانی معاتب و معذب اولمقدن باشقه عند التیهده معتبر و قیمتی رشک آور اولور . زیرا معاً مجاهده ایتش بولور . نتکم بر قلعه بی محافظه یه مأمور ایکن هر طرفدن دشمن هجوم ایتدکده قوماندان ، وظیفه سنی اجرا ایله قلعه بی دشمنه تسلیم ایتمز ایسه ؛ هیچ هجوم و تضییق کورماش دیگر بر قومانداندن ده مقبول اوله جنی زده اهل عقوله امر بدیی و وارسته ایتاندر .

مشوی

❦ کو بیند سرو فکر جست وجو ❦

❦ همچو اندر شیر خالص تارمو ❦

« قَبْجَبَرُ » زیرا جناب خدا ، سوتک ایچنده بولنان بر قیلی کوردیکی کی راز و فکری و تحری بی ده کورر . « شَرَحْ » جناب علام الغیوب سمیع و بصیر اولدیغندن هر شیئی و انسانک قلب و دماغنده اولان افکار و اوهامی تمامیه کورر و بیلیر . بناءً علیه دائماً کندیکزی افکار فاسدهدن حفظ و صیانت ایدیکز ! تکرار اولنورکه : باعث قهر و غضب ربانی اولان کیفیت ، وارد اولان اوهام - اعصابیه دکل قلباً و عقلاً قبول اولنان و ایجابنده فعلاً اظهار اولنان افکار غیر مشروعه و مردوده در . مع مافیة ، اوهام عصیهده بعد المجاهده کمال ایمان ایله کلیاً رد و ازاله یه موفق اولان کیمسه ده راحت و شیطانک شرندن ده آزاد اوله جنی وارسته ایتاندر .

مشنوی

❦ آنکه او بی نقش ساده سینه شد ❦

❦ نقشهای غیب را آینه شد ❦

« **ترجمه** » سینه‌سی آزاده نقوش اولان ، یعنی قلبی صاف و تمیز بولسان
 کیمسه صور غیبیه آینه اولور . « **شرح** » خاطر و خیالنه کلن افکاره ضرره
 قلباً و عقلاً رد ایله عبادات و وظائف مشروعته‌نک ایفا و اجراسنه دوام و اقدام
 ایله محبت ماسوایی قلبندن کلیاً ازاله‌یه موفق اولان کیمسه‌نک سینه فیض پناهی
 عالم غیبه آینه بجلا و مقام تجلیات جناب کبریا اولمش اولور .

مشنوی

❦ سر مارا بی کان موقن شود ❦

❦ زانکه مؤمن آینه مؤمن شود ❦

« **ترجمه** » سینه‌سی صاف اولان ذات ، شبهه ایدلما لیدرکه سر ، بیلجی
 و آکلایجی اولور ؛ زیرا مؤمن مؤمنک آینه‌سیدر . « **شرح** » عالم
 مطلق حضرتلری بلا استثناء هر غیبی بیلدیکی هویدادر ، مؤمن کاملک
 سینه‌سی ایسه آینه حق اولدیغندن مؤمن کاملده عقل و قلبمزه طلوع ایدن
 افکاری بیله‌جکی بدیهی اولمق حسبیلله اولیاءاللهک و هر کسک حقنده سوء ظن
 ایتک بهمه حال مورث زیان و خسراندر .

مشنوی

❦ چون زند او نقد مارا بر محک ❦

❦ پس یقین را باز داند اوز شک ❦

« تَرْجِمَهُ » سینه‌سی صاف اولان ولی الله بزم تقدیزی محک اورنجی ،
 یقینی شک وشبهدن تفریق ایدر . « شَرْح » صاف و غیر صافی تفریق ایچون
 محک ، بر آلت اولدینی کبی ؛ ولی الله ده اسرار واحوالیزی محک قلبه
 اورنجی بزده دین و یقینی و یاخود شک وشبهه و کینی واردر ، تمامیه مطلع
 اوله جغندن جناب حق ایله اولیاسی نزدنده محبوب اولماق ایچون تصحیح افکار
 و اصلاح آمال و اعماله سعی ایتمک از هر جهت مقتضی و اسباب کثیره ایله نافعدر .

مثنوی

﴿ چون شود جانش محک نقدها ﴾

﴿ پس بیند قلب را و قلب را ﴾

« تَرْجِمَهُ » زیرا ولی الله جانی نقدلرک محکی اولور ، ائمدی کوکلی
 و نقد فاسدی کورر و فرق ایلر . « شَرْح » اسکی نسخه شریفهده ایکنی
 مصراعده بر وجه محرر (قلب را و قلب را) یازلمش و بو صورتله (قلب) لفظی
 بک ظریفانه استعمال بیورلمشدر . یعنی ولی الله حقهده و هر حالده سوء ظن
 ایتمکدن اجتناب ایدیکز ؛ زیرا او ذات (قلب) تعبیرینه بحق شایان اولان
 کوکلی و کذلک نقد قلب و نقد فاسد اولان حیلله کاری معناً بیلیر .
 بعض نسخهده مصراع ثانیهده (نقدره و قلب را) یازلمش ایسهده
 بو صورتله یازلمق سهودر .

مثنوی شریفک قلب حضرت مولانای دانایه تجلی ایدن معانی ملهمه‌سی
 قالب الفاضله انتقال ایتدیکجه بلاغت بیانک زبده کلماتی اوله حق بر صورت
 مشعشهده نظم یاب سلاست اولدینی میدانده ایکن « قلب و قلب » ک معانی
 مختلفه کویستر و محلنه کوره تفسیر اولنور ایکی کلمه‌سی بشقه معناده عین املاده
 یازمسی دهها زیاده موافق قاعده بلاغت اولدینی اکلماق بک او قدر چوق
 دوشونمکه احتیاج بر اقاماز .

﴿ نشاندن پادشاهان ، صوفیان عارف را پیش روی خویش ﴾
 ﴿ تا چشمشان بدیشان روشن شود ﴾

کوزلری، دیدار انورلریه منور اولمق ایچون پادشاهلرک ؛ عارف صوفیلری
 قارشیلرنده اوطورتمه لری بیاننده در :

مشنوی

﴿ پادشاهان را چنان عادت بود ﴾
 ﴿ این شنیده باشی اریادت بود ﴾

« تَرْجِمَه » کچمش زمانلرده پادشاهلرک بویله بر عادتق وار ایدی ، بونی
 ایشیمش اولمالیسک . اکر یاد وفکر کده ایسه! ... [وارسته شرحددر .]

مشنوی

﴿ دست چپشان پهلوانان ایستند ﴾
 ﴿ زانکه دل پهلوی چپ باشد ببند ﴾

« تَرْجِمَه » سلاطین ماضیه نك صول طرفلرنده پهلوانلر طورلر ایدی ؛
 زیرا که قلب صوری ، صول یانده قید و بندده اولور . « شَرَح » اسکی زمانده
 پادشاهلر ، صوفیان و عارفانی قارشیلرنده و پهلوانلری صوللرنده اوطورتملرنده
 سبب بودر : صوفیلر ، معنأ آینه مجلا اولدقلرندن آنلردن حقیقت بینلک
 و روشنلک حاصل اولور ؛ قلب صنوبری ایسه محل جسارت عد اولنسی وانسانک
 صول جهتنده بولنسی حسینیه بو وضعیه رعایه جسارت و قوت اصحابی فرض
 اولسان پهلوانلرده . پادشاهک صول جانلرنده بولانورلر ایدی ، زیرا هرشی
 مناسب اولدینی محله وضع ایتک باعث انتظام و نفع فراوندلر .

مشنوی

﴿ مشرف و اهل قلم بر دست راست ﴾

﴿ زانکه علم و خط آن دست راست ﴾

« تَرْجِمَهُ » قرنا ، دفتر دار و ارباب قلم ، پادشاهانک صاغ جهتندہ طور درلر ایدی ؛ زیرا خط علمی صاغ الہ مخصوصدر . [بو بیت شریف دہ فوائد انتظامی مشعر وجسیم جسیم دولتی بدن ممتاز انسانہ تطبیق مصور اولدیغندن وارستہ شرحدر .]

مشنوی

﴿ صوفیانرا یش رو موضع دهند ﴾

﴿ کآینہ جانند و زائینہ بہند ﴾

« تَرْجِمَهُ » صوفیلر دہ پادشاهانک مواجہہ سندہ موضع و محل ویرلر ایدی ؛ زیرا صوفیلر جانک آینہ سیدرلر و آینہ دن دہا ای درلر . [ایکی بیت اول تحریر اولمان شرح بو بیت شریفک دہ شرحی اولور .]

مشنوی

﴿ سینہ صیقاھا زده در ذکر و فکر ﴾

﴿ تابذیرد آینہ دل نقش بکر ﴾

« تَرْجِمَهُ » زیرا صوفیلر، سینہ بہ ذکر و فکر الہی ایلہ جلا اور مشلردر . ثاکہ کوکل آینہ سی صاف نقشی قبول ایتسون ؛ « شَرَح » صوفیلر کمزیری بوندنرکہ ؛ فکر و ذکر ربانیلہ قلبلرینہ جلا ویرمش و احوال غیبیہ نک مرأت انعکاسی اولوق ایچون سینہ لرینی معنآ آینہ مجلا قیلمشلردر .

مشنوی

﴿ هر که او از صلب فطرت خوب زاد ﴾

﴿ آینه در پیش او باید نهاد ﴾

« تَبَجِّهْ » هر کیم مایهٔ فطرت یعنی اصل خلقتدن محبوب طوغدی ،

آنک اوکنه آینه قویق لازمدر . « شَرْح » بر صاحب حسن کندی
جانی کورمک ایچون آینهیه محتاجدر . پادشاهلرک ده از هر جهت کوزل
خلق اولمسی وجساب واجب الوجودک نیجه نیجه انعامنه نائل اولمسی و امور
خیریه لری هر یرده ظاهر و میدانده بولمسی حسبله بو احوال عال العاللرینی
معنا دخی کورمک ایچون آینهٔ مجلاکی اولان صوفیان ، پادشاهلر ایچون
لازم و چسبانددر .

مشنوی

﴿ عاشق آینه باشد روی خوب ﴾

﴿ صیقل جان آمد و تقوی القلوب ﴾

« تَبَجِّهْ » روی خوب و وجه حسن ، آینهیه عاشقدر ، جانه صیقل

وجلا و صفا و قلوبه تقوی و پاک کلدی . « شَرْح » بر کوزل انسان ، بالطبع
آینهیی آزار و ینساء علیه نوعما آینهیه عاشق اولمش اولور . زیرا آینه آنک
حسنی کوسترر . کذلک خلقتی پاک اولانلر ، عارف بالله اولانلری تحری
ایدرلر . چونکه عارف بالله جانه موجب تقوی و سبب جلادر . قلب بشر ،
بر آینهٔ تجلی پرور اولدیغندن غبار غوائل دنیا توزلمش اولان سطح قابلیت
ید اقتدار مرشدانه ایله معکسی انوار ایده جک انجق اصحاب مراتب نورانیه
اولدیغنی اونو تمیوب دائما بوللری آراملیدر .

ایکنجی مصرعده کی « صیقل جان آمد » تعبیری روی خوبه عطف
اولنه بیلیر ایسه ده معناسی کوزل اوله ماز ،

﴿ آمدن مهمان پیش یوسف علیه السلام و تقاضا کردن یوسف ﴾
﴿ علیه السلام از تحفه و ارمغان ﴾

حضرت یوسف علیه السلام حضورینه بر مسافرك كلمی و اول نبی ذیشان
مهمانندن تحفه و هدیه طلب ایدوب اندن طولای تقاضا ایتمی بیانده در :

مثنوی

﴿ آمد از آفاق یار مهربان ﴾

﴿ یوسف صدیق را شد میهمان ﴾

« ترجمه » آفاقدن مرحمتی شفیق بر دوست کاوب یوسف علیه السلام
مسافر اولدی .

اخطار — مهمان لفظنده (م) حرفندن صکره (یا) نك یازلمسی و یازلامسی
جائز ایسهده ضرورت وزندن طولای بوراده الزمدر . (آفاق) افق و دنیا نك
اطرافی دیمکدر . [بیت شریفه کذجه وارسته شرحدر .]

مثنوی

﴿ کاشنا بودند وقت کودکی ﴾

﴿ برو سادۀ آشنای متکی ﴾

« ترجمه » او مسافر حضرت یوسف علیه السلام ایله آشنا و بیلدک ایدیلر
چو جلق و قنده آشنالق یا صدیقی اوزرینه طیانیرلر ایدی ، یعنی کوچکدر
برابر بیومشلردی . [وارسته شرحدر .]

مثنوی

﴿ یاد دادش جور اخوان و حسد ﴾

﴿ کفت کان زنجیر بود و ما اسد ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » حضرت یوسف علیه السلام کندی برادر لرندن کوردیکی جور وحسدی او مسافر نبی مشار الیه اخطار ایتدی . حضرت یوسف علیه السلام ده جواباً : او جور وحسد زنجیرایدی ، بزایسه ارسلان ایدک . دیدی . « **شَرْحُ** » مهربان اولان مهمان حضرت یوسف علیه السلام چکمش اولدینی جور واذادن مکدر اولدیغندن حسب المحبه ، جناب یوسفک دوچار اولدینی مصائب و بلیاتی لسان تأسفله یادایتدیکی صروده ، حضرت یوسف کمال تسلیمیت ایاه بیوردیلرکه : اهل ایمان ایچون دنیاده جور وجفا شیران صف شکنان کردنه قونیلان زنجیر شان افزادر ؛ بناءً علیه اندن شکایت ایتک دکل ، بر حکمت ربانیه بیلوب شکر و محمدت ایلرم . بوجواب حکمت نصاب ، قضایه رضا اولدینی امر جلیدر .

مشنوی

﴿ عار نبود شیر را از سلسله ﴾

﴿ نیست مارا از قضای حق کله ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » زنجیر دن ارسلانله عار یوقدر . بزم ده حق تعالی حضرت تلویینک فرمان وقضاسندن شکایتز یوقدر . « **شَرْحُ** » انبای ذیشان وکافه مردان جناب یزدان ، بو زندان دنیاده کوردکلری جور واذادن شکایت یینه شکر ایدرلر ؛ زیرا بیلبرلرکه بر مقتضای حکمت دوچار محنت و گرفتار رنج و مشقت اولدقدن صکره نائل امن وامان اولورلر . چکدکلری محن و مشاق ننگ و عار دکل ، بلکه شان واقفخار بیلبرلر .

مشنوی

﴿ شیر را بر کردن از زنجیر بود ﴾

﴿ بر همه زنجیر سسا زان میر بود ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » ارسلانک بوینده زنجیر اولسه ده بتون زنجیر یاپانلر اوزرینه ینه امیردر . « **شَرْحُ** » حسب القضا طوزاغه طوئولوب گرفتار حبس وجفا اولان بر شیر دلیره قورقورلندن زنجیرلر اعمال ایدرلر ؛ فقط زنجیرلری یاپانلری ،

یوقسه زنجیرله گرفتار اولان ارسلانلر می دها جسور و قویدر ؟ دییه کیمه
 صورولسه بالطبع حماست و قوتجه ارسلان کافه زنجیر سازانه فائق و مانند امیر
 اولدینی تصدیق ایدیلر. ایکنجی بر توجیه ضعیف ده اوله بیایرکه: ارسلان ایچون
 زنجیر اعمال ایدنلر نوعما ارسلانک خدمتده بولنمش اولورلر. مقصد اصلی یه کلنجه
 بر مرد عاقل و دلیر حقنده جفالر و کرک جفالری ترتیب ایدنلر صورتا غالب، فقط
 معناً مغلوبدر. زیرا آنلر معیوب و جفا دیده اولان قهرمانلر شانلی و محبوب اولورلر.

مثنوی

﴿ گفت چون بودی ز زندان وز چاه ﴾

﴿ گفت همچون در محاق و کاست ماه ﴾

« تَنْجِيْهٌ » [او مسافر] دیدی که: یا نبی الله! زندان ده ایکن نه حالده ایدک؟

حضرت یوسف علیه السلام محاق حالده بولسان قر کبی ایدم. بیوردی.

[(محاق) آخر شهرده قمرک کره ازضدن هان کورونمز بر حالده اولدینی زمان

و (کاست) نقصان دیمکدر.] « شَرْحٌ » مهمان مهربان ابتدا جور اخواندن

بعده چاه وزندانندن صوردی؛ حضرت یوسف علیه السلام بیوردیلرکه:

قویوده هان اصلا کورونمز وزندانده جزئی کورینور بر حالده ایدم؛ فقط

شمسندن منور اولان قر نور آور ده بویله دکلیدرکه بر مدت انسانلردن خفی

بعده هلال آسا مرئی و آندن صکره تدریجاً بدر منیر و بتون بتون جلی اولور.

بندن بر مدت کورونمز اولدم؛ فقط شمس حقیقیدن اخذ انوار ایلدیکمدن

شمدی تبلیغات صمدانیه ایله عالمی تنویر و نعم روحانیه ایله مؤمنلری دلسیرایلرم.

نظر بصیرت بو حقایق علویة متصوفانه بی بر آینه عبرتدن شویله تماشا ایدر:

حضرت یوسف محسود اخوان اوله رق کونلرجه قویوایچنده قالمش، نهایت

بر کوله کبی صاتیله رق شیوه قدر آنی امتحان ایچون زندانه آتمش ایدی.

جناب حَقْک بو امتحان و ستمنی جناب یوسف کمال صبر و سکون ایله قبول

ایتمش ایدی. عقل کامل مملکت انسانیه نک عزیز مصری اولان یوسف روحی

مقتضیات نفسانیه حواس خسته ظاهره و باطنه ایله بالاتفاق جور و ستم زنجیرینه

باغلامش و امتحان قویوسنه آتمش اولدینی حالده بونیده بر نعمت عد ایله تحمل

ایدرک ینه اللهم طبعانه شکر ایتدیکنی دوش نور. ایشته یوسف روح دیورکه

ای عقل مهربان! خواص خمسۀ ظاهره و باطنه‌نک هجوم خیالاتی کرچه بکا
بر زنجیر کبدر. نظرگاه الهی اولان قلم، متاتم بر شیر کبدر. بن سلاسل
واغلل حواسه بند اولور ایسه‌م نه عار و حجاب وارد؛ بلکه تجلیات جمالیه
نورینک تزید و تزیینی ایچون بر نقش معالی افزادر. کوزلرینه طولان نور حقیقتله
اویانمق ایچون بر قاج کون قاراللق قویوده قامغه قاتلانان وجودم حکم قضایه
قارشی بویینی بوکش و امر الهمی به اطاعت کوسترمشدر. شو حالده او ارسلان
دیورکه صاریلان زنجیر حسیات بر شجیعنک قیلجنده کی حائل کبدر. ایشته جمله‌نک
تعین موجودی بر فیض ابدینک معکس انواری اولمقدن عبارت اولدیغی
کوسترن شو لوحه غرای عبودیت بر روح پاکیزه‌نک لسان بیانۀ کلمش اثر معرفتیدر.

مشنوی

﴿ در محاق ار ماه نو کردد دوتا ﴾

﴿ نی در آخر بدر کردد بر سما ﴾

« **ترجیمہ** » کرۀ ارضدن همان جزئی کورندیکی صره‌لرده یکی آی ایکی قات اولور، اما
انجاسی آسمان اوزرینه بدر اولمازمی؟ [بالاده کی شرح بویت شریفده شرح اولور.]

مشنوی

﴿ کرچه در دانه بهاون کوفتند ﴾

﴿ نور چشم و دل شد ویند بلند ﴾

« **ترجیمہ** » اینجی دانه‌سنی هاوانده دو کوب از لر سده کوکل و کوزک نوری اولور.
کوزایچون بر دوی عالی اولور. « **شرح** » اسکی زمانده علاج اولمق اوزره اینجی
دانه‌سنی دو کوب سا تراجزا ایلہ مزج ایدہ رک (کحل الجواهر) نامیلہ کوزه چکر لر دی.
او حالده صورتا اینجی تلف اولور ایسه‌ده انسانک سلامتہ خدمت ایدہ جکی جهتله شرف
قازانیر ایدی. انسانده بوهاون رنج توأم دنیاده مر نه قدر جور و اذا کورسه و دو کلسه
اذاسی بر مقصد عالی به مبتنی اولجہ معناً قازانیر و دهامقبول، دها عالی اولمش اولور.
اختطار: کحل الجواهر و امثالی مفردات ادویه، طب عتیقک مستعملاتندندر.
زمانه ولاناده معروف اولماسنه بناءً برای تمثیل ایراد بیورلمشدر. علی الخصوص
مثنوی شریف بر طب کتابی اولدیغندن امراض عینیه متخصصی بر طیب
حاذقندن استفسار ایدله نیجه کحل الجواهرک اکتحانه قالدیشما ایلدر.

مشنوی

❧ کند می را زیر خاک انداختند ❧

❧ پس ز خاکش خوشها بر ساختند ❧

«ترجمه» بغدادی طوپراق آلتنه آتدیلر ، صکره آندن باشاقلر یابدیلر .

«شرح» بوده بر مثال دیگر در که ، بغدادی دانه لرینی کویا تحقیر آیدوب زمین

ایچنه آتارلر ، حبس ایدرلر ایسه ده دقت اولنسون که او عالی نهاد بغدادی بعده
نصل فائده بخش اولور . جفا کورن مؤمن ده بو حقیقه مشابه وقرین در .

دانه طوپراق ایچره زحمت چکدیکه چون نیجه دم

باش چکر ، خرده لانیلر ، آرایش بستان اولور

فضولی

مشنوی

❧ باز دیگر کوفتندش ز آسیا ❧

❧ قیمتش افزود و نان شد جانفزا ❧

«ترجمه» تکرار بغدادی دکر منده دوکیدیلر واون یابدیلر ، بو دو مکدن

بغدادیک قیمتی آرمش و جان ارتیریمی نان اولمشدر . «شرح» انسانلرک

اکل ایلدکلری املک سببیه روح حیوانیلری کسب قوت ایدر . بو وسیله تغذی ایله اجرای

عبادت و ایفای خدمت ایده جکارندن روح معنوی لری ده نائل سلامت اولمش اولور .

مشنوی

❧ باز نان را زیر دند ان کوفتند ❧

❧ کشت عقل و جان وفهم هوشمند ❧

«ترجمه» تکرار امکی انسانلر دیش التمه دوکیدیلر ، او حالده

نان ، عقل و جان وفهم و هوشمند اولدی . «شرح» انسان بر مقصد عالی اوزرینه

اذا کوردجه ده اعلی قدر اولور . بو بیت شریفه نظر اوانتهجه کرچه عقل

و روح حیوانیک اصل فیضی جان معنوی دن کلدیکی بدیهی ایسه ده نان و غذا کی

اسباب مادی نه ده عقل و روح حیوانی به تأثیرات عظیمه سی اولدینی بی شه در .

مثنوی

﴿ باز آن جان چونکه محو عشق کشت ﴾

﴿ یعجب الزراع آمد بعد کشت ﴾

« تَرْجِمَهُ » تکرار او جان ، عشق الهیده محو او نجه بعد الزرع اهل .
 زراعتی تعجبه کثیرردی . « شَرَحْ » قوت بولان کیمسه اگر بدنی عشق .
 الهیده محو وافنا ایش ایه او فادن صکره سعادت وبقا بولور . نصل که اکل
 ایدیلن نان . بدنک بر جزئی اولوب نائل شرف فراوان اولمش اولور و زرع
 ایدیلن تخمی چوق کیمسه ابتدا اوفق بر شی ظن ایشلر ایهده بعده تعجبی
 جلب ایش وهرکی حیرته براقشدر . بو بیت شریفده ایما اولنان آیت کریمه
 سورة فتح یکرمی طقوزنجی آیت کریمه سیدر . شویله که : ﴿ کز زرع اخراج
 شطاء فآزره فاستغلظ فاستوی علی سواقه یعجب الزراع لیغیظ بهم الکفار
 وعدا لله الذین امنوا وعملوا الصالحات منهم مغفرة واجراً عظیماً ﴾ معنای شریفی :
 « فخر عالم علیه الصلوة والسلام ایه برابر اولوب کفاره قارشی شدت و بینلرنده
 اجرای شفقتله نماز قیلانلر بر اکنه بکزرلر که دالنی چیقاردی . اندن صکره
 داللری قوت بولوب قایلنلاشدی وساقی اوزرینه طوردی . زرعک بو ترقیسندن
 اهل زراعته تعجب کلیر ، تا که آنکه کفاره غیظ وصیقندی کلسون . ایمان ایدوب
 اعمال صالحه ایشله نره جناب حق مغفرت واجر عظیم و عدا یلری . » زرعدن مقصد عالی ،
 ابتدا اسلامیت ایه اصحاب کرامک شرفظه وری در که صورتا اوفق بر شی ظن
 اولنور ایکن بیویوب عالمی تنویر و احاطه ایدلکه منصفاری تعجیده و کفاری
 غیظ و کینه براقدی . [بو آیت کریمه اشو شرحات دیگر محله دهده تفصیل اولمشدر .]

مثنوی

﴿ این سخن پایان ندارد باز کرد ﴾

﴿ تا که بایوسف چه کرد آن نیک مرد ﴾

« تَرْجِمَهُ » بوسوزک نهایتی یوقدر ، حکایه ره رجوع ایه که حضرت
 یوسف علیه السلام ایه اونیک مرد مسافر نه صحبتده بولندی : [ماجرا آتیده
 کوریه جکندن وارسته شرحدر .]

﴿ طلب کردن یوسف صدیق علیه السلام ارمغان از مهمان ﴾

حضرت یوسف صدیق علیه السلام مسافردن هدیه طلب ایتسی بیاننده در :

مشنوی

﴿ بعد قصه گفتش گفت ای فلان ﴾

﴿ هین چه آوردی تو مارا ارمغان ﴾

« ترجمه » حضرت یوسف علیه السلام کندینه عائد اولان حکایه و ماجرای

بیاندن صکره مسافره دیدی که : ای مسافرم ! باقالم بزه نه هدیه کتیردک ؟
 اخطار : (هین) لفظی اکثریا « آگاه اولکز » دیه ترجمه اولنیور
 ایسهده بو محله (باقالم) تعبیله ترجمه سی انسبدر . [بیت شریفه کلنجه
 وارسته شرحدر .]

مشنوی

﴿ بر در یاران تهی دست آمدن ﴾

﴿ هست بی کندم سوی طاحون شدن ﴾

« ترجمه » دوستلرک قپوسنه الی بوش کلک دکرمن جانبنه بغدادی سز کیتمکدر .

« شرح » ولو جزئی اولسون احبابینده هدیه تعاطیسی تزید محبته و توفیر
 انسیته بادی اولدینی امرجلی و بحقیقت « تهادوا تحابوا » حدیث شریفی ایله انظار-
 اعتباره متجلیدر .

مشنوی

﴿ حق تعالی خلق را کوید بحشر ﴾

﴿ ارمغان کو از برای روز نشر ﴾

« ترجمه » حق تعالی حضرتلری محشرده خلقه دیرکه : قیامت کونی

ایچون هدیه وارمغانکز نرهدهدر ؟ [بیت شریف آتی ایله اکال اولمشدر .]

مشنوی

﴿ جئتمونا و فرادی بی نوا ﴾

﴿ هم بدان سان که خلقا کم کذا ﴾

« ترجمہ » ای ناس ! سزی خلق ایتدیکمز کبی بزہ بی زاد و نوا
و تدارکسز کلدیکز . « شرح » اشارت اولئان آیت کریمہ سورۃ النعام
طقسان دردنجی آیت کریمہ سیدرہ شویہ کہ : ﴿ واقدا جئتمونا فرادی کا خلقنا کم
اول مرہ و ترکتم ما حولنا کم وراء ظہورکم و ما نری معکم شفعا کم الذین زعمتم
انهم فیکم شرکاء لقد تقطع بینکم و ضل عنکم ما کنتم تزعمون ﴾ معنای شریفی :
« حق تعالیٰ حضرتلری بیور : تحقیقا کہ فرد و مجرد اولدیفکرز خالدہ بزہ کلدیکز
او وجہ ایلہ کہ برنجی دفعہ سزی دنیاہ خلق ایلدک و سزہ احسان ایلہ و یردیکمز
شیلری و مال و نقودی آرقہ کزہ براقوب ترک ایلدیکز و سزکلہ برابر کورمبورز
آنلری کہ سزہ شفاعت و یرمکہ مقتدر و الہک شریکلری زعم و ظن ایلدیکز ؛
البتہ آرہ کز کسیلدی و آرہ دن غائب اولدی ، اول شی کہ شفیع زعم و ظن
ایلدیکز جناب رب المنان انسانہ دنیاہ احسان بیوردیفی اموال و نقوددن صورت -
مشروعہ اولہرق تصدق و امور خیرہدہ صرف ایلدلمسی لابدرکہ او تصدق
و خیرات و عبادات یوم قیامتہ ارمغان و باعث فیض و نجات اولور . » برکیمسہ
والہ سنک رحمندن دنیاہ چیقدفی کبی بلا اعمال خیرہ روز محشرده کورند کدہ نہ قدر
عاطل و باطل عداوتہ جنی و فصل شایان عتاب و عذاب بولنہ جنی امر بدیمیدر .

مشنوی

﴿ ہین چہ آورد دید دست آویز را ﴾

﴿ ار مغانی روز رستا خیز را ﴾

« ترجمہ » آکاه اولکمز ! دست آویز وارمغان اولہرق قیامت کونی ایچون
نہ کتیردیکز ؟ [دست آویز ، الہ طوتولہ جق اوافق ہدیہ دیمکدر ، بو بیت
شریفک شرحی بالادہ کی شرحدر .]

مشنوی

﴿ یا امید باز کشتن تان نبود ﴾

﴿ وعدهٔ امروز باطلتان نمود ﴾

« تَبَجَّهْ » یا خود سزه کری دونمک و محشرده بولمق امیدی اولدیمی ؟
 بو یوم قیامتک وعده‌سی سزه باطلمی کوردندی ؟ [وارسته شرحدر .]

مشنوی

﴿ وعدهٔ مهمانیش ار منکری ﴾

﴿ پس زمطبخ خاک و خاکستربری ﴾

« تَبَجَّهْ » حق تعالی حضرت‌تلینک مهمانغنه عائد فرمان بیوردینی وعد
 و قیامتک منکری ایسک آرتق مطبخدن طوپراق و آتش کولی کوتورر سک ؟
 « شَرَحْ » جناب واجب‌الوجود انبیای ذیشان و اولیاء کرام واسطه‌سیله یوم-
 قیامت قیامت فرمان واعلان و بو حقیقته کسب اطمینان ایتک اوزره حکمةٔ پک
 حوق ادلهٔ عظیمه میدانه وضع و بیان بیوردی . بونکله برابر سن ای منکر-
 بدضمیر ! ینه انکارده مصر ایسک دنیاده حیوانیتک نقلت و کثافتدن بشقه نصیب-
 عرفانی اولیان بدبختان کبی جهنمه السفلی بر حالده و عذاب طاقت فرساده بوانه جنگ
 امره ویدادر . [بو بیت شریف حضرت مولانای رومی قدس سره السامی
 جانبندن تنبیهاً ایراد بیورلمشدر . یعنی مرور ایدن ابیات شریفه کبی حق تعالی به
 منسوب اوله رق بیورلماشدر .]

مشنوی

﴿ ور نهٔ منکر چنین دست تری ﴾

﴿ بر در آن دوست چون پای نهی ﴾

«تَنْجِيْهُ» اگر منکر دکل ایسک فصل بویه الی بوش اوله رق
او، دوستک قپوسنه ایاق باصارسک؛ «شَرْح» ای انسان! اگر منکر ایسک
کوره جکک عذاب وزندان وارسته اثبات واتیاندر؛ فقط منکر دکل ایسک،
دوست حقیقینک باب معالی مأبنه فصل اعمال خیریه دن عاری اوله رق کیدر
ویوم محشرده نه صورته حضور رب العالمینه چیقارسک؛

مشنوی

﴿اند کی صرفه بکن از خواب وخر﴾

﴿ار مغان بهر ملاقاتش بهر﴾

«تَنْجِيْهُ» اویقو وطعامدن برازجق تحصیل فائده ایت! حضور رب العالمینه
ملاقاتدن طولانی هدیه کوتور! «شَرْح» کندیی زمانیی یمک، اویقو ایله
امرار ایدوب بی کار وناهموار اوله! وقتی عبادات وامور خیریه ایله امرار
وکندی دارینده مسعود وبتیاریت! که مرحمت وملاقات جناب مولا
سنی مؤبداً احیا ایتسون!

مشنوی

﴿شو قليل النوم مما يهجعون﴾

﴿باش در اسجار از یستهفرون﴾

«تَنْجِيْهُ» کیجه لری اویقوده، غفلتدن اولانلردن اوله! بالعکس
آز اویویانلردن و سحر و قتلرنده حق تعالی به استغفار ایدنلردن اول!
«شَرْح» اشارت اولنان آیت کریمه سورۃ ذاریاتک اون بشنجی آیت کریمه سیدره
شویه که: ﴿ان المتقين فی جنات وعیون آخذین ما آتاهم ربهم انهم کانوا قبل
ذلك محسنین کانوا قلیلاً من اللیل مایهجعون وبالا سحار هم یستغفرون وفی
اموالهم حق للسائل والمحروم﴾ معنای شریفی: «تحقیقا فالقلردن پرهیزایدوب
متقی اولانلر جنتلرده وصو کنسارلرنده اولورلر، جناب خدانک کندیلرینه

احسان ایلدیکی نعمتلی آلیجی اولدقلری حالدہ! بونعمتله نائل اولانلر انلردر که دنیاده محسنین ایدیلر و کیجه نك آز مدتده او یورلر ایدی و سحر و قتلرنده حق تعالی دن مغفرت طلب ایدرلر ایدی وانلرک ماللرنده سائل اولانلر و محتاج اولوب آرامایانلر ایچون بر حصه وار ایدی - یعنی زکات و صدقه و یرلر ایدی. - « بو آیت کریمه ده (محروم) تعیر جلیلی ایله محتاج ایکن کمال عفتندن کنندی حالی کیمسه آجیوب فقیر اوله رق عوامدن حس اولمایانلر اشارت بیولمشدر .

بیت شریفک شرحه کلنجه ، ده اول بیان اولندی کی ، یوم قیامتده حضور رب العالمینه مسعودانه چیمق ایچون ای منکر اولیان کیمسه! دنیاده مشروع صورتده چایش و ایفای عبادت و اجرای وظیفه ایت! شمدی عبادات و امور خیره دن برقچی تعداد بیولمشدر. شویله که : کوندوز ، انسان یا عیالک و یادولتک ایشاریله و بو کی امور خیره ایله مشغول اوله جقندن جناب ارحم الراحمینه بحق فکر و ذکر ایده جک تنها و خالی وقت کیجه و قیدر . مثلاً بش التی ساعت اذیقو ایله اکتفا و ممکن اولدینی حالدہ کیجه قالقوب تهجدی ادا وهر حالدہ مفروض اولان صباح نمازینی ایفا و او صره لرده استغفار یعنی حق تعالی حضرتلرندن مغفرت طلب ایدرک کندینی احیا و بعده مال و حاله کوره مشروع صورتده هم سائل ، هم اهل عفت اولان فقرابه اعطای زکات و صدقه ایله که الی الابد نائل سعادت و سلامت اوله سک!

مشق

﴿ اندکی جنبش بکن همچون جنین ﴾

﴿ تا بیخشنندت حواس نور بین ﴾

« تَرْجِمَهُ » انا رحمنده کی چوجق کی آزا جق حرکت ایت! نور کوریجی حواس باغشلاسونلر؟ « تَرْجِمَهُ » جنین والدہ سنک رحمنده ایکن حرکت ایتدجه حاله کوره کسب قوت ایله نائل حواس اولور و بعده دنیاه چیقار؛ نور آفتاب و ماه و سائر کواکب و شمع پرتاب کوروب دیده لری روشن اولدینی کی، سن درهم دنیاده اولدینک حالدہ لیل و سحرده عبادت و سائر وظائف انسانیه نك اجر اسنه و اظبت ایت! تا که مرحمت خدا ، سکا نور الهی یی کوریجی بصیرت قلبیه یی و مشاهد حقائق نامتناهی اولان حیات تجلی بخشایی احسان ایدرک دارینده مسعود و خاص ایتسون!

مشنوی

﴿وز جهان چون رحم بیرون روی﴾

﴿از زمین در عرصهٔ واسع شوی﴾

«تَرْجَمَهُ» رحم مادر کی اولان بو جهان دنیا دن طیشاری چیه سک !
 یردن یک چوق کنیش اولان عرصهٔ حقیقه واره سک ! [بیان اوانان
 عرصه آتیده بیان بیوریله جقدر .]

مشنوی

﴿آنکه ارض الله واسع گفته اند﴾

﴿عرصهٔ دان کا نبیای می رفته اند﴾

«تَرْجَمَهُ» اول یره که ارض الله واسع دیمشلدردر ؛ بر عرصه بیل که
 انبیا علیهم السلام کیتمشلدردر . «تَرْجَمَهُ» - سوره زمزک او تحی آیت کریمه سنه
 اشارتدر . شویله که : ﴿ قل یا عباد الذین آمنوا اتقوا ربکم للذین احسنوا فی
 هذه الدنيا حسنة ۚ وارض الله واسعة ۚ انما یوفی الصابرون اجرهم بغير حساب ﴾
 معنای شریفی : « یا محمد ، سویله ! ای ایمانه کلن قوللرم (ای الله قوللری)
 ربکزدن خوف ایدیکز ؛ بوجهانده ایملک ایدنلره مکافات وارددر وحق تعالینک
 ارضی کنیشدر ، صبر ایدنلره اجر تلری ، حسابمز صورتده کثرتله ویریلیر . »
 سبق ایدن بیت شریفده بیورلمش ایدکه : عرصهٔ واسعیه کیت ! انبیای ذیشان
 واولیای کرام اول عرصهٔ بیکرانه کیدوب بکام اولمشلدردر ؛ ارض الله واسعده
 مقصد عالی اوله رق اوچ صورت خاطره طالع اولور : ۱ - هرشی کی مخلوق
 خدا اولان بوکره ارض انسانلره کوره عرصهٔ واسعدر ، اگر بولندیفک محله
 عبادات و وظائف مشروعه نی ایفایه امکان کوره مز ایسک او محلی ترک ایله
 بشقه یره کیت واجرای وظائف وعبادت ایت ! ۲ - کمال صنع حق ایله
 خلق اولنش بوجسم وروح ، انسان ایچون بر عرصهٔ واسعیه معنویه درکه انده
 اولان افکار وحسیات بی حد و حسابدر ؛ بناءً علیه سن افکار وحسیات ظاهریه

مربوط اوله ! بالعکس چالیش و حسیات عمیقۀ قلب و عقله ایریش !
 ۳ - ارض الله واسعه دن مقصد : عالم ملکوت و جبروت و لاهوت درکه روح
 معنوی و نفس مطمئنۀ انبیا و اولیا اول جهان بالایه واصل و انعام جناب رب المنانه
 نائل اولمشلردر . (قاشانی) ارض الله واسعه بی بو وجه ایله تعریف ایدر :
 ای النفس مطمئنۀ المخصوصة بالله لاتیاده و اطمینانها الیه ذات سعه .
 یعنی ارض الله واسعه دن مقصد : نفس مطمئنۀ درکه صاحب وسعت اولوب
 الله تعالی حضر تکرینه اولان انقیاد و اطمینانی حسیله حق تعالی یه راجعدر .

مشنوی

﴿ دل نکر دد تنک از عرصۀ فراخ ﴾

﴿ نخل تن آنجا نکر دد خشک شاخ ﴾

« تَرْجَمَه » او ، واسع عرصه دن کوکل طار اولماز ؛ بدنک فدانی اوراده
 قورومش دال طرزنده اولماز . « شَرَح » او ، ارض الله واسعه بر عرصه -
 بی اتهدرکه آنده هر آن تجلیات جناب یزدان نمایان اولدیغدن او عرصه یه
 واصل اولان کیمسه دل تنک و منقبض اولیوب نائل اذواق جزیه اولور .
 دنیاده ایکن بدن ، گرفتار خشک و وهن اولور . اما او عرصه واسعه ده
 بالعکس نخل تن ، یعنی قلب و عقل انسان هیچ بر وقت خشک و نالان اولیوب
 مسرور و شادان اولور .

مشنوی

﴿ حاملی تو مر حواست را کنون ﴾

﴿ کند و مانده میشوی و سر نگون ﴾

« تَرْجَمَه » الآن سن کندی حواسکی یوکنمش و باشی اشاغی
 اوله رق یورلش قالمشک ! « شَرَح » حال ارقه سنده کی یوکنک اضطرابی
 چکدی کی سَن ده ای انسان خام ! دنیاده ایکن کندی حواسنک
 ایراث ایلدیکی متاعب و آمال مشقت اشتیالی یوکنمش و سرنگون اوله رق
 یورغون قالمشک !

مثنوی

﴿ چونکه . محمولی نه حامل وقت خواب ﴾

﴿ ماند کی رفت و شدی بی رنج و تاب ﴾

« ترجمه » اویقو وقتنده یو کلی ، ثقلی اوله ! ذاتاً یو کانمش

بواند یغندن طولای یورغونلغ کیدر . اذیتسر ، وزحمتسر اولورسک ! « شرح »

انسان اویانیق ایکن حواسنک آمال و متاعی حامل اولدیغندن اسباب
عیدده دن طولای مضطر و بی قرار ، اما اویقوده اولدینی حالدده بر مقتضای
حکمت خدا کندی حواسنه خدمت ایتک ، وظیفه دن وارسته و مبرا اولق حسیله
راحت اولور ؛ شو حالدده اویقو ارض الله واسعه دن اوافق بر نمونه درکه هر
کس حواسنی حامل دکل بر نعمت مخصوصه یه محمول و غیر مسئول اولور .
اولیاء الله ایسه اویقو ده اولدقلری صره ده بیله حواسک ایراث ایلدکلی
اضطرابدن وارسته ونعم واذواق دائمه ایله آراسته درلر .

مثنوی

﴿ چاشنیء دان تو حال خواب را ﴾

﴿ پیش محمولیء حال او لیا ﴾

« ترجمه » اویقو حاشنی سن بر چاشنی و نمونه بیل ! اولیاء الله محمولی

و سعادت حاللری اوکنده ! « شرح » انسان ، حالت نومده ، حواس و دنیسانک

او هام و مشکلاتندن خلاص اولدینی امر نمایاندر . مع مافیه اولیاء الله حالت
یقظه ده بیله نجات و راحتلی اویقو راحتندن حسابسر درجاده ها عالیدر .
او مراتب عالییه واصل اولیان کیمسه بو حالک کوچک نمونه نی حالت نومده
بولور و عاقل ایسه او نمونه دن حقیقته مطلع اولور

مثنوی

﴿ اولیا اسحاب کهنند ای عنود ﴾

﴿ در قیام و در تقلب هم رقود ﴾

« تَرْجِمَهُ » اولیاء الله اصحاب کهف در ای غنود، قیامده، تقلیده و او یقوده...!

« شَرْحُ » اصحاب کهف حضراتی رضای باری ایچون معاصی و مساویدن روکردان و کنیدیاری فرمان حقه تابع و تسلیم ایدوب نوملری حسبیله وارسته رنج جهان و کردن داده فرمان جناب یزدان اولدقلری کبی اولیاء الله صورتا حرکتده و بعض اوقاتده حالت نومده بولورلر ایسهده کافه حاللری امر حقه تابع اولوب حسلرینک قیود و آمالندن وارسته و رضای حق ایله حی وزنده درلر . [اشارت اولنان آیت کریمه سورۀ کهفده اولوب بو شرحده اولجه تفصیل اولدیفندن بوراده تکرارینه لزوم کورلمدی .]

مشنوی

﴿ می کشد شان بی تکلف در فمال ﴾

﴿ بی خبر ذات الیمین ذات الشمال ﴾

« تَرْجِمَهُ » بی خبر اولدقلری حالده اولیائی فعالده تکلفسز و مشقتسز اوله رُق حق تعالی حضرتلری صاغ و صول جانبنه چکر! « شَرْحُ » (و تقلبم ذات الیمین و ذات الشمال) یعنی: حق تعالی حضرتلری آنلری صاغ و صول جانبنه دوندر و آنلر بو تقلب ربانیدن بی خبر بولنور . مقصد عالی ، اولیاء الله حضرتائی امر و فرمان حقه قدر تسلیم اولمش تابع بولنمشدرکه اراده صمدانیه آنلری نصل تقلب بیورر ایسه بلا تعریض اتباعه آمادهدر.

مشنوی

﴿ چیست آن ذات الیمین فعلی حسن ﴾

﴿ چیست آن ذات الشمال اشغال تن ﴾

« تَرْجِمَهُ » او صاغ طرف نه در؟ فعل حسن و اعمال روح پروردر .
او، صول طرف نه در؟ اشغال تن و بدندر . « شَرْحُ » اولیاء الله

اراده ربانیه صاغ و صول جانبته قلب ایدر بیورلمش ایدی . بو بیت شریفده
اوتعبیرات علیه تفسیر وایضاح اولئیور : ذات الیمین فعل حسن واعمال روح
پرور وذات الشمال اشغال تن و بدندر که اولیاء الله افعال حسنه ایفا سنده و یا
بدنه عائد وظائفک اجر اسنده کندی حس وامللربنه تابع دکل دائماً امر حق
ایله حرکت وکسب سعادت ایدر لر .

مثنوی

﴿ میرود این هر دو کار از انبیا ﴾

﴿ بی خبر زین هر دو ایشان چون صدا ﴾

« تَبَجَّهْ » بو ایکی ایشدن هربری انبیا علیهم السلامدن صادر اولور .
او زمره جلیله اصحابی بو ایکی حالاتدن صدا کی خبر سزدر .
« شَرَحْ » دیگر بیت شریفده اولیاء ، شیعده انبیا بیورلمش حق تعالی
حضرتلربنه کلیاً تابع اولمش اولان زمره جلیله روحانیونی تعریف ایتک
ایچوندور . بیوریلور که : اوزمره جلیله اصحابی طرفندن کرک احوال روحانیه کرک
امور جسمانیه ظهور ایتدیک حالد انلر عشق جناب خدا ایله مشغولیت دائمده
بولدقلری ایچون کندیلرندن صادر اولان کیفیاتدن بی خبر بولورلر . نته کیم طاغله
نه درلو سس عکس ایدر سه جبال انی بسط وتمید ایتمکه برابر آندن بی خبر
بولور . اوزمره جلیله ده کندیلکلرندن فعل وکلام چیقارمیوب حق تعالی
حضرتلرندن قلب وعقللربنه هر نه تجلی بیوریلور ایسه آنی ایشلر لر ، آنی
سویلر لر ؛ فقط بونقطه جای دقدر که : او ذوات کرامک بی خبر اولمش تعبیر
جلیلندن مقصد ، حاشا اول زمره جلیله اصحابی فهم اشیا ده سائر انسانلردن
دون دیمک دکلدر . بالعکس انلر غریق دریای فیض روحانیتدر . شو قدر که
کندی حواس ظاهره لرینک ویردیک آمال و اخباردن بی خبر اولدقلری کی
ارادات ربانیه نک قبولی ایچون خبر وسبب آرامیوب کمال تسلیمیتله تابعدرلر .
بویت شریفده ایکی توجیه ده و جهیدر : بری ، هر تجلی صمدانینک علت
وسبب حقیقی نه اولدیغنی حق تعالی حضرتلرندن غیری تمامیه کیمسه بیله مز .
شو حالد زمره واصلین او حکمت عظیمه دن بی خبر اولدقلری حالد

تردد ایتیموب قبول و کنیدیلرینی دائم مقبول ایدرلر . دیکری : روحانیون
حضراتنک بی خبر اولسی دریای عشق خداده مستغرق و نائل وحی والهامات
اولدقلری زمانلره مخصوصدر . یوقسه حالت صحوده ایکن امور دنیا انلره
کوره معلوم ورعنا اولدینی هویدادر .

مشنوی

﴿ کر صدایت بشنواند خیر و شر ﴾

﴿ ذات که باشد زهر دو بی خبر ﴾

« قزنجی » طاع کرچه صدایی خیر و شر هر نه ایسه سکا ایشیتدرر ایسه ده
کندینک ایکیسندن ده خبری یوقدر . « شریح » امر التهی ایستر ایسه لطف
وجمال ، ایستر ایسه غضب و جلال اولسون اول زمرء جلیله نك قلب
وعقل ولسانلرینه تجلی بیوردقده طاع صدایی نشر واسماع ایتدیکی کبی
اول زمرء جلیله اصحابی ده بلا نقصان سکا وهر کسه تبایغ و بیان ایدرلر .
« ایکیسندن بی خبردر » تعبیر شریفنه کلنجه : سبق ایدن بیت شریفك شر خنده
ویریان ایضاحاتك بوتعبیره ده شمولی وارددر .

﴿ جواب گفتن مهمان یوسف را علیه السلام که آینه آورد مت ﴾

﴿ ارمغان تا که هر بار که دوری نکری روی خوب خویش را بینی ﴾

﴿ و مرا یاد کنی ﴾

مسافرك حضرت یوسف علیه السلامه : سکا هدیه اوله رق بر آینه کتیردم ؟
ناکه اکا باقوب کندی حسن و جمالکی کوره سك و بی یاد ایله سك . دیه
جواب ویرمه سی بیاننده در :

مشنوی

﴿ گفت یوسف هین بیا ور ار منان ﴾

﴿ او ز شرم این تقاضا زد فغان ﴾

« تَرْجَمَهُ » حضرت یوسف علیہ السلام مهمانہ دیدی : باقالم آرمغانی کتیر . او مهمان ایسه بو طلب و تقاضانک شرم و خجلتدن فغان ایتدی . « شَرَحْ » یوم قیامتده هر کیم هدیه اوله رق عبادات مقبوله و افعال خیریه کتیره من ایسه خجلت و حجابندن فریاد و فغان ایده جکی وارسته بیاندر ؛ فقط حضرت یوسف علیہ السلامک مهمانی اول نبی ذیشانہ نصل برارمغان حکمت پیام کتیردیکی آتیده معلوم اوله جقدر .

مشنوی

﴿ کفت من چند ارمغان جسم ترا ﴾

﴿ ار مغانی در نظر نامد سزا ﴾

« تَرْجَمَهُ » مهمان دیدی : یا نبی الله ! بك چوق ارمغان طلب ایلدم ایسه ده سکا لایق نظرمه بر هدیه تصادف ایتدی . [بر قایق ابیات شریفه دن صکره مقصد عالی تعین ایده جکندن شمدی وارسته شرحدر .]

مشنوی

﴿ حبه را جانب کان چون برم ﴾

﴿ قطره را سوی عمان چون برم ﴾

« تَرْجَمَهُ » [کندی کندیمه دیدم :] بر حبه یی معدن و بر قطره یی عمان جانبہ نصل کوتورهم ؟ [بو بیت شریف ده حضرت یوسف علیہ السلامک کالنی و مسافرك تربیه سنی مشعر اولدیغندن وارسته شرحدر .]

مشنوی

﴿ زیره رامن سوی کرمان آورم ﴾

﴿ کر پیش تو دل و جان آورم ﴾

« تَرْجَمَهُ » حضورکه قلب و جان عرض ایده جک اولسم کیون اوتی کرمان ولایتہ کوتورمش کی اولورم . « شَرَحْ » ینه مسافر دیورکه :

یا حضرت یوسف ! سن بر معدن نبوت و جوهر معرفتسک که اشیا دکل ،
دل و جان بیلہ سنک کلاتکے کورہ قیمت علویہ نک درجہ سنی آ کلاتمق ایچون
کرمان ولایتده فوق العادہ بر صورتده خدای نابت اولان کمیون اوتنی خارجدن
آلوبده اورایہ کوتورمک کی بولدیغنی سویلک کفایت ایدر .

مشنوی

﴿ نیست تخمی کاند رین انبا ر نیست ﴾

﴿ غیر حسن تو که آرا یار نیست ﴾

• ترجمہ ﴿ بوانبارده بولنمان هیچ بر تخم یوقدر ، سنک حسنکدن غیری که
اکا یار ونظر یوقدر . ﴾ « شترج » یا حضرت یوسف ! سنک ملک و دولتک
ایچنده هر نه آرانسه موجود در . بناءً علیہ او اشیای موجوده دن آ از
مقدار تدارک ایله سکا تقدیم ایتمک نا بمحل وعبث ایله اشتغالدر . سنک
دولتک ایچنده مثلی بولنمان شی یالکیز حسنکدر که بن عجزمله برابر آنک
اظہارینی آرزو ایلدم وعاجزانه اکا دائر بر ہدیہ کتیردم .

مشنوی

﴿ لایق آن دیدم کہ من آیینہ ﴾

﴿ پشت تو آرم چو نور سینہ ﴾

• ترجمہ ﴿ حضور نبوتکے نور سینہ کی صاف و مجلا بر آیینہ تقدیمی
مناسب کوردم . [بویت شریف آتیہ مربوط اولدیغندن وارستہ شرحدر .]

مشنوی

﴿ تابینی روی خوب خود در آن ﴾

﴿ ای تو چون خورشید شمع آسمان ﴾

• ترجمہ ﴿ ای کونش کی شمع آسمان اولان بی ملیح ! آیینہ بی
او مقصده مبنی کتیردم کہ اکا باقوبده وجہ جیلکی تماشا ایدہ سک !

« **تَرْجِمَه** » بر صاحب عرفانك قلب وسینه سنده نصل انوار مغنویه مالا نهاییه
لمعان ایدر ایسه بو آینه ده سنك وجه لطیفكك قارشیدنه او وجه ایله کسب
نورایت و مزیت ایلرسك ! ای یوسف ! که ، مخلوقات ایچنده احسن و سمای
عرفانده آفتاب عالم تاب کبی روشنسك !

مشنوی

﴿ آینه آور دمت ای روشنی ﴾

﴿ تاجو بینی روی خود یادم کنی ﴾

« **تَرْجِمَه** » سکا آینه کتیردم ، ای بنم کوزمك ببکی ! تا که او آینه ده
لامع اولان وجه مبارککی کورنجه بنی یاد ایده سك ! « **تَرْجِمَه** » آینه نك بر
صاحب حسن ، نظرنده قیمت و اعتباری طبعی و بدیهیدر . حضرت یوسف
ایسه اصحاب حسن و جمالک اجلی و حقیقه کوزلار کوزلی ایدی . عصر عالیه سنده
وجه منورندن دها پارلاق و دها قیمتدار برشی بولمید یغندن حضور عالیه آینه
عرض ایتک لطافت جمالی تماشایه خدمت ایتک دیمك اوله جفندن ادیبانه و کاملانه
بر صورتده ایفا ایدلش و طرف یوسفدن قبول بیوراشدر . (روشنی) کله سنه :
کوز ببکی ، کوز نوری معناسی ویرلدیکی کبی (نورانی) لفظیله ده ترجمه ایتک
ممکن اوله بیلیر که بوصورده ای یوسف نورانی ! مالی حاصل اولور .

مشنوی

﴿ آینه بیرون کشید اواز بفل ﴾

﴿ خوب را آینه باشد مشغول ﴾

« **تَرْجِمَه** » مسافر قولتوغندن بر آینه چیقاردی ؛ آینه کوزله مشغولیت
ایچون وسیله اولدی ! « **تَرْجِمَه** » حد ذاتنده عالی نهاد و حساس اولان قلبه
حسن ، آینه دلربادر ؛ اما حسن مادی زواله قریب و غموم و هموم ایله مالی
و غیر صافی اولدیغندن اکا محبت انجم کار رنج واذیت وذلندر ؛ فقط عقلی

و معنوی اولان حسن دائماً کسب ازدیاد و محبی خوش و آزاد ایلر . شیخ اکبر حضرت محی الدین عربی قدس سره السامینک فصوص الحکمنده ابسدالرنده جناب حقلده آینه سی کائنات و بالتخصیص انبیا و اولیا کی مقدس ذوات اولدیفنی بیان ایلر . حقل آینه لرندن بری ده قلب سلیم درکه « یوم لاینفع مال ولا بنون الا من اتی الله بقلب سلیم » نظام جلیلی ایله قرآن کریمده بوکا اشارت بیورلمشدر . مال نظام جلیلی : یوم قیامت او یله بر روز دلسوزدرکه او کون مال و اولادک انسانه نفی اولماز . انجق قلب سلیم ایله حضرت الهی یه واراندلر متفع اولورلر .

مشنوی

﴿ آینه هستی چه باشد نیستی ﴾

﴿ نیستی بر کر تو ابله نیستی ﴾

« تَرْجِمَهُ » و اراق ، یعنی وجود آینه سی نه در ؟ یوقلقده اگر احق دکلک

حضور جناب حقه یوقلق کوتور . « شَرَحْ » بر صاحب حسن ، کندی وجهنی رؤیت ایتک اوزره بر آینه مجلای نصل سور ایسه کبر و انائیق ترک ایله صاحب قلب سلیم اولمش کیمسه یی ده جناب واجب الوجود سور و غریق لطف و مرحمت ایلر .

مشنوی

﴿ هستی اندر نیستی بتوان نمود ﴾

﴿ ما لداران بر فقیر آرند جود ﴾

« تَرْجِمَهُ » و اراق ، یوقلقده کورونمک ممکن اولور . بوندن طولای

مال صاحببری فقرایه جود و عطاده بولورلر . « شَرَحْ » « الاشیاء تنکشف باضدادها مفهوم منجه هر شی ضدیه کشف و ظاهر اولق قاعده مسلحه دندر . بناءً علیه وجود مطلق خدا ، دنیاده انسانک ترک انائیق ایتمه سیله ده زیاده رونما و بالکمز او زمره متواضعه نائل مرحمت بی اتها اولور ؛ بوکا ده مناسب بر مثال آرانیر ایسه اغنیانک مدعیلره دکل فقیر اولانلره جود و احسان ایتلری کیفیتدر .

مشنوی

﴿ آینه صافی نان خود کر سنه است ﴾

﴿ سوخته هم آینه آتش زنه است ﴾

« ترجمہ » اکمک صافی آینه سی آچ اولان کیمسه در، چاقاغک آینه سی ایسه قاودر . « شرح » هر بر کال وهنری. هانکی شی دها زیاده میدانہ چقاریر ایسه او کال وهنرک معنا آینه سیدر ؛ مثلا آچ قالمسه اکمک وچاقاق اولمسه قاروک لزوم و خاصه سی نصل معلوم اوله بیلیر ایدی ؟

مشنوی

﴿ نیستی ونقص هر جایی که خاست ﴾

﴿ آینه خوبی جمله پیشها ست ﴾

« ترجمہ » هر زرده نقصان ویوقلق پیدا اولورسه اوراسنی جمله صنایعک آینه حسن وکالیدر . [بویت شریفک مالی ، ابیات شریفه آتیه ده ایراد بیوریلان مثاللردن تمامیه معلوم اوله جقدر .]

مشنوی

﴿ چونکه جامه چست ودو زیده بود ﴾

﴿ مظهر فرهنگ در زی چون شود ﴾

« ترجمہ » البسه درست و لطیف دیکلیمش اولورسه ، تزینک صنعت وکالنه نصل محل ظهور اوله بیلیر ؟ « شرح » برشرفرض اولنسه که : اهانسنک استعمال ایده جکاری کافه البسه حاضر دیکلیمش اوله رق باشقه بر طرفدن کلیر ، او شهرده ولو غایت ماهر تزیلر بولنسه لر هنرلری مکتوم وغیر معلوم قالیر. هر شینک کالی لزومیه بللی اولور.

مثنوی

﴿ تا ترا شیده همی باید جذوع ﴾
 ﴿ تا دروگر اصل سازد یا فروغ ﴾

« تَجَمُّعٌ » دال و بوداقلر یونتولماش و تسویه ایدلماش اولمالی که مرافقوز او کو توکدن اصل بیوک و یا اینجه تختهلر یاهرق ابراز صنعت ایلسون ! (دروگر) نجار و مرافقوز دیمکدر . [بو بیت شریف ده سبق ایدن مقصد عالی تأکید بیورر .]

مثنوی

﴿ خواجه اشکسته بند آنجا رود ﴾
 ﴿ که در آنجا پای اشکسته بود ﴾

« تَجَمُّعٌ » قیرجی و حقیقجی ، ایاغی قیرلمش بولسان یره کیدر . « شَرَحٌ » بو بیت شریفده ده مقصد عالی تأکید ایله برابر ایما اولنمشدرکه ، مرحمت ربانیه منکسر اولان قلب و خاطر ضعفایه کیرر ، احیا ایلر .

مثنوی

﴿ کی شود چون نیست رنجور و نزار ﴾
 ﴿ آن جمال صنعت طب آشکار ﴾

« تَجَمُّعٌ » مریض و ضعیف اولمایجه طب صنعتی فصل عرض دیدار ایدر ؟ [بوکادائر کچن ابیات شریفه نك شرحی بو بیت شریفده شرحدر .]

مثنوی

﴿ خوا ری و دونی مسها بر ملا ﴾
 ﴿ کر نباشد کی نماید کیمیا ﴾

« **تَجَمُّدُ** » باقر لک قیمت سزا کی و دکر سزا کی اور تہ دہ اولسہ کی میا نصل کورینور؟
 « **شرح** » احتیاج اولسہ دفع احتیاج ایدن اشیا نک لزومی ، عادیلر اولسہ
 عاقل و عالیر لک قیمتی نصل معلوم اوله بیلیر ایدی ؟ اوله ماز ایدی .

مشنوی

﴿ نقصها آینه وصف کمال ﴾

﴿ وان حقارت آینه عز وجلال ﴾

« **تَجَمُّدُ** » نقائص ، کالی وصف و تعریف ایچون آینه در ، انسانک تحقیر نفسی
 جناب عز و جلالک آینه سیدر . « **شرح** » کالک بیلنمی موجود اولان نواقص دندر .
 نواقص اولسہ (کالک) لفظی بیله اولاماز ایدی . انسان کنندی نفسی جناب
 حقه قارشی نه قدر خوار و حقیر طوتار ایسه او قدر معنأ مترقی و آنک قلب
 و عقلنده بک چوق تجلیات ربانیه لامع و واقع اولور . بونک سببی ده یعنی تحقیر-
 نفسک آینه حق اولسی جناب حق موجود اولوب آینه مغویسی کندینه وارلق
 ویر مامکده ، بر تواضع محویت پرورانه و تسلیمیت کارانه کوستر مکده در .

مشنوی

﴿ زانکه ضد را ضد کنند پیدا یقین ﴾

﴿ زانکه با سر که بدید ست انکین ﴾

« **تَجَمُّدُ** » زیرا ضدی ، ضد حصوله کتیر دیکی یقیناً بیلنیر . بالک طعم
 ولذتی سر که جینک اکشیلکنه نسبت ایله معلوم اولدینی کی [« الاشیا
 تنکشف بالاضداد » اشیا ضد لریله تین و تعین ایلر ، قوی معلوم وشو ایضاحاته
 کوره بویتی بشقه جه تشریح لزوم اولدینی امر مجزومدر .]

مشنوی

﴿ هر که نقص خویش را دید و شناخت ﴾

﴿ اندر استکمال خود ده اسبه تاخت ﴾

« تَرْجِمَه » هر کیم کندی نقصانی بیلیر و طایر سه اصلاح و استکمالنده اون دانه آت ایله قوشار کی استعجال ایلر. « شَرْح » کندی نقصانی کورمه یں کیمسه بالطبع نفس و حالک اصلاح و استکمال احوالیچون دائماً سعی و تعجیل ایلر ؛ کندی قصوری کورماک عظیم سهو و خطا ، کورمک سلامت و سعادت عظمادر . [(ده اسبه تاخت) بری یولده قالیر سه دیکرینه بینمک اوزره یدکنده بر آت بولان سراری به ؛ (دو اسبه) ایکی دانه بولانه (سه اسبه) اوچ دانه بولانه دنیلیر . (ده اسبه تاخت) ده برینه بینوب طقوز آت قوشدیر مق مألنی افاده ایدر که کال سرعتدن کنایه در . تعبیر شریف فوق العاده تعجیلی کوستر .]

مثنوی

﴿ زان نمی برد بسوی ذو الجلال ﴾
﴿ کو کانی می برد خود را کال ﴾

« تَرْجِمَه » کندنده نقصان کورمه یں کیمسه کندی صاحب کال ظن ایتدیکندن صاحب جلال اولان خدای لایزال جانبیه پرواز ایلیمز . « شَرْح » خودپسند اولوب کندی بر شی ظن ایدن انسان جناب حقک تجلیات نورانیه سه طوغری پران اولسی امکان خارجنده در ؛ کندندن کال و عظمت واردر ظن ایدر . حالبوکه عظمت و بو کی اوصاف جلیله جناب واجب الوجوده مخصوص اولدینی وارسته شبه و اشارت اولق حسیله ادعای عظمت و کال ، عین وبال و محض ضالدر .

مثنوی

﴿ علّی بدتر ز پندار کال ﴾
﴿ نیست اندر جان توای ذودلال ﴾

« تَرْجَمَه » ای صاحب عجب و غرور ! سنك روحك ده كندكده كال
زعم و ظن ايتمكدن بدتر بر علت يوقدر . « شَرْح » انسانيده حسب الحاقه
يك چوق قصور اولديني وارسته تفصيل و انبساط . فقط قصورينك اك مضري
واشني هانكيسيدر ؟ ديه سؤال اولنور ايسه مرض كبر و انانيت اولديغنه و جان
ايچون اندن ده بدتر فلاكت اولديغنه دائر بلا تردد جواب ويريله بيلير .

مثنوی

﴿ ازل واز دیده ات بس خون رود ﴾

﴿ تا ز تو این معجبی بیرون رود ﴾

« تَرْجَمَه » سندن بو معجبك و متكبرك سيئه سي زائل اولمق ايچون
قلبكدن و كوزكدن يك چوق قان و ياش آقايدير . « شَرْح » بر كيمسه
كنديني بكنير ايسه امرحقه مخالف صورتده حركت و شركايله غضب صمداني يه
اوزرينه دعوت ايتمش اولور . زيرا بالاده ده بيان اولنديني اوزره عظمت
و قدرت كبي اوصاف جليله حق تعالى يه مخصوص اولديني وارسته اشارتدر .
مع مافيه ظن اولمسونكه كنديني بكنمك كيفيتك ازاله سي قولايدير .
خير ! قولاي دكلدر ! چونكه شيطان و نفس اماره انساني اغفاله دائم
شتاباندر . بو احوال اسف اشتمالدين خلاص بولمق و اصلاح نفس ايمك ايچون
حق يوانده تضرع و اجراي دموع لازمدر .

مثنوی

﴿ علت ا بليس « انا خير » بدست ﴾

﴿ وين مرض در نفس هر مخلوق هست ﴾

« تَرْجَمَه » ابليس لعينك مرضي « بن آدمدن ده خيالي يم » ادعاسي
اولمشدر ؛ هر مخلوقك نفسنده بو مرض وارددر . « شَرْح » شيطان بي امان

حضرت آدم علیه السلامه قارشى دعواسى (خالقنى من نار و خالقه من طين)
يعنى بنى آتشیدن و آدمى بالحیقیدن یاراتدک کبی آیات کریمه ایله قرآن مینده
مذکوردر. فقط بو ادعا یالکز شیطانده دکل شیطان سیرت اولان هر انسانده
و بلکه علی قدر طاقتم هر مخلوقده موجوددر. دفعی ایچون بر طرفدن
طیب حاذق معنوی و دیگر طرفدن تضرع و کوز یاشی مقتضیدر.

مشنوی

﴿ کر چه خود را بس شکسته بیند او ﴾

﴿ آب صافی دان و سر کین زیر جو ﴾

« تَبَجَّهْ » کندنده کمال اولدیفنی ظن ایدن کیمسه کندینی غایت شکسته
و متواضع کوررسده آنی صورتا صافی بر ایرماق صوی کبی بیل که او ایرماغ
سطحی آب صافی، آلتی نجس ایله مالیدر. « شَرَحْ » پک چوق آدمیر بولنورکه
کندیلرنده کالات فرض ایدر لر و تواضع ده بر نوع کمال اولدیفنی ایشتمش
و یا او قومش اولدقلرندن - رضای حق ایچون دکل تواضع اثر کمال اولدیفنی اجلدن -
آنیده اختیار ایلر لر که او صورتله اولان تواضع حقیقته تکبردر؛ بو مقوله
کیمسه لرک حالی بیت شریفک ترجمه سنده کورون ایرماغ حالی کیدر.

مشنوی

﴿ چون بشو راند ترا در امتحان ﴾

﴿ آب سر کین رنگ کردد در زمان ﴾

« تَبَجَّهْ » اکر بر عارف سنی امتحان ایچون قاریشدیرر ایسه او زمان
صافی صو، نجس رنگ اولور. « شَرَحْ » ای کندینی کامل ظن ایدن غافل!
صورتا لساناً تواضعدن ده بحث ایدر ایسکده سن سبق ایدن بیت شریفده
بیان اولدیفنی اوزره بر ایرماغه مشابهسک که سطحی صافی، ایچی نجس ایله
مالیدر. اکر عارف بر انسان، سنی بالالزام تجربه و امتحان ایدر ایسه
او حالده حسیات قلبیه کلا شیلیر. سطحیاتک بیه ذات آمیز و مشوش و بی قرار اولور.

مثنوی

﴿ درك جو هست سرکین ای فتا ﴾

﴿ کرچه جو صافی نماید مر ترا ﴾

« ترجمہ » ای دلیقانی ! سکا صافی کورونورسده ایرماغك دپنده

نجس وارد ر . « شرح » ای بحق تربیہ کورممش غافل ! خفی اولان کبر و انائیت او قدر عجیب بر کیفیتدرکه بعض دفعه صاحبده بیلمکدن عاجزدر . فقط بر استادك امتحاننده درحال هویدا اولور .

مثنوی

﴿ هست پیر راهدان پر فطن ﴾

﴿ باغهای، نفس کل را جوی کن ﴾

« ترجمہ » ذکاوت و فطانتله مالی اولوب یولی بیلدیجی پیرومرشد، بالچیقدن

اولان نفس باغلرینك ایرماغنی قازیمیدر . [ایکنجی مصراعده کی (کل) لفظی اسکی نسخه شریفده کسر کاف ایله اشارت اولنمشدرکه بالچیق دیمکدر .]

« شرح » مرتبه قطیته واران و غایت عارف اولان بر ذات خجسته صفات ،

باذن الله تعالی جهان روحانیتده نائل اولدینی ترقیاتدن بشقه فطانت و فراستی عالی و نامتساهیدر ؛ اوילה بر عارف بالله مرام ایلدیکی حالده مریدینك ایچنده خفی اولان تلویثاتی احما وبعده آب هدایتی قلبنه اجرا ایله معنا احیا ایلر ؛ ذکر اولتان (کل) لفظی بعضیسی ضم کاف ایله قرائت ایدوب او حالده معنی « جوی کن » اولان استاد و کامل نفس کل باغلرینه ماء الحیات کتیرر دیمک اولورسده اولیکی توجیه و معنا دهالایق و احرا در .

مثنوی

﴿ جوی خود را کی تواند پاک کرد ﴾

﴿ نافع از علم خدا شد علم مرد ﴾

« تَرْجِمَه » بر کیمسه جوی نفسی بالذات نه وقت پاك ایتمه مقتدر اړله بیلیرر؟
 مرد خدانك علمی فائده بخش اولمسی جناب خدانك علم و کرمندن آخذ
 اولدیغنددر. « شَرْح » خام اولان غافل دیسون که بن عاقل و کامل اولدیغمدن
 جوی نفسمه پسلك اولسه ده کندم تطهیر و نفس و شیطانك القاء آتی
 بحر و تدمیر ایدرم ؛ بو ادعا خیال محالدر ؛ طهارت و سلامت مغنویه بی آرزو
 ایلر ایسك آخذ فیوضات صمدانیه اولان بر مرشد کامله مراجعت ایدرك آنك
 همت و نصحتیه کندی بر حیات ایتمه جالیش !

مشنوی

﴿ کی تر اشد تیغ دسته خویش را ﴾

﴿ رو بجرّاحی سپارین ریش را ﴾

« تَرْجِمَه » قلیچ کندی صابنی یونته بیلیرمی؟ کیت ! یاره بی بر جراحه
 تسلیم ایت ! « شَرْح » سبق ایدن مقصد عالی بی تا کیدأ بیوریلدورکه : قلیچ
 حد ذاتنده کسکیندر، صابنی کندی کندی یونته مز ، بر صاحب دسته محتاجدر ؛
 کذلک سن ده کندی نه قدر عاقل و کسکین فرض ایدر ایسك مرشد کاملک
 دست چاره پیوستی اولمینه نفسك فلاح و صلاح بوله ماز ؛ بناءً علیه درونی
 اولان یاره کی تداوی و سنی خلاص ایتمک اوزره بر طیب مغنوی تحری و آنك
 همیتله تعالی ایت !

مشنوی

﴿ بر سر هر ریش جمع آمد مکس ﴾

﴿ تا نبیند قبیح ریش خویش کس ﴾

« تَرْجِمَه » کیمسه کندی یاره سنك چیر کینلکنی کور مامک ایچون هر
 یاره نك اوزرینه پك چوق سینك کلیر . [بوبخنده کی یاره ایله سینکدن مقصدنه
 اولدیغی بیت آتی شریفده تصریح بیورلمشدر.]

مشنوی

﴿ آن مکس اندیشه‌دان مال تو ﴾

﴿ ریش تو آن ظلمت احوال تو ﴾

« **تَبَجَّهْ** » او سینک ، سنک اوهام وخیالاتک و مال و ملککدر ، یارهک
ایسه ، سنک احوال ظلمت اشتمالکدر . « **شَرْحْ** » سینک و یاره تعبیر اتندن مقصد
ندر؟ دیه سؤال اولنورسه جواباً بیوریلورکه: سینک مال و شانہ عاُند اوهام و خیالات
مضرت آورانه دن عبارتدرکه انسانی عباداتدن و اجرای وظیفه دن منع ایلدکری
کبی دماغ و فکری ده اتعاب و بی تاب ایدرلر ؛ یاره ایسه درونی اولان کبر
و انائیت و شبهات پرمذلتدرکه انلر ظلمت افزا و مرآت عقل و قلبی بی صفا
و پر اذا ایلرلر ؛ و احوال اهمیت اشتماله چاره: ارادات ربانیه نک اجراسیله برابر
بر کامل و عاقلک همت پرمیمنتی جلب ایله اندن استفاده در .

مشنوی

﴿ ور نهد مرهم بر آن ریش تو پیر ﴾

﴿ آن زمان ساکن شود درد و نفیر ﴾

« **تَبَجَّهْ** » سنک او یارهک اوزرینه اکر پیر ، مرهم قور ایسه او زمان
درد و فغانک ساکن اولور . « **شَرْحْ** » اکر مرشد و پیر روشن ضمیر ،
سنک معنوی و درونی اولان یاره که اذن حق ایله چاره ساز اولور ایسه احوالده
اضطرابات باطنیه سکون پذیر اولور و احوالک کسب سلامت و سعادت ایلر .
یوقسه فریاد و آه ، سنکه همراهدر .

مشنوی

﴿ ناکه پندارد که صحت یافته است ﴾

﴿ پر تو مرهم بر آنجا تافته است ﴾

« **تَبَجَّهْ** » حتی مجروح اولان صحت بولدیفنی ظن ایدر ، حالوکه پرتو

وفیض مرهم او ، یاره اوستنه نور صاچار . « **شترج** » انا ئیت و کبردن
واندیشه و خیالاتن طولای باطناً مریض اولان کیمسه بر مرشد کامل وعاقله
نائل اولنجه اضطرابات و خیالاتی کسب سکون ایلر ؛ فقط اگر حد ذاتنده
مایه عرفان ایله غمر دکل ایسه کسب ایلدیکی سکون کندی همت وغیرتندن
نشأت ایندی صانیر . او سکون ایسه پیروشن ضمیرک بخش ایلدیکی مرهم-
سلامت توأمندندر .

مشنوی

﴿ هین زمرهم سر مکش ای پشت ریش ﴾

﴿ وان ز پرتودان مدان ازاصل خویش ﴾

« **ترجمه** » ای آرقه سی یاره لی اولان غافل ! آگاه اول ! مرهمدن قاجنمه !
وبولدیغک صحتی پیرک پرتو و نورندن بیل ! کندی اصلکدن بیلمه !
« **شترج** » یاره سی آرقه سنده اولان کیمسه یاره سی کوره مدیکی کبی سن ده
باطنی اولان یاره بی کوره مزسک . زنه ار شمدی بنده یاره و مرشدک
مرهم تداو یسنه لزوم و فائده قالمدی ! دیه سویلر و مرشدک همتدن واز
کچر ایسک قطعیاً و کلیاً افاقت بولدی ظن ایلدیگک یاره نکس ایدوب سنی
بدحال و بد اندیش و قلب و عقلنی بردها کسب سلامت ایدمه جک بر یولده
برباد و تشویش ایلر ؛ شو حالده عاقل ایسک عاقل و کاملی ، عارف ایسک مرد
و عارفی ترک و تبرید ایتمکدن تحاشی و او زمره جلیله اصحابنک همتلریله تعالی
و ترقی ایتلیسک !

(هذا من فضل ربی)

جناب حقه شکر لر اولسون ؛ بو شرحک بشننجی جلدی بو بیت
شریفده ختام بولدی .

- ۲ اعرابی وزجہ سی حقندہ کی حکایہ نك خلاصہ سیدر.
- ۱۲ اعرابینك كندی دلبری اولان زوجه سنك التماسہ كو كل ویرمی و بو تسلیمندہ بنم بر حیلہ و امتحانم یوقدر دیہ زوجه سنہ عین الیسی بیانندہ در.
- ۲۹ زن اعرابی زوجه رزق طلبنك طریقنی تعین وارانہ وزوجی اول طریق قبول الیسی بیانندہ در.
- ۳۷ اعرابی بادبہ اورتہ سندہ یاغور صویلہ طولش دستی بی بغدادہ امیر المؤمنینہ ہدیہ کوتورمی بیانندہ در.
- ۴۶ یاغور صویلہ طولش دستی یہ زن اعرابی کیچہ دیکمہ سی و عربك کال اعتقادندن اول دستی اوزرینہ مهر وضع ایتسی بیانندہ در.
- ۵۵ نصل کدا کرملک عاشقیدر ؛ کریم اولانك کریمی دہ فقیر و کدانك عاشقیدر (الح) بیانندہ در.
- ۵۸ او کیسمہ نك میاتی فرق ایلنك بیانندہ در کہ : بری خدا حضرتلرینہ درویش و فقیردر و لطف خدانك تشنہ سیدر ؛ دیگرى جناب خدادن درویش و فقیردر.
- ۶۷ مأمورین و قوجیلر اعرابی یہ اکرام ایدرك استقبالنہ کلوب کتیردیکی ہدیہ سنی قبول ایلدیکی بیانندہ در.
- ۷۸ دنیاہ عاشق، دیوارہ عاشق اولان کیسمہ کیدر (الح) بیانندہ در.
- ۸۵ اعرابینك کتیردیکی ہدیہ یی خلیفہ نك بندہ لرینہ یعنی دجلہ علم خدانك ساکنانہ تسلیم ایلدیکنہ دأردر.
- ۹۳ نحوی ایلہ بر قودانك حکایت ماجراسی بیانندہ در.
- ۱۰۰ خلیفہ ہدیہ یی قبول ایلدیکنہ و اول ہدیہ و دستیدن طولانی کال بی نیازی ایلہ اعرابی یہ احسان ایتدیکنہ دأردر.
- ۲۳۳ پیرك صفتہ واکا مطاوعتک لزومنہ دأردر.
- ۲۴۳ فخر عالم صلی اللہ علیہ وسلم افندمز حضرتلرینك حضرت علی رضی اللہ عنہ وصیت بیوردیغنہ و (الح) بیانندہ در.
- ۱۵۳ بر شخص قزوینی صیرتنك ایکی کورہ کی اوزرینہ بر ارسالان صورتی اوردیرمی وایکنہ نك زخم و یارہ سی سبیلہ قزونیک بشیان اولسی بیانندہ در.
- ۱۶۳ قورد ایلہ تیلکینك برای صید و شکار ارسالانك خدمت و معیتدہ اولہرق کیتدکلرینہ دأردر.

۱۷۵ ارسلانك قوردی امتخان ایتسی و آوی بیلرندە تقسیم ایلسی حکایه سیدر .
 ۱۷۰ برکیمسه بر دوستك قپوسنه اوردیغنه و ایچریدن صاحب خانه کیمدر
 دیدیکنه و قپوی اورن کیمسه (بنم) دیمسی اوزرینه صاحب خانه ك
 کندیسنی قبول ایلدیکنه دائر قصه در .
 ۲۰۰ ارسلان قوردی تأدیب ایلدی که قورد تقسیمده ادبسنز ایلش
 اولسی حقنده در .

۲۰۸ حضرت نوح علیه السلامك، قومنی تهدید ایلسنك بیاننده در .
 ۲۲۱ پادشاهر ، صوفی و عارفلی کندی قارشیلرندە او طورتملری بیاننده در
 ۲۲۴ حضرت یوسف علیه السلامك حضورینه بر مسافر کلکی و اول نبی ذیشان
 مهماندن تحفه طلب ایدوب اندن طولای تقاضا قیلسی بیاننده در .
 ۳۲۰ حضرت یوسف صدیق علیه السلامك مسافردن هدیه و ارمغان طلب
 ایتسی بیاننده در .

۳۳۳ مسافرك حضرت یوسف علیه السلامه جواب ویرمسیدرکه : سکا هدیه
 اوله رق بر آینه کتیردم . تا که اکا نظر قیلوب کندی حسن و جمالکی
 کوره سك و بی یاد ایله سك دیمسی بیاننده در .

تَجْمِيعُ مَشْنُونِ تَنْفِيسِ

﴿ مولانا جامینک ، حضرت جلال الدین رومی قدس سرہ السامی ﴾
﴿ حقدہ کی قطعہ مشہورہ سیدر : ﴾

آن فریدون جہان مہنو
بس بود برہان قدرش مستکو

من چہ کویم وصف آن عالمی حبسنا
نیست پیغمبر ولی دارد کتبنا

جلد سادس

(عابدین باسا) مرحومك اثریدر .

معارف نظارت جلیہ سنك فی ۲۸ صفر سنہ ۳۲۴ و فی ۹ نیسان سنہ ۳۲۲
تاریخی و ۳۲ نومرولو رخصتنامہ رسمیسنہ مستنداً باب عالی جادہ سنندہ

کتابخانہ سیدر

طرفند طبع ونشر اولنشدرد .

در معارف — اقدام مطبعہ می

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

- ﴿مرتد شدن کاتب وحی بسبب آنکه پرتو وحی بروزد آن﴾
- ﴿آیت را پیش از پیغمبر علیه الصلوة والسلام بخواند و گفت﴾
- ﴿پس من هم محل وحیم﴾

بر کاتب وحیک مرتد اولمی بیاننده درکه وحیک پرتوی آنک اوزرینه
 آوردی واول آیت کریمه پیغمبر علیه الصلوة والسلام افندیز حضرتلرندن
 اول اوقودی و آنک اوزرینه دیدی : « بنده محل وحیم . »
 ذکر اولنان کاتب وحیک اسمی عبدالله بن سعد ایدی . سورة مؤمنک
 اون ایکنجی آیت کریمه سنده خلقت بشریه غایت واضح و بلیغ بر صورتده
 تبلیغ بیورلدیغی آنده « ثم انشاء خلقاً آخر » آیتنه کلنجه « من طین ثم
 جعلناه نطفة فی قرار مکین » معنای شریفی : و تحقیقاکه حضرت آدمی
 چامورک صافندن خلق ایلدک ، صکره (نطفه) ی محکم قرار یرنده قیلدق ،
 صکره منی دوکش قیرمزی قان ایتدک . وحی جلیلک کال پرتوی کاتبک قلبه طلوع
 ایله ﴿ فتبارک الله احسن الخالقین ﴾ یعنی جناب حق عالیدرکه خالقنک - یاپانلرک
 ونقش ایدنلرک - احسنیدر ، دیمش ، فخر عالم صلی الله علیه وسلم افندیز
 حضرتلری طبق او وجه ایله بیان بیورمش ایدی . آنک اوزرینه او کاتب
 جاهل کبر ایدوب او یله ایسه بنده محل وحیم ادعای جاهلانیه سیله ارتداد ایتمشدر .

مشق

- ﴿پیش از عثمان یکی نساخ بود﴾
- ﴿کو بنسخ وحی جدی می نمود﴾

« **تَرْجِمَهُ** » حضرت عثمان بن عفان اول بر کاتب وار ایدی . وحیک یازلمسنه غیرت کوستر ایدی . « **شَرْحُ** » قرآن عظیم الشان کاملاً فخر عالم علیه الصلوة والسلام افندیمزه یکریمی اوچ سنه ظرفنده جبریل امین واسطه سیله جناب ارحم الراحمیندن شرف نازل اولمشدر . وحیک شرف نزولنده مفخر موجودات علیه افضل التحیات افندیمز حضرتلری بعض مرتبه جسماً اضطراب حس بیورلر ایدی ؛ بعض دفعه دوه چانی کبی سمع جلیلترینه برصدای حکمت افزا عکس ایدرایدی ؛ جامع القرآن عثمان ابن عفان حضرتلری کتابت وحی خدمت موجب المفخرتیه بر خیلی مدت بکام اولدیلر .

مثنوی

﴿ چون نبی از وحی فرمودی سبق ﴾
﴿ او هانرا و انوشتی بر ورق ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » وقتا که نبی عالم افندیمز حضرتلری وحیدن سبق بیورردی . او قوردی ، او کاتب همان کاغده یازاردی . [بعض نسخه لرده مصراع ثانیده (نوشتی) یازلمشدر . معنا بر ایسه ده اسکی نسخه لرده (و انوشتی) یازلمش که (نبشتن) ده یازمق مناسبه کلیر .]

مثنوی

﴿ بر تو آن وحی بروی تافتی ﴾
﴿ او درون خویش حکمت یافتی ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » وحی جلیک پرتوی او کاتبک یوزنده پارلادی . آنک اوزرینه کاتب کندی دروننده حکمت بولدی . « **شَرْحُ** » پرتو وحی حسیله آیت کریمه **لَكَ صُورَةٌ** عبارت جلیله سنی کاتب اولجه سویلش ، بعد کفر ایدرک ادعای کماله جرأت ایش ایسه ده کندیسندن فیض نورانی محمدی زائل اولدیغندن معنا ، ماده اعمی اولمشدر . قاراللق کیجده شیمشک کورمکه نور دائمی ترک وکوز آچوب قباخیه قدر بر مدت جزئییه منحصر شیمشک لمعان آنیسی کبی بر پرتو برقی الظهوره قلبی ربط ایدنلر جهل و نادانی ایچنده پویان اولانلرده .

مثنوی

﴿ عین آن حکمت بفرمودی رسول ﴾

﴿ زین قدر کمره شد آن بوالفضول ﴾

« ترجمه » (فبارک الله احسن الخالقین) وحی و حکمتی پیغمبر بفرمودی .
حضرت تری عیناً بیورنجه ، بو قدردن او شعور سر کاتب یولنی شاشیردی .
[(فضول) (فضلك) جمعیدر ، چوق معنایه کلیر ، فقط الک مشهور معنایه
کمال وجبر و زور ، زور کلکدر .] « شرح » کاتب آنی بر پرتو وحیه مظهر
اولنجه عجزینی اونو تمس و لیاقت ادراکیه سندن خارج ادعایه قیام ایتشدر .
حال بوکه ذره قیلندن اولان او کاتب منبع انوار اولان حضرت رسول اکرم
اضواء وحیدن پرتو آلمش ایدی . او نور ، ادعای جاهلانه سیله اوزرندن
رفع اولنجه ینه اسکی ذره لکنه رجعت ایتسی طبعیدر . بونی فرق ایتدی .

مثنوی

﴿ کانچه می کوید رسول مستنیر ﴾

﴿ مر مرا هست آن حقیقت در ضمیر ﴾

« ترجمه » او ، شیئی که مستغرق انوار اولان رسول اکرم وحیدن سوبلر ،
او حقیقت بزم قلب و ضمیر مده وارد . « شرح » کبر و غرور ، انسانی
خود پرست ایدر . بلای کبر و انانیتدر که بو کاتب غیر ادبی اضلال و نفس
و شیطانان اسیر اوله رق بدحال ایتدی . خزینة تجلیات اولان قلب معلای مولاناده
فیوضات محمدیه آناری بولندیغنی اطاعت کاملانه و متواضعانه ایله ایما ایدن
بو بیت شریف ارباب غندنده یک دکرلی بر دردانه الهاماتدر .

مثنوی

﴿ پرتو اندیشه اش زد بر رسول ﴾

﴿ قهر حق آورد بر جاننش نزول ﴾

« ترجمه » کاتبک پرتو اندیشه سی جناب رسول اکرمه معلوم اولدی ،
و حال حق تعالی حضرت تری نیک قهری کاتبک جاننه نزول ایتدی .

« شَرَحْ » روحانیونك قلوب وعقوله درکار اولان تأثیرات وقوتی غیر قابل تعریفدر .
 اصحاب مراتب نورانیہ ایسترسہ اذن حق ایله مرده دل اولانی احیا و دیری
 صانیلان بر مفسدك حسیات باطنیہ سنی امامتہ ایدر . هله اکمل موجودات علیہ .
 افضل التحیات افندیمز حضرتلری ایجاب ایتدکجه اذن حق ایله عالمی پاک و اهل فسق
 و اسحوب شقاوتی هلاک ایلر ایدی . بو تأثیر وقوت ، الآن موجوددر .

مثنوی

﴿ هم ز نساخی برآمد هم ز دین ﴾
 ﴿ شد عدو مصطفی و دین بکین ﴾

« تَرْجِمَه » او کاتب هم کاتبکدن ، هم دیندن چیقیدی . حضرت .
 مصطفی ایله دین مبینہ کل کین ایله دشمن اولدی . « شَرَحْ » محبوب جناب کبریا
 محمد مصطفی افضل التحایا کبی پیغمبر ذیشانہ دشمن و باعث سلامت و سعادت .
 دارین اولان دین مبینہ قارشی کیندار و الی الابد کرفتار قهر کردکار اولمق
 نه قدر بد بخلق اولدیغنی ارباب اذعان دوشونه بیلیر .

مثنوی

﴿ مصطفی فرمود کای کبر عنود ﴾
 ﴿ چون سیاه کشتی اکر نور از تو بود ﴾

« تَرْجِمَه » حضرت محمد مصطفی افندیمز بیوردی : ای عنود و مردود
 و کافر ! نه ایچون سیاه اولدک ؟ اکر نور سندن ایدیسہ ! . . . [شرحه حاجت
 براقیه جق و ضوح بیانی حائر در .]

مثنوی

﴿ کر تو ینبوع الہی بودہ ﴾
 ﴿ این چنین آب سیہ نکشودہ ﴾

« **تَبَجَّهْ** » اگر سن آب صافی فیوضات الہیہ نک منبی ، چشمہ ساری
اولمش اولہ ایدک بویلہ کوزلرینہ قرہ صو کتیر جہ سنہ کفر و ضلالتی اظہار ایتزایدک!
« **شَرَحْ** » ای مغلوب کبر و انانیت اولمش کاتب بی ادب ! اگر سندنہ نور
و سعادت اولیدی قلب ضلال آلودینی تنویرہ قدرت بولور و بو چرکاب شرک
و معصیتلہ ملوث و مکدر اولمز ایدک !

مشنوی

❦ تاکہ ناموشش بہ پیش این و آن ❦
❦ نشکند بر بست این اورا دہان ❦

« **تَبَجَّهْ** » تاکہ شونک ، بونک اوکنده ناموسنی قیر مسون فکری
آنک اغزینی توبہ دن و اعتراف قصوردن باغلادی . « **شَرَحْ** » نہ مادہ کورینور ،
نہدہ معنأ فائدہ سی اولور خلق پشندہ ناموس تسمیہ اولنور بر کبر و انکار
واردرکہ معاذ اللہ تعالی انسانی خراب و دوچار عذاب ایدر . صورتا چوق عاقل
و ذکی ، حقیقتدہ احمق و غبی بولنورکہ بر ادعای ابتدا نصلسہ میدانہ آتمش
اولور . ناموس و ثباتنہ خلل کلیر خیالیلہ او فکر مضری ترک ایتوب آندہ
اصرار و دوام و وخامت ہر آن اضعاف و کندی ، بعضأ بشقلرینی بدکام ایدر .

مشنوی

❦ اندرون می سوختش ہم زین سبب ❦
❦ توبہ کردن می نیارست این عجب ❦

« **تَبَجَّهْ** » بو سبیدن درونی یاندی ، اما بو تعجبہ شایاندرکہ یاندیغنی
بیلیر ایکن کاتب ینہ توبہ ایتکہ مقتدر اولہمدی . « **شَرَحْ** » بندہ محل وحیم
ادعا سندنہ بولنان محل وحی دکل مقر قہر اولدیغنی اکلامش ، بیلمش ایکن
ادعای وحی واهی بی ترک ایلہ نصل اظہار جہالت ایدہرم فکر فاسدی اوزرینہ
اعترافہ و استغفارہ مقتدر اولہمدی .

مثنوی

﴿ آه می کرد او نبودش آه سود ﴾

﴿ چون در آمد تیغ و سر را در ربود ﴾

« تَرْجِمَه » اول کاتب آه ایدر ایدی . آه ایلک اکا فائده ویرمدی . چونکه

قلیج کلدی و باشی قاپدی . « شَرَح » کاتب ، قلمبده کی ظلمت ضلالتک تضییق .
خسران افزاسیله آه و واه دیمش ایسه ده او نوع آه باعث نفع و فلاح اولدی ؛
زیرا اساسی الله ایچون دکل ایدی . کاتب مرتدک آه چکمنی موجب اولان
اسبابدن بری ، خلقه اظهار هنر و کمال ایچون بردها وحیه نائل اوله مدم کی
اغراضه مبتنی هوسات نفسانیه ایدی ؛ بحق تائب اولان کیمسه جناب حق
رضاسنی طلب ایدر . بر طرفدن کسر نفس ایچون کندی خطاسنی حقه و خلقه
اظهار و آشکار ایدر . اما ناموس فکریله خطاسنی اعتراف ایتمامکده اصرار
ایدن جاهل خالقه دکل نفسنه پرستش ایتمش و ایکی جهانده ذلیل اولمش اولور .

مثنوی

﴿ کرد حق ناموس را صد من حدید ﴾

﴿ ای بسا بسته بندد نابدید ﴾

« تَرْجِمَه » حق تعالی حضرتلری آنک ایچون ناموسی انسانه یوز بطلمان

دمیر قدر آغر بر قید و بند ایتمشدر . ای ! چوق کیمسه کور و نمه یین بوزنجیرایله
باغلامشدر . « شَرَح » افکار فاسده احبابیله متکبرلره مخصوص اولان مجازات
صورتا کورنمز بر زنجیر ضمیردر که یوز بطلمان ثقلتمده اولان دمیردن دها آغر دره .
بو آغر زنجیر ضلالی بوغازنده طاشیان محکومین خسران و ضلالت . اسیر شرک
و غوایت ایچون توبه یه ، اظهار قصوره ، حضوره مجال یوقدره .

مثنوی

﴿ کبر و کفر انسان بیست آن راهرا ﴾

﴿ که نیارد کرد ظاهرا آهرا ﴾

• **تَنْجِيْهُ** ، کبر و کفر انسانک یوانی او قدر باغلادی . کوکانده اولان
آهی اظهاره مقتدر اوله مدی . « **شَرْحْ** » بو بیت شریف کبر و خود پرستلک
انسانی نه قدر خسران و پریشانی ایچنده بر اقدیغنی تصویر ایدر .

مثنوی

﴿ کفت اغلالاً فهم به مقمحون ﴾

﴿ نیست این اغلال بر ما از برون ﴾

• **تَنْجِيْهُ** ، حق تعالی بیوردی : کندیلرینه قونیلان زنجیرلر سببیه
کافرلر باشلرینی یوقاری یه طوغری قالدیروب کوزلرینی قبادیلر . او زنجیرلر
بزم ایچون خارج و ظاهر دکلدرد . « **شَرْحْ** » ناموس ، انکار و بویکی
نیجه نیجه باطل افکار کوزایله کور و نمزایسه ده اونوع افکار معناً اغلال غلیظه و مصائب
الیمه در که کرفتارلری شامش و کرداب عذاب ایچنه باتمشدر . اشارت اولنان
آیت کریمه «یس» شریفک ابتداسنی متعاقب سکنرخی آیت کریمه در : «لقد حق القول
على اکثرهم فهم لا يؤمنون» « آنلرک چوغی اوزرینه عذاب وعده سی تحق
ایدوب ثابت اولدی ، مع مافیه آنلر ایمان کتیرمزلر . » « انا جعلنا فی اعناقهم
اغلالاً فهمی الی الاذقان فهم مقمحون » « بز آنلرک بیونلرنده زنجیرلر یابدق که
او لاله لر چکه لرینه قدر یابشمشدر . باشلرینی یوقاری یه طوغری دیکوب
کوزلرینی قبادیلر ، شاشدیلر . »

مثنوی

﴿ خلفهم سداً فاغشیناهم ﴾

﴿ می نبیند بند را پیش و پس او ﴾

• **تَنْجِيْهُ** ، ارباب کفرک احوال ماضیه سی کندیلرینه بر دیواردر .
آنلری او پرده ، او دیواره بز قاپلادق . کافر اولان کیمسه اوکنده
و آرقه سنده کی زنجیری کورمز . « **شَرْحْ** » اشارت اولنان بو آیت کریمه ده

سورة «يس» ده ذكرى سبق ايدن آيت كريمه نك اتصالنده در . ﴿ وجعلنا من بين ايديهم سداً ومن خلفهم سداً فاغشيناهم فهم لا يبصرون ﴾ « وایلرلرنده بر دیوار و آرقه لرنده بر دیوار قیلدق ، آنلری قایلادق ، ائمدی آنلر هیچ برشی کوره مزلر . » کافرلرک ماضیدی و حال و استقباللری اوقدر ظلمت انکیزدر که ایکی دیوار کبی بصر بصیرت لرینک نوری زائل ، حق کورمه ک حائل اولمش ، افکار و حسیات باطنه باطله سی آنلرک کردن ضلالتله اک آغرا غلال اضمحلال اشتغال شکلنده باغلا نمشدر .

مشنوی

﴿ رنگ صحرا دارد آن سدی که خاست ﴾

﴿ او نمی داند که آن سید قضاست ﴾

«نَجْمِہ» قہر ازلیدن قالقان او دیوار سحرنا رنگندہ کورینور .

غافل اولان بيلمزکه او قضای الہی سدیدر. «**تشریح**» (یس) شریفده ذکر
سبق ایدن (سد) صورتاً صحرا دنکنده چیچکلر، چایرلر، چنلر کوستر سه ده
نظر حقیقتده او صحرا دکل، سد قضادر. سد مغنونک چیچکلری آمال
ومشتمیات متنوعه نفسانیه در، راغب لینی هلاک ایدر. صحرا ده کی چیچکلر کی
تأثیر روز کار الله طراوتلر نی غائب ادرک محو ویریشان اولور.

مشنوی

﴿ شاهد تو شد روی شاهدست ﴾

﴿ مرشد توسل گفت مرشد است ﴾

«نَازِجِنَه» سنک محبوبک محبوب حقیقی لقاسنه قارشى سدر ؛ سنک

عادی مرشد و ناصحك مرشد كاملك سيددر. «**نشریح**» شاهد و محبوبدن مقصد، احوال فانییدن محبت اولئسان شیردر دركه نهایت عاشقی حقندن محروم و محبوب ایدر. نصیحت و تبلیغاتی شریعت غرایه و حقیقت سعادت نمایه مستند اولئان مرشد غیر رشیدك و ناصح نفاظت نابدیدك تأثیرات زهر افشائی مستمع جاهل همچون بادی ضلالدر.

مثنوی

❖ ای بسا کفار را سودای دین ❖

❖ بند شان ناموس و کبر و آن و این ❖

«تنبیحه» ای ! چوق کفار وارد که دینه سودا و محبت ایدر لر ایسه ده ناموس و کبر و او و بو بزم ایچون نه دیه جک کبی فکر لری آنلره بند و زنجیر در .
«شرح» کفارک بیسایه بعضیسی تأمل ایدر لر که دین مینک حقیقی ظاهر و سلامتی باهر اولدینی بیلیرلر . فقط اکا انتساب ایتمک آرزو ایتدک لری حالده حال حاضرینی ترک ایله دینی قبول ایدن کافه کفار استهزا و ناموسلارینی هبا ایده جکلری خیالیه و فقرای مؤمنین ایله هم عیار و بی اعتبار اولورز کبی افکار باطله سوقیله خسران و ضالانده قالیر لر که بو حال کفار ایچون غیر مرئی ، فقط غایت اغر بر زنجیر اولدینی امر جلیدر .

مثنوی

❖ بندر پنهان لیکن از آهن تبر ❖

❖ بند آهن را کند پاره تبر ❖

«تنبیحه» بو ، کیزی بند و زنجیر دمیردن یاپیلان زنجیردن دها بتردر ؛ زیرا دمیردن اولان بند و زنجیری «تبر» دنیلن بالطه شکلنده بر آلت پارچه لار .
«شرح» دمیردن مصنوع بند و زنجیر تبر و بوکا بکزر بر آلت ایله قیریلیر . فقط روحه ییلان کبی صارلمش اولان زنجیر کبر و شرک قلب و فکرده کیزلنمش اولدینی ایچون محکم و قویدر . آنلره کرفتار اولان کیمسه نی الی آخر العمر مقید طوتوب طریق سلامته سالک اولمقدن منع ایدر .

مثنوی

❖ بند آهن را تو آن کردن جدا ❖

❖ بند غیب را نداند کس دوا ❖

« **تَنْجِيْمُهُ** » دَمِير بوقاغی وزنجیر بوغازدن اوزاق طوتولور وحوایدیله بیلیر.
کورونه یَن بند وزنجیره کیمسه علاج بوله ماز. [بالاده کی شرح بو بیت شریفده
شرح اولور.]

مشنوی

﴿ مردرا زنبور اکر نیشی زند ﴾
﴿ طبع او آن لحظه بر دفعی تند ﴾

« **تَنْجِيْمُهُ** » بال آریسی بر انسانه بر ایکنه صوقار. اودقیقهده جانی آجیانک
طبیعی آجینک دفعنه چالیشیر. [مائی بیت شریف آتی ایله اکال اولنور.]

مشنوی

﴿ زخم نیش اماچو از هستی تست ﴾
﴿ غم قوی باشد نکرده دردست ﴾

« **تَنْجِيْمُهُ** » بر ایکنه نك یاره سی که خارجی اولیوب سنك وجودکندر ،
غم قوی اولور. اندن حاصل اولان دردوالم آرز، ضعیف اولماز. « **شرح** » خارجی دکل
باطنی اولان اضطراباتک چاره سی مشکل اولدیغنی بیلدیرمک ایچون دمیردن
مصنوع بند وزنجیر خارجیه کبر و ناموس قیودی ایبات شریفده بیان واتیان
بیورلمش ایدی . بو ایکی بیت شریف بو مقصد عالی بی دیگر مثال ایله تعریف
ایدیور : بال آریسی بر انسانی ایکنه لرسه حیوانک ایراث ایده جکی یاره نك
نتائج ماده سی محسوس وبدیهی اولور. طبع مادی اضطرابی دفع ایچون چابالار.
مدت قلیلهده دفعه موفق وغمدن خالی اولور ؛ اکر او یاره باطنی وقلبی ایسه
غایت الیمانه حس اولنور ، او دردك نه وجودی ونه مقری کورینه ور و بعضاً
کچمش ظن اولنور ایکن وهلة مزداد اولمش اولور .

مشنوی

﴿ شرح این از سینه بیرون می جهد ﴾
﴿ لیک می ترسم که نومیدی دهد ﴾

« تَنْجِيْهِمْ » بو حقیقتك شرحی سینه‌مدن طیشاری چیقماق ایستر، لکن قورقارم که امیدسزلك ویرر. « شَرْح » حضرت مولانا باطنی اولان مزاحم وامراضك مسرت‌تداویندن تفصیلات ویرمك ارزو ایدر ایسه‌ده اکادائر اظهار اولنه‌جق مشکلات باعث یأس اولور خوفیه او جهندن صرف نظر ایله تنویر. امیدی موجب تبشیرات متسلطانه ایله اکتفا ایتمکی مناسب کورمشدر .

مشنوی

﴿ نِیْ مَشُو نُوْمِیدْ خُوْدِرَا شَاد کُن ﴾

﴿ پِیشْ آنْ فَرِیَادْ رَسْ فَرِیَادْ کُن ﴾

« تَنْجِيْهِمْ » صاقین امیدسزاوله! کندینی شاد ایت! فریاده ایریشیجی اولان حق تعالی نك حضورنده فریاد ایت! « شَرْح » ای مؤمن! بیان اولنان مشکلات باطنه‌دن مأیوس اوله! بالعکس حق تعالی حضرتلرینه اولان ایمان وعبودیتك حسیله مسرور اول! او فریاد رس لایزالی تأمل ایله خوف وذوقدن فریاد وکندینی غمدن آزاد ایت! هم شاد اول! هم فریاد ایت! او امری ضد کبی کورینورسه‌ده جناب حقه اولان ایمان وعبودیتك سببیه شاد اول! که او مسرت اجرای وظیفه وایفای عبادت ایچون باعث تزئید - قوتدر. خوف ورجا ایله حق تعالی حضرتلرینه فریاد ایتمك مقبولدر؛ نه وقت سن مضطرب اولور ایسك اويله بر معین وفریاد رسه نائل اوله‌جغنی‌دوشونهرك تشکر واستغفار وفریاد ایدر کبی دعوات مسرت نمود ایله عجز وایمیدی عرض واطهار ایت! « سورة یوسفده یعقوب علیه‌السلام اولادینه: زنهارجناب‌حقك مرحمتدن نومید اولمکنز، زیرا مرحمت ربانیه‌دن مأیوس اولنماز. الا کافرلر اولور. دیه امر ایتمکی بیان بیورلمشدر. »

مشنوی

﴿ کایْ مَحَبْ عَفُوْ اَزْمَا عَفُوْ کُن ﴾

﴿ ایْ طَیِّبْ رَنْجْ نَاسُوْر کُهْنْ ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » ای محب عفو اولان خدای متعال ! بزی عفو ایت ! اسکی ناسور ورنجک ای طیب مطلق ! بزه شفا بخش ایت ! « **شَرْحُ** » عبد، حین استرحام و دعا سنده جناب حقه طوغری استعمال ایده جکی تعیرات نه قدر عالی اولور ایه نافع و باعث نجات اولور ؛ زیرا تعیرات مؤثرده صاحب دعانک ذوقی و عبودیت شوقی مزداد و کندی قیود غمدن آزاد ایدر . فیخر عالم صلی الله علیه وسلم افندیمنک بالذات اجرا و خلقه تعلیم و انبا بیورد قلری دعا بویه در : « اللهم انک عفو تحب العفو فاعف عنا » معنای شریفی : الهی ! سن عفو کریم سک ! عفو بیور مقلفی سور سک ! قصور منی عفو بیور !

مثنوی

﴿ عکس حکمت آن شقی را یاه کرد ﴾

﴿ خود مین تا بر نیارد از تو کرد ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » شقی اولان او ، کاتبی حکمت و حیک عکسی اضلال ایتدی . سنده کندی کورمه ! تا سندن توز قوپار مسون ! « **شَرْحُ** » ذکر سبک ایدن کاتبک نخوت و کبری حسیله بر تو وحی کوز آچوب قپانجه قدر قلبه طلوع ایدشی و حیک آثار سعادت نشارندن ایدی . سرور کائنات علیه افضل التحیات افندیمنک کتابت رسالت پناهیلرنده او کاتب شقی متکبر بولنما مق لازم کلیردی . ای طالب حقیقت ! بوقصه معلومک اولدیغندن ظن ایلدیک کی کندی علم و هنر و فیض که استناد ایه ! ایدر ایسک غبار کبر و کدورت سنی مقهور و آلوده چرکاب غر و رادر ،

مثنوی

﴿ ای برادر بر تو حکمت جاریه ست ﴾

﴿ آن زا بدالست بر تو عاریه ست ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » ای برادر ! حکمت سنک اوزرینه آقار ، حقیقت حالده او حکمت ابدال خدادندر . سنک اوزرینه عاریتدر ، « **شَرْحُ** » ای برادر کی

سویکی اولان طالب ! کندکده حس ایلدیکک حکمت عرفاندن طولانی تفریح
وتکبر ایتمه ! تضرع وحق تعالی حضرتلریله خاص قوللری اولان ابدال واولیایه
تشکر ایت ! که نعمت حکمتی سکا بخش ایتدیلر ؛ بویله یاپیموبده کندینه
مغرور اولور ایسک او حکمت سنده عاریتدر، محو اولور . نور زائل وظلمت
واصل اولور.

مشنوی

﴿ کرچه در خود خانه نوری یافته ست ﴾

﴿ آن زهمسایه منور نافته ست ﴾

« تَبَجَّهْ » کرچه خانه کندنده بر نور بولش ایسهده او ، نورلندیریحی
اولان قومشودن پارلامشدر. « شَرَحْ » بر خانهده کوریلن نور ، بر منبع ضیاءک
عکسیدر. آنی خانهک کندندن فرض ایتک خطاادر . زیرا خانهدهکی انوار
کونشدن ، یاخود آیدن ، یاخود یانان مومندرکه آنلرک نوری چکیلنجه خانه
ظلمت ایچنده قالیر. قلوب ناسده وطالب حق اولان سالکککک باطنلرنده
حاصل اولان نور حکمت و عرفان اثر مرحت جناب یزدان و تحفه همت مرداندر.

مشنوی

﴿ شکر کن غره مشوینی مکن ﴾

﴿ کوش دار و هیچ خود بینی مکن ﴾

« تَبَجَّهْ » شکر ایت ! مغرور اوله ! بورنی قالدیروب کبر ایتمه !
قولا قطوت ! اصلا خود بیانک ایتمه ! « شَرَحْ » ای طالب سلامت ! اکر دارینده
حکمت وسعادت ایستر ایسک کبر وغروردن اجتناب ایت ! حکمت قارش
قولا ق کبی ساکنانه دیکله ییحی اول ! خودیین وعاصی ، اهل کین اوله !
[بورون ، کبردن کنایه در .]

مشنوی

﴿ صد دریغ و درد کین عاریتی ﴾

﴿ امتانرا دور کرد از امتی ﴾

« ترجمه » یوز دفعه یازیق دیرم . بو عاریت ، امتلری امتلکدن

اوزاقلاشدیردی . « شرح » یوزلرجه حیفاکه یک چوق اقوام و اشخاص .

سالفه کندیلرنده حکمت حس ایدنجه او حکمت و نعمت اثر احسان و مرحمت . رب العزت اولدیفنی آ کلامامش و انبیای ذیشان و اولیای کرامی طانیامش ، کندی هنر و ثروت و قوتلرینه مغرور وبعده او نعمتلردن دور و مهجور اولمشدر .

مشنوی

﴿ من غلام آن که او در هر رباط ﴾

﴿ خویش را واصل نداند بر سباط ﴾

« ترجمه » بن شو کیمسه نك كوله سی یم که او ، هر خان و کاربانمرایده

کندینی سفره یه واصل بیلمز . « شرح » حضرت مولانان عرفان نما : بن اوزات

حکمت صفاتک غلام و مریدی یم که اذن حق ایله جهان نهان روحانیتده قطع .

مسافات ایله منازل عدیده یه واصل اولور ایکن کندینی خان و کاربانلر ایلرده

اولدینی کبی عاریت بیلوب هیچ بر وقت نقطه قرابت کامله عد اولنسان

خوان خدایه یعنی نعمت و مطلوب منهایه واردم دیمز بیوره شددر . بو بیت شریفده

حضرت مولانای رومی قدس سره السامینک شیخ معظمی اولان شمس الدین .

تبریزی حضرتلرینک کمال تواضی و عرفان و حکمتی ایما اولنش و کبر و غرور دن

فوق العاده تحاشی ایتک الزمیتی اخطار ایدلشددر .

مشنوی

﴿ بس رباطی که بساید ترك کرد ﴾

﴿ تا بمسکین در رسید یک روز مرد ﴾

« تَرْجِمَهُ » پاك چوق خان و كاربانسرای ترك ايمك لازمدر كه انسان بركون منزل مطلوبه ايريشمش اواسون ! « شَرْح » ظن اولنسون كه طالب ، قلبنده بر نوع حكمت حس ايدنجه ، يا خود بعض مرتبه عبادانده بولنجه ايش بر وفق مطلوب اكال اولنش و واصل منزل مطلوب اولمشدر ؛ خير ! اويله قولاي قولاي منزل مطلوبه وارلماز . پاك چوق زحمتلر و همتلر ، خدمتلر لازمدر . طريق حق جويانده چكيله جك اذيتلر ، محنتلره ايجه كونلر ، آيلر كچمليدر كه بر مستعد ، نشووياب كمال اوله بيلسون !

مشنوی

﴿ كَرچِه آهِن سَرخ شَد اَو سَرخ نِیست ﴾
﴿ پَر تو عَارِیت آتَش زِیست ﴾

« تَرْجِمَهُ » كَرچِه دمير آتشدن قيزاردی . او قرمز يلق دمير كذاشدن دكل آتشك عاريت اوله رق نفوذ و سر ايت ايدن پرتوندنذر . « شَرْح » بر طالب كنديسنده فيض ولدت روحانيه و سعادت معنويه حس ايدر ايسه ظن ايتسون كه كندي پرتو فيضندن متحصلاذر . او فيض كنديسنده عاريتذر . تواضع و اقدام ايله قابليت كوستردنجه مرحمت جناب خدا و همت اوليا حكمتي اوزرنده ابقا ايدر . اكر كبر و غروره دوشر ايسه قلبندن او حكمت سيلنبر . مثالده دمير آتشدن صورتا قرمز يلك پيدا ايتمش ايسه ده حقيقتده نافذاولان نار حمرت نشاردر .

مشنوی

﴿ كَرشود بِر نور روزن ياسرا ﴾
﴿ تومدان روشن مكر خورشيدرا ﴾

« تَرْجِمَهُ » اكر بنجره ، يا خود خانه نور ايله طولو اواسه سن آنلری آيدنلق بيلمه ! منور يالكز كوئشي بيل ! « شَرْح » بر بنجره ده يا خود خانه ضيا كورر ايسك او ضيا خانه دن دكل كولشدنذر . روزن عقل ، يا خود سراي قلبده حس اولنان انوار فيض خدايي قلبك كندندن بيلميوپ خداي متعال حضرت تليبك تجليات صمدانيه سندن و اولياء اللهك همعات كالات پرورانه سندن بيلمی . موجب نجات فيوضات غاياتذر .

مشنوی

﴿ هر در دیوار کوید روشم ﴾

﴿ پرتو غیری ندارم این منم ﴾

« تَبَجَّهْ » اوزرلرنده آیدینلنی کورنجه هر قپو و دیوار لسان حال ایله سویلر : بن روشم ! بشقه سنک پرتوئی طوتمام ! بو نور بنمدر !
« شَرَحْ » قپو ، دیوار کبی عد اولنغه سزاوار اولان بعض نادان و متکبران ظن ایدرکه فیض ، شوق حیات و سائر انعام و صفات نفسلرندن حاصل اولیور . نه قدر واهی بر فکر ! جناب قادر مطلق قدرت و مرحمتی و روحک فیضی اونوتوبده خانه قابنه تجلی ایدن انوار مرحمت خدای کندی نفسندن بیلمکدن بیوک اثر حماقت تصور اولنه ماز .

مشنوی

﴿ پس بگوید آفتاب ای نارشید ﴾

﴿ چونکه من غارب شوم آید بدید ﴾

« تَبَجَّهْ » او ادعا اوزرینه کونش سویلر : ای احق و غیر رشید ! بن غروب ایتدیکم وقت حقیقت اورتهیه چیقار . « شَرَحْ » نور فیوضانی کندیلرندن بیلن اشیایه آفتاب عالمتاب لسان حال ایله خطاب و عتاب ایدر : ای کمرهان و ابلهان ! آز مدت دهها بو ادعای خامده دوام و اقدام ایدیه بیایرسکز ؛ زیرا بن دیگر جهات و جهانه نقل ایتمکه سز محروم نور و شب یدای فراقده گرفتار قسوت دیجور اولورسکز ! دیه بر لوحه آتشین غروبدن دهها سوزشلی اخطار اتده بولنور . بونی کوره جک کوز ، ایشیده جک قولاق لازمدر . حق تعالی حضرتلرینک تجلیات عظیمه صمدانیه سی و اولیاء اللهک همعات مالانهایه سی منکر و متکبر لره دیرکه : حسب الحکمة موقت برمدت ایچون سزه بخش و اساله ایتدیکمز آب زلال نعمت منقطع اولنجه نصل غریق ظلمت و نکبت اوله جفکزی بیلمش و الیمانه اکلامش اولورسکز ! [کونشک « بن غارب اولنجه » تعیرنده هم آفتابک ذاتا غروب ایتمی ، هم آیرلمش اولانک غارب اولمی کبی جناس بدیع واردور .]

مثنوی

﴿ سبزه ها کویند ما سبز از خودیم ﴾

﴿ شاد و خندانیم و بسی زیبا خودیم ﴾

« **ترجمه** » سبزه لر سویلرلر: بز کندیمزدن یشیل، تر و تازه یز. کندیمزدن سوینبز. کولرز. چوق کولرز. « **شرح** » عقلسز اولانلر کندیلرنده کوردکلری الطاف و انعام صوریه یی کندی هنر و همتلریه حاصل اولدیغنه ذاهب و طریق حقدن هارب اولور .

مثنوی

﴿ فصل تا بستان بگوید ای امم ﴾

﴿ خویش را بینید چون من بگذرم ﴾

« **ترجمه** » یاز موسمی آنلره دیر : ای جماعات نباتات ! بن کچیمده آندن صکره سز کندیکزی کوریکز ! « **شرح** » فصل بهار و صیف کچوب خریف و شتا کلنجه نباتاتک سبز و طراوتی فصل زائل اولورسه مرحمت و همت اولیا معاذالله تعالی بر انساندن جدا اولدیغی وقتده اولیهجه کرفتار خسران و سرگردان و نالان اولور .

مثنوی

﴿ تن همی نازد بخوبی مه جمال ﴾

﴿ روح پنهان کرده فرو پرو بال ﴾

« **ترجمه** » تن بر آی یوزلینک غایت کوزلکی ایله نازلانیر . روح ایسه کندی لطافت و قوتی کیزله مشدر . [مأل عالسی بیت آتی ایله اکمال بیورلمشدر .]

مثنوی

﴿ کویدش کای مزبله تو کیستی ﴾

﴿ یک دوروز از پرتو من زیستی ﴾

« تَرْجَمَه » روح لسان حال ایله بدنه شویله سویلر : ای مزبله !

سن کیمسک ؟ برایی کون بنم پرتوفدن دیریلر یاشارسک ! « شَرْح » بر کیسه یوزینک کوزلکی ایله تفاسر ایدر ایکن روح لسان حال ایله او مفتخره : سنک بکندیکک تن وبدن قان و میک کی اجزای زشتدن مرکب بر مزبله دن عبارت ایکن اکا لطافت و طراوت بخش ایدن بنم ! بو حقیقه اینانماز و روحانیه خدمت ایتمز ایسک موت طبعی ایله بن سندن مفارقت ایتدیکم وقت حالی کور ورسک ! عبرت آلیرسک ! مألنده تلقین حقایق ایدر .

مثنوی

﴿ غنچ و نازت می نکنجد در جهان ﴾

﴿ باش تا که من شوم از تو جهان ﴾

« تَرْجَمَه » سنک شیوه و نازک جهانیه صیغمز ایکن صبرایت که بن سندن صیچرایوب مفارقت ایدیم ! [بالاده کی شرح بو بیت شریفک ده شرحیدر . (غنچ) شیوه و ناز دیمکدر .]

مثنوی

﴿ کر مدارانت ترا کوری کنند ﴾

﴿ طعمه ماران و مورانت کنند ﴾

« تَرْجَمَه » سنی دوست طوتانلر و چوق محبت کوسترنلر بر قبر قازوب

ییلان و قرنجه لره غذا ایدرلر . « شَرْح » ای ناز و جمال ایله مغرور اولان تن ! روح سندن آیرلدیغی وقت شمدی سکا ارائه محبت ایدن اک سوکیلی احبسا طوپراق ایچنه دفن والقا ایله مار و مور سنی غذا ایدر ؛ عاقل ایسک شمدیدن تصفیة روحه و رضائی خدائی استحصاله چالیشیر !

مثنوی

﴿ بینی از کند تو کیرد آن کسی ﴾

﴿ که به پیش توهمی مردی بسی ﴾

«تَبَجَّهْ» سَنَك اوكُنْدِه بورنِی طوتان چوق کیمسه بولنور. آنلرکه موتنی خاطر حسن و جمالک ایچون اختیار ایلر ایدی. «شَرْح» ای صاحب جمال صوری اولان تن! روح سندن آیرلدینی زمان یا لکزیبانیلر، سنی طانیما نلر دکل دوستلرک، عاشق لک بیله سندن قاجار. چورومکه باشلایان جسدک فنا قوقوسندن بورنلرینی پارماق لریله طیقارلر. حالبوکه سن حیاته پرتو روح ایله شیوه نما اولدیغک حالده سکا بیک دفعه قربان اولهیم دیر وسنی اغفال ایلر ایدی. برو جودکه برقچ کوندن صکره میت اولور و حسن و طراوتدن مجرد قالیر. اکا حصر محبت ایتک کرفتار ندامت اولق دکلدرده ندر؟

مثنوی

﴿ پرتو روحست نطق و چشم و گوش ﴾
 ﴿ پرتو آتش بود در آب جوش ﴾

«تَبَجَّهْ» سوز، کوز و قولاق روح پرتویدر؛ فصل که صونک قینامی آتشک پرتو و حرارتنددر. «شَرْح» حواس تنده و سائر اعضای بدنده کوریلن آثار فیض نشار ظن ایتمه که جسم و ماده دندر؛ ماده او کبی فیوضات عظیمه یی میدانده کتیره میه جکی عقلا، بداهه، ثابتدر.

اوروپانک حکمای متأخرینی بو بحثده ایکی فرقه یه منقسم اولمشدر. فرقه نك بری: منظومه اعصابیه نطق و فکر کبی آثار بدیهه نك وجود پذیر اولمسنه کافیدر دیرلر. دیگر فرقه که الک عالم و حکیم و دور بینلردن عبارتدر؛ بوبلا هت و حماقتی رد ایله اکر اعصابه غیرمادی برفیض روحانی ساری اولیه جق اولسه خود بخود اعصاب هیچ بر وقت فیوضات انسانیه نك اظهارینه مقتدر اوله ماز دیرلر. فی الحقیقه اعصاب خارق العاده بر مجموعه حکمتدر. فقط روح معنوی کبی بر نفخ عظیمک تأثیرات کرمه سنی قبول ایده بیامک ایچون بر مقتضای صنع خدا خلق اولمش بر بدیهه در. روح معنوی نك بدنه برابر بولمسی بدنک انتظامنه وابسته در. برمرضدن، بر یاره دن، یا خود اختیارا قندن حاصل اولان ضعفدن بدن تناسب و انتظامنی ضایع ایتدیکی زمان روح معنوی اوله بر خرابه دن آیریلیر و بشقه بر عالم وجهانه متوجه اولور؛ زیرا بدنده کی

وظیفه‌سی ختم‌پذیر اولدیغنی کورر . بدن اعضاادن بشقه روحه ده محتاج اولدیغنی بوندن معلوم اولورکه آلات بدنیه‌می اک قوی و منتظم اولان کنج بر آدم بر قورشون یاره‌سندن ترك حیات ایدنجه ، یعنی روح جسدندن آیریلنجه دنیانک اک حاذق اطباسی او یاره‌نک آجیدیغی یری درحال دیکسه‌لر بيله بهوده‌در . میت اولان بدن تکرار حیات یاب اوله‌ماز . ترك حیات ایدن وجودک اعصاب و سائر اعضاسی موجود ایه‌ده اکسیک اولان ، بردها اعاده‌سی قابل اولمیان روح رواندر . بو بونده بر مثال مادی دها وار . روح کوز فرض اولورسه بدن دورین آلتی کییدر ؛ کوز کوزل بر دورینه نائل اولنجه پک اوزاق یرلری کورر . اما دورین فنا اولور ایسه کوزک قوت و نوری فنا دورینک آرقه‌سندنه بی‌اثر و مکتوم قالیر . بالعکس بدن غیر منتظم ایسه روحک فیضی او بدنده مکتوم قالمش اولور . شاید روح بتون بتون آیریلیرسه او بدنه میت ولاشه تسمیه اولور . بیت شریفده‌کی مثال حکمت‌مال صوقاینار ، صو اوینار ، فقط آنی قایناتان آتشک تأثیری اولدیغنی کبی متحرک اولان بدنیه تحریک ایدن پرتو روح اولدیغنی تعریف ایتکده‌در .

مشنوی

﴿ آنچنان‌که پرتو جان بر تنست ﴾

﴿ پرتو ابدال بر جان منست ﴾

« تَنْجِيْهٌ » فصل‌که تن اوزرینه روحک پرتوی واردر ؛ ابدال و اولیاء اللهک پرتوی‌ده جانمک اوزرنده‌در . « شَرْحٌ » بدنک پرتو و فیضی روح و جانک ده فیض و ترقیات معنویه‌سی مرحمت جناب خدادن و اذن حق‌ایله همت ابدال و اولیادندر . سن حیات جسمانیه‌نی روح مغویدن و روح مغوینک فیوضاتی کرم حق‌دن و همت اولیادن بیلده صاقین مغرور اوله !

مشنوی

﴿ جان جان چون وا کشد پارا ز جان ﴾

﴿ جان چنان ماند که بی جان تن بدان ﴾

« تَنْجِيْهٌ » جانك جانى جاندن اياغنى چكر ايسه جان اويله قاليركه تن جانمىز اولديغنى كى.... « شَرْحٌ » جانك جانى فيض خدا و همت اوليادار . اكر او فيض و همت ، طالبك جانندن آير يارسه عادتا جانمىز بر قالب كى نورسز ، فيضسز قالمش اولور .

مشنوى

﴿ سر ازان روى نهم من بر زمين ﴾
﴿ تا كواه من بود در يوم دين ﴾

« تَنْجِيْهٌ » بونك ايچون بن باشمى يره قودمكه قيامت كوننده بكا شاهد اولسون ! « شَرْحٌ » جانك سلامت و سعادتي فيض خدا و همت اوليادن حاصل اولديغنى بيلديكمدن كال خلوص ايله جناب حقه ايمان ايتدم . كال ايماني اثبات ايتمك ، يوم قيامتمده شاهد و سلامت بولمق ايچون بدنك اك معتبر جهتي اولان باشمى يره وضع ايله خالق لم يزل حضر تلمرينه سجده و عبادت ايتدم و ايدرم ديمك معناسنده بر خضوع عابدانه ، بر خشوع ساجدانه كوسترن شويت شريف ، ارباب نفس و هوايه قارشى بر درس تنبهدر .

مشنوى

﴿ يوم دين كه زلزلات زلزالها ﴾
﴿ اين زمين باشد كواه حالها ﴾

« تَنْجِيْهٌ » قيامت كوننده ير . تترمز . حركت ايسيله احواله شاهد اولور .
[بو بيت . بيت آتى ايله اكال اولمشدر .]

مشنوى

﴿ كو تحدث جهرةً اخبارها ﴾
﴿ در سخن آيد زمين و خارها ﴾

« **تَرْجَمَهُ** » او ، یر احوالی ظاهراً بیان ایدر . یر ودیکنلر سوزہ کلیر .

« **شَرْح** » حق تعالیٰ حضرت تریینہ قلباً ، بدنّاً عبادت و سجده ایله طلب مرحمت ایدرم . یوم قیامتده روحدن بشقه جمہ اشیا امر حق ایله حرکتہ کلوب روز جزاہ حاضر اولور ، دنیا احوالندن خبر ویرر . بدنک روز قیامتده احیا اولنہ جنی (یس) شریفک یتش سکزنجی شوآیت کریمہ سیلہ مثبتدر : « قال من یحیی العظام وہی رمیم » منکر دیدی : چورومش میکلری کیم احیا ایدر . دیرلدر ؟ « قل ، یحییہا الذی انشأہا اول مرۃ و هو بکل خلق عالم » « یا محمد ، منکرہ سویلہ ! میککری اول خالق قادر احیا وزندہ ایلرکہ برنجی دفعہ عدمدن آنلری خلق ایلدی اول اللہ کہ کافۃ خلقہ عالم و دانادر . » بیت . شریفده ایما اولنان سورہ ، سورۃ زلزالدیر : « اذا زلزلت الارض زلزالہا و اخرجت الارض اثقالہا و قال الانسان ما لہا یومئذ یحدث اخبارہا بان ربک اوحی لہا یومئذ یصدر الناس اشتاتاً لیرو اعمالہم فمن یعمل مثقال ذرۃ شراً یرہ و من یعمل مثقال ذرۃ شراً یرہ » معنای شریفی : « او وقت ، یر تتردر و یوکارینی ایچندن چیقارر و آنک اوزرینہ انسان دیر : یرہ نہ اولمش ؟ او کون یر کندی خبر و قصہ لرینی تحدیث و تقریر ایدر . او سبیدن کہ سنک ربک ارضہ و حی و فرمان بیوردی . او کوندہ انسانلر متفرق اولہرق کری دونلرکہ قیامتده اعمالک جزالری کندیلرینہ کوسترسونلر . ایمدی ہر کیم ذرہ قدر حسن عمل صاحبی ایسہ آنی دہ کورر . ہر کیم ذرہ قدر شر و کوتو بر عمل ایشلدیسہ اودہ آنی کورر . »

مشنوی

﴿ فلسفی منکر شود در فکر وظن ﴾

﴿ کو برو سر را بر آن دیوار زن ﴾

« **تَرْجَمَهُ** » فیلسوف فکر وظن باطل ایله روحانیتی منکر اولور . فیلسوفہ

سویلہ ! کہ یوری باشی او . دیوارہ اور ! « **شَرْح** » منکرین کندیلرینی فیلسوف نامیلہ تزین ایتمک ایستلر . او مقولہ فیلسوفہ خطاباً اخطار بیوریلدور کہ سز روحانیتی انکارہ جسارت کزدن طولانی ہر طرف سزک ایچون دیوار . سد معنویدر . او دیوارہ باشکزی اوروب قیرمق سزہ لایقدر .

مثنوی

﴿ نطق آب و نطق خاك نطق كل ﴾

﴿ هست محسوس حواس اهل دل ﴾

« تَرْجِمَهُ » صو و طو پراق و بالچنگ نطقى كوكل صاحبك حسياتيله بيلنير!

« شَرْح » جاداتك نطقى و روحانيتك وجودى انكار ايله آنلرك صحتى اولسه بنده كورر ، مطلع اولور ايدم ادعاسنده بولنان غافل بيلمز كه باعث حيات - جاودانى اولان حالات روحانيهيه مطلع اولمق كفر و انكار ايله دكل ايمان و اقرار ايله حاصل اولور. جاداتك كندى خالقنلرينه مخصوص اولان نطقلرينك فهمى اهل دل اولان احباب عرفانه مخصوصدر ، معجزه ايله اولنجه ستون - خانه بختنده بيان اولندينى اوزره فخر عالم صلى الله عليه وسلم افنديزله برابر بولنانلر ايشتمش ، كورمش ، آكلامشدر.

مثنوی

﴿ فلسفى كو منكر خانه است ﴾

﴿ از حواس اوليا بيكانه است ﴾

« تَرْجِمَهُ » فيلسوف كه ستون خانهك نطقى ده انكار ايدىجيدير. اولياء اللهك

حواس باطنلرينه ييانجيدير. « شَرْح » ذكرى سبق ايدن ستون خانهك نطقى منكر اولان فيلسوف . اولياء اللهك حواس واحوال عاليه سندن بي خبر اولديغدن نه روحانيته ، نه ده آخرته اينانير ؛ حيوان كبي دائره ماديّات اينچنده طولانلر ق باشى دوزر ، شمه حقيقتدن نصيبه دار فيوضات اولمقميزن متحسراً هلاك اولور.

مثنوی

﴿ كويد اوكه پرتو سوداى خلق ﴾

﴿ بس خيالات آورد در رأى خلق ﴾

« **تَرْجِمَه** » او فیلسوف سوبلرکه : سودانک پرتوی خلقک رأی وفکرینه چوق خیالات کتیرر . « **شَرْح** » فیلسوف روحانیت و کرامت کبی احوال-عالیهی ایشیدنجه انکار ایدر و خلقک بو کبی شیلره ایمان ایتسی سودا و اعصاب و خیالاتنک پرتوندن حدوث ایتدیکنی ادعا و اهل ایمانی طعن و استهزا ایدر.

مثنوی

﴿ بلکه عکس آن فساد و کفر او ﴾
﴿ این خیال منکری را زدبر او ﴾

« **تَرْجِمَه** » بلکه او فساد و کفرینک عکسی بو منکرلک خیالی فیلسوف اوزرینه اوردی . « **شَرْح** » فیلسوفک روحانیتی انکار و مؤمنی استهزایه اجتناسار ایتسی کندی فساد و کفرینک جزای مغویسیدرکه او حالی خیالات انکاریه سندن وجود بولمش والی الابد پریشان و بد نشان اولمشدر.

مثنوی

﴿ فیلسوفی مر دیورا منکر شود ﴾
﴿ در همان دم مسخره دیوی بود ﴾

« **تَرْجِمَه** » فیلسوف شیطانی ده انکار ایدیجیدر. انکار ایتدیکنی دقیقه ده بیله شیطانک مسخره سی اولور . « **شَرْح** » منکر شیطانک اولمدیغنی ادعا ایله دین و مذاهبلک بیان ایتدیکنی بر حقیقتی انکار ایتدیکنی صروده او کیفیت انکاری قلب و عقلنه القا ایدن ینه شیطان اولدیغنی آکلایه ماز. حقیقتده آن واحدهده هم منکر شیطان. هم مسخره شیطان اولمش، خطاسنی قات قات تزئید ایتمش اولور.

مثنوی

﴿ کر ندیدی دیورا خود را بین ﴾
﴿ بی جنون نبود کبودی بز جبین ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » ای منکر ! اگر سن شیطانی کورم دک ایسه کنیدی کور !
جنونسز سیاده ماویک اولماز . « **شَرْح** » منکر ، شیطانی نه ایچون اوزاق
یرده آراسون ؟ بیوک شیطان اولان کنیدی کورسون ! مجنونلرک آلتنده مائی
رنک ، یعنی آثار جنون اولدینی صکی منکرلرده انکار و کفر و طولانی الوان
و علامات شیطانیه واردر . مجنونلرک یوزلرنده بشقه بر رنک و حال حاصل اولدینی
طباده مبتدر .

مشنوی

﴿ هر کرا در دل شک و یچانیست ﴾
﴿ در جهان او فلسفی پنهانیست ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » هر کیمک قلبنده شبهه ، قاریش یقلق واردر . او ، جهانده
صاقلانمش بر فیاسو فدر . « **شَرْح** » روحانیتک عدم وجودینه دائر شیطانک
قلبه و یردیکی وسوسه و دیسه لری قبول ایدن کیمسه انکارینی اعلان ایتسه بیله
کیزلنمش ، قالمش فیلسوفلرک طاسلایان بر ناداندر .

مشنوی

﴿ می نماید اعتقادی کاه کاه ﴾
﴿ آنرک فلسف کنند رویش سیاه ﴾

« **تَرْجِمَهُ** » او آدم . اره صره بر اعتقاد کوستر ، فیلسوفلرک ، منکرلرک
طمری آنک یوزینی قاره لامشدر . « **شَرْح** » روحانیتی انکار ایدن کیمسه
میدانده اولان بدایع مکونات کی آثار عظیمه قدرتدن عبرت آلمغه چالیشه رق
روحانی ذوق حس ایدنجه اره صره اعتقاده بر میل کوستر ایسه ده مایه سی
انکار ایله یوغرولمش اولدینی ایچون همان بوراه مستقیمدن کریوؤ سقیمه
کچرک عاقبت یوزینی ، قلبی سیاه ، کنیدی محو و تباه ایدر .

مثنوی

﴿ الحذر ای مؤمنان کاندرا شهادت ﴾

﴿ در شما بس عالم بی منتهاست ﴾

« تَنْجِيْهٌ » امان ای مؤمنان ! صافینکن ! فیلسوفان اثری سزده واردر.

سزده نهایتسز عالمرواردر. « شَرْحٌ » ای مؤمنان ! انسان اولدیفکنر ایچون قلبکزده نامتناهی جهان وعالمرا واردر ؛ او عالمردن برنده فیلسوفان اثری ده بولنه بیلیر . اگر او فکر و اثره میدان ویرر ایسه کنر کسب جسمات ایدر . گرفتار وخامت وعقوبت اولورسکنر . روحانیتی انکاره متعلق اولان افکاری دائما دفعه چالیشملیدر . او وجه ایله جهادا کبر قلییده مظفر وبرتونجاة بخشای . معنویات ایله منور اولورسکنر .

مثنوی

﴿ جمله هفتا دو دو ملت در تواست ﴾

﴿ وه که روزی آن برآرد از تو دست ﴾

« تَنْجِيْهٌ » جمله یتیم ایکی ملت سنده در ؛ واه که بر کون ال قالدیروب

او سنک کیزلیجه اولان انکارینه شهادت ایدر . « شَرْحٌ » ای انسان ! جسمکده یتیم ایکی ملت ، یعنی نامتناهی جهانرا واردر . او جهانرا ایچنده انکاره متعلق افکار واهامده بولور ؛ اگر سن ولو کیزلی اولسون انکاری قبول وطریق . حقدن عدول ایدر ایسه سنک سرائرک فاش اوله جنی یوم قیامتده کافه اعضاک بو حال ضلالت اشتمالی اقرار وسنی محجوب وناچار ایدر . افکار منکرانیدن واقوال مضرّه جاهلانیدن تحاشی واذن حق ایله تعالی وتری ایتلیدر .

مثنوی

﴿ هرکه اورا برک آن ایمان بود ﴾

﴿ همچو برک از یم آن لرزان بود ﴾

« **تَبَجَّهْ** » هر کیمک ، قیامتک وجودینه دأر بر یأراق قدر ایمانی
اولسه فکر انکاردن ویوم قیامتدن طولای یأراق کبی تتره . « **شَرْحْ** » تمامیه
اهل ایمان اولانلردن بشقه جزئی ایمانه مظهر اولانلر بیهل اکر عقللری واریسه
فکر جهودانه دن ویوم قیامته اندن متولد احوال عظیمه دن مستغرق خوف
ودهشت اولور وانکاردن کلیاً بجانبت ایدر .

مشنوی

﴿ بر بلیس دیو زان خندیده ﴾
﴿ که تو خود را نیک مردم دیده ﴾

« **تَبَجَّهْ** » شیطان و دیوه اول سبیدن کولرسک که کندینی اینی بر آدم کورسک !
« **شَرْحْ** » ای غافل ! شیطان کبی مخلوقات ایله استهزا ایدوب کولرسک !
کندینی عاقل ظن ایدرسک ! انکار روحانیتله تخمین اولنان حسن حال عین خیالدر .
بو بیت شریف منکرلره عائد اولدینی کبی کندی کار و حالنی بکنمش جاهلاره
عتابی ده شاملدر .

مشنوی

﴿ چون کند جان باز کو نه پوستین ﴾
﴿ چند واویلی بر آید ز اهل دین ﴾

« **تَبَجَّهْ** » وقتا که جان پوستی ترس چویرر . اهل دین اولانلردن
چوق واویلا ، فریاد یوقاری نه کلیر . « **شَرْحْ** » موت کلوب جانک احوالی
آشکار اولنجه شمدی کندیلرینی صالح و متقی کوسترنلردن و اهل دیندن
صایلانلردن چوقلرینک قصور و کناهلری آشکار اولور . آخرته آنلر فریاد
و فغان ایدر . دنیاده ایتدکاری کفر و کبردن پشیمان ، فقط فائده سز بر حالده
پریشان اولورلر .

مثنوی

﴿ بر دکان هرز رنما خندان شدست ﴾

﴿ زانکه سنک امتحان پنهان شدست ﴾

« **ترجمه** » دکانده هر آلتون کو سترنجی خندان اولدی . زیرا امتحان طاشی

کیزلنش اولدی . « **شرح** » ده دارالضربه کیمه یین و اوکنده محک طاشنی

کورمه یین ساخته اچقه نک صاحبلی دکاننده نصل مفتخر ایسه لر بودکان دنیاده

بولنان متکبر و مرانی ده خلقه کو سترمک ایچون سطحی صورتده اجرا ایلدیکی

عبادات ایله مباهی اولورده عالمی اغفاله چالیشیر . (یوم تبلی السرائر) ده

او کروهک افکار مکروهه و مفسده سی میدانه چیقاره

مثنوی

﴿ پرده ای ستار ازما بر مگیر ﴾

﴿ باش اندر امتحان مارا مجیر ﴾

« **ترجمه** » ای ستار العیوب اولان الله تعالی حضرتلری ، پرده یی بزدن

قالدیر ! امتحانده بزه امان و پناه ویرنجی اول ! « **شرح** » کبر و انانیت

کبی داعی نکبت اولان احوال و خامت اشتها لدن قورتولمق آرزو ایدن کیمسه

کندی افکار و خیالاتنه دکل مرحمت حقّه صیغنه رق کندی عیوب و ذنوبی

ستر ایچون حضرت ستار العیوبدن استرحام ورجا ایتلیدر .

مثنوی

﴿ قلب پهلو می زند بازر بشب ﴾

﴿ انتظار روز می دارد ذهب ﴾

« تَرْجَمَه » قلب اولان التون کیمجه خالص التون ایله کواشیر، برابرلک ادا ایدر.
 التون ایسه کوندوزه انتظار طوتار. « شَرْح » نحیف الاعتقاد، ضعیف الایمان
 اولان کیمسه دنیاده ایکن واصل حقیقت اولمش بولنان اصحاب مراتب نورانیه یی
 برعناد جاهلانه ایله انکار و کندی خود بیندکی ایله دعوی عرفانه اجتسار ایدر.
 صالح و متقیلر ایسه لسان حال ایله دیرلرکه ای گروه مغشوش! موت طیبی
 تقربله دار عقبایه انتقال ایلدیککز زمان مستلزم جزا اولان اعمال سیئه کز
 بلا شبهه آشکار و کندیکزه موجب عذاب و عار اولور.

مثنوی

❖ باز بان حال زر کوید که باش ❖

❖ ای مزور تا بر آید روز فاش ❖

« تَرْجَمَه » التون لسان حال ایله دیرکه: ای مزور! صبرایت! هر شیئی
 آشکار کوسترن کون کلسون! [بالاده کی شرح، بویت شریفک ده شرحی اولور.]

مثنوی

❖ صد هزاران سال ابلیس لعین ❖

❖ بود ز ابدال و امیر المؤمنین ❖

« تَرْجَمَه » یوز بیك كرجه، ییل ابلیس لعین ابدال و اولیادن و امیر المؤمنین ایدی.

« شَرْح » خلقت آدم علیه السلام دن مقدم، شیطان، چوق زمان ملائک

ایچنده معتبر و صورتا متقی و مقبول فرشتگان ایدی. ذاتاً ساخته و مغشوش
 بر مایه مالک اولان شیطان حضرت آدمه سجده ایتک یولنده امتحان
 اولدنی وقت کمال کبردن سجده ایتماش و امر حقه قارشی عصیان ایدرک
 مطرود و ملعون اولمشدر.

مثنوی

﴿ پَنجہ زد با آدم از نازی کہ داشت ﴾

﴿ کشت رسوا همچو سر کین وقت چاشت ﴾

« ترجمہ » ، شیطان عبادت سابقہ سنہ مغرور اولہرق ناز و کبر ایدوب
حضرت آدم ایلہ پنجہ اوردی ، ادعا یہ قالقیشدی . ذاتاً پیس اولدینی ایچون
کونشہ قارشی قوشلق وقتندہ ، یعنی حقیقتک ظہورندہ نجاست کبی رسوا اولدی .
[وارستہ شمر حدرد .]

﴿ دعا کردن بلعم باعور کہ موسیٰ علیہ السلام و قومش را ﴾

﴿ ازین شہر کہ حصار دادہ اند بی مرام باز کردن و مستجاب ﴾

﴿ شدن دعای او ﴾

بلعم باعور نام کیمسہ نک دعا ایتمی بیانندہ در کہ : موسیٰ علیہ السلام
و قومی محاصرہ ایتدکاری بو شہردن بلا موفقیت عودت ایتسونلر دیہ ایتدیکی
او ، دعا مستجاب اولمشدر .

مثنوی

﴿ بلعم باعور را خلق جہان ﴾

﴿ سقبہ شد مانند عیسیٰ زمان ﴾

« تَرْجَمَهُ » بلم باعور نام کیمسه یه جهانك خلق مغلوب اولور . زمانك عیسانه مغلوب اولدقلری کبی ! « شَرْح » بلم باعور ، علمای بی - اسرائیلدن اولوب بعض روایاته کوره شام قطعه سنك برخلنده ساکن ایمش ! فرعونك هلا کنند صکره موسی علیه السلام محاربه یه قیام ایلدکده عدم موفقیتی ایچون بلم باعورك دعاسی حسب الحکمة قبول اولمش ، او صروده حضرت - موسانك عسکرنده خسته لك ظهور ایتسیله عسکر محاصره یی ترك وعودته مجبور اولمشدر . فقط بلم استعمال ایتدیکی دسایسدن وامر حقه مخالف صورته حرکتدن طولای ایمانی نزع اولتوب بی ایمان قالدی . هرهانکی مقصد ایله اولور ایسه اولسون او مقصد امر حقه موافق اولمدی حالد انسانلرك علم وهنری کندیلرینی محافظه یه کافی دکلدر . بوکی متجاسرین نهایت مقهور و پریشان اولور .

مشنوی

﴿ سجده ناور دند کسی را دون او ﴾

﴿ صحت رنجور بود افسون او ﴾

« تَرْجَمَهُ » او ، زمانك خلقی اندن غیر یسینه سجده ایتدیلر . باعمك افسونی ، اوفورمسی خسته یه صحت اولمش ایدی . « شَرْح » او وقت خلق بلم باعوری غایت عالم و صورتا متقی و مستقیم کوردکلری جهته کندیسینه سجده ایدرجه سنه اطاعت ایدر و اوده افسون وهزیله خسته لری شفایاب ایلر ایدی .

مشنوی

﴿ پنجه زد با موسی از کبر و کمال ﴾

﴿ آنچنان شده که شنیدستی تو حال ﴾

« تَرْجَمَهُ » بلم باعور ، کبر و کاندن طولای موسی عایه السلام ایله پنجه اوردی ؛ اما صکره دن او یله اولدی که ، سن آنك حال اسف اشمالنی ایشیتدك ! « شَرْح » ای طالب حقیقت ! کبر و انانیتدن واز کیچ ! شیطان لعین ایله بلم باعورك کرفتار اولدقلری احوال ملعت اشمالدن عبرت آل ! « سن آنك حالنی ایشیتدك ! »

بیورلی او حال قرآن عظیم الشانده مذکور اولدیغه اشارتدر . سورہ اعرافک یوز یتیمش دردنجی آیت کریمه سنده بیوریلدیورکه : « و اتل علیهم نبأ الذی آتیناه آیاتنا فانسلخ منها فاتبعه الشیطان فکان من الغاوین » معنای شریفی : « و یا محمد ! او قو آنلرک اوزرینه اول کیسه نك خبرینی ، که بزا کا آیت و علامتار ویردک . بعده او آیات و علائمی بیلمکدن علمدن چیقدی . (جاهل اولدی) و شیطان آنی کندیسنه تابع ایتدی و اهل ضالاندن اولدی . » بو آیت کریمه ده ذکر اولنان کیسه نك بلم بن باغور اولدینی همان کافه تفاسیر شریفه مسطور در .

مشنوی

﴿ صد هزار ابلیس و بلم در جهان ﴾

﴿ همچنین بو دست پیدا و نهان ﴾

« ترجمه » جهانده یوز بیک ابلیس و بلم آشکار و کیزی بویه اولمشدر . « شرح » انائیت و کفرده شهرت بولانلردن بو محله یالکز ابلیس و بلم بحث و اتیان و اولمشدر ؛ اما جهانده بولنلردن بشقه آشکار و نهان اوله رق یوز بیکلرجه اهل ضالات بواندینی شبهه سزدر .

مشنوی

﴿ این دورا مشهور کردانید آله ﴾

﴿ تا که باشد این دو بر باقی کواه ﴾

« ترجمه » جناب خدای متعال بو ایکسینی - ابلیس و بلعی - مشهور ایتدی ؛ تا که بولنلر باقیسینه شاهد و مابه العبرت اولسونلر ! « شرح » ابلیس و بلعمک اختیار ایتدکاری طریق خسرانده یوجلیق ایدن بی نصیبان ایمان ، نه قدر آجینه جق حال ضلال و پریشانی به گرفتار اوله جقلرینی بیلدیرمک و خلق متنبه اولمق ایچون حکمت خدا ابلیس ایله بلعی مشهور ایتدی .

مشنوی

﴿ این دو دزد آویخت بردار بلند ﴾

﴿ ورنه اندر قهر بس دزدان بدند ﴾

« **ترجمہ** » ہو ایک خیر سزی اللہ تعالیٰ حضرت تری یو کسک دار اغاجی
اوزرنده آصدی ؛ یوقسه قهر الہیدہ آنردن بشقه چوق خیر سز، شقیل واردر.
[وارستہ شرحدر .]

مشنوی

- ❖ این دورا پرچم بسوی شهر برد
- ❖ کشتکان قهر را نتوان شمرد

« **ترجمہ** » قهر الہی بویکینسی صاحبزندن طوتوب سیاست شهر طرفہ
کو توردی. قهر ربانیک مقتولرینی صایق ممکن دکلدر. « **شرح** » بوراده پرچم،
سیاستدن کنایہ در ؛ آسیلہ حق کیمسہ فرار ایتماک اوزره مأمورلر آنی
صاحبندن طوتوب قهرأ محل سیاستہ کتیردکاری کبی قهر الہی ده مغنوی
بر صورتلہ ابلدیس و بلعمی میدان سیاستہ کتیروب کرفتار جزا و خلقہ مابہ المعبرت
وفلاکت نما ایلشدر؛ بونلردن ماعدا پک چوق اهل کبر و انانیت مشهور اولدقلری
خاندہ کرفتار عذاب و عقوبت اولدیلر.

مشنوی

- ❖ نازنینی تو ولی در حد خویش
- ❖ اللہ اللہ پامنہ از حد پیش

« **ترجمہ** » سن نازی، سوکیلسک ! اما کندی حدندہ بولک ! تجاوز ایتہ !
اللہ عشقنہ ، حدک اوکندن ایلری ایاق آتہ ! « **شرح** » انسان علم و قوت و بشقہ
مزیتلہ بختیار و کامران اولسہ بیلہ غروردن صاقملی، حد ادبی تجاوز ایتما ملیدر.
حدیث شریفہ : (رحم اللہ امرأ عرف قدرہ ولم يتعد طورہ) بیورلمشد رکہ
او انسانہ جناب مولا مرحمت ایتسون، کندی قدرینی بیلدی و حدینی
تجاوز ایلدی دیمکدر.

مشنوی

- ❖ کر زنی با نازنین تر از خودت
- ❖ در تک هفتم زمین اندازدت

« تَرْجَمَه » اگر سندن دها نازلی وضعیف اولان کیمسه ایله چارپیشیر
ایسک یدی قات یرک دینه آتیلیرسک ! « شَرْح » برکیمسه یی کندندن دها
ضعیف و نازک کوروب بن بوکا غلبه ایدرم دعواسیله معارضه ایتدیگک زمان
معارضک سندن دها قوتلی چیقارسه سنی بر باد ایدر. یا جناب کبری او احد قهار ایکن
سن عجز که ظهور ایدوب کبر و انایتدن دم اورمغه جسارت ایدر ایسک
کرفتار اوله جفک مصائب و بلایای ارتق دوشون !

مثنوی

﴿ قصه عاد و ثمود از بهر چیست ﴾

﴿ تا بدانی کانیبارا ناز کیست ﴾

« تَرْجَمَه » قوم عاد و ثمود قصه سی نه ایچوندر ؟ بيله سلك كه پیغمبر لرك
قدرت نازك كانه سی واردر . [برکیمسه یه عداوت و مقابله ایتمز .]
« شَرْح » قوم عاد و ثمود کی بعض اقوام عنود احوال غیر مشروعه دن طولای
بالره کرفتار اولمش ، جزالرینی کورمش ایکن قرآن عظیم الشانده آنلر نه ایچون
ذکر ایدلمشدر ؟ ديه صو رار ایسک انبیای ذیشان و اولیای کرامک قوت
و استغالی ری متاخیرنه کوسترهک ، عبرت و یرمک ، فسق و معاصیدن
اوز افلاشدیر مق ایچوندر .

مثنوی

﴿ این نشان خسف و قذف و صاعقه ﴾

﴿ شد بیان عز نفس ناطقه ﴾

« تَرْجَمَه » یره باقی ، آتیلان مر می به نشانگاه اولق ، ییلدیرمله اورلق کی
علامت ، نفس ناطقه عزتک بیانی اولدی . « شَرْح » قارون و قومی یره باندی .
قوم لوط هدف مر میات قهر و غضب اولدی . قوم ثمود ییلدیرم صداسی و آتشی ایله
یانوب محو اولدی . بوکی سائر بلایا نفس ناطقه و روحایتک عزت و قوتنه دلالت باهره در .

مثنوی

﴿ جمله حیوانرا بی انسان بکش ﴾

﴿ جمله انسانرا بکش از بهر هش ﴾

« **تَرْجِمَه** » جمله حیوانلری انسان ایچون اولدور ! جمله انسانی عقلدن طولای اولدور ! محو ایت ! « **شَرَح** » صورت مشروعهده خدای انسان اولق ایچون اقتضا ایدن حیوانات مباحه بی کسمک ، عقل کاملک ده مشروع صورتده کوسترهجکی یولده مجاهده ایدوب حق ناشناس اولان معارضی ، یا خود شرعاً و سیاستاً جانیلری تین ایدن خائلری اعدام ایتک جائز و مصیدر ؛ عقل کاملک اراهه ایدهجکی اجراءآت ولو ظاهراً اغر کورنسهده ینه خیرلیدر ، او اجراءآت اولسه بر مدت صکره فسالق تزاید و مصائب و بلایا تکثر ایدر ، قوم عاد و ثمود و لوط کبی اقوام ظالمه حقنده کی قهر الهیدن متأسف و مشکی اولق دکل محظوظ و متشکر بولمق و جائب عبودیتدندر ،

مثنوی

﴿ هش چه باشد عقل کل هوشمند ﴾

﴿ هوش جزوی هش بود اما نژند ﴾

« **تَرْجِمَه** » عقل نه اولور ؛ عقلینک عقل کلی ! عقل جزئی ده بر عقلدر ، اما ضعیفدر ، « **شَرَح** » عقلدن مقصد حقیقی ، عقل کل رحمانیدر که انسان اندن الدینی حصه به عقل مغنوی و عقل معاد تعبیر اولنور . ایشه عقل دپدیگمز او عقل کل ، او عقل معاد در که تحکیمیه اقوام ظالمه نک هلاکنی مناسب کوردی . کندیلرینه جزا ویرلدی . ذاتاً آ ز وضعیف اولان عقل جزه انسانک او هام و خیالاتیه ملودر . غیر مشروع صورتده او عقل ایله جزا ویرک صیر جائزدر ،

مثنوی

﴿ جمله حیوانات وحشی ز آدمی ﴾

﴿ باشد از حیوان انسی در کمی ﴾

« تَنْجِيْهٌ » وحشی اولان حیواناتك جمله سی انسانلره آایشان حیواناتدن مرتبهٔ نقصاندر . [بوییت شریف ، آتیده کی بیت ایله ایضاح ایدلمشدر .]

مثنوی

﴿ خون آنرا خلق را باشد سبیل ﴾

﴿ زانکه وحشی اند از عقل جلیل ﴾

« تَنْجِيْهٌ » وحشی حیواناتك قانی ، یعنی اولدیرلمسی انسانلره حالدر ؛ زیرا وحشی حیوانات عقل جلیك شرفدن وحشی و محرومدر . « شَرَحٌ » انسانلره آایشان حیوانلره نسبةٔ یبانی حیوانلر مرتبه جه ده اشاغیدر . وحشی بر حیوان زده انسان ، اهلی بر حیوان بولورسه پارچه لار . فقط تربیه کورمش ، انسانه آلیشمش بر حیوان ییر ییقلقده بولماز . انسان ده بویه مونس بر حیوانه راست کلیرسه اولدیرمکه قیاماز . بیت شریفده عقل جزئی به (عقل جلیل) تعبیری حیواناتك حسیات محدودده سنه نسبةٔ عقل جزئی انسان بیه عقل جلیل اولدیغنی ایما اتمک ایچوندر .

مثنوی

﴿ عزتی وحشی بدید افتاد پست ﴾

﴿ که مرانسانرا مخالف آمدست ﴾

« تَنْجِيْهٌ » وحشی حیوانك عزت و قدری ناقص دوشدی . زیرا انسانه مخالف کلشدر . « شَرَحٌ » حیواناله اولان فرقلرندن بشقه انسانلرکینلر ندهده

درجات متفاوت و ارادر. هر کیم ارادت التیهیه و کامل انسانلرک نصایخنه مطیع اولور ایسه قدر و عزتی آرتیرمش و عکس حالنده معناً وحشی حیوانلر ایله هم مرتبه اوله رق بیابان وحشته ، وحشتگاه حسرتده قالمش اولور .

مشنوی

﴿ پس چه عزت باشدت ای نادره ﴾

﴿ چون شدی تو حمر مستغفره ﴾

« ترجمه » ای عجیب و تحف اولان کیمسه ! سکا نه عزت اولور ؟ چونکه سن وحشی حمارلر کبی نصیحتدن نفرت ، فرار ایدیجی اولدک ! « شرح » او امر صمدانیه یی ، تبلیغات انبیا و نصائح اولیای قبول ایتمک ایستیموب آنلری ایشیدنجه تزئید وحشت ایدن حیوان کبی بروجودک نه عزت و قیمتی اولور ؟ بیت شریفده ایما اولسان آیت کریمه سورة مدثرک اللّٰجی شو آیت کریمه سیدر : ﴿ و ما لهم من الذکرة معرضین کانهم حمر مستغفرة فرت من قسورة ﴾ معنای شریفی : « کفار نه اولدی که ، نصیحتدن یوز چور مشلردر ؟ کویا آنلر اور کمش اشکدر که ارسلاندن قاجیشدیلر . »

مشنوی

﴿ خر نشاید کشت از بهر صلاح ﴾

﴿ چون شود وحشی شود خورش مباح ﴾

« ترجمه » اشکی . انسانک بعض خدمته صالح اولدینی ایچون اولدیرمک لایق دکلدر . اگر اشک وحشی اولور ایسه اولدیرلمسی ، قانی مباحدر . « شرح » مطیع اولان احمقلری اولدیرمک جائز دکلدر ، فقط جانی اولور ایسه حقی جانیته عذر اوله ماز . جزا دیده اولسی لابدر . معنای کی بو بیت شریف طغیان نفس بشری احوال حیواناته تشبیه ایله وضع انظار انتباه ایتمکدهدر .

مثنوی

﴿ کرچه خرا دانش زاجر نبود ﴾

﴿ هیچ معزورش نمی دارد ودود ﴾

ترجمه . کرچه اشکی وحشیلکدن منع ایدن علمی دکل ایسهده جناب رب ودود آتی معذور طومدی . « شرح » مرکبک علم و ذکاسی یوقدر . کندیسنه تحمیل اولسان وظیفه پک عادی و علم و دانشک اجرا ایده بیله جکی تکالیفدن عاریدر . مرکبک ایشی اطاعتله طوروب صاحبک یوکلندیکی یوکی دکنکک اخطار واجباری اوزرینه طاشیمقدر . عادی انسانلردهده دقایق عقلیه آرانمیوب هروقت استماع ایتمش اولدقلری او امر و مناهای دائره سی ایچسده حرکت ایتمکدر . مثلاً نماز قیلملی ، تارلاده وسائر ایشلرده چالیشملی ! قتل ، زنا ، عشرت کبی معاصیدن صاقتمیلیدر . بونلر بلا علم و دانش بیلینیر احوالنددر . بو اوامر و مناهای یی قبول ایتیب عکس حالده عدم اطاعتله ناسی اضرار ایدن کیمسه نک عدم علمی کندیسنه عذر اوله ماز . حرکات و افعال مذمومه سندن طولایی جزا دیده اولمش اولور .

مثنوی

﴿ پس چو وحشی شد از ان دم آدمی ﴾

﴿ کی بود معذور ای یار سمی ﴾

ترجمه . وقتاکه عقل و ادراکی اولان آدم نفس رحمانی اولقله مبدل بولنان حق سوزدن وحشی اولدی ، او نه وقت معذور اولور ؟ ای عالی مقام اولان دوست ! « شرح » انبیای عظام و اولیای کرام واسطه سیله تبلیغ و اعلان اولنان ارادات ربانییه قارشی کان کیمسه نصل معذور اوله بیلیر ؟ معذور اولور ایسه معاذالله تعالی هرکس ایستدیکی آدم قتل و اعدام وسائر جرملرله اجرا سنه قیام ایله محل آسایش و انتظام اولمش اولور ایدی .

مشنوی

﴿ لا جرم کفار را شد خون مباح ﴾

﴿ همچو وحشی پیش نشاب ورماح ﴾

« تَبَجَّهْ » لابد ، کفارک قانی وحشی حیواناتک قانی کبی مباح اولدی .
 او قتل و مزار قتل اوکنده ! . . . « شَرِّحْ » خونی مباح اولان کفار دن مقصد ،
 حیوانات وحشیه کبی انسانلرک قانی دوکن قتل و غصبه جرأت ایدن غاصب
 وعاصی محاربلردر . جانلردر . یوقسه انسانیته ضرری اولیان و یا تحت معااهده
 و اطاعتده بولنسانلر شرعاً و عقلاً قتل و اضمرادن کلیاً مصون و محفوظدر .
 انسان کبی مکرم بر مخلوق دکل ، عادی مرکب و هر نوع حیوان بیله وحشی
 اولدینی حالده بر مقتضای شرع شریف عمری اولد قجه داخل دائره سلامت و اماندر .

مشنوی

﴿ جفت و فرزندان شان جمله سبیل ﴾

﴿ زانکه بی عقلند مردود و ذلیل ﴾

« تَبَجَّهْ » آنلرک زوجهلری و اولادی کاملاً حلالدر ؛ زیرا آنلر
 عقلسز و مردود و ذلیلدرلر . « شَرِّحْ » انسانلری قتل و اضمراد ایدوب اطاعت
 خارجنده بولنسانلرک جمعیت بشریه نیک محافظه سی فکر مقبولی ایله مشروع صورتده
 جزا دیده ایتمک و بی گناه اولان زوج و اوغللرینی او اشرادن تخلص ایلمک حلالدر .

مشنوی

﴿ باز عقل کو رمد از عقل عقل ﴾

﴿ کرد از عقلی بحیوانات نقل ﴾

« **ترجمہ** » تکرار ایدم ! بر عقل کہ عقال عقائدن اور کر . او مقوله عقل مرتبہ عقلدن آریله رق حیوانلرک درجه سنه نقل ایتدی . « **شرح** » بر کیسه ابتدا صوری عاقل و مطیع اولسه ده عقل کل صاحبی اولان حق تعالیٰ حضرت تلیک امر و فرمان بیوردینی دائره دن چیقدینی کبی مناهی بی ارتکاب ایدر . مرتبہ عالیہ عقلیه و درجه رفیعہ انسانیه دن دوشر . انسان صورتنده ضرر ویرن بر حیوان اولمش اولور .

« **اعتماد کردن هاروت و ماروت بر عصمت خویش و امیری** »
« **اهل دنیا خواستن و در فتنه افتادن** »

هاروت و ماروت اسمندہ ایکی فرشته کندی عصمت و عقلینه اعتماد ایدوب اهل دنیا به ریاست ایتک ایستملری و فتنه به دوشمش اولملری بیاننده در :

مشنوی

« **همچو هاروت و چو ماروت شہر** »
« **از بطر خور دند زهر آلود تیر** »

« **ترجمہ** » مشہور اولان هاروت و ماروت کبی کہ کبر و غروردن طولانی زهره بولانمش اوق یدیلر . گرفتار جزا اولدیلر ! [هاروت و ماروت قصه سی قرآن عظیم الشانده بیان بیورلمش اولدیغندن ارزو ایدنلر تیان و مواکب کبی ترکیه تفاسیر شریفه به مراجعت ایله قصه نك تفصیلاتنه واقف اوله بیلیرلر .]

مثنوی

﴿ اعتماد بود شان بر قدس خویش ﴾

﴿ چیست بر شیر اعتماد کاو میش ﴾

« تَرْجِمَهُ » آنلرك كندى قدسيت و طهارتلىرینه اعتمادلى و ارايدى، او كوزك
ارسالنه اعتمادى نصل اولورسه ؟ ... « شَرْح » شیر قضایه نسبتہ جاموس کبی
مغلوب اولان فرشته وسائر مخلوقك كندى قدرت و طهارتلىرینه اعتماد واستناد
ايللى خطا و داعی جزادر. کیمسه كندى اقتدارینه مغرور اولماملى، سلامت
و سعادتى، عفى مرحمت التَّهَيُّه التَّجَا ايدرك عنایت خدادن آراמידركه
صِيَانَت و نجات بوله بيلسون !

مثنوی

﴿ کرچه او با شاخ صد چاره کند ﴾

﴿ شاخ شاخش شیر نر باره کند ﴾

« تَرْجِمَهُ » کرچه او، او كوز بویونوزيله یوز چاره ايدر. ارلك ارسالان
آنك بویونوزى بوداغنى پارچه لار. « شَرْح » انسان عقل جزئى ايله وسائر
مخلوقات قوتلىرله كندىلرینه عائد اوافق تفك ايشلرك تسمیه سنده یوز درلو چاره
بولورلر ایسمده شیر قضای خدایه قارشى عقل جزئى محو اولور. يالکز قدرت
ربانيه نك حکم و اقتضاسى میدانده قالير. عاقل، كندى عقل و اقتدار و قدسیتنه
اعتماد ایتمز. عجزینى بیليرده مرحمت و عنایت رب العالمينه دخالت واستناد ايدر.

مثنوی

﴿ کرشود بر شاخ همچون خار پشت ﴾

﴿ شیر خواهد کاورا ناچار کشت ﴾

« **تَرْجِمَه** » اوکوز ، اکر کیرپ کبی دیکنلر ایله طولو اولسه ده ارسلان
آنی چاره سز تلف ایده جکدر . « **شَرَح** » انسانک عقل و ذکاسی و سائر
مخلوقاتک کندیلرینه مخصوص قوتلری ایله امور فانیه متعلق پک چوق چاره
ودسیسه لری اولسه ده ینه قضای ربانی اسباب وصور کونا کون ایله آنلری
هلاک ایده جکدر .

مثنوی

﴿ کرچه صر صر بس درختان می کند ﴾

﴿ باکیاه و سبزه احسان می کند ﴾

« **تَرْجِمَه** » کرچه صر صر تعبیر اولنور غایت شدتلی بر روزکار چوق
اغاجلری کوکندن قوپارر . اوت و سبزه اوزرینه احسان ایدر . [سائر
نسخه لرده مصرع ثانی : « باکیاه تروی » و « باکیاه پست » یازلمش ایسه ده
سلطان ولد حضرتلرینک زمان عالینده یازیلان نسخه شریفه ده بوجه بالا
باکیاه و سبزه یازلمشدر .] « **شَرَح** » شدید اولان روزکار پک چوق قوتلی ،
باشلرینی یوقاری قالدیرمش اغاجلری قوپاردینی حالده ضعیف و متواضع اولان
اوت و سبزه بر ضرر ویرمز . قضای ربانی ده کبر و نخوتدن بورنلرینی یوقاری
قالدیرمش اولان ارباب هوایی قیرار ، ییقار . یاقار . احباب ثواضع اولانلری
مراتب رفیعہ و بدیعہ اصعاد ایله مسعود و مستریم ایدر .

مثنوی

﴿ بر ضعیفی کیاه آن باد تند ﴾

﴿ رحم کرد ای دل تواز قوت ملند ﴾

« **تَرْجِمَه** » او شدتلی روزکار اوتک ضعیفلکنه آجیدی . ای کوکل !
سن قوت و قدریدن لاف ایته ! (ملند) (لندیدن) سویلمک ، میرلدانمق
معنا سندهر . [سبق ایدن بیت شریفک شرحی بو بیت شریفه ده شرح اولور .]

مشنوی

تیشہ را زانبوہی شاخ درخت ﴿﴾
کی ہراس آید ببرد لخت لخت ﴿﴾

ترجمہ : « اناج دالارینک چوقلغندن طولانی بالطہیہ نہ وقت قورقو کلیر؟ »

آنلری پارچہ پارچہ ایدر . « شترج » انسانک کثرتندن یاخود بر ذکی آدمک ترتیب ایتدیکی چارہ لردن تیشہ قضای خدا هیچ خوف ایدردہ عجز کوسترمی؟ حاشا ! مقتضای حکمت کوردیکی حالده آنلرک جملہ سنی اسباب کتیرہ ایلہ بر آنده محو وافنا ایدر .

مشنوی

لیک بر برکی نکوید خویش را ﴿﴾
جز کہ بر نیش نکوید نیش را ﴿﴾

ترجمہ : « لکن ضعیف اولان یا پراغہ روز کار کندینی اورماز . زیرا »

نیشتر قضا ، نیشتر کبی تیزلک ایدندن بشقہ سنہ اورماز . « شترج » قضای ربانی کبر ونخوت ایلہ دعوی قدرتندہ بولنانلرہ اوریلور . متواضع و مطیع اولانلر حفظ وصون صمدانیدہ مستریح البال وخوش حالدر .

مشنوی

شملہ را زانبوہی ہیزم چہ غم ﴿﴾
کی رمد قصاب از خیل غم ﴿﴾

ترجمہ : « آتیشک شعلہ سنہ اودونک چوقلغندن نہ غم واردر ؟ قصاب »

قویونلرک چوقلغندن نہ وقت اورکدی ؟ « شترج » یوقاریدہ کی بیتدہ بیان بیوریلان درس حکمتی تا کیداً و تمثیلاً بورادہ اتیان اولئیورکہ قہر الہی غضبہ لایق اولانلرک کثرتندن طولانی اجتناب وحذر ایتمز .

مثنوی

«پیش معنی چیست صورت بس زبون»

«چرخ را معنیش می دارد نکون»

«ترجمه» معنی اوکنده صورت ندر؟ زیاده زبوندن؛ چرخ می کند

معنیشی باش اشاعی طوتوب چویرر. «شرح» عقل صوری اصحابیه اثرلری
مادی صورتلردر. قضای الهی ایسه معنأً وجسمأً کورنمز ایسهده او معنیک
یاننده صور ومادیات ظل خیال کبی بی ثبات قالیر. مثلاً اجرام سماویه
حرکتلیله جسمأً آلت اوست اولیورکبی دور وحرکت ایدر. فقط کورونمز
درجده اولان بو حرکت اجرام اثر قدرت ربانیه ومحصل اطاعت معنویهدر.
سن عاقل ایسک محرک حقیقی اولان معنیدن خالی وعاری قالمه!

مثنوی

«تو قیاس از چرخ دولابی بکیر»

«کردش از کیست از عقل مشیر»

«ترجمه» سن دولاب کبی اولان چرخدن قیاس طوت! آنک بو منتظم

دور وحرکتی کیمدنذر؟ مشیرومدیرو اولان عقل کلدنذر. «شرح» اجرام سماویه نك
دور وحرکتلیله باقیده قدرت ربانیه حیرت ایت! او قدرت وحکمت خدا
موجود اولسه بو قدر سرعت وانتظام ایله اجرام سماویه نك جریان ودورانی
ئمکن اولورمیدی؟ خریطه امکانه هندسه عرفانک نظرگاه ارباب ایقانه وضع
ایتدیکی بو آیات تکوینیه نك هر منظره وصفحه سی قدرت بالغه خالقانه نك
بر تفسیر واضح البیان اولدینی هویدادر.

مثنوی

«کردش این قالب همچون سپر»

«هست از روح مسترای پسر»

« **تَجَمُّدُ** » سپر کی اولان یو ، بدن انسانک حرکتی کیزی اولان روحندرد ، ای اوغل ! « **شرح** » اجرام سماویه نصل امرالهی ایله منتظماً دوران وحرکتده ایسه روح معنویک بخش ایلدیکی فیض حسبیلله بدن انسانده حیرت رس عاقلین اوله جق بر انتظام خارقه نما ایلله حرکت ایدر . روح معنوی نه وقت چکیلیرسه تن وبدن لاشه حکمنده قالیر .

مشنوی

﴿ گردش این باد از معنی اوست ﴾

﴿ همچو چرخِ کان اسیر آبِ جوست ﴾

« **تَجَمُّدُ** » بو روز کارک حرکتی حکمت و معنی جناب رب العزتدر . او ، بر دولاب کی ایرماق صویندن دوزر . اکا اسپردر . « **شرح** » مخلوقاتک کافده حرکتی ایچون جناب خدا صورتا کورونمز . اسباب متنوعه خلق ایدوب آنلر ایلله هر شیئی احیا ایلشدر . او عمان قدرلدن ماء الحیات کائناته روح بخش اولمش ، جهان او تأثیر ایلله فیض حیات ویرمشدر . هر حرکتده معنی وفرمان صمدانی واردر ، عاقل اولان انسان صورت ایچنده کیزلنمش روح حقیقته باقار .

مشنوی

﴿ جر و مد و دخل و خرج این نفس ﴾

﴿ از که باشد جز زجان پر هوس ﴾

« **تَجَمُّدُ** » بو نفسک جر ومدی ودخول و خروجی هوسله طولو اولان جانندن بشقه کیمدن اولور ؟ « **شرح** » ذی روح مخلوقاتک آثار حیاتی وانیبای . ذیشان ایلله اولیای کرامک انفاس حیات بخشاسی ، دکرلرک ، نهرلرک مد و جزری و کائناتک حرکتی اراده قدرت ایلله قائمدر . قادر مطلق کافده مخلوقاتک حرکتی وسائر احوالی ایچون اسباب کثیره خلق بیورمشدر . مثلاً کوره ارضده بولنان

صورلدن بر قسمی کونشیک حرارتیه تجر ایدرک طبقات علیای هوایه نمود
ایدر . بلوط اولور . هوا جریانلری ارسنده تکرار یاغور حالنده سطح ارضه
نزول ایدر . بوتحولات ، لایتغیر بر حکمت ازلنهک قانون قدرتیله تنظیم ایدلشد .
جاهل ومنکر یاغورک وجود وتزولنی منحصرأ اسباب ظاهرهیه ابتدا ایتدیرر .
عاقل وعارف ایسه اولو صو وکونشیک اسباب کثیره ایله وجود بولسی ، بعده
احیای ارض ایچون آنلر واسطهسیله یاغورک نزولنی امر حقدن بیلیر .

مشنوی

﴿ کاه جیمش میکند که جاء ودال ﴾

﴿ کاه صلحش میکند کاهی جدال ﴾

« قَرَجِیْمَرُ » امر ربانی او ، نفسی بعضاً (جیم) بعضاً (حا) بعضاً (دال)
وبعضاً صلح و بعضاً جدال ایدر . « شَرَحُ » (ونفخت فیه من روحی) وسوره
اسرائیک سکسان اوچنچی آیت کریمه سنده : (قل الروح من امر ربی)
امر الهی پسندن ظاهر اولور که انسانی حقیقتده تحریک واحیا ایدن مادیات دکل
روح وامر ربانیدر . بیت شریفده کی حروفک مجموعی « ججد » کلهسنی
تولید ایدر که انکار وتنکی قلب معناسنه کلیر . حروف مقطعه مذکوردهک
آریجه حرفلر اعتباریه تشریح وتوضیحی صد دنده لسان حقیقتدن حضرت
شیخ اکبر محی الدین عربی قدس سره السامی فتوحات مکیه سنده بیورمشدر که
(جیم) عالم شهادت وجبروت ، (حا) عالم غیب (دال) عالم الملک وجبروته
دلالتدر . روح یعنی امر ربانی انسانه کاه عالم شهادت وجبروتی ، کاه عالم غیبی
وکاه عالم الملک وجبروتک اسرارینی القاء و اظهار ایدر . ترکیب حروف ایله
تشکیل کلمه کی مفهوم کلی بی اکلامق ایچون اجرام سماویه تعبیرنده اون بر
حرف وار ایکن ناطق اولدینی وسعت غیرمتناهی بی دوشونمک کفایت ایدر .

مشنوی

﴿ که یمیش می برد کاهی یسار ﴾

﴿ که کاستان می کند کاهیش خار ﴾

« **تَبَجَّهْ** » روح معنوی او ، نفسی بعضاً صاع ، بعضاً مسول طرفه کو تورر . بعضاً کاستان ، بعضاً دیکن ایدر . « **شَرْج** » معنویات بعض انسانلری موفق و بعضیسی غیر موفق ، بعضیسی کاستان کبی معتبر ، بعضیسی دیکن کبی محقر ایدر . بوتغیرات من حیث المجموع انسانلر ایچون واقع اولدینی کبی بعض دفعه شخص واحده ده رونما اولور که برانسان کاه حسن حرکت ، کاه معصیت ایدر . بوتغیرات ظاهره کافه حکمت ربانییه مستدرکه آنلرده اولان حکمتک فہم و ادراکی عقل محدود ظاهر ایله دکل ، عقل نورانی کامل ایله قابلدی .

مشنوی

﴿ همچونان این بادرا یزدان ما ﴾

﴿ کرده بد پر عاد همچون اثردها ﴾

« **تَبَجَّهْ** » بولک صکی بو روزکاری بزم خدامن عاد قومی اوزرینه اژدرها کبی ایلشدر . « **شَرْج** » روزکار و هوا لطافت بخشا ایکن جناب قهار مطلقک فرمانیله مانند اژدرها ، قوم عادی پریشان و احیا ایتدی .

مشنوی

﴿ باز هم آن بادرا بر مؤمنان ﴾

﴿ کرده بد صلح و مراعات و امان ﴾

« **تَبَجَّهْ** » تکرار او ، روزکاری حق تعالی حضرتلری مؤمنلر اوزرینه صلح و رعایت و امان ایلشدر . « **شَرْج** » صرصر ، قوم عادک بعضیسی هلاک و تارمار ایتدیکی زمان مؤمن و منصفلره ضرر و یرمدی ، حیات بخشا پر وورده اسهک بر نسیم لطف و صیانت شکلنده نفخ لطافت ایتدی .

مشنوی

﴿ کفت المہنی هو الله شیخ دین ﴾

﴿ بحر مہنیهای رب العالمین ﴾

« تَرْجِمَه » رب العالمینک معناری دگری اولان شیخ دین (معنی) همان

اول الہدیر دیدی . « شَرْح » همان حکمت و معرفت صمدانیہ اولان شیخ -
 دین (معنی) همان الہدیر دیمسی معنی بلا اسباب مادیہ فیض ربانیدن جاری
 اولوب کلیاً نفخ حق اولان روح فیاض دیمکدر . بالادہ بیان اولندیغی اوزرہ
 حضرت آدم ایچون جناب حق (ونفخت فیہ من روحی) یعنی (آدمہ)
 روحمدن نفخ ایلدم بیوردی . حق تعالی حضرتلری ظاہر کوزیہ کورونمز
 یالکز آثار قدرتی کورینور . اسمای عدیدہدہ بولسان معنی دہ بویلہدر . روح -
 انسانی کورنمایکن تحریک و احیا ایلدیکی بدنک آناری کورینور . (شیخ الدین)
 تعیرندن بعضی صدرالدین قوی حضرتلری ، بعضاری شیخ اکبر جناب -
 محی الدین عربی ایما اولندی دیدیلر . حقیقت جناب حقہ معلومدر ؛ فقط
 ذکر سبوق ایدن حروف مقطعاتک فتوحات مکیدہدہ مسطور اولسنہ و حضرت
 شیخ اکبرک عالمی احاطہ ایدن شہرت مغنویہ وعظمت علمیہ سنہ و (شیخ)
 تعیرینہ باقلنجہ شیخ اکبر اولان حضرت محی الدین عربی اولسہ کرکدر .
 (المعنی ہواللہ) حروفیلہ بو ذات پاکک تألیفات علیہ لرنده بر عبارتہ صریحہ
 موجود دکل ایسہدہ او معنی بی مشعر شیخ اکبرک عبارات عالیہ سی واردر .

مشنوی

﴿ جملہ اطباق و زمین و آسمان ﴾

﴿ همچو خاشاک کی در آن بحر روان ﴾

« تَرْجِمَه » زمین و آسمان طبقہ لرینک جملہ سی آقان او دکزده چوپ کیدر .

« شَرْح » بحر رواندن مقصد ، عمان معنادر . کائنات او عمان معنادر چوپ
 پارچہ سی کیدر . دریا نہ طرفہ آقارسہ جریانہ تابع اولان چوپیدہ او طرفہ
 سوق ایدر . عاقل ایسہ او معینک قرآن عظیم الشاندہ کی احکام جلیلہ سی وجہ ایلہ
 حرکت و فورطنہ لردن خلاص ایلہ ابدی صورتدہ کسب سلامت و سعادت ایدر .

مشنوی

﴿ حملہا ورقص خاشاک اندر آب ﴾

﴿ ہم ز آب آمد بوقت اضطراب ﴾

« **ترجمہ** » چوپ پارچہ لرینک صودہ اویناشی چن حرکت واضطرابده
 صودن حصوله کلیر . « **شرح** » ظاهراً ومادۃً حرکت ایدن هر بر جسمک
 معنوی بر محرکی اولدیغنی تأکیداً بیلدیرمک واندن صکره دیکر بر حکمت بیان
 واتیان ایتک ایچون چوپلرک صودہ اویناشی مثالی ایراد بیورلمشدر .

مثنوی

﴿ چونکه ساکن خواهش کرد از مرا ﴾
 ﴿ سوی ساحل افکند خاشاک را ﴾

« **ترجمہ** » نه وقت دریا چوپي طور دیرمق ایستر ایسه انی کنار طرفه
 دوشورر . « **شرح** » قدرت وحکمت ربانیه مقبول بر انسانی جفا واذای -
 دنیادن خلاص ایتک اراده بیورر ایسه آنی عمان اکوانک امواج نفسانیه سی
 ارسندن قور تاروب ساحل معرفته ایصال ومسعودالحال ایدر دیمکدر .

مثنوی

﴿ چون کشد از ساحلش در موجکاه ﴾
 ﴿ آن کند با اوکه صر صر با کیهان ﴾

« **ترجمہ** » وقتا که دکز او ، چوپي طالغه محلنه چکمک ایستر . قاصیرغه
 کبی شدتلی روز کار بر اوته ، یپراغه نه یپارسه دکزده چوپه آنی یاپار .
 « **شرح** » قدرت ربانیه بر انسانک حضور قلب ایله طاعت ساکنانه سی اراده
 بیورورسه محل وقوعات عظیمه اولان بو دنیانک روابط نفسانیه سندن تخلص
 ایله دریای احدیتک مستغرق فیض وسکوتی اولور . اکر صور متنوعه ایله
 امتحان و ناتوان ایتکی ایسترسه پنجه تقدیر صلب پدر و رحم مادر دن
 آنی دنیایه چکوب روز کار شدید یپراغی نصل تحریک ومضطرب ایلر ایسه
 قدرت ربانیه ده روز کار وقوعات ایله او انسانی تحریک و بی سکون وبعضاً
 مسرور ، بعضاً محزون ایدر .

« **تَبَجَّهْرُ** » خشم و غضب از بدن الیرینی چیکنه دیلر ، لکن کندی عییلرینی کوز ایله کورمز لر ایدی . « **شَرَحْ** » ملائکک ال و کوزلری اولدینی و جسم لطیف اولوب بشقه بر خلقتده بولندقلری مستغنی ایضاحدر . انجق عناد و تعجیلری زماننده انسانلر الیرینی چیکنه دکلری جهنله تسهیل تفهیم و مذکور ایکی ملکک حس ایلدکلری خشم و تعجبی انسانلره مؤثر بر صورتده تعریف ایتک ایچون « ال چیکنه میسی و کوز کورمیسی » کبی تعیرات قولالائق موافق کوریلور . هاروت و ماروتک کورمدکلری کندی عییلرینه کلنجه ، اک برنجی قصوری دنیاده کرفتار جرم و خطا اولان انسانلرک سلامتی ایچون جناب ارحم الراحمینہ دعا ایده جکلری یرده نوع بنی بشری طعن و تعیبه قیام و اوطعن حسبله کندیلرینی متکبر ، بعده مخطی و بی امان ایتملردر .

مشنوی

﴿ خویش بین چون از کسی جرمی بدید ﴾
﴿ آتشی دروی زد و زخ شد بدید ﴾

« **تَبَجَّهْرُ** » خود بین اولان کیمسه جرم و عیب کورر ایسه آنده جهنمدن بر آتش ظاهر اولور . « **شَرَحْ** » صورتا متقی ، حقیقتده خود بین اولان بعض کیمسه لر دیکر لرده قصور و خطا کورر لر ایسه آجیوب خیر دعا و اصلاحنه جهدا و فی ایده جکلرینه بدل طعن و تشذیعہ مسارعت و کندیلرینی بی عیب و قصور عد ایدر لر ؛ حالوکه او طعن و تکبر جهنمدن حقیقه بر آتش سوزاندر که انجایی آنلری احراق و حقیقتی حس ایتمکدن محروم و بی مذاق ایلر ؛ بناءً علیه بر انسانده هر نه قدر خطایا رونما او اسسه زنه ار آنلری اشاعه ایتموب اصلاحنه بذل مساعی و مخطینک عفونی حق تعالی حضر ت لرندن تمینی ایتیلدر .

مشنوی

﴿ حمیت دین خواند او آن کبر را ﴾
﴿ که از آن آتش جهانی اخضرست ﴾

« تَبَجَّهْ » او، خوددین کندی کبری حیت دین تسمیه ایدر . کندنده کی
کافر نفسه باقاز . [وارسته شرحدر .]

مثنوی

﴿ حیت دین را نشان دیگرست ﴾
﴿ که ازان آتش جهانی اخضرست ﴾

« تَبَجَّهْ » حیت دینیه نك نشانی بشقه در . زیرا او، آتش و نوردن جهان
یشیل بر نك لطیفی حاویدر . « شَرْح » حیت دینیه خلقی طعن و تشنیع ایتك
و کبر و انانیت ایتك اولیوب بالعکس آنك شانی عیوب ناسی ستر ایلہ برابر
صور مشروعه و مقبوله ایلہ اصلاحه چالیشمق و مساعیٰ عالیہ سی حسیلہ
جهانی تسریر و تنویر ایتمکدر .

مثنوی

﴿ گفت حقشان کر شمار و شنکرید ﴾
﴿ در سپهکاران مغفل منکرید ﴾

« تَبَجَّهْ » حق تعالی حضرتلری هاروت و ماروته بیوردی : اگر سر
روشن ، نورانی ایسه کز نفس و شهوت ایلہ اغفال ایدلش اولان کناهکارلره
طعن ایلہ باقیکز ! « شَرْح » ای هاروت و ماروت ! انسانلرک جرم و خطالرینه
باقوب خشم و طعن ایدیورسکز ! طعن ایتدییککز معاصیدن بری و بلکه
الکیوکی اولان کبر و غروری ارتکاب ایده چککز کرفتار غفلت اولان انسانلرک
ستر عیباریله اصلاحلرینه چالیشکز ! یوقسه انسانلری طعن ایدر ایکن فعلکز
محض طعن و موجب خسران اولور .

مثنوی

﴿ شکر کوید ای سپاه و چاکران ﴾
﴿ رسته اید از شهوت و از چاکران ﴾

« تَبَجَّهْ » ای عالم ملکوتده بولان لشکر غیب و خدمتکارلرم ! شکر ایدیکز ! شهوت و فرجدن قور تولدیکز ! « شَرَحْ » ای ملائک ! شهوت و فرج کبی انسانلری بلالره کرفتار ایدن ورطه لردن خلقت و موقعکز حسیله قورتولمش اولدیفکزدن طولایي انسانلره طعن ایده جککیز یرده بنم صیانت و مرحمتیه شکر ایدیکز ! بوسیدن درکه کامل اولان انسان عنداللهده ملائکه کرامدن دهها معتبردر ؛ زیرا قدر و اعتبار زحمت و تهلهکه ایله متناسب اولور ایسه سزاوار اولور. دنیاده نفسی اغفال ایده جک بک چوق احوال و خصوصاً حسن - ملاححت مأل همان هر طرفده موجود اولوب کرفتارینی اسیر و ضریر ایدر. رضای حقه اتباعاً او لذت حیوانیه و نفسانییه یی فدا و محایه موفق اولان انسان کالات معنویه یی احراز ایله مقبول یزدان اولدیغنده شبهه یوقدر.

مثنوی

﴿ کر ازان معنی نهم من بر شما ﴾

﴿ مر شمارا بیش نپذیرت شما ﴾

« تَبَجَّهْ » اکر طینت بشرده اولان معنادن اکر بن سزک ترکیکزه وضع ایدر ایسه م ارتق سزی آسمان قبول ایتمزدی . « شَرَحْ » اکر بنی آدمه مسلط اولان شهوت و غضب و حسد کبی نیجه دشمن معنوی ملائکه ناک خلقتیه تسلیط و وضع اولنه جق اولسه تحمل ایده میوب مغلوب و معیوب و آسمان معنویدن مطرود و مسلوب اولوردی . مظهریت آدمیه ، بر قدرت . تحمیلیه یی حاوی اولدیغندن متحمل و مترقی و ملائکه ایسه نفس و شیطانک اغوا آتیه بک چاپک قاپیله رق مغفل اولور .

مثنوی

﴿ عصمتی که مر شمارا در تن است ﴾

﴿ آن زعکس عصمت و حفظ منست ﴾

« تَبَجَّهْ » او ، عصمت وعفت که سزده موجود در . او ، بنم عصمت
وحفظمك عكسنددر . « شَرْح » ای ملائكة ! انسانلری طعن وتشنیع ایدرك
كنديكزی عصمت ذاتیه ایله متحلی ظن ایتیمكز ! سزده اولان عصمت سزدن
دكلدر . اثر صیانت ونور عصمت جناب رب عزه‌در .

مشنوی

﴿ آن ز من بیند نه از خود هین هین ﴾
﴿ تا نچرید بر شما دیو لعین ﴾

« تَبَجَّهْ » عصمتی بندن کوریکز ! صاقین کنديكزدن کورمیکز !
تا که شیطان لعین سزه غلبه ایتسون ! « شَرْح » ای ملائكة ! عصمت وعفتی
سزك هنر و قدسیتكزدن ظن ایتیمكز ! بندن بیلیمكز ! اگر کنديكزدن بیلیر
ایسه‌کز کبر وغرور ایتمك ؛ بعده شیطان لعینك وساوس و دسائسدندن مغلوب
ومقهور اولمق سزك ایچون مقرردر .

مشنوی

﴿ انچنانکه کاتب وحی رسول ﴾
﴿ دید حکمت در خود ونور اصول ﴾

« تَبَجَّهْ » او یله که رسول اکرم صلی الله علیه وسلم افندیمز حضرتلرینک
کاتب وحی حکمتی ونورك اصلنی ، وحی کنندده کوردی . « شَرْح » قصه‌سی
سبق ایدن کاتب غیر ادیب ، وحیک شرف نزولنده سطوت و رونق روحانیت -
جناب پیغمبری آنک قلبنه عکس انداز اولدی . او شرفی کاتب کنديکسندن
بیلدی . کبر و ارتداده دوشدی . ای ملائكة ! عصمت و طهارتی کنديكزدن بیلیر
ایسه‌کز خائب وخاسر و شیطانه مغلوب واسیر اولمش اولورسکز !

مثنوی

﴿ خویش را هم صوت مرغان خدا ﴾

﴿ می شمرد آن بد صغیری چون صدا ﴾

« تَرْجِمَه » او ، کاتب کندیسنی وحدت خدا واحدیت مولاباغچه سنده کی بلبللرک نغمه لریله هم آهنگ صاندی . حال بوکه او ، نغمه وصدا ظن اولن-ان فنا بر ایصلق چالمق قیلندن تقلید بر صدا ایدی . « شَرْح » طوطی ، روضه وحدت وبلبل کستان احدیت اولان انیسای عظام و اقطاب ذوی الاحترامک نغمات - لاهوتیه و بلاغت جبروتیه سی سامعه نواز ارباب اذعان ایکن بعض مقلدلرک او کاتب کمره کبی حدینی بیلیمیه رک آنلره هم صوت و پاداش اولق ایسته میسی آجینه جق بر انکار و محرومیتدر . جهان روحانیتده انک صداسی بر صیادک اغفال مرغان ایچون تقلیداً اغزندن چیقاردینی صدای خدعه نما کبیدر .

مثنوی

﴿ لحن مرغانرا اگر واصف شوی ﴾

﴿ بر مرهم مرغ کی واقف شوی ﴾

« تَرْجِمَه » اگر قوشلرک صداسنی وصف و تقلید ایدیچی اولسک بیلله قوشلرک مرهمه نه زمان واقف اوله بیلیرسک ؟ « شَرْح » تقلید و مستعار اولان شیرلر ایله مفتخر اولان مقلد ، حکمت عالیّه معنویه به کسب اطلاع ایتمدیکی ایچون نغمه بلبلک طاعنده کی عکسندن عبارت نقل صدا ایله دعوائی عرفان ایدر .

مثنوی

﴿ کر بیبا موز صغیر بلبلی ﴾

﴿ توجه دانی کوچه دارد باکلی ﴾

« **تَنْجِيْمُهُ** » اكر سن بلبك سسنى او كرنسك بيله نه بيليرسك ؟ بلبل ، كل ايله نه ايش طوتار، نه سويلشير ؟ « **شَرْحُ** » اى دعوای عرفان و كالاتده بوئنان غافل ! فرض ايدەلم كه برولى اللهك كلمات حكمت آياتى تقليدايله استعمال لسان ايدىيورسك ! فقط او ولى اللهك عشقيه معشوقى اره سنده كى مناسبى نه بيليرسك ؟ او صدای لاهوتينك كاستان قلب عارفده حاصل ايتديكى نشوؤ رايحه دارى نصل آكلارسك ؟ اول كان عشق و عرفانه نصل مشابه و هم حال اوله بيليرسك ؟

مشنوى

﴿ و ر بدانى باشد آن هم از كان ﴾
﴿ چون زلب جنبان كانهائى كران ﴾

« **تَنْجِيْمُهُ** » اكر بيليرم ادعا سنده بوئور ايسك او سنك بيليرم ظنك دوداقلرك قيلماسندن بر صاغرده حصوله كان ظن كيدر . « **شَرْحُ** » غافل ، روحانيونك حرکات ظاهره ليرنى كورسه بيله او حرکات و كلمات حكمت آياتك حقيقتندن بي خبردر . چونكه غافل ، صاغر كيدر كه حقيقت سويله ين بر دوداغلر حرکتندن برشى آكلایه ماز . آتيده كى قصه حكمت افزا بو حقيقى برقات دهها ايضاح و انبا ايدە جكدرد .

﴿ **بعيادت رفتن کر برهمسايه رنجور خویش** ﴾

بر صاغر ، خسته اولان قومشوسنك زيارتنه كيتمى بياننده در :
[(عيادت) خسته نك زيارتنه وارمقدر . (كر) صاغر ، (همسايه) قومشو ديمكدرد .]

مشنوى

﴿ آن كرى را كفت افزون مایه ﴾
﴿ كه ترا رنجور شد همسايه ﴾

« تَرْجِمَه » سرمایه سی چوق ، زنکین بر کیمسه بر صاغر دیدی :
سَنَك قومشوك خسته اولدی . [شرح لازم دكلدر .]

مثنوی

﴿ گفت باخود کرکه با کوش کران ﴾

﴿ من چه دریا بم ز گفت آن جوان ﴾

« تَرْجِمَه » صاغر کندی کندینه دیدی : بو صاغر قولاقله بن او خسته
جوانك سوزندن نه بولورم، نه اكلارم؟ [شرحه لزوم یوقدر .]

مثنوی

﴿ خاصه رنجور وضعیف آواز شد ﴾

﴿ لیک باید رفت آنجانست سود ﴾

« تَرْجِمَه » علی الخصوص خسته اولانك سسی ضعیف و یواش اولدی .
مادام که قومشودر . کیتمك ضروریدر . [« نیست سود » ترکیبی فائده یوقدر
معناسنده ایسهده بوراده ضروریدر دیه ترجمه ایتمکی شیوه لسانمزه دها موافق
کوردك .]

مثنوی

﴿ چون بینم کان لبش جنبان شود ﴾

﴿ من قیاس کیرم آنراهم زخود ﴾

« تَرْجِمَه » [صاغر ینه کندی کندینه دییور :] خسته نك دوداغی قیلدا دیغنی
کور دیکم وقت بن او حرکتدن کندمجه قیاس طوتوب سویلیدیکی اكلارم .
« شَرْح » درس حقیقتدن فیضدار انتباه اولیانلر ، بعض علایم صوریه و کلمات
سطحیه دن حقیقی اكلار ز ظننده بولنورلرده چوق دفعه حقیقت ظنلرینك
بتون بتون خلافتده واقع اولور . بو حکایه عبرت افزا بو حکمت علویه یی
طرز ظریفانهده افهام ایدر .

مشنوی

﴿ چون بگویم چونی ای محنت کشم ﴾
 ﴿ او بخواند گفت نیکم یا خوشم ﴾

« ترجمه » بن نه وقت خسته به، ای بنم محنت چکیچی قومشوم ! نصل سک؟
 دیرم . او بکا یا اینیم، یاخود خوشم دیمک ایستر . [صاغرک تصویر ظنیاتندن
 ونقش تصوراتندن عبارت اولان بویت شریف شرحه حاجت برافنامشدر.]

مشنوی

﴿ من بگویم شکر چه خوردی آیا ﴾
 ﴿ او بگوید شربت یا ماش با ﴾

« ترجمه » [صاغر یوقاریده کی پتده تصور ایتدیکی اینیم، یاخود خوشم
 جوانی آلدیغنی ذهنده دوشوند کدن صکره:] بن شکر اولسون دیهیم. آندن صکره
 صوردهیم . ندرلویمک ییرسک؟ او بکا شربت، یاخود مرجک چورباسی بیرم!
 دیه جک ! [صاغرک بو قیاسات واهیهمی بالطبع مستغنی شرح وتفصیلدر.]

مشنوی

﴿ من بگویم صحه نوشت کیست آن ﴾
 ﴿ از طبیبان پیش تو گوید فلان ﴾

« ترجمه » آنک اوزرینه بن او خسته به سیوب ایچدیك سکا صحت
 اولسون دیرم . سکا هانکی طبیب کلیر؟ دیه صورارم . او خسته فلان طبیب
 دیر . [بویت شریف ایله متعاقباً کله جک برقاج اییات، قیاسات وهمیه
 وتصورات سقیمه یی تصویر ایتدیکی جهتله شرح و توضیح احتیاجندن
 وارسته در .]

مشنوی

❧ من بگویم بس مبارک پاست او ❧

❧ چونکه او آمد شود کارد نکو ❧

« تَرْجِمَه » بن خسته دیرم : او طیب زیاده مبارک قدمدر ؛ نه وقت او کلدی ، سنک ایشک اینی اولدی . [بوده صاغرک و صاغر کی اولان احباب خیالک قیاسات خیالیه سنی بیاندن عبارتدر .]

مشنوی

❧ پای اورا آز مودستیم ما ❧

❧ هر جای شد شود حاجت روا ❧

« تَرْجِمَه » بز او طیبیک ایاغنی تجربه ایتدک ! زرهه کیدر ایسه حاجت روا اولور . [صاغرک قوه خیالیه سنده ایجاد ایتدیکی بو محاوره حقیقی ایشتمکدن قولقلری عاجز اولان معلولین معرفته درس عبرتدر .]

مشنوی

❧ این جوابات قیاسی راست کرد ❧

❧ پیش آن رنجور شد آن نیک مرد ❧

« تَرْجِمَه » قیاسات ذهنیه مستند خیالی اولان بو جوابلری صاغر کندجه طوغری عد ایتدی . او اینی آدم و صاف دل صاغر خسته نک اوکنه زیارته کتیدی .

مشنوی

❧ گفت چونی گفت مردم گفت شکر ❧

❧ شد ازین رنجور پر آزار و نکر ❧

« **تَرْجَمَه** » صاغر خسته به دیدی : نصل سسك ؟ خسته جواباً دیدی :
 (اضطرابدن) اولدم هلاك اولدم . صاغر دیدی : شكر الحمد لله ! بونك اوزرينه
 خسته نك كوكلی قیرلدى . دها زياده مضطرب اولدى . « **شَرْح** » خسته نك
 اضطراب حالى كوسترن سوزلرينه صاغر شكر ايتمى نه قدر مناسبتر ايدى .
 نه چاره كه صاغر ، اولجه خيالنده تجسم ايتديرديكى خسته نك خوش حالم طرزنده كي
 جواب مخيلى سوقيه مريض كنديسنه (ايميم) ديه جك ظن ايدىوردى .
 مريضك ويرديكى جواب بتوز بتون صاغر ك قياسي خلافتنه اولديغندن
 (شكرى) بالطبع باعث رنج و شدت اولدى . بعض احق كيمسه لرده كرك
 مكالمات ، كرك معاملات ايچون كندى ذهنلرنده قور دقلرى خيالاتك حين .
 اجر اسنده كلياً عكسى بر صورتده نتائج وخيمه سر نما و كار يرينه ضرر وسعاده
 بدل نكبت كوره جكلرى وارسته انبادر . بناءً عليه عاقل اولان ، كندى
 ذهن و خياله مناسب كان تشبثات و تخمينات ايله اكتفا ايتيوب ديكرلرك
 حسيات وافكارينى تحقيق و تدقيق ايتدكدن صكره اساس متينه بنائى فكر
 و تشبث ايدر .

مشنوى

❦ اين چه شكرست او مكر باما بدست ❦
 ❦ كر قياس كرد و آن كثر آمدست ❦

« **تَرْجَمَه** » [خسته دیدی :] بو نصل شكردر ؟ مكر بو آدم بزمه
 فنا دشمندر . صاغر قياس ايتدى . فقط قياسي اكبرى كلدى . [وارسته شرحدر .]

مشنوى

❦ بعد ازان كفتش چه خوردى گفت زهر ❦
 ❦ كفت نوشت باد افزون كشت قهر ❦

« **تَرْجَمَه** » اندن صكره صاغر دیدی : نه ييدك ؟ خسته ، حدندن
 زهر ييدم دیدی . صاغر دیدی : سكا نوش و عشق اولسون ! بونك اوزرينه
 مريضك قهر و غضبي زياده اشدى .

مشنوی

﴿ بعد ازان گفت از طبیبان کیست او ﴾

﴿ کوهی آید بچاره پیش تو ﴾

« ترجمان » اندن صکره صاغر دیدی : حکیملردن هانکیسی چاره
و تداوی ایچون دایما سنک اوکنه کلیور ؟

مشنوی

﴿ گفت عزرائل می آید برو ﴾

﴿ گفت پایش بس مبارک شادشو ﴾

« ترجمان » خسته ، شدت غضبیدن دیدی : عزرائیل کلیر . کیت !
بورادن دفع اول ! صاغر دیدی : آنک آیاغی غایت مبارکدر . شاد و غمدن
آزاد اول ! « شرح » بو حکایه حکمت علامهده کوریلن ابیات شریفه
ظرافت بلیغانه ایله پک چوق قیاسات ذهنیه واردز که فعلیاته کنجه کلیاً
عکسی ظهور ایدرک صاحب قیاسات معیوب و مغلوب اولدیغنی ارباب ادراکه
تفهیم ایدر .

مشنوی

﴿ کر برون آمد بگفت شادمان ﴾

﴿ شکر کش کردم مراعات این زمان ﴾

« ترجمان » صاغر خسته نک یانندن طیشاری چیقدی . منون و مسرورایدی .
کندی کندینه دیدی : شکر اولسون ! بو زمانده خسته یه رعایت و خاطری
تعطیل ایتدم ! « شرح » چوق انسانلر کورینور که خیالات و تشبثات واهیه اوزرینه
حاللری دیگر کون و کندیلری از هر جهت معذب و مغبون اولمش ایکنینه خیاللرندن
فارغ اولماز ، تدبیرلرینه مصر اوله رق حقیقته کور و صاغر اولدقلرینی آ کلامازلر .

مشنوی

﴿ گفت رنجور این عدو جان ماست ﴾
﴿ ما ندانستیم ککو کان جفاست ﴾

« تَبَجَّيْهُمُ » خسته دیدی : بو آدم بزم جانمَزك دشمنیدر . بز بیلمدك ،
او جفا واذا معدنیدر . [شرحه حاجت یوقدر .]

مشنوی

﴿ خاطر رنجور جویان صد سقط ﴾
﴿ تا که پیغامش کند از هر نمط ﴾

« تَبَجَّيْهُمُ » خسته نك خاطری یوز دانه بوزوق شی آرایجیدر . تا که
خاطر قیران خبری صاغره سویلیه رك تحقیر ایتسون ! « شَرَحْ » صاغرك سویلیدیکی
مناسبتسز سوزلردن طولای خسته حد تلنمش ، « مقابله » تحقیره تشبث ایتشدرد ،
هر کیم خیالات و تشبثات غیر لایقه ایله خطاده بوانور ایسه مقابله یه و معاهده .
شدیده یه گرفتار اوله جغنی خاطر نندن چیقار ماملیدر .

مشنوی

﴿ چون کسی کو خورده باشد آتش بد ﴾
﴿ می بشو راند داش تاقی کند ﴾

« تَبَجَّيْهُمُ » نه زمان بر کیسه فنا و مضر بر ، یمك یشدرد . او غدا
آنك ایجنی بولاندیرر ، قی ایدنجیه قدر ! ... « شَرَحْ » بر کیسه مزاجنه
موافق اولیان عکسی بر سوزی ایشتیدیکی وقت حد تلندن حاصل اولان کین
و غضبنی شتم آمیز کلمات ایله مغضوبنه قارشی کوسترر . بو بیت شریف ده مریض -
مذکورك حاله عانددر که صاغرك مناسبتسز جوابلرندن حصوله کان حدت ایله

آنی تحقیرہ قرار ویرمش ، سوق غضب ایله پک حوق محقرانه سوز سویلکه
حاضر لاش ! کظم غیظ ایله حدتی میدانه چیقارمیوب عفو ایله خصوصتی
ازاله ایتمک انسانیتہ زینت بخش اولان مزیات مقبوله دندر .

مشق

﴿ کظم غیظ اینست آنرا فی مکن ﴾

﴿ تا بیایی در جزا شیرین سخن ﴾

« تَرْجِمَهُ » ، کظم غیظ . یعنی حدت و غضبی یوتمق بودر : اوکا ، قیایمه !
یعنی کیمسه نك خاطرینی بولاندره جق فنا سوز سویله ! زیرا او صبره مکافات
اوله رق جناب حق ایله انسانلردن طائی سوز بوله سک ! « شَرَحْ » بوبیت شریفده
اشارت اولنان آیت کریمه سورۃ آل عمرانک یوز اوتوز دردنجی شو آیت
کریمه سیدر : ﴿ الَّذِينَ يَنْفِقُونَ فِي السَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكَاطِمِينَ الْغَيْظِ وَالْعَافِينَ
عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴾ معنای شریفی : « شو کیمسه لر (شایان مدح
ومکافاندر) که فی سبیل الله صدقه ونفقه ویررلر ، بوللق و طارلق حائنده
و غیظ و غضبلرینی اشاغی ایندیروب اغزلرندن چیقارمازلر و انسانلرک قصورندن
عفو ایدیجیلرلر . (آنلر محسندرلر) وحق تعالی محسنلری سوه . » بو آیت -
کریمه نك مضمونه توفیق حرکت ایدن انسان ممدوح رب الماندر . چوق دفعه
کوریلورکه تهوور و غضب ایله اغزدن فیرلایان سوزلردن اختلافات و منازعات
وبلکه فسادات ظهور ایتمشدر . حدید المازاج اولان کیمسه بر مدت صکره
پشیمان اولور . نه فائده که حدت و قتنده مخاطبنک خاطرینی قیرمش اولور .
تعمیرینه امکان قالمیان بر کوکلک قیرلمی ایسه انسانی خراب ایدر . بتون
اصحاب عقل و حکمتک قبول ایلدکاری اساس بودرکه غایظ و شتم آمیز کلماتدن
دائماً صاقتملی . فقط شریر و مضرلرک ذهننه قورقو ویرمک ایچون یوزلرینه
هیچ بر وقت کولاملی . جزایه مستحق اولانجه شرعاً و نظاماً مقتضی اولان
جزایده اهل ایتما ملیدر . غضبی فی ایتمانلرک جناب حقندن ایشیده جکاری
کلام شیرین بوحایفی تزین ایدن مذکور آیت کریمه مبشره در .

مشنوی

﴿ چون نبودش صبر می پچید او ﴾

﴿ کین سک زن روسیٰ حیز کو ﴾

« تَرْجِمَه » خسته صبردن بهره سز اوله رق پریشانی خاطر ایله حدتندن

طولانی صاغر حقنده دیر ایدی : بو کوپک روسیٰ زده در ؟ باقالم !

[وارسته شرحدر .]

مشنوی

﴿ تا بریزم بروی آنچه گفته بود ﴾

﴿ کان زمان شیر ضمیرم خفته بود ﴾

« تَرْجِمَه » تا که دمین بکا سویلدیکی او شیئی آنک اوزرینه دوکه یمده

برباد ایدیم ! زیرا او ، زمان قلبک ارسالانی نصلسه او یومش ایدی .

« شَرْح » بر صاحب حدت بو کی خیال و خاطره کلز و بلکه لغتدرده بیله

بولماز فنا سوزلر سویلر ! مصراع ثانیده « ضمیرمک ارسالانی او زمان

او یومش ایدی . » عبارده سی خسته لک سببیله دهننده طورغو نلقدن متولد سکون .

حالی حدتک اخلال ایتسنی مصردر .

مشنوی

﴿ چون عیادت بهر دل آرا میست ﴾

﴿ این عیادت نیست دشمن کامیست ﴾

« تَرْجِمَه » خسته نک زیارتنه وارمق تسلیت و راحت قلب مقصدینه

میندر . بو عیادت دکل عداوت ایدی . « شَرْح » بر انسان حدت و غضبه

کرفار اولدینی وقت مغضوبک اغرنندن ایشتمش اولدینی کلماتدن و معامله سنده

کوردیکی حالادن غضبنی تزیید ایده جک درلو درلو احکام موهومه چیقارر .

بوسوه ظن ایله کندیخی شیطان لعینک تسویلاتنه قاپدیرر .

مثنوی

❦ تا بدیند دشمن خود را نزار ❦

❦ تا بکیرد خاطر زشتش قرار ❦

« تَرْجِمَهُ » تا کندی دشمنی ضعیف کورسونده آنک چیرکین اولان
خاطری قرار طوتسون ! [بو افاده ده مریضک سوء ظنی کوسترر .
شرحه لزوم بر اقاماز .]

مثنوی

❦ بس کسان کایشان عبادتها کنند ❦

❦ دل برضوان و ثواب آن نهند ❦

« تَرْجِمَهُ » چوق کیسه عبادت ایدر لر ، او ، رضوان و ثواب اوسته
کوکل قورلر . « شَرْحُ » چوق آدم واردر که بز اوراد و اذکار ایله مشغول
اوله رق عبادت ایدرز ، بالطبع ثواب قازانیرز ؛ از هر جهت مسعود و کندیمزی
اهل عرفان و اصحاب اتقادن کوستر مش اولورز ظننده بولنور . نتکم صاغر
مجاوبه معکوسه سندن طولای خیالنجه خوش حال اولمش وقوه سامعه سنک
گمایدن قوموشوسنی قاندر مش ظننه ذهنی صاپلامشدر . کندیسنده اولمیان قوه
سامعه یی کذباً و ریاء کوستر دیکندن طولای محبتک غضبی جلب ایتمش !
مرحمت ربانیه یی خاطرندن چیقاروب کندی عبادت لری نک ثوابنه اتکا ایدن
بلها فائده یه بدل غضب ربانی یی اوزر لرینه دعوت ایدر لر . [بعض نسخه لرده
مصرع اولده « زطاعت گمړهند » بعضسنده « مکرهند » دیه محرر ایسه ده
سلطان ولد حضرت لری نک زمان عالیه سنده یازیلان نسخه شریفه ده « عبادتها کنند »
یازلدیغی جهته ترجیحاً بوعباره نک درجی مناسب کورلشدر .]

مثنوی

❦ خود حقیقت معصیت باشد خفی ❦

❦ بس کدر کانرا تو پنداری صفی ❦

« تَنْجِيْهٌ » بعض حقيقت بيله کيزلی کناء اولور . چوق سياه واردرکه
سن آنی صاف و براق ظن ايدرسک ! « شَرْحٌ » نماز کي عين حقيقت اولان
بر عبادت بيله تحصيل رضای ربانی کي بر مقصد مقبوله مقارن اوليويده
خلقه کوسترش ايچون ریاکارانه اولور ايسه معصيت و کناء خفي اولور .
چوق کيمسه صاف و اهل ايمان کورينور . کيزليجه منکدر وعاصی و غير صافی
بولنش اولور .

مشنوی

﴿ همچو آن کر که همی پنداشتست ﴾
﴿ کونکوی کرد دآن برعکس جست ﴾

« تَنْجِيْهٌ » او ، صاغر کي که يابدینی شيئک هپسني ايبالك صائمشد .
حالبوکه ظن عکسنه صيچرادی . « شَرْحٌ » صاغر ايشتمکه مقتدر دکل ايکن
ايشيدر کي کوسترمک ايستمه می بر خسته دلی بيزار ايش ، خاطر ، کوکل
قيرمشدر ، ریاکار و مرحت صمدانيه به التجا ايتيوب کندی عبادتلييله مفتخر
بولان بدکردارلرک عاقبتی دائما خسران وسفالتدر .

مشنوی

﴿ اونشسته خوش که خدمت کرده ام ﴾
﴿ حق همسايه بجا آورده ام ﴾

« تَنْجِيْهٌ » او صاغر خدمت ايتدم . قومشونک حقی يرينه کتيردم
خلياسيله راحت اوطورمش ! [شرحدن مستفید .]

مشنوی

﴿ بهر خود او آتشی افروختست ﴾
﴿ در دل رنجور و خود را سوختست ﴾

«تَرْجِمَهُ» ، بو معامله سیله او صاغر ، زیارتنه کیتدیکی خسته نك کوکلنده بر آتش یا قش ، او آتشد کندی ده یاتمشدر. «شَرْحُ» صاغرک معامله واقعه معکوسه سی قوموشوسنی آتش غضب ایچنده بر آتش ، حقوق همجواری ایله پك چوق سنهاك محبتی یا قوب بر باد ایتمشدر.

مشنوی

﴿ فأتقوا النار التي أو قد تم ﴾

﴿ انکم فی المعصیت از دد تم ﴾

«تَرْجِمَهُ» ، شو ، آتشدن اتقا ایدیکز که کندی کزی یا قیدیکز ! تحقیقا ، کناهلری ده سز زیاده لشدیر دیکز ! «شَرْحُ» صاغرک قیاسات خالیه سی جهته فائده یرینه مضرتیه دوچار اولدینی کبی غیر مشروع احوال دن اجتناب ایدلمدیکی حالده بوندن بتر فلاکت و مصیبتیه کرفتار اوله جفنده شبهه یوقدر. اقوال و احوال غیر لایقه آتش کیدر . ابتدا حس اولنماز درجه ده یا واش یا واش پارلار ، صکره بنای حس و سعادت یاقاره

مشنوی

﴿ کفّت پیغمبر بیک صاحب ریا ﴾

﴿ صل انک لم تصل یا فتی ﴾

«تَرْجِمَهُ» « فخر عالم صلی الله علیه وسلم افندیمز حضرتلری نماز قیلان بر ریاکاره دیدی : ای دلیقانی ! نماز قیل ! زیرا قیلمدک ! «شَرْحُ» روایت اولنور که حضور فخر عالمده بر ریاکار نماز قیلدقدن صکره فخر کائنات علیه افضل التحیات افندیمز حضرتلری اکا بیوردی : (قمصل فانک لم تصل) « قالم نماز قیل ! زیرا قیلمدک . » بو امر اوزرینه او ریاکار تکرار نماز قیللمش ایهده ریا به مستند اولان نماز و دعا فائده سز اولدینی هویدادر.

مثنوی

﴿ از برای چاره این خوفها ﴾

﴿ آمدا ندر هر نمازی اهدنا ﴾

« تَجَوُّدٌ » بو ، قورقوله چاره اولق اوزره هر نمازده « اهدنا الصراط المستقیم »

المستقیم « عبارة جلیله سی کلیر . « شَرْحٌ » ریا و تکبر کی خطالره کرفتار اولماق ایچون مؤمن سورۀ فاتحه ده مسطور اولان : « اهدنا الصراط المستقیم » یعنی : « الّهی ، بزه طوغری یولی کوستر و آنک اوزرینه هُدایت ویر . » دیمسی فرضدر . بواسطه حامدن معلوم اولور که انسانلرک طریق حقده استقامت نماي . ثبات اولملری . حسیات پا کیزه ایله تزیین قلب و وجدان ایدرک دائمًا جناب رب العالمینه متوجهاً مرحمت خدایه صیغملری الزمدر .

مثنوی

﴿ کان نمازم را میامیز ای خدا ﴾

﴿ با نماز ضالین و اهل ریا ﴾

« تَجَوُّدٌ » ای خدای متعال ! بنم نمازمی ضالین و اهل ریانتک نمازی ایله

قاریشدیرمه ! « شَرْحٌ » سورۀ فاتحه ده نماز قیلان مؤحد اغزندن : الّهی ! بزه طوغری یولی کوستر ! او ، یولی که نعمت ایتدیکک زمرۀ جلیلیه کوستردک و مفضوب و ضالین یولنی کوسترمه ! دینیور .

مثنوی

﴿ از قیامی که بکرد آن کر کزین ﴾

﴿ صحبت ده ساله باطل شد بدین ﴾

« ترجمه » بر قیاسی که ذکر اولئان صاغر اختیار ایتدی ؛ قومشوسیه اولان اون سنه لك محبتی باطل اولدی . [خیالات و همیه مستند قیاسات باطله نك روابط انسانیه بی نحو ایتمنی کوسـترن شویت حکمت آلود ، سامعه نواز ارباب عرفاندر .]

مثنوی

﴿ خاصه ای خواجه قیاس حس دون ﴾

﴿ اندران وحی که هست از حدفزون ﴾

« ترجمه » علی الخصوص ای خواجه ! اگر او ، آچاق حسك قیاسی ، حددن افزون اولان وحی حقه قارشی اولور ایسه !... « شرح » شرع و حقیقه مستند اولیان قیاسات خیالیه غایت مضرر . وحی الهی و امر ربانی به قارشی اولان قیاسات عقلیه ایسه معاذ الله تعالی صاحبی ایچون الی الابد عقوت عظیمه بی داعیدر .

مثنوی

﴿ کوش حسی تو بحرف از در خورست ﴾

﴿ دانکه کوش عیب گیر تو کـرست ﴾

« ترجمه » ای اهل قیاس ! حس قولاغك حرف و کلامه لایق و مقتدر اولسه ده بیل که سنك عیب طوتان قولاغك معنا صاغردر . « شرح » وحی ربانی به قارشی بولئان بر بی دین ولعین : بن فصل احق ، فصل صاغر : قرآنی هم اوقومنه ، هم اکلامغه مفتدرم دیر ایسه : ولو دیدیکك کبی ظاهراً قرآن اوقور ، اکلار ، ایشدر ایسه کده سمع ظاهرک عادی وادراك حقایقندن عاری اولدینی ایچون حقیقته هر کسدن زیاده صاغر و نفس و شیطانه اسیرسك ! جوابی آیر .

﴿ اول کسی که در مقابلہٗ نص قیاس آورد ابلیس بود ﴾

او کیمسه که ابتدا مقابلہٗ نصده ، امر جناب حقہ قارشی قیاس کتیردی .
ابلیس ایدی .

مشنوی

﴿ اول آن کس کین قیاسکها نمود ﴾

﴿ پیش انوار خدا ابلیس بود ﴾

« تَبَجَّهْ » او کیمسه ابتدا بو قیاسجکری کوستردی . انوار خدانک
حضورنده ابلیس ایدی . « شَرَحْ » انوار خدا علم وفرمان جناب کبریا دیمکدر .
عالم مطلق حضرتلری آدم علیه السلامه سجده ایدیکز دیه امر بیوردینی زمان
امره انقیاد ایده جکی یرده شیطان لعین پرکین اوله رق قیاسات خیالیه اوزرینه
دیدکی که : آدم طوبراقدن ، بن ایسه آتشدن خلق وایجاد اولندم . ازهر جهت
اندن دهها معتبر ایکن نه ایچون آدمه سجده وکندیمی خاک مذلته افتاده ایتمش
اولهیم ؟ ایسته بو قیاسات وافادات شیطانیه اوزرینه مطرود ومردود اولدی .
شرع غرایه مخالف قیاسات خیالیه دن دائماً چکنمیلیدر .

مشنوی

﴿ گفت نار از خاک بی شک بهترست ﴾

﴿ من ز نارم او ز خاک اکدرست ﴾

« تَبَجَّهْ » شیطان دیدکی : آتش طوبراقدن شبهه سز دهها ابیدر . بن
آتشدن ، آدم طوبراقدن خاق اولنشدر . [بو بیت شریفک ده شرحی ،
سبق ایدن بیت شریفه مربوطدر .]

مشنوی

﴿ پس قیاس فرع بر اصلش کنیم ﴾

﴿ اوز ظلمت ما ز نور روشنیم ﴾

« **ترجمہ** » ابلیس دیدی : فرعی اصلہ قیاس ایدہ ! فرع اولان آدم ظلمانی طور اراقنددر . بز نوردن روشنز . « **شرح** » قیاسات خیالیہ ایہ شیطان لعین طور اراغی فرع و آتشی اصل قیاس ایدر کہ امر حقہ مخالفت و غضب ربانی اوزرینہ دعوت ایتشددر .

مشنوی

﴿ گفت حق نی بلکہ لا انساب شد ﴾

﴿ زهد و تقوی فضل را محراب شد ﴾

« **ترجمہ** » حق تعالی حضرتلری بیوردی : فرعی اصل اوزرینہ قیاسہ لزوم یوقدر . زهد و تقوی فضیلت و شرفہ قبلہ و محراب اولدی . « **شرح** » آدم طور اراقند ، شیطان آتشدن خلق اولندیغندن حضرت آدمدن دہا معتبر اولدیغنه دائر ابلیسک ادعاسی حقیقہ مخالفدر . بیت شریفہ اشارت اولتان آیت کریمہ ، سورہ مؤمنک یوز ایکنجی شو آیت کریمہ سیدر : ﴿ فاذا نفخ فی الصور فلا انساب بینہم یومئذ ولا یتسائلون ﴾ معنای شریفی : « شو وقتہ کہ سورہ نفخ اولتوب اموات احیا اولتور . او ، کونہ انسانلر بیندہ انساب و اقربا اولماز واو ، کون بری برندن سؤال و طلب ایتمز . » سورہ حجراتک اون اوچنجی آیت کریمہ سندہ : ﴿ ان اکرمکم عنداللہ اتقیکم ﴾ بیورلمشددر کہ معنای شریفی : « جناب خدانک عند صمدانہ سندہ اک کریمکز اک زیادہ خالقندن قورقوب کناہدن صاقینانلردر . »

مثنوی

﴿ این نه میراث جهان فانیست ﴾

﴿ که بانسا بش بیابی جانیست ﴾

« ترجمه » زهد و تقوانك فضلى جهان فانیك میراثی دكلدر ؛ تا كه آنی
نسبار و شرف ابا و اجداد ايله بولهسك ! [زیرا فضل معروف ، روحانی و مغنودر .]
« شرح » جهان فانیك میراثی مادیدر ؛ مثلاً متقی بر انسان دنیادن آخرته
انتقال ایدنجه مالك اولدینی املاك و نفورده اولاد و اقرباسی وارث اولور ایكن
جهان مغنوی به عائد اولان زهد و تقوا به ارثاً مالك و دعوا به صالح اوله ماز ؛
زیرا ترك حیات ایدن متقینك معناً اعتباری ایفای عبادت و کیجه کوندوز
ذكر و فکر حق ايله تحصیل رضا و معرفت کبی افعال ممدوحه ايله حاصل
اولمش ایدی . اولاد و اقرباسی ایسه بویه اوله ماز . مرحمت مخصوصه جناب
کبریاه نائل اولماز ایسه وارث و عارف اوله مازلر .

مثنوی

﴿ بلکه این میراثهای انبیاست ﴾

﴿ وارث این جانهای اتقیاست ﴾

« ترجمه » بلکه بو زهد و تقوی فضلی انبیای ذیشانك میراثلریدر ،
او فضلک وارثی پاك و طاهر اولان اتقیای و اهل تقوانك جانلریدر .
« شرح » فضل مغنوی فلان بك و یا فلان افندیك اوغلونه عائد اولیوب
او فضل و ترقی انبیای ذیشانك و اونیای کرامکدر . سنده اکا نائل اولمق
ایسترایسك او زمره جلیله احبابك آئارینه اقتفا و رضای حق ايله
کندینی احیا ایت !

مشنوی

﴿ پور آن بوجهل شد مؤمن عیان ﴾

﴿ پور آن نوح نجی از کمر همان ﴾

« تَبَجَّهْ » او ابو جهلک اوغلی آشکار . تام مؤمن اولدی ؛ حضرت .

نوح نینک اوغلی یولنی غائب ایتمشلردن اولدی . « شَرَح » فضل ، پدر
واجداد ایله حاصل اولسی لازم کلسه ابو جهلک اوغلی متقی و حضرت نوحک
اوغلی عاصی اولماز ایدی ؛ حالبوکه عکسی یعنی عکرمه اسمنده اولان ابو جهلک
اوغلی اصحاب رسولدن برمودحد صاحب ایمان ونوح علیه السلامک اوغلی کنعان
پدرینه عصیان ایدوب غریق طوفان اولدی .

مشنوی

﴿ زاده خاکی منور شد چو ماه ﴾

﴿ زاده آتش تویی رو رو سیاه ﴾

« تَبَجَّهْ » طور اغه منسوب اولان اولاد [که حضرت آدمدر ؛] آی کی
منور اولدی . ای ابلیس ! آتشک اوغلیسک ! یوزی سیاهسک ! کیت ! دفع اول !
[وارسته شرحدر .]

مشنوی

﴿ این قیاسات و تحری روزا بر ﴾

﴿ یابشب مر قبله را کردست جبر ﴾

« تَبَجَّهْ » بوقیاسات و تحری یی بولوطلی کونده ، یا خودقارانلق کیجده ده اهل دانش

اولان ذات قبله ایچون اختیار ایتشدرد . « شَرَح » مظلم کیجده ده قبله نه طرفده
اولدیغنی و بناءً علیه فصل نماز قیلمق لازم کله جکفی علما تذکر ایدوب

او حالدہ تخمین و قیاس ایتمک ضروری کورندی ، فقط آفتاب عالمتاب جهانی مستغرق انوار ایدر ایکن ذاتاً منکدر اولان قیاسات و خیالات منبع مضرات اوله جنی وارسته اثباتدر .

مثنوی

﴿ لیک با خورشید و کعبه یش رو ﴾

﴿ این قیاس و این تحری را محو ﴾

« ترجمہ » لکن کونش و کعبه یوزینه قارشی ایکن بو قیاس و تحری بی آرامه !
« شرح » ارادات ربانیہ دایر قرآن عظیم الشان و تبلیغات انبیای کرام وار ایکن اکثر خطا ایله مملو اولان قیاسات و تحریات خیالیہ بی تارک و شہراہ- شریعت غرایہ سالک اول !

مثنوی

﴿ کعبه نادیده مکن زور و متاب ﴾

﴿ از قیاس الله اعلم بالصواب ﴾

« ترجمہ » کعبہ بی کور مامش اوله ! قیاسدن طولای کعبه دن یوز چورمه !
الله تعالی صواب و حقیقته اعلمدر . « شرح » ای انسان ! باعث فیض نجات- دو جهان اولان کعبه ارادات جناب یزدان و قرآن عظیم الشان ظاهر و عیان ایکن « بن قیاسات ذهنیه دن بشقه هانکی شیئه توسل ایدہ بیلیم ؟ » کبی واهی ادعا لردن فراغت و ترک عناد و نخوت ایت !

مثنوی

﴿ چون صفیری بشنوی از مرغ حق ﴾

﴿ ظاهرش را یاد گیری چون سبق ﴾

« ترجمہ » نه وقت طائر لاهوتی مقام اولان حق قوشندن برسس ایشیدیر سک !
او آوازک ظاهر جهتی ظاهرده طوتوب ازیر ایدر ، او قورسک ! « شرح »

مانند مرغان خدا اولان انبیای ذیشان و اولیای کر آمدن بر کلام حکمت انجام استماع
ایدنجه آنک حقیقته مطلع اولمق لازم کلیر ایکن سنن آندن یوزجو یررسک!
و ذهنکله قیاسات و خیالات ترتیب و ایجاد ایله کندینی خراب و برباد ایدرسک!

مثنوی

﴿ وانکهی از خود قیاساتی کنی ﴾

﴿ مر خیال محض را ذاتی کنی ﴾

« تَرْجِمَه » اندن صکره کندندن قیاسلر ترتیب ، خیال محضی ذات حقه
منسوب ایدرسک ! « شَرْح » مثلاً بر ولی الله هنکام شدت عشق و شغفه
(مست خدا اول) دیر . سن بو کلام عشق انجامک حقیقتنی تأمل ایله واصل-
مرتبه معرفت اوله جغک یرده شراب مادی ایچمک کنه دکلدر کبی
بر قیاس و خیال ایله حرام صریحی انکار و معاذ الله تعالی کفری اختیار و دین
و دنیاکی برباد و تارمار ایدرسک ! ارادات صریحه خدا میدانده ناشر انوار-
هدایت افزا ایکن قیاسات و خیالات ذهنیه مراجمت عین پریشانی و ندامتدر.

مثنوی

﴿ اصطلاحاتست مر ابدال را ﴾

﴿ که نباشد زان خبر اقوال را ﴾

« تَرْجِمَه » ابدال خدانک اصطلاحاتی وارددر . او اصطلاحاتدن
اهل اقوالک خبری اولماز . « شَرْح » ابدالدن مقصد ، آمال نفسانیه
و قیاسات ذهنیه لرینی کلیاً ترک ایدوب ارادات ربانیه تمهیله منقاد اولمله
کندیلرینی تبدیل ایدن زمره جلیله اولیادرکه کلاملرینی استماع ایدر ایکن
اهل اقوال حقیقتی فهم و ادراک ایتمکده بی مجال ، فقط او کلامی تقلید
و سوء استعمال ایله گرفتار و بال اولور .

مشنوی

﴿ منطق الطیری بصوت آموختی ﴾

﴿ صد قیاس و صد هوس افروختی ﴾

« ترجمہ » منطق الطیر دینلن قوش دینلی او کرندک! آنک اوزرینه یوز قیاس و یوز هوس پارلاتدک! « شرح » اندیای ذیشانک و اولیای کرامک کلام. حکمت انجاملرینی ظاهری بر صورتله او کرشمش و کندی ذهن و هوسنک سویقه یوز نوع خیال وجوده کتیر مشسک؛ حالوکه آنلرک حقیقی اهل قیاس و مدعیلردن جدا و خیالاتدن مبرادر. (منطق الطیر) تعیر شریفیه حضرت عطارک کتاب مشهورنده ایما اولنورکه او کتاب مستطابی او قویانلرک جمله سی صدای لاهوتینک معنای حقایقنی اکلارز دیورلر ایسه ده پک آز کیمسه او مال حکمته واقف اولور.

مشنوی

﴿ همچو آن رنجور دلها از تو خست ﴾

﴿ کر بنده اصابت کشته مست ﴾

« ترجمہ » ذکر سی سبق ایدن خسته نک قلبی کبی اولیاء اللہک قلبی رنجیده اولمشدر. صاغر قیاساتنده اصابت ابتدی ظنیله ذوقندن مست اولدی. « شرح » چوق اهل قیاس و خیال واردرکه اولیاء اللہک خاطرینی، تقلید وریا ایله جلب ایدرز دیرایکن عکسی حاصل و اهل قیاس ذلیل اولمش اولور.

مشنوی

﴿ کاتب آن وحی زان آواز مرغ ﴾

﴿ برده ظنی کو بود همباز مرغ ﴾

« تَنْجِيْهٌ » او . وحی کاتبی مر قوشك او آوازندن قوشه آرقداش اولدم کبی
فکرینه بر ظن کتیر مشدی . « شَرْحٌ » فخر کائنات علیه افضل التحیات افندیمز
حضر تلرینک لمعانیله عکس بر آیت کریمه نك صوك عباراتی قلبه طلوع ایلدیکندن
طولای او ، کاتب غیر ادیب کندیسنی ده صاحب وحی ظن ایتدی، داربنده سیاه رو
اولدی . هر حالده امور روحانییه ده ظن و قیاس غیر مفید و بی اساسدر .

مشنوی

﴿ مرغ پری زد مراور اکور کرد ﴾
﴿ نك فرو بردش بقعر مرك ودرد ﴾

« تَنْجِيْهٌ » مرغ حقیقی اکا بر قناد اوردی . کوزینی کور ایتدی . اولوم
ودرد چوقورینک دینه کوتوردی . « شَرْحٌ » ادعای غیر لایقده بولنان او کاتب
ابتدا نور ایمان ایله باصر وینا ایکن ایتدیکی جرأتدن طولای طائر جهان بالا
ومفخر هر دوسرا محمد مصطفی علیه افضل التحایا افندیمز حضر تلری قهر معنوی
ایله آنی اورمش وکور ایلشدر . ای انسان سن ده ! سلامت دوجهان ایسترایسک
کبر وانا ئیدن کلیاً فراغت وقرآن عظیم الشان واسطه سیله شرف صادر اولان
ارادات ربانییه تواضع ومواظبتله انقیاد ایت!

مشنوی

﴿ هین بعکس یا بظنی هم شما ﴾
﴿ در میقتید از مقامات شما ﴾

« تَنْجِيْهٌ » سزده صاقین بر عکس ویا بر ظن سببیه سمانک مقاماتندن اشاغی
دوشمیکز! « شَرْحٌ » بو بیت شریف جناب حَقِّ هاروت وماروته واقع اولان
اوداثنی معرف اولدینی کبی هر صاحب کبر وانا ئیه بر خطاب مستطابدرکه

زهار کبر و انائیت و نامحجل عوای روحانیت ایتمکز ! قیاس وریا و بوکبی احوال-
مصیبت انکیز ایله انسانیتک موقع حقیقتیسی اولان مقامات سعادت آیتدن مرتبه-
اسفله و درجه حیوانیت و ذلته دوشمیکز ! ترقی ایتمک ایچون غروۃ الوافی اولان
ارادات جناب کبریا سزک ایچون قرآن عظیم الشانده بخش واعطا اولنمش وانظار-
اعتبارده تشهیر ایدلشددر .

مشنوی

﴿ کرچه هاروتید وماروت وفزون ﴾
﴿ از همه بر بام نحن الصافون ﴾

« ترجمه » ﴿ کرچه هاروت وماروتسکز ! (انالحن الصافون) طواننک
اوستنده جمله دن زیاده سکز . « شرح » بو بیت شریفک مآلی
آتیده کی بیت شریف ایله اکمال اولنشددر . اشارت اولسان آیت کریمیه کلنجه
سوره صافک یوز التمش دردنجی آیت کریمه سیدر . شویله که : (ومانا الله مقام
معلوم و انالحن الصافون و انالحن المسبحون) معنای شریفی : « و ملائک دیرلر ؛
بزدن بر کیمسه یوقدر ، الا که جناب حقه (عبودیت و خدمته) بر معلوم
مقام و محلی وارد و تحقیقا بز ادای طاعتده صف و صروده یز و بز جناب-
خدانک ذاتی ناسزا اشیادن تنزیه ایدنلردنر . »

مشنوی

﴿ بر بدیهای بد آن رحمت کنید ﴾
﴿ بر منی خویش بین لعنت کنید ﴾

« ترجمه » ﴿ فالرك فسالقلى اوزرينه مرحمت ایدیکز ! انائیت ،
خود بئلك اوزرينه لعنت ایدیکز ! « شرح » ای هاروت وماروت ! ای متکبر

وانسانلری طعن ایدن غنود ! بولندیگن حال و مرتبه (وائالحن-
الصافون) کبی ادای حقیقت نمایه مستحق اولان ملائک کرامدنه قدرأ
افزون اولسه بینه کرفتار خطا اولانلری طعن و تشنیعدن تبری و کبر
وانائتدن اعراض و توقی ایدیکز !

مشنوی

﴿ هین مبادا غیرت آید از کمین ﴾

﴿ سر نکون افتید در قعر زمین ﴾

« تَرْجِمَه » آگاه اولکیز ، اولیه که غیرت الهیه قضانک کوزه کورونیز
نقطه سندن ظهوره کلسون ؛ اگر کلیرایسه باشی اشاعی اوله رق یرک دینه دوشرسکز .
« شَرْح » خلقی طعن و کبر انائیت کبی حالات مردوده دن فوق العاده تحاشی
ایدیکز ! که غیرت ربانیه سزی برباد و قعر زمینده نایاب ایتماش اولسون ! بوتعبیر
شریف قویو ایچینده هاروت و ماروتک سر نکون اولدقلرینه ده اشارتدر ،

مشنوی

﴿ هر دو گفتند ای خدا فرمان تراست ﴾

﴿ بی امان تو امانی خود بکاست ﴾

« تَرْجِمَه » هر ایکیمی (هاروت ایله ماروت) دیدیلر : ای خدا ! فرمان
سنکدر . سنک حفظ وامانک اولمینجه محل امنیت باشقه نره ده بولنور ؟
« شَرْح » هاروت و ماروتک بو افاده سی اعلا ورعنا ، فقط خلوص و صفوته
مقارن اولدیفندن اصابت و سعادتدن بعید و معرادر .

مشنوی

﴿ این همه گفتند و دلشان می طپید ﴾

﴿ بد بجا آید زما نعم العبید ﴾

« تَنْجِيَهُمْ » هاروت وماروت بوسوزی سويلديلر (فقط دنيايه كلك ايجون شدت آرزودن) قبلری چارپار ایدی . بزدن نره یه فناق کایر . زیر بزرگوزل قولز . [(بز) ضمیری محذوف اولوب بوحله تقدیریدر .]

مشنوی

﴿ خار خار دو فرشته هم نهشت ﴾
﴿ تا که تخم خویش بینی را نکشت ﴾

« تَنْجِيَهُمْ » بوایکی فرشته نك خارخاری ، یعنی کوکل اضطرابی کندیلرینه راحت ویرمدی . تا که کبر و خودینك تخمنی زرع ایتمیجه ! .. « شَرْح » غیر مشروع صورته آرزوی شان هاروت ایله ماروته راحت و آرام ویرمامش ایدی . نه وقت قبلرینه تخم کبر و انانیقی تمامها زرع ایدی . آنک نتایج وخیمه سیله ایله کندیلرینی برباد ویریشان ایتدیلر .

مشنوی

﴿ پس همی گفتند کای ارکانیان ﴾
﴿ بی خبر از پاکی روحانیان ﴾

« تَنْجِيَهُمْ » وقتا که (هاروت وماروت یره ایندکلی زمان) دیدیلر : ای عناصر وارکادن خلق اولمش انسانلر ؛ سرك بزم کبی روحانیلرک پاکلکندن خبرکز یوقدر . « شَرْح » هاروت وماروت زمینه اینجه برنجی ایشلری انسانلری تبجیل ایله اظهار کبر ایتک اولدی . انجام کار غیرت الیه بوایکی مدعی بی زبون وچاه بلاده سرلکون ایدی .

مثنوی

﴿ ما بر بن کردن تتقها می تنیم ﴾
 ﴿ بر زمین آیم وشادروان زیم ﴾

« تَجِبْهُمْ » بز شول ، کیمسه لرزکه : بوفلک بالاده پردلر طوقورز . یر
 یوزینه کلوب شادروان اورورز . « شَرَح » هاروت وماروت ، بز اوملائکدز که
 آسمان نورانیده اولنجه عبادات وتسبیحات ایله نور وعصمت پرده لری اعمال
 وزمین کمنجه عدالت وعقی نشر ایله اورتالنی احیا ایدرز دیه اعلان افتخار
 ایتشار ایدی .

مثنوی

﴿ عدل توزیم وعبادت آوریم ﴾
 ﴿ باز هر شب سوی کردن می پریم ﴾

« تَجِبْهُمْ » عدالت قویوررز وعبادت کتیررز . هر کیجه تکرار
 آسمان جانبیه اوچار ، کیدرز . « شَرَح » ماروت وهاروت ، بز اویله
 مقدسز که نشر عدالت وایفای عبادت ایدر وظلمت لیلده بیله دنیایی ترک ایله
 آسمانه طوغری پران وسالک اولمش اولورز !

مثنوی

﴿ تاشویم اعجوبه دور زمان ﴾
 ﴿ تانهم اندر زمین امن وامان ﴾

« تَرْجَمَه » تا که دور وزمانک غایت عجیبی اولهلم ! زمینه امن وامان وضع ایلهلم ! بوده وارسته شرحدرا .

مشنوی

﴿ این قیاس حال کردون بر زمین ﴾
﴿ راست ناید فرق دارد درکین ﴾

« تَرْجَمَه » حال آسمانک بو ، قیاسی یر یوزینه طوغری کلز . بوصوده فرق طوتار . « شَرَح » هاروت وماروتک آسمانده ایتدکری قیاسات بوکینسکاه حوادث ووقوعات اولان دنیاده موافق چیقمدی . انسانلری صالح ایده جککرینه بدل کندیلرینی طالح ایتدیلر .

﴿ در بیان آنکه حال خود و مستی خود پنهان باید ﴾
﴿ داشتن از جاهلان ﴾

بونک بیاننده درکه : مرتبه عالیّه معنویهده بولنانلر کندی عشق ورازلرینک مسئلکفی جاهلاردن کیزلی طوتمق کرکدر .

مشنوی

﴿ بشنو الفاظ حکیم برده ﴾
﴿ سرهم انجانه که باده خورده ﴾

« تَرْجَمَه » برده حکمتده بولنان حکیم سناینک سوزلرینی

دیکه ! باشی اورایه قوی که اوراده شرابی ایچمشسک ! « **شیرج** » صاحب
حکمت اولان حکیم سنانی قدس سره السامی بیورمشلرکه زرده
عشق و روحانیه نائل اولدک ایسه کندنی اوراده طوت ! میخانه محبتده
آلدیغک مایه مستی حقیقی طیشاری جیقارمه ! جوجقلر کبی جاهلرک یاننده
کوهر عشق و حکمتی دوکوب صاحبه ! انلره ، کندنی مسخره ایتمه ! کیمسه یی
کندینه کولدرمه !

مشنوی

﴿ چونکه ازمیخانه مستی ضال شد ﴾
﴿ تسخر و باز یجه اطفال شد ﴾

« **نهیجه** » زیرا میخانه دن سرخوش اولان کیمسه یولنی شاشیردی ، کمره
اولدی ؛ جوجقلرک اویونجیانی و مسخره سی اولدی . « **شیرج** » میخانه ده
ایچوب سرخوش اولان کیمسه ایکی طرفنه صاللانهرق آکلاشلماز سوزلرله
لایعقل سوقاغه چیقدینی وقت جوجقلر آنک ایله اکلنیرلر ، او سرخوشی
اویونجاق یاپارلر .

ایشته مست عشق خدا دائره سرائردن چیقوبده خلقلک بیلمدکاری
علویات روحانیه دن بحث ایدرسه سکران عشق روحانی اولان کیمسه دخی دائره
علیه سندن چیقوبده خلقلک اکلا یوب اینانه میه جقلری روحانی شیلره چوجق
فکرلی جاهلر کولرلر ، اکلنیرلر چونکه او ، ذوق عرفان و حالت روحانیه یی
آکلاما مشلردر . اهلی بولینجه اسرار روحانیه یی افشا ایتک جائز دکلدرد .

مشنوی

﴿ میفتد او سو بسو بر هر وی ﴾
﴿ در کل وی خنددش هر ابلهی ﴾

« تَبَجَّهْ » او ، مست هر بر یولده طرف طرف بالچیق ایچنه دوشر وهر بر
احق اکا کولر . « شَرَحْ » اسرار روحانیه بی مستانه فاش ایدن ذات بر غرابتن
دیگر غرابته نقل کلام ایدرده جهلا کلامی ترهاته نسبت ایدوب آنی رسوا
ویراذا ایدر .

مشنوی

﴿ او چنین و کودکان اندر پیش ﴾
﴿ بیخبر از مستی و ذوقی میش ﴾

« تَبَجَّهْ » او مست بویه بر حالده ایکن چو جقلمر آنک آردی صره کیدر .
آنک مستلکندن و شرابک ذوقندن خبرلی یوقدر . « شَرَحْ » اطفال دنیا
یعنی جهلا اسراری افشا ایدن سکران عشق خدایه کولر لرده بویه جه اذواقه
خبرلی اولدقلمرینی اعلان ایدر لر .

مشنوی

﴿ خلق اطفالند جز مست خدا ﴾
﴿ نیست بالغ جز رهیده از هوا ﴾

« تَبَجَّهْ » مست عشق خدادن بشقه خلق معناً چو جقلمر ؛ هوای
نفسدن قورتلش کیمسه دن ماعدا بالغ یوقدر « شَرَحْ » عشق خدا ایله سرمست
عرفان اولاندن بشقه ولو باشلمرینی بیاض قیللر ایله احاطه ایتسه لر وسناً بیوک
اولسه لر ینه اطفال حکمنده حقیقتدن بی خبردر لر .

مثنوی

﴿ گفت دنیا لعب و لهوست ﴾
﴿ کودکید وراست فرماید خدا ﴾

« ترجمہ » جناب حق قرآن عظیم الشانده بیوردی ؛ دنیا لہو
واویونجاقدرد ، وسز چوجقرسکز ! حضرت خدا طوغری بیوردی .
« شرح » اشارت اولنان مآلده قرآن عظیم الشانده برقاچ آیات بینات واردر ،
ازجمله سورہ عنکبوتده (وماہذہ الحیوۃ الدنیا الا لہو ولعب) بیورلمشدر .
معنای شریفی : « بودنیانک حیاتی بشقہ برشی دکلدر ، انحق اویون واویونجاقدرد . »
اویون ایله مشغول اولانلر ایسہ بالضرورہ اطفالدن معدوددر . مرد خدا
اولیانلر چوجق فکری عد اولمنغہ سزادر .

مثنوی

﴿ از لعب بیرون نرفتی کودکی ﴾
﴿ بی زکات روح کی باشی زکی ﴾

« ترجمہ » اویوندن خارجه کیدہمدک ! چوجقسک ! طہارتسز روح
ایله نہوقت پاک اولورسک ؟ « شرح » اگر قانی شیرلر ایله مشغول اولورده
احوال عالیہ روحانیہدہ ذہول وغفلت ایدر ایسک چوجق صاییلیرسک ! حق یولندہ
اجرای وظیفہ وایفای عبادت ایله راحت صوریہکی ترک ایدوب روحکی پاک
وزکی ایلدیکک تقدیرده قلباً مطہر وروحاً معطر اولہمزسک ؟

مثنوی

﴿ چون جماع طفل دان این شہوتی ﴾
﴿ کہ ہمی رانند اینجا ای فتی ﴾

« تَنَجَّيْكُمْ » بواشتها وهوای نفسانی چوجقلرك يالاندن اولان جماعی
 کبی بیل ! ای یکت ! خلقك بو دنیاده سوردکری ذوق نفسانی !..
 « تَنَجَّيْكُمْ » بی ادب اولان بعض چوجقلر تقلید جماع کبی مناسبتسز جرأته
 بولنورلر . او تقلید ذوقدن خالی بر طور طفلی اولدینی کبی اهل دنیاكده
 شہوتی وامور فانیده بولدینی لذتی اطفالك ذکر اولنان یالاندن حاللری کبی
 حقیقی لذت و ذوقدن کلیاً خالی وبعیددر .

مشنوی

﴿ آن جماع طفل چه بود بازی ﴾
 ﴿ باجماع رستمی و غازی ﴾

« تَنَجَّيْكُمْ » چوجقلك يالاندن او تقلیدی نه در ؟ بر او یونجبا قدر ! قهرمان
 مشهور رستم و غازیك ایتدکری جماعه کوره !.. « شَرَحْ » اطفالك يالاندن
 ایلدکری جماع رستم و غازی کبی اصحاب قوتك ایتدکری جماعه نسبت ایدیله مز .
 اهل دنیاك اجرا ایلدکری جماعدن و جمع ایتدکری مال و منال و بوکبی متاع
 فانیدن نائل اولدقلری لذا ئذ صوریه اصحاب روحانیتك اذواق غیر متاهیه سنه
 کوره هیچدن عبارتدر . اکر ذوق و شوق حقیقی آرزو ایدر ایسك احوال
 روحانیه یی تحری و اذواق معنویه ایله تلذذ و ترقی ایت !

مشنوی

﴿ جنك خلعان همچو جنك کودکان ﴾
 ﴿ جمله بی معنا و بی مغز و مهان ﴾

« تَنَجَّيْكُمْ » خلقك غوغاسی چوجقلرك غوغاسی کییدر ؛ جمله سی معناسز ،
 دماغسز و حقیردر . « شَرَحْ » اهل دنیاك نزاع و غوغاسی چوجقلرك غوغاسی کییدر ،

مثلا چوجغك برى نم طويلا ديغم طويراغى بوزدك دير، او برى بوزمدم ادعاسنده
بولنور. اساسى اوليان طولايى بردعوان ايكيى غوغايه طوتوشور. ايسته اهل
دينانك نزاع وجدالى بوكا بگزر.

مشنوی

﴿ جمله باشمشير چوپين جنكشان ﴾

﴿ جمله در لاینفی آهنگشان ﴾

« تَرْجِمَه » چوجقلر اغاجدن ياپلش قلیجار ایله کوغا غوغا ایدرلر. بونلرک
جمله سنده کی آهنگ و مقصد فائده سزدر. « شَرْح » روحانیدن بی خبر اولانلرک
دنیا ده کی جنک و نزاعی اطفالک یالاندن غوغالری کبی فائده سزدر.

مشنوی

﴿ جمله شان کشته سواره برینی ﴾

﴿ کین براق ماست ویا دلدل پی ﴾

« تَرْجِمَه » چوجقلرک هپسی دکنسکه بیزلر. بوقامش بزم براقز، یاخود
دلدن کیدر دیرلر. « شَرْح » قامش پارچه سندن چوجقلرک یابدقلری آتله
نسبت ایله براق و دلدلک حقیقی نه قدر اوزاق ایسه احوال روحانیه ده دنیا
اهلک قیمتمدار ظن ایلدکاری حالات فانیهدن اوقدر اوزا قدر.

مشنوی

﴿ حاملند خود زجهل افراشته ﴾

﴿ راکب و محمول ره پنداشته ﴾

« تَنْجِيْهٌ » چو جفلر ، قامشدن ، دکنکدن یاپیلان آت تقلیدی شیلری
 حاملدر . ظنیه اوقامشلرک یوکنی چکرلر ؛ حال بوکه جهللرندن طولانی کند .
 یلرینی یولده را کب و محمول ظن ایدرلر . « شَرْحٌ » محب دنیا اولان کیمسهلر
 بزم مال و مناللز و نیجه نیجه مأموریتلرمنز وار دیرلر . کندولرینی اسب سعادت
 را کب ظن ایدرلر . حال برعکسدر . یعنی آنلر اومالک زحمتی و آنک سببندن
 اجرا ایده جکلری مصائبک نتایج وخیمه منی چکوب کندیلری جمال بی مجال
 و دارینده معذب و یرملال اولور . مال و مأموریت یالکیز فرمان خدا موجبنه
 حرکت ایدن اصحاب نها ایچون مفید و سزادر .

مثنوی

﴿ باش تاروزی که محمولان حق ﴾
 ﴿ اسب تازان بکدرند از نه طبق ﴾

« تَنْجِيْهٌ » صابر اول ! برکونه قدرکه محمولان عشق حق ، جنس عرب
 آتیه بینمش کی طقوز طبقه فلکدن چکرلر . « شَرْحٌ » ای اهل دنیا ! کند .
 یکیزی ایماندن و حقیقتدن معراییدرسه کز ارتق بر از صبر ایدیکزکه دنیادن
 آخرته انتقال ایتدیککز وقت انبیای ذیشانک و اولیای کرامک جهان روحانیده
 قطع ایده جکلری مسافات عالییه کورورسکیز . محمولان عشق خدا ، طبقات
 افلاکده طیران ایله واصل سمت دوبالا اولورلر .

مثنوی

﴿ تعرج الروح الیه و الملك ﴾
 ﴿ من عروج الروح یتر الفلک ﴾

« تَنْجِيْهٌ » روح و ملک جهان ملکوته عروج و صعود ایدر ؛ روحک
 عروج و صعودندن فلک اهتراز ایدر . ذوقندن تهره . « شَرْحٌ » بو بیت شریفده

ایما اولسان آیت کریمه سورہ معارجده در : (تعرج الملائکة والروح الیه فی یوم کان مقداره خمین الف سنۃ فاصبر صبراً جمیلاً) معنای شریفی : ملائکہ و جبریل امین یوقاری طوغری عروج و صعود ایدرلر . حق تعالی حضرتلرینه بر کونده کیدرلرکه او کونک مقصداری (دنیا کونلری حسابجه) الی بیک سنه در . یا محمد ! کوزل صبرله صبرایت ؟ « جناب حقک دنیادن بشقه نیجه نیجه عالملری ، جهانلری اولدیغنی و مخلوقات ایچون ترقیات عظیمه بولندیغنی ایما ایدن بو آیت کریمه نک عظمت شاتی فضای سماواتده غروب بزم حسابمز اوزره الی بیک سنه در . بر کره واقع اولان کونشسلر بولندیغنی افهام ایدن حکمت علویه برقات دها انظار عبرته وضع ایدیور . « امام قاشنی بو آیت کریمه نک تفسیرنده : بوعروج و ترقی مقام طبیعتدن حیوانیتیه و درجہ حیوانیتدن مقام انسانیتیه و اندن عقل و روحه واقع اولان ترقیدر دیمشدر . « روح و ملک حال ترقیسنده اوله بر صورتده عروج و ترقی ایدرکه فلککریلر بیله آنک ذوقندن اهتزاز و افتخار ایدر .

مشنوی

﴿ همچو طفلان جمله نان دامن سوار ﴾
﴿ گوشه دامن گرفته اسب وار ﴾

« ترجمہ » اهل صورت اولانلرک جمله سنی جو جققر کی اتکلرینه بیئرلر . گوشه دامننی طوتوب آنی آت فرضیله قوششار . « شرح » معلومدرکه جوق دفعه جو جققر بر دکنکی یا خود کندی اتکلرینک اوجنی بو کوب آت فرض ایدرک نافله یره قوششارلر . اهل صورتده بر شینه را کب اولمش خیالیله قطع مسافات ایدیورز ظن واهیسنده بولتورلر .

مشنوی

﴿ از حق ان الظن لایغنی رسید ﴾
﴿ مرکب ظن بر فلکها کی دوید ﴾

« **ترجیح** » تحقیقا ظن و خیال اصحابی مستفید اتمز امری جناب حقدن ایرشدی. مرکب ظن فلکلرده نصل قوشه بیلیر؟ « **شرح** » ظنك فائده بخش اولدیغنه دائر قرآن عظیم الشانه برقاچ آیات بینات واردر. از جمله سوره نجمده (وما لهم من علم ان يتبعون الا الظن وان الظن لا يغني من الحق شيئا) بیورلمشدر. معنای شریفی: « و بونلر ایچون بر علم یوقدر، بونلر انجق ظنه تابع اولیورلر. تحقیقا ظن، حقدن برشی افاده اتمز. » یالکیز امور دنیویه نك بعضیسنده بعض دفعه اصابت ایده بیللمسی ظن اولنان کیفیتك برچوق دفعه مثلی کورینوب قیاس پذیر اولماسیدر؛ یوقسه امور روحانییه متعلق اولان حالات عالییه ده ظن صرف خیال ومحض غفلت وزیاندیر. عاقل اولان ذات احوال روحانییه ده ظنی کایا تارك وارادات صریحه ربانییه ایله متین ومزین اولان طریق سعادت رفیق شریعت غریبه سالک اولور.

مثنوی

﴿ اغلب الظین فی ترجیح ذا ﴾

﴿ لاتامری الشمس فی توضیحها ﴾

« **ترجیح** » ایکی ظنك الك غالبی هانکیسی ایسه ترجیح اولنان اودر. کر کونشك آچیق، پارلاق اوله رق نور صاچدیغنده عناد اتمز سك! « **شرح** » ظن امور فانیه دنیویه ارسنده بر صورتك ترجیحنه باعث اولان بر حالتدر؛ فقط امر صریح ربانی بولنان احوالده ظن اتمك سهو وخطای دعوت ایلکدر. دنیا لهو وواپانجق اولدیغنی خسته قلبره دواء شافی وآفتاب معنوی اولان قرآن عظیم الشانده صراحة امر وفرمان بیورلمشدر. بوخصوصده انکار وعناد اتمك کرفتار پنجه عذاب بریاد اولمقدر.

مثنوی

﴿ آنکهی بینید مرکهای خویش ﴾

﴿ مرکب سازیده ایداز پای خویش ﴾

« تَرْجَمَه » کندی مرکب یگزیری او، زمان کور رسکز ! کندی ایاغکزدن
 بر مرکب یارسه کز ! ... « شَرْح » اهل دنیاك ظنده اصابت وعدم اصابت
 اولدیفنی آکلامق ایچون آیاقلریله یوریوب کندیکی کلدیکی ایشلرده یعنی امور
 مادیده کوره بیلیر . اما احوال روحانیده ظن فائده دکل ، زیاندر ؛ اصابت
 صورتی هیچ بروقت کوستره مر . مثلاً بر انسان چین لسانی بیلمدیکی حالده
 اکمکک اسمی چینجه بلکه بویله در دیه ظن اوزرینه یوز بیک سس چیقارسه
 پنه اصابت ایتمز .

مشنوی

﴿ وهم وفکر وحس وادراک شما ﴾
 ﴿ همچونی دان مرکب کودك هلا ﴾

« تَرْجَمَه » ای اهل دنیا! سزك وهم وفکر وحس وادراککز تحقیقا
 اول قامش کبی بیل که اطفال آتی مرکب؛ آت یاپارلر « شَرْح » اطفالک قامشدن
 یابدقلمی اسب و مرکب اسب حقیقیدن بعید اولدیفنی کبی ، سزك دخی ارادات
 ربانییه مستند اولمیان افکار وحسیاتکز اصابتدن عاری وخطا وغفلتله مالیدر .

مشنوی

﴿ عمهای اهل دل حمالشان ﴾
 ﴿ علمهای اهل تن احمالشان ﴾

« تَرْجَمَه » اهل دل وروحانیونك علملمری کندی حمالریدر . اهل تنك
 علملمری انلرك یوکلریدر « شَرْح » عارف بالله اولان وروحانیونك صوری
 ومعنوی حائز اولدقلمی علوم حقیقیه قطع مسافات روحانیه ایچون کندی اسب
 روحانیلمری کیدر . اهل عرفانی اوزرینه حمل ایله مقامات عالییه کوتوررلر روحانیت

منتسین اولیان اهل تنك صوری علملری ذهلرینه بوکنمش احوال ثقیله درکه،
ایراث رنج و تعب ایله اهل تنی بیزار واضراره کرفتار ایدر

مثنوی

﴿ علم چون بردل زند یاری شود ﴾
﴿ علم چون بر تن زند باری شود ﴾

« ترجمه » علم نه وقت قلبه تجلی ایدر، یار و معین اولور؛ اما علم، تن اوزرینه
اورر ایسه ثقلت و بار اولور. [علم حقیقی ایله علم ظاهرینک موازنه لرینه راجع اولان
شو بیت مستغنی شرحدر.]

مثنوی

﴿ گفت ایزد یحمل اسفاره ﴾
﴿ بار باشد علم چون نبود زهو ﴾

« ترجمه » حق تعالی (یحمل اسفارا) بیوردی . جناب حق ایچون
اولیان علم، یوک اولور . « شرح » اشارت اولنان آیت کریمه سورۀ جلیله جمعه ده در
(مثل الذین حملاوا التوراة ثم لم یحملوها کمثل الحمار یحمل اسفارا) معنای
شریفی : « شول کیمسه لکه تورانی تحمیل واحکامیه عمل ایللری ایچون
امر اولندیلر ؛ اندن صکره آنی حامل اولوب مقتضاسیجه عمل و حرکت
ایتمدیلر بونلر اشکلر کیدرکه کتابلر یوکنلیر طاشیرلرده یوکنک حقیقتندن بی خبر
بولنورلر . » رضای حق ایچون اولیان علم، کار و یار دکل مضار و باردر .

مثنوی

﴿ علم کان نبود زهو بی واسطه ﴾
﴿ آن نه باید همچورنک ماشطه ﴾

« تَرْجَمَه » علم که واسطه سز هودن ، آندن [جناب حقندن] دکدر ؛
 او ، علم ، ماشطه تعبیر اولنان یوز بویان قادینک رنک صنعتی کبی ثابت و پایداری دکدر .
 « شَرْح » شریعت جلیله اسلامیه به تمسک و توسل ایله اصحاب عرفاندن اخذ
 اولنمیان علوم فانیه ، ماشطه نک و یردیک رنکار کبی ثباتسز ، فائده سزدر . زیرا
 خسته لک وهله موت بو علوم فانیه بی ازاله ایدر . پایداری اولان علم جناب حقندن
 مشروع و معنوی صورتله احسان بیوریلان علم حقایقدر .

مثنوی

لیک چون این بار رانیکو کشی ﴿
 بار بر گیرند و بخشندت خوشی ﴿

« تَرْجَمَه » اگر بو ، یوکی ای چکر ایسک آغرانی سمندن قالدیریلیر ،
 سکا ایسک و سعادت بخش ایدر لر . « شَرْح » علوم و مساعی ظاهره کرجه
 امور روحانیه کبی عالی دکل ایسه ده کلیاً فائده سزده دکدر . مثلاً عادی بر حمال
 بیله برشی* یوکلنوبده امر اولندیفی محله صادقانه کوتور رسه ارقه سندن ایندیر لر
 واکا بخشش و یر لر . علوم و مساعی* ظاهره بی . شرعاً امر اولندیفی صورتده
 حسن استعمال ایدرک حین استعمالده حقایق و دقائق روحانیه دن خبردار
 اولنسه بیله ینه انعام ربانیه نائل و مقامات عالییه واصل اولور

مثنوی

هین مکش بهر هوا آن بار علم ﴿
 تا بینی در درون بیار علم ﴿

« تَبَجَّيْهُمْ » زنهار اول علم یوکنی هواندن طولانی چکمه ، نادر ونکده
 علمک انبارینی کوره سین « شَرَحْ » علم ظاهری هوا وهوس ایچون سوء استعمال
 ایتمه ، حسن استعمال ایتکه ، مقتضای علمکه حرکات مشروعه ده دوام ایدرایسک
 محقق لطف رب العالمین سکا یار و معین اولور و بر چوق علوم حقیقیه به نائلیتله
 بکام اولور سین .

مشنوی

﴿ تا که بر رهوار علم آبی سوار ﴾
 ﴿ بعد ازان افتد ترا از دوش بار ﴾

« تَبَجَّيْهُمْ » تا که علم یورغسی اوزره سوار کله سین ، ندن صکره سنک
 بار ویوکنک آموزکدن اشاغه دوشره « شَرَحْ » علم ظاهری حسن استعمال اولنور
 ایکن سکا بار ایدی ، حسن استعمالده معین یار اولدی .

مشنوی

﴿ از هوا ها کی رهی بی جام هو ﴾
 ﴿ ای زهو قانع شده بانام هو ﴾

« تَبَجَّيْهُمْ » نفسک هو الرندن نوقت قورتیلور سین هونک جامی اولمینجه ،
 ای سن که هویت آلهی بدن یالکیز (هو) لفظیله قانع اولدک « شَرَحْ » بر
 مقتضای شرع شریف حرکت ایتمینجه و نائل تجلیات جناب رب عزت
 اولمینجه اهویه نفسانیهدن خلاص بولمق محالدر ؛ حالوکه سن « ای غافل ! »
 دوریشلردن ایشیدوب سرقت ایلدیکک (هو هو) لفظیله قانع وهویت حقیقهیه
 کسب عرفاندن عاری اولمشین ؛ دوشمندک که مسمایه خدمت ایلمینجه اسمک
 فائده سی یک محدود اولور هو لفظنه دائر تفصیلات اسماعیل حتی قدس سره
 السامی منسوب روح البیان تفسیرینه مراجعتله اکلایشیله بیلور . (هو حاضر
 اولیمان ذاته اشارت وجناب حقه عارفانه کتایتدر ؛

مشنوی

﴿ از صفت وز نام چه زاید خیال ﴾
﴿ وان خیالش هست دلال وصال ﴾

« تَرْجِمَه » صفتدن و نام واسمندن نه طوغر، خیال طوغر؛ و اول خیال وصاله دلال و قلاغوز اولور « شَرَح » موصوف و مسمانك حقیقته مطلع اولینجه صفت واسمندن خیالات طوغه جنی بدیی اولوب، شوقدرکه او نوع خیال بتون بتون فائدهدن خالی و عاری اولیوب چوق دفعه رهنا و باعث وصال اولور. مثلاً نیتی طوغری برکسه (الله الله) دیسه و حقیقندن بی خبر اولسه بیله انجام کار اسم جناب خدا اکا رهنا و یار اولمش اولور.

مشنوی

﴿ دیده دلال بی مدلول هیچ ﴾
﴿ تانبا شد جاده نبود غول هیچ ﴾

« تَرْجِمَه » سن هیچ بردلال کوردکی که مدلولسز اوله تاجاده اولینجه غول ورهزن هیچ اولمز « شَرَح » دلال مطلق مدلولی، واسم مسپایی ایما ایدر. مثلاً (موم) دینجه شوق و یریحی معلوم اولان بر جسمك وجودینه دلالت ایدر. (موم) لفظنی ابوینه تقلیداً سویلیه بیلن بر صبی مومك وجودندن بی خبر اولدیغندن کندوسنه شوق و یریحی مومی زمان طفلیتند. بوله مز؛ لکن موم نامنك او کر نلسی ایلروسی چون کندوسنه معاونت و دلالت ایلر. دلال و مدلول ایله مناسبتی ده ازیاده اثبات ایچون بیوریلور که، جاده اولینجه غول ورهزن بولنه مز، بناءً علیه شیطانك بولمنسی حکمتدن خالی دکدر چونکه طریق حقهده سالك اولانلری اغوا ایچوندر.

مشنوی

﴿ هیچ نامی بی حقیقت دیده ﴾
﴿ یاز کاف و لام کل کل چیده ﴾

• ترجمہ • هیچ حقیقتسر و مسماسز بر اسم کورد کمی؟ یا کل ووردی ترکیب

ایدن (ك ل) حرفلرینك تلفظیلہ هیچ کل ووردطویلا دکی • شترج • مسمانك
حائر اولدیغی احوالی یالکز نام واسم ایله استحصال ایتک غیر ممکن اولدیغی
مذکور (كل) مثالیه دخی بدیهی در • برچوق کسه لر واردرکه يك چوق اوراد
چکر ایکن فائده مند اوله مزار؛ زیرا مسمایی ارامیوب یالکز اسم ایله مشغول
اولورلر • مثلاً (يارحيم يا حليم) دیزده کندوسنده مرهمك ونه حلك اتری
واردر؛ بناءً عليه او مقوله لرك اورادی بی فائده اوله جفی امر جلیدر

مشنوی

• اسم خوندی رومسمی راجحوا •
• مه بیا لادان نه اندر آب جو •

• ترجمہ • اسمی اوقود کمی بوری مسمایی ارا؛ نهر و صوده کوردینگك

ماهی فلکده و بالاده بیل؛ نهرنده دکلدر • شترج • یالکز ذکر اسم الله
ایله اکتفا ایتیموب آنک حقیقت و علویتنی طلب و تحری ایت؛ زیرا اسم انسانلرك
اختراع ایلدکلری بعض حروف و اصواتدن عبارتدرکه؛ هر قوم کنسدی
لسانجه تلفظ ایلر • اصل مطلوب مسمادر • مثلاً اغزاله ملیونلرجه التون
صایان برانسانك اکر کیسه سند بش پاره سی یوغیسه اسم التوندن • فائده سی
اوله بیلور؛ اهل تحقیق نژدند جناب حقه متعلق اسماء ملفوظه اصل اسماء
الهیة اولیوب بلکه اوصاف ربانیهك اسماسیدر • اسم اصحاب عقل اولانلر
ایچون مسمایه دلالت ایلر؛ مثلاً (بال) لفظی
بالك طلب و تحریسنه مدار اولورایسه ده (بال) دیان لسانده حقیق (بال)
بولتمیزجه او لسان هیچ بر حلاوت و طاتلیق حس ایده مز • ماهك عکسی
صوده کورینور؛ فقط حقیقه ماه صوده دکل بالاده در؛ جناب مولادخی اسماده
دکل علویت و حقیقتده در؛ بناءً عليه برانسان اکر سولدیکی سوزارک حقیقتنی
ارار ایسه غیور و علوی والا کاذب و سفلی اولور

مشنوی

﴿ کر ز حرف و نام خواهی بکذری ﴾

﴿ پاك كن خود را ز خودهين يكسری ﴾

« تَرْجِمَه » اگر بو حروف واسمان چمك ایستر ایسهك خبردار اول ،
و کندیکی انوار معنویه ایله تنویر ایت ؟ « شَرْح » اگر یالکز حروف واسما
کبی صدالرده قالمیوب حقیقته کیمك ایستر ایسهك کندیکی اخلاق و اوصاف
نالایقه دن چکوب دنیا و عقبایه تعلق ایدن ارادات الیه بی ایضا ایله
احراز کمال ایت !

مشنوی

﴿ همچو آهن ز آهنی بی رنگ شو ﴾

﴿ در ریاضت آینه بی رنگ شو ﴾

« تَرْجِمَه » تیمور کبی تیمورلکدن بی رنگ اول ، ریاضای مشروعه به دوام
ایدرك مرآت پر جلال اول ؟ « شَرْح » اجرای عبادت و وظیفه ده تیمور
کبی مسانت کوستر و الوان و اشکاله قابل و قلب و عقلکدن اخلاق ذمیمه بی
چیقاروب حقائق اسلامیه و کمالات دینه بی قبوله مهیا و حاضر اول !

مشنوی

﴿ خویشرا صافی کن از اوصاف خود ﴾

﴿ تا بینی ذات پاك صاف خود ﴾

« تَرْجَمَه » نامقبول اوصافدن کتدی پاك ایت تا که غبار بشریتدن کندیکی
صاف اولمش کورده سین؟ « شَرْح » مانع ترقی اولان اوصاف ناپسندیده و افکار
فاسده دن کندیکی پاك ایت که هم کندیکی ، هم ذات کبریآنک تجلیات قدسیه سنی
کوروب مسعود اوله سین !

مشنوی

﴿ بیی اندر دل علوم انیسا ﴾

﴿ بی کتاب وی معبد واوستا ﴾

« تَرْجَمَه » تا قلبنده علوم انیبایی کتاب واستاد و ازبر و تکرار سز کورده سین؟
« شَرْح » اگر اخلاق قبیحه دن کندیکی پاك ایدر اینسک اسباب ظاهریه
حاجت قالمیه رق منظره قلبنده علوم حقیقه و حقایق روحانیه بی کورده سین !
معبد اطفالک تکرار ابتدکاری درسه دنیلور.

مشنوی

﴿ گفت پیغمبرکه هست از اومم ﴾

﴿ کو بود هم کوهر و هم مهمم ﴾

« تَرْجَمَه » نبی عالیشان بیوردی : امتدن بعض کسه لر واردرکه اومم
کوهرم و هم مهممدر . « شَرْح » جناب رسول کبریا حضرتلری بیوردیلرکه
امتدن بر طائفه جلیله واردرکه (انا من نورالله والمؤمنون فی) یعنی بن
نور التهدید و مؤمنین بنم نورمدن اولمق سرینسه مظهریتلرندن حائز شرف
اولمشلر و آنلرک مناسقی نا قابل تعداد اولمغله پك مقبوللردر . ایمدی بوزلرک
مرآت قابلمری نورانی و فـلـ و عمللری لایق درگاه ربانی بولنله نزد خداده
شهیدای کرام منزله سنده درلره .

مثنوی

❦ مر مرا زان نور بیند جان شان ❦

❦ که من ایشانرا همی بینم عیان ❦

« ترجمہ » ، آنلرک جانی بنی اول نور الہی ایلہ کوررکہ بن آنلری
 او نور ایلہ کورردم « شَرَح » ، نور جناب خدا جملہ اشیاہ پرتو نثار وحقایق
 سراپا احاطہ ایلدی . عاقل وکامل اولانلر ایسہ او انوار ایلہ ذات پاک رسالت
 افندی میز بیلورلر . ذات عالی پیغمبری ایسہ جانب حقندن احسان بیوریلان
 نور مبین ایلہ کندی امتی و سائر مخلوقات تامیلہ مشاہدہ وصالہرہ ہمیشہ
 افاضہ انوار ایمانیہ ایلر .

مثنوی

❦ بی صحیحین واحادیث وروات ❦

❦ بلکه اندر مشرب آب حیات ❦

« ترجمہ » ، اول طائفہ جلیلہ تک علملری مسلم وبخاری واحادیث ورواته
 اختیارجمہر مرآت دل پر نورلرنده ظہور ایدرک بالذات مشکات محمدی و فیض
 اقدس احدیدن تلقی ایدرلر . « شَرَح » ، علوم و فنون ظاہرہ و استماع و افواہ
 رجالدن استفادہ موقوفدر . علوم حقیقیہ ایسہ بویلہ اولیوب جناب فیاض حقیقی
 بر طائفہ افاضہ فیوض ایلہ آنلری سرفراز ایلر .

مثنوی

❦ سر امسینا لکردیا بدان ❦

❦ راز اصبحنا عرابیا بخوان ❦

« **تَبَجِّهْ** » کرد اوله رق آقشاملاق و عرابیاً صبا حلاق سر و رازی
بیل و اوقو « **شرح** » دیباجه کتابده حسام الدین چلینک مدحی صره سنده
شرح عاجزانه مک برنجی جلدنده بوکا داتر کلام کجدی . مقصد عالی یه کلنجه
لایقابه تصفیۀ درون ایلینلرک آز مدته نیجه مراتب معنویه یه نائل اولدقلرینی
بیان بیور مقدره .

مثنوی

❦ ور مثالی خواهی از علم نهان ❦
❦ قصه کو از رومیان و چینیان ❦

« **تَبَجِّهْ** » علوم حقیقیه یه بر مثال ظاهر ایتر ایسک روملر و چینیلردن
حکایه سویله ! [مستغنی شرحدر]

❦ قصه مصری کردن رومیان و چینیان در علم نقاشی ❦
❦ وصور تکری ❦

ملوک قدیمدن اسکندر رومی آسیاده ایکن یونانیلر و چینیلر آرهلرنده
اولان رقابته بناء هر ایکی طائفهدن کیملرک دهها هنرور اولدقلری آکلاشلق
اوزره امتحان اولدقلرینه داتردر :

مثنوی

❦ چینیان گفتند ما نقاش تر ❦
❦ رومیان گفتند مارا کروفتر ❦

« **تَبَجِّهْ** » چینلور دیدیلر ، بز دهها نقاشیز ؛ روملر دیدیلرکه بزم ایچون
نقاشلقدمه زیاده لطافت واردر . [وارسته شرحدر]

مثنوی

﴿ گفت سلطان امتحان خواهم درین ﴾

﴿ کز شماها کیست در دعوی کزین ﴾

« ترجمه » سلطان دیدی بو خصوصده سزی امتحان ایتک ایسترم که
سزدن دعواده دها ماهر واستاد کیمدر ، بر قاچ ایبایندن صکره روحانی اولان
حقیقت اثبات اولنه چقندن شرحدن وارسته کورلشدر .

مثنوی

﴿ اهل روم وچین چون حاضر شدند ﴾

﴿ رومیسان در علم واقفتر بدند ﴾

« ترجمه » روم وچین نقاشلری چونکه حاضر اولدیلر ، رومیلر علمده
دها عارف و ماهر ایدیلر . روملرک کیفیت تفوقلری آتیده کوریه چکندن
بونک و آتیده بعض ایباتک شرحی بی لزومدر .

مثنوی

﴿ چندیان گفتند بک خانه بما ﴾

﴿ خاص بسیار ید ویک آن شما ﴾

« ترجمه » چینلور پادشاهه دیدیلرکه نه خوش امتحان بزه خصوصی
بر خانه تعیین ایدیکز ای روملر سزده بر خانه تعیین اولنق اوزره بیان رأی
ایله انتخاب ایدیکز .

مثنوی

﴿ بود دو خانه مقابیل در بدر ﴾

﴿ زان یکی چینی ستد رومی دکر ﴾

«تَرْجِمَه» قبولی بر برینه مقابل وقارشى ایکی خانه وار ایدی ؛ برینی
چینلور و دیگرینی رومیلر آلدی. [وارسه شرحد]

مشنوی

﴿ هر صبا حی از خزینه رنگها ﴾

﴿ چینیانرا رابته بود از عطا ﴾

«تَرْجِمَه» هر صباح خزینه پادشاهیدن درلو رنگار چینلوره وظیفه
بیورلشدی .

مشنوی

﴿ چینیان صد رنگ از شه خواستند ﴾

﴿ پس خزینه باز کرد آن ارجمند ﴾

«تَرْجِمَه» چینلور ذات پادشاهیدن رنگ والوانه دائر یوز درلو ایستدیار
امدی پادشاه دخی خزائن الوانی آچدیروب ایستدکارینی ویردی .

مشنوی

﴿ رومیان گفتند فی نقش ونه رنگ ﴾

﴿ در خور آید کار را جز دفع ژنك ﴾

«تَرْجِمَه» اما رومیلر دیدیلر ؛ ای پادشاه پاس دفع وازاله سندن بشقه

ایشمزه رنگ والوان لایق دکلدر . «شرح» روماره دینلدی رقیلرکز کی
سز نیچون برشی آرا میورسکز ؟ جوابده دیدیلرکه ! بز پاسك ازاله سیله
مشغولز ولدی الایجاب بو صنعت حقیقه دن پك کوزل نقشلر عکس وپیدا
اولور . امدی بو جوابك اشعار بیوردینی نکته مغویه شودرکه کامل اولانلر
قایلرندن اخلاق واحوال ذیمهینی اخراج ایله قیلیرینی پاك و محلا وبعده
تحلیکاه جناب کبریا قیلورنر .

مثنوی

﴿ در فرو بستند و صیقل می زدند ﴾

﴿ همچو کردون ساده و صافی شدند ﴾

« ترجمه » رومیلر قیوی باغلا دیلر و صیقل اور دیلر و فلک کبی ساده و صافی اولدیلر . « شرح » رومیلر بو صورتده درون خانه بی رنگسز اوله رق پاك و جلادار ایتدیلر و قارشولرنده اولان چینلور هر نقدر درلو درلو نقشلر ترسیم ایتدیلر ایسه ده روملرک زحمتسز و کلفت نقوشدن عاری اوله رق مصیقل و جلادار خانه لرینه عکس انداز ایتمکده اولدینی مشاهده اولندی . نسیکیم بر لامپاده ینان غازک ضیاسی جام و بللوره اورنجه شوق دها پارلاق کورینور .

مثنوی

﴿ از دو صد رنگی به بی رنگی ره یست ﴾

﴿ رنگ چون ابرست و بی رنگی مه یست ﴾

« ترجمه » ایکی یوز رنگلیدن رنگسزک ایچون بر یول واردر ؛ رنگ سحاب کیدر و رنگسزک بر ماهدر . « شرح » پک چوق او هام و خیالات مغلوب اولان عقل صاحب لرینک بوله میه جقلری بر حقیقتی قلب منور و سلیم بولور . مغلوب او هام اولانلر بی رنگ بلوط کبی بی ثبات و نور حقیقتدن معرادرلر . سلامت قلب اصحابی ایسه ماه منیر کبی همیشه افاضه انوار ایدیورلر .

مثنوی

﴿ هر چه اندر ابر ضو بینی و تاب ﴾

﴿ آن ز اختر دان ماه و آفتاب ﴾

« تَرْجَمَه » بلوطه نه مقوله ضیا و بر تو کورر ایسه که آنی ییلدیزلردن
وماه و آفتابدن بیل ! « شَرْح » علمای کرامده اولان انوار علوم و الفاظده
اولان اضواء معانی پی آفتاب مغوی محمدی نک بر توندن بیامک وید قدرتک
ساحه امکانه شهر پیوردینی بی حساب مخلوقات کالات الیه سینه دال بولندقلر پی
آ کلامی لازمدر .

مثنوی

﴿ چینیان چون از عمل فارغ شدند ﴾
﴿ از بی شادی دهها من زدند ﴾

« تَرْجَمَه » چیلور چونکه عمل و نقشلرینی اکال ایدوب فارغ اولدیلر ؛
سو نلرندن طولانی شنگ ایدوب داووللر چالدیلر . « شَرْح » اهل صورت
علوم ظاهره دن بر طاقنی بر چوق قیل وقل و زحمتار ایله تحصیل ایتدکدن
صکره اظهار کبر ایدرک عامارده کی مهارتلیرینی هر که ک استماع ایده بیله چی
صورتده اعلان و تعظم زهریله چوق دفعه کندولرینی مسموم و پریشان ایدرلر .

مثنوی

﴿ شه در آمد دید آنجا نقشا ﴾
﴿ می ربود آن عقل را وفهم را ﴾

« تَرْجَمَه » شاه چیلورلرک نقش ایتدکاری خانه به کلدی و او نقشلارده کی
بدایع و دقایق عقل و فهمی قاپارلر ایدی . « شَرْح » چیلور نقوشی اکال
ایتدکدن صکره انواع نقوش ایله تزین ایتدکاری خانلرینی زیارت ایلک اوزره
شاه کلدی او نقوش داربانی کورنجه حیرتده قالدی و خارا عاده شیر اولدینی
جهتله عقل و فهمی اورایه مربوط اولدی .

مثنوی

﴿ بعد ازان آمد بسوی رومیان ﴾

﴿ پرده را بالا کشیدند آن زمان ﴾

« تَبَجَّيْزُ » آندن صکره شاه رومیار جانبہ کلدی ، رومیلر پرده بی
اورتادن چکدیلر . [بو بیت شریفک مالی ، آتیدہ کی ایکی بیت شریف ایلہ
اکمال اولنور .]

مثنوی

﴿ عکس آن تصویر و آن کردارها ﴾

﴿ زد بر آن صافی شده دیوارہ ﴾

« تَبَجَّيْزُ » اول تصویر و اول عجیب عملارک عکسی تصفیہ و مجلا قلنسان
دیوارلر اوزره اوردی . [بو بیت شریفک دخی مال عالیسی آتیدہ
اتمام اولنور .]

مثنوی

﴿ هر چه آنجا دید اینجا به نمود ﴾

﴿ دیدہ را از دیدہ خانہ می ربود ﴾

« تَبَجَّيْزُ » هر نہی کہ شاه چینلورک خانہ سنده کوردیسہ رومارک
خانہ سنده دخی انعکاس الوان حسبلہ دہا ایو کورندی ؛ کوزلر رومیلر

خانه نك كورنمندن قاپيلور ، حيران اولور ایدی . « **شرح** » رو میسار مصیقل وجالدار قیلدقاری دیواردن پرده یی قالدیرنجبه مقابللارنده بوانان چیلولرك ترسیم ایلدکلی نقوش متوعنك جمله سی روملرك دیوارلرینه کمال لغافله عکس انداز ایدرلر ایدی . ونظر پادشاهیده رومیارك صنعت جلالری پك مستحسن وستایشه سزا اولدیلر . بو قصه نك حقیقته کلهجه چیلولر علوم رسمیه ایله دعوی انانیتده بوانانارد . رومیلر کثرت الوانه بدل صفوت وسلامت قلبیه یی اختیار ایلیرك اهل قاب اولان مردان خدادر . شاه ایسه علوم ظاهره ورسمیه یی استماع ایتدیکی صروده کرچه آنلری مکتهسبات علمه لرناه تحسین ایلر ایسه ده اهل قلوب اولان اولیا کرامک احوال قلبیه ومعنویه لرپنه کسب اطلاع ایدنجه آنلرده کی وسعت وعلو یی اکلاش وکیا حیران اولمشدر . شاه وسلطانن مقصد جناب قادر مطلق حضرتلریدر . یعنی جناب خدا علوم ظاهره اصحابی وحقایق قلبیه مالک اولان اولیای کورر واولیای کرامک قدرینی تحسین واعلا بیورر .

مشنوی

﴿ رومیان آن صوفیاند ای پدر ﴾

﴿ بی ز تکرار و کتاب و بی دهر ﴾

« **ترجمه** » ای پدر کبی سوکیلی اولان طالب حقیقت ، رومیلردن مقصد ، اول صوفیلردر که بونلر تکرارسز ، ازهرسز و کتاب و هنرسز بولدیلر . « **شرح** » بو کیفیت نقشده رومیلرد تشبیه اولمانلر اهل تصوف اولانلردر که علماری اسباب ظاهره ایله اولیوب ، وهوب و قلبی و معنویدر .

مشنوی

﴿ لیک صیقل کرده اند آن سینها ﴾

﴿ پاک ز آذ و بخل و حرص و کینها ﴾

مثنوی

« تَنْجِيْمُهُ » فقط او صوفیان سنیه لری صیقل و جلا و یرمکه طمع و بخل و کبر و سائر اوصاف بشریه دن پاک و مصفا ایلدیلر . « شَرْحُ » آنار قلبلری محبت الّهی ایه طولدیروب اخلاق نامعقوله دن بتون بتون تخلیه ایدرک تجلیگاه رب متعال قلمشدر و واصل مقام عال اعمال اولمشدر .

مثنوی

﴿ آن صفای اینه وصف دلست ﴾

﴿ صورت بی منتهارا قابلست ﴾

« تَنْجِيْمُهُ » رومیلرک اول آینه بی تصفیله ری بر دالک وصف و تعریفدر ؛ اویله دل که نهایتسز صورتارک نمایان اواسنه قابلدرد . « شَرْحُ » آنارک خانه دیواری تصفیّه و جلا یاب ایلدکاری بی بیاندن مقصد متصوفه کرام قلبلری نقدر اوصاف غیر لایقه وار ایسه کافه سندن تطهیر و مرآت دللرینه جلاء محبت الّهی بی و یروب نصل که بر آینه مصفایه بر چوق صورتار جلوه نما اولورلر کذلک او اهل کمالک قلبلریده تجلیات ذاتیه و صفاتییه رونما اولمش و نقدر علوم وار ایسه جله سنی قبوله آماده بولمشدر .

مثنوی

﴿ صورت بی صورت بی حد غیب ﴾

﴿ زاینه دل تافت بر موسی زجیب ﴾

« تَرْجَمَه » عالم غیبك بی حد اولان صورتسز صورتی کوکل آینه سندن
 پارلادی و حضرت موسانك جیندن ید بیضای جلیل ظاهر اولدی .
 « شَرْح » بلك اولان کوكلك اخذ ایلدیکی صورتلر بی نهایت اولان تجلیات
 روحانیه درکه ، آنلر هپ افاضه انوار ایدن دلدن ظهور ایدر ، نصل که
 ید بیضا جناب موسانك جیب حقیقتدن ظاهر و پیدا اولدی . اشارت اولنان
 آیت سورة قصصه در . تفصیلی آتیده بیان اولنه جقدر . یعنی جناب موسی
 تمام مدتی اکمال و نزد شعبیده یکریمی سنه قدر اقامت ایتدکن صکره اهلیله
 برلکده مصره کیمک اوزره حرکتلری ائنده قرا کلق و شدت برودتی غایبه
 وارمش برکیجه ده طوری ولی ایدر . برجهتدن بر آتش کورر اهلنه دیدی که
 سیز طور کنز باقیم بنو آتش ایله یولی بولور و یا آندن بر پارچه کتیر و بایصنیر سکر
 دیو آتش یانه کیتدی . « وادی الیندن بقعه مبارکده غناب و یا غوسبیج اغاجندن
 بن بتون عالمارک ربسم عصاکی یره براق نداسنی ایشیده رک عصاسنی یره براقیر ؛
 اودخی چوک بیلان کبی حرکت واضطرابه باشلا بجه جناب موسی قورقوسندن کبرویه
 چکلدی ؛ ینه شان مرسلینه خوفک مناسبتی اولیوب قورقه دیو ندا اولنور ،
 بعده اسلک یدک فی جیبک ثخرج بیضاء من غیر سوء » خطابیله شرفیاب اولوب
 معنای شریفی یا موسی الی جیبکه قوی کدرسز شمس جهان کبی بیضاء
 و درخشان چقارمه سین !

مشئوی

﴿ کرچه آن صورت نمکبجد در فلک ﴾

﴿ نی اعرش و فرش و دریا و سمک ﴾

« تَرْجَمَه » کرچه او صورت غیب فلک و عرش و فرش و دریا و بالغه صیغماز ،

« شَرْح » چونکه غیر مادی مادیاته نسبتله غایت واسع و علویدر . [تفصیلدن وارسته در]

مشنوی

﴿ زانکه محدودست و معدودست آن ﴾

﴿ آینه دلرا نباشد حد بان ﴾

« تَرْجِمَهُ » زیرا فلک و عرش و فرش و دریا و سمک تعبیر اولسان ارض محدود در. مرآت قلب ایسه بی حد و نهاده در. « شَرْح » صورتدن مقصد، حقیقت ربانیه و تجلیات سبحانیه در. مادیات بونلری احاطه ایده میه چی آشکار ایکن قلوبک بو امر عظیمه نائل اوله جنی بی ارض و سموات صیغمز ؛ فقط مؤمن تقوا شعارک قلبی صیغار مأل عالیه سنده حدیث قدسیله مبرهنه در، معلوم اوله که قلب چام قوزاغی کی صنوبری الشکدر و انسانک صول جائیه موضوع بولندیغدن خقیقی جناب حقّه معلوم اولمغه روح کی معنوی و غیر مرئیه در. یوقسه مادیات سائرّه کی ذرات جزئیّه دن مرکب دکدر. بنهء علیه نامتناهی اولدینی امر ظاهر در.

مشنوی

﴿ عقل اینجا ساکت آمد یا مضل ﴾

﴿ زانکه دل با اوست یا خود اوست دل ﴾

« تَرْجِمَهُ » بو باده عقل جزئی یا ساکت و یا خود اضلال ایدیچی کلدی؛ او جهندن که قلب اول حضرتله برابر، یا او حضرتک نفخ و امری عین قلبدر. « شَرْح » بو مسئله نیک فهم و کشفنه عقل جزئی کافی دکدر؛ زیرا عقل اگر قابله تعلق ایدن شو حکمتک حقایقنه حیران اولور ایسه اصابت ایتش اولور.

امدی قدرت حقہ قارشو حیرتک زیاده سنی طلب ایتک مالندہ حدیث شریفہ
واردہ . عقلک ضعفیہ برابر شاید بو مقامک ایضاحنہ کریشلورسہ ؛ کوکلدن
مقصد یا برفیکردرکہ آنی جناب حقہ ربط ایله اخذ فیوضات اولنور ویا برامس
ربانیدرکہ بر طاقم حقائقک عقل ایله ادراک اولنہ میہ جنی درکاردر . بناءً علیہ
انساندہ محبت والہامات وسائر کیفیات روحانیہ بی جامع وکنذیسنہ حیات
طبیعیہ بی بخش ایدن وکذلک قلب مادی بی وادراک معقولات ایچون دماغی
وآلات حسینی استعمالہ و سائر وظیفہ لرینی احرازہ کنیدلرینی صلاحیتدار
قیلان بو قلب معنویدر .

مشنوی

﴿ عکس هر نقشی نتابد تا ابد ﴾

﴿ جز دل هم با عدد هم بی عدد ﴾

« تَرْجِمَہٗ » ہر نقشک عکسی ابدہ قدر طوغمز و منعکس اولمز؛ الا ہم
عددلہ ہم عددسز اولان کوکلہ طوغار . « شَرَحْ » مثلاً عادی بر آینہ یہ
عکس ایدہ بیلن و عقل جزئینک ادراک ایدہ بیلدیکی صور و حالات معدودہ در .
اما وحدت ربانیہ حقایقی و مخلوقات متنوعہ حالاتی ادراک ایدہ بیلیمک ایچون
البتہ قوہ معنویہ لازمدرکہ تا کمالک ایلہ ہرشی کرکی کی حس و ادراک اولنہ بیلسون

مشنوی

﴿ تا ابد هر نقش نوکاید برو ﴾

﴿ می نماید بی حجابی اندرو ﴾

« تَرْجِمَہٗ » ابدہ قدر ہر یکی نقشک کوکلہ کلیر؛ او نقش پردہ سز کورینورہ
« شَرَحْ » عقل ظاہرہ وارد اولان صور غایت مبہم و شہلی ظہور ایدرہ
فقط قلبہ توارد ایدن تجلیات سبحانیہ کمال صفوتلہ یک پارلاق تجلی ایدرلرہ

مثنوی

﴿ اعل صیقل رسته اندز بو ورنك ﴾

﴿ هر دی بینند خوبی بی درنك ﴾

• ترجمه • صاحب جلا اولانلر قوقو ورنكدن قورتلشلردر ، هر آنده

بی توقف بر حسن و جمال کوردرلر . • شرح • اصحاب قلوب اولانلر واصل
حقیقت اولمق ایچون عقل جزئی ایله تجارب ورنك و مادیاته احتیاجلری یوقدره
قلوب صافیله رینه بر تو انداز اولان انوار تجلیات لاهوتیه ایله کسب اطسلاع
و عرفان ایلرلر .

مثنوی

﴿ نقش و قشمر علم را بکذاشتند ﴾

﴿ رایت عین الیقین افراشتند ﴾

• ترجمه • او زمره جلیله اصحابی علمك نقش و قشمرندن کچوب صوفیان

عین الیقین علم و سنجاقلری یوکسك و اعلا ایندیلر . • شرح • تجلیات
النهیه ایله واصل اولمشلر و ادله ایله اشتغالده بولمائلرد نسبتله دهها عالی
و مسعود اولمشلردر .

مثنوی

﴿ رفت فکر ورشایی یافتند ﴾

﴿ نهر و بحر آشنایی یافتند ﴾

• ترجمه • فکر بونلردن کیندی و روشنائی بولدیلر ، نهر و انسیه

بحرینی بولدیلر . • شرح • متحوقه ، اثرلری کبی و هم و افکار و ادیلرندن
کچهرك نهر و عمان حقیقده ، مطلوب و معشوق بولدیلر و صحوه کادکارنده او بحرک
کرانیه اولان درر و غریبی صاچارلر .

مشوی

﴿ مړك كين جملہ ازو در وحشتند ﴾

﴿ می کند این قوم بروی ریش خند ﴾

« تَبَجَّهْ » موت که آندن بتون انسانلر خوف و وحشند درلر. عشاق خدا موتی سورلر و اکا کولرلر. « شَرَحْ » مردان خدایه حقیقت واستقبال غایت واضح و آشکاردر. آنک ایچون مقصدلری رضای خدا و نائل لقای جناب پروردگاردر.

مشوی

﴿ کس نیابد بر دل ایشان ظفر ﴾

﴿ بر صدف آید ضرر نی بر کهر ﴾

« تَبَجَّهْ » آنلرک کولکلیسه کسه ظفر وغالیت بولمز ، زیان صدفه کلور ، کوهره کلز . « شَرَحْ » عارفان خدا قلبلری صیقل عشق و معارفله تجلیه ایشلر وشهود حضرته فنا واضمحلاله مانوس اولشلر ، دوچار ضرر اولان بدنلری صدف کیدر . صدف قیرلدقدن صکره کوهر میدانه چیقارده قیمت حقیقه سنی بولش اولور .

مشوی

﴿ کرچه نحو وفقهرا بکذاشتند ﴾

﴿ لیک محو و فقررا بر داشتند ﴾

« تَبَجَّهْ » آنلر کرچه نحو وفقهدن یکدیلر ؛ لکن یعنی محو وفقره نائل اولشلردر. « شَرَحْ » او طائفه مقدسه رسوم وقوانین مرعیه نی ترک ایشلر و اوج وحدته ترقی ایلیه رک مراتب نامتناهیة معنویه ایله سرفراز اولدیلر .

مثنوی

❦ تا نقوش هشت جنت یافتست ❦

❦ لوح دلشازرا پذیرا یافت ❦

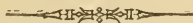
« **تَبَجَّهْرُ** » حتی سکز جنتك نقشلری پارلامش و آنلرك لوح قلبلری قابل انوار اولشدر. « **شَرَحْ** » اهل حقك صفحه قلبلری اول هیئده دركه جنات افعال وصفات و ذاتك انوار تجلیاتی او صفحه و مرآته تابان اولشدر.

مثنوی

❦ بر تراند از عرش و کرسی و خلا ❦

❦ ساکنان مقعد صدق خدا ❦

« **تَبَجَّهْرُ** » آنلر عرش و کرسی و فضای آسمانیدن دها یوکسکدر؛ آنلر مقعد صدق خدا ساکنلریدر. « **شَرَحْ** » زمره جلیله دن معدود اتقیا و اولیامك مقامانی بك عالیدر. اشارت اولنان آیت سوره قمرده در. ایشه آنلرك نزد ربانیده کی نباهت شانلرخی بیان ایدیور : شویله كه (ان المتقین فی جنات ونهر فی مقعد صدق عند ملیك مقتدر) یعنی كناهلردن اتقا ایدنار آخرته جنات عالیات ونهرلرده وضیاء و وسعته اولوب قابلك غایت استحسن ایلدكلری مساكن طیه ده درلر.

﴿ پر سیدن پیغمبر علیہ السلام زید را کہ امروز چونی ﴾
 ﴿ برخاستی وجواب گفتن او کہ اصبححت مؤمناً یا رسول اللہ ﴾

جناب نبی عالیشانک زید بن حارثہ سؤال بیورمسیدر کہ بوکون بصلسین
 ونصل قالقدک اول دخی بحق مؤمن صباحدم دیہ جواب ویرمسی بیانندہ در :

مثنوی

﴿ گفت پیغمبر صباحی زید را ﴾
 ﴿ کیف اصبححت ای رفیق باصفا ﴾

« تَجِبَرُ » جناب رسالتما بصلی اللہ تعالی علیہ وسلم بر صباح زیدہ
 خطاب ایدرک ای رفیق باصفا نہ حال ایلہ صباحلک ! [مستغنی شرحدر]

مثنوی

﴿ گفت عبداً مؤمناً باز اوش گفت ﴾
 ﴿ کونشان از باغ ایمان کرشکفت ﴾

« تَجِبَرُ » زید جناب رسول کبریایہ عرض حال ایدرک عبداً مؤمناً اولہرق
 صباحہ داخل اولدم ؛ آنک اوزرینہ پیغمبر ذیشان زیدہ بیوردیلر کہ نشان
 نرہدہ ، اکر ایمانک باغی آچلدیسہ یعنی مدعا کہ دائر نشانک نہ در .
 [وارستہ شرحدر]

مثنوی

❦ کفت تشنه بوده ام من روزها ❦

❦ شب نخفستم ز عشق و سوزها ❦

« ترجمه » زید دیدی ، بن نیجه کونلر آج و صوسز اولشم و کیجه لری
نار عشق ایله کنیدی یاقه رق او یومامشم [بو بیت دخی وارسته شرحدر]

مثنوی

❦ تاز روز و شب کذر کردم چنان ❦

❦ که زاسپر بگذرد نولک سنان ❦

« ترجمه » تا کیجه و کوندزدن او یله بچدم که مزاراغلک او جی سپردن کچره
« شرح » ای نبی عالیشان کرچه کوندوزلری صوسز و کیجه لری او یقوسز
قلمش ایسه مده لکن غدای عشق و محبت بنم حرصله عرفانمی پر صفا ایتمش
و کمال سهولتله امرار اوقات ایدیورم . دنیایه متعلق حوائج ایچون اصلا
یأس و کدر ایتمام .

مثنوی

❦ که ازان سو جمله ملت یکدست ❦

❦ صدهزاران سال ویک ساعت یکدست ❦

« ترجمه » که او طرف و مرتبه دن باقیلنجه جمله ملت بر در ؛ او مقامده
یوز بیک سنه ایله بر ساعت بر در . « شرح » زید حالی عرض ایدرک
دیورکه : یارسول الله ، بویله بر مقامه واصل اولدم که عشق و محبت
جناب مولا ایله مستغرق اولشم آنده تعینات کونیه کورنیمور و کورنسه دخی
جمله سی مظهر اولدقلری " تجلیات ربانیه حسیله یکسان کورینور و یوز بیک سنه

ایله بر ساعت مساوی اولور ؛ زیرا جهانده یوم و سنه یی تشکیل ایدن شمس ویا شمس جهانه در ؛ حالبوکه او مقام عالی امس وغرو بدن پاك و عاری و یوم و سن و سالدن خالیدر.

مثنوی

❦ هست ازل را و ابدرا اتحاد ❦

❦ عقل رازه نیست آن سوز افتقاد ❦

« ترجمه » ازل ایله ابدك اتحادی واردر ؛ او محل ایچون عقل جزئینك

تحقیق و تفتیشه یولی یوقدر . « شرح » اول مقام عالیده زمانی تشکیل ایدن اجرامه احتیاج اولدیغندن و علم ربانی هر شیئی محیط اولدیغندن ابتدا سز اولان و نهایت سز بولنان ابتدا آنده بر و متحد اولور ؛ عقل جزئی ایسه بو حقیقی آکلامقدن بری و عاریدر .

مثنوی

❦ گفت ازین ره کوره آوردی بیار ❦

❦ در خور فهم و عقول این دیار ❦

« ترجمه » حضرت فخر کائنات افندمن بیوردیلر ، یا زید ، ترهده هدیه

و نشان که ، بو عالم فنا خلقنك و فهم لرینه لایق اولسون ؛ یعنی دنیاده خلقك آکلایه بیله جکی صورته اداره لسان ایت ! [وارسته شرحدر]

مثنوی

❦ گفت خلقان چون بدینند آسمان ❦

❦ من بینم عرش را با عرشیان ❦

« ترجمه » زید جواباً دیدی که یا رسول الله ! انبسانلر نصل اجرام

سمایه یی کوردرلر ایسه بن عرش ایله آنده اولان روحانیانی اولیله کوردرم [وارسته شرحدر]

مثنوی

﴿ هشت جنت هفت دوزخ پیش من ﴾

﴿ هست پیدا همچو بت پیش شمن ﴾

« ترجمه » سکز جنت ویدی جهنم بنم اوکده در . نصل که بت پرستک اوکنده بت ظاهر در . زید مشهوداتی هرکسک آ کلایه بیله جکی بر طاقم معقول تعبیر لر ایله آ کلا تمقده اولدیغنی کرک شو بیت و کرک بیت آتی افهام ایتمکده در . بناء علیه شرح برینه لزوم یوقدر .

مثنوی

﴿ یک بیک و ای شناسم خلق را ﴾

﴿ همچو کندم من زجو در آسیا ﴾

« ترجمه » خلقی یک بیک اولیه آ کلار ، بیلورم که دکرمنده بغدادی آرپدن بیلدیکم کبی !

مثنوی

﴿ که بهشتی کیست و بیگانه کیست ﴾

﴿ پیش من پیدا چومادون هیست ﴾

« ترجمه » که جنتی کیست و جهنمی کیست ؟ بنم نزد مدده مار و ماه کبی آشکار در . « شریح » زید عرض ایدر ، یا رسول الله ! صور معنویه و مراتب مقدسه به نائلیت مدن طولانی بنم ایچون بر قوت وارد در که عقل ظاهرک محال و غیر ممکن اعتبار ایله یکی کیفیات او مقام عالیده غایت سهیل وامر یسیر در .

مثنوی

❦ روز زادن روم وزنك وهر گروه ❦

❦ يوم تبيض و تسود وجوه ❦

« **تَبْيِضُهُمْ** » روم وزنچينك وهر قوم وقيلهنك يوم ولادتى و يوزلرك بياضى و سياه اولدقلىرى كون جمله به معلوم اولمشدر . « **شَرَحُ** » اشارت اولنان آيت كريمه سوره آل عمرانده در . شويله كه : (يوم تبيض وجوه و تسود وجوه فاما الذين اسودت وجوههم اكفرتم بعد ايمانكم فذوقوا العذاب بما كنتم تكفرون واما الذين ابيضت وجوههم ففي رحمة الله هم فيها خالدون) معنای شريفى : يا محمد ! ذكر ايله شول كونى كه دنيا ده كى اعمال شريفه دن بعض يوزلر بياض و بعضيى معاصيدن سياه اولور ؛ فاما شول كسسه لرك كه يوزلرى سياه اولدى . (آنلره دنيلور كه) ايتانك زدن صكره كفر مى ايتديكز ، امدى كفر كز سبيله لايق اولديغكز عذابى طاتكز ، اما شول كسسه لرك كه يوزلرى بياض اولدى ، رحمت الهيده و جنات عاليانده آنلر دائمدرلر .

اخطار — سائر نسخه لرده بو بيت شريفك برنجى مصراعى « اين زمان پيدا شده بر اين گروه » ديو يازلمش ايسه ده سلطان ولدك زماننده يازيلان نسخه شريفه ده عاجزلرى يازديغم كيديره . على الخصوص « اين گروه » بوراده يك مناسبتمز اولوردى ؛ زيرا بوسره ده گروه لفظى ذكر اولمىدى .

مثنوی

❦ پيش ازين هر چند جان پر غيب بود ❦

❦ در رحم بود و ز خلقان غيب بود ❦

« تَجَبُّهُ » بوندن اول هر نقدر که جان پر عیب ایدیهده و حمد اولوب انسانلردن ناپیدا و غیب ایدی . « شَرْح » دنیاده بعض جانلر معصیتلری حسیده کرچه پر عیب ایهلرده دنیا و بدن برده لری بونلرک احوالی مستور طوتدی ؛ اما آنلرک احوال غیر مکشفولری مشهر سرأر اولان روز قیامته آشکار اولسه کرکدر .

مثنوی

﴿ الشقی من شقی فی بطن ام ﴾

﴿ من سمات الجسم يعرف حالهم ﴾

« تَجَبُّهُ » شقی اولان کسه والدهسی قارننده شقی اولدی ؛ آنلرک نشان و امارات جسمانیهلرندن ^{مادرین معلوم} معروف اولور . « شَرْح » اشارت اولتان حدیث شریف بودر . (السعید من سعد فی بطن امه) معلوم اوله که جناب جلال الدین رومی بو حدیث شریفک معناسی ایکی وجهله تحقیق بیورمشدر . وجه اولی بودر که بطن مادر دن مقصد روحک بولندیفی قالب جسمانیدر که شقاوت و سعادت سواد و بیاض وجه کی احوال روز قیامته پیدا اوله جنی کی او احوال ارواحه قبل الموت مشیمه ابدان اولان ارحام امهاتدهده حاصل اولمشیدی ؛ و اوله جهده طوغمشلردی . امدی زمان مودهده آشکار اوله جقدر . وجه ثانی بودر که سعادت و شقاوت دیدیکمز ام الکتاب اولان علم ازلیده ثابتدر . هر کس دنیاه کلنجه علم ازلی ایجابجه حرکت ایلهرک صوکهده یا شقاوت و یا خود سعادتله ختم اولور . بوندن ده عند اهل السنة انسانلر ایچون اولان اراده جزائیه نک بطلانی لازم کلیور . چونکه جناب خلاق جهان لا یزالده کائنانه اراده ازلیه سی تعلق ایلدکده کافه اشیایی بیلدیکی وجهله جمله سنی بر طلق اسباب وازمه و امکنه سیله لوح محفوظه کتب و تحریر بیورمش و کتابت مذکوریه توفیقاً حکم و قضا بیورمشدر . بناءً علیه اشیای مذکوره میاننده کفر کفار و ایمان صایحه داخل ایهده فقط لوح محفوظه بطریق الحکم والقضاء تحریر اولنماشدر . زیرا آنلرک کفر و ایمانلرنده مجبور و مضطر اولملری لازم کور ایدی .

بلکه هر ایکی طائفه‌نک احوالی لوح محفوظده کندی اختیار جزئیلریله کفر و ایمانلریخی اختیار و اراده ایدرلر عنوانیه مقیددر کلهلم صدد سابقمزه ارواح اشقیا دخی کرچه ازلده پرعیب اولدیهده لکن بطون خفاده کرلنه‌رک انسانلرک کوزلرندن غائب اولمشدر اشته بوکا سر قضا و قدر دینلور مولانای رومی حدیث شریفک وجه اولنی تحقیق ایدرک لسان زیددن بیوررلر .

مشنوی

﴿ تن چو مادر طفل جانرا حامله ﴾
﴿ مرک درد زاد نست و زلزله ﴾

« ترجمه » « تن مادر کبی طفل جانی حامله در ؛ موت ایسه والده‌نک چوجق طوغورمی کبی درد و زلزله در انسان زمان موتنده خروج روح سببیه کرفتار اضطراب اوله‌جفی بیانندن عبارت اولغله مستغنی شرحددر .

مشنوی

﴿ جمله جانهای گذشته منتظر ﴾
﴿ ناچه کونه زاید آن جان بطر ﴾

« ترجمه » « آخرته کذران ایدن روحلر منتظردرکه ، اومتکبرجان تنندن آخرته فصل طوغر » شرح « . بروالده‌نک وضع حمل ایده‌جکی ارکک می قیزی طوغر دیو انسانلر انتظار ایلدکاری کبی ، بر آدمک خروج روح حسبیه بعان بدنن عالم عقبایه طوغدقهده کذران ایدن ارواح انتظارایدرلرکه دنیا‌هواسیه متکبر اولان روح آخرته حال شقاوتده می پوقسه حال سعادتده می - کاور .

مثنوی

﴿ زنکیان کوینده خود ازماهست او ﴾

﴿ رومیان کوینده بس زیباست او ﴾

﴿ تَبَجَّهْ ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰ ﴾ ،
او غایت کوزل اولوب بزدندر .

مثنوی

﴿ چون بزاید درجهان جان وجود ﴾

﴿ پس نماید اختلاف بیض و سود ﴾

﴿ تَبَجَّهْ ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰ ﴾ ،
چونکه جهان آخرتده وجودك جانی طوغر ، او حالده
بیاض و سیاه اختلافی قالمیور ، شَرَح ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰ ،
خروج روح سهیله بطن بدنن جهان
عقبایه طوغه جق آدمك شقاوت و سعادت احوالی پیدا اوله رق بین الارواح
اختلاف و مجادلاته محل قالمیه جفی آشکاردر .

مثنوی

﴿ کر بود زنکی برندش زنکیان ﴾

﴿ روم را رومی برد هم همزیان ﴾

﴿ تَبَجَّهْ ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰ ﴾ ،
اگر طوغان روح سیاه ایسه سیاهیلر آلورلر ؛ اگر بیاض
ایسه بیاضیلر اورته دن کتوردرلر « شَرَح ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰ ،
بدندن آریلوب آخرته انتقال ایدن روح

دنیاده ایکن اسیر قید نفس و شهوت اوله رق ظلمات عصیانله یوزلری قره اولانلر اشقیایه التحاقله دوجار عذاب اولورلر . اما دنیاده ایکن تصفیة نفس ایدرک صالحات اعمال انواریه تنویر بصیرت ایدنلر سعادیه اشتراک ایله نائل نعم جناتیله اوله رق شانلری تعالی ایدر .

مثنوی

﴿ تا نژاد او مشکلات عالمست ﴾
﴿ آنکه نازاده شناسد او کست ﴾

« **تَبَجَّهْ** » بر روح که دها طوغمدی ؛ آنک حالی مشکلات عالمدر ، اوطوغمامش روحی اکلابان اذدر « **شَرَحْ** » روح بدنده ایکن شقی ویا سعید اولدیغنی بیلمک پک عسیر و مشکلددر انسان دها دنیاده ایکن هانکی طائفه عاقد اولدیغنی رسل عظام وانلرک وارث اکمللری اولیاء کرام قوه قدسیه معنویه لر یله بیولورلر نتکم سورده حنینده (عالم الغیب فلا یتظهر علی غیبه احداً الا من ارتضى من رسول) آیت جلیله سی بو عرفان و حکمته دلالت بیوریور معنای منبئی الله تعالی غیبی بیلور و علم غیبده کسه بی مطلع قیلمز دیلر ایسه ملک واسطه سیله غیبدن بعض شیلری رسل کرامنه بیلدیرر که خاصه مذکورده نبوتلرینه معجزه اولمش اولور .

مثنوی

﴿ او مکر ینظر بنور الله بود ﴾
﴿ کاندرون پوست اوراره بود ﴾

« **تَبَجَّهْ** » نادر اولان کامل معنوی مکر او یله اوله که ، الله تعالینک نور یله نظر ایده ، اول کاملاً پوست ایچره یولی واردر « **شَرَحْ** » انسان آخرته قبل الانتقال شقی و سعید اولدیغنی بیلمک اندر اولان کاملره مخصوصدر که ؛

اندر نورالله ایله ناظر بولینورلر روح کرچه پوست بدن اینجده خفی وغیرمرئی
ایسه ده کاملر پوست مذکورده مستور بولنان احوال ارواحه ونجه مغیباته الهام
ایله واصل اولورلر.

مشنوی

﴿ اصل آب نطفه اسپیدست و خوش ﴾

﴿ لیک عکس جان رومی و حبش ﴾

« تَرْجِمَه » مایه انسانیه اولان نطفه اصانده بیاض و خوشدر ؛
لکن رومی و حبشینک اصل نطفه یه عکس اوله رق روحلری بحسب الاعمال تمایز
ایدرك بری نورانی و دیگری ظلمانی اولمشدر بو بیتک شرحی بیت آتی ایله
اکال اولنور .

مشنوی

﴿ می دهد رنگ احسن التقویم را ﴾

﴿ تا با سفل می برد آن نیم را ﴾

« تَرْجِمَه » عکس روح اولان نطفه کندیسنده بالقوه موجود اولان
احسن تقویمه رنگ بیاض و پرر نطفه که عکس جان حبشی و بر نصف دیگردر
اشته بو نصف حبشی بی جهنم واسفله کتورر. « شَرَح » هر نطفه خوش
ویاضدر و آنک بیوک صورتی اولان جسم دخی غایت مکمل و موزوندر فقط
اصل هنر روحده در که ؛ اکر روح صالح ایسه آنک نور و پرتوی انسانی
پرانوار ایدر اکر فاسد ایسه بالعکس انی پرظلمت و غبار ایلر .

مشنوی

﴿ این سخن پایان ندارد بازران ﴾
﴿ تا نما نیم از قطار کاروان ﴾

« ترجمه » « بواکلام نهایت طومز ، کیروزیدک حکایه سته کیت تا کاروانک
قطارندن کیرو قالمیه لم و محط فائده بولنان کلامه وارم امدی آتسیله هر ایکی
بیتلر شرحدن وارسته در .

مشنوی

﴿ یوم تبیض و تسود و جـوه ﴾
﴿ ترك و هندو شهره کوردن آن گروه ﴾

« ترجمه » « وجوهک بیاض و سیاه اوله جنفی کونده ترك و هند جنسلری
نورانی و ظلمانی یوزلریله مشهور اولسه لر کرکدر .

مشنوی

﴿ فاش کوردد کرتو گاهی یا گه کوه ﴾
﴿ هندوی یترک پیش هر گروه ﴾

« ترجمه » « فاش و ظاهر اولور که سن اوت و صمان میسین یا خود طاعمیسین ،
هندلی یترک میسین] بو بیت شریف اسکی نسخه لرده بو قدر شرح دنده وارسته در ،

مشنوی

﴿ در رحم پیدا نباشد هند و ترك ﴾
﴿ چونکه زاید بیندش زار و سترك ﴾

«تَجَمُّدُ» رحمه هند و ترك پيدا و ظاهر اولمز ؛ چونكه طوغر ؛
ضعيف و قوی هر نه هیئته ایسه اولوقت کوزلر آتی مشاهده ایدرلر بوندن
بر قاج بیت اول بر بیک شرخنده تفسیر اولنان یوم تیض آیت جلیله سی
مآلنده اولغله مستغنی شرحدر .

مولانای رومی تکرار جناب رسالتناه افندمزه لسان زیدله دیورکه :

مشنوی

﴿ جمله را چون روز رستاخیز من ﴾
﴿ فاش می بینم عیان از مرد وزن ﴾

«تَجَمُّدُ» یار رسول الله بو قولکز جمله یی ارکک و دیشی هر نه ایسه یوم
قیامته که کبی آشکار کور یورم مستغنی شرحدر .

مشنوی

﴿ هین بگویم یا فرو بندم نفس ﴾
﴿ لب گزیدش مصطفی یعنی که بس ﴾

«تَجَمُّدُ» زید دیدی که رخصت ویرکز عرض ایده یم یاسدیم ایدوب
سکوت ایده یم دیدکه جناب حبیب خدا مصدر معرفت و حقائق اولان
لب سعادتلربی اصیروب یتروساکت اول بیوردی شرحی مستغنی در .

مشنوی

﴿ یار رسول الله بگویم سر حشر ﴾
﴿ در جهان پدا کنم امروز نشر ﴾

و تَبَجَّهْ . مینه زید عرض ایدرکه ، یار-سول الله ، حشرک سرورازینی
 سویله می ، تا که دنیاده احوال نشری پیدا و آشکار ایدیم ؟ شرح .
 خاطره کله بیلورکه . رسول مجتبی حضرتتاری افشای راز ائمه دیه امر ایتش
 ایکن زید نصل تکرار استیدان ایلر ؟ بوسؤال مقدره بوجه آتی ایکی وجهله
 جواب ویریلور . اولا زید عرض ایتدی که ، بوم قیامده اولدینی کبی هر مرد
 وزنه عائد اولان احوال و اسراری فاش و ایراد ایدیم می ؟ و ائمه امرینی الدیفندن
 امر رسالته پناهی به امثالاً حفظ راز ایلدی . ثانیاً اولجه دنیاده ایکن کافه
 انسانلرک مانند یوم قیامت اسرارینی فاش ایدیم دیو استیدان ایتش ایدی ،
 شمدی ایسه استیدانی بشقه در . یعنی دنیاده کی احوالی بیان ایتیم می ؛ فقط
 سروراز حشری سویلکه . صاعده وارمی دیمکدر .

مشنوی

هل مراتا پردهارا بر درم ﴿﴾
 تا چو خورشیدی بتابد کوهرم ﴿﴾

و تَبَجَّهْ . یار-سول الله ، براق بنی ، پرده اسراری بیرتایم ؛ تا که کوهرم
 آفتاب عظمت قرین کبی پارلاسون مال عالیهی بیت آتی ایله اتمام اولنه جفندن
 مستغنی شرحدر .

مشنوی

تا کسوف آید زمن خورشیدرا ﴿﴾
 تا نمایم نخل را و بید را ﴿﴾

و تَبَجَّهْ . تا که کونشه بنم نورمدن کسوف کلسون ؛ تا خرما آغاجله
 سکود اغاجنی کوستریم . شترج ، بسکا امر و رخصت ویر ، افشای

حقیقت ایدیم ، تا که کوک کوهری آشکار پارلاسون و بو صوری و مادی
کونشه قارشو نجوم کورندیکی کبی ، کوکلده برتو انداز اولان ادراکات کلیه
شعاعنه قارشی طوران ادراکات جزئیة انواری ده مضمحل اولسون .

مثنوی

﴿ و انما یم روز رستا خیز را ﴾

﴿ نقد را ونقد قلب آمیز را ﴾

« تَجَمُّعُ » رخصت ویر ، که اسرار قیامتی ونقد خالص وساخته لری
گوستردیم « شَرَحُ » مساعده سنیة جناب رسالتپناهی لری بیورلور ایسه
پوشه محبتده زر خالص کبی اولان عاشقان جمال ایله قبلرنده نور ایمان مفقود
اولان اعمال اسلامیة کسوه سیله زراندود ساخته کارانی گوستردیم .

مثنوی

﴿ دستها بریده اصحاب شمال ﴾

﴿ و انما یم رنك كفو رنك آل ﴾

« تَجَمُّعُ » ، اصحاب شمال اولان او یغونسز لرك اللری کسالمش اوله رق
ارائه ورنك كفو وحیله یعنی کافر وخادع اولنلری اظهار ایدیم ، « شَرَحُ » ینه
زید عرض ایدر ؛ یار رسول الله ! بکا مساعده بیوریکز که اهل شقاوتك گرفتار
اوله جقلری عذاب و اهل کفر و ریائك رنکی نه یولده اولدینی افشا ایدیم
اخطار — (آل) اهل و عیال معناسنه در برده حیله ورنك معالری نه ده
کاوو بوراده رنك معناسنك مراد اولنمی سیاق افادیه مناسبدر اهل و عیال
معناسنیده و یمك جائزدر اوتقدیرده معنا بویه اولور که یار رسول الله . بکا رخصت
ویر که اهل شمال اولان اصحاب شقاوتی ورنك کفرایله ملون اولان کنساکار
وریا کارانی و اهل الله و اهل مخد عدینه داخل اولغه نائل و صالح اولان انجاب
سلامت و تقوایی آشکار ایدیم .

مشنوی

﴿ وا کشایم هفت سوراخ نفاق ﴾

﴿ در ضیای ماه بی خسف و محاق ﴾

ترجمہ ، و اهل نفاقك یدی ذلكنی آجہیم ؛ خسوفمز و نقصانمز

اولان ماہك ضیاسندہ ، شرح ، قابل خسوف اولیان قلبك ضیاسی قوتیہ

منافقلرك چورومش قلبری ایچسندہ سوراخ کبی آچیلان یارہ وحیہ لری
کوستردیم . یدی سوراخدن مقصد ، یا اهل نفاقك مغوی چورک لری و یا سبع
الموبات تعیر اولئان شرك و سائر عظیم کناہلری و یا قرآن عظیم الشاندہ
بیان بیوریلان یدی جہنمك قبوسی کبی اهل نفاقك اخلاق ذمیمہ لریدر .

« محاق » آیک نقصان کورندیکی و یا اصلا کورندیکی و قنادر ماہدن مقصود
شرف مکالمہ نائلیت قرینہ سیلہ انوار آفتاب مغوی جناب رسانمأبدن اکتساب
انوار ایدرک غایت مصفا زیدك قلب شریف لریدر .

مشنوی

﴿ وائمایم بس پلاس اشقیا ﴾

﴿ بشنوانم طبل کوس انبیا ﴾

ترجمہ ، اشقیامك فنا فاشنی کوستردیم و انبیای عظامك گوس و طاولی

ایشتدیردیم ، شرح ، اشقیامك بوروندک لری لباس کفری آشکار ایدرک
طریق استفادہ دعوت ایچون مانند گوس اولان تبلیغات انبیای هر کسہ
ایشتدیردیم .

مشنوی

﴿ دوزخ و جنات و برزخ در میان ﴾

﴿ پیش چشم کافران آرم عیان ﴾

ترجمہ ، جہنم و جنات و برزخ و اعراقی کافرلرک کوزی اوکنہ آشکار

کتوردیم . [وارسنه شرحدر]

مثنوی

﴿ واء-ایم حوض کوثر را بجوش ﴾

﴿ کاب پر روشن زند بانکش بکوش ﴾

« تَبَجَّهْ » ، کوثر صولری طالعنهرق کوستریم ، صولرک صداسیده

انلرک قولاقلرینه اورسون . [وارسته شرحدر] .

مثنوی

﴿ وانکسانکه تشنه بر کردش دوان ﴾

﴿ کشته اند این دم نمایم من عیان ﴾

« تَبَجَّهْ » ، واول کسهلرکه حوضک اطرافنده صولرک اولهرق قوشوجی

اولملرلدر ، انلریده بودمده آشکار کوستریم « شَرَحْ » بو کساندن مقصد ،

حوض کوثر مثابهسنده اولان دین مبین وشریعت غرا اطرافنده بوانورلرده
قصورلری حسیله او آب زلالدن استفادهیه موفق اولهمیهرق سرکشانه
قوشان کسهلرلدر .

مثنوی

﴿ می باید دوششان بر دوش من ﴾

﴿ نعرها شان می رسد در کوش من ﴾

« تَبَجَّهْ » ، اوکسهلرک اوموزلری بنم اوموزوم اوزره سورینور ،

انلرک نعرهسی بنم قولاغمه ایریشور « شَرَحْ » ینهزیدات جلیل الآیات رسانتپناهه

غرض ایدر بو مقولهلرک وسائر کسهلرک احوالی اولقدر قریب بر صورتده
بکا آشکار اولیورکه آنلرک اوموزلری کویا بنم اوموزلم اوزرینه سورینور .
انلرک صدای دنواز ونعره و آوازلری قولاغمه ایریشور ،

مثنوی

﴿ اهل جنت پیش چشم ز اختیار ﴾

﴿ در کشیده یک دکر را در کنار ﴾

« تَجْجِيْمٌ » اهل جنت نظرم او كنده در رضا و خشنوديت ليله معافه ايدرك
بري بريني كنار صدره چكمش و ذكر الله ايله مشغول و انعام ربانيه ايله بختيار
بولنشد [و ارسته شرحدر] .

مشنوی

﴿ دست هم ديكر زيارت مي كنند ﴾

﴿ از لبان هم بوسه غارت مي كنند ﴾

« تَجْجِيْمٌ » بربرينك صدر و مكاني زيارت ايدرلر و حوريلرك لبلرندن
بوسه يغما ايدرلر — بو محله دست ، صدر و مكان معناسه كاور ، فقط ال
معناسه دخي اعتبار اولتور ايسه اولخالده اهل جنت كال محبتله بربرينك
التي طوتوب اظهار شادمانی ايدرلر ديمكدور .

مشنوی

﴿ كر شد اين گوشم زيانك آه آه ﴾

﴿ از خسان و نعره و احسرتاه ﴾

« تَجْجِيْمٌ » بو قولانم صاغر اولدي ، ارباب خست و دنيارك آه آه ديو
ايشيديلان صدرلرندن و واحسرتا نعره سندن طولايي — بو بيت شربفدهده
احوال سكنه نار بيان اولنديغدن مستغنى شرحدر ،

مشنوی

﴿ اين اشارتم است كويم از نفول ﴾

﴿ ليك مي ترسم ز آزار رسول ﴾

« تَجْجِيْمٌ » بوسويلديكم سوزلر يالكز اشارتلردر ؛ عميق اولان
باطندن اظهار حقايق ايتك استرم ، فقط رسول اكرمك تكديرندن و بي حضور
اولمسدن قورقارم « مَشْرَحٌ » زيد صرف باطني و خالقك ايشتمديكي حقايق
و معاني افشا ايتك استر ايسده تكدير جناب بيغمبريدن خوف ايدر . و كشف
راز و افشای حقايقه مأذون اولديغدن انواع عذردن بريله اعتذار ايليور .

مثنوی

﴿ همچنین می گفت سرمست و خراب ﴾

﴿ داد پیغامبر کرباناش بتاب ﴾

« **تَبَجَّهْ** » زید بو یولده سویلدی . سرمست و خراب اولدینی حالد ؛ حضرت پیغمبر افندمن زیدک کریبان و یاقه سنی بوکدی « **شَرَحْ** » رسول مجتبی علیه افضل التحایا افندمن بو حال عشق اشتمال اوزره افشای احوال باطنه ایتمکدن زیدی منع بیوردی .

مثنوی

﴿ گفت هین درکش که اسب کرم شد ﴾

﴿ عکس حق لایستی زدشرم شد ﴾

« **تَبَجَّهْ** » پیغمبر عالیشان صلی الله علیه وسلم زیده بیوردیکه عنانی جک ، زیرا که سنک اسب کفتارک شدت حرارته کلدی جناب حقک عکسی ایسه لایستی اوردی و شرم و حجاب کیتدی « **شَرَحْ** » ای زید عنان کفتارینی چک و خلقه اسرار و حقائق سویلمه زیرا اوکی شینلر عالم جبروت و لاهوته مقصودر مرتبه مشاهده و ناسوتده که ظروف کلماته صفماز امدی بشریته کل و قصرعالی شریعتده قرارگیر و مکین اول کرچه جناب حقک لایستی نورینک عکسی مرآت قلبنه پرتولر اوردی و الله لایستی ان یقول الحق سویلدیکم حدیث شریف مضمونی سنک سرکده پارلاققلر کتیردی صفت حق اولان ستاریت ایله اتصاف اوده برکالدر .

مثنوی

﴿ آینه توجست بیرون از غلاف ﴾

﴿ آینه و میزان بجا کوید خلاف ﴾

« **تَبَجَّهْ** » آینه روحک غلاف تندن طیشاری صحرادی ؛ آینه و میزان . نوقت خلاف سویلر ؟ « **شَرَحْ** » جناب پیغمبر افندمن زیده بیوررکه ، سنک

آینه دلك غلاف تندن چيقه روق خلقه اسرار مغنويه سويلمك ايستور حقا كه
ارباب صفانك بز برجلانمش مر آتزكه هر كس بزده كندی صورتي كورر مال
عالبسنده كه كلامك معنای آشكار اوليور .

مشوی

﴿ آینه و میزان بجا بندد نفس ﴾
﴿ بهر آزار و حیای هیچ کس ﴾

« ترجمه » آینه و میزان نوقت نفس باغلار ؟ شونك بونك آزار
و حیاسندن « شرح » قلوب اصفیا و جان اولیا بر آینه و میزان کیدر لر .
هر ایکیمی بر شیئده حقیقت نه ایسه آتی کوستر لر سیاهی بیاض و بیاضی سیاه
و یازائی ناقص ناقصی زائد کوستر مک شانلرندن دکلدر اشته اولیاء و اصفیایده
مقادیر اشیاء معلوم اولشدرد .

مشوی

﴿ آینه و میزان محکهای سنی ﴾
﴿ کرد و صوصالش تو خدمتها کنی ﴾

« ترجمه » آینه و ترازو عالی محکدر ؛ اگر سن آینه و میزانه ایکیوز
سنه خدمتلا ایلده جك اولسهك انلره مراجعت ایدنجه حق نه ایسه آتی
کوستر لر . بو بیتی متعافب اوچ بیت شریفلا زخی معنایه آچیق اولدقلرندن
وارسته شر حدرد .

مشوی

﴿ کر برای من بپوشان راسی ﴾
﴿ بر فزون بنما و منما کاستی ﴾

« ترجمه » که ای ترازو ، بنم خاطر م ایچون طوغری بی ستر ایله وزیاده
کوستر و نقصان کوستر مه .

مثنوی

﴿ اوت کویدریش وسببت برخند ﴾

﴿ آینه ومیزان و آنکه ریو بند ﴾

« ترجمه » آینه ویا میزان لسان حال ایه سکا دیرکه، صقال و بیکیکه کوله ؛

هیچ آینه ومیزان اولسونده حيله باغلامق ممکنمیدر ؟ ممکن اوله من .

مثنوی

﴿ چون خدامارا برای آن فراخت ﴾

﴿ که بما بتوان حقیقت را شناخت ﴾

« ترجمه » چونکه جناب رب متمال بزی آنک ایچون عالی قیلدیکه

حقیقتی اکلماق بزمله ممکن اوله .

مثنوی

﴿ این نباشد ماچه ارزیم ای جوان ﴾

﴿ کی شویم این روی نیکوان ﴾

« ترجمه » بویه اولماش اولسه ای جوان، بزوقت ونصل ایولرک آینه سی

اولور ایدک ونه یازار ایدک. « شرح » بوسوز آینه ومیزانک لسان حالرندن

وارددر . یعنی بزده حقیقت کوستریجیلک اولدیفیچون مقبول ومعتبر اولدق .

مثنوی

﴿ لیک درکش در نمد آینه را ﴾

﴿ کرتجلی کرد سینا سینه را ﴾

« ترجمه » لکن آینه بی قبا اولان لباسک الته چک ؛ کرچه سینه یه

سینا تجلی ایادیسده « شرح » یازید هر نقدر مرآت قلبسه برطاقم انوار ستار

وفیوضات اسرار تجلی قیلمقله غرائب ملکوت و عجائب جبروتی مشاهده ایدرک
او عوالم مقدسه دن خبرلر و یرورسین اما افشای اسرار ایته .

مشنوی

﴿ گفت آخر هیچ کنجد در بغل ﴾

﴿ آفتاب حق و خورشید ازل ﴾

« تَبَجَّهْ » ، امدی زیدک آتش عشق و جذبه سی غالب کملکه جناب
نبوت مآب افندمزه خطاباً : یا رسول الله ، آفتاب حق و خورشید فیاض مطلق
ازل قولتوغه صیغاری ؟ « شَرَحْ » زید عرض ایدرکه : قابم تجلی حقّه
مظهر اولوب بر خورشید منیر اولمش ایکن او خورشید قولتق التنده ویا
لباس کبی اولان بدن ایچنه صیغاری ، وستر و اخفاسی ممکن اولورمی ؟

مشنوی

﴿ هم دغل را هم بغل را بردرد ﴾

﴿ فی جنون مانده پیش نه خرد ﴾

« تَبَجَّهْ » ، اول آفتاب حق هم ناسزا حیلینی هم قولتوخی یرتار ، او آفتابک
اوکنده نه جنون و نه عقل قالور ، « شَرَحْ » ینه زید عرض ایدرکه ، آفتاب
حقیقی بی ستره تقدیر چالش هم آنک شعاع و انواری بدن و اسباب ظاهری
محو ایدر و اکا قارشی جنون و عقل کبی حالات دخی فائده و یرمز .

مشنوی

﴿ گفت يك اصبع چو بر چشمی نمی ﴾

﴿ بدینی از خورشید عالم را تهی ﴾

« تَبَجَّهْ » ، جناب حبیب خدای لایزال زیده بیوردی که یازید ، بر بارمق
بیله بر کوز اوزره وضع ایته که عالمی آفتابدن خالی کورسین « شَرَحْ » مقتضای

حکمت جناب خدا بر برق بیلہ آفتابی ستر واخفا ایلدیک کی بر فکر حکمت
انکیز دخی قلبه وضع اولنجه اسراری فاش ایتمکده منع ایده بیلور .

مشنوی

﴿ یاک سرانکشت برده مآشده ﴾

﴿ وین نشان ستاری الله شده ﴾

« تَرْجِمَه » بر بارمق اوجی کوزه قونمقله ماه و آفتابه برده اولدی ؛ بو
حقیقت الله تعالینک ستار لکنه نشان اولدی « شَرَح » جناب حق ستار العیوب
اولدیفنی بوندن دخی ا کلاکه : بر بارمق کوزه وضعیله خورشیدک سترینه کافیدر
کذلک بر فکر حکمت قلبه القا اولور ایسه قلب اشاعه انوار ایتمکدن فارغ اولور .

مشنوی

﴿ تابو شاند جهان را نقطه ﴾

﴿ مهر کردد منکسف از سقظه ﴾

« تَرْجِمَه » تا که جهانی بر نقطه اور تسون و کونش بر کونش بردوشمکدن
منکسف اولسون « شَرَح » ینه حضرت رسول معظم بیوررکه : کاملاً بر مق
دکل مردم چشمی احاطه ایده جک بر منک بر نقطه سی ویا مردم چشمه اوفق بر
ضرر عارض اولغله آفتاب جهان منکسف وپنهان اولور . بناءً علیه یازید ،
دیمه که قلبک تجلیاتی بدن کی بر نقطه ویا فکر کی اینجه برشی نصل سترایده بیلور ؟
اوت ستر ایدر .

مشنوی

﴿ لب بیدوغور دریای نکر ﴾

﴿ بحر احق کرده حکوم بشر ﴾

« تَرْجِمَه » یازید : لبی باغلا ودریانک عمقنه نظر ایت ، حق تعالی حضر تلری
دریایی بشره محکوم ایلدی « شَرَح » برنجی مصراعده کی دریا ، دریای مادی

وايكنجی دهكى ، بحر عقالك حاليدير . يا زید کواهر ودرر اسراری فاش ایته
ودریادن عبرت آل که ، کندوسنه خسابسزدرر احسان اولمش ایکن جمله سی
عمقنده طوتوب حین لزومنده پک آزشی میدانه اخراج ایلر ؛ علی الخصوص
جناب قادر مطلق بحر عقلی بشره محکوم قیلوب انسانک اشارتنه تابع و بو
تبعیتدن علویدره .

مشوی

﴿ همچو چشمهٔ سلسبیل وزنجبیل ﴾
﴿ هست در حکم بهشتی جلیل ﴾

« **تَرْجِمَه** » بحر عقل بحق بشر اولانه اواقدر محکومدر که ، سلسبیل
وزنجبیل چشمه سی جلیل و عایققدر اولان اهل چنتک حکمنده اولدینی کبیر
[وارسته شرحدر] .

مشوی

﴿ چارجوی جنت اندر حکم ماست ﴾
﴿ این نه زورما زفرمان خداست ﴾

« **تَرْجِمَه** » جنتک درت ایرمنی بزم حکم مزدهدر ، بو کیفیت بزم زور
اواقدر مزدن اولمیبوب مقتضای فرمان خدادر [وارسته شرحدر]

مشوی

﴿ همچوان دو چشمهٔ چشم روان ﴾
﴿ هست در حکم دل و فرمان جان ﴾

« **تَرْجِمَه** » بو ایکی یورویچی اولان کوزلر چشمه سی کی که عقالک حکمنده
وجانک فرمانندهدر « **شَرَح** » جنتده کی انهار نصل اهل جنتک امرینه تابع اولور
دیر ایسه که اشته حاضر بر مثال اولان ایکی کوز ظاهر که قلب و جان نصل فرمان
پرور ایسه اندر او یولده دوزر و ناظر و نکران اولورلر .

مشنوی

﴿ کربخواهد رفت سوی زهر کُمار ﴾

﴿ وربخواهد رفت سوی اعتبار ﴾

« تَنْجِيْهُ » اكر كوكل ايسترايسه كوزلر زهر ^{زهری} سیلان جانبته كيدر؛ يا خود كوكل ايسترايسه اعتبار جانبته كيدر « شَرْح » اكر كوكل وعقل ايستلر ايسه كوزلر محرمات جانبته كيدرلر و اكر آنلر طريق سعادتى ايستلر ايسه كوزلر دخى مقبول و معتبر اولان جهاته ميال و صاحبلى كې مسعود و خوش حال اولورلر .

مشنوی

﴿ کربخواهد سوی محسوسات رفت. ﴾

﴿ وربخواهد سوی ملبوسات رفت ﴾

« تَنْجِيْهُ » اكر كوكل ايسترايسه كوزلر محسوسات جانبته كيدر و اكر ايسترايسه كوزلر ملبوسات طرفه كيدر « شَرْح » محسوساتدن صكره ملبوسات تعبير بيورلشدركه مقصد ، ستر عيوب اولوب كوكل ايسترايسه شونك بونك كناه و عيبنى كورمكدن كوزلرى منع ايدر ديتكدر .

مشنوی

﴿ کربخواهد سوی کلیات راند ﴾

﴿ وربخواهد حبس جزئیات ماند ﴾

« تَرْجِيْهُ » و اكر كوكل ايسترايسه كوزلرى كليات جانبته سورر و اكر ايسترايسه كوزلرى جزئياتك محبوبى قالدی « شَرْح » عاقل دائما كوزلرى جنبات حَقِّك اتمودج بدایع قدرتی اولان آنارعلويه و سفلیه ميل ايتديررده پك چوق عبرتلىر آير و مزحرفات دنيويه نقشيلرينه آلدانوب حيران و اسير شهوت خذلان اولماز .

مثنوی

﴿ همچنین هر پنج حس چون نایزه ﴾

﴿ بر مراد امر دل شد جایزه ﴾

« ترجمه » بونک کبی مانند لوله اولان هریش حس کوکک مرام وامری

اوزره جاریه و آقچی اولدی « **تشریح** » حواس خسته دن مقصد، قوای ذائقه و سامعه

و لامسه و شامه و باصره در . ایشته بو قوای حسسه لوله لر کیدر لر دل فصل ارزو

ایدرایسه او یولده استعمال اولنور لر امدی انسان شرعاً آنلردن نائل مکافات

و یاد و چار مجازات اولور .

مثنوی

﴿ هر طرف که دل اشارت کردشان ﴾

﴿ می رود هر پنج حس دامن کشان ﴾

« ترجمه » هر طرفه که کوکل انلره اشارت ایلدی ، او حواس خسته دامن

کشان اوله رق بلا توقف کیدر لر — حواس خسته بر اختیار واراده اولمیوب عقل

و قلبه تابعدر لر . بو بیت آنیسیله برابر وارسته شعر حد در .

مثنوی

﴿ دست و پادرا مردل اندر ملا ﴾

﴿ همچواند دست موسی آن عصا ﴾

« **تخریج** » ال و آیق قلبک امرنده حضرت . موسی نک النده اولان عصا

کبی تابع و آشکاردر .

مثنوی

﴿ دل بخواهد پادر آید زو برقص ﴾

﴿ یا کزید سوی افزونی ز نقص ﴾

« ترجمه » کوکل استر ایسه آیاق رقصه کلور و یاخود نقصدن طولایی
چو قلق جانبیه قاچار « شرح » کوکل استرایسه ایاق رقصه کلور ، استرایسه صرف
مساعی و قطع مسافات ایله نقص و خسرانده ایکن کال و غنایه واصل اولور .

مثنوی

﴿ دل بخواهد دست آید در حساب ﴾
﴿ با اصابع تا نویست او کتاب ﴾

« ترجمه » کوکل استر ایسه ال حسابیه کلور ، تا که پاره قلیله کتاب
یازسون معنای آچیقدر .

مثنوی

﴿ دست در دست نهانی مانده است ﴾
﴿ اودرون تن را برون بنشانده است ﴾

« ترجمه » دست ظاهر دست نهانی دله تابع قالمشدرکه ، اودست باطنی
ظاهر بدنی استدیکی کبی نصب و تابع ایشدر [وارسته شرحدر]

مثنوی

﴿ کربخواهد بر عدو ماری شود ﴾
﴿ وربخواهد بر ولی یاری شود ﴾

« ترجمه » اگر کوکل استر ایسه و ظاهر ال دشمن اوزره مارو بیلان اولور
وا کر آرزو ایدر ایسه محب اوزره یار و معین اولور « شرح » عقل و کوکل بعض
اسبابدن طولایی اقتدار و قوتیه کوره ، استر ایسه اجرای عداوت و خصومت
ایله دست ظاهر اژدرها کبی کسیلوب خصم و دشمنه ایقاع ضرر ایدر و بالعکس

عقل و کوکل آرزو ایلر ایسه اذردها کی اولان ال محبه معین و صفا بخشا
اولور .

مثنوی

﴿ ورنخواهد کفجه در خور دنی ﴾

﴿ ورنخواهد همچو کرزده منی ﴾

« تَبَجِّهْ » واکر کوکل استرایسه ال یمکده بر کفجه اولور ، واکراست
ایسه عظیم بر طوپوز کی اون بظمان اولور « شَرَحْ » کوکل استرایسه ال اکل
ایچون کفجه کی استعمال ایده رک و احباب و فقرایه بخش اطعمه ایدر و استرایسه
دشمنه قارشو شدید و ثقیل ایلر .

مثنوی

﴿ دل جهمی کوید بدیشان ای عجب ﴾

﴿ طرفه وصلت طرفه پنهانی سبب ﴾

« تَبَجِّهْ » ال و حواسه عجبنا دل نه سویلر ؟ عجب وصلت و عجب گیزی
و پنهانی سبب « شَرَحْ » اراده باطنه پک غریب بر کیفیت در نوقت باشلار ایسه
در حال اعضا یه حکم فی اجرا و قاب و دماغ و اعضایی کیم مایه ساء فرمان
خدمته قیام ایندیرر .

مثنوی

﴿ دل مکر مهر سلیمان یا فتست ﴾

﴿ که مَهار پنج حس بر تا فتست ﴾

« تَبَجِّهْ » دل مکر مهر سلیمانی بولمدر که ، بش حسک مَهار و یولاری
بوکمندر « شَرَحْ » مهر سلیمانده فصل عظیم تأثیرات وار ایسه ملک بدندهده

اجرای ریاست ایتکده اولان عقل و دلاک اویله تأثیراتی واردر که زیر ادار لرلنده
بولنان رعایای حواس و اعضایی نقاط لازمه یه سوق و تحریک ایلرلر .

مثنوی

﴿ پنج حسی از برون میسور او ﴾

﴿ پنج حسی از درون مأمور او ﴾

« ترجمه » ، طیار شده کی بش حس کولک محکومی و قولایلا تمشیدر ؛ حواس
خمسۀ باطنه دخی دروندن کولک مأموری و تابعیدر « شرح » حواس خمسۀ
ظاهره عقل و قلبک محکومی اولدینی کبی قوای خمسۀ باطنه که قوه ذهنیه و علمیه
و نظریه و حبییه و شوقیه در . بولر دخی او ایکی رئیسک محکوملریدر .

مثنوی

﴿ چون سایانی دلا در مہتری ﴾

﴿ بر بری و دیو زن انکشتری ﴾

« ترجمه » ای کولک بیوکک و حکومنده حضرت سلیمان کبی سین ؛ سن
مہری بری و دیو اوزره اور « شرح » آنفایان اولنان قوادن بشقه انسانده
برده ناطقه و غاذیه و هاضمه و نامیه و ذافعه و ماسک قوتلری واردر که بو قوای
جسمانیہ و روحانیہ نک جملہ سی مملکت بدنده اجرای حکومت ایدن سلطان دل
و سایان روحک محکوم و مأمور لریدر عقل دخی وزیر سایانی آصف کبی اولفله
شرع شریف مصطفویہ توفیقاً فرمان سایانی اجرا اولنہرق قوای نفسانیہ و شہوانیہ
بری و دیولرینک سکنة مملکتہ تجاوزانده بولنمالری ایچون مہر اوریلیرسه راحت
و آسودکی تأمین ایدیلور .

مثنوی

﴿ کر درین مملکت بری باشد زریو ﴾

﴿ خاتم از دست تونسستاندسہ دیو ﴾

« تَرْجَمَهُ » اگر سن بو ملك و ملكت جسمانیده حيله و خدعه دن بری و عاری
اولور ایسه ك خاتم باطنی بی اوج شیطان بیله برلشسه سنك اندن اله من مالی بیت سابق
شر حنده كذران ایتدیکندن مستغنی شرحدر .

مشنوی

﴿ بعد ازان عالم بکیرد اسم تو ﴾

﴿ دوجهان محکوم تو چون جسم تو ﴾

« تَرْجَمَهُ » اندن صکره سنك نامك عالمی طوتر ؛ ایکی جهان سنك
محکومك اولور جسمك سكا محکوم اولدینی اکی [مستغنی شرحدر] .

مشنوی

﴿ ورز دستت دیو خاتما بیرد ﴾

﴿ پادشاهی فوت شد بختت بمرد ﴾

« تَرْجَمَهُ » واکر سنك الكدن مهر و خاتمی دیو و شیطان قابوب
کتور مش ایسه ملك وجودده کی شاهلق غیب اولوب بختك مرد و میت اولدی ،
« تَرْجَمَهُ » اگر جاده نجات شریعتده عقل و قلبی تسلیك ایدوب حسن محافظه
ایدر ایسه ك كافة مخلوقات معناً سكا مطبع اولورلر ؛ اما بالعکس غافلانه حرکته
ملك وجودینی بجوش شهوات و شیاطین استیلا ایدرلر ایسه واصل خنران
اولورسین .

مشنوی

﴿ بعد ازین یا حسرتا شد یا عباد ﴾

﴿ بر شما مختوم تایوم التئاد ﴾

« تَرْجَمَهُ » اندن صکره ای عبده نفس و شیطان ، یوم قیامت دگین

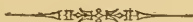
یا حسرتا صدای حسرت اتماسی سزك اوزریكزه لازم و واجب اولدی .
[مستغنی شرحدر .]

مشنوی

﴿ مگر خود را کرتو انکار آوری ﴾

﴿ از ترازو و آینه کی جان بری ﴾

« تزجیم » کندی مهر و خدعه که انکار کنور ایسهك ترازو و آینه دن
نصل جان کنوروب قورتاره بیلورسین ؟ « شرح » دنیاده اولان مادی ترازو
و آینه بیله کمسهك خاطرینه رعایت ایتدیوب حقیقت نه ایسه بیان و اظهار
ایلدکاری حالده یاروز محشرده میزان حقیقت نماده و آینه تجلی کبریا ده ایشلدیکاک
معاصی نصل مکتوم و خفی قالور ؟

﴿ متهم کردن غلامان و خواجه تاشان سرلقمان را که آنی ﴾

﴿ میوه های ترونده را که می آوردیم او خورده است ﴾

غلامان وارقداشلری لقمانی متهم ایتشلر و دیدیلر که : اول تازه و طور فده
میوه لری که خواجه نمزه کنورمش ایدك لقمان اکل ایشلدر . معلوم اوله که
عکرمه دن — ماعدا لقمان ایچون حکم سادن اولدیغه علما اتفاق ایتشلر لر در .
کندیسی . لازم عتبه جناب داود اولدیغه بناء ارباب تواریخ آنک احوالی
انبیا عظام سرگذشتلری میاننده نقل و ایراد ایده کیشلر در .

مشنوی

﴿ بود لقمان پیش خواجه خویشی ﴾

﴿ در میسان بند کانش خوار تن ﴾

« **تَرْجَمَهُ** » لقمان حکیم کندی خواجه وافندیسی و آنک بنسده لری
نزدنده حقیر صورت ایدی [وارسنه شرحدر] .

مثنوی

﴿ می فرستاد او غلاما نرا بیباغ ﴾
﴿ تا که میوه آیدش بهر فراغ ﴾

« **تَرْجَمَهُ** » اول افندی کوله لریخی باغه کوندردی ، تا که کندوسنه فراغ
وراحت خاطر دن طولایی میوه کلسون [وارسنه شرحدر] .

مثنوی

﴿ بود لقمان در غلامان چون طفیل ﴾
﴿ بر معانی تیره صورت همچو لیل ﴾

« **ترجمه** » لقمان غلاملر ایچنده طفیل کبی تابع ولیل آسائیره صورت
و پر معانی ایدی . « **شترج** » لقمانک کمال حکمتی حسبیله عناد وجدال ایتیموب
سائر کوله لرده طفیل کبی مطبوع و تابع ولونی سیاه ایدیسمده اسرار عظیمیه
واقف و یک چوق حقائق و حکمه . اکاد و عارف ایدی .

مثنوی

﴿ آن غلامان میوه های جمع را ﴾
﴿ خوش بخوردند از نهیب طمع را ﴾

« **تَرْجَمَهُ** » اول کوله لر باغدن جمع اولغش میودلری هجوم و شدت
طمع دن طولایی کوزلجه بیایدلر مستغنی شرحدر .

مثنوی

﴿ خواجه را گفتند لقمان خورد آن ﴾
﴿ خواجه بر لقمان ترش کشت و کران ﴾

• ترجمہ • کولہر افندیلرینہ دیدیلر کہ : او میوہی لقمان اکل ایلدی ؛
آنک اوزرینہ افدی لقمانہ طوغری یوزی اکشتمش وغلیط اولمشدر ،
[مستغنی شرحدر] .

مثنوی

﴿ چون تفحص کرد لقمان از سبب ﴾
﴿ در عتاب خواجه اش بکشاد لب ﴾

• ترجمہ • چون کہ لقمان افندیسَنک سبب انفغال و اغبرارینی تفتیش
ایتدی افندیسَنک عتاب و سرزنشی خصوصندہ لب و اغزینی اجدی . [وارستہ
شرحدر] .

مثنوی

﴿ گفت لقمان سیداپیش خدا ﴾
﴿ بندہ خائن نباشد مرخصا ﴾

• ترجمہ • لقمان دیدی ، ای ینم سیدم وافندم ! (بن بیلورم کہ) خائن
اولان بندہ نزد خدای متعالده مقبول و مرخصا و معتبر اولدمز . نہ مؤثر یولده
بدأ ایشدر ! [وارستہ شرحدر] .

مثنوی

﴿ امتحان کن جملہ مانرا ای کریم ﴾
﴿ سیرمان درده تواز آب حمیم ﴾

• ترجمہ • ای کریم جملہ مزی امتحان ایت ؛ بز طوق ایکن سن بزہ
صیچاق صوایجر . بوابیات مالاری آتیدہ بیان اوانہ جفندن [وارستہ شرحدر] .

مثنوی

﴿ بعد از ان مارا بصحرایی بران ﴾
﴿ توسوارہ ما پیاده می دوان ﴾

« تَرْجَمَه » ، اندن صكره بزی بر صحرايه سور ، سز سواره و بز پياده
اولديغمز حالده قوشالم .

مشنوی

« انكهمان بنكر توبد كردار را »
« صنعهای كاشف الاسرار را »

« تَرْجَمَه » ، اندن صكره سن بد كردار وایشی فنا و فیض اولانی کور ،
واسراری كشف ایدیچینك صنعتلرینه نظرایله . « شرح » حضرت لقمان
افندیسنه دیر كه ، كرك بنی كرك سائر باغده بولنان كولهلری طوق اولديغمز
حالده صیچاق صو ایچر صكره سن سوار اولهرق بزی پیاده فوشتور ؛ او
حالده بالطبع جمله من استغفراع ایتمكه وهر كیمك معده سنده میوه واریسه
طیشاری چیقارر اشته دنیاده ایكن فالق ایدنلك احوال خفیه سنی كاشف اسرار
اولان جناب خالق پروردكار میداننه چیقاروب افشا ایلر .

مشنوی

« كنت ساقی خواجه از آب حمیم »
« مرغلا مانرا و خوردند آن زیم »

« تَرْجَمَه » ، افندی صیچاق صودن ایچریلجی اولدی ، كولهلر دخی
قورقودن طولایی آنی ایچدیله . [وارسنه شرحدر] .

مشنوی

« بعد ازان میراند شان دردشها »
« می دویدند آن نفر تحت وعلا »

« تَرْجَمَه » ، اندن صكره انلری صحرا له سوردی ، اول كولهلر بالضروره
افندیارینك ركابجه اشاغی ویوقارییه قوشدیله . [وارسنه شرحدر] .

مثنوی

﴿ قی در افتادند ایشان از عنا ﴾

﴿ آب می آورد زیشان میوها ﴾

« **ترجمه** ، کوله‌لر زحمتدن قی واستفراغ ایتدیلر و ایچدکلی صیجاق
صو معدله‌لرندن میوه‌لری طیشاری چیقاردی [وارسته شرحدر] .

مثنوی

﴿ چونکه لقمانرا در آمد قی زناف ﴾

﴿ می بر آمد از درونش آب صاف ﴾

« **ترجمه** » چونکه لقمانک ناف و کوبکندن قی کلدی ، آنک درونندن
صافی صو کلدی . « **شرح** » لقمان میوه‌لری ییماش و یالکز صیجاق صو
ایچدیکندن زحمتدن قی ایدرک اظهار طهارت ایلشدر . امدی کرک دنیا تحقیقاتنده
و کرک عقبا امتحاننده پاک اولنلر ختام و نتیجه‌سنده پاک و صاف اولورلر .

مثنوی

﴿ حکمت لقمان چوداند این نمود ﴾

﴿ پس چه باشد حکمت رب الوجود ﴾

« **ترجمه** » لقمانک حکمتی چونکه بویله بر حقیقی چیقار و کوستر ،
یارب الوجود اولان جناب خلاق جهانک حکمتی فصل اولور؟ تأمل ایت! « **شرح** »
حضرت لقمان که جناب الهک بر عبد و کوله‌سی و مخلوقیدر ؛ اسراری درونندن
بیرونه اخراجه مقتدر ایکن یا جناب خدا اراده بیورد قدده هانکی اسرارمیدانه
کنز عظمت الهمیهی دوشونوب نفسک تزیناتنه فریفته اوله‌ملی و هر دایم تائب
و مستغفر اولمی .

مثنوی

﴿ یوم تبلی والمرائر کلها ﴾

﴿ بان منکم کا من لایشها ﴾

« تَنْجِيْهُ » اول كونده كه ، سرائك جمله می آشكار اولور ؛ سزدن
 حقیقی آرزو اولغیان بر طاقم کامن و خفایا ظهور ایده جکدر . « شَرْح »
 اشارت اولان آیت کریمه سورۀ طارقدهدر . شوبله كه : « يوم تبلى السرائر »
 فما له من قوة ولا ناصر) معنای شریفی : اول کون که اسرار آشکار اولور ،
 انکار حشر و سائر معاصی حسنبیله دوچار عذاب اولانلردن دفع عذاب
 ابدہجك بر قوت و یازدم ایدیجی یوقدر .

مشنوی

﴿ چون سقوا ماءً حمیماً قطعت ﴾
 ﴿ جملة الاستار مما افضحت ﴾

« تَنْجِيْهُ » چونکه مجرملره حمیم وقاینار صو ایچریلور ، جمله بغرسقلى
 مقطوعه و آشکاره اولور ، شول ایشدن که رسوا اولدی « شَرْح » اشارت
 اولان آیت جلیله سورۀ محمددهدر . شوبله كه : « کمن هو خالد فی النار وسقوا
 ماءً حمیماً فقطع امعاءهم » معنای شریفی لطف واکرام ربانییه نائل اولان
 صاحباء ناردۀ خلودله محکوم اولانلر کیمیدر آنلره قاینار و صیجاق صولر
 ایچریلنجه باغرسقلى پارچانور .

مشنوی

﴿ نار زان آمد عذاب کافران ﴾
 ﴿ که حجررا نار باشد امتحان ﴾

« تَنْجِيْهُ » نار اول سبیدن کافرلرک عذابى کلدی که ، طاشک امتحانی
 آتش اولور . « شَرْح » نصایح انبیائی قبول ایتمین قلوب مشرکین سنک خارا
 کی قاتی و نباتات ایمانیه دن خالی اولمشدر . بناء علیه آنلر بعض دیارده حطاب یرینه
 یا قلوب یمک پشردکاری سیاه طاشلر کی نارجحیم حطبلری اولوب دائی
 صورتده آند ، قالورلر .

مشوی

﴿ آن دل چون سنك راما چند چند ﴾

﴿ نرم كفتيم ونمی پذ رفت پسند ﴾

• ترجمه • اول سیاه طاش کبی قلبه بزقدر نرم ویموشاق سویلدك واطفله نصیحت ویردك ، پنه منتصیح و قابل پسند اولمدی . وارسته شرحدر .

مشوی

﴿ ریش بدرا داروی بد یافت رك ﴾

﴿ مرمر خر اسزد دندان سك ﴾

• ترجمه • فنا یاردهك طمرینه بد و آخر علاج لایق اولدی ، مرکب واشكك باشنه کویلك دیئی یاقیشور • شرح • بیان بیوریلان تعبیرات ضروب امثالندرد ، که مفصد ، عاصی و قبیح اولانلرك جزاسی حالرینه کوره شدید و ثقیل اولوردیمکدر .

شنوی

﴿ الحیثیات للخیثین حکمتست ﴾

﴿ زشت راهم زشت جفت و بابتست ﴾

• ترجمه • « خبیثات خیثین ایچون حکمتدر ، چرکینه چرکین جفت اولمق لایقدر • شرح • اشارت اولنان آیت کریمه سهوزۀ نورددر . شویله که : ﴿ الحیثیات للخیثین والخیثون للخیثات والطیبات للطییین والطیبون للطیبات ﴾ زوجات جناب سیدالمرسایندن ام المؤمنین عائشهك نزاهت شان و طهارت ذیللری حقنده نازل اولمشدر افك و افترا و ادیلرنده طولاشان مشرك و منافقلى مهوت قیلمشدر وذات عالیشان نبی آخر زمان و اهل بیت بارضوانك طهارت و قدسیتلرینه شهادت ایتشدر علم شریف اصولده بیان اولندیفی وجهله خصوص سبب عموم حکمه منافی اولمامغله معنای شریفی شویله در که خیثلر خیثلرایچوندر و خیثلرده خیثله لره مخصوصدر طیه قادنلر طیلر ایچوندر و طیب ارککلر طیباته مخصوصدر .

مثنوی

﴿ پس تو هر جفتی که می خواهی تورو ﴾

﴿ محو و هم شکل و صفات او بشو ﴾

« تَبَجَّهْ » ای مدی سن هر بر جفتی که استرسین ، یوری آندہ محوی و هم

شکل و هم صفاتی اول « شَرَحْ » ای انسان ، بیل که اعمال و اقوال خبیثه استعمال

ایدر ایسه که سن دخی خبیث واکر افعال و کلمات حمیده اختیار ایلر ایسه که مقبول
وظیف اولورسین ؟

مثنوی

﴿ نور خواهی مستعد نر شو ﴾

﴿ دور خواهی خویش بین و دور شو ﴾

« تَبَجَّهْ » نور ایستر ایسه که نوره مستعد اول ، حقدن دور اوماق ارزو

ایلر ایسه که خود بین و دور و مهجور اول « شَرَحْ » کندیکی مسعود کورمک ایستر

ایسه که اوامر الهیه بی طوت و رضای حق منتظر اولوب سیئات و فناء قلردن چکیل.

مثنوی

﴿ وررهی خواهی ازین سجن خرب ﴾

﴿ سرمکش ازدوست و اسجد و اقرب ﴾

« تَبَجَّهْ » اکر بو خراب اولان زنداندن طریق خلاص ایستر ایسه که

دوستدن باش چکمه و سجدہ ایله تقرب ایت « شَرَحْ » ای طالب راه هدایت

قبله حقیقی به توجهله کرم نامتاه ، رب العالمیندن امیدنی کسمه و زمین اطاعت

و انقیادده وضع جبین ایت شه سز حقه واصل اولورسین . اشازت بیوریلان

(و اسجد و اقرب) آیت جلایله می سورده علاقه دره معنای منیفی سجدہ ایت و حقه

تقرب ایله بناء علیه عبدك جناب حقه الك قریب و یقین اولدیفی زمان ساجد

ایکسندر مال شریفنده حدیث منیفده واردر .

﴿ بقیہ قصہ زید در جواب رسول اکرم صلی اللہ علیہ وسلم ﴾

قصہ زیدك بقیہ سنہ وجناب رسول اکرمك فرمان بیوردینی جوابہ دائردہ .

مشنوی

﴿ این سخن پایان ندارد خیز زید ﴾

﴿ بر براق ناطقہ بر بند قید ﴾

« تَبَجَّيْهِمُ » ذکرى سبق ایدن « سجده ایت وحقہ تقرب ایلہ » کلامی وسائر
 حکم محرره نہایت طومز ؛ ای زید ، ناطقہ براقی قید و بند قیل . « شَرَحْ »
 فخر کائنات حضرت تیری بیوردر لکہ ، ای زید اسرار روحانیہی سویلمہ کرچہ
 براق ناطقہ اوج اعلاہیہ طوغری روان اولق و اظہار اسرار و حقایق ایتک ایستہ
 ایسہدہ دنیادہ بوکا مساعدہ ویرلما مشدر .

مشنوی

﴿ غیب مطلوب حق آمد چندکاه ﴾

﴿ این دہل زنرا بران بر بند راه ﴾

« تَبَجَّيْهِمُ » نیجہ زمان غیب و سر جناب حقک مطلوبی کلدی ؛ بناءً علیہ بو
 طاوولجی یی یولی باغلامق جہتہ سوق ایت « شَرَحْ » یا زید نصل کہ انسانلرک ناسزا
 عملری بیلہ زمان موتلرینہ قدر پردہ خفادہ قالیورلر و بو امر موافق حکمت
 الہیہ اولیور سندخی قطعاً مخالف حکمت حرکاتدہ بولنمہ .

مثنوی

﴿ تَك مَرَانِ دِرْ كَش عَنَانِ مَسْتُورِبِه ﴾

﴿ هِرْ كَسِیْ اَز پَنْدَارِ خُودِ مَسْرُورِبِه ﴾

« تَرْجِمَه » بَرْدَن و سِرْعَتْلَه بَرَاقِ نَاطِقَه یِ سُورَه ، عَنَانِ اَظْهَارِیْ جَك ؛
زیرا کَلَامَكِ مَسْـتُورِ اَوَلَمِیْ اِبُودِر ، هِرْ کَسِیْ کُنْدِیْ ظَنِّ و تَحْمِیْنِلَه مَسْرُورِ
اَوَلَمَقِ اَوَلَادِرِ مَسْتَفِیْ شَرْحِ دَر .

مثنوی

﴿ حَقِّ هَمِیْ خُواهِدْ کِه نُوْمِیدَانِ اَوْ ﴾

﴿ زَیْنِ عِبَادَتِ هَمِ نَکَرِ دَانْدِرُو ﴾

« تَرْجِمَه » حَقِّ تَعَالِیْتِکِ اِرَادَهْ اَز لَیْهَیْ بُونُکِ اَوَزِیْنَه دِرْ کِه نُوْمِیدَلَرِیْ بُو
عِبَادَتْدَنِ یُوزِ دُونْدِرِ مَسُونَلَرِ و اَرِسْتَهْ شَرْحِ دَر .

مثنوی

﴿ هَمِّ مَشْرِفِ دَرِ عِبَادَتِهایِ اَوْ ﴾

﴿ مَشْتَقِلِ کُشْتَه بَطَا عَتِهایِ اَوْ ﴾

« تَرْجِمَه » جَنَابِ حَقِّ اِیْسَتْرَکِه ، قَوْلَارِیْ عِبَانِیْلَه هَمِّ مَشْرِفِ و هَمِّ طَاعَاتِ
صَمْدَانِیْهِ سِیْلَه مَشْغُولِ اَوَلْسُونَلَرِ [اِرَادَاتِ جَنَابِ خُدا اِنْسَانَلَرِکِ سَلَامَتِ و سَعَادَتِچُونِ
اَوَلْدِیْنِیْ و اَرِسْتَهْ شَرْحِ دَر] .

...

﴿ هَمِّ بَا مِیْدِیْ مَشْرِفِ مِیْ شُونْدِ ﴾

﴿ چَنْدِ رُوزِیْ دَرِ رِکَابِشِ مِیْ دُونْدِ ﴾

« تَرْجِمَه » بَر اَمِیدِ ایلَه مَشْرِفِ اَوَلْسُونَلَرِ و بَر قَایِچِ کُونِ دَنِیَادَه اَیْکِنِ خُدْمَتِ
جَهَانِ قِیْمَتِ مَوْلَادَه بُولَسُونَلَرِ « شَرَحْ » جَنَابِ خُدا یِ لَیْزَالِ اِیْسَتْرَکِه قَوْلَلَرِ
دَائِمَا طَرِیْقِ عِبَادَتْدَه بُولَسُونَلَرِ و مَرَا سَمِّ مَقْدَسَهْ اِسْلَامِیْهِ تَرِکِ اَیْمَسُونَلَرِ اِیْشْتَه بَر

كون اولور كه آنلرك احوالنده تقايد بولنسه بيله تحقيقه تبديل اولور بناءً عليه جناب
انسندن روايت اولنان « اخلاصوالله اعمالكم واعزوا الاسلام » حديث شريفك معناسى
الله عمللر كرده ريا قارشدير ميكر و رسوم اسلاميه قوت و عزت و پر كر امدى
اصحاب كرام اسلامه نه صورتله عزت ويره لم ديه صورتلر جواباً بيوردلر كه نزد علمايه
كيدوب لوجه الله علم اوكره نكر و ارباب بدعت و هوايى نصيح و بئدله زجر ايديكز
هر كيم آنلرى رد ايدرسه بتون جنلر و انسانلر ثواب اعمالنه نائل اولور. اكر
آنلرى رد ايدركن وجه الهى پي التزام ايتمزسه مكه ساكنلرى خلق اوانه ليدنبرى
آنلرك عددنجه ثواب واردر بناءً عليه ينه اصحاب ديديلر كه رياكار عمليله مأجور
اولور مى جواباً بيوردلر الله ذوالجلال حكم ايتشدركه مطابق اعزاز
اسلام ايدنلر نار جعيمده يانمغه لايق كورليه جكلر در. اشته مقامدن مستفاد اولان
نكته لطيفه شودركه هر عاقله كر كدر كه اخلاق محمديه ايله اتصاف ايدرك كسه نك
عيبى يوزينه اورما مقدر .

مشنوی

﴿ خواهد آن رحمت بتابد بر همه ﴾

﴿ بر بدو نيك از عموم مرحمه ﴾

« تَبَجِّهْ » جناب حقك مرحمى استر كه جمله سى اوزرنده پارلاسون ؛
ايو و فنايه . الحاصل عمومك اوزرينه شامل و تابان اولسون « معناسى آچيقدر .

مشنوی

﴿ حق همى خواه-دكه هر مير واسير ﴾

﴿ بارجا و خوف باشند و حذير ﴾

« تَبَجِّهْ » جناب حق استر كه هر بر امير واسير رجا و خوف اراسته
حذر ايديجى اولسونلر معناسى آچيقدر .

مشنوی

﴿ اين رجا و خوف در پرده بود ﴾

﴿ تا پسى اين پرده پرورده شود ﴾

« تَبَجَّهْ » ، بو رجا و خوف پرده ده اولور ؛ تا بو پرده نك وراسنده هر انسان پرورده و تربیه اوله . انسانلری خوف ایله رجا دائره سنده بولملری نی تشویق دن عبارت اولغله [وارسته شرح در] .

مشنوی

﴿ چوزدردیدی پرده کو خوف ورجا ﴾
﴿ غیب را شد کروفری بر ملا ﴾

« تَبَجَّهْ » چونکه پرده نی بیرتارسین ، خوف ورجا نروده قالور ؛ احوالده غیبک کروفری آشکار اولور . « شَرَحْ » ، السنه رسل کرامده موعود بونجه سعادت اخرویه هپ غیبه ایمان اتمک واپسته بولندیقی افاده و بیان ایده یور .

مشنوی

﴿ بر اب جو برد ظن يك فتيا ﴾
﴿ که سلیمانست ماهی کیرما ﴾

« تَبَجَّهْ » بر دلی قانلی ایرمق کنارنده بر ظن کتوردی ، که بزم بالق طو تبجمز سلیماندر . « شَرَحْ » بو بیت شریف ایکی وجهله شرح اولنور : بری ، جناب سلیمانی حسب الحکمه مهرسز اولدیغی بر صردهه بالق صید ایدر ایکن کورونجه بر کنج آدمک حیرتهه قالمسی ؛ دیکری او دلیقسانلی جناب سلیمانی حکومت و سلطنت هنکامنده کوردیکی حالده بهده بو احوال عالیه دن بر قاج درجه آرلدیغی کورنجه کندی کندی یه دیدیکه صورت و قیافت جناب سلیمانکدر اما اولکی قوت و صفوت نروده در ؟

مشنوی

﴿ کرویست این از چه فردست و خفیت ﴾
﴿ ورنه سیمای سلیمانیش چیست ﴾

« تَرْجِمَهُ » اگر بو بالی طوتان جناب سلیمان ایسه نه ایجون یا لکرو خفیدر؛

د کل ایسه عجب بونده کی سلیمانلق سیما وصفی ندر ؟ بو بیت شریف دلقانلق
شبهه سنی اکلایتمده اولدیغندن وارسته شرحدر .

مثنوی

﴿ اندرین اندیشه می بود اودودل ﴾

﴿ تا سلیمان گشت شاه مستقل ﴾

« تَرْجِمَهُ » او دایقانلی بو فکر واندیشهده ایکی کوکالی یعنی متردد ایدی ؛

ناکه جناب سلیمان شاه مستقل و پراقدار اولدی . « تَرْجِمَهُ » او کنج بروقت
جناب سلیمانک شان وشوکتی کورمینجه وصیده اولان اشتعالی کورنجه علویتدن
متردد اولدی ؛ فقط جناب وهاب مطلق اثر احسانی اوله رق روح پر فتوح
حضرت سلیمان ینه نائل قوت فراوان و آتار و اقداری میدانه ظهور ایتسی
حسبیه او کنج ظاهراً و باطناً سلیمانی طائیش وصاحب انتباه اولمشدر .

مثنوی

﴿ دیو رفت از ملک و تخت او کریخت ﴾

﴿ تیغ بختش خون آن شیطان بریخت ﴾

« تَرْجِمَهُ » دیو و شیطان حضرت سلیمانک ملک و تختدن قاجدی و سلیمان

علیه السلامک بخت تبیی شیطانک قانی دوکدی . « تَرْجِمَهُ » حضرت سلیمانک

قوة روحانیه می عظیم ایکن حسب البشریه شیطان لعین و نفس برکین بعض مرتبه
اغفال ایلدکرنده مهر معنوی اقداری التدن آلمشدر ایدی . بعده جناب کبریا
حضرت سلیمانه اقداری احسان ایله شانی اءلا واسنا ایدنجه القا آت نفسانیه
و تسویلات شیطانیه زائل و اول نبی ذیشان ینه مرادینه نائل اولمشدر .

مثنوی

﴿ کرد در انکشت خود انکشتی ﴾

﴿ جمع آمد لشکر دیو و پری ﴾

« ترجمہ » حضرت سلیمان خانی کندی پرمغنه وضع ایلدی واستدیکی وجهله چویردی ؛ آنک اوزرینه دیووپرلار حضورمجننت موفورینه جمع اولدی ، « شرح » سلیمان علیه السلام القا آت شیطانیه ونفسانیه دفعا ایله قوه روحانیه سی تکرار ید عالیرینه آنجه جن وشیطان وپری وانلره مائل اولان بعض انسان غوی فرمان خدمته ابراز انقیاد ایتدیلر .

مشنوی

﴿ آمدند از بهر نظاره رجال ﴾
﴿ در میانشان آنکه بد صاحب خیال ﴾

« ترجمہ » رجال وانسانلر حضرت سلیمانک کمال قوت و بلند اقتدارینی کورمک اوزره حضور مهابت نشورلرینه کلدیکلری صرده ذکر ی کچن فنا خیال وظنده بولان دلیقانی دخی انلر ایله برابر ایدی . وارسته شرحدر .

مشنوی

﴿ چون داند انکشتش بدیدانکشتی ﴾
﴿ رفت اندیشه و کانش یکسری ﴾

« ترجمہ » چونکه اول دلیقانی حضرت سلیمانک پرمغنه ینه خانی کوردی ، اولجه ایتدیکی ظن وخیال کاملاً زائل اولدی « شرح » مذکور دلیقانی سلیمان علیه السلامکی قیافتیله برابر قوه معنویه وملکیه سی تکرار کورنجه اصلا شهبه سی قالمدی ؛ اما اصل هنر حضرت سلیمانی شکل فقیرانه ده بالق اولرکن کوردیکی زمان کندوسنه حرمت ایتمک ایدی ؛ کذلک انسانلرک دنیاده بولندقلری مدتجه قوه روحانیه یی بعض مرتبه اکلارلر ایه ده تأثیرات عظیمه سی کورمدیکلر نندن طولانی کرفتار شک وشبه اولورلر ؛ فقط بعدالموت ظاهر وباطن کوانش کبی ظهور ویقین بولور ،

مشنوی

﴿ این محری از پی نادیده است ﴾
﴿ وهم آنکه هست کان پوشیده است ﴾

« تَبَجَّهْ » بو تخری آنادیده اولان شیئن طولاییدر و هم اولوقده در که
حقیقت پوشیده و خفیدر معناسی آچقدرد ،

مشنوی

﴿ شد خیال غیب اندر سینه زفت ﴾
﴿ چونکه حاضر شد خیال او برفت ﴾

« تَبَجَّهْ » غیب و نامحسوس اولان بر شیئن خیالی سینده بیول اولدی ؛ اما
او غیب حاضر و ظاهر و آنچه خیالی کندی « شَرَحْ » هر بر شی کور نمزدن اول
آنی خیال بیوتیور ، زیرا خیالک پیدا اولدنی قوای دماغیه نامحسوس در بنا ، علیه
خیال دخی بر شی بیوتچه بیوتیور .

مشنوی

﴿ کرسمای نور بی باریده نیست ﴾
﴿ هم زمین تاری بالیده نیست ﴾

« تَبَجَّهْ » آسمان نورانی بی مطر و یاغیشسر دکلدرد ؛ و سیاه اولان زمین
دخی بی نشو و نما دکلدرد « شَرَحْ » نورانی اولان سمانک بارانه و سیاه اولان ارضک
نشو و نمایه استعدادی شبهه سز ایسه ده زمان ظه و رلری و نتیجه فیضلری بزجه
غیب اولدیغدن آغیشلرمزی انلره تعلیق ایتیوب زراعت و سائر اسباب ایله چال شورز
و چالیشد قچه اذن خدا ایله نائل انعام اولمش ارلورز — (باریده) یاغیش
(بالیده) اوزامش وزیاده اولمش مغالرینه در ادات نفی بی لفظی داخل اولنجه
مغالری یاغیشسر و نما سز اولور .

مشنوی

﴿ یؤمنون بالغیب می باید مرا ﴾
﴿ زان بستم رکون فانی سمر ﴾

« تَبَجَّهْ » غیب اولان احواله ایمان ایتک بز لایقدر اندن طولای بو

فانی دنیاك پنجره سنی قبادق « شرح » بوبیتك مالی معاً حقندن ولساناً مولانادن
اولمسنده كره چه مناسبت واریسه ده فقط ابیات سابقه روشنه كورد ذات رسالتپناهی جانب
قدسیلرندن زیده واهل ایمانه بر خطا بدر كه اتم ایچون قرآن كریمه ذكر اولنان
احوال غیبیه ایمان واجبدر زیرا دنیاده او طاقم احواله اطلاع اولتمق اسبابی
یوقدر بو عقلا ده اثبات اولور مثلاً بر مكافات الله ایتمك ایچون آندن اولك
چوق زحمتلر چكیلور اكر دنیاده امور غیبیه كورلسه اولوقت هر كس تردد سز
مأمورات شرعیه اقدام ایدر ایدی و فرد آفریده هیچ برانكارده و لغزدی اشته
دنیاده بونجه طاعات مشقتلری و جهادكی مخاطره لی شیلره نفسی القایتمك كفتلری
ایمان بالغیب فكریدر امدی بر مؤمن غیبی تصدیق و اعمال مشروعه ده سعی ایدر ایه
آنك نزد الهیده قییم و اعتباری آرنار بیتده اشارت اولنان آیت جلیله سورة
بقره ده در شویله كه المذك الكتاب لاریب فیه هدی للمتقین الذین يؤمنون بالغیب
و یقیمون الصلاة و نما رزقناهم ینفقون . معنای شریفی ای محمد سكا انزال اولنان
قرآن کریم بر كتاب کاملدر كه حقندن اولدیغنده شبهه یوقدر بعث و جنت و نار
وسائر احوال اخرویه یه ایمان ایدنلره و اقامه صلاتله كندولرینه اعطا اولنان نعم
ظاهر دینی فقرا ، و مستحقلره صرف ایدن اهل تقوا یه رشد هدایت و یول
كوستریجیدر . معلوم اوله كه حروف مقطعه حقنده بك چوق سوزلر واردر ،
مفسرلردن بر طاقی سورملر ابتدلرنده كه حروف هجاء متشابهات و اسرار
قرآنیهدندر دیورلر بر طاقی بر راسم الهی یه مفتاحدر دیورلر مثلاً الف الله
لام لطیف م مجید اسم شریفلرینه اشارتدر غیب حس و عقلك ادراك ایدمه چكی
امر خفی یه دنیلور بودخی ایکی قسمدر بر قسمی اكا دلالت ایدمه چك بر دلیل
یوقدر « وعنده مفاتیح الغیب لا یعلمها الا هو آیتده بیان بیوریلاندر دیگر ی
اكا دلالت ایدمه چك نشان و امارات واردر كه وجود صانع و صفاتی بو قیلاندن
زیرا ذات حق موجود غیبی در . حس و عقل ایله ادراك اولمییورسه ده بونجه آثار
و كائنات علویه و سفایه آنك ذات و صفاتیه براهین و حجج قاطعه در .

مشنوی

چون شكاف آسمانرا در ظهور
چون بكویم هل تری فیها بطور

« تَجَوَّهْ » چونکه آسمانی اظهراً منشق و پاره پاره قیلسهم ، آسمانده
 فطور و یاریق کوررمیسین کلامنی نصل دیرم ؟ « شَرَحْ » اشارت اولنان آیت
 جلیله سوره ملک ددهر . شویله که : (الذی خلق سبع سموات طباقاً متری فی
 خلق الرحمن من تفاوت فارجع البصر هل ترى من فطور ثم ارجع البصر
 کرتین ینقلب الیک البصر خاسئاً وهو حسیر) معنای شرافی : شول الله که
 سموات سبعی طبقات اوله رق خلق ایتمشدر . و او طاقم مخلوقاتده بر نقصان
 و تفاوت کوررمسین کوزکی جویر بر یاریق کوررمیسین مکرراً چویر بر یاریق
 کوررمیسین . اشته کوزک دقتدن یورغون و بی ناب عودت ایدر معلوم اوله که
 بو آیت جلیله ده ذکر اوائان طبقاتدن مقصدعالی طبقات جسمانیه در زیر اسموات
 جسمانی اوله مش اولسه اکا نظر ایله امر اولنمزیادی . انلرک جسمانیتری
 حقنده قرآن کریمده بر دلالت بولندینی ضروریدر . برده سمواتک قابل
 رؤیت و معاینه اولمرنده علما یننده اختلاف اولنمشدر . برطاقی رؤیت اواندیغنه
 قائل اولمشلر و نصوص قرآنی ظاهرینه حمل ایتمشلردر . دیگر بر طاقی
 رؤیت و حس اولندیغنه ذاهب اولمشلرکه قاضی ابو بکر ابن العربی بو قوله
 ذاهب اولنلردندر و رؤیت سماء حقنده آیاتی تأویل ایدوب کورنمکده اولان
 رنک جسم شفافی اولان هواء نسیمینک طبقات متراکمه سیدر دیمشدر . خلاصه
 سموات سبعی و عرش و سائر اجسامی انکار ایدنلرک بر دلیللری یوقدر .
 چونکه منجملرک الات رصدیه ایله کوره بیلدکلری کواکب اولوب او مثللو
 دورینلر ارضدن مسافات شاسعه ایله بعید بولنان سمواتک جسمیتلرینی تحقیق
 ایتدیره میورلر . امدی عدم وجداندن عدم وجود لازم کلیه چکی قضایای
 مشهوره دندر .

مثنوی

﴿ تا درین ظلمت تخری کسترند ﴾

﴿ هر کی رو جانی می آورند ﴾

« تَجَوَّهْ » تا انسانلر بو ظلمت دنیاده تخری دوشه سونلر و هر کس یوز

و وجهی بر جانه کتور سونلر معنایی آچیقدر .

مثنوی

﴿ مدتی معکوس باشد کارها ﴾

﴿ شخنه را دزد آورد بر دارها ﴾

« تَرْجِمَه » بر مدت اولور که ایشار معکوس اولور و خرسز ضابطی
آصمق ایچون دارا غاجنه کتورز. دنیاده امور و احوال معکوسه موقت بر مدت
ایچون جاری اولوب آخرته وارنجبه شق و شقی و مثنقی مسعود و عالی اوله جنی
شبه سزدر .

مثنوی

﴿ تا که بس سلطان و عالی همی ﴾

﴿ بنده بنده خود آید مدتی ﴾

« تَرْجِمَه » تا که چوق سلطانلر و چوق عالیمتار بر مدت گندی بنده نیک
بنده سی اولور . « تَرْجِمَه » مثلاً بر سلطان عالیشان برای تحصیل علوم بندگان
معدود اولان بر خواجه و استاددن کسب علوم و هنر ایلر و یا صورتا بنده و فقیر
کورینسان بر مرشد کامله سلطان مرید اولور و یا عالی همت بر کسه فقر حال
وسائر اسبابدن طولایی دنیاده بر دنی به قارشو مغلوب و محکوم کورینور .

مثنوی

﴿ بنده کی درغیب آید خوب و کش ﴾

﴿ حفظ غیب آید استعباد خوش ﴾

« تَرْجِمَه » بنده ک غیبده گوزل و لطیف کلور ، غیبک حفظی استعباد
و بند کیده خوش کلور . « تَرْجِمَه » بر بنده و یا بر مأمورک مالک و آمری حاضر
اولمدینی حالده کوسره چکی عبودیت و صداقت باعث محبت و نجات اولور ، زیرا
افندیسی حاضر ایکن اوله جق حسن خدمت مقبول ایسه ده نمایش و مدافنه
مقصدیاده دخی اوله بیلور ، فقط غیابده اولان حسن خدمت کوا صدق و تسلیمیتدر .

بناءً علیه دنیاده رؤیت و مشاهده اولتیمان الله و آخرته غیباً اینانه رق و اولباده حَقّ او امرینه امتثال اتمک موجب سعادت بی حساب اولدینی وارسته تذکاردر .

مشنوی

﴿ کو که مدح شاه کوید پیش او ﴾

﴿ تا که بر غیبت بود او شرم رو ﴾

« نَرْجَم » زمرده او کمسه که شاهک حضورنده شاهک مدحی سویلر ،

تا اول کمسه که شاهک غیبتنده شرم رو اولور . « شَرْح » شاه حاضر اولدی بی

حالده رضای عالیه مخالف حرکت ایتیمان بنده بالطبع صادق و اغراض شخصیه دن و جمعیلکدن ازاده اولور .

مشنوی

﴿ قلعه داری کز کنار مملکت ﴾

﴿ دور از سلطان و سایه سلطنت ﴾

« نَرْجَم » بر قلعه محافظی که مملکت و مملکت کنارندن و سلطانندن دور

و بعید اوله [بو بیت شریفک مال عالیه آتیده اکمال اولور] .

مشنوی

﴿ پاس دارد قلعه را از دشمنان ﴾

﴿ قلعه نفروشد بمال بی کران ﴾

« نَرْجَم » او محافظ دشمنلردن قلعه بی حفظ ایدر و آتی نه ایستز ماله

مقابل صائمز « شَرْح » شاه حاضر اولدینی حالده قلعه دار اولان بر کمسه کمال غیرتله

قلعه بی محافظه و نهایتسز ماله مقابل دشمنه صائمسی روا کور منزه او محافظک نزد

شاهانه قدر و اعتباری عظیم اوله جنی کبی دنیاده دخی شریعت اسلامیه نک تعیین

بیوردینی سنورلری کچمیوب دائماً محاسبه نفس ایله مشغول اوله رق زخارف والوان

بی نشان دنیوی بهیه فریفته اولیانلر هر درلو مکافات اخروی به لایق و حساباندرلر .

مشغولی

❦ غائب از شه در کنار ثغرها ❦
❦ همچو حاضر اونیکه دارد وفا ❦

«تَرْجِمَه» ، او قلعه محافظی در بندو کدکاری کنارنده و شاهدن غائب اولدینی
حاله شاعك حضورنده اولانلر كي وفا ایلر [وارسته شر حدرد] .

مشغولی

❦ پدیش شه اوبه بوداز دیگر ان ❦
❦ که بخدمت حاضر ندو جان فشان ❦

«تَرْجِمَه» ، شاعك نزدنده او قلعه دار نظرگاه شاهانه لرنده جانسپارانه خدمت
ایدنلردن دها ایودر معنای آچیقدر .

مشغولی

❦ پس بغیبت نیم ذره حفظ کار ❦
❦ به که اندر حاضری زان صد هزار ❦

«تَرْجِمَه» ، ایمدی غیبتده یارم ذره و جزئی ایش و کاری حفظ ایلمك حاضر اقمده
اولان حفظ کارلرک یوز بیکمندن دها ایودر . «شَرْح» غیبه ایمان ایدوب
خشیت الهیه دن طولای اصلاناسرا ایشلمرده بولنیه رق هرکارده رضای پاك
جناب حق استه یئرلرک مزیات علیه لری پاك شهرتلی و شان آوردر .

مشغولی

❦ طاعات و ایمان کنون محمود شد ❦
❦ بعد مرک اندر عیان مردود شد ❦

«تَرْجِمَه» طاعت و ایمان شمعدی دنیاده محمود و مقبول اولدی ، اما موثدن
صکره روحانیت هرکسه عیان اولونجه اولوقت عبادت مردود و فائده سزدره
معنای آچیق اولدینمندن وارسته شر حدرد .

مثنوی

﴿ چونکه غیب و غایبی رو بوش به ﴾
﴿ پس دهان بر بند و لب خاوش به ﴾

« تَنْجِيْهٌ » جناب سید المرسلین علیه صلوات الملك المعین ینہ زیدہ بیوردر
یا زید ، چونکه غیب و غلبک مستورینی دها ایودر ، ایددی دهان و ابکی بندایله
خاموش و ساکت اولوق اولدی در [مرور ایدن تفصیلات حسدیله بو بیت شریف
وارسته شرحدر]

مثنوی

﴿ ای برادر دست و ادا از سخن ﴾
﴿ خود خدا پیدا کنند علم لدن ﴾

« تَنْجِيْهٌ » ای برادر ، الکی سوزدن کیرو طوت ؛ خدای متعال و خلاق
لایزال علم لدنی کندی پیدا ایلر « شَرْحُ » طرف عالی جناب سید کائناتدن
زید و اهل قلوبه بر خطابدر مالی سرائر غیبیه نک اظهار اولغامنی بیاندر نتکم
حدیث شریفده بیورلمشدر « علم الباطن سر من اسرار الله و حکمت من حکم الله
یقتضه فی قلوب من یشاء من عباده » معنای شریفی باطن حکم ربانیه دن برسر
و حکمتدر آنی حق تعالی ایستدیکی قوللرینک کوکلرینه القا بیورر »

مثنوی

﴿ بس بود خورشید را رویش گواه ﴾
﴿ ای شیء اعظم الشا هد اله ﴾

« تَنْجِيْهٌ » گوشه کندی وجه و نوری شاهد اوله رق کافی اولور ؛ شاهد
لرک الک بیوکی هانکی شیدر ؟ الله تعالی در « شَرْحُ » بو بیت شریف سورڈانعامک
اوائلنده کی . قل ای شیء اکبر شهادة قل الله شهید بینی و بینکم آیت جلیله سنه اشارتدر که
سبب نزولی قریش اها لیسندن بر طاقی حضور فیوضاتنشور جناب رسالتپناهی به
کاهرک یهود و نصاری کندی کتابلرنده ذکر و وصفکنزی بوله مدیلر سنک شاهدک

کیمدو دیدیلر . معنای شریفی عرشدن ترا به قدر اولان ذرات کائناتندن هر ذره جناب
حقك پرتو تجلی ذاتی وعكس تابش انوار صفاتیدر . ذات قدسیسمات حضرت
پیغمبری آتیده واقع اولان ای شیء لفظ شریفله سؤاله مأمور اولوب آنلری الزام
و تبکیت بیوردیلر . بعده آنلری اعتراف و اقراره الجاء ایتك ایچون قل الله
اکبر شهادت قول شریفله جوابه مأمور بیوردلدی . کافر لر صوڪ درجه ده
جهالنلرندن طولانی وجه لامع احمدیده برتونشار اولان انوار ساطعه جلال احدی
کورمدیلر الله شهید یفی وینکم دیمکه امر اولندی . بناءً علیه نبی ذیشان دخی
امر حق تبلیغ یلیه رک اوشهادتک تصدیق بنم معجزاتمدر وشهادت عظمای یوزمده
کورمینلر شهادت صغری اولان رؤیت معجزاتمه محتساجدر بیوردیلر . امدی
توفیق الهمی به نائل و مظهر اولنلر وجه محمدیده انوار ذات و صفاتی کورده رک
شهادت سبحانی انسالرک شهادتندن دهسا بیوک اولدیفی اکلا دیلر و علم الهمی
حقایق اشیائی احاطه ایتدیکنی بیلدیلر نور هدایتله وحدانیت الهمی به ونبوت
محمدی ییه ایمان ایتدیلر .

مشنوی

﴿ نى بكویم چون قرین شد در بیان ﴾

﴿ هم خدا وهم ملك هم عالمان ﴾

« ترجمه » « خیر سویلرم چونکه بیانده وقرآن عظیم الشانده قرین اولدی »
هم جناب خدا هم ملائک هم عالملر « شرح » « خیر سویلرم . افاده سی یا « الکی
کلامدن کیرو طوت و سویلمه » امرینه مظهر اولان زید . یا مولانا ویا بشقه بر
عارف ودانا ویا خود رسول عالیشانک امر شریفی اولسه انسبدر . شویله که :
اسراری سویلمه وحق تعالی کندیینه کواه اعظمدر دیمکدن مقصدم . جناب حقه
و آخرته دائر هیچ برشی سویلمه امک اولیوب بلکه دنیاده سویلمه سی جائز
اولیان اسراری فاش ایتماکدر : یوقسه بیانمسی لازم کلان احوال ایچون جناب
خدا قرآن عظیم الشانده کندی ذات پاکنی و ملائک و علمای شاهد طوتمشدر .
اشارت اولان آیت کریمه آتیده کی بیت شریفده درج و ترجمه اولنه بقدر .

مثنوی

﴿ يشهد الله والملك واهل العلوم ﴾

﴿ انه لا رب الا من يدوم ﴾

« ترجمه » جناب الله ايله ملائک واهل علوم شهادت ايدرلر، تحقیقا بشقه رب وخالق یوقدر، الا اول الله رفیع الدرجاتدر دائم وباقی وایزالدر « شترج » بیت ايله اشارت اولنان آیت کریمه سورة آل عمراندر شویله که (شهد الله انه لا اله الا هو والملائكة واولو العلم قائماً بالقسط لا اله الا هو العزيز الحكيم) معنای شرافی : ذاتندن بشقه اله اولدیغنه الله شهادت وظاهر ایتدی ملائک وارباب علوم دخی وحدانیت الهی یی اقرار ایتدیلر جناب حق کافه امور واحکامنده قسط وعدلی اقامه ایدرک تحقیق آندن بشقه اله یوقدر اقرار وحدانیت ایتیملره منتقم وکافه عباد اوزرینه بر حکیم بر تعظیمدر . بو آیت کریمه یه ابتناء وامناء وعلماء مشروع اولان احوال وکیفیات ی تبلیغات ربانیه یه توفیقاً خلقک عقل و اقتدارلرینه کوره بیانه مأموردلر .

مثنوی

﴿ چون کواهی داد حق که بو دملک ﴾

﴿ تا شود اندر کواهی مشترک ﴾

« ترجمه » چونکه خدای علیم ورب حکیم شهادت ویردی ، ملک نه شی اولور که خدای لم یزلک شهادتنه مشترک اولسون . یعنی جناب حقک شهادتی وار ایکن ملائک واهل علومک شهادتی نه اولور . بک واضح ایدوکنه بناء مستغنی شرحدر .

مثنوی

﴿ زانکه شمشان و حضور آفتاب ﴾

﴿ بر نتابد چشم و دل های خراب ﴾

« ترجمه » زیرا که کونشک شعاع ونور و ظهور و بروزنه طوغری بافته

خراب اولان کوزلر و دلار طاقت کتوره مزلر « **شرح** » ای طالب حق و لایمای
رومی بر آز اول ذکر اولنان آیت جلیله فی شوا بیا تله تفسیر ایلدی امدی شویتمک
خلاصه مالی شوندن عبارتدر جناب حَقّ کنه ذاتی ابصار مخلوقات و قلوب محدثانه
اکلا شیه میوب هیچ بر کیمسه ذات الهی بی کرکی کی وصف و تعظیم ایده مزینه
بحق وصف ایتک جناب حق نفسی وصف ایتدیکی صورتله وصف ایدرینام
عایه قوللره رسوم توحیددن پیدا و ظاهر اولان شیئر طیف خیال ایله مشوب
و مختلط اولدینی شبه سزدر دیمک اولدی . جناب حَقّ حقیقت توحید و جلال
عظمت تقریاً ندن آشکار اولان انوار خورشید وحدت ایسه قوللرک قابلرینه پیدا
و خطور ایدن جمله شیئرله مخالفدر .

مشنوی

﴿ چون خفاشی که تف خورشید را ﴾
﴿ بر نتابد بکسلد امید را ﴾

« **ترجمه** » خراب اولان دیده لر و کوللر شول بر خفاش کیدرکه ، کونشک
نورینه تاب آور مقاومت اوله میوب امید ی قطع ایلر تشریح و ایضا حدن وارستدر .

مشنوی

﴿ پس ملائک را چون ماعم یاردان ﴾
﴿ جلوه کر خورشید را بر آسمان ﴾

« **ترجمه** » امدی آسمان حقیقته جلوه کرو نور انداز اولان خورشید ذات
احدیتک نورینه تاب و طاقتلری اولما مقده ملائکی ده بزه یار بیل نصل که بر حقیقت
و کنه حقه اطلاع و عرفاندن خارج بولنوروز . انلر دخی بیرون و خار جلددر .
وارسته شر حددر .

مشنوی

﴿ کین ضیا ما ز آفتاب یا فیم ﴾
﴿ چون خلیفه بر ضمیمان تافتم ﴾

• **ترجمہ** • کہ بوضیای بز آفتاب حقیقتدن بولدق وخلیفه کبی ضعیفلر
اوزره پارلادق « **شرح** » بو افاده ملائک کرامدن اولسه انست اولوب فقط کامل
انسانلردن دخی بیان و ایرادی مناسبدر . دیرلرکه : بز بوضیاء ایمان ونور عرفانی
آفتاب حقیقتدن بولدیغمزدن وجناب حلق ضعیفایه مرحتی چوق اولدیغندن بز
دخی فقرای حقیقی معنأ تنویر ونعم روحانیه ایله دلسیر ایلرز . — بو بیت
شریفده خلیفه حلق فقرا وضعفایه اولان کمال محبت ومعاونتی دخی ایما اولنور.

مشنوی

• چون مه نویسه روزه یاکه! •
• هر ملک دارد کمال ونور وقدر •

• **ترجمہ** • یکی یا اوچ کونلک ماه کبی یامانند بدر کامل هر ملک مرتبه سنه کوره
نور وقدر واعتبار طوتر . « **شرح** » مؤمن اولان انسانلرک درجائی متفاوت
اولدیغی کبی ، ملائکک دخی مراتبی متفاوتدر . بعض ملائک رسل و بعضیسی
کامل اکمل و بعضیسی او مراتب جلیلیه وانعام عظمایه غیر نائلدر .

مشنوی

• زاجنحه نور نالاه اورباع •
• بر مراتب هر ملک را آنشماع •

• **ترجمہ** • قنادردن اوچ یادرت قنالی اوله زق مرتبه لری اوزره واردر
وهرملکه اول نور آفتاب حقیقی علی مراتبهم ضیائین ولامع اولمشدر .
• **شرح** • ملائکک قنادرلی اولدیغی قرآن عظیم الشانده مصرحددر .
بو اجنحه مادی اوله یله چکی کبی ، معنوی دخی اولورکه علم وادراک والهسام
مثلو احوال عالیه اجنحه عظیمه دن معدود وصاحبک ترقیسنه مدار عظیم وعین
سوددر . انسانلرده دخی عقل و همت وعلم کبی اوصاف اجنحه معنویه دندر . بیت
شریفده اشارت اولتان آیت کریمه سورة فاطرده در . شویله که : ﴿ الحمد لله ﴾

فاطر السموات والارض جاعل الملائكة رسلاً اولی اجنحة مثنی وثلاث ورباع
 یزید فی الخلق ما یشاء ان الله علی کل شیء قدير ﴿ معنای شریفی : جمیع حمد ثنا
 حق تعالی به مخصوصدر ، که خالق سموات وارض اولوب ملائکی رسل وانبیا
 ایاجیدر ؛ اویله ملائک که ایکیشر ایکیشر ، اوچر اوچر ، دردر دردر ، قادری
 صاحبیدرلر . الله تعالی زیاده ایار خالقنه اراده بیوردینی شیئی که قوت و عقل
 وتمیز و بلاغت و روحانیت کبی هر نوع نعمتدردر . — تحقیقا الله تعالی هر شیئی
 قادردر . قدرت ذات پاک الهی ایله قائم بر صفة ازیلهدر . آنک ایله حوادث و کائناتی
 ایجاد و اعدام ایدر . انک ضدی اولان عجز جناب حق محالدر . بو صفت جلیله
 دلیل دخی عالم و شتمالاتی اولان انواع حیوانات و نباتات و معدندر . بونارک عظمت
 و غرابتی و ملیونلرجه صنفلری عقوله حیرتار ویرمکدهدر قدرت و اراده الهیه
 جائزانه تعلق ایدرلر . واجبات و مستحیلاته تعلق ایتزلر .

مشهوری

﴿ همچو پرهایی عقول انسیان ﴾

﴿ که بسی فرقت شان اندر میان ﴾

« ترجمه » ، اجنحة ملائک انسانلرک قناک عقولی کییدرکه ، میسانه لرنده
 چوق فرق واردر . « شرح » انسانلرک قادری عقول : ذکا ، خیال ، همت
 و بو کبی حالاتدن عبارت اولوب . مع مافیه انسانلر پیننده عظیم فرقلر اولدینی
 مائلو ، ملائکک دخی اجنحة مبعوثه لرنجه فرق کلی واردر .

مشهوری

﴿ پس قرین هر بشر در نیک و بد ﴾

﴿ آن ملک باشد که مانندش بود ﴾

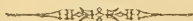
« ترجمه » امدی هر بشرک ایولکده و نالقد . قرینی ازل ملک اولورکه
 آنک مانند و مشابهی اوله . « شرح » کابل و صالح انسانلره رحمت ملکاری
 قریندر . ناقص و فاسق انسانلرده عذاب ملکاری قریندر . بو بیت شریفدن
 مقصد عالی بودر . یوقسه بدکار انسانلره فنا و بد . ماکار تقارن ایدرلر دیتک

دکدر . معلوم اواسونکه ملائکک قدر و اعتبارلری متفاوت ایسده جمله بی مؤمن و مکرم لر اولدقلری قرآن عظیم الشانده صراحهٔ بیان بیورلمشدر . بناءً علیه اکثر مسلمین آنلری مختلف شکلله تشکله قادر اوله رق اجسام لطیفه دندر دیه تعریف ایتمشلردر . مسکنلری سمواتدر . طاقم طاقم اولوب بر طاقی عرشى حاملدرلر . بر طاقی آنک اطرافنده طولاشیرلر . اکابر ملائکک جبریل و میکائیل و اسرافیل و عزرائیلدر . بر قسمی ملائکک جنت و بر قسمی ملائکک نارددر . بعضیلری عالمک و انسانلرک احوال و شئونى تدبیر و اصلاحه توکیل اولمشلرددر . میلیونلرجه انسانلرک پیامیه جقلری اعمال عظیمیه قدرتلری وارددر . آنلردن وحی ایله انبیایه کلانلرک عصمتلرینه علماء اتفاق ایلدیلر ایسده نائل رسالت اولمیانلرک عصمتلرنده اختلاف اولمشدر . فخر رازی ایله پک جوق ذوات کرام جمله کنها لردن عصمتلرینه ذاهب اولمشلرددر . معصومیلرینه قائل اولمیانلرک دلیللری شودرکه ابلیس ملائککدن ایکن جناب حقه عصیان ایدرک کافر اولدی . برده هاروت و ماروت قصه سیددر . آنارک شود دلیللرینه جوابده جمهور علماء دیورلرکه « ابلیس جنلردن اولوب ملائککدن دکدر . هاروت و ماروت حقلرنده که روایت کویا آنلر انسان صورتنه تمثیل ایله رک شهوت ترکیب اولندقدنصکره زهره اسمنده برقادین آنلری معاصی و شرکه سوق ایتمش صکره آنارک تعلیمی اوزره اوقادین سمایه صعود ایتشدر . امدی علماء بوقصه نك صحتی حقه دده اختلاف ایلشار ایسده فاضل رازی بو روایتک بی اصل اولوب حائر اعتبار اولدیغی بر قاق وجهله تفسیرنده ذکر و بیان ایتشدر . امام بیضاوی شو روایتک یهوددن منقول اولدیغی ابوالسود دخی شایان اعتنا اولیوب وجوه عقل و نقله مخالفی بولندیغی تفسیرلرنده بیان ایدیورلر . حتی روایتک صحتی تقدیر و فرض ایتسه ک بیله ضروب امثال و رموز قیلندندر دیرز و بویله جه اعتقاد ایتک واجبدر . برده هر بر انسان ایله برابر حفظه ملکلى وارددر . انسانلرک حسنات و سیئاتلرینی یازارلر کتابت و تحریر حقیقیدر . یعنی علمی جناب حقه تفویض اولنه رق آلت و قرطاس و مرکب ایله در . بئحکک مناسبته ابتاء احوال ملائکک تفصیل اولندی .

منوی

﴿ چشم اعمش چونکه خود را بر نتافت ﴾
 ﴿ اختر او را شمع شد تاره بیافت ﴾

﴿ تَرْجِمَةٌ ﴾ ، اعمش اولان كسه نك كوزى چونكه كونه طاقت كتوره مدي
كوكب اكا طمع اولدى ، تاكه پولى بولسون -- (اعمش) كوزى ضعيفدن آقار
وضيف البصر اولان كسه يه ديرلر « شَرْح » قوه روحانيه سى ضعيف اولوب
اولوب آفتاب حقيقتك روئينه مقتدر اوليان كسه علمايه هميشه مراجعت ايتى
وانلرك نصيحتيله حركت ايلمى لازمدر ؛ زيرا « العلماء مصابيح الارض » يعنى
علما ارضك نجومى ديشدر ؛ بناءً عليه علمايه مراجعت باعث سلامت و نجاتدر .

﴿ گفتن پيغامبر صلى الله عليه وسلم مرزيدرا كه اين سر را فاشتر ﴾
﴿ از مين مكو و متابعت نگاه دار ﴾

نبى عاليشان افندمز حضرت زيده يازيد ، اسرار اخرويه و روحانيه پي بوندن
زياده فاش ايتمه و بوحقيقته متابعت و موافقت ايت .

مثنوى

﴿ گفت بينمبركه احبابى نجوم ﴾
﴿ رهروا ترا شمع شيطانرا رجوم ﴾

﴿ تَرْجِمَةٌ ﴾ ، نبى عاليشان افندمز بيورديرلر : بنم احبابم نجومدر ، اويله نجومكه
طريق مستقيمه سالك اولانلره شمع و شيطانه رجومدر -- رجوم طاشلامق
و طرد ايتكدر « شَرْح » فيخر عالم و نبى معظم بيورديرلر : بنم احبابم نجوم
اولديغندن يولجىلىرى تنوير ايله شيطانلرى شهاب ثاقب آسا رجم و طرد ايدرلر --
حديث شريفده دخى بيورمشدركه : ﴿ احبابى كالنجوم بايم اقتديتم اهديتم يعنى
بنم احبابم نجوم كيدير ، اى اتم ، بونلردن هانكي سنه اقتدا ايدرايسه كز طريق
هدايتى بولموش اولورسكنز .

مثنوی

﴿ کر کسی را کر ہدی آن چشم وزور ﴾

﴿ کو کرفی ز آفتاب چرخ نور ﴾

• ترجمہ • ہر کسده اگر او چشم وقوت اولیدی کہ چرخک آفتابندن
نور طوتسون [بویت شریفک مال عالسی بیت شریف آتیلہ اکال اولنور]

مثنوی

﴿ کی ستارہ حاجتسی ای ذلیل ﴾

﴿ کی بودی بر نور خورشید اولیل ﴾

• ترجمہ • ای ذلیل و فقیر اولان کمسہ ، کو کہہ نوقت حاجتک اولور ایدی
کہ خورشیدک نورینہ دلیل اولسون ۔۔ اگر طوغریدن طوغری خورشید حقیقتک
نورندن اقتباس انوار ایدہ بیلیدک ! « شترج » داما آفتابی کوروب اندن اخذ
انوارہ قادر اولان کمسہ کو کہہ محتاج اولماز ؛ فقط لیل مظلم کی اولان دنیاہ
یالکیز کواکب کورلدیکندن نور افشان اولان آفتاب حقیقتک تنورندن حصہ یاب
اولمق ایچون کواکب معنوبہ اولان اصحاب سعادتنصاب روحایتہ اقتدا ایتک لازمدر

مثنوی

﴿ ماہ می کوید بہ خاک و ابروی ﴾

﴿ من بشر بودم ولی یوحی الی ﴾

• ترجمہ • « ماہ منیر حقیقت علیہ اکمل النجیہ تراب و سحاب و سایہہ دیرکہ :
بن بشر و انسان ایدم ، فقط بکا جناب حقدن وحی واقع اولور . » شترج •
ماہ آسمان رسالت و مرشدعالیہمت نبی مقدس افندمن تراب و سحاب و سایہہ وجاہ
انسانلرہ بیوررکہ : بندخی قیافت و طبیعت بشریہ ایلہ خلق و متصف اولوب فقط
جناب حق کمال جود ایلہ بکا القای وحی ایلر ؛ بناءً علیہ لیلہ ظلمای دنیاہہ ہم
واسطہ ملہ اخذ انوار ایلکیز مهم ولا یقدر نصل کہ ماہ آفتابندن استفادہ انوار ایلر

مانند ماه اولان بنی عالیشان دخی آفتابه تشبیه اولسان انوار ربانیه دن اقتباس نور ایتسی اشارتی مناسبات عظیمه بنی جامعد . بیت شریفه ذکر اولسان (یوحی الی) عبارة جلبله سی قرآن عظیم الشانک بر قاچ یرنده واردر ، از جمله سورۀ کهفک نهایتده کی یوز اون برنجی آیت کریمه سنده بیوریلور : ﴿ قل انما انا بشر مثلکم یوحی الیّ انما الہکم الہ واحد فن کان یرجولقاء ربہ فلیعمل عملاً صالحاً ولا یشرک بعبادۃ ربہ احداً ﴾ معنای شریفی : یا محمد ، دی بن دخی سنزک کبی بشرم ، بکا جناب حق دن وحی اولنور که الہ وخالق کز بردر ؛ هر کیمکه رب وخالقنک لقا ومرتحتی ایسترایسه عمل صالح ایشله سون وکندی ربنک عبادتسه هیچ بر فردی شریک قیلمسون .

مشنوی

- ﴿ ظلمتی دارم بنسبت بشموس ﴾
- ﴿ نور دارم بہر ظلمات نفوس ﴾

ترجمہ : شمس لہ نسبتاً ظلمت طو تر م اما نفوس و انسان لک ظلمات ندن اوتوری نور طو تر م « شرح » بو بیت شریفک مال عالیمی یا صاحب کرامک ویا رجال قدسیت اسامک بری طرفندن ایراد اولنور ، شموس اولان انبیا ورسل عظامہ نسبتاً بن معناً کرچہ ظلمتده وآنلرک نورایتنه مقیس دکل ایسه مده انوار روحانیہ نائل اولیان وبناء علیہ کرہ ارضده ظلمانی عد اولان انسانلر ایچون نور ہدایت طو تر م - شو مال پیغمبر جلیل الشانک جانب مقدس لردن ایراد او اندیقی دیو توجیہ اولنور ایسه اولخالده جمیع صیغہ سیلہ (شموس) تعبیری تعظیم ایچون اولوب بیوریلور کہ ، بن دخی جناب حقک عبدی وقولیم وائر مرحمت خدا اولہرق وحیہ نائلتله اوج اعلا ی مغنویده ماہ تابان ایسه مده آفتاب حقیقی اولان انوار جناب قادر مطلقہ نسبتاً ظلمت طو تر م . بو وجہلہ ہم جناب حقک غیر متناہی اولان انواری تعریف ہم عارفانہ عرض عبودیت اولنمش اولور .

مشنوی

- ﴿ زان ضعیفم تا تو تابی آوری ﴾
- ﴿ کہ نہ مرد آفتاب انوری ﴾

« **ترجمہ** » اول سیدن ضعیفم کہ سنن بنم نورمه نظر ایتکہ طاقت
کتورہ سین ؛ زیرا سن آفتاب انوری رؤیتہ مرد وقادر دکسین . « **شرح** »
آنک ایچون انسان اولہرق خلق اولدم کہ سائر انسانلر حواس بشر بہ ایلہ
تبلیغاتی تلقی ایدہ بیلسونلر ؛ زیرا انسانلر ارادات ذات کبریائی طوغریدن
طوغری اخذہ متحمل اولدولرندن ہم جنس اولان انبیانک تبلیغاتہ محتاجدرلر .

مشنوی

﴿ همچو شہد و سرکہ درہم باقم ﴾
﴿ تا سوی رنج جکر رہ یاقم ﴾

« **ترجمہ** » بال و سرکہ کی کنسیدی ممتزج ایلدم ؛ تا کہ جکر رہ اولان
مرضہ یول بولدم . « **شرح** » برای تدای بال و سرکہ یکدیگر لہ قاریشدیر .
یلہرق ایچلدیکنندہ معدیہ فائدہ بخش اولدینی کی ، بن دخی شہد روحانی
سرکہ مثال اولان بشریتلہ مزج ایلدیکمدن امراض باطنیہ چارہ یاب اولدم .

مشنوی

﴿ چون زعلت وارہیدی ای رہین ﴾
﴿ سرکہ را بکذار وی خورا نکین ﴾

« **ترجمہ** » ای مرضہ رہین وقرین کمسہ ، چونکہ خستہ لکدن خلاص
اولدک سرکہ دن کج وبال اکل ایت . « **شرح** » ای انسان ، سن چونکہ طیب
معنوی دکل سین ؛ کندک مرض بشریتدن و اخلاق ذمیمہ دن خلاص اولنجه
مانند عمل اولان لذات روحانیہ بی نوش ایلہدہ خوش حال اول .

مشنوی

﴿ تحت دل معمور شد پاک از هوا ﴾
﴿ بروی الرحمن علی العرش استوی ﴾

« ترجمه » کوکل تختی معمور وهوادن پاك اولدى : اندن صكره او كوكلك اوزرينه (الرحمن على العرش استوى) سرو مفهومی حاصل اولدى . **شرح** . اشارت اولئان آیت کریمه سورء (طه) ددر شوبله كه : (الرحمن على العرش استوى له مافی السموات ومافی الارض وما بینهما وما تحت الثرى) معنای شریفی : غایت رحیم اولان الله عرش اوزرینه استیلا ایلدى . و سماوات وارضده و بونلرك بیننده وارضك التده هر نهکی واریسه حق تعالی ایچوندر . و کندینه تابعدر « ایمدی حق تعالی عرش اوزره مستولی اولنجه قلب دخی (الرحمن على العرش استوى) سرینه مظاهر اولمش اولور . نزد متصوفینده پاك و پراتوار اولان کوکل عرش الاهدیر ؛ چونکه عرشك استوان استفاده سی مادی اولسه کرکدر . کوکل ایسه تجلیات ربانیه یی قبوله قابل وحق تعالی یی تذکرونفکیره نائل اولور ؛ علی الخصوص مذکور آیت کریمه ده (الرحمن) یعنی جناب حق رحیم صفیه تعریف و توصیف اولنوب مرحمت ایسه کوکلرده موجود و محسوس اولدینی اهل عرفان عننده وارسته بیاندیر . آیت کریمه ایسه قلبه بشیردر .

مشنوی

﴿ حکم بر دل بعد ازین بی واسطه ﴾

﴿ حق کند چون یافت دل این رابطه ﴾

« ترجمه » بوندن صكره کوکل اوزره بلا واسطه جناب خدا حکمی اجرا ایلر ؛ چونکه کوکل بو رابطه مغنویه یی بولدی . « **شرح** » کوکل هوا وهوسدن پاك و آزاده وانوار روحانیه ایله آراسته اولنجه او كوكلك احکامی احکام خدا و سعادتله مالی و سهو و خطادن مبرادر ،

مشنوی

﴿ این سخن پایان ندارد زید کو ﴾

﴿ نادم پندش که رسوایی بجو ﴾

« تَرْجِمَهُ » ، بولکلام واسرار نهایت طوتمز : زید نرده در ؟ تا اکا بند
و برهیم که رسوالق آراهه — بو بیت شریف من حیث المال طرف اشرف جنساب
پیغمبریدن ایراد و تعریف بیورملغه وارسته شرحدرد .

﴿ رجوع بحکایت زید ﴾

زیدك حكايه سته رجوع اوانور :

مشنوی

﴿ زیدرا اکنون نیانی کوکریخت ﴾
﴿ جست از صف نعل و نعل ریخت ﴾

« تَرْجِمَهُ » زیدی شمدی بوله مزسین ؛ او کیتدی صف نعل
واشائی مرتبه دن صچرادی و نعل دوکدی . « شَرَح » حضرت زیدك بیان
واعلان ایتك ایستدیکی اسرار روحانیه بر مقتضای فرمان جناب پیغمبری اعلان
اولمبوب زید ایسه صف نعل بشریتدن چقبوب عالم علوی به پران اولمش ومانند
نعل اولان طبیعت بشریه یی ترك ایتمش واسراری افشا ایتماشدر ،

مشنوی

﴿ توکه باشی زیدهم خودرا نیافت ﴾
﴿ همچو اخترکه بروخورشید تافت ﴾

« تَرْجِمَهُ » « من کیم اولورسین که اسراری بوله سین ، زید بیله کندیسینی
بوله مدی ؛ زیرا کوکب کی آنک اوزرینه آفتاب پارلادی . « شَرَح »
زیدك بیان ایتك ایستدیکی اسرار روحانیه ایله ذات عالیه یی فصل ایدی ؛ دیو
بیهوده یرده صرف ذهن ایتمه ؛ زیرا مانند آفتاب اولان ارادات ربانیه مقتضی

اولدینی قدر فخر کائنات افندمز واسطه سنیه لریله اشاعه اولنجه زید و آنک
اسراری مانند نجوم آفتابه قارشو مکتوم اولدی .

مشوی

﴿ نی ازو نقشی بیابی نه نشان ﴾
﴿ نه کهی یابی براه کهکشان ﴾

« تَبَجِّهْ » شمدی زیددن نه بر نقش ونه نشان بولورسین . و کهکشان
وصمان اوغریسی تعبیر اولان آثار سجاد صمان بیه بوله مرسین « شَرِّحْ » فنا
اندر فنا مرتبه سی حاصل ویا امر قطعی جناب پیغمبری واقع اولنجه بو عالم
شهود و ناسوتده نه زیدی ونه اعلانی جائز اولیان اسراری بوله بیلورسین ؛ او
تحریاتدن فارغ اول و اجرای عبادت و ایفای وظیفهده تأکید عبودیتله متین اول .

شوی

﴿ شد حواس ناطقه تابان ما ﴾
﴿ محو نور دانش سلطان ما ﴾

« تَبَجِّهْ » تابان و لامع اولان حواس ناطقه من سلطانم ترك علمی نورینك
محو اولدی . « شَرِّحْ » ارادات ربانیه سلطان انبیاء افندمزك واسطه سنیه لریله
انوار نشار اولنجه ظاهر و باطن اولان حواس و اراده و اختیار من محو اولوب
او انواره تابع اولق و سعادت دارینی آرامق لازم بر امر عالیدر .

مشوی

﴿ حسها و عقلها شان در درون ﴾
﴿ موج در موج لدینا محضرون ﴾

« تَبَجِّهْ » نور علم سلطانیده محو اولانلرك حس و عقللری باطنده موج موج
ایچره حق تعالی نك نزد ربانیسند حاضر درلر « شَرِّحْ » حواس ناطقه .
لری انوار حقدده محو و نابید اولان ذوات کرامی کلیاً محو اولمش ظن ائمه ؛ بالعکس

« موج و درجه درجه عند ربانیده حاضر در لر . نصل که آفتابك انواری لامع
ایکن نجوم غیر مرئی ایسه ده سماء اعلا ده باقیدر لر . اشارت اولنان آیت کریمه
سوره (یس) نك اتوز اوچنجی آیت کریمه سنده در . شویله که : (وان کل لما
جمع لدنیا محضرون) مغای شریفی هر بر شیئر نزد مزده بمجوع واحضار اولمش لر در .

مشنوی

﴿ چون شب آید باز وقت بارشد ﴾

﴿ انجم پنهان شده بر کار شد ﴾

« تَرْجِمَه » چونکه کیجه کلوب تکرار اجازت ورخصت وقتی اولدی ؛

پنهان اولمش کواکب کار وایش اوزره اولدی « شَرْح » بعض دفعه حین سطوت
و ظهور تجلی آفتاب حقیقتده روحانیون پنهان اولوب کندی لرینی بیله حس ایتمزلر
ایکن حسب الحکمه او تجلیات نورانیه چکلنجه کونش چکلاریکی حالده نجوم ملک
ظهوری کی روحانیون دنیایه چسبان صفت بشریه ایله رونمون و معناً ضعیف .
البصر اولانلره رهنمون اولور لر .

مشنوی

﴿ بییشان را دهد حق هو هوشها ﴾

﴿ حلقه حلقه حلقه هادر گوشها ﴾

« تَرْجِمَه » صهای عشق ایله بیهوش و مستغرق انوار تجلیات اوللره جناب

حق تکرار هوشی و عقل صوریلرینی ویرر ؛ کوشلرده حلقه حلقه اولدیفی حالده
« شَرْح » انوار تجلیاته مستغرق اوللری حکمت جناب خدا محدودن صحوه کتوردکده
اولکی عقللرینی اعاده بیوردقدنصکره حقارنده حلقه حلقه کی بر چوق علوم
واسرار بخش و نثار بیورر .

مشنوی

﴿ پای کوپان دست افشان درشنا ﴾

﴿ ناز ناز ان ربنا احییتنا ﴾

« **تَبَجَّهْ** » مسرتارندن ایاق اور ارق وال آچوب چارپارق حمدوشنده بولندقلری
 حالده کمال ناز ایله دیرلرکه : ای ربمز ، بزی احیا ایلدک « **شَرَحْ** » روحانیون
 وعاشقان خدا عالم ملکوتده مستغرق انوار اولدقلری حالده حیات ابدیه ایله شاگرد
 ایکن عالم ناسوت وصحوه کلدکلرنده جانب حقدن دیکر انواع علوم وحقائق ایله
 بر قاتدها فیضیاب اولدقلرنده حق تعالی یی عاشقانه مدح و ثنا و کندیارینی شربت
 عرفان ایله احیا ایدرلر .

مشئوی

❦ آن جلود و آن عظام ریخته ❦
 ❦ فارسان کشته غبار انکیخته ❦

« **تَبَجَّهْ** » اولدوکلش جلد و پوستلر و میککلر توزقوپاریجی سواریلر اولور
 « **شَرَحْ** » عاشق الهمینک مقام فزاده جسماری اولقدر کسب ضعف ایلرکه ، جلود
 وعظاملری قلامش کبیر ؛ فقط او آثار عشق نشاراصحابی میدان واسع عرفانده
 سوار اولوب سرعت حرکت و ثریقین غبار قوپارلر ؛ کذلک بعدالموت بیتمش
 ظن و کان اولان جلود وعظام بر مقتضای فرمان جناب یزدان مانند سواران
 میدان عرصانده جولان ایدرلر .

مشئوی

❦ حمله آرند از عدم سوی وجود ❦
 ❦ در قیامت هم شکور و هم کند ❦

« **تَبَجَّهْ** » قیامتده عدم جانبندن وجود طرفه هم زیاده شاگرد اولنلر هم
 زیاده کافر بولنلر حمله کتورلر « **شَرَحْ** » انسانلر وفات ایلدکدن صکره بعض
 کوتاه بنیان نظرانده عدم عد اولورلر . ایشته اومقولهیه دینورکه ، یوم قیامتده عدم
 دیدیککیز جانبندن هم اهل ایمان هم کافران وجوده کلک اوزره شتابان اولورلر .

مثنوی

﴿ سرچهمی پیچی کنی نادیده ﴾
﴿ در عدم زاول نه سرپیچیده ﴾

« تَبَجَّهْ » باشکی نه ایچون بوکوب کورمزلاک ایدرسین ؟ ابتدا عدمده
ایکن باشکی چویرمدکی « شَرَحْ » ای منکر و غافل ، عدم عدواعتبار ایلدیکک
موتدن صکره مخلوقات وجوده کله جکنه دائر اولان حَقِّک امر و تبلیغی ایچون
انکار ایتدک . بو باده کندیکی ناکام و نافر جام ایلرسین ، اصلی دوشمنیورمیسک .
سندده عدم ایدک بعدده دنیا به کلدک .

مثنوی

﴿ در عدم افشردده بودی پای خویش ﴾
﴿ که مرا که بر کند از جای خویش ﴾

« تَبَجَّهْ » عدمده ایکن کندی ایاغکی صیقه رق دیر ایدک ، که بی وجوده
کیم کتوره بیلور . « شَرَحْ » ای منکر ، سن عدم ایکن لسان حال ایله سویلر
و منکر لر لسان قالیله دیر لر ، که هیچدن برشی حاصل اولور می ؟ مع مافیه سن هیچ
ایکن حاصل اولدک و آلآن هیچدن وجود لر ظهور و نیه بو قدر صور موله دیار عدمه
عبور و مرور ایدر لر ای منکر بد مصیر بو خصوصده قدرت بدیعۀ الهیه بی دوشنمد .
یکمی وینه نشئه ثانیه ابدده مستعد اولوق اوزره تکرار کسوه وجود تلبس
ایده جکنی ا کلامدکی .

مثنوی

﴿ می نبینی صنع ربانیت را ﴾
﴿ که کشیدا و موی پشانیت را ﴾

« تَبَجَّهْ » ربانی اولان صَمی کورمز میسین ، که سَنی جبهه و آلئک
صاچندن چَمدی « شَرَحْ » ای منکر ، عبرتله نظر ایتمز میسین که صنع الّهی

نقدر عظیمدر او صنع سنی نصل عدمدن زور ایله چکوب عالم وجوده کتوردی .
 ونجه اعضا وانعام وقوا بخش ابتدی ؛ امدی شکره بدل انکار اتمک نه عظیم
 ظلمت نه وخیم ضلالتدر . آیت کریمه ده دخی (مامن دابه الاهو آخذ
 بناصیتها) معنای شریفی : هیچ بر دابه و حیوان یوقدر الا جنساب حق آنی
 آلتک صاحبندن چکر . بو آیت جلیله عبادک جناب حقه قارشی ضعیف ونحکو .
 میتلرینی بیان ایدر .

مشنوی

﴿ تا کشیدت اندرین انواع حال ﴾
 ﴿ که نبودت در کان ودر خیال ﴾

« تَرْجِمَهُ » حتی اول الله تعالی سنی بو انواع حال ایجره چکدی ، او
 احوال متنوعه سنک ظن وخیالکده یوغیدی . مال عالیهی خاقت و تکنون
 انسانیده بو قدر حالات و تغیرات بدیعیهی کورمکله منام غفلتدن اویانمنی بیان
 اولمغه مستغنی شرحدر .

مشنوی

﴿ آن عدم اورا هزاره بنده است ﴾
 ﴿ کارکن دیوا سلیمان زنده است ﴾

« تَرْجِمَهُ » اول عدم دائما جنساب حقه بندهدر . ای دیو ، کار وایش
 ایله سلیمان حیاتده وزندهدر . « شَرْح » موجودات کبی عدم بیله جنساب حقه
 مطیع و آنک خالص بنده فرمان بریدر . ای شیطان و آنک صفتنده اولان برض
 انسان غفات اتمه ، زیرا قدرت ربانیه دائم و باقیدر ، عاقبت سنی دنیا وعقباده
 معذب و لرزان ایلر -- بو محمله سلیمان مستعارمنه و قدرت ربانیه مستعارلهدر .

مشنوی

﴿ دیه می سازد جفان کالجواب ﴾
 ﴿ زهره فی تادفع کوید یا جواب ﴾

« **ترجمہ** » شیطان حوضلر کی کاسہلر یاپار . قوت و اقتداری یوقدر کہ امر اولندی شیء دفع ایتسون ویا جواب ویرسون . « **شرح** » شریعت مقدسہ اسلامیه نك احکام منیفه و اصول متینہ شریفه سی جن وانسانلره بر چوق تکلیفات و خدمات وضع ایتدییره دك آنلردن هر بری خدمات مشروعه یی اجرا وایفایه مجبور اولیورلر . آنلردن عصیان و امر حقہ بر درجه مخالفت وقوع بولمش اولسه روز جزاء ده دوچار مواخذہ اوله جقلری شہہ سزدر . کذلک جناب سایمانہ مسخر قلنمش اولان طائفہ جندن هیچ بر فردی آنک امر و حکم قانونیسنه مخالفت ایدہ مزدی . زیرا مخالفت ایدنلره شدتله عذاب اولنه جنی طرف حقدن بیان و اعلام بیورلمشدی . بویت شریفده اشارت اولن آیت جایلہ سورہ سبتاده در . شویله کہ (يعملون له ما يشاء من محاريب و تماثيل و جفان) کالجواب و قدور راسیات اعمالوا آل داود شکرآ وقلیل من عبادی الشکور) معنای شریفی : جنلر جناب سلیمانک استدیکی شیلری یاپارلردی کہ . اوده برطاقم قلعه و خانہ و بیوک حوضلر کی تکنہ و او جاقلر اوزره ثابت قزغانلردن و برطاقم انبیا و اولیامک مساجد و محرابلرده ال آچوب مناجات و عبادت ایلدکلرینی حاکی توبخ و مرمر و بللور کی مواددن تمثاللر و صورتلردن عبارت ایدی . امدی ای آل داود شکر ایدنک کوزل و مقبول ایشلرده بولنوکز و قوللارمدن شکور اولنلر آذر » معلوم اوله کہ او وقتده صورتلر مساجد و معابدده بولندیریلر ق کورن مؤمنلره کمال شوق ایلہ عبادتہ شوق حاصل اولور ایدی . بعدہ شریعت اسلامیه ده حرام قلندی .

منوی

﴿ خویش را بین چون همی لرزی ز بیم ﴾

﴿ مر عدم را نیز لرزان دان مقیم ﴾

« **ترجمہ** » کندیکی کور کہ هیچلق وعدم خوفدن نصل تترسین ؛ عدمی دخی جناب حقل خوفدن دائما تره یچی بیل . « **شرح** » مولانانک شو بیت شریفی شوکا اشارت در کہ انسانلرک بوجہان فانی و مسکن و همی یه کلرلندن مقصد او جہانک مزخرفانہ کوکل ربط ایتک دکلدر . بلکہ بونجہ انبیا و صلحانک سالوک ایدہ کلدکلری طریق ہدایت و اعمالہ کیدوب آنلرک اثرلرینہ اقلنما و تبہیتلہ

حیات ابدی وسعادت سرمدی تحصیل اولمقدّر . بناءً علیہ ختام عمرلہ بر انسان
جانب عدمہ کیدجکی کبی کافہ اعدام وامواتدہ امر الہی واصل ورسیدہ اولدقدہ
بی اختیار وجودہ کلور . امدی احیاء اموات وارواحک اجساد وبدنلریلہ برابر
حشر اولملری محقق اولور .

مشنوی

﴿ ورتو دست اندر مناصب می زنی ﴾

﴿ هم ز ترست آنکه جانی می کنی ﴾

« تَنْجِيْهُ » واکر سن منصبلره ال اورر ایسه ک احوال دخی سنک خوفکدر ،
اونوع آمالک جان قلع ایتمه وچکشمه سبب اولور . « شَرْح » بر مقصد
خیر و بر فکر عالی ایچون مناصب واموال ارامیوب حظوظ نفسانیه و شهوات
حیوانیه الده ایتک ایچون اراینلر . بالآخره نادم اوله رق کرفنار خسران اولورلر .
چونکه سعادتلرینی حیات مستعار دنیایه حصر ایتشلردر .

مشنوی

﴿ هر که جز عشق خدای احسنست ﴾

﴿ که شکر خوار یست آن جان کندنست ﴾

« تَنْجِيْهُ » هر نه شی که احسن اولان عشق خدادن بشقه در ، او بشقه
اولان شی ولو شکر ییلاک اولسه دخی موماً جان قوبار مق و جان چکشمکدر .
« شَرْح » الله عشقنه یاییلان ایشلر مقبولدر دیمکدن عبارتدر .

مشنوی

﴿ چیست جان کندن سوی مرک آمدن ﴾

﴿ دست در آب حیاتی نازدن ﴾

« تَنْجِيْهُ » جان قوبار مق و جان چکشمک ندر ؟ موت جانبنه کلک و آب
حیانه ال اورماقدّر . « شَرْح » برکسه که اولومدن قورقارسه عشق و عرفاندن
محروم اولمش اولور .

مثنوی

﴿ خالق را دو دیده در خاک و ثبات ﴾

﴿ صمد کان دارند در آب حیات ﴾

« تَرْجِمَه » انسانلک ایکی کوزی تراب و موده در و آب حیات ایچون
یوزلرجه ظن و شبهه طوترلر « شَرَح » بوندن مقصد حیات ابدی به و سعادت
سرمدیه آخرتده در .

مثنوی

﴿ جهد کن تا صمد کان گردد نود ﴾

﴿ شب برو ورتو بخسبی شب رود ﴾

« تَرْجِمَه » جهد وسی ایه تا که یوز ظن و کان طقسان اولسون ؛ کیجه
یوری واکر یورومیوب او یور و او یقوده قالور ایسه کیجه کیدر . « شَرَح »
برکمه که اثر جلیل ذات نبوی به تابع اولور ایسه سلامت بولور .

مثنوی

﴿ در شب تاریک جوی آن روز را ﴾

﴿ پیش کن آن عقل ظلمت سن زرا ﴾

« تَرْجِمَه » اول کونی قراناق کیجه ده ایسته ؛ اول ظلمت یاقیچی عقلی
پیش واکنه وضع ایه . معناسی آچقدر .

مثنوی

﴿ در شب بدرنک بس نیکی بود ﴾

﴿ آب حیوان جفت تاریکی بود ﴾

« تَرْجِمَه » بدرنک و سیاه اولان کیجه ده چوق ایولک اولور . آب
حیات ظلمتک جفت وقرینی اولور . معناسی آچقدر .

مثنوی

﴿ سر زحفتن کی توان بر داشتن ﴾

﴿ با چنین صد تخم غفلت کاشتن ﴾

« تَرْجَمَهُ » انسان یا تمقدن و او یومقدن باش نه وقت قالدیر بیلور ؟ بو قدر تخم آتمکله برابر معناسی آچیقدر .

مثنوی

﴿ خواب مرده لقمه مرده یارشد ﴾

﴿ خواجه خفت و دزد شب بر کارشد ﴾

« تَرْجَمَهُ » میت اولان او یقو و كذلك میت اولان لقمه بریرینه یار اولدی ، افندی او یودی و خرسز کیجه وقتی کار و سر قتده اولدی « شَرْح » دنیاده غفلت و حرام برابر اوله رق او انسانی محروم ایدر لر .

مثنوی

﴿ تو نمی دانی که خصمانت کنید ﴾

﴿ ناریان خصم وجود خاکنید ﴾

« تَرْجَمَهُ » سن بیامز میسین که دشمنلرک کیملردر ؟ ناریلر خاکیلر سنک دوشمنیکدر . « شَرْح » یعنی آتشدن خاق اولنان انس و جن شیطانلری سنک خصمنیکدر .

مثنوی

﴿ نار خصم و فرزند ان او اوست ﴾

﴿ همچنانکه آب خصم جان اوست ﴾

« تَرْجَمَهُ » آتش صوبک و صودن تولد ایدنلرک دشمنیدر ، فصل که صو دخی آتشک جانک دشمنیدر « شَرْح » ابوالبشر جناب آدم ایله دنیاده مخلوقات صودن یارادلد قیلری وجهله شیطان ناری دخی صوپه خصمدر .

مثنوی

﴿ آب آتش را کشد زیرا که او ﴾

﴿ خصم فرزندان آبست و عدو ﴾

« ترجمه » « صو آتشی اولدیرر وسوندرر ، زیرا که آتش صویک واولا .

دینک دشمنیدر معناسی آچیقدر .

مثنوی

﴿ بمد ازان این نار نار شهوتست ﴾

﴿ کاندز واصل کنهه وذلست ﴾

« ترجمه » « ناری اولان شیاطیندن صکره شهوت دخی ناردز ؛ زیرا نار

شهوتده کنهه وچرمک اصلی واردر » « شرح » « غیر مشروع شهوات هپ ناریدر .

مثنوی

﴿ نار بیرونی بابی بفسرد ﴾

﴿ نار شهوت تابدوزخ می برد ﴾

« ترجمه » « خارجده اولان آتش صوایله مردهه واطفا اولنور ؛ اما شهوت

آتشی صاحبی جهنمه قدر کتورر » « شرح » « آتش صوایله صونر فقط شهوات

انسانی جهنمه کتورر .

مثنوی

﴿ نار شهوت می نیسار آمد باب ﴾

﴿ زانکه دارد طبع دوزخ در عذاب ﴾

« ترجمه » « شهوتک ناری صوایله ساکن اولماز ؛ زیرا عذابده جهنم طبعی

طوتر » « شرح » « شهوت نار کبیدر دائما زیادهه استر .

مشنوی

﴿ نار شہوت را چہ چاہ نور دین ﴾
﴿ نور کم اطفاء نار الکافرین ﴾

« تَبَجِّهْ » شہوتک آتشہ نہ چارہ وارد دیر ایسک آکا چارہ دینک نوریدر
ای مؤمنین سزک نوریکز کافرلرک نارنی اطفایلدی « شَرِّحْ » بوندن مقصود اعمال
صالحہ ایشلینلرک چابوق ناردن کچملریدر .

مشنوی

﴿ چہ کشد این نار را خدا ﴾
﴿ نورا ابراہیم راساز اوستا ﴾

« تَبَجِّهْ » بو نار شہوتی نہ سونددر ؟ جناب خدانک نوری سونددر ؟
ابراہیم علیہ السلامک نورینی استاد اتخاذاپت ، « شَرِّحْ » عشق حق بر نور
معنویدرکہ نار شہواتی سوندپرر .

مشنوی

﴿ تاز نار نفس چون نمروود تو ﴾
﴿ وارہد این جسم ہمچون عود تو ﴾

« تَبَجِّهْ » تانمروود کجی اولان سنک نفسک نارندن فائند عود اولان
جسمک قورتلش اولسون « شَرِّحْ » امیر حقہ وبرانسان کاملہ تابع اول تاکہ ؛
شہوات آتشلری سونیویرسون .

مشنوی

﴿ شہوت ناری بر اندن کم نشد ﴾
﴿ اوبہ اندن کم شہوتی ہیچ بد ﴾

« ترجمه » ناری اولان شهوت نفسانی سورمکه واستدیکنی ویرمکه اکسک اولمدی ؛ شهه سزکه ویرمکه نفس اکسیلوب بی درمان قالور — معناسی آچقدر .

مشغولی

﴿ ناکه هیزم می نهی بر آتش ﴾
﴿ کی بمرد آتش از هیزم کشی ﴾

« ترجمه » تا که آتشته او دون قورسین ؛ هیچ اودون چکمکدن آتش .
« نطقی اولوب سوزمی ؟ » « شترج » شهوته دوامله نفس ارزو ایدرنصل که آتش اودونلری استر .

مشغولی

﴿ چون که هیزم باز گیری نار مرد ﴾
﴿ زانکه تقوی آب سوی نار برد ﴾

« ترجمه » چونکه آتشدن اودونی کیرو طوتر ایسهک آتش سوز ؛ زیرا تقوی ، صوی آتش جانبه کنوردی . وارسته شرحدر .

مشغولی

﴿ کی سیاه گردد ز آتش روی خوب ﴾
﴿ کو نهد کلکونه از تقوی القلوب ﴾

« ترجمه » کوزل یوز آتشدن نصل سیاه اولور که ، او یوز تقوای قلوبدن کلکونه وزینت ابدیه قور . « شترج » کوزل عملار ایله اشتغال ایدنلر تنوپر قلب ایتمش اولورلر .

﴿ آتش افتادن در شهر بایام امیر المؤمنین عمر رضی الله عنه ﴾

امیر المؤمنین جناب عمرؓ خلافتده شهره آتش دوشدیکنه دائردر .

مثنوی

﴿ آتشی افتاد در عهد عمر ﴾

﴿ همچو چوب خشک می خورد او حجر ﴾

• ترجمه « حضرت عمر رضی الله عنه عهد جلیلنده شهره بر آتش دوشدی ، طاشلری قوری چوب کبی یروبقار ایدی . وارسته در .

مثنوی

﴿ در فناد اندر بنا و خانها ﴾

﴿ نازد اندر پر مرغ ولانها ﴾

« ترجمه » اول آتش بنا و خانه لره دوشدی ، اول درجه ده که قوشلرک قناد و یوالربنه اوردی . [وارسته شرحدر] .

مثنوی

﴿ نیم شهر از شعلها آتش گرفت ﴾

﴿ آب می ترسید از انومی شکفت ﴾

« ترجمه » شهرک نصفی شعله لردن آتش طوتودی وصو او آتشدن فورقدی وشدتدن متعجب اولدی — آتشک شدئی او مرتبه کسب عظمت ایلشدر ، که صوبيله خوف وحیرته قالدی ، معناسی آچیقدر .

مشنوی

﴿ مشکهای آب و سرکه می زدند ﴾

﴿ بر سر آتش کسان هو شمند ﴾

« تَجْجِبُهُ » عاقل اولان کسه لر صو و سرکه قاب و طولوملری آتشک باشی
اوزره اوردیلر .

مشنوی

﴿ آتش از استیز افزون می شدی ﴾

﴿ می رسید اورا مدد از بی حدی ﴾

« تَجْجِبُهُ » آتش ایسه عنادنن زیاده اولور ایدی ؛ بی حد اولان عالم
عیدن اکا مدد و امداد یتیشور کی ایدی . « شَرَح » آنده بر سبب معنوی
وار ایدی دیمکدر .

مشنوی

﴿ خلق آمد جانب عمر شتاب ﴾

﴿ کاتش ما می نمیزد هیچ از اب ﴾

« تَجْجِبُهُ » خالق حضرت عمره عاجلاً کلدی و دیدیلرکه ، بزم آتشمز
صودن سونمز و مرده اولمز — بو حکایه کله جکدر .

مشنوی

﴿ گفت آن آتش ز آیات خداست ﴾

﴿ شعله از آتش بخل شد — ماست ﴾

« تَجْجِبُهُ » حضرت عمر انلره دیدی ، که او آتش جناب حَقِّک علامات
صمدانیه سندن فقط سببی سزک بخلکز آتشدن بر شعله در . « شرح »
بخل و امساک اولیه بر آتش معنویدر که بیوک بر شهری یقان آتش اکا نسیت
بر شعله قالیر .

مثنوی

﴿ آب بگذارد و نان قسمت کنید ﴾

﴿ بخـل بگذارد اگر آـل منید ﴾

« ترجمه » سودن واز بکـزده اـمک تقسیم ایدیکز ؛ بـخـلی براغیکز ،

اگر بنـم اـهـل اـیـه کز . « شـرـح » حضرت عمر بیورر ، که ای غافلان ، فقیر لـرک

کوکلری یاندیغندن سـزه اصابت ایدن آتشی صدقه لـر ایه سوندیرکر .

مثنوی

﴿ خلق گفتندش که در بکشوده ایم ﴾

﴿ ما سخی و اهل فتوت بوده ایم ﴾

« ترجمه » خلق عمر رضی الله عنه دیدیلر ، که بز قـولـرمـزی آچـش

وسخی و اهل فتوت اولمشز [وارسنه شرحدر] .

مثنوی

﴿ گفت نان در رسم وعادات داده اید ﴾

﴿ دست از بهر خدا نکشاده اید ﴾

« ترجمه » حضرت عمر انلره بیوردی ، که سز اـمـکی رسم وعادته

وهرمشکـز ؛ اما حق تعالیک رضایـچون الکـزی آچامش سکـز . « شـرـح »

صدقه ویرلک خصوصنده رضای حق کو زدلک لازمدر .

مثنوی

﴿ بهر فخر بهر بوش و بهر ناز ﴾

﴿ نه از برای ترس و تقوی و نیاز ﴾

« ترجمه » وبردیکـز اـمـکی فخر وکثرت و ناز ایچون ویردیکـز ؛

حق تعالینک خوفندن و تقوی و نیازدن طولای دکادر . « **شترج** » ریاکارانه و یریلان
صدقه لر بی فائده در .

مثنوی

﴿ مال تخمست و بهر شوره منه ﴾
﴿ تیغ رادر دست هر دهنز مده ﴾

« **ترجمه** » مال تخمدر ، آنی هر چوراق یره قومه واکمه ، قلنجی هر
قطاع طریقك الله قومه « **شترج** » صدقه لر معصیت صادر اولیسانلره و یرلک
مراسم اسلامدندر .

مثنوی

﴿ اهل دین را بازدان از اهل کین ﴾
﴿ همنشین حق بجوابا او نشین ﴾

« **ترجمه** » اهل دینی اهل کیندن کبر و بیل و فرق ایت ؛ حقك همنشین
و مقربینی ایسته وانلرله اوتور . « **شترج** » مقصد عالی ، اولیاء الله اولیا
ایله اولق سبب نحاتدر .

مثنوی

﴿ هر کس بر قوم خود ایثار کرد ﴾
﴿ کاغه پندار که او خود کار کرد ﴾

« **ترجمه** » هر بر کسه کندی قومی اوزره ایثار و سخا ایلدی و بوبله
ایثاردن احق و نادن ظن ایلر ، که کوزل بر ایش ایتدی . « **شترج** » بومالده
شرح بکشمدر .

« خدوانداختن خصم در روی امیر المؤمنین علی کرم الله وجهه »

﴿ وانداختن علی شمشیر از دست ﴾

جناب علی خصم لرندن برینه قلیچ چکمک ایسته دکنده خصم مبارک
یوزلرینه توکوروب علی دخی قلنجی الندن اندیغنه دأردر .

مثنوی

﴿ از علی آموز اخلاص عمل ﴾

﴿ شیر حق را دان مطهر از دغل ﴾

« تَبَجَّهْ » عَمَّاكَ خُلُوصَنِي عَلِيْدَن اَوْ كَرَن و او جناب حيله لر دن پا كدر .
وارسته شر حدرد .

مثنوی

﴿ در غزا بر پهلوانی دست یافت ﴾

﴿ زود شمشیری بر آورد و شتافت ﴾

« تَبَجَّهْ » عَلِي رَضِيَ اللهُ عَنْهُ غَزَاوَهُ بِرِ پهلوان اوزره ال بولوب غلبه
چالدي و در حال شمشیر آبدار لرینی یوقاری کتوردیلر . [وارسته شر حدرد] .

مثنوی

﴿ او خدوانداخت در روی علی ﴾

﴿ افتخار هر نبی و هر ولی ﴾

« **تَرْجِمَه** » او مغلوب پهلوان حضرت علینک مبارک یوزینه توکوردی ؛
اول علی که هر بی و ولینک افتخاریدر . وارسته شرحدر .

مشنوی

﴿ آن خدووزد بر رخ که روی ماه ﴾
﴿ سجده آرد پیش او در سجده کاه ﴾

« **ترجمه** » اول پهلوان مغلوب ، بر یوزه توکوردی ، که ماهک یوزی
سجده ایده جک یرده ووقته اول وجه مبارک اوکنه سجده کتورر . وارسته
شرحدر .

مشنوی

﴿ در زمان انداخت شمشیر آن علی ﴾
﴿ کرد او اندر غزاش کاهلی ﴾

« **تَرْجِمَه** » اول افخار انیا واولیا اولان علی المرتضی در حال سببی آدی
و پهلوانک غزا و قتلندن کاهلک ایدوب واز یکدی . بوده وارسته شرحدر .

مشنوی

﴿ کشت حیران آن مبارز زین عمل ﴾
﴿ وز نمودن عفو ورحمت بی محل ﴾

« **تَرْجِمَه** » اول مبارز پهلوان جناب علینک بو عملندن حیران و بی محل
اوله رق عفو و مرحمت کوسر ممکنه متعجب اولدی . « **ترجمه** » پهلوانک
قباحتدن طولایی اعدامی مقرر ایکن مظهر عفو اولمشدر .

مشنوی

﴿ کفت بر من تیغ تیز افراشتی ﴾
﴿ از چه افکندی مرا بکذاشتی ﴾

« تَرْجَمَه » ینه پهلوان حضرت علی به دیدی که : یاعلی ، سن بَم اوزریمه
کسکین قلیج قالدیردک ، صکره نه ایچون قلیجی الدک ؟ و بی اعدامدن براقده ؟
سبب عفو آتیده بیان اولنور .

مشنوی

﴿ آنچه دیدی بهتر از پیکار من ﴾

﴿ تاشدی توسست در اشکار من ﴾

« تَرْجَمَه » بَم جنکمدن و قلمدن دها ایونه شی کوردک ، که بی صید
وشکار ایلکده سست اولوب فراغت ایلدک ؟ « شرح » پهلوان دیورکه
بَم کی بر قباحتمکارک قتل لازم ایکن عفو ایتدک .

مشنوی

﴿ آنچه دیدی که چنین حشمت نشست ﴾

﴿ تا چنان برق نمود باز جست ﴾

« تَرْجَمَه » اول کوردیکک ندرکه ، قهر و غضبک ساکن اولدی ونه عجب
که بویه بر برق و شمسک کورنمسیله صچرایوب کیرو دوندی ؟ معناسی آجیقدره .

مشنوی

﴿ آن چه دیدی که مرا زان عکس دید ﴾

﴿ در دل و جان شعله آمد بدید ﴾

« تَرْجَمَه » یاعلی ، نه کوردک که سنک بو حالک ورؤیتک عکسی بَم جائمه
شعله کلوب کورنمش اولدی . « تَرْجَمَه » پهلوان علینک دقائه واقف اولدیفنی
حس ایتشدرد .

مشنوی

﴿ آن چه دیدی برتر از کون مکان ﴾

﴿ که به از جان بود و بخشیدیم جان ﴾

« تَرْجَمَهُ » یا علی ، اول شی که سن کوردک کون و مکندن و کافه جهانندن
وجانندن بیه دها یو و اعلا ایدی ، که بکجا جان باغشلاک . معناسی آچقدر .

مشوی

﴿ در شجاعت شیر ربانیدی ﴾
﴿ در مروت خود که داند کیستی ﴾

« تَرْجَمَهُ » یا علی ، شجاعت و قهرمانلقده شیر خداسین ؛ یا مروتده نه
بیوک اولدیغک بر الله بیلور ! [نه بلیغانه تعریفدر] .

مشوی

﴿ در مروت ابر موسی تیه ﴾
﴿ کامد از وی، خوان و نان بی شبیه ﴾

« تَرْجَمَهُ » مروت بخششده (تیه) صحرا سنده اولان حضرت موسی یه
مخصوص سحاب و بلوطسین که او سحابدن امثالسنز سفره واکمک کلدی —
جناب موسی نک بو یولده نائل اولدینی انعام قرآن عظیم الشانده ذکر و بیان
بیورلشدر . معناسی غایت آچقدر .

مشوی

﴿ ابرها کندم دهد کانرا بجهد ﴾
﴿ پنخته و شیرین کند مردم چوشهد ﴾

« تَرْجَمَهُ » بلوطا ربغدا ی ویرلر که ، آنی سعی ایله انسان پیشور و بال
کبی طائی ایلر . « شَرَحْ » سعی و غیرتسنز هیچ بر ثمره حاصل اولماز دیمکدر .

مشوی

﴿ ابر موسی پر رحمت بر کشاد ﴾
﴿ پنخته و شیرین بی زحمت بداد ﴾

« **ترجمہ** » حضرت موسیٰ نك بلوطی رحمت قنادینی آجدی و پشمش
و شیرین اولہرق زحمتسز ما کولات و یردی . « **شرح** » سنک دخی یاعلی
عفو و مرحمتك بارانی بلا زحمت بنی احیاء و نائل سعادت عظاما ایلدی .

مثنوی

﴿ از برای پخته خواران کرم ﴾
﴿ رحمتش افراخت در عالم علم ﴾

« **ترجمہ** » پشمش و حاضر اولمش ما کولاتی اکل ایدیجیلر ایچون آنک
رحمتی عالمده علم ولوا قالذیردی و مشهور اولدی . معناسی آچیقدر .

مثنوی

﴿ تا چهل سال آن وظیفه و آن عطا ﴾
﴿ کم نشدیک روز زان اهل رجا ﴾

« **ترجمہ** » قرق سنه قدر اول وظیفه و احسان اهل رجا اولان قوم
موسادان برکون ناقص و نقصان اولما مشدر . [بو کیفیت دخی مثبت اولوب
وارستہ شرحدر] .

مثنوی

﴿ تا هم ایشان از خسیس خاستند ﴾
﴿ کنند و ناوتره و خس خواستند ﴾

« **ترجمہ** » تا کہ قوم موسادان بعضیلری خستلرندن و عادی شیئرله میلرندن
طولایی قالقوب پراسه و تره و مارول کی خسیس و عادی شیئرلر استدیئر
« **شرح** » . بوده قرآن عظیم الشانده مصر حدر . بوکا دائر اولان آیت کریمه شرح
عاجزانه مک دیگر مخلنده درج و ترجمه اولمشدر .

مثنوی

﴿ امت احمد که هستند از کرام ﴾
﴿ تا قیامت هست باقی آن طعام ﴾

« تَرْجِمَهُ » « فخر عالم صلی الله علیه وسلم افدمن حضرتلینک امتی که اکرم ملک سابقه در . بو امت مرحومه محمدیه ایچون بو طعام قیامته دکین باقیدر » « شَرْحُ » « امت مرحومه اسلامیه نك اکرم اولدیفنه دائر واقع اولان اخبار وادله بی نهاده در . جناب موسی نك قومنه قرق سنه مدت ایچون خوان و سفره اعطایورلش ایکن امت محمدیه تا قیام ساعته قدر حکم جلیله ونم سابعه قرآنیه باقی ومستمر اوله رق احسان بیورلش ومدنیت وترقیات اسلامیه نك تعالی وتزایدی نسبتنده حقائق جلیله شریعت بر قاتدها تظاهری ایلدور .

مثنوی

﴿ چون ابیت عند ربی فاش شد ﴾
﴿ یطعم یسقی کنایت زاش شد ﴾

« تَرْجِمَهُ » « چونکه بن ربکم نزدنده کیجه لرم ، حدیث شریفی فاش و آشکار اولدی بی ربم اطعام واسقا ایلدی عبارتیه سی اول طعام وسقی معنویدن کنایه اولشددر » « شَرْحُ » « بی عالیشان و مدوح عالمیان افدمن حضرتاری چوق دفعه لر کوندوز صائم ایکن کیجه وقتی دخی اکل بیورمز لر ایلدی و بناء علیه صومی کیجه یه ایصال ایدر لر دی . بو نوع صومی اجله اصحابدن بعضیلری طوتمق ایسته مشرر ایسه ده حضرت مفخر کائنات جانب سامیارندن مرحمة اجازت ومساعده بیورلمدی . آنک اوزرینه اصحاب کرام دیدیلر که : « انک تو اصل یار رسول الله » یار رسول الله ذات پاک صومی کوندوزدن کیجه یه ایصال بیورر سیک . آنلره جواباً بیوردیلر (لستم فی ذلک مثلی) یا اصحابم ، بو خصوصه سز بنم کی دکلکسکز ؛ زیرا (ابیت عند ربی یطعمنی ویسقینی) بن ربکم نزدنده کیجه لرم و بی اطعام واسقا ایلر » نزد و کیجه لکم و اطعام واسقا ایدلکم الفاضی انسانلرک استعمال ایلدکری تعبیراته مناسب وسزا اولوب معنای حقیقیلری معنوی اولدینی

امر جلیدر ؛ مع مافیه بو حقایق کندی فکر و ظنلری اوزره تأویله قیام ایدن بعضی کسه لر شایان تعزیر اولدقاری بحث بیان اولنه جقدر .

مثنوی

﴿ هیج بی تأویل اینرا در پذیر ﴾

﴿ نادر آیدر کلو چون شهید شیر ﴾

« تَرْجِمَه » هیج تأویلسز بو حدیثک معناسنی قبول ایله ، تا که بوغازه بال

وسودکی طائی کلسون « تَرْجِمَه » ذکر ی سبق ایدن حدیث شریفی بعضیسی تأویل و توجیه ایدرک جناب رسالتما ب افندمزک بنی الله اطعام واسقا ایلدی بیورمسندن مقصد عالی نبوی شودرکه طعام و شرب یرینه کجر صومدن بر کد و مشقت چکمدم دیمکدر . سؤال وارد اولورکه ، رسالتما ب افندمز جناب حقندن اطعام واسقا اولندیسه او حالده اورج بوزلدی . او یله بر سؤال مقدره جواب اوله رق بر قاچ بیتلردن صکره بیوریلور که : حق تعالی اراده بیورنجه انسانی او یله بسلر که عقلک خبری اولمز ؛ بناءً علیه بو ابیات شریفه دن ا کلاشیلور که : حضرت نبوتما بک حقلمنده شو طعام و سقی اصحاب تأویلاک دیدکلری کبی صرف بر فکر و تأملدن عبارت دکلددر . بلکه ظاهر بدنیه قوتده طوته جق بر بسلمکدر .

مثنوی

﴿ زانکه تأویاست واداد عطا ﴾

﴿ چونکه بینه آن حقیقت را خطا ﴾

« تَرْجِمَه » زیرا نا بمحل تأویل ایتمک عطا و احسان ربانینک کیرو دوئمنه

سبیدر ؛ چونکه حقیقت اولان احسان و عطای صمدانی بی عقل جزئی واسطه . سیله رد و آتی خطا دیهرک تأویله قیام ایتمک بروجه بالا رد عطادر .

« شرح » . مثلاً آخرتده بک چوق مادی نعمتلر اولدینی قرآن عظیم

الشانده صراحة مذکوردر و قدرت و مرحمت ربانیه نک زیر تصرفنده در . امدی جنات عالیاتک نعمتلری مادی دکلددر . بلکه او مادیاتدن مقصد ، صرف

افکار و ملاحظیات در دینکده صریح قرآنی باطلانه تأویل ایله انعم ربانیه یی رد و انکار اولدییی وارسته بیاندر . اما بعض آیات جلیله و احادیث شریفه واردرکه انسانلرک اکلایه بیله جکلری درجه ده الفاظ ایله ایراد اولنمشکن فقط اوالفاظدن اکلایشیله بیلن معنا مقصد اولدیغندن تأویل و توجیه ایدملری علما طرفندن ذکر و قبول اولنمش و او یله نصوص شرعیه نك تأویله ده ینه تأویله اقتدار و استنباط احکام قوتنی حائز بولانان علمادن قبول اولنور . « مثلاً یدالله فوق ایدیهم و جاء ربك » کبی آیات شریفه ده ید و محی لفظلرینك دلالت ایلدکلری معنائك حقیقی و مادیسی مقصود اولیوب یددن قدرت و محی دن تجلینك ظهوری دیمکدر .

مثنوی

﴿ آن خطا دیدن ز ضعف عقل اوست ﴾
﴿ عقل کل مغزست و عقل جزؤ پوست ﴾

• ترجمه « فخر عالمه واقع اولان اطعام و اسقای ربانی یی قبول ایتمیوب خطایه نسبت ایله تأویله قیام ایده نك بو حالی ضعف عقلنددر ؛ زیرا بونلری قبول ایلیان عقل کل مغز و حقیقتدر و صاحب تأویلك استناد کاهی اولان عقل جزئی پوست و قشردر . [وارسته شرحدر] .

مثنوی

﴿ خویش را تأویل کن نه اخبار را ﴾
﴿ مغز را بد کون نی کلزار را ﴾

« تفسیر » ای عقل جزئه مستند اخبار و ارادات الهیه یی و احادیث نبویه یی تأویله قیام ایدن غافل ؛ بویله تأویلاته جرأت ایده چکنه کندیکی تأویل و توجیه ایت و مغز ظن ایلدیکک کندی اوهام عقلیه که بد و فزادی . زنهار کلزار حقیقه بد و فنا سویله . [وارسته شرحدر] .

مثنوی

﴿ ای علی که جلاله عقل دیده ﴾

﴿ شمه واکواز انچه دیده ﴾

« تَبَجَّهْ » ای علی، سن که جلاله عقل و چشم حقیقت سین؛ اول احوال دن که کوردک؛ بر شمه و جزه قدر اولسون کیرو سویله — بو افاده ینه پهلوان طرفدن اولوب وارسته شرحدر.

مثنوی

﴿ تیغ حلمت جان مارا چاک کرد ﴾

﴿ آب علمت خاک مارا پاک کرد ﴾

« تَبَجَّهْ » یا علی سنک حلمک قانیچی بزم جانمزی چاک و پاره ایلدی؛ سنک علمک آب زلالی بزم خاک جباتمزی پاک قیلدی. وارسته شرحدر.

مثنوی

﴿ باز کودانم که این اسرار هوست ﴾

﴿ زانکه بی شمشیر کشتن کار اوست ﴾

« تَبَجَّهْ » یا علی، کیرو سویله، بن بیلورم که بو اسرار هو وحقه ایق ربانیه در، زیرا شمشیر سز اولدیرمک جناب حق کاریدر. وارسته شرحدر.

مثنوی

﴿ صانع بی آلت و بی جارحه ﴾

﴿ واهب این هدیه سان رانجه ﴾

« تَبَجَّهْ » اوایه الله که، آلت سز و جارحه سز صانع و فائده لی هدیه لرک واهبیدر. [وارسته شرحدر].

مثنوی

﴿ صد هزاران می چشاند هوش را ﴾
﴿ که خبر نبود دو چشم و کوش را ﴾

« تَبَجَّهْ » نیجه یوز بیک (می) و شرابی عقله اذاقه ایدوب طاتدر ؛ اولیه اذاقه ایلر که ایکی کوز ایله قولانگ هیج خبری اولمز وارسته شر حدر .

مثنوی

﴿ باز کوی باز عرش خوش شکار ﴾
﴿ تاجه دیدی این زمان از کر دکار ﴾

« تَبَجَّهْ » کیرو سویله ، ای عرش اعلانک خوش شکار و کوزل آولایچی شاهین معرفتی ، تا بو زمان که بنی اعدامدن براقدهک ، جناب کبریا دن نه کوردک ؟ وارسته شر حدر .

مثنوی

﴿ چشم تو ادراک غیب آموخته ﴾
﴿ چشمهای حاضران بردوخته ﴾

« تَبَجَّهْ » یا علی ، سنک چشمک اسرار غیب ادراکنی اوکرمشدر ، بو صروده که سائر حاضر اوللرک کوزلری دیکلمش کی اولوب بو حقیقتدن بر شی کوره مدیلر . وارسته شر حدر .

مثنوی

﴿ آن یکی ماهی همی بیند عیان ﴾
﴿ وان یکی تاریک می بیند جهان ﴾

« تَبَجَّهْ » اول بر کسه بر ماهی آشکار کورر و دیگر کسه جهانی تاریک و مظلم کورر . وارسته شر حدر .

مشنوی

﴿ وان یکی سه ماه می بیند بهم ﴾

﴿ این سه کس بیشته یك موضوع نعم ﴾

« تَنْجِيْهُ » واول بر كمسه اوچ ماهی برابر و بردن کورر و بو بیان اولنان

اوچ كمسه اوت بر موقعده و بر محله درلر « شَرْح » ظلمات ناسوتده قالانلر

کبی اولمه . هر شیشه نظر عبرتله نکران وعظمت الهیهیه حیران اول .

مشنوی

﴿ چشم هر سه باز و کوش هر سه تیز ﴾

﴿ در تو آویزان و از من در کریز ﴾

« تَنْجِيْهُ » بو بیتده تعداد اولنان اوچ كمسه نك کوزلری آچیق و قولاقلری

کسکین اولوب حاللری سکا آچیلش و بندن قاحش و مکتوم قالمشدر . وارسته

شرحدر .

مشنوی

﴿ سحر عینست این عجب لطف خفیهست ﴾

﴿ بر تو نقش کرک بر من یوسفیهست ﴾

« تَنْجِيْهُ » کوز سحر میدر ؟ یوقسه لطف خفیهست ؟ بو حال پک عجیبدر .

سکا قورددنقشی کبی چرکین و بنم اوزریمه یوسف کبی کوزل و مستحسن کورینور

وارسته شرحدر .

مشنوی

﴿ عالم ارهجده هزاران وفزون ﴾

﴿ نیست این هجده بهر چشمی زبون ﴾

« تَنْجِيْهُ » جناب حقل خلق ایادیکی عالمرا اون سکز بیک ویا ده از یاده اولسه

بو اون سکنز بیک عالم هر بر کوزه زبون دکادر ، یعنی انلری هر کوز کوره مز .
وارسته شرحدر .

مشنوی

﴿ راز بکشا ای علی المرتضی ﴾

﴿ ای بسی سوء الفضا حسن القضا ﴾

« ترجمه » ای علی المرتضی ، رازی آج وهوید اقیل ، ای چوق قضا
واردر که ابتدا فنا ایکن بعده لطف خدا آنی کوزل قضایه تبدیل ایلر بودخی
وارسته شرحدر .

مشنوی

﴿ یاتو واکو آنچه عقلت یافتست ﴾

﴿ یا بکویم آنچه بر من تا فتست ﴾

« ترجمه » ای علی یاسن سویله اول حالی که ، سنک علق بولمشدر .
یاخود بن سویلیم او شیئی که بنم اوزریمه پارلامشدر . وارسته شرحدر .

مشنوی

﴿ از تو بر من تافت جون داری نهان ﴾

﴿ می فشانی نور چون مه بی زبان ﴾

« ترجمه » ای علی چونکه بر حال معنوی سنک توجهکدر بنم دل و جانمه
طوغو ویردی خفی طوتمق استرسین ؟ حالبوکه جنابک زبانسز اولان ماه کی انوار
نشاردر . وارسته شرحدر .

مستشو

﴿ لیک اکردر کفت آید قرص ماه ﴾

﴿ شب روانرا زودتر آرد براه ﴾

« تَنْجِيْمُهُ » لکن اگر قرص ماه کلا ۱۰ کاور ایسه کیجه کیدن یوجیلری
چابک یوله کتورر . وارسته شرحدر .

مثنوی

﴿ از غلط ایمن شوند و از ذھول ﴾
﴿ بانك مه غالب شود بر بانك غول ﴾

« ترجمه » ای شیر خدا ، تکلم و گفتار کنزله کیجه یورویجیلرکی اولان
اصحاب دنیا غفلتدن متنبه اولورلر ؛ زیرا ماهك صداسی غول و شیطانك صداسنه
غالب اولور . وارسته شرحدر .

مثنوی

﴿ ماه بی کفتن چو باشد رهنا ﴾
﴿ چون بگوید شد ضیا اندر ضیا ﴾

« تَنْجِيْمُهُ » ماه سویسه دخی ضیاسیله رهنا اولور ایکن برده سویلیه جک
اولسه ارتق نور علی نور اولور . وارسته شرحدر .

مثنوی

﴿ چون تو بانی آن مدینه علم را ﴾
﴿ چون شعاعی آفتاب حلم را ﴾

« تَنْجِيْمُهُ » یا علی ، چونکه ذات پاک علم و دانش شهرینک قپوسی سایل
و چونکه حلم آفتابک پرتو و شعاعیسین — بو بیتك مالی آتیده اکال اولنور .
آفتابدن مقصد ، دخی جناب رسالتپناه افندمن حصر تری اولمغله وارسته شرحدر .

مثنوی

﴿ باز باش ای باب بر جویای یاب ﴾
﴿ تا رسد از توقشر اندر لباب ﴾

« تَرْجِمَهُ » ای باب مدینه علم ، طالب باب اوزره آخِیقِ اول ؛ ناقشر
و بوستر لب و مغز مرتبه سنه ایرشسونلر . « شَرْحِ » اشارت اولنان (انا مدینه
العلم و علی بابها) حدیث شریفک معناسی بن علمک شهریم و علی او شهرک بابیدر .

مثنوی

﴿ هر هوا و ذره خود منظریست ﴾
﴿ نا کشاده کی کود کا نجا دریست ﴾

« ترجمه » هر هوا و ذره ارائه حقیقت ایچون اصحاب انصافه کوره بر منظر
و دریچه حقیقتدر ، بو محل آچلمز دیمک نوقت صحیح اولور ؟ اول محل و شهر
ایچون که آنده باب و قبو واردر . وارسته شرحدر .

مثنوی

﴿ نا نبکشاید دری را دیده بان ﴾
﴿ در درون هرگز نجبند این کان ﴾

« تَرْجِمَهُ » دیده بان و محافظ قپوی آچمینجه مدینه و سرای ایچنده موجود
اولان جواهردن طولای کان و شبه قلدانوب حرکت ایتمز . وارسته شرحدر .

مثنوی

﴿ چون کشاده شد دری حیران شود ﴾
﴿ مرغ امید و طمع پران شود ﴾

« تَرْجِمَهُ » چونکه کشاده بر قپو آچلدی ، اصل مدینه یی کورن حیران
اولور و امید و طمع قوشی اوچش اولور . وارسته شرحدر .

مثنوی

﴿ غافل ناگاه بویران کنج یافت ﴾
﴿ سوی هر ویران ازان بس می شتافت ﴾

«تَبَجَّهْ» بر غافل بر ویرانده آ کسزین خزینه بولدی . آندن صکره
دیگر خزینه بولهیم امیدیه هر ویرانه به طوغری عاجلاً کیدر . «شَرَحْ» علم
لدنی صور مقابله او کره نیل میوب بلکه لایقیله ایمان و صبر و تسلیمتله وجوده کلیر .

مثنوی

﴿ تاز درویشی نیابی تو کهر ﴾

﴿ کی کهر جوینی ز درویشی دکر ﴾

«تَبَجَّهْ» تا که درویشک و فقردن سن کهر بولینجه دیگر بر درویشک
و فقردن نصل کهر طلب ایدرسین . وارسته شر حدر .

مثنوی

﴿ سالها کر ظن دود بای خویش ﴾

﴿ نکدر دز اشکاف بینهای خویش ﴾

«تَبَجَّهْ» ظن نیجه سنه لر کندی ایغیله قوشار ایسه برونلرینک دلیکسندن
ایلر و کچه مز . وارسته شر حدر .

مثنوی

﴿ نابینی نایدت از غیت بو ﴾

﴿ غیر بینی هیچ می بینی بکو ﴾

«تَبَجَّهْ» عالم غییدن سنک بورنکه رایحه کلینجه کندی بورنکدن بشقه
بر شی کور میسین ؟ سویله . وارسته شر حدر .

﴿ سؤال کردن آن پهلوان از علی کرم الله وجهه که چون ﴾
﴿ بر من مظهر شدی شمشیر را از دست چون انداختی ﴾

اول پهلوان جناب علیدن صور مشدر که : ای علی چونکه بنم کبی بر پهلوان
اوزره غالب اولدک . قلیجی نه ایچون الدن اتدک ؟

مشوی

﴿ پس بگفت آن نومسلمان ولی ﴾
﴿ از سر مستی ولدت یا علی ﴾

« ترجمه » بعده او یکی مسلمان جناب علی به دوست اولمش پهلوان روحانی
حس ایلدیکی کمال لذتدن دیدی که : یا علی ! [بو بیت مالی آتیده کی ایله ا کمال
اولنور] .

شنوی

﴿ باز فرما یا امیر المؤمنین ﴾
﴿ تا بجنبه جان بتن در چون جنین ﴾

« ترجمه » یا امیر المؤمنین آشکار بیورکر ؛ تا که کلام شریفکزرک لذتندن
جان وبدنده جنین کبی حرکت ایلسون [وارسته شر حددر] .

مشوی

﴿ هفت اختر هر جنین را مدتی ﴾
﴿ می کنند ای جان بنو بت خد متی ﴾

« ترجمه » ای جان ، هر جنبه یدی کوکب بر مدت ایچون نوبته خدمت
ایدرلر . وارسته شر حددر .

مثنوی

(این جنین در جنبش آیدز آفتاب) (کا فتابش جان همی بخشد شتاب)
 « ترجمه » بو جنین آفتابك فیض‌نندن حرکته کلور ؛ زیرا آفتاب در حال
 آ کا جان باغشلار .

مثنوی

(از دگر انجم بجز نقش نیافت) (این جنین تا آفتابش برنافت)
 « ترجمه » بو جنین دیگر کو کیدن انجق نقش بوله بیلدی ؛ تا که او جنین
 اوزره آفتاب پارلامدی .

مثنوی

(از کدامین ره تعلق یافت او) (در رحم با آفتاب خوب رو)
 « ترجمه » اول جنین نرهدن تعلق و مناسبت بولدی ؛ کوزل آفتاب ایله
 دها رحم مادرده ایکن ؛ بیننده اولئان سؤاله جواب آئیده کله چکندن وارسته
 شرحدر .

مثنوی

(از ره پنهان که دور از حس ماست) (آفتاب چرخ را بس راههاست)
 « ترجمه » جنین کیزی بر یولدن آفتابه تعلق بولدی که، اویول برم آلات
 حسیه و ادرا کمزدن اوزاقدر، زیرا چرخ آفتابك چوق یولاری واردر .

مثنوی

(آن رهی که زرباید قوت ازو) (وان رهی که سنک شود یاقوت ازو)
 « ترجمه » اول بر یولدر که آلتون اندن قوت وغدا بولدی واول یولدر که طاش
 اندن یاقوت اولدی .

مثنوی

(آن رهی که سرخ سازد لعل را) (وان رهی که برق بخشد نعل را)
 « ترجمه » واول بر یولدر که لعل قیرمزی ایله ؛ واول بر یولدر که اسب ارادتك
 ایاغنده بولئان نعل همه برق وشمشك باغشلار .

مثنوی

(وان رهی که پخته سازد میوه را) (وان رهی که دل دهد کالیوه را)
 « ترجمه » اول بر یولدر که میوه لری پشمش ایله واول بر یولدر قورفاق
 کسه به قوت قلب وجسارت ویرر . « شرح » میوه لری کاله ایردیرن کونش اولدینی
 کبی قورققده بولئان کسه لره ده جسارت ویرن فیض روحانیدر .

مثنوی

(بازگوی باز پرافروخته) (باشه وباساعدش آموخته)
 « ترجمه » ای قنادی شعله‌لش شاهین آلهی ینه سویله سن که شاهک
 حضور ساعد و بیلکلیه مانوس و آموخته اولدک .

مثنوی

(بازگوی ای باز عنقاگیرشاه) (ای سپاه اشکن بخودنی باسپاه)
 « ترجمه » کیر؛ وسویله ای شاه حقیقینک عنقا طویتیجی شاهینی وعسکر سزیالکیز
 کندی نفسکله عسکر قیریجی اولان شیرخدا !

مثنوی

(امت وحدی بیکی وحد هزار) (بازگوی ای بنده بازت راشکار)
 « ترجمه » یاعلی که سن یالکیز بر امت سین ومع مافیه یوزبیک سین کیر وسویله
 بنده کز سنک شاهینکه وقوتنه صیدوشکار اولدم .

مثنوی

(در محل قهر این رحمت زچیت) (اژدرها برادست دادن راه کیست)
 « ترجمه » ینه پهلوان دیرسویله یا حضرت علی ، بورحمت نذندر ؟ بنم کی
 براژدرهایه دست وفرصت ویرمک وعفوا یلک نذندر ؟
 جواب گفتن « امیرالمؤمنین رضی الله عنه سبب افکندن شمشیر از دست
 چه بوده است در آن حالت » امیرالمؤمنین حضرت علینک پهلوانه جواب ویردیکنه
 دأژدر که قلنج؛ الدن دوشمسی سببی نه ایدی .

مثنوی

(گفت من تیر از بی حق می زنم) (بنده حقم نه مأمور تسم)
 « ترجمه » باب علی اوپهلوانه دیدی که : بن قلنجی رضای حق ایچون
 اوروب وحقک بنده مییم ؛ (بدن وجسمک) مأموری دگلم .

مثنوی

(شیر حقم نیستم شیر هوا) (فعل من بردین من باشد کوا)
 « ترجمه » بنحقک ارسلانیم هوانک آرسلانی دگلم ؛ بنم انشلرم دینم اوزره
 نه اهددر .

مثنوی

(مارمیت اذر میثم در حراب) (من چو تیغم وان زنده آفتاب)

« ترجمه » بن محاربده (مارمیت آزمیت) ثم ؛ بن قلنج کیم واول اوریحی آفتابدر . « وما رمیت اذ رمیت ولكن الله رمی » آیت جلیله سنه اشارت وارد که زمان حربده کافرلک پریشانسنی موجب صورۃ آتدیفک طوپراغک رامیسی جناب قادر مطلق مآلنده در .

مثنوی

(رخت خود را من زره برداشتم) (غیر حق را من عدم نکاشتم)
« ترجمه » بن کندی متاعمی یولدن قالدردم . غیر یسنی عدم ظن ایتدم .

مثنوی

(سایه ام کتبخدا ام آفتاب) (حاجیم من نیستم اورا حجاب)
« ترجمه » بن سایه ثم بنم صاحب و آمرم آفتاب حقیقیدر ؛ بن صاحبکم باب سعادت مآبنه حاجب وقبوجیم اکا حجاب و پرده دکم

مثنوی

(من جو تیغم پر کهر های وصال) (زنده کردانم نه کشته در قتال)
« ترجمه » بن وصال الهی کوه رلرندن قلنج کیم ؛ جنک و قتالده انسانی احیا ایلرم امانه ایلرم

مثنوی

(خون نشود کوه تیغ مرا) (باد از جاکی برد منع مرا)
« ترجمه » بنم قلیچکم کوه رینی « قان اور تمز » باد بنم « سحاب و بلوطمی نوقت یرندن آلور کتورر . بنم قلیچم ظلم و اعتساف قانلرینه بولاشمیه رق جمله رعایا اوزرینه قواعد عدل و مساواتی تحکیم ایدر .

مثنوی

(که نیم کوهم زحلم و صبر و داد) (کوه را کی در ریاید تند باد)
« ترجمه » صمان دکم ، حلم و صبر و عدالتدن بر جبل قویم ؛ طاغ صرصر شاید روزکار نوقت قاپار و آشاغی آتار ؟ شرح نفس امارمه مخالفت ایتکدهیم بی باد نفس هر نوقت اسمش اولسه برهوا ایده مز .

مثنوی

(آنکه از بادی رود از جا خیزست) (زانکه باد ناموافق خود یست)
« ترجمه » اول کیمسه که بر باد و روزکار دن برندن کیدر بر خس و چوپدر ، زیرا مخالف روزکار لر دنیا ده پک جو قدر .

مثنوی

(باد خشم و باد شهوت باد از) (بر داورا که نبود اهل نماز)
 « ترجمه » غضب و شهوت و صرصر روزکاری اول کسی بی برندن قاپوب
 کو توردی که اهل نماز اولدی . « شرح » ارکان و واجباتنه رعایت اولنه رق
 قلنان نماز مانع فوا حشدر .

مثنوی

(کوه و هستی من بنیاد اوست) (ورشوم چون کاه بادم اوست)
 « ترجمه » طـاغ کبی قویم واکر روزکار دن صمان کبی آتیلیر ایسه مده
 شو روزکارم جناب حـقک روزکاریدر .

مثنوی

(جز بباد او نجنبید میل من) (نیست جز عشق احد سر حیل من)
 « ترجمه » جناب حـقک محبت روزکارندن بشقه سبيله بنم میل حرکت
 اتمز ، آملم عشق جناب احد در غیری دکلدر .

مثنوی

(خشم بر شاهان شه و مار اغلام) (خشم را هم بسته ام زیر لکام)
 « ترجمه » خشم و غضب شاه اوزره شاه و آمردر ، بن ایسه غضبی
 کم و آلتنه آلوب کنـدیـمـه رام ایلدیم ، « شرح » عقلی کالد اولان دائما غضب
 وحدتی تسکین ایلدرک صبر ایدرم .

مثنوی

(تیغ حلم کردن خشم زدست) (خشم حق برمش چو رحمت آمدست)
 « ترجمه » حلمم قلنجی غضبمک بوینی اورمـشـدر ، حضرت حـقـک
 خشم و غضبی بکا رحمت کبی کلدی . « شرح » حضرت علی پهلو انه دیورکه بنم
 جرمک پک چوق و حلم غضبمه غالبدر .

مثنوی

(عرق نورم کرچه سققم شد خراب) (روضه کنتم کرچه هستم بو تراب)
 « ترجمه » نور غرقم ، هر نه قدر که سققم خراب اولدی . روضه وکلزار
 اولدم ، هر نه قدر (بو ترابم) « شرح » کنیم هر نقدر بو تراب ایسه ده دیدار
 ساطع الانوار حضرت رسالتنهای ایله قری العین اولیورم .

مثنوی

(چون در آمد عالی اندر غزا) (تیغ را دیدم نهان کردن سزا)

« ترجمه » چونکه غزاده عات و سبب نفس کلدیکنی اکلادم ، قلنجی نهان و ترك ایتمکی سزا و مناسب کوردم .

مثنوی

(تا احب لله آید نام من) (تا که ابفض لله آید کام من)

« ترجمه » سنک قلندن و از کچدم اسم حب لله کلسون مقصدمده بینه بفض فی الله اولسون . « مثنوی » تا که اعطا لله آید جود من تا که امسک لله آن بود من « ترجمه » تا که بنم جو مردلغم اعطا لله کلسون وارلغمده امساک لله کلسون . « مثنوی » (بخل من لله عطا بینه و بیی) (جمله من اللهم نیم من آن کسی) « ترجمه » بنم بخل و عظام انجق الله ایچوندر بنده جمله الله ایچونم و کسه نک آن و تابیی دکلم . « شرح » صدقه و حسنه لری انجق صالحایه و یروب تحصیل رضای حق ایتمک لازمدر .

مثنوی

(آنچه لله میکنم تقلید نیست) (نیست تحبیل و کان جز دید نیست)

« ترجمه » و آنی که رضای حق ایچون ایلم ، تقاید دکلدر ؛ ایلدیکم تقلید خیال و تحبیل اولوبوب رؤیتدن بشقه دکلدر .

مثنوی

(زاجتهاد و از تحری رستهام) (آستین بردامن حق پستهام)

« ترجمه » اجتهاددن و تحریدن قورتلشم و آستین والمی امرحقه باغلا یوب تعلیق ایلدم .

مثنوی

(کرهمی برم همی بینم مطار) (ورهمی کردم همی بینم مدار)

« ترجمه » اگر دائما اوچار ایسهام دائما اوچاق و طیران ایده جک واسع محل کوررم و اگر دائما دوز جولان ایلمر ایسهام دائما دونه جک و جولان یلیه جک محل کوربرم . « شرح » دنیاده هرایشلرده حکمت جلیله الهیه بی کوزه دوب هرایشی محور عدالتده تدویمه جالیشیورم .

مثنوی

(ورکشم باری بدانم تا کجا) (مامم و خورشید یشم پیشوا)

« ترجمه » و اگر بریره چکسهام بیلورم زرمیه قدر چکیم ؛ بن مامم و آفتاب حقیقت اوکده پیشوا ورهنموندر .

مثنوی

(پیش ازین باخلق گفتن روی نیست) (بحر را کمنجایی اندر جوی نیست)
«ترجمه» بوندن زیاده خلقه حکم و حقایق سوبلکه وجه و مساع یوقدر؛
زیرا ایرمغك بحری استیعاب ایتسی ممکن دکلدر .

مثنوی

(پست می گویم باندازه عقل) (عیب بنود این بود کار رسول)
«ترجمه» کلامی خلقه عقلربنك اندازه و اقتدار لرینه کوره پست و آلق
سویلرم بو قاعده عیب یوقدر زیرا رسول اکرمك کار و عادت یواولدی .
شرح عاقل کلامی مخاطبه کوره ایراد ایدر و تعمیه مرام ایتمز .

مثنوی

(از غرضی حرم کواهی حرشنو) (که کواهی بندگان از زد دوجو)
«ترجمه» غرض نفسانیدن حریدهیم . حرک شهادتی ایشت زیرا بنده
و کوله نك شهادتی ایکی آره دکمز .

«مثنوی»

(در شریعت مرکواهی بنده را) (نیست قدر وقت دعوی وقضا)
«ترجمه» شریعت جلیله تحقیق کوله نك شهادتنده دعوی هنکامنده قدر
و اعتبار یوقدر .

مثنوی

(کر هزاران بنده باشندت کواه) (برنسجد شرع ایشانرا بگاه)
«ترجمه» اگر بکلر ایله بندهلر شاهد اولسهلر شرع شریف نلری بر
صمان چوپنه طارتمز و شهادت لرینی قبول ایتمز .

مثنوی

(بنده شهوت بتر نزدیک حق) (از غلام و بندگان مسترق)
«ترجمه» شهوتك بنده می نزد حقه رق و اسیر اولمش غلام و کوله دن
بتردر . «شرح» کوله لرك جانب شریعتده اقوال و کلماتی مقبول اولدینی کی اسیر
اولانلرکده نزد حقه دون و مهجوردر .

مثنوی

(کین بیک لفظی شود از خواجه حر) (وان زید شیرین و میرد ستمت مر)
«ترجمه» زیرا ظاهرده اولان کوله و مملوك افندیسنك (آزادم سین) کلامیله

حر اولور اما اول بنده شهوت صورتا شیرین وطابتی یشار و نهایت اجبی و تلخ بر صورتله وفات ایلمر . « شرح » اثر نفس و شیطانہ اقتضاء ایدنلرک عاقبتی پک و خیمدر .

مثنوی

(بنده شهوت ندارد خود خلاص) (جز بفضل ایزد و انعام خاص)
« ترجمه » شهوت بنده سی اولان کسه یالکیز خلاص طوته منانی تخلیص
ایده جک فضل الهیدر .

مثنوی

(درجهی افتاد کانرا غور نیست) (وان کنه اوست جبر و جور نیست)
ترجمه : برقیویه درشدی که آنک قهر ویدی بر قدر و اوقیو آنک کنه ایدر
جبر و جور یوقدر .

« مثنوی »

(درجهی انداخت او خود را که من) (درخور قعرش نمی یابم رسن)
« ترجمه » بنده شهوت کندیسینی برقیویه آتمشدر که بن آنک قهر و دینه
لایق ایپ بوله نم « شرح » حضرت علی دیویر که آنم و کنه کار اولان او یله بر
معنوی قیویه دوشمشدر که قور تارمق ایچون نقدر معقول تدبیرلر یاپسهم
فاندسزدر .

مثنوی

(بس کنم کراین سخن افزون شود) (خود جکر چه بود که خارا خود شود)
« ترجمه » کافیدر دیر ایسهم زیرا اکر سوز دها زیاده اولور ایسه یالکیز
جکر دکل که اونه اولور مرمر طاش بیله اسرار غیبیه دن قان اولور . « شرح »
اسرار غیبیه هر کسه کشف اولنماز .

مثنوی

(این جکر ها خون نشد از سیختی است) (غفلت و مشغولی و بدبختی است)
« ترجمه » بوجکر لر خون اولمدیسه قانیلقدن و کمال قسوتندندر که بوقاتیلق
وقسوت دخی غفلت و غیر مشروع مشغولیتدن و فنا بختکدن در .

مثنوی

(خون شود روزی که خونس سود نیست) (خون شو آن وقتی که خون مردود نیست)
« ترجمه » غافل برکون قان ارلوو که او کونده قانتک فائده سی اولمز بروقتده

قان اول که قان مردود دکلدر. « شرح » دنیاده حقه تبعیتله داخلنی و خارجنی زینتیاب ایت .

مثنوی

(چون کواهی بندکان مقبول نیست) (عدل اوباشد که بنده غول نیست)
« چونکه » شرعاً بنده لک شهادتی مقبول دکلدر . صاحب عدل شاهد اولدر که غول و شیطانک بنده سی دکلدر .

مثنوی

(کشت ارسناک شاهد درنذر) (زانکه بود ازکون او حرا بن حر)
« ترجمه » (انا ارسناک شاهد آ) آیت جلیله سی جناب رسول کبریاه نازل اوشدر . چونکه نبی عالیشان کائناته تعلق ایتمکن آزاد ایدی .

مثنوی

(چونکه حرم حشم کی بندد مرا) (نیست اینجا جز صفات حق در آ)
« ترجمه » چونکه نفس شیطانیه تابع اولمقدن آزادم . غضب بی نوقت باغلار . بو محله صفات حقن غیری صفات یوقدر . بناء علیه ایرو کل .

مثنوی

(اندر آکا زار کرد فضل حق) (زانکه رحمت داشت برخشمش سبق)
« ترجمه » ای پهلوان بروکل که حضرت حقل فضل و مرحمتی سنی آزاد ایلدی ؛ زیرا جناب خدانک رحمتی غضبه سبق طوودی .

مثنوی

(اندر آا کنون که رستی از خاطر) (سنک بودی کیمیا کردت کهر)
« ترجمه » بووایه کل . شمدی که خوف و خاطردن قورتلدک . مقدم طاش ایدک . کیمیای حقیقت سنی کومر ایلدی .

مثنوی

(رسته از کهر و خارستان او) (چون کلی بشکفت سروستان هو)
« ترجمه » کفردن آنک خارستان و دیکن محاندن قورتلش سین . « شرح » ای پهلوان ظلمات کفر و طاغوتدن قورتیلوب انوار قدسیه داخل اولدک . (هو) بنجه سنده بر کل ورد کبی آچله .

مثنوی

(تومن و من توام ای محشم) (توعلی بودی علی راجون کشم)

« ترجمه » سن بن و بن سنم . ای محشم و صاحب اعتبار اولان پهلوان
ورسن علی اولدک بن علی بی فصل اولدیرم . « شرح » حضرت علیدن پهلوانه
خطابدرکه مادام که شرف اسلامیه مشرف اولدک سنک کبی برقهرمائی فصل اولدیریم .

مثنوی

(بسی و نا کر راجه بخشم توبدان) (کنجهما و ملکههای جاودان)
« ترجمه » ایمدی وفا ایدن کیمسه به باغشلارم سن آرتق بیل و آکلا
اوت خزینه لر و ابدی ملکر باغشلارم .

مثنوی

(معصیت کردی به ازهر طاعتی) (اسمان پیوده در ساعتی)
« ترجمه » معصیت و کناه ایلدک ، که او معصیت سکا هر بر طاعتدن ابو
اولدی . « شرح » کرچه معصیت ایلدک فقط او معصیت سنک ترقی و تعالیکه
سبب اولمشدر طاعت کبی کلشدر .

مثنوی

(نی کناه عمر و قصد رسول) (می کشیدش تابدرکا ، قبول)
« ترجمه » صرک کناهی و رسالتات حضر تلرینه قصدی حقندن دکل می
مقبول درکا ایلدی .

مثنوی

(نی بسخر ساحران فرعونشان) (می کشید و کشت دولت عونشان)
« ترجمه » ساحر لری سحری سبیلله فرعون انلری کندی جانینه چکمدمی
و او سبیلله انلره عون و سلامت افزا اولمدمی ؟

مثنوی

(کرنبودی سحرشان آن جحود) (کی کشید ایشان بفرعون غنود)
« ترجمه » اگر ساحر لک سحر لری و انکار لری اولمیدی انلری فرعون
غنوده کیم چکر ایدی ؟

مثنوی

(کی بد یدندی عصا و معجزات) (معصیت طباعت شدای قوم عصات)
« ترجمه » اگر ساحر لک سحر لری و انکار لری اولمیدی انلر جناب
موسانک عصا و معجزات عالیه سنی نوقت کوردرلر ایدی ؟ معصیت طاعت اولدی
ای عاصیلر قومی .

مثنوی

(نا امیدی را خدا کردن زدست) (چون کناه مانند طاعت آمدست)
«ترجمه» حضرت خدا امید سزایک بویونی اورم شد در، چونکه کناه
طاعت کبی گمشدر «شرح» توبه واستغفاره ملازمت ایدرک رحمت حق امید تمی
زیرا یأس روا و معقول دکلدر.

مثنوی

(چون مبدل میکند اوسینات) (طاعتی اش میکند رغم و شات)
«ترجمه» چونکه جناب الله کناه لری حسناته تبدیل ایلر و اول
کناهلری ده کناهکارانه ترغیم ایچون بر طاعت ایدر. «شرح» اشارت اولنان
آیت سوره فرقانده در که «الامن تاب و آمن وعمل عملاً صالحاً فاولک یدل الله
سیئاتهم حسنات» و کان الله غفوراً رحیم «معنای شریفی مکر شول کیمه که توبه
ایدوب ایمانه کلدی و کوزل ایش ایشله دی که آنلرک سیئاتلرینی الله تعالی ایولک
و حسناته تبدیل و رحمت ایدیحیدر.

مثنوی

(زین شود مرجوم شیطان رجیم) (و زحسد او بطرق کردد دو نیم)
«ترجمه» کناهکارلرک قباحلری حسناته تبدیل اولسندن شیطان غایت
مقهور و حسدنده چانلار ایکی پارچه و دو نیم اولور.

مثنوی

(او بکوشد نا کناهی پرورد) (زات کنه مارا بچاهی آورد)
«ترجمه» شیطان چایشور که بر کنه باسسون و او کنه حسیده بزی
مهلك قویه کتورسون.

مثنوی

(چون بیندکان کناه شد طاعتی) (کردو اورانا مبارک ساعتی)
«ترجمه» چونکه شیطان کورر که او کنه بر طاعت اولدی اوساعت شیطان
نامبارک بر وقت وساعت اولور.

مثنوی

(اندر آمن در کشادم مرترا) (تف زدی و تمغه دادم مرترا)
«ترجمه» ای پهلوان ایچرو کل بن سکا قبو آچدم سن بنم یوزومه تو کوردک
بن سکا هدیه و یردم. «شرح» شرف ایمانه عالی اولان پهلوانه خطاب اولوب
شریت مقدسه به تمسکی مشعردر.

مثنوی

(مرحفا کررا چنہا می دهم) (پیش پای چپ چہ سان سرمی نهم)
 «ترجمہ» تحقیقا حفا ایدیحی بہ بن ہونک کبی احسانلر ویریرم و صول
 آیاغک اوکنہ نہ وجہلہ باش قورم، کوردک . «شرح» سیناتکترہ مقابل عفوہ
 نائل اولیشیکیز اسلامیتک علویت و قدسیتندر .

مثنوی

(پس وفا کرراچہ بخشم نوبدان) (کنجہا و ملکہای جاودان)
 «ترجمہ» ایمدی وفا ایدن کسہ یہ باغشلارم سن ارتق بیل و آکلا اوت
 خزینہلر وابدی ملکہلر باغشلارم . «شرح» ہم احسانم بوقدر اولنجہ جناب
 اللہ و حضرت رسولک احسانی نہ مرتبہ عالیدر .
 گفتن پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم بکوش رکابدار امیر المؤمنین علی کرم اللہ
 وجہہ کہ کشتن علی بردست توخواہلہ بن «جناب رسول کبریا حضرت علینک
 معیتندہ کہ ساینسک قولاغنہ دیدی کہ علینک شہادتی سندن اولہ جقدیر .

مثنوی

(من چنان مردم کہ برخونی خویش) (نوش لطف من نشددر قہرنیش)
 «ترجمہ» بن او بلہ بر مردم کہ کندی قاتلم اوزرہ لطفمک بالی قہردہ نیش ونیشتر
 اولدی .

مثنوی

(گفت پیغمبر بکوش چاکرم) (کوبرد روزی را کردن این سرم)
 «ترجمہ» پیغمبر من ہم بندہ مک قولاغنہ دیدی : بر کون کلور کرداندن
 بوباشی کتورر .

مثنوی

(کرد آ کہ آن رسول از وحی دوست) (کہ ہلاکم کافبت بردست اوست)
 «ترجمہ» او رسول اکرم دوست حقیقی اللہک و حیندن بی آکاہ ایلدی ہلاکم
 ساینس الندن اولہ جقتی سویلہ دی

مثنوی

(اوهی کوید بکش پیشین مرا) (تانیابد از من این منکر خطا)
 «ترجمہ» بوخبر اوزرہ اودیوردی، یاعلی ابتدا بی اولدر تاسنی اولدر مک کبی
 برایشده بولولنہیم

مثنوی

(من همی گویم چو مرگ من نه تست) (باقضا من چون تو انم حیلہ جست)
 «ترجمہ» بن اکا دیردم مادامکہ اولوم سندنذر! بن قضایہ فصل وسیلہ ارایہ
 بیلورم «شرح» قضا ایکی درلودر. بری قضای معلق کہ یقیلہ جق برخانہ دن
 چیقیلور ایسہ خلاص و طوریلور ایسہ هلاک اولنور. دیکری مثلاً انسانہ تقدیر
 اولنان یتمش سنه لک بر عمر ختامندہ اولمک قضای مبرمکہ ضروریدر. بنساء علیہ
 تعدد اجل لازم کلیوب اجلینہ واحد و مسمار.

مثنوی

(اوهمی آفتندہ پیشم کای کریم) (مرصراکن از برای حق رو نیم)
 «ترجمہ» اورکا دیرم او کہ دوشردہ دیر کہ ای بنم افندیجکم علی و اللہ عشقنہ
 بخس وایکی بارہایت تاسنی اولدیرمکدن قوریتلیم بر.
 (نامہ آید بر من این انجام بد) (نانسوز و جان من جان خود)
 «ترجمہ» اوینہ دیر کہ نافالق کلسون و جانم اوزرہ یا تمامش اولسون.

مثنوی

(من همی گویم بروجف القلم) (زان قلم بس سر نکون کردد علم)
 «ترجمہ» بن اکا دیردمکہ یوزی قضایہ طوقنہ. زیرا قدر آنی یازوب حتی
 قورودی. بونیدہ بیل کہ او قلم قضا و بویلہ قلمدر کہ ابدن چوق علم و سنجاقلر
 باشی اشاغی اولور.

مثنوی

(هیچ بغض نیست در جانم زتہ) (زانکہ این رامن نیدانم زتو)
 «ترجمہ» رکایدارمہ دیرم. سندن هیچ قرغانم یوقدر. زیرا بن بوقضایی
 سندن بیلمیورم.

مثنوی

(آات حتی توافعل دست حق) (چون زنم بر آلت حق طعن دق)
 «ترجمہ» سنای رکابداری اللہک آلتی سین و فاعل حقیقی آنک قدر تیدر. بویلہ
 آلت حق اولان سا کہ شہید اولماق ایچون فصل ضربہ اوریرم.

مثنوی

(کفت اوبس آن قصاص از بہر چیست) (کفت ہم از حق آن سر خفیت)

« ترجمه » رکابدار علی به دیدی که او یله ایسه شریعتده اولان قصاص و جزا نه ایچوندر علی دیدی قصاص و جزا ینه حقندن برسر در .

مثنوی

(کرکشد بر فعل خود و اعتراض) (زاعتراض خود برویاند ریاض)
« ترجمه » اگر حق کنندی فعلنه اعتراض ایدر ایسه کنندی اعتراض ربانیسندن ریاض و باغچه لر یتوب ظهوره کلور .

مثنوی

(اعتراض اورا رسد بر فعل خود) (زانکه در قهرست و در لطف احد)
« ترجمه » جناب الله کنندی فعلنه اعتراض ایلمک ا کا لایق اولور زیرا که قهر و لطفده فرد واحد در

مثنوی

(اندرین شهرت حوادث میراوست) (در ممالك مالك تدبیر اوست)
« ترجمه » بو حوادث شهری اولان کاشانده میر و امر جناب اللهدر و جمیع افلاک و سائرده تدبیرایله مالك ینه اودر

مثنوی

(آت خود را اگر اوبشکند) (آن شکسته کشته را نیکو کند)
« ترجمه » حضرت الله اگر کندینک آلتی قیرا ایسه اوقیرلمشی ابوودرست ایلر .

مثنوی

(رمز نسیخ آیه او اوننسا) (نأت خیراً در عقب می دانمها)
« ترجمه » (مانسیخ من آیه اوننسا) آیتک رمزی و سری ندر ؟ دیر ایسه که در عقب اندن دها خیرلوسنی کتوررز امریدر و بو حقیقی بیل ای هالی انسان . آیت جلیله سی سورة بقره ده در معنای شریفی آیتلردن برینک حکمی و یا قرآنی اونتدیرسقی مؤمنلره دها خیرلوسنی کتیررز .

مثنوی

(هر شریعت را که حق منسوخ کرد) (اوکیا برد و عوض آورد ورد)
« ترجمه » هر شریعتی که الله تعالی منسوخ ایلدی ؛ نظر حکمتله باقیلور ایسه صمانه عوض کل کتوردی . « شرح » شریعت اسلامیه اساسلی و جمعیتی بر شریعت اولدیفنی بیان ایدر .

مثنوی

(شب کند منسوخ شغل روز را) (بین جمادی خردا افروز را)

«ترجه» کیجه کوندوز مشغولیتلرینی تعطیل ایدر کور اول کیجهده واقع اولان اویقوینی عقل پارلادیجیدر .

مثنوی

(بازشب منسوخ شد از نور) (تاجمادی سوخت زان آتش فروز)
«ترجه» تکرار کیجه کونک نورندن منسوخ اولدی ؛ تاکه اویقو پارلاق اولان کوندن یاندی . نور آلهی کرجه کزلی ایسهده بتون قبلره لمعه پاش اولور .

مثنوی

(کرچه ظلمت آمد آن نوم سبات) (نی درون ظلمتست آب حیات)
«ترجه» تعطیل حواس ایدن اویقو کرچه ظلمت کلدی ؛ اما آب حیات دخی ظلمت ایچنده دکلیدر ؟ وجملاً نومکم سباتاً آیت جلیله سی اویقونک قاطع حواس اولدیغنی بیان ایدر .

مثنوی (نی دران ظلمت خر دها تازه شد) (سکته سرمایه آوازه شد)
«ترجه» ظلمت نومه عقللر قوت بولوب تازه اولدیمی ؟ وموسقیده «سکته» تعبیر اولان موقت سکون تزبیدوسرمایه آواز وصله اولدیمی ؟
مثنوی (که زضدها ضدها آید بدید) (در سویدا روشنائی آفرید)
«ترجه» که ضدلر ضدلردن بدید و آشکاره کلور ؛ قلب سیاهلکنده جناب خدا نور و روشنائک خلق ایلدی .

مثنوی (جنک پیغمبرمدارصلح شد) (صلح این آخرزمان زان جنک شد)
«ترجه» حضرت رسول الله کافرلر ايله ایتدیکی محاربه باعث صلح اولمشدر . بوزمانک صالحی او محاربه و مجاهدهدن حاصل اولدی .

مثنوی (صد هزاران سربرید آن دلستان) (تامان باید سرامل جهان)
«ترجه» اول دلستان و محبوب جناب یزدان میدان محاربهده نیجه یوزبیک باش کسدی تاجهان خلقت باشی امن وامان بولسون .

مثنوی (باغبان زان می برد شاخ مضر) (تابیابد نخل قامتها وبر)
«ترجه» باغبان مضر اولان و دالی اوسبیدن کسر تاکه خرما اغاجی قامتلر ثمرلر بولسون .

مثنوی (می کند ازباغ دانا ان حشیش) (تا نماید باغ ومیوه خرمیش)
«ترجه» باغباناق قنده دانا و عالم کسه بیان اوتلری باغدن قوپارر تاکه باغ میوه وفیض کوسترسون .

مثنوی (می کنند دندان بد را آن طیب) (تارهد از درد و بیماری حبیب)
« ترجمه » چورومش بر دیشی طیب قوبار! تا که حبیب درد ددن قور تلش
اولسون .

مثنوی

(پس زیاده ها درون نقصهاست) (مرشیداندا حیات اندر فتناست)
« ترجمه » چوق زیاده لکالر نقصانلرک ایچنده در تحفیضا شهیدلره حیات افای
بدنده در .

مثنوی

(چون برید کشت خلق رزق خوار) (یرزقون فرحین می شد کوار)
« ترجمه » چونکه رزق اکل ایدیحی بوغاز شهیداً کسـامش اولدی
(یرزقون فرحین) نعمتی اول کسـامش بوغازه غایت لذیذ وهضمی سهیل اولدی .
شهیدا کرچه ظاهرآ قنایه کید یورلر سده فقط ارزاق معنویه ایله رزق له نورلر .

مثنوی

(خلق حیوان چون بریده شد بعدل) (خلق انسان رست افزایش فضل)
« ترجمه » حیوانک بوغازی چونکه عدل ایله کسـامش اولدی انسانک
بوغازی بتدی وغدای حلم ایله قوت بولوب وفضل وشرقی زیاده اولدی .

مثنوی

(خلق انسان چون ببرده بین) (تاجه زاید کن قیاس آن برین)
« ترجمه » چونکه انسانک بوغازی شهیداً کسـامسه آرتق اکلا که تانه
طوغروانی بونک اوزرینه قیاس ایت . شرح شهیدا حیات معنویه ایله حیاته درلر .

مثنوی

(خلق نالت زاید و تیمار او) (شربت حق باشد وانوار او)
« ترجمه » شهیدک بوغازی کسـامدکده اوچنجی بوغاز طوغرو اوچنجی
بوغازک تیماری شراب حق وحقک انواری اولور .

مثنوی

(خلق بریده خورد شربت ولی) (خلق ازلار سسته مرده دریلی)
« ترجمه » کسـامش بوغاز شربت حق ایچر: فقط او شرتی ایچمش بر بوغاز
اوله که (لا) دن خلاص بولوب (بی) دیو حق اقرار ایتدکده ایکن حیاتی
رک ایتشددر .

مثنوی

(پس کن ای دون همت کتاه بنان) (تاکیت باشد حیات جان بنان)
 « ترجمه » ای نقصان کوریجی اولان دون همت ، چوق یمه نه وقته قدر
 سنک جاننکک حیاتی نان واکمکله اوله جقدر ؟

مثنوی

(زان نداری میوه مانند بید) (کاب روبردی پی نان سپید)
 « ترجمه » اول سبیدن سکود اغاجی کبی میوه طوتمزسین زیرآب روی
 سیاه اکمک ایچون دوککک . « شرح » مؤمنه کرکدرکه اسبابه توسل ایتدکدنصرکه
 نوکل ایدوب لطف حقم منتظر اولوق و کسه یه آب روی دوکیوب مداهنه
 ایلامکدر .

مثنوی

(کردارد صبر زین نان جان حس) (کیمیارا کیروزر کرد آن تومس)
 « ترجمه » اگر حسه متعلق اولان روح حیوانی بوناندن صبر طوتمزایسه
 کیمیایی طوت و باقری آلتون ایله . « شرح » اتباع شهوات ایدوب اوزاق معنویه دن
 محروم اوله .

مثنوی

(جامه شویی کرد خواهی ای فلان) (رومکردان از محله کازران)
 « ترجمه » ای فلان کسه ، البسه ییقامق البسه پی بیاض ایتک ایسترایسه ک
 کندی یوزکی بزآغردیجیلرک محله سنده دوندورمه .

مثنوی

(کرچه نان بشکست مر روزه ترا) (در شکسته بند پیچ و بر ترا)
 « ترجمه » اگر اکمک سنک صوم و اوروجکی قیردیه شکسته لری باغلار
 اولان قیرقجیه صاولده یوقاری به کل و ترقی ایت کل و ترقی ایت .

مثنوی

(چون شکسته بند آمد دست او) (پس رفو باشد یقین اشکست او)
 « ترجمه » چونکه انک الی قیرلمش بغلار کلدی ، آنک قیردینی و یرتدینی
 شیئه شبهه سز کوزل یامه و دیکیش اولور . « شرح » بر مرشد کامله تسلیمیت
 کوستروب ذکره ایله اینه قلبی جلادار ایتک بیوک هنردر .

مثنوی

(کر توانا بشکنی کوید بیا) (تو درستش کن نداری دست و پا)

« ترجمه » ای غافل اگر سن آنی قیرار ایسه که سکا دیرکه شمدی کلامه
قیردیغنی یاییور ؛ حالبوکه ابدہ مزین زیرال آباق طوتمزین .

مثنوی

(پس شکستن حق او باشد که او) (هر شکسته کشته را داند رفو)
« ترجمه » ایمدی قیرمق اول کسه که حق اولورکه قیرلمشی اصلاح و دیکمه که
اقتداری واردر .

مثنوی

(آنکه داند دوحث اوداند درید) (هرچہ را بفروخت نیکو نخرید)
« ترجمه » اول کسه که دیکمی بیلور ، او یرتمنی دخی بیلور هر نه بی که
صاندیسه آنک یرینه دها ایوسفی صاتون آلدی .

مثنوی

(خانه را ویران کنند زیروزیر) (پس بیک ساعت کند معمورتر)
« ترجمه » راستاد معمار مخاطره لی برخانی ویران وانقاضی زیر وزیر
ایلر ایسه ده از مدتده اولکنندن دها مکمل یابار .

مثنوی

(کریکی سررا ببرد از بدن) (صد هزاران سر برارد در زمین)
« ترجمه » اگر بدنن بر باشی کسدیسه در حال یوز بیک باش کتورر .
« شرح » بر کسه که حق یولنده شهید اولمسندن کیروده قالان ملیونلرجه
اسلامله فائده واردر .

مثنوی

(کر نفرمودی قصاص بر جنات) (یانکفتی فی القصاص آمد حیات)
« ترجمه » اگر جناب حق جانیلر اوزره قصاص بیور مامش اولسه ایدی
ویا قصاصده حیات واردر دیمامش اولیدی بنیه حق اولان انسانی اولدیر مکده
کسه متجاسر اولمزدی .

« شرح » اشارت اولتان آیت جلیله سورہ بقرده واقع اولوب شویله که «ولکم
فی القصاص حیوة یا اولی الالباب » معنای منیفی قاتل کسه یه بر نهج شرعی قصاص
اولندقدہ ای عقول کامله اربابی سزک ایچون پک بیوک بر بقا واردر معلوم اوله که
بر کسه که قتانی قصد و تصور ایدن کسه فعل قتلك عقبنده کندی که ده قتل
اولنه چکنی درک واذعان اید بویورسه شبهه سز او کسه ایقاع جنایت قصدندن

کیرو قالیر بناء علیه هم کندینت و همده قنلی تصویر ایتدیکی شخصک بقاسنی
تأمین اتمش اولوردیمک اولدیکه امر قضاص احراسی استبقاء ارواح و حفظ نفوس
کبی جمعیت بشریه بیوک آزادیکی و حکم بخش اتمش اولور بر حکمت جلیله نی
بخش اتمش اولور .

مثنوی (خود کرا زهره بدی تا اوز خود) (براسر حکم حق تبیی زند)

« ترجمه » یالکزجه کیمک حسی وارد ، که جناب حقت حکمی اسیرینه

قایج اورسون .

مثنوی (زانکه داندهرکه چشمش را کشود) (کان کشنده سخره تقدیر بود)

« ترجمه » زیرا جناب حق هر کیمک کوزینی آچدیسه او کیمسه بیلورکه

او قاتل تقدیر الہینک سخره سی و مقولیدر .

مثنوی (هر کرا آن حکم برسر آمدی) (برسر فرزند هم تبیی زدی)

« ترجمه » هر کیمک باشنه که او حکم خدا کلدی او کندی او غلنک باشی

اوزره بیله قایج اوردی .

مثنوی (رو برترس و طغنه کم زن بریدان) (پیش دام حکم محجز خود بدان)

« ترجمه » یوری خوف ایت و فئال اوزره طغنه اورمه و حکم الہینک

دوذاغی اوکنده کندی عجزکی بیل .

(تعجب کردن آدم علیه السلام از ضلالت ابلیس لعین و عجب آوردن)

آدم علیه السلام ابلیسک کمر اهانی اوزره تعجب ابله کندینه بکنمک

کتورمسی حقتده در .

مثنوی (چشم آدم بر بلیس کوشقیست) (از حقارت و ززیافت بنکریست)

« ترجمه » حضرت (آدم علیه السلام) کوزی ابلیس اوزره ، که او ابلیس

شقیدر ، حقارت و مردودیت جهتدن نظر ایدوب باقدی .

مثنوی (خویش بانی کرد و آمد خود کزین) (خنده زد بر کار ابلیس لعین)

« ترجمه » حضرت آدم علیه السلام خود دینک ایلدی و کندوسنی سچیلمش

اوله رق کلدیکنی کوردی و شیطانک ایشنه کولدی .

مثنوی (بانک برزد غیرت حق کای صفی) (تو نمی دانی زاسرار خفی)

« ترجمه » جناب حقت غیرتی صدا اوروب معناً بیوردی ، که ای آدم ،

سن اسراردن بیلمیورسین . افتخار اتمه و ابلیسه ده کوله .

مثنوی (پوستین را باز کونه کر کنند) (کوه را از بیخ و ازیں بر کنند)

« ترجمه » جناب الله اگر پوستین و کورکی ترس ایلر ایسه طاغی کوکندن

و دیندن قویار .

مثنوی (پرده صد آدم آردم بردرد) (سیدبلیس نو مسلمان آورد)
 « ترجمه » یوز آدمک پرده‌نی او آنده بیرتار ! یوز شیطان یکی مسلمان
 ایدوب میدانہ کتورر .

مثنوی (کفت آدم توبه کردم زین نظر) (اینچنین کستاخ نمدیشم دکر)
 « ترجمه » آدم دیدی که : الهی ! بو نظر عجب دن نائب اولدم و بونک
 کبی اده مخالف سورنده دوشنام .

مثنوی (یاغیاث المستغیثین اهدنا) (لا امتحار بالعلوم والفتا)
 « ترجمه » ای مدد ایسته یلرک مددرسی . بزه طوغری یولی کوستر ؛
 علوم و غنا الله بزم سرورمن یوقدر (لا) خبری مخذوف اولوب حساب الحل
 تقدیر .

مثنوی (لاترغ قلباً هربت بالکرم) (واصرف السؤل الذی جف القلم)
 « ترجمه » الهی ! قلبمزی ضالته دوندرمه ! بزه کر مکله هدایت قیلدک
 قلمک یازوب قوردینی فنالری بزدن صرف ایت .

مثنوی (بکدران ازجان ماسؤل القضا) (وامبر مارا زاخوان صفا)
 « ترجمه » الهی ! بزم جانمزدن سؤل القضا یی کچور واخوان صفا زمهره
 روحانیوندن بزی کسمه .

مثنوی (تاختر ازفرقت توهیچ نیست) (بی پناهت غیر پچاپیچ نیست)
 « ترجمه » الهی ! سنک فراقکدن دها تابخ و آجی هیچ بر برشی یوقدر !
 سنک پناه و مرحمتک غیریمی طولاشقاقدن وضالالتدن بشقه برشی دکدر .

مثنوی (رخت ماهم رخت مارا راهزن) (جسم ما مرجان مارا جامه کن)
 « ترجمه » بزم اشیا و اسبابمزا سبابمزا یول اور یحیی سیدر ؛ بزم جسممزا تحقیقا
 جانمزا جامه و لباسی قوباریحیدر .

مثنوی (دست ما چون پای مارا می خورد) (بی امان تو کسی جان چون برد)
 « ترجمه » بزم الیز چونکه ایاغمزی ر ، سنک حفظ و امانک اولمینجه کیمدر
 اوکه مهالکدن جانی قورتاره بیلور ؟

مثنوی (وربرد جان زین خاطرهای عظیم) (برده باشد مایه ادبار ویم)
 « ترجمه » اگر بری جانی بوعظیم مهالکدن قورتارمش ظن ایدرایسه او
 ظن ایلدیکی جان دکل مایه ادبار وزیاند .

مثنوی (زانکه جان چون واصل جانان نبود) (تابد باخویش کورست و کبود)

«ترجمہ» زیرا جان چونکہ جانہ واصل اولدی، مؤبداً کئدوسبلہ نورسز و فائدہ سزدر .

مثنوی (چون توندهی راه جان خود برده کیر) (جان کہ بی تو زنده باشد مرده کیر)
«ترجمہ» الہی ! چونکہ سن جمالکہ یول ویرمن ایسہک جان کئدوسنی
قور تارمش اولسون نہ فائدہ سی وارد؟ بر جان کہ - نسزدر ولو دیری اولسہ ینہ
اولمش حکمنده در .

مثنوی (کرتو طمنہ می زنی بر بندکان) (مر ترا آن می رسد ای کامران)
«ترجمہ» ای غنی جناب اللہ، سن بندہ لک اوزرہ طمنہ اورر ایسہک او
سکا لایقدر - زیرا بی قصور یالکیز سنسین .

مثنوی (ورتو ماہ مہرا کو بی جفا) (ورتو قد سرور را کو بی دوتا)
«ترجمہ» وا کر سن ماہ و آفتابہ جفا و بی نور دیہ جک اولسہک وا کر سروک
قامتہ ایکی قات وقامبور دیسہک - کالات ربانیہ کہ کورہ بودہ لایقدر .

مثنوی (ورتو چرخ و عرش را خوانی حقیر) (ورتو کان و بحر را کو بی فقیر)
«ترجمہ» وا کر سن چرخ و عرش حقیر و کان و بحر فقیر دیر ایسہک سکا لایقدر .
مثنوی (آن بنسبت با کال تورواست) (ملک ا کال فناہا مر تراست)
«ترجمہ» الہی ! بندکان و ماہ و آفتاب و سرو و چرخ و عرش و کان و بحر
ذکر اولنان یولدہ تعبیر بیورر ایسہک کال عظمتکہ نسبتہ سزادر .

مثنوی (کہ تو با کی ز خطر و ز نیستی) (نیستار را موجد و مغمیستی)
«ترجمہ» زیرا سن یا آلہی ! خطر و نقصاندن و عدمدن پا کسین؛ عدملری
ایجاد و غنی ایدیحی سنسین .

مثنوی (انکہ رویانید داند سوختن) (زانکہ چون بدرید داند دوختن)
«ترجمہ» خباب حق کہ یوقلری بتوردی و وجودہ کتوردی؛ یاقنی بیلور؛
چونکہ یرتدی دیکمکی بیلور. (شرح) اعادہ و حشر اموانہ قابل تطبیقدر .

مثنوی (می بسوز دہر خزان مر باغرا) (باز رویاند کل صباغ را)
«ترجمہ» اول اہ ہر خریف و خزان و قتندہ باغی احراق ایدر، اول محی
حقیقی بویاجی اولان و رد کلی ینہ بتورر و وجودہ کتورر .

مثنوی (کای بسوزیدہ بیرون آوازہ شو) (باردیکر خوب و خوب آوازہ شو)
«ترجمہ» کہ ای یانمش طیشاری کل و تازہ اول؛ تکرار بردفعہ کوزل
کوزل آوازہ لی و مشہور و لطیف و تازہ اول .

مثنوی (چشم ترکس کور شد بازش بساخت) (حلق نی پیریدو بازش خرد تو باخت)
 «ترجمه» ترکسک کوزی کور اولدی . ام آنی ینه یاپدی . نای وقامشک
 بوغازینی کسدی تکرار آنی اوخشادی ولدت وحلاوت ویردی .

مثنوی (ماجو مصنوعیم و صانع نیستم) (جز ربون، و جز که قانع نیستم)
 «ترجمه» بز چونکه مصنوعی صانع دکلز، ربون اولمقدن وقذاعت ایلمکدن
 بشقه برشی دکلز .

مثنوی (ماهمه نفسی و نفسی می زینم) (کرخوانی ماهمه اهرنیم)
 «ترجمه» بز کاملاً نفسی و نفسی ، صداسنی اوروریز ؛ اکر سن یا اه بزی
 سمت سلامتہ دعوت بیورمز ایسه ک جله من شیطانز

مثنوی (زان زاهر من رهید ستم ما) (که خریدی جان مارا از عما)
 «ترجمه» آلهی ! بز شیطانیدن آنک ایچون قورتلدق زیر اسن رحمتکله
 کورلکدن بز صتون آلدک .

مثنوی (تو عصا کش هر کرا که زند کیست) (بی عصا بی عصا کش کور چیست)
 «ترجمه» هر کیمک دیرلکی واردر سن آکاره بر بول کوستر یچین دکنکمز
 ود کنک چکیچین کورندر . شرح . فیض حق دنیاده هر کسه مدد و عنایتلر
 بخش ایدر

مثنوی (غیر تو هر چه خوشست و ناخوشست) (آدمی سوزست و عین آتشست)
 «ترجمه» آلهی ! سندن ابی و فنا غیری نه وار ایسه انسان یاقیچی و عین آتشدره
 شرح . هر عاقله کر کدر که مدت عمر نده رضای حق جلب ایدم جک شیدلرده
 بولماید .

مثنوی (هر کرا آتش پناه و پشت شد) (هم محبوس کشت و هم زردشت شد)
 «ترجمه» شول که ا کا آتش پناه و آرقه اولدی . اول کسه هم محبوس
 همده آتسه طایبق مذهبی ایجاد ایدن کسه اولدی یعنی فرنکار آره نده زور
 و آست دیلان کسه اولدی .

مثنوی (کل شیء ما خلا باطل) (ان فضل اله غیم هاطل)
 «ترجمه» هر شیء که جناب حقدن غیریدر اوشی باطلدر ؛ اللهم فضلی
 یاغدیر یحی بلوطلردر . شاعر مشهور لید دیمندر که الا کل شیء ما خلا اه
 باطل دکل نعم یا ممانه زائل یعنی اکاه اولکزر که جناب حقدن غیری هر شیء
 باطل و حقیق غیری اولان نعمت دخی زائلدر ،

(بارکشتن بحکایت امیر المؤمنین علی کرم اه وجهه و مسامحت کردن اوبا
خونی حویش)
تکرار حضرت علیک حکایه سنه رجوعدر که قاتلی اوله جق سایسنه
مسامحه ایلدی .

مثنوی (باز روسه ی علی و خونیش) (وان کرم باخونی وافزونیش)
« ترجمه » تکرار علیک و آتک قاتلک حکایه سنه کیت ، اوکان کرمک کرمی
کنندی قاتلنده چوق اولدی .

مثنوی (گفت دشمن راهمی نیم یحشم) (روزوشب بروی ندارم هیچ خشم)
« ترجمه » علی دیدی ، که دشمنی دائماً کیجه لی کوندوزلی کورورم . بویله
ایکن اکا غرض طوتم . شرح . اومدینه علم بابی اولان جناب علیک احلاق
جلیله لری بیاندر .

مثنوی (زانکه مرکم همچن خوش آمدست) (مرکم من دربعت چنک اندرزدست)
« ترجمه » زیرا که بنم اولوم قدرت حلواس کبی بکا طاتلی کلشدر ، بنم
موتم بمته یعنی حیات ابدیه به شمدیدن پنجه وال اوروب یاشمشدر .
شرح : سایسم مقدمه حیات ابدی اولان اولومه سبیدر انک ایچون لطف
ابدیورم .

مثنوی (مرکبی مرکی بود مارا حلال) (برکبی رکی بود مارا نوال)
« ترجمه » موتتمز موت بزه حلال اولور ، رزق سزاق و مال سزاق بزه
نعمت اولور .

مثنوی (ظاهرش مرکم و بباطن زندگی) (ظاهرش ابتر نهان پایندی)
« ترجمه » موت صورینک ظاهری موتدر . فقط باطنی حیاتدر موت جسمانی
ظاهراً ذریت سزاقدر اما باطناً ثابت و پایدارلقدرد .

مثنوی (در رحم زادن جنین را رفتست) (در جهان اورا زنو پوشکفتست)
« ترجمه » رحم مادرده اولان جنینک طوغمسی کتمکقدرد . فقط حقیقتده
اکا دنیا به کلک یکدن چیچک کبی آچلمققدرد . اشته آخرته کیتمکده بویله در
کرچه ظاهری فا کوریندورسده فقط دائمی بر بقادر .

مثنوی (چون مراسوی اجل عشق و هواست) (نهی لاتلقوا بایدکم مراست)
« ترجمه » چونکه بنم اجل جانبته عشق و محبت و ارذر . (لاتلقوا بایدیکم)
نهی ربانی بنم ایچوندرد . شرح : اشارت اولان آیت کریمه سورۀ بقره ده در که

ماقیاسی اعتبارله معنای شریفی شویله در . اه یولنده مالکزی اتفاق ایدرک
الارکنزایله کنبدیکیزی تهلیکه به اتمایکنز . زیرا موجب ندامتدر ونهی عشق موت اولانلره در
مثنوی (زانکه نهی اردانه شیرین بود) (تاخ راخود نهی حاجت کی شود)

« ترجمه » زیرا که منی ومنع شیرین وطاطلی اولان دانه دن اولور یوقسه
تاخ و آجیدن منع ونهیه بوقت حاجت قاور . شرح . علی پهلوانله محاوره سنده
دیور که اولوم بزه طاییدر . اکابناه تملی واردر فقط قورقانلر ذاتاً چکنمکهده
اولمرندن نهیه لزیم قالمور .

مثنوی (دانه کشی تاخ ناشدمغز و پوست) (تاخی و مکر و هیش خودنهی اوست)
« ترجمه » بر دانه نکه که مغزی و ایچی آجی اوله ، آحیانی و مکر و هاهی اوست
کندینک نهیدر زیرا هیچ کسه آلمک اکلنه طبعاً رغبت ایتز .

مثنوی (دانه مردن مرا شیرین شدست) (بل هم احیاء پی من آمدست)
« ترجمه » اولمک دانه سی بکا شیرین اولمشدر (بل هم احیاء) ایت کریمه سی
بتم کبی شهادت آرزو سنده اولانلر ایچون کلشدر .

مثنوی (اقلونی باقانی لا بئما) (ان فی فلتی حیاتی دائماً)
« ترجمه » ای صادق اولانلر ، بی موم ایدرک اولدیرکنز تحقیق بتم قتلنده
ابدی دیرلک واردر . شرح فصل که لومده کسر نفس واردر ، ایشته اولومده ده
ابدی بر حیات واردر .

مثنوی (ان فی موتی حیاتی یافتی) (کم افارق موطنی حتی مقی)
« ترجمه » تحقیقا مومنده در حیاتم ، ای حوان ، نوقته قدر کنمدی موطن
و منزلدن جدا اولهیم ، بو فرقت نیجهیه دکر ؟

مثنوی (فرقتی لولم تکن فی ذال سکون) (لم یقل انا الیه راجعون)
ترجمه : شو مسکن جسمده آیراق اولمیدی (انا الیه راجعون) دینلمز
ایدی . شرح . اهل حق مقام صبرده اشارت اولان آیت حلیله مضمونیه
عمل ایدرلر ، بزالله ایچوز واکا عودت ایده حیز .

مثنوی : (راجع آن باشد که باز آید بشهر) (سوی وحدت آید از تفریق دهر)
ترجمه : راجع و عودت ایدیچی اول کسه اولورکه ، شهره عودت ایدر .
وده و زمانک تفریقندن جانب وحدته رحمت ایلر . شرح . قرآنده مادامکه
« راجعون » دینلمشدر اصلمز عالم وحدت اولدینی اکلاشیلر .

(افتادن رکابدار هر بار علی کرم الله وجهه که ای امیرالمؤمنین مرا بکش
وازین قضا برهان)

سایس علینک هر دایم اوکنه دوشهرك بی شمیدن اولدیرده بو فنا بختدن قورتار .

مثنوی : (باز آمدکای علی زودم بکش .) (تانینم آن دم ووقت ترش)
ترجمه : سایس بنه کلور دیر ایدی ، یاعلی ، بی چاپک اولدیر ؛ تا که سنی اولدیرمک وقت تلخی بن کورمیهیم .

مثنوی (منی حالات می کنم خونم بریز) (تانیند چشم من آن رستخیز)
« ترجمه » یاعلی ، بن سکا حلال ایدرم قانمی دوک ؛ تا بنم کوزم - نی اولدیرمک کی الیم بروقتی کورمسون

مثنوی (کفتم اره زره خونی شود) (خنچر اندر کف بقصد تورود)
ترجمه « حضرت علی دیر ایدیکه . - ساسمه دیدم ، که اگر هر بزره اولدیر یچی اولسه والده خنچر سنک قصد و نلتک بولنه کیتسه .

مثنوی (یک سرموار توستواند برید) (چون قلم بر تو جان خطی کشید)
« ترجمه » - سایه خطا بدر که . - سندن بر قیلک او جفی کسمکه قادر اوله ماز ؛ چونکه قلم قدر سنک اوزرینه بر خط چکمش و بی اولدیرمک ایچون سنی آت اتخاذ ایلدر .

مثنوی (لیک بی غم شوشفیع تو منم) (خواجه روحم نه ملوک نم)
ترجمه ؛ لیکن بی غم اول و کدر چکمه . آخرنده سنک شفیعک نم اذیرا بن روحک افندیسیم ، تن و بدک ملوک و کوله سی دکلم .

مثنوی (بدش من این تن ندارد قیمتی) (بی تنی خویشم فی ابن فتی)
« ترجمه » زدمده بو بدن بر قیمت طوتمز ، کندی بدنم اولسه دخی بن مرد اوغلی مردم یعنی مرد روحا یجه .

مثنوی (خنچر و شمشیر شد ربحان من) (مرک من شد نرم ترکسدان من)
« ترجمه » خنچر و قلیج بنم فسلدکنم اولدی ؛ بنم اولوم ترکس چبیجکی وضع اولنور قوقولی محل کی مقبول اولدی

مثنوی (آنکه اوتن را بدین سان پی کنند) (حرص میری و خلافت کی کنند)
« ترجمه » اول کسه که کندی تن و بدنی بو وجهله یا مال ایلر نوقت امیرلک و حکومت طمعنی ایلر ؟

مثنوی (زان بظاهر کوشد اندر جاه و حکم) (تا امیرا ترا نماید راه و حکم)
« ترجمه » بناء علیه حکومت ایچون چالش سبی دخی چالشه اول سبیدن صکره کله جک امیرلره طریق مستقیم و حکم عدالتی کوسترمش اولسون .

مثنوی (کیفت ماز اغیم همچون زاغ ز) (مست صیغیم مست باغی) «ترجمه» فی ذیشانز بیوردی که ز (مازاغ البصره تبشیر یله مبشر زغیری به میل ایتمیز . هوا وهوس نفسک قارغه سی د کیلز . ز ، باغ و بنفچه نك كافة کائنات عقول وقلوبی پرتوانداز تجلیات بیوزان صانع بر کمالک عاشقین باغ و بنفچه کی نفوس والایشه مست و محب دکلز و صوری شیلرک مستی و محبی دکلیز .

مثنوی (چونکه محترنهای افلاک و عقول) (چون خسی آمد بر چشم رسول) «ترجمه» چونکه افلاک و عقولک مخرنلری رسول کبریا نك چشم منور حقیقت بینلرینه بی اعتبار کلدی .

مثنوی (پس چه باشد مکه و شام عراق) (که نماید اونبرد و اشتیاق) «ترجمه» ایمدی مکه و شام و عراق نه اولور که اول محبوب آلهی انلر ایچون محاربه و اشتیاق ایتسون ؟

مثنوی (ان کان بروی ضمیر بدکند) (کوقیاس از جهل و حرص خود کند) «ترجمه» جناب رسول کبریا دنیه سایه میلند نطولایی بوقدر ممالک فتحی ایستدیلر دیو ظن ایدن بدضمیر کسه درکه کندی جهل و حرصندن قیاس ایلر

مثنوی (ایکینه زرد چون سازی نقاب) (زرله بینی جمله نور آفتاب) «ترجمه» چونکه صاری برجامی نقاب و برده ایدر و انکله کونشه باقرایسه ک آفتابک كافة نورینی صاری کورمش اولور سین .

مثنوی (پشکش آن شیشه کبود و زرد را) (ناشناسی کرد را و مرد را) «ترجمه» مادی و صاری اولان اول شیشه بی قیر ؟ تا که توز و غباری مرد سواریدن فرق و تمیز ایده سین :

مثنوی (کرد فارس کر - سرافراشته) (کرد را تو مرد حق بنداشته) «ترجمه» سوارینک اطرافنه توز باش قالدیردی و رونما اولدی . سن او توزی کورنجه توزی مرد حق ظن ایلش سین .

مثنوی (کرد دید ابلیس گفت این فرع طین) (چون فزاید بر من آتش جبین) «ترجمه» ابلیس لعین توزی کورنجه دیدی که طویراغک بوفرع ویا پاچه سی آلتی آتشدن یا بلش بن کی معتبر بر کسه دن فصل ده ا زیاده مقبول اوله بیلور .

مثنوی (نانومی بینی عزرا بشر) (دان که میراث بایست آن نظر) «ترجمه» ای سوه ظن صاحبی . سن معزز روحایونی یدندن عبارت بشر کورر ایه ک بیل که او نظر شیطانک میرا ایدر .

مثنوی : (گریه فرزند بلیسی ای غنید) (پس ستو میراث آن سگ چون رسید)
« ترجمه » ای مبادا اگر سن ابله سگ او غلو دکل ای سگ او کلبک میراثی اولان
بو سوء ظن و انبکار سکاصل یتشدی ؟

مثنوی : (من نیم سگ شیر حقم حق پرست) (شیر حق آنست که ز صورت پرست)
« ترجمه » بن کلب دکل ؛ حقم ارسلائی و حقه طاہجی یم حقم ارسلائی اودر که
صورتدن قورتلدی .

مثنوی : (شیر دنیا چوید آشکاری و برک) (شیر مولی چوید آزادی و مرک)
« ترجمه » دنیا ارسلائی آو و صید و رزق آرار حقم شیر آزادلق و موت
واولوم آرار .

مثنوی : (چونکه اندر مرک بیند صد وجود) (همچو پروانه بسوزاند وجود)
« ترجمه » شیر حق چونکه موت ایچنده بوز وجود کورر پروانه کی وجودی
احراق ایلر .

مثنوی : (شد هوای مرک طوق صادقان) (مریدان را بدین دم امتحان)
ترجمه : اولمک هوا و محبتی صادقلرک جانلری بویینه طوق و کردنلک اولدی .
اما یہودیله موتی تمنی ایچون دوداق دیردوب دم اورمق حقه امتحان اولدی .
مثنوی : (در بنی فرمود کای قوم یہود) (صادقان را مرک باشند کینج و سود)
« ترجمه » : الله عظم الشان قرأند . سیوردی که ای یہودی قومی صادقله
موت خزینہ و فائده اولور .

مثنوی : (همچنانکه آرزوی - و دهست) (آرزوی مرک بردن ز آن بهست)
(آرزوی مرک بردن ز آن بهست)

« ترجمه » : فصل که اهل دنیا ایچون مال قزاقی آرزوسی واردر ؛ صادق
ارلانلر ایچون موتک آرزوسی اندن ایو و اندن زیاده در .

مثنوی : (ای جهودان بہر ناموس کسان) (ویکندرا نید تمنا بر زبان)
« ترجمه » : جناب رسول کبریا اولوقنک جهودلرینہ بیورمسی ایدی که ای
جهودلر شونک بونک نظراندہ ناموسکیزی محافظه ایدہ یلمک ایچون اگر
ایشکزه کاور ایسه موتی (استریز) تمناسنی لسانکیز اوزره کچودیکیز فقط
کچوره من - یکنز .

مثنوی : (یک جهودی این قدر زهرہ نداشت) (چون محمد این علم را بر فراشت)
« ترجمه » : هیچ بر جهود طاقت طوته مدی . جناب رسالتک بولوی جلیلی

وحي اعلا ايندكده قارشوسنه كلوب ديسون « كه ايسته موتي بن تمى ايلرم ،
اكر ديمش اولسه ابدى قهر حق آنى در حال بريساش ايدر ايدى .

مثنوى : (گفت اكر راندين رار زبان) (يك جهودى خودماندى در جهان)
« ترجمه » نبي ذيشانمز بيورممشدر كه طائفه جهودا كر امر الهيه نويقا
جهانده اولومى آرزو ايتمش اولديلر .

مثنوى : (پس جهودان مال بردند و خراج) (كه مكن رسوا تو ماراى سراج)
« ترجمه » : چونكه وحى ربانيه جهودان نحدى اولدى ، و تمقى مونه
قوت و جسارت بولديلر . يك چوغى خراج كتورديلر و ديديلر كه اى سراج
منبر اولان نبي ذيشان بزي دنياده رسوا ايتمه .

مثنوى : (اين سخت رانيست يابانى بديد) (دست با من ده چو چشمت دوست ديد)
« ترجمه » بولكلامك كورينور نهايتي بوقدر ، اليكى بكا وير ، چونكه سنك
كوزل دوستك بوزي كوردى

(گفتن امر المؤمنين على كرم الله وجهه با فرين خود كه چون خدوانداختى در)
(روى من نفسى من جنبيد و اخلاص عمل نمائى مانع كشتن تو آن شد)

حضرت على كندى محب و قرينى اولان پهلوانه ديمش كه چونكه سن بنم
بوزمه تو كوردك نفسم غضبدين حركت ايلدى و ساء عليه كوردم كه سنى قتل ايتك
عالمده اخلاص قلمدى ؛ اشته سنك قلمه مانع اولان كفيت بو اولدى .

مثنوى : (گفت امير المؤمنين با آن جوان) (كه بهنگام نبرد اى پهلوان)
« ترجمه » على اودايقانلو پهلوانه ديدى كه : حنك و غوغا و قتله [ايده كه بيت
الاله ربط ايت] .

مثنوى : (چون خدو انداختى در روى من) (نفسى جنبيد و تبه شد خوى من)
« ترجمه » : چونكه بنم بوزمه تو كوردك . بنم نفسم حسب البشريه غضبه كلوب
حركت ايلدى و بنم خويم خراب اولدى .

مثنوى : (بنم بهر حق شد و نيمى هوا) (شركت اندر كار حق نبود روا)
« ترجمه » بكا تو كوردكدن صكره سنى اولديرمك نيم نصفى جناب حنك
رضا سندن و نصفى هواى نفسدن طولابى اولدى . حالو كه حنك كارنده شركت
لايق و راوا دكلدر .

مثنوى (تونكاريده كف مولى سقى) (آن حقى كرده من ييسى)
« ترجمه » خطاب عامدر اى پهلوان وهر انسان جناب اللهك يد قدرت

نقش اولمش و مصنوعی و آن مالکیسین ، بنم یائمش اولدیغم شی دکلین .
 مثنوی : (نقش حق راهم بامر حق سنک) (برزاجه دوست سنک دوست زن)
 « ترجمه » حضرت حقل نقشی ینه امر حق ایله قیره بیلورسین ، دوستک
 جام و شیشه سینه ینه دوستک طاشنی اورا بیلورسین . (شرح) برکمه یی اولدیرمک
 هر حالده امر حقه وابسته در زیرا انسان زجاج کی لمه انداز بر نورانی اولوب
 او زجاجی شرعاً قیرمق اقتضا ایدر ایسه آلت حق اولان شریعت مطهره نك
 مساع و یردیکی یوله و حکماً اولدیره بیلیرسین .

مثنوی : (کبر ابن بشنید وشد نوری بدید) (دردل اوتا که زناری برید)
 « ترجمه » مقدم کبر و کافر بولمش او پهلوان بو حقیقتی علی دن ایشستی
 و آنک قلبنده بر نور حاصل اولدی که کبر و کافره مخصوص زناری و شرک و کفره
 اولان علاقہ یی کسدی .

مثنوی : (کفت من تخم جفا می کاشتم) (من ترا نوع دکر بنداشتم)
 « ترجمه » دیدی که یاعلی بن جفا تخمینی اکدم و سنی بشقه نوع صادم .
 مثنوی (تو ترا زوی خدا خدو بوده) (بل زبانه هر ترا زو بوده)
 « ترجمه » سن حق خو یلو ترا زو اولمش سین و حقل احلافیله تخلق ایش سین ،
 بیل ، شمه سز که عدل و استقامتده هر ترا زونک زبانه سی و حق کوسه تریجی بر
 برهان قاطع سین .

مثنوی : (توتبار واصل خویشم بوده) (نوفروغ شمع کیشم بوده)
 ترجمه : سن قوم و قبیله واصل و اقربام اولمش سین ، سن یاعلی ، شمع
 مذهبمک نور و ضیای اولمش سین :

مثنوی : (من غلام آن چراغ چشم جو) (که چراغت روشنی پذیرفت ازو)
 « ترجمه » بن اول چشم طلب ایدیجی چراغک غلام و بنده سی یم که یاعلی ،
 سنک چراغک اندن روشنالک و ضیا قبول ایلدی .

مثنوی (من غلام موج آن دریای تور) (که چنین کوهر بر آرد دظهور)
 « ترجمه » بن اول نور دریای موجنک غلام و بنده سی یم ، که بویله کران
 قیمت بر کوهری ظهوره کتور . شرح . پهلوان دیر محبوب جناب کردگار
 و دریای انوار اولان احمد مختار افندمزک بن غلام و بنده سی یم ، که یاعلی سنک کی
 بر کوهر جهان بها تربیه رسالت پناه یله ساحه جهان کتور و بجهان آرا قیلمه شد .
 مثنوی (عرضه کش بر من شهادت را که من) (مر ترا دیدم سرافراز زمن)

« ترجمه » پهلو از دیر: با علی، هم اوزریمه شهادت عرض و دینی تلقین ایت، که بن سنی زمانک سرفراز و مختاری کوردم .

مثنوی (قرب نیچه کس ز خویش رفوم او) (عاشقانه سوی دین کردند رو)
« ترجمه » اول پهلو انک اقر با سندن اللی به قریب کیمسه لر عاشقانه اوله رق دین مبین جابنه توحه و اسلامیتی قبول ایلدیلر .

مثنوی (اول بتیغ حلم چندین خلق را) (واخر بد از تیغ و چندین خلق را)
« ترجمه » علی سیف حلم ابله بونجه بوغازی، بونجه خلقی تیغدن و اولدیر- مکن صاتون الدی، یعنی فور تاردی .

مثنوی (تیغ حلم از تیغ آهن تیز تر) (بل ز صد لشکر ظفر انکیز تر)
« ترجمه » حلم قلیجی تیور قلیجدن دها کسکندر، بلکه یوز عسکردن دها ظفر و غالبیت قویاریجی و کتوریجیدر .

مثنوی: (ای دریغا لقمه دو خورده شد) (جوشش فکرت از ان افسرده شد)
« ترجمه » ای دریغا و حیف، که ایکی لقمه یندی و فکرک جوشش و قاینامسی افسرده و منجمد اولدی .

مثنوی: (کندمی خورشید آدم را کسوف) (چون ذنب شمع اشعاع بدری را خسوف)
« ترجمه » بر بغدادی دانه سنک اکلی ابوالبشر آدم علیه السلامک خورشید عقلتک کسوفته و (ذنب) کبی اهمیتسز برشی بدر اولش انوار ماهک خسوفته سبب اولدی .

مثنوی: (انیت لطف دل که از یک مشت کال) (ماه او چون می شود پروین کسل)
« ترجمه » اشته سکا دلاک لطفی و قوتی، که بر آوچ بالحقدن طولایی آنک ماهی فصل پروین کسل و جمعیت و انتظام قبریجی اولدی .

مثنوی: (نان که معنی بود خوردش سود بود) (چونکه صورت کشت انکیزد جیحد)
« ترجمه » اتمک که معنی اولدی، آنک اکلی نفع و فائده اولور نان چونکه صورت اولدی انکار و طارلق حاصل اولور .

مثنوی: (همجو خار سبز کاشتری خورد) (زان خورش صد نفع و لذت می برد)
« ترجمه » حکمت و معنی اولان نان اول یشل و نازه خار و دیکن کبیدر، که دوه آتی اکل ایدرده آندن یوز لذت و فائده کورر .

مثنوی: (چونکه آن سبزیش رفت و خشک کشت) (چون هانزای خورداشتر زدشت)
« ترجمه » چونکه اول دیکن و خارک یشیلدی و نازه ایکی کیدوب قوری

اولدی ؛ آتی دوه صحرادن تکرار اکل ایدنجہ بویٹک مالی بیت آنیله اکل اولور .

مثنوی : (می دراند کام و لهجش ای دریغ) (کان چنان ورد مربی کشت تیغ)
« ترجمه » دوه قورومش و خشک اولمش دیکنی اکل ایدنجی او دیکن دوه نک دماغ و دوداغی بیرتوب پاره پاره ایلر ، حیفا که اودیکن یشیل و نازه اوله رق تربیه ویرنجی و بیلنجی ایکن شمدی قلیچ کبی یاره لر ویرنجی اولدی .
مثنوی : (بان چومعنی بود بود آن خار سن) (چونکه صورت شد کنون خشکت و کن)
« ترجمه » نان چونکه معنی و غدای روحانی ایدی ؛ یشیل و فائده لی خار مربی کی ایدی ؛ چونکه صورت اولدی شمدی قوری و قبا اولدی .

مثنوی : (تودان عادت که اورا پیش ازین) (خورده بودی ای وجود نازنین)
« ترجمه » ای وجودی نازنین او غلوم حسام الدین چلبی ، سن او عادت که بوندن اول غدای معنویدن اکل ایتمش ایدک بویٹک مالی آنیده اکل اولور
مثنوی : برهان بومی خوری این خشک را) (بعد ازین کامیخت معنی بر ترا)
« ترجمه » سن او غلیم حسام الدین ؛ ینه اول عادت و امید اوزره بوقورومش الفاظی اکل ایدرسین اندن صکره که معنی تراب ایله قارشمش واسکی لطافتی غیب ایتشد .

مثنوی : (کشت خاک آمیز و خشک گوشت بر) (زان کیه اکنون پرهیز ای شتر)
« ترجمه » اول غدای روح افزا خاک آلود و قاطع لحم اولدی ؛ بناء علیه بواوت و غدادن شمدی سن پرهیز ایت ای دوه « شرح » کلمات معانی آیاتیم بعض مرتبه بوخا کدانه عائد اولمش واسکی حالاته نسبتاً قورومش اولدیفندن ای حامل حواس ظاهره و باطنه اولان اشتر آلهی ، سن دخی حسب الحکمه اکل غدای معنویدن بر مدت ایچون منقطع اول .

مثنوی : (سخت خاک آلوده می آید سخن) (آب تیره شد سرچه بندکن)
« ترجمه » کلام غایت خاک آلود کاور ، صو بولانق اولدی بناء علیه ؛ قیو و ایرمغک باشی بند ایدوب قاپه .

مثنوی : (ناخدایش باز صاف و خوش کند) (اوکه تیره کرد هم ضافش کند)
« ترجمه » تاخذای لایزال و ملک متعال اول آب زلالی ینه صاف و براق ایده ! اول الله که او صوبی منکدر و تیره ایلدی ، ینه اوصافی ایلر .

مثنوی (صبر آرد آرزورانی شتاب) (صبر کن والله اعلم بالصواب)

« ترجمه » ایستہ و ارزویی صبر کتورر . عجلہ کتورمز . صبرایت واللہ تعالیٰ صوابہ و مرشیئک ایجابہ اعلمدر .

شرح : صبرک العالی درجہ سنہ کلان مصائب ومرض وکردن برصورت اشارتہ امیددی کسمبرک عظیم برقوتہ تحمل اتمک و بوقساوتلرک دفعی ایچون شرایع مقبولہ یی اجرادن کیر و طورماق ! وزماننہ جہاد و فرائض و وظائف مشروعه انانیہ یی ایشا ایلہ برابر آنردن حس اولنہ حق رصین مشکلاترہ سینہ کش اولہرق ثبات اتمکدر . زیرا صبر ؛ جملہ المصائب اناختاریدر . صبرسنر انسان روحسنر جسم کبر . صبرایلہ کیجہنک ظلمتدن نہارک نورسنہ شتانک غموندن بہارنہ لطافتنہ فورطنہ لی دکتزدن ساحل سلامتہ ، حزن و کرددن مسرت و بہارتہ ، عسردن یسره ، مرضدن صحتہ . اضطرابدن وسعتہ ، ضعفدن قوتہ ، فقردن ثروتہ ، اوقفلتدن بسوکلکہ ، خامدن پختہ ییہ ، جہلدن علمہ ، عداوتدن محبتہ ، مشکلاتدن تسہیلاتہ ، غریبتدن ممالکتہ . هجراندن ملاقاتہ ، تضییقاتدن یوہ دن مسرات اخرویہ ییہ واریلور و وصلت میسر اولور . صبرک ظاہر قنادرلی و امید سلامتدر . صبر چاشقان اولانلرہ پدر و مادر و برادر کی قرین و معیندر . صبر ظلمت دنیاہدہ برہ شعلہ سلامت نمادر . شاہین ہر صبر امیددی رنجیدہ اتمہرک دردست ایلہ صاحبہ کتورر . شاہین صبر و نماز و صدق و ثبات ایلہ استعانہ ایدیکز . دشمنلرہ قارشو صبر ایدیکز و بربریکزہ مربوط و متحد اولیکز اللہ و پیغمبرینہ اطاعت ایدیکز و بربریکزلہ نزاع و مخالفت اتمیکز و کوشک اولیکز ایلہ یا پناہ ایسہ کز سعادت و نفوذ کز کیدر . محسن و جناب رب متعال اولانلرک اجر و مکافاتی ضایع اولمز . نتہ کم حضرت یعقوبک اغزندن صدور ایدن (فصبر جمیل) کلام حکمت بیانی معنای صبرہ دلیل اولدینی کی سورہ لقماندہ دخی نصیحت یوللو اوغلانہ حضرت لقمانک ایراد ایتدکلری کلام معننا بہاسنہ حقیقی برنظر امان ایلہ باقیلیرسہ بو معنالرک صبر حقندہ کی اولان مدعالری پک واضح برصورتدہ قبول اولنور . والحاصل صبرہ دائر اولان اخادیث نبویہ پک چوق اولوب بربرینہ حق وعدالتی و صبر اتمکی توصیه ایلکہ ایشو . متوی شریفک التہی جلدینسہ خاتمہ ویرلدی .

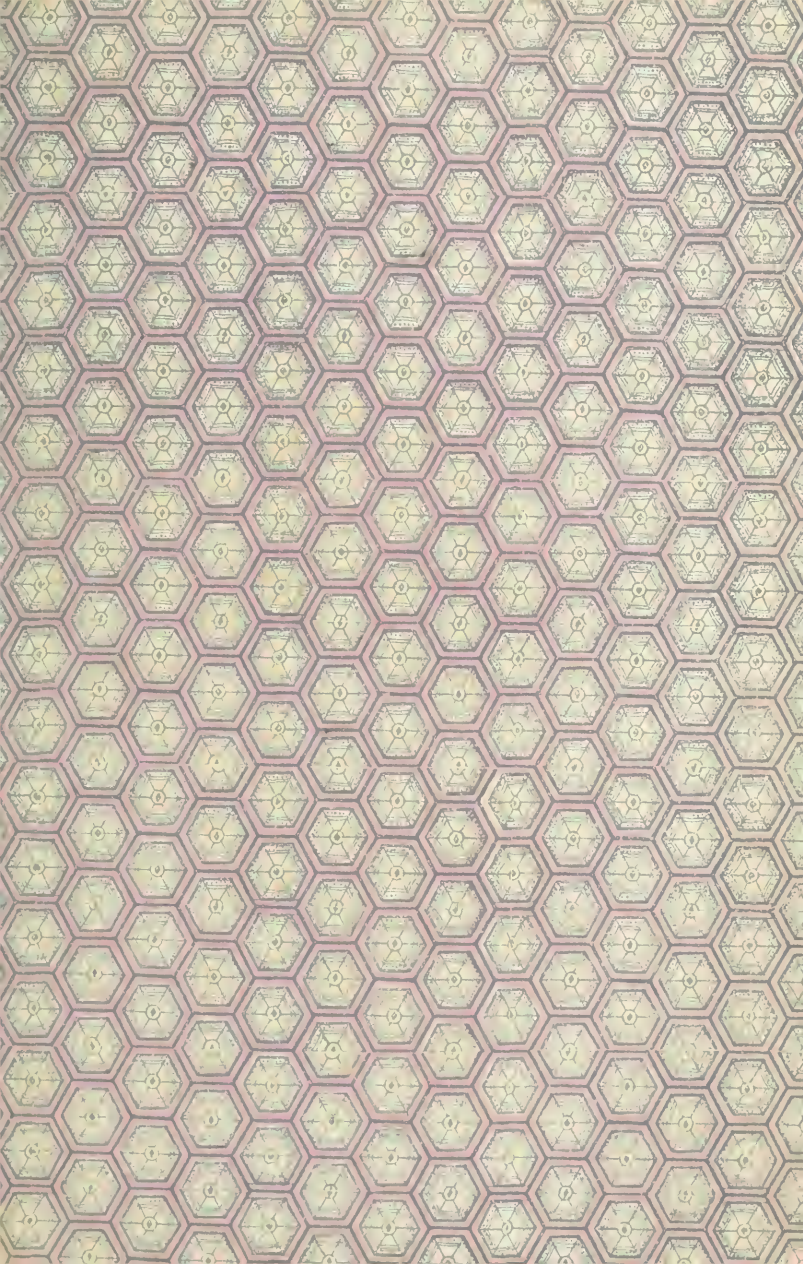
آلننجی جلدک مصححی فاتح درس معلمانندن محمد علی .

ترجمه و شرح منتهی شریفك التنجی جلدك فهرستی

حقیقه

- ۲ — بر کاتب و حبیبك مرید اولمسنك بیاننده در .
- ۳۱ — باجم باغور نام کسنهك دعا قیلمسی .
- ۴۱ — هاروت و ماروت و قتهیه دوشملری بیاننده در .
- ۵۱ — هاروت و ماروتك بابل قیوسنه آتلمری حقنده .
- ۵۷ — بر صاغر و کوشوسنك زیارتنه کیتسنه دائر .
- ۷۱ — جناب حقك سردودی اولان ابایس حقنده .
- ۸۳ — مرتبه علیه واصل اولانلرك عشقلرنی خفی طومسی حقنده .
- ۱۰۱ — روملر و جینلورلرك محاوره لینه دائردر .
- ۱۱۵ — پیغمبر اقدمزك اصحابنه بعض سؤال بیوردقلری حقنده .
- ۱۲۶ — پیغمبر اقدمزك زیده بکا جهان کیزلی دکلدر حکمتی حقنده .
- ۱۴۴ — علامان و ارقداشلری لقمانی متهم ایلدکلری بیاننده در .
- ۱۵۲ — پیغمبر اقدمزك اسرار آچیلما مسی حقنده کی امرلری
- ۱۷۱ — زیدك حکایه سی
- ۱۷۶ — حضرت یدك حکایه سنه رجوع اولتور .
- ۱۸۹ — عمر رضی الله عنہك خلافتی هنکامنده شهره آتشی دوشدیکنه دائردر .
- ۱۹۳ — علی کرم الله وجهه بر کافرك قتلندن صرف نظر ایتدیکنه دائردر .
- ۲۰۸ — اول پهلوان حضرت علی کرم الله قیلنجی نه ایچون آتدك دیمسنه دائر
- ۲۱۰ — علی کرم وجههك پهلوانه جواب و یردیکنه دائردر .
- ۲۱۹ — فخر عالم حضرت علینك سسایسنك قولاغنه (علی) نك شهادتی
- سندن اوله جقدر بیوردقلرینه دائر .
- ۲۲۶ — آدم علیه السلام ابایسك کندی اوزرینه عجب کتورمسی حقنده در .
- ۲۳۲ — حضرت علی سسایسنه بر آن اول بنی اولیدیر دیمسنه دائر .
- ۲۳۵ — اول شیر خدا قاتلی اوله جنی آدمك مسامحه ایلدیکنه دائردر .

3 1761 05388976 2

PK
6481
M9A63
1906
c.1
ROBARTS